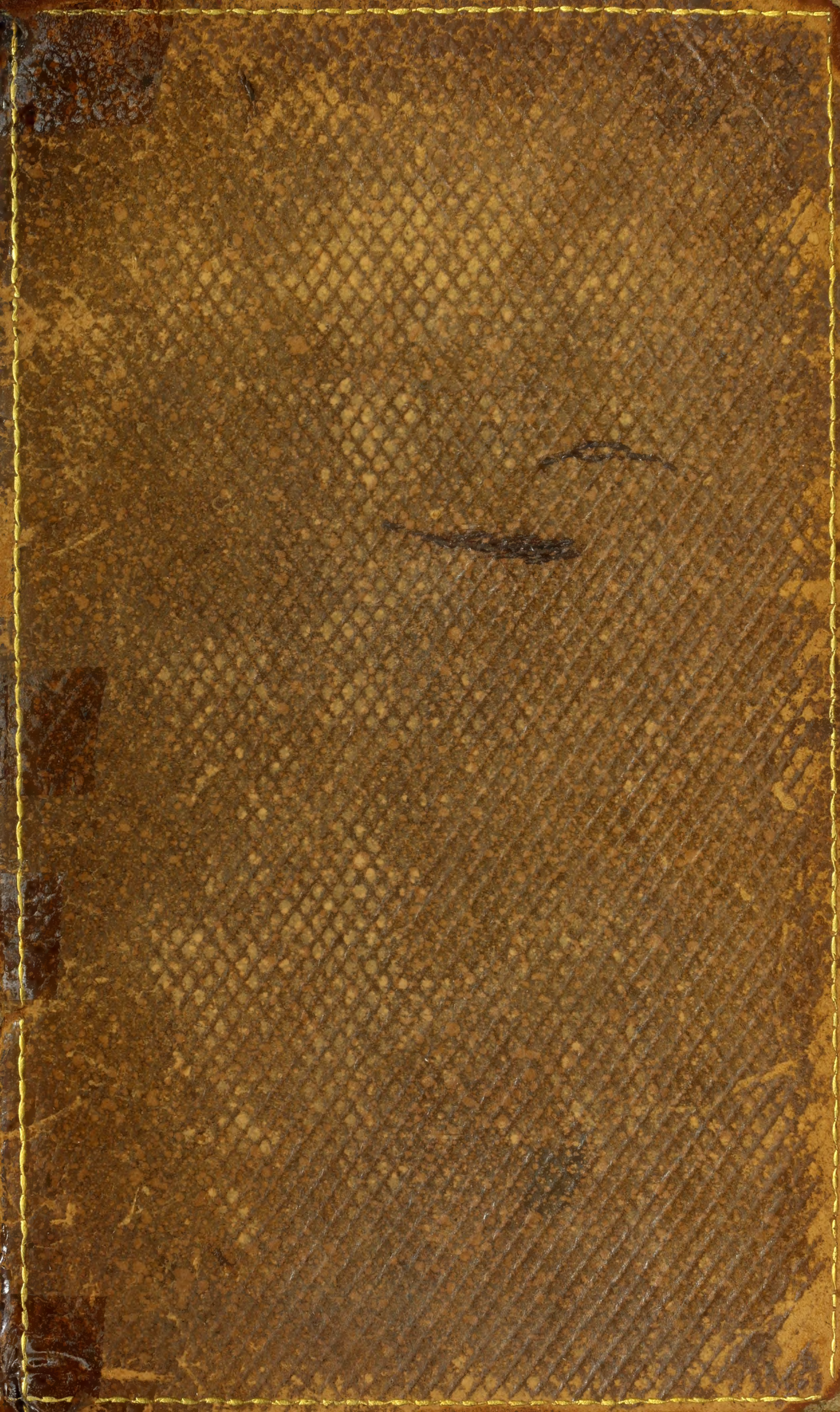

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΤΑ.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΑ ΕΠΤΑ.

JUXTA EDITIONEM THOMÆ HUTCHINSON.

ACCEDUNT

VARIANTES LECTIONES

ET

INDEX GRÆCITATIS

EX EDITIONE ZEUNII.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCIX.

DISSERTATIO,

IN QUA

I. agitur de ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ *auctore:*

II. de toto, quod Græci confecerunt, itinere.

I. PAUCA quædam de hujus Operis auctore jam olim [a] adtuli: adlata, loco citato, si breviter adstrinxeris, huc tandem redeunt—Veterum utique, si non omnium, at longe plurimorum tamen, [b] auctorum consensu, ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΙΝ in numerum librorum, quos scripsit Xenophon, esse relatam.

Quod si quis a testibus, idoneis quidem illis et locupletibus, ad scripturæ genus, quo usus est auctor, animum traduxerit; id vero esse tale certissimis indiciis comperiet, quod a Xenophonte fluxisse, cito tutoque crediderit æquus rerum æstimator. Hoc enim in libro unus et idem videtur esse habitus et quasi color orationis, quibus [c] alii libri a Xenophonte, intercedente nemine, conscripti, distinguuntur et ornantur.

Cum autem dicendi forma, tum ea, quæ in ΑΝΑΒΑΣΕΙ leguntur, ipsa Xenophontem præ se ferunt auctorem. Nam

[a] Dissertat. I. Κύρ. Παιδ. præmissæ p. 11. et seq. [b] His adde Photium; cujus in Lexico Græco inedito sæpe laudatur Xenophon, in vocibus ex Ἀναβάσει petitis. Hoc me nuper docuit vir eruditiss. J. Alberti, Glossar. Gr. p. 372. et seq. Alios libens prætereo: quippe quorum vulgata sint scripta et satis nota. [c] Conferantur modo (alia ut omittam multa) quæ in Κύρ. Ἀν. inter p. 91. et 104. reperiuntur, cum iis, quæ de Cyro Socrates itidem cum Critobulo disserit, haud ita longe ab initio libelli istius Xenophontei, qui inscribitur Οἰκονομικός.

quid quoque die acciderit, itinera singula, res quasque gestas adcurate adeo et diligenter ubique persecutus est Historicus, ut ipsum iis interfuisse semper, sæpius etiam præfuisse, facillime lector, adtentior paulo, perspicere possit. Haud pauca certe de Xenophonte ipso memoriæ tradidit, quæ Xenophon ipse solus scire potuit, solusque adeo literis consignasse videatur.

Porro, quanquam eo potissimum duce atque auctore, Græci per tot rerum discrimina tandem incolumes evasere plerique, qua tamen laude tam insigni cumulatum eum exhibet hæc historia ? Tantum sane abest, ut in ea verbis efferatur, ut facta quidem ejus egregia memorentur multa, nulla gloriosius prædicentur. At vero de talis tantique viri laude tam parce scribendi ratio, [d] Xenophontis ut ipsius cum verecundia præclare congruit, ita certe, si quis eam alius usurpasset, invidiæ vix ac ne vix quidem is absolvendus esset.

Cum denique is esset Xenophon, cui tum facultas tum voluntas facinora nobiliora monumentis prodendi contigit, quam scribendi argumentum illud illustre, KΥΡΟΥ quod suppeditavit ΑΝΑΒΑΣΙΣ, optatius haud quidquam ei potuerit offerri ; oblatum eum adripuisse, consentaneum est. Quin idcirco forsan cæteris se Græcis, in Asiam interiorem jam jam profecturis, libentius adjunxit, quod curiosis oculis terras alio sole calentes lustrare, multorum mores hominum perspicere, materiam denique stilum exercendi novam uberioremque adeo sibi comparare vellet.

Hæc fere sunt argumenta, quæ Xenophonti opus hoc adjudicandum esse doceant.

Ad ea vero, quæ contrariam in partem, [e] ex Xenophonte in primis ipso et Suida, proferri solent, paucis [f] alias respondi : quibus hæc velim addas—(1) Themistogenem nimirum illum, cujus, libro adpellato, meminit Xenophon, de KΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΙ revera forsan quædam literis mandasse : (2) Xenophontem suam tunc temporis ejusdem

[d] Videsis Dissertat. Κύρ. Παιδ. præmiss. p. 7. [e] Hist. Gr. lib. iii. ineunte.
[f] Dissertat. Κύρ. Παιδ. præmiss. p. 11.

Ἀναβάσεως hiſtoriam non abſolviſſe : (3) quamvis etiam illud, quod inchoaverat, ad exitum perduxiſſet opus, tamen præ ſingulari ea, qua erat, modeſtia, librum illum, cui dederat argumentum ipſe præcipuum, alienum potius quam ſuum nomen præferre voluit. Huic certe ſimile fuit Adriani Cæſaris inſtitutum, *qui* ([g] Æl. Spartiani verba legis) *libros vitæ ſuæ ſcriptos a ſe, libertis ſuis literatis dedit, jubens ut eos ſuis nominibus publicarent : nam Phlegontis libri Adriani eſſe dicuntur.*

Quod ad Suidæ demum teſtimonium attinet, id vero [h] teſtis ipſe non elevavit modo, verum etiam refellit. Itaque laude tandem ſua fruatur Xenophon : laudem quippe non facta ſolum, ſed et ſcripta ſua ferant ei inſignem oportet. Atque adeo, qui beatiſſimorum [i] Plinianorum in numero collocetur, dignus habeatur, cui tum facere ſcribenda, tum ſcribere legenda datum eſt.

De Operis auctore hæc hactenus : quibus ipſo de Opere jam pauca libet ſubnectere. Ξενοφῶντα δὲ ἔγωγε (verba ſunt [k] Dionis Chryſoſt.) ἡγοῦμαι, ἀνδρὶ πολιτικῷ, καὶ μόνον τῶν παλαιῶν ἐξαρκεῖν δύνασθαι· εἴτε ἐν πολέμῳ τις στρατηγῶν, εἴτε πόλεως ἀφηγούμενος, εἴτε ἐν δήμῳ λέγων, εἴτε ἐν βουλευτηρίῳ, μὴ ὡς ῥήτωρ ἐθέλοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς πολιτικὸς καὶ βασιλικὸς ἀνὴρ, τὰ τοιούτῳ προσήκοντα ἐν δίκῃ εἰπεῖν, πάντων ἄριστος ἐμοὶ καὶ λυσιτελέστατος πρὸς ταῦτα πάντα Ξενοφῶν. Τά τε γὰρ διανοήματα, σαφῆ καὶ ἁπλᾶ, καὶ παντὶ ῥᾴδια φαινόμενα· τό τε εἶδος τῆς ἀπαγγελίας προσηνὲς, καὶ κεχαρισμένον, καὶ πιστικὸν, πολλὴν μὲν ἔχον πιθανότητα, πολλὴν δὲ χάριν καὶ ἐπιβολήν· ὥστε μὴ λόγων δεινότητι μόνον, ἀλλὰ καὶ γοητείᾳ ἐοικέναι τὴν δύναμιν. Εἰ γοῦν ἐθελήσειας αὐτοῦ τῇ περὶ τὴν Ἀνάβασιν πραγματείᾳ σφόδρα ἐπιμελῶς ἐντυχεῖν, οὐδένα λόγον εὑρήσεις τῶν ὑπὸ σοῦ λεχθῆναι δυνησομένων, ὃς οὐ διείληπται, καὶ κανόνος ἂν τρόπον ὑπόσχοιτο, τῷ πρὸς αὐτὸν ἀπευθῦναι ἢ μιμήσασθαι βουλομένῳ. Εἴτε γὰρ θαῤῥῦναι τοὺς σφόδρα καταπεπλωκότας χρήσιμον πολιτικῷ ἀνδρὶ, καὶ πολλάκις ὡς χρὴ τοῦτο ποιεῖν δείκνυσιν· εἴτε προτρέψαι καὶ παρακαλέσαι, οὐδεὶς Ἑλληνικῆς φωνῆς ἐπαΐων, οὐκ

[g] De Adriano Imp. Hiſt. Auguſtæ Script. T. i. p. 150. [h] Conferantur inter ſe ea, quæ ad voces Θεμιστογένης et Ξενοφῶν ſcripſit. [i] Plin. lib. vi. ep. 16. [k] Orat. xviii. p. 257. et ſeq.

ἂν ἐπαρθείη τοῖς προτρεπτικοῖς Ξενοφῶντος λόγοις. Ἔμοιγ' οὖν κινεῖται ἡ διάνοια, καὶ ἐνίοτε δακρύω μεταξὺ τοσούτων ἔργων, τοῖς λόγοις ἐντυγχάνων. Εἴτε μεγαλοφρονοῦσι καὶ ἐπηρμένοις ὁμιλῆσαι φρονίμως, καὶ μήτε παθεῖν τι ὑπ' αὐτῶν δυσχερανάντων, μήτε ἀπρεπῶς δουλῶσαι τὴν αὐτοῦ διάνοιαν, καὶ τὸ ἐκείνοις κεχαρισμένον ἐκ παντὸς ποιῆσαι, καὶ ταῦτα ἔνεστι. Καὶ ἀποῤῥήτοις δὲ λόγοις ὡς προσήκει χρήσασθαι, καὶ πρὸς στρατηγοὺς ἄνευ πλήθους, καὶ πρὸς πλῆθος κατὰ ταυτό· καὶ βασιλικῶς τίνα τρόπον διαλεχθῆναι, καὶ ἐξαπατῆσαι ὅπως πολεμίους μὲν ἐπὶ βλάβῃ, φίλους δ' ἐπὶ τῷ συμφέροντι· καὶ μάτην ταραττομένοις ἀλύπως τἀληθὲς καὶ πιστῶς εἰπεῖν· καὶ τὸ μὴ ῥᾳδίως πιστεύειν τοῖς ὑπερέχουσι· καὶ οἷς ἐξαπατῶσιν οἱ ὑπερέχοντες· καὶ οἷς καταστρατηγοῦσι καὶ καταστρατηγοῦνται ἄνθρωποι, πάντα ταῦτα ἱκανῶς τὸ σύνταγμα περιέχει. Ἅτε γὰρ, οἶμαι, μιγνὺς ταῖς πράξεσι τοὺς λόγους, οὐκ ἐξ ἀκοῆς παραλαβὼν, οὐδὲ μιμησάμενος, ἀλλ' αὐτὸς πράξας ἅμα καὶ εἰπὼν, πιθανωτάτους ἐποίησεν ἐν ἅπασί τε τοῖς συντάγμασι, καὶ ἐν τούτῳ μάλιστα, οὗ ἐπιμνησθεὶς ἐτύγχανον. Καὶ εὖ ἴσθι, οὐδένα σοι τρόπον μεταμελήσει· ἀλλὰ καὶ ἐν βουλῇ καὶ ἐν δήμῳ, ὀρέγοντός σοι χεῖρα αἰσθήσῃ τοῦ ἀνδρὸς, εἰ αὐτῷ προθύμως καὶ φιλοτίμως ἐντυγχάνοις.

II. Jam vero, ut ab auctore ad iter illud, quod ipſe, Græcis Cyrum ſequutis adjunctus, confecit deſcripſitque, tranſeam, me monet inſtituti ratio. [l]Fidem autem ut liberem, priuſquam ad ipſum iter luſtrandum ingrediar, pauca de CASTOLI planitie, cujus, ineunte fere hiſtoria, meminit Xenophon, adferenda ſunt. Pro ΚΑΣΤΩΛΟΥ nonnulli Καϛαλοῦ, alii Πακτωλοῦ legendum exiſtimarunt. At cum alibi etiam ejuſdem illius apud auctorem loci facta ſit mentio, vulgatam ipſe quidem ſcripturam omnino retinendam cenſuerim. Haud ita nempe procul a fine [m]libri primi verba leguntur hæc, στρατηγὸς δὲ καὶ πάντων ἀπεδείχθη (Cyrus), οἷς καθήκει εἰς Καστωλοῦ πεδίον ἀθροίζεσθαι, &c. ubi cum neque exemplaria de voce iſta varient, et eandem rem exponat auctor, quam [n]ſupra adtigerat, nihil eſt, uti mea fert opinio, quod quis novam lectionem excogitet. Quin et illa [o]verba quibus Artaxerxem utentem

[l] Vide Κύρ. Ἀναβ. p. 2. not. 4. [m] P. 94. [n] P. 3. [o] Hiſtor. Gr. lib. i. fere med.

facit Nofter, eodem fpectantia, Καςωλȣ recte fcribi abunde docent, Καλαπέμπω Κῦρον κάρανον τῶν ἐς Καςωλὸν ἀθροιζομένων. Accedit huc, quod Stephanus Byzant. tum vocem, tum auctorem agnofcat: Καςωλȣ, inquit, πεδίον Δωρίεων, ὡς Ξενοφῶν· ἐκλήθη δὲ ὅτι Καςωλȣ̃ς τȣ̀ς Δωριεῖς οἱ Λυδοὶ φασιν· ἦν δὲ πόλις ἐν Λυδίᾳ Καςωλός.

Hactenus de curfu paululum digreffus, *Caftoli* illius apud Xenophontem nec temere factam effe mentionem, et cui regioni tribuendus effet, oftendere volui: nunc ad Cyrum exercitumque ejus Sardes veniendum.

[p]SARDIS autem urbs magna fuit et fatis antiqua, in latere Tmoli montis, qua Lydia celebrabatur maxime. Loci celebritatem auxit [q]tum Lydorum regia, tum ager ille Cyri minoris confeptus et diligenter confitus, in quo proceritates arborum, et directos in quincuncem ordines, et humum fubactam atque puram, et fuavitatem odorum, qui afflarentur e floribus, admiratus eft Lyfander.

[r]Hinc Cyrus cum copiis fuis movens, per [s]LYDIAM, flexuofi amnis MÆANDRI recurfibus perfufam, tertiis caftris, parafangas viginti duas progreditur. Amnis ille, cujus duum erat plethrorum latitudo, [t]ortus e lacu in monte Aulocrene, plurimifque adfufus oppidis, et repletus fluminibus crebris, ita finuofus flexibus, ut fæpe credatur reverti: Apamenam primum pervagatur regionem, mox Eumeneticam, ac dein Bargyleticos campos; poftremo Cariam placidus, omnefque eos agros fertiliffimo rigans limo, ad decimum a Mileto ftadium lenis illabitur mari.

[u]Tranfgreffus Mæandrum, per Phrygiam caftris unis, parafangis octo confectis, COLOSSAS venit. [x]Urbs hæc

[p] Strabo lib. xiii. p. 928. Plin. N. H. lib. v. cap. 29. [q] Strabo loc. cit. Horat. Epift. lib. i. ep. 11. ver. 2. Cicer. de Senect. cap. 17. Xenoph. Οἰκονομ. p. 484. edit. Steph. [r] Κύρ. 'Αναϐ. p. 10. De tempore, quo fufcepta eft 'Ανάϐασις, non una eft auctorum fententia. Diodoro Sic. lib. xiv. p. 249. tefte, Olympiad. 94. anno 4to: ante æram Chriftianam, 401, ex mente Ufferii et Prideaux, necnon Dodwelli: cujus vide Chronolog. Xenoph. ad Olymp. cit. Palmer. commentar. ad Marm. Arundel. i. p. 218. edit. Maitt. Lydiat. ad idem Marmor p. 279. et feq. Prideaux in idem Marmor p. 438. et 450. [s] Plin. N. Hift. lib. v. cap. 29. [t] Idem loc. cit. Strab. lib. xii. p. 866. Liv. lib. xxxviii. cap. 13. [u] Κύρ. 'Αναϐ. p. 10. [x] Κύρ. Αναϐ. p. 11. Herodot. lib. vii. cap. 30. Plin. N. H. lib. v. cap. 32. Strabo lib. xii. p. 864.

Phrygiæ erat frequens incolis, opulenta et magna. Maxime autem eam nobilitavit epiſtola, quam ad incolas ejus ſcripſit D. Paulus.

Relictis Coloſſis, [y] ad urbem CELÆNAS, caſtris tertiis, paraſangas viginti progreſſus, exercitum adduxit. [z] Mediam illa tempeſtate interfluebat Marſyas amnis, fabuloſis Græcorum carminibus inclitus. [a] Urbs autem illa caput quondam Phrygiæ fuit; ab incolis opibuſque felix, tum regis Perſici tum Cyri regia nobilis.

Cæterum [b] MARSYAS, quinque ac viginti pedum latitudine, haud procul a Mæandri fontibus oriens, in Mæandrum cadit. Famaque ita tenet, Celænis Marſyam cum Apolline tibiarum cantu certaſſe; ejuſque ab Apolline victi cæſique nomen amni fuiſſe inditum.

A [c] Celænis caſtris alteris, paraſangas decem progreditur ad PELTAS, [d] urbem Phrygiæ magnæ, incolis frequentem.

[e] Egreſſum Peltis eum, altera poſt caſtra confectaſque duodecim paraſangas, CERAMORUM FORUM excepit; urbs itidem *οἰκυμένη*, terræ vero Myſiæ ultima. Κεράμου

[y] Κύρ. 'Αναβ. loco cit. [z] Q. Curt. lib. iii. cap. 1. [a] Κύρ. 'Αναβ. loco cit. Liv. lib. xxxviii. cap. 13. Adde Plin. lib. v. cap. 32. Salmaſ. exercit. in Solin. p. 580. et Cl. Schwartz ad Cellar. lib. iii. cap. 4. ſect. 71. [b] Κύρ. 'Αναβ. p. 12. Liv. loco cit. Plin. N. H. lib. v. cap. 29. Diodor. Sic. lib. iii. p. 192. et ſeq. Κύρ. 'Αναβ. p. 12. not. 2. et Ariſtid. T. ii. p. 526. et ſeq. [c] Κύρ. 'Αναβ. p. 14. et ſeq. [d] Ptolem. lib. v. cap. 2. Strabo lib. xii. p. 86¼. Steph. Byz. [e] Κύρ. 'Αναβ. p. 15. Omnia, quæ hac in pagina reperiuntur, turbata eſſe, aut male ſana cenſuit Palmerius, Exercitat. in Auctor. Græcos, p. 59. *Myſiam extendit* (verba ſunt viri iſtius eruditi) *ultra Celænas et Peltas duodecim paraſangas orientem verſus: quis hoc credat? Cayſtri pedium urbem vocat, et eam ponit ultra Mæandri fontes paraſangas quinquaginta duo. Quod ſi verum eſt, non renuo, quin vapulem. Certe in hac pagella nihil eſt ſani: quædam ſunt corrupta, vel loco mota: forte pro* Καΰςρυ πεδίον *legendum* Καςώλυ πεδίον: *aut ſi Xenophon ſcripſit* Καΰςρυ πεδίον, *proculdubio mota eſt loco ea vox. Nam ſi Cyrus per Cayſtri campum exercitum duxit, occurrebat illi Cayſtri campus ante Mæandrum. Tum, quis unquam Cayſtri campum urbem fuiſſe dixit?—multum fallit me conjectura, niſi aliquod urbis nomen latet ſub illa voce* Καΰςρυ πεδίον. Hæc Palmer. Mihi nihil mutandum videtur: neque enim mirum eſt, ſi Myſiæ de terminis Xenophonti cum auctoribus aliis quædam interceſſerit diſſenſio. Nam ipſe olim Strabo lib. xiii. p. 932. ſcripſit, τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν δυσδιάκριτα εἶναι, παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα. Dici autem videtur urbs *Ceramorum Forum*, perinde atque oppida illa Plin. N. H. lib. iii. cap. 15. memorata, *Forum Clodii, Livii, Popilii*, &c. Apud Cicer. ad Attic. lib. ii. ep. 10. etiam *Appii Forum:* ad Famil. lib. x. ep. 17. *Forum Julii, Forum Voconii.* Sic ſæpe alias.

quidem, Cariæ oppidi, [f] mentio eſt ſatis crebra: quod Doridi tribuit [g] Ptolemæus. At ſitus iſte loci cum itineris Cyri ratione minus convenit; rectius autem in illam Myſiæ urbem quadrat *Ceranæ*, Phrygiæ vulgo adſcriptum oppidum; de quo [h] Plinius, memoratis ibidem Celænis et Coloſſis, mentionem facit.

[i] Inde Cyrus caſtris tribus, paraſangas triginta progreſſus, in CAYSTRI campum pervenit; cui nomen etiam urbis cum incolis tribuit Xenophon. Hoc autem Καΰϛρου πεδίον eſt ab illo longe disjunctum, cujus [k] Euſtathius, [l] Stephanus Byz. [m] Strabo, [n] Ptolemæus, [o] Xenophon, aliique paſſim meminere: atque adeo fruſtra fuit [p] Palmerius, qui Cyrum Cayſtri prius campum, quam ad Mæandrum veniſſet, attigiſſe cenſuerit. Porro, quamvis hac de urbe ſileant alia veterum annalium monumenta, tamen ab exemplaribus oculati teſtis ad novum aliquod nomen, ex conjectura petitum, non niſi temere, opinor, tranſire poteris. At vero pluribus urbibus unum et idem inditum eſſe ſæpe nomen, id certe notius eſt, quam ut exemplis adlatis confirmari debeat. Quidni ergo CAYSTRI CAMPUM in Phrygia quoque ſuperiore poſueris? At *quis unquam*, inquit Palmerius, *Cayſtri campum urbem fuiſſe dixit?* Ideo forſan urbem eam campi nomine deſignavit Xenophon, quod in regione ſita fuerit campeſtri. Haud ita diſſimili de cauſa, multæ [q] Caſtra dictæ fuerunt urbes, propterea quod ibi conditæ fuerunt, ubi caſtra dux celebrior aliquis habuerat.

Hinc tandem [r] THYMBRIUM, urbem incolis frequentem, concedamus. A Cayſtrio campo paraſangas decem aberat THYMBRIUM, quo Cyrus caſtris alteris pervenit. Phrygiæ autem urbibus adnumerandum eſſe docent [s] Stephanus Byz. et Pauſanias; ſi cum iis modo, quæ de Midæ

[f] Apud Heſych. Strab. lib. xiv. p. 969. Plin. N. H. lib. v. cap. 29. [g] Lib. v. cap. 2. [h] N. H. lib. v. cap. 32. ubi forſan legendum *Ceramæ*. [i] Κύρ. Ἀναβ. p. 15. [k] Ad Dionyſ. ver. 837. [l] In voce Καΰϛριον. [m] Lib. xiii. p. 928. et lib. xv. p. 1013. [n] Lib. v. cap. 2. [o] Κύρ. Παιδ. p. 102. [p] Loc. cit. [q] Cæſar. de B. C. lib. ii. cap. 25. Adde Frienſh. ad Q. Curt. lib. iv. cap. 7. p. 206. [r] Κύρ. Ἀναβ. p. 16. ubi vide not. 6. et Κύρ. Παιδ. p. 492. [s] Ad. v. Ἄγκυρα cum Pauſan. lib. i. cap. 4. coll.

fonte fcripfit hoc loco Xenophon, Paufaniæ verba conferantur. Loci hujus incolas Thymbrianos adpellat [t] Plinius.

Jam [u] Tyriæum invenis, intervallo decem parafangarum Thymbrio diftans; quo caftris itidem alteris perventum eft. Tyriæo quoque fui erant incolæ, [x] Plinio Tyrienfes adpellati. Urbs [y] Hierocli Grammatico ΤΥΡΑΙΟΝ dicta eft et Pifidiæ adfcripta: [z] Stephano ΤΥΡΟΣ, opinor, eft; πόλις itidem, eodem auctore, καὶ Λυδίας, καὶ Πισιδίας: [a] Straboni Τυριάριον, vel potius ex fide MSS. ΤΥΡΙΑΙΟΝ.

Ad Phrygiæ tandem urbem ultimam, [b] Iconium, venit Cyrus, itinere trium dierum, parafangarum viginti, confecto. Iconium autem [c] Lycaoniæ tribuitur. Fabulofam nominis [d] originem libens prætereo.

[e] Mox Lycaoniam quinque dierum iter, triginta parafangas emenfus, per Cappadociam deinde quartis caftris, parafangas viginti quinque Danam ufque proceffit Cyrus, urbem amplam et opulentam. ΔΑΝΑ utique Xenophonteis in exemplaribus legitur, cujus locum [f] fcriptores apud alios Adana tenere folet. Et Ciliciæ quidem urbs ab iifdem dicitur: eam vero Xenophon quam proxime Ciliciam, in Cappadocia tamen, collocaffe videtur. Hac de urbe quæ fcripfit eruditiff. [g] Ger. Voffius lectu nequaquam funt indigna.

Ciliciam tandem ingreffus, et per planitiem quatuor caftris, parafangas quinque et viginti progreffus, [h] Tarsum pervenit Cyrus; urbem Ciliciæ tum opibus tum amplitudine celeberrimam. Erat multorum infignium vi-

[t] N. H. lib. v. cap. 27. Adde Hierocl. Gram. p. 673. edit. Weffel. [u] Κύρ. 'Αναβ. p. 17. [x] N. H. lib. v. cap. 27. [y] P. 672. edit. Weffel. MS. Eton. etiam dat Τυραῖον. [z] Ad v. [a] Lib. xiv. p. 979. [b] Κύρ. 'Αναβ. p. 19. [c] Ptolem. lib. v. cap. 6. Strab. lib. xii. p. 853. Stephan. Byz. Plin. N. H. lib. v. cap. 27. Hierocl. Gram. p. 675. Euftath. ad Dionyf. ver. 857. [d] De qua Steph. Byz. Euftath. loco cit. et auctor Etymol. M. [e] Κύρ. 'Αναβ. p. 20. [f] Ptolem. lib. v. cap. 8. Scylac. Peripl. p. 40. Plin. N. H. lib. v. cap. 27. Steph. Byz. Appian. de Bel. Mithrid. p. 237. edit. Steph. Quare apud Xenoph. etiam Ἄδανα recte forfan repofueris. Adde Procop. lib. v. Ædific. cap. 5. et Antonin. Itiner. p. 580. [g] De orig. et progr. Idololat. lib. i. cap. 38. [h] Κύρ. 'Αναβ. p. 22. Strab. lib. xiv. p. 990. et feq. Q. Curt. lib. iii. cap. 4. extr. Steph. Byz. Solin. Polyhift. cap. 38. Plin. lib. v. cap. 27. Mel. lib. i. cap. 13. Ammian. Marcel. lib. xiv. cap. 8.

rorum [i] locus natalis, ortu B. Pauli in primis illuſtratus. Nominis originem, quam finxere veteres, ſi cui ſcire libet, adeat velim Stephanum Byz. et Euſtathium ad [k] Dionyſium Perieg.

Tarſum autem mediam interfluit [l] CYDNUS, amnis inclitus, duum plethrorum latitudine. Cydnus non ſpatio aquarum, ſed liquore memorabilis: quippe leni tractu e fontibus labens, puro ſolo excipitur: nec torrentes incurrunt, qui placide manantis alveum turbent. Itaque incorruptus, idemque frigidiſſimus: quippe multa riparum amœnitate inumbratus, ubique fontibus ſuis ſimilis in mare evadit.

[m] Hinc caſtris alteris, paraſangas decem ad SARUM amnem, cujus trium erat plethrorum latitudo, pergit Cyrus. Hoc vero de fluvio, Xenophonti modo reſtituto, [n] jam dictum eſt. Quod ſi nomen unde duxit, audire velis, [o] Stephanum ne te conſulere pigeat.

Diei itinere, paraſangis quinque confectis, [p] ad PYRAMUM amnem, cujus æquat latitudo ſtadium, venit Cyrus. Hujus etiam Ciliciæ fluminis multi meminerunt [q] auctores: quod et inclitum vocat [r] Q. Curtius; navigerum, [s] Strabo.

A Pyramo caſtris binis, paraſangas quindecim progreditur ad [t] ISSON, ultimam Ciliciæ urbem, amplam et opulentam. Apud [u] Diodorum etiam Siculum ἀξιόλογος audit; apud [x] Strabonem tantum πολίχνιον. Hic itaque de ſtatu, quo locus erat iſte ætate ſua, loquitur: alium autem atque adeo meliorem obtinuerat antea. Utrumque memoravit [y] Mela: *At in receſſu*, inquit, *intimo locus eſt magni ali-*

[i] Strab. loco cit. [k] Ver. 870. [l] Κύρ. 'Αναϐ. p. 22. Q. Curt. lib. iii. cap. 5. ineun. et ibid. cap. 4. Arrian. de exped. Alex. lib. ii. cap. 4. Dion. Chryſoſt. Orat. 33. p. 394. Tibul. lib. i. el. 8. ver. 13. et ſeq. Plin. et Mel. locis cit. Strab. lib. xiv. p. 990. [m] Κύρ. 'Αναϐ. p. 34. [n] Κύρ. 'Αναϐ. p. 34. not. 4. [o] In v. Ἄδανα. [p] Κύρ. 'Αναϐ. p. 35. [q] Ptolem. lib. v. cap. 8. Steph. Byz. Plin. N. H. lib. v. cap. 27. Mela lib. i. cap. 13. Arrian. lib. ii. cap. 5. aliique. [r] Lib. iii. cap. 4. [s] Lib. xii. p. 809. [t] Κύρ. 'Αναϐ. p. 35. [u] Lib. xvii. p. 512. [x] Lib. xiv. p. 994. [y] Lib. i. cap. 13. Adde Stephan. Byz. Q. Curt. lib. iii. cap. 7. et 8. Strab. et Diodor. locis cit. Euſtath. ad Dionyſ. ver. 118. Plin. N. H. lib. v. cap. 27. et Ptolem. lib. v. cap. 8.

quando discriminis, fusorum ab Alexandro Persarum fugientisque Darii spectator ac testis. Nunc ne minime quidem, tunc ingenti urbe celebris Isso fuit, &c.

Hinc castris unis, parasangas quinque, ad [z]PORTAS CILICIÆ SYRIÆque progreditur. Erant hæ duo castella; quorum in Ciliciam alterum, alterum in Syriam erat obversum: spatium autem inter utrumque medium trium erat stadiorum. Quas vero Xenophon Ciliciæ portas adpellat, hæ [a]Ptolemæo fuisse *pylæ* videntur *Amanicæ*; seu angustiæ istæ, qua ex Amano monte atque interiore Cilicia in Syriam adiri poterat. At tum Ciliciæ tum Amani portas, tanquam diversas, recenset [b]Plinius. In cornu montis illius prærupti, quo Cilicia includitur, asperi tres, auctore Q. Curtio, aditus et peranguſti sunt; primus scilicet, interprete [c]Cellario, a septentrione ex Cappadocia per Ciliciæ Pylas: secundus per Amani Pylas ex Syriæ superioribus partibus, ubi in Armeniam itur: tertius per Syriæ portas, ad Sinum Issicum, quibus ex Antiochene aditur. Pylas autem, a Xenophonte memoratas, [d]Strabo ὅριον Κιλίκων τε καὶ Σύρων adpellat. [e]Medio inter castella illa, seu muros, loco fluit CERSUS amnis, latitudine plethri: cujus cum mihi nomen alias videre non contigerit, eum crebris iis, quorum meminit Q. Curtius, rivis Ciliciæ planitiem, qua vergit ad mare, distinguentibus adnumerandum censuerim.

Per Syriam deinde, portis transitis, unius diei itinere, parasangis quinque confectis ad [g]MYRIANDRUM perventum est, urbem Phœnicibus habitatam, atque ita sitam, ut stationem navibus onerariis præberet. In sinu Issico eam collocat [h]Strabo, quippe quod sinus iste in Syriam etiam

[z] Κύρ. 'Αναϐ. p. 36. [a] Lib. v. cap. 8. extr. [b] Loco cit. Πύλαι, inquit Eustath. ad Dionys. ver. 1034. στενότατον τόπον δηλοῦσι—Q. Curt. itidem lib. iii. cap. 4. sunt *jugi fauces.* [c] Ad Curt. lib. iii. cap. 4. p. 84. Adde Ammian. Marcel. lib. xxii. cap. 9. Cicer. ad Fam. lib. xiv. ep. 4. Arrian. de exped. Alex. lib. ii. cap. 6. et quæ ex Diodoro Sic. adtulimus Κύρ. 'Αναϐ. p. 36. not. 4. [d] Lib. xiv. p. 994. Adde Plin. N. H. lib. v. cap. 22. [e] Κύρ. 'Αναϐ. loco cit. [f] Lib. iii. cap. 4. [g] Κύρ. 'Αναϐ. p. 37. [h] Lib. xiv. p. 994. quocum consentit Agathem. lib. i. cap. 4.

pertingeret: Stephano Byz. Μυρίανδρος est πόλις Συρίας, πρὸς τῇ Φοινίκῃ, ὡς Ξενοφῶν ἐν πρώτῳ Ἀναβάσεως. [i] Scylax etiam Μυριανδρȣ Φοινίκων meminit; quam [k] Plinius urbem Syriæ vocat, in Issico sinu positam.

Inde castris quartis, parasangas viginti progreditur ad [l] CHALUM amnem, plethrum latitudine æquantem, magnis mansuetisque piscibus refertum, [m] quos Syri pro diis habent. Hujus amnis haud alibi nomen reperies. [n] Cl. Delisle, conjectura ex ipso Cyri itinere facta, eum fuisse suspicatur, cui hodie nomen est *Alep*; conjecturæ præsidium petit ex voce *Alep*, seu *Chalib*, qua prioris loco utuntur Arabes: nam *Chalib*, inquit idem vir doctus, a *Chalo* Xenophonteo derivari videtur. Prope hunc, auctore Xenophonte, siti erant Parysatidis vici, in cingulum ei donati.

Castris inde quintis, parasangas triginta progressus, ad [o] DARADACIS, fluvii quoque scriptoribus aliis ignoti, fontes pervenit. Plethri latitudinem ei tribuit Xenophon. Hic forsan est, quem *Marsyam* nominat [p] Plinius. Locum ornabant Belesios, Syriæ præfecti, regia et hortus admodum elegans.

Hinc castris tertiis, parasangas quindecim, ad eam [q] EUPHRATIS partem, ubi quatuor stadia latus erat, et urbs reperiebatur ampla locuplesque, nomine THAPSACUS. Urbs hæc, ætate [r] Plinii, *Amphipolis* dicebatur: eam [s] Ptolemæus juxta Euphraten quidem, at in Arabia deserta, posuit; quam [t] Stephanus, et [u] Plinius Syriæ tribuerunt. Ejus etiam meminerunt [x] Strabo et [y] Arrianus. Nobilis evasit transitu Euphratis. Ad urbem quidem, quæ *Zeugma* adpellatur, quæque, [z] Strabone teste, duo-

[i] P. 40. [k] N. H. lib. ii. cap. 108. Adde ejusd. lib. v. cap. 22. Ptolem. lib. v. cap. 15. Mel. lib. i. cap. 12. extr. Arrian. de exped. lib. ii. cap. 6. [l] Κύρ. Ἀναϐ. p. 41. [m] Vide Κύρ. Ἀναϐ. p. 41. not. 1. et pro Diodor. Sic. lib. ii. p. 207. lege Diodor. Sic. lib. ii. p. 92. [n] In Dissertat. de situ &c. locorum, quæ Cyrus Græcique peragrarunt. [o] Κύρ. Ἀναϐ. p. 42. [p] N. H. lib. v. cap. 23, 24. [q] Κύρ. Ἀναϐ. p. 42. [r] N. H. lib. v. cap. 24. [s] Lib. v. cap. 19. [t] In v. [u] Loco cit. [x] Lib. ii. p. 130. et seq. lib xvi. p. 1076. et seq. [y] De exped. lib. ii. cap. 13. et lib. iii. cap. 7. Adde Cellar. lib. iii. cap. 12. sect. 63. [z] Lib. xvi. p. 1083.

bus ſtadiorum millibus a Thapſaco diſtat, Alexandrum Euphraten tranſiviſſe ſcribunt [a] Plinius, et [b] Stephanus Byz. De diverſis nimirum expeditionibus intelligendæ videntur diſcrepantes auctorum narrationes.

EUPHRATE (quem infra adtingemus) trajecto, [c] per SYRIAM caſtris novem, paraſangis quinquaginta confectis, ad Araxen fluvium perveniunt. Vides autem Xenophontem ultra Euphraten protuliſſe Syriam. [d] Similiter etiam Scriptores ſacri Syros in Meſopotamia collocarunt: ויצא את־ארם אשר כעבר הנהר [e], ubi ארם denotare Syros, et נהר Euphraten, ſatis norunt harum literarum periti. [f] Plinii verba de regione illa libet adferre: *Juxta Syria litus occupat, quondam terrarum maxima, et pluribus diſtincta nominibus Namque Palæſtina vocabatur, qua contingit Arabas, et Judæa, et Cœle, dein Phœnice: et qua recedit intus, Damaſcena: ac magis etiamnum meridiana, Babylonia. Et eadem Meſopotamia, inter Euphraten et Tigrin: &c.* [g] Idem Xenophontis narrationi congruenter regionem hanc *vicatim diſperſam* fuiſſe ſcribit. Cæterum, ARAXES ille [h] Ptolemæo (uti quidem eruditiſſ. [i] Bochartus et [k] Deliſle ſtatuerunt) eſt Χαβώρας: [l] Straboni Ἀβόῤῥας: [m] Ammiano Mar. *Aboras*. [n] Cellario judice, is amnis erat, quem [o] Ptolemæus *Saocoran* vocat. Cum autem, [p] Ptolemæo auctore, alii etiam, præter memoratos, amnes per Meſopotamiam fluxerint, quorum non adduxit nomina, difficile dictu videtur, quis ille fuerit, quem *Araxis* nomina deſignavit Xenophon. Sed hac de re plura mox, cum ad Maſcam pervenerimus.

[a] N. Hiſt. lib. v. cap. 24. et lib. xxxiv. cap. 15. [b] In v. Ζεῦγμα. Adde Lucan. lib. viii. ver. 237. [c] Κύρ. Ἀναβ. p. 45. [d] 2 Sam. x. 16. Adde Targum Jonath. ad loc. et Gen. xxviii. 6, 7. ubi Interpr. LXX. habent Μεσοποταμίαν Συρίας: ſic et Ariſtot. Περὶ Θαυμασ. Ἀκουσμ. extr. Ἐν δὲ τῇ Μεσοποταμίᾳ τῆς Συρίας &c. Joſeph. A. J. lib. vii. cap. 6. τῶν πέραν Εὐφράτου Σύρων meminit. [e] In regionibus utique, ubi unus eſt fluvius, aut unus ſaltem eximius, adpellari ſolet ille, non proprio nomine, ſed plerumque communi, *fluvius*. [f] Lib. v. cap. 12. Adde Mel. lib. i. cap. 11. Bochart. G. S. lib. ii. cap. 6. Spanhem. de Numiſm. T. i. p. 605. [g] Lib. vi. cap. 26. [h] Lib. v. cap. 18. [i] G. S. lib. ii. cap. 6. [k] Diſſertat. ſupra laud. [l] Lib. xvi. p. 1084. [m] Lib. xiv. cap. 3. [n] Lib. iii. cap. 15. ſect. 15. [o] Lib. v. cap. 18. [p] Loco cit.

Illinc [q] per ARABIAM, cum Euphrates ad dextram ei eſſet, quina deſertis in locis caſtra metatus, paraſangas triginta quinque, cum ſuis progreſſus eſt Cyrus. Campi quidem, quos ibi tum peragrarunt, abſinthio abundabant, æquoriſque in modum late patebant. Quin et fruticum genera ſeu arundinum, quæ ibi reperiebantur, aromatum inſtar, ſuaves diffundebant odores. Sed operæ pretium erit, [r] ipſum auctorem de iis omnibus, quibus ſive ornata ſive inſtructa erat ea regio, verba facientem audire. Redeamus ad nomen ejus; cujus origo petenda videtur ab incolis, qui *Arabes Scenitæ* ſolent adpellari. Quippe, [s] Strabone auctore, Τὰ πρὸς μεσημβρίαν κεκλιμένα τῆς Μεσοποταμίας, καὶ ἀποτέρω τῶν ὀρῶν, ἄνυδρα καὶ λυπρὰ ὄντα ἔχουσιν οἱ Σκηνῖται Ἄραβες. Multi autem Arabes, qui in aliis atque aliis habitabant locis, ita [t] a tabernaculis cognominati ſunt, quæ ciliciis metabantur, ubi libuit. Sed nobis ARABIÆ iſtius nomen unde fuerit deductum, his etiam verbis indicavit [u] Strabo: Τὸ γὰρ τῶν Ἀρμενίων ἔθνος, καὶ τὸ τῶν Σύρων, καὶ τῶν Ἀράβων, πολλὴν ὁμοφυλίαν ἐμφαίνει κατά τε τὴν διάλεκτον, καὶ τοὺς βίους, καὶ τοὺς τῶν σωμάτων χαρακτῆρας, καὶ μάλιστα καθὸ πλησιόχωροί εἰσι· δηλοῖ δ' ἡ Μεσοποταμία ἐκ τῶν τριῶν συνεστῶσα τούτων ἐθνῶν. En itaque Arabia in Meſopotamia!

Facto autem per regionem hanc itinere, [x] ad MASCAM perveniunt amnem, cujus plethrum æquabat latitudo. A [y] Ptolemæo *Saocoran* adpellatum fuiſſe cenſuit erudititiſſimus [z] Bochartus. Hujus vero ſententia [a] Cellario, viro quoque doctiſſimo, minus eſt probata; quippe cui Ptolemæi *Saocoras* idem eſſe videbatur, atque Xenophontis *Araxes*, ſupra paulo memoratus. Idcirco autem Cellarius *Araxen* illum *Saocoræ* potius quam *Chaboræ* nomen apud Ptolemæum nactum eſſe putavit, quod proprior *Chaboras* eſſet Thapſaco, quam pro ſpatio definiti itineris; quinquaginta nempe paraſangarum. Sed majus forſan Thapſa-

[q] Κύρ. Ἀναβ. p. 46. [r] P. 46, 47, 48, 49. et conf. Diodor. Sic. lib. ii p. 132. et ſeq. [s] Lib. xvi. p. 1084. [t] Plin. N. H. lib. vi. cap. 28. [u] Lib. i. p. 70. [x] Κύρ. Ἀναβ. p. 50. [y] Lib. v. cap. 18. [z] Geogr. S. lib. ii. cap. 6, 11. [a] Lib. iii. cap. 15.

cum et *Chaboræ* alveum divifit intervallum, quam quantum in tabulis Geographicis vulgo repræfentari folet. Ab ARAXE quidem CHABORAS, SAOCORAS a MASCA fatis magnam habent fcripturæ diffimilitudinem: verum majores etiam in propriis eorundem tum oppidorum tum amnium nominibus haud raro reperiuntur varietates. Alias ut omittam, ftudio utique literarum deditis paffim obvias, ipfum nomen *Araxes* aliquando *Peneo* Theffaliæ fluvio, datum fuiffe fcribit [b] Euftathius. [c] Cæterum Mafca CORSOTES, urbs ampla quidem, fed deferta, cincta erat. Hæc mihi fane fuit unum apud Xenophontem obvia. Itaque, per hanc ne mora fit, [d] ad PYLAS pergamus; quo Cyrus caftris decimis tertiis, parafangas nonaginta per loca inculta, Euphrate ad dextram fluente, progreffus, cum fuis pervenit. PYLÆ in finibus exftant Mefopotamiæ, feu *Arabiæ* defertæ, qua Babyloniam adtingit.

[e] Per BABYLONIAM tribus caftris, parafangas duodecim progreffus, [f] Græcorum recenfum agit, exercitumque adeo armis inftruendum curat. Mox [g] caftris unis, parafangas tres progreditur ad [h] locum, ubi pugna tandem commiffa eft.

Jam vero [i] Xenophon menfuram itineris hucufque confecti, caftrorumque interea pofitorum numerum ita collegit: Ab Ephefo ad locum, in quo pugnatum eft;

Caftra	— —	93.
Parafangæ	—	535.
Stadia	—	16050.

Quod fi caftrorum parafangarumque numerum, quem hi-

[b] Ad Dionyf. ver. 739. ubi de *Araxe* Armeniæ fluvio agitur. Adi etiam quæ infra fcripta funt de *Phyfco* p. xvi. [c] Κύρ. 'Αναβ. p. 50. Voce autem ἔρημος non femper locum plane afperum, in quo nihil præter fabulum, faxa, ferafque reperias, fignificari, fatis inde liquet, quod Græci apud Corfoten, quæ ἐρήμη dicitur, triduum manebant, eodemque ex agro cibaria quærebant. Videfis doctiff. Wolf. ad Luc. xv. 4. et Marc. vi. 31. Adde Reland. Palæft. lib. i. cap. 56. [d] Κύρ. 'Αναβ. loco cit. nominis rationem exponit Euftath. ad Dionyf. ver. 437. [e] Κύρ. 'Αναβ. p. 66. [f] Κύρ. 'Αναβ. p. 70. de eorum numero vide, præter auctores memoratos p. 70. not. 6. J. Frontin. lib. iv. cap. 2. fect. 7. Arrian. de exped. Alex. lib. iv. cap. 11. et lib. i. cap. 12. [g] Κύρ. 'Αναβ. p. 71. [h] Plut. in vita Artox. p. 1014. Κούναξα καλεῖται. [i] Κύρ. 'Αναβ. p. 128.

ſtoriæ ſeriem ſequutus, ubique verbis expreſſi, inire velis, eum ſic ſe habere, ni fallor, invenies—

Caſtra	—	85.
Paraſangæ	—	517.

Ex quibus efficientur ſtadia 15510: datis utique paraſangæ cuique triginta ſtadiis. Cum vero, non a Sardibus, [k] uti ſupra, ſed ab Epheſo jam itineris initium duxerit auctor, plura ponamus oportet caſtra, pluresque adeo paraſangas, ab Epheſo nimirum Sardes uſque progredientibus conficiendas. Hujus itaque ſpatii, quod Epheſum Sardeſque interjacet, emetiendi cauſa, ſi *caſtra* demus *octo*, ipſumque *paraſangis duodeviginti* conſtare fingamus, jam numerus numero reſpondebit; et adcurate ſcribi reperies, [l] quæ modo ex auctore de itineris hucuſque menſura protulimus.

Poſtero die, quam pugna erat commiſſa Cyruſque occiſus, [m] Græci ſe ad Ariæi contulere caſtra. [n] Inde, alia luce orta, in Babyloniæ vicos devenere; compluresque ibi dies commorati ſunt. Inſtituto tandem confectoque trium caſtrorum itinere, ad [o] Mediæ murum pervenerunt: intra quem cum penetraſſent, [p] caſtris alteris, paraſangas octo progreſſi ſunt; atque binis alveis, e Tigri qui ducti fuerant, trajectis, ad Tigrin ipſum perveniunt; prope quem [q] urbs exſtructa erat magna et incolis repleta, cui nomen Sitace. *Sitace* autem, quæ dicitur, apud [r] Ptolemæum et [s] Plinium, in Aſſyria fere media collocatur. Eandem eſſe urbem putavit *ὁ πάνυ* [t] Bochartus, quæ a Stephano Ψιττακὴ, πόλις utique *παρὰ τῷ Τίγριδι*, adpellatur.

Ponte navigiis triginta ſeptem facto, Tigri qui fuerat impoſitus, trajecto, caſtris quartis, paraſangas viginti ad [u] Phyſcum uſque amnem, latitudine plethri, progreſſi ſunt.

[k] Κύρ. Ἀναβ. p. 10. [l] P. 128. Quæ mox deinde legis, *ἀπὸ δὲ τῆς μάχης ἐλέγοντο εἶναι εἰς Βαβυλῶνα, ϛάδιοι ἑξήκοντα ϗ τρισχίλιοι*—ea vero corrupta eſſe quidam ſuſpicati ſunt: quippe quia, Plutarcho auctore, in Artox. p. 1015. Κύναξα, ubi pugnatum eſt, *Βαβυλῶνος ἀπέχει ϛαδίους* tantum *πεντακοσίους*: quare pro *εἰς Βαβυλῶνα*, Jac. Cappellus *εἰς Σοῦσα* legendum eſſe apud Xenophontem putavit. [m] Κύρ. Ἀναβ. p. 129. [n] P. 131. [o] P. 151. [p] P. 151. [q] P. 152. [r] Lib. vi. cap. 1. [s] N. H. lib. vi. cap. 27. [t] G. S. lib. iv. cap. 17. [u] Κύρ. Ἀναβ. p. 155.

Physcus autem, inquit [x] Stephanus, ἐςὶ καὶ ποταμὸς, καθά φησι Σοφαίνετος ἐν Κύρε ἀναβάσει. Multis apud veteres, ex mente eruditiſſimi [y] Bocharti nominibus inclaruit *Phyſcus*: nimirum [z] Strabo et [a] Ptolemæus Κάπρον, [b] Arrianus Βούμηλον, (Βούμαδον, opinor, voluit) [c] Curtius *Beumello*, (ſcrib. *Bumado*) [d] Plinius *Abſitrin*, [e] Ammianus *Adjavam*, Bocharto judice, adpellat. Ibi urbs magna erat, nomine Opis. Ἡ δὲ Ὦπις, inquit [f] Strabo, κώμη, ἐμπορεῖον τῶν κύκλῳ πάντων. At [g] Herodoto πόλις dicitur; ſimiliter [h] Arriano, πόλις ἐπὶ τε Τίγρητος ᾠκισμένη.

Per Mediam deinde dies ſex, per loca minus culta, paraſangas triginta, Paryſatidis ad vicos, rerum ad uſus vitæ neceſſariarum copia locupletes, progreſſi ſunt. Inde caſtra quinque locis in incultis metati, paraſangis interea viginti confectis, ad opulentam magnamque, cui [i] Cænæ nomen, urbem pervenere. Hanc ſane agnoſcit Stephanus, nomine paulum mutato: ἔςι ϗ πόλις, inquit, Κάναι Τίγρητος ποταμε. Hac autem in voce aqua, ut aiunt, Stephani interpretibus hæſit. Voluit hic, opinor, locum, quem deſcribit Xenophon; atque adeo pro Κάναι, repono Καιναὶ, uti apud Xenophontem ſcribi ſolet [k].

Mox [l] ad Zabatum fluvium, quatuor plethrorum latitudine, ducum Græcorum cæde nobilem, veniunt. Hodie, auctore Clar. [m] Deliſle, vocatur Zab. Ζάβατος autem (verba ſunt doctiſſ. [n] Bocharti) factum videtur ex conſtructo דייבת. Exiſtimavit etiam [o] Bochartus, Ζάβατον hunc, eundem eſſe fluvium, qui *Lyci* nomine apud [p] Ptolemæum, [q] Strabonem, [r] Arrianum, [s] Curtium, [t] Plinium venire

[x] Alias etiam adlatis, quæ in Κύρ. Ἀναβ. reperiuntur, vocibus, Sophænetum illum citat. [y] G. S. lib. iv. cap. 19. [z] Lib. xvi. p. 1072. [a] Lib. vi. cap. 1. [b] Lib. iii. cap. 8. [c] Lib. iv. cap. 9. [d] Lib. vi. cap. 26. [e] Lib. xxiii. cap. 6. Videſis Bochart. G. S. loco cit. ubi nominibus iſtis explicandis operam dat; et adde Cl. Schwartz. ad Cellar. lib. iii. cap. 17. ſect. 7. [f] Lib. xvi. p. 1074. [g] Lib. i. cap. 189. [h] Lib. vii. cap. 7. [i] Κύρ. Ἀναβ. p. 156. [k] Hinc forſan emendandus etiam Ptolemæus, lib. vi. cap. 1. et pro Βίννα, vel, ut libri quidam, Κίννα, reſcribendum Καιναί. [l] Κύρ. Ἀναβ. p. 156. [m] In Diſſertat. ſupra laudata. [n] G. S. lib. iv. cap. 19. [o] Loco cit. [p] Lib. vi. cap. 1. ubi pro Λευκὸς ſcribendum eſt Λύκος. [q] Lib. xvi. p. 1072. [r] Lib. iii. cap. 15. [s] Lib. iv. cap. 9. [t] Lib. vi. cap. 26.

ſolet; quique [u]Ammiano dictus eſt *Diabas* vel *Diavas*. Ejus [x]infra meminit Xenophon: ubi tamen cum in quibuſdam exemplaribus, Ζάτην et Ζάϑην male ſcriberetur, [y]doctiſſ. Fullerus Ζάτην et Ζάβατον in Xenophonte putavit eſſe diverſos amnes. Sed "certum eſt, (verba legis [z]Bo-"charti) Zaten fluvium Xenophontis libro tertio, eundem "eſſe cum Zabato, de quo libro ſecundo egerat. Ibi enim "narrat Græcos, e Paryſatidis vicis cum exceſſiſſent, flu-"vium Zabaton attigiſſe, ad quem cum moras necterent, "Clearchum imperatorem ſuum et præcipuos pleroſque "duces, Tiſſaphernis artibus in Perſarum caſtra pellectos, "inſigni proditione fuiſſe interemtos. Hæc libro ſecundo "Xenophon. Tertio deinde telam retexens inſtitutæ nar-"rationis, refert Græcos hoc caſu, ut par erat, valde per-"culſos, et incertos quid agerent, tandem oratione ſua "erectos et recreatos, animos reſumpſiſſe, atque in mor-"tuorum locum alios ſuffeciſſe duces. Quo facto demum "*Zaten*, id eſt, *Zabaton*, de quo prius, inſtructo agmine "trajeciſſe. *Zaten* porro, ſeu *Zabaton*, eundem eſſe cum "Lyco patet cum ex amplitudine, (nam deſcribitur latus "quatuor plethris, id eſt, pedibus quadringentis) tum "quia, illo trajecto, nullus alius occurrit Græcis uſque ad "montes Carduchiorum, præter torrentem ſine nomine." Hactenus ille.

[a]Trajecto Zabato, [b]Χαράδραν deinde quandam reperere; quem [c]Plinii *Zerbin* eſſe putavit [d]Bochartus. Nomen a verbo זרב *zerab* vel *zarab* deducit vir doctiſſimus; "quo "non Chaldæi ſolum, inquit, ſed et Hebræi utuntur et "Arabes. Proprie ſignificat *effluere more torrentis*."

[e]Itinere ultra Χαράδραν facto, ad LARISSAM urbem magnam, deſertam tamen, prope Tigrin ſitam, pervenere. Eam Medi priſcis temporibus incoluerant: de qua legas velim, quæ ſcripſit auctor. *Lariſſæ* autem fuere multæ, quas enumerant [f]Strabo et [g]Stephanus: earum tamen

[u] Lib. xxiii. cap. 6. [x] P. 222. ubi vide not. 1. [y] Miſcell. Sacr. lib. iii. cap. 6. [z] G. S. lib. iv. cap. 19. [a] Κύρ. Ἀναβ. p. 222. [b] P. 229. [c] N. H. lib. vi. cap. 26. [d] Loco cit. [e] Κύρ. Ἀναβ. p. 231. [f] Lib. ix. p. 672. [g] In voce. Adde Schol. in Apollon. Rhod. ver. 40.

nulla reperitur in regione hac, de qua Noſter agit. Quare Bocharto videtur accedendum, qui putat Xenophontis *Lariſſam* eſſe *Reſen*, de qua Moſes Gen. x. 12. En ejus verba—" Hanc urbem (ſcil. *Lariſſam*, cujus meminit Xeno- " phon) ut ſuſpicer eſſe *Reſen*, multa me movent. Primo, " ſitus prorſus convenit, ſi vere Ninus fuit inter Lycum " et Caprum, ut hodie docti contendunt. Secundo, La- " riſſa μεγάλη πόλις mœniumque latitudine et altitudine " conſpicua; ambitu etiam, quem Xenophon duabus pa- " raſangis definit.—Tertio, videtur Xenophon *Reſen* mu- " taſſe in Λάρισσαν, propter vocum alluſionem. Saltem " hoc certum, Lariſſæ vocabulum plane eſſe Græcum, at- " que urbes hujus nominis in Græcia plures exſtitiſſe: et " ſi quæ alibi fuerunt extra Græciam, eas pro Græcis eſſe " habitas—At in Aſſyria Græcæ urbes, ævo Xenophontis, " id eſt, ante Alexandrum, nullæ fuere: proinde nec ulla " Lariſſa. Omnino igitur urbis hujus verum nomen in- " terpolavit Xenophon, ut ad Græcam elegantiam accom- " modaret. Et veriſimile eſt, Græcis rogantibus, cujus ur- " bis eſſent rudera, Aſſyrios reſpondiſſe לרסן *Lereſen*, ad- " dito *le*, genitivi nota,—atque illud *Lereſen* mutatum eſſe " in Λάρισσαν." Hæc ille: quocum conſentit Cl. [a]Clericus.

[b]Inde caſtris unis, paraſangas ſex ad caſtellum quoddam progreſſi ſunt, propter urbem ſitum, cui nomen MESPILA; de quibus legenda ſunt, quæ ſcripſit Xenophon. Urbis meminit Steph. apud quem tamen ſcribitur Μίσπιλα.

Mox poſitis caſtris aliis atque aliis, ad CARDUCHIOS tandem venere montes. Carduchos Mediæ tribuit [c]Stephanus, Parthiæ [d]Strabo. Adiabenis, inquit [e]Plinius, connectuntur Carduchi quondam dicti, nunc Cordueni, præfluente Tigri. [f]Xenophon eos in confiniis Armeniæ Auſtralibus habitaſſe docet. Hodie, teſte Cl. [g]Deliſle, *Curdes* adpellantur. Multis olim nominibus erant dicti, [h]*Gordiæi* ſcilicet, *Gordi*, *Cordæi*, *Cardueni*. In CARDU-

[a] Ad Gen. x. 12. [b] Κύρ. Ἀναβ. p. 232. [c] In voce. [d] Lib. xvi. p. 1083. [e] Lib. v. cap. 15. [f] P. 277. [g] Diſſertat. laud. [h] Stephan. in v. Γορδυαῖα. Adde Bochart. G. S. lib. i. cap. 3. et Fuller. Miſcell. S. lib. i. cap. 4. et Tellier. ad Curt. lib. iv. cap. 10. p. 242.

CHIIS autem montibus arcam Noæ fubftitiffe non levibus de caufis ftatuere [i] viri eruditi.

A montibus illis, [k] quibus in peragrandis feptem dies Græci confumpfere, ftadia circiter fex feptemve diftabat fluvius [l] CENTRITES, latus bina fere plethra, qui Armeniam a Carduchorum agro feparat. [m] Diodorus etiam Siculus amnis retinuit nomen; quod a גתרי *Gethere* vel *Getere* duci fufpicatus eft [n] Bochartus. Eo trajecto, [o] factoque deinde per Armeniam itinere, ad vicum pervenere, ubi fatrapæ erat regia, et larga commeatus copia.

[p] Hinc caftris alteris, parafangas decem progreffi, Tigris fupra fontes evaferunt. De his autem fontibus auctores alii alia fcripfere. [q] Plinius hæc: *Oritur Tigris in regione Armeniæ majoris, fonte confpicuo in planitie.* [r] Strabone tefte, a Tauro monte in Seleuciam delatus eft. Plures Tigres adfert [s] Herodotus: *πρῶτος μὲν*, inquit, Τίγρης· *μετὰ δὲ, δεύτερός τε καὶ τρίτος ὡὑτὸς ὀνομαζόμενος· οὐκ ὡὑτὸς ἐὼν ποταμὸς, οὐδὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ῥέων.* Xenophontem ejus voluiffe fontes, qui ad orientem vergit, cum [t] Cl. Delifle cenfuerim.

[u] Inde caftris tertiis, parafangas quindecim, ad TELEBOAM progreffi funt. Pulchellus autem hic fluvius Euphratis effe brachium videtur, qua orientem maxime fpectat. Locus, unde duxit ortum, ARMENIA dicebatur *ἡ πρὸς ἑσπέραν*: feu, eorum regio, qui Ἑσπεριτῶν nomine veniunt, Ἀναβάσει extrema.

[x] Caftris deinde tertiis, per planitiem parafangas quindecim progreffi, tandem in vicos diverterunt: [y] jugo mox fuperato, caftrifque ter apud inculta loca pofitis, [z] EUPHRATIS adpropinquarunt fontibus. *Oritur* autem *Euphrates*, auctore [a] Plinio, *in præfectura Armeniæ majoris Caranitide, ut prodidere ex iis, qui proxime viderant*; *Domitius Corbulo, in monte Aba: Licinius Mucianus, fub radici-*

[i] Vide auctor. proxime laudat. loca cit. et Grot. ad Gen. viii. 4. [k] Κύρ. Ἀναβ. p. 278. et Diodor. Sic. lib. xiv. p. 257. [l] Κύρ. Ἀναβ. p. 277. [m] Lib. xiv. p. 258. [n] G. S. lib. ii. cap. 10. [o] Κύρ. Ἀναβ. p. 290. [p] Ibid. [q] N. H. lib. vi. cap. 27. [r] Lib. xi. p. 792. [s] Lib. v. cap. 52. [t] Differtat. fæpius laud. [u] Κύρ. Ἀναβ. p. 290. et feq. [x] P. 292. et feq. [y] P. 297. [z] Ibid. [a] Hift. N. lib. v. cap. 24.

bus montis, quem Capoten adpellant, ſupra Zimaram, XIIM. *paſſ. initio Pyxurates nominatus.* In ſeptentrionalibus Tauri partibus fontes ejus poſuit [b] Strabo. [c] Apud Xenophontem quidem dicuntur non longe a Tigris fontibus abeſſe: at referente [d] Strabone, Διέχουσιν ἀλλήλων αἱ πηγαὶ, τοῦ τε Εὐφράτου καὶ τοῦ Τίγριδος, περὶ δισχιλίους καὶ πεντακοσίους σταδίους. Diverſas utique Euphratis partes intellexerunt; ille fontes deſignat, qua orientem ſpectat amnis; hic a brachio quodam occidentali, cum ſpatium inter eum et Tigrin definivit, initæ menſuræ fecit initium.

Euphratis fontibus a tergo relictis, [e] per nivem altam, ſeptentrionem verſus iter faciunt: [f] nivem vix tandem eluctati, in vicos quoſdam diverterunt Armeniæ; ubi repererunt equos, [g] qui tributi nomine regi alebantur.

[h] Conſumptis ibi ſeptem diebus, octavo demum motis ſepties caſtris, paraſangas quinque ſingulos in dies, ad [i] PHASIN amnem, latitudine fere plethri, progreſſi ſunt. Alius autem hic, atque [k] clariſſimus ille Ponti *Phaſis*, intelligendus eſt. Ad Xenophontis itaque narrationem optime convenire videtur ille *Phaſis*, cujus [l] Conſtantinus Porphyrogenetus meminit, cuique nomen ERAX etiam inditum erat. Tam enim ea ſimilitudo quæ in vocibus *Erax* et *Araxes* invenitur, quam quæ ſcriptor iſte memoriæ prodidit, ad Phaſin Ponti minus convenientia, recte [m] Cl. Deliſle adduxiſſe videntur, ut *Araxen*, qui in mare Caſpium delabitur, eundem eſſe fluvium exiſtimaret, quem Xenophon hic loci *Phaſin* adpellavit.

[n] Hinc caſtris binis, paraſangas decem, per juga mon-

[b] Lib. xi. p. 792. [c] Κύρ. Ἀναβ. p. 258. [d] Lib. xi. p. 792. Adde Salmaſ. Plinian. exercit. p. 438. Ptol. lib. v. cap. 13. et Euſtath. ad Dion. ver. 976. [e] Κύρ. Ἀναβ. p. 299. [f] P. 304. et ſeq. [g] P. 310. Adde Strab. lib. xi. p. 796. [h] Κύρ. Ἀναβ. p. 311. [i] P. 312. [k] De quo Strabo lib. vii. p. 457 et lib. xi. p. 801. Plin. N. H. lib. vi. cap. 4. Dionyſ. ver. 691. Apollon. Rhod. lib. ii. ver. 403. Agathem. lib. ii. cap. 1. aliique paſſim. [l] Imper. Orient. cap. 45. Cl. Deliſle citat Procopium etiam: cum vero auctorum nec verba ſoleat adferre, nec indicare loca, ubi reperiantur, ipſe quidem Procopium teſtem in hanc rem citare nolui, cum neque locum, quem vir doctus huc facere cenſuerit, invenire potuerim, et alias auctorem illum Phaſin amnem Colchicum adpellaſſe, atque adeo in Pontum Euxinum deduxiſſe, noverim. Videſis ejus de Bel. Perſ. lib. i. cap. 15. et de Bel. Goth. lib. iv. cap. 2. et 6. [m] Diſſert. ſæpe cit. [n] Κύρ. Ἀναβ. p. 312, 319.

tium progreſſi, in planitiem tandem vicoſque, fugatis hoſtibus, deſcenderunt. [o] Mox caſtris quinquies poſitis, paraſangiſque triginta confectis, ad TAOCHORUM regionem (ubi hodie TAOCHIR in Tabula Georgiæ ponitur, teſte Cl. Deliſle) pervenerunt: [p] inde per CHALYBUM agros caſtris ſeptem, paraſangas quinquaginta progreſſi ſunt. Eos [q] Diodorus Siculus *Chalcidenſes* vocat. Sed pro Χαλκιδέων, quod exemplaria Diodori repræſentant, legi mallem Χαλδαίων: qua ſcripturæ mutatione facta, jam nulla erit Diodoro cum Xenophonte diſcordia: nam [r] Strabone teſte, Χαλδαῖοι, Χάλυβες τὸ παλαιὸν ὠνομάζοντο.

Ab his digreſſi, ad amnem Harpaſum, cujus erat quatuor plethrorum latitudo, pervenerunt. Apud auctores autem recentiores, ſua qui ſcriptis mandarunt itinera, fluvium hunc HARPASON nomine venire teſtatur [s] Cl. Deliſle. Cæterum Diodoro Siculo reſtituendum eſt nomen Ἅρπασος, cujus utique locum occupavit [t] Ἅρπαγος.

[u] Hinc per SCYTHINORUM agrum caſtris quartis, paraſangas viginti ad vicos progreſſi ſunt; apud quos triduum manſerunt. Pro Σκυθινῶν in [x] Diodoro male legitur Τασκετίνων: in Stephano Σκυθηνοὶ reperitur. Porro SCYTHINI forſan barbaris illis Ἑπτὰ κωμήταις, quorum meminit [y] Strabo, adnumerandi ſunt. Caſtra deinde quater metati, vigintique paraſangas emenſi, [z] ad urbem venere magnam, tam opibus quam incolis abundantem, cui nomen GYMNIAS: eadem [a] Diodoro dicitur GYMNASIA.

Paucis autem diebus interjectis, [b] THECHEN adtigere, montem ſacrum; unde Græci mare, ſumma non ſine lætitia, tandem conſpexerunt. Apud [c] Diodorum mons hic vocatur Χήνιον: in MSS. quibuſdam Xenophontis exemplaribus legitur Ἤχης. [d] Arrianus Ἱερον ὄρος inter Cera-

[o] P. 320. et ſeq. Reſpice Κύρ. Ἀναβ. p. 312. not. 7. [p] Κύρ. Ἀναβ. p. 325. [q] Lib. xiv. p. 259. [r] Lib. xii. p. 826. [s] Diſſert. ſupra memor. [t] Lib. xiv. p. 259. edit. Rhodom. [u] Κύρ. Ἀναβ. p. 326. [x] Loco cit. Adde Κύρ. Ἀναβ. p. 326. not. 4. [y] Lib. xii. p. 825. Iiſdem videntur addendi, quos Xenoph. ΚΟΙΤΟΥΣ p. 582. vocat. [z] Κύρ. Ἀναβ. p. 327. [a] Lib. xiv. p. 259. [b] Κύρ. Ἀναβ. p. 328. [c] Loco proxime cit. [d] Peripl. P. E. p. 129. edit. Blanc.

ſuntem et Trapezuntem collocavit. Eundem hunc montem intellexiſſe videtur [e] Apollonius Rhodius: Ἱερον δ' αὖτ' ἐπὶ τοῖσιν ὄρος——Schol. Ὄρος οὕτω καλύμενον τὸ καθῆκον εἰς Εὔξεινον πόντον.

[f] Hinc per MACRONUM regionem caſtris tribus, paraſangas decem progreſſi ſunt. Hi poſtea, [g] Strabone teſte, Σάννοι dicti erant. Similiter [h] Euſtathius: οἱ Μάκρωνες ἔθνος Ποντικὸν, Βεχείρων νοτιώτερον· τύτυς νῦν Σάννυς φαμὲν, ἰδιωτικώτερον δὲ Τζάνυς—[i] Arrianus autem *Drilas*, quos vocat Xenophon, *Sannos* nominat.

Tridui itinere confecto, [k] COLCHORUM ad montes Græcos deduxere Macrones: Colchiſque in fugam verſis, in vicos illi commeatus copia abundantes diverterunt. Iis autem, quæ de vi mellis, quod ibi reperere Græci, ſcripſit Xenophon, ſimilia memoriæ tradidit [l] Plinius: *Aliud genus*, inquit, *in eodem Ponti ſitu, gente Sannorum, mellis, quod ab inſania, quam gignit*, mænomenon *vocant. Id exiſtimatur contrahi flore rhododendri, quo ſcatent ſilvæ.*

[m] Ab his vicis, caſtra bis metati, progreſſique adeo paraſangas ſeptem, ad TRAPEZUNTEM, Græcam urbem, coloniam Sinopenſium, in Colchorum regione, Pontum ad Euxinum ſitam, pervenere. Colchos etiam [n] Arrianus Τραπεζυντίοις ὁμόρυς adpellat. [o] Straboni et [p] Scylaci TRAPEZUS eſt πόλις Ἑλληνίς: eademque [q] Melæ illuſtris; [r] Euſtathio, κτίσμα Σινωπέων, μέγα ἐμπόριον: [s] Tacito, vetuſta Aſiæ civitas, a Græcis in extremo Ponticæ oræ condita: [t] Plinio, liberum, ſcil. oppidum. Hic dies circiter triginta commorati ſunt Græci; et [u] Trapezuntiis ducibus, in DRILARUM fines incurſionem fecere. Δρυλαὶ autem, ait Stephanus, (lege Δρίλαι) συνοικία τῆς Ποντικῆς Τραπεζῦντος οὐ πόῤῥω, ὡς Ξενοφῶν ἐν Ἀναβάσεως πέμπτῳ. Quibus [x] Arriani

[e] Ἀργον. β'. ver. 1017. [f] Κύρ. Ἀναβ. p. 330. [g] Lib. xii. p. 825. [h] Ad Dionyſ. ver. 766. Adde Apollon. Rhod. lib. ii. ver. 396. et Plin. N. H. lib. vi. cap. 4. [i] P. E. Peripl. p. 123. [k] Κύρ. Ἀναβ. p. 333. [l] N. H. lib. xxi. cap. 13. Adde Strab. lib. xii. p. 826. [m] Κύρ. Ἀναβ. p. 338. [n] Peripl. P. E. p. 123. [o] Lib. xii. p. 824. [p] P. 33. [q] Lib. i. cap. 19. [r] Ad Dion. ver. 687. [s] Hiſt. lib. iii. cap. 47. Adde Stephan. [t] Hiſt. N. lib. vi. cap. 4. [u] Κύρ. Ἀναβ. p. 352. [x] Peripl. P. E. p. 11. edit. Oxon.

verba libet hæc adjungere: Τραπεζεντίοις μὲν, καθάπερ καὶ Ξενοφῶν λέγει, Κόλχοι ὅμοροι· καὶ οὓς λέγει τὲς μαχιμωτάτες ϗ ἐχθροτάτες εἶναι τοῖς Τραπεζεντίοις, ἐκεῖνος μὲν Δρίλλας (repone Δρίλας) ὀνομάζει, [y] ἐμοὶ δὲ δοκεσιν οἱ Σάννοι οὗτοι εἶναι· καὶ γὰρ μαχιμώτατοί εἰσιν εἰς τοῦτο ἔτι, καὶ τοῖς Τραπεζεντίοις ἐχθρότατοι, ϗ χωρία ὀχυρὰ οἰκεσι, ϗ ἔθνος ἀβασίλευτον.

Græcos inde profectos excepit tandem [z] CERASUS, urbs etiam Græca, prope mare Euxinum fita, in Colchide. Illuftris et hæc apud [a] Melam audit: nomen autem, [b] Euftathio fi modo fidem habeas, ἀπὸ τῶν φυτῶν τῶν κεράσων accepit. Quæ vero Colchidis, Xenophontis ævo, urbs erat, poftea [c] Ponto tribui folebat. Porro, [d] Arriano auctore, αὕτη ἡ Φαρνακεία παλαὶ Κερασες ἐκαλεῖτο, Σινωπέων ϗ αὕτη ἄποικος. Sed [e] Ptolemæus, [f] Strabo, [g] Plinius Pharnaciæ (feu Pharnaceæ) et Cerafuntis, tanquam diverfarum urbium, meminerunt. Imo vero, [h] Strabone tefte, ex Cotyora συνῳκίσθη ἡ Φαρνακία.

A [i] Cerafunte digreffi, MOSYNŒCORUM in agrum penetrarunt: de quibus ita [k] Strabo: Εἰσὶ δ' ἅπαντες μὲν οἱ ὄρειοι τούτων ἄγριοι τελέως, ὑπερβέβληνται δὲ τὲς ἄλλες οἱ Ἑπτὰ κομῆται· τινὲς δὲ ϗ ἐπὶ δένδρεσιν ἢ πυργίοις οἰκεσι, διὸ ϗ Μοσυνοίκες ἐκάλεν οἱ παλαιοὶ, τῶν πύργων μοσύνων λεγομένων. Ζῶσι δ' ἀπὸ θηρίων σαρκῶν ϗ τῶν ἀκροδρύων. Sed et mores hominum iftorum et nominis originem, locis modo citatis, indicavi.

[l] Per eam autem, quam incoluere MOSYNŒCI, regionem, caftris octies pofitis, ad CHALYBAS progreffi funt Græci. Jam vero [m] fupra gentem vidimus, id cui nominis contigit, hac longo fatis intervallo diftantem. Solebant utique barbari ifti paffim per inculta loca palari; nomenque adeo fuum in aliis atque aliis, quæ fedem iis ali-

[y] Sed refpice fupra paulo fcripta de Macronibus. [z] Κύρ. Ἀναβ. p. 362. [a] Lib. i. cap. 19. [b] Ad Dionyf. ver. 453. [c] Pomp. Mel. lib. i. cap. 19. Amm. Marcell. lib. xxii. cap. 8. Strab. lib. xii. p. 825. Ptolem. lib. v. cap. 6. Hierocl. p. 702. Scylax p. 33. Affyriæ eam adfcribit. [d] Peripl. P. E. p. 17. edit. Oxon. [e] Lib. v. cap. 6. [f] Lib. xii. p. 825. [g] Lib. vi. p. 4. [h] Loco cit. [i] Κύρ. Ἀναβ. p. 370, 371. et feq. ubi vide not. 1. et p. 380. not. 4. et 5. necnon p. 384. not. 1, 2, 4. p. 385. not. 1. [k] Lib. xii. p. 825. [l] Κύρ. Ἀναβ. p. 386. [m] P. 21.

quamdiu præbuere, locis inveniri, non eſt quod miretur aliquis. Chalybum etiam intra Halyn amnem ſitorum meminit [m] Herodotus: ſimiliter [n] Ephorus, quem ea de cauſa [o] Strabo fruſtra caſtigat. Nam iſti forſan, mutatis jam, Strabonis ætate, ſedibus, orientem verſus habitatum commigraverant. Ii quidem Chalybes, de quibus [p] antea mentionem fecit Xenophon, longe erant fortiſſimi, Harpaſum ultra fluvium ſiti: jam vero memorat alios, numero exiguos, et Moſynœcorum, quibus erant vicini, ſubjectos imperio. Hos agnoſcit [q] Euſtathius: Οἰκȣ̃σι δὲ, (Tibareni ſcil.) inquit, *καθὰ καὶ οἱ Χαλδαῖοι, μέχρι τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας —ἐφ' οἷς οἱ Χάλυβές εἰσι—τȣ́τȣς τȣ̀ς Χάλυβας ἄλλοι Χαλδίȣς ἐκάλεσαν* (*ἔθνος δέ εἰσι Ποντικὸν, παρὰ τῷ Θερμώδοντι*): deinde, paucis interjectis, *Ξενοφῶν δὲ*, ait, *ὀλίγȣς τε αὐτȣ̀ς εἶναι λέγει, καὶ τῶν Μοσυνοίκων ὑπηκόȣς.* [r] Hos quoque Strabo Chaldæorum nomine deſignaſſe videtur.

Chalybas adtingunt [s] TIBARENI; ad [t] quorum deinde ventum eſt agrum; quibus in riſu luſuque ſummum bonum eſt, [u] auctore Mela; [x] his ſimilia tradit Ephorus: ſed Moſynœcos his et Tibarenos inter ſe confudiſſe [y] videtur. Tibarenos etiam [z] Strabo cum Chaldæis (qui Noſtro ſunt Chalybes) et Sannis (qui olim Macrones dicebantur) conjungit. [a] Ἄγχι δὲ (ſcil. prope Chalybas) *ναιετάȣσι πολύῤῥηνες Τιβαρηνοὶ*

Ζηνὸς &c. Similiter [b] Dionyſius.

Cum [c] biduum per horum agrum perrexiſſent, ad COTYORA pervenerunt, urbem Græcam, in regione Tibarenorum poſitam, cujus incolæ Sinopenſium erant coloni. Ταύτης, inquit [d] Arrianus, *ὡς πόλεως Ξενοφῶν ἐμνημόνευσεν, καὶ*

[m] Lib. i. cap. 28. [n] Apud Strab. lib. xiv. p. 996. [o] Loco cit. ubi vide quæ notavit Palmer. Quin et Pomp. Mela lib. i. cap. 19. facta de Harmene, quæ Paphlagoniam finit, mentione; *Chalybes*, mox inquit, *proximi urbium clariſſimas habent Amiſon et Sinopen—amnium Halyn et Thermodonta.* Adde Plin. N. H. lib. vi. cap. 3. extr. [p] Κύρ. Ἀναβ. p. 325. [q] Ad Dionyſ. ver. 767. [r] Lib. xii. p. 825. [s] Mela lib. i. cap. 19. [t] Κύρ. Ἀναβ. p. 386. [u] Lib. i. cap. 19. [x] Apud Steph. Byz. in v. Τιβαρηνία. [y] Videſis Κύρ. Ἀναβ. p. 385. [z] Lib. xii. p. 825. et 832. [a] Apollon. Rhod. lib. ii. ver. 377. Adde Herod. lib. iii. cap. 94. et Scylac. p. 33. [b] Ver. 767. ubi vide Euſtath. Adde Plin. N. H. lib. vi. cap. 4. [c] Κύρ. Ἀναβ. p. 387. [d] Peripl. P. E. p. 17.

λέγει Σινωπέων ἄποικον εἶναι· νῦν δὲ κώμη ἐςὶ, κ̀ ὐδὲ αὐτὴ μεγάλη. Apud [e] Strabonem dicitur πολίχνη: apud Stephanum Byz. κώμη πρὸς τῷ Πόντῳ. [f] Ptolemæi exemplaria Κυτέωρον: [g] Plinii, Cotyorum, exhibent. Ex veteribus etiam libris [h] Strabonis editores adferunt Κύτωρος et Κύτυρος: eadem videtur urbs, quæ [i] Melæ vocata eſt *Cotyros.* In [k] Diodoro reperitur eadem atque in Xenophonte ſcriptura. Hucuſque autem pedibus iter fecere Græci; poſitis eum inter locum, in quo pugna fuerat commiſſa, et *Cotyora,* caſtris centum et viginti duobus, paraſangis interea ſexcentis viginti, ſtadiis duodeviginti mille viginti, menſibus octo confectis. [l] Hos utique numeros repræſentare ſolent libri vulgati. Quod ſi paraſangis ſingulis ſtadia triginta, [m] uti ſupra, tribuamus, jam vero augendus erit ſtadiorum numerus, et ex memoratis

Paraſangis, ſcilicet — 620 colligenda
Stadia — — 18600.

Quapropter mendoſa mihi videtur vulgata loci laudati ſcriptura, et pro ςάδιοι μύριοι ὀκτακιςχίλιοι εἴκοσι legerim, fide nixus MStorum Eton. et reg. Pariſ. ςάδιοι μύριοι κ̀ ὀκτακισχίλιοι κ̀ ἑξακόσιοι.

Inde cum, navigiis comparatis, ſolviſſent, [n] lituſque Jaſonium haud procul ſpectaſſent, Thermodontis primum, mox Irios, Halyos deinde fluviorum oſtia prætervecti, ad Harmenem tandem Sinopes portum adpulere.

[o] Thermodon amnis Ponti Polemoniaci, cujus erat trium plethrorum latitudo, [p] ortus ad caſtellum, quod vocant Phanarœam, præterque radices Amazonii montis lapſus, [q] fuit Amazonibus, ut fama erat, accolis inclitus.

[e] Lib. xii. p. 825. [f] Lib. v. cap. 6. [g] N. H. lib. vi. cap. 4. [h] Loco cit. [i] Lib. i. cap. 19. Vide tamen Scylac. p. 34. Marcian. Heracl. p. 71. Strab. lib. xii. p. 820. et Berkel. ad Steph. in v. Κωτύωρα et Κύτωρος. [k] Lib. xiv. p. 261. [l] Κύρ. 'Αναβ. p. 387. et ſeq. [m] Diſſert. hujus p. 15. [n] Straboni lib. xii. p. 825. et Arrian. Peripl. p. 17. eſt ἄκρα 'Ιασόνιον: Ptolem. lib. v. cap. 6. 'Ιασώνιον ἄκρον: Plin. N. H. lib. vi. cap. 4. flumen Jaſonium. [o] Κύρ. 'Αναβ. p. 397, 445. Ptolem. lib. v. cap. 6. [p] Plin. N. H. lib. vi. cap. 3. extr. [q] Virg. Æn. lib. xi. ver. 659. Propert. lib. iii. el. 12. ver. 15. et ſeq. Valer. Flac. lib. iv. ver. 601. Dion. Perieg. ver. 773. et ſeq. et Euſtath. in loc. Adde Apollon. Rhod. lib. ii. ver. 370. et ſeq. Strab. lib. xii. p. 823. Arrian. Peripl. P. E. p. 16. Scylac. p. 33.

[r]Huic proximus eſt Iris; de quo ſic [s]Strabo: ἄλλος δὲ, ſcil. fluvius, τούτῳ (i. e. *Thermodonti*) πάρισος, ῥέων ἐκ τῆς καλουμένης Φαναροίας, τὸ αὐτὸ διέξεισι πεδίον, (τὴν Θεμίσκυραν,) καλεῖται δὲ Ἶρις. Ἔχει δὲ τὰς πηγὰς ἐν αὐτῷ τῷ Πόντῳ. Ῥυεὶς δὲ διὰ—et cætera ibi legenda. Ejuſdem meminerunt [t]Ptolemæus, [u]Apollonius, [x]Dionyſius, [y]Arrianus, [z]Marcianus, [a]Plinius, [b]Ammianus. [c]Halys deinde fluvius oram Ponti ſeu Paphlagoniæ legentibus ſeſe offert. De quo ſimul et binis illis modo memoratis ita cecinit [d]Apollonius:

——πόλεος δ' ἐπὶ πείρασι αἰγιαλοῖο
Ἀκτῇ ἐπὶ προβλῆτι ῥοαὶ Ἅλυος ποταμοῖο
Δεινὸν ἐρεύγονται· μετὰ τόνδ' ἀγχίῤῥοος Ἶρις
Μειότερος λευκῇσιν ἑλίσσεται εἰς ἅλα δίναις.
—— ἐπὶ δὲ στόμα Θερμώδοντος
Κόλπῳ εὐδιόωντι Θεμισκύρειον ὑπ' ἄκρην
Μύρεται, εὐρείης διαείμενος ἠπείροιο.

Et [e]Dionyſius:

—— ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίοιο
Λευκὸν ὕδωρ προΐησιν Ἐνυάλιος Θερμώδων,
Ὅς ποτ'——
Ἶρις δ' ἑξείης καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
Τῷ δ' ἐπιμορμύρουσι ῥοαὶ Ἅλυος ποταμοῖο,
Ἑλκόμεναι βορέηνδε, &c.

Quibus addenda hæc [f]Arriani verba: οὗτος ὁ ποταμὸς (ſcil. *Halys*) πάλαι μὲν ὅρος ἦν τῆς Κροίσου βασιλείας καὶ Περσῶν, νῦν ὑπὸ τῇ Ῥωμαίων ἐπικρατείᾳ ῥέει, οὐκ ἀπὸ μεσημβρίας, ὡς λέγει [g]Ἡρόδοτος, ἀλλὰ ἀπὸ ἀνίσχοντος ἡλίου· καθότι δὲ εἰσβάλλει εἰς τὸν Πόντον, ὁρίζει τὰ Σινωπέων καὶ Ἀμισηνῶν ἔργα. [h]Strabo tum

Mel. lib. i. cap. 19. et Amm. Marcell. lib. xxii. cap. 8. [r] Κύρ. Ἀναβ. p. 398. [s] Lib. xii. p. 823. [t] Lib. v. cap. 6. [u] Lib. ii. ver. 367. [x] Ver. 783. [y] P. 16. [z] P. 74. [a] Lib. vi. cap. 3. extr. [b] Lib. xxii. cap. 8. Obiter autem emendandus eſt Euſtath. cujus in Dion. ver. 976. ſic leguntur verba: ἔστι δὲ Τίγρις καὶ Παφλαγονικὸς ποταμὸς, περὶ οὗ φησι Ξενοφῶν, πρῶτον μὲν Θερμώδοντα, εὖρος τριῶν πλέθρων· δεύτερον δὲ Τίγριν, τρίπλεθρον ὡσαύτως· τρίτον δὲ Ἅλυν. Repone, δεύτερον δὲ Ἶριν. [c] Κύρ. Ἀναβ. p. 398. [d] Argon. lib. ii. ver. 365. et ſeq. [e] Ver. 773. et ſeq. Confer Val. Flacc. lib. v. ver. 120. et ſeq. [f] Peripl. P. E. p. 16. [g] Vide Herodot. lib. i. cap. 72. [h] Lib. xii. p. 822.

nominis originem, tum fontes ejus indicat: *ὠνόμαςαι δ' ἀπὸ τῶν ἁλῶν, ἃς παραῤῥεῖ· ἔχει δὲ τὰς πηγὰς ἐν τῇ μεγάλῃ Καππαδοκίᳳ τῆς Ποντικῆς πλησίον, κατὰ τὴν Καμβυσηνήν.*

[i] Græcos iftorum amnium oftia prætervectos excipit tandem HARMENE, *πόλις Ἑλληνὶς*, auctore [k] Scylace, *καὶ λιμήν*. Similiter [l] Arrianus: *ἀπὸ δὲ Λεπτῆς ἄκρας ἐς Ἁρμένην, ἑξήκοντα* fcil. *ςάδιοι· λιμὴν αὐτόθι· κ̀ Ξενοφῶν τῆς Ἁρμένης ἐμνημόνευσεν.* Dicitur etiam [m] *κώμη τῶν Σινωπέων, ἔχουσα λιμένα*: et [n] *κώμη Παφλαγονίας*: urbs etiam quæ, [o] Mela tefte, Paphlagoniam finit. Sed ultra eam regionis iftius terminos extendit Xenophon.

[p] Ab Harmene ftadia quinquaginta, Strabone et [q] Marciano auctoribus, diftat SINOPE, *ἀξιολογωτάτη τῶν ταύτῃ πόλεων· ἔκτισαν μὲν οὖν αὐτὴν Μιλήσιοι.* Apud Stephanum quoque audit *πόλις διαφανεςάτη τοῦ Πόντου.* Nomen unde duxit, fi quis fcire cupiat, adeat velim [r] Apollonium et [s] Dionyfium. Fuit antiqua quidem urbs, fed ante deductam eo Milefiorum coloniam minus firma, minufque clara: *εἶθ' ὕςερον*, verba funt [t] Strabonis, *Μιλήσιοι τὴν εὐφυΐαν ἰδόντες, κ̀ τὴν ἀσθένειαν τῶν ἐνοικούντων, ἐξιδιάσαντο, κ̀ ἐποίκους ἔςειλαν.*

[u] Poftea, PARTHENIUM prætervecti, ad Heracleam perveniunt. PARTHENIUS autem amnis, auctore [x] Strabone, *διὰ χωρίων ἀνθηρῶν φερόμενος· καὶ διὰ τοῦτο τοῦ ὀνόματος τούτου τετυχηκώς, ἐν αὐτῇ τῇ Παφλαγονίᳳ τὰς πηγὰς ἔχει.* Ejufdem meminerunt [y] Mela, [z] Plinius, [a] Arrianus, [b] Marcianus, [c] Scylax, [d] Scymnus, alii. Cæterum a Strabone

[i] Κύρ. Ἀναβ. p. 438. [k] P. 33. Scribitur etiam Ἀρμένη cum fpiritu leni, nonnunquam *Armine*. [l] Peripl. P. E. p. 15. [m] Strabo lib. xii. p. 821. [n] Steph. Byz. in v. [o] Lib. i. cap. 19. Adde Plin. N. H. lib. vi. cap. 2. et Ptolem. lib. v. cap. 4. [p] Strab. lib. xii. p. 821. Κύρ. Ἀναβ. p. 438. Adde Mel. lib. i. cap. 19. [q] P. 72. Arriano autem tefte, Peripl. P. E. p. 15. *ἔνθεν εἰς Σινώπην, ςάδιοι τεσσαράκοντα.* [r] Argon. lib. ii. ver. 948. et feq. ubi vide Schol. [s] Περιηγ. ver. 775. et feq. Videfis etiam Euftath. ad ver. 772. Confer Val. Flacc. lib. v. ver. 110. et feq. et Scymn. Fragm. ver. 204. [t] Lib. xii. p. 822. Ea autem de colonia Milefiorum agit illuftriff. Spanhem. Numifm. T. i. p. 487, 575. T. ii. p. 601. [u] Κύρ. Ἀναβ. p. 445. [x] Lib. xii. p. 818. [y] Lib. i. cap. 19. [z] Lib. vi. cap. 2. [a] Peripl. P. E. p. 14. [b] P. 71. [c] P. 34. [d] Fragm. ver. 226. Adde Apollon. Rhod. lib. ii. ver. 938. et Schol. ad loc. necnon Ptolem. lib. v. cap. 1. et Ammian. Marcell. lib. xxii. cap. 8.

nonnihil discedit Stephanus Byz. quippe huic Παρθένιος est ποταμὸς ἐν μέσῳ τῆς Ἀμαςριανῶν πόλεως ῥέων. Ἐκλήθη δ' ἐκ τοῦ συνεχῶς περὶ αὐτὸν τὴν παρθένον Ἄρτεμιν κυνηγετεῖν· ἢ διὰ τὸ ἠρεμαῖον κ̀ παρθενῶδες τȣ̃ ῥεύματος,

Ὡς ἀκαλὰ προρέων, ὡς ἀβρὴ παρθένος εἶσι.

Τινὲς, ὅτι ἐν αὐτῷ ἔπεσεν ἡ παρθένος—τῷ δὲ ποταμῷ Παρθένιον ὄνομα τȣ̀ς προσχώρȣς θέσθαι, ἐπὶ τῷ πάθει τῆς παρθένου. [e]Valerio etiam Flacco auctore, Parthenius is est,

— *ante alios Triviæ qui creditur amnes*
Fidus, et Inopi materna gratior unda.

[f]Porro autem HERACLEA urbs erat Græca, Megarensium colonia, in Maryandenorum agro sita. [g]Ptolemæo dicitur Πόντȣ Ἡράκλεια: sic etiam [h]in nummis vocari solet, ut ab aliis ejusdem nominis urbibus distingueretur. [i]Plinius quidem scriptum reliquit, Heracleam esse oppidum Lyco flumini adpositum: minus adcurate, si fides utique [k]Arriano sit habenda. Nam, ἀπὸ Λύκȣ (verba legis Arriani) εἰς Ἡράκλειαν, πόλιν Ἑλληνίδα Δωρικὴν, Μεγαρέων ἄποικον, ςάδιοι εἴκοσι. [l]Straboni est πόλις εὐλίμενος, κ̀ ἄλλως ἀξιόλογος: [m]a quo paulo ante dicitur Μιλησίων κτίσμα: cum tamen Xenophonti, qui Heracleam Μεγαρέων ἄποικον adpellat, haud pauci, iidemque fide digni, adstipulentur [n]auctores. Quocirca, pro Μιλησίων, legendum Μεγαρέων, apud Strabonem, recte censuisse mihi videntur Casaubonus et Palmerius. Cæterum, quæ de Heraclea simul et CHERRONESO ACHERUSIADE, [o]cujus etiam et Herculis ad Cerberum descensus meminit Xenophon, [p]Mela scripsit, his libet adjungere: *In eo* (Ponto scil. Euxino) *primum Mariandyni urbem habitant, ab Argivo* (*ut ferunt*) *Hercule datam. Heraclea vocitatur: id famæ fidem adjicit. Juxta specus est Acherusia, ad Manes* (*ut aiunt*) *pervius, atque inde extractum Cerberum existimant.* Hæc Mela; cujus verba

[e] Lib. v. ver. 104. [f] Κύρ. Ἀναβ. p. 445. [g] Lib. v. cap. 1. [h] Vide Harduin. Numm. Antiq. illustr. p. 194. et Spanhem. Numism. T. i. p. 265. [i] N. H. lib. vi. cap. 1. [k] Peripl. P. E. p. 14. [l] Lib. xii. p. 817. [m] Lib. xii. p. 816. [n] Arriano adde Scholiast. ad Apollon. lib. ii. ver. 448. Diodor. Sic. lib. xiv. p. 261. Pausan. lib. v. cap. 26. [o] Κύρ. Ἀναβ. p. 446. [p] Lib. i. cap. 19.

fere [q] Solinus exscripsit. At vero [r] ὅτι ἡ περὶ Ἡράκλειαν Ἀχερουσιὰς καλουμένη, πανταχόθεν ἐκ θαλάσσης ἐστὶν ὑψηλή τε καὶ ἀπόκρημνος, καὶ ἀπονένευκεν εἰς δυσμὰς εἰς τὸ πρὸ τῆς Βιθυνίας πέλαγος· καὶ ὅτι προσπίπτον αὐτῇ τὸ κῦμα σφοδροὺς ἀποτελεῖ ἤχους· καὶ περὶ τῶν ἐπ' ἄκρας αὐτῆς πεφυκυιῶν πλατάνων, καὶ τοῦ ἐπ' αὐτῇ πεδίου· καὶ ὅτι δοκεῖ αὐτόθι κατάβασις εἰς ᾅδου ὑπάρχειν, Νύμφις ἐν τῷ περὶ Ἡρακλείας ά φησί. [s] Labitur autem ibi per planitiem Lycus amnis, duo fere plethra latus, [t] qui viginti stadiis abest ab Heraclea. Ejus meminerunt [u] Arrianus, [x] Plinius, [y] Ovidius, [z] Apollonius.

[a] Hinc digressi partim pedibus, partim navibus Calpes portum, qui in Thracia reperitur Asiatica venere Græci. Hujus meminit [b] Arrianus, citato Xenophonte; eundem agnoscit quoque [c] Plinius, necnon [d] Stephanus Byz. Nomen forsan a fluvio Calpa, de quo [e] Ptolemæus, [f] Strabo et [g] Marcianus, accepit. Ὁ δὲ Κάλπης λιμὴν (verbis [h] Arriani utor) ὁποῖόν τι χωρίον ἐστὶν, καὶ ὁποῖος ὅρμος, καὶ ὅτι πηγὴ ἐν αὐτῷ ψυχροῦ καὶ καθαροῦ ὕδατος, καὶ ὅτι ὗλαι πρὸς τῇ θαλάσσῃ ξύλων ναυπηγησίμων, καὶ αὗται ἔνθηροι, ταῦτα Ξενοφῶντι τῷ πρεσβυτέρῳ λέλεκται. Sed cum lectu dignissima sint ea, quæ de portu hoc memoriæ prodidit Xenophon, ejus loca modo adpellata velim adeas. De Thracia autem illa, ubi situs erat Calpes portus, [i] Eustathius hæc: Ὅτι Θρᾷκες οὐ μόνον Εὐρωπαῖοι, ἀλλὰ καὶ Ἀσιανοὶ, κατὰ τὴν τοῦ Ἀῤῥιανοῦ ἱστορίαν λέγοντος, ὥσπερ Φρύγας καὶ Μυσοὺς, οὕτω δὴ καὶ Θρᾷκας ἐξ Εὐρώπης διαβῆναι εἰς Ἀσίαν, μετὰ Παταρου τινὸς ἡγεμόνος, ὅτε οἱ Κιμμέριοι τὴν Ἀσίαν κατέτρεχον· οὓς ἐκβαλόντες ἐκ Βιθυνίας οἱ Θρᾷ-

[q] Polyhist. cap. 43. [r] Verba sunt Schol. et Apollon. lib. ii. ver. 730. et seq. Videsis etiam Plin. N. H. lib. vi. cap. 1. et Salmas. Plin. exercit. p. 623. Ammian. Marcel. lib. xxii. cap. 8. Spanhem. Numism. T. i. p. 263. et seq. et Val. Flacc. lib. iv. ver. 595. et seq. et Κύρ. Ἀναβ. p. 445. not. 4. [s] Κύρ. Ἀναβ. p. 446. [t] Arrian. Peripl. P. E. p. 14. [u] Loco cit. [x] N. H. lib. vi. cap. 1. [y] Lib. iv. ex Ponto, el. 10. ver. 47. [z] Lib. ii. ver. 726. ubi Schol. Λύκος, ποταμὸς ὁμώνυμος τῷ βασιλεῖ· ῥεῖ δὲ διὰ τῆς Μαριανδυνῶν χώρας. Adde his Eustath. ad Dionys. ver. 787. [a] Κύρ. Ἀναβ. p. 450, 452, 458, et seq. [b] Peripl. P. E. p. 3. et 13. Confer Κύρ. Ἀναβ. p. 459. [c] N. H. lib. vi. cap. 1. [d] In v. Κάλπαι. [e] Lib. v. cap. 1. [f] Lib. xii. p. 818. ubi pro Χάλπας ex Ptolemæi loco cit. et Marciani p. 69. rescribendum Κάλπας. [g] Loc. cit. [h] Peripl. P. E. p. 13. [i] Ad Dionys. ver. 322.

κες ᾤκησαν αὐτοί. Vides, opinor, qua de cauſa THRACES iſti a Xenophonte vocantur etiam [k] BITHYNI. Deinde, haud paucis interjectis, pergit Euſtathius: [l] *Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ καὶ ὑπὸ τῷ Κροίσῳ Θρᾷκας εἶναί τινας, λέγων ὅτι ὁ Κροῖσος κατεστρέψατο Χάλυβας, Παφλαγόνας, Θρᾷκας, Θυνοὺς, Βιθυνοὺς, καὶ τὰ ἑξῆς. Καὶ Ξενοφῶν δὲ οἶδεν Ἀσιανήν τινα Θρᾴκην, ἀρξαμένην ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου, μέχρις Ἡρακλείας, ἐπὶ τὰ δεξιὰ εἰσπλέοντι.* [m] Arrianus etiam iſtorum Thracum Bithynorum meminit. [n] Idem hæc alibi: *Μέχρι τοῦδε* (i. e. uſque ad Parthenium amnem, [o] de quo ſupra) *Θρᾷκες οἱ Βιθυνοὶ νέμονται, ὧν καὶ Ξενοφῶν ἐν τῇ συγγραφῇ μνήμην ἐποιήσατο, ὅτι μαχιμώτατοι εἶεν τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν, καὶ τὰ πολλὰ κακὰ ἡ στρατιὰ τῶν Ἑλλήνων ὅτι ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ ἔπαθεν,* [p] *ἐπειδὴ ἀπεχωρίσθησαν οἱ Ἀρκάδες ἀπό τε τῆς Χειρισόφου καὶ τῆς Ξενοφῶντος μερίδος. Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦδε ἤδη Παφλαγονία.*

[q] Itinere per Thraciam Aſiaticam ſeu Bithynorum agrum facto, ad Chryſopolin ſexto demum die ventum eſt. CHRYSOPOLIS autem erat oppidum Chalcedoniæ; [r] ultra Chalcedona ſeptentrionem verſus, e regione Byzantii, in Bithynia poſitum: ita dictum, ex nonnullorum ſententia, [s] quod ibi Perſæ *τοῦ χρυσοῦ ἀπὸ τῶν πόλεων προσιόντος ἀθροισμὸν* fecerunt; plures autem *ἀπὸ Χρυσοῦ*, vel *Χρύσης, παιδὸς Χρυσηΐδος καὶ Ἀγαμέμνονος*, nomen deducunt.

[t] Mox in BYZANTIUM, [u] urbem in Boſporo ſatis notam, trajiciunt Græci. [x] Deinde profecti ſunt ad PERINTHUM, [y] urbem cum portu in Propontide ſitam, latitudine cc. paſſuum, continenti adnexam; quam *Heracleam*, auctore [z] Marcellino, poſteritas dixit; quamque adeo, eodem

[k] Κύρ. Ἀναβ. p. 458. ubi vide not. 5. coll. cum p. 451, 452, 479, 493. [l] Reſpicit Herodot. lib. i. cap. 28. Adde ejuſd. lib. iii. cap. 90. et lib. vii. cap. 75. [m] De exped. lib. i. extremo: adde Strab. lib. xii. p. 816. [n] Peripl. P. E. p. 14. [o] Diſſertat. p. 31. [p] Reſpicit ea, quæ exſtant Κύρ. Ἀναβ. p. 448—451, 452. [q] Κύρ. Ἀναβ. p. 493. et ſeq. [r] Plin. N. H. lib. v. cap. ult. Steph. Byz. Amm. Marcell. lib. xxii. cap. 8. et Diodor. Sic. lib. xiv. p. 261. [s] Etymol. M. et Steph. Byz. [t] Κύρ. Ἀναβ. p. 498. [u] Mel. lib. ii. cap. 2. Plin. N. H. lib. iv. cap. 11. Arrian. Peripl. P. E. p. 12, 25. Euſtath. ad Dionyſ. ver. 803. Stephan. Byz. Strab. lib. vii. p. 492. et ſeq. Amm. Marcel. lib. xxii. cap. 8. Ptolem. lib. iii. cap. 11. [x] Κύρ. Ἀναβ. p. 511. et ſeq. [y] Plin. N. H. lib. iv. cap. 11. Mel. lib. ii. cap. 2. Scylac. p. 28. Scymn. ver. 714. [z] Lib. xxvii.

[a] Marcellino teſte, Hercules conditam Perinthi comitis ſui memoriæ dedicavit. [b] Stephanus autem Perinthum, non ab Herculis comite, ſed a Perintho Epidaurio, qui cum Oreſte militaverat, accepiſſe nomen perhibet.

[c] Poſtea Seuthæ, ([d] is utique erat Thracum in Europa ſitorum præfectus) qui ſibi imperium in [e] Melandeptas, et Thynos, et Thranipſas, olim patris ipſius imperio ſubjectos, vindicabat, adjunxere ſe Græci. Jamque ſuſcepto bello adverſus Thracas illos, ſupra Byzantium ſitos, [f] aliis atque aliis nominibus diſtinctos, [g] ad locum, qui Delta adpellatur, penetrarunt. Id autem nominis locis pluribus (forſan ἀπὸ τῆς τοῦ σχήματος ὁμοιότητος, quæ [h] Stephani Byz. verba ſunt) inditum fuiſſe docent [i] Plinius, [k] Stephanus et [l] Strabo. His addendus Euſtathius, cujus [m] apud ὑπομνήματα leguntur hæc: Ἰϛέον δὲ ὅτι ὁ Ξενοφῶν ἱϛορεῖ καὶ τῆς Θράκης τόπον εἶναί τινα Δέλτα καλȣ́μενον.

Cæterum ab itinere Græcorum jam paulum ad loca, quorum etiam meminit [n] Xenophon, Biſanthen, Ganum, Novum Caſtellum ſeu Murum digrediendum eſt. Bisanthe dicta et Ῥαίδεϛον, auctore [o] Ptolemæo, prope mare ſita erat, [p] in Thracia. Erraſſe autem Stephanum, qui eam in Macedonia poſuit, auctores infra citati demonſtrant, atque Cl. etiam [q] Holſtenius olim monuit. [r] Apud Plinium ſimul reperiuntur *Cypſella, Biſanthe, Macron Tichos dictum, qua a Propontide ad Melanem ſinum inter duo*

cap. 4. Adde Antonini Itin. p. 323. et quæ ibi notavit Cl. Weſſ. et Ptolem. lib. iii. cap. 11. [a] Lib. xxii. cap. 8. [b] In voce. [c] Κύρ. Ἀναβ. p. 518. et ſeq. [d] Ibid. p. 583. [e] Doctiſſ. Holſten. in Steph. Byzan. pro ΜΕΛΑΝΔΙΑ, χώρα Σικυωνίας, ex MSS. reponendum cenſuit—Σιθωνίας: quomodo vocatur Thraciæ regio apud Herodot. lib. vii. cap. 122. Cum autem τὰ ἐθνικὰ ſint Μελάνδιος, καὶ Μελάνδια, idem Holſten. apud Xenophontem, loc. cit. Μελανδέπται in Μελανδῖται mutandum putavit. Hanc ſane ſcripturam, quam maluit Holſten. exhibent MSS. Eton. et reg. Pariſ. Mihi tamen regio, de qua Steph. minus huc convenire videtur. [f] Herodot. lib. v. cap. 3. de Thracibus ſcriptum reliquit, οὐνόματα δὲ πολλὰ ἔχȣσι κατὰ χώρας ἕκαϛοι. Adde Mel. lib. ii. cap 2. [g] Κύρ. Ἀναβ. p. 543. [h] In v. Δέλτα. [i] N. H. lib. iii. cap. 16. [k] Loc. cit. [l] Lib. xv. p. 1026. [m] In Dionyſ. ver. 242. [n] P. 544. [o] Lib. iii. cap. 11. [p] Plutarch. in Alcibiade, p. 211. edit. Pariſ. Herodotus lib. vii. cap. 137. eam in Helleſponto; Ptolemæus, loco cit. in Propontide collocat. Adde Mel. lib. ii. cap. 2. [q] Not. et Caſtigat. in Steph. p. 68. [r] N. H. lib. iv. cap. 11.

maria porrectus murus procurrentem excludit Cherronesum. Hæc parum, opinor, accepit [s] Surita; quippe qui putaverit *Bisanthen* a Plinio *Macrontichos* esse dictam. Verum ea, tanquam loca diversa, recensent [t] Ptolemæus et [u] Mela. Quin plura τείχεα hic loci exstitisse scribit etiam [x] Herodotus.

Huic proximus est GANUS, quem oppidis quoque Thraciæ [y] Scylax adnumerat, et fuisse scribit [z] Plinius. Ibidem Νέον τεῖχος, quod, [a] Plinium imitatus, *Novum Tichos* dixeris. Hujus etiam meminit [b] Scylax. Utrum autem vocem τεῖχος verteris *castellum* an *murum*, haud multum interest; cum et [c] *murus* denotet *arcem*, *propugnaculum.*

Jam vero ad Græcos, per [d] Thracum MELINOPHAGORUM agrum Salmydesson usque progressos, redeamus. De SALMYDESSO nonnihil variare videntur auctores. [e] Melæ urbs erat HALMYDESSOS: eadem apud [f] Plinium quoque nominis reperitur scriptura. [g] Ptolemæo dicitur Ἀλμυδισσὸς αἰγιαλός. Est et Σαλμυδησσὸς, inquit [h] Lycophronis interpres, ποταμὸς Θρᾴκης, εἰσβάλλων εἰς τὸν Εὔξεινον Πόντον. A Stephano scribitur Σαλμυδησὸς κόλπος τοῦ Πόντου. [i] Apud Scymnum invenitur αἰγιαλός τις Σαλμυδησσὸς λεγόμενος,

Ἐφ' ἑπτακόσια στάδια, τεναγώδης ἄγαν
Καὶ δυσπρόσορμος ἀλίμενός τε παντελῶς,
Παρατέταται, ταῖς ναυσὶν ἐχθρώτατος τόπος.

Cum his velim ea conferas, quæ de eodem loco memoriæ prodidit [k] Xenophon. Ἀπὸ δὲ Θυνιάδος ([l] Arriani verba legis) εἰς Σαλμυδησσὸν, στάδιοι διακόσιοι· τούτου τοῦ χωρίου μνήμην πεποίηται Ξενοφῶν ὁ πρεσβύτερος. Sed de nomine et natura

[s] Ad Antonini Itin. p. 176. edit. Wess. [t] Lib. iii. cap. 11. [u] Lib. ii. cap. 2. [x] Lib. vi. cap. 33. [y] P. 28. [z] N. H. lib. iv. cap. 11. [a] Loc. cit. [b] P. 28. [c] Videsis quæ doctiss. Wessel. scripsit ad Anton. Itiner. p. 446. et ad Hierocl. p. 681. [d] Κύρ. Ἀναβ. p. 545. Videsis etiam de nomine p. præced. [e] Lib. ii. cap. 2. [f] N. H. lib. iv. cap. 11. [g] Lib. iii. cap. 11. [h] Ad Alex. ver. 186. [i] Ver. 723. et seq. ubi vide annotat. Hudson. [k] Κύρ. Ἀναβ. p. 545. et seq. [l] Peripl. P. E. extr. ubi lege sis, quæ ex Xenophonte desumpsit. Adde Auctor. anonym. Peripl. P. E. p. 15. Strab. lib. i. p. 86. Herodot. lib. iv. cap. 93. Diodor. Sic. lib. xiv. p. 265.

loci, ut ut variant exempla, inter se auctores revera consentiunt: nam et urbis, inquit doctiss. [m] Cellarius, et litoris et sinus commune nomen fuit: urbe excisa, litoris et sinus nomen apud scriptores posterioris ævi mansit.

[n] Mox lectori occurrit SELYMBRIA; quæ [o] Ptolemæo Σηλυβρία vocata est, et in Propontide collocata. [p] Scymno auctore,—ἐχομένη (scil. finitima Perintho) ἡ Σηλυμβρία,

Ἣν οἱ Μεγαρεῖς κτίζουσι πρὶν Βυζαντίου.

In Propontide, ait [q] Mela, SELYMBRIA, *Perinthus*—similiter [r] Plinius. [s] Scylaci Σηλυμβρία est πόλις καὶ λιμήν.

Græci, [t] data commeatui parando prius opera, [u] navigiis in Lampsacum transierunt. LAMPSACUS a [x] Ptolemæo in Propontide Mysiæ, quæ in Hellesponto est, [y] a *Scylace* in Phrygia, collocatur. [z] Et *Hellespontus*, (quæ sunt Plinii verba) *septem stadiis Europam ab Asia dividens, quatuor inter se contrarias urbes habet*; *in Europa*, *Callipolin et Seston: et in Asia*, Lampsacum *et Abydon*. LAMPSACUS autem ([a] Melæ modo si creduli simus) *Phocæis adpellantibus, nomen ex eo traxit, quod consulentibus in quasnam terras potissimum tenderent, responsum erat, ubi primum fulsisset, ibi sedem capesserent.* His similia repræsentat auctor Etymol. M. dissimilia Stephanus, cui Λάμψακος πόλις est, κατὰ τὴν Προποντίδα, ἀπὸ Λαμψάκης ἐπιχωρίας τινὸς κόρης. Ἔστι δὲ Φωκαέων κτίσμα, πάλαι Πιτύουσα λεγομένη—— Cum hoc autem de nominis origine consentiunt [b] Polyænus et [c] Plutarchus; a quibus adducta est etiam causa, cur puellæ nomen urbi fuit impositum. Lampsaco proximum est [d] OPHRYNIUM; in quo, auctore [e] Strabone,

[m] Geogr. Ant. lib. ii. cap. 15. [n] Κύρ. Ἀναβ. p. 546. [o] Lib. iii. cap. 11. [p] Ver. 714. et seq. [q] Lib. ii. cap. 2. [r] N. H. lib. iv. cap. 11. His adde Κύρ. Ἀναβ. p. 517. not. 3. [s] P. 28. Videsis etiam Xen. Hist. Gr. lib. i. p. 256. edit. Steph. Amm. Marcel. lib. xxii. cap. 8. [t] Κύρ. Ἀναβ. p. 561. [u] Κύρ. Ἀναβ. p. 575. [x] Lib. v. cap. 2. [y] P. 35. [z] N. H. lib. iv. cap. 11. [a] Lib. i. cap. 19. ubi vide not. 6. Cl. Gronov. [b] Lib. viii. cap. 38. [c] Γυναικ. Ἀρετ. p. 255. Adde Amm. Marcel. lib. xxii. cap. 8. [d] Κύρ. Ἀναβ. p. 576. [e] Lib. xiii. p. 889.

erat *τὸ τοῦ Ἕκτορος ἄλσος ἐν περιφανεῖ τόπῳ.* Ab eodem, atque etiam [f] Herodoto, prope Dardanum ponitur OPHRYNIUM.

[g] Hinc per TROJAM profecti sunt Græci, et superata Ida, primo ad Antandrum perveniunt; deinde itinere Lydiæ propter mare facto, ad Thebes campum. Pro ΤΡΟΙΑΣ autem, quæ in vulgatis comparet libris, MSS. Eton. et reg. Parif. exhibent ΤΡΩΑΔΟΣ. Verum, five urbem, quæ fuit, intellexeris, five regionem ei vicinam, fcriptura recepta loco minime movenda eft. [h] Nam illa tota regio proprie TROJA dicitur; *Ilium*, princeps in eadem urbs—*ἀγλαὸν ἄστυ παλαιγενέων ἡρώων.* Adpofite ad hanc rem declarandam etiam [i] Strabo fcripfit, Ἐκ *δὴ τῶν ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγομένων, εἰκάζουσιν οἱ φροντίσαντες περὶ τούτε πλέον τι πᾶσαν τὴν παραλίαν ταύτην ὑπὸ τοῖς Τρωσὶ γεγονέναι, διῃρημένην μὲν εἰς δυναστείας ἐννέα, ὑπὸ δὲ τῷ Πριάμῳ τεταγμένην κατὰ τὸν Ἰλιακὸν πολεμὸν, καὶ λεγομένην* ΤΡΟΙΑΝ.

Cæterum, IDA, [k] mons TROJÆ, (Myfiæ etiam ex mente [l] Melæ Æolidifve) *vetere divarum certamine, et judicio Paridis memoratus, orientem folem, aliter quam in aliis terris folet adfpici, oftentat. Namque*, et cætera apud [m] auctorem legenda. [n] *Is autem mons primo parvis urbibus adfperfus eft,—Gremio interiore campus* THEBE *nomine*; ADRAMYTTION, *Aftyram, Chryfam, oppida, eodem quo dicta funt ordine adjacentia, continet*; *in altero latere* ANTANDRUM. *Duplex caufa nominis jactatur. Alii Afcanium, Æneæ filium, cum ibi regnaret, captum a Pelafgis, ea fe redemiffe commemorant*: *alii ab iis putant conditam, quos ex Andro infula vis et feditio exegerat. Hi* ANTANDRUM, *quafi pro* Andro, *illi quafi pro* viro, *accipi volunt.* At vero ANTANDROS *πόλις* (fic utique Stephanus) *ὑπὸ τὴν Ἴδην τῇ Μυσίᾳ τῆς Αἰολίδος, ἀπὸ Ἀντάνδρου τοῦ στρατηγοῦ Αἰολέων.*

[f] Lib. vii. cap. 43. ubi fcribitur Ὀφρύνειον. [g] Κύρ. Ἀναβ. p. 577. [h] Vide Κύρ. Ἀναβ. p. 577. not. 2. [i] Lib. xiii. p. 875. Adde Steph. in v. Ἴδη. [k] Steph. Byz. [l] Lib. i. cap. 18. [m] Mel. lib. i. cap. 18. extr. Adde Plin. N. H. lib. v. cap. 30. et Strab. lib. xiii. p. 873. [n] Mel. loc. cit. Adde Virg. Æn. lib. iii. ver. 6.

Sed, quod et de aliis plerumque oppidorum nominibus dici poteſt,

[o] *Nominis in dubio cauſa eſt :*——

Porro, [p] *ἀπὸ Ἀντάνδρου καὶ τῆς Ἰνδίσης τὸ κάτω ἦν πρότερον μὲν δι' αὐτὴν ἡ χώρα Μυσία μέχρι Τευθρανίας, νῦν δὲ* ΛΥΔΙΑ. Hinc illud Mare Lydiæ, cujus meminit [q] Xenophon. Huc faciunt etiam verba [r] Strabonis hæc : *τὸ δὲ* ΘΗΒΗΣ ΠΕΔΙΟΝ *Λυδοὶ* ſcil. *ἐπῴκησαν.* Itaque nihil eſt quod ex mente Leunclavii, ut ei favent MSS. Eton. et reg. Pariſ. pro *τῆς Λυδίας* ſcribamus *τῆς Ἀσίας.* In eodem etiam hoc tractu Theben ejuſque campum, *πλησίον Τροίας*, agnoſcunt, præter [s] Melam et [t] Strabonem ſupra modo citatos, [u] Stephanus, [x] Herodotus, [y] Plinius.

[z] Inde per Atramyttium et Certonium, a quibus haud procul erat Atarne, ad Caïci campum, mox et Pergamum profecti ſunt Græci. ΑΔΡΑΜΥΤΤΕΙΟΝ *δὲ* (ſic utique apud Stephanum et [a] Herodotum ſcribitur) eſt *πόλις τῆς κατὰ Κάϊκον Μυσίας· ἡ γραφὴ διχῶς,* (inquit Steph.) *διὰ τοῦ τ, καὶ διὰ τοῦ δ, καὶ διὰ διφθόγγου, καὶ διὰ τοῦ ι, καὶ δι' ἑνὸς τ, καὶ διὰ δύο· ἀλλὰ καὶ δι' ἑνὸς τ, ὅταν ἔχῃ δίφθογγον, καὶ διὰ δύο, τῷ ι μόνως.* Apud [b] Scylacem reperitur *Ἀδραμύτιον* : apud [c] Strabonem, *Ἀτραμύττιον.* In Phrygia majore [d] Ptolemæus collocat *Ἀδραμύττιον.* Huic proximum eſt Certonium, quod apud [e] Herodotum *Καρίνη* adpellari videtur. Sic autem ille de Xerxis exercitu. *Ἐποιέετο δὲ τὴν ὁδὸν ἐκ τῆς Λυδίης ὁ στρατὸς ἐπί τε ποταμὸν Κάϊκον καὶ τὴν γῆν Μυσίην· ἀπὸ δὲ Καΐκου ὁρμεώμενος, Κάνης ὄρος ἔχων ἐν ἀριστερῇ, διὰ τοῦ*

[o] Ovid. Faſt. lib. iii. ver. 839. [p] Scylac. p. 36. Locus eſt corruptiſſimus, atque ita forſan emendandus : *Ἀπὸ Ἀντάνδρου καὶ τῆς Ἴδης, εἰς τὸ κάτω, ἣν πρότερον μὲν δὴ αὕτη ἡ χώρα Μυσία μέχρι Τευθρανίας, νῦν δὲ Λυδία.* Videſis etiam Voſſ. et Palmer. ad loc. [q] *Κύρ. Ἀναβ.* p. 577. [r] Lib. xiii. p. 877. [s] Lib. i. cap. 18. [t] Lib. xiii. p. 877, 879. [u] In v. [x] Lib. vii. cap. 42. [y] N. H. lib. v. cap. 30. Adde Liv. lib. xxxvii. cap. 19. [z] *Κύρ. Ἀναβ.* p. 577. [a] Lib. vii. cap. 42. [b] P. 36. [c] Lib. xiii. p. 872. [d] Lib. v. cap. 2. Adde Mel. lib. i. cap. 18. Plin. N. H. lib. v. cap. 3. a quo *Adramytteos* dicitur ; a Livio, lib. xxxvii. cap. 19. *Adramytteum.* [e] Lib. vii. cap. 42. ubi adfertur etiam ex MSto *Κάρνη* : Stephanus autem exhibet *Καρήνη*, citato Herodoto, in v.

Ἀταρνέος ἐς Καρίνην, πόλιν. Situm eundem, qui in Xenophonteam narrationem ſatis convenit, obtinet etiam apud [f] Plinium CARENE; quam juxta *Atarneam* poſuit. ATARNEUS autem ([g] nam alio atque alio modo ſcribitur) eſt, auctore Stephano, πόλις μεταξὺ Μυσίας, καὶ Λυδίας, πλησίον Λέσβου. Porro, CAICI campus ille Myſorum erat, [h] Herodoto teſte: cui accedit [i] Strabo: Ἡ δὲ Μυσία, inquit, κατὰ τὴν μεσόγαιαν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπηνῆς ἐπὶ τὴν Περγαμηνὴν καθήκει, καὶ τὸ Καΐκου λεγόμενον πεδίον. Græcos hinc profectos excepit [k] PERGAMUM, oppidum longe clariſſimum; quod Myſiæ tribuendum docet [l] Plinius: cujus plura verba, iis etiam quæ infra ſcripſit [m] Xenophon illuſtrandis apta, libet adferre: *Supra Æolida*, inquit, *et partem Troadis, in mediterraneo eſt, quæ vocatur* TEUTHRANIA, *quam Myſi antiquitus tenuere. Ibi* CAICUS *amnis jam dictus oritur. Gens ampla per ſe, etiam cum totum Myſia adpellaretur.* In ea — [n] HALISERNE — PARTHENIUM — APOLLONIA, *longeque clariſſimum Aſiæ* PERGAMUM — [o] Mox deinde Xenophon copias ad PARTHENIUM uſque oppidum ducebat; ibique capto Aſidate, Pergamum cum ſuis reverſus eſt. [p] Parthenii ſupra meminerat Xenophon; idem etiam in eodem hoc tractu a

[f] N. H. lib. v. cap. 30. Cæterum, Stephanus ex Theopompo adfert urbem, nomine Κυτώνιον, μεταξὺ Μυσίας καὶ Λυδίας: quam, cum ejus ſcriptura minus a Xenophonteo Κερτονίῳ diſcedat, forſan hic aliquis libentius intellexerit. [g] Stephano eſt Ἀτάρνα: Straboni, lib. xiii. p. 872. et 904. Herodot. lib. vii. cap. 42. Scylaci p. 37. Ariſtoteli Πολιτ. lib. ii. cap. 7. Iſocrati Panegyr. p. 70. edit. Steph. et Noſtro Hiſt. Gr. lib. iii. Ἀταρνεύς: Plinio, loc. cit. *Atarnea*, in caſu recto. [h] Lib. vi. cap. 28. [i] Lib. xii. p. 863. [k] Κύρ. Ἀναβ. p. 577. [l] Plin. N. H. lib. v. cap. 30. Adde Strab. lib. xiii. p. 924. Scribitur autem et Πέργαμον et Πέργαμος. In Phrygia majore a Ptolemæo, lib. v. cap. 2. collocatur Πέργαμος. Tu videſis Diſſertat. hujus p. 10. not. e. et Κύρ. Ἀναβ. p. 577. not. 4. ubi pro τῆς Ἀσίας lege τῆς Λυδίας: ſic enim edit. Ald. Flor. Steph. Leuncl. In uno tantum exemplari inveni τῆς Ἀσίας. At lectionem, quam auctori reſtitui, ſcil. τῆς Μυσίας, MSS. reg. Pariſ. et Eton. exhibent. Confer Spanhem. Numiſm. T. i. p. 623. [m] Κύρ. Ἀναβ. p. 579. et ſeq. [n] Scribitur et Ἀλίσαρνα apud Stephan. cum ſpiritu leni; cum aſpero, apud Xenoph. Hiſt. Gr. lib. iii. haud longe ab initio, Ἁλισαρνία: apud Strab. lib. xiv. p. 971. Ἁλίσαρνα. Adde Mel. lib. i. cap. 18. Scylac. p. 36. et ſeq. Strab. lib. xiii. p. 915. Ptolem. lib. v. cap. 2. Herodot. lib. vii. cap. 42. Steph. in v. Τευθρανία. [o] Κύρ. Ἀναβ. p. 581. [p] P. 579.

[q] Plinio collocatum vides. Quare, pro ὑπὸ τὸ Παρθενικὸν πόλισμα, quæ in libris editis comparere ſolent, ὑπὸ τὸ Παρθένιον πόλισμα, MSti regii Pariſienſis auctoritate nixus, reponi tandem debere cenſeo.

[r] Jam vero Thimbroni Lacedæmonio, bellum in Tiſſaphernem et Pharnabazum intendenti, Græci reduces ſeſe adjunxerunt: atque ita demum finita eſt expeditio, in quam Cyrus eos eduxerat; quamque, illo mortuo, menſibus quindecim, auctore potiſſimum et duce Xenophonte, confecerunt.

En autem itineris totius menſura, ipſe quam hiſtoriæ ſubtexuit [s] Xenophon——

Paraſangæ	—	1150
Stadia	— —	34255.

At vero ſi dederis, ut [t] alias, paraſangis ſingulis ſtadia triginta, videbis illico ſtadiorum augendum eſſe numerum; atque adeo ex——

Paraſangis	—	1150 elicienda eſſe
Stadia	— —	34500.

Ad conciliandas iſtas inter ſe menſuras adjumenti nihil ſubminiſtrant libri manu exarati: [u] imo vero minuendo ſtadiorum numero diſſidium earum augere videntur. Itaque tentare libet an, mutata ſcriptura loci, nodus expediri poſſit: a MSto nimirum Etonenſi cum abſit plane διακόσια, vera lectio in πεντήκοντα πέντε latere, atque adeo locus ita legi debere videatur, ϛάδια τρισμύρια τετρακισχίλια, πεντακόσια. Sic utique ſtadiorum is exorietur numerus, quem dictæ modo paraſangæ poſtulant. Attamen, quod diſſimulandum non eſt, ſi reſpexeris collegeriſque paraſangas [x] ſupra memoratas, ſcil.

[q] Loco cit. [r] Κύρ. Ἀναβ. p. 582. [s] Κύρ. Ἀναβ. p. 583. [t] Diſſertat. p. 29. [u] Quippe MS. Eton. pro ϛάδια τρισμύρια τετρακισχίλια, διακόσια πεντήκοντα πέντε, repræſentat ϛάδια μύρια τετρακισχίλια, πεντήκοντα πέντε: MS. reg. Pariſ. itidem—ϛάδια μύρια &c. libris editis congruenter. [x] Diſſertat. p. 18. et 29.

Ab *Epheſo* ad locum, ubi pugnatum erat	535
A pugnæ loco ad *Cotyora* — —	620

Græcis confectas, pro paraſangis illis 1150, quarum Ἀναβάσει extrema reperitur mentio, ſeſe tibi exhibebunt 1155. Quamobrem numeri forſan ita demum ſunt in integrum reſtituendi—*παρασάγγαι χίλιοι ἑκατὸν πεντήκοντα πέντε, ϛάδια τρισμύρια τετρακισχίλια, ἑξακόσια πεντήκοντα.* Haud ita præceps hoc, loco quod a menſurarum iſtarum inter ſe diſcordia laboranti oblatum eſt, remedium, opinor, habebitur, animo ſi quis ſecum cogitaverit, [y] id duarum tantum literarum commutatione, et [z] vocis unius tranſlatione, niti. Me quidem minime fugit, menſuras itinerum, apud antiquitatis monumenta paſſim, pro varietate temporum regionumque, variare. Sed inde nullum ſane lectioni vulgatæ præſidium adferri poteſt; cum vis menſurarum nominibus eadem ubique, apud eundem utique auctorem, (ipſe niſi moneat, ut aliter ea atque aliter ſubinde accipias) tribuenda videatur. Jam vero Xenophonteis paraſangis (uti ex collatis inter ſe nominibus numeriſque, [a] ſupra adductis, conſtat) ſtadia contineri ſolent triginta: proinde, quo numeri inter ſe cohæreant apte, ſic tandem ſubducendi videntur——

Ab Epheſo ad Cotyora	*paraſangæ*	1155
	[b] *ſtadia* —	34650

ex ſcriptura ſcilicet, quam auctori reſtituendam putavi. Verum de illa tuo utere judicio: nihil enim impedio.

Quamvis autem tibi dubia forſan adhuc et impedita, [c] tum tempus in itinere conficiendo conſumptum, tum iter ipſum et loca peragrata, quædam objecerint, id tamen nullo negotio perſpicies, auctorem utique tuæ paſſim con-

[y] Scil. διακόσια in ἑξακόσια. [z] Scil. πέντε, quæ ſtadiis ſubnecti ſolet, ad paraſangarum numerum. [a] P. 14. et 25. [b] Quæ milliarium noſtrorum, plus minus, efficient 4331. [c] Videſis quæ viri eruditiſſ. Dupin. Biblioth. univerſ. Hiſtor. cap. 29. Deliſle diſſertat. ſæpius laudat. et Rollin. Hiſtor. antiq. Tom. iv. cap. 2. ſect. 6. ſcripſere.

fuluiffe delectationi fimul et utilitati. [d] De regionibus certe, urbibus, vicis, fluviis, injecta fubinde mentione adcurata, facinorum ita diftinxit hiftoriam, ut lectionis tædium ufque fallat levetve, fuavi varietate fuam orationem ornet, perutili rerum cognitione lectoris animum pafcat perfundatque.

[d] Ariftid. T. ii. p. 511. Κάλλη δὲ προσλαμβάνει ὁ λόγος ἀφελὴς καὶ ἐκ τόπων, ἂν οὕτω τύχῃ, καὶ ἐξ ἄλλων τῶν παρακολουθέντων· οἷον, ὅταν πόλιν λέγῃ μεγάλην καὶ εὐδαίμονα· ὅταν ποταμὸν ἢ ὅθεν ῥεῖ, ἢ ὅσον τὸ εὖρος, ἀεὶ τὰ τοιαῦτα κάλλος προστίθησι τῷ λόγῳ.

SERIES

REGUM PERSICORUM,

A CYRO CAMBYSIS F. AD ARTAXERXIS MNEMONIS USQUE TEMPORA DEDUCTA.

I. CYRUS ſeptuagenarius vita functus eſt, poſtquam Perſici et Medici exercitus imperator declaratus eſt 30 annis; poſt captam Babylonem 9; poſt initam monarchiam 7, cum menſe uno aut altero. Anni autem illi novem, ducto ſcilicet ab anno mundi 3466 initio, deſinunt in annum mundi 3475; ante Chriſtum 525, ante æram vulgarem 529.

II. CAMBYSES, qui in Cyri patris imperium ſucceſſit, annos regnavit 7, cum menſibus 5. His ſi ſeptem illos menſes, quos, Cambyſe mortuo, in imperio exegit ſive Smerdis, ſive Magus quidam Smerdin mentitus, addas, exorientur anni 8, qui in canone Aſtronomico Cambyſi tribuuntur. Obiit anno mundi 3482, ante Chriſtum 518, ante æram vulgarem 522.

III. DARIUS *Hyſtaſpis* f. imperium deinde adeptus, illud annis adminiſtravit 36. ſcil. ab anno mundi 3482, ad ejus annum 3519; ante Chriſtum 481, ante æram vulgarem 485. Hoc mortuo

IV. XERXES I. rerum potitus, regnavit annos 12: ſcil. ab anno mundi 3519, ad ejus annum 3531; ante Chriſtum 469, ante æram vulgarem 473. Ei fraude Artabani occiſo ſuccedit

V. ARTAXERXES, μακρόχειρ nominatus; cujus regno dantur anni 48; inito ſcil. anno mundi 3531; finito 3579:

ante Chriſtum 421, ante æram vulgarem 425. Hoc mortuo

VI. Xerxes II. ad unum duntaxat annum imperio potitus eſt. At Sogdiano, qui Secundianus etiam dictus eſt, fratri ejus et interfectori fuit imperium non ultra ſex ſeptemve menſes productum. Necatus ſiquidem eſt ab Ocho fratre, qui poſtea, dictus etiam

VII. Darius II. ſive Nothus, regnavit annos 19: ſcil. ab anno mundi 3581, ad annum 3600; ante Chriſtum 400, ante æram vulgarem 361. Dario autem morienti ſuccedit

VIII. Artaxerxes II. ſive *Mnemon*, adverſus quem bellum comparavit frater ejus minor natu Cyrus; cujus hiſtoria tibi jam in manus eſt tradita. Regnavit Artaxerxes hic annos 43; ſcil. ab anno mundi 3600 ad annum 3643; ante Chriſtum 357, ante æram vulgarem 361.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ARGUMENTUM.

CYRUS, Dario patre mortuo, per calumniam Tiſſaphernis, ſatrapæ Perſici, in odium Artaxerxis fratris, qui Dario ſucceſſerat, incurrit; et captivus quidem ducitur, ſed mox liberatus, in ſatrapiam, cui a Dario præfectus fuerat, revertitur. Atque hæc cauſa belli fraterni fuit: nam Cyrus clam Artaxerxe magnum ex Aſiatica Græcia et barbaria exercitum collegit, qui, Sardibus profectus, celerrimo itinere in Babyloniam pervenit. Confligitur, et vincunt Græci Perſas in dextro cornu; ſed Cyrus, etſi ipſe quoque Perſas in fugam inclinarat, cupidius pugnans interficitur. Ejus mores deſcribuntur.

[1]ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ [a]ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ[2] Α′.

[3]ΔΑΡΕΙΟΥ καὶ Παρυσάτιδος [b]γίγνονται [4]παῖδες δύο· πρεσβύτερος μὲν [c]Ἀρταξέρξης, νεώτερος δὲ Κῦρος. C. I.

[a] ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Α′.] ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ λόγος πρῶτος MS. Par. [b] γίγνονται] γίνονται MS. Par. [c] Ἀρταξέρξης] Ἀρτοξέρξης in codd. nonnullis Steph. it. in Cteſiæ fragm. et apud Plutarch. conſtanter.

[1] ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ &c.] Quidam libri repræſentant ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΒΙΒΛΙΑ Ζ′.

[2] ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ &c.] Expeditionis, qua de his in libris agitur, Hiſtoria Græce inſcribitur Ἀνάβασις, propterea quod Cyrus urbem verſus, Artaxerxis regia nobilem, atque adeo ſuperiores Aſiæ partes, dirigebat iter. Nam *primum* Græcorum moris erat de urbibus quarumlibet regionum illuſtriſſimis ita loqui, quaſi perinde *ſitu* atque *honore* eminerent: unde, eo qui proficiſcuntur, ἀναβαίνειν dicantur. Arrian. in Epictet. lib. iii. cap. 7. de Roma verba faciens, οὐδεὶς, inquit, τολμήσει ἀναβῆναι. Eadem fere de cauſa, Scriptor modo laudatus, Xenophontei argumenti ſtilique æmulus, libros ſeptem, quos de rebus geſtis Alexandri compoſuit, eundem, quo Cyri hæc Hiſtoria gaudet, titulum præferre voluit. Motus itidem Hieroſolymam verſus, ex Hebræo pariter ac Græco idiomate, paſſim apud Sacros utriuſque Inſtrumenti auctores verbo, cui *adſcendendi* notio ſubjecta eſt, exprimitur: partim, quod Hieroſolyma Judaïcarum princeps eſſet urbium; partim, quod revera in eam, utpote altiori, montano ſcilicet, loco ſitam, adſcenderent homines. *Deinde*, Veteres *ſuperiorem* aliam, aliam *inferiorem* agnoſcunt Aſiam. Herodotus lib. i. cap. 177. Ioniam, Cariam, Lyciam, maritimas oras, vocat τὰ κάτω τῆς Ἀσίας: *interiora* vero ſeu *Mediterranea*, τὰ ἄνω αὐτῆς. Iſtæ, nimirum, provinciæ æque ac iis vicinæ aliæ, ubi Cyrus exercitum in expeditionem coëgit, fluviorum oſtiis in mare tum Ægæum tum Mediterraneum decurrentium adſitæ, *inferiores* jure nominantur: et maritimæ atque occidentalis hujuſce Aſiæ partis incolæ a Noſtro Hiſt. Græc. lib. i. p. 256. edit. Steph. οἱ κάτω dicuntur. Contra, *ſuperiores* eæ adpellantur provinciæ,

C. I. [d]Ἐπεὶ δὲ[1] ἠσθένει Δαρεῖος, καὶ ὑπώπτευε τελευτὴν τοῦ βίου,
2 [e]ἐβούλετο τὼ παῖδε ἀμφοτέρω παρεῖναι. Ὁ μὲν οὖν πρεσβύ-

[d] ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ δὲ Aristides. [e] ἐβούλετο τὼ] ἐβούλετό οἱ τὼ Zeun. ex Aristide.

quæ a fluviorum fontibus, ex altioribus locis exilientibus, propius absunt, uti recte ad Pompon. Mel. lib. i. cap. 3. observavit doctiss. Is. Vossius. Hinc orta forsan memorata prius Asiæ divisio; cujus in superiori parte cum regiæ Persicæ statuerentur, rex ille magnus idcirco dicitur ὁ ἄνω βασιλεὺς infra lib. vii. sub init. qui ad eum pergit, ἄνω πορεύεσθαι, uti mox legitur, sive ἀναβαίνειν, uti passim; et hæc ipsa ἀνάβασις, ἡ ἄνω ὁδὸς lib. iii. sub init. ab Arriano exp. Alex. lib. i. cap. 12. ἄνοδος. Qui vero a regiis sedibus maritimas versus oras progrediuntur, eorum iter ubique fere nuncupari solet κατάβασις: unde apud Nostrum in vita Agesil. haud longe ab initio, καταβὰν audit στράτευμα, quod a rege ad Tissaphernem missum erat.

[3] Δαρείου καὶ &c.] Omissa præfandi ratione solenni, medias in res properat Auctor: cujus ad imitationem quæ ab argumento statim incipiunt Historiæ, ἀκέφαλα σώματα vocantur a Luciano p. 358. edit. Bourdel. Perfectionem autem primæ hujusce sententiæ more rhetorico intuetur atque laudat Demetr. Phaler. in princip. libel. περὶ Ἑρμην. Idem sect. 19. Τρία δὲ γένη περιόδων ἐστὶν, ἱστορικὴ, διαλογικὴ, ῥητορική. Ἱστορικὴ μὲν ἡ μήτε περιηγμένη, μήτ' ἀνειμένη σφόδρα, ἀλλὰ μεταξὺ ἀμφοῖν· ὡς μήτε ῥητορικὴ δόξειεν καὶ ἀπίθανος διὰ τὴν περιαγωγὴν, τὸ σεμνόν τε ἔχουσα καὶ ἱστορικὸν ἐκ τῆς ἁπλότητος· οἷον ἡ τοιάδε· Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος γίνονται, μέχρι τοῦ, νεώτερος δὲ Κῦρος. Ἑδραίᾳ γάρ τινι καὶ ἀσφαλεῖ καταλήξει ἔοικεν αὐτῆς ἡ ἀπόθεσις. Aristid. T. ii. p. 517. Ὅλως δὲ ὡς ἐγένετο τὰ πράγματα, οὕτω δεῖ καὶ τὰς ἀρχὰς ἐκλαμβάνειν· οἷον, Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος γίνονται παῖδες δύο· ἐνταῦθα, &c. Cæterum, de Dario hoc et Parysatide videsis regum Persicorum seriem chronologicam, huic quam Historiæ præmissam invenies.

[4] Παῖδες δύο· &c.] Numerum Plutarchus in vita Artoxerx. p. 1012. T. 1. auget duobus aliis, Ostane scilicet et Oxathre. Ἀρτοξέρξης (sic enim apud Plutarch. et alibi scribi solet) hic, cognomento Mnemon, Ἀρσίκας πρότερον ἐκαλεῖτο, ibidem inquit Auctor laudatus. Videsis Ctesiæ Persic. p. 650. et 687. edit. Gronov.

[1] Ἐπεὶ δὲ &c.] Æl. Aristid. T. ii. p. 506. ed. Ox. Λέγω οὖν ὅτι καὶ λέξει ἀνεμφάτῳ χρῆται ὁ ἀφελὴς ἀνὴρ, καὶ σχήματι, καὶ ῥυθμῷ· ὥσπερ ἔχει καὶ ἐνταῦθα· Ἐπειδὴ δὲ ἠσθένει Δαρεῖος, καὶ ὑπώπτευε τοῦ βίου τελευτὴν, ἐβούλετό οἱ τὼ παῖδε ἄμφω παρεῖναι· οὐ γάρ ἐστιν ὁ ῥυθμὸς, ὥσπερ ἂν πολιτικοῦ ἀνδρὸς γένοιτο, συνειλκυσμένος καὶ συνειληφὼς τὰ νοήματα. Τὰ δὲ ὀρθῶντα νοήματα δριμύτητα ἔχει ἀντὶ τοῦ πλαγιάζειν. Τὸ μὲν γὰρ πλαγιάζειν ἦν, Ἀσθενῶν δὲ Δα-

τερος παρὼν ἐτύγχανε· Κῦρον δὲ [f] μεταπέμπεται [1] ἀπὸ τῆς C. I.
ἀρχῆς, ἧς αὐτὸν [2] σατράπην ἐποίησε· καὶ στρατηγὸν δὲ αὐτὸν ἀπέδειξε πάντων, ὅσοι εἰς [g] Καστωλοῦ [3] πεδίον ἀθροίζονται. [4] Ἀναβαίνει οὖν ὁ Κῦρος, λαβὼν [h] Τισσαφέρνην [5] ὡς φίλον· καὶ τῶν Ἑλλήνων δὲ ἔχων ὁπλίτας ἀνέβη τριακοσίους, ἄρχοντα δὲ αὐτῶν [i] Ξενίαν Παῤῥάσιον.

[f] μετεπέμπετο] μεταπέμπεται marg. Steph. MSS. Eton. Par. et Ariſtides. [g] Καστωλοῦ] Καστάλου marg. Steph. Πακτωλοῦ Welſii conjectura. [h] Τισσαφέρνην] Τισαφέρνην apud Plutarch. [i] Ξενίαν] Ξεννίαν MS. Par.

ρεῖος. Κινδυνεύει δὲ ἐγγυτάτω εὐτελείας προσεῖναι ἡ ἀφέλεια· διὰ τὸ πλείστοις ὀνόμασιν ἀνεμφάτως χρῆσθαι· ὡς καὶ ἐνταῦθα, τὸ ἠσθένει ψιλὸν ἦν ὄνομα· διὰ τοῦτο αὐτῷ παρετάθη καὶ ἰσοδυναμοῦν, ἵνα ἐκφύγῃ τὴν εὐτέλειαν· Ἐπειδὴ δὲ ἠσθένει Δαρεῖος, καὶ ὑπώπτευε τελευτὴν τοῦ βίου. Ubi notandum Ἐπειδὴ δὲ, &c. apud Ariſtid. pro Ἐπεὶ δὲ, &c. legi: et pro ὑπώπτευε τελευτὴν τοῦ βίου, &c. exſtare ibidem, ὑπώπτευε τοῦ βίου τελευτὴν, ἐβούλετό οἱ τὼ παῖδε, &c. et ἄμφω pro ἀμφοτέρω. Idem p. 503. οὕτω δέ τι χρηστὸς ἦν ὁ Δαρεῖος καὶ φιλόστοργος, ὥστ' ἐβούλετο τοὺς παῖδας ἀμφοτέρους αὐτῷ παρεῖναι. Ἐπειδὴ δὲ ἠσθένει Δαρεῖος, καὶ ὑπώπτευε τοῦ βίου τελευτὴν, ἐβούλετό οἱ τὼ παῖδε ἀμφοτέρω παρεῖναι· τοῦτο χρηστοῦ ἤθους ἐστί· πατρικὴν γάρ σοι διάθεσιν ἐνεδείξατο· καὶ ἔστι τῆς γνώμης ἡ ἀρετὴ, καὶ τὸ ἔθος ἀφελοῦς ἀνδρός—.

[1] Μετεπέμπετο ἀπὸ &c.] Ariſtides (cui adſtipulatur MS. Eton.) de dict. ſimpl. p. 681. edit. Ald. legit μεταπέμπεται, eaque de ſcriptura ſic commentatur, Καὶ ἡ τοῦ χρόνου παραλλαγὴ, τῆς ἀφελείας ἐστί. Τὸ γὰρ παρεληλυθὸς εἰς τὸν ἐνεστῶτα ὁρίζονται. Οἷον, Κῦρον δὲ μεταπέμπεται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς· ἀντὶ τοῦ μετεπέμψατο. Ὁ χρόνος γὰρ μεταβληθεὶς τὴν ἀφέλειαν ἐποιήσατο. Δεῖ γὰρ ποθ' ὑμᾶς ὑποθεῖναι τὰ γεγονότα ὡς γινόμενα— Καὶ ἔστι καινοπρέπεια ἐν τῷ τοιούτῳ.

[2] Σατράπην ἐποίησε· &c.] Rem eandem narrant Diodor. Sic. lib. xiv. p. 244. edit. Rhodom. Plutarch. loco jam citato: Noſter Hiſt. Græc. p. 256. De prioris vocis origine vide Indic. voc. Perſic. Cyrop. noſtræ adjectum.

[3] Εἰς Καστωλοῦ πεδίον &c.] Quo de loco vide Diſſertationem huic operi præmiſſam.

[4] Ἀναβαίνει οὖν &c.] Ariſtid. T. ii. p. 504. Ἦθος πάλιν ἄλλο ἀφανὲς καὶ κεκρυμμένον, ὥσπερ ἐν τοῖς ἀφελέσι λόγοις προσήκει· Ἀναβαίνει οὖν ὁ Κῦρος λαβὼν Τισσαφέρνην, ὡς φίλον· Τί γὰρ δεῖ ἐξαγορεύειν καὶ λέγειν, λαβὼν Τισσαφέρνην τὸν μάλιστ' ἐπιβουλεύοντ' αὐτῷ, ὡς φίλον· τὸ δὲ ἀποκρυψάμενον ἐφ' ἑαυτοῦ ἐᾶσαι, τοῦτο ἔχει τὸ ἦθος.

[5] Τισσαφέρνην] Hic ille eſt, quem Thucydides lib. viii. ſub init. vocat στρατηγὸν τῶν κάτω, et ſæpe ibidem memorat. Videſis etiam Noſtrum Hiſt. Græc. lib. i. Diodor. Sic. lib. xiv. et Juſtin. lib. v.

C. I. Ἐπειδὴ δὲ ἐτελεύτησε Δαρεῖος, καὶ κατέστη εἰς τὴν
3 βασιλείαν Ἀρταξέρξης, [1] Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κῦρον
πρὸς τὸν ἀδελφὸν, [2] ὡς ἐπιβουλεύοι αὐτῷ. Ὁ δὲ πείθεταί
τε καὶ συλλαμβάνει Κῦρον, ὡς ἀποκτενῶν· ἡ δὲ μήτηρ,
ἐξαιτησαμένη αὐτὸν, ἀποπέμπει πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν.
4 Ὁ δ᾽ ὡς ἀπῆλθε κινδυνεύσας καὶ ἀτιμασθεὶς, βουλεύε-
ται ὅπως μήποτε ἔτι ἔσται [i] ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ, ἀλλ᾽, ἢν
[k] δύνηται, βασιλεύσει [3] ἀντ᾽ ἐκείνου. [4] Παρύσατις μὲν δὴ [l] μή-
τηρ [5] ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ, φιλοῦσα αὐτὸν μᾶλλον, ἢ τὸν βα-
5 σιλεύοντα Ἀρταξέρξην. Ὅστις δ᾽ ἀφικνεῖτο τῶν παρὰ
βασιλέως πρὸς αὐτὸν, πάντας οὕτω διατιθεὶς [m] ἀνεπέμπετο,
[n] ὥσθ᾽ ἑαυτῷ μᾶλλον φίλους εἶναι, ἢ βασιλεῖ. Καὶ τῶν
παρ᾽ ἑαυτῷ δὲ βαρβάρων ἐπεμελεῖτο, [6] ὡς πολεμεῖν τε

[i] ἐπὶ τῷ ἀδελφ.] ὑπὸ τῷ ἀδελφ. MS. Eton. Utroque modo recte dicitur. Vide lib. iii. cap. 1. §. 24. et lib. vii. cap. 7. §. 20. [k] δύνηται] δυνήσεται Edd. vett. δυνήσηται MS. Guelf. [l] μήτηρ] ἡ μήτηρ codd. Brodæi, Par. Eton. et Guelf. [m] ἀνεπέμπετο] ἀπεπέμπετο marg. Steph. et MS. Par. [n] ὥσθ᾽ ἑαυτῷ] ὥστε αὐτῷ MS. Par.

[1] Τισσαφέρνης &c.] Aristid. T. ii. p. 499. Οὐ δεῖ δὲ οὐδὲν σημαίνεσθαι τὸ ἦθος αὐτὸ καθ᾽ αὐτὸ, ἀλλ᾽ ἐν τοῖς ἀκούουσι καταλείπεσθαι, ἵνα ἀνεπιβούλευτον εἶναι δοκῇ· διὰ τοῦτο οὐδ᾽ ἐπισημαίνεσθαι χρὴ, οὐδὲ τὰ δεινὰ, ὡς δεινά· οὔτε φοβερὰ, ὡς φοβερά· ἀλλ᾽ ἐξαρκεῖ μοι μόνον εἰπεῖν, Τισσαφέρνης διαβάλλει τὸν Κῦρον πρὸς τὸν ἀδελφόν· ἐξήρκεσε γὰρ αὐτῷ ἐκ τοῦ γένους ἐνδείξασθαι ὁποῖόν ἐστι διαβάλλειν ἀδελφὸν πρὸς ἀδελφόν· &c. ibi legenda.

[2] Ὡς ἐπιβουλεύοι αὐτῷ.] Confer Plutarch. loco supra citato.

[3] Ἀντ᾽ ἐκείνου.] Ita Matt. ii. 22.—ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει— ἀντὶ Ἡρώδου, &c.

[4] Παρύσατις μὲν δὴ &c.] Plutarchus, in vita Artox. ἡ δὲ μήτηρ (Παρύσατις) ὑπῆρχε μᾶλλον τὸν Κῦρον φιλοῦσα, καὶ βουλομένη βασιλεύειν ἐκεῖνον.

[5] Ὑπῆρχε τῷ &c.] Eadem est vis verbi ὑπάρχω infra lib. iv. cap. 6. §. 12. ubi vide not. Aristid. T. ii. p. 528. Πολλάκις εἴρηκα ὅτι τὸ κατὰ σύγκρισιν τῆς ἀφελείας ἐστίν· οἷον, ἐφίλει μᾶλλον τὸν Κῦρον, ἢ τὸν βασιλεύοντα Ἀρταξέρξην· ὡς ἔχει καὶ τοῦτο· ὥσθ᾽ ἑαυτῷ μᾶλλον φίλους εἶναι, ἢ βασιλεῖ. Καὶ τὸ τοῖς ἧττον ἐμφαντικοῖς χρῆσθαι ὀνόμασι, καὶ τὰ μικρότερα ἐπὶ τῶν μεγάλων ὀνομάζειν, τοῦ εἴδους τῆς ἀφελείας ἐστίν· ἐν τῇ Ἀναβάσει ἐπὶ τοῦ Κύρου· τῶν τε παρ᾽ ἑαυτῷ βαρβάρων ἐπεμελεῖτο· ἐπὶ μεγάλου πράγματος ὀνομασίαι μικραί· τὸ γὰρ ἐπιμελεῖσθαι οὐκ ἔστιν ἴδιον ἄλλου τινὸς, ἢ τῶν μετρίων· καὶ εἴποι ἄν τις οἴκου ἐπιμελεῖται.—

[6] Ὡς πολεμεῖν &c.] Aristid.

ἱκανοὶ [o]εἴησαν, καὶ εὐνοϊκῶς ἔχοιεν αὐτῷ. Τὴν δὲ Ἑλλη- C. I.
νικὴν δύναμιν ἤθροιζεν, ὡς μάλιστα ἐδύνατο ἐπικρυπτό- 6
μενος, ὅπως [p]ὀτιαπαρασκευαστότατον λάβοι βασιλέα.
[q]Ὅτε οὖν ἐποιεῖτο τὴν συλλογὴν, [r]ὁπόσους[1] εἶχε φύλακας ἐν
ταῖς πόλεσι, παρήγγειλε τοῖς φρουράρχοις ἑκάστοις λαμβά-
νειν ἄνδρας [s]Πελοποννησίους, ὀτιπλείστους καὶ βελτίστους, ὡς
ἐπιβουλεύοντος Τισσαφέρνους ταῖς πόλεσι. Καὶ γὰρ ἦσαν [t]Ἰω-
νικαὶ πόλεις Τισσαφέρνους [2]τὸ ἀρχαῖον, [3]ἐκ βασιλέως δε-
δομέναι· τότε δ' [u]ἀπέστησαν πρὸς Κῦρον πᾶσαι, πλὴν [4]Μι-
λήτου. Ἐν Μιλήτῳ δὲ ὁ Τισσαφέρνης προαισθόμενος τὰ 7
αὐτὰ ταῦτα βουλευομένους, ἀποστῆναι πρὸς Κῦρον, [x]τοὺς μὲν
ἀπέκτεινε, τοὺς δ' ἐξέβαλεν. Ὁ δὲ Κῦρος ὑπολαβὼν
τοὺς φεύγοντας, συλλέξας στράτευμα, ἐπολιόρκει Μίλητον
καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, καὶ ἐπειρᾶτο κατάγειν
τοὺς ἐκπεπτωκότας. [y]Αὕτη οὖν ἄλλη [5]πρόφασις ἦν αὐτῷ τοῦ

[o] εἴησαν] εἶεν Aristides. [p] ὀτιαπαρασκευαστότατον] ὅτι ἀπαρασκευότατον marg. Steph. et MS. Par. [q] ὅτε] ὧδε MS. Par. [r] ὁπόσους εἶχε φύλακας] ὁπόσας εἶχε φυλακὰς MS. Eton. [s] Πελοποννησίους] Πελοπονησίους MS. Par. [t] Ἰωνικαὶ] αἱ Ἰωνικαὶ MSS. Par. et Eton. [u] ἀπέστησαν] ἀφεστήκεσαν marg. Steph. et MS. Par. [x] τοὺς μὲν ἀπέκτεινε] τοὺς μὲν αὐτῶν ἀπέκτ. MSS. Par. et Eton. [y] αὕτη οὖν ἄλλη] αὕτη αὖ ἄλλη MSS. Par. et Eton. et marg. Steph.

p. 521. Τὰ εὐκτικὰ τῆς ἀφελείας μᾶλλον εἶναι δοκεῖ·—ἐν τῇ Ἀναβάσει, ὡς πολεμεῖν ἱκανοὶ εἶεν· καὶ τὸ ἑξῆς ἐν τῷ ὁμοίῳ σχήματι, καὶ εὐνοϊκῶς ἔχοιεν αὐτῷ· τὰ δὲ εὐκτικὰ, καθαρὸν ποιεῖ τὸν λόγον.

[1] Ὁπόσους εἶχε &c.] Mavult Muretus ὁπόσας εἶχε φυλακάς.

[2] Τὸ ἀρχαῖον,] Scribitur et conjunctim, τοαρχαῖον, Thucyd. lib. iv. cap. 3. Vide K. A. lib. iii. cap. 4. §. 4. Ælian. V. H. lib. xiv. cap. 34. separatim exstant τὸ ἀρχαῖον.

[3] Ἐκ βασιλέως &c.] Eodem modo loquitur Evangelista Joh. vi. 65.—ἐὰν μὴ ᾖ δεδομένον αὐτῷ ἐκ τοῦ πατρός μου. Et Noster Cyrop. lib. viii. p. 639. ἐκ βασιλέως εἰσὶ καθεστηκότες.

[4] Μιλήτου.] Quam urbem quondam Ioniæ totius belli pacisque artibus principem fuisse tradit Pompon. Mela lib. i. cap. 17.

[5] Πρόφασις] Est Phavorino interprete, καὶ ἡ ἀληθὴς καὶ ἡ ψευδὴς αἰτία. Hoc vero loco non quamlibet causam, sed *simulatam* potius (qualis Livio est *titulus* lib. xxxvii. cap. 54. Suetonio *prætextum* de Jul. Cæs. cap. 30.)

C. I. [z]ἀθροίζειν στράτευμα. Πρὸς δὲ βασιλέα πέμπων, ἠξίου,
8 ἀδελφὸς ὢν αὐτοῦ, δοθῆναί οἱ ταύτας τὰς πόλεις μᾶλλον, ἢ Τισσαφέρνην ἄρχειν αὐτῶν· καὶ ἡ μήτηρ συνέπραττεν αὐτῷ ταῦτα, ὥστε βασιλεὺς [a]τῆς πρὸς ἑαυτὸν ἐπιβουλῆς οὐκ ᾐσθάνετο, Τισσαφέρνει δὲ ἐνόμιζε [b]πολεμοῦντα αὐτὸν ἀμφὶ τὰ στρατεύματα δαπανᾶν· ὥστε οὐδὲν ἤχθετο αὐτῶν πολεμούντων· καὶ γὰρ ὁ Κῦρος ἀπέπεμπε τοὺς γιγνομένους δασμοὺς βασιλεῖ [1]ἐκ τῶν πόλεων, ὧν ὁ Τισσαφέρνης ἐτύγχανεν ἔχων.

9 Ἄλλο δὲ στράτευμα συνελέγετο αὐτῷ, ἐν Χεῤῥονήσῳ τῆς καταντιπέρας Ἀβύδου, τόνδε τὸν τρόπον· [2]Κλέαρχος [c]ἦν Λακεδαιμόνιος, φυγάς· τούτῳ συγγενόμενος ὁ Κῦρος, [3]ἠγά-

[z] ἀθροίζειν] συλλέγειν MS. Eton. [a] τῆς πρὸς] τῆς μὲν πρὸς codd. Par. et Eton. [b] πολεμοῦντα] πολεμοῦντι MS. Guelf. et edd. vett. excepta Castal. [c] ἦν] Excidit in Junt. et MS. Guelf.

quam *veram* denotat ; nam Cyro copias colligendi causa proprie dicta, ultionis erat et regni fraterni cupido. Cæterum, inter ἀρχὰς, αἰτίας et προφάσεις belli adcurate, h. e. more suo, distinguit Polybius lib. iii. p. 162. edit. Paris. Cujus cum oratio sit paulo longior, quam ut huc commode transcribi possit, ad locum indicatum lectores relegamus. Thucydides quoque discrimen posuit inter πρόφασιν et τὸ ἀληθὲς, lib. vi. sub init. Hermocrat. orat.

[1] Ἐκ τῶν &c.] Vide notata ad p. 5. l. 8.

[2] Κλέαρχος ἦν &c.] Cujus ad Cyrum fugæ rationem tradit Diodor. Sic. lib. xiv. p. 243.

[3] Ἠγάσθη τε &c.] Aristid. T. ii. p. 528. Ὅρα δὲ κἀκεῖνο, ὅτι ἐν τοῖς ἀφελέσι λόγοις, κἂν ᾖ τὰ μὲν μείζω καὶ προτιμότερα τῶν πραγμάτων, τὰ δὲ ἐλάττω, ἀεὶ πρότερον τὰ ἐλάττω τιθέναι εἰώθασιν· ὡς καὶ ἐνταῦθα· μεγάλου ὄντος καὶ ἐνδόξου, τοσαῦτα χρήματα Κῦρον δοῦναι τῷ Κλεάρχῳ· ὁ δὲ οὐκ ἐπὶ τοῦτο εὐθέως ἦλθεν, ἀλλὰ πρότερον τὸ τῆς γνώμης εἶπεν· ἠγάσθη τε αὐτὸν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ μυρίους δαρεικούς· ἡ δὲ ἀρχή· Κλέαρχος ἦν Λακεδαιμόνιος φυγάς· τούτῳ συγγενόμενος ὁ Κῦρος· ἔχει τινὰ θαυμαστὴν τὸ ὄνομα ἤθους δύναμιν, τὸ μὴ εἰπεῖν τούτου πειρασθεὶς ὁ Κῦρος, ἢ τοῦτον κατιδὼν πολλοῦ ἄξιον ὄντα, καὶ στρατηγικώτατον· ἀλλ᾽ ἁπλῶς, τούτῳ συγγενόμενος· καὶ τὸ ἑξῆς δὲ τὸ ἑπόμενον αὐτῷ, ὡς ἂν μάλιστα τὸ ἦθος φανείη, οὕτως ἔχει· ἠγάσθη τε αὐτὸν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ μυρίους δαρεικούς.

σθη τε αὐτὸν, καὶ δίδωσιν αὐτῷ μυρίους [1] δαρεικούς. Ὁ δὲ C. I.
λαβὼν τὸ χρυσίον, στράτευμα συνέλεξεν ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων, καὶ ἐπολέμει, ἐκ Χεῤῥονήσου ὁρμώμενος, τοῖς Θρᾳξὶ τοῖς ὑπὲρ [d] Ἑλλήσποντον οἰκοῦσι, καὶ ὠφέλει τοὺς Ἕλληνας· ὥστε καὶ χρήματα συνεβάλλοντο αὐτῷ εἰς τὴν τροφὴν τῶν στρατιωτῶν αἱ [e] Ἑλλησποντικαὶ πόλεις ἑκοῦσαι. Τοῦτο δ' αὖ οὕτω τρεφόμενον ἐλάνθανεν αὐτῷ τὸ στράτευμα. Ἀρίστιππος δὲ ὁ Θετταλὸς ἐτύγχανε [2] ξένος ὢν αὐτῷ, καὶ πιεζόμενος ὑπὸ τῶν οἴκοι ἀντιστασιωτῶν, ἔρχεται πρὸς τὸν Κῦρον, καὶ [f] αἰτεῖται αὐτὸν εἰς δισχιλίους ξένους, καὶ τριῶν μηνῶν μισθὸν, ὡς οὕτω [3] περιγενόμενος ἂν τῶν ἀντιστασιωτῶν. Ὁ δὲ Κῦρος δίδωσιν αὐτῷ εἰς τετρακισχιλίους, καὶ ἓξ μηνῶν

[d] Ἑλλήσποντον] Ἑλήσποντον MS. Par. [e] Ἑλλησποντικαὶ] Ἑλησποντιακαὶ MS. Par. [f] αἰτεῖται] αἰτεῖ marg. Steph. et MS. Par.

[1] Δαρεικούς.] Vide quæ notavimus Cyrop. lib. v. p. 330. et ſeq.

[2] Ξένος &c.] Varias vocis hujus ſignificationes adducit eruditiſſ. præſul Joan. Potterus in comment. ad Lycophr. Caſſand. ver. 464. et Archæol. Gr. lib. iv. cap. 21. Quibus ex Phavorino libet addere, ξένον dici τὸν εἰς φιλίαν συνημμένον ἐξ ἀλλοδαπῆς, eademque voce (adſentiente Etymol. M. auctore) tam ὑποδεχόμενον quam ὑποδεχθέντα ſignificari; quorum tamen, prior, ex ejuſdem mente, proprie dicitur ξενοδόχος. Sed apud Ariſtophanem βατρ. ver. 109. diſcrimen hoc non valet; nec apud Apoſtol. Rom. xvi. 23. Thucyd. Scholiaſt. lib. iv. fere medio, ξένοι ὄντες (nec aliter Suidas) exponit φίλοι: Heſychius: ξένοι—ἀπὸ ξενίας φίλοι. Vox iterum, paucis interjectis, ſenſu occurrit alio; quem Scholiaſtes item modo laudatus agnoſcit ad lib. ii. Οἱ ξεναγοὶ, οἱ τῶν μισθοφόρων ἄρχοντες· ξένους γὰρ ἐκάλουν τοὺς μισθοφόρους. Vide quæ notavimus Cyrop. p. 431.

[3] Περιγενόμενος ἂν] Rectius nos περιγενησόμενος ſcripturos arbitratur Leunclavius. Sed nil mutandum: nam particula ἂν aoriſto ſolet vim futuri in ſenſu potentiali tribuere. Demoſth. adv. Mid. p. 609. edit. Francof.—ὑβρίζειν τολοιπὸν, τὸ δίκην τὸν ἀεὶ ληφθέντα, ἣν προσήκει, διδόναι, μόνον αἴτιον ἂν γενόμενον; ubi γενόμενον ἂν pro γενησόμενον dixit. Sic et Iſocrat. in Areopag. p. 210. edit. Wolf. εὑρίσκω γὰρ ταύτην ἂν μόνην γενομένην καὶ τῶν μελλόντων κινδύνων ἀποτροπὴν, &c. adhibet γενομένην pro γενησομένην.

C. I. μισθόν· καὶ δεῖται αὐτοῦ [1] μὴ [g] πρόσθεν καταλῦσαι πρὸς τοὺς ἀντιστασιώτας, πρὶν ἂν αὐτῷ συμβουλεύσηται. Οὕτω δὲ αὖ τὸ ἐν Θετταλίᾳ ἐλάνθανεν αὐτῷ τρεφόμενον στράτευμα.
11 Πρόξενον δὲ τὸν Βοιώτιον, [h] φίλον ὄντα αὐτῷ, ἐκέλευσε λαβόντα ἄνδρας ὅτι πλείστους παραγενέσθαι, ὡς ἐπὶ [i] Πεισίδας [k] βουλόμενος στρατεύεσθαι, ὡς πράγματα παρεχόντων [l] Πεισιδῶν τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ. Σοφαίνετον δὲ τὸν Στυμφάλιον, καὶ Σωκράτην τὸν Ἀχαιὸν, ξένους ὄντας καὶ τούτους, ἐκέλευσεν ἄνδρας λαβόντας ἐλθεῖν ὅτι πλείστους, ὡς πολεμήσων [m] Τισσαφέρνῃ σὺν τοῖς φυγάσι τῶν Μιλησίων. Καὶ ἐποίουν οὕτως οὗτοι.

C. II. Ἐπεὶ δ᾽ ἐδόκει αὐτῷ ἤδη [2] πορεύεσθαι ἄνω, τὴν μὲν πρόφασιν ἐποιεῖτο, ὡς [n] Πεισίδας βουλόμενος ἐκβαλεῖν παντάπασιν ἐκ τῆς χώρας· καὶ ἀθροίζει ὡς ἐπὶ τούτους τό, τε βαρβαρικὸν καὶ τὸ Ἑλληνικὸν [3] ἐνταῦθα στράτευμα· καὶ παραγ-

[g] πρόσθεν] προέσθαι Edd. vett. et MS. Guelf. [h] φίλον] ξένον marg. Steph. et codd. Brodæi, Eton. et Par. [i] Πεισίδας] Πισσίδας MSS. Par. et Eton. [k] βουλόμενος] βουλόμενον MS. Eton. [l] Πεισιδῶν] τῶν Πισσιδῶν MSS. Par. et Eton. [m] Τισσαφέρνῃ] Τισσαφέρνει Ed. Caſtal. et MS. Guelf. [n] Πεισίδας] Πισσίδας MSS. Par. et Eton.

[1] Μὴ πρόσθεν καταλῦσαι] Poſt hoc verbum nonnunquam ſubintelligendum eſt πόλεμον, aut aliud huic adfine nomen. Noſter Hiſt. Græc. lib. vi. p. 345.— ἡμᾶς δὴ χρὴ—ὅταν δὲ γένηται, (πόλεμος) καταλύεσθαι ᾗ δυνατὸν τάχιστα. Hoc tamen loco pro συναλλάττεσθαι (quod mox eadem de re adhibetur) Xenophon, vel alio cognatæ ſignificationis verbo, καταλῦσαι poſuit. Pari ratione πολέμου κατάλυσις apud Noſtrum, loco proxime citato, paucis interjectis, vocatur διαλλαγή. Herodotus lib. viii. cap. 140. ἀλλὰ καταλύσασθε, *imo redite in amicitiam*, ut recte ex MS. reſtituitur; cujus ſedem καταλλάσσεσθε, expoſitionis gratia primo additum, in quibuſdam codd. occupaverat.

[2] Πορεύεσθαι ἄνω,] A maritimis, nimirum, atque adeo depreſſioribus locis, in Aſiæ Mediterranea. Vide quæ notavimus p. 1.

[3] Ἐνταῦθα] Phavorinus: καὶ τὴν ἐν τόπῳ, καὶ τὴν εἰς τόπον σημασίαν δηλοῖ. Ariſtid. T. ii. p. 530. Χρῶνται δὲ οἱ ἀφελεῖς καὶ τὸ ἐνταῦθα ποικίλως· καὶ γὰρ τόπου καὶ χρόνου σημαντικόν ἐστι.

γέλλει τῷ τε Κλεάρχῳ λαβόντι ἥκειν ὅσον ἦν αὐτῷ στρά- C. II.
τευμα· καὶ τῷ Ἀριστίππῳ, [1] συναλλαγέντι πρὸς τοὺς οἴκοι, ἀποπέμψαι πρὸς ἑαυτὸν ὃ εἶχε στράτευμα· καὶ [n] Ξενίᾳ τῷ Ἀρκάδι, ὃς αὐτῷ προειστήκει τοῦ ἐν ταῖς πόλεσι [2] ξενικοῦ, ἥκειν [o] παρήγγειλε, λαβόντα τοὺς ἄνδρας, πλὴν ὁπόσοι ἱκα-
νοὶ [p] εἴησαν τὰς ἀκροπόλεις φυλάττειν. Ἐκάλεσε δὲ καὶ 2
τοὺς Μίλητον πολιορκοῦντας, καὶ τοὺς φυγάδας [q] ἐκέλευσε σὺν αὐτῷ στρατεύεσθαι· [3] ὑποσχόμενος αὐτοῖς, εἰ καλῶς [r] καταπράξειεν ἐφ' ἃ ἐστρατεύετο, μὴ πρόσθεν παύσασθαι, πρὶν αὐτοὺς καταγάγοι οἴκαδε. Οἱ δὲ ἡδέως ἐπείθοντο· (ἐπίστευον γὰρ αὐτῷ) καὶ [s] λαβόντες τὰ ὅπλα, [t] προσήεσαν
εἰς Σάρδεις. [u] Ξενίας μὲν δὴ τοὺς ἐκ τῶν πόλεων λαβὼν 3
[4] παρεγένετο εἰς Σάρδεις, ὁπλίτας εἰς τετρακισχιλίους· Πρόξενος δὲ παρῆν ἔχων [5] ὁπλίτας μὲν εἰς πεντακοσίους καὶ χιλίους,

[n] Ξενίᾳ] Ξεννίᾳ MS. Par. [o] παρήγγειλε] παραγγέλλει MSS. Par. et Eton. [p] εἴησαν] ἦσαν MSS. Par. et Eton. [q] ἐκέλευσε] ἐκέλευε Edd. vett. et MS. Guelf. [r] καταπράξειεν] πράξειεν MS. Eton. [s] λαβόντες] παραλαβόντες marg. Steph. [t] προσήεσαν] παρῆσαν MSS. Par. et Eton. [u] Ξενίας] Ξεννίας MS. Par.

[1] Συναλλαγέντι πρὸς &c.] Vide modo notata ad καταλῦσαι, p. præced.

[2] Ξενικοῦ,] i. e. μισθοφορικοῦ στρατεύματος: Paſſim enim Græci dicunt πεζικὸν, ἱππικὸν, ναυτικὸν, Ἑλληνικὸν, Περσικὸν, &c. ſubaudiendum lectoribus relinquentes στράτευμα vel πλῆθος. Noſter Κύρ. Παιδ. p. 72. Ἱππικὸν δέ σοι, ὅπερ κράτιστον, &c. Max. Tyr. Diſſert. xxx. p. 314. edit. Cant. —τότε τοὺς ἰοὺς ἀφίησιν εἰς τὸ Ἑλληνικόν.

[3] Ὑποσχόμενος αὐτοῖς, &c.] Quo ſpectant quæ legimus ſub finem hujus libri: Τοιγαροῦν ἐπεὶ Τισσαφέρνει ἐπολέμησε, πᾶσαι αἱ πόλεις ἑκοῦσαι Κῦρον εἵλοντο ἀντὶ Τισσαφέρνους, πλὴν Μιλησίων· οὗτοι δὲ, ὅτι οὐκ ἤθελε τοὺς φεύγοντας προέσθαι, ἐφοβοῦντο αὐτόν. Καὶ γὰρ ἔργῳ ἐπεδείκνυε, &c.

[4] Παρεγένετο &c.] *Veniendi* ſignificationem hic obtinet: ideoque Millium prolegom. N. T. p. 21. S. Joanni dicam ſolœciſmi temere impingentem, quod cap. vi. ver. 25. dixerat—πότε ὧδε γέγονας; merito caſtigat Cl. Blackwallus Claſſ. ſac. p. 1. cap. ii. §. 8.

[5] Ὁπλίτας] Phavorinus: Ὁπλῖται—τῆς πεζικῆς εἰσὶ καὶ μαχίμου δυνάμεως· Βαρυτάτη, uti Suidas, ὅπλοισι κεχρημένοι. Videſis

C. II. γυμνήτας δὲ πεντακοσίους· Σοφαίνετος δὲ ὁ Στυμφάλιος, ὁπλίτας ἔχων χιλίους· Σωκράτης δὲ ὁ Ἀχαιὸς, ὁπλίτας ἔχων ὡς πεντακοσίους· Πασίων δὲ ὁ [u] Μεγαρεὺς εἰς ἑπτακοσίους ἔχων ἄνδρας παρεγένετο· ἦν δὲ καὶ οὗτος καὶ ὁ Σωκράτης τῶν ἀμφὶ Μίλητον στρατευομένων.
4 Οὗτοι μὲν εἰς Σάρδεις αὐτῷ ἀφίκοντο. Τισσαφέρνης δὲ κατανοήσας ταῦτα, καὶ μείζονα ἡγησάμενος εἶναι, ἢ ὡς ἐπὶ [x] Πεισίδας, τὴν παρασκευὴν, πορεύεται [1] ὡς βασιλέα, ᾗ ἐδύνατο τάχιστα, ἱππέας ἔχων ὡς πεντακοσίους.
5 Καὶ βασιλεὺς μὲν δὴ ἐπεὶ ἤκουσε παρὰ Τισσαφέρνους τὸν Κύρου στόλον, ἀντιπαρεσκευάζετο.

Κῦρος δὲ [2] ἔχων [y] οὓς εἶπον, ὡρμᾶτο ἀπὸ Σάρδεων· καὶ ἐξελαύνει διὰ τῆς Λυδίας, [3] σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας εἴκοσι καὶ δύο, ἐπὶ τὸν Μαίανδρον ποταμόν. Τούτου τὸ εὖρος δύο [4] πλέθρα· γέφυρα δὲ ἐπῆν ἐζευγμένη πλοίοις ἑπτά.
6 Τοῦτον διαβὰς, ἐξελαύνει διὰ Φρυγίας σταθμὸν ἕνα, παρα-

[u] Μεγαρεὺς εἰς ἑπτακοσίους ἔχων ἄνδρας παρεγένετο] Μεγαρεὺς εἰς τριακοσίους μὲν ὁπλίτας, τριακοσίους δὲ πελταστὰς ἔχων παρεγένετο MSS. Par. et Eton. et marg. Steph. [x] Πεισίδας] Πισσίδας MS. Par. [y] οὓς εἶπον] ὡς εἶπον Edd. vett. Steph. et MS. Guelf. οὓς εἴρηκα MS. Eton. et marg. Steph

Indicem vocab. milit. Cyrop. nostræ adjectum. His opponuntur (quod ad armaturam attinet) οἱ γυμνῆται.

[1] Ὡς βασιλέα, &c.] Attice usurpatur ὡς loco τοῦ πρός. Noster Κύρ. Παιδ. p. 28. ὁπόταν βούλη εἰσιέναι ὡς ἐμέ. atque alibi sæpe. Ælian. H. V. lib. ii. cap. 8. ἵνα αὐτὸς πορεύσῃ ὡς αὐτόν. Idem. lib. xii. cap. 1.—οὕτως ἐσταλμένην ὡς αὐτὸν παριέναι αὐτήν.

[2] Ἔχων οὓς εἶπον,] MS. Eton. οὓς εἴρηκα. Steph. ὡς εἶπον, qui tamen in Annot. οὓς εἴρηκα, vel οὓς εἶπον se malle profitetur.

[3] Σταθμοὺς &c.] Vide Indicem vocab. ad mens. spectantium: et de parasangis in Κύρ. Παιδ. not. p. 161. et Indic. voc. Persic.

[4] Πλέθρα·] Vide notata ad Κύρ. Παιδ. p. 522. Aristid. T. ii. p. 511. Κάλλη δὲ προσλαμβάνει ὁ λόγος ὁ ἀφελὴς καὶ ἐκ τόπων, ἂν οὕτω τύχῃ, καὶ ἐξ ἄλλων τῶν παρακολουθούντων· οἷον, ὅταν πόλιν λέγῃ μεγάλην καὶ εὐδαίμονα· ὅταν ποταμὸν ἢ ὅθεν ῥεῖ, ἢ ὅσον τὸ εὖρος, ἀεὶ τὰ τοιαῦτα κάλλος προστίθησι τῷ λόγῳ.

σάγγας ὀκτὼ, εἰς [z]Κολοσσέας, πόλιν [1]οἰκουμένην, [a]εὐδαίμονα C. II.
καὶ μεγάλην. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας ἑπτά· καὶ [b]ἧκει Μένων ὁ Θετταλὸς, ἔχων ὁπλίτας χιλίους, καὶ [2]πελταστὰς πεντακοσίους, Δόλοπας καὶ Αἰνιᾶνας καὶ Ὀλυνθίους. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας εἴκοσιν, εἰς Κελαινὰς, τῆς Φρυγίας πόλιν οἰκουμένην, [c]μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα Κύρῳ βασίλεια ἦν, καὶ [3]παράδεισος μέγας, ἀγρίων θηρίων πλήρης, ἃ ἐκεῖνος ἐθήρευεν ἀπὸ ἵππου, ὁπότε γυμνάσαι βούλοιτο ἑαυτόν τε καὶ τοὺς ἵππους. Διὰ μέσου δὲ τοῦ παραδείσου ῥεῖ ὁ Μαίανδρος ποταμός· αἱ δὲ πηγαὶ αὐτοῦ εἰσιν ἐκ τῶν βασιλείων· ῥεῖ δὲ καὶ διὰ τῆς Κε-
λαινῶν πόλεως. Ἔστι δὲ καὶ [4]μεγάλου βασιλέως βασίλεια 8

[z] Κολοσσέας] Κολοσσὰς MSS. Par. et Eton. Κολασσὰς Brodæus legendum censet. Κολασέας MS. Guelf. [a] εὐδαίμονα] καὶ εὐδ. MS. Par. [b] ἧκει] ἧκε MS. Eton. [c] μεγάλην καὶ εὐδ.] εὐδ. καὶ μεγάλην MS. Guelf.

[1] Οἰκουμένην,] i. e. *quæ habitabatur. Videtur tamen non simpliciter debere accipi; sed pro ea, quæ habitatoribus frequentatur, i. e. incolarum frequentiam habet. Nisi forte* οἰκουμένη *dicitur simpliciter ad differentiam* τῆς ἐρήμης. Hæc Stephanus margini versionis Amasæi adscripsit: quibus addo, apud Xenophontem ipsum sibi οἰκουμένην et ἐρήμην opponi, Κύρ. Παιδ. lib. iv. p. 281. οἰκουμένη μὲν γὰρ χώρα πολλοῦ ἄξιον κτῆμα· ἐρήμη δ' ἀνθρώπων οὖσα, &c. Lege modo adlata Aristidis verba.

[2] Πελταστὰς] Vide Indic. vocab. milit. supra memoratum.

[3] Παράδεισος &c.] Vide quæ notavimus Κύρ. Παιδ. p. 29. et Indic. voc. Persic.

[4] Μεγάλου βασιλέως] Suidas: Μέγας βασιλεὺς, ὁ τῶν Περσῶν· διὰ τὸ πλείονι δυνάμει χρῆσθαι τῇ Περσικῇ· τοῖς δὲ ἄλλοις προσετίθεσαν καὶ τῶν ἀρχομένων ὀνόματα, οἷον, Λακεδαιμονίων, Μακεδόνων. Quem ad locum vide quæ notavit Cl. Kusterus. Audi præterea Aristid. in Romæ encom. p. 202. edit. Oxon. Τοῦτο μὲν δὴ τὴν Περσῶν ἀρχὴν σκεψώμεθα, ἣ πάνυ ποτὲ ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἐβεβόητο (non ἐβεβόητε, ut pessime ibi operarum haud dubie vitio scribitur) καὶ μέγαν παρεῖχε τὸ ἐπώνυμον καλεῖσθαι τὸν ἔχοντα αὐτὴν βασιλέα. Inde joci occasionem Agesilaüs arripuisse dicitur apud Plutarch. Apophthegm. p. 190. Εἰθισμένων δὲ αὐτῶν τῶν Περσῶν βασιλέα Μέγαν προσαγορεύειν· Τί δὲ ἐκεῖνος, εἶπεν, ἐμοῦ μείζων, εἰ μὴ δικαιότερος καὶ σωφρονέστερος; Aristid.

C. II. ἐν Κελαιναῖς ἐρυμνά, ἐπὶ ταῖς πηγαῖς τοῦ Μαρσύου ποταμοῦ, ὑπὸ τῇ ἀκροπόλει· ῥεῖ δὲ καὶ οὗτος διὰ τῆς πόλεως, [1] καὶ [d] ἐμβάλλει εἰς τὸν Μαίανδρον· τοῦ δὲ Μαρσύου τὸ [e] εὖρος εἴκοσι καὶ πέντε ποδῶν. [2] Ἐνταῦθα λέγεται Ἀπόλλων ἐκδεῖραι Μαρσύαν, νικήσας [f] ἐρίζοντά οἱ περὶ [3] σοφίας,

[d] ἐμβάλλει] εἰσβάλλει Ariftides.
[e] εὖρος] Steph. addit ἐστὶν, cum obelo.
[f] ἐρίζοντά] ἐρίσαντά Ariftides.

p. 526. Εἰργασμένου δὲ λόγου ἐστὶ, τὸ παρατιθέναι τὰ ἐκ τῶν τόπων· ποῦ· καὶ τίνος πλησίον· καὶ ὑπὸ τῶν· ὡς ἐν Ἀναβάσει ἔχει τῇ Κύρου· Ἔστι δὲ καὶ μεγάλου βασιλέως βασίλεια, &c. ibi legenda.

[1] Καὶ ἐμβάλλει &c.] Amnem illum eleganter admodum, ftiloque Poëtico magis quam Hiftorico defcripfit Q. Curtius, lib. iii. cap. 1. Cæterum, de ξυμβολαῖς Marfyæ Mæandrique videfis Strab. lib. xii. p. 832. et 866. et quæ ibi notavit doctiff. Cafaubonus, edit. Amftel.

[2] Ἐνταῦθα λέγεται &c.] Periodum hanc in exemplum παραδιηγήσεως rhetoricæ adducit Anonym. περὶ ῥητορικῆς. cujus et figuræ mentionem facit Quinct. Inftit. Orat. lib. ix. cap. 2. *Fama ita tenet*, inquit Livius, lib. xxxviii. cap. 13. *Celænis Marfyam cum Apolline tibiarum cantu certâffe.* Fabulam autem hanc decantatam legere eft apud Apollod. bibl. lib. i. cap. 4. ubi Marfyæ detractam pellem in patula pino fufpenfam, ipfumque in flumen fui nominis ab Apolline converfum effe tradit. Unde Ovid. Faft. lib. vi. ver. 703. et feq. de Marfya, ejufque, quam Minerva abjecerat, tibia :

Inventam Satyrus primum miratur; at ufum
Nefcit: et inflatam fentit habere fonum.
Et modo dimittit digitos, modo concipit auras;
Jamque inter Nymphas arte fuperbus erat.
Provocat et Phœbum: Phœbo fuperante, pependit;
Cæfa receſſerunt a cute membra fua.

Herodot. lib. vii. cap. 26. ἐν τῇ (fc. Celænis) καὶ ὁ τοῦ Σιληνοῦ Μαρσύεω ἀσκὸς ἐν τῇ πόλι ἀνακρέμαται· ubi lepide fatis interpres ἀσκὸς vertit, *pellis in utrem formata.* Atqui vox ifta notat etiam ipfam *pellem.* Ariftoph. νεφ. ver. 441.—ἀσκὸν δέρειν, dici tradit Scholiaft. ἀντὶ τοῦ, τὸ σῶμα ἐκδέρειν. quocum confentit etiam Phavorinus ad v. Videfis Paufan. lib. i. p. 56. lib. x. p. 873. edit. Kuhn. et Photii biblioth. p. 477.

[3] Σοφίας,] Suidas : Σοφίαν· κοινῶς ἁπάντων μάθησιν, καὶ τὴν τέχνην, καὶ τὴν φρόνησιν, καὶ ἐπιστήμην, ἢ τὸν νοῦν. Euftathius ad Homer. Il. ο΄. p. 1023. Οἱ γὰρ παλαιοὶ σοφοὺς ἐκάλουν ἅπαντας τοὺς τεχνίτας. Act. vii. 22. fimpliciter σοφία pro omni fcientia li-

[1] καὶ τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄντρῳ ὅθεν αἱ πηγαί· διὰ C. II.
δὲ τοῦτο ὁ ποταμὸς [g] καλεῖται Μαρσύας. [2] Ἐνταῦθα Ξέρ- 9
ξης, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ ἀπεχώρει, λέ-
γεται οἰκοδομῆσαι ταῦτά τε τὰ βασίλεια, καὶ τὴν Κελαι-
νῶν ἀκρόπολιν. Ἐνταῦθα [h] ἔμεινε Κῦρος ἡμέρας τριά-

[g] καλεῖται] λέγεται MSS. Par. et Eton. [h] ἔμεινε Κῦρος] ἔμεινεν ὁ Κῦρος MS. Guelf.

berali ponitur, dum de Mose istic dicitur, πάσῃ σοφίᾳ, &c. Poëtas σοφοὺς dici constat ex Pindari enarratore ad Isthm. v. ver. 36. et Anacreontis oda liii. in Ros.

Ῥοδόχρους δὲ Κἀφροδίτη
Παρὰ τῶν σοφῶν (h. e. ποιητῶν) καλεῖται.

Hoc autem loco Xenophonteo σοφία musicæ peritiam denotat: nec mirum, Cum (auctore Cicerone Tusc. disput. lib. i. cap. 2.) *summam eruditionem Græci sitam censebant in nervorum vocumque cantibus. Igitur et Epaminondas—Themistoclesque—cum in epulis recusaret lyram, habitus est indoctior.* Idem (Orat. lib. iii. cap. 44.) scribit, *Musici, qui erant quondam iidem poëtæ.* Quinct. Instit. Orat. lib. i. cap. 10. *Quis ignorat musicen—tantum jam illis antiquis temporibus non studii modo, verum etiam venerationis habuisse, ut iidem musici, et vates et sapientes judicarentur?* Et mox infra; *Timagenes auctor est, omnium in literis studiorum antiquissimam musicen extitisse.* Cui consentit Max. Tyr. Differt. xxi. p. 214. edit. Cant. Videsis etiam Athen. deipn. lib. xiv. cap. 4. et 5. et Sext. Empir. lib. vi. p. 356. et seq. edit. Fabric.

[1] Καὶ τὸ δέρμα &c.] Aristid. p. 527. Καὶ τὸ δέρμα ἄλλος μὲν ἂν εἶπεν ὅτι κρέμαται· ἀλλὰ πάλιν νεαροπρεπές· οὗτος δὲ καὶ τὸ δέρμα κρεμάσαι ἐν τῷ ἄντρῳ, ὅθεν αἱ πηγαί· εἶτα, ὡς ἀναγκαῖον καὶ οὐ περιειργασμένον· διά τι δὲ ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρσύας; Ὅρα δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὴν ἐγκράτειαν τῶν ἀρχαίων· οὐ γὰρ εἶπεν, τὸ πάθημα διὸ (forsan τοῦτο) τοὔνομα προσέθηκε τὸ τοῦ Μαρσύου τῷ ποταμῷ, ἢ τὴν συμφορὰν (fors. ἡ συμφορὰ) τοῦ αὐλητοῦ· οὐδὲν γὰρ τούτων Ξενοφῶν ποιεῖ· ἀλλ' ἀρκεῖ αὐτῷ τοσοῦτον μόνον· διὰ δὲ τοῦτο ὁ ποταμὸς καλεῖται Μαρσύας. Εἶτα ἄλλη ἀρχὴ ἐξ ἐνδόξου. Ἐνταῦθα Ξέρξης, ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ, ἀπεχώρει· ὅρα καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐγκράτειαν· οὔτε γὰρ Σαλαμὶς ἐνταῦθα· οὔτε στόλος· καὶ πλῆθος πεζῶν καὶ τριήρων· οὐδὲ ὅπως ἡττήθη· οὐδὲ ὅπως ἔφυγεν· οὐδὲ ἄλλο οὐδέν· τοσούτων ὄντων προσόντων Ξέρξῃ· ἀλλὰ ψιλόν· ὅτε ἐκ τῆς Ἑλλάδος· μεμάθηκας οὖν ὅπως οἱ ἀρχαῖοι ἐπεξέρχονται, καὶ ὅση ἐν τούτοις ἐγκράτεια.

[2] Ἐνταῦθα Ξέρξης, &c.] De quo videndi Herodot. lib. viii. cap. 17. et seq. Diodor. Sic. lib. xi.

C. II. κοντα· καὶ ἧκε Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος, φυγὰς, ἔχων ὁπλίτας χιλίους, καὶ πελταστὰς [i] Θρᾷκας ὀκτακοσίους, καὶ τοξότας Κρῆτας διακοσίους. [1] Ἅμα δὲ καὶ [k] Σωσίας παρῆν ὁ Συρακούσιος, ἔχων ὁπλίτας [l] χιλίους· καὶ Σοφαίνετος [m] ὁ Ἀρκὰς, ἔχων ὁπλίτας χιλίους. Ἐνταῦθα Κῦρος [2] ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν ἐν τῷ παραδείσῳ, [n] καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες, ὁπλῖται μὲν μύριοι καὶ χίλιοι, πελτασταὶ δὲ ἀμφὶ τοὺς δισχιλίους.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο, παρασάγγας δέκα, εἰς Πέλτας, πόλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς· ἐν αἷς [o] Ξενίας ὁ Ἀρκὰς [3] τὰ Λύκαια ἔθυσε, καὶ ἀγῶνα ἔθηκε· τὰ δὲ ἆθλα ἦσαν [p] στλεγγίδες [4] χρυσαῖ· ἐθε-

[i] Θρᾷκας ὀκτακοσίους, &c.] Θρᾷκας ὀκτακοσίους, καὶ Σοφαίνετος ὁπλίτας ἔχων Ἀρκάδας χιλίους. Καὶ ἐνταῦθα Κῦρος ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τῶν Ἑλλήνων ἐποίησεν ἐν τῷ παραδείσῳ. MS. Eton. [k] Σωσίας] Σωκράτης marg. Steph. [l] χιλίους· καὶ] τριακοσίους· καὶ MS. Par. et marg. Steph. [m] ὁ Ἀρκὰς] Ἀρκάδας MS. Par. [n] καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες, ὁπλῖται μὲν μύριοι καὶ χίλιοι, πελτ.] καὶ ἐγένοντο οἱ Ἕλληνες, ὁπλῖται μὲν, μύριοι χίλιοι· πελτασταὶ δὲ πεντακόσιοι· γυμνῆτες δὲ πεντακόσιοι· Κρῆτες δὲ διακόσιοι· Θρᾷκες ὀκτακόσιοι· σύμπαντες ἀριθμὸς, μύριοι τρισχίλιοι· οἱ σύμπαντες ὁπλῖται μὲν, μύριοι χίλιοι, πελτ. codd. Eton. et Par. cod. vet. et duo codd. reg. [o] Ξενίας] Ξεννίας MS. Par. [p] στλεγγίδες] στελεγγίδες MS. Par.

[1] Ἅμα δὲ καὶ Σωσίας &c.] MS. Eton. hic multa turbat, a cæteris libris dissentiens.

[2] Ἐξέτασιν &c.] Confer lib. v. cap. 3. §. 4.

[3] Τὰ Λύκαια ἔθυσε,] Phavorinus: Λύκαια ἆθλα ἐν Ἀρκαδίᾳ τελεῖται, ἀνακείμενα τῷ Λυκαίῳ Διΐ. Vide Pausan. lib. viii. p. 678. et seq. et Archæol. Græc. lib. ii. cap. 20. De ipsa phrasi sic Aristides περὶ ἀφελ. λόγου, p. 679. edit. Venet. Πάνυ δὲ τοῦτο καινοπρεπὲς καὶ ἰδία τις σύνταξις, τὰ Λύκαια ἔθυσεν. Τῷ γὰρ ὀνόματι τῆς ἑορτῆς οὕτω κέχρηται ὡς αὐτῷ τῷ θυομένῳ, εἰπὼν τὸ γινόμενον κατὰ τοῦ ἐν ᾧ γίνεται, καὶ δι' ὃ γίνεται. Θύειν μὲν γὰρ ἐν Λυκαίοις σύνηθες εἰπεῖν· θύειν δὲ τὰ Λύκαια, τῆς καινοπρεπείας. Atqui elliptica est locutio, et cum Λύκαια intelligere oportet θύματα, uti passim cum χαριστήρια, τὰ γενέθλια, νικητήρια, &c. Deficit idem nomen post ἱλαστήριον, Rom. iii. 25.

[4] Στλεγγίδες χρυσαῖ·] Solent conjungi λήκυθοι καὶ στλεγγίδες, quia pariter usu veniebant in balneis: Vide Ælian. H. V. lib. xii. cap. 29. et J. Poll. lib. iii. p. 421. Phavorinus: Στλεγίδες, (repone, στλεγγίδες) τὰ τρίπλευρα, οἷς ἐν τοῖς βαλανείοις τριβόμενοι τὸν

ὥρει δὲ τὸν ἀγῶνα καὶ Κῦρος. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς C. II.
δύο, παρασάγγας δώδεκα, [1] εἰς Κεραμῶν ἀγορὰν, πόλιν
οἰκουμένην, ἐσχάτην [q] ἐν τῇ [r] Μυσίᾳ χώρᾳ. Ἐντεῦθεν ἐξε- 11
λαύνει σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας τριάκοντα, εἰς [s] Καΰστρου
πεδίον, πόλιν οἰκουμένην. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας πέν-
τε· καὶ τοῖς στρατιώταις ὠφείλετο μισθὸς, πλέον ἢ τριῶν
μηνῶν· καὶ πολλάκις ἰόντες ἐπὶ τὰς θύρας ἀπῄτουν. [2] Ὁ

[q] ἐν τῇ] πρὸς τῇ codd. Eton. et Par. [r] Μυσίᾳ] Λυδίᾳ Zeunii conjeƈt.
[s] Καΰστρου πεδίον] Palmerius corrigendum putat Καςώλου πεδ.

ῥύπον ἐκξέομεν. Suidas: τῇ στλεγγίδι οὐ πρὸς τὸ περιξύεσθαι μόνον χρήσαιτο ἄν τις, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ ἀρύσασθαι. Vide J. Poll. lib. iii. p. 349. lib. vii. p. 816. et lib. x. p. 1220.

[1] Εἰς Κεραμῶν &c.] Quo de ſimul et Cayſtro mox ſequenti vide Diſſert. operi præmiſſam.

[2] Ὁ δὲ ἐλπίδας &c.] Leuncl. vertit—*adeuntes, non niſi ſpe propoſita conſolabatur:* minus reƈte; cum διάγειν nequaquam ſonet *conſolari.* Quod cum animadvertiſſet vir doƈtiſſ. G. D'Arnaud, Specim. Obſerv. Crit. cap. 31. id verbi *ducere, fallere,* hic loci ſignificare cenſuit; necnon apud Theocr. εἰδύλ. ια΄. At (ἐμὶν δοκεῖ) ῥᾷον δὲ διᾶγ' ἦ, &c. reƈte expoſuit Scholiaſtes per εὐχερέστερον δὲ διέζη: atque adeo locus vertendus eſt, non *melius vero eum fallebat,* &c. ſed *facilius* ſeu *commodius vitam agebat,* &c. Similiter Thom. Magiſt. Διάγω, διαζῶ. Porro, notionem *fallendi* verbo huic Philoſtratum ſæpius tribuiſſe, ejuſque loca quædam adnotâſſe Clar. Salmaſium ad Hiſt. Aug. Script. ſcribit Clar. D'Arnaud. Verba Philoſtrati, quæ voluit vir doƈtus, reperiuntur de Vit. Sophiſt. lib. i. p. 490. edit. Olear.—καὶ διῆγε τὰς βασιλείους φροντίδας, i. e. Oleario interprete, *publiciſque curis intervalla dabat:* Salmaſio autem, ad Spartian. de Adriano p. 149. is dicitur διάγειν φροντίδας, qui animum remittit, et a curis ſegregat. Mox Philoſtrat. loco cit. ξυμπίνοντας γὰρ αὐτοὺς διῆγεν, i. e. eodem Olear. interprete, *compotantes enim eos recreabat.* Utrobique, Salmaſio judice, διάγειν eſt quod Latini dicunt *avocare,* ſeu *obleƈtare, paſcere.* Adpoſite magis deinde Clar. D'Arnaud citat Etymol. m. auƈtoris verba hæc, Διάγειν, παρέλκειν, ἐξαπατᾷν: additque non abhorrere ab hac verbi διάγειν ſignificatione Latinum *ducere,* cum pro *fallere* ponitur. Ipſe vero διάγειν, notionem hanc, (quod pace viri, cujus diligentiam et acumen alias mirari ſoleo, dixerim) hoc utique loco, ferre non poſſe puto. Vertendum reƈtius videtur, ſi a verſione recepta ſit diſcedendum,—*ſpe propoſita* rem *trahebat.* Similiter Thucyd. interpres lib. i. cap. 90.

C. II. δὲ ἐλπίδας λέγων διῆγε· καὶ δῆλος ἦν ἀνιώμενος· οὐ γὰρ ἦν
12 [1]πρὸς τοῦ Κύρου τρόπου, ἔχοντα μὴ [t]ἀποδιδόναι. [2]Ἐνταῦθα ἀφικνεῖται Ἐπύαξα, [3]ἡ Συεννέσιος γυνὴ τοῦ Κιλίκων βασιλέως, παρὰ Κῦρον· [4]καὶ ἐλέγετο Κύρῳ δοῦναι χρήματα πολλά. [u]Τῇ οὖν στρατιᾷ τότε ἀπέδωκε Κῦρος μισθὸν τεττάρων μηνῶν. Εἶχε δὲ ἡ [x]Κίλισσα καὶ φύλακας περὶ [y]αὐτὴν Κίλικας καὶ Ἀσπενδίους· ἐλέγετο δὲ [z]Κῦρον καὶ [a]συγγίνεσθαι[5] τῇ Κιλίσσῃ.

13 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο, παρασάγγας δέκα, εἰς [6]Θύμβριον, πόλιν οἰκουμένην. [7]Ἐνταῦθα ἦν παρὰ τὴν

[t] ἀποδιδόναι] ἀποδοῦναι MS. Eton. [u] τῇ οὖν] τῇ δ' οὖν MSS. Par. et Guelf. [x] Κίλισσα] Κιλίκισσα MS. Guelf. et in Junt. [y] αὐτὴν] Stephanus in ed. sec. correxit αὐτήν. [z] Κῦρον] Castal. edidit Κῦρος. [a] συγγίνεσθαι] συγγενέσθαι in Junt. et marg. Steph. καὶ συγγενέσθαι Κῦρον codd. Par. et Eton.

—διῆγε, καὶ προὐφασίζετο, i. e. *rem trahebat, et speciosas causas fingebat.* Thom. Magist. Διάγω καὶ τὸ βραδύνω. At mihi quidem satis adhuc placet loci versio, quam Græcis subjiciendam curavi: atque adeo hic διῆγε notionem *perseverantiæ,* haud aliter atque solet διατελεῖν cum participio junctum, habere, et phrasis ἐλπίδας λέγων διῆγε, exponi posse ἐλπίδας ἀεὶ ὑπετίθη, videtur. Similiter id adhibuit Noster Κύρ. Παιδ. p. 380. οὐ τὸ ἀσφαλέστατον σκοποῦσα διῆγεν, &c.

[1] Πρὸς] Præpositio πρὸς cum casu secundo juncta *officium* denotat, seu quod ad aliquem pertinet. Aristoph. Plut. ver. 355. Πρὸς ἀνδρὸς, &c. Schol. Ἡ πρὸς ἐνταῦθα οὔτε περισσή ἐστιν, ὡς οἴονταί τινες· οὔτε ἀντὶ τῆς ὑπὸ κεῖται· ἀλλὰ τὸ καθῆκον σημαίνει. Sic et Phavor.

[2] Ἐνταῦθα] Vide p. 8. not. 3.

[3] Ἡ Συεννέσιος &c.] De quo videndus Diodor. Sic. lib. xiv. p. 250.

[4] Καὶ ἐλέγετο &c.] Aristid. T. ii. p. 525. et seq. Περὶ τῶν ἀφανῶν πολλάκις εἶπον ὅτι ἰδίως ἐξ ἀκοῆς λέγειν. Ἁρμόζει δὲ τοῦτο καὶ τῷ ἀφελεῖ λόγῳ· οἷον, καὶ ἐλέγετο Κύρῳ δοῦναι χρήματα πολλά. Ἐλέγετο δὲ scil. Κῦρον καὶ συγγίνεσθαι &c. uti mox infra, lin. 7.

[5] Συγγίνεσθαι] Legitur etiam συγγενέσθαι, quo tempore modo usus erat Noster: καὶ ἐλέγετο Κύρῳ δοῦναι &c.

[6] Θύμβριον,] Jam notavimus Κύρ. Παιδ. p. 435. miram in urbis hujusce (si modo eadem utrobique sit intelligenda) nomine lectionum diversitatem. Stephanus Byz. Θύμβραρα, πόλις Ἀσίας, τῷ Πακτωλῷ συνεχής. Unde forsan pro τῆς κάτω Συρίας, lectionem libri Budensis, τῆς κάτω Ἀσίας, loco Κύρ. Παιδ. jam citato, reposuerit aliquis.

[7] Ἐνταῦθα ἦν &c.] Aristid.

ὁδὸν κρήνη ἡ Μίδου καλουμένη, τοῦ Φρυγῶν βασιλέως· [1]ἐφ' C. II.
ᾗ λέγεται Μίδας τὸν Σάτυρον [b]θηρεῦσαι, οἴνῳ κεράσας
[c]αὐτήν.[2] Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο, παρασάγγας 14
δέκα, εἰς [d]Τυριαῖον, πόλιν οἰκουμένην· ἐνταῦθα ἔμεινεν
ἡμέρας τρεῖς. Καὶ λέγεται δεηθῆναι ἡ Κίλισσα Κύρου
ἐπιδεῖξαι τὸ στράτευμα [e]ἑαυτῇ· βουλόμενος οὖν ἐπιδεῖξαι,
ἐξέτασιν ποιεῖται ἐν τῷ πεδίῳ, τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρ-
βάρων. Ἐκέλευσε δὲ τοὺς Ἕλληνας, ὡς νόμος αὐτοῖς, 15
εἰς μάχην οὕτω ταχθῆναι καὶ στῆναι, συντάξαι δ' ἕκαστον
τοὺς ἑαυτοῦ. Ἐτάχθησαν οὖν [3]ἐπὶ τεττάρων· εἶχε δὲ τὸ
μὲν δεξιὸν Μένων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ· τὸ δ' εὐώνυμον, Κλέ-
αρχος καὶ [f]οἱ ἐκείνου· τὸ δὲ μέσον, οἱ ἄλλοι στρατηγοί.
Ἐθεώρει οὖν ὁ Κῦρος πρῶτον μὲν τοὺς βαρβάρους, (οἱ δὲ 16

b θηρεῦσαι] θηρᾶσαι Aristid. c αὐτὴν] αὐτὸν Vulg. d Τυριαῖον] Castal. Πυρικαῖον. Hierocles Grammaticus, cui convenit MS. Eton. dat Τυραῖον. Strabo laudat Τυριάριον; sed MSS. libri alii habent Τυρίκιον, alii rectius Τυριαῖον s. Τυριάϊον. e ἑαυτῇ] αὐτῇ MSS. Eton. et Par. f οἱ ἐκείνου] οἱ ἐξ ἐκείνου MS. Par.

p. 525. Τοῦ δὲ ἀρχαιοτέρου τρόπου, ἀποτείναντα μιᾷ διεξόδῳ τοῦ λόγου, τὸ πᾶν διεξελθεῖν· Ἐνταῦθα ἦν παρὰ τὴν ὁδὸν κρήνη, ἡ Μίδου καλουμένη, τοῦ Φρυγῶν βασιλέως, ἐφ' ᾗ λέγεται Μίδας τὸν σάτυρον θηρᾶσαι· καὶ ὁ τρόπος πῶς· οἴνῳ κεράσας αὐτόν· (repone αὐτήν) ἀπὸ μιᾶς γὰρ ἀρχῆς εἰς ἓν τέλος συμπεπέρασται ὁ λόγος. Καὶ ἔστι τοῦτο τοῦ Ξενοφῶντος τύπου.

[1] Ἐφ' ᾗ λέγεται &c.] Pausanias lib. i. p. 12.—καὶ ἡ κρήνη Μίδου καλουμένη· ταύτην οἴνῳ κεράσαι Μίδαν φασὶν, ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ Σειληνοῦ. Maximos autem (ut idem auctor est p. 54.) natu Satyros, Silenos nuncupant. Vide Ælian. H. V. lib. iii. cap. 18. quæque ibi notantur; et in primis, τοῦ πάνυ Is. Casauboni de Satyr. Poës. lib. i. cap. 2.

[2] Αὐτήν.] In quibusdam libris scribitur αὐτόν: quos perperam sequutus est Anonym. περὶ ῥητορ. cum pronomen hoc ad κρήνη referendum sit. Sic enim Pausan. loc. cit. ἡ κρήνη Μίδου καλουμένη· ταύτην, &c. Philostr. lib. vi. cap. 27.—κρήνην, τὴν οὖσαν αὐτῷ περὶ τὰ βασίλεια, κεράσας οἴνῳ, ἐπαφῆκεν αὐτῇ τὸν Σάτυρον. Max. Tyr. Dissert. 30. sub init. —λαμβάνει τὸν Σάτυρον—κεράσας οἴνῳ κρήνην.

[3] Ἐπὶ τεττάρων· &c.] Noster Κυρ. Παιδ. p. 593. dixit εἰς τέτταρας.

C. II. παρήλαυνον τεταγμένοι [g] κατ' ἴλας [1] καὶ κατὰ τάξεις) εἶτα
δὲ τοὺς Ἕλληνας, παρελαύνων ἐφ' ἅρματος, καὶ ἡ Κίλισσα
[2] ἐφ' ἁρμαμάξης. Εἶχον δὲ πάντες [3] κράνη χαλκᾶ, καὶ χι-
τῶνας [h] φοινικοῦς, καὶ κνημῖδας, καὶ τὰς ἀσπίδας [i] ἐκκε-
17 καθαρμένας [4]. Ἐπεὶ δὲ πάντας παρήλασε, στήσας τὸ ἅρμα
[5] πρὸ τῆς φάλαγγος [k] μέσης, πέμψας [l] Πίγρητα τὸν ἑρμη-
νέα παρὰ τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων ἐκέλευσε προβαλέ-
σθαι τὰ ὅπλα, καὶ ἐπιχωρῆσαι ὅλην τὴν φάλαγγα. Οἱ δὲ

[g] κατ' ἴλας] κατ' εἴλας Junt. κατ' ἴχας Ald. [h] φοινικοῦς] Steph. et hinc Welfius fcribunt φοινικοῦς, in cod. Eton. eft φοινικίους. [i] ἐκκεκαθαρμένας] ἐκκεκαλυμμένας MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [k] μέσης deeft in MSS. Guelf. Eton. et edd. vett. [l] Πίγρητα] Τίγρητα MS. Guelf. fed manus fecunda reftituit genuinum.

[1] Κατ' ἴλας καὶ &c.] Turmam iftam equeftrem, quam Ἴλην vocant, πρῶτος εὗρεν, inquit Ælianus Tact. cap. 43. Ἰλέων ὁ Θεσσαλὸς, ὅθεν καὶ ἴλη ἐκ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ κέκληται. Ad figuram quod attinet, eft ea tam ῥομβοειδὴς quam ἑτερομήκης: cum ovi fere nonnunquam figuram referat, nonnunquam altitudinem ad longitudinem duplam habeat, Ælian. cap. 44. A Suida vero et Phavorino, nulla certæ figuræ mentione facta, ἴλη dicitur σύστημα· συστροφή· τάξις ὄχλου ἱππικοῦ. Lexic. G. L. vetus: εἴλη, (fic enim aliquando fcribitur) *glovus*, (forf. *globus*) *acies, ala, cohors.* Hanc fcripturam, in deducenda vocis origine, fequitur Phavorinus. Τάξις quid fit, docebit Index vocab. milit. Κύρ. Παιδ. noftræ adjectus.

[2] Ἐφ' ἁρμαμάξης.] Vide quæ notavimus Κύρ. Παιδ. lib. iii. p. 172.

[3] Κράνη χαλκᾶ, &c.] Vide quæ notavimus Κύρ. Παιδ. lib. vii. p. 471. et p. 462. l. ult. not. 4.

[4] Ἐκκεκαθαρμένας.] MS. Eton. ἐκκεκαλυμμένας. Quam forfan lectionem induxit librarius aliquis, cujus animo obverfata funt armorum *tegumenta*, a Plutarch. in Lucul. p. 510. J. Cæf. B. G. lib. ii. cap. 21. aliifque, quos citat Lipf. in Anal. ad milit. Rom. lib. iii. dial. 2. memorata. Lectionem receptam, fcil. ἐκκεκαθαρμένας, confirmat quod fequitur lin. 8. p. 19. Ἡ δὲ Κίλισσα ἰδοῦσα τὴν λαμπρότητα &c. Sic Steph.

[5] Πρὸ τῆς φάλαγγος μέσης,] Vocem ultimam omnino delendam cenfet Muretus: cujus fententiam comprobant MS. Eton. et edit. Ald. Forf. refcribendum πρὸ τῆς φάλαγγος πάσης, —Sic de Artaxerxe Diodor. Sic. lib. xiv. p. 253. πρὸ μὲν τῆς φάλαγγος πάσης ἔστησεν ἅρματα &c. Et Arrian. de exped. Alex. lib. v. cap. 15. ὡς πρὸ πάσης τε τῆς φάλαγγος &c.

ταῦτα προεῖπον τοῖς στρατιώταις· [1] καὶ ἐπεὶ ἐσάλπιγξε, προ- C. II.
βαλλόμενοι τὰ ὅπλα ἐπήεσαν. Ἐκ δὲ τούτου [l] θᾶττον
προϊόντων σὺν κραυγῇ, ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου δρόμος ἐγένετο
τοῖς στρατιώταις ἐπὶ τὰς σκηνάς. Τῶν δὲ βαρβάρων φό- 18
βος [m] πολλοῖς τε καὶ ἄλλοις, καὶ ἥ τε Κίλισσα ἔφυγεν ἐκ τῆς
ἁρμαμάξης· καὶ οἱ ἐκ τῆς ἀγορᾶς, καταλιπόντες τὰ ὤνια,
[n] ἔφυγον· οἱ δὲ Ἕλληνες σὺν γέλωτι ἐπὶ τὰς σκηνὰς
ἦλθον. Ἡ δὲ Κίλισσα ἰδοῦσα τὴν λαμπρότητα καὶ τὴν τάξιν
τοῦ στρατεύματος, [o] ἐθαύμαζε. Κῦρος δὲ ἥσθη, τὸν ἐκ τῶν
Ἑλλήνων εἰς τοὺς βαρβάρους [p] φόβον ἰδών.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας εἴκοσιν, 19
εἰς Ἰκόνιον, τῆς Φρυγίας πόλιν ἐσχάτην. Ἐνταῦθα ἔμεινε
τρεῖς ἡμέρας. Ἐντεῦθεν [q] ἐξελαύνει διὰ τῆς Λυκαονίας,
σταθμοὺς πέντε, [2] παρασάγγας [r] τριάκοντα. Ταύτην τὴν
χώραν ἐπέτρεψε διαρπάσαι τοῖς Ἕλλησιν, ὡς πολεμίαν
οὖσαν. Ἐντεῦθεν ὁ Κῦρος τὴν Κίλισσαν εἰς Κιλικίαν ἀπο- 20
πέμπει, τὴν ταχίστην ὁδόν· καὶ συνέπεμψεν αὐτῇ στρατιώ-
τας, οὓς Μένων εἶχε, καὶ αὐτὸν [s] Μένωνα τὸν Θεσσαλόν.
Κῦρος δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἐξελαύνει διὰ Καππαδοκίας,

[l] θᾶττον] θᾶσσον MS. Par. [m] πολλοῖς τε καὶ ἄλλοις, καὶ ἥ τε] πολύς· καὶ ἥτε MS. Par. et marg. Steph. [n] ἔφευγον] ἔφυγον MS. Par. [o] ἐθαύμαζε] ἐθαύμασε MS. Par. [p] φόβον Edd. vett. et MS. Guelf. ponunt ſtatim poſt Ἑλλήνων. [q] ἐξελαύνει] διελαύνει Junt. MSS. Guelf. et Eton. [r] τριάκοντα] τρεῖς Junt. MSS. Eton. et Guelf. εἴκοσι Brod. vult. [s] Μένωνα τὸν Θεσσαλὸν deſunt in MSS. Par. et Eton.

[1] Καὶ ἐπεὶ &c.] Conſule not. ad v. ἐσήμηνε, lib. iii. cap. 4. §. 3.

[2] Παρασάγγας τριάκοντα.] Edit. Flor. et MS. Eton. perperam exhibent παρασάγγας τρεῖς: neque enim hæc lectio in cæteris libris invenit locum, et palam proportioni, quam Noſter σταθμοὺς inter et παρασάγγας ſervare ſolet, repugnat. Nam modo dixerat, σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας εἴκοσιν, et dicet ſtatim, σταθμοὺς τέσσαρας, παρασάγγας εἴκοσι καὶ πέντε. In quibus locis, aliiſque quamplurimis, eandem fere proportionem eſſe videmus.

C. II. σταθμοὺς [t]τέσσαρας, παρασάγγας εἴκοσι καὶ πέντε, πρὸς Δάναν, πόλιν οἰκουμένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς· [u]ἐν αἷς[1] Κῦρος ἀπέκτεινεν ἄνδρα Πέρσην, Μεγαφέρνην, [2]φοινικιστὴν βασίλειον, καὶ ἕτερόν τινα τῶν ὑπάρχων δυνάστην, αἰτιασάμενος ἐπιβουλεύειν αὐτῷ.
21 Ἐντεῦθεν ἐπειρῶντο [x]ἐσβάλλειν εἰς τὴν Κιλικίαν· [3]ἡ δὲ [y]εἰσβολὴ ἦν ὁδὸς [z]ἁμαξιτὸς, ὀρθία [a]ἰσχυρῶς, καὶ [b]ἀμήχανος εἰσελθεῖν στρατεύματι, εἴ τις ἐκώλυεν. Ἐλέγετο [c]δὲ καὶ Συέννεσιν εἶναι ἐπὶ τῶν ἄκρων, [d]φυλάττοντα τὴν εἰσβολήν· δι' ὃ ἔμεινεν ἡμέραν ἐν τῷ πεδίῳ. [4]Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἧκεν ἄγγελος λέγων, ὅτι λελοιπὼς εἴη

[t] τέσσαρας] τέτταρας MS. Par. et Eton. [u] ἐν αἷς] ἐν ᾧ Marg. Steph. MSS. Par. [x] ἐσβάλλειν] εἰσβάλλειν MS. Par. [y] εἰσβολὴ] ἐσβολὴ MS. Guelf. [z] ἁμαξιτὸς] ἁμαξητὸς MS. Par. [a] ἰσχυρῶς] ἰσχυρὰ Suid. ad v. ἁμαξιτόν. [b] ἀμήχανος] ἀμήχανον MS. Par. [c] δὲ καὶ Συέννεσιν] δὲ Συέννεσις Marg. Steph. MSS. Par. et Eton. [d] φυλάττοντα] φυλάττων Marg. Steph. MSS. Par. et Eton.

[1] Ἐν αἷς &c.] Confer not. ad lib. iii. cap. 2. §. 9.

[2] Φοινικιστὴν βασίλειον,] Perſicorum regum purpuræ frequens eſt apud Hiſtoricos mentio: cui parandæ crebras idoneaſque occaſiones præbuit maritima Phœnicum ora, ubi murices legebantur purpuræque, quarum flos tingendis veſtibus maxime expetitus erat. Vide Diſſert. ii. p. 50. Κύρ. Παιδ. noſtræ præmiſſam, et Cod. Theod. lib. x. tit. 20. de Murilegulis. Adde Illuſtr. Spanhem. Numiſm. T. i. p. 456. Cæterum, in Theſ. Steph. et Conſtant. non reperitur φοινικιστής.

[3] Ἡ δὲ εἰσβολὴ &c.] Aditus, quo Ciliciam intramus, Pylas incolæ dicunt; arctiſſimas fauces, munimenta quæ manu ponimus, naturali ſitu imitante. Ab hoc regionem, quæ Caſtra Cyri adpellatur, quinquaginta ſtadia abfuiſſe tradit Curtius; quamque nomen a Cyro majore traxiſſe idem male ſomniavit auctor lib. iii. cap. 4. Rectius Arrianus lib. ii. cap. 4. qui Caſtra Cyri locum adpellatum ait, non a Cyro, qui adverſus Crœſum; ſed a Cyro, qui adverſus fratrem Artaxerxem exercitum duxit. Cæterum, verba hæc Xenophontea citat Suidas ad v. Ἁμαξιτόν: quod non animadvertit Cl. Kuſterus.

[4] Τῇ δ' ὑστεραίᾳ] Leunclavius aliique ſcribunt τῇ ὑστεραίᾳ, particula δὲ prorſus omiſſa; quam Stephanus, locutionis conſuetiſſimæ memor, recte retinuit.

Συέννεσις τὰ ἄκρα, ἐπεὶ [e]ᾔσθετο τό, τε Μένωνος στράτευ- C. II.
μα ὅτι ἐν Κιλικίᾳ εἴη [1]εἴσω τῶν ὀρέων, καὶ ὅτι τριήρεις
ἧκε [2]περιπλεύσας ἀπὸ Ἰωνίας εἰς Κιλικίαν [3]Ταμῶν ἔχον-
τα, τὰς Λακεδαιμονίων καὶ αὐτοῦ Κύρου. [f]Κῦρος δ' ἀνέβη 22
ἐπὶ τὰ ὄρη, οὐδενὸς κωλύοντος, [4]καὶ [g]εἷλε τὰς σκηνὰς, οὗ ἐφύ-
λαττον οἱ Κίλικες. Ἐντεῦθεν δὲ κατέβαινεν εἰς [5]πεδίον
[h]μέγα, [i]καλὸν καὶ ἐπίῤῥυτον, καὶ δένδρων παντοδαπῶν

[e] ᾔσθετο τό, τε Μένωνος στρ. ὅτι ἐν Κιλ. εἴη εἴσω] ᾔσθετο ὅτι τὸ Μένωνος στράτευμα ἤδη ἐν Κιλ. ἦν εἴσω MS. Par. ᾔσθετο ὅτι τὸ Μένωνος στράτευμα ἐν Κιλ. ἦν εἴσω Marg. Steph. et MS. Eton. [f] Κῦρος δὲ] Κῦρος δ' οὖν MSS. Par. et Eton. ſic quoque Brod. vult. [g] εἷλε] εἶδε Vulg. [h] μέγα] μέγα καὶ MS. Guelf. [i] καλὸν deeſt in cod. Eton.

[1] Εἴσω τῶν ὀρέων,] *Intra*, vel *citra*, &c. ſcil. reſpectu Tarſi; ubi Syenneſis regia.

[2] Περιπλεύσας] Ammonius de ſimil. et diff. Πλεῖν ἐστὶ, τὸ κατ' εὐθὺ πλέειν· Ἀποπλεῖν, τὸ ἐκ τόπου τινὸς ἀπαίρειν. Παραπλεῖν, τὸ τόπον τινὰ διὰ πλοίου διέρχεσθαι. Περιπλεῖν, τὸ περὶ σκάφος ἀναστρέφεσθαι περὶ τὸν αὐτὸν τόπον. Scholiaſta in Thucyd. lib. vii. fere medio: τὸ περιπλεῖν, ἐν τῇ εὐρυχωρίᾳ καθίσταται, οἷον χορευούσης καὶ ἀναστρεφομένης ἐφ' ὅπερ βούλεται τῆς νεώς. καὶ ἡ περὶ πρόθεσις αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ, τὸ κύκλῳ περιθέειν. Quam adpoſite ad rationem itineris, ab Ionia in Ciliciam per mare inſtituti, verbum περιπλεῖν adhibuit Noſter, ex tabulæ Geographicæ conſpectu patebit. Demetrius (qui dicitur) Phaler. Περὶ Ἑρμην. ſect. 204. Συντομώτερον δὲ παράδειγμα πλαγίας λέξεως, καὶ διὰ τοῦτο ἀσαφὲς, τὸ παρὰ Ξενοφῶντι, οἷον, Καὶ ὅτι τριήρεις ἧκε περιπλεύσας ἀπὸ Ἰωνίας εἰς Κιλίκιαν, Τάμων ἔχοντα, τὰς Λακεδαιμονίων καὶ αὐτοῦ Κύρου· τοῦτο γὰρ ἐξ εὐθείας μὲν ὧδέ πως λέγοιτο, Τριήρεις προσεδοκῶντο εἰς Κιλικίαν, πολλαὶ μὲν Λάκαιναι, πολλαὶ δὲ Περσίδες, Κύρῳ ναυπηγηθεῖσαι ἐπ' αὐτῷ τούτῳ· ἔπλεον δ' ἀπὸ Ἰωνίας· ναύαρχος δ' αὐταῖς ἐπεστάτει Τάμως Αἰγύπτιος. Μακρότερον μὲν οὕτως ἐγένετο ἴσως, σαφέστερον δέ.

[3] Ταμὼν] Sic ſcripſi, adſentiente Stephano: ut ſit a nominativo Ταμὼς, quem paulo poſt inventuri ſumus. Vulgo in penultimam retrahitur accentus.

[4] Καὶ εἷλε &c.] Verbum hoc, pro εἶδε, quod antehac legebatur, repoſui ex conjectura Mureti. Quid enim (ut ille, var. lect. lib. xv. cap. 10.) attinuit dicere Cyrum, ſuperatis montibus, *vidiſſe* caſtra, quæ Cilicum fuerant? Certe enim ita neceſſe fuit, niſi aut cæcus fuiſſet, aut clauſiſſet oculos.

[5] Πεδίον μέγα, &c.] Q. Curt. lib. iii. cap. 4. *Campeſtris eadem* (Cilicia) *qua vergit ad mare, planiciem ejus crebris diſtinguentis bus rivis: Pyramus et Cydnu-* (de quo mox) *incliti amnes fluunt. Cydnus non ſpatio aquarum, ſed liquore memorabilis: quippe leni tractu*, &c.

C. II. [i]ἔμπλεων καὶ ἀμπέλων· [k]πολὺ δὲ [1]καὶ [l]σήσαμον καὶ μελίνην καὶ κέγχρον καὶ πυροὺς καὶ κριθὰς φέρει. Ὄρος δ' αὐτὸ περιέχει ὀχυρὸν, καὶ ὑψηλὸν πάντη [2]ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν.

23 Καταβὰς δὲ διὰ τούτου τοῦ πεδίου, ἤλασε σταθμοὺς τέσσαρας, παρασάγγας πέντε καὶ εἴκοσιν εἰς [m]Ταρσοὺς,[3] πόλιν τῆς Κιλικίας μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. [n]Ἐνταῦθα ἦσαν τὰ Συεννέσιος βασίλεια, τοῦ Κιλίκων βασιλέως· διὰ [o]μέσης δὲ τῆς πόλεως ῥεῖ ποταμὸς, Κύδνος ὄνομα, εὖρος δύο

24 πλέθρων. Ταύτην τὴν πόλιν [4]ἐξέλιπον οἱ ἐνοικοῦντες, μετ'

[i] ἔμπλεων] σύμπλεων Marg. Steph. MSS. Par. et Eton. ἔμπλεον Caftal. [k] πολὺ—μελίνην] Harpocratio laudat πολὺν δὲ καὶ σήσαμον καὶ μέλινον. [l] σήσαμον] σίσαμον Edd. vett. et MS. Guelf. [m] Ταρσοὺς] Ταρσὸν Marg. Steph. MSS. Par. et Eton. [n] ἐνταῦθα ἦσαν] εἰσῆν MS. Par. [o] μέσης δὲ τῆς] μέσου δὲ τῆς MS. Par.

[1] Καὶ σήσαμον καὶ &c.] De quibus plantis Theophraft. H. P. lib. iii. cap. 2. lib. viii. cap. 1. et 3. Σησάμου, κέγχρου et μελίνης (quæ apud eum atque Theophraftum etiam ἐλύμου venit nomine) vires enumerat Diofcorides lib. ii. cap. 119, 120, 121. Harpocrat. Μελίνη,—ὀσπρίου ἐστὶ σπέρμα, καὶ ἀρσενικῶς λέγουσι: θηλυκῶς δὲ Σοφοκλῆς—καὶ Ἡρόδοτος—Ξενοφῶν Ἀναβάσεως πρώτῳ, Καὶ σίτου καὶ μελίνης. Ἐν δὲ τῷ αὐτῷ, Πολὺν δὲ σήσαμον καὶ μέλινον, καὶ ἐν ἕκτῃ, καὶ ὄσπρια πάντα καὶ μελίνη.

[2] Ἐκ θαλάττης εἰς θάλατταν.] Adpofite ad locum explanandum Q. Curt. loc modo cit.—*perpetuo jugo montis afperi ac prærupti Cilicia includitur: quod cum a mari furgat, veluti finu quodam flexuque curvatum, rurfus altero cornu in diverfum litus excurrit.*

[3] Ταρσοὺς, πόλιν &c.] MS. Eton. Ταρσόν: quo numero utuntur etiam Strabo lib. xiv. p. 990. et Arrianus lib. ii. cap. 4. aliique. At Hefychius et Philoftr. de vita Apoll. lib. i. cap. 7. et lib. vi. cap. 34. numerum multitudinis adhibent; quem et Nofter fingulari in exprimendis aliarum urbium nominibus anteferre folet. Cæterum Apoftolus etiam urbem hanc dicit οὐκ ἄσημον Act. xxi. 39. *Mediam Cydnus amnis,* ut paulo poft Nofter, *interfluit,* ait Curtius lib. iii. cap. 5. Quocum concinit Dionyf. ver. 868. Nec aliter Strabo et Arrianus, locis cit.

[4] Ἐξέλιπον οἱ &c.] Locum integritati fic reftituendum putat Leunclavius: ταύτην τὴν πόλιν ἐξέλιπον οἱ ἐνοικοῦντες μετὰ Συεννέσιος, εἰς χωρίον ὀχυρὸν φυγόντες ἐπὶ τὰ, &c. Stephano quoque poft ἐπὶ τὰ ὄρη deeffe videtur ἐλθόντες aut καταπεφευγότες, aut tale quid:

Συεννέσιος, εἰς χωρίον ὀχυρὸν ἐπὶ τὰ ὄρη· πλὴν οἱ τὰ καπηλεῖα ἔχοντες· ἔμειναν δὲ καὶ οἱ παρὰ τὴν θάλατταν οἰκοῦντες ἐν Σόλοις καὶ [p] ἐν Ἰσσοῖς. C. II.
25 Ἐπύαξα δὲ, ἡ Συεννέσιος γυνὴ, προτέρα Κύρου πέντε ἡμέρας, εἰς Ταρσοὺς ἀφίκετο· ἐν δὲ τῇ ὑπερβολῇ τῶν [q] ὀρῶν τῶν εἰς τὸ πεδίον, δύο [I] λόχοι τοῦ Μένωνος στρατεύματος ἀπώλοντο· οἱ μὲν ἔφασαν ἁρπάζοντάς τι κατακοπῆναι ὑπὸ τῶν Κιλίκων· οἱ δὲ, ὑπολειφθέντας, καὶ οὐ δυναμένους εὑρεῖν τὸ ἄλλο στράτευμα, οὐδὲ τὰς ὁδοὺς, εἶτα πλανωμένους ἀπολέσθαι· [r] ἦσαν δὲ οὗτοι ἑκατὸν ὁπλῖται.
26 Οἱ δ' ἄλλοι ἐπειδὴ ἧκον, τήν τε πόλιν τοὺς Ταρσοὺς διήρπασαν, διὰ τὸν ὄλεθρον τῶν συστρατιωτῶν ὀργιζόμενοι, καὶ τὰ βασίλεια τὰ ἐν αὐτῇ. Κῦρος δὲ, ἐπεὶ εἰσήλασεν εἰς τὴν πόλιν, μετεπέμπετο [s] Συέννεσιν

[p] ἐν Ἰσσοῖς] ἐν deest in MS. Guelf. [q] ὀρῶν] ὀρέων Zeun. et Suid. [r] ἦσαν δὲ] ἦσαν δ' οὖν MSS. Par. et Eton. [s] Συέννεσιν] τοὺς Ταρσοὺς MS. Eton.

nec aliam tolerandæ lectionis vulgatæ adferri posse rationem existimat, quam si ταύτην ἐξέλιπον εἰς χωρίον, dicamus posse resolvi in ταύτην ἐκλιπόντες ἔφυγον εἰς χωρίον. Ipse vero nullum plane additamentum temere loco huic inserendum censuerim. Licet enim Steph. ad ellipsin Attic. referri posse locutionem neget; velim tamen participium ἀπιόντες subintelligi ante εἰς χωρίον &c. Atticorum quippe moris est, ut verbum ἄπειμι sive participium ejus omittant ante præpositionem, motum ad locum sive ex loco significantem: ut apud Lucian. de Gymnas. p. 792. edit. Bourdel. τὸν γὰρ πῖλόν μοι ἀφελεῖν οἴκοθεν ἔδοξε— plene, οἴκοθεν ἀπιόντι. Similiter in Bis accusat. p. 748. ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν, καὶ τὸ κήρυγμα, scil. ἄπειμι. Sic et Theocritus εἰδύλ. β΄. ver. 80.

Ὡς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιποῦσι.

Ut e gymnasio relicto pulchro labore.

Ubi, ex mente Scholiastæ, cum ἀπὸ γυμνασίοιο subintelligendum est ἐξελθοῦσιν. Herodotus autem de fuga huic, quam describit Xenophon, non absimili plene sic lib. vi. cap. 33.—οὐδ' ὑπέμειναν ἐπιπλέοντας τοὺς Φοίνικας, ἀλλ' οἴχοντο ἀπολιπόντες τὴν σφετέρην, ἔσω ἐς τὸν Εὔξεινον πόντον. Haud ita dissimilis est locutio Thucyd. lib. i. cap. 87. ἀναστήτω εἰς ἐκεῖνο τὸ χωρίον, i. e. *surgat et discedat, &c.*

[I] Λόχοι] Vide Indic. vocab. milit. antehac memoratum.

C. II. πρὸς ἑαυτόν· [1] ὁ δὲ οὔτε πρότερον οὐδενί πω κρείττονι ἑαυτοῦ εἰς χεῖρας ἐλθεῖν ἔφη, οὔτε τότε Κύρῳ ἰέναι ἤθελε, πρὶν
27 ἡ γυνὴ αὐτὸν ἔπεισε, καὶ πίστεις ἔλαβε. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπεὶ συνεγένοντο ἀλλήλοις, Συέννεσις μὲν Κύρῳ ἔδωκε χρήματα πολλὰ εἰς τὴν στρατιὰν, Κῦρος δ' ἐκείνῳ δῶρα, ἃ νομίζεται παρὰ [t] βασιλεῦσι τίμια, [2] ἵππον χρυσοχάλινον, καὶ στρεπτὸν χρυσοῦν, [u] καὶ [x] ψέλλια, καὶ ἀκινάκην χρυσοῦν, καὶ στολὴν Περσικὴν, [3] καὶ τὴν χώραν μηκέτι [y] ἁρπάζεσθαι· τὰ δὲ ἡρπασμένα ἀνδράποδα, ἤν που ἐντυγχάνωσιν, ἀπολαμβάνειν.

[t] βασιλεῦσι] βασιλεῖ MSS. Par. et Eton. [u] καὶ ψέλλια, καὶ ἀκινάκην χρυσοῦν desunt in edd. vett. MSS. Guelf. et Eton. nec laudat Demetr. Phaler. [x] ψέλλια] ψέλια MS. Par. [y] ἁρπάζεσθαι] ἀφαρπάζεσθαι MSS. Par. et Eton.

[1] Ὁ δὲ οὔτε πρότερον &c.] Videsis Diodor. Sic. p. 250. et seq.

[2] Ἵππον χρυσοχάλινον, καὶ &c.] Vide Κύρ. Παιδ. p. 20. et 578. ex quo postremo loco libet hæc adducere: Τίνος δὲ δῶρα γιγνώσκεται ὥσπερ ἔνια τῶν βασιλέως, ψέλλια καὶ στρεπτοὶ καὶ ἵπποι χρυσοχάλινοι; οὐ γὰρ δὴ ἔξεστιν ἐκεῖ ταῦτα ἔχειν ᾧ ἂν μὴ βασιλεὺς δῷ. Cæterum desunt hæc verba καὶ ψέλλια καὶ ἀκινάκην χρυσοῦν in MSto. Eton. edit. Ald. et Demetrio Phaler. p. 86. quæ tamen ex veterum librorum consensu (addo ipse, ex consueta eorum apud Nostrum conjunctione) inserta hic esse testatur Stephanus.

[3] Καὶ τὴν χώραν μηκέτι &c.] Formæ orationis subito variatæ passim occurrunt exempla. Sic Noster Κύρ. Παιδ. p. 285. ὄψον δὲ μὴ πέμπετε, μηδὲ πιεῖν. Vide sis etiam notata p. 542. Libet hic adducere, quæ Demetrius Phalereus (sive is, cui nomen illius tribuitur) p. 86. libel. περὶ Ἑρμην. de venustate ex ordine nata scripsit. Τὸ, inquit, αὐτὸ πρῶτον μὲν τεθὲν, ἢ μέσον, ἄχαρι γίνεται· ἐπὶ δὲ τοῦ τέλους, χαρίεν· οἷον ὡς ὁ Ξενοφῶν φησιν ἐπὶ τοῦ Κύρου, Δίδωσι δὲ αὐτῷ καὶ δῶρα, ἵππον καὶ στολὴν καὶ στρεπτόν· καὶ τὴν χώραν μηκέτι ἁρπάζεσθαι· ἐν γὰρ τούτοις τὸ μὲν τελευταῖόν ἐστι τὸ τὴν χάριν ποιοῦν, τὸ τὴν χώραν μηκέτι ἁρπάζεσθαι, διὰ τὸ ξένον τοῦ δώρου καὶ τὴν ἰδιότητα. Αἴτιος δὲ ὁ τόπος τῆς χάριτος· εἰ γοῦν πρῶτον ἐτάχθη, ἀχαριστότερον ἦν· οἷον, ὅτι δίδωσιν αὐτῷ δῶρα, τήν τε χώραν μηκέτι ἁρπάζεσθαι, καὶ ἵππον, καὶ στολὴν, καὶ στρεπτόν. Νῦν δὲ προειπὼν τὰ εἰθισμένα δῶρα, τελευταῖον ἐπήνεγκεν τὸ ξένον καὶ ἄηθες ἐξ ὧν ἁπάντων συνῆκται ἡ χάρις.

Ἐνταῦθ' ἔμεινε Κῦρος καὶ ἡ στρατιὰ ἡμέρας εἴκοσιν· οἱ C. III.
γὰρ στρατιῶται οὐκ ἔφασαν ἰέναι τοῦ πρόσω· ὑπώπτευον γὰρ ἤδη ἐπὶ βασιλέα ἰέναι, μισθωθῆναι δὲ οὐκ [x] ἐπὶ τούτῳ[1] ἔφασαν. Πρῶτος δὲ Κλέαρχος τοὺς [y] αὐτοῦ στρατιώτας ἐβιάζετο ἰέναι· οἱ δὲ [2] αὐτόν τε ἔβαλλον, καὶ τὰ ὑποζύγια τὰ ἐκείνου, ἐπεὶ ἤρξατο προϊέναι. Κλέαρχος δὲ [z] τότε μὲν 2
μικρὸν ἐξέφυγε τοῦ [a] μὴ καταπετρωθῆναι· ὕστερον δέ, ἐπεὶ ἔγνω ὅτι οὐ δυνήσεται βιάσασθαι, συνήγαγεν ἐκκλησίαν τῶν αὐτοῦ στρατιωτῶν· καὶ πρῶτον μὲν ἐδάκρυε πολὺν χρόνον ἑστώς· (οἱ δὲ ὁρῶντες ἐθαύμαζον καὶ ἐσιώπων) εἶτα ἔλεξε τοιάδε·

" [3] Ἄνδρες στρατιῶται, μὴ θαυμάζετε, ὅτι χαλεπῶς 3
" φέρω τοῖς παροῦσι πράγμασιν. Ἐμοὶ γὰρ Κῦρος ξένος " ἐγένετο, καί με φεύγοντα ἐκ τῆς πατρίδος, τά τε ἄλλα " ἐτίμησε, καὶ μυρίους ἔδωκε [4] δαρεικούς· οὓς ἐγὼ λαβών, " οὐκ εἰς τὸ ἴδιον κατεθέμην ἐμοί, [5] ἀλλ' οὐδὲ καθηδυπά-
" θησα, ἀλλ' εἰς ὑμᾶς ἐδαπάνων. Καὶ πρῶτον μὲν 4

x ἐπὶ τούτῳ] ἐν τούτῳ Castal. y αὐτοῦ] αὑτοῦ Steph. fec. z τότε μὲν] μὲν deest in Junt. et MS. Guelf. a μὴ deest in cod. Eton.

1 Ἐπὶ τούτῳ &c.] Pronomen hoc minus adcurate ad *βασιλέα* referri solet: nam cum ἐπὶ conjunctum denotat sæpissime *causam*, ut loquuntur, *finalem*. Phavorinus: Ἐπὶ, δοτικῇ συντάσσεται, αἰτιαλογοῦσα τὸ οὗ ἕνεκα. Quare post τούτῳ subintelligas velim αἰτίῳ: quod in multis aliis locutionibus passim deficit. Exemplis rei notæ adferendis tempero.

2 Αὐτόν τε ἔβαλλον,] Λίθοις scil. sive πέτροις, uti ex verbo καταπετρωθῆναι mox sequenti constat.

3 Ἄνδρες στρατιῶται, &c.] Dionys. Hal. in Arte Rhet. p. 85. Ὁ δὲ Κλέαρχος ἐν τοῖς στρατιώταις δημηγορεῖ, ὑπισχνούμενος μὲν ἕπεσθαι τοῖς στρατιώταις πανταχόσε, ἐν δὲ λόγῳ κατασκευάζων τὸ ἀναγκαῖον εἶναι μένειν, μιμούμενος τὸν Ὁμήρου Φοίνικα. Καὶ γὰρ ἐκεῖνος, &c. Vide Il. ι'. 433. et seq.

4 Δαρεικούς·] Vide p. 7. not. 1.

5 Ἀλλ' οὐδὲ] Sine auxesi adhibuit etiam Luc. xxiii. 15.

C. III. “ [b]πρὸς τοὺς Θρᾶκας ἐπολέμησα, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἑλλά-
“ δος ἐτιμωρούμην μεθ' ὑμῶν, ἐκ τῆς Χερρονήσου αὐτοὺς
“ ἐξελαύνων, βουλομένους ἀφαιρεῖσθαι τοὺς ἐνοικοῦντας Ἕλ-
“ ληνας τὴν γῆν. Ἐπειδὴ δὲ Κῦρος ἐκάλει, λαβὼν
“ ὑμᾶς ἐπορευόμην, ἵνα, εἴ τι δέοιτο, ὠφελοίην αὐτὸν,
5 “ ἀνθ' ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' ἐκείνου. Ἐπεὶ δὲ ὑμεῖς οὐ
“ βούλεσθε συμπορεύεσθαι, [c]ἀνάγκη δέ μοι ἢ ὑμᾶς προ-
“ δόντα τῇ Κύρου φιλίᾳ χρῆσθαι, ἢ πρὸς ἐκεῖνον ψευσά-
“ μενον μεθ' ὑμῶν εἶναι· εἰ μὲν δὴ δίκαια ποιήσω, οὐκ
“ οἶδα, αἱρήσομαι δ' οὖν ὑμᾶς, καὶ σὺν ὑμῖν, ὅ, τι ἂν δέῃ,
“ πείσομαι. Καὶ οὔποτ' ἐρεῖ οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ Ἕλληνας ἀγα-
“ γὼν εἰς τοὺς βαρβάρους, προδοὺς τοὺς Ἕλληνας, τὴν τῶν
6 “ βαρβάρων φιλίαν εἱλόμην. Ἀλλ' ἐπεὶ ὑμεῖς ἐμοὶ
“ [d]οὐκ ἐθέλετε πείθεσθαι, [e]οὐδὲ ἕπεσθαι, ἐγὼ σὺν ὑμῖν
“ ἕψομαι, καὶ ὅ, τι ἂν δέῃ, πείσομαι. Νομίζω γὰρ ὑμᾶς
“ ἐμοὶ εἶναι [f]πατρίδα, καὶ φίλους, καὶ συμμάχους, καὶ σὺν
“ [g]ὑμῖν μὲν ἂν [h]εἶναι τίμιος, [i]ὅπου ἐὰν [1] ὦ· ὑμῶν δ' [k]ἐρη-
“ μωθεὶς, [l]οὐκ ἂν ἱκανὸς εἶναι οἶμαι, οὔτ' ἂν φίλον ὠφε-
“ λῆσαι, οὔτ' ἂν ἐχθρὸν [m]ἀλεξήσασθαι. Ὡς ἐμοῦ οὖν ἰόντος
7 “ [n]ὅπῃ ἂν καὶ ὑμεῖς, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε.” Ταῦτα
εἶπεν· οἱ δὲ στρατιῶται οἵ τε αὐτοῦ ἐκείνου, καὶ οἱ ἄλλοι,
ταῦτα ἀκούσαντες, [o]ὅτι οὐ φαίη παρὰ βασιλέα πορεύεσθαι,

[b] πρὸς τοὺς Θρᾶκας] ἐς τὴν Θράκην Cod. Eton. [c] ἀνάγκη δέ] ἀνάγκη δή MS. Guelf. [d] οὐκ ἐθέλετε] οὐ θέλετε in libro quodam, teſte Brodæo. [e] οὐδὲ ἕπεσθαι deſunt in MSS. Par. et Eton. [f] πατρίδα] καὶ πατρίδα MS. Par. [g] ὑμῖν μὲν ἂν] ὑμῖν MS. Eton. [h] εἶναι] οἶμαι εἶναι MS. Par. [i] ὅπου ἐὰν] ὅπου ἂν MSS. Par. et Eton. [k] ἐρημωθεὶς] ἔρημος ὢν Marg. Steph. MSS. Par. et Eton. [l] οὐκ ἂν ἱκανὸς εἶν. οἶμ.] οὐκ ἱκανὸς οἶμ. εἶν. MS. Eton. [m] ἀλεξήσασθαι] ἀλέξασθαι Caſtal. [n] ὅπῃ ἂν καὶ ὑμεῖς] καὶ omittitur in edd. vett. et MS. Guelf. [o] ὅτι οὐ φαίη] ὅτι φαίη MS. Par.

[1] Ὅπου ἐὰν ὦ·] MS. Eton. ἂν ὦ: quomodo legit et Muretus. Verum recte obſervat Stephanus alibi quoque ἐὰν ſic uſurpatum inveniri. Sic Matth. viii. 19. Marc. iv. 22. vi. 10. 22. 23. xiv. 14. Et ſimiliter οἱ ἔξω.

ἐπῄνεσαν· παρὰ δὲ [o]Ξενίου καὶ Πασίωνος πλείους ἢ δισχί- C. III.
λιοι, λαβόντες τὰ ὅπλα [1]καὶ τὰ σκευοφόρα, ἐστρατοπε-
δεύσαντο [p]παρὰ Κλεάρχῳ.

Κῦρος δὲ [q]τούτοις ἀπορῶν τε καὶ λυπούμενος, μετεπέμ- 8
πετο τὸν Κλέαρχον· ὁ δ' ἰέναι μὲν οὐκ ἤθελε, λάθρα δὲ
τῶν στρατιωτῶν πέμπων αὐτῷ ἄγγελον, ἔλεγε θαῤῥεῖν, ὡς
καταστησομένων τούτων εἰς τὸ δέον· μεταπέμπεσθαι δ'
ἐκέλευεν αὐτόν· αὐτὸς δὲ οὐκ ἔφη ἰέναι. Μετὰ δὲ ταῦ- 9
τα συναγαγὼν [r]τοὺς αὐτοῦ στρατιώτας, καὶ [2]τοὺς προσελ-
θόντας αὐτῷ, καὶ [s]τῶν ἄλλων τὸν βουλόμενον, ἔλεξε τοιάδε·

" Ἄνδρες στρατιῶται, [3]τὰ μὲν δὴ Κύρου [t]δηλονότι οὕτως
" ἔχει πρὸς ἡμᾶς, ὥσπερ τὰ [u]ἡμέτερα πρὸς ἐκεῖνον· οὔτε
" γὰρ ἡμεῖς ἔτι ἐκείνου στρατιῶται, (ἐπεί γε οὐ συνεπόμεθα
" αὐτῷ) οὔτε ἐκεῖνος [x]ἡμῖν ἔτι μισθοδότης. Ὅτι μέντοι 10
" ἀδικεῖσθαι νομίζει ὑφ' ἡμῶν, οἶδα· ὥστε καὶ μεταπεμ-

[o] Ξενίου] Ξεννίου MS. Par. [p] παρὰ Κλεάρχῳ] ἐπὶ Κλεάρχῳ MS. Guelf. [q] τούτοις ἀπορῶν] τούτων ἀπορῶν Edd. vett. et MS. Guelf. [r] τοὺς αὐτοῦ] τούς θ' ἑαυτοῦ MS. Par. τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ Cod. Eton. [s] τῶν ἄλλων] τὸν ἄλλον MS. Guelf. [t] δηλονότι] δῆλον ὅτι Cod. Eton. [u] ἡμέτερα—ἡμεῖς] ὑμέτερα—ὑμεῖς Cod. Eton. [x] ἡμῖν ἔτι] ἔτι MS. Guelf.

[1] Καὶ τὰ σκευοφόρα,] Dicitur ἐλλειπτικῶς, eique tali opus eſt ſupplemento, quale præbet Herodianus lib. viii. cap. 1. τὰ δὲ σκευοφόρα πάντα, κτήνη τε καὶ ὀχήματα—. Vide notata ad Κύρ. Παιδ. noſtræ p. 460.

[2] Τοὺς προσελθόντας &c.] Scil. a Xenia et Paſione.

[3] Τὰ μὲν δὴ Κύρου &c.] Supple πράγματα, quod deeſt etiam, 1 Tim. iv. 15. Heb. ii. 17. et alibi paſſim, tam apud ſacros quam profanos auctores. Hæc autem eo redit Clearchi ſententia: *Sublata jam militum ſuorum cum Cyro neceſſitudine, ſpem quoque officiorum mutuorum utrinque ſimul evanuiſſe.* Locum hunc liberius paulo vertit Amaſæus: hoc nempe modo: *Jam milites, nihil plus hercule nos a Cyro, quam illum a nobis, expectare æquum eſt.* Cujus ſe movere veſtigiis religioni habuiſſe videtur Leunclavius, his uſus Latinis: *Ea nos, mei milites, polliceri nobis de Cyro jam debemus, quæ ſibi de nobis ipſe pollicetur.* Vide Dionyſ. Hal. de Arte Rhet. cap. 12.

C. III. " πομένου αὐτοῦ, οὐκ ἐθέλω [1] ἐλθεῖν, [x] τὸ μὲν μέγιστον, " αἰσχυνόμενος, ὅτι συνῄδειν ἐμαυτῷ [2] πάντα ἐψευσμένος " [y] αὐτόν· ἔπειτα δὲ καὶ δεδιὼς, μὴ λαβών με, δίκην ἐπι-

11 " θῇ ὧν νομίζει ὑπ' ἐμοῦ ἠδικῆσθαι. Ἐμοὶ οὖν δοκεῖ οὐχ " ὥρα εἶναι ἡμῖν καθεύδειν, οὐδ' ἀμελεῖν ἡμῶν αὐτῶν, " ἀλλὰ βουλεύεσθαι ὅ, τι χρὴ ποιεῖν ἐκ τούτων. Καὶ [z] εἴτε [3] " μένομεν αὐτοῦ, σκεπτέον μοι δοκεῖ εἶναι, [a] ὅπως ἀσφα- " λέστατα μένωμεν· [b] εἴτε δὴ δοκεῖ ἀπιέναι, [c] ὅπως ἀσφα- " λέστατα [d] ἀπίωμεν, [4] καὶ ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἕξομεν· ἄνευ

12 " γὰρ τούτων, οὔτε στρατηγοῦ οὔτε ἰδιώτου ὄφελος οὐδέν. [5] Ὁ " δ' [e] ἀνὴρ πολλοῦ μὲν ἄξιος φίλος, ᾧ ἂν φίλος ᾖ· χα-

[x] τὸ μὲν μέγιστον] ὅτι τὸ μὲν μέγιστον Junt. et MSS. Guelf. et Eton. [y] αὐτόν] αὐτῷ Cod. Eton. [z] εἴτε μένομεν] ἕως γε μένωμεν MS. Par. ἕως γε μένομεν Marg. Steph. et Cod. Eton. [a] ὅπως ἀσφαλέστατα] ὅπως ὡς ἀσφαλέστατα Cod. Guelf. [b] εἴτε δὴ] εἴτε ἤδη Codd. Brodæi, Par. Eton. et marg. Steph. εἴτε δὲ δὴ Cod. Guelf. [c] ὅπως ἀσφαλέστατα] ὅπως ὡς ἀσφ. Cod. Guelf. [d] ἀπίωμεν] ἀπιμεν MS. Eton. [e] ἀνὴρ πολλοῦ] ἀνὴρ πολλῶν Cod. Eton.

[1] Ἐλθεῖν, τὸ μὲν &c.] Lege quæ de hoc verbo notavimus Κύρ. Παιδ. p. 420. MS. Eton. et editi quidam libri perperam exhibent—ἐλθεῖν, ὅτι τὸ μὲν &c.

[2] Πάντα ἐψευσμένος αὐτόν·] P. 26. dixerat πρὸς ἐκεῖνον ψευσάμενον—Et in ejuſmodi quidem ſtructuræ varietate mirifice ludunt auctores Attici. Ante πάντα ſupprimitur hic κατὰ, uti et 1 Cor. x. 33. et alibi ſæpiſſime.

[3] Εἴτε μένομεν] Præſens futuri temporis hic locum occupat; eademque occurrit enallage Joh. xvi. 16. Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με, pro θεωρήσετέ με: et mox ibidem legitur ὑπάγω pro ὑπάξω. Euripides itidem ea uſus eſt Hec. ver. 163. et ſeq.

Ποίαν, ἢ ταύταν, ἢ κείναν,
Στείχω; ποῖ δ' ἥσω;

[4] Καὶ ὅπως τὰ ἐπιτήδεια ἕξομεν· ἄνευ &c.] Vide Κύρ. Παιδ. p. 76. et 442.

[5] Ὁ δὲ ἀνὴρ] Pronominis hic vicem eleganter explet ἀνήρ: uti et apud Ælian. H. V. lib. iii. cap. 19. Ἅπερ οὖν ὁρῶν ὁ Πλάτων οὐ προσίετο τὸν ἄνδρα. Et lib. iii. cap. 22. Ἡσθέντες οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς (Æneæ, quem modo memoraverat) εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνες—Similiter apud Latinos *Vir* adhiberi ſolet Virg. Ecl. vi. 66.

Utque viro Phœbi chorus adſurrexerit omnis.

ubi *viro* ponitur pro *ei*, Gallo puta, cujus paulo ante meminerat. Idem Æn. iv. 3. *Multa viri virtus* — ſcil. Æneæ, de quo ſupra paulo ſermo fuerat.

" λεπώτατος δ' [1]ἐχθρὸς, ᾧ ἂν πολέμιος ᾖ. [f]"Ετι δὲ C. III.
" δύναμιν ἔχει καὶ πεζὴν καὶ ἱππικὴν καὶ ναυτικὴν, ἣν πάν-
" τες ὁμοίως ὁρῶμέν τε καὶ ἐπιστάμεθα· καὶ γὰρ οὐδὲ πόῤῥω
" δοκοῦμέν μοι αὐτοῦ [g]καθέζεσθαι· [2]ὥστε ὥρα λέγειν ὅ, τι
" τις γιγνώσκει ἄριστον εἶναι." [3]Ταῦτ' εἰπὼν, ἐπαύσατο.
Ἐκ δὲ τούτου ἀνίσταντο, οἱ μὲν, ἐκ τοῦ αὐτομάτου λέξοντες 13
ἃ ἐγίγνωσκον· οἱ δὲ, καὶ ὑπ' ἐκείνου ἐγκέλευστοι, ἐπι-
δεικνύντες οἵα εἴη ἡ ἀπορία, ἄνευ τῆς Κύρου γνώμης, καὶ μένειν
καὶ ἀπιέναι. Εἷς δὲ δὴ εἶπε, προσποιούμενος σπεύδειν ὡς 14
τάχιστα πορεύεσθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα, [4]στρατηγοὺς μὲν ἑλέ-
σθαι ἄλλους ὡς τάχιστα, εἰ μὴ βούλεται Κλέαρχος ἀπάγειν·
τὰ δ' ἐπιτήδεια ἀγοράζεσθαι, ([5]ἡ δ' ἀγορὰ ἦν ἐν τῷ

[f] ἔτι δὲ δύν. ἔχει καὶ] ἔχει δὲ δύν. καὶ MS. Par. [g] καθέζεσθαι] καθῆσθαι MSS. Par. et Eton.

[1] Ἐχθρὸς, ᾧ ἂν πολέμιος ᾖ.] Phavorinus: Πολέμιος, ὁ ἀπ' ἀλλοτρίας χώρας ἐχθρός· Ἐχθρὸς δὲ, ὁ ἀπὸ τῆς αὐτῆς· πᾶς οὖν πολέμιος ἐχθρὸς, οὐ μὴν πᾶς ἐχθρὸς καὶ πολέμιος. Καὶ πολέμιος, ὁ κατὰ τὸν πόλεμον ἐναντίος. Sic enim locum diſtinguendum et emendandum duxi: cum prius in edit. ſaltem Baſil. punctum poſt πᾶς ἐχθρὸς poneretur, et καὶ πολέμιος ſemel tantum legerentur. Eodem interprete, Ἐχθρὸς eſt κυρίως, ὁ πρώην φίλος ὢν, καὶ ὕστερον καταστὰς εἰς ἔχθος· Πολέμιος δὲ ἁπλῶς, ὁ μεθ' ὅπλων χωρῶν. Moſchopulus in libello Περὶ σχεδῶν· Ἐχθρὸς, ὁ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ· πολέμιος δὲ, ὁ ἀπ' ἀλλοτρίας γῆς.

[2] Ὥστε ὥρα λέγειν] Eleganter, atque ex Atticorum conſuetudine, poſt ὥρα ſupprimitur verbum ſubſtantivum. Plene diceretur ὥρα ἂν εἴη: uti Noſter Κύρ. Παιδ. p. 191. Ὥρα ἂν, ἔφη, συσκευάζεσθαι ὑμῖν εἴη.

[3] Ταῦτ' εἰπὼν,] Vide Stephan. animadv. in libr. de dial. p. 52.

[4] Στρατηγοὺς μὲν ἑλέσθαι &c.] Ante ἑλέσθαι et cæteros, qui ſtatim ſequuntur, infinitivos requiri videtur δεῖν: ut fere ſolet, cum præcedant verba λέγειν, δοκεῖν, et ſimilia. Ita Κύρ. Παιδ. p. 213. Ἡμῖν γὰρ δοκεῖ πᾶσιν—μὴ—τότε μάχεσθαι, μηδ' ἐν τῇ φιλίᾳ καθημένους ἡμᾶς ὑπομένειν, ἀλλ' ἰέναι &c. Act. xv. 24. λέγοντες περιτέμνεσθαι, καὶ τηρεῖν τὸν νόμον— ſcil. δεῖν. Plene Ælian. H. V. lib. iii. cap. 12. Λακεδαιμονίων δὲ ἐστιν αὕτη ἡ φωνὴ, ἐρᾶν δεῖν λέγουσα.

[5] Ἡ δ' ἀγορὰ ἦν &c.] Vide quæ notavimus Κύρ. Παιδ. p. 167.

C. III. βαρβαρικῷ στρατεύματι) καὶ συσκευάζεσθαι· [h] ἐλθόντας δὲ Κῦρον αἰτεῖν πλοῖα ὡς ἀποπλέοιεν· ἐὰν δὲ μὴ διδῷ ταῦτα, ἡγεμόνα [1] αἰτεῖν Κῦρον, [i] ὅστις ὡς διὰ φιλίας τῆς χώρας [k] ἀπάξει· ἐὰν δὲ μηδὲ ἡγεμόνα διδῷ, συντάττεσθαι τὴν ταχίστην· πέμψαι δὲ καὶ [l] προκαταληψομένους τὰ ἄκρα, ὅπως μὴ [m] φθάσωσι[2] [n] μήτε ὁ Κῦρος μήτε οἱ Κίλικες καταλαβόντες· ὧν πολλοὺς καὶ πολλὰ χρήματα ἔχομεν [o] ἡρπακότες. Οὗτος μὲν δὴ τοιαῦτα εἶπε· μετὰ δὲ τοῦτον Κλέαρχος εἶπε [3] τοσοῦτον.

Ὡς μὲν [4] στρατηγήσοντα ἐμὲ ταύτην τὴν στρατηγίαν,

[h] ἐλθόντας] ἐλθόντα MS. Par. [i] ὅστις ὡς διὰ] ὅστις διὰ MS. Par. [k] ἀπάξει] ἀποίσει Marg. Steph. MSS. Par. et Eton. [l] προκαταληψομένους] προσκαταληψομένους MS. Guelf. [m] φθάσωσι] βλάψωσι Edd. vett. Codd. Eton. Guelf. et marg. Steph. [n] μήτε ὁ Κῦρος] μήτε Κῦρος MS. Par. [o] ἡρπακότες] ἀνηρπακότες MSS. Par. et Eton.

[1] Αἰτεῖν Κῦρον,] Simplicitatem hoc loco et ſtili Xenophontei perſpicuitatem, præ quarum ſtudio vocem repetit ultimam, agnoſcere debemus. Nec alia de cauſa vocem eandem p. 19. et 20. iteratam videre eſt. Pari modo Cæſar, σαφηνείας etiam ſtudio inſignis, nomen proprium repetit B. G. lib. v. cap. 3.

[2] Φθάσωσι] MS. Eton. et editi quidam libri dant βλάψωσι, omnino male. Locutio, quam repræſentamus, Noſtro familiaris eſt. Κύρ. Παιδ. p. 178. πρόσωθεν ἔφθασας ἐλθὼν &c. et. p. 194. Ἦν γὰρ φθάσωμεν ἄνω γενόμενοι,—eamque confirmat verbum προκαταλαμβάνειν, mox eadem de re adhibitum; necnon ejus participium, quod modo præceſſerat.

[3] Τοσοῦτον.] Suidas: Τοσοῦτον, ἀντὶ τοῦ τοῦτο. Sophocles in Ajace, ver. 441.

Καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ·
Εἰ ζῶν &c.

Ubi Scholiaſtes τοσοῦτον eodem, quo Suidas, modo exponit. Herodotus lib. iv. cap. 197. ſimiliter τοσόνδε adhibet; τοσόνδε ἔτι ἔχω εἰπεῖν &c. ubi legitur etiam τοσοῦτον δὲ &c. Forſan poſt τοσοῦτον intelligendum eſt μόνον, cujus frequens eſt ellipſis: Ælian. H. V. lib. iv. cap. 9. Αὐτό γε μὴν τοῦτο ἐνεφάνισεν αὐτοῖς, ὅτι &c. i. e. *Hocce vero unum* &c. Plenius idem lib. iii. cap. 17. Ἢ αὐτὸ τοῦτο μόνον τὴν διάνοιαν ἀγαθοὶ γενόμενοι, &c. In aliis etiam locutionibus vox eadem deeſt: Rom. iv. 9. Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ubi requiritur μόνον. Philip. ii. 4. Μὴ τὰ ἑαυτῶν &c. pro Μὴ μόνον &c.

[4] Στρατηγήσοντα—στρατηγίαν,] Eadem verbi cum nomine co-

μηδεὶς ὑμῶν λεγέτω· (πολλὰ γὰρ ἐνορῶ, δι᾽ ἃ ἐμοὶ τοῦτο C. III.
οὐ ποιητέον) [1]ὡς δὲ τῷ ἀνδρὶ, ὃν ἂν [p]ἕλησθε, πείσομαι ᾗ
δυνατὸν μάλιστα· ἵνα εἰδῆτε, ὅτι καὶ ἄρχεσθαι ἐπίσταμαι,
ὥς τις καὶ ἄλλος μάλιστα ἀνθρώπων. Μετὰ δὲ τοῦτον 16
ἄλλος ἀνέστη, ἐπιδεικνὺς μὲν τὴν εὐήθειαν τοῦ τὰ πλοῖα
αἰτεῖν κελεύοντος, ὥσπερ πάλιν [2]στόλον Κύρου μὴ [q]ποιουμέ-
νου· [r]ἐπιδεικνὺς δὲ ὡς εὔηθες εἴη, ἡγεμόνα αἰτεῖν παρὰ
τούτου, ᾧ [3]λυμαινόμεθα τὴν [4]πρᾶξιν. [s]Εἰ δέ τι καὶ τῷ
ἡγεμόνι πιστεύσομεν, ᾧ ἂν Κῦρος [t]δῷ, τί κωλύει καὶ τὰ
ἄκρα ἡμῖν κελεύειν Κῦρον προκαταλαμβάνειν; [u]Ἐγὼ γὰρ 17
ὀκνοίην μὲν ἂν εἰς τὰ πλοῖα ἐμβαίνειν, ἃ ἡμῖν δοίη, μὴ
ἡμᾶς [5]αὐταῖς ταῖς τριήρεσι καταδύσῃ· φοβοίμην δ᾽ ἂν

[p] ἕλησθε] ἑλέσθαι MS. Par. [q] ποιουμένου] ποιησομένου Castal. [r] ἐπιδεικνὺς] ἐπεδείκνυε Edd. vett. MS. Guelf. et marg. Steph. [s] εἰ δέ τι] MS. Eton. omittit τι. [t] δῷ] διδῷ MSS. Par. et Eton. [u] ἐγὼ γὰρ ὀκνοίην μὲν ἂν] ἐγὼ μὲν γὰρ ὀκνοίην ἂν Edd. vett. et MS. Guelf.

gnato constructio reperitur Matth. ii. 10. vii. 26. xiii. 14.

[1] Ὡς δὲ τῷ—πείσομαι] Muretus legit πεισόμενον· quo melius, opinor, posterius hoc sententiæ membrum priori respondeat. Sed Nostro familiaris est subita structuræ mutatio. Vide quæ hac de re notavimus p. 24. Et vulgatam lectionem, quam libri omnes, quos quidem vidi, tuentur, commode satis retineas licet, modo locutionem hanc ellipticam esse statuas, hac ratione supplendam—πείσομαι ᾗ δυνατὸν μάλιστα, οὕτω λέγετε· vel οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε· ut idem Clearchus plene p. 26. dixerat: Ὡς ἐμοῦ οὖν ἰόντος ὅπη ἂν καὶ ὑμεῖς, οὕτω τὴν γνώμην ἔχετε.

[2] Στόλον—ποιουμένου] Phavorinus: Στόλος, ἡ διὰ θαλάσσης πορεία, (quo sensu hic loci venit) καὶ τὸ τῶν νεῶν πλῆθος. Καὶ ἡ διὰ γῆς πορεία, καὶ αὐτὴ ἡ στρατιά· quo modo accipitur supra p. 10. et Κύρ. Παιδ. p. 178. Cæterum, pro ποιουμένου Muretus ποιησομένου reponendum putat: qua nihil opus esse mutatione docebunt quæ supra paulo notavimus ad verbum μένομεν p. 28.

[3] Λυμαινόμεθα &c.] Ad rectam ab obliqua jam, more suo, transit orationem. Videsis quæ hac de re notavimus Κύρ. Παιδ. p. 56.

[4] Πρᾶξιν.] Inter πρᾶξιν et ἔργον ita distinguunt Suidas et Phavorinus, ut illa sit, ἡ πρὸς τὸ τέλος τείνουσα ἐνέργεια· hoc, τὸ τέλος. Hic certe *rem* (non *gestam*, sed) *gerendam* denotat.

[5] Αὐταῖς ταῖς τριήρεσι καταδύ-

C. III. τῷ ἡγεμόνι, ᾧ ἂν δοίη, ἕπεσθαι, μὴ ἡμᾶς ἀγάγοι, ὅθεν οὐχ οἷόν τε ἔσται ἐξελθεῖν· βουλοίμην δ' ἂν, ἄκοντος ἀπιὼν Κύρου, [u] λαθὼν αὐτὸν ἀπελθεῖν· ὃ οὐ δυνατόν ἐστιν.

18 Ἀλλ' ἔγωγε φημὶ ταῦτα μὲν φλυαρίας εἶναι· δοκεῖ δέ μοι, ἄνδρας ἐλθόντας πρὸς Κῦρον, οἵτινες ἐπιτήδειοι, σὺν Κλεάρχῳ, [1] ἐρωτᾶν ἐκεῖνον, τί βούλεται ἡμῖν [x] χρήσασθαι· [y] κἂν μὲν ᾖ ἡ [2] πρᾶξις παραπλησία οἵαπερ καὶ [z] πρότερον ἐχρῆτο τοῖς [3] ξένοις, ἕπεσθαι καὶ ἡμᾶς, καὶ μὴ κακίους εἶναι τῶν πρόσθεν τούτῳ [4] συναναβάντων·

19 ἐὰν δὲ μείζων ἡ πρᾶξις τῆς πρόσθεν [5] φαίνηται, καὶ ἐπιπονωτέρα καὶ [a] ἐπικινδυνω-

[u] λαθὼν αὐτὸν ἀπελθεῖν] λαθεῖν αὐτὸν ἀπελθὼν Codd. Brodæi, Par. Eton. et Guelf. λαθεῖν αὐτὸν ἀπελθεῖν Edd. vett. [x] χρήσασθαι] χρῆσθαι Marg. Steph. MSS. Par. et Eton. [y] κἂν μὲν ᾖ ἡ πρᾶξις] καὶ ἐὰν μὲν ἡ πρᾶξις ᾖ MS. Eton. [z] πρότερον] πρόσθεν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [a] ἐπικινδυνωτέρα] ἐπικινδυνοτέρα Edd. vett. MSS. Par. et Guelf.

σῃ·] Ante αὐταῖς &c. deeſt præpoſ. σὺν, qualem eam pati ellipſin Κύρ. Παιδ. p. 38. notavimus. Ea autem eſt hujuſce ſententiæ membri ratio, ut ipſi Cyro tribuerit, eo quod jubente fieri potuerit. Nec inſolens eſt hoc loquendi genus. Ælian. H. V. lib. xiv. cap. 49. Philippus, inquit, Apthonetum ἱμαςίγωσεν, i. e. *flagris cædi juſſit.* Sic Lucas Act. xvi. 23. de *magiſtratibus* Philippenſium dicit, Πολλάς τε ἐπιθέντες αὐτοῖς πληγὰς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, &c. Et Paulus de iiſdem ver. 37. ait, Δείραντες ἡμᾶς—ἔβαλον εἰς φυλακὴν, &c. Prius vero ver. 22. magiſtratus iſti dicuntur κελεῦσαι ῥαβδίζειν. Iiſdem utique quibus *juſſa*, et ipſæ tribuuntur *actiones*. Sed et in bello (uti recte Cl. Perizonius ad Æliani locum proxime citatum obſervavit) nihil frequentius, quam ut ipſe dux facere dicatur, quod jubet fieri. Salluſtius Catil. cap. 60. *Petreius tuba ſignum dat.* Et Jugurth. cap. 26. *Jugurtha—omnes puberes—interfecit*, i. e. interfici juſſit. Ubi vide quæ notavit Cl. Cortius.

[1] Ἐρωτᾶν &c.] Supple δεῖν, uti ſupra notavimus p. 29. n. 4.

[2] Πρᾶξις] Vide ad hanc vocem notata p. præced.

[3] Ξένοις,] Varias vocis hujus ſignificationes ſupra jam adduximus p. 7.

[4] Συναναβάντων·] Notionem ſimplici verbo ſubjiciendam, unde et hujus compoſiti ſenſum in promptu ſit elicere, ineunte libro explicavimus.

[5] Φαίνηται,] Hujus verbi vim expoſitam videre eſt Κύρ. Παιδ. p. 6.

τέρα, ἀξιοῦν [1] ἢ [b] πείσαντα ἡμᾶς ἄγειν, ἢ [c] πεισθέντα [2] πρὸς C. III.
φιλίαν [d] ἀφιέναι· οὕτω γὰρ καὶ ἑπόμενοι ἂν φίλοι αὐτῷ καὶ πρόθυμοι ἑποίμεθα, καὶ ἀπιόντες, ἀσφαλῶς ἂν ἀπίοιμεν· ὅ, τι δ' ἂν πρὸς ταῦτα λέγῃ, ἀπαγγεῖλαι δεῦρο· ἡμᾶς δ' ἀκούσαντας πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι. Ἔδοξε [e] δὲ ταῦτα.

Καὶ ἄνδρας ἑλόμενοι σὺν Κλεάρχῳ πέμπουσιν, οἳ ἠρώ- 20
των Κῦρον τὰ δόξαντα τῇ στρατιᾷ. Ὁ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι
ἀκούοι [f] Ἀβροκόμαν, ἐχθρὸν ἄνδρα, ἐπὶ τῷ Εὐφράτῃ πο-
ταμῷ εἶναι, ἀπέχοντα δώδεκα σταθμούς· πρὸς τοῦτον οὖν
ἔφη βούλεσθαι ἐλθεῖν· κἂν μὲν ᾖ ἐκεῖ, τὴν δίκην ἔφη
χρῄζειν ἐπιθεῖναι αὐτῷ· ἢν δὲ φεύγῃ, [3] ἡμεῖς ἐκεῖ πρὸς
ταῦτα βουλευσόμεθα. Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ αἱρετοὶ, 21
[g] ἀναγγέλλουσι τοῖς στρατιώταις· τοῖς δὲ ὑποψία μὲν ἦν,
ὅτι [h] ἄγει πρὸς βασιλέα, ὅμως δὲ ἐδόκει ἕπεσθαι. [4] Προσ-

[b] πείσαντα] πείσαντας Edd. vett. MSS. Par. et Eton. ſic quoque MS. Guelf. ſed inter verſus reſtituta eſt lect. vulg. [c] πεισθέντα] πεισθέντας Edd. vett. et MS. Eton. ſic quoque MS. Guelf. ſed inter verſus reſtituta eſt lect. vulg. [d] ἀφιέναι —φίλοι] ἀπιέναι· οὕτω γὰρ ἑπόμενοι φίλοι MS. Eton. [e] δὲ deeſt in MS. Eton. [f] Ἀβροκόμαν] In marg. Steph. et Iſocrat. Panegyr. cap. 39. idem ſcribitur Ἀκροκόμας. [g] ἀναγγέλλουσι] ἀγγέλουσι MS. Eton. [h] ἄγει] ἄγοι MS. Eton.

[1] Ἢ πείσαντα &c.] In MS. Eton. et editis quibuſdam libris legitur, ἢ πείσαντας ἡμᾶς ἄγειν, ἢ πεισθέντας πρὸς &c. At in veteribus aliis (uti teſtatur Stephanus) ea comparet lectio, quam, ab ipſo Leunclavioque comprobatam, ſequimur. Ait autem Stephanus ſe malle πεισθέντας, ſed præfixa negativa particula μή. Verum ex lectione recepta ſenſus ſatis concinnus exoritur.

[2] Πρὸς φιλίαν &c.] Dicitur ἐλλειπτικῶς pro πρὸς χώραν φιλίαν: quod ſubſtantivum ſupra paulo p. 30. additur: ὅστις ὡς διὰ φιλίας τῆς χώρας ἀπάξει. Eadem occurrit ellipſis Luc. i. 39, 65. xvii. 24. Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ, ἡ ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν, εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει· ubi in τῆς ὑπ' οὐρανὸν, deeſt χώρας, ut in τὴν ὑπ' οὐρανὸν, χώραν. Videſis Κύρ. Παιδ. p. 16. not. 2.

[3] Ἡμεῖς ἐκεῖ &c.] De formæ hac orationis mutatione lege notata p. 31. not. 3.

[4] Προσαιτοῦσι] Verbi ſignificationem auget præpoſitio; nec immerito: cum ea, Phavorino interprete, interdum poſita ſit ἀντὶ τοῦ πλεῖον, περισσότερον. Ean-

C. III. αἰτοῦσι δὲ μισθὸν [i]ὁ Κῦρος ὑπισχνεῖται [k]ἡμιόλιον πᾶσι [1]δώσειν οὗ πρότερον ἔφερον, ἀντὶ δαρεικοῦ τρία ἡμιδαρεικὰ [2]τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ· ὅτι δὲ ἐπὶ βασιλέα ἄγοι, οὐδ᾽ [3]ἐνταῦθ᾽ [l]ἤκουεν οὐδείς, [m]ἔν γε τῷ φανερῷ.

C. IV. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο, παρασάγγας δέκα, ἐπὶ τὸν [n]Σάρον[4] ποταμόν, οὗ ἦν τὸ εὖρος τρία πλέθρα.

i ὁ Κῦρος] ὁ δὲ Κῦρος Ald. et MS. Par. k ἡμιόλιον] ἡμιόλον MS. Par. l ἤκουεν] ἤκουσεν MS. Par. m ἔν γε τῷ φανερῷ] ἐν τῷ τότε φανερῶς Marg. Steph. MSS. Eton. et Par. n Σάρον] Φάρον libr. edit. et MS. Guelf. Ψάρον marg. Steph. MSS. Eton. et Par.

dem vim obtinet Κύρ. Παιδ. p. 198. ὥστε καὶ προσοφείλοντές σοι ἄλλας χάριτας &c.

1 Δώσειν οὗ &c.] Pro ἐκείνου μισθοῦ, ὃν &c. qua de ellipſi vide notata in Addendis ad Κύρ. Παιδ. p. 2. l. 8.

2 Τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ] Duplex hic ellipſis notanda venit: priori, in τοῦ μηνός, adde διά: poſteriori, in τῷ στρατιώτῃ, ἑκάστῳ. Ariſtoph. in Pluto ver. 98. ſimiliter elliptice dixit,

Πολλοῦ γὰρ αὐτοὺς οὐχ ἑώρακα χρόνου.

quod ejuſdem Fabulæ ver. 1046. plene:

Ἔοικε διὰ πολλοῦ χρόνου σ᾽ ἑωρακέναι.

Ælian. H. V. lib. ix. cap. 13. καθ᾽ ἡμέραν pro καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν. Noſter infra plene: ὁ δ᾽ ὑπέσχετο ἀνδρὶ ἑκάστῳ δώσειν μνᾶς &c.

3 Ἐνταῦθ᾽ ἤκουεν—ἔν γε &c.] Phavorinus: Ἐνταῦθα, ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιῤῥήματος τοῦ τότε. Vide quæ ex eodem Auctore hoc de adverbio adduximus p. 8. Cæterum MS. Eton. dat ἐν τῷ τότε φανερῶς. Sed recte ſe habet vulgata lectio; quæ ad Thucydideam illam lib. ii. haud ita longe ab initio, proxime accedit ἐν τῷ ἐμφανεῖ, quam Scholiaſta exponit φανερῶς.

4 Σάρον] In editis libris, quos vidi, omnibus, legitur Φάρον: in MS. Eton. Ψάρον. Ipſe Σάρον, veterum Geographorum auctoritate nixus, reſtitui. Ptolemæus inter Cydnum et Pyramum eodem, quem Noſter ſequutus eſt, ordine, ponit Σάρον, lib. v. cap. 8. Strabo lib. xii. p. 809. Διὰ μὲν οὖν τῆς πόλεως ταύτης (cui Comanæ nomen inditum eſſe tradit) ὁ Σάρος ῥεῖ ποταμὸς, καὶ διὰ τῶν συναγκείων τοῦ Ταύρου διεκπεραιῶται πρὸς τὰ τῶν Κιλίκων πεδία, καὶ τὸ ὑποκείμενον πέλαγος. Proximo deinde loco Pyramum idem memorat. Sarum ponit etiam inter amnes Ciliciæ Plinius lib. v. cap. 27. et Stephanus ad v. Ἄδανα, Noſtro Δάνα p. 20. Cujus de ſitu Procopius lib. v. Ædific. cap. 5. Ἄδανα πόλις· ἧς δὴ ἐς τὰ πρὸς ἀνίσχοντα ἥλιον ποταμὸς φέρεται, Σάρος ὄνομα, ἐκ τῶν ἐν Ἀρμενίοις ὀρῶν κατιών· &c. Ex dictandi more forſan, in libris manu exaratis, primo manavit error; cum ex

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμὸν ἕνα, παρασάγγας πέντε, ἐπὶ C. IV.
τὸν Πύραμον ποταμὸν, οὗ τὸ εὖρος στάδιον. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς δύο, παρασάγγας πεντεκαίδεκα, [1] εἰς Ἰσσοὺς, τῆς Κιλικίας ἐσχάτην πόλιν, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, [2] οἰκουμένην, μεγάλην καὶ εὐδαίμονα. Ἐνταῦθα [o] ἔμεινεν ἡμέ- 2
ρας τρεῖς· καὶ Κύρῳ [p] παρῆσαν ἐκ [q] Πελοποννήσου νῆες τριάκοντα καὶ πέντε, καὶ [r] ἐπὶ ταύταις ναύαρχος Πυθαγόρας Λακεδαιμόνιος. [3] Ἡγεῖτο δ᾽ αὐτῶν Ταμὼς Αἰγύπτιος ἐξ Ἐφέσου, ἔχων ναῦς [s] ἑτέρας Κύρου πέντε καὶ εἴκοσιν· αἷς ἐπολιόρκει Μίλητον, [t] ὅτι Τισσαφέρνῃ [4] φίλη ἦν, καὶ συνε-

[o] ἔμεινεν] ἔμειναν MSS. Par. et Eton. [q] Πελοποννήσου] Πελοπονήσου MS. Par. Eton. [s] ἑτέρας deeſt in MS. Eton. [p] παρῆσαν] παρῆσαν αἱ MS. Par. [r] ἐπὶ ταύταις] ἐπ᾽ αὐταῖς MSS. Par. et Eton. [t] ὅτι] ὅτε MS. Par.

ſoni vicinitate librarii ψ pro σ ſcriberent: tandem autem ψ in φ obſcuro literarum diſcrimine decepti mutarunt, illorum qui deinceps verſarunt aut tranſcripſerunt exemplaria. Cæterum, flumen illud Pharum, cujus in his terris, de quibus agitur, haud uſquam, opinor, fontes curſumve reperire potuerint, editores Xenophontei ſiccis (pro eximia ſcilicet eorum pernicitate) tranſiere pedibus.

[1] Εἰς Ἰσσοὺς, τῆς &c.] Oppidum hoc cæteris fere omnibus, Græce ſcribentibus, Ἰσσὸς dictum: vide tamen quæ ſcripta ſunt p. 22. not. 3. necnon Diſſertationem operi præmiſſam. Cæterum, locutioni, ἐπὶ τῇ θαλάττῃ, deeſt κειμένην, quod addit Diodor. Sic. lib. xiv. p. 251. καὶ παρεγενήθη πρὸς πόλιν Ἰσσὸν, ἐπὶ θαλάττης μὲν κειμένην.

[2] Οἰκουμένην, μεγάλην &c.] Hæc paſſim iterat eodem fere modo, quo Herodot. nomina πολὺς καὶ μέγας: e. g. lib. iv. cap. 109—ἐστὶ λίμνη μεγάλη τε καὶ πολλή, καὶ &c. lib. vii. cap. 9. ἄλλά τε ἔθνεα πολλὰ καὶ μεγάλα,—et cap. 18. ἰδὼν ἤδη πολλά τε καὶ μεγάλα πεσόντα πρήγματα &c. lib. viii. cap. 144. πολλά τε γὰρ καὶ μεγάλα ἐστὶ τὰ &c. Adde Ariſtid. T. ii. p. 511. Quod autem, Xenophonte Auctore, πόλις iſta εὐδαίμων erat &c. id vero negant Strabo et Mela: qua de ſummos inter homines diſſenſione agimus in Diſſertatione modo adpellata.

[3] Ἡγεῖτο δ᾽ αὐτῶν &c.] Lege Diodor. Sic. lib. xiv. p. 250.

[4] Φίλη ἦν, καὶ συνεπολέμει] Quæ hic copulantur verba, ſibi diverſa vindicant nomina: prius ſcil. ἦν reſpicit Μίλητος, poſterius Ταμώς: perinde atque apud Lucam ix. 39. καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν, illud ad puerum, hoc ad dæmonium refertur.

C. IV. πολέμει Κύρῳ πρὸς αὐτόν. Παρῆν δὲ καὶ [1] Χειρίσοφος ὁ
3 Λακεδαιμόνιος ἐπὶ τῶν νεῶν, μετάπεμπτος ὑπὸ Κύρου, ἑπτακοσίους ἔχων ὁπλίτας, ὧν ἐστρατήγει παρὰ Κύρῳ. Αἱ δὲ νῆες [u] ὥρμουν [x] παρὰ τὴν Κύρου σκηνήν. Ἐνταῦθα καὶ οἱ παρ' Ἀβροκόμα μισθοφόροι Ἕλληνες ἀποστάντες ἦλθον [y] παρὰ Κῦρον, τετρακόσιοι ὁπλῖται, καὶ [z] συνεστρατεύοντο ἐπὶ βασιλέα.

4 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμὸν ἕνα, παρασάγγας πέντε, [2] ἐπὶ πύλας τῆς Κιλικίας καὶ τῆς Συρίας. Ἦσαν δὲ ταῦτα δύο τείχη· καὶ τὸ μὲν ἔσωθεν, πρὸ τῆς Κιλικίας, Συέννεσις εἶχε καὶ Κιλίκων φυλακή· τὸ δὲ ἔξω, τὸ πρὸ τῆς Συρίας, βασιλέως ἐλέγετο φυλακὴ φυλάττειν. Διὰ μέσου δὲ τούτων ῥεῖ ποταμὸς, [a] Κέρσος [3] ὄνομα, [b] εὖρος [c] πλέθρου. Ἅπαν δὲ τὸ μέσον τῶν τειχῶν ἦσαν στάδιοι τρεῖς· καὶ παρελθεῖν οὐκ ἦν βίᾳ· [4] ἦν γὰρ ἡ πάροδος στενὴ, καὶ τὰ τείχη εἰς

[u] ὥρμουν] ὥρμων Edd. vett. [x] παρὰ τὴν] κατὰ τὴν Edd. vett. marg. Steph. MSS. Par. et Guelf. [y] παρὰ Κῦρον] παρὰ Κύρῳ MS. Eton. [z] συνεστρατεύοντο] συνεστρατεύσαντο MS. Eton. [a] Κέρσος] Κάρσος Marg. Steph. Codd. Par. et Eton. [b] εὖρος] εὖρος ἦν MS. Eton. [c] πλέθρου] πλέθρον Edd. vett. et Steph. it. MS. Guelf.

[1] Χειρίσοφος] Vide Ariſtid. T. i. p. 440. Edit. Oxon.

[2] Ἐπὶ πύλας τῆς &c.] Sunt hæ inferiores maritimæque *pylæ*, ab Amanicis ſive ſuperioribus diverſæ, de quibus plura in Diſſertatione Geograph.

[3] Κέρσος—εὖρος πλέθρου.] MS. Eton. εὖρος ἦν πλέθρου: cum autem neque aliis in libris compareat ἦν, et alibi paſſim ſupprimi ſoleat, omittendum hic quoque cenſuimus. Editio Stephan. exhibet πλέθρον: quæ ut ut defendi poſſit lectio, tamen ſæpius genitivo utitur Xenophon. Sic paulo poſt—ἐπὶ τὸν Χάλον ποταμὸν, ὄντα τὸ εὖρος πλέθρου. et, ἐπὶ τὰς πηγὰς τοῦ Δαράδακος ποταμοῦ, οὗ τὸ εὖρος πλέθρου. De flumine iſto videndum in Diſſertatione prædicta.

[4] Ἦν γὰρ ἡ πάροδος στενὴ, &c.] Diodorus Sic. ſimili modo aditus illos in Ciliciam, ſupra p. 20. memoratos, deſcribit lib. xiv. p. 250. αὕτη δ' (ſc. τῆς Κιλικίας εἰσβολὴ) ἐστὶ στενὴ καὶ παράκρημνος, ἐπὶ σταδίους μὲν εἴκοσι παρατείνουσα· πλησίον δ' αὐτῆς ἐστιν ἐξ ἀμφοτέρων καθ' ὑπερβολὴν ὄρη μεγάλα καὶ δυσπρόσιτα· ἀπὸ δὲ τῶν

τὴν θάλατθαν καθήκοντα, ὕπερθεν δὲ ἦσαν [1] πέτραι ἠλί- C. IV.
βατοι· ἐπὶ δὲ τοῖς τείχεσιν ἀμφοτέροις [c] ἐφειστήκεσαν πύλαι.
Ταύτης [d] ἕνεκα τῆς παρόδου Κῦρος τὰς ναῦς μετεπέμψατο, 5
ὅπως ὁπλίτας ἀποβιβάσειεν εἴσω καὶ ἔξω τῶν πυλῶν, καὶ
βιασάμενοι τοὺς πολεμίους [e] παρέλθοιεν, [2] εἰ φυλάτθοιεν
ἐπὶ ταῖς Συρίαις πύλαις· ὅπερ ᾤετο ποιήσειν τὸν Ἀβρο-
κόμαν ὁ Κῦρος, ἔχοντα πολὺ στράτευμα. Ἀβροκόμας δὲ
οὐ τοῦτο [f] ἐποιήσατο,[3] ἀλλ᾽ ἐπεὶ [g] ἤκουε Κῦρον ἐν Κιλικίᾳ
ὄντα, ἀναστρέψας ἐκ Φοινίκης παρὰ βασιλέα ἀπήλαυνεν,
ἔχων, ὡς ἐλέγετο, [4] τριάκοντα μυριάδας στρατιᾶς.

6 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ Συρίας σταθμὸν ἕνα, παρασάγ-
γας πέντε, εἰς [h] Μυρίανδρον, πόλιν οἰκουμένην ὑπὸ Φοινί-
κων, [i] ἐν τῇ θαλάτθῃ·[5] ἐμπόριον δ᾽ ἦν τὸ χωρίον, καὶ [k] ὥρ-

[c] ἐφειστήκεσαν] ἐφεστήκεσαν MS. Guelf. [d] ἕνεκα τῆς παρ.] οὗν ἕνεκα τῆς παρ. Zeun. οὗν ἑκάστης παρ. Junt. et MS. Guelf. οὕνεκα τῆς παρ. Ald. [e] παρέλθοιεν, εἰ φυλάτθοιεν] παρέλθειεν, εἰ φυλάτθειεν MS. Eton. [f] ἐποιήσατο] ἐποίησεν Codd. Eton. et Par. [g] ἤκουε] ἤκουσε MSS. Par. Eton. et Guelf. [h] Μυρίανδρον] Μυριανδὸν MS. Par. [i] ἐν τῇ θαλ.] ἐπὶ τῇ θαλ. MSS. Par. et Eton. [k] ὥρμουν] ὥρμων Edd. vett.

ὁρῶν ἐξ ἑκατέρου μέρους τείχη κατατείνει μέχρι τῆς ὁδοῦ καθ᾽ ἣν ἐνῳκοδόμηνται πύλαι.

[1] Πέτραι ἠλίβατοι·] Elucet in his ingenii vigor, ſimplex ultra dicendi genus adſurgens. Vide ſis quæ de ſtilo Xenophonteo dicta ſunt Differt. i. Κύρ. Παιδ. præmiſſæ p. 10. Vide Pindar. Ολ. ϛ΄. ver. 110.

[2] Εἰ φυλάτθοιεν ἐπὶ &c.] Quippe ſupra paulo p. 36. dixerat, —τὸ πρὸ τῆς Συρίας (ſc. τεῖχος) βασιλέως ἐλέγετο φυλακὴ φυλάτθειν.

[3] Ἐποιήσατο,] MS. Eton. ἐποίησεν, haud ita accurate: nam verba ποιεῖν et ποιεῖσθαι non temere poni confundive ſolent veteres apud ſcriptores; cum prius ad *alterum* plerumque referatur, non ad *ipſum* (ut ita dicam) *facientem*: at poſterius, ad *ipſum facientem*. Quare vox media recte hoc loco ſignificat, *ſibi ſive commodo ſuo facere*.

[4] Τριάκοντα μυριάδας] Ita MS. Eton. atque libri typis impreſſi. At Amaſæus legit τρεῖς μυριάδας.

[5] Ἐν τῇ θαλάτθῃ·] MS. Eton. ἐπὶ τῇ θαλάτθῃ, uti ſupra p. 35. de Iſſo legitur. Sed, ut ne memorem præpoſitiones iſtas haud raro invicem eſſe permutatas, ſi quid inter eas ponendum fuerit diſcriminis, ἐν certe potiori jure locum hunc ſibi vindicare videatur; cum urbs illa ἐν Ἰσσικῷ

C. IV. μουν αὐτόθι ὁλκάδες πολλαί. Ἐνταῦθ᾽ ἔμειναν ἡμέρας
7 ἑπτά· [1] καὶ [l] Ξενίας ὁ Ἀρκὰς στρατηγὸς, καὶ Πασίων ὁ Μεγαρεὺς, ἐμβάντες εἰς πλοῖον, καὶ τὰ πλείστου ἄξια ἐνθέμενοι, ἀπέπλευσαν, ὡς μέντοι πλείστοις [m] ἐδόκει, [2] [n] φιλοτιμηθέντες ὅτι τοὺς στρατιώτας [o] αὐτῶν [p] παρὰ Κλέαρχον ἀπελθόντας, ὡς ἀπιόντας εἰς τὴν Ἑλλάδα πάλιν, καὶ οὐ πρὸς βασιλέα, εἴα Κῦρος τὸν Κλέαρχον ἔχειν. Ἐπεὶ [q] δ᾽ οὖν [3] ἦσαν ἀφανεῖς, [4] διῆλθεν ὁ λόγος, ὅτι [r] διώκοι αὐτοὺς

[l] Ξενίας] Ξεννίας MS. Par. [m] ἐδόκει] ἐδόκουν Junt. MSS. Par. Eton. et Guelf. [n] φιλοτιμηθέντες] φίλοις θυμηθέντες Muretus corrigi vult. [o] αὐτῶν] αὐτῶν τοὺς MS. Par. [p] παρὰ Κλέαρχον] παρὰ Κλεάρχῳ MS. Eton. [q] δ᾽ οὖν ἦσαν—ὁ λόγος] In Cod. Eton. desunt οὖν et ὁ. [r] διώκοι] διώκει MS. Eton.

κόλπῳ, uti Agathem. lib. i. cap. 4. sita sit. Hic itidem ἐλλείπει partic. κειμένην, de quo supra p. 35. not. 1.

[1] Καὶ Ξενίας ὁ &c.] Vide supra p. 27.

[2] Ἐδόκει, φιλοτιμηθέντες &c.] Muretus legit—ἐδόκει, φίλοις θυμηθέντες: sed minime rejicienda videtur lectio vulgata; cum φιλοτιμεῖσθαι, ut *æmulari*, tam in malam, quam in bonam partem accipiatur. *Æmulatio autem* (verba sunt Cicer. Tuscul. Disput. lib. iv. cap. 8.) *dupliciter illa quidem dicitur, ut et in laude, et in vitio nomen hoc sit: nam et imitatio virtutis æmulatio dicitur—et est æmulatio ægritudo, si eo, quod concupierit, alius potiatur, ipse careat.* Itaque recte, opinor, dicit Noster, homines istos præ ægritudine ex ingrata suorum apud Clearchum commoratione suscepta, φιλοτιμηθέντας Cyrum deseruisse.

[3] Ἦσαν ἀφανεῖς,] Locutio huic omnino similis occurrit Luc. xxiv. 31. καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ᾽ αὐτῶν. Unde falso a Pontificiis colligitur, Christum corpus suum ibi tum plane invisibile reddidisse. Turpissimum autem sive malitiæ sive inscitiæ specimen edunt fidei quidam Christianæ oppugnatores, qui somniant innuuntque subinde, spectrum nescio quod induxisse Lucam, non de vero Christi corpore loquutum esse. Quamobrem enim Xenias et Pasion ἀφανεῖς tandem esse dicuntur? Ideo certe, quod usque eo discesserant, ut (non oculos prorsus fallerent, sed) a Cyro suisque non amplius cernerentur. Similiter Christum Evangelista dicit ἄφαντον γενέσθαι, (non respectu sui, quasi talis jam factus esset, ut cerni non posset, sed) respectu discipulorum, quod ἀπ᾽ αὐτῶν, ubi e loco, in quo versabantur, se subduxisset, cerni desineret. Quidquid enim cernere desinimus, etiamsi tale non sit, ut cerni nequeat, ἄφαντον recte vocatur.

[4] Διῆλθεν ὁ λόγος,] Ipsa phrasi

Κῦρος [1]τριήρεσι· καὶ οἱ μὲν εὔχοντο ὡς [s]δολίους ὄντας αὐτοὺς C. IV.
ληφθῆναι· [2]οἱ δ' ᾤκτειρον εἰ ἁλώσοιντο.

8 Κῦρος δὲ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς, εἶπεν, [3]"Ἀπολελοίπασιν ἡμᾶς [t]Ξενίας καὶ Πασίων· ἀλλ' [u]εὖ γε μέντοι ἐπιστάσθωσαν, ὅτι [x]οὔτε [4]ἀποδεδράκασιν, (οἶδα γὰρ ὅπη οἴχονται) οὔτε ἀποπεφεύγασιν, ἔχω γὰρ τριήρεις ὥστε ἑλεῖν τὸ ἐκείνων πλοῖον. Ἀλλὰ μὰ τοὺς θεοὺς οὐκ ἔγωγε αὐτοὺς διώξω· οὐδὲ ἐρεῖ οὐδεὶς, ὡς ἐγὼ, ἕως μὲν

[s] δολίους] δήλους MS. Par. marg. Steph. et cod. Guelf. ſed corrector reſtituit vulgatam. [t] Ξενίας] Ξεννίας MS. Par. [u] εὖ γε] Edd. vett. et MS. Guelf. omittunt γε. [x] οὔτε] οὐδὲ Steph.

utitur Lucas v. 15. Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος &c.

[1] Τριήρεσι·] Supple, ναυσί: quod nomen paſſim etiam deeſt in διήρης, πεντήρης, ἑξήρης &c. quam ellipſin imitatos eſſe Latinos nemo literis imbutus ignorat.

[2] Οἱ δ' ᾤκτειρον εἰ ἁλώσοιντο.] Hæc Amaſæus non ſine verborum ambage ſic vertit: *alii ne caperentur timentes, eorum vicem dolebant.* Haud longe aliter Leunclavius expoſuit: *alii, ne caperentur, ex commiſeratione metuebant.* Eſt ſane locutio minus conſueta; quippe quæ rem ſeu affectum animi, a conditione incerta pendentem, tanquam jam perceptum exprimat. Exiſtimaverim equidem poſt ᾤκτειρον ſubintelligendam eſſe particulam ἂν, quæ voluntatis ei ſenſum cum futuri ſignificatione largiri poſſit. Loca, in quibus eadem deſideratur particula, quo futuri pariter ſignificationem verbum induat ſive particip. ſuppeditant Demoſth. Olyn. 1. ῥᾴονι καὶ πολὺ ταπεινοτέρῳ νῦν ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ· ubi ἂν in edit. Franc. 1604. p. 2. ante ἐχρώμεθα tandem reponitur. Xen. Κύρ. Παιδ. lib. vi. p. 439. ἄλλους δὲ μισθοῦνται, ὡς ἄμεινον μαχομένους ὑπὲρ σφῶν, ἢ αὐτοί· ubi μαχομένους legitur pro μαχομένους ἂν, vel μαχεσομένους.

[3] Ἀπολελοίπασιν ἡμᾶς &c.] Monet Stephanus, eſſe qui interrogative legenda hæc putent: Ἀπολελοίπασιν ἡμᾶς Ξενίας καὶ Πασίων;

[4] Ἀποδεδράκασιν, &c.] Appoſite Ammonius: Ἀποδράναι καὶ Ἀποφεύγειν διαφέρει. Ἀποδράναι μὲν γὰρ, τὸ ἀναχωρήσαντά τινα εὔδηλον εἶναι ὅπου ἐστίν· Ἀποφεύγειν δὲ, τὸ μὴ δύνασθαι ἐπιληφθῆναι. Λέγει δὲ Ξενοφῶν τὴν διαφορὰν ἐν τῇ Ἀναβάσει, Οὔτε ἀποδεδράκασιν· (οἶδα γὰρ ὅπου ἔχονται) οὔτε ἀποφεύγουσιν. Repone, ὅπη (vel ὅποι) οἴχονται, et ἀποπεφεύγασιν. Phavorinus: Ἀποδράναι ἐστὶ, τὸ ἀναχωρήσαντά τινα εὔδηλον εἶναι, ὅπου ἐστίν. Ἀποφεύγειν, τὸ ἀναχωρήσαντά τινα, μὴ δύνασθαι ὅπου ἐστὶν ἐπιληφθῆναι.

C. IV. "ἂν παρῇ [1]τις, χρῶμαι· ἐπειδὰν δὲ ἀπιέναι βούληται, "συλλαβὼν καὶ αὐτοὺς κακῶς ποιῶ, καὶ τὰ χρήματα ἀπο-"συλῶ. Ἀλλὰ [y]ἰόντων ἂν[2], εἰδότες ὅτι κακίους εἰσὶ περὶ "ἡμᾶς, ἢ ἡμεῖς περὶ ἐκείνους. Καί τοι ἔχω γε αὐτῶν καὶ "τέκνα καὶ γυναῖκας ἐν Τράλλεσι φρουρούμενα· ἀλλ' οὐδὲ "τούτων στερήσονται· ἀλλ' ἀπολήψονται, τῆς πρόσθεν ἕνεκα

9 "περὶ ἐμὲ ἀρετῆς." Καὶ ὁ μὲν ταῦτα εἶπεν· οἱ δ' Ἕλληνες, εἴ τις καὶ ἀθυμότερος ἦν πρὸς τὴν ἀνάβασιν,

[y] ἰόντων ἂν] ἰέτωσαν MS. Par.

[1] Τις, χρῶμαι—καὶ αὐτοὺς &c.] Xenophontem scripsisse αὐτὸν, vel αὐτοὺς subjunxisse, quasi παρῇ τις sint ἰσοδύναμα vocibus παρῶσι τινὲς, censet Stephanus. Nulla certe mutatione opus est: nam licet σολοικοφανῶς ista se habeat structura, tamen ἀσολοικίστως, Atticorum utique more, adhibetur. Similiter numerus numero non redditur apud Sophocl. in Antig. ver. 718. et seq.

Ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
Ἢ γλῶσσαν ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
Οὗτοι διαπτυχθέντες, ὤφθησαν κενοί.

Ad quem locum Scholiastes hæc tantum: μετέβη ἀπὸ ἑνικοῦ ἀριθμοῦ, τοῦ ὅστις, εἰς πληθυντικὸν, τὸ οὗτοι. Idem in Aj. ver. 736. et seq.

——κοὔτις ἔσθ' ὃς οὔ,
Τὸν τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ
Ξύναιμον ἀποκαλοῦντες,—

ubi Schol. Ἀττικὸν ἔθος, τὸ ἐπιφέρειν ἑνικοῖς πληθυντικὰ, καὶ ἀνάπαλιν· ὡς καὶ νῦν, Οὔτις ἔσθ' ὃς οὐχὶ ἔλεγε σύναιμον αὐτὸν ἀποκαλοῦντες. Quinetiam Noster, eadem de re verba faciens, a singulari ad pluralem transit, a plurali ad singularem mox rediturus, Κύρ. Παιδ. p. 94. et seq. Πρὸς δ' αὖ τὸν λαγὼ, ὅτι μὲν ἐν σκότει νέμεται, τὴν δ' ἡμέραν ἀποδιδράσκει, κύνας ἔτρεφες, αἳ τῇ ὀσμῇ αὐτὸν ἀνεύρισκον. Ὅτι δὲ ταχὺ ἔφευγεν, ἐπεὶ εὑρεθείη, ἄλλας κύνας εἶχες ἐπιτετηδευμένας πρὸς τὸ κατὰ πόδας αἱρεῖν. Εἰ δὲ καὶ ταύτας ἀποφύγοιεν, &c. Conf. Κύρ. Παιδ. p. 7. ἣν δέ τις &c. 1 Tim. ii. 15. et Galat. vi. 1.

[2] Ἰόντων ἂν,] Pro quibus, teste Stephano, legitur ἰέτωσαν. imperite, opinor. Nam verbum illud more Attico definit. Similiter apud Thucyd. lib. viii. haud longe ab initio, ponitur κωλυόντων pro κωλυέτωσαν, apud Sophocl. in Aj. ver. 669. σωζόντων pro σωζέτωσαν. Fatetur autem Stephanus ἰόντων non male scribi; sed ἂν male subjungi existimat. Sed quamvis hæc alias sæpe abundet particula, hic tamen ea adeo non vel delenda vel supervacanea videtur, ut vim verbo potentialem cum indignatione quadam conjunctam, me quidem judice, conciliet.

[z] ἀκούσαντες τὴν Κύρου ἀρετὴν, ἥδιον καὶ προθυμότερον συνεπορεύοντο. C. IV.

[a] Μετὰ δὲ ταῦτα Κῦρος ἐξελαύνει σταθμοὺς [b] τέσσαρας, παρασάγγας εἴκοσιν, ἐπὶ τὸν Χάλον ποταμὸν, [c] ὄντα τὸ εὖρος πλέθρου, [1] πλήρη δ' ἰχθύων μεγάλων καὶ πραέων, οὓς οἱ Σύροι θεοὺς ἐνόμιζον, καὶ ἀδικεῖν οὐκ εἴων, οὐδὲ τὰς περιστεράς. Αἱ δὲ κῶμαι, ἐν αἷς ἐσκήνουν, Παρυσάτιδος ἦσαν, [2] εἰς ζώνην δεδομέναι. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς

[z] ἀκούσαντες] ἀκούοντες Edd. vett. MSS. Eton. et Guelf. [a] μετὰ δὲ ταῦτα] καὶ μετὰ ταῦτα MS. Eton. [b] τέσσαρας] τέτταρας Cod. Par. [c] ὄντα τὸ εὖρος] οὗ τὸ εὖρος Suid.

[1] Πλήρη δ' ἰχθύων—οὓς &c.] Syros piſcibus columbiſque tanquam ſacris abſtinuiſſe, ex multiplici veterum teſtimonio conſtat. Lucianus de Dea Syria, p. 1061. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ οὔκοτε ἰχθύων ψαύουσι· καὶ ὄρνιθας τοὺς μὲν ἄλλους σιτέονται, περιστερὴν δὲ μούνην οὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἥδε ἱρή. Τὰ δὲ γιγνόμενα δοκέει αὐτοῖς ποιέεσθαι Δερκετοῦς καὶ Σεμιράμιος εἵνεκα· τὸ μὲν, ὅτι Δερκετὼ μορφὴν ἰχθύος ἔχει· τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς περιστερὴν ἀπίκετο. Clemens Alexand. in Προτρεπ. p. 34. Ed. Oxon. Οὐδέ γε τῶν τὴν Φοινίκην Σύρων καλοικούντων, (ἐκλήσομαι) ὧν οἱ μὲν τὰς περιστερὰς, οἱ δὲ τοὺς ἰχθῦς οὕτω σέβουσι περιττῶς, ὡς Ἠλεῖοι τὸν Δία. Videſis etiam Diodor. Sic. lib. ii. p. 207. Philon. apud Euſeb. lib. viii. Præpar. Evangel. prope finem: Hyginum fab. 197. Phurnutum in capite de Rhea. Sextum Empir. lib. iii. cap. 24. Pyrrhon. Hypotyp. Pharis etiam piſces, qui ſacri habebantur, extitiſſe teſtatur Pauſanias in Achaïc. p. 579. edit. Lipſ.

[2] Εἰς ζώνην δεδομέναι.] Hactenus legebatur, εἰς ζωὴν δεδομέναι, i. e. *ad vitæ ſumptus adtributæ.* Ego vero haud cunctanter amplexus ſum emendationem, quam ſubacta Mureti et Jungermanni pepererunt ingenia. Notus quippe mos Perſicorum regum, *plures* (Ciceronis in Verrem lib. iii. cap. 33. ſunt verba) *uxores habere: his autem uxoribus civitates adtribuere, hoc modo: Hæc civitas mulieri redimiculum præbeat, hæc in collum, hæc in crines.* Hujus moris meminit et Plato in Alcib. i. p. 123. Ἐπεί ποτ' ἐγὼ ἤκουσα ἀνδρὸς ἀξιοπίστου, τῶν ἀναβεβηκότων παρὰ βασιλέα, ὃς ἔφη παρελθεῖν χώραν πάνυ πολλὴν καὶ ἀγαθὴν, ἐγγὺς ἡμερησίαν ὁδὸν, ἣν καλεῖν τοὺς ἐπιχωρίους ζώνην τῆς βασιλέως γυναικός. Herodotus lib. ii. cap. 98. Τούτεων δὲ ἡ μὲν Ἄνθυλλα, ἐοῦσα λογίμη πόλις, ἐς ὑποδήματα ἐξαίρετος δίδοται τοῦ αἰεὶ βασιλεύοντος Αἰγύπτου τῇ γυναικί. Τοῦτο δὲ γίνεται ἐξ ὅσου ὑπὸ Πέρσῃσί ἐστι Αἴγυπτος. Eundem illuſtrant

C. IV. πέντε, παρασάγγας τριάκοντα, ἐπὶ τὰς πηγὰς τοῦ [d] Δαράδακος ποταμοῦ, [e] οὗ τὸ εὖρος πλέθρου. Ἐνταῦθα ἦσαν τὰ [f] Βελέσιος βασίλεια, τοῦ Συρίας [1] ἄρξαντος, καὶ παράδεισος πάνυ μέγας καὶ καλὸς, ἔχων πάντα, ὅσα [2] ὧραι φύουσι· [3] Κῦρος δ' αὐτὸν ἐξέκοψε, καὶ τὰ βασίλεια κατέκαυσεν.

11 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας πεντεκαίδεκα, ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, ὄντα τὸ εὖρος τεττάρων σταδίων· καὶ πόλις αὐτόθι ᾠκεῖτο, μεγάλη καὶ εὐδαίμων, Θάψακος ὀνόματι. Ἐνταῦθα [g] ἔμειναν ἡμέρας πέντε· καὶ Κῦρος, μεταπεμψάμενος τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων, ἔλεγεν, ὅτι ἡ [4] ὁδὸς ἔσοιτο πρὸς βασιλέα μέγαν, εἰς Βαβυλῶνα· καὶ κελεύει αὐτοὺς λέγειν ταῦτα τοῖς στρατιώταις, καὶ ἀναπείθειν [h] ἕπεσθαι.

12 Οἱ δὲ ποιήσαντες ἐκκλησίαν, ἀπήγγελλον ταῦτα· οἱ δὲ στρατιῶται ἐχαλέπαινον τοῖς στρατηγοῖς, καὶ ἔφασαν αὐτοὺς πάλαι ταῦτα εἰδότας κρύπτειν· καὶ

d Δαράδακος] Δάρδητος Cod. Eton. et marg. Steph. Δάρδατος Brodæus laudat, et sic in cod. Par. e οὗ τὸ] οὗτος Edd. vett. marg. Steph. et MS. Guelf. ὄντος codd. Brodæi referunt. f Βελέσιος] Βελέσυος MSS. Par. et Guelf. g ἔμειναν] ἔμεινεν MS. Guelf. h ἕπεσθαι deest in MS. Eton.

morem quæ de Themistocle, sub finem vitæ, tradit C. Nepos: *Domicilium Magnesiæ sibi constituit. Namque hanc urbem ei rex* (Artaxerxes) *donaverat, his usus verbis: quæ ei panem præberet—Lampsacum, unde vinum sumeret: Myuntem, ex qua obsonium haberet.* Nec aliter Athenæus δειπν. lib. i. cap. 23. Θεμιστοκλῆς ὑπὸ βασιλέως ἔλαβεν δωρεὰν τὴν Λάμψακον εἰς οἶνον, Μαγνησίαν δ' εἰς ἄρτον, Μυοῦντα δ' εἰς ὄψον, Περικώπην δὲ καὶ τὴν Παλαισκῆψιν εἰς στρωμνὴν καὶ ἱματισμόν.

1 Ἄρξαντος,] Confer not. ad v. γεγονὼς, lib. ii. cap. 1. §. 3.

2 Ὧραι] Scil. ἔτους. Mœris Attic. Ὥρα ἔτους Ἀττικῶς· καιρὸς ἔτους, Ἑλληνικῶς. Phavorinus: Ὥρα, ἐφ' ἑκάστου ἔτους τῶν τεσσάρων τμημάτων τοῦ χρόνου, οἷον ἔαρος, θέρους, καὶ τῶν λοιπῶν.

3 Κῦρος δ' αὐτὸν ἐξέκοψε,] Vide quæ paulo supra diximus p. 31. not. 5.

4 Ὁδὸς &c.] Metonymice pro ipsa sumitur *profectione.* Similiter apud Ælian. H. V. lib. xiv. cap. 33.—αἰνιττόμενος (scil. Diogenes) αὐτοῦ (Platonis) τὴν εἰς Σικελίαν ὁδόν. Conf. Matt. x. 10. Marc. ii. 23. vi. 8. Luc. ii. 44. et alibi passim. Cæterum de nomine μέγας regi isti tributo vide dicta p. 11. not. 4.

οὐκ ἔφασαν ἰέναι, ἂν μή τις αὐτοῖς χρήματα διδῷ, [i]ὥσπερ C. IV.
καὶ [1]τοῖς προτέροις μετὰ Κύρου ἀναβᾶσι παρὰ τὸν πατέρα
τοῦ Κύρου· καὶ ταῦτα, οὐκ ἐπὶ μάχην [k]ἰόντων, ἀλλὰ κα-
λοῦντος τοῦ πατρὸς Κῦρον. [l]Ταῦτα[2] οἱ στρατηγοὶ ἀπήγ- 13
γελλον· ὁ δὲ ὑπέσχετο ἀνδρὶ ἑκάστῳ δώσειν πέντε [3]ἀργυ-
ρίου μνᾶς, ἐπὰν εἰς Βαβυλῶνα ἥκωσι, καὶ τὸν μισθὸν ἐντελῆ,
μέχρις ἂν καταστήσῃ [4]τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἰωνίαν πάλιν.
Τὸ μὲν δὴ [5]πολὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ οὕτως ἐπείσθη. Μένων δὲ,
πρὶν δῆλον εἶναι τί ποιήσουσιν οἱ ἄλλοι στρατιῶται, πότερον
ἕψονται Κύρῳ, ἢ οὔ, συνέλεξε [m]τὸ αὑτοῦ στράτευμα χωρὶς
τῶν ἄλλων, καὶ ἔλεξε τάδε·
"Ἄνδρες, ἐὰν ἐμοὶ πεισθῆτε, οὔτε κινδυνεύσαντες, οὔτε 14

[i] ὥσπερ καὶ] καὶ deeſt in MS. Eton. [k] ἰόντων] ἴσσιν MS. Eton. [l] ταῦτα οἱ στρατηγοὶ ἀπήγγελλον] Abſunt hæc ab edd. vett. et MS. Guelf. in MSS. Eton. et Par. poſt στρατηγοὶ exhibetur Κύρῳ. [m] τὸ αὑτοῦ στρ. χ. τ. α. καὶ ἔλεξε] Exciderunt hæc in Junt. et MS. Guelf. in quo demum in margine ſunt addita.

[1] Τοῖς προτέροις μετὰ &c.] Lege p. 3. et de nomine proprio, in eodem ſententiæ membro bis poſito, p. 30. not. 1.

[2] Ταῦτα οἱ στρατηγοὶ ἀπήγγελλον·] Deſunt hæc omnia in edit. Ald. At MS. Eton. poſt στρατηγοὶ exhibet etiam Κύρῳ. Nos editiones Stephan. et Leunclav. ſequuti ſumus. De omni hoc loco confer Diodor. Sic. lib. xiv. p. 252.

[3] Ἀργυρίου μνᾶς,] Adi Indic. vocabul. ad menſuras &c. ſpectantium.

[4] Τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἰωνίαν πάλιν.] In hanc utique regionem, urbibus duodecim (de quibus Noſter ſupra p. 5.) diſtinctam, deducta fuerat ab Androclo Græcorum colonia, auctore Strabone ſub init. lib. xiv.

[5] Πολὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ] Plene ſcripſeris, τὸ μὲν δὴ πολὺ μέρος τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος. Vocem ultimam addit Noſter p. 8. et alibi ſæpe. Videſis etiam p. 9. not. 2. Illud autem μέρος paſſim elegantiæ gratia ſolet omitti. Homer. Il. ix. ver. 612.

Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.

Luc. xi. 39. Νῦν ὑμεῖς οἱ Φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ &c. ſcil. μέρος. Sed exemplis parcere, ut in re minime obſcura, commodum eſt. Cæterum emphaſin quandam ab articulo τὸ in adject. πολὺ derivatam haud temere quiſquam, modo ne ſit ἐκ τῶν πολλῶν, opinor, negaverit: adeo ut Noſter adhibuiſſe dicatur τὸ πολὺ ſcil. στράτευμα, eodem fere modo, quo Salluſtius, exercitum plerumque, Jugur. cap. 54.

C. IV. "πονήσαντες, τῶν ἄλλων πλέον προτιμήσεσθε στρατιωτῶν ὑπὸ Κύρου. Τί οὖν κελεύω ποιῆσαι; Νῦν δεῖται Κῦρος ἕπεσθαι τοὺς Ἕλληνας ἐπὶ βασιλέα· ἐγὼ οὖν φημὶ [n]ἡμᾶς χρῆναι διαβῆναι τὸν Εὐφράτην ποταμὸν, πρὶν δῆλον εἶναι, ὅ, τι οἱ ἄλλοι Ἕλληνες ἀποκρινοῦνται Κύρῳ. Ἢν μὲν γὰρ ψηφίσωνται ἕπεσθαι, ὑμεῖς δόξετε αἴτιοι εἶναι, ἄρξαντες τοῦ διαβαίνειν, καὶ ὡς προθυμοτάτοις ὑμῖν οὖσι χάριν εἴσεται Κῦρος, καὶ ἀποδώσει· (ἐπίσταται δὲ, [o]εἴ τις καὶ ἄλλος) ἢν δὲ ἀποψηφίσωνται οἱ ἄλλοι, ἄπιμεν[1] μὲν πάντες εἰς τοὔμπαλιν· ὑμῖν δὲ, ὡς μόνοις πειθομένοις, πιστοτάτοις χρήσεται καὶ εἰς φρούρια καὶ εἰς [p]λοχαγίας· καὶ ἄλλου οὗτινος ἂν δέησθε, οἶδα ὅτι ὡς [q]φίλου[2] τεύξεσθε Κύρου." Ἀκούσαντες ταῦτα, ἐπείθοντο, καὶ διέβησαν πρὶν τοὺς ἄλλους [r]ἀποκρίνασθαι. Κῦρος δὲ, ἐπεὶ ᾔσθετο [s]διαβεβηκότας, ἥσθη τε καὶ τῷ στρατεύματι πέμψας [t]Γλοῦν,[3] εἶπεν· "Ἐγὼ μὲν, ὦ ἄνδρες, [u]ἤδη ὑμᾶς

[n] ἡμᾶς] ὑμᾶς Junt. et MSS. Par. et Guelf. [o] εἴ τις καὶ ἄλλος] καὶ abeſt a cod. Guelf. [p] λοχαγίας] λοχαγογίας Edd. vett. et MS. Guelf. [q] φίλου] φίλοι MS. Par. φίλα MS. Eton. [r] ἀποκρίνασθαι] ἀποκρίνεσθαι MS. Guelf. [s] διαβεβηκότας] διαβάντας MS. Eton. [t] Γλοῦν abeſt a MS. Eton. [u] ἤδη abeſt a MS. Eton.

[1] Ἄπιμεν] Verbum εἶμι potiſſimum, cum ſuo compoſitorum comitatu, ex iis eſſe, in quibus præſentis temporis pro futuro uſus conſpicitur, recte notavit H. Stephanus in appendice ad Scripta de Dial. Attic. p. 138. Vide ſcripta Κύρ. Παιδ. p. 220. not. 2.

[2] Φίλου] Ante nomen hoc omiſſa videtur præpoſitio ὑπό: quam Scriptores haud raro uſurpant ellipſin. Ariſtoph. Νεφ. ver. 1083.

Τί δῆτ' ἐρεῖς, ἢν τοῦτο νικηθῇς ἐμοῦ;

Ubi Scholiaſta ſic: δύο προθέσεων ἐλλείψεις· ἀντὶ τοῦ, εἰς τοῦτο νικηθῇς ὑπ' ἐμοῦ. Homer. Il. β'. ver. 415.

——πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα.

Heſych. Πυρὸς δηΐοιο, plene exponit, ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ πολεμικοῦ. Sic. Luc. viii. 20. ſupplenda locutio illa elliptica: Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λεγόντων· i. e. ὑπό τινων λεγόντων. Hujus forſan ἐλλείψεως ignorantia φίλα pro φίλου in MS. Eton. induxit.

[3] Γλοῦν,] A MSto Eton. abeſt: quod recte tamen præſtant

" ἐπαινῶ· ὅπως δὲ καὶ ὑμεῖς ἐμὲ ἐπαινέσητε, ἐμοὶ [x] μελή- C. IV.
" σει· ἢ μηκέτι με Κῦρον νομίζετε." Οἱ μὲν δὴ στρατιῶ- 16
ται, ἐν ἐλπίσι μεγάλαις ὄντες, εὔχοντο αὐτὸν εὐτυχῆσαι·
Μένωνι δὲ καὶ δῶρα ἐλέγετο πέμψαι [y] μεγαλοπρεπῆ[1].
Ταῦτα δὲ ποιήσας διέβαινε· συνείπετο δὲ καὶ τὸ ἄλλο στρά-
τευμα αὐτῷ ἅπαν· καὶ τῶν διαβαινόντων τὸν ποταμὸν οὐδεὶς
ἐβρέχθη ἀνωτέρω τῶν [z] μασθῶν ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ. Οἱ δὲ 17
Θαψακηνοὶ ἔλεγον, ὅτι οὐ πώποθ' οὗτος ὁ ποταμὸς δια-
βατὸς [a] γένοιτο πεζῇ, εἰ μὴ τότε, [2] ἀλλὰ [b] πλοίοις· ἃ τότε
Ἀβροκόμας προϊὼν κατέκαυσεν, ἵνα μὴ Κῦρος διαβῇ.
[3] Ἐδόκει δὴ θεῖον εἶναι, καὶ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τὸν ποταμὸν
Κύρῳ, ὡς βασιλεύσοντι.

Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Συρίας, σταθμοὺς ἐννέα, πα- 18
ρασάγγας πεντήκοντα, καὶ ἀφικνοῦνται πρὸς τὸν Ἀράξην πο-
ταμόν. Ἐνταῦθα ἦσαν κῶμαι πολλαί, μεσταὶ σίτου καὶ οἴνου.
Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐπεσιτίσαντο. Ἐντεῦθεν C. V.

[x] μελήσει] μελήσοι MS. Par. [y] μεγαλοπρεπῆ] μεγαλοπρεπῶς Junt. MSS. Par. Eton. et Guelf. it. marg. Steph. [z] μασθῶν] μαθῶν Junt. μαζῶν Brodæus, edd. Hal. et Caſtal. [a] γένοιτο] γέγονε MS. Eton. [b] πλοίοις] πλοίοισιν MS. Par.

alii libri. Variis autem modis nomen illud ſcriptum offendimus: apud Polyæn. lib. vii. cap. 20. legitur Γλῶς: apud Diodor. Sic. lib. xv. p. 329. plus vice ſimplici Γαῶ, ubi ſcribendum Γλὼς, vel Γλοῦς, ad Æneam recte notavit doctiſſ. Caſaubonus: cujus videſis etiam Animadv. in Athen. lib. vi. p. 450.

[1] Μεγαλοπρεπῆ.] MS. Eton. et edit. Flor. habent μεγαλοπρεπῶς. minus recte.

[2] Ἀλλὰ πλοίοις·] Ante πλοίοις deeſt μόνον, cujus et ellipſin videre eſt apud Longin. ſect. 35. Οὐ γὰρ μεγέθει τῶν ἀρετῶν, ἀλλὰ καὶ &c. pro μόνον μεγέθει &c. Vide exempla jam prolata p. 30. not. 3.

[3] Ἐδόκει δὴ θεῖον &c.] Ponte quidem junctum hunc amnem Darium poſthac Alexandrumque trajeciſſe narrant Hiſtorici. Quorum diverſas opiniones, huc ſcilicet ſpectantes, in Diſſert. Geograph. excuſſas videre eſt: ubi et de Syria (ſcil. Meſopotamiæ parte) et Araxe illo mox ſequenti agitur. Lege Arrian. de exped. Alex. lib. i. cap. 27.

C. V. ἐξελαύνει [1]διὰ τῆς Ἀραβίας, τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, σταθμοὺς ἐρήμους πέντε, παρασάγγας τριάκοντα καὶ πέντε. Ἐν τούτῳ δὲ τῷ τόπῳ ἦν μὲν ἡ γῆ [2]πεδίον, ἅπαν ὁμαλὸν ὥσπερ θάλαττα, ἀψινθίου δὲ πλῆρες· εἰ δέ τι καὶ ἄλλο ἐνῆν ὕλης ἢ καλάμου, ἅπαντα [3]ἦσαν εὐώδη, ὥσπερ ἀρώ-
2 ματα· [c]δένδρον[4] δ' οὐδὲν ἐνῆν. [d]Θηρία δὲ, [e]πλεῖστοι μὲν [5]οἱ

[c] δένδρον] δένδρων Castal. [d] θηρία δὲ] Brodæus, MSS. Par. et Eton. et marg. Steph. addunt παντοῖα. [e] πλεῖστοι μὲν οἱ ἄγριοι ὄνοι] πλεῖστοι μὲν ὄνοι ἄγριοι Marg. Steph. MSS. Par. et Eton.

[1] Διὰ τῆς Ἀραβίας,] Qua de videfis Differtationem modo adpellatam.

[2] Πεδίον, ἅπαν ὁμαλὸν &c.] Mefopotamiæ campos fæpius memorat Q. Curtius, lib. iii. cap. 2. et 8. lib. iv. cap. 9. Jure autem optimo æquatam regionis hujus planitiem mari adfimulavit; quippe quod ipfum *Æquor* adpellatum fit, quod æquatum eft et planum, auctoribus Varrone de L. L. lib. vi. cap. 2. et Nonio ad v. *Æquor*. Ἀψίνθιον autem Theophraftus lib. iv. cap. 6. ἐν τοῖς πρὸς ἄρκτον reperiri tradit. Sed in aliis atque aliis plagis varia crefcunt ejufdem plantæ genera; quæ Plinius enumerat lib. xxxvii. cap. 7.

[3] Ἦσαν εὐώδη, &c.] Eandem forfan, ac Nofter, Arabiam voluit Q. Curtius, lib. v. cap. 1. quam *regionem* vocat *odorum fertilitate nobilem*. Theophraftus etiam lib. iv. cap. 6. de locis, ubi plantæ odoratæ nafcantur, fcribit abunde venire τὰ εὔοσμα περὶ Ἀραβίαν καὶ Συρίαν καὶ &c. quem videfis ad lib. ix. cap. 7.

[4] Δένδρον] Rerum fibi tractandarum quatuor has potiffimum fpecies enumerat Theophraftus lib. i. cap. 5. δένδρον, θάμνος, φρύγανον, πόα: quarum primam his verbis defcribit. Δένδρον ἐστὶ τὸ ἀπὸ ῥίζης μονοστέλεχες, πολύκλαδον, ὀζωτὸν, οὐκ εὐαπόλυτον. Vox ὕλη apud Xenoph. Œcon. p. 501-2. edit. Steph. complectitur (uti cæteras alibi fpecies) τὰ φρυγανώδη καὶ τὰ ποώδη. Hic autem illa præcipue denotare videtur, fimul et τὰ θαμνώδη, fcil. *frutices*; quorum inter aquaticum genus, arundines principatum tenere dicit Plinius lib. xvi. cap. 36.

[5] Οἱ ἄγριοι ὄνοι,] Defertis hoc animal gaudere locis, Sacra fubinde docet Scriptura. Hinc ab Ofea בודד i. e. *folitarium* dicitur viii. 9. Conf. Job. xxiv. 5. Jer. ii. 14. Jef. xxxii. 14. ubi cum prædicitur fore, ut Jerufalem fiat *gaudium onagrorum*, idem eft, ac fi vaftanda dicatur, et in defertum redigenda. Sic et de Nebucadnetfare legitur, Dan. v. 21. *cum onagris fuit habitatio ejus*, i. e. in locis ab hominum confortio remotiffimis; interprete eruditiff. Bocharto. Quod autem Nofter mox de iftius animalis velocitate tradit, id vero multiplici auctorum teftimonio con-

ἄγριοι ὄνοι, [f] οὐκ[1] ὀλίγαι ἦ στρουθοὶ [g] αἱ μεγάλαι· ἐνῆσαν C. V. δὲ καὶ [2] ὠτίδες καὶ δορκάδες· ταῦτα δὲ τὰ θηρία οἱ ἱππεῖς ἐδίωκον ἐνίοτε. Καὶ οἱ μὲν ὄνοι, ἐπεί τις διώκοι, προδραμόντες [h] ἀνειστήκεσαν[3]· (πολὺ γὰρ [i] τοῦ ἵππου θᾶττον ἔτρεχον)

[f] οὐκ ὀλίγαι] πολλοὶ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. Vitium edd. vett. οὐκ ὀλίγοι repetitum eſt a Stephano, et hinc a Leunclavio. [g] αἱ μεγάλαι] οἱ μεγάλοι MS. Par. [h] ἀνειστήκεσαν] ἂν εἱστήκεσαν Ald. ἵστασαν MSS. Eton. Par. et marg. Steph. [i] τοῦ ἵππου—οὐκ ἦν λαβεῖν] τῶν ἵππων θᾶττον ἔτρεχον, καὶ πάλιν ἐπεὶ πλησιάζοιεν οἱ ἵπποι, ταυτὸν ἐποίουν· καὶ οὐκ ἦν λαβεῖν MS. Eton. et marg. Steph. ſic quoque MS. Par. apud Zeun. ſed apud Hutchinſonum τῶν ἵππων ἔτρεχεν θᾶττον· καὶ πάλιν—ταυτὸ ἐποίουν· καὶ οὐκ ἦν λαβεῖν.

firmatur. Oppianus Κυνηγ. lib. iii. ver. 184. et ſeq. onagrum deſcribit κραιπνὸν, ἀελλοπόδην, κρατερώνυχον, ὀξύτατον θεῖν. Ælian. de Anim. lib. xiv. cap. 10. Ὄνοι (ſcil. ἄγριοι) Μαυρούσιοι ὠκιστοι δραμεῖν, παρά γε τὴν πρώτην ὁρμὴν εἰσιν ὀξύτατοι, ἢ ὡς, καὶ νὴ Δία, αὔρας τινὸς ἐμβολὴν εἶναι, ἢ πτερὸν αὐτόχρημα ὄρνιθος. Porro (uti monuit vir ſummus, modo laudatus) ex celeritate curſus factum videtur פרא, quod pro *onagro* Hebræi et Arabes uſurpant. Quippe פרא, vel פרי, Syris *currere* eſt. Cæterum de carne hujuſce feræ Noſtro adſentitur Plinius lib. viii. cap. 44. Nam *pullis eorum,* (onagrorum) inquit, *ceu præſtantibus ſapore, Africa gloriatur.*

[1] Οὐκ ὀλίγαι δὲ στρουθοὶ &c.] In quibuſdam exemplaribus perperam ſcribitur ὀλίγοι. Hebræis aves iſtæ ſunt בנות יענה, Jeſ. xiii. 21. *filiæ ululæ,* ut peſſime quidam Interpretes verterunt. Interp. LXX. quidem, ad Jeſ. locum modo citatum, habent σειρῆνες, licet alias paſſim et rectius reddiderint στρουθοὶ vel στρουθία. Clar. Fuller. Miſc. S. lib. vi. cap. 7. Interpretibus iis Lexicographiſque, qui per בנות יענה intelligunt *ululas, noctuas, bubones* patrocinatus eſt: ſed Bochartus, multis probat Hieroz. lib. ii. cap. 14. verbis iſtis in SS. deſignari *ſtruthiones fœminas,* aves eremicolas, in aridis locis, qualia deſcribit Xenophon, verſantes. Porro per *Arabem,* de quo loquitur Jeſ. cap. dicto, ver. 20. recte intellexeris *Scenitas* illos, (quales in Meſopotamia fuiſſe oſtendet Diſſert. noſtra Geograph.) per deſerta et inculta loca vagabundos. Sed de hac avi mox iterum.

[2] Ὠτίδες καὶ δορκάδες·] De prioribus paulo infra. Δορκάδες autem *a videndo,* ſeu *clarius proſpiciendo,* nomen, auctore Etymologo, ſortiuntur: Δορκὰς παρὰ τὸ δέρκω, τὸ βλέπω—ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῶον, καὶ εὐόμματον. Cui accedit Phavorinus. Ὀτίδος, τοῦ ὀρνέου· ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ὠτίδα, διὰ τοῦ ω μεγάλου, γράφει· Ξενοφῶν δὲ, ἐν τῷ πρώτῳ Κύρου Ἀναβάσεως, ὀτίδα, διὰ τοῦ ο μικροῦ. Hoc de animali copioſe adcurateque, ſuo ſcilicet more, tractat doctiſſ. Bochartus lib. iii. cap. 25. operis ſæpius laudati.

[3] Ἀνειστήκεσαν·] Stephanus aut ἕστασαν, aut ἵστασαν (quod MS.

C. V. καὶ πάλιν ἐπεὶ πλησιάζοι ὁ ἵππος, ταὐτὰ ἐποίουν· ὥστε [1] οὐκ ἦν λαβεῖν, εἰ μὴ διαστάντες οἱ ἱππεῖς θηρῷεν διαδεχόμενοι τοῖς ἵπποις. Τὰ δὲ κρέα τῶν ἁλισκομένων ἦν παραπλήσια τοῖς ἐλαφείοις, ἁπαλώτερα δέ. 3 Στρουθὸν δὲ οὐδεὶς ἔλαβεν· οἱ δὲ διώξαντες τῶν ἱππέων ταχὺ ἐπαύοντο· πολὺ γὰρ [k] ἀπέσπα [l] ἀποφεύγουσα, [2] τοῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς δὲ

[k] ἀπέσπα] ἀπέστα Junt. et MS. Guelf. [l] ἀποφεύγουσα] φεύγουσα MSS. Par. et Eton.

Eton. exhibet) scribendum putat. Ipse vero libentius reposuerim ἐφειστήκεσαν, quo verbo rem fere eandem Noster in Κυνηγετ. exprimit. Τὰ μὲν εὐναῖα ὁ λαγὼς ποιεῖ̀) (sic enim ex emendatione Leunclaviana legerim) ἐφιστάμενος, τὰ δὲ δρομαῖα τρέχων. Edit. Steph. p. 572. et infra paulo p. 573. Προλαμβάνοντες (lepores) δὲ τὰς κύνας, ἐφίστανται, καὶ &c. Sed quo minus hæc probetur emendatio, impedient forsan Suidas et Phavorinus, qui pariter ἀνίστη, ἀντὶ τοῦ ἐφίστη poni statuunt. Quorum, hac saltem in re, haud multum apud me valet auctoritas; cum nullum ad istam interpretationem muniendam exemplum adduxerint.

[1] Οὐκ ἦν λαβεῖν, &c.] Demetr. Phal. Περὶ Ἑρμην. sect. 93. Ὄνομα δ' ἀντὶ λόγου τίθεται, οἷον ὡς ὁ Ξενοφῶν φησιν, ὅτι οὐκ ἦν λαβεῖν ὄνον ἄγριον, εἰ μὴ οἱ ἱππεῖς διαστάντες θηρῷεν διαδεχόμενοι· ὀνόματι, οἷον ὅτι οἱ μὲν ὄπισθεν ἐδίωκον, οἱ δ' ἀπήντων, ὑπελαύνοντες πρόσω, ὥστε τὸν ὄναγρον ἐν μέσῳ ἀπολαμβάνεσθαι.

[2] Τοῖς μὲν ποσὶ δρόμῳ, ταῖς &c.] Egregie locus hic illustrando commati 18. cap. xxxix. libri Job inservire possit. De cursu autem volatuve στρουθῶν, inter se una et mente et voce pene consentiunt auctores. Diodor. Sic. Arabiæ feris adnumeratam hanc avem describit lib. ii. p. 133. edit. Rhodom. atque iterum, lib. iii. p. 162. unde pauca libet (cum omnia huc adduci nec fas nec opus sit) pro re delibare: τοῦτο (ὀρνέου γένος) πέτεσθαι μὲν μετέωρον οὐ δύναται, διὰ τὸ βάρος· τρέχει δὲ πάντων ὠκύτατον, μικρὸν ἄκροις τοῖς ποσὶ τῆς γῆς ἐπιψαῦον· μάλιστα δ' ὅταν κατ' ἀνέμου πνοὰς ἐξαίρῃ τὰς πτέρυγας ὑπεξάγει καθαπερεὶ τις ναῦς ἱστιοδρομοῦσα. Ælian. de Anim. lib. ii. cap. 27. —θεῖ δὲ ὤκιστα (ἡ στρουθὸς) καὶ τὰς παρὰ τὴν πλευρὰν ἑκατέραν πτέρυγας ἁπλοῖ, καὶ ἐμπίπτον τὸ πνεῦμα κολποῖ, δίκην ἱστίων, αὐτάς. Eundem videsis lib. iv. cap. 37. et Plin. H. N. lib. x. cap. 1. qui et *equitis* eam (ut Noster modo supra) *celeritatem vincere* tradit: quod idem, ex benigniori orientalis ingenii vena, Jobus, loc. cit. elegantissime *deridere* dixit. Testimoniorum licet jam abunde sit, mihi tamen temperare nequeo, quominus, Claudianus quæ de struthiocamelo cecinit, adferam:

Vasta velut Lybiæ venantum
vocibus ales

πτέρυξιν [l]ἄρασα, ὥσπερ ἱςίῳ χρωμένη. [1]Τὰς δὲ ὠτίδας, C. V.
[2]ἄν τις ταχὺ ἀνίςη, ἔςι λαμβάνειν· [m]πέτονται γὰρ βραχὺ,

[l] ἄρασα] αἴρουσα MS. Par. [m] πέτονται] πέτανται Codd. Par. et Eton.

Cum premitur, calidas curſu
tranſmittit arenas,
Inque modum veli ſinuatis fla-
mine pennis
Pulverulenta volat—

in Eutrop. lib. ii. ver. 310. et ſeq. En *curſum* et *volatum* aliti huic tributum! quippe animal eſt (ut Diodori verbis lib. ii. p. 133. utar) χερσαῖον ἅμα καὶ πτηνόν: lucem hæc locutioni Xenophonteæ, ἀπέπτα ἀποφεύγουσα, fœnerant adeo, ut adcuratam ſimul et concinnam eam oſtendant.

[1] Τὰς δὲ ὠτίδας, &c.] Athenæus lib. ix. cap. 10. adlatis his de *otide* verbis, ait: ἀληθῆ λέγειν φησὶ τὸν Ξενοφῶντα ὁ Πλούταρχος περὶ τῶν ὠτίδων. Idem, loco cit. *otos* (de quibus Plin. lib. x. cap. 23.) et *otidas* male inter ſe confundit. Cur autem brevis ſint et tardi volatûs, cauſam adfert Ælian. lib. v. cap. 24.— βαρεῖαί τε εἰσὶ, καὶ σαρκῶν ὄγκον περιφέρουσι. Atque eadem de cauſa *Tardæ* Plinio lib. x. cap. 22. videntur dictæ: *Proximæ eis* (ſcil. Tetraonum generi) *ſunt, quas Hiſpania aves tardas adpellat, Græcia otidas, damnatas in cibis.* Ultima vero verba ſuſpicionem inferunt, *tardam* et *otida* perperam pro avi eadem accipi ſolere. Videſis notas et emendat. Cl. Harduini ad loc. Plinii modo cit. Attamen forſan dixerit aliquis, alium aliî populo cibum in deliciis eſſe: ejuſdemque adeo generis animantes, ſub diverſis cœli plagis repertas, hic grati, illic ingrati eſſe ſaporis. Cæterum, pro ἥδιστα apud Athen. loc. cit. legitur ἡδέα.

[2] Ἄν τις ταχὺ ἀνίςη,] "Præ-"teriti imperfecti (verba ſunt "Stephani) tertia perſona eſt "ἀνίςη, quæ nullo modo conve-"nit: neque ἂν potentialis par-"ticula apte illi loco adjungi "poteſt. At ſi ἂν ſumamus pro "ἐὰν (ut certe ſumi debet) tunc "nove hæc particula indicativo "modo jungetur, pro εἰ. Sed "etiamſi demus potuiſſe dici "ἐὰν ἀνίςη, pro εἰ ἀνίςη, non ἐςὶ, "ſed ἦν ſequi debuiſſe manifeſ-"tum eſt. Quæ omnia incom-"moda vitare poterit, qui mu-"tato tantum accentu, ἀνιςῇ "legat in ſubjunctivo modo." Hæc ille: cujus equidem ſententiæ tanta diligentia expoſitæ libens acceſſerim, ni ea omnia quæ dicit incommoda, nulla eſſe putarem. Quippe ἂν ſi modo interdum indicativo jungi, docebunt, exemplis adlatis, vulgares etiam Grammatici: quod autem ad ἐςὶ attinet, ipſe Stephanus oſtendit in Append. ad ſcripta de Dial. Attica, præſens pro præterito imperfecto nonnunquam poni, exemplis ex Thucyd. citatis: quibus vir doctus hæc recte ſubjungit: *Sic ſolent in narrationibus præſenti uti tempore, aut ſaltem verba*

C. V. ὥσπερ πέρδικες, καὶ ταχὺ ἀπαγορεύουσι. Τὰ δὲ κρέα αὐτῶν ἥδιστα ἦν.

4 Πορευόμενοι δὲ διὰ ταύτης τῆς χώρας ἀφικνοῦνται [1] ἐπὶ τὸν [n] Μασκᾶν ποταμὸν, τὸ εὖρος πλεθριαῖον. Ἐνταῦθα ἦν [2] πόλις ἐρήμη, μεγάλη, ὄνομα δὲ αὐτῇ Κορσωτή· περιεῤῥεῖτο δὲ αὕτη ὑπὸ τοῦ [o] Μασκᾶ κύκλῳ. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, [3] καὶ [p] ἐπεσιτίσαντο τὸ στράτευμα.

5 Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει σταθμοὺς ἐρήμους τρεισκαίδεκα, παρασάγγας ἐνενήκοντα, τὸν Εὐφράτην ποταμὸν ἐν δεξιᾷ ἔχων, καὶ ἀφικνεῖται [4] ἐπὶ Πύλας. Ἐν τούτοις τοῖς σταθμοῖς πολλὰ τῶν ὑποζυγίων ἀπώλετο ὑπὸ τοῦ λιμοῦ· οὐ γὰρ ἦν χόρτος, [5] οὐδὲ ἄλλο δένδρον οὐδὲν, ἀλλὰ ψιλὴ ἦν ἅπασα ἡ χώρα· οἱ δὲ ἐνοικοῦντες, [6] ὄνους [q] ἀλέτας [r] περὶ τὸν ποταμὸν

[n] Μασκᾶν] Μάσκαν MS. Par. [o] Μασκᾶ] Μάσκα MS. Par. [p] ἐπεσιτίσαντο τὸ στράτευμα] ἐπεσιτίσαντο MSS. Par. et Eton. omiſſis τὸ στράτευμα. [q] ἀλέτας] ἀλέτας, οὓς ἡμεῖς μύλους, οἱ δὲ Ἀττικοὶ μύλας MSS. Par. et Eton. et quidam codd. Steph. [r] περὶ τὸν] παρὰ τὸν MSS. Par. Eton. et Guelf. et marg. Steph.

præſentis temporis admiſcere, tanquam de re, quæ eo ipſo tempore geratur, loquentes. Quod ſi cui magis adriſerit lectio, quam Stephanus recipiendam cenſet, ſuo, per me licet, ingenio fruatur.

[1] Ἐπὶ τὸν Μασκᾶν] Quo de fluvio conſule Diſſert. Geograph. de plethri menſura diximus Κύρ. Παιδ. p. 522.

[2] Πόλις ἐρήμη,] Videſis p. 11. not. 1.

[3] Καὶ ἐπεσιτίσατο &c.] Liberius ſane, atque minus adcurate, hæc Leunclavius vertit: *et exercitui frumentatione proſpiciebatur*; quaſi *paſſivo* non *medio* ſenſu poneretur verbum ἐπεσιτίσατο. Supra paulo p. 45. dixit Noſter: Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς, καὶ ἐπεσιτίσαντο, ſcil. οἱ στρατιῶται. Scholiaſta ad Thucyd. lib. vi. fere extremum, ἐπισιτίζεσθαι, τὸ μετὰ τὸ φαγεῖν, λαβεῖν τι εἰς ἑτέραν τροφήν.

[4] Ἐπὶ Πύλας.] De quibus adeunda eſt Diſſert. Geograph.

[5] Οὐδὲ ἄλλο δένδρον] Dicit ἄλλο, quaſi prius δένδρον τι memoraſſet. Similiter adhibet ἄλλη, Κύρ. Παιδ. p. 345. et ἄλλοι, p. 200.

[6] Ὄνους ἀλέτας &c.] Heſychio interprete, ὄνος eſt, ὁ ἀνώτερος λίθος τοῦ μύλου. Apud Evangel. Marci, cap. ix. ver. 42. eſt λίθος μυλικός: Matthæi, cap. xviii. ver. 6. μύλος ὀνικός: ſimiliter Lucæ xvii. 2. locutione deſumpta ex vetuſto more aſinos ad circumagendas molas adhi-

ὀρύττοντες καὶ ποιοῦντες, εἰς Βαβυλῶνα ἦγον καὶ ἐπώλουν, C. V.
καὶ ἀνταγοράζοντες σῖτον ἔζων. [1]Τὸ δὲ στράτευμα ὁ σῖτος 6
ἐπέλιπε, καὶ πρίασθαι οὐκ ἦν, εἰ μὴ ἐν τῇ Λυδίᾳ ἀγορᾷ,
[2]ἐν τῷ Κύρου βαρβαρικῷ, [3]τὴν καπίθην [4]ἀλεύρων ἢ
ἀλφίτων, τεττάρων [s]σίγλων. Ὁ δὲ [t]σίγλος δύναται ἑπτὰ
ὀβολοὺς καὶ ἡμιοβόλιον Ἀττικούς· ἡ δὲ καπίθη δύο χοίνι-
κας Ἀττικοὺς ἐχώρει. Κρέα οὖν ἐσθίοντες οἱ στρατιῶται
διεγίγνοντο. [5]Ἦν δὲ τούτων τῶν σταθμῶν, οὓς πάνυ μακροὺς 7

[s] σίγλων] σίγκλων MS. Par. [t] σίγλος] σίγκλος MS. Par.

bendi. Molæ autem *aſinariæ* quæ dicuntur, Catonis cap. 10. de R. R. majores erant; minores *truſatiles* A. Gell. lib. iii. cap. 3. quæ ab hominibus verſabantur. Videſis quæ viri eruditi notarunt ad Jul. Poll. lib. vii. cap. 4. Poſt ὄνους MS. Eton. et exemplaria quædam, quorum meminit Stephanus, habent οὓς ἡμεῖς μύλους, οἱ δ' Ἀττικοὶ μύλας, παρὰ τὸν ποταμὸν &c. Sed quin ex ſcholio verba hæc irrepſerint, minime tam mihi quam Stephano dubium eſt. Cæterum ad ποιοῦντες, quod ſtatim ſequitur, ex Phavorino notandum, ποιεῖν λέγεσθαι ἐπὶ τῶν ποιητικῶν, τεκτονικῆς ſcilicet καὶ τῶν τοιούτων.

[1] Τὸ δὲ στράτευμα ὁ σῖτος ἐπέλιπε,] Id omne, nimirum, quod modo ἐπεσιτίσατο.

[2] Ἐν τῷ Κύρου βαρβαρικῷ,] Scil. στρατεύματι, ut ſupra p. 29. vel στρατῷ, uti mox poſtea: qua de ellipſi agitur p. 9. not. 2.

[3] Τὴν καπίθην] Hac de menſura, cæteriſque ſive ponderibus ſive menſuris, quæ ſequuntur, conſulendus eſt Index iis explicandis deſtinatus.

[4] Ἀλεύρων ἢ ἀλφίτων,] Muretus ἀλεύρων ἢ delenda cenſet; eaque interpretes neglexiſſe videntur. At Muretus idem, parum ſibi conſtans, has eaſdem voces conjungendas autumat ad Κύρ. Παιδ. lib. v. p. 329. ubi vide ſcripta not. 5. Cum autem vulgata ſcriptura codicum auctoritate nitatur, minime rejicienda videtur. Heſychius: Ἄλευρα κυρίως, τὰ τοῦ σίτου, ἄλφιτα δὲ, τὰ τῶν κριθῶν: cui accedit Phavorinus. Voces illas diſtinguit etiam Jul. Poll. lib. vii. cap. 5. Τῇ δὲ ἀρτοπώλιδι ἀνήκει ἄλευρα, ἄλφιτα, &c. *Sed panis venditrici conveniunt farinæ,* &c.

[5] Ἦν δὲ &c.] Deficit hic vox τινὲς, ut τινὰς apud Κύρ. Παιδ. p. 390. Ejuſdem fere ἐλλείψεως videre eſt exempla Lucæ xxi. 16. Apocal. ii. 10. Act. xxi. 16. Συνῆλθον δὲ καὶ τῶν μαθητῶν ſcil. τινὲς &c. Vide etiam Joan. vi. 39. xvi. 17. Deinde ἦν ponitur pro ἦσαν. Similiter apud Ariſtoph. Λυσιστρ. ver. 1262.

Ἦν γὰρ τὤνδρες οὐκ ἐλάσσως
Τᾶς ψάμμας τοὶ Πέρσαι.

Biſetus: Ἦν γὰρ τὤνδρες:

C. V. ἤλαυνεν, ὁπότε ἢ πρὸς ὕδωρ βούλοιτο [1]διατελέσαι ἢ πρὸς [2]χιλόν. Καὶ δή ποτε στενοχωρίας καὶ πηλοῦ φανέντος ταῖς [u]ἁμάξαις δυσπορεύτου, ἐπέστη ὁ Κῦρος σὺν τοῖς περὶ αὐτὸν ἀρίστοις καὶ εὐδαιμονεστάτοις, καὶ ἔταξε Γλοῦν καὶ Πίγρητα, [3]λαβόντας τοῦ βαρβαρικοῦ στρατοῦ συνεκβιβάζειν [x]τὰς ἁμάξας.
8 Ἐπεὶ δὲ ἐδόκουν αὐτῷ [y]σχολαίως ποιεῖν, ὥσπερ ὀργῇ ἐκέλευσε τοὺς περὶ αὐτὸν Πέρσας τοὺς κρατίστους [z]συνεπισπεῦσαι τὰς ἁμάξας. Ἔνθα δὴ μέρος τι [4]τῆς εὐταξίας

u ἁμάξαις] ἀμάξαις MS. Guelf. per ſpiritum lenem conſtanter. x τὰς ἁμάξας] ταῖς ἁμάξαις Edd. vett. et marg. Steph. ταῖς ἀμάξαις MS. Guelf. y σχολαίως] σχολαίους Edd. vett. et MS. Guelf. z συνεπισπεῦσαι] συνεπισπεύσειν MSS. Par. et Eton.

Ἦσαν γὰρ τοὶ ἄνδρες, ἦγουν οἱ ἄνδρες, οἳ &c. Σημείωσαι δὲ τὸ ἦν, ἀντὶ τοῦ ἦσαν κατὰ συγκοπὴν εἰρῆσθαι. Sophocl. Τραχ. ver. 529.

Ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι
Κλίμακες· ἦν &c.

Schol. ἦν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. Cum his conſentit etiam Moſchopulus.

[1] Διατελέσαι] Eodem hic ſenſu adhibetur verbum compoſitum, quo ſimplex τελῶ, apud Thucyd. lib. iv. fere medio: Καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐκ τῆς Μελιτίας ἀφώρμησεν, ἐς Φάρσαλόν τε ἐτέλεσε καὶ &c. i. e. *Eodem die, quo Melitia diſceſſerat, Pharſalum pervenit*, &c. Idem eſt verborum ἀνύειν et διανύειν uſus apud Polyb. uti ad Matth. x. 23. adnotavit Clar. Raphelius. Utrumque verbum, τελεῖν ſcil. et ἀνύειν, eodem ſenſu uſurpat Thucyd. lib. ii. prope fin. In iis autem omnibus deficere videtur accuſat. ὁδόν. Itaque verba Evangeliſtæ loc. cit. τελέσητε τὰς πόλεις reſolvi poſſint in τελέσητε τὴν εἰς τὰς πόλεις ὁδόν. Adpoſite vero, nec ſine emphaſi quadam, Noſter verbum adhibere compoſitum videtur, cum de eo loquitur, qui ſtrenue adeo continuabat iter, ut non prius quieſcendum ſtatueret, quam ad loca reficiendo exercitui opportuna perveniret.

[2] Χιλόν.] Heſychius: Χιλός, ἡ τροφὴ, καὶ χόρτος τῶν βοσκημάτων. Moſchopulus: Χιλός, ἡ τροφὴ τῶν βοσκομένων ζώων. Hoc modo Phavorinus exponit χεῖλος: et Heſych. χειλοῦσθαι, παχύνεσθαι, σιτίζεσθαι. Apud illum autem repoſuerim χιλός, apud hunc χιλοῦσθαι.

[3] Λαβόντας τοῦ βαρβαρικοῦ—συνεκβιβάζειν &c.] Scil. μέρος τι. Vide ſupra p. 43. not. 5. ſignificanter autem adeo atque ornate, variata ſubinde elocutione, dixit συνεκβιβάζειν, συνεπισπεῦσαι, μετεώρους ἐξεκόμισαν &c. ut nihil ſupra. Videſis Longin. de Sublim. ſect. 30.

[4] Τῆς εὐταξίας] Vocis hujus ſignificationem ex iis, quæ de verbo ἀτακτεῖν notavimus Κύρ. Παιδ. p. 563. petere licet.

ἦν θεάσασθαι. Ῥίψαντες γὰρ τοὺς [y]πορφυροῦς[1] κάνδυς, C. V.
ὅπου ἕκαστος ἔτυχεν ἑστηκὼς, [2]ἵεντο, ὥσπερ ἂν δράμοι τις περὶ νίκης, καὶ μάλα κατὰ πρανοῦς γηλόφου· ἔχοντες τούτους τε τοὺς πολυτελεῖς χιτῶνας, καὶ τὰς ποικίλας [3]ἀναξυρίδας· ἔνιοι δὲ καὶ στρεπτοὺς [z]περὶ τῷ τραχήλῳ, καὶ [a]ψέλλια [b]ἐπὶ τῶν χειρῶν[4]· εὐθὺς δὲ σὺν τούτοις εἰσπηδήσαντες εἰς τὸν πηλὸν, θᾶττον ἢ ὥς τις ἂν ᾤετο, μετεώρους ἐξεκόμισαν τὰς
ἁμάξας. Τὸ δὲ σύμπαν, δῆλος ἦν [c]Κῦρος [d]σπεύδων πᾶ- 9
σαν τὴν ὁδὸν, [5]καὶ οὐ διατρίβων, ὅπου μὴ ἐπισιτισμοῦ ἕνεκα, ἤ τινος ἄλλου ἀναγκαίου ἐκαθέζετο· νομίζων, ὅσῳ μὲν ἂν θᾶττον ἔλθοι, τοσούτῳ ἀπαρασκευαστοτέρῳ βασιλεῖ [e]μαχεῖσθαι[6]· ὅσῳ δὲ σχολαιότερον, τοσούτῳ πλέον βασιλεῖ

y πορφυροῦς] πορφυροὺς MSS. Par. et Eton. z περὶ τῷ τραχήλῳ] περὶ τοῖς τραχήλοις MSS. Par. Eton. et marg. Steph. a ψέλλια] ψέλια MSS. Par. Guelf. et edd. vett. excepta Castal. b ἐπὶ τῶν χειρῶν] περὶ ταῖς χερσὶν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. c Κῦρος] ὁ Κῦρος MS. Eton. d σπεύδων] ὡς σπεύδων MSS. Par. et Eton. e μαχεῖσθαι] συμμαχεῖσθαι MS. Eton. μάχεσθαι edd. vett. MS. Guelf. et marg. Steph.

1 Πορφυροῦς κάνδυς,] Vide Κύρ. Παιδ. p. 19. et Indicem voc. Persic. ei adjectum; et quæ dicta sunt Histor. hujus p. 20. not. 2.

2 Ἵεντο, ὥσπερ &c.] Verborum tam delectum quam ordinem ad rem, qua de agitur, feliciter depingendam mirifice adcommodavit auctor. Currendi certamina, gymnicis in Græcorum ludis celebria, eum respexisse, nullus licet monuerim, animadvertet lector.

3 Ἀναξυρίδας·] Lege scripta Κύρ. Παιδ. p. 595. not. 3.

4 Ἐπὶ τῶν χειρῶν·] Κύρ. Παιδ. p. 19. περὶ ταῖν χεροῖν. Sed solent auctores (verba fere sunt Eustath. ad Il. α΄. p. 47.) ἀδιαφορεῖν ἐν τοῖς δυϊκοῖς καὶ τοῖς πληθυντικοῖς.

5 Καὶ οὐ διατρίβων,] Scil. τὸν χρόνον. Similiter Κύρ. Παιδ. p. 231.—ἔλεγεν ὅτι ἐξαμαρτάνοι διατρίβων, καὶ οὐκ ἄγων ὡς &c. Ejusdem nominis, crebras sane ellipses passi, genitivus pluralis paulo post deest in διὰ ταχέων.

6 Μαχεῖσθαι·] MS. Eton. συμμαχεῖσθαι. Libri quidam editi, μάχεσθαι. quo nimirum verbum hoc illi συναγείρεσθαι, mox sequenti, tempore conveniret. Sed præsens temporis futuri significationem, Atticos apud Scriptores, interdum habere, notius est, opinor, quam ut exemplis probari oporteat: quæ tamen si quis requirat, adeat velim H. Stephani Append. ad Scripta de Dial. Attica. Apud hunc Nos-

C. V. συναγείρεσθαι στράτευμα. Καὶ συνιδεῖν δ᾽ ἦν τῷ προσέχοντι τὸν νοῦν ἡ βασιλέως ἀρχὴ [1]πλήθει μὲν χώρας καὶ ἀνθρώπων ἰσχυρὰ οὖσα, [f]τῷ δὲ μήκει τῶν ὁδῶν, καὶ τῷ διεσπάσθαι τὰς δυνάμεις, ἀσθενὴς, εἴ τις διὰ ταχέων τὸν πόλεμον [g]ποιοῖτο.

[2]Πέραν δὲ τοῦ [h]Εὐφράτου, κατὰ τοὺς ἐρήμους σταθμοὺς, ἦν πόλις εὐδαίμων καὶ μεγάλη, ὄνομα δὲ [i]Καρμάνδη· ἐκ ταύτης οἱ στρατιῶται [3]ἠγόραζον τὰ ἐπιτήδεια,

[f] τῷ δὲ μήκει] τοῖς δὲ μήκεσι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [g] ποιοῖτο] ἐποιεῖτο MS. Par. . [h] Εὐφράτου] Εὐφράτου ποταμοῦ Codd. Brodæi, Par. Eton. et marg. Steph. [i] Καρμάνδη] Χαρμάνδη Edd. vett. omnes, MS. Guelf. et duo codd. regii Par. in alterutro horum tantum pro δ eſt θ.

trum paulo infra lecturi ſumus —ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων ἐλώντων καὶ διακοψόντων· ubi ἐλώντων Attice ſcribitur pro ἐλασόντων, ut participiis his inter ſe conveniat.

[1] Πλήθει μὲν χώρας &c.] Ariſtot. Metaphyſ. lib. v. cap. 13. Λέγεται δὲ πλῆθος μὲν, τὸ διαιρετὸν δυνάμει εἰς μὴ συνεχῆ· μέγεθος δὲ, τὸ εἰς συνεχῆ. Sed ad ἀκρίβειαν amuſſimve philoſophicam, auctores politioris elegantiæ ſtudioſi ſuam exigi orationem minime patiuntur. De quantitate (uti loquuntur) continua, ſucceſſiva, πλῆθος Noſter adhibuit etiam hujus hiſtoriæ extremo. Vocis quoque μέγεθος vicem explet apud Demoſth. in Philip. orat. iv. init. p. 96. Ἡ μὲν οὖν ἀσέλγεια, καὶ πλεονεξία, ᾗ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους Φίλιππος χρῆται, τοσαύτη τὸ πλῆθος, ὅσην ἀκούετε.

[2] Πέραν δὲ τοῦ Εὐφράτου, &c.] Diodor. Sic. lib. ii. p. 99. Μεγάλοι δ᾽ ὄντες (ſcil. Euphrates et Tigris) καὶ συχνὴν χώραν ἔχοντες καὶ διαπορευόμενοι, πολλὰς ἀφορμὰς παρέχονται τοῖς ἐμπορικῇ χρωμένοις ἐργασίᾳ. Διὸ καὶ συμβαίνει τοὺς παραποταμίους τόπους πλήρεις ὑπάρχειν ἐμπορίων εὐδαιμόνων, καὶ μεγάλα συμβαλλομένων πρὸς τὴν τῆς Βαβυλωνίας ἐπιφάνειαν.

[3] Ἠγόραζον] Thomas Magiſter: Ὠνήσομαι κάλλιον ἢ ἀγοράσω. Grammatici nempe verbum ἀγοράζειν pro ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν potiſſimum poni exiſtimant. Ita fere Scholiaſta ad Ariſtoph. Ἱππ. ver. 1370. Ἀχαρν. ver. 720. ubi Ἀττικῶς iſto venire ſenſu ſcribit. Idem alibi ſimiliter. Sed ipſe poeta Comicus, Πλοῦτ. ver. 985.

Καὶ ταῖς ἀδελφαῖς ἀγοράσαι χιτώνιον

Ἐκέλευσεν ἄν, &c.

oſtendit Atticæ Muſæ minime alienam eſſe verbi ſignificationem, ei quam tribuit hoc loco Xenophon. Hæc fere de ſignificatione v. ἀγοράζειν ex priſcis Græcorum monumentis haurire eſt. Quid vero illo homine fa-

[1]σχεδίαις διαβαίνοντες ὧδε· [2]Διφθέρας, ἃς εἶχον στεγάσματα, ἐπίμπλασαν χόρτου κούφου, εἶτα συνῆγον καὶ συνέσπων, ὡς μὴ ἅπτεσθαι [3]τῆς [k]κάρφης τὸ ὕδωρ· [l]ἐπὶ τούτων διέβαινον, καὶ ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια, οἶνόν τε ἐκ [4]τῆς βαλάνου πεποιημένον τῆς ἀπὸ [m]τοῦ φοίνικος, καὶ σῖτον μελίνης· τοῦτο γὰρ C. V.

[k] κάρφης] κορυφῆς Marg. Steph. et MS. Par. [l] ἐπὶ τούτων] ἐπὶ τούτῳ Edd. vett. et MS. Guelf. [m] τοῦ φοίνικος] τῆς φοινίκης MS. Par.

cias, qui infenſo æque in criticam atque religionem animo, ad ſacros codices proterva manu temerandos adgreſſus, verbum illud *concionari* potius, quam *emere* vertendum ſtatuit? Is quidem fuerit neceſſe eſt,

Ὃς δ' οὔτ' ἐρυθριᾷν οἶδεν, οὔτε (prô dolor) δεδιέναι·

atque dignus ſane, qui ἐν τοῖς ἀγοραίοις concionetur. Macte itaque eſto fama, quam tibi jure pepererunt egregia illa inſcitiæ impudentiæque ſpecimina, perinde bonis literis, judicio ſanæ mentis hominum, ac doctrinæ Evangelicæ contraria. Te certe incolumi, nomenque tuum proſtituente, *Tolandos*, *Collinos*, cæteroſque gregis increduli duces, ætas hæc minime deſiderabit.

[1] Σχεδίαις] Scil. ναυσὶ, *ratibus*, ſeu alio quodam inſtrumentorum genere, uſum navium præbente. Heſychius: Σχεδία, μικρὰ ναῦς: et paulo poſt, οὕτω λέγεται καὶ ἡ εἰκαίως πεποιημένη ναῦς. Similiter Suidas. Et Euſtathius ad Hom. Il. ε΄. p. 516. Σχεδία, inquit, ἡ δι' ὀλίγου συμπαγεῖσα ναῦς. Eſt nimirum σχέδιος adjectivum, denotans *tumultuarium opus, ſeu quid ſubito factum ex materia, quæ σχεδὸν ſeu ad manus eſt.*

[2] Διφθέρας, ἃς εἶχον &c.] Simili ad trajiciendum Hydaſpen adparatu uſum eſſe Alexandrum tradit Arrianus lib. v. Exped. cap. 12. Αὐτὸς δὲ (Ἀλέξανδρος) —ἄγων ἐπὶ τὴν νῆσον καὶ τὴν ἄκραν, ἔνθεν διαβαίνειν αὐτῷ ἦν ἐγνωσμένον. Καὶ ἐνταῦθα ἐπληροῦντο τῆς νυκτὸς αἱ διφθέραι τῆς κάρφης ἐκ πολλοῦ ἤδη παρενηνεγμέναι, καὶ κατεῤῥάπτοντο ἐς ἀκρίβειαν.

[3] Τῆς κάρφης] Phavorinus: Κάρφη, ὁ ξηρὸς καὶ κοῦφος χόρτος. Similiter Suidas: utroque, opinor, locum hunc Xenophontis reſpiciente.

[4] Τῆς βαλάνου &c.] Etymol. M. Βάλανος, ὁ τῶν δρυῶν καρπός. Plenius et adcuratius Phavorinus: Βάλανοι, καὶ τῶν δρυῶν ὁ καρπὸς, et ὁ τῶν φοινίκων. J. Poll. lib. i. cap. 12. Ὁ δὲ καρπὸς, (τοῦ φοίνικος) ὁ μὲν τοῦ ἄῤῥενος, ψήν· ὁ δὲ τῆς θηλείας, βάλανος. Cæterum, ex palmis etiam Plinius lib. xiii. cap. 4. *in Oriente vina* expreſſa tradit. In orbe Orientali Babyloniæ Arabiæque palmas præcipuam obtinere nobilitatem docebit Diodor. Sic. lib. ii. p. 136. Videſis Κύρ. Παιδ. p. 522. not. 1.

C. V. ἦν ἐν τῇ χώρᾳ πλεῖστον. Ἀμφιλεξάντων δέ τι ἐνταῦθα τῶν
11 τε τοῦ Μένωνος στρατιωτῶν [n]καὶ τοῦ Κλεάρχου, ὁ Κλέαρχος, κρίνας ἀδικεῖν [o]τὸν τοῦ Μένωνος, [1]πληγὰς [p]ἐνέβαλεν· ὁ δ' ἐλθὼν πρὸς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα, ἔλεγεν· ἀκούσαντες δ' οἱ στρατιῶται, ἐχαλέπαινον, καὶ ὠργίζοντο ἰσχυρῶς τῷ Κλεάρ-
12 χῳ. Τῇ δ' αὐτῇ ἡμέρᾳ Κλέαρχος ἐλθὼν ἐπὶ τὴν διάβασιν τοῦ ποταμοῦ, καὶ ἐκεῖ κατασκεψάμενος τὴν ἀγορὰν, ἀφιππεύει ἐπὶ τὴν [q]αὑτοῦ σκηνὴν διὰ τοῦ Μένωνος στρατεύματος, σὺν ὀλίγοις [2]τοῖς περὶ [r]αὑτόν· (Κῦρος δ' οὔπω ἧκεν, ἀλλ' ἔτι προσήλαυνε) τῶν δὲ Μένωνος στρατιωτῶν ξύλα σχίζων τις, ὡς εἶδε τὸν Κλέαρχον [3]διελαύνοντα, ἵησι τῇ ἀξίνῃ· καὶ οὗτος μὲν αὐτοῦ ἥμαρτεν· ἄλλος δὲ λίθῳ, καὶ ἄλλος·
13 εἶτα πολλοὶ, κραυγῆς γενομένης. [4]Ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα, καὶ εὐθὺς [5]παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα·

[n] καὶ τοῦ Κλ.] καὶ τῶν τοῦ Κλ. Brodæus et Cod. Par. καὶ τῶν Κλ. MS. Guelf. [o] τὸν τοῦ Μέν.] τῶν τοῦ Μέν. Junt. τοὺς τοῦ Μέν. Ald. Cod. Par. et marg. Steph. [p] ἐνέβαλεν] ἐνέβαλλεν MS. Guelf. [q] αὑτοῦ] αὐτοῦ Edd. vett. et MS. Guelf. ἑαυτοῦ Cod. Par. [r] αὑτὸν] αὐτὸν Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Πληγὰς ἐνέβαλεν·] Lege ſcripta p. 31. not. 5.

[2] Τοῖς περὶ αὐτόν·] Scil. *amicis, familiaribus, comitibus:* quos iſta periphraſi creberrime deſignant auctores. Vide ſupra p. 52. Eandem et Latini locutionem imitantur. Cornel. Nep. in Eumene cap. 10. *Sed non paſſi ſunt hi, qui circa erant*; ſcil. Antigoni *comites* ſive *familiares*. Terent. Eunuchi Act. iii. Sc. v. ver. 33.—*paucæ, quæ circum illam eſſent*, &c. Similiter Hiſtorici paſſim. Cicero etiam Græce dicit οἱ περὶ αὐτὸν, de Cæſaris ſtipatoribus; Ep. 52. ad Attic. lib. xiii.

[3] Διελαύνοντα,] Pro quo Suidas ad v. Ἵησι legit προσιόντα. Fugit autem, ut alia multa, locus hic Cl. editorem Xenophonteus.

[4] Ὁ δὲ καταφεύγει &c.] Suid. in v. Παραγγέλλοντας· καὶ Ξενοφῶν. Ὁ δὲ καταφεύγει εἰς τὸ αὑτοῦ στράτευμα, καὶ εὐθὺς παραγγέλλει εἰς τὰ ὅπλα. Cl. Kuſterum latuit hic locus Xenoph.

[5] Παραγγέλλει εἰς &c.] Quidquid præcipiant imperatores, brevi complectantur oportet, monente cum re ipſa, tum artis tacticæ peritia; uti docent Arrian. Tact. p. 73. edit. Blanc. et Ælian. cap. 53.

καὶ τοὺς μὲν [s]ὁπλίτας ἐκέλευσεν αὐτοῦ μεῖναι, τὰς ἀσπί- C. V.
δας [1]πρὸς τὰ γόνατα θέντας· αὐτὸς δὲ, λαβὼν τοὺς Θρᾷ-
κας καὶ τοὺς [t]ἱππέας, οἳ ἦσαν αὐτῷ ἐν τῷ στρατεύματι πλείους
ἢ [u]τετταράκοντα, (τούτων [x]δ' οἱ πλεῖστοι Θρᾷκες) ἤλαυνεν
ἐπὶ τοὺς Μένωνος, ὥστε ἐκείνους ἐκπεπλῆχθαι καὶ αὐτὸν
Μένωνα, καὶ τρέχειν ἐπὶ τὰ ὅπλα. Οἱ δὲ καὶ [y]ἕστασαν
[2]ἀποροῦντες [z]τῷ πράγματι. [3]Ὁ δὲ Πρόξενος (ἔτυχε γὰρ 14
[a]ὕστερον προσιὼν, καὶ τάξις αὐτῷ ἑπομένη [b]τῶν ὁπλιτῶν)
εὐθὺς οὖν εἰς τὸ μέσον ἀμφοτέρων ἄγων, [4]ἔθετο τὰ ὅπλα,

[s] ὁπλίτας ἐκέλευσεν αὐτοῦ] ὁπλ. αὐτοῦ ἐκέλευσε MS. Par. [t] ἱππέας] ἱππεῖς MS. Par. [u] τετταράκοντα] τεσσαράκοντα MS. Guelf. [x] δ' οἱ πλεῖστοι Θρᾷκες] δὲ Θρᾷκας Junt. οἱ πλεῖστοι additum eſt a manu recentiori in MS. Guelf. [y] ἕστασαν] ἔστασαν Cod. Guelf. [z] τῷ πράγματι abſunt ab edd. vett. omnibus, et MSS. Eton. et Guelf. [a] ὕστερον] ὕστερος MS. Eton. et cod. Guelf. a manu correctoris. [b] τῶν ὁπλιτῶν] πλὴν τῶν ὁπλιτικῶν MS. Eton.

[1] Πρὸς τὰ γόνατα &c.] Lege quæ ad C. Nep. Chabr. cap. 1. n. 6. ſcripſit Loccen.

[2] Ἀποροῦντες τῷ πράγματι.] Nomen hoc, cum articulo ſuo, in MS. Eton. atque edit. Ald. deeſt: quibus tamen libri alii hunc recte locum tribuere. Eſt quippe familiaris auctoribus locutio. Noſter ſupra p. 27. Κῦρος δὲ τούτοις ἀπορῶν τε καὶ &c. Plutarch. Ἐρωτ. διηγ. p. 772. ſub init. Ἀπορῶν δὲ τῷ πράγματι ὁ Θεοφάνης.—

[3] Ὁ δὲ Πρόξενος—εὐθὺς οὖν &c.] Epanalepſi ſubſervit hæc partic. uti et Marc. iii. 31. Luc. xix. 12. Joh. vi. 24.

[4] Ἔθετο τὰ ὅπλα,] Ab Amaſæo peſſime acceptus eſt hic locus. Græca quæ adduximus, cætera ut omittamus, Latinis his rependit, *in medios ſcuta projici jubet.* At Leunclavius, verborum, quam vulgarunt Lexicographi, interpretationem ſecutus, vertit, *arma deponebat:* recte quidem, ſi κατέθετο legiſſet. Aliud vero hic ſonant τίθεσθαι τὰ ὅπλα, nempe *armatus conſiſtere, armis inſtrui,* &c. Hanc phraſeos vim tandem intellexit Leunclavius; quippe qui paulo infra, τούτους δὲ θέσθαι τὰ ὅπλα περὶ τὴν αὐτοῦ σκηνὴν, reddidit, *qui cum armis tabernaculum ſuum circumſiſterent:* et lib. vii. ſub init. θέσθε τὰ ὅπλα, *armati conſiſtite;* et mox, τίθεσθαι τὰ ὅπλα, *in armis* ſuos *conſtituere.* Scholiaſtæ Thucyd. verba huc optime quadrare videntur: is autem, lib. ii. ineunte, θέμενοι τὰ ὅπλα poni dicit ἀντὶ τοῦ, περιθέμενοι ἑαυτοῖς. Ὅμηρος, Σάκε' ὤμοισιν ἔθεντο· ἀνόητον γὰρ τὸ, μεταξὺ πολεμίων ὄντας, μὴ περικεῖσθαι τὰ ὅπλα· τοῦτο δὲ εἶπεν, ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ τυχὸν ἐβάσταζον αὐτὰ, ὡς δ' εἰς τοὺς πολεμίους ἦλθον, ἐνεδύσαντο. Jam

C. V. καὶ ἐδεῖτο τοῦ Κλεάρχου μὴ ποιεῖν ταῦτα. Ὁ δὲ ἐχαλέπαινεν, ὅτι, [c] αὐτοῦ ὀλίγου δεήσαντος καταλευσθῆναι, πρᾴως λέγοι τὸ [d] αὐτοῦ πάθος· [e] ἐκέλευέ τε αὐτὸν ἐκ τοῦ μέσου ἐξίστασθαι. Ἐν τούτῳ δὲ, [f] ἐπεὶ ἧκε Κῦρος[1] καὶ ἐπύθετο τὸ πρᾶγμα, εὐθὺς ἔλαβε τὰ [g] ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας, καὶ

[c] αὐτοῦ ὀλίγου] αὐτοῦ abest ab edd. vett. et MS. Eton. in MS. Guelf. additum est a manu recentiori. [d] αὐτοῦ] Steph. in ed. post. correxit αὑτοῦ. [e] ἐκέλευέ τε] ἐκέλευσέ τε MS. Par. [f] ἐπεὶ ἧκε Κῦρος—εὐθὺς ἔλαβε] ἐπήει καὶ Κῦρος καὶ ε. τ. πρ. εὐθὺς δὲ ἔλαβε MS. Eton. sic quoque MS. Par. apud Zeun. sed pro εὐθὺς δὲ ἔλ. dat εὐθὺς δ' ἔλ. apud Hutchinsonum. [g] ὅπλα] παλτὰ MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

vero Menon licet Clearchusque nullo Proxenum odio prosequerentur, infestis tamen animis inter se jam jam concurrunt; ideoque neutiquam arma erant ei deponenda, qui se utriusque temeritati interposuerat. Idem Scholiasta lib. viii. haud ita longe a fine, θέμενοι τὰ ὅπλα, exponit, ὁπλισθέντες. Similiter Suidas, θέμενος τὰ ὅπλα, inquit, ἀντὶ τοῦ περιθέμενος, καὶ ὁπλισάμενος. Harpocration eadem iisdem verbis explicat: ubi vide quæ Cl. H. Valesius notavit. Ælian. H. V. lib. iii. cap. 43. Κροτωνιάταις γὰρ ἐναντίον ὅπλα θέμενοι, (Sybaritæ) ἀνάστατοι ὑπ' ἐκείνων ἐγένοντο— i. e. *Cum enim adversum Crotoniatas arma cepissent,* &c. Diodor. Sic. lib. xii. p. 116. Καὶ τοῦ πλήθους (Megarensium) σχιζομένου κατὰ τὴν αἵρεσιν, καὶ τῶν μὲν συμμαχούντων τοῖς Ἀθηναίοις, τῶν δὲ βοηθούντων τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἐκήρυξέ τις ἀφ' ἑαυτοῦ, τοὺς βουλομένους τίθεσθαι τὰ ὅπλα μετὰ Ἀθηναίων καὶ Μεγαρέων, scil. *adversus Lacedæmonios* arma (*deponere* nemo certe dixerit, sed) *capere, parata consociare* cum Atheniensibus &c. Hesychius: Θέσθω, εὐτρεπιζέσθω, i. e. *parato, adparato.* Idem: τίθεντο, παρεσκευάζοντο. Phavorinus: τιθέντες, παρασκευάζοντες. Eadem de vi locutionis hujusce testimonium postremo dicat Demosthenes, κατὰ Μειδίου, p. 626. οὐ μόνον δὲ ταῦτ' ὑπῆρχεν αὐτῷ (Alcibiadi)· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου θέμενος τὰ ὅπλα, δὶς μὲν ἐν Σάμῳ, τρίτον δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει, τῷ &c. i. e.—*sed et ipse pro populo sumptis armis, bis* &c. Alias autem ejusdem phraseos significationes, suis quamque locis evolvemus.

[1] Ἐπεὶ ἧκε Κῦρος &c.] MS. Eton. ἐπήει καὶ Κῦρος καὶ—εὐθὺς δὲ &c. cui lectionem vulgatam, cæterorum librorum auctoritate munitam, anteferendam censui. En vero Cyrum ipsum, qui, sapientem uti decet, omnia prius, quam arma, experiri solebat: quoque potissimum jubente, Clearchum Menonemque dicto fore audientes credi par est, armis se prius instruentem, quam tantas componere lites adgreditur! Qua igitur fiducia id inermis ausus esset sibi Proxenus promittere, quod nonnisi sumptis armis effici posse putavit Cyrus?

[1] σὺν τοῖς παροῦσι τῶν [h] Περσῶν, ἧκεν ἐλαύνων εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει [i] ὧδε· „ Κλέαρχε καὶ Πρόξενε, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ „ παρόντες Ἕλληνες, οὐκ ἴστε ὅ, τι ποιεῖτε. Εἰ γάρ τινα „ ἀλλήλοις μάχην συνάψετε, νομίζετε ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ „ ἐμέ τε κατακεκόψεσθαι, καὶ ὑμᾶς οὐ πολὺ ἐμοῦ ὕστερον· „ κακῶς γὰρ τῶν [k] ἡμετέρων ἐχόντων, πάντες οὗτοι, οὓς „ ὁρᾶτε, βάρβαροι [l] πολεμιώτεροι [m] ἡμῖν ἔσονται τῶν παρὰ „ βασιλεῖ ὄντων." Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέαρχος, [2] ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο· καὶ παυσάμενοι ἀμφότεροι, [3] κατὰ χώραν ἔθεντο τὰ ὅπλα. C. V.

h Περσῶν] πισιῶν MS. Eton. πιστῶν in duo, codd. reg. et MS. Par. πλείστων vulg. i ὧδε] τάδε MS. Par. k ἡμετέρων] ὑμετέρων Caſtal. l πολεμιώτεροι excidit ex Junt. et in MS. Guelf. a correctore eſt reſtitutum. m ἡμῖν ἔσονται] ὑμῶν ἔσονται Ald.

[1] Σὺν τοῖς παροῦσι τῶν Περσῶν,] Ita repoſui ex conjectura. Libri editi, quos vidi, omnes exhibent σὺν τοῖς παροῦσι τῶν πλείστων. MS. Eton. pro πλείστων illo dat nihili verbum πισιῶν. Stephanus, Leunclavius, &c. inſulſæ iſti librorum hactenus vulgatorum lectioni cum in textu Græco, tum in verſionibus obſecuti ſunt. Haud ita Muretus; qui locum minus ſanum eſſe ſuſpicatus, ordine vocum mutato, legit σὺν τοῖς πλείστοις τῶν παρόντων. Sed quanto aptior noſtra fuerit emendatio, quamque facile περσῶν in πλείστων, ſeu alterum illud verbi portentum degeneraverit, nihil attinet notare. Perſas autem Cyrum ſibi itineris comites adſciviſſe, ſupra videre eſt p. 52. et alibi ſæpe.

[2] Ἐν ἑαυτῷ ἐγένετο·] Jam utique reſederat effrenus ille animi impetus, quo in prælium ruerat et ultionem. Eam quoque lætitiæ, ex inopinata liberatione perceptæ, fuiſſe vim, ut Apoſtolum mente fere alienatum reddiderit, Hiſtoria nos ſacra docet, Act. xii. 11. ubi Petrus tandem dicitur γενόμενος ἐν ἑαυτῷ.

[3] Κατὰ χώραν ἔθεντο τὰ ὅπλα.] Hoc quidem loco haud ita male ſe habet verſio Leunclaviana phraſeos ſupra modo excuſſæ: ideo tamen notanda venit, quod κατὰ χώραν prorſus omiſerit: nam pro Græcis adlatis tantum exhibet, *arma deponebant.* Pluribus ſane, at ineptis, vertit Amaſæus: *utraque pars armis poſitis ad ſuas ſe cohortes recepit.* Illi, verborum utpote tenuitate laboranti, ſupplemento opus eſſe, hujus ornamenta ambitioſa cenſui recidenda. Κατὰ χώραν hic, opinor, valet κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν, i. e. *proprio* ſive *ſuo or-*

C. VI. Ἐντεῦθεν προϊόντων, ἐφαίνετο [n]ἴχνη ἵππων καὶ κόπρος· εἰκάζετο δὲ εἶναι [1]ὁ [o]στίβος ὡς δισχιλίων ἵππων. Οὗτοι προϊόντες ἔκαιον καὶ χιλὸν, καὶ εἴ τι ἄλλο χρήσιμον ἦν. [p]Ὀρόντας δὲ [2]Πέρσης ἀνὴρ, γένει τε προσήκων βασιλεῖ, καὶ [3]τὰ πολεμικὰ λεγόμενος ἐν τοῖς ἀρίστοις Περσῶν, ἐπιβουλεύει Κύρῳ, καὶ πρόσθεν πολεμήσας. Καταλλαγεὶς δὲ οὗτος
2 Κύρῳ, εἶπεν, εἰ αὐτῷ δοίη ἱππέας χιλίους, ὅτι τοὺς προκατακαίοντας ἱππέας ἢ [q]κατακαίνοι ἂν ἐνεδρεύσας, ἢ ζῶντας

[n] ἴχνη ἵππων] ἴχνια ἵππων MS. Par. ἴχνια ποδῶν ἵππων MS. Eton. [o] στίβος] στίφος Exempl. vet. [p] Ὀρόντας] Ὀρόντης Junt. Codd. Par. Eton. et Guelf. [q] κατακαίνοι ἂν] κατακαοῖεν Junt. et MS. Guelf. κατακάνοιεν Ald. κατακαοῖ Castal.

dine, et loco, ubi arma iter facientium, nec jam hostium impetum expectantium, disponi par est: οὐκ ἐν χώρᾳ γ', ἐν ᾗ ἔτυχεν, (uti Noster in Οἰκονομ. loqui solet) ἀλλ' ἔνθα προσήκει, nullo scil. ab hostibus imminente periculo, διατεταγμένα. Notandum vero illud παυσάμενοι dici ἐλλειπτικῶς pro παυσάμενοι τῆς ὀργῆς. Plene Herodian. lib. vii. cap. 27.—τῆς τε ὀργῆς ὁ δῆμος ἐπαύσατο, &c. cujus vice nominis participio usus est Noster Κύρ. Παιδ. p. 494.—οἱ Χαλδαῖοι ἔδεισάν τε καὶ ἱκέτευον παύσασθαι ὀργιζόμενον.

[1] Ὁ στίβος] Amasæo est *globus:* legit itaque, opinor, στίφος. Leunclavius leviter adeo locum attigit, ut vocis στίβος vix et ne vix quidem ullum reliquerit vestigium. Hesych. Στίβος, τρίβος, ὁδὸς, καὶ ἡ τοῦ ἴχνους ζήτησις. Etymol. M. auctori itidem est ὁδός· origine ducta tam apud eum quam Phavorinum ἀπὸ τοῦ στίβω, vel στίβω, τὸ περιπατῶ. Hoc loco denotat ὁδὸν, uti Noster paulo infra, στειβομένην, *iter pedum signis impressum* &c.

[2] Πέρσης ἀνὴρ,] Similiter proprium nomen cum voce ἀνὴρ conjungitur Act. viii. 27. ἀνὴρ Αἰθίοψ. ad quem locum Interpretes quidam lectores sedulo monent de Hebræa phraseos origine: quam tamen Græcis usitatam esse, æque atque Noster, docet Herodot. lib. ix. cap. 114. Οἰόβαζος, ἀνὴρ Πέρσης, ὃς &c. Quin et eandem agnoscunt Latini: Cæsar B. G. lib. i. cap. 31. *Harudum millia hominum* &c. Similiter A. Gellius in argum. lib. viii. cap. 13. *homines Afri* &c.

[3] Τὰ πολεμικὰ] Sic legendum dum olim viderunt Stephanus et Muretus, non πολέμια, quod hactenus locum hunc, repugnante sententia, occupaverat. Natum esse errorem ex πολεμιώτεροι, parvo quod intervallo præcedit, cum Stephano existimaverim. Eandem vero vocem restituimus ex MS. Bodl. Κύρ. Παιδ. p. 219.

πολλοὺς αὐτῶν ἕλοι, καὶ κωλύσειε τοῦ καίειν ἐπιόντας, καὶ C. VI.
ποιήσειεν ὥστε μή ποτε δύνασθαι αὐτοὺς, ἰδόντας τὸ Κύρου
στράτευμα, βασιλεῖ διαγγεῖλαι. Τῷ δὲ Κύρῳ ἀκούσαντι
ταῦτα ἐδόκει ὠφέλιμα εἶναι· καὶ ἐκέλευεν αὐτὸν λαμβά-
νειν μέρος παρ' ἑκάστου τῶν ἡγεμόνων.

[r]Ὁ δὲ Ὀρόντας, νομίσας ἑτοίμους [s]αὐτῷ εἶναι τοὺς ἱπ- 3
πέας, γράφει ἐπιστολὴν παρὰ βασιλέα, ὅτι [t]ἥξοι [u]ἔχων
ἱππέας ὡς ἂν δύνηται πλείστους· [1]ἀλλὰ φράσαι τοῖς [x]ἑαυτοῦ
ἱππεῦσιν ἐκέλευεν, ὡς φίλιον αὐτὸν ὑποδέχεσθαι. Ἐνῆν
δὲ ἐν τῇ ἐπιστολῇ καὶ τῆς πρόσθεν φιλίας ὑπομνήματα [y]καὶ
πίστεως. Ταύτην τὴν ἐπιστολὴν δίδωσι πιστῷ ἀνδρὶ, ὡς ᾤετο·
ὁ δὲ λαβὼν, Κύρῳ [z]δείκνυσιν. Ἀναγνοὺς δὲ αὐτὴν [a]Κῦρος, 4
συλλαμβάνει [2]Ὀρόντην, καὶ συγκαλεῖ εἰς τὴν [b]αὐτοῦ σκηνὴν
Περσῶν τοὺς ἀρίστους τῶν περὶ αὐτὸν ἑπτά· καὶ τοὺς τῶν Ἑλλήνων
στρατηγοὺς [c]ἐκέλευεν ὁπλίτας ἀγαγεῖν, τούτους δὲ [3]θέσθαι τὰ

r Ὁ δὲ Ὀρόντας] Ὁ δ' Ὀρόντης MS. Par. s αὐτῷ] αὑτῷ Steph. ſec. t ἥξοι] ἥξει Steph. ſec. u ἔχων ἱππέας] ἔχων ἱππεῖς MS. Par. x ἑαυτοῦ] αὐτοῦ MS. Par. y καὶ πίστεως] καὶ excidit in Caſtal. z δείκνυσιν] δίδωσιν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. a Κῦρος] ὁ Κῦρος Cod. Guelf. b αὐτοῦ] αὑτοῦ Edd. vett. cod. Guelf. et MS. Par. apud Zeun. ſed dat ἑαυτοῦ apud Hutchinſonum. c ἐκέλευεν] ἐκέλευον Edd. vett. excepta Caſtal.

1 Ἀλλὰ] Hoc loco ἐκ ἀντίκειται τινι, Scholiaſta uti Thucyd. ad lib. viii. prope finem loquitur, iſta particula, ſed παρακελευστικὸν eſt. Cujus eadem eſt poteſtas apud Ariſtoph. νεφ. ver. 1367.

Ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ
μυῤῥίνην λαβόντα,
Τῶν &c.

Levia ſunt hæc: neque tamen abs re fuerit eo nonnunquam devenire, ut vocularum hujuſmodi vires indicemus. Eodem fere modo accipitur ἀλλὰ Marc. ix. 22. et *tamen* apud Terent. Andr. Act. v. Sc. iii. ver. 23.

2 Ὀρόντην,] De nominis hujus terminatione variant ſubinde Xenophontis exempla typis impreſſa. Eandem diſcrepantiam in nominibus Hyſtaſpas et Araſpas apud Κύρ. Παιδ. animadvertere eſt. MS. Eton. dat ubique Ὀρόντης, quod notaſſe ſat eſt.

3 Θέσθαι τὰ ὅπλα] Conf. dicta p. 57. not. 4.

C. VI. ὅπλα περὶ τὴν [d] αὐτοῦ σκηνήν. Οἱ δὲ ταῦτα ἐποίησαν, ἀγα-
5 γόντες ὡς τρισχιλίους ὁπλίτας. Κλέαρχον δὲ καὶ εἴσω παρ-
εκάλεσε σύμβουλον, [e] ὅς γε καὶ αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις ἐδόκει
προτιμηθῆναι μάλιστα τῶν Ἑλλήνων. Ἐπεὶ δ᾽ ἐξῆλθεν,
[f] ἐξήγγειλε τοῖς φίλοις τὴν κρίσιν τοῦ [g] Ὀρόντου, ὡς ἐγένετο·
οὐ γὰρ ἀπόρρητον ἦν. Ἔφη δὲ Κῦρον ἄρχειν τοῦ λόγου ὧδε·
6 " [h] Παρεκάλεσα ὑμᾶς, ἄνδρες φίλοι, ὅπως σὺν ὑμῖν
" βουλευόμενος ὅ, τι [i] δικαιότατον καὶ [1] πρὸς θεῶν καὶ πρὸς
" ἀνθρώπων, τοῦτο πράξω περὶ Ὀρόντου [2] τουτουί. [3] Τοῦτον
" γὰρ πρῶτον μὲν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἔδωκεν ὑπήκοον ἐμοὶ εἶναι·
" ἐπεὶ δὲ ταχθεὶς, ὡς ἔφη αὐτὸς, ὑπὸ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ,
" [k] οὗτος ἐπολέμησεν ἐμοὶ, ἔχων τὴν ἐν Σάρδεσιν ἀκρόπολιν,
" καὶ ἐγὼ αὐτὸν προσπολεμῶν ἐποίησα, ὥστε δόξαι τούτῳ
" τοῦ πρὸς ἐμὲ πολέμου παύσασθαι, [4] καὶ δεξιὰν ἔλαβον καὶ
7 " ἔδωκα." Μετὰ ταῦτα, ἔφη, Ὦ Ὀρόντα, ἔστιν ὅ, τι σε
ἠδίκησα; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι οὔ. Πάλιν ὁ Κῦρος ἠρώ-
τα· Οὐκοῦν ὕστερον, ὡς αὐτὸς σὺ ὁμολογεῖς, [l] οὐδὲ ὑπ᾽
ἐμοῦ ἀδικούμενος, ἀποστὰς εἰς Μυσοὺς, κακῶς ἐποίεις τὴν
ἐμὴν χώραν, ὅ, τι [m] ἐδύνω; Ἔφη ὁ [n] Ὀρόντης. Οὐκοῦν,
ἔφη ὁ Κῦρος, [o] ὁπότ᾽ αὖ ἔγνως τὴν σεαυτοῦ δύναμιν, ἐλθὼν

[d] αὐτοῦ] αὑτοῦ Edd. vett. et MSS. Par. et Guelf. [e] ὅς γε] ὥς γε Junt. et MS. Guelf. [f] ἐξήγγειλε] ἐπήγγειλε MS. Eton. [g] Ὀρόντου] Ὀρόντα MS. Guelf. ſed a manu ſecunda. [h] παρεκάλεσα] παρακαλέσω Junt. et MS. Guelf. [i] δικαιότατον] δίκαιόν ἐστι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [k] οὗτος] ὄντος Junt. et inter verſus MS. Guelf. [l] οὐδὲ ὑπ᾽] οὐδὲν ὑπ᾽ Larcherus mavult. [m] ἐδύνω] ἐδύνου MS. Par. [n] Ὀρόντης] Ὀρόντας MS. Par. [o] ὁπότ᾽ αὖ] pro αὖ vult Brodæus corrigi ἄν.

[1] Πρὸς] Phavorin. λαμβάνεται ἡ πρόθεσις Πρὸς καὶ ἀντὶ τοῦ ἐνώπιον. Moſchopul. p. 25. Ἡ πρὸς—καὶ ὅτε ἀντὶ ἐνώπιον καὶ ἔμπροσθεν λαμβάνεται.

[2] Τουτουί.] Phavorinus: Οὗτος, αὕτη, τοῦτο,—δέχονται τὸν προσχηματισμὸν τοῦ ι, διὰ πλείονα δεῖξιν.

[3] Τοῦτον γὰρ] Vide notata Κύρ. Παιδ. p. 222.

[4] Καὶ δεξιὰν ἔλαβον &c.] Lege ſcripta Κύρ. Παιδ. p. 252. not. 2.

[1] ἐπὶ τ τ' Ἀρτέμιδος βωμὸν, [p] μεταμεμελῆσθαί σοι [2] ἔφησ- C. VI.
θα, καὶ πείσας ἐμὲ, πιστὰ πάλιν ἔδωκάς μοι, καὶ ἔλαβες

p μεταμεμελῆσθαί σοι] μεταμέλειν τί σοι Codd. Par. Eton. et reg. quem Larcherus littera B designat. μεταμεμέληταί σοι vulg. μεταμεμέλησθαί σοι Castal.

[1] Ἐπὶ τ τ' &c.] Opinor, Ephesiorum: cujus et templi et cultus apud τὰς ἔξω passim decantata est celebritas. Ad aras et tutelæ et fidei firmandæ causa, concursum olim erat. Tradit quidem Thucydides lib. iv. haud ita longe a fine, τῶν ἀκουσίων ἁμαρτημάτων καταφυγὴν εἶναι τοὺς βωμούς. At non hujusmodi tantum peccatorum reis perfugium præbebant. Tiberio certe imperante, *Crebrescebat* (inquit Tacitus Annal. lib. iii. cap. 60.) *Græcas per urbes licentia atque impunitas asyla statuendi: complebantur templa pessimis servitiorum: eodem subsidio obærati adversum creditores; suspectique capitalium criminum receptabantur.* Ubi vide sis quæ notavit Lipsius, ejusdemque notas ad Nep. in vita Pausaniæ cap. iv. necnon quæ collegit Dempsterus ad Rosini antiq. Rom. lib. i. cap. 13. De asylis in Republ. Hebræa sapientissime institutis adeundi sunt Interpretes ad Num. xxxv. 6. Moris autem fuisse eorum, qui daturi fidem essent atque accepturi, sese ad aras conferre, passim docent auctores. Nepos in vita Hannib. cap. ii. *Faciam* (inquit Hamilcar, filium adlocutus) *si fidem mihi, quam postulo, dederis: simulque ad aram adduxit, apud quam sacrificare instituerat, eamque, cæteris remotis, tenentem, jurare jussit, nunquam* &c. Conf. Liv. lib. xxxv. cap. 19. et Val. Maxim. lib. ix. cap. 3. Persas sane veteres diis suis nullas posuisse aras testatur Herodotus lib. i. cap. 131. Idem etiam lib. viii. cap. 109. et Diodor. Sic. lib. xi. p. 13. Deûm templa ruinis et ignibus a Dario prius, deinde a Xerxe deleta fuisse tradunt. His accedit fere Strabo lib. xiv. p. 941. qui omnia a Xerxe incensa esse templa, πλὴν τ' ἐν Ἐφέσῳ, ait. Huic Deliam etiam addit Scholiasta Aristoph. ad εἰρ. ver. 409. causa, quamobrem utrique pepercere barbari, exposita,— τὴν Δῆλον καὶ τὴν Ἔφεσον οὐ διελυμήναντο· ὁ μὲν γὰρ ἥλιος Ἀπόλλων ἐνενόμιστο· ἡ δὲ Ἄρτεμις σελήνη. Persis autem et Solem et Lunam numina fuisse, narrat Herodotus lib. i. cap. 131. Cum vero τὰ κάτω τ' Ἀσίας, sive occidentales ejus maritimæque partes, Cyro fuissent a patre adtributa, ipseque adeo Orontas hujus imperio subjiceretur; haud mirum, si Dianæ Ephesiæ, cujus maxime inclitum erat fanum, honorem uterque habuerit.

[2] Μεταμεμελῆσθαί σοι] Ita rescribendum curavi, ex conjecturis Stephani, Leunclavii et Mureti. Prius legebatur μεταμεμέληταί σοι: quod ferri non potest, nisi vel posueris, ὅτι ante verbum, vel σοὶ mutaveris in μοί.

C. VI. 8 [q] παρ' ἐμοῦ; Καὶ ταῦθ' ὡμολόγει [r] ὁ Ὀρόντης. Τί οὖν, ἔφη ὁ Κῦρος, ἀδικηθεὶς ὑπ' ἐμοῦ, νῦν [1] τοτρίτον ἐπιβουλεύων μοι φανερὸς γέγονας; Εἰπόντος δὲ τοῦ Ὀρόντου ὅτι οὐδὲν ἀδικηθεὶς, ἠρώτησεν ὁ Κῦρος αὐτὸν, Ὁμολογεῖς οὖν περὶ ἐμὲ [s] ἄδικος εἶναι; Ἦ γὰρ ἀνάγκη, ἔφη ὁ [t] Ὀρόντης. Ἐκ τούτου πάλιν ἠρώτησεν ὁ Κῦρος· Ἔτι οὖν ἂν γένοιο τῷ ἐμῷ ἀδελφῷ πολέμιος, ἐμοὶ δὲ καὶ φίλος καὶ πιστός; Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, ὅτι οὐδ' εἰ γενοίμην, ὦ Κῦρε, σοί γ' ἂν ἔτι ποτὲ δόξαιμι.

9 Πρὸς ταῦτα ὁ Κῦρος εἶπε τοῖς παροῦσιν. Ὁ μὲν ἀνὴρ τοιαῦτα μὲν πεποίηκε, τοιαῦτα δὲ λέγει· ὑμῶν δὲ σὺ πρῶτος, ὦ Κλέαρχε, [u] ἀπόφηναι γνώμην, [x] ὅ, τι σοὶ δοκεῖ. Κλέαρχος δὲ εἶπε τάδε· Συμβουλεύω ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκποδὼν [y] ποιεῖσθαι ὡς τάχιστα· ὡς μηκέτι [z] δέοι τοῦτον φυλάττεσθαι, ἀλλὰ [a] σχολὴ ἡμῖν, [2] τὸ κατὰ τοῦτον εἶναι, τοὺς

[q] παρ' ἐμοῦ] ὑπ' ἐμοῦ MS. Guelf. [r] Ὀρόντης] Ὀρόντας MS. Par. [s] ἄδικος εἶναι] ἄδικος γεγενῆσθαι MS. Par. marg. Steph. et MS. Eton. apud Zeun. ſed apud Hutchinſonum dat ἂν ἄδικος γεγενῆσθαι τῷ. [t] Ὀρόντης] Ὀρόντας MS. Par. [u] ἀπόφηναι] ἀπόφηνε Edd. vett. [x] ὅ, τι σοὶ δοκεῖ] εἴ τί σοι δοκεῖ Junt. et MS. Guelf. [y] ποιεῖσθαι] ποιῆσθαι MS. Par. [z] δέοι τοῦτον] τοῦτον δέοι MS. Guelf. δεῆσον aut δέῃ Steph. conjicit. [a] σχολὴ ἡμῖν] σχολὴ ἦν ἡμῖν Cod. Eton. σχολὴ εἴη ἡμῖν Zeun.

[1] Τοτρίτον] Hoc ex genere τῶν διττολογουμένων eſt; quibus adnumeres licet καταντιπέρας ſupra p. 6. De vocibus iſtiuſmodi, vide, ſi libet, Κύρ. Παιδ. p. 474. not. 2. Similiter ἐκποδὼν paulo poſt adverbiali forma ſcribitur.

[2] Τὸ κατὰ τοῦτον εἶναι, &c.] Abundat hic εἶναι, Thucyd. lib. ii. prope finem, τὸν δὲ ἀγῶνα οὐκ ἐν τῷ κόλπῳ ἑκὼν εἶναι ποιήσομαι, &c. ubi Schol. τὸ εἶναι παρέλκει, Ἀττικῶς. Idem ad τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι, lib. iv. haud longe ab init. eadem repetit. Similiter Noſter Κύρ. Παιδ. p. 127. οὐδὲ μὴν φίλοις γε, οὐδὲ ξένοις ἑκὼν εἶναι γέλωτα παρέχεις. Cæterum, poſt ἐθέλοντας, εἶναι repeti debere putat Leunclavius: cui quidem haud invitus accederem, ni verbum illud ſæpiſſime per ellipſin omitti vidiſſem. Lege ſcripta p. 29. not. 2. Notandum etiam eſt MS. Eton. poſt σχολὴ habere ἦν, quod, ſi in ᾖ vel εἴη mutaveris, ferri poſſit: pro τοὺς ἐθέλοντας Muretus legit τοὺς ἐθελοντάς: cui accedit Steph. qui et ᾖ poſt σχολὴ addendum putat, et δέῃ pro δέοι reponendum.

[b]ἐθέλοντας φίλους τούτους εὖ ποιεῖν. [1]Ταύτῃ δὲ τῇ γνώμῃ C. VI.
ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους προσθέσθαι. Μετὰ ταῦτα, κελεύοντος 10
Κύρου, [c]ἐλάβοντο [2]τῆς ζώνης τὸν Ὀρόντην, ἐπὶ θανάτῳ,
ἅπαντες ἀναστάντες, καὶ οἱ συγγενεῖς· εἶτα δὲ ἐξῆγον αὐ-
τὸν [d]οἷς προσετάχθη. Ἐπεὶ δὲ εἶδον αὐτὸν [3]οἵπερ πρό-
σθεν προσεκύνουν, καὶ τότε προσεκύνησαν, καίπερ εἰδότες ὅτι
[4]ἐπὶ θανάτῳ[e] ἄγοιτο. Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν [f]Ἀρταπάτα σκη- 11

[b] ἐθέλοντας] ἐθελοντὰς Zeun. de Mureti et Steph. ſententia. [c] ἐλάβοντο] ἔλαβον Codd. Par. et reg. [d] οἷς προσετάχθη] οἱ προσετάχθη MS. Guelf. et edd. vett. except. Caſtal. et Steph. [e] ἐπὶ θανάτῳ] ἐπὶ θάνατον MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [f] Ἀρταπάτα] Ἀρταπάτου MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Ταύτῃ τῇ γνώμῃ—προσθέσθαι.] Scil. τὴν ψῆφον: quæ deſunt itidem in Sophocl. Philoct. ver. 1494. Κἀγὼ γνώμῃ ταύτῃ τίθεμαι. Lucian. in Bis Accuſ. p. 753. Παράδοξον οὐδὲν εἶναί τινα καὶ τῇ Μέθῃ τιθέμενον. Idem in Piſcat. p. 208. σὺ προσθεῖσα τὴν σεαυτῆς— ſcil. ψῆφον. Eadem occurrit ellipſis Lucæ xxiii. 51. Οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐτῶν. Reſpicit autem ſententiam ferendi rationem, uſu quæ vigebat in primis apud Athenienſes; quibus

Mos erat antiquus, niveis atriſque lapillis,
His damnare reos, illis abſolvere culpæ.

Ovid. Met. lib. xv. ver. 41, 42.

[2] Ἐλάβοντο τῆς ζώνης &c.] Moris fuiſſe Perſarum, ut qui capite damnati eſſent, zona prehenſi ad ſupplicium traderentur, teſtatur aperte Diodor. etiam Sic. lib. xvii. p. 510. Τοῦ δὲ θυμοῦ τὸ συμφέρον ἀφαιρουμένου, ὁ μὲν Δαρεῖος, ἐπιλαβόμενος τῆς τοῦ Χαριδήμου ζώνης, κατὰ τὸν τῶν Περσῶν νόμον, παρέδωκε τοῖς ὑπηρέταις, καὶ προσέταξεν ἀποκτεῖναι. Cæterum, ἐπὶ θανάτω, elliptica videtur eſſe locutio, in hunc fere modum ſupplenda, διατεκμηράμενοι δίκην ἐπὶ θανάτῳ δικασθῆναι: niſi forſan ſubintelligendum fuerit tantum ἀπαχθησόμενον vel ἀχθησόμενον: quæ cum ἐπὶ θανάτῳ conjungi ſolent.

[3] Οἵπερ πρόσθεν προσεκύνουν,] Conſule, ſi libet, Κύρ. Παιδ. p. 284. not. 2. et p. 596. not. 4.

[4] Ἐπὶ θανάτῳ &c.] Intelliguntur hæ ſæpe voces in verbis ἄγεσθαι et ἀπάγεσθαι. Act. xii. 19. Ἡρώδης δὲ ἐπιζητήσας αὐτὸν, καὶ μὴ εὑρὼν, ἀνακρίνας τοὺς φύλακας, ἐκέλευσεν ἀπαχθῆναι, ſcil. εἰς θάνατον, vel ἐπὶ θανάτῳ. Sic ἀπηγμένον abſolute dicitur, pro ἀπηγμένον εἰς φυλακὴν, apud Laërt. lib. viii. ſegm. 85. Latinos etiam *ducere* eodem adhibere ſenſu diligenter docuit Buchnerus ad Plin. Epiſt. de Chriſtianis lib. x. Plene, uti Noſter, loquitur Ælian. H. V. lib. i. cap. 30. ἰδὼν δὲ πόῤῥωθεν ἀγομένους τινὰς ἐπὶ θανάτῳ,—Similis exſtat phraſis apud Lucian. Dial. Mort. in

C. VI. νην [g] εἰσήχθη, τοῦ πιστοτάτου τοῦ Κύρου [1] σκηπτούχων, μετὰ ταῦτα οὔτε ζῶντα Ὀρόντην, οὔτε τεθνεῶτα οὐδεὶς πώποτε εἶδεν, οὐδ' ὅπως ἀπέθανεν οὐδεὶς εἰδὼς ἔλεγεν· εἴκαζον δ' ἄλλοι ἄλλως· τάφος δ' οὐδεὶς πώποτε αὐτοῦ ἐφάνη.

C. VII. Ἐντεῦθεν ἐξελαύνει διὰ τῆς Βαβυλωνίας σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας δώδεκα. Ἐν δὲ τῷ τρίτῳ σταθμῷ Κῦρος ἐξέτασιν ποιεῖται τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων [2] ἐν τῷ πεδίῳ, περὶ μέσας νύκτας· (ἐδόκει γὰρ εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἕω ἥξειν βασιλέα σὺν τῷ στρατεύματι μαχούμενον) καὶ ἐκέλευε Κλέαρχον μὲν τοῦ δεξιοῦ κέρως ἡγεῖσθαι, Μένωνα δὲ τὸν Θετταλὸν, τοῦ εὐωνύμου· αὐτὸς δὲ τοὺς ἑαυτοῦ [h] διέταττε.
2 Μετὰ δὲ τὴν ἐξέτασιν, ἅμα τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ αὐτόμολοι παρὰ μεγάλου βασιλέως ἥκοντες ἀπήγγελλον Κύρῳ περὶ τῆς βασιλέως στρατιᾶς. Κῦρος δὲ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τῶν Ἑλλήνων, [i] συνεβούλευε τότε, πῶς ἂν τὴν μάχην [k] ποιοῖτο· [3] καὶ αὐτὸς παρῄνει [l] θαῤῥύνων τοιάδε·

[g] εἰσήχθη] εἰσηνέχθη MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [h] διέτατ]ε] διέταξε MS. Par. [i] συνεβούλευε τότε] συνεβουλεύετό τε Zeun. ex MSS. Eton. Guelf. et reg. quem A appellat Larcherus. [k] ποιοῖτο] ποιεῖτο MS. Guelf. [l] θαῤῥύνων] θαρσύνων MS. Par.

quem includuntur Alexander, Hannib. &c. fere med.—συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ: quæ pessime vertuntur—*interficientibus opem tulit*: cum sonent, *comprehendit ut ad mortem ducerentur.*

[1] Σκηπτούχων,] Videsis Κύρ. Παιδ. p. 509. not. 3.

[2] Ἐν τῷ πεδίῳ,] *Babylonii*, nimirum, *in camporum patentium æquoribus habitabant*, auctore Cicer. De Divin. lib. i. cap. 42. Conf. scripta p. 46. not. 2.

[3] Καὶ αὐτὸς παρῄνει] Ita MSS. Eton. Par. Guelf. marg. Steph. et edit. Flor. In aliis legitur καὶ αὐτοὺς παρῄνει &c. Stephanus exhibet καὶ ἂν παρῄνει &c. margini tamen αὐτὸς adscribendum curavit: a qua scriptura si discedendum fuerit, αὐτοῖς potius quam αὐτοὺς reposuerim. Solet enim παραινεῖν cum dativo personæ construi: Κύρ. Παιδ. p. 221. Ἐγὼ δὲ ὑμῖν μὲν παραινῶ ὁποίους &c. cum accus. rei: Thucyd. lib. i. de Pericle orationem habituro,—λέγειν τε καὶ πράσσειν δυνατώτατος, παρῄνει τοιάδε—cum utroque simul, ista finita jam oratione, Οἱ δ' Ἀθηναῖοι, νομίσαντες ἄριστα σφίσι παραινεῖν αὐτὸν,—.

" Ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, οὐκ ἀνθρώπων ἀπορῶν βαρβάρων, C. VII.
" συμμάχους ὑμᾶς ἄγω, ἀλλὰ νομίζων [1] ἀμείνονας καὶ 3
" κρείττους πολλῶν βαρβάρων ὑμᾶς εἶναι, διὰ τοῦτο προσ-
" έλαβον. [2] Ὅπως οὖν ἔσεσθε ἄνδρες ἄξιοι τῆς ἐλευθε-
" ρίας ἧς κέκτησθε, καὶ ὑπὲρ ἧς ὑμᾶς [n] ἐγὼ εὐδαιμονίζω.
" Εὖ γὰρ ἴστε, [3] ὅτι τὴν ἐλευθερίαν ἑλοίμην ἂν ἀντὶ ὧν
" ἔχω πάντων καὶ ἄλλων [o] πολλαπλασίων. [p] Ὅπως δὲ 4
" εἰδῆτε εἰς οἷον ἔρχεσθε ἀγῶνα, [q] ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω.
" [r] Τὸ μὲν πλῆθος, πολὺ, καὶ πολλῇ κραυγῇ [s] ἐπίασιν·
" ἂν δὲ ταῦτα ἀνάσχησθε, τἄλλα καὶ αἰσχύνεσθαί μοι δοκῶ
" [t] οἵους ἡμῶν γνώσεσθε τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ὄντας [4] ἀνθρώ-

[n] ἐγὼ excidit in MS. Guelf. [o] πολλαπλασίων] παραπλησίων Edd. vett. et MS. Eton. [p] ὅπως δὲ εἰδῆτε] ὅπως δὲ καὶ εἰδῆτε MS. Par. ſic quoque MS. Eton. apud Zeun. ſed apud Hutchinſonum ὅπως καὶ εἰδῆτε. [q] ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω] ὑμᾶς εἰδὼς διδάξω MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [r] τὸ μὲν] τὸ μὲν γὰρ Zeun. ex Junt. MSS. Par. et Guelf. [s] ἐπίασιν] ἐπιᾶσι Edd. vett. et MS. Guelf. [t] οἵους ἡμῶν] οἵους ἡμῖν MS. Par.

[1] Ἀμείνονας καὶ κρείττους &c.] Scholiaſta ad Ariſtoph. Plut. ver. 25. σύνηθες, inquit, Ἀττικοῖς παράλληλα τιθέναι τὰ ἰσοδυναμοῦντα. Noſter duas iſtas voces ὡς παραλλήλους compoſitas adhibuiſſe videtur, ut ex geminatis verbis Græci ſe ſummum apud Cyrum obtinere locum omnino plane intelligerent.

[2] Ὅπως οὖν ἔσεσθε &c.] Attica eſt ellipſis, νοουμένου ἔξωθεν (uti loquitur Schol. in Ariſtoph. Plut. ver. 469.) τοῦ σκοπεῖτε, ἐπιμελεῖσθε, vel alio quodam his adfini verbo. Vide Κύρ. Παιδ. p. 32. 245. 337. 374.

[3] Ὅτι τὴν ἐλευθερίαν ἑλοίμην &c.] Hunc nempe ipſum, frater licet fuerit Perſarum regis, mox poſtea δοῦλον vocatum invenies. Tale autem illud Ageſilaï dictum, Hiſtor. Gr. lib. iv. haud longe ab init. Καίτοι ἐλεύθερον εἶναι, ἐγὼ μὲν οἶμαι ἀντάξιον εἶναι τῶν πάντων χρημάτων. Pro πολλαπλασίων, quod ſtatim ſequitur, in MSto Eton. necnon edit. Ald. et Flor. legitur παραπλησίων: qua quidem lectione vulgatam, quam MS. Guelf. etiam exhibet, eſſe aptiorem Stephanus recte cenſuit. Noſter Κύρ. Παιδ. p. 72.—ἀνθ' ἧς, εὖ οἶδ' ὅτι, πολλαπλασίαν ἄλλην οὐκ ἂν δέξαιο. Amaſæum etiam lectionem receptam in codicibus veteribus inveniſſe conſtat; nam locum vertit,—*omnia, ac ſi ea longe eſſent ampliora*—.

[4] Ἀνθρώπους. Ὑμῶν δὲ ἀνδρῶν &c.] Ultima vox primæ illi opponitur apud Philoſtr. lib. i. cap. 16.—φήσας, οὐκ ἀνθρώπων ἑαυτῷ δεῖν ἀλλὰ ἀνδρῶν, i. e. *non*

C. VII. “ πους. Ὑμῶν δὲ ἀνδρῶν ὄντων, καὶ εὐτόλμων γινομένων,
“ [u]ἐγὼ ὑμῶν τὸν μὲν οἴκαδε βουλόμενον ἀπιέναι τοῖς οἴκοι
“ ζηλωτὸν ποιήσω ἀπελθεῖν· πολλοὺς δ' οἶμαι ποιήσειν
“ τὰ παρ' ἐμοὶ [x]αἱρήσεσθαι ἀντὶ τῶν οἴκοι.”

5 Ἐνταῦθα Γαυλίτης παρών, φυγὰς Σάμιος, πιστὸς δὲ
Κύρῳ, εἶπε· “ Καὶ μήν, ὦ Κῦρε, λέγουσί τινες ὅτι πολλὰ
“ ὑπισχνῇ νῦν, διὰ τὸ ἐν τοιούτῳ εἶναι τοῦ κινδύνου [y]τοῦ
“ προσιόντος· ἂν δ' εὖ γένηταί τι, οὐ [z]μεμνῆσθαί σε· ἔνιοι
“ δὲ, οὐδ' εἰ [1]μέμνοιό τε καὶ βούλοιο, δύνασθαι ἂν ἀπο-
6 “ δοῦναι, ὅσα ὑπισχνῇ.” Ἀκούσας ταῦτα ἔλεξεν ὁ Κῦρος·
“ Ἀλλ' ἔστι μὲν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, [2]ἡ ἀρχὴ [a]ἡ πατρῴα,
“ [b]πρὸς μὲν τὴν μεσημβρίαν, μέχρις οὗ διὰ καῦμα οὐ
“ δύνανται [c]οἰκεῖν οἱ ἄνθρωποι· πρὸς δὲ ἄρκτον, μέχρις
“ ὅτου διὰ χειμῶνα· τὰ δ' ἐν μέσῳ τούτων ἅπαντα [3]σα-
“ τραπεύουσιν οἱ τοῦ ἐμοῦ ἀδελφοῦ φίλοι. Ἢν δ' ἡμεῖς
“ νικήσωμεν, [d]ὑμᾶς δεῖ τοὺς ἡμετέρους φίλους τούτων ἐγ-
“ κρατεῖς ποιῆσαι. Ὥστε οὐ τοῦτο δέδοικα, μὴ οὐκ ἔχω

[u] ἐγὼ ὑμῶν deſunt a MS. Eton. [x] αἱρήσεσθαι] ἑλέσθαι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [y] τοῦ προσιόντος] προσιόντος MS. Par. [z] μεμνῆσθαί σε] μεμνῆσθαί σε φασὶν MSS. Par. et Eton. [a] ἡ πατρῴα] ἡ excidit in Junt. [b] πρὸς μὲν τὴν μεσ.] πρὸς μὲν μεσ. Edd. vett. et MS. Guelf. [c] οἰκεῖν οἱ ἄνθ.] οἰκεῖν ἄνθ. MS. Par. [d] ὑμᾶς δεῖ] ἡμᾶς δεῖ Zeun. ex edd. vett. Steph. ſec. MS. Guelf. et Amaſæo.

multitudine, ſed viris ſibi opus eſſe. Sed ἀνὴρ paſſim eſſe ἀνδρεῖος, πρόθυμος, ſeu ἀνδρικὸν ἔχων φρόνημα, eandemque *vir* apud Latinos poteſtatem habere, notiſſimum eſt.

[1] Μέμνοιο] Vel deducendus hic optativus a verbo parum uſitato μέμνομαι, vel reponendum μεμνῇο. Noſter Κύρ. Παιδ. p. 67. adhibet μεμνῴτο, tanquam a μεμνάομαι-ῶμαι. Euſtathius ad Hom. Il. Ψ'. p. 1305. verbum μεμνέῳτο, ait, ἢ ἐκ τοῦ μεμνέοιτο γίνεσθαι κατ' ἔκτασιν τοῦ ο—ἢ ἐκ τοῦ μεμνῷτο ἐπεντεθέντος τοῦ ε.

[2] Ἡ ἀρχὴ ἡ πατρῴα, &c.] Pro conſuetudine principum Orientalium, qui de ditione ſua magnifice loqui ſolebant, dicit hæc Cyrus. Conf. 2 Ephem. cap. xxxvi. ver. 23. et Dan. iv. 1. et Diſſertat. i. quam Κύρ. Παιδ. præmiſimus, p. 36. extremam.

[3] Σατραπεύουσιν οἱ] Videſis p. 3. not. 2.

" ὅ, τι δῶ ἑκάστῳ τῶν φίλων, ἂν εὖ γένηται, ἀλλὰ μὴ οὐκ C. VII.
" ἔχω ἱκανοὺς, οἷς δῶ. [e]Ὑμῶν[1] δὲ τῶν Ἑλλήνων καὶ στέ-
" φανον [f]ἑκάστῳ χρυσοῦν δώσω." Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαν- 7
τες, αὐτοί τε ἦσαν πολὺ προθυμότεροι, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐξήγγελλον. Εἰσῄεσαν δὲ παρ' αὐτὸν οἵ τε στρατηγοὶ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τινὲς, ἀξιοῦντες εἰδέναι τί σφίσιν ἔσται, ἐὰν κρατήσωσιν. Ὁ δὲ, [g]ἐμπιπλὰς ἁπάντων τὴν γνώμην,
ἀπέπεμπε. [2]Παρεκελεύοντο δ' αὐτῷ πάντες, ὅσοιπερ 8
διελέγοντο, μὴ μάχεσθαι, ἀλλ' ὄπισθεν ἑαυτῶν τάττεσθαι. Ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ Κλέαρχος ὧδέ πως ἤρετο Κῦρον· [3]Οἴει γάρ σοι, ὦ Κῦρε, μαχεῖσθαι τὸν ἀδελφόν; Νὴ Δί', ἔφη ὁ Κῦρος, εἴπερ γε Δαρείου καὶ Παρυσάτιδός ἐστι

[e] ὑμῶν] ὑμῖν Castal. [f] ἑκάστῳ abest ab edd. vett. et MS. Guelf. [g] ἐμπιπλὰς] ἐμπιμπλὰς MS. Guelf. εἰσπιμπλὰς Suid.

[1] Ὑμῶν δὲ τῶν &c.] Adi Κύρ. Παιδ. p. 204. not. 2. Confer Diodor. Sic. lib. xiv. p. 252.

[2] Παρεκελεύοντο δ' αὐτῷ &c.] Onosander Στρατηγ. cap. 33. Μαχέσθω δὲ, inquit, ὁ στρατηγὸς αὐτὸς προμηθέστερον, ἢ μὴ τολμηρότερον, ἢ καὶ τὸ παράπαν ἀπεχέσθω τοῦ τοῖς πολεμίοις εἰς χεῖρας ἰέναι. Καὶ γὰρ εἰ καὶ κατὰ τοὺς ἀγῶνας ὑπέρβλητον ἀνδρίαν εἰσηνέγκατο, τοσοῦτον οὐδὲν ὠφελῆσαι δύναται στράτευμα μαχόμενος, ὅσον ἀποθανὼν βλάψαι. Στρατηγοῦ γὰρ γνώμη πλέον ἰσχύει. κ. τ. λ. Polyænus lib. ii. cap. 2. Κλέαρχος Κύρῳ μὲν συνεβούλευεν αὐτὸν μὲν μὴ κινδυνεύειν, ἀλλ' ἐφορᾷν τὴν μάχην· μαχόμενον γὰρ μηδὲν μέγα συμπρᾶξαι τῷ σώματι· παθόντα δὲ, πάντας ἀπολέσαι τοὺς μετ' αὐτοῦ. Et duci quidem capitis discrimen temere neutiquam adeundum esse, passim docent Auctores: haud quisquam enim est *omnium tam ignarus rerum, tam rudis in republica, tam nihil unquam nec de sua, nec de communi salute cogitans, qui non intelligat*, imperatoris *salute contineri suam, et ex unius* ejus *vita pendere omnium*; uti Cicero fere pro Marcello cap. 7. Vidit id sane Perdicca apud Curt. lib. x. cap. 6. *Illud scire debetis*, ait, *militarem sine duce turbam corpus esse sine spiritu.* Videsis quæ Craterus apud eundem dicit lib. ix. cap. 6. et de Cæsare Lucan. lib. v. ver. 685. et seq.

[3] Οἴει γὰρ &c.] De potestate hujus particulæ vide Κύρ. Παιδ. p. 74.

C. VII. [1]παῖς, [h]καὶ ἐμὸς ἀδελφὸς, οὐκ ἀμαχεὶ ταῦτα [i]ἐγὼ λήψομαι.

9 Ἐνταῦθα δὴ ἐν τῇ ἐξοπλισίᾳ [2]ἀριθμὸς ἐγένετο τῶν μὲν Ἑλλήνων [3]ἀσπὶς μυρία καὶ τετρακοσία· πελτασταὶ δὲ δισχίλιοι καὶ [k]τετρακόσιοι· τῶν δὲ μετὰ Κύρου βαρβάρων δέκα μυριάδες, καὶ [4]ἅρματα δρεπανηφόρα ἀμφὶ τὰ εἴκοσι. Τῶν δὲ πολεμίων ἐλέγοντο εἶναι ἑκατὸν καὶ εἴκοσι μυριάδες, καὶ ἅρματα δρεπανηφόρα διακόσια. [5]Ἄλλοι δὲ ἦσαν ἑξακισχίλιοι ἱππεῖς, ὧν [l]Ἀρταγέρσης ἦρχεν· οὗτοι δὲ πρὸ αὐτοῦ βασιλέως τεταγμένοι ἦσαν.

10 Τοῦ δὲ βασιλέως στρατεύματος ἦσαν ἄρχοντες, καὶ στρατηγοὶ, καὶ ἡγεμόνες τέτταρες, τριάκοντα μυριάδων ἕκαστος, [m]Ἀβροκόμας, Τισσαφέρνης, [n]Γωβρύας, [o]Ἀρβάκης. Τούτων δὲ παρεγένοντο [6]ἐν τῇ μά-

[h] καὶ ἐμὸς] ἐμὸς δὲ MS. Par. et marg. Steph. [i] ἐγὼ abeſt a MS. Eton. [k] τέτρακόσιοι] πεντακόσιοι MS. Par. et marg. Steph. [l] Ἀρταγέρσης] Ἀρταγέσης Junt. MS. Guelf. et marg. Steph. Ἀνταγέρσης MS. Par. et marg. Steph. [m] Ἀβροκόμας] Ἀκροκόμας Marg. Steph. [n] Γωβρύας] Γεβρύας Marg. Steph. [o] Ἀρβάκης] Ἀρκάβης MS, Par. et marg. Steph.

[1] Παῖς,] Moſchopulus: λέγεται παῖς καὶ ὁ υἱός. Vide Κύρ. Παιδ. p. 19. not. 1. Heſych. Παῖς, πᾶς ὁ φύσει υἱὸς ὤν τινός.

[2] Ἀριθμὸς &c.] Adi J. Frontin. Strateg. lib. iv. cap. 2.

[3] Ἀσπὶς] Pro ἀσπιδοφόροι &c. ut ἵππος apud Herodot. lib. vii. cap. 100. et alibi paſſim pro ἱππεῖς. Pauſan. lib. viii. cap. 51. ἱππέας δὲ καὶ πέλτας ἦγεν &c. pro πελταστάς. Noſter Hiſt. Græc. lib. ii. prope fin. καὶ ἐγένοντο βάθος οὐκ ἔλαττον ἢ ἐπὶ πεντήκοντα ἀσπίδων. Similiter *abſtractum* pro *concreto* etiam Latinos apud auctores ſæpiſſime legitur. Adi Salluſt. Catil. cap. 14. Cæſar. de B. G. lib. vii. cap. 78. et quæ ibi notarunt viri eruditi. Eidem Græcanicæ generi elegantiæ adſcribenda ſunt θεραπεία pro οἱ θεράποντες Matth. xxiv. 45. Φῶς pro πεφωτισμένοι Eph. v. 8. et περιτομὴ pro περιτετμημένοι Gal. ii. 9. Eph. ii. 11. Phil. iii. 3. et alibi ſæpe.

[4] Ἅρματα δρεπανηφόρα] Adi Κύρ. Παιδ. p. 419. et 492.

[5] Ἄλλοι δὲ ἦσαν &c.] Utitur voce ἄλλοι, licet equitum hoc loco non antea meminiſſet: qua de loquendi ratione vide p. 50. not. 5. Sic voce *cæteras* uſus eſt Cæſ. de B. C. lib. iii. cap. 32.

[6] Ἐν τῇ μάχῃ ἐνενήκοντα &c.] Deeſt hic μόνον: cujus de ellipſi videſis p. 45. not. 2. De nume-

χῃ ἐνενήκοντα μυριάδες, καὶ ἅρματα δρεπανηφόρα ἑκατὸν C. VII.
καὶ πεντήκοντα· Ἀβροκόμας γὰρ ὑστέρησε τῆς μάχης ἡμέρας πέντε, [1]ἐκ Φοινίκης ἐλαύνων. Ταῦτα δὲ ἤγγελλον [2]πρὸς Κῦρον οἱ αὐτομολήσαντες ἐκ τῶν πολεμίων παρὰ μεγάλου βασιλέως πρὸ τῆς μάχης· καὶ μετὰ τὴν μάχην οἳ ὕστερον
ἐλήφθησαν τῶν πολεμίων, [p]ταῦτα ἤγγελλον. Ἐντεῦθεν δὲ 11
Κῦρος ἐξελαύνει σταθμὸν ἕνα, παρασάγγας τρεῖς, [q]συντεταγμένῳ[3] τῷ στρατεύματι παντὶ, καὶ τῷ Ἑλληνικῷ καὶ τῷ βαρβαρικῷ· ᾤετο γὰρ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ μαχεῖσθαι βασιλέα· κατὰ γὰρ μέσον τὸν σταθμὸν τοῦτον τάφρος ἦν ὀρυκτὴ, βαθεῖα, [4]τὸ μὲν εὖρος ὀργυιαὶ πέντε, τὸ δὲ βάθος ὀργυιαὶ
τρεῖς. [r]Παρετέτατο δὲ ἡ τάφρος ἄνω διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ 12

p ταῦτα] ταυτὰ Zeun. de ſententia Mureti et interpretatione Leunclavii. q συντεταγμένῳ] συντεταγμένοι Junt. συντεταγμένος Ald. et Caſtal. r παρετέτατο] παρετέτακτο Caſtal.

ro copiarum conveniunt Noſtri et Plutarchi verba, p. 1014. non item Diodori Sic. lib. xiv. p. 252. qui Ephorum ſecutus auctorem, Artaxerxem habuiſſe tradit, στρατιώτας σὺν ἱππεῦσιν οὐκ ἐλάττους τετταράκοντα μυριάδων.

[1] Ἐκ Φοινίκης ἐλαύνων.] Videſis p. 37.

[2] Πρὸς Κῦρον] Rectius hæc, opinor, conſtruuntur cum οἱ αὐτομολήσαντες, quam cum ἤγγελλον, quod cum ſuis compoſitis caſui perſonæ dativo ſæpius jungi ſolet. Sic in Œconom. παρὰ μὲν Κύρου οὐδεὶς λέγεται αὐτομολῆσαι πρὸς τὸν βασιλέα, παρὰ δὲ τοῦ βασιλέως, πολλαὶ μυριάδες πρὸς Κῦρον. Lege et p. 66. lin. 12. Dicitur autem plene οἱ αὐτομολήσαντες ἐκ τῶν πολεμίων, pro caſu genitivo ſine præpoſitione; uti mox poſtea elliptice ſcribitur, οἳ—τῶν πολεμίων,—ſupra p. 59. σὺν τοῖς παροῦσι τῶν Περσῶν: et in Ageſil. haud longe ab init. Λακεδαιμονίων οἱ παρόντες.

[3] Συντεταγμένῳ τῷ στρατεύματι] In his intellige præpoſitionem σὺν, ſicuti in illis etiam Hiſt. Græc. lib. iii. p. 287. fere extr. Περιόντι δὲ τῷ ἐνιαυτῷ—Confer Matth. viii. 1. Marc. v. 2. Hæc autem omnia tibi exempla ſiſtunt caſus, ut vulgo vocant, ablativi abſolute poſiti. Plura qui deſiderat, adeat Budæi Comment. L. G. p. 989.

[4] Τὸ μὲν εὖρος ὀργυιαὶ &c.] Videſis p. 36. not. 3. Plutarch. aliter: καὶ γὰρ τάφρον εὖρος ὀργυιῶν δέκα, καὶ βάθος ἴσον, &c. p. 1014.

C. VII. δώδεκα παρασάγγας, μέχρι τοῦ [s] Μηδίας [1] τείχους. [2] Ἔνθα δὴ εἰσὶν αἱ διώρυχες ἀπὸ τοῦ [t] Τίγρητος ποταμοῦ ῥέουσαι· εἰσὶ δὲ τέτταρες, τὸ μὲν εὖρος πλεθριαῖαι, βαθεῖαι δὲ [u] ἰσχυρῶς, [3] καὶ πλοῖα πλεῖ ἐν αὐταῖς σιταγωγά· εἰσβάλλουσι δὲ εἰς τὸν Εὐφράτην, [x] διαλείπουσι δὲ ἑκάστη παρασάγγην, γέφυραι δὲ ἔπεισιν.

13 Ἦν δὲ παρ' αὐτὸν τὸν Εὐφράτην πάροδος στενὴ μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς τάφρου, [4] ὡς εἴκοσι ποδῶν τὸ εὖρος. [5] Ταύτην

[s] Μηδίας] Μειδίας MS. Guelf. et edd. vett. excepta Caſtal. Μηδείας MS. Par. [t] Τίγρητος] Πίγρητος Edd. Ald. Flor. et MS. Eton. [u] ἰσχυρῶς—πλεῖ] Edd. vett. dant πλεῖν: hinc pro ἰσχυρῶς Caſtal. edidit ὥστε. Muretus reponi vult, ἰσχυρῶς ὡς—πλεῖν. [x] διαλείπουσι] παραλείπουσι MS. Eton.

[1] Μηδίας τείχους.] Quo de muro Noſter infra lib. ii. ubi in quibuſdam libris legitur Μηδείας. Ita Plutarchus: Diodorus Sic. aliique Μηδίας. Sed in nominum propriorum ſcriptura paſſim variare ſolent exempla.

[2] Ἔνθα δὴ εἰσὶν αἱ διώρυχες &c.] Ita MS. Eton. Steph. et Ald. editiones; in quibus tamen omnibus perperam legitur Πίγρητος pro Τίγρητος. Leunclav. autem aliique articulum ante διώρυχες male omiſerunt. Hujuſmodi quidem διώρυχας poſtulabat τοῦ θέρους (Strabonis verba ſunt) ἔμπυρος οὖσα ἡ χώρα καὶ καυματηρά. Videſis Strab. lib. xvi. p. 1075.

[3] Καὶ πλοῖα πλεῖ &c.] Ammonius Νῆες Πλοίων διαφέρει—τὰ μὲν γάρ ἐστι στρογγύλα, αἱ δὲ κωπήρεις καὶ στρατιώτιδες. Scholiaſtæ Thucyd. lib. ii. haud longe a fine, ναῦς στρογγύλη eſt ἐμπορικὴ, διὰ τὰ πολεμικὰ μακρότερα ὄντα. Herodotus etiam inter ναῦς et πλοῖα diſcrimen ejuſmodi ponere videtur, lib. vi. cap. 48.—κελεύων νέας τε μακρὰς καὶ ἱππαγωγὰ πλοῖα ποιέεσθαι. et lib. vii. cap. 1. πολλῷ τε πλεῖον ἐπιτάσσων ἑκάστοισι ἢ πρότερον παρέχειν καὶ νέας τε καὶ ἵππους, καὶ σῖτον, καὶ πλοῖα. Exempla huc facientia ex Thucydide adferunt Lexicographi. In iſtis vero διώρυξι navigia ferri poſſe ex Strabone, loco modo cit. colligere eſt: ſed de his plura in Diſſertatione operi præmiſſa.

[4] Ὡς εἴκοσι ποδῶν τὸ &c.] Confer ſupra dicta p. 36. not. 3. et p. præced.

[5] Ταύτην δὲ τὴν τάφρον &c.] Κύρ. Παιδ. p. 217. Οἱ μὲν οὖν Ἀσσύριοι —τάφρον περιεβάλλοντο· ὅπερ καὶ νῦν ἔτι ποιοῦσιν οἱ βάρβαροι βασιλεῖς, ὁπόταν στρατοπεδεύωνται. Aliter foſſæ hujus menſuram iniit Diodor. Sic. p. 252. atque Xenophon et Plutarchus, quorum inter ſe diſcrepantiam jam ſupra indicavimus p. 70. not. 6. Ita

δὲ τὴν τάφρον βασιλεὺς μέγας ποιεῖ ἀντὶ ἐρύματος, ἐπειδὴ C. VII.
[1] πυνθάνεται Κῦρον προσελαύνοντα. Ταύτην δὴ τὴν πάρο-
δον Κῦρός τε καὶ ἡ στρατιὰ παρῆλθε, [2] καὶ ἐγένοντο εἴσω τῆς
τάφρου. [y] Ταύτῃ μὲν οὖν τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἐμαχέσατο
βασιλεὺς, ἀλλ' ὑποχωρούντων φανερὰ ἦσαν καὶ ἵππων
καὶ ἀνθρώπων ἴχνη πολλά. Ἐνταῦθα [3] Κῦρος Σι- 14
λανὸν καλέσας τὸν [z] Ἀμβρακιώτην μάντιν, ἔδωκεν αὐ-
τῷ δαρεικοὺς [a] τρισχιλίους, ὅτι τῇ ἑνδεκάτῃ ἀπ' ἐκείνης
τῆς ἡμέρας πρότερον [4] θυόμενος, εἶπεν αὐτῷ, ὅτι βασιλεὺς

[y] ταύτῃ μὲν οὖν] ταύτῃ μὲν δὲ MS. Eton. [z] Ἀμβρακιώτην] Ἀβρακιώτην Edd. vett. [a] τρισχιλίους] δισχιλίους MS. Par.

vero Diodorus: ὀρύξας οὖν τάφρον, τὸ μὲν πλάτος ποδῶν ἑξήκοντα, τὸ δὲ μῆκος ποδῶν δέκα, &c. Sed cum alio atque alio modo ὀργυιῶν spatium sumi soleat, haud ita forsan inter se distant auctores isti, ut conditiones propius aliquanto ad se invicem accedendi respuant. Adi Indicem vocum ad mensuras &c. spectantium.

[1] Πυνθάνεται] Præsenti hic, opinor, et in verbo ποιεῖ, tempore usus est Noster, ut ob oculos fere lectori celeritatem poneret, quam in ducenda fossa rex adhibendam curavit, ut primum de Cyri adventu certior factus est. Longinus περὶ ὕψους sect. 25. Ὅταν γε μὴν τὰ παρεληλυθότα τοῖς χρόνοις εἰσάγῃς ὡς γινόμενα καὶ παρόντα, οὐ διήγησιν ἔτι τὸν λόγον, ἀλλ' ἐναγώνιον πρᾶγμα ποιήσεις.

[2] Καὶ ἐγένοντο &c.] Adi p. 9. not. 4.

[3] Κῦρος Σιλανὸν &c.] Philostrat. de vita Apollon. lib. viii. p. 349. edit. Olear. Ἐγένοντο μὲν γὰρ καὶ πρότερον σφαγίων μάντεις, ἀγαθοὶ τὴν τέχνην, καὶ οἷοι ὀνομάσαι, Μεγιστίας ἐξ Ἀκαρνανίας, Ἀρίστανδρος ἐκ Λυκίας, Ἀμπρακία δὲ Σιλανὸν ἤνεγκε. Καὶ ἐθύοντο, ὁ μὲν Ἀκαρνὰν Λεωνίδᾳ βασιλεῖ Σπάρτης· ὁ δὲ Λύκιος, Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι· Σιλανὸς δὲ Κύρῳ, βασιλείας ἐρῶντι. Hujus Xenophon iterum meminit lib. v. operis hujus; ubi eum perfidiæ arguit.

[4] Θυόμενος,] In editis plerisque libris, MSS. Eton. et Guelf. legitur πυθόμενος: sed verbi πυνθάνομαι positi παθητικῶς desunt exempla. Quod cum animadvertit Muretus, legendum putabat πυθομένῳ: cui cum Leunclavio prætuli θυόμενος. Emendationem hanc nonnihil confirmant Philostr. verba in nota præcedente citata; egregie vero locus ille Xenophonteus, hujus Hist. lib. v. ubi in ejusdem rei narratione, de ipso Xenophonte dicitur: Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐθύετο, πρὶν τινι εἰ-

C. VII. [1] οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν· Κῦρος δ' εἶπεν, Οὐκ ἄρα ἔτι μαχεῖται, [c] εἰ μὴ ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις μαχεῖται· ἐὰν δ' ἀληθεύσῃς, ὑπισχνοῦμαί σοι δέκα τάλαντα. Τοῦτο τὸ χρυσίον τότε [2] ἀπέδωκεν, ἐπεὶ παρῆλθον αἱ δέκα ἡμέραι. [3] Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῇ τάφρῳ οὐκ ἐκώλυε βασιλεὺς τὸ Κύρου στράτευμα διαβαίνειν, ἔδοξε καὶ Κύρῳ καὶ τοῖς ἄλλοις ἀπεγνωκέναι τοῦ μάχεσθαι· ὥστε τῇ ὑστεραίᾳ Κῦρος ἐπορεύετο [d] ἠμελημένως μᾶλλον. Τῇ δὲ τρίτῃ ἐπί τε τοῦ ἅρματος καθήμενος τὴν πορείαν ἐποιεῖτο, καὶ ὀλίγους ἐν [e] τάξει ἔχων πρὸ αὑτοῦ· [4] τὸ δὲ πολὺ αὐτῷ [f] ἀνατεταραγμένον

[c] εἰ μὴ ἐν ταύταις τ. ἡ. μαχεῖται] εἰ ἐν ταύταις οὐ μαχεῖται ταῖς ἡμέραις MSS. Par. et Eton. [d] ἠμελημένως] ἠμελημένος Zeun. ex edd. vett. MSS. Eton. et Guelf. [e] τάξει] τάχει Junt. excepta Castal. [f] ἀνατεταραγμένον] ἀνατετραμμένον MS. Par. et marg. Steph.

πεῖν τῶν στρατιωτῶν, Σιλανὸν παρακαλέσας τὸν Κύρου μάντιν γενόμενον, τὸν Ἀμβρακιώτην. Ὁ δὲ Σιλανὸς—ἐβούλετο ὅτι τάχιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφικέσθαι· οὓς γὰρ παρὰ Κύρου ἔλαβε τρισχιλίους δαρεικοὺς, ὅτε τὰς δέκα ἡμέρας ἠλήθευσε θυόμενος Κύρῳ, διεσεσώκει. Imperatoris autem esse hostiarum exta inspicere, tradit Onosander: Μήτε δὲ εἰς πορείαν ἐξαγέτω τὸ στράτευμα—μὴ πρότερον θυσάμενος. Cæterum, ex his locis constat, tria daricorum millia, et decem talenta inter se paria esse: qua de re consule Indic. vocibus mens. et pond. explicandis destinatum.

[1] Οὐ μαχεῖται δέκα ἡμερῶν·] Elliptice dicitur pro διὰ δέκα &c.

[2] Ἀπέδωκεν,] Moschopulus: Λέγεται (scil. præpos. ἀπὸ in compositione) ἐπὶ τοῦ διδόναι χρέος—οἷον, Ἀποδίδωμαι, i. e. *tanquam debitum reddo, persolvo.* Præmium autem hoc reddere, promisso tenebatur Cyrus. Plene dixit, nec minus eleganter, Æschines Socrat. Κἂν μή τις θᾶττον ὡς χρέος ἀποδιδῷ τὸ ζῆν, ὡς ὀβολοστάτις ἡ φύσις ἐπιστᾶσα ἐνεχυράζει τοῦ μὲν ὄψιν, τοῦ δὲ ἀκοὴν, πολλάκις δὲ ἄμφω. Dialog. iii. sect. 9.

[3] Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τῇ &c.] Ita MS. Eton. edit. Ald. et Steph. cum in Leunclaviana atque alia, ad ejus exemplar expressa, legitur tantum Ἐπεὶ τῇ τάφρῳ &c. et perperam vertitur: *Rex ubi Cyri copias fossam trajicere non* &c. At neque ille fossam trajecit, sed τὴν πάροδον, μεταξὺ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῆς τάφρου, et Græca ἐπὶ τῇ τάφρῳ illam versionem plane respuunt.

[4] Τὸ δὲ πολὺ &c.] Vide p. 43. not. 5. et Onosandr. στρατηγ. cap. 6.

ἐπορεύετο, καὶ τ̃ ὅπλων τοῖς στρατιώταις πολλὰ ἐπὶ [g] ἁμα- C. VII.
ξῶν καὶ ὑποζυγίων ἤγετο.

Καὶ ἤδη τε ἦν [1] ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσαν, καὶ πλησίον ἦν C. VIII.
[2] ὁ σταθμὸς, ἔνθα ἔμελλε [h] καταλύσειν, ἡνίκα [i] Παταγύας,
ἀνὴρ Πέρσης, τῶν ἀμφὶ Κῦρον [k] πιστῶν[3], προφαίνεται ἐλαύ-
νων [l] κατὰ κράτος ἱδροῦντι τῷ ἵππῳ· καὶ εὐθὺς πᾶσιν, οἷς
ἐνετύγχανεν, ἐβόα καὶ βαρβαρικῶς καὶ Ἑλληνικῶς, ὅτι βα-
σιλεὺς [m] σὺν στρατεύματι πολλῷ προσέρχεται, ὡς εἰς μά-
χην [n] παρεσκευασμένος. [4] Ἔνθα δὴ πολὺς τάραχος ἐγέ- 2

[g] ἁμαξ. καὶ ὑποζ. ἤγετο] ἁμαξῶν ἤγοντο καὶ ὑπ. MS. Par. [h] καταλύσειν] καταλύειν MS. Par. [i] Παταγύας] Παγύας Junt. et MS. Guelf. Πατηγύας MS. Par. Παντηγύας MS. Eton. [k] πιστῶν] πιστὸς MS. Par. et marg. Steph. [l] κατὰ κράτος] ἀνὰ κράτος Zeun. ex MS. Par. marg. Steph. et Suid. ſic quoque MS. Eton. apud Zeun. ſed dat ἀνακράτος apud Hutchinſonum. [m] σὺν στρατεύματι] σὺν omittunt edd. vett. et MS. Guelf. [n] παρεσκευασμένος] παρασκευασάμενος Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσαν,] Tempore ſcil. medio fere inter mane et meridiem. Facto quodam, dum arma capiunt, intervallo, legimus, Καὶ ἤδη τε ἦν μέσον ἡμέρας. Dio Chryſoſt. orat. ſec. de Gloria, p. 614. edit. Morel. diviſo in quinque partes diei ſpatio, περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν ponit inter πρωῒ et τὰς μεσημβρίας. Videſis quæ Cl. Suidæ editor notavit ad Ἀγορᾶς ὥραν. Tempus autem illud Herodoto eſt ἀγορῆς πληθώρη, lib. vii. cap. 223.

[2] Ὁ σταθμὸς, ἔνθα &c.] Nomen illud hic proprie ſonat, *Manſio, Stativa :* de quo pluribus agitur in Indice ſæpius adpellato. Ælian. H. V. lib. i. cap. 32. Καὶ σὺ δέ μοι (ſcil. Ἀρταξέρξῃ τῷ ἐπικαλουμένῳ Μνήμονι, Cyrique adeo hujuſce fratri) καταλύοντι ἐν τῷ σταθμῷ, e *regiorum*, opinor, iſtorum numero, de quibus copioſe Herodotus lib. v. cap. 52. et ſeq.

[3] Τῶν ἀμφὶ Κῦρον πιστῶν,] Ita MS. Eton. atque libri editi melioris notæ omnes. Sed cum Stephanianæ et Leunclav. editionum margines pro πιστῶν exhiberent πιστὸς, tandem inventus eſt, qui hanc ſcripturam, alteri immerito prælatam, in textum recepit. Vulgata certe lectio ellipſeos ſeſe ope uſitatiſſimæ tuetur. Deficit enim hic vocula τὶς, ut ſæpe. Vide ſcripta p. 51. not. 5.

[4] Ἔνθα δὴ πολὺς τάραχος &c.] Plutarchus, in vita Artax. p. 1014. τοὺς πολεμίους (Cyrum cum ſuis) ἀσυντάκτους καὶ ἀνόπλους (uti Noſter ſupra paulo, τῶν ὅπλων τοῖς στρατιώταις &c.) διὰ τὸ θαῤῥεῖν καὶ καταφρονεῖν ὁδοιποροῦντας, ἐξέπληξε καὶ συνετάραξεν, (Artaxerxes) ὥστε σὺν θορύβῳ καὶ βοῇ πολλῇ μόλις εἰς τάξιν καθίστασθαι τ̃ Κῦρον.

C. VIII. νετο· αὐτίκα γὰρ ἐδόκουν οἱ Ἕλληνες, [1] καὶ πάντες δὲ, ἀτάκτοις σφίσιν ἐπιπεσεῖσθαι. [o] Καὶ Κῦρός τε καταπηδήσας [p] ἐκ τοῦ ἅρματος τὸν θώρακα [q] ἐνέδυ, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ [r] τὸν ἵππον, τὰ παλτὰ [s] εἰς χεῖρας ἔλαβε, τοῖς τε ἄλλοις πᾶσι [t] παρήγγελλεν ἐξοπλίζεσθαι, καὶ καθίστασθαι εἰς τὴν ἑαυτοῦ
5 τάξιν ἕκαστον. Ἔνθα δὴ σὺν πολλῇ σπουδῇ καθίσταντο, Κλέαρχος μὲν [2] τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος ἔχων, πρὸς τῷ Εὐφράτῃ ποταμῷ, Πρόξενος δὲ [3] ἐχόμενος· οἱ δ᾽ ἄλλοι μετὰ τοῦτον· [u] Μένων [4] δὲ, καὶ τὸ στράτευμα, τὸ εὐώνυμον κέρας [x] εἶχε τοῦ Ἑλληνικοῦ. [5] Τοῦ δὲ βαρβαρικοῦ, ἱππεῖς μὲν Παφλαγόνες εἰς χιλίους παρὰ Κλέαρχον [y] ἔστησαν ἐν τῷ δεξιῷ, καὶ τὸ Ἑλληνικὸν πελταστικόν· ἐν δὲ τῷ εὐωνύμῳ,

[o] καὶ Κῦρος] καὶ omittunt MSS. Par. et Eton. [p] ἐκ τοῦ] ἀπὸ τοῦ MSS. Par. et Eton. [q] ἐνέδυ] ἐνέδυτο MS. Eton. [r] τὸν ἵππον] τῶν ἵππων Edd. vett. et apud Suid. v. Παλτὰ, etiam in MS. Guelf. ab initio fuit; ſed deletum eſt, et in litura repoſitum genuinum. [s] εἰς χεῖρας] εἰς τὰς χεῖρας MSS. Par. et Eton. ἐπὶ τὰς χεῖρας Suid. [t] παρήγγελλεν] παρήγγελεν Ald. et MS. Guelf. [u] Μένων δὲ, καὶ τὸ στρ.] καὶ omittunt edd. vett. omnes, MS. Guelf. et haud dubie (ait Zeunius) ipſe MS. Eton. [x] εἶχε] ἔσχε MS. Par. [y] ἔστασαν] ἔστασαν MS. Guelf. ἔστησαν MS. Par.

[1] Καὶ πάντες δὲ,] Vide notata Κύρ. Παιδ. p. 82.

[2] Τὰ δεξιὰ τοῦ κέρατος] Paulo infra eſt τὸ δεξιὸν κέρας.

[3] Ἐχόμενος·] Vide Ageſil. p. 34. not. 8.

[4] Μένων δὲ, καὶ τὸ &c.] Ita editiones Steph. et Leunclav. quibus adſtipulatur verſio Gallica, de qua poſtea. In aliis quidem legitur Μένων δὲ τὸ &c. omiſſa conjunctionis particula: unde Cl. Arnaud conquerendi occaſionem adripuit, *nullum his bonum ineſſe ſenſum, neque ea inter ſe cohærere.* Merito quidem, ſublata copula; quam tamen in editione, qua ipſe uſus eſt, inventam immerito diſſimulat: quaque in locum ſibi debitum admiſſa, ſic ſatis conſtabit ſenſus, cohærebit oratio. Illi vero *dubium non eſt, quin Xenoph. ſcripſerit,* Μένων δὲ τὸ στρατεύματος εὐώνυμον κέρας εἶχε τοῦ Ἑλληνικοῦ: credat, qui velit, non ego. Noſter de eodem præfecto ſupra p. 17. Μένων καὶ οἱ σὺν αὐτῷ—p. 19. καὶ συνέπεμψεν αὐτῇ στρατιώτας, οὓς Μένων εἶχε, καὶ αὐτὸν Μένωνα— quos poſtea vocat ejuſdem στράτευμα, p. 21. ἐπεὶ ᾔσθετο τό, τε Μένωνος στράτευμα—p. 23. δύο λόχοι τοῦ Μένωνος στρατεύματος—.

[5] Τοῦ δὲ βαρβαρικοῦ,] Supple, ἐκ δὲ τοῦ βαρβαρικοῦ στρατεύματος. Vide p. 9. not. 2. et p. 71. not. 2.

[z]Ἀριαῖός τε ὁ Κύρου ὕπαρχος, καὶ τὸ ἄλλο βαρβαρικόν. C. VIII.
Κῦρος δὲ, [a]καὶ ἱππεῖς [b]μετ' αὐτοῦ[1] ἑξακόσιοι, κατὰ τὸ μέ- 4
σον, ὡπλισμένοι θώραξι [c]μεγάλοις, καὶ παραμηριδίοις,
καὶ κράνεσι πάντες, πλὴν Κύρου· [2]Κῦρος δὲ, ψιλὴν ἔχων
τὴν κεφαλὴν, εἰς τὴν μάχην καθίστατο. Λέγεται δὲ καὶ

[z] Ἀριαῖος] Ἀρισαῖος MS. Eton. Ἀριδαῖος apud Diodor. Sic. [a] καὶ ἱππεῖς] καὶ excidit in cod. Guelf. [b] μετ' αὐτοῦ] τούτου ὅσον MSS. Par. et Eton. [c] μεγάλοις] μὲν αὐτοὶ MS. Par.

[1] Μετ' αὐτοῦ ἑξακόσιοι, κατὰ τὸ μέσον, ὡπλισμένοι] Ita locum ſupplendum cenſui: cum prius legeretur—ἑξακόσιοι ὡπλισμένοι &c. omiſſis prorſus κατὰ τὸ μέσον: quæ quidem huic inſerenda loco putavit olim Leunclavius; nulla tamen conjecturæ ſuæ muniendæ idonea ſatis ratione adlata. At vetuſta Verſio Gallica, quæ præfert nomen Pyrami de Candole, cujuſque mira eſt Græcum erga exemplar fidelitas, voces, quas recepimus, exprimit: eaſdem quoque recipiendi conſilio favet omnino Diodor. Sic. quippe qui de re eadem ſcripſerit hæc: Αὐτὸς δὲ ὁ Κῦρος ἐτέτακτο κατὰ μέσην τὴν φάλαγγα, τοὺς &c. Idem paulo infra de Artaxerxe verba faciens, κατὰ δὲ τὸ μέσον, ait, αὐτὸς ἐτάχθη—et mox de utroque duce—Κατὰ δὲ μέσην τὴν τάξιν ἔτυχε μετὰ ἀμφοτέρους τοὺς ὑπὲρ τῆς βασιλείας ἀγωνιζομένους ταχθῆναι. Porro, cum vocibus, κατὰ τὸ μέσον, intelligendum eſt ἐτάχθησαν, vel ἔστασαν ex præcedentibus ἀπὸ τοῦ κοινοῦ repetendum: niſi quis pro κατὰ μέσον, reponere malit τὸ μέσον εἶχον. Sic loqui amat Noſter. Infra paulo: συνεσπειραμένην ἔχων (Cyrus) τὴν τῶν σὺν ἑαυτῷ ἑξακοσίων ἱππέων τάξιν, ἐπεμέλειτο ὅ,τι ποιήσει βασιλεύς. Καὶ γὰρ ᾔδει αὐτὸν, ὅτι μέσον ἔχοι τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος. Καὶ πάντες δὲ οἱ τῶν βαρβάρων ἄρχοντες μέσον ἔχοντες τὸ αὐτῶν &c. Similiter Κύρ. Παιδ. p. 261. αὐτὸς (Cyrus maj.) δὲ τὸ μέσον ἔχων σὺν τοῖς Πέρσαις &c. ubi vide quæ notavimus.

[2] Κῦρος δὲ, ψιλὴν &c.] Adjectivum hoc non capitis ornamentum omne, ſed κράνη tantum, ſive bellica ejus tegumenta, Cyro Perſiſque denegat: indicatque adeo domi militiæque capita ipſorum pileis pariter, ſeu tiaris, non item galeis, fuiſſe obtecta. Herodot. lib. v. cap. 49. ἀναξυρίδας δὲ ἔχοντες (Perſæ) ἔρχονται ἐς τὰς μάχας, καὶ κυρβασίας ἐπὶ τῇσι κεφαλῇσι. Strabo quoque lib. xv. p. 1067. eorum armaturam deſcribens, περὶ τῇ κεφαλῇ πῖλημα πυργωτὸν eos habuiſſe tradit. Ex Plutarcho etiam, in vita Artox. p. 1016. Cyrum hunc, tiara capiti prius impoſita, pugnam iniiſſe conſtat: nam, ἀποπίπτει δὲ τῆς κεφαλῆς, inquit, ἡ τιάρα τοῦ Κύρου—Alias autem de κράνεσι eorum χαλκοῖς legimus apud Herodot. lib. vii. cap. 84. et Xenoph. Κύρ. Παιδ. p. 471.

C. VIII. τοὺς ἄλλους Πέρσας ψιλαῖς ταῖς κεφαλαῖς ἐν τῷ πολέμῳ διακινδυνεύειν. [1]Οἱ δ' ἵπποι ἅπαντες, οἱ μετὰ Κύρου, εἶχον καὶ προμετωπίδια καὶ προστερνίδια· εἶχον δὲ καὶ μαχαίρας οἱ ἱππεῖς Ἑλληνικάς.

Καὶ ἤδη τε ἦν μέσον ἡμέρας, καὶ οὔπω καταφανεῖς ἦσαν οἱ πολέμιοι· ἡνίκα δὲ [2]δείλη [d]ἐγένετο, ἐφάνη κονιορτὸς, ὥσπερ νεφέλη λευκὴ, [3]χρόνῳ δὲ οὐ συχνῷ ὕστερον, ὥσπερ μελανία τις ἐν τῷ πεδίῳ [e]ἐπιπολύ[4]. Ὅτε δὲ

[d] ἐγένετο] ἐγίγνετο MS. Par. [e] ἐπιπολὺ] ἐπὶ πολὺ Zeun.

[1] Οἱ δ' ἵπποι ἅπαντες, &c.] Vide Κύρ. Παιδ. p. 472. 462. atque ibi notata. Adde Spanhem. Numiſm. T. i. p. 183.

[2] Δείλη] Thomas Magiſter: Δείλης ἑώας, καὶ δείλης μεσημβρίας, καὶ δείλης ὀψίας, Ἀττικοί· τὸ δὲ, ἀντὶ τοῦ δείλης ὀψίας, δείλης μόνον λέγειν ἁπλῶς Ἑλληνικόν. Ita Phavorinus etiam. Mœris Attic. Δείλης πρωΐας, τὸ μετὰ ἕκτην ὥραν· δείλης ὀψίας, πρὸς ἑσπέραν. Κατ' ἰδίαν δὲ δείλης οὐ λέγουσιν οἱ Ἀττικοί· λέγεται μόνον δείλης καθ' ἑαυτὸ παρὰ τοῖς Ἕλλησι: ſcil. ἀντὶ τοῦ δείλης ὀψίας, ut ille ſupra. Dicendum itaque videtur, vocem δείλη, hoc quæ loco adhibetur ἁπλῶς, denotare δείλην πρωΐαν, i. e. *tempus pomeridianum, quod incipit ſtatim ab inclinatione ſolis prima in veſperam a meridie.* Lexicon Gr. Lat. vetus: δείλης, *meridie*, ſcil. inclinante; cui ſtatim ibidem opponitur δείλη πρὸς ἑσπέραν, *crepuſculum.* Heſych. Δείλη ὀψία, ἡ περὶ δύσιν ἡλίου· Δείλη πρωΐα, ἡ μετ' ἄριστον ὥρα. Ita fere Suidas, qui in exemplum locum hunc Xenophontis adduxit; ubi minus recte Cl. editor δείλη expoſuit *veſpertinum tempus.* Recte atque ordine μέρη hæc ἡμέρας diſpoſuit J. Pollux lib. i. cap. 7. ſegm. 68.—ἡλίου ὑπὲρ κεφαλῆς ἱσταμένου, κλίναντος εἰς τὰ μεσημβρινὰ τοῦ θεοῦ, δείλης, δείλης ὀψίας—Dio Chryſoſt. loc. paulo ſupra cit. diviſione diei facta, primo loco memorat πρωΐ, 2. πλήθουσαν ἀγορὰν, 3. τὰς μεσημβρίας, 4. δείλην, 5. ἑσπέραν. Atque iſta ſane diviſio ad Xenophontis narrationem hanc, quæ primum ἀγορὰν πλήθουσαν, deinde, μέσον ἡμέρας, et paulo poſt δείλην exhibet, optime convenit.

[3] Χρόνῳ δὲ οὐ συχνῷ &c.) Sic ex conjectura repoſui. Prius legebatur χρόνῳ δὲ συχνῷ. Sed vergente jam (uti recte obſervavit Leunclavius) ad veſperam die, magnum tempus haud poterat locum habere. Huic emendationi adſtipulatur etiam Verſio Gallica vetus, quam ſupra laudavimus; habet enim *puis en un inſtant &c.*

[4] Ἐπιπολύ.] Quod plene et diviſim ſcripſeris ἐπὶ πολὺ διὰ-

[1]ἐγγύτερον ἐγίγνοντο, τάχα δὴ καὶ [2]χαλκός τις ἤστραπτε, C. VIII.
καὶ αἱ λόγχαι, καὶ αἱ τάξεις καταφανεῖς ἐγίγνοντο. Καὶ 6
ἦσαν [3]ἱππεῖς μὲν λευκοθώρακες ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου τῶν πο-
λεμίων· (Τισσαφέρνης ἐλέγετο τούτων ἄρχειν) [4]ἐχόμενοι δὲ
τούτων γερροφόροι· ἐχόμενοι δὲ ὁπλῖται [5]σὺν ποδήρεσι ξυ-
λίναις ἀσπίσιν· ([f]Αἰγύπτιοι δὲ οὗτοι ἐλέγοντο εἶναι) ἄλλοι
δ' ἱππεῖς, ἄλλοι τοξόται. [g]Πάντες δὲ οὗτοι κατὰ ἔθνη[6],
[7]ἐν πλαισίῳ πλήρει ἀνθρώπων ἕκαστον [h]ἔθνος ἐπορεύετο.
[8]Πρὸ δ' αὐτῶν, ἅρματα διαλείποντα συχνὸν ἀπ' ἀλλή- 7

[f] Αἰγύπτιοι δὲ] δὲ abeſt ab edd. vett. et MS. Guelf. [g] πάντες δὲ] δὲ abeſt ab edd. vett. et MS. Guelf. [h] ἔθνος] τὸ ἔθνος Zeun. ex MS. Par.

στημα: hæc enim vox ſæpe ἐλλείπει in βραχὺ, πολὺ &c. Thucydides lib. ii. haud ita longe a fine,—καὶ ἐπεδίωξαν ἐπὶ πολύ. Ubi Scholiaſta: ἐπὶ πολύ· διάστημα, δηλονότι.

[1] Ἐγγύτερον ἐγίγνοντο,] Videſis quæ notavimus p. 9. ad v. παρεγένετο.

[2] Χαλκός τις &c.] Adi p. 18. not. 3. De ſplendore armorum vide quæ ſcripſit Gebh. ad C. Nep. in Ageſil. cap. iii. p. 428. et auctores a Clar. Staveren ibi laudatos.

[3] Ἱππεῖς μὲν λευκοθώρακες] Ejuſmodi forſan induti thoracibus, quales deſcripſimus Κύρ. Παιδ. p. 463. not. 1. Confer not. ad v. λευκῶν βοῶν lib. v. cap. 4. §. 6. hujus voluminis.

[4] Ἐχόμενοι] Reſpice p. 76. not. 3.

[5] Σὺν ποδήρεσι &c.] Vide Κύρ. Παιδ. p. 486.

[6] Πάντες δὲ οὗτοι κατὰ ἔθνη, &c] Hæc non minus, quam ἕκαστον ἔθνος, quæ ſtatim ſequuntur, ad verbum ἐπορεύετο referenda ſunt. Eadem fere ſtructura uſus eſt Apoſtolus Gal. vi. 1. —ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον—σκοπῶν σεαυτὸν, μὴ &c. Apud Noſtrum itidem Ἑλλην. lib. iv. haud longe ab init. ἥτις πέμποι nomen pluralivum πόλεσι ſtatim excipiunt: ἆθλα προὔθηκε ταῖς πόλεσιν, ἥτις ἄριστον στράτευμα πέμποι. Q. Curt. lib. iv. cap. 12. ſic fere de exercitu Darii: *Pedites his plurium gentium non mixtas, ſed ſuæ quiſque nationis junxerant copias.*

[7] Ἐν πλαισίῳ] Scholiaſtes ad Thucyd. lib. vi. fere medium: Ἐν πλαισίῳ, ἐν τετραγώνῳ σχήματι· Heſych. Πλαίσιον, ἡ ἐν τετραγώνῳ τῶν στρατιωτῶν τάξις. Videſis Indic. Tactic. Κύρ. Παιδ. adjectum.

[8] Πρὸ δ' αὐτῶν, ἅρματα &c.] Diodor. Sic. lib. xiv. p. 253. Ἀρταξέρξης δὲ πρὸ μὲν τῆς φάλαγγος πάσης ἔστησεν ἅρματα δρεπανηφόρα. Plutarch. p. 1014. Εὖ δὲ καὶ καλὰ τοὺς Ἕλληνας ἔταξε τῶν δρεπανηφόρων τὰ ῥωμαλεώτατα πρὸ τῆς ἑαυτοῦ φάλαγγος, ὡς πρὶν ἐν χερσὶ γενέσθαι, διακόψοντα τὰς τάξεις βίᾳ τῆς εἰσ-

C. VIII. λων, τὰ δρεπανηφόρα [i] λεγόμενα· [1] εἶχον δὲ τὰ δρέπανα ἐκ τῶν ἀξόνων εἰς πλάγιον [k] ἀποτεταμένα, καὶ [2] ὑπὸ τοῖς δίφροις εἰς γῆν βλέποντα, ὡς [l] διακόπτειν ὅτῳ [m] ἐντύχοιεν. [3] Ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὡς εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑλλήνων [n] ἐλών-

[i] λεγόμενα] καλέμενα MS. Par. et Suid. v. Δρεπανηφόρος. [k] ἀποτεταμένα] ἀποτεταγμένα Ald. [l] διακόπτειν] διακόπτοιεν MS. Eton. [m] ἐντύχοιεν] ἐνετύγχανον Suid. ἐντυγχάνοιεν MSS. Par. et Eton. [n] ἐλώντων] ἐλόντων Edd. vett. et MS. Guelf. ἐλέντων Caſtal. ἐλθόντα cod. Par.

ελάσεως. Vide ſupra p. 70. not. 4. Suidas locum hunc Xenophonteum citat ad v. Συχνὸν, quam ἀντὶ τῦ πολὺ poni ait.

[1] Εἶχον δὲ τὰ δρέπανα &c.] Libet hæc ex Curtiana, lib. iv. cap. 15. prælii ad Arbela deſcriptione adducere: *Ipſe* (Darius) *ante ſe falcatos currus habebat: quos ſigno dato univerſos in hoſtem effudit; ruebant laxatis habenis aurigæ, quo plures nondum ſatis proviſo impetu obtererent. Alios ergo haſtæ multum ultra temones eminentes; alios ab utroque latere dimiſſæ falces laceravere.* Videſis eundem Auctorem lib. iv. cap. 9. ubi de iſtiuſmodi curribus agitur. Cæterum pro ἀξόνων, in edit. Flor. et MSto Eton. perperam legitur ἀξίνων. In MS. Guelf. vulgata lectio eſt in litura.

[2] Ὑπὸ τοῖς διφροις] Phavorinus: Δίφρος, τόπος τοῦ ἅρματος· λέγεται δὲ δίφρος, ὡς οἱονεὶ διφορος, (in quo nempe duo illi, παραιβάτης καὶ ἡνίοχος ſedebant) καὶ τροπῇ καὶ συγκοπῇ, δίφρος· ἀπ᾽ αὐτοῦ δὲ, ὡς καιριωτέρυ μέρυς, καὶ τὸ ὅλον ἅρμα δίφρος ἐλέγετο. Ita fere Euſtathius, Etymol. M. alii. Vide Κύρ. Παιδ. p. 415. et ſeq.

[3] Ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὡς εἰς &c.] Lege modo ex Plutarcho adlata. Demetrius (uti dicitur) Phaler. Ἑρμην. ſect. 104. Πολλαχῦ δὲ καὶ τὸ πλάγιον μεῖζον τῦ εὐθέος· οἷον, Ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὡς εἰς τὰς τάξεις τῦ Ἑλλήνων ἐλόντων (repone, ἐλώντων) καὶ διακοψόντων· ἀντὶ τοῦ, διενοῦντο ἐλάσαι καὶ διακόψαι. In libris quibuſdam ἐλόντων et διακοψάντων, in aliis ἐλθόντα καὶ διακόψαντα, leguntur. Sed διακοψόντων tam Phalerei quam Plutarchi, loco paulo ſupra cit. exemplarium auctoritate confirmatur: et ἐλώντων eleganter pro ἐλασόντων adhibetur. Thomas Magiſter: Ἐλάω καὶ ἐλῶ, ἀντὶ τοῦ ἐλαύνω Ἕλληνες λέγυσι· οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἀντὶ τῦ ἐλάσω. Ariſtoph. ἐν Νεφέλαις ver. 123. Ἀλλ᾽ ἐξελῶ σ᾽ ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας. ita fere et ver. 800. utrobique pro ἐξελάσω. Mœris Attic. Ἐλῶ, Ἀττικῶς· ἐλάσω, Ἑλληνικῶς. Noſter in re ſtructuraque adeo ſimili utitur verbo ἐμβαλούντων, Κύρ. Παιδ. 419. Idem ejuſdem Hiſt. p. 438. δρέπανά τε σιδηρᾶ περὶ τοῖς ἄξοσι προσήρμοσαι, ὡς ἐλῶντες καὶ ὗτοι &c. Quod vero ad loquendi rationem adtinet, Ἡ δὲ γνώμη ἦν, ὡς &c. geminam fere reperire eſt Κύρ. Παιδ. p. 74. Ὡς οὖν ἐμοῦ, ἔφη, μηδέποτε ἀμελήσοντος τοῦ τὰ &c. ὕτως ἔχε τὴν γνώμην. Adi ſis hujus voluminis p. 53. not. 6. Porro, præſens atque futurum

των καὶ [o]διακοψόντων. [1]Ὁ μέντοι Κῦρος εἶπεν, ὅτε κα- C. VIII.
λέσας παρεκελεύετο τοῖς Ἕλλησι τὴν κραυγὴν τῶν βαρβά- 8
ρων [p]ἀνασχέσθαι, ἐψεύσθη τοῦτο· [2]οὐ γὰρ κραυγῇ, ἀλλὰ
σιγῇ [q]ὡς ἀνυστὸν[3], καὶ ἡσυχῇ, ἐν ἴσῳ καὶ βραδέως προσ-
ῄεσαν. [4]Καὶ ἐν τούτῳ Κῦρος παρελαύνων αὐτὸς σὺν Πί-
γρητι τῷ ἑρμηνεῖ, καὶ ἄλλοις τρισὶν ἢ [r]τέτταρσι, τῷ Κλε-
άρχῳ ἐβόα, ἄγειν τὸ στράτευμα κατὰ μέσον τὸ τῶν πολε-
μίων, ὅτι ἐκεῖ βασιλεὺς εἴη· κἂν [s]τοῦτο, ἔφη, νικῶμεν,
πάνθ' ἡμῖν [5]πεποίηται. Ὁρῶν δὲ ὁ Κλέαρχος τὸ μέσον 9
στῖφος, καὶ ἀκούων Κύρου ἔξω ὄντα τοῦ Ἑλληνικοῦ [t]εὐωνύμου
βασιλέα, ([u]τοσούτῳ γὰρ πλήθει περιῆν βασιλεύς, ὥστε

[o] διακοψόντων] διακοψάντων Edd. vett. excepta Caſtal. διακόψαντα MS. Par.
[p] ἀνασχέσθαι] ἀνέχεσθαι MSS. Par. et Eton. [q] ὡς ἀνυστὸν] ὡς ἂν οἰστὸν in lib. edit. pleriſque et MS. Guelf. ὡς ἂν ἰστὸν cod. Eton. ὡς ἂν οἷόν τε Caſtal.
[r] τέτταρσ.] τέτρασι MS. Par. [s] τοῦτο] τούτῳ Edd. vett. et MS. Guelf.
[t] εὐωνύμου] εὐώνυμος Edd. vett. [u] τοσούτῳ] τοσοῦτον MS. Par.

tempus de re eadem adhibentur Apocal. ii. 5.

[1] Ὁ μέντοι Κῦρος εἶπεν, &c.] Vide ſupra p. 67.

[2] Οὐ γὰρ κραυγῇ, ἀλλὰ &c.] Plutarchus, loco ſæpe cit. ἔπειτα σιγῇ καὶ σχέδην ἐπάγων (Artaxerxes) θαῦμα ἐν τοῖς Ἕλλησι τῆς εὐταξίας παρεῖχε, κραυγὰς ἀτάκτους, καὶ σκιρτήματα, καὶ πολὺν τάραχον αὐτῶν καὶ διασπασμὸν ἐν πλήθει τοσούτῳ προσδεχομένοις.

[3] Ὡς ἀνυστὸν,] Ita in MSS. Par. et reg. B. In editis pleriſque libris legitur ὡς ἂν οἰστὸν, in MSto Eton. ἂν ἰστόν: quæ depravata eſſe liquet. Scriptura vero, quam repoſuimus, ſenſum huic loco aptiſſimum fundit; valet enim κατὰ τὸ δυνατὸν, vel κατὰ δύναμιν: nec novo adhibetur exemplo. Plutarch. in vita Lycurgi p. 57. ἐπεθύμησεν, ὡς ἀνυστὸν ἐξ ἀνθρωπίνης προνοίας, ἀθάνατον αὐτὴν (τὴν νομοθεσίαν) ἀπολιπεῖν, καὶ &c. Porro, de hac lectione reſtituenda conſentiunt Stephanus et Muretus. Similiter Arrian. de expedit. Alex. lib. i. cap. 15. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς, ὡς ἀνυστὸν, τῇ &c.

[4] Καὶ ἐν τούτῳ] Scil. χρόνῳ, vel καιρῷ, ut mox poſtea integre loquitur. Hujus forſan ellipſeos, uſitatiſſimæ quidem, exemplum extat Act. xxiv. 16.

[5] Πεποίηται.] Perfectum hic vicem futuri temporis ἐμφατικῶς obtinet, ſummamque adeo rei futuræ, quaſi jam factæ, certitudinem indicat.

C. VIII. μέσον [x] τὸ ἑαυτοῦ ἔχων, τοῦ Κύρου εὐωνύμου ἔξω ἦν) [1] ἀλλ' ὅμως ὁ Κλέαρχος οὐκ ἤθελεν ἀποσπάσαι ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὸ δεξιὸν κέρας, φοβούμενος μὴ κυκλωθείη ἑκατέρωθεν· τῷ δὲ Κύρῳ ἀπεκρίνατο, ὅτι αὐτῷ [y] μέλοι, ὅπως καλῶς ἔχοι.

Καὶ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ τὸ μὲν βαρβαρικὸν στράτευμα ὁμαλῶς προῄει· τὸ δὲ Ἑλληνικὸν, [2] ἅτ' ἔτι ἐν τῷ αὐτῷ μένον, συνετάττετο ἐκ τῶν ἔτι [z] προσιόντων. Καὶ ὁ Κῦρος [a] παρελαύνων [3] οὐ πάνυ πρὸς αὐτῷ τῷ στρατεύματι, κατε-

[x] τὸ ἑαυτοῦ] τῶν ἑαυτοῦ MSS. Par. et Eton. [y] μέλοι] μέλει MS. Par. [z] προσιόντων] προϊόντων MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [a] παρελαύνων] ἀπελαύνων MS. Par. et marg. Steph.

[1] Ἀλλ' ὅμως ὁ Κλέαρχος &c.] Sermonem fic inftituerat Xenophon, ut eum abfque nomine hoc proprio abfolutum dare potuerit. Sed mentione regiarum copiarum interpofita, tandem eum ut refumat, idem præfecti nomen repetit. Similiter Κύρ. Παιδ. p. 19, 20. de Cyro fcribit—ὁρῶν δὴ αὐτὸν (Aftyagem) κεκοσμημένον &c. deinde, facta quadam orationis digreffione, pergit—ὁρῶν δὴ τὸν κόσμον &c. iterato perinde ibi participio, atque hoc loco Clearchi nomine. Similiter Cicero ad Famil. lib. xv. ep. 10. *Quum id accidit, quod mihi maxime fuit optatum, ut omnium Marcellorum, Marcellinorum etiam, (mirificus enim generis ac nominis veftri fuit erga me femper animus) quum ergo &c.* Non eft itaque, cur quis eandem pronominis repetendi veniam Evangeliftæ negaverit, Act. vii. 35. Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντες, Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ Θεὸς &c. Videfis etiam infignem pronominis ἐγὼ repetitionem Κύρ. Παιδ. p. 122. Ἐγὼ δὲ, ὡς—οὕτω δὴ καὶ ἐγὼ, &c. Cæterum, Clearcho vitio vertit Plutarchus, p. 1015. quod dicto audiens Cyro non effet: cujus auctoris fententiæ fuam temere opponentem Ablancortium merito caftigat Cl. Dacerius in notis Verfioni fuæ Gallicæ ad dictum Plutarchi locum adjectis.

[2] Ἅτ' ἔτι &c.] Plerique libri typis impreffi exhibent ὅτ' ἔτι, quarum prior vocula in MSS. Eton. Brod. Par. et reg. B. omnino deeft: fed licet fenfus non poftulet, ut quid inter Ἑλληνικὸν et ἔτι legatur, tamen levi mutatione ἅτε pro ὅτε reponendum cum Stephano cenfuerim. Cæterum, pro μένον, quod mox fequitur, Muretus legit ἔμενον. Sed retinenda eft vulgata lectio, et cum αὐτῷ intelligenda vox τόπῳ, fæpiffime κατ' ἔλλειψιν omiffa.

[3] Οὐ πάνυ πρὸς αὐτῷ τῷ στρα-

θεᾶτο [c]ἑκατέρους ἄποθεν, τούς τε πολεμίους ἀποβλέπων, τούς τε [d]φιλίους. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, [1]ὑπελάσας ὡς συναντῆσαι, ἤρετο εἴτι παραγγέλλοι· ὁ δ᾽ ἐπιστήσας εἶπε, καὶ λέγειν ἐκέλευε πᾶσιν, [e]ὅτι [2]τὰ ἱερὰ καὶ τὰ σφάγια καλὰ εἴη. Ταῦτα δὲ λέγων, θορύβου ἤκουσε διὰ τῶν τάξεων ἰόντος, καὶ ἤρετο τίς [3]ὁ θόρυβος. Ὁ δὲ Ξενοφῶν εἶπεν, ὅτι τὸ σύνθημα παρέρχεται δεύτερον ἤδη. Καὶ ὃς ἐθαύμασε, τίς παραγγέλλει, καὶ ἤρετο ὅ, τι καὶ εἴη [4]τὸ σύνθημα. Ὁ δὲ

C. VIII. 11

[c] ἑκατέρους—φιλίους] ἑκατέρωσε ἀποβλέπων εἰς τοὺς πολεμίους καὶ τοὺς φίλους MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [d] φιλίους] φίλους Junt. et MS. Guelf. [e] ὅτι τὰ ἱερὰ καὶ τὰ σφάγια] ὅτι καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ καὶ τὰ σφάγια καλά· ταῦτα &c. MS. Par. In MS. Eton. est ἐκέλευεν ὅτι πᾶσιν &c.

τεύματι,] Opinor, *suo:* cujus cum e medio provectus esset, non juxta cornu alterutrum statim substitit; sed eum petivit locum, ubi ex intervallo tam suas quam hostiles copias conspiceret.

[1] Ὑπελάσας] Glossar. Græcolat. vetus: Ὑπελαύνω, *Subago, subagito:* ut eum denotet, qui sensim furtimque equum agitaret. Hic tamen ὑπὸ quandam diminutionis vim verbo suo addere videtur.

[2] Τὰ ἱερὰ καὶ τὰ σφάγια] Eustath. ad Hom. Il. κ΄. p. 788. Ἱερὰ, τὰ ἱερευόμενα. et ad Il. ω΄. p. 1346. Ἱερὰ, τὰ σπλάγχνα. quo forsan sensu vox hic accipienda est; ut ἱερὰ καλὰ denotent lætas divinationum conjecturas ab extis præcipue factas: σφάγια vero etiam omina respiciat a variis hostiæ jam casuræ motibus capta. Vide doctiss. Potteri Archæol. Gr. lib. ii. cap. 14. Sin autem ἱερὰ malis *sacra,* quam primam sibi vindicat significationem, reddere, Virgiliana hæc cum Xenophonteis istis conferre juvabit:

—*dum* sacra *secundus haruspex*
Nunciet, ac lucos vocet hostia *pinguis in altos.*
Æn. xi. 739. et seq.

[3] Ὁ θόρυβος. Ὁ δὲ Ξενοφῶν] In MSto Eton. post θόρυβος additur ᾖ: in MS. Par. et libris quibusdam vett. teste Stephano, εἴη: quod cum verbum sæpissime per ellipsin omitti soleat, huic etiam loco, nec injuria, desit. Cæterum, pro Ξενοφῶν in iisdem libris et in MS. Par. legitur Κλέαρχος.

[4] Τὸ σύνθημα. Ὁ δὲ—ὅτι ΖΕΥΣ &c.] Videsis Κυρ. Παιδ. p. 232. not. 1. et p. 475. In MSS. Eton. Par. Guelf. et edit. Flor. pro ὅ, τι καὶ εἴη—legitur ὅ, τι εἴη sine καί. Sed immerito omissa fuit hæc

C. VIII. ἀπεκρίνατο, ὅτι ΖΕΥΣ ΣΩΤΗΡ καὶ ΝΙΚΗ. Ὁ δὲ Κῦ-
12 ρος ἀκούσας, Ἀλλὰ δέχομαί τε, ἔφη, καὶ τοῦτο ἔστω. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, εἰς τὴν [k] ἑαυτοῦ χώραν ἀπήλαυνε· καὶ [1] οὐκ ἔτι τρία ἢ τέτταρα στάδια [1] ἀπειχέτην τὼ φάλαγγε ἀπ' ἀλλήλων, ἡνίκα [2] ἐπαιάνιζόν τε οἱ Ἕλληνες, καὶ [m] ἤρχοντο ἀντίοι ἰέναι τοῖς πολεμίοις. [n] Ὡς δὲ πορευομένων [o] ἐξεκύμαινέ τι [3] τῆς φάλαγγος, τὸ ἐπιλειπόμενον ἤρξατο [4] δρόμῳ

[k] ἑαυτοῦ] αὐτοῦ MS. Par. [l] ἀπειχέτην] διειχέτην MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [m] ἤρχοντο] προήρχοντο MSS. Par. et Eton. [n] ὡς δὲ—ἐξεκύμαινε] ἐπεὶ δὲ—ἐξεκύμηνε Demetr. Phaler. laudat. [o] ἐξεκύμαινέ τι] ἐξεκυμαίνετο Codd. Brodæi.

particula; quippe quæ Atticos apud ſcriptores ſæpe παρέλκει. Æſchin. dial. ii. ſect. 12. καλῶς δὲ καὶ σὺ ποιεῖς παραινῶν. Ælian. Hiſt. V. lib. i. cap. 16. καὶ πῶς ὑπὲρ ἡμῶν καλῶς Ἀπολλόδωρος οὕτω δοξάζει,—Noſter Hiſt. Græc. lib. ii. fere medio, τοῦτον—τί ποτε καὶ καλέσαι χρή; In iiſdem libris, necnon et in Ald. deeſt etiam τε poſt δέχομαι, quod ex auctorum itidem uſu retinendum eſt.

[1] Οὐκ ἔτι] Conjunctim hæc vulgo ſcribuntur, iiſque adeo adnumeranda ſunt, de quibus dictum eſt p. 64. not. 1.

[2] Ἐπαιάνιζον] Scholiaſtes ad Thucyd. lib. i. δύο παιᾶνας ᾖδον οἱ Ἕλληνες, πρὸ μὲν τοῦ πολέμου, τῷ Ἄρει· μετὰ δὲ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι. Adi Κύρ. Παιδ. p. 482.

[3] Ἐξεκύμαινέ τι τῆς &c.] Magnifice hoc Noſter; tranſlatione permovendis animis, ſignandis rebus, ac ſub oculos ſubjiciendis adhibita. Vide Quinctil. lib. viii. cap. 6. Demetr. Phaler. ſect. 85. improbato Poëtæ judicio, quod rem magnam tenui detereret metaphora, cum moto tonitru *cœlum tuba canere* diceret, Ἑτέραν οὖν, inquit, ἐπινοήσωμεν μεταφορὰν, μικρότητος αἰτίαν γινομένην μᾶλλον ἢ μεγέθους. Δεῖ γὰρ ἐκ τῶν μειζόνων μεταφέρειν εἰς τὰ μικρὰ, οὐ τὸ ἐναντίον· οἷον ὡς ὁ Ξενοφῶν φησιν, Ἐπεὶ δὲ πορευομένων ἐξεκύμηνέ τι τῆς φάλαγγος—τὴν γὰρ τῆς τάξεως παρεκτροπὴν ἐκκυμαινούσῃ θαλάσσῃ εἴκασε, καὶ προσωνόμασεν. Εἰ δέ τις μεταβαλὼν εἴποι ἐκφαλαγγίσασαν τὴν θάλασσαν, τάχα μὲν οὐδὲ οἰκείως μεθοίσει, πάντη δὲ πάντως μικροπρεπῶς. Porro, apud Arrian. lib. ii. cap. 10. ſtili Xenophontei æmulum, legimus κυμῆναν τῆς φάλαγγος. Adde Æſchyl. in Perſ. ver. 90. et doctiſſ. Stanl. ad loc. p. 760. Eandem et Latinis ſcriptoribus familiarem eſſe metaphoram, nemini paulo humaniori ignotum eſt.

[4] Δρόμῳ θεῖν] Ita Noſter poſthac plus vice ſimplici. Matth. xiii. 14. Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ &c. et xv. 4. θανάτῳ τελευτάτω. Itaque fruſtra ſunt Gatakerus aliique, quibus locutiones has Evangeliſtæ ex Hebræo fonte de-

θεῖν· [1]καὶ ἅμα ἐφθέγξαντο πάντες, οἷόν περ τῷ [p]Ἐνυα- C. VIII.
λίῳ ἐλελίζουσι, καὶ πάντες δὲ ἔθεον. Λέγουσι δέ τινες, ὡς 13
[2]καὶ ταῖς ἀσπίσι πρὸς τὰ δόρατα ἐδούπησαν, φόβον ποι-
οῦντες τοῖς ἵπποις. [3]Πρὶν δὲ τόξευμα [q]ἐξικνεῖσθαι, ἐκ-
κλίνουσιν οἱ βάρβαροι [r]τοῖς ἵπποις καὶ φεύγουσι. Καὶ ἐν-
ταῦθα δὴ ἐδίωκον μὲν [4]κατὰ κράτος οἱ Ἕλληνες, ἐβόων δὲ

p Ἐνυαλίῳ] ἐνυελίῳ MS. Guelf. ſed lectio genuina eſt inter verſus reſtituta. q ἐξικνεῖσθαι] ἀφικνεῖσθαι Codd. Brodæi, Par. et Eton. r τοῖς ἵπποις abſunt a codd. Par. et Eton.

rivare viſum eſt. Simili prorſus modo Ariſtoph. in Avib. ver. 205.—θεύσονται δρόμῳ. Et Dionyſ. Hal. Antiq. Rom. lib. xi. cap. 2. μηδὲ ὄψει δυναμένοις ἰδεῖν &c.

[1] Καὶ ἅμα ἐφθέγξαντο πάντες, οἷόν περ &c.] Vide Κύρ. Παιδ. p. 195. not. 2. et p. 482. not. 2. et p. 234. Quibus adde, ſi libet, quæ Curtius lib. iv. cap. 12. prope fin. de Macedonibus Perſiſque in prælium ruentibus tradit. Cæterum, ἐλελίζειν eſt *proferre* ἐπιφώνημα illud ſeu ἐπίφθεγμα πολεμικὸν, quod dicitur ἐλελεῦ. Demetr. Phaler. ſect. 98. ait, Ξενοφῶν δὲ Ἠλέλιξέ φησιν ὁ ϛρατηγός· τὴν γὰρ ἐλελεῦ ἀναβόησιν, ἣν ἀνεβόα ὁ ϛρατηγὸς συνεχῶς, παραποιήσας ὀνόματι. Lege eundem ſect. 94. et ſeq. περὶ μεγαλοπρεπείας ἐκ τῶν πεποιημένων ὀνομάτων: et Quinct. Inſtit. Orat. lib. viii. cap. 6.

[2] Καὶ ταῖς ἀσπίσι &c.] Rem eandem Noſter alia orationis expreſſit forma lib. iv. fere medio, οἱ δὲ κάμνοντες—τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ δόρατα ἔκρουσαν. Paulo aliter Arrian. lib. i. cap. 6. Ὁ δὲ (Alexander) καὶ ἐπαλαλάξαι ἐκέλευσε τοὺς Μακεδόνας, καὶ τοῖς δόρασι δουπῆσαι πρὸς τὰς ἀσπίδας· ubi videſis auctorum verba, morem quæ eundem deſignant, a Cl. Gronovio adducta: necnon quæ notavit doctiſſ. Spanhemius ad Callim. hymn. in Del. ver. 136.

[3] Πρὶν δὲ τόξευμα ἐξικνεῖσθαι,] Scil. πρὸς ſeu εἰς αὐτοὺς, vel αὐτῶν: uti Noſter Hiſt. Græc. lib. ii. ἡμεῖς δὲ, ἐς τὸ κάταντες καὶ δόρατα ἀφιέντες, καὶ ἀκόντια, καὶ πέτρους, ἐξικόμεθά τε αὐτῶν, καὶ &c. et alibi. Herodotus lib. iv. cap. 139.—λύειν δὲ ὅσον τόξευμα ἐξικνέεται: quo in loco, ſicut et in Thucydideo illo lib. iv. ὑπὸ τῶν τοξευμάτων καὶ λίθων ἀπὸ &c. vox τόξευμα denotat (non *ſagittæ jactum*, ſed) *ipſam ſagittam*. Thomas Magiſter: Τόξευμα οὐ μόνον ἡ τοξεία, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ τόξον, i. e. πᾶσαν τὴν τοξικὴν σκευήν· et in primis, τὸ τοξευόμενον. In iſtis vero locutionibus, ἐντὸς γίγνεσθαι τοξεύματος, et, εἰς τόξευμα ἀφικνεῖσθαι, nomen hoc pro *teli jactu* ponere ſolet Xenophon.

[4] Κατὰ κράτος] In libris nonnullis ſcribitur κατακράτος: quod et apud alios auctores, ſive ma-

C. VIII. ἀλλήλοις, μὴ θεῖν δρόμῳ, ἀλλ' ἐν τάξει ἕπεσθαι. Τὰ δ'
14 ἅρματα [t]ἐφέρετο[1] τὰ μὲν δι' αὐτῶν τῶν πολεμίων, τὰ δὲ καὶ [2]διὰ τῶν Ἑλλήνων, κενὰ ἡνιόχων. [3]Οἱ δὲ, ἐπεὶ προΐδοιεν, [u]ἵσαντο. [4]ἐστι δ' ὅς τις καὶ κατελήφθη, ὥσπερ [5]ἐν ἱπποδρόμῳ, ἐκπλαγείς· [6]καὶ οὐδὲν μέντοι οὐδὲ τοῦτον

[t] ἐφέρετο] ἐφέροντο MS. Eton. Eton. reg. B. et marg. Steph.

[u] ἵσαντο] διΐσαντο Zeun. ex MSS. Par.

nu ſcriptos, ſive typis impreſſos, paſſim fieri ſolet. Voces alias, in quibus eandem videre eſt ſcripturæ varietatem, jam ſupra notavimus p. 64. atque alibi.

[1] Ἐφέρετο] Confer Ageſil. p. 76. not. 2.

[2] Διὰ τῶν Ἑλλήνων,] Ita in MS. Par. et ſic reſcribendum vidit olim Muretus. Vulgo legitur δι' αὐτῶν τῶν Ἑλλήνων: ſed αὐτῶν ab iis quæ modo præceſſerant, δι' αὐτῶν τῶν πολεμίων, ad Græcos etiam male tranſivit.

[3] Οἱ δὲ,] i. e. τινὲς, uti et ſupra p. 57. Οἱ δὲ καὶ ἔστασαν &c. Lucian. in Timone, prope ab init. Οἱ δὲ καὶ αὐτῷ σοι τὰς χεῖρας &c. Ad quem locum hæc Scholiaſtæ verba in Exercit. ſuis Philol. adduxit Cl. Lamb. Bos. Ὁμοία ἡ σύνταξις ταύτῃ τῇ ἐν τῇ ἱερᾷ τοῦ εὐαγγελίου Ματθαίου συγγραφῇ, τῇ, Οἱ δὲ ἐδίστασαν· ἀντὶ γὰρ τοῦ τινὲς, τὸ οἱ δὲ κεῖται. Matth. xxviii. 17. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν. Imperite itaque ac temere Beza hic legendum cenſuit οὐδὲ ἐδίστασαν: quod ei ſcilicet οἱ δὲ pro τινὲς rarum videbatur; cum contra atque ille, auctores inter Græcos principes ita loqui ſoleant.

[4] Ἔστι δ' ὅς τις] Mat. Devarius in libel. de L. G. partic. cap. 41. ita ſcripſit: "Verbum ἐστὶ, "in numero multitudinis, arti- "culo etiam relativo plurali "præponitur, et ἀοριστολογικὸν iti- "dem nomen efficit. Nam εἰσὶν οἳ, pro τινὲς, i. e. *nonnulli*, "accipitur. In ſingulari vero "numero, non niſi negativa "præcedente invenitur: οὐκ ἔστιν "ὅς, pro οὐδεὶς, ſic οὐκ ἔστιν ὅς τις "&c." Sed in eo falli accuratiſſimum cæteroquin Grammaticum, phraſis hæc Xenophontea docet.

[5] Ἐν ἱπποδρόμῳ,] Heſychius, Ἱππόδρομος, ἀγὼν Ἀθήνησι Θησεῖ ἀγόμενος: eadem ſunt et Phavorini verba. De loco autem ipſo, in quo curſu equeſtri certatum eſt, vocem uſurpant auctores.

[6] Καὶ οὐδὲν μέντοι οὐδὲ &c.] Sic ſupra p. 66. et alibi ſæpe voculas Noſter negativas iterat. Eodem Atticorum exemplo ſcribit Demoſthenes in Midiam orat. p. 633. Οὐδὲ γὰρ αὐτὸς οὐδενὸς ἕνεκα τούτων οὐδὲν ἐν ὑμῖν πώποτ' εἶπον. Æſchin. dialog. ii. ſect. 11. —οἷς μήτ' ἂν πεῖσαι δύναιτό τις μηδένα τῶν παρόντων, μήτ' ἂν ὠφεληθείη μηδὲν ἀπ' αὐτῶν. Similiter auctores ſacri, quo quid ἐμφατικωτέρως negarent, ingeminatas

παθεῖν ἔφασαν· οὐδὲ ἄλλος δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐν ταύτῃ τῇ C. VIII. μάχῃ ἔπαθεν οὐδεὶς [x] οὐδὲν, πλὴν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ τοξευθῆναί τις ἐλέγετο.

Κῦρος δὲ, ὁρῶν τοὺς Ἕλληνας [1] νικῶντας τὸ καθ' αὑτοὺς καὶ διώκοντας, ἡδόμενος [2] καὶ προσκυνούμενος ἤδη [y] ὡς βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἀμφ' [z] αὐτὸν, οὐδ' ὡς ἐξήχθη διώκειν· ἀλλὰ [3] συνεσπειραμένην ἔχων τὴν τῶν σὺν ἑαυτῷ ἑξακοσίων ἱππέων

[x] οὐδὲν] οὐδὲ Edd. vett. et MS. Guelf. [y] ὡς βασιλεὺς abſunt a cod. Eton.
[z] αὐτὸν] αὑτὸν Zeun.

id genus particulas adhibuere. Marc. xiv. 25. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ πίω ἐκ &c. Luc. xxiii. 53.—καὶ ἔθηκεν αὐτὸ ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος. Heb. xiii. 5. Οὐ μή σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μή σε ἐγκαταλίπω. De quo commate vide quæ notavit doctiſſ. Blackwallus in Claſſ. ſacr. p. ii. cap. 2. §. 1.

[1] Νικῶντας τὸ καθ' αὑτοὺς] Scil. βαρβαρικὸν, vel τῶν βαρβάρων κέρας ſeu στίφος. Eadem conſtructione dicitur νικᾷν τοὺς ἀντιπάλους, apud Ariſtoph. Βατράχ. ver. 1059. Itidem in oratione ſoluta: Καὶ Τιμοθέῳ μὲν, ὦ Ἀθηναῖοι, νικήσαντι Λακεδαιμονίους—Dinarch. in orat. contra Demoſth. p. 91. edit. Steph. Noſter paulo infra: νικᾷ τοὺς πρὸ βασιλέως &c. Porro, τὸ καθ' ἑαυτοὺς ſimiliter adhibuit Thucyd. lib. i. cap. 62. Καὶ αὐτὸ μὲν τὸ τοῦ Ἀριστέως κέρας, καὶ ὅσοι περὶ ἐκεῖνον ἦσαν—ἐτρέψαντο τὸ καθ' ἑαυτοὺς, καὶ ἐπεξῆλθον διώκοντες ἐπιπολύ· i. e. *Ac ipſum quidem Ariſtei cornu, et quotquot—circum ipſum erant*, hoſtium cornu *ſibi oppoſitum in fugam verterunt*, &c. Diodor. Sic. his ipſis de Græcis ſcribit p. 253. εὐθὺς τρεψάμενοι τοὺς καθ' αὑτοὺς— i. e. *agmen ſibi adverſum.* Verba autem Xenophontis Amaſæus ſic vertit: *Cyrus cum Græcos ex ſua aciei parte vincentes cerneret* &c. nec multo aliter Leunclavius, cujus ita ſe habet verſio: *Cyrus, cum Græcos a parte ſua victores evaſiſſe cerneret* &c.

[2] Καὶ προσκυνούμενος &c.] Videſis Κύρ. Παιδ. p. 284. not. 2. et p. 596. not. 4.

[3] Συνεσπειραμένην &c.] Suidas: Συνεσπειραμένοι· συγκεκλεισμένοι εἰς στενότητα. De eo omni dicitur, quod in orbem convolvitur. Servius ad Virg. Æn. ii. 217. *Proprie*, inquit, *ſpiræ ſunt volubilitas funium. Inde et poſteriora ſerpentium* ſpiræ *dicuntur, quæ ſic involvuntur in gyrum, ut funes.* Phavorinus: Σπεῖρα, ἡ τῶν ὄφεων συστροφή· et paulo poſt—σύναξις, πλῆθος στρατευμάτων: atque ita fere Suidas et Heſychius. Joſephus de B. J. lib. iv. cap. 4. ſect. 6. de Idumæorum commento contra tempeſtatem verba faciens, συσπειραθέντες, ait, τοῖς σώμασιν ἀλλήλους ἀντέθαλπον, &c. Nec eundem verbi *conſpiro* ſenſum reſpuit Latinitas, ſi mo-

C. VIII. τάξιν, ἐπεμελεῖτο ὅ, τι ποιήσει βασιλεύς. [1]Καὶ γὰρ ᾔδει
16 αὐτὸν, ὅτι μέσον [b]ἔχοι τοῦ Περσικοῦ στρατεύματος. [2]Καὶ πάντες δὲ οἱ τῶν βαρβάρων ἄρχοντες μέσον ἔχοντες [c]τὸ αὑτῶν ἡγοῦντο, [3]νομίζοντες οὕτως ἐν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι, [d]ἢν ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἑκατέρωθεν ᾖ, καὶ εἴ τι παραγγεῖλαι χρῄ-
17 ζοιεν, ἡμίσει [e]ἐν χρόνῳ αἰσθάνεσθαι τὸ στράτευμα. Καὶ βασιλεὺς δὴ τότε μέσον ἔχων τῆς ἑαυτοῦ στρατιᾶς, ὅμως ἔξω ἐγένετο τοῦ Κύρου εὐωνύμου κέρατος. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς αὐτῷ ἐμάχετο ἐκ τοῦ ἐναντίου, [4]οὐδὲ τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις ἔμπροσθεν, [f]ἐπέκαμπτεν ὡς εἰς κύκλωσιν. Ἔνθα δὴ Κῦρος δείσας, μὴ ὄπισθεν γενόμενος [g]κατακόψῃ τὸ Ἑλληνικὸν, ἐλαύνει ἀντίος· καὶ ἐμβαλὼν [5]σὺν τοῖς ἑξακοσίοις,

[b] ἔχοι] ἔχει Cod. Eton. [c] τὸ αὑτῶν] τὸ αὐτῶν Edd. vett. et MS. Guelf. [d] ἢν ἡ ἰσχὺς α. ἑ. ᾖ] ἵν' ᾖ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἑκατέρωθεν ἂν MS. Par. apud Zeun. ſed ἂν apud Hutchinſonum deeſt. [e] ἐν χρόνῳ] ἂν χρόνῳ MSS. Par. et Eton. [f] ἐπέκαμπτεν] ἐπέκαμψεν Caſtal. [g] κατακόψῃ] κατακόψει Edd. vett.

do libris MSS. quos adpellat Cl. Daviſius ad Cæſ. de B. C. lib. iii. cap. 46. fides ſit habenda: in eis enim, pro vulgata ſcriptura *conſtipati*, legitur *conſpirati*.

[1] Καὶ γὰρ ᾔδει αὐτὸν, ὅτι &c.] Eadem mox infra utitur locutione Attica—πρῶτον μὲν ἐπέδειξεν αὐτὸν, ὅτι περὶ &c. Similiter loquuti ſunt auctores ſacri: Marc. i. 24. Οἶδά σε τίς εἶ, ὁ &c. Joh. xi. 31. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι—ἰδόντες τὴν Μαρίαν, ὅτι ταχέως ἀνέστη &c.

[2] Καὶ πάντες δὲ οἱ τῶν βαρβάρων &c.] Vide p. 77. not. 1.

[3] Νομίζοντες οὕτως ἐν &c.] Locum hunc Xenophonteum reſpicit, opinor, Arrianus de exp. Alex. lib. ii. cap. 8. ubi cum tradiderat Darium mediam aciem tenuiſſe, ſubjicit: καὶ τὸν νοῦν τῆς τάξεως ταύτης Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου ἀναγέγραφεν. Vide Noſtrum etiam Κύρ. Παιδ. p. 627. Cæterum in MSto Eton. legitur καὶ inter οὕτως et ἐν; et pro ἡμίσει ἐν χρόνῳ, idem liber exhibet ἡμίσει ἂν χρόνῳ. Sed nil mutandum.

[4] Οὐδὲ τοῖς αὐτοῦ &c.] Edit. Steph. pravam hanc loci diſtinctionem, οὐδὲ τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις ἔμπροσθεν ἐπέκαμπτεν ὡς εἰς κύκλωσιν, ἔνθα δὴ &c. exhibet: Flor. pravitate tam lectionis quam diſtinctionis (ut alibi ſæpe) laborat: ſic enim ſeſe dat—ἐν δὲ τοῖς αὐτοῦ τεταγμένοις, ἔμπροσθεν &c. Ita quoque MS. Guelf.

[5] Σὺν τοῖς ἑξακοσίοις,] Quorum ſupra modo meminerat p. 77.

νικᾷ τοὺς [h]πρὸ βασιλέως τεταγμένους, καὶ εἰς φυγὴν ἔτρεψε [1]τοὺς ἑξακισχιλίους· [2]καὶ ἀποκτεῖναι λέγεται αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ χειρὶ [i]Ἀρταγέρσην τὸν ἄρχοντα αὐτῶν. C. VIII.

Ὡς δὲ ἡ τροπὴ ἐγένετο, διασπείρονται καὶ οἱ Κύρου ἑξα- 18
κόσιοι, εἰς τὸ διώκειν ὁρμήσαντες· [3]πλὴν πάνυ ὀλίγοι ἀμφ' αὐτὸν κατελείφθησαν, [4]σχεδὸν οἱ ὁμοτράπεζοι καλούμενοι. Σὺν τούτοις δὲ ὢν, καθορᾷ βασιλέα καὶ τὸ ἀμφ' ἐκεῖνον [5]στίφος· καὶ εὐθὺς οὐκ [6]ἠνέσχετο, ἀλλ' εἰπὼν, Ὁρῶ τὸν ἄνδρα, [k]ἵετο[7] ἐπ' αὐτόν· καὶ παίει κατὰ τὸ στέρνον, καὶ τιτρώσκει διὰ τοῦ θώρακος, ὡς φησι [8]Κτησίας ὁ ἰατρὸς, καὶ

[h] πρὸ βασιλέως] πρὸς βασιλέα Edd. vett. et MS. Guelf. [i] Ἀρταγέρσην] Ἀρταγέσην Junt. marg. Steph. et MS. Guelf. Ἀνταγέρσην cod. Par. [k] ἵετο] εἵπετο Edd. vett. marg. Steph. et MS. Guelf. ſed, de Zeunii ſententia, ἵεσθαι eſt verius et elegantius.

[1] Τοὺς ἑξακισχιλίους] De quibus mentio facta eſt p. 70.

[2] Καὶ ἀποκτεῖναι λέγεται &c.] Plutarchus p. 1015. Ἀποστρέψαντος δὲ τὸν ἵππον τοῦ Ἀρταγέρσου, βαλὼν ὁ Κῦρος ἔτυχε, καὶ διήλασε παρὰ τὴν κλεῖδα διὰ τοῦ τραχήλου τὴν αἰχμήν. Τὸν μὲν οὖν Ἀρταγέρσην ἀποθανεῖν ὑπὸ Κύρου, σχεδὸν ἅπαντες ὁμολογοῦσι.

[3] Πλὴν &c.] Lexicon Gr. L. vetus: Πλὴν, *verum*; cum nimirum abſolute effertur, valet ὅμως. Moſchopulus: Πλὴν, παρὰ μὲν τοῖς κοινοῖς, πρὸς γενικὴν ἀεὶ λέγεται· παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς, πρὸς τὴν ἡγησαμένην πτῶσιν· καὶ ἀντὶ ὅμως. Hoc fere modo accipitur iſta particula Matth. xviii. 7. xxvi. 39. Philip. iv. 14. Vide Κύρ. Παιδ. p. 484. not. 3.

[4] Σχεδὸν οἱ &c.] Lege Κύρ. Παιδ. p. 484. not. 3.

[5] Στίφος·] Vox eſt nonnunquam etiam περισπωμένη: quod monuiſſe ſat eſt.

[6] Ἠνέσχετο] Valet pro ἀνεῖχε ἑαυτόν. Idem verbi medii uſus, tum apud auctores paſſim, tum apud Matth. xxvii. 5. καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο: quod phraſi, qua Lucianus in Toxari p. 618. utitur, expreſſeris iſta, ἄπηγξε ἑαυτόν.

[7] Ἵετο ἐπ' αὐτόν· &c.] Verbo eodem ἐμφατικῷ ad impetum et ardorem animi exprimendum jam ſupra adhibuit p. 53. Diodor. Sic. lib. xiv. p. 254. et Plutarch. p. 1016. Artaxerxem a Cyro primum in terram dejectum fuiſſe tradunt.

[8] Κτησίας ὁ &c.] Excerptas quaſdam ex Cteſiæ ſcriptis hiſtorias ſervavit Photius; quas videre eſt hujus apud Biblioth. p. 107. et ſeq. edit. Rothom. 1653. Ibidem legas licet varia variorum auctorum de Cnidio illo teſtimonia: quibus addas

C. VIII. ἰαθῆναι αὐτὸς τὸ τραῦμά φησι. Παίοντα δ' αὐτὸν [1] ἀκοντίζει τις παλτῷ ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν βιαίως· [2] καὶ ἐνταῦθα
19 μαχόμενοι καὶ βασιλεὺς καὶ Κῦρος, καὶ οἱ ἀμφ' αὐτοὺς ὑπὲρ [l] ἑκατέρου, ὁπόσοι μὲν τῶν ἀμφὶ βασιλέα [m] ἀπέθανον, Κτησίας λέγει· ([3] παρ' ἐκείνῳ γὰρ ἦν) Κῦρος δὲ, αὐτός τε ἀπέθανε, [4] καὶ ὀκτὼ οἱ ἄριστοι τῶν περὶ αὐτὸν ἔκειντο ἐπ'

[l] ἑκατέρου] ἑκατέρων MS. Eton. [m] ἀπέθανον] ἀπέθνησκον MS. Eton.

Plin. N. H. lib. ii. cap. 106. et Suid. ad v. De medicis exercituum itinera comitantibus, vide Κύρ. Παιδ. p. 77.

[1] Ἀκοντίζει τις &c.] Diodorus etiam Sic. loco cit. Cyrum ὑπό τινος τῶν τυχόντων Περσῶν πληγέντα tradit. Plutarch. ex Dione, eum regis ipsius manu seu (ut alii) a Care quodam; ex Ctesia, a Caunio quodam (quod eodem fere recidit) percussum cecidisse refert.

[2] Καὶ ἐνταῦθα μαχόμενοι &c.] Ita locum distinxit Stephanus. In aliorum editionibus στιγμὴ plena (quæ dicitur) perperam, opinor, ad ἑκάτερα ponitur. Cæterum, casus nominativus more Attico hic absolute videtur adhibitus, pro μαχομένων καὶ βασιλέως καὶ Κύρου, καὶ τῶν &c. Eurip. itidem Phœniss. ver. 290. edit. Barnes.

Μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς γόνος
Μαντεῖα σεμνὰ,——
Ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργεῖοι πόλιν.

Ubi Scholiastes Σολοικοφανὲς, ait, τοῦτο ἐστιν. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν, Μέλλοντος πέμπειν &c. Frustra vero sunt interpretes Euripidis, qui hanc loquendi rationem ex Hebræo fonte fluxisse putarunt. Hujusmodi enim anacolutha sunt apud elegantissimos auctores usitata. Thucyd. lib. vi. in orat. Niciæ: πολλὴ γὰρ οὖσα (scil. στρατιὰ) οὐ πάσης ἐσται πόλεως ὑποδέξασθαι: pro πολλῆς γὰρ οὔσης, uti notat Scholiastes. Ælian. H. V. lib. vii. cap. 1. Ἀφικομένη δὲ (Semiramis) πρὸς τὸν τῶν Ἀσσυρίων βασιλέα, κλητὴ κατὰ κλέος τῆς ὥρας, ὁ δὲ ἐντυχὼν τῇ ἀνθρώπῳ, ἠράσθη αὐτῆς. h. e. *cum venisset* &c. Idem lib. x. cap. 18. βουκολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ &c. h. e. βουκολοῦντος &c. lib. xiii. cap. 46. Ὕστερον δὲ ὁ παῖς, νεανίας γενόμενος, &c. Polyæn. lib. i. cap. 18. Οἱ πολέμιοι τὸ λόγιον εἰδότες, κοινὸν αὐτοῖς ἦν παράγγελμα &c. pro τῶν πολεμίων εἰδότων &c. Idem lib. ii. cap. 3. Οἱ δὲ αὖ κατὰ τὸ μέσον πεδίον ὄντες, ὁπότε, &c. pro τῶν δὲ ὄντων &c. Vide et Κύρ. Παιδ. p. 45. lin. penult.

[3] Παρ' ἐκείνῳ γὰρ ἦν] Diodoro Sic. lib. ii. p. 118. auctore, Ctesias, γενόμενος αἰχμάλωτος, διὰ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην ἀνελήφθη ὑπὸ τοῦ βασιλέως.

[4] Καὶ ὀκτὼ οἱ ἄριστοι τῶν &c.] Vide Κύρ. Παιδ. p. 241. not. 1. et 242. not. 2. De Xenophontea prælii hujus expositione sic

αὐτῷ. [1] Ἀρταπάτης δὲ, ὁ πιστότατος αὐτῷ τῶν σκηπτούχων θεράπων, λέγεται, ἐπειδὴ εἶδε πεπτωκότα Κῦρον, καταπηδήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου, [n] περιπεσεῖν αὐτῷ. Καὶ οἱ μέν φασι βασιλέα κελεῦσαί τινα ἐπισφάξαι αὐτὸν Κύρῳ· οἱ δὲ, ἑαυτὸν ἐπισφάξαι, σπασάμενον τὸν ἀκινάκην· εἶχε γὰρ χρυσοῦν. Καὶ στρεπτὸν δὲ ἐφόρει, καὶ [o] ψέλλια, καὶ τὰ ἄλλα, [2] ὥσπερ οἱ ἄριστοι τῶν Περσῶν· ἐτετίμητο γὰρ ὑπὸ Κύρου [3] δι' εὔνοιάν τε καὶ πιστότητα. C. VIII.

Κῦρος μὲν οὖν οὕτως [4] ἐτελεύτησεν, ἀνὴρ ὢν Περσῶν, τῶν C. IX.

[n] περιπεσεῖν] καταπεσεῖν MS. Eton.

[o] ψέλλια] ψέλια MSS. Par. et Guelf.

Plutarchus, p. 1014. Τὴν δὲ μάχην ἐκείνην πολλῶν μὲν ἀπηγγελκότων, Ξενοφῶντος δὲ μονονουχὶ δεικνύοντος ὄψει, καὶ τοῖς πράγμασιν, ὡς οὐ γεγενημένοις ἀλλὰ γινομένοις, ἐφιστάντος ἀεὶ τὸν ἀκροατὴν ἐν πάθει καὶ συγκινδυνεύοντα, διὰ τὴν ἐνάργειαν· οὐκ ἔστι νοῦν ἔχοντος ἐπεξηγεῖσθαι, πλὴν ὅσα τῶν ἀξίων λόγου &c.

[1] Ἀρταπάτης δὲ, ὁ &c.] Vide Κύρ. Παιδ. p. 509. De Charo sic fere Q. Curt. lib. viii. cap. 11. edit. Snak. *Quem* (sc. amicum, cui nomen Alexander) *ut Charus jacentem conspexit, ruere in hostem omnium præter ultionem immemor cœpit; multosque hasta, quosdam gladio interemit. Sed quum tot unum incesserent manus, super amici corpus procubuit exanimis.*

[2] Ὥσπερ οἱ ἄριστοι τῶν &c.] Vide supra p. 53. et 24. unde liquet, summo illum in honore habitum esse, cui hujusmodi ornamenta regis munere gestare licebat. Vide et Κύρ. Παιδ. p. 19. 463. 578. et secundæ, quam ei præmisimus, Differt. p. 51.

[3] Δι' εὔνοιάν τε καὶ &c.] Servi erga dominum benevolentiam iisdem verbis designat Lucianus in Bis Accus. p. 751. qua de virtute Socratem cum Ischomacho egregie differentem inducit Xenophon in Œconom. fere medio. Vide et Κύρ. Παιδ. p. 182. Merito itaque Apostolus εὔνοιαν Eph. vi. 7. in servorum numerat officiis.

[4] Ἐτελεύτησεν,] Τελευτᾷν proprie sonat *finire, ad finem perducere.* Usus est hic itaque Noster, et Κύρ. Παιδ. p. 658. et 659. ellipsi (quam vulgaris recepit usus) accusativi βίον: cujus et exemplum videre est Luc. vii. 2. Eandem locutionem imitatur Tacitus Annal. lib. vi. cap. 50. *Sic Tiberius finivit, octavo &c.* Plene dixit Eurip. Hecub. ver. 419.—ποῖ τελευτήσω βίον; Et Isocrat. in Panegyr. p. 72. edit. Steph. Cum casu genitivo legitur etiam apud Nostrum Κύρ. Παιδ. p. 655. ἐπειδὰν τοῦ ἀνθρωπίνου βίου τελευτήσω· quod κατ' ἔλλειψιν dictum videtur, et hoc

C. IX. [1] μετὰ Κῦρον [p] τὸν ἀρχαῖον γενομένων, βασιλικώτατός τε καὶ ἄρχειν ἀξιώτατος, ὡς παρὰ πάντων ὁμολογεῖται τῶν [2] Κύρῳ δοκούντων ἐν πείρᾳ γενέσθαι. Πρῶτον μὲν γὰρ [q] παῖς ἔτι ὢν, ὅτε ἐπαιδεύετο καὶ σὺν τῷ ἀδελφῷ καὶ [r] τοῖς ἄλλοις παισὶ,
2 πάντων πάντα κράτιστος ἐνομίζετο. [3] Πάντες γὰρ οἱ τῶν ἀρίστων Περσῶν παῖδες [s] ἐν ταῖς βασιλέως θύραις παιδεύονται· ἔνθα πολλὴν μὲν [4] σωφροσύνην καταμάθοι ἄν τις, αἰσχρὸν δὲ οὐδὲν οὔτε ἀκοῦσαι οὔτ' ἰδεῖν ἐστι. [5] Θεῶνται δὲ οἱ παῖδες καὶ τοὺς τιμωμένους ὑπὸ βασιλέως καὶ ἀκούουσι, καὶ ἄλλους ἀτιμαζομένους· ὥστ' εὐθὺς παῖδες ὄντες μαν-

[p] τὸν ἀρχαῖον] τῶν ἀρχαίων MS. Eton. [q] παῖς ἔτι ὢν] ὢν ἔτι παῖς Edd. vett. et MS. Guelf. [r] τοῖς ἄλλοις παισὶ] σὺν τοῖς ἄ. π. MS. Par. σὺν τοῖς λοιποῖς π. MS. Eton. [s] ἐν ταῖς] ἐπὶ ταῖς MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

fere modo supplendum: ἐπειδὰν τὸ λοιπὸν καὶ &c.

[1] Μετὰ Κῦρον τὸν &c.] Cujus mirificam virtutis indolem adfatim Noster in Κύρ. Παιδ. depinxit.

[2] Κύρῳ &c.] Vide p. 30. not. 1. de nominis proprii repetitione: qua Cicero usus est de Nat. Deor. lib. iii. cap. 34. *qui cum —in fanum venisset Jovis Olympii, aureum ei detraxit amiculum, —quo Jovem ornârat—tyrannus Gelo.* De verbo δοκεῖν vide notata ad Κύρ. Παιδ. p. 6. Thom. Magister: Πεῖρα, ἡ ἐπιστήμη, ἡ ἐμπειρία, καὶ ἡ μετοχὴ καὶ ἀπόλαυσις. Porro, ἐν τῷ ἔργῳ γίνεσθαι, i. e. *in opere versari*, apud Æschin. dial. iii. sect. 13. pariter atque ut hoc loco dicitur ἐν πείρᾳ γίνεσθαι, i. e. *esse particeps, frui usu* alicujus; atque inde quasi fit ingenio præditus, perspicere. Infra lib. ii. prope fin. rem eandem noster alia orationis expressit forma: Κλέαρχος, ὁμολογουμένως ἐκ πάντων τῶν ἐμπείρως αὐτοῦ ἐχόντων.

[3] Πάντες γὰρ οἱ τῶν &c.] In iis nimirum Fori liberalis ἀρχείοις, de quibus consulenda est Dissertatio ii. p. 45. Κύρ. Παιδ. præmissa. Noster Κύρ. Παιδ. p. 665. Ἀλλά τοι καὶ τοὺς παῖδας τὸ μὲν παιδεύεσθαι ἐπὶ ταῖς θύραις, ἔτι διαμένει—Conf. p. 561. et 639. Videsis etiam Dissert. modo adpellatæ p. 50.

[4] Σωφροσύνην &c.] Cicero in Tusc. Disp. lib. iii. cap. 8.—*temperans, quem Græci σώφρονα adpellant, eamque virtutem σωφροσύνην vocant, quam soleo equidem tum temperantiam, tum moderationem, adpellare, nonnunquam etiam modestiam.* Adi Κύρ. Παιδ. p. 566, 567.

[5] Θεῶνται δ' οἱ παῖδες καὶ τοὺς &c.] Lege Κύρ. Παιδ. p. 556. et 666. et Dissert. ii. Κύρ. Παιδ. præmissæ p. 45.

θάνουσιν ἄρχειν τε καὶ ἄρχεσθαι. Ἔνθα Κῦρος [t]εὐμαθέστα- C. IX.
τος μὲν πρῶτον τῶν [u]ἡλίκων ἐδόκει εἶναι, τοῖς τε πρεσβυτέ- 3
ροις [x]καὶ τῶν ἑαυτοῦ ὑποδεεστέρων μᾶλλον πείθεσθαι· ἔπειτα
δὲ φιλιππότατος, καὶ τοῖς ἵπποις ἄριστα [1]χρῆσθαι. [2]Ἔκρι-
νον δ' αὐτὸν καὶ τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔργων, τοξικῆς τε
καὶ ἀκοντίσεως, φιλομαθέστατον εἶναι, καὶ μελετηρότατον.
Ἐπεὶ δὲ τῇ [3]ἡλικίᾳ ἔπρεπε, καὶ [4]φιλοθηρότατος ἦν, καὶ 4

[t] εὐμαθέστατος] αἰδημονέστατος Zeun. ex MSS. Par. Eton. marg. Steph. et MS. cujus excerpta penes ſe eſſe teſtatur Ruhnkenius. [u] ἡλίκων] ἡλικιωτῶν Codd. Par. Eton. Brodæi, et marg. Steph. [x] καὶ τῶν ἑαυτοῦ] ἐκ τῶν αὐτοῦ Edd. vett. et MS. Guelf. καὶ ἐκ τῶν ἑαυτοῦ Brodæus emendat.

[1] Χρῆσθαι.] "Poſt χρῆσθαι, (Stephani ſunt verba) "videtur "deeſſe participium aliquod, vi- "delicet ἐπιστάμενος, aut δυνάμε- "νος, aut hujuſmodi quodpiam. "Niſi forte ἄριστα mutandum "putet aliquis in ἄριστος: cui "tamen vix adſtipulari auſim. "Sed et ſubaudiendum eſſe ex "præced. verbum ἐδόκει dicere "quis poſſit." Hæc ille. Imo vero luce clarius eſt ἀπὸ τοῦ κοινοῦ repeti debere verbum ἐδόκει: atque adeo vacillatione iſta haud opus erat. Recte autem ſcribitur ἄριστα, quod hic ſumitur adverbialiter; uti paſſim fit in multis nominibus adjectivis, in numero plurali, genere neutro poſitis.

[2] Ἔκρινον &c.] Scil. ἄνθρωποι, Κύρου nimirum ἐν πείρᾳ γενόμενοι, uti Noſter ſupra paulo. Idem ſupplementum poſtulat Evangeliſtarum oratio. Matth. ix. 17. Οὐδὲ βάλλουσι &c. Luc. xii. 48. καὶ ᾧ παρέθεντο &c. Ælian. H. V. lib. iii. cap. 8. Πολλάκις γὰρ καὶ ἐκ τούτων ἐθαυμάζοντο &c. ſcil. ἄνθρωποι. Eadem de ellipſi videſis Cl. Periz. ad Sanct. Min. lib iv. cap. 4. Cæterum, in τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔργων, intelligendum eſt ἡκόντων, vel aliud quodpiam hujuſmodi participium. Plene dixit Æſchin. dial. ii. ſect. 2. Ἔτι δὲ τἄλλα τὰ εἰς πλοῦτον ἥκοντα—i. e. *Inſuper etiam alia ad divitias pertinentia*—.

[3] Ἡλικία &c.] Vocis hujus poteſtas ad quamvis ſane pertinet ætatem; at ætatem peculiari quadam ratione juvenilem denotat. Phavorinus: Ἡλικία, ἀντὶ τοῦ ἐν ἡλικίᾳ· (repono, ἀντὶ τοῦ οἱ ἐν ἡλικίᾳ) οἱ νέοι. Suidas: Ἡλικία τῆς πόλεως, ἀντὶ τοῦ οἱ ἐν ἡλικίᾳ, οἱ νέοι. Harpocration: Ἡλικία, ἀντὶ τοῦ ἐν ἡλικίᾳ οἱ νέοι. Legenda hæc et diſtinguenda ad eum modum, quem in repræſentandis Phavorini verbis tenuimus. Dicuntur autem εἶναι ἐν ἡλικίᾳ, et οἱ ἐν τῇ ἡλικίᾳ juvenes, qui firmata jam ætate florent. Thucyd. lib. vii. cap. 60. ἡλικίας μετέχων, i. e. Scholiaſte monente, νεότητος: quem apud auctorem haud pauca hujuſmodi exempla reperire licet.

[4] Φιλοθηρότατος ἦν,] Nimirum

C. IX. πρὸς τὰ θηρία μέντοι [y] φιλοκινδυνώτατος. Καὶ ἄρκτον ποτὲ [1] ἐπιφερομένην οὐκ ἔτρεσεν, ἀλλὰ συμπεσὼν κατεσπάσθη [z] ἀπὸ τοῦ ἵππου· [2] καὶ τὰ μὲν ἔπαθεν, ὧν καὶ τὰς ὠτειλὰς [a] φανερὰς εἶχε, τέλος δὲ [b] κατέκτανε· καὶ τὸν πρῶτον μέντοι βοηθήσαντα [c] πολλοῖς [d] μακαριστὸν εἶναι ἐποίησεν.

[3] Ἐπεὶ δὲ [e] κατεπέμφθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς σατράπης Λυδίας τε καὶ Φρυγίας τῆς μεγάλης, καὶ Καππαδοκίας, στρατηγὸς [f] δὲ καὶ πάντων ἀπεδείχθη, οἷς καθήκει εἰς Καστωλοῦ πεδίον ἀθροίζεσθαι, πρῶτον μὲν [g] ἐπέδειξεν[4] αὑτὸν, ὅτι περὶ πλείστου ποιοῖτο, [5] εἴ τῳ σπείσαιτο, καὶ εἴ τῳ [h] συνθεῖτο,

[y] φιλοκινδυνώτατος] φιλοκινδυνότατος Edd. vett. et MS. Guelf. [z] ἀπὸ τοῦ ἵππου] ὑπὸ τοῦ ἵππου Suid. v. Κατέκανε. [a] φανερὰς] ἔτι Suid. [b] κατέκτανε] κατέκανε Zeun. e Suid. [c] πολλοῖς] πολὺ Castal. [d] μακαριστὸν εἶναι ἐποίησεν] μακαριστατον ἐποίησεν MS. Eton. [e] κατεπέμφθη] παρεπέμφθη Edit. Leuncl. [f] δὲ καὶ πάντων] καὶ excidit in cod. Guelf. [g] ἐπέδειξεν] ἀπέδειξεν MS. Eton. [h] συνθεῖτο] συνθοῖτο Zeun. ex edd. vett. MSS. Guelf. et Eton.

venandi studium erat ἐκ τῶν εἰς τὸν πόλεμον ἔργων. Videsis Κύρ. Παιδ. p. 13, 14, et quæ notavimus ad p. 567.

[1] Ἐπιφερομένην &c.] Pari sensu atque elegantia Noster adhibet προσφερόμενον Κύρ. Παιδ. p. 39. καὶ ὡς εἶδεν ἐκ τοῦ ἐναντίου κάπρον προσφερόμενον,—utroque participio ex vi vocis mediæ proprie *se inferentem* sonante. Cæterum, verbo τρεῖν inest quædam etiam *fugiendi* significatio. Hesych. Τρέσαι, φυγεῖν, φοβηθῆναι. Τρεσάντων, φοβηθέντων· ἢ διὰ δέος φευγόντων. Suidas: Τρέσας, ἀντὶ τοῦ φυγὼν, φοβηθεὶς, δειλιάσας.

[2] Καὶ τὰ μὲν ἔπαθεν, &c.] Scil. τραύματα. Phavorinus: Ὠτειλὴ, κυρίως μὲν τραῦμα, τὸ ἐκ τοῦ οὐτάσαι—διαφέρει δὲ οὐλῆς ὠτειλὴ, ὅτι ὠτειλὴ μὲν, αὐτὸ τὸ τραῦμα· οὐλὴ δὲ, τύλος ἢ τύπος θεραπευθέντος τοῦ τραύματος. Similiter Ammonius: Ὠτειλὴ καὶ Οὐλὴ διαφέρει· Ὠτειλὴ μὲν γάρ ἐστι τὸ πρόσφατον τραῦμα, παρὰ τὸ οὐτᾶσθαι· Οὐλὴ δὲ, ἡ ὑγιασμένη σὰρξ ἐκ τραύματος παλαιοῦ. Sensum tamen posteriorem hunc voci ὠτειλὴ tribuit hoc loco Xenophon. Sic Plutarchus Quæst. Rom. p. 276. Ad quæstionem Διὰ τί τοὺς παραγγέλλοντας ἄρχειν, ἔθος ἦν ἐν ἱματίῳ τοῦτο ποιεῖν ἀχίτωνας;—respondet, ὅτι τοὺς ἀξίους ἄρχειν, οὐ γένεσιν, οὐδὲ χρήμασιν, οὐδὲ δόξαις, ἀλλὰ τραύμασι καὶ ὠτειλαῖς ἔκρινον. Hesych. Ὠτειλαὶ, τραύματα, οὐλαί.

[3] Ἐπεὶ δὲ κατεπέμφθη] Vide supra p. 3.

[4] Ἐπέδειξεν αὑτὸν, ὅτι &c.] Vide scripta p. 88. not. 1.

[5] Εἴ τῳ σπείσαιτο, καὶ εἴ τῳ συνθεῖτο,] Adposite Ammon. Σπονδαὶ καὶ Συνθῆκαι διαφέρει. Σπονδαὶ μὲν γὰρ, ἃς ἐκ πολέμου συντίθενται πρὸς

καὶ εἴ τῳ ὑπόσχοιτό τι, μηδὲν ψεύδεσθαι. Καὶ γὰρ οὖν ἐπί- C. IX.
στευον μὲν αὐτῷ αἱ πόλεις ἐπιτρεπόμεναι, ἐπίστευον δ' οἱ
ἄνδρες· καὶ εἴ τις πολέμιος ἐγένετο, σπεισαμένου Κύρου ἐπί-
στευε μηδὲν ἂν παρὰ τὰς [1]σπονδὰς παθεῖν. Τοιγαροῦν 6
ἐπεὶ Τισσαφέρνει ἐπολέμησε, [2]πᾶσαι αἱ πόλεις ἑκοῦσαι
Κῦρον εἵλοντο ἀντὶ Τισσαφέρνους, πλὴν Μιλησίων· οὗτοι δὲ,
ὅτι οὐκ ἤθελε τοὺς φεύγοντας προέσθαι, ἐφοβοῦντο αὐτόν.
Καὶ γὰρ ἔργῳ [i]ἐπεδείκνυε, καὶ ἔλεγεν, ὅτι οὐκ ἄν ποτε [k]προ-
εῖτο, ἐπεὶ ἅπαξ αὐτοῖς φίλος ἐγένετο, [l]οὐδ' εἰ ἔτι μὲν μείους
γένοιντο, ἔτι δὲ [m]καὶ κάκιον πράξειαν. Φανερὸς δ' ἦν, καὶ 7
[n]εἴ τις ἀγαθὸν ἢ κακὸν ποιήσειεν [o]αὐτὸν, νικᾷν πειρώμε-
νος· καὶ εὐχὴν δέ τινες αὐτοῦ ἐξέφερον, ὡς εὔχοιτο τοσοῦτον
χρόνον ζῆν, [p]ἔς τε νικῴη καὶ τοὺς εὖ καὶ τοὺς κακῶς ποι-
οῦντας [3]ἀλεξόμενος. Καὶ γὰρ οὖν πλεῖστοι δὴ [4]αὐτῷ ἑνί γε

i ἐπεδείκνυε] ἐπεδείκνυτο Zeun. ex codd. duobus reg. Eton. Par. et marg. Steph.
k προεῖτο] προοῖτο Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. l οὐδ' εἰ ἔτι μὲν] εἰ deest in Junt. et MS. Guelf. m καὶ κάκιον] καὶ deest in MS. Guelf. n εἴ τις] εἴ τίς τι Zeun. ex codd. Par. Eton. Guelf. et duobus reg. Par. o αὐτὸν] αὐτῷ Edd. vett. et MS. Guelf. p ἔς τε] εἴτε Edd. vett. et MS. Guelf. ὥστε Castal. εἴως κε Brodæus.

ἀλλήλους, ἃς ἀναγράφονται, ἐφ' οἷς διακρίνονται· οἷον συντιθέμενοι μὴ πολεμήσειν, μηδ' ἀδικήσειν ἀλλήλους. Συντίθενται δὲ εἰρήνην καὶ φιλίαν πρὸς ἀλλήλους, καὶ τὸ παρὰ ταύτας προτεθὲν, ἀρχὴ γίνεται πολέμου. Suidas: Σπένδομαι—τὸ φιλοῦσθαι· οὕτω γὰρ ἐκάλουν τὰς ἐπὶ τῶν πολεμίων συμβάσεις.

1 Σπονδὰς] Suidas: Σπονδὴ, οἴνου ἔκχυσις ἐπὶ τιμῇ τῶν δαιμόνων· ἢ φιλία· nimirum, propterea quod libationibus utebantur ii, qui amicitiam inter se et fœdera pangebant.

2 Πᾶσαι αἱ πόλεις &c.] Vide supra p. 5. et 9.

3 Ἀλεξόμενος.] Hesych. Ἀλέξασθαι, ἀμῦναι, βοηθῆσαι. Ἀλέξησις, βοήθεια, καὶ ἀντίτισις. Ita Phavorinus etiam. Suidas: Ἀλεξόμενον· ἀμυνοῦντα· τῶν κακῶν ἄρξαντα. Subjicit hæc tandem: Εὔχετο δὲ ὁ Κῦρος τοσοῦτον ὑπερζῆν, ἔς τε νικῴη τοὺς εὖ καὶ κακῶς ποιοῦντας ἀλεξόμενος. Quæ cum ex hoc loco Xenophonteo deprompta sint, ad ejus exemplar exigi debent et restitui.

4 Αὐτῷ ἑνί γε ἀνδρὶ] Ita recte legit Stephanus; cum aliæ edit. et MS. teste Zeunio, Guelf. fortasse, sed cujus nomen prætermisit, exhibent αὐ-

C. IX. ἀνδρὶ τῶν ἐφ' ἡμῶν, ἐπεθύμησαν καὶ χρήματα, καὶ πόλεις, καὶ τὰ ἑαυτῶν σώματα [1] προέσθαι.

8 Οὐ μὲν δὴ οὐδὲ τοῦτ' ἄν τις εἴποι, ὡς τοὺς κακούργους καὶ ἀδίκους εἴα καταγελᾶν, ἀλλ' ἀφειδέστατα πάντων ἐτιμωρεῖτο. [2] Πολλάκις δ' ἦν ἰδεῖν παρὰ τὰς στειβομένας ὁδοὺς, καὶ ποδῶν καὶ χειρῶν καὶ ὀφθαλμῶν στερουμένους ἀνθρώπους· ὥστε [r] ἐν τῇ τοῦ Κύρου ἀρχῇ ἐγένετο, καὶ Ἕλληνι καὶ βαρβάρῳ μηδὲν ἀδικοῦντι ἀδεῶς πορεύεσθαι, ὅποι τις ἤθελεν, ἔχοντι
9 ὅ, τι [s] προχωροίη. Τοὺς μέντοιγε ἀγαθοὺς εἰς πόλεμον ὡμολόγητο διαφερόντως τιμᾶν. Καὶ πρῶτον μὲν ἦν αὐτῷ πόλεμος πρὸς [t] Πεισίδας καὶ Μυσούς· στρατευόμενος οὖν καὶ αὐτὸς εἰς ταύτας τὰς χώρας, οὓς ἑώρα [3] ἐθέλοντας

r ἐν τῇ τοῦ Κύρου] τοῦ deest in Junt. MSS. Guelf. et Eton. s προχωροίη] προσχωροίη MS. Eton. t Πεισίδας] Πισσίδας MSS. Par. et Eton.

τῶν: quod in αὐτῷ mutandum monuit etiam Muretus. Porro, de phrasi ἑνί γε ἀνδρὶ, Nostro perquam familiari, diximus Κύρ. Παιδ. p. 582. not. 2. Similiter scribit Thucyd. lib. i. cap. 80.—καὶ ὄχλῳ, ὅσος οὐκ ἐν ἄλλῳ ἑνί γε χωρίῳ Ἑλληνικῷ ἐστίν. i. e. *et hominum multitudine, quanta quidem in nullo alio, uno duntaxat, est Græciæ loco.*

[1] Προέσθαι.] Hesych. Προέσθαι, προδοῦναι· qua notione verbum illud paulo supra—ὅτι οὐκ ἤθελε τοὺς φεύγοντας προέσθαι.—adhibuit Xenophon. Hic autem valet, *tradere in potestatem, permittere arbitrio &c.* Sic Κύρ. Παιδ. p. 332.—διὰ δὲ τὸ μηδένα αὐτοῖς ἠθεληκέναι προέσθαι μήτε χρήματα πολλὰ, μήτε &c.

[2] Πολλάκις δ' ἦν ἰδεῖν &c.] Istiusmodi nimirum suppliciis eos, morte quos haud statim multandos censuerant, Persæ coërcere solebant. Q. Curt. lib. v. cap. 5. *Jamque haud procul urbe* (Persepoli) *erant, cum miserabile agmen, inter pauca fortunæ exempla memorandum, regi* (Alexandro) *occurrit. Captivi erant Græci ad quatuor millia fere, quos Persæ vario suppliciorum modo adfecerant: alios pedibus, quosdam manibus, auribusque amputatis, inustisque barbararum literarum notis, in longum sui ludibrium reservaverant.* Similiter Diodor. Sic. de Græcis istis Alexandro obviam venientibus, lib. xvii. p. 542. ἀπήντησαν αὐτῷ—ἠκρωτηριασμένοι πάντες, οἱ μὲν χεῖρας, οἱ δὲ πόδας, οἱ δὲ ὦτα καὶ ῥῖνας. Justin. lib. xi. cap. 14. Ammian. Marcel. lib. xxvii. cap. 12. et lib. xxx. cap. 8.

[3] Ἐθέλοντας] Edd. vett. Steph. et MS. Guelf. exhibent ἐθελον-

κινδυνεύειν, τούτους καὶ ἄρχοντας ἐποίει ἧς κατεστρέφετο χώρας, [u] καὶ ἄλλοις δώροις ἐτίμα· ὥστε φαίνεσθαι τοὺς μὲν ἀγαθοὺς, εὐδαιμονεστάτους, τοὺς δὲ κακοὺς, δούλους τούτων [x] ἀξιοῦσθαι εἶναι. Τοιγαροῦν πολλὴ ἦν [1] ἀφθονία τῶν ἐθελόντων κινδυνεύειν, ὅπου τις οἴοιτο Κῦρον [y] αἰσθήσεσθαι. C. IX.

[2] Εἰς γε μὴν δικαιοσύνην, εἴ τις αὐτῷ φανερὸς γένοιτο [3] ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος, περὶ παντὸς ἐποιεῖτο [4] τούτους πλουσιωτέρους ποιεῖν τῶν ἐκ τοῦ ἀδίκου φιλοκερδούντων. Καὶ γὰρ οὖν ἄλλα τε πολλὰ δικαίως αὐτῷ [5] διεχειρίζετο,

[u] καὶ ἄλλοις] ἔπειτα δὲ καὶ ἄλλοις MSS. Par. et Eton. [x] ἀξιοῦσθαι] ἀξιοῦν Marg. Steph. ſic quoque Brodæus emendat. [y] αἰσθήσεσθαι] ᾐσθήσεσθαι Edd. vett. MS. Guelf. et marg. Steph.

τὰς &c. Vide quæ de eadem ſcriptura diximus p. 64. not. 2. Hic certe vulgata recte ſe habet lectio, cum mox ſequatur τῶν ἐθελόντων &c.

[1] Ἀφθονία τῶν &c.] Junt. ἀφθονία οὐ τῷ τῶν. In aliis legitur ἀφθονία οὕτω τῶν &c. Sed pro οὕτω libens repoſuerim αὐτῷ: quod MSS. Eton. Brod. et Guelf. præferunt.

[2] Εἰς γε μὴν δικαιοσύνην,] Locutio videtur elliptica, hunc in modum ſupplenda: Τὸ γε μὴν εἰς δικαιοσύνην ἧκον, vel ἀνῆκον, &c. Similis fere extat ellipſis Luc. xiv. 28.—τὰ πρὸς ἀπαρτισμόν; et 32. τὰ πρὸς εἰρήνην. ſcil. ἀνήκοντα. Vide Budæi Comm. L. Gr. p. 553. 1040. Confer quæ paulo ſupra notavi ad phraſin τῶν εἰς τὸν πόλεμον, ſcil. ἡκόντων vel ἀνηκόντων: uti plene ſcripſit Dionyſ. Hal. A. R. lib. v. ſect. 69.

[3] Ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος,] Scil. τὴν ἑαυτοῦ δικαιοσύνην. Abſolute etiam, ſeu potius elliptice dixit Ælian. H. V. lib. ix. cap. 36. Ψάλτης Ἀντιγόνῳ ἐπεδείκνυτο. ſcil. τὴν τέχνην· uti plene loquutus eſt idem lib. ii. cap. 27. Confer Theophraſt. περὶ ἀρεσκ. ſub fin. necnon Budæi Comm. L. G. p. 683.

[4] Τούτους] Supra modo a plurativo ad ſingularem numerum tranſierat oratio: ἀφθονία τῶν ἐθελόντων κινδυνεύειν, ὅπου τις &c. jam vero vice verſa ſingularem excipit numerus plurativus. Vide omnino p. 40. not. 1.

[5] Διεχειρίζετο,] Heſych. Διαχειρίζεται, φονεύει: Sic et Phavorinus: quorum apud utrumque διαχειρίζει exponitur διοικεῖ: at verbum hoc παθητικῶς eo ſenſu ſumptum non agnoſcunt. Conjunxit etiam διαχειρίζω et διαχειρίζομαι J. Poll. lib. v. ſegm. 156. tanquam eadem poteſtate prædita; eo ſaltem diſcrimine intellecto, quod media inter et activa verba obſervandum eſt. Hic vero loci διεχειρίζετο paſſive accipiendum videtur: niſi quis

C. IX. [1]καὶ στρατεύματι ἀληθινῷ ἐχρήσατο. Καὶ γὰρ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ οὐ χρημάτων ἕνεκα πρὸς ἐκεῖνον ἔπλευσαν, ἀλλ' ἐπεὶ ἔγνωσαν κερδαλεώτερον εἶναι [z]Κύρῳ καλῶς πειθαρχεῖν, ἢ τὸ κατὰ μῆνα κέρδος. Ἀλλὰ μὴν [2]εἴ τίς γέ τι αὐτῷ προστάξαντι καλῶς ὑπηρετήσειεν, [3]οὐδενὶ πώποτε ἀχάριστον εἴασε τὴν προθυμίαν. Τοιγαροῦν κράτιστοι δὴ ὑπηρέται παντὸς ἔργου Κύρῳ ἐλέχθησαν γενέσθαι.
11 Εἰ δέ τινα ὁρῴη δεινὸν ὄντα οἰκονόμον ἐκ τοῦ δικαίου, καὶ [4]κατασκευάζοντά τε ἧς ἄρχοι χώρας, καὶ

[z] Κύρῳ deest in Junt. et MS. Guelf.

sensum ei vocis mediæ reciprocum tribuere malit, atque adeo αὐτῷ redundare censeat.

[1] Καὶ στρατεύματι ἀληθινῷ] De eo sæpe sumitur ἀληθινὸν, nomini suo quod respondet, et revera tale est, quale dici solet: opponiturque *fictitio*, sive ei, quod *speciem* tantum rei habet. Sic Ælian. H. V. lib. ii. cap. 3. ἀληθινὸν ἵππον opponit τῷ ἐν τῇ εἰκόνι. Eodem sensu adhibetur apud Lucian. in Lucio p. 649, 651. Pari modo Θεὸς dicitur ἀληθινὸς 1 Thess. i. 9. atque adeo opponitur τοῖς μὴ φύσει θεοῖς, sive τοῖς εἰδώλοις, i. e. *diis Ethnicorum fictitiis*. Ita Christus, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, dicitur ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, 1 Joh. v. 20. ubi ὁ ἀληθινὸς Θεὸς opponitur τοῖς εἰδώλοις ver. 21. memoratis. Confer Joh. xvii. 3. Similiter ἀρχηγὸς οὗτος τῆς σωτηρίας ἡμῶν, ὁ εὐλογητὸς, Joh. i. 9. adpellatur τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, tanquam qui vere talis sit; quique adeo inter alios omnes, id quibus aliquando nominis contigerit, unus supra contentionis modum emineat.

[2] Εἴ τις γέ τι &c.] Ita ex MSS. Eton. et Guelf. adsentiente Æ. Porto, restituimus locum, qui antehac, in editis libris, quos vidi, omnibus, præferebat εἴ τις γέ τοι &c. Fatendum tamen est voculæ τι ellipsin satis esse usitatam.

[3] Οὐδενὶ &c.] Hanc scripturam exhibent MS. Eton. atque edit. Ald. et Steph. In aliis perperam legitur οὐδὲν πώποτε &c.

[4] Κατασκευάζοντα] Thom. Magister, Κατασκευάζω, τὸ ἐργάζομαι: quod κατ' ἐξοχὴν sonat τὸ γεωργικῶς ποιεῖσθαι, interprete Eustathio sub fin. Il. ζ'. cui fidem facit auctorum consensus. Hic, opinor, denotat partim adparatum σκευῶν παντοίων, οἷς γῆ τε ἐργάζεται, καὶ καρποὶ συγκομίζονται, uti loquitur Dionys. Hal. A. R. lib. viii. sect. 87. partim ejusmodi rerum omnium dispositionem, quæ ad commodum regionis esset idonea.

[1]προσόδους ποιοῦντα, [2]οὐδένα ἂν πώποτε [a]ἀφείλετο, [3]ἀλλὰ C. IX.
[b]καὶ πλείω προσεδίδου· ὥστε καὶ ἡδέως [4]ἐπόνουν, καὶ θαῤῥα-
λέως ἐκτῶντο, καὶ [c]ἃ πέπατο αὖ τις, ἥκιστα Κῦρον ἔκρυ-
πτεν· οὐ γὰρ φθονῶν τοῖς φανερῶς πλουτοῦσιν ἐφαίνετο,
ἀλλὰ πειρώμενος χρῆσθαι τοῖς τῶν [d]ὑποκρυπτομένων χρή-
μασι. Φίλους γε μὴν ὅσους ποιήσαιτο, καὶ εὔνους γνοίη ὄντας, 12
καὶ ἱκανοὺς [e]κρίνειε συνεργοὺς εἶναι ὅ, τι τυγχάνει βουλό-
μενος κατεργάζεσθαι, ὁμολογεῖται πρὸς πάντων κράτιστος

[a] ἀφείλετο] ἀφείλατο Vulg. [b] καὶ πλείω] καὶ ἀεὶ πλείω MS. Eton. [c] ἃ πέπατο] ἃ πέπαστο Junt. et MS. Guelf. ὃ ἐπέπαστο MS. Par. [d] ὑποκρυπτομένων] ἀποκρυπτομένων MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [e] κρίνειε] κρίνοι MS. Eton.

[1] Προσόδους ποιοῦντα,] *Alteri* ſcil. ſive in uſum (non *ſuum*, ſed) *ejus*, cui ὑπεύθυνος erat; tanquam τῶν προσόδων ἀποδέκτης, uti Noſter ait Κύρ. Παιδ. p. 557. non κύριος: de quo ſi verba fierent, legeremus, opinor, προσόδους ποιησάμενον. Vide ſupra p. 37. not. 3. Eodem fere modo Latini ſcriptores verbum *facio* adhibent, quo Noſter hic loci ποιῶ. Vide Nep. in vita Chabr. ſect. 2. Eund. in Epamin. ſect. 3. et Horat. 1. Ep. i. 65.

[2] Οὐδένα ἂν πώποτε ἀφείλετο,] Scil. ταύτην τὴν χώραν: qua conſtructione uſus eſt Noſter Κύρ. Παιδ. p. 309. τὸν μόνον μοι καὶ φίλον παῖδα ἀφείλετο τὴν ψυχήν. Thom. Magiſter: Ἀφαιροῦμαι συντάσσε(ται) δὲ ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικὴν, καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν, καὶ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν, καὶ ἀπὸ δοτικῆς εἰς αἰτιατικήν. Cæterum, pro ἀφείλατο, quod hactenus legebatur, libens admonitu tum loci ex Κύρ. Παιδ. modo adlati, tum Æ. Porti, ἀφείλετο repoſui.

[3] Ἀλλὰ καὶ πλείω &c.] De eodem Noſter in Œconom. Λέγεται δὲ καὶ Κῦρός ποτε,—εἰπεῖν τοῖς ἐπὶ τὰ δῶρα κεκλημένοις· ὅτι αὐτὸς ἂν δικαίως τὰ ἀμφοτέρων δῶρα λαμβάνοι, (ſcil. καὶ τῶν πολέμων ἀγαθῶν, καὶ τῶν κατασκευαζόντων τὰς χώρας ἄριστα·) κατασκευάζειν τε γὰρ ἄριστος εἶναι ἔφη χώραν, καὶ ἀρήγειν τοῖς κατασκευασμένοις. Hic non ſine emphaſi dicitur πλείω προσεδίδου. Schol. in Ariſtoph. ἱππ. ver. 37. πλεονάζουσι γὰρ καὶ ἐλλείπουσι ταῖς προθέσεσιν Ἀττικοί. Confer quæ ſupra notavimus p. 33. ad v. προσαιτοῦσι. At vero ἐμφατικωτάτην præpoſitionis redundantiam videre eſt 1 Theſſ. iii. 10. νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπὲρ ἐκπερισσοῦ δεόμενοι &c. i. e. *vehementiſſime, etiam atque etiam, maximopere orantes* &c.

[4] Ἐπόνουν, &c.] De ſubita numeri mutatione, vide ſupra p. 97. not. 4.

C. IX. δὴ γίνεσθαι θεραπεύειν. [1]Καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο, οὗπερ αὐτὸς ἕνεκα φίλων ᾤετο δεῖσθαι, ὡς συνεργοὺς ἔχοι, καὶ αὐτὸς ἐπειρᾶτο συνεργὸς τοῖς φίλοις κράτιστος εἶναι τούτου, ὅτου ἕκαστον αἰσθάνοιτο ἐπιθυμοῦντα.

13 Δῶρα δὲ πλεῖστα μέν, οἶμαι, [2]εἷς γε ἀνὴρ ὤν, ἐλάμβανε [3]διὰ πολλά· [f]ταῦτα δὲ δὴ πάντα μάλιστα τοῖς φίλοις [4]ἐδίδου, πρὸς [g]τὸν τρόπον ἑκάστου σκοπῶν, καὶ ὅτου μάλιστα ὁρῴη ἕκαστον δεόμενον. Καὶ ὅσα τῷ σώματι αὐτοῦ κόσμον πέμποι τις, ἢ ὡς [5]εἰς πόλεμον, ἢ ὡς εἰς καλλωπισμόν, καὶ [h]περὶ τούτων λέγειν αὐτὸν ἔφασαν, ὅτι τὸ μὲν ἑαυτοῦ σῶμα οὐκ ἂν δύναιτο τούτοις πᾶσι κοσμηθῆναι, [6]φίλους δὲ καλῶς κεκοσμημένους, μέγιστον κόσμον ἀνδρὶ [i]νομίζοι.

[f] ταῦτα δὲ δὴ πάντα] ταῦτα δὲ πάντων δὴ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [g] τὸν τρόπον] τοὺς τρόπους MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [h] περὶ τούτων] περὶ τοῦτον Edd. vett. excepta Castal. sic quoque cod. Guelf. a manu prima, sed corrector restituit genuinam. [i] νομίζοι] νομίζειν MS. Eton.

[1] Καὶ γὰρ αὐτὸ τοῦτο,] Hæc ipsa formula est elliptica, qua sacri sæpe utuntur auctores; quæque nonnihil interpretibus eorum negotii facessivit. En exempla! Matth. xii. 36. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργὸν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσουσι περὶ αὐτοῦ λόγον &c. ubi cum casu quarto intelligas oportet præpos. κατὰ, locumque adeo vertas: *Dico autem vobis,* ad *omne verbum otiosum* quod attinet, &c. 1 Cor. x. 16. Τὸν ἄρτον, ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία &c. ad *panem* quod attinet, &c. 2 Pet. i. 5. Καὶ αὐτὸ τοῦτο δὲ σπουδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, &c. Adde huc Matth. xxi. 42. Joh. vi. 39. Act. x. 36.

[2] Εἷς γε ἀνὴρ ὤν,] Vide supra p. 95. not. 4.

[3] Διὰ πολλά·] Scil. αἴτια: quod deest etiam nomen Act. iv. 21.—μηδὲν εὑρίσκοντες (scil. αἴτιον) τὸ &c. Confer Luc. xxiii. 14.

[4] Ἐδίδου,] Muretus legit διεδίδου: quod monuisse sat erit. Lectionem eandem exhibet MS. Par.

[5] Εἰς πόλεμον, ἢ &c.] Scil. ἧκον vel ἀνῆκον. Videsis p. 97. not. 2.

[6] Φίλους δὲ καλῶς &c.] Vide scripta ad Κύρ. Παιδ. p. 584. not. 3. Cæterum, pro κοσμηθῆναι MS. Eton. dat κοσμῆσαι, recte, opinor; nisi malis ἑαυτοῦ in αὐτοῦ cum Stephano mutare.

[1]Καὶ τὸ μὲν τὰ μεγάλα νικᾷν τοὺς φίλους εὖ ποιοῦντα, C. IX.
οὐδὲν [k]θαυμαστὸν, ἐπειδή γε καὶ δυνατώτερος ἦν· τὸ δὲ τῇ 14
ἐπιμελείᾳ [l]περιεῖναι τῶν φίλων, καὶ [m]τῷ προθυμεῖσθαι χαρίζεσθαι, ταῦτα μᾶλλον ἔμοιγε δοκεῖ [2]ἀγαστὰ εἶναι. Κῦρος γὰρ [3]ἔπεμπε [n]βικοὺς [o]οἴνου ἡμιδεεῖς πολλάκις, ὁπότε πάνυ ἡδὺν λάβοι, λέγων ὅτι οὔπω δὴ [4]πολλοῦ χρόνου τούτου [p]ἡδίονι οἴνῳ ἐπιτύχοι· [q]τοῦτο οὖν[5] σοι ἔπεμψε, καὶ δεῖταί σου τοῦτον

[k] θαυμαστὸν] θαυμάσιον MS. Eton. [l] περιεῖναι] περιϊέναι Junt. et MS. Guelf. [m] τῷ προθυμεῖσθαι] τὸ προθ. Edd. vett. et MS. Guelf. [n] βικοὺς] βίκους Zeun. [o] οἴνου] οἴνων MS. Eton. [p] ἡδίονι οἴνῳ] ἡδίων ἔγνω εἰ Edd. Hal. et Caftal. ἡδίωνι ἔγνω εἰ Edd. vett. et MS. Guelf. fed in marg. germana exftat lectio. ἡδίονι ἔγνω εἰ marg. Steph. [q] τοῦτο οὖν] τοῦτον οὖν Zeun. ex codd. Par. Eton. duobus regg. et Guelf.

[1] Καὶ τὸ μὲν τὰ μεγάλα &c.] Quod idem immutata paulum phrafi de Cyro maj. Nofter enuntiavit Κύρ. Παιδ. p. 581. Καὶ τῷ μὲν δὴ μεγέθει δώρων ὑπερβαλεῖν, πλουσιώτατον ὄντα, οὐ θαυμαστόν· τῇ δὲ θεραπείᾳ καὶ τῇ ἐπιμελείᾳ τῶν φίλων βασιλεύοντα περιγενέσθαι, τοῦτο ἀξιολογώτερον.

[2] Ἀγαστὰ] Vox ἀγαστὸς reperitur etiam Hift. Gr. lib. ii. eam tamen Stephanus raram in oratione foluta pronuntiat; et Conftant. fine auctore repræfentat. Videfis Agefil. p. 15. not. 5.

[3] Ἔπεμπε βικοὺς &c.] Ea nimirum de caufa, quam expreffit Κύρ. Παιδ. p. 574. ὡς εὐεργέτημα ἀνθρώποις πρὸς ἀλλήλους οὐδέν ἐστιν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δαπάνης ἐπιχαριτώτερον, ἢ σίτων καὶ ποτῶν μετάδοσις. Videfis Differt. ii. Κύρ. Παιδ. præmiffam p. 50. et auctoribus ibi citatis adde Heraclidis frag. quod apud Athen. lib. iv. cap. 10. extat. De menfura βικῶν confule Indicem. Βικὸς autem interdum etiam παροξυτονεῖται.

[4] Πολλοῦ χρόνου] Scil. διὰ πολλοῦ &c. Vide fupra p. 34. not. 2.

[5] Τοῦτο οὖν σοι ἔπεμψε, &c.] De tranfitu ab obliqua rectam in orationem vide fupra p. 31. not. 3. Verum hoc loco egregiæ notandum venit ellipfeos exemplum: nam poft ἔπεμψε requiritur ἔφη vel ἔλεγεν ὁ φέρων, feu aliud quoddam ejufmodi fupplementum. Non eft itaque cur quifquam folœcifmorum aut linguæ Helleniſticæ fomniet ineptias, cum in N. T. textu duæ plurefve voces omiffæ videantur. Haud aliam enim ad fenfus ἐντέλειαν opem fcriptorum facrorum oratio pofcit, quam et Græcorum τῶν ἔξω præftantiffima exemplaria. Luc. ix. 13. legitur, Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν &c. fcil. οὐ δυνάμεθά τι αὐτοῖς διδόναι, εἰ μὴ &c. Joh. i. 8. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτὸς, fcil. εἰς τὸν κόσμον ἦλθε, uti plene loquitur

C. IX. ἐκπιεῖν τήμερον σὺν οἷς μάλιστα φιλεῖς. Πολλάκις δὲ χῆνας ἡμιβρώτους ἔπεμπε, καὶ ἄρτων ἡμίσεα, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, [1]ἐπιλέγειν κελεύων τὸν φέροντα, Τούτοις ἥσθη Κῦρος· βούλεται οὖν καὶ σὲ τούτων [2]γεύσασθαι. Ὅπου δὲ χιλὸς [3]σπάνιος πάνυ εἴη, αὐτὸς δ' ἐδύνατο παρασκευάσασθαι, διὰ τὸ πολλοὺς ἔχειν ὑπηρέτας, καὶ διὰ τὴν ἐπιμέλειαν, διαπέμπων ἐκέλευε τοὺς φίλους τοῖς τὰ ἑαυτῶν

cap. xii. ver. 46. 1 Joh. ii. 19. Ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μεθ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶσιν, ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν, ſcil. ἐξ ἡμῶν ἐξῆλθον. Marc. xiv. 49.—καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. ſupple ex Matth. xxvi. 56. Ἀλλὰ τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα &c. 1 Tim. i. 3. Καθὼς παρεκάλεσά σε προσμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ,—ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν, μηδὲ προσέχειν μύθοις, &c. ſupple, οὕτω καὶ νῦν παρακαλῶ.

[1] Ἐπιλέγειν] *Munus* nimirum, *quod poterit*, *verbis* quaſi *ornare*; uti Comicus. Eodem verbo compoſito uſus eſt ad rem eandem exprimendam Κύρ. Παιδ. p. 23. Ἐνταῦθα δὴ τὸν Κῦρον—διαδιδόναι τοῖς ἀμφὶ τὸν πάππον θεραπευταῖς ἐπιλέγοντα &c. Eadem opera monet hic locus, minime contemnendam eſſe Mureti conjecturam de reponendo διεδίδου pro ἐδίδου.

[2] Γεύσασθαι.] Profanos apud Græciæ ſcriptores γεύεσθαι ſignificare *cibum capere*, *veſci*, non *guſtare* tantum, jam olim viri eruditi ad Act. x. 10. xx. 11. adnotarunt. Eandem vim hic etiam verbum iſtud obtinere videtur: cum vix conſentaneum ſit, qui tanta miſit fercula, qui vinum epotum voluit, eum ſuis illa deguſtanda ſolum, non item comedenda, dediſſe. Falſus eſt itaque Vorſtius, qui ad Act. x. 10. phraſin ſe Hebraïcam deprehendiſſe putavit.

[3] Σπάνιος πάνυ εἴη,] Ita edit. Ald. Brod. Steph. Leunclav. et inter verſus MS. Guelf. Sed lectionem longe aliam exhibent, MSS. Eton. Guelf. et edit. Flor. Ὅπου δὲ χιλὸς σπάνιος δυνατὸς εἴη, &c. Unde Cl. Arnaud Xenophontem ſcripſiſſe autumat σπάνιος δυνατῶς· δυνατῶς, inquit, ſignificat *valde*, idemque valet quod πάνυ. Vellem exempla protuliſſet. Heſych. quidem Δυνατῶς exponit ἰσχυρῶς, γενναίως, ἀσφαλῶς. Idem adverbium J. Poll. lib. iv. ſegm. 24. iis adnumerat, quæ de rhetore adhiberi debent. Originem lectionis MSS. Eton. Guelf. et edit. Flor. neque fas neque tanti eſt hariolando indagare: ea tamen, quin corrupta ſit, et quam recepimus, ſincera, vix dubito. Voces eaſdem conjunxit Noſter Κύρ. Παιδ. p. 21. καὶ ἰδεῖν ἵππον πάνυ σπάνιον ἦν.

σώματι ἄγουσιν ἵπποις ἐμβάλλειν τοῦτον τὸν χιλὸν, ὡς μὴ C. IX.
πεινῶντες τοὺς [r] ἑαυτοῦ φίλους ἄγωσιν. Εἰ δὲ δή ποτε πο-
ρεύοιτο, καὶ πλεῖστοι μέλλοιεν ὄψεσθαι, προσκαλῶν τοὺς φί-
λους ἐσπουδαιολογεῖτο, ὡς δηλοίη οὓς τιμᾷ· ὥστε ἔγωγε, ἐξ
ὧν ἀκούω, οὐδένα κρίνω ὑπὸ πλειόνων πεφιλῆσθαι, οὔτε
Ἑλλήνων οὔτε βαρβάρων. Τεκμήριον δὲ τούτου καὶ τόδε· 16
[1] παρὰ μὲν Κύρου, [s] δούλου ὄντος, οὐδεὶς ἀπῄει πρὸς βασιλέα·
[2] πλὴν [t] Ὀρόντας ἐπεχείρησε· (καὶ οὗτος δὲ, [u] ὃν ᾤετο πιστόν
οἱ εἶναι, ταχὺ αὐτὸν εὗρε Κύρῳ [x] φιλαίτερον, ἢ ἑαυτῷ)
παρὰ δὲ βασιλέως πολλοὶ πρὸς Κῦρον ἀπῆλθον, [y] ἐπεὶ πο-
λέμιοι ἀλλήλοις ἐγένοντο· καὶ οὗτοι μέντοι, οἱ μάλιστα ὑπ᾽
αὐτοῦ ἀγαπώμενοι, νομίζοντες, παρὰ Κύρῳ ὄντες ἀγαθοὶ,
ἀξιωτέρας ἂν τιμῆς τυγχάνειν, ἢ παρὰ βασιλεῖ. [z] Μέγα 17
δὲ τεκμήριον καὶ τὸ ἐν τῇ τελευτῇ τοῦ βίου αὐτῷ γενόμενον,
ὅτι καὶ αὐτὸς ἦν ἀγαθὸς, καὶ κρίνειν ὀρθῶς ἐδύνατο τοὺς
πιστοὺς καὶ εὔνους καὶ βεβαίους. [3] Ἀποθνήσκοντος γὰρ αὐτοῦ,

[r] ἑαυτοῦ φίλους] ἑαυτῶν φίλους Junt. et MS. Par. ſic quoque a manu prima in cod. Guelf. ſed in litura reſcriptum eſt genuinum. [s] δούλου ὄντος] φίλου ὄντος commemoratur a Larchero. [t] Ὀρόντας] Ὀρώνδας MS. Guelf. Ὀρῶντας Caſtal. [u] ὃν ᾤετο] ἐπεὶ ᾤετο Junt. [x] φιλαίτερον] φιλέταιρον Edd. vett. [y] ἐπεὶ] ἐπειδὴ MS. Par. [z] μέγα δὲ] μέγα γὰρ Marg. Steph.

[1] Παρὰ μὲν Κύρου, &c.] Eadem tam de Cyro quam de Artaxerxe tradit Noſter in Œconom. Cæterum, de voce δοῦλος, quam de Cyro adhibet, vide ſcripta p. 50. Diſſert. ii. quam noſtra præfert Κύρ. Παιδ.

[2] Πλὴν Ὀρόντας] Vide p. 60. et ſeq. et p. 89. not. 3. Porro οὗτος ſatis commode ad regem refertur: atque adeo nullum hic exſtat nominativi abſoluti exemplum, uti aliquando cum Raphelio ad Luc. xxi. 6. putaveram.

[3] Ἀποθνήσκοντος γὰρ &c.] Noſter in Œconom. Ἐγὼ δὲ καὶ τοῦτο ἡγοῦμαι μέγα τεκμήριον ἄρχοντος ἀρετῆς εἶναι, ᾧ ἂν ἑκόντες ἕπωνται, καὶ ἐν τοῖς δεινοῖς παραμένειν ἐθέλωσιν. Ἐκείνῳ δὲ (Cyro) καὶ οἱ φίλοι ζῶντί τε συνεμάχοντο, καὶ ἀποθανόντι συναπέθανον πάντες περὶ τὸν νεκρὸν μαχόμενοι, πλήν γε Ἀριαίου· Ἀριαῖος δ᾽ ἔτυχεν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ κέρατι τεταγμένος. Videſis Κύρ. Παιδ. p. 484. Hic Diodoro Sic. lib. xiv. p. 254. eſt Ἀριδαῖος. Ubi ex Xenophonte et Plutarcho libens repoſuerim Ἀριαῖος.

C. IX. πάντες οἱ παρ' αὐτὸν φίλοι καὶ συντράπεζοι μαχόμενοι ἀπέθανον ὑπὲρ Κύρου, πλὴν Ἀριαίου· οὗτος δὲ τεταγμένος ἐτύγχανεν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ τοῦ ἱππικοῦ ἄρχων· ὡς δ' ᾔσθετο Κῦρον πεπτωκότα, ἔφυγεν ἔχων καὶ τὸ στράτευμα πᾶν, οὗ ἡγεῖτο.

C. X. [1] Ἐνταῦθα δὴ Κύρου ἀποτέμνεται ἡ κεφαλὴ καὶ χεὶρ ἡ
δεξιά. Βασιλεὺς δὲ, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, διώκων εἰσπίπτει εἰς
[2] τὸ [a] Κυρεῖον στρατόπεδον· καὶ οἱ μὲν μετὰ Ἀριαίου οὐκέτι
ἵστανται, ἀλλὰ φεύγουσι [b] διὰ τοῦ αὐτῶν στρατοπέδου εἰς τὸν
[3] σταθμὸν, ἔνθεν ὥρμηντο· (τέτταρες δὲ ἐλέγοντο παρασάγ-
2 γαι τῆς ὁδοῦ εἶναι) βασιλεὺς δὲ, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, τά τε
ἄλλα πολλὰ διαρπάζουσι, [4] καὶ τὴν Φωκαΐδα τὴν Κύρου
[c] παλλακίδα, τὴν σοφὴν καὶ καλὴν λεγομένην εἶναι, λαμ-
βάνει. Ἡ δὲ Μιλησία [d] ἡ νεωτέρα, ληφθεῖσα ὑπὸ τῶν

[a] Κυρεῖον] Κύριον MS. Eton. [b] διὰ τοῦ αὐτῶν] διὰ τοῦ αὐτῶν Edd. vett. et MS. Guelf. [c] παλλακίδα] παλακίδα MS. Par. [d] ἡ νεωτέρα, ληφθ.] ἦν νεωτέρα, ἣ ληφθ. MS. Par.

[1] Ἐνταῦθα δὴ Κύρου ἀποτέμνεται &c.] A Mesabate, regis eunucho, atque ex lege quadam Persarum; auctore Plutarcho p. 1019. et 1017. Cæterum, θάνατος iste, uti Noster lib. ii. extr. ait, κάλλιστος ἐδόκει εἶναι.

[2] Τὸ Κυρεῖον] Tu videsis not. ad v. οἱ Κυρεῖοι, lib. iii. cap. 2. §. 10.

[3] Σταθμὸν, ἔνθεν ὥρμηντο·] Sic ex conjectura rescripsi. MSS. Eton. Par. et marg. Steph. ἔνθα ὡρμῶντο: cum editi libri, quos vidi, omnes exhibeant ἐν ᾧ ὥρμηντο· et sic quoque MS. Guelf. Conjecere tamen viri docti lectionem alii aliam huc revocandam esse; Stephanus, ἐξ οὗ ὥρμηντο, vel ἔνθεν ὥρμηντο: Leuncl. ἔνθα ὡρμῶντο: Muretus ἐν ᾧ ὥρμουν. Exemplum τοῦ ἔνθεν significantis *unde,* quoniam quidem nobis invidere Lexicographi, unum alterumve proferre libet. Herodot. lib. ii. cap. 142. καὶ ἔνθεν νῦν ἀνατέλλει, (sol) ἐνθαῦτα δὶς καταδῦναι. Noster utramque vocem conjungit Hist. Gr. lib. vi. fere medio, ἔθεντο τὰ ὅπλα κατὰ χώραν, ἔνθεν ὥρμηντο—Idem infra—ἐπάνειμι ἔνθεν &c.

[4] Καὶ τὴν Φωκαΐδα τὴν &c.] De qua, nomine Aspasia, Ælian. H. V. lib. xii. cap. 1. copiose, et narrationi Xenophonteæ convenienter. Cui addendus est Plutarchus p. 1024.

ἀμφὶ βασιλέα, ἐκφεύγει γυμνὴ [e] πρὸς [1] τῶν Ἑλλήνων, οἳ C. X.
ἔτυχον ἐν τοῖς σκευοφόροις ὅπλα ἔχοντες· καὶ ἀντιταχθέντες, πολλοὺς μὲν τῶν [f] διαρπαζόντων ἀπέκτειναν, [2] οἱ δὲ καὶ αὐτῶν [g] ἀπέθανον· οὐ μὴν ἔφυγόν γε, ἀλλὰ καὶ ταύτην ἔσωσαν, [h] καὶ τἄλλα, [i] ὅσα [3] ἐντὸς αὐτῶν, καὶ χρήματα καὶ ἄνθρωποι, ἐγένοντο, πάντα [4] ἔσωσαν. Ἐνταῦθα διέσχον 3
ἀλλήλων βασιλεύς τε καὶ [k] οἱ Ἕλληνες ὡς τριάκοντα στά-

[e] πρὸς τῶν Ἑλλήνων] πρὸς τὸ τῶν Ἑλλήνων Brodæus corrigi vult. [f] διαρπαζόντων] ἁρπαζόντων MSS. Par. et Eton. [g] ἀπέθανον· οὐ μ. ἔ. γε, ἀλλὰ] ἀπεφύγοντο, ἀλλὰ MS. Eton. [h] καὶ τἄλλα] καὶ ἄλλως MS. Eton. [i] ὅσα] ὁπόσα MSS. Guelf. Eton. et edd. vett. [k] οἱ Ἕλληνες] οἱ deeſt in MS. Guelf.

[1] Πρὸς τῶν Ἑλλήνων,] Muretus legendum monet πρὸς τὸν τῶν Ἑλλήνων, ut intelligas σταθμόν: eundem accuſativum ex præcedentibus ἀπὸ τοῦ κοινοῦ repetendum, et pro τῶν ſubſtituendum τὸν, cenſuit etiam Stephanus. Ex mente Porti ſubauditur τὸ στρατόπεδον. Intelligas velim ſuo cum articulo σταθμόν: niſi malis τὸν στρατὸν ſeu τὸ στράτευμα, quæ paſſim deficere ſolent.

[2] Οἱ δὲ] Vide ſupra p. 86. not. 3.

[3] Ὅσα ἐντὸς αὐτῶν, &c.] Pronomen hoc, γνώμην ἐμὴν, ab ὅσα, non ἐντὸς, pendet; quod et alibi ſæpe ſine caſu ponitur: atque adeo ſententia plene prolata ſic ſe habuerit, ὅσα ἐντὸς τὰ ἴδια αὐτῶν κτήματα &c. Itaque non adſentior viris eruditis, qui alteram illam conſtructionem amplexi, ſimiliter hic ἐντὸς αὐτῶν dici, atque Luc. xvii. 21. ἐντὸς ὑμῶν, i. e. *inter* vel *apud vos*, exiſtimarunt. Porro, cum ἐντὸς intelligendum videtur τοῦ στρατοπέδου vel τοῦ σταθμοῦ, pro ἐν τῷ στρατοπέδῳ, &c. adeo ut locutionem Evangeliſtæ atque ἐντὸς, cum nomine per ellipſin ſuppreſſo, rite, opinor, contenderis.

[4] Ἔσωσαν.] Ipſum hoc jam modo præceſſit verbum; cujus tamen non eſt cur quiſquam repetitionem gravetur. Eodem, quod ad compoſitionis rationem attinet, exemplo ſcripſit Noſter Κύρ. Παιδ. p. 93. Καὶ σφόδρα μὲν ἐν τοῖς μουσικοῖς τὰ νέα καὶ ἀνθηρὰ εὐδοκιμεῖ, πολὺ δὲ καὶ ἐν τοῖς πολεμικοῖς μᾶλλον τὰ καινὰ μηχανήματα εὐδοκιμεῖ. Et. p. 150. καὶ τῷ δευτέρῳ ἐκέλευσε ταυτὰ τοῦτον παραγγεῖλαι, καὶ διὰ πάντων οὕτω παραδιδόναι ἐκέλευσεν. Plura id genus exempla congeſſit Cl. Wopkens in Tullian. Lect. ubi luculenter oſtendit, ex iteratis in eadem ſententia verbis, alterum immerito delendum cenſuiſſe de Cicerone cæteroquin optime meritos editores. Similiter 1 Cor. i. 18. verbum ἐστὶ, et ver. 27. ἐξελέξατο bis poni videre eſt.

C. X. δια, [1]οἱ μὲν διώκοντες τοὺς καθ' ἑαυτοὺς, [2]ὡς πάντας νικῶντες· [3]οἱ δ' ἁρπάζοντες, ὡς ἤδη [l]πάντες νικῶντες. [m]Ὡς δὲ ᾔσθοντο οἱ μὲν Ἕλληνες, ὅτι βασιλεὺς [n]σὺν στρατεύματι ἐν τοῖς σκευοφόροις εἴη, βασιλεὺς δ' αὖ ἤκουσε Τισσαφέρνους, ὅτι οἱ Ἕλληνες νικῷεν τὸ καθ' ἑαυτοὺς, καὶ εἰς τὸ πρόσθεν [o]οἴχοιντο διώκοντες, ἐνταῦθα δὴ [4]βασιλεὺς μὲν [p]ἀθροίζει τοὺς ἑαυτοῦ, καὶ συντάττεται· ὁ δὲ Κλέαρχος ἐβουλεύετο, Πρόξενον καλέσας, (πλησιαίτατος γὰρ ἦν) εἰ [q]πέμποιέν τινας, ἢ πάντες ἴοιεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἀρήξοντες.

4 [r]Ἐν τούτῳ βασιλεὺς πάλιν δῆλος ἦν προσιὼν, ὡς ἐδόκει,

[l] πάντες νικῶντες] πάντας νικῶντες Brodæi conject. πάντα νικῶντες Zeun. e Steph. emendatione. [m] ὡς δὲ ᾔσθ.] ἐπεὶ δὲ ᾔσθ. MS. Par. et marg. Steph. ἐπεὶ δὲ ὡς ᾔσθ. MS. Eton.. [n] σὺν στρατ.] σὺν τῷ στρατ. Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [o] οἴχοιντο] οἴχοντο Edd. vett. MSS. Eton. et Guelf. [p] ἀθροίζει] ἀθροίζει οἴχονταί τε MS. Eton. [q] πέμποιέν τινας] πέμποιέ τινας Edd. Ald. Flor. MSS. Eton. et Guelf. [r] ἐν τούτῳ βασ.] ἐν τούτῳ καὶ βασ. MS. Eton.

[1] Οἱ μὲν διώκοντες &c.] Confer Thucyd. lib. i. cap. 54.

[2] Ὡς πάντας &c.] Ineunte libro ſecundo legitur,—ἐλθόντες οἱ Ἕλληνες ἐκοιμήθησαν, οἰόμενοι πάντα νικᾷν. Unde hoc etiam loco πάντα νικῶντες legi recte poſſe conjecit Stephanus. Sed et πάντας, quod libri omnes repræſentant, commode retineri poſſe nemo negaverit.

[3] Οἱ δὲ ἁρπάζοντες,] Scil. βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ut ſupra modo: vel ut mox infra loquitur, βασιλεὺς σὺν στρατεύματι. Participium autem illud pluratívum ad ea, quæ cum voce βασιλεὺς ſunt intelligenda, refertur: nec alia videtur ſtructuræ ratio 1 Tim. ii. 15. ubi nomini ſingulari γυνὴ, verba itidem primo ipſi numero congruentia, diſcrepans deinde μείνωσι ſubjungi, videre eſt. Statuamus itaque oportet, poſterius hoc verbum πάσας γυναῖκας, ſub γυνὴ voce νοουμένας, reſpicere.

[4] Βασιλεὺς] Jam tertium in eadem hac periodo occurrit. Quo moniti exemplo modeſtiam diſcant faſtidioſi iſti dictionis, qua Evangeliſtæ uſi ſunt et Apoſtoli: nec auriculas ſequantur adeo, ut durum neſcio quid abſonumve in oratione N. T. ſacra paſſim ſeſe audire ſomnient. Cæterum, pro τὸ καθ' ἑαυτοὺς Steph. legendum cenſet, τοὺς καθ' &c. Sed utroque modo ſupra locutus eſt Noſter: vide p. 87. Cum articulo neutro βαρβαρικὸν rite intelligas, βαρβάρους cum maſculino.

ὄπισθεν. Καὶ οἱ μὲν Ἕλληνες [s] συστραφέντες[1] παρασκευά- C. X.
ζονται, ὡς [2] ταύτῃ [t] προσιόντες καὶ δεξόμενοι· ὁ δὲ βασιλεὺς
ταύτῃ μὲν οὐκ ἦγεν, ᾗ δὲ παρῆλθεν ἔξω τοῦ εὐωνύμου κέρατος,
ταύτῃ καὶ ἀπήγαγεν, ἀναλαβὼν καὶ τοὺς ἐν τῇ μάχῃ [u] πρὸς
τοὺς Ἕλληνας αὐτομολήσαντας, καὶ Τισσαφέρνην, καὶ τοὺς
σὺν αὐτῷ. Ὁ γὰρ Τισσαφέρνης ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ οὐκ 5
ἔφυγεν, ἀλλὰ [x] διήλασε καὶ παρὰ τὸν ποταμὸν κατὰ τοὺς
Ἕλληνας πελταστάς· διελαύνων δὲ κατέκτανε μὲν οὐδένα,
διαστάντες δὲ οἱ Ἕλληνες ἔπαιον καὶ ἠκόντιζον [3] αὐτούς. Ἐπι-
σθένης δὲ [y] Ἀμφιπολίτης ἦρχε τῶν πελταστῶν, καὶ ἐλέγετο φρό-
νιμος γενέσθαι. [z] Ὁ οὖν Τισσαφέρνης ὡς μεῖον ἔχων [a] ἀπηλ- 6
λάγη· εἰς δὲ τὸ στρατόπεδον ἀφικόμενος τῶν Ἑλλήνων, ἐκεῖ
συντυγχάνει βασιλεῖ, καὶ ὁμοῦ δὴ πάλιν συνταξάμενοι ἐπο-
ρεύοντο. Ἐπεὶ δ' ἦσαν κατὰ τὸ εὐώνυμον τῶν Ἑλλήνων
κέρας, ἔδεισαν οἱ Ἕλληνες μὴ προσάγοιεν πρὸς τὸ κέρας,

[s] συστραφέντες παρασκευάζονται] στραφέντες παρεσκευάζοντο MSS. Par. et Eton. [t] προσιόντες] προσιόντος Zeun. ex MS. reg. A. [u] πρὸς τοὺς Ἕλλ.] κατὰ τοὺς Ἕλλ. MSS. Par. et Eton. [x] διήλασε καὶ παρὰ] ἤλασε παρὰ Edd. vett. MSS. Guelf. et Eton. καὶ etiam abeſt ab MS. Par. [y] Ἀμφιπολίτης] Μεγαλοπολίτης Marg. Leuncl. ex verſione Amaſæi. [z] ὁ οὖν] ὁ δ' οὖν Zeun. ex cod. Par. [a] ἀπηλλάγη] ἀπηλλάγη· πάλιν μὲν οὐκ ἀναστρέφει Marg. Steph. MSS. Par. Eton. et duo regg. A. et B. ſed pro ἀπηλλάγη eſt ἀπαλλαγεὶς in marg. Steph.

[1] Συστραφέντες] Eſt, Heſychio interprete, συνελθόντες. Phavorinus: συστρέφονται οἱ στρατιῶται, ἐπειδὰν ὑπὸ τῶν πολεμίων σκεδασθέντες αὖθις πειραθῶσι στρέφεσθαι. De militibus dicitur, qui ſeſe colligunt conglobantque ad impreſſionem validius faciendam; metaphora ab animalibus ducta, quæ ad pugnam ſeſe dum parant, συστρέφονται. J. Poll. lib. v. ſegm. 168. Συστρέψαι, συνελκύσαι, συναγαγεῖν, συναθροῖσαι, συσπείρασθαι, tanquam ſynonyma recenſet. Atque ita quidem primum illud verbum exponere ſolet Scholiaſtes Thucydideus.

[2] Ταύτῃ] Supple μερίδι: quod mox iterum ac tertium intelligendum eſt nomen, niſi malis ὁδῷ. Similiter voculas *ea*, *qua* uſurpant Latini. Videſis Cl. Cort. ad Salluſt. Jugurth. cap. 38. not. 6.

[3] Αὐτούς.] Scil. Tiſſaphernem καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, quæ ex præcedentibus repetenda ſunt. Vide ſcripta p. 40. not. 1. et p. 97. not. 4.

C. X. καὶ περιπτύξαντες ἀμφοτέρωθεν αὐτοὺς [1]διακόψειαν· καὶ ἐδόκει [b]αὐτοῖς ἀναπτύσσειν τὸ κέρας, καὶ [2]ποιήσασθαι ὄπισθεν τὸν
7 ποταμόν. [3]Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐβουλεύοντο, [4]καὶ δὴ βασιλεὺς [5]παραμειψάμενος εἰς τὸ αὐτὸ σχῆμα, κατέστησεν [c]ἐναντίαν τὴν φάλαγγα, [6]ὥσπερ τὸ πρῶτον μαχούμενος συνῄει. Ὡς δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες ἐγγύς τε [7]ὄντας καὶ παρατεταγμένους, αὖθις [8]παιανίσαντες ἐπῄεσαν πολὺ ἔτι προθυμότερον, ἢ
8 [9]τοπρόσθεν. Οἱ δ' [10]αὖ βάρβαροι οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ἐκ πλείονος, ἢ τοπρόσθεν, [d]ἔφευγον· οἱ δ' ἐπεδίωκον μέχρι

[b] αὐτοῖς] αὐτοὺς Junt. et MS. Guelf. [c] ἐναντίαν] ἀντίαν MSS. Par. Eton. et Guelf. [d] ἔφευγον] ᾤχοντο MS. Eton.

[1] Διακόψειαν· καὶ &c.] MSS. Eton. et Par. κατακόψειαν· recte, opinor. Nam crebrius Noster sensu loco huic congruenti verbum hoc adhibet. Supra p. 59. —νομίζετε ἐν τῇδε τῇ ἡμέρᾳ ἐμέ τε κατακεκόψεσθαι, &c. p. 88. Ἔνθα δὴ Κῦρος δείσας μὴ ὄπισθεν γενόμενος κατακόψῃ τὸ &c. Porro, καὶ quæ proxime sequitur particula, hic valet *itaque, igitur, quare:* quomodo verti debet Act. vii. 34. x. 5. xiii. 11. xxii. 16. Sic et infra paulo Noster: Καὶ ὁ Λύκιος ἤλασε &c.

[2] Ποιήσασθαι] Lege not. 3. p. 37.

[3] Ἐν ᾧ δὲ &c.] Scil. χρόνῳ. Sic Joh. v. 7. ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι &c. Vide p. 81. not. 4.

[4] Καὶ δὴ] Muretus legit ἤδη. Sed nil mutandum. Phavorinus: Καὶ δὴ, ἐπὶ τοῦ ἤδη. Similiter Hesychius. Sic Aristoph. in Pluto ver. 227. Καὶ δὴ βαδίζω.

[5] Παραμειψάμενος &c.] Æque ac κατέστησεν, respicit τὴν φάλαγγα. Eadem infra paulo structura utitur: Ὁ οὖν Κλέαρχος οὐκ ἀνεβίβαζεν ἐπὶ τὸν λόφον, ἀλλ' ὑπὸ αὐτὸν στήσας τὸ στράτευμα: ubi vox postrema refertur et ad ἀνεβίβαζεν et ad στήσας.

[6] Ὥσπερ τὸ πρῶτον μαχούμενος &c.] Leunclavius sic locum distinguit et legendum censet, τὴν φάλαγγα, ὥσπερ τὸ πρῶτον, καὶ μαχούμενος &c. atque adeo vertit, —*ad pristinam formam—reducta phalange adversus constitit, jamque pugnaturus accessit.* Sed auctoris ille mentem non adsecutus est: quæ tamen ex vulgata lectione atque interpunctione sponte exoritur.

[7] Ὄντας καὶ παρατεταγμένους,] Scil. regem sua cum phalange. Consule p. præced. not. 3.

[8] Παιανίσαντες] Lege not. 2. p. 84.

[9] Τοπρόσθεν] Vide p. 64. not. 1.

[10] Αὖ] Phavorinus: Αὖ, πάλιν, αὖθις· Ἀττικοὶ πολλάκις κατὰ πλεονασμὸν προσφέρουσιν· ὡς πολλαχοῦ ἐστιν εὑρεῖν παρὰ Ἀριστοφάνει.

κώμης τινός· ἐνταῦθα δὲ ἔστησαν οἱ Ἕλληνες· ὑπὲρ γὰρ C. X. τῆς κώμης [1] γήλοφος ἦν, ἐφ' οὗ ἀνεστράφησαν οἱ ἀμφὶ βασιλέα· πεζοὶ μὲν οὐκέτι, τῶν δὲ ἱππέων ὁ λόφος ἐνεπλήσθη· [2] ὥστε τὸ ποιούμενον μὴ γιγνώσκειν. [3] Καὶ τὸ βασίλειον σημεῖον [e] ὁρᾶν ἔφασαν, ἀετόν τινα χρυσοῦν ἐπὶ πέλτης, [f] ἐπὶ [4] ξυστοῦ ἀνατεταμένον.

Ἐπεὶ δὲ καὶ [5] ἐνταῦθα ἐχώρουν οἱ Ἕλληνες, λείπουσι 9

[e] ὁρᾶν ἔφασαν] ὁρᾶν δῆλον ὅτι ὁ μὲν ἀετὸς ἐπὶ πέλτης ἐπεποίητο ἴσως· ἡ πέλτη δὲ ξυλωτῇ ἐπέκειτο· ἔφασαν MSS. Par. et regg. B. et C. ὁρᾶν δῆλον ὅτι ὁ μὲν ἀετὸς ἐπὶ πέλτῃ ἐπεποίητο ἴσως· ἡ πέλτη δὲ ξύλῳ τε ἐπέκειτο ἔφ. MS. Eton. apud Zeun. ſed pro δῆλον ὅτι eſt δηλονότι apud Hutchinſonum. [f] ἐπὶ ξυστοῦ] ἐπὶ ξύλον Edd. vett. ἐπὶ ξύλου Steph. et MS. Guelf.

[1] Γήλοφος] Pro quo mox λόφος plus vice ſimplici uſurpatur, Moſchopulus: Λόφος, πᾶν τὸ ἀνεστηκὸς, καὶ ἐξέχον. Phavorinus: Λόφος, τὸ περικεφαλαίας ἄκρον, καὶ γῆς ἀνάστημα. Ab utroque Γήλοφος exponitur, ὁ ὑψηλὸς τόπος. Minus generale poſterius eſt nomen, quippe quod τὰ ὀρεινὰ præcipue denotat ἀναστήματα: cum illud ex Moſchopuli interpretatione recte intellexeris. Utramque vocem pariter adhibuit Arrian. lib. i. cap. 6.

[2] Ὥστε τὸ ποιούμενον μὴ γιγνώσκειν.] Supple τοὺς Ἕλληνας, ex orationis ſerie.

[3] Καὶ τὸ βασίλειον σημεῖον &c.] Noſter Κύρ. Παιδ. p. 472. ἦν δ' αὐτῷ (Cyro) τὸ σημεῖον, ἀετὸς χρυσοῦς ἐπὶ δόρατος μακροῦ ἀνατεταμένος: ubi vide notata. Thom. Magiſter: Πέλτη, ἡ ἀσπὶς ἡ ἴτυν οὐκ ἔχουσα: quocum conſentit Ammonius.

[4] Ἐπὶ ξυστοῦ &c.] Repoſui ex conjectura: cum prius alii libri ἐπὶ ξύλον, alii ἐπὶ ξύλου exhiberent. Leunclavius ἐπὶ πέλτης in ἐπὶ παλτοῦ mutanda, et ἐπὶ ξύλου tanquam ſcholion delenda, vel in marginem rejicienda cenſuit. Lene magis, nec leve forſan, eſt quod adhibui remedium. Peltæ, opinor, impoſita erat aquila, cui veluti pedibus inſiſtebat: deinde ipſa cum inſigni regio pelta haſtæ, in qua ſublimis geſtaretur, erat adfixa. Suidas: Ξυστόν· δορύλλιον, ἀκόντιον, καὶ τὸ τέλειον δόρυ. Ἀρριανός. Τὰ σημεῖα τοῦ ἐπιλέκτου στρατιᾶς ἀετοὶ, εἰκόνες βασίλειοι, στέμματα, πάντα χρυσᾶ, ἀνατεταμένα ἐπὶ ξυστῶν ἠργυρωμένων. J. Poll. lib. i. ſegm. 136. ſimul enumerat Λόγχη, ξυστὸς (repone ξυστὸν, quam et emendationem poſtulat Ammonius ad v.) κάμαξ, ἀκόντιον—δόρυ. Phavorinus: Ξυστοῖς, ἀκοντίοις. Ξυστὸν, τὸ δόρατι ἐπικείμενον. Λαμβάνεται ποτε αὐτὸ μόνον ἁπλῶς ἐπὶ δόρατος. Ex his conſtat locutiones, ἀετὸς ἐπὶ δόρατος apud Κύρ. Παιδ. loco cit. et ἀετὸς ἐπὶ ξυστοῦ ἀνατεταμένος apud hunc locum, inter ſe optime convenire, atque adeo eadem de re ſatis eſſe commode adhibitas.

[5] Ἐνταῦθα] Vide p. 8. not. 3.

C. X. δὴ καὶ τὸν λόφον οἱ ἱππεῖς· οὐ μέντοι ἔτι ἀθρόοι, ἀλλ' ἄλλοι ἄλλοθεν· ἐψιλοῦτο δ' ὁ λόφος τῶν ἱππέων· τέλος δὲ καὶ πάντες ἀπεχώρησαν. Ὁ οὖν Κλέαρχος οὐκ ἀνεβίβαζεν ἐπὶ τὸν λόφον, ἀλλ' ὑπ' αὐτὸν στήσας τὸ στράτευμα, πέμπει Λύκιον τὸν Συρακούσιον καὶ ἄλλον ἐπὶ τὸν λόφον, καὶ κελεύει, [g]κατιδόντας τὰ ὑπὲρ τοῦ λόφου, τί ἐστιν ἀπαγγεῖλαι. Καὶ ὁ Λύκιος [h]ἤλασε, καὶ ἰδὼν ἀπαγγέλλει ὅτι φεύγουσιν ἀνὰ κράτος. [1]Σχεδὸν δ' ὅτε ταῦτα ἦν, καὶ ἥλιος ἐδύετο. Ἐνταῦθα δ' ἔστησαν οἱ Ἕλληνες, [2]καὶ θέμενοι τὰ ὅπλα ἀνεπαύοντο· καὶ ἅμα μὲν ἐθαύμαζον, ὅτι οὐδαμοῦ Κῦρος φαίνοιτο, οὐδ' ἄλλος ἀπ' αὐτοῦ οὐδεὶς παρείη· οὐ γὰρ ᾔδεσαν αὐτὸν τεθνηκότα, ἀλλ' εἴκαζον ἢ διώκοντα οἴχεσθαι, ἢ [i]καταληψόμενόν τι [3]προεληλακέναι· καὶ αὐτοὶ ἐβουλεύοντο, εἰ αὐτοῦ μείναντες τὰ σκευοφόρα ἐνταῦθα [k]ἀγάγοιντο, ἢ ἀπίοιεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Ἔδοξεν οὖν [l]αὐτοῖς ἀπιέναι· καὶ ἀφι-

[g] κατιδόντας] κατιδόντα MS. Eton. [h] ἤλασε, καὶ] ἤλασέ τε καὶ MS. Par. [i] καταληψόμενον] καταλειψόμενον Edd. vett. [k] ἀγάγοιντο] ἄγοιντο MS. Par. et marg. Steph. [l] αὐτοῖς] αὐτοὺς Zeun. ex Junt. et MS. Guelf.

[1] Σχεδὸν δ' ὅτε ταῦτα ἦν, καὶ &c.] Similiter loquutus eſt Hiſt. Gr. lib. vi. ſub init. Σχεδὸν δὲ περὶ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ ἐκ Θετταλίας ἀφικνεῖται &c. Utrobique vero redundat καὶ, perinde atque Luc. ii. 21. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα &c. ubi καὶ poſteriore loco imperite prorſus in quibuſdam MSS. omittitur. Optime Phavorinus: Καὶ, ὁ σύνδεσμος περιττὸς παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, καὶ τούτου μυρία παραδείγματά ἐστιν εὑρεῖν.

[2] Καὶ θέμενοι τὰ &c.] Hæc J. Cæſaris fere verbis, quæ lib. i. B. C. cap. 42. extant, reddidi: neque enim Græcos vel *arma depoſuiſſe*, vel *poſuiſſe caſtra*, exiſtimandum eſt; cum eos mox hinc in caſtra ceſſiſſe legamus. Vide p. 57. not. 4.

[3] Προεληλακέναι·] Sic reſcribendum pro προσεληλακέναι, quod hactenus locum hunc occuparat, Stephanus, Leunclavius, Muretus una voce cenſuerunt. Ita quoque MS. Par. Similiter Κύρ. Παιδ. p. 123. repoſuimus προϊέναι pro προσιέναι: p. 159. προεληλυθότος pro προσεληλυθότος: p. 169. προϊόντες pro προσιόντες.

κνοῦνται ἀμφὶ [m] δόρπιστον [1] ἐπὶ τὰς σκηνάς. [n] Ταύτης μὲν τῆς ἡμέρας τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο. Καταλαμβάνουσι δὲ τῶν τε ἄλλων χρημάτων τὰ πλεῖστα διηρπασμένα, καὶ εἴ τι σιτίον ἢ ποτὸν ἦν· καὶ τὰς ἁμάξας μεστὰς ἀλεύρων καὶ οἴνου, ἃς παρεσκευάσατο Κῦρος, ἵνα, εἴ ποτε [o] σφοδρὰ λάβοι [2] τὸ στρατόπεδον ἔνδεια, [p] διαδιδοίη τοῖς Ἕλλησιν· (ἦσαν δ' αὗται, ὡς ἐλέγοντο, τετρακόσιαι ἅμαξαι) καὶ ταύτας τότε οἱ σὺν βασιλεῖ διήρπασαν· ὥστε [3] ἄδειπνοι ἦσαν οἱ πλεῖστοι τῶν Ἑλλήνων· ἦσαν δὲ καὶ ἀνάριστοι· πρὶν γὰρ δὴ καταλῦσαι τὸ στράτευμα πρὸς ἄριστον, βασιλεὺς ἐφάνη. Ταύτην μὲν οὖν τὴν νύκτα οὕτω διεγένοντο. C. X. 11

[m] δόρπιστον] δόρπηστον MS. Eton. δόρπετον marg. Steph. δορπηστὸν MS. Par. [n] ταύτης μὲν] ταύτης μὲν οὖν Zeun. ex MS. Guelf. [o] σφοδρὰ] σφόδρα Edd vett. [p] διαδιδοίη] διαδοίη MS. Guelf.

[1] Δόρπιστον] Ita in editis, quos vidi, omnibus ſcribitur. Heſych. Δόρπιστος, ὥρα τοῦ δείπνου. Similiter Suidas. Paulo aliter Phavorinus, Δορπιστὸς, δείπνου ὥρα. J. Poll. lib. vi. ſegm. 102.—δόρπον, ἢ ὡς Ξενοφῶν, δόρπιστον: ubi tamen recte monuerunt Cl. editores ſcribi etiam δόρπηστος, δόρπιστος, et δορπιστός. Etymol. M. Δορπηστὸς, ἡ τοῦ δόρπου ὥρα. Apud Ariſtoph. Veſp. ver. 103. ὀξυτόνως ſcribitur δορπιστός: quomodo et apud Athen. lib. i. cap. 9. Euſtathius ad Odyſſ. π΄. p. 1791. per η ſcribit; recte, opinor; cum ſit δείπνηστος et δειπνηστὸς, a δειπνέω.

[2] Τὸ στρατόπεδον] MS. Eton. habet σφοδρὰ τὸ στράτευμα λάβοιτο ἔνδεια. Sed στράτευμα ſine dubio ex gloſſa huc irrepſit. Cæteri vulgatam lectionem recte tuentur. Phavorinus adpoſite: Στρατόπεδον, κυρίως, ἔνθα διάγει ὁ στρατὸς —λέγεται δὲ στρατόπεδον, καὶ αὐτὸ τὸ στράτευμα: quocum conſentiunt Suidas et Scholiaſta Thucyd. ad lib. i. cap. 46. Noſter Hiſt. Gr. lib. i. fere medio:—ἀποσπάσειαν τὸ στρατόπεδον ἀπὸ τοῦ Βυζαντίου, i. e.—*copias a Byzantio abſtraherent.* Similiter Thucyd. lib. iv. cap. 125. ὅπερ φιλεῖ μεγάλα στρατόπεδα σαφῶς (repoſuerim, ἀσαφῶς, i. e. ἀδήλως, ἄνευ αἰτίας, ut ibi Schol.) ἐκπλήγνυσθαι, i. e. *quod ſolet magnos exercitus* &c. Sic et Iſocrat. in Panegyr. p. 70. edit. Steph. Ἀγησίλαος δὲ τῷ Κύρου στρατοπέδῳ χρώμενος &c.

[3] Ἄδειπνοι] Et ἀνάριστοι dicuntur, ut Latine *incœnes* ſive *incœnati* et *impranſi.* De temporibus δείπνου et ἀρίστου ſic Athen. lib. i. cap. 10. Ἄριστον μέν ἐστι τὸ ὑπὸ τὴν ἕω λαμβανόμενον· δεῖπνον δὲ μεσημβρινὸν, ὃ ἡμεῖς ἄριστον· δόρπον δὲ, τὸ ἑσπερινόν. Lege tamen quæ ſcripſimus Κύρ. Παιδ. p. 146. not. 1.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ARGUMENTUM.

ARTAXERXES, miſſa legatione, Græcos jubet arma tradere; Legati cum reſponſo forti dimittuntur. Græci imperium ad Ariæum deferre volunt, ſed ipſe renuit. Itaque Clearchus Spartanus, ob inſignem rei militaris peritiam, ſponte ab omnibus pro duce habetur. Græci cum Ariæo fidem et arma conſociant. Legatis ab Artaxerxe miſſis de fœdere, Clearchus, de conſilio cæterorum, reſpondet, ſe oblatam accipere conditionem, et cum exercitu ad fœdus faciendum, commeatumque comparandum proficiſcitur, atque cum Tiſſapherne pactum init ita, ut Perſæ ſine dolo malo Græcos in patriam deducant commeatumque ſuppeditent. Omnes tandem iter ingrediuntur, ſed Græci, ex metu inſidiarum, ſeorſim; ſeorſim quoque caſtra metantur. Clearchus ob perpetuas ſuſpiciones rurſus cum Tiſſapherne colloquitur, deceptuſque ſpecie humanitatis, denuo cum quatuor prætoribus, et præfectis cohortium viginti Satrapem convenit; a quo prætores comprehenduntur omnes et ad regem ad ſupplicium abducuntur; præfecti cohortium cum ducentis militibus trucidantur. Mox quidam Perſarum proceres ad caſtra Græcorum adveniunt, et verbis regis poſcunt, ut arma tradantur; ſed fruſtra. Prætorum interemptorum deſcribitur ingenium.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ [a]ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Β′.

[b]Ὡς[1] μὲν οὖν ἠθροίσθη Κύρῳ τὸ Ἑλληνικὸν, [c]ὁπότε ἐπὶ C. I.
τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην ἐστρατεύετο, καὶ ὅσα [2]ἐν τῇ ἀνόδῳ
ἐπράχθη, καὶ ὡς ἡ μάχη ἐγένετο, καὶ ὡς Κῦρος ἐτελεύ-
τησε, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἐλθόντες οἱ Ἕλληνες [3]ἐκοι-
μήθησαν, οἰόμενοι [d]πάντα νικᾶν, καὶ Κῦρον ζῆν, ἐν τῷ ἔμ-
προσθεν λόγῳ δεδήλωται. Ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ συνελθόντες 2
οἱ στρατηγοὶ ἐθαύμαζον, ὅτι Κῦρος οὔτε ἄλλον [e]πέμποι ση-
μανοῦντα ὅ, τι χρὴ ποιεῖν, οὔτ' αὐτὸς [f]φαίνοιτο. Ἔδοξεν
οὖν αὐτοῖς, συσκευασαμένοις ἃ εἶχον, καὶ ἐξοπλισαμένοις,
προϊέναι εἰς τὸ πρόσθεν, [4]ὡς Κύρῳ συμμίξειαν. Ἤδη δὲ 3

[a] ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Β′] ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ *λόγος δεύτερος* MS. Par. [b] *ὡς μὲν οὖν*] *ὡς μὲν* Edd. vett. et MS. Guelf. *ὡς μὲν ὁπότε ἠθροίσθη* MS. Eton. apud Zeun. ſed dat *ὡς μὲν ὁπότε ἠθροίσθη* apud Hutchinſonum. [b] *ὁπότε ἐπὶ*] *ὅτε ἐπὶ* MS. Par. [d] *πάντα νικᾶν*] *τὰ πάντα νικᾶν* MS. Par. [e] *πέμποι*] *πέμπει* MS. Par. et Greg. Lecapenus in Gr. [f] *φαίνοιτο*] *φαίνεται* Greg. Lecapenus in Gr.

[1] Ὡς μὲν οὖν &c.] Ab hujuſmodi quadam rerum, prius quas expoſuerat, ἀνακεφαλαιώσει, librorum fere inſequentium duxit exordia.

[2] Ἐν τῇ ἀνόδῳ] Heſychius: Ἄνοδος, ἀνάβασις. Similiter Phavorinus. Vide quæ notavimus p. 1.

[3] Ἐκοιμήθησαν, &c.] Heſych. et Phavorin. Κοιμηθέντι, κατακλιθέντι, οὐ πάντως ὑπνώσαντι. Itaque a notione verbo ἀνεπαύοντο ſubjecta p. 110. haud longe diſcedit. Vide p. 106.

[4] Ὡς Κύρῳ &c.] MSS. Eton. et Par. ἕως. Sed librarii gloſſam haud dubie pro vera lectione amplexi ſunt. Phavorinus: Ὡς, πολύσημον ἐπίρρημά ἐστιν· ἔστι γὰρ παραβολῆς, ἢ ὁμοιώσεως· λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι, καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα, καὶ ἀντὶ τοῦ ἕως—.

C. I. ἐν ὁρμῇ ὄντων, ἅμ' ἡλίῳ ἀνίσχοντι ἦλθε [1]Προκλῆς, ὁ [g]Τευθρανίας ἄρχων [2]γεγονὼς, ἀπὸ [h]Δαμαράτου[3] τοῦ Λά-

g Τευθρανίας] Τευθράνιος MSS. Par. et Eton.

h Δαμαράτου] Δραμάτου Junt. Δαραμάτου MS. Guelf.

[1] Προκλῆς, ὁ &c.] Hujus meminit iterum Noster in hoc libr. et ſub finem lib. vii. et Hiſt. Gr. lib. iii. ineunte; ubi ei Euryſthenem adjungit. Hos autem ſimul memoratos paſſim apud auctores videre eſt. Adi ſis Herodot. lib. iv. cap. 147. Pauſan. lib. iii. cap. 1. Strabon. lib. viii. ſub fin. C. Nep. in vita Ageſil. Sed alios atque Noſtrum tam hoc in loco quam Hiſtoria Græca, illos voluiſſe, ipſa temporum ratio demonſtrat. Ex eadem omnes tamen, Demarati ſcil. familia oriundos collata oſtendunt Herodoti loca lib. vi. cap. 65. et lib. viii. cap. 131. inde liberis eadem de ſtirpe creatis eadem, uti fit, obtigiſſe nomina conſentaneum eſt. Minime vero diſſimulanda eſt ſuſpicio, Προκλῆς in pleriſque circumferri libris pro Πατροκλῆς, atque hoc adeo nomen hunc etiam in locum reſtitui debere. Suſpicionem iſtam Suidæ et Platonis augent teſtimonia: quorum prior in v. Λυκοῦργος, inquit, Σπαρτιάτης Πατροκλέους ἀπόγονος: hic, lib. iii. De legibus—Λακεδαίμονος δὲ Πατροκλῆς καὶ Εὐρυσθένης. Ex ταχυγραφίας ſtudio natus videtur error; cum in MSS. veterum monumentis paſſim iſtiuſmodi ſcripturæ compendia reperiantur, e. g. ανος pro ἄνθρωπος, πρες pro πατέρες: quidni igitur et ϖροκλῆς pro ϖατροκλῆς, ſcribi poſſet? Videſis tamen quæ Cl. Daviſius notavit ad Cicer. de Divin. lib. ii. cap. 43.

[2] Γεγονὼς,] Huic temporis præteriti participio tribuenda eſt præſentis ſignificatio: cujus itidem vicem aoriſtum explet p. 42. ubi de Beleſi dicitur—τῆς Συρίας ἄρξαντος, licet is jam tum Syriæ præeſſet; ut ex fine libri vii. conſtat. Hujuſmodi temporum permutationis paſſim exſtant exempla. Æſchin. Socrat. Dial. iii. ſect. 9. κἂν ἐπιμείνῃ τις, παρέλυσεν, (ἡ φύσις) ἐλωβήσατο, παρήρθρησεν, i. e. *et ſi quis cunctatus fuerit, paralyſi adficit eum natura, &c.* Sic ſcriptores ſacri: Matth. xxiii. 2. Ἐπὶ τῆς Μωσέως καθέδρας ἐκάθισαν οἱ &c. Joh. xv. 6. Ἐὰν μή τις μείνῃ ἐν ἐμοὶ, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλῆμα, καὶ ἐξηράνθη. Jac. i. 11. Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, &c. Huc adde Matth. iii. 17. Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν ᾧ εὐδόκησα. Sic et præteritum pro præſenti adhibet Iſocrates initio orat. ad Demonic. πολὺ δὲ μεγίστην διαφορὰν εἰλήφασιν ἐν ταῖς &c. pro λαμβάνουσιν &c. Iſtiuſmodi ſcriptores etiam Latini enallagen imitantur. Virg. Æneid. lib. vi. ver. 78. et ſeq.

—magnum ſi pectore poſſit
Excuſſiſſe deum—,

ubi Servius hæc: *Excuſſiſſe pro excutere: eſt autem Attica figura, qua nos uti non convenit.* At ea

κώνος, καὶ [1]Γλοῦς ὁ Ταμώ. Οὗτοι ἔλεγον, ὅτι Κῦρος μὲν C. I.
[2]τέθνηκεν, Ἀριαῖος δὲ πεφευγὼς, ἐν τῷ σταθμῷ εἴη μετὰ τῶν ἄλλων Βαρβάρων, [3]ὅθεν [i]τῇ προτέρᾳ ὡρμῶντο· καὶ [k]λέγοι ὅτι ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν [l]περιμένειεν ἂν αὐτοὺς, εἰ μέλλοιεν ἥκειν· τῇ δὲ ἄλλῃ ἀπιέναι φαίη ἐπὶ Ἰωνίας, ὅθενπερ ἦλθε.
4 [4]Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατηγοὶ, καὶ οἱ ἄλλοι Ἕλληνες, βαρέως ἔφερον. Κλέαρχος δὲ τάδε εἶπεν, Ἀλλ' [m]ὤφελε[5] μὲν Κῦρος ζῆν· ἐπεὶ δὲ τετελεύτηκεν, ἀπαγγέλ-

[i] τῇ προτέρᾳ] τῇ προτεραίᾳ MS. Par. ſic quoque Brod. vult. [k] λέγοι] λέγει MS. Par. [l] περιμένειεν] περιμένειαν Edd. vett. περιμενοῖεν MS. Par.
[m] ὤφελε] ὄφελε Edd. vett. et MS. Guelf.

uſos eſſe Ciceronem et Senecam pluribus oſtendit Cl. Wopkens Lect. Tull. lib. iii. cap. 1.

[3] Ἀπὸ Δαμαράτου τοῦ &c.] De quo conſulenda ſunt auctorum loca, in nota præcedente citata; in quibus ſcribi ſolet Δημάρατος et Δημάρητος: quæ ſcripturæ varietas alii atque alii dialecto forſan tribuenda eſt. Stephano Δαμάρατος Laconicum eſt, ut δᾶμος pro δῆμος.

[1] Γλοῦς ὁ Ταμώ.] Videſis p. 44. not. 3. Stephano monente, Ταμὼ pro Ταμὼν, hactenus vulgato, reſcripſi; ut ſit a nominativo Ταμὼς, quem ſupra legimus p. 35. Vide etiam p. 21. not. 3. Cæterum, cum articulo intelligendus eſt υἱός: quod de re omnes apud auctores pervulgata monuiſſe ſat eſt.

[2] Τέθνηκεν,] Ammon. Ἀπέθανε καὶ τέθνηκε διαφέρει· Ἀπέθανε μὲν νῦν, τέθνηκε δὲ πάλαι. Sic ſupra Noſter p. 90. uſus eſt priore tempore, de Cyro cæteriſque, qui jam tum occiderant, verba faciens.

[3] Ὅθεν τῇ προτέρᾳ &c.] Heſych. Ὅθεν, ἔνθεν. Ex hoc loco conſtat, recte reponi potuiſſe p. 104. vel ἔνθεν ὡρμῶντο ex MSto Eton. vel ὅθεν &c. ut hic ſcribitur. In προτέρᾳ, ut paſſim apud ſcriptores tam ſacros quam profanos, deeſt ἡμέρᾳ: ſed ab exemplis rei notiſſimæ me contineo.

[4] Ταῦτα ἀκούσαντες &c.] MS. Guelf. et libr. edit. omnes Ταῦτα ἀκούοντες &c. præter Leuncl. et Welſ. qui exhibent Ταῦτα πυνθανόμενοι &c. Nos ex MSS. Eton. Par. et marg. Steph. ἀκούσαντες reſtituimus. Sic Noſter ſupra p. 33. Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ &c. p. 40. οἱ δ' Ἕλληνες,—ἀκούσαντες τὴν &c. p. 44. Ἀκούσαντες ταῦτα, ἐπείθοντο &c. p. 69. Οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες &c. et alibi paſſim. In iiſdem poſt Ἕλληνες legitur πυνθανόμενοι, quod tanquam ſupervacaneum, undecunque demum natum ſit, omiſimus.

[5] Ὤφελε] Etym. M. Ὄφελες, ῥῆμά ἐστι κατὰ παντὸς ἀριθμοῦ φερόμενον· γράφεται καὶ μέγα καὶ μικρόν·

C. I. λέγετε Ἀριαίῳ ὅτι [n]ἡμεῖς γε νικῶμεν βασιλέα, καί, ὡς ὁρᾶτε, οὐδεὶς ἡμῖν ἔτι μάχεται· καὶ εἰ μὴ ὑμεῖς ἤλθετε, ἐπορευόμεθα ἂν [o]ἐπὶ βασιλέα. [p]Ἐπαγγελλόμεθα δὲ Ἀριαίῳ, ἐὰν ἐνθάδε [q]ἔλθῃ, εἰς τὸν θρόνον τὸν βασίλειον [r]αὐτὸν καθιεῖν· [s]τῶν[1] γὰρ μάχην νικώντων καὶ τὸ ἄρχειν ἐστί.
5 Ταῦτ' εἰπὼν ἀποστέλλει τοὺς ἀγγέλους, καὶ σὺν αὐτοῖς Χειρίσοφον τὸν Λάκωνα, καὶ Μένωνα τὸν Θετταλόν· καὶ γὰρ αὐτὸς [t]ὁ Μένων ἐβούλετο· ἦν γὰρ φίλος καὶ [2]ξένος Ἀριαίου. Οἱ μὲν ᾤχοντο, Κλέαρχος δὲ [u]περιέμενε. Τὸ δὲ στράτευμα ἐπορίζετο [x]σῖτον, ὅπως ἐδύνατο, ἐκ τῶν ὑποζυγίων, [3]κόπτοντες [y]τοὺς βοῦς καὶ ὄνους· ξύλοις δ' ἐχρῶντο, μικρὸν προϊόντες ἀπὸ τῆς φάλαγγος, οὗ ἡ μάχη ἐγένετο, τοῖς τε οἰστοῖς, πολλοῖς οὖσιν, ([4]οὓς ἠνάγκαζον οἱ Ἕλληνες ἐκβάλ-

[n] ἡμεῖς γε νικῶμεν] ἡμεῖς νικῶμέν τε MS. Eton. [o] ἐπὶ βασιλέα] εἰς βασιλέα MS. Eton. [p] ἐπαγγελλόμεθα] ἀπαγγελλόμεθα MS. Par. [q] ἔλθῃ] ἔλθοι MS. Guelf. [r] αὐτὸν καθιεῖν] καθίσειν αὐτὸν MSS. Par. et Eton. [s] τῶν γὰρ μάχην] τῶν γὰρ μαχῇ MS. Eton. [t] ὁ Μένων] ὁ deeſt in MS. Eton. [u] περιέμενε] περιέμεινε MS. Eton. [x] σῖτον] σῖτον καὶ ποτὸν MS. Eton. ſic quoque Brod. teſtatur. [y] τοὺς βοῦς] τὰς βοῦς Marg. Steph. et a manu prima MS. Guelf. ſed ſupra ſcriptum eſt genus genuinum.

ſcil. ὤφελες vel ὄφελες. Idem mox deinde, κανών ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι τὸ ὄφελον ἀδιάπτωτόν ἐστι, καὶ ἀπαρεμφάτῳ συντάσσεται, καὶ οὐκ ἄλλῃ τινὶ ἐγκλίσει. Σημαίνει δύο, ἔστιν εὐχῆς σημαντικὸν καὶ ῥῆμα.

[1] Τῶν γὰρ μάχην νικώντων &c.] Victoria utique parari omnia, paſſim dictitant auctores.

[2] Ξένος] Videſis p. 7. not. 2. Pro οἱ μὲν ᾤχοντο, Muretus legit καὶ οἱ μὲν &c. Sed ſupra modo ſic ſermo incœptus eſt: Οὗτοι ἔλεγον, ὅτι Κῦρος &c.

[3] Κόπτοντες &c.] Reſpicit στράτευμα: qua de ſtructura vide ſupra p. 106. not. 3. et, ſi libet, exempla huc facientia, quæ apud ſcriptores Latinos notavit et congeſſit ad Salluſt. Catil. cap. 23. not. 6. Cl. Cortius.

[4] Οὓς ἠνάγκαζον οἱ Ἕλληνες &c.] Quæ ſic Amaſæus: *quæ iis qui a rege perfugerant Græci adimebant.* Verſionem hanc Stephanus præfert: *quæ Græci eos qui a rege perfugerant evellere cogebant.* Haud aliter Leunclavius reddit: *coactis iis, qui a rege perfugerant, ut eas evellerent.* Sed neque hæc verſio cum præcedentibus convenit: quippe paulo ante dixerat Noſter, p. 107. regem ad ſe perfugas recepiſſe; proinde Græcis ii non jam amplius aderant: et verbum ἐκ-

λειν τοὺς αὐτομολοῦντας παρὰ βασιλέως) καὶ τοῖς γέῤῥοις, καὶ ταῖς ξυλίναις [1] ἀσπίσι ταῖς Αἰγυπτίαις· πολλαὶ δὲ [z] καὶ πέλται, καὶ [2] ἅμαξαι ἦσαν φέρεσθαι ἔρημοι· οἷς πᾶσι χρώμενοι, κρέα [a] ἕψαντες ἤσθιον ἐκείνην τὴν ἡμέραν. C. I.

6 Καὶ ἤδη τε ἦν [3] περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν, καὶ ἔρχονται παρὰ βασιλέως καὶ Τισσαφέρνους κήρυκες, οἱ μὲν ἄλλοι, βάρβαροι· ἦν δὲ αὐτῶν [b] Φαλῖνος εἷς Ἕλλην, ὃς ἐτύγχανε παρὰ Τισσαφέρνει ὤν, καὶ ἐντίμως ἔχων· καὶ γὰρ προσεποιεῖτο ἐπιστήμων εἶναι τῶν [c] περὶ [d] τὰς τάξεις τε καὶ [e] ὁπλομαχίαν[4]. Οὗτοι δὲ [f] προσελθόντες, καὶ καλέσαντες

[z] καὶ πέλται] καὶ deeſt in MS. Guelf. [a] ἕψαντες] ἕψοντες Zeun. (Leunclavianæ vitium Welſius et Hutchinſonus repetierunt.) [b] Φαλῖνος] Φαλύνος Zeun. hic et ſeqq. ex edd. vett. et MS. Guelf. apud Plutarch. Φάϋλλος: apud Diodor. Sic. in edd. antiquioribus Φάληνος: in ejus cod. Coiſl. reg. Φάλυνος, in alio Φαλῖνος, et in cod. Vulc. Plutarchi Φάλληνος. [c] περὶ] ἀμφὶ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [d] τὰς τάξεις] τάξεις MS. Par. τὰς πράξεις Junt. et MS. Eton. [e] ὁπλομαχίαν] ὁπλομαχίας MS. Eton. [f] προσελθόντες, καὶ] προσελθόντες τε καὶ Zeun. ex MS. Eton.

βάλλειν commode notionem, ei quam tribuimus, repræſentare poteſt. Sic Ælian. eo uſus eſt V. H. lib. vi. cap. 14. τὸ δέος δὲ αὐτοὺς κατέσχεν οὕτως, ὡς καὶ ἐκβαλεῖν τὰς αἰχμὰς, i. e. *metus autem ita eos cepit, ut haſtas abjicerent.*

[1] Ἀσπίσι] Conf. p. 79. not. 5.

[2] Ἅμαξαι ἦσαν φέρεσθαι &c.] Ultimum verbum delendum putavit Muretus. Sed ex omnium librorum conſenſu retinendum potius id, atque locutio, ἅμαξαι φέρεσθαι ἔρημοι, ſic fere exponenda videtur: ἅμαξαι ſive τῶν σκευῶν, (quæ nimirum βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ διήρπασαν) ſive τῶν ὑποζυγίων σκευοφόρων ἔρημοι, quibus modo cæſis vitam ſuſtentabant Græci.

[3] Περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν,] Vide p. 75. not. 1.

[4] Ὁπλομαχίαν.] Leunclav. intelligit *gladiatoriam* ſcil. *artem* vel *rem*: qua de, ut apud Romanos celebrata, copioſe Lipſius in ſerm. Saturnal. Sæpius tamen dici ſolet μονομαχία: quin et μονομαχίας ἀγῶνες, ac ὁπλομαχικοὶ ἀγῶνες a Græcis hiſtoriæ Romanæ ſcriptoribus ſubinde memorantur. Lexicon Gr. Lat. vetus: Μονομάχος, *Gladiator*, Gloſſar. vet. *Rudis*, Ῥάβδος ἡ τῶν ἐπιστατῶν μονομάχων. Xenophontis autem ætate ὁπλομάχους adpellatos fuiſſe, qui veris armis certare diſcebant, aut alios ipſi docebant, ex Platone in Lachete p. 179. et ſeq. edit. Steph. colligere eſt. Priuſquam vero juventus τὸ τῆς ὁπλομαχίας μάθημα, ſeu ἐν ὅπλοις μάχεσθαι (ut loquitur ibidem Plato) probe quen-

C. I. τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἄρχοντας, λέγουσιν ὅτι βασιλεὺς [g]κελεύει
τοὺς Ἕλληνας, ἐπεὶ νικῶν [h]τυγχάνει, καὶ Κῦρον [i]ἀπέκτονε,
παραδόντας τὰ ὅπλα, ἰόντας [1]ἐπὶ τὰς βασιλέως θύρας,
7 εὑρίσκεσθαι [k]ἤν τι δύνωνται ἀγαθόν. Ταῦτα μὲν εἶπον οἱ
βασιλέως κήρυκες· οἱ δὲ Ἕλληνες βαρέως μὲν ἤκουσαν·
ὅμως δὲ [2]Κλέαρχος [3]τοσοῦτον εἶπεν, ὅτι οὐ τῶν νικώντων εἴη
τὰ ὅπλα παραδιδόναι· ἀλλ', ἔφη, ὑμεῖς μέν, ὦ ἄνδρες
στρατηγοί, τούτοις ἀποκρίνασθε ὅ, τι κάλλιστόν τε καὶ ἄριστον
ἔχετε· ἐγὼ δὲ αὐτίκα ἥξω. Ἐκάλεσε γάρ τις αὐτὸν τῶν
ὑπηρετῶν, ὅπως ἴδοι τὰ ἱερὰ ἐξῃρημένα· ἔτυχε γὰρ θυό-
8 μενος. [l]Ἔνθα δὲ ἀπεκρίνατο Κλεάνωρ μὲν ὁ Ἀρκάς,
[m]πρεσβύτατος ὤν, ὅτι πρόσθεν ἂν [n]ἀποθάνοιεν, ἢ τὰ ὅπλα
[o]παραδοῖεν· Πρόξενος δὲ ὁ Θηβαῖος, Ἀλλ' ἐγώ, ἔφη, ὦ
Φαλῖνε, θαυμάζω πότερα ὡς κρατῶν βασιλεὺς αἰτεῖ τὰ
ὅπλα, ἢ ὡς διὰ φιλίαν [p]καὶ δῶρα. Εἰ μὲν γὰρ ὡς
κρατῶν, τί δεῖ αὐτὸν αἰτεῖν, [q]ἀλλ' οὐ λαβεῖν ἐλθόντα; εἰ
δὲ πείσας βούλεται λαβεῖν, λεγέτω τί ἔσται τοῖς στρατιώ-
9 ταις, ἐὰν αὐτῷ ταῦτα χαρίσωνται. Πρὸς ταῦτα Φαλῖνος
εἶπε· Βασιλεὺς νικᾶν ἡγεῖται, ἐπεὶ Κῦρον [r]ἀπέκτονε. Τίς

[g] κελεύει] κελεύοι Zeun. ex MS. Guelf. [h] τυγχάνει] τυγχάνοι Edd. vett. et inter versus MS. Guelf. [i] ἀπέκτονε] ἀπέκτεινε MS. Guelf. [k] ἤν τι] ἄν τι MS. Par. [l] ἔνθα δὲ] ἔνθα δὴ Zeun. ex MS. Guelf. [m] πρεσβύτατος] πρεσβύτερος Marg. Steph. [n] ἀποθάνοιεν] ἀποθάνειεν MSS. Par. et Eton. [o] παραδοῖεν] παραδοίησαν MSS. Par. et Eton. [p] καὶ δῶρα] καὶ deest in Junt. Amas. et MSS. Par. et Guelf. [q] ἀλλ' οὐ] καὶ οὐ MSS. Par. et Eton. [r] ἀπέκτονε] ἀπέκτεινε MSS. Par. et Eton.

dam apud ejus ἐπιστήμονα didicerat, ἐσφαιρωμένοις (quæ Nostro dicuntur in libello περὶ ἱππικῆς haud procul a fine) ἀκοντίοις, i. e. *pilis sphæræ in modum, ne pungere possent,* retusis, non veris armis, se exercebat. Horum ὁπλομάχων meminit etiam Noster in Λακεδαιμ. πολιτ. non longe a fine; ubi id nominis iis etiam contigisse videtur, qui τακτικοὶ Græcis proprie dicuntur.

1 Ἐπὶ τὰς βασιλέως θύρας,] Vide supra p. 92.

2 Κλέαρχος &c.] Consule Polyæn. lib. ii. cap. 2. sect. 2.

3 Τοσοῦτον εἶπεν,] Lege not. 3. p. 30.

γὰρ αὐτῷ ἐστιν ὅστις [1]ἀρχῆς ἀντιποιεῖται; Νομίζει δὲ καὶ ὑμᾶς [s]αὐτοῦ εἶναι, ἔχων ἐν μέσῃ τῇ αὐτοῦ χώρᾳ, καὶ [2]ποταμῶν ἐντὸς ἀδιαβάτων· καὶ πλῆθος ἀνθρώπων ἐφ' ὑμᾶς δυνάμενος ἀγαγεῖν, ὅσον, οὐδ' [3]εἰ παρέχοι ὑμῖν, δύναισθ' ἂν ἀποκτεῖναι. C. I.

Μετὰ τοῦτον [t]Ξενοφῶν Ἀθηναῖος εἶπεν· Ὦ Φαλῖνε, νῦν, ὡς σὺ ὁρᾷς, ἡμῖν οὐδὲν ἄλλο ἐστὶν ἀγαθὸν, εἰ μὴ ὅπλα καὶ ἀρετή. [u]Καὶ ὅπλα μὲν οὖν ἔχοντες, οἰόμεθα ἂν καὶ τῇ ἀρετῇ χρῆσθαι· παραδόντες δ' ἂν ταῦτα, καὶ τῶν σωμάτων στερηθῆναι. Μὴ οὖν οἴου τὰ μόνα ἡμῖν ἀγαθὰ [x]ὄντα ἡμᾶς παραδώσειν· ἀλλὰ σὺν τούτοις καὶ [4]περὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν μαχούμεθα. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Φαλῖνος ἐγέλασε, καὶ εἶπεν, Ἀλλὰ φιλοσόφῳ μὲν ἔοικας, [5]ὦ νεανίσκε, καὶ

[s] αὐτοῦ—αὐτοῦ] αὑτοῦ—αὑτοῦ Edd. vett. et MS. Guelf. ἑαυτοῦ—ἑαυτοῦ MSS. Par. et Eton. [t] Ξενοφῶν] Θεόπομπος MSS. Par. et Eton. [u] καὶ ὅπλα] καὶ abest ab cod. Eton. [x] ὄντα ἡμᾶς] ὄντα ὑμῖν MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Ἀρχῆς &c.] Consule not. ad ἀντιποιούμεθα &c. cap. 3. §. 12.

[2] Ποταμῶν ἐντὸς &c.] Non in ipsis intus alveis inclusos, sed in locis, flumina quæ fere cingerent. Eadem est ἐντὸς vis apud Luc. xvii. 21. ubi ἐντὸς ὑμῶν perperam vertitur *intra vos*, seu in *interiore vestrûm parte*, i. e. animo: cum Christus hic doceat Judæos, ad ipsos regnum Dei adventasse, seu inter ipsos ortum esse, per Evangelii scil. pœnitentiæque adeo, hominibus gratiam divinam conciliaturæ, prædicationem. Consule Cl. Clarke ad Homer. Il. κ'. ver. 359.

[3] Εἰ παρέχοι] MS. Eton. εἰ παρέχοιεν: ut sit locutio elliptica, quæ ἑαυτοὺς in supplementum postulat. Mihi placet vulgata lectio, sive ἀπρόσωπον sit (uti dicunt) παρέχοι, sive ad regem referatur.

[4] Περὶ τῶν ὑμετέρων &c.] Ita MSS. Eton. et Par. quibus versio vetus Gallica adstipulatur. Vulgo legitur περὶ τῶν ἡμετέρων. At hæc scriptura neque cum præcedentibus cohæret istis—τὰ μόνα ἡμῖν ἀγαθὰ ὄντα—unde liquet, nulla Græcis, de quibus armis contenderent, reliqua fuisse bona; et ei, quam restituimus, Phalini favent, quæ mox sequuntur, verba—εἰ οἴει ἂν τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν περιγενέσθαι τῆς βασιλέως δυνάμεως. Muretus legendum censuit περὶ τῶν ἡμετέρων σωμάτων. Perperam.

[5] Ὦ νεανίσκε,] Inter septem illas, quas præscripsit Hippo-

C. I. λέγεις οὐκ [y] ἀχάριστα· ἴσθι μέντοι ἀνόητος ὢν, εἰ [1] οἴει ἂν τὴν ὑμετέραν ἀρετὴν περιγενέσθαι τῆς βασιλέως δυνάμεως.
11 Ἄλλους δέ τινας ἔφασαν λέγειν [2] ὑπομαλακιζομένους, ὡς καὶ Κύρῳ πιστοὶ [z] γένοιντο, καὶ βασιλεῖ γ' ἂν πολλοῦ ἄξιοι γένωνται, εἰ βούλοιτο φίλος γενέσθαι· καὶ [a] εἴ [3] τέ τι ἄλλο βούλεται χρῆσθαι, εἴτ' ἐπ' Αἴγυπτον στρατεύειν, συγκαταστρέψαιντ' ἂν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ καὶ Κλέαρχος ἧκε, καὶ ἠρώτησεν εἰ ἤδη ἀποκεκριμένοι εἶεν. Φαλῖνος δ' ὑπολαβὼν εἶπεν· Οὗτοι μὲν, ὦ Κλέαρχε, ἄλλος ἄλλα λέγει·
12 σὺ δ' ἡμῖν [4] εἰπὲ, τί λέγεις. Ὁ δ' εἶπεν, Ἐγώ σε, ὦ Φαλῖνε, ἄσμενος ἑώρακα, οἶμαι δὲ καὶ οἱ ἄλλοι [b] πάντες

[y] ἀχάριστα] ἄχρηστα MSS. Par. et Eton. [z] γένοιντο—γένωνται] ἐγένοντο—γένοιντο MSS. Par. et Eton. [a] εἴ τέ τι ἄλλο βούλεται] εἴ τε ἄλλο τι θέλοι MSS. Par. et Eton. [b] πάντες οὗτοι] οὗτοι deest in MS. Par.

crates, ἡλικίας, quartum tenet locum νεανίσκος, cujus ad τὰ τετράκις ἑπτὰ ἐτέων usum adscendere statuit. Phavorinus: Νεανίσκος, ἀπὸ ἐτῶν εἰκοσιτριῶν ἕως ἐτῶν τριακοντατεσσάρων, ἢ τεσσαράκοντα ἑνός. Conf. Laert. in v. Pythag. lib. viii. segm. 10. Et sane Xenophontem annos supra quadraginta natum tunc temporis fuisse, ex iis, quæ in Differt. i. Κύρ. Παιδ. præmissa p. 3. et seq. disseruimus, satis liquido constat. Vide quæ ibi hoc de loco protulimus. Vocem etiam *adolescens* in majorem, quam termini vulgo positi volunt, ætatem, Scriptores apud Latinos, cadere ostendit doctiss. Cortius ad Sallust. Catil. cap. 38. not. 1. Quadragenarius certe apud Nepot. in vita Attici cap. 8. audit *adolescens*.

[1] Οἴει ἂν τὴν—περιγενέσθαι &c.] Lege p. 7. not. 3.

[2] Ὑπομαλακιζομένους,] Moschopulus: Ἡ ὑπὸ δηλοῖ ἐν ταῖς συνθέσεσι ποτὲ μὲν λάθρα—ποτὲ δὲ ἐλάττωσιν—πολὲ δὲ μετριότητα. Videsis p. 83. not. 1.

[3] Εἴ τέ τι ἄλλο &c.] Ante τὶ intellige præpos. πρὸς, vel εἰς: quæ passim reticeri solent. Sic 2 Pet. iii. 12. Προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν τῆς &c. i. e. πρὸς τὴν παρουσίαν.

[4] Εἰπὲ, τί λέγεις.] Verbum λέγω valet hic *præcipio, jubeo*: quam ei notionem tribuit Demosth. adv. Phœnip. p. 1024. et 1025. Aristoph. in Plut. ver. 58. Ælian. H. V. lib. xii. cap. 49. οἱ προσήκοντες ἤροντο, εἴ τι λέγοι πρὸς τὸν υἱόν· i. e. *num quid mandaret* &c. Et sic profani passim. Vide Luc. v. 24. vi. 27. vii. 14. Rom. iii. 19. vii. 7.

οὗτοι· σύ τε γὰρ Ἕλλην εἶ, καὶ ἡμεῖς, [c]τοσοῦτοι[1] ὄντες [2]ὅσους σὺ ὁρᾷς· ἐν [d]τοιούτοις δὲ ὄντες πράγμασι, [3]συμβουλευόμεθά σοι, τί χρὴ ποιεῖν περὶ ὧν λέγεις. Σὺ οὖν, πρὸς Θεῶν, συμβούλευσον ἡμῖν ὅ, τι σοι δοκεῖ κάλλιστον καὶ ἄριστον εἶναι, καὶ ὅ σοι τιμὴν οἴσει εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον [4]ἀναλεγόμενον, ὅτι Φαλῖνός ποτε πεμφθεὶς παρὰ βασιλέως κελεύσων τοὺς Ἕλληνας τὰ ὅπλα [5]παραδοῦναι, [6]συμβουλευόμενος [e]συνεβούλευσεν αὐτοῖς τάδε. Οἶσθα ἢ C. I.

[c] τοσοῦτοι] τοσοῦτοί τε MS. Eton. [d] τοιούτοις] τούτοις MS. Guelf. ſed genuinum ſuperſcriptum eſt. [e] συνεβούλευσεν] ξυνεβούλευσεν MS. Par.

[1] Τοσοῦτοι &c.] Confer lib. iii. cap. 1. §. 25. lin. 1.

[2] Ὅσους σὺ ὁρᾷς· ἐν &c.] Sic fere locum diſtinxerunt edit. Steph. et Ald. At Leuncl. minus recte—ὅσους σὺ ὁρᾷς, ἐν τοιούτοις &c.

[3] Συμβουλευόμεθά σοι,] Phavorinus: Συμβουλεύω ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ εἰς συμβουλὴν τῷδε καθίσταμαι· συμβουλεύομαι δὲ παθητικῶς, ἀντὶ τοῦ συμβούλῳ χρῶμαι. Eadem eſt et Tho. Magiſtri expoſitio, auctorum uſu abunde confirmata. Porro notandum eſt συμβουλεύεσθαι, pro natura quorundam mediæ vocis verborum, actionem paſſioni admiſtam ſignificare, ac proprie reddi, *curare ſibi conſilium dari.*

[4] Ἀναλεγόμενον,] Paſſiva ſignificatione Xenophontem participium hoc pro ἀναγινωσκόμενον adhibuiſſe cenſet Budæus Comm. L. G. p. 663. et vertit, *olim cum legetur.* Mihi quidem videtur iſtis imperſonalium adnumerandum participiis, quæ abſolute poni ſolent; ac deducendum ab ἀνὰ, in compoſitione *repetitionem* ſeu *iterationem* ſignificante, et λέγεσθαι, *dici.* Sententiæ huic favent, quæ mox ſequuntur—Οἶσθα ἢ ὅτι ἀνάγκη λέγεσθαι ἐν τῇ &c. Lexicographi ſane ἀναλέγω et ἀναλέγομαι originem a λέγω et λέγομαι ſignif. *colligo, deligor* &c. duxiſſe vulgo ſtatuerunt. Verum eorum in Theſauris haud pauca Xenophontis verba minime reperiri, reperta quædam perperam exponi, (quod in tantorum operum ſtructura venia omnino, reprehenſione nequaquam, dignum eſt) tum ſparſim interciſeque opellæ in hujuſce noſtræ decurſu, tum ordine perpetuo cumulateque olim forſan, oſtendemus.

[5] Παραδοῦναι,] Sic MSS. Eton. Par. et Guelf. Vulgatam lectionem, προδοῦναι, merito Stephanus etiam improbavit; cum illo, quod repoſui, compoſito paſſim ad rem, qua de agitur, exprimendam uſus ſit Noſter.

[6] Συμβουλευόμενος &c.] MS. Par. ξυμβουλευόμενος. MS. Eton. et edit. Flor. habent συμβασιλευ-

C. I. ὅτι ἀνάγκη λέγεσθαι ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὃ ἂν συμβουλεύσῃς.

13 [1] Ὁ δὲ Κλέαρχος ταῦτα [f] ὑπήγετο, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν [g] παρὰ βασιλέως πρεσβεύοντα [h] συμβουλεῦσαι μὴ [i] παραδιδόναι τὰ ὅπλα, ὅπως εὐέλπιδες μᾶλλον οἱ Ἕλληνες εἶεν. [2] Φαλῖνος δ' ὑποστρέψας, παρὰ τὴν δόξαν αὐτοῦ εἶπεν [k] ὧδε·

Ἐγὼ, εἰ μὲν [3] τῶν μυρίων ἐλπίδων μία τις ὑμῖν ἐστι

[f] ὑπήγετο] ὑπῆγε Suid. [g] παρὰ βασιλέως πρεσβ.] βασιλέα πρεσβ. Suid. [h] συμβουλεῦσαι] ξυμβουλεῦσαι MS. Par. συμβουλεύσασθαι MS. Eton. [i] παραδιδόναι] παραδοῦναι Suid. MSS. Par. et Eton. [k] ὧδε deest in MS. Eton.

όμενος, quod et Amasæus suis in codicibus invenit. Recte, opinor, huic alterum illud participium prætulerunt Stephanus et Leunclavius: quos tamen veram loco sanitatem non reddidisse puto. Ipse pro συμβουλευόμενος conjicio legendum quod sane Zeun. ex MS. Guelf. recepit, συμβουλευομένοις (scil. αὐτῷ) συνεβούλευσεν &c. uti supra modo dixerat συμβουλευόμεθά σοι &c. Eandem verborum structuram sequitur Ælian. H. V. lib. viii. c. 1. καὶ ἐμοὶ μὲν αὕτη συμβουλεύει τοῦτο, ἐγὼ δὲ τῷ συμβουλευομένῳ μοι, scil. συμβουλεύω—i. e. *atque illa* (de voce genii Socratici loquitur) *mihi quidem hoc suadet, ego vero illi, qui me consulit*, scil. *suadeo.*

[1] Ὁ δὲ Κλέαρχος ταῦτα &c.] Apud Suidam ad v. Ὑπῆγεν, quod ἀντὶ τοῦ ὑπετίθετο poni ait, Xenophontis locum hunc sic exaratum videre est: Ὁ δὲ Κλέαρχος ταῦθ' ὑπῆγε, βουλόμενος καὶ αὐτὸν τὸν βασιλέα πρεσβεύειν συμβουλεῦσαι μὴ παραδοῦναι τὰ ὅπλα· et conversum: *Clearchus autem hæc suggerebat, quod vellet regem quoque suis suadere per legatos, ne arma traderent.* Nec mirum, Cl. Suidæ editores ex Græcis non bonis Latina fecisse non bona. Utraque sic emendaveris, ut textus Xenophonteus versioque ipsi subjecta docent. Monuit etiam hæc doctiss. Lamb. Bos in Animadv. ad Suidam.

[2] Φαλῖνος δ' ὑποστρέψας, &c.] Xenophontem putat Leunclavius plenius sic scripsisse: Φαλῖνος δὲ μεταστὰς καὶ ὑποστρέψας, i. e. *Phalinus secessit et reversus est*: ut infra, μεταστάντες οἱ Ἕλληνες ἐβουλεύοντο—Idem, si Noster hoc modo non scripsit, ita ejus supplenda censet verba. Huic equidem libens accesserim, nisi forte alia, quam quæ vulgo adfertur, τοῦ ὑποστρέφειν interpretatio eruenda sit. J. Poll. hæc τῇ ἀπάτῃ recenset συνώνυμα: ἐξαπάτη, στροφὴ, ὑποστροφὴ—πλάσμα &c. et τῷ ἀπατᾶν, ἐξαπατᾶν, στρέφεσθαι, ὑποστρέφεσθαι—πλάττειν &c. Hinc *stropha* Latinis est tergiversatio dolosa. Videndum itaque num ὑποστρέψας recte reddi possit, *cum rem dolose animo versarat.*

[3] Τῶν μυρίων &c.] Moschopulus: Μύρια προπαροξυτόνως, αἱ δέ-

σωθῆναι πολεμοῦντας βασιλεῖ, συμβουλεύω μὴ παραδιδόναι C. I.
τὰ ὅπλα· [1] εἰ μέντοι μηδεμία σωτηρίας ἐστὶν ἐλπὶς [l] ἄκον-
τος βασιλέως, συμβουλεύω [m] σώζεσθαι[2] ὅπῃ δυνατόν. Κλέ- 14
αρχος δὲ πρὸς ταῦτα εἶπεν, Ἀλλὰ ταῦτα μὲν δὴ σὺ λέγεις·
[3] παρ' ἡμῶν δὲ [n] ἀπάγγελλε ταῦτα, ὅτι ἡμεῖς οἰόμεθα, εἰ
μὲν δέοι βασιλεῖ φίλους εἶναι, πλείονος ἂν ἄξιοι εἶναι φί-
λοι, ἔχοντες τὰ ὅπλα, ἢ παραδόντες ἄλλῳ· εἰ δὲ δέοι
πολεμεῖν, ἄμεινον ἂν πολεμεῖν ἔχοντες τὰ ὅπλα, ἢ ἄλλῳ
παραδόντες. Ὁ δὲ Φαλῖνος εἶπε, Ταῦτα μὲν δὴ ἀπαγ- 15
γελοῦμεν· ἀλλὰ καὶ τάδε ὑμῖν ἐκέλευσεν εἰπεῖν βασιλεύς,
ὅτι μένουσι μὲν ὑμῖν αὐτοῦ, σπονδαὶ εἴησαν, προϊοῦσι δὲ καὶ
ἀπιοῦσι, πόλεμος. Εἴπατε οὖν καὶ περὶ τούτου, πότερα
[4] μενεῖτε καὶ σπονδαί εἰσιν, ἢ ὡς πολέμου ὄντος παρ' ὑμῶν
ἀπαγγελῶ. Κλέαρχος δ' ἔλεξεν, Ἀπάγγελλε τοίνυν καὶ
[o] περὶ τούτων, ὅτι καὶ ἡμῖν [5] ταυτὰ δοκεῖ, [p] ἅπερ βασιλεῖ.

[l] *ἄκοντος*] *ἑκόντος* in aliis codd. teſte Brodæo. [m] *σώζεσθαι ὅπῃ*] *σώζεσθαι ὑμῖν ὅπῃ* MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [n] *ἀπάγγελλε ταῦτα*] *ἀπάγγελλε τάδε* MSS. Par. et Eton. [o] *περὶ τούτων*] *περὶ τούτου* MS. Eton. [p] *ἅπερ βασιλεῖ*] *ἅπερ καὶ βασιλεῖ* Zeun. ex cod. Eton.

κα χιλιάδες· Μυρία δὲ παροξυτόνως, τὰ πολλά, καὶ ἀναρίθμητα. Et ſic fere Phavorinus, Ammonius, et Etymol. M. Apud Latinos etiam *mille, centum, ſexcenta* pro numeris infinitis poni vulgo notum eſt.

[1] Εἰ μέντοι μηδεμία &c.] Hanc revocavi ſcripturam, præeunte Mureto; cum μηδεμιᾶς hactenus legeretur. Rectius autem μηδεμία ἐλπὶς opponitur iis, quæ modo præceſſerant τῶν μυρίων &c. Cæterum MS. Par. dat εἰ δέ τοι, et MS. Eton. εἰ δέ τι, quæ in ἔτι mutata probaverim.

[2] Σώζεσθαι] Ex vi vocis mediæ, *ſaluti propriæ proſpicere, curare ſibi ſalutem dari.* Lege ſcripta p. 99. not. 1.

[3] Παρ' ἡμῶν δὲ ἀπάγγελλε &c.] Confer Diodor. Sic. lib. xiv. p. 255.

[4] Μενεῖτε καὶ σπονδαί εἰσιν,] Similiter utroque ſimul tempore uſus eſt Joan. in Apocal. ii. 5. ἔρχομαι—καὶ κινήσω—vide ſupra p. 28. not. 3. 53. not. 6. et Matth. xxv. 13. Nec eandem Latini reſpuunt ſtructuram: Salluſt. in Catil. cap. 58. p. 371. edit. Cortii, *Sin metu ceſſerimus, eadem illa adverſa fiunt.* Ubi vide quæ vir doctiſſ. notavit.

[5] Ταυτὰ] Hanc ſcripturam

C. I. 16 Τί ἂν ταῦτ' ἐςίν; ἔφη ὁ Φαλῖνος. [q] Ἀπεκρίνατο Κλέαρχος, Ἢν μὲν μένωμεν, σπονδαί· ἀπιοῦσι δὲ καὶ προϊοῦσι, πόλεμος. Ὁ δὲ πάλιν ἠρώτησε, Σπονδὰς ἢ πόλεμον ἀπαγγελῶ; Κλέαρχος δὲ ταυτὰ πάλιν ἀπεκρίνατο, Σπονδαὶ μὲν μένουσιν, ἀπιοῦσι δὲ ἢ προϊοῦσι πόλεμος. Ὅ, τι δὲ ποιήσοι, οὐ [r] διεσήμανε. [1] Φαλῖνος μὲν δὴ ᾤχετο, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ.

C. II. Οἱ δὲ παρὰ Ἀριαίου ἧκον, [2] Προκλῆς καὶ Χειρίσοφος· (Μένων δὲ αὐτοῦ [s] ἔμεινε παρὰ Ἀριαίῳ) οὗτοι δ' ἔλεγον, ὅτι πολλοὺς φαίη Ἀριαῖος εἶναι Πέρσας ἑαυτοῦ βελτίους, οὓς οὐκ ἂν ἀνασχέσθαι αὐτοῦ βασιλεύοντος· [3] ἀλλ' εἰ βούλεσθε συναπιέναι, ἥκειν ἤδη κελεύει τῆς νυκτός· εἰ δὲ μή, αὐτὸς πρωῒ [4] ἀπιέναι φησίν. Ὁ δὲ Κλέαρχος εἶπεν, Ἀλλ' οὕτω χρὴ ποιεῖν, [t] ἂν μὲν ἥκωμεν, ὥσπερ λέγετε· εἰ δὲ μή, πράττετε ὁποῖον ἄν τι ὑμῖν [u] οἴησθε μάλιςα συμφέρειν.
2 Ὅ, τι δὲ ποιήσοι, οὐδὲ τούτοις εἶπε. [x] Μετὰ δὲ ταῦτα, ἤδη ἡλίου δύοντος, συγκαλέσας τοὺς ςρατηγοὺς καὶ λοχαγούς, ἔλεξε τοιάδε· Ἐμοί, ὦ ἄνδρες, [5] θυομένῳ ἰέναι ἐπὶ βασι-

[q] ἀπεκρίνατο Κλ.] ἀπεκρίθη ὁ Κλ. MS. Eton. fic quoque MS. Par. apud Zeun. fed ὁ non apparet apud Hutchinfonum. [r] διεσήμανε] διεσήμηνε MS. Par. [s] ἔμεινε] ἔμενε MS. Par. [t] ἂν μὲν] ἐὰν μὲν MS. Eton. [u] οἴησθε] οἴεσθε MS. Guelf. δοκεῖ MS. Eton. [x] μετὰ δὲ ταῦτα] μετὰ ταῦτα MS. Eton.

exhibet edit. Steph. quam et infra paulo, Κλέαρχος δὲ ταυτὰ &c. fequuti fumus. Aliæ minus recte ταῦτα, utrobique.

[1] Φαλῖνος] Quod aliter alii nomen expreffere. MS. Eton. edit. Ald. et Flor. Φαλύνος. Diodor. Sic. Φάληνος. Plutarch. Φαΰλλος.

[2] Προκλῆς καὶ &c.] Vide fupra p. 116. not. 1.

[3] Ἀλλ' εἰ βούλεσθε &c.] Lege not. 3. p. 31.

[4] Ἀπιέναι] Adi p. 44. not. 1.

[5] Θυομένῳ ἰέναι] Ammonius: Θύονται, οἱ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντευόμενοι. Vide fupra p. 73. Locutio autem ifta hoc modo fupplenda eft, θυομένῳ ἐπὶ τῷ ἰέναι &c. Arrian. lib. vii. cap. 18.—θύεσθαι δὴ τὸν Πειθαγόραν πρῶτα μὲν ἐπὶ τῷ Ἡφαιςίωνι—et mox infra—αὖθις δὲ θύεσθαι τὸν Πειθαγόραν ἐπὶ τῷ Ἀλεξάνδρῳ—Idem

λέα, [1]οὐκ [y]ἐγίγνετο τὰ ἱερά. Καὶ εἰκότως ἄρα οὐκ [z]ἐγίγνετο. Ὡς γὰρ ἐγὼ νῦν πυνθάνομαι, ἐν μέσῳ [a]ἡμῶν καὶ βασιλέως ὁ Τίγρης ποταμός ἐστι ναυσίπορος, ὃν οὐκ ἂν δυναίμεθα ἄνευ πλοίων διαβῆναι· πλοῖα δὲ ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν. Οὐ μὲν δὴ αὐτοῦ γε μένειν οἷόν τε· τὰ γὰρ ἐπιτήδεια οὐκ [b]ἔστιν· [2]ἰέναι δὲ παρὰ τοὺς Κύρου φίλους, πάνυ καλὰ [c]ἡμῖν τὰ ἱερὰ ἦν. Ὧδε οὖν χρὴ ποιεῖν· ἀπιόντας δειπνεῖν, ὅ, τι τις ἔχει· ἐπειδὰν δὲ [3]σημήνῃ τῷ κέρατι ὡς ἀναπαύεσθαι, συσκευάζεσθε· ἐπειδὰν δὲ τὸ δεύτερον, ἀνα- C. II.

y ἐγίγνετο] ἐγίνετο MS. Par. z ἐγίγνετο] ἐγίνετο MS. Par. a ἡμῶν] ὑμῶν MS. Par. b ἔστιν] ἔστιν ἔχειν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. c ἡμῖν] ὑμῖν MSS. Par. et Eton.

lib. iv. cap. 4. Θυομένῳ δὲ ἐπὶ τῇ διαβάσει &c. Noster Κύρ. Παιδ. p. 447. ἐγὼ δὲ θύσομαι ἐπὶ τῇ ὁρμῇ.

1 Οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά.] Opponuntur hæc mox sequuturis illis, καλὰ τὰ ἱερὰ ἦν: ut alibi quoque istis, τὰ ἱερὰ ἐκαλλιερεῖτο. Noster Hist. Gr. lib. iii. haud longe ab init. Ἐπεὶ δὲ θυομένῳ αὐτῷ οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ τῇ πρώτῃ, τῇ ὑστεραίᾳ πάλιν ἐθύετο· ὡς δὲ οὐδὲ ταῦτα ἐκαλλιερεῖτο, πάλιν &c. Idem Κύρ. Παιδ. p. 215. et seq. —ἔθυε, πρῶτον μὲν Διῒ &c. Ἐπεὶ δ' ἐκαλλιέρησέ τε &c. Arrian. lib. iv. cap. 4. Θυομένῳ δὲ ἐπὶ τῇ διαβάσει, τὰ ἱερὰ οὐκ ἐγίγνετο. Vide supra p. 83. Huic itaque locutioni, οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ, supplemento τοῦ καλὰ, vel καλῶς ἔχοντα (uti Noster Κύρ. Παιδ. p. 447.) opus esse puto: nisi forte in verbo γίγνεσθαι vis quædam ab eruditis parum hactenus animadversa lateat. Suspicioni huic locum Phavorini dedit, τὸ γίνεται per ἀποτελεῖται exponentis, auctoritas. Thom. etiam Magister: Γιγνόμενον, οὐ μόνον τὸ ἐνεργούμενον, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνῆκόν τινι, καὶ ἁρμόζον. Sed hac de re alibi forsan iterum.

2 Ἰέναι δὲ &c.] Lege modo scripta p. præced. not. 5.

3 Σημήνῃ &c.] Scil. σαλπιγκτής. Neque enim huic supplemento a τῷ κέρατι reclamatum est; cum veterum tubæ ex bubulo cornu fierent, teste Varrone L. L. 4, 24. Σαλπιγκτοῦ autem erat, instrumento sonoro signa dare et profectionis et præparationis ad pugnam. Id forsan discriminis inter σάλπιγγας et κέρατα statuendum est, quod scriptores passim agnoscunt Latini: cum *cornua* ex ære recurvo, ex recto *tubas* factas fuisse narrent. Vide Senec. Œdip. ver. 733. Ovid. Metam. lib. i. ver. 98. Juven. Sat. ii. ver. 118. Et Lips. de Mil. Rom. lib. iv. dial. 10.

C. II. τίθεσθε ἐπὶ τὰ ὑποζύγια· [1]ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ, ἕπεσθε τῷ ἡγουμένῳ, τὰ μὲν ὑποζύγια ἔχοντες [d]πρὸ[2] τοῦ ποταμοῦ,
3 [e]τὰ δὲ ὅπλα ἔξω. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ ἀπῆλθον, καὶ ἐποίουν οὕτω· [3]καὶ τὸ λοιπὸν ὁ μὲν ἦρχεν, οἱ δὲ ἐπείθοντο, οὐχ ἑλόμενοι, ἀλλ' ὁρῶντες, ὅτι μόνος ἐφρόνει οἷα [f]δεῖ τὸν ἄρχοντα, οἱ δὲ ἄλλοι ἄπειροι ἦσαν. [4]Ἀριθμὸς δὲ τῆς ὁδοῦ, ἣν ἦλθον [5]ἐξ Ἐφέσου τῆς Ἰωνίας μέχρι τῆς μάχης, σταθμοὶ τρεῖς καὶ ἐνενήκοντα, [g]παρασάγγαι πέντε καὶ τριάκοντα καὶ πεντακόσιοι, στάδιοι πεντή-

[d] πρὸ τοῦ ποταμοῦ] πρὸς τοῦ ποταμοῦ MS. Eton. [e] τὰ δὲ ὅπλα] δὲ excidit in MS. Guelf. [f] δεῖ] ἔδει Suid. [g] παρασάγγαι πέντε καὶ τριάκ. desunt in edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Ἐπὶ δὲ τῷ τρίτῳ,] Scil. σημείῳ. Structuræ varietatem passim sequitur Xenophon. Paulo supra: ἢν μὲν μένωμεν, σπονδαί· ἀπιοῦσι δὲ καὶ προϊοῦσι, πόλεμος. Videsis alia exempla p. 24. not. 3. Ter autem sonuit signum, ut rite omnia atque ordine fierent. Similiter Polybius lib. vi. p. 484. de profectione Romanorum e castris sermonem instituens, tria memorat signa, et suam cuique signo tribuit actionem. Verba sunt: Ὅταν τὸ πρῶτον σημήνῃ, καταλύουσι τὰς σκηνάς, καὶ συντιθέασι τὰ φορτία πάντες—ὅταν δὲ τὸ δεύτερον, ἀνατιθέασι τὰ σκευοφόρα τοῖς ὑποζυγίοις. Ἐπὰν δὲ τὸ τρίτον σημήνῃ, προάγειν δεῖ τοὺς πρώτους, καὶ κινεῖν τὴν ὅλην παρεμβολήν.

[2] Πρὸ τοῦ ποταμοῦ, τὰ δὲ &c.] MS. Eton. πρὸς τοῦ &c. quæ quamvis tolerari possit lectio, vulgatam tamen non est cur asperneris. Cæterum, τὰ ὅπλα denotant τοὺς ὁπλίτας, ut supra p. 70. ἀσπὶς ponitur pro ἀσπιδοφόροι, ubi vide scripta not. 3. Eodem sensu adhibet ὅπλα lib. iii.

[3] Καὶ τὸ λοιπὸν] Phavorin. Λοιπὸν, ἐπίρρημα—(qua forma rectius scriberetur τολοιπὸν) ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀκολούθως: et hoc quidem sensu integra foret locutio, εἰς τὸ λοιπὸν τοῦ χρόνου, vel κατὰ τὸ &c.

[4] Ἀριθμὸς δὲ τῆς &c.] Similiter sub fin. Histor. hujus: Ἀριθμὸς συμπάσης τῆς ὁδοῦ &c. Phavorin. Ἀριθμὸς σημεῖον γνωριστικὸν τοῦ πόσου τῶν ὑποκειμένων. Vide p. 54. not. 1. In hac autem locutione rationem iter castris, parasangis stadiisque metiendi respicit.

[5] Ἐξ Ἐφέσου τῆς Ἰωνίας] Supple πόλεως, quod deest etiam Act. xxii. 3. et cum μέχρι τῆς μάχης et ἀπὸ τῆς μάχης mox sequuturis, intellige χρόνου vel τόπου, quæ omnia passim deficere solent.

κοντα καὶ ἑξακισχίλιοι καὶ μύριοι· ἀπὸ δὲ τῆς μάχης ἐλέ- C. II.
γοντο εἶναι εἰς Βαβυλῶνα, στάδιοι ἑξήκοντα καὶ [h] τρισχίλιοι.

4 Ἐντεῦθεν δὴ, ἐπεὶ σκότος ἐγένετο, [i] Μιλτοκύθης μὲν ὁ Θρᾷξ, ἔχων τούς τε ἱππέας τοὺς [k] μεθ' ἑαυτοῦ εἰς [l] τεσσαράκοντα, καὶ τῶν πεζῶν Θρᾳκῶν ὡς τριακοσίους, ηὐτομόλησε πρὸς βασιλέα. Κλέαρχος δὲ τοῖς ἄλλοις ἡγεῖτο, κατὰ τὰ παρηγγελμένα, οἱ δ' εἵποντο· καὶ ἀφικνοῦνται εἰς τὸν πρῶτον σταθμὸν παρὰ Ἀριαῖον καὶ τὴν ἐκείνου στρατιὰν, ἀμφὶ μέσας νύκτας· [1] καὶ ἐν τάξει θέμενοι τὰ ὅπλα, συνῆλθον οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ τῶν Ἑλλήνων παρὰ Ἀριαῖον· καὶ ὤμοσαν οἵ τε Ἕλληνες καὶ [m] Ἀριαῖος, καὶ τῶν [n] σὺν αὐτῷ οἱ κράτιστοι, [o] μήτε προδώσειν ἀλλήλους, σύμμαχοί τε ἔσεσθαι· οἱ δὲ βάρβαροι [p] προσώμοσαν, καὶ ἡγήσεσθαι ἀδόλως. Ταῦτα δ' ὤμοσαν, [2] σφάξαντες [q] κάπρον, καὶ

[h] τρισχίλιοι] τριακόσιοι Zeun. ex MSS. Par. Eton. et reg. B. [i] Μιλτοκύθης] Μιλατοκύθης MS. Eton. [k] μεθ' ἑαυτοῦ] μεθ' deest in MS. Eton. [l] τεσσαράκοντα] τετταράκοντα MS. Par. [m] Ἀριαῖος] ὁ Ἀριαῖος Zeun. e cod. Eton. [n] σὺν αὐτῷ] σὺν αὐτοῖς MS. Par. [o] μήτε προδώσειν] Suid. v. Συνθήκη laudat μὴ προδώσειν. [p] προσώμοσαν] προώρμησαν Junt. et MS. Guelf. [q] κάπρον, καὶ ταῦρον, καὶ λύκον, καὶ κριὸν] ταῦρον καὶ λύκον καὶ κάπρον καὶ κριὸν Suid. et MS. Guelf.

[1] Καὶ ἐν τάξει θέμενοι &c.] Eodem ſenſu infra paulo dicit, εἰς τάξιν τὰ ὅπλα τίθεσθαι, et alibi ſæpe. Vide p. 57. not. 4. et p. 59. not. 3.

[2] Σφάξαντες κάπρον, καὶ &c.] In peragendis fœderibus, ac ſancienda publice privatimque amicitia, multas apud gentes effuſum fuiſſe ſive ipſorum in ſocietatem coëuntium, ſive animalium ſanguinem, tam ex hiſtoria paſſim antiqua, quam ex phraſibus *ferire, icere, percutere fœdus*, ὅρκια τέμνειν &c. conſtat. Morem autem in vaſe, quo ſanguis fuerat exceptus, enſem, lanceam &c. tingendi apud Scythiæ populos obtinuiſſe tradit Herodotus lib. iv. cap. 70. Ὅρκια δὲ, inquit, ποιεῦνται Σκύθαι ὧδε— ἐς κύλικα μεγάλην κεραμίνην οἶνον ἐγχέαντες, αἷμα συμμίσγουσι —καὶ ἔπειτα ἀποβάψαντες ἐς τὴν κύλικα ἀκινάκεα, καὶ ὀϊστοὺς, καὶ σάγαριν, καὶ ἀκόντιον—Quem fere locum expreſſit Mela lib. ii. cap. 1. ubi vide quæ notavit Iſ. Voſſius. Ἀφ' οὗ γὰρ, (inquit Toxares de more firmandæ apud Scythas amicitiæ Lucian. p. 630.) ἐντεμόντες ἅπαξ τοὺς δακτύλους, ἐνσταλάξωμεν τὸ αἷμα εἰς κύλικα, καὶ τὰ ξίφη ἄκρα βάψαντες, ἅμα &c.

C. II. ταῦρον, καὶ λύκον, καὶ κριὸν, [1] εἰς ἀσπίδα βάπτοντες οἱ μὲν
5 Ἕλληνες ξίφος, οἱ δὲ βάρβαροι λόγχην. Ἐπεὶ δὲ τὰ πιστὰ ἐγένετο, εἶπεν ὁ Κλέαρχος, Ἄγε δὴ, ὦ Ἀριαῖε, ἐπεί περ ὁ αὐτὸς [r] ἡμῖν [2] στόλος ἐστὶ καὶ ὑμῖν, [3] εἰπὲ τίνα γνώμην ἔχεις περὶ τῆς πορείας· πότερον [4] ἄπιμεν ἥνπερ ἤλθομεν, ἢ ἄλλην τινὰ [5] ἐννενοηκέναι δοκεῖς ὁδὸν κρείττω; Ὁ δ' εἶπεν, Ἣν μὲν ἤλθομεν ἀπιόντες, [s] πάντες ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἀπολοίμεθα· ὑπάρχει γὰρ νῦν [t] ἡμῖν οὐδὲν τῶν ἐπιτηδείων. Ἑπτακαίδεκα γὰρ σταθμῶν τῶν ἐγγυτάτω οὐδὲ δεῦρο ἰόντες ἐκ τῆς χώρας οὐδὲν [6] εἴχομεν λαμβάνειν· ἔνθα δ' εἴτι ἦν, ἡμεῖς διαπορευόμενοι κατεδαπανήσαμεν. Νῦν δ' [u] ἐπινοοῦμεν πορεύεσθαι [7] μακροτέραν μὲν, τῶν δ' ἐπιτηδείων οὐκ ἀπορήσομεν. Πορευτέον δ' ἡμῖν τοὺς πρώτους σταθμοὺς ὡς ἂν δυνώμεθα μακροτάτους, ἵνα ὡς πλεῖστον [8] ἀποσπασθῶ-

[r] ἡμῖν—ὑμῖν] ὑμῖν—ἡμῖν MS. Par. [s] πάντες] παντελῶς MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [t] ἡμῖν οὐδὲν] ὑμῖν οὐδὲν MS. Guelf. et edd. vett. excepta Caſtal. [u] ἐπινοοῦμεν] ἐπινοῶ μὲν Zeunii conject.

Conſule Archæol. Gr. lib. ii. cap. 6.

[1] Εἰς ἀσπίδα &c.] Sanguini *ſcil.* excipiendo adhibitum. Cæterum nonnihil ſollicitus eſt Ablancortius, unde aprum tam opportune lupumque capere potuerint. Fruſtra; nam neque feræ illic, neque viri captandis iis idonei deerant.

[2] Στόλος] Reſpice p. 31. not. 2.

[3] Εἰπὲ] Edit. Leunclav. perperam exhibet εἶπε. Ipſa modi ratio, ut ὀξυτόνως ſcribatur, poſtulat. Sic ſupra p. 122. σὺ δ' ἡμῖν εἰπὲ, τί &c. Leve hoc; atque ideo tantum notatum, quod ſerio Leunclavianum hunc errorem caſtigat Portus, et editor quidam Xenophonteus fideliſſime ſervavit.

[4] Ἄπιμεν &c.] Vide p. 44. not. 1. Cæterum, ἥνπερ ἤλθομεν dicitur ἐλλειπτικῶς pro καθ' ἣν &c. ſcil. ὁδὸν, uti mox iterum.

[5] Ἐννενοηκέναι δοκεῖς] Lege, ſi tanti, quæ notavimus ad Κύρ. Παιδ. p. 1. in Addend.

[6] Εἴχομεν λαμβάνειν·] Phavorin. Ἔχω, τὸ δύναμαι, ἀπαρεμφάτῳ. Sic Æſchin. dial. i. ſect. 2. Τούτων οὖν ἑκάστου ἔχομεν διδάσκαλον εἰπεῖν; Οὐκ ἔχομεν, ὦ &c. Similiter alibi ſæpe.

[7] Μακροτέραν] Supple καθ' ὁδὸν, uti ſupra modo.

[8] Ἀποσπασθῶμεν] De profectione loquitur, quam maturari ſtudet. Falluntur itaque

μὲν τοῦ βασιλικοῦ στρατεύματος· ἢν γὰρ ἅπαξ [u]δυοῖν ἢ τριῶν C. II.
ἡμερῶν [x]ὁδὸν ἀπόσχωμεν, οὐκέτι μὴ δύνηται βασιλεὺς ἡμᾶς καταλαβεῖν. Ὀλίγῳ μὲν γὰρ στρατεύματι οὐ τολμήσει ἐφέπεσθαι· πολὺν δ' ἔχων [1]στόλον, οὐ δυνήσεται [y]ταχὺ πορεύεσθαι· ἴσως δὲ καὶ τῶν ἐπιτηδείων σπανιεῖ. Ταύτην, ἔφη, [z]γνώμην [a]ἔχω.

Ἦν δ' αὕτη [2]ἡ στρατηγία οὐδὲν ἄλλο δυναμένη, ἢ [3]ἀπο- 6
δρᾶναι, ἢ ἀποφυγεῖν· ἡ δὲ τύχη ἐστρατήγησε κάλλιον. Ἐπεὶ γὰρ ἡμέρα ἐγένετο, ἐπορεύοντο ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸν ἥλιον, λογιζόμενοι ἥξειν ἅμα ἡλίῳ δύνοντι εἰς κώμας τῆς [4]Βαβυλωνίας χώρας· [5]καὶ τοῦτο μὲν οὐκ ἐψεύσθησαν.
Ἔτι δὲ ἀμφὶ [6]δείλην ἔδοξαν πολεμίους ὁρᾶν ἱππέας· [7]καὶ 7
τῶν τε Ἑλλήνων οἳ μὴ ἔτυχον ἐν ταῖς τάξεσιν ὄντες, εἰς τὰς τάξεις ἔθεον, καὶ Ἀριαῖος (ἐτύγχανε γὰρ ἐφ' ἁμάξης πορευόμενος, διότι ἐτέτρωτο) καταβὰς ἐθωρακίζετο, καὶ οἱ

[u] δυοῖν] δύο MSS. Par. et Eton. [x] ὁδὸν ἀπόσχωμεν] ἀπόσχωμεν ὁδὸν MS. Guelf. [y] ταχὺ] ταχέως MSS. Par. et Eton. [z] γνώμην] τὴν γνώμην MS. Par. [a] ἔχω] ἔχω ἔγωγε Zeun. ex libro Brod. MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

interpretes ad Luc. xxii. 41. qui ex verbo ἀπεσπάσθη colligi posse putant, Jesum a discipulis invitum discessisse.

[1] Στόλον,] Vide p. 31. not. 2.

[2] Ἡ στρατηγία &c.] Suidæ est τὸ ἀξίωμα, i. e. *dignitas imperatoria:* et sic fere cæteri Lexicographi. Amasæus vertit *consilium:* sed ejus ad versionis marginem recte et huic loco convenienter notat Stephanus, vocem *στρατηγία non significare simpliciter consilium, sed ducis vel imperatoris consilium de re aliqua, ad ejus artem pertinente.* Porro, τῷ δυναμένη sensum istum recte tribueris, quem δύναται apud Aristoph. in Pluto ver. 843. postulat.

ΚΑΡ. Τὸ τριβώνιον δὲ τί δύναται—; i. e. —*quid vult sibi?* Hesych. Δύνασθαι, θέλειν.

[3] Ἀποδρᾶναι, ἢ ἀποφυγεῖν·] Lege de his verbis notata p. 39.

[4] Βαβυλωνίας χώρας·] Plene dixit, cum prius p. 66. tantum διὰ τῆς Βαβυλωνίας, elliptice.

[5] Καὶ τοῦτο μὲν &c.] Qua de ellipsi vide p. 28. not. 2.

[6] Δείλην] Scil. πρωΐαν: infra paulo venit ὀψὲ, deinde σκότος. Lege scripta p. 78. not. 2.

[7] Καὶ] Consule p. 108. not. 1.

C. II. σὺν αὐτῷ. [1]Ἐν ᾧ δὲ ὡπλίζοντο, ἧκον λέγοντες οἱ προπεμφθέντες σκοποὶ, ὅτι οὐχ ἱππεῖς εἰσιν, ἀλλὰ ὑποζύγια [b]νέμοιτο[2]. Καὶ εὐθὺς ἔγνωσαν πάντες, ὅτι ἐγγύς που ἐστρατοπεδεύετο βασιλεύς· καὶ γὰρ [c]καὶ καπνὸς ἐφαίνετο ἐν κώμαις οὐ πρόσω.

8 Κλέαρχος δὲ ἐπὶ μὲν τοὺς πολεμίους οὐκ [3]ἦγεν· (ᾔδει γὰρ καὶ ἀπειρηκότας τοὺς στρατιώτας, καὶ ἀσίτους ὄντας· ἤδη δὲ [4]καὶ ὀψὲ ἦν) οὐ μέντοι οὐδ᾽ ἀπέκλινε, φυλαττόμενος μὴ δοκοίη φεύγειν· ἀλλ᾽ [d]εὐθύωρον[5] ἄγων, ἅμα τῷ ἡλίῳ δυομένῳ εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας τοὺς [e]πρώτους ἔχων [6]κατεσκήνωσεν, ἐξ ὧν διήρπαστο ὑπὸ τοῦ βασι-

[b] νέμοιτο] νέμοιντο MSS. Par. et Eton. [c] καὶ καπνὸς] καὶ deest in MSS. Guelf. et Eton. [d] εὐθύωρον] ἀθυμότερον Marg. Steph. et MS. Par. apud Zeun. sed εὐθυμότερον apud Hutchinsonum. [e] πρώτους ἔχων] πρωτάγους ἄγων MS. Par. et marg. Steph.

[1] Ἐν ᾧ] Adi p. 108. not. 3.

[2] Νέμοιτο.] Confer Agesil. p. 76. not. 2.

[3] Ἦγεν· (ᾔδει γὰρ καὶ ἀπειρηκότας &c.] Leunclav. reddit, *quod norat milites tantum non animos despondisse.* Sed ἀπειρηκὼς sonat *defatigatus.* Sic Noster Κύρ. Παιδ. p. 643. καὶ παραλαμβάνειν τοὺς ἀπειρηκότας ἵππους καὶ ἀνθρώπους, i. e. *defatigatos equos* &c. Et in Κυνηγ. fere medio λαγῶ ἀπειρηκότα, scil. cursu *defatigatum* videre est. Cæterum, pro ἦγεν in MS. Eton. et edit. Flor. est ἦσαν. Castal. edidit ἤλασεν. Hinc forsan suum ἔλασεν confecit Cl. Arnaud. Atqui nihil vulgato ἦγεν rectius. Sic supra p. 107. ὁ δὲ βασιλεὺς ταύτῃ μὲν οὐκ ἦγεν. mox εὐθύωρον ἄγων, et alibi persæpe.

[4] Καὶ ὀψὲ ἦν] Dixit ἐλλειπτικῶς, ut *serum* Latini. In Κυνηγ. fere medio integre legitur, καὶ ἡ ὀψὲ ἤδη τῆς ἡμέρας.

[5] Εὐθύωρον &c.] Suidas: Εὐθυωρὸν, (scribitur enim et ὀξυτόνως) ἀντὶ τοῦ κατ᾽ εὐθεῖαν· οὕτως Ἀντιφῶν καὶ Ξενοφῶν. Harpocration: (ex quo sua Suidas) Εὐθύωρον, τὸ κατ᾽ εὐθεῖαν. Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Τὸ ὄνομα καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν δευτέρᾳ Ἀναβάσεως.

[6] Κατεσκήνωσεν,] Leunclav. minus accurate vertit, *castra locat.* Verbum quidem simplex, ipsumque adeo compositum, nonnunquam notionem istam repræsentare videbimus infra. Proprie tamen σκηνῶ est πρὸς καιρὸν οἴκησιν ποιοῦμαι, ἢ ἁπλῶς οἰκῶ. Hic commorationem significat, licet non prorsus castrensem, militum tamen in vicis, in quos nocte jam admonente diverterant; ideoque castrensi similem: id quod his Xenophon verbis innuere videtur, Οἱ μὲν οὖν πρῶτοι ὁμοίῳ τρόπῳ τινὶ ἐστρατοπεδεύοντο, &c.

λικοῦ στρατεύματος [f] καὶ αὐτὰ τὰ ἀπὸ τῶν οἰκιῶν ξύλα. Οἱ C. II.
μὲν οὖν πρῶτοι [g] ὁμοίῳ τρόπῳ τινὶ [h] ἐστρατοπεδεύοντο, οἱ δὲ 9
ὕστεροι [i] σκοταῖοι [1] [k] προσιόντες, [2] ὡς ἐτύγχανον ἕκαστοι, ηὐλίζοντο, καὶ κραυγὴν πολλὴν ἐποίουν καλοῦντες ἀλλήλους, ὥστε καὶ τοὺς πολεμίους ἀκούειν· ὥστε [3] οἱ μὲν ἐγγύτατα τῶν πολεμίων καὶ ἔφυγον ἐκ τῶν [4] σκηνωμάτων. Δῆλον δὲ τοῦτο τῇ ὑστεραίᾳ ἐγένετο· οὔτε γὰρ ὑποζύγιον ἔτι οὐδὲν ἐφάνη, οὔτε στρατόπεδον, οὔτε καπνὸς οὐδαμοῦ πλησίον. Ἐξεπλάγη δὲ, ὡς ἔοικε, καὶ βασιλεὺς [5] τῇ ἐφόδῳ τοῦ στρατεύματος· ἐδήλωσε δὲ τοῦτο, οἷς τῇ ὑστεραίᾳ ἔπραττε. Προϊούσης [l] μέντοι τῆς νυκτὸς ταύτης, καὶ τοῖς Ἕλλησι φόβος ἐμπίπτει, καὶ θόρυβος καὶ δοῦπος ἦν, οἷον εἰκὸς, φόβου ἐμπεσόντος, [m] γίγνεσθαι. Κλέαρχος δὲ [6] Τολμίδην Ἠλεῖον, ὃν ἐτύγχανεν ἔχων παρ' ἑαυτῷ κήρυκα ἄριστον τῶν τότε, τοῦτον ἀνειπεῖν ἐκέ-

[f] καὶ αὐτὰ τὰ] αὐτὰ deest in edd. vett. et MS. Guelf. [g] ὁμοίῳ] ὅμως Marg. Steph. [h] ἐστρατοπεδεύοντο] ἐστρατοπεδεύσαντο MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [i] σκοταῖοι] σκοτέοι MS. Par. [k] προσιόντες] προϊόντες Edd. vett. et MS. Guelf. [l] μέντοι] γάρ τοι Edd. vett. et MS. Guelf. [m] γίγνεσθαι] γενέσθαι MS. Par.

[1] Σκοταῖοι προσιόντες,] Suidas: Σκοτιαῖος ἦλθεν· ἀντὶ τοῦ, ἔτι σκοτίας οὔσης. Deinde loci hujus verba citat, eadem (σκοτιαῖοι scil. non σκοταῖοι) servata scriptura.

[2] Ὡς ἐτύγχανον &c.] *Nullo certo ordine, ut quisque potuit, quem* quisque nactus est loco, pernoctabant. Phavorin. Αὐλίζεται, κατασκηνοῖ, φυλάττεται, παρεμβάλλει, κοιμᾶται. Αὐλιζόμενοι ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι.

[3] Οἱ μὲν ἐγγύτατα τῶν &c.] Vide p. 71. not. 2.

[4] Σκηνωμάτων.] Fallitur omnino Tho. Magister, qui σκήνωμα et σκηνόω, ῶ, παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ μόνον reperiri putaverit. Utraque eum oberrasse voce docet tam nominis quam verbi κατεσκήνωσε lin. ult. p. præced. usu Xenophon.

[5] Τῇ ἐφόδῳ] Hesych. et Phavor. Ἔφοδος, ὁρμή, ἄφιξις, ἐπιδρομή, παρουσία, βλάβη. Scholiastæ Thucyd. ad lib. vii. cap. 5. est ἐπίθεσις πολεμική.

[6] Τολμίδην Ἠλεῖον—τοῦτον] Redundat pronomen hoc, plane sicut Act. vii. 35. Τοῦτον τὸν Μωϋσῆν ὃν ἠρνήσαντο, εἰπόντες· Τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα καὶ δικαστήν; τοῦτον ὁ Θεὸς &c. Vide p. 82. not. 1.

C. II. λευσε, σιγὴν κατακηρύξαντα, [n]ὅτι προαγορεύουσιν οἱ ἄρχοντες, ὃς ἂν [1]τὸν ἀφιέντα τὸν ὄνον εἰς τὰ ὅπλα [o]καταμηνύσῃ, ὅτι λήψεται μισθὸν [2]τάλαντον ἀργυρίου. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐκηρύχθη, ἔγνωσαν οἱ στρατιῶται ὅτι κενὸς ὁ φόβος εἴη, καὶ οἱ ἄρχοντες σῶοι. [3]Ἅμα δὲ ὄρθρῳ [p]παρήγγειλε Κλέαρχος εἰς τάξιν τὰ ὅπλα τίθεσθαι τοὺς Ἕλληνας, [q]ᾗπερ εἶχον, ὅτε ἦν ἡ μάχη.

C. III. Ὃ δὲ δὴ ἔγραψα, ὅτι βασιλεὺς ἐξεπλάγη τῇ ἐφόδῳ τῇδε, δῆλον ἦν. Τῇ μὲν γὰρ πρόσθεν ἡμέρᾳ [4]πέμπων, τὰ ὅπλα παραδιδόναι ἐκέλευε, τότε δὲ ἅμα ἡλίῳ ανα-

[n] ὅτι προαγορεύουσιν] ὅτι deest in edd. vett. et MS. Guelf. [o] καταμηνύσῃ] μηνύσῃ MS. Par. [p] παρήγγειλε Κλέαρχος] παρήγγειλεν ὁ Κλέαρχος MS. Eton. [q] ᾗπερ] ἥνπερ MSS. Eton. Guelf. et edd. vett.

[1] Τὸν ἀφιέντα τὸν ὄνον &c.] Leunclav. τὸν φόβον pro τὸν ὄνον ſubſtituendum conjicit: quæ quidem conjectura talo ſatis firmo niti haudquaquam videtur. A libris certe tam ſcriptis quam editis, quos mihi videre contigit, recedit: et locutionem, ἀφιέναι φόβον, mihi quidem ſuſpectam inducit. Aſinos in impedimentis fuiſſe ex p. 118. conſtat: atque adeo unum ex his aliquem, cum e debito τῶν ὑποζυγίων loco ad eum, milites ubi pernoctabant, deerraſſet, metum iis motuſque caſtrenſes excitaſſe crediderim. Ὅπλα autem hic, opinor, denotat locum, ubi excubabant armati. Thucyd. lib. viii. fere medio, Ἦσαν δ' Ἀθηναίων πάντες ἀεὶ, οἱ μὲν ἐπὶ τείχει, οἱ δ' ἐν τάξει,—ἐφ' ὅπλοις. ubi ſic Scholiaſtes: Ὅπλα νῦν, καὶ μετ' ὀλίγον, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις τισὶ παρὰ τούτῳ συγγραφεῖ χωρίοις, σημαίνει τὸν τόπον, ἐφ' ᾧ οἱ στρατιῶται φυλακὰς ἔχουσιν ὡπλισμένοι. Quo ſenſu infra paulo nomen illud adhibuiſſe videtur Xenophon; necnon apud Κύρ. Παιδ. p. 494. ubi Perſarum τὴν ἄκραν, ὥσπερ ἔδει φυλασσόντων diligentia, negligentiæ Chaldæorum, quorum ὅπλα ἔρημα deprehenderat Cyrus, opponitur.

[2] Τάλαντον ἀργυρίου.] Conſule indic. pondera et menſ. complectentem.

[3] Ἅμα δὲ ὄρθρῳ] Phavorin. et Tho. Magiſter: Ὄρθρος, ὁ πρὸ τοῦ λυκαυγοῦς καιρὸς, ἐν ᾧ ἔτι λύχνῳ δύναταί τις χρῆσθαι. Crepuſculi autem matutini pars dicitur τὸ λυκαυγὲς, cum dubia jam lux eſt.

[4] Πέμπων,] Scil. κήρυκας, de quibus ſupra p. 119. ſeu ἀγγέλους, uti mox infra. Sic et Latini *mittere*, paſſim abſolute ponunt pro *epiſtolam* modo, modo *nuncium*, *legatum* mittere. Confer Matth. ii. 16. Act. xix. 31.

τέλλοντι κήρυκας ἔπεμψε περὶ σπονδῶν. Οἱ δ' ἐπεὶ ἦλθον πρὸς τοὺς προφύλακας, ἐζήτουν τοὺς ἄρχοντας. Ἐπεὶ δ' [r]ἀπήγγειλαν [1]οἱ προφύλακες, Κλέαρχος τυχὼν τότε τὰς τάξεις ἐπισκοπῶν, εἶπε τοῖς προφύλαξι, κελεύειν τοὺς κήρυκας περιμένειν, [s]ἄχρις ἂν σχολάσῃ. Ἐπεὶ δὲ κατέ- C. III.

2 στησε τὸ στράτευμα, [2]ὥστε καλῶς ἔχειν ὁρᾶσθαι πάντῃ φάλαγγα πυκνὴν, [t]τῶν δὲ ἀόπλων μηδένα καταφανῆ εἶναι, [u]ἐκάλεσε [3]τοὺς ἀγγέλους, καὶ αὐτός τε προῆλθε τούς τε εὐοπλοτάτους ἔχων [4]καὶ εὐειδεστάτους τῶν [x]αὐτοῦ στρατιωτῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις στρατηγοῖς [y]ταῦτα ἔφρασεν. Ἐπεὶ δὲ [z]πρὸς

3 τοῖς ἀγγέλοις ἦσαν, [a]ἠρώτα τί βούλοιντο. Οἱ δ' ἔλεγον

[r] ἀπήγγειλαν] ἀπήγγελλον MS. Par. [s] ἄχρις ἂν] ἄχρι Edd. vett. et MS. Guelf. [t] τῶν δὲ ἀόπλων] ἐκ τῶν ὅπλων δὲ MSS. Par. et Eton. [u] ἐκάλεσε] ἐκέλευσε MS. Eton. [x] αὐτοῦ] αὑτοῦ Edd. vett. et MS. Guelf. [y] ταῦτα ἔφρ.] ταυτὰ ἔφρ. Zeun. conject. [z] πρὸς τοῖς ἀγγέλοις ἦσαν] ἦν πρὸς τοῖς ἀγγέλοις MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [a] ἠρώτα τί βούλοιντο] ἀνηρώτα τί βούλοιντο πρῶτα MS. Eton. ἀνηρώτα πρῶτα τί βούλοιντο MS. Par. apud Hutchinso-

[1] Οἱ προφύλακες,] Haud anxie præpositioni inhærendum videtur; cum illud compositum et simplex φύλακες, ut et φυλακαὶ ac προφυλακαὶ, de iisdem non raro adhibeantur. Videsis Κύρ. Παιδ. p. 217. 219. 221. 238. 360. 362. et alibi.

[2] Ὥστε καλῶς ἔχειν &c.] De πυκνώσει φάλαγγος videsis Arrian. Tact. p. 32. edit. Blanc. et Ælian. cap. 32.

[3] Τοὺς ἀγγέλους,] Quos modo κήρυκας adpellaverat. Nimirum hi, præter alia haud pauca, ἀγγέλων etiam obibant munia. J. Poll. lib. iv. segm. 91. Τὸ δὲ τῶν κηρύκων γένος,—κατεκήρυττε ἡσυχίαν, ἔν τε ἀγῶσι καὶ ἱερουργίαις· καὶ σπονδὰς προήγγελλε, καὶ ἐκεχειρίαν ἐπήγγελλε, καὶ τοὺς ἀγωνιστὰς ἀνεκήρυττε. Et segm. 94. Τάχα δ' ἄν τις τοὺς κήρυκας, καὶ ἑρμηνέας, καὶ σπονδοφόρους, καὶ ἐκεχειροφόρους, καὶ ἀγγέλους ὀνομάσειε. Videsis Eustath. ad Homer. Il. α'. p. 112.

[4] Καὶ εὐειδεστάτους τῶν &c.] Formæ multum tribuisse veteres, apud Κύρ. Παιδ. p. 315. not. 3. docuimus. Hinc Poeta Il. γ'. unumquemque fere Græcorum ducem ipso adspectu Priamo sui admirationem injecisse narrat. Referente Justino lib. xiii. cap. 1. *amici Alexandri —ejus virtutis ac venerationis erant, ut singulos reges putares.* Quin et Soloni apud Herodot. lib. i. cap. 32. homo felix est εὐειδής. Videsis Κύρ. Παιδ. p. 305. Hanc in rem ut plura veterum congeramus loca nihil est necesse.

C. III. ὅτι περὶ σπονδῶν ἥκοιεν ἄνδρες, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται τά τε
παρὰ βασιλέως τοῖς Ἕλλησιν ἀπαγγεῖλαι, καὶ τὰ παρὰ τῶν
Ἑλλήνων βασιλεῖ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο· [b]Ἀπαγγέλλετε
τοίνυν αὐτῷ, ὅτι μάχης δεῖ πρῶτον· ἄριστον γὰρ οὐκ ἔστιν,
οὐδὲ ὁ τολμήσων περὶ σπονδῶν τοῖς Ἕλλησι λέγειν, μὴ πο-
4 ρίσας ἄριστον. Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ ἄγγελοι ἀπήλαυνον,
καὶ ἧκον ταχύ· ([c]ᾧ[1] καὶ δῆλον ἦν ὅτι ἐγγύς που [d]ἦν βα-
σιλεὺς ἢ ἄλλος τις, ᾧ ἐπετέτακτο ταῦτα πράττειν) ἔλεγον
δὲ, ὅτι εἰκότα δοκοῖεν λέγειν βασιλεῖ, καὶ ἥκοιεν ἡγεμόνας
ἔχοντες, οἳ αὐτοὺς, ἐὰν [e]σπονδαὶ γένωνται, ἄξουσιν ἔνθεν
ἕξουσι τὰ ἐπιτήδεια. Ὁ δ᾽ ἠρώτα, [2]εἰ αὐτοῖς τοῖς ἀνδράσι
[f]σπένδοιτο[3] ἰοῦσι καὶ ἀπιοῦσιν, ἢ καὶ τοῖς ἄλλοις [g]ἔσονται σπον-
δαί. Οἱ δὲ, πᾶσιν, ἔφασαν, μέχρις ἂν βασιλεῖ [4]τὰ παρ᾽
5 ὑμῶν [h]διαγγελθῇ. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα εἶπον, μεταστησάμενος
αὐτοὺς ὁ Κλέαρχος, ἐβουλεύετο· καὶ [i]ἐδόκει ταχὺ τὰς σπον-
δὰς ποιεῖσθαι, καὶ [5]καθ᾽ ἡσυχίαν ἐλθεῖν τε ἐπὶ τὰ ἐπι-
τήδεια καὶ λαβεῖν. Ὁ δὲ Κλέαρχος εἶπε, Δοκεῖ μὲν καὶ

num, ſed ab utroque apud Zeun. πρῶτα abeſt. Pro ἠρώτα marg. Steph. exhibet ἀνηρώτα. [b] ἀπαγγέλλετε τοίνυν αὐτῷ deſunt in MS. Eton. [c] ᾧ καὶ] ὃ καὶ Edd. vett. et MS. Guelf. [d] ἦν βασιλεὺς] ὁ βασιλεὺς ἦν MS. Eton. [e] σπονδαὶ] αἱ σπονδαὶ MS. Eton. [f] σπένδοιτο ἰοῦσι—ἄλλοις] σπένδοιντο τοῖς εἰσιοῦσι, ἢ τοῖς ἄλλοις MS. Eton. [g] ἔσονται] ἔσοιντο Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [h] διαγγελθῇ] ἀγγελθῇ MS. Eton. [i] ἐδόκει—καθ᾽ ἡσυχίαν] ἐδόκει τὰς σπονδὰς ποιεῖσθαι, ταχύ τε καὶ καθ᾽ ἡσυχίαν MS. Par.

[1] Ὧ καὶ] Particulam hanc immerito neglexerunt interpretes, cum animum ad illa, quæ p. 131. memorat Auctor, ejuſdem rei indicia revocet.

[2] Εἰ αὐτοῖς &c.] Eandem pronominis hujuſce poteſtatem notavimus Κύρ. Παιδ. p. 611. De ellipſi præp. σὺν, vide ſupra p. 31. not. 5.

[3] Σπένδοιτο &c.] Similiter Thucyd. lib. iv. cap. 118. σπονδὰς εἶναι ἰοῦσι καὶ ἀπιοῦσι, καὶ &c.

[4] Τὰ παρ᾽ ὑμῶν &c.] Exaudias hic oportet δόγματα vel δεδογμένα; et in iis quæ modo præceſſerant, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται τά τε παρὰ βασιλέως τοῖς Ἕλλησιν ἀπαγγεῖλαι, καὶ τὰ &c.

[5] Καθ᾽ ἡσυχίαν] Peculiariter ea de *quiete* dicitur, quæ pacem ſequitur et inducias. Sic et Thucyd. lib. v. cap. 35. ἡσυχίαν πολέμῳ oppoſuit.

ἐμοὶ [k]ταῦτα· οὐ μέντοι ταχύ γε ἀπαγγελῶ, ἀλλὰ [1]διατρίψω ἔστ᾽ ἂν ὀκνήσωσιν οἱ ἄγγελοι, μὴ ἀποδόξῃ ἡμῖν τὰς σπονδὰς ποιήσασθαι· οἶμαί γε μέντοι, ἔφη, καὶ τοῖς ἡμετέροις στρατιώταις τὸν αὐτὸν φόβον παρέσεσθαι. Ἐπεὶ δὲ ἐδόκει καιρὸς εἶναι, [l]ἀπήγγελλεν ὅτι σπένδοιτο, καὶ εὐθὺς ἡγεῖσθαι ἐκέλευε πρὸς τὰ ἐπιτήδεια. Καὶ οἱ μὲν ἡγοῦντο· C. III.

Κλέαρχος μέντοι ἐπορεύετο, τὰς μὲν σπονδὰς ποιησόμενος, τὸ δὲ στράτευμα ἔχων ἐν τάξει, [m]καὶ αὐτὸς ὠπισθοφυλάκει. Καὶ ἐνετύγχανον τάφροις καὶ [2]αὐλῶσι πλήρεσιν ὕδατος, ὡς μὴ δύνασθαι διαβαίνειν ἄνευ γεφυρῶν· ἀλλ᾽ ἐποιοῦντο [3]διαβάσεις ἐκ τῶν φοινίκων, οἳ ἦσαν ἐκπεπτωκότες, τοὺς δὲ καὶ ἐξέκοπτον. Καὶ [4]ἐνταῦθα ἦν Κλέαρχον καταμαθεῖν ὡς ἐπεστάτει, ἐν μὲν τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ [n]τὸ δόρυ ἔχων, ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ [5]βακτηρίαν· καὶ εἴ τις αὐτῷ δοκοίη 6 7

[k] ταῦτα] ταυτὰ Zeun. emend.
[l] ἀπήγγελλεν] ἀπήγγελεν MS. Guelf.
[m] καὶ αὐτὸς] καὶ αὐτὸς δὲ MS. Eton.
[n] τὸ δόρυ] Suidas omittit articulum.

[1] Διατρίψω] Vide p. 53. not. 5.

[2] Αὐλῶσι] Hesych. et Phavorin. Αὐλὼν, στενὴ ἀναφορὰ τοῦ ὕδατος· λειμὼν, ἔφυδρος τόπος. Suidas: Αὐλῶνες, φάραγγες, ἢ τόποι πλατεῖς περὶ τὰ ὄρη. Quippe et fossæ angustæ et valles αὐλὸν sua referunt figura; cavæ nimirum quæ sint, et mediocri latitudine patentes.

[3] Διαβάσεις] Phavorin. Διάβασις, πορεία, γέφυρα, πέραμα. Thucyd. lib. iv. cap. 103. Ἀπέχει δὲ τὸ πόλισμα πλέον τῆς διαβάσεως, ubi Schol. τῆς διαβάσεως, τῆς γεφύρας.

[4] Ἐνταῦθα ἦν Κλέαρχον &c.] Pro ἐνταῦθα ἦν καταμαθεῖν ὡς Κλέαρχος &c. Similiter Ælian. H. V. lib. viii. cap. 13. Λέγουσι δὴ καὶ Ἀριστόξενον—Ἡράκλειτόν τε, ὅτι πάντα τὰ ἐν τῷ βίῳ ἔκλαεν. Act. xvi. 3.—ᾔδεισαν γὰρ ἅπαντες τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι Ἕλλην ὑπῆρχεν. Plane sic Latini: *Nosti Marcellum, quam tardus et parum efficax sit,* Cicer. famil. 8. 10. *Scin' me, in quibus sim gaudiis?* Terent. Eun. Act. v. sc. 8. ver. 5. Vide p. 88. not. 1.

[5] Βακτηρίαν] Consule Clar. Duker. ad Thucyd. lib. viii. cap. 84. not. 1.

C. III. [1] τῶν πρὸς τοῦτο [o] τεταγμένων βλακεύειν, [2] ἐκλεγόμενος [p] τὸν
ἐπιτήδειον ἔπαυσεν ἂν, καὶ ἅμα αὐτὸς προσελάμβανεν εἰς
[q] τὸν πηλὸν ἐμβαίνων· ὥστε πᾶσιν αἰσχύνην εἶναι, μὴ οὐ
8 [r] σπουδάζειν. Καὶ ἐτάχθησαν [s] μὲν πρὸς αὐτὸν οἱ τριάκοντα ἔτη γεγονότες· ἐπεὶ [t] δὲ καὶ Κλέαρχον ἑώρων σπουδάζοντα, προσελάμβανον καὶ οἱ πρεσβύτεροι. Πολὺ δὲ μᾶλλον ὁ Κλέαρχος ἔσπευδεν, ὑποπτεύων μὴ αἰεὶ οὕτω πλήρεις εἶναι τὰς τάφρους ὕδατος· ([3] οὐ γὰρ ἦν ὥρα οἵα τὸ

o τεταγμένων] τεταγμένων αὐτῷ Junt. hinc, opinor, ait Zeunius, manus recentior quoque in cod. Guelf. allevit. p τὸν ἐπιτήδειον] τὸν ἐπιτήδειον τὸν Larcherus in cod. reg. A. reperit; et hinc auctorem scripsisse existimat τόπον ἐπιτήδειον, ἔπαισεν αὐτόν. q τὸν πηλὸν] τὸ πηλὸν Junt. r σπουδάζειν] συσπουδάζειν Zeun. ex MSS. Par. et Guelf. s μὲν deest in MS. Eton. t δὲ καὶ] καὶ deest in MS. Eton.

[1] Τῶν πρὸς τοῦτο τεταγμένων] Scil. ad expediendas διαβάσεις, seu ad ea adparanda, sine quibus fossas aliave aquis repleta loca trajicere non potuerunt.

[2] Ἐκλεγόμενος τὸν ἐπιτήδειον &c.] Nugantur Stephanus et Muretus, qui legendum censeant, ἐκλεγόμενος τὸ ἐπιτήδειον ἔπαισεν ἂν vel ἔπαιε, καὶ ἅμα &c. atque τὸ ἐπιτήδειον dici velint ἢ δόρυ ἢ βακτηρίαν. Edd. Ald. Castal. et Steph. it. MSS. Guelf. et regii, quos Larcherus inspexit, exhibent ἔπαισεν. Edit. Junt. et MS. Bodl. habent ἔπεσεν ἂν, pro quibus Leunclavius reponit ἔπαυεν αὐτόν. Ipse malim reticeri pronomen, atque adeo scribi ἔπαυεν tantum; vel, quod propius ad vulgatas accedit lectiones, ἔπαυσεν ἂν, Clearchus scil. τὸν δοκοῦντα βλακεύειν amovebat, desistere jubebat opere, quod segnius obibat. Suid. autem v. ἐπιτήδειος exhibet ἔπαιεν ἄν.

[3] Οὐ γὰρ ἦν ὥρα οἵα &c.] Noster οἷος, pro ἐπιτήδειος, ἱκανὸς, δυνατὸς, semel atque iterum, eandem structuram sequutus, adhibuit. Memor. lib. i. haud longe a fine, Καὶ μὴν γλῶτταν γε πάντων τῶν ζώων ἐχόντων, μόνην τὴν τῶν ἀνθρώπων ἐποίησαν (θεοὶ) οἵαν —ἀρθροῦν τε τὴν φωνὴν, καὶ σημαίνειν &c. et lib. iii. propius a fine, Γυναικὸς δέ ποτε οὔσης—οἵα συνεῖναι τῷ &c. Itemque sub finem lib. iv. Κακοὺς δὲ ἄρα τοὺς οἵους τούτοις κακῶς χρῆσθαι; Cæterum, rei ipsæ, quam Noster hoc loco respicit, lucem fœnerant Arriani verba, lib. vii. cap. 7. Ὁ δὲ Εὐφράτης μετέωρός τε ῥεῖ καὶ ἰσοχείλης πανταχῆ τῇ γῇ, καὶ διώρυχές τε πολλαὶ ἀπ' αὐτοῦ πεποίηνται, αἱ μὲν ἀένναοι, ἀφ' ὧν ὑδρεύονται οἱ παρ' ἑκάτερα ᾠκισμένοι· τὰς δὲ καὶ πρὸς καιρὸν ποιοῦνται, ὁπότε σφίσιν ὕδατος ἐνδεῶς ἔχοι, ἐς τὸ ἐπάρδειν τὴν χώραν, (οὐ γὰρ ὕεται τὸ πολὺ ἡ γῆ αὕτη ἐξ οὐρανοῦ) καὶ οὕτως &c. Plin.

πεδίον ἄρδειν) ἀλλ' [u]ἵνα πολλὰ τὰ ἄπορα φαίνοιτο τοῖς C. III.
Ἕλλησιν εἶναι εἰς τὴν πορείαν, τούτου ἕνεκα βασιλέα ὑπώπτευεν ἐπὶ τὸ πεδίον τὸ ὕδωρ [x]ἀφεικέναι.

9 Πορευόμενοι δὲ ἀφίκοντο εἰς κώμας, ὅθεν ἀπέδειξαν οἱ ἡγεμόνες λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. Ἐνῆν δὲ σῖτος πολὺς, καὶ [1]οἶνος φοινίκων, καὶ ὄξος ἑψητὸν ἀπὸ τῶν αὐτῶν. [y]Αὗται[2] δὲ αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων, [z]οἵας μὲν ἐν τοῖς Ἕλλησιν ἔστιν ἰδεῖν, τοῖς οἰκέταις ἀπέκειντο· αἱ δὲ τοῖς δεσπόταις ἀποκείμεναι, ἦσαν ἀπόλεκτοι, [3]θαυμάσιοι [a]τὸ κάλ-

[u] ἵνα πολλὰ—εἰς τὴν] ἵνα ἤδη πολλὰ προφαίνοιτο τοῖς Ἕλλησι δεινὰ εἰς τὴν MSS. Par. et Eton. [x] ἀφεικέναι] ἀφηκέναι Edd. vett. ἀφικέναι MS. Par. [y] αὗται] αὐταὶ Zeun. ex Amasæo. [z] οἵας μὲν] οἵας μὴ Edd. Ald. Flor. Steph. et Leuncl. [a] τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγ.] τοῦ κάλλους καὶ μεγέθους Cod. Par. et marg. Steph.

H. N. lib. vi. cap. 26. de Euphrate ad rigua distracto loquitur: cujus nimirum aquæ, in alveos fossasque immissæ, circumjectos rigare campos, tepefactos solis æstivi vapore, solebant. Vide supra p. 72. not. 2. et Strab. lib. xi. p. 767.

[1] Οἶνος φοινίκων, καὶ ὄξος &c.] Vide scripta p. 55. not. 4. Pro ὄξος ἑψητὸν Muretus ne dubitandum quidem putat, quin legendum sit ὄψον καὶ ἑψητὸν, quam scripturam exhibet Athenæi edit. Ald. Rectius edit. postrema scripturam loci Xenophontei vulgatam, quam et MS. Eton. et typis impressi libri tuentur, revocavit. Suidas: Ὄξος ἑψητὸν, τὸ ἀπὸ φοινίκων: quæ verba ex hoc loco deprompta esse constat. De συσκευασία ὄξους tam γλυκέος quam δριμέος videsis Geopon. lib. viii. cap. 36. 37. Strabo lib. xvi. p. 1078. καὶ γὰρ ἄρτον, καὶ οἶνον, καὶ ὄξος, καὶ μέλι—ἐκ τούτου, scil. τοῦ φοίνικος.

[2] Αὗται δὲ αἱ—οἵας μὲν &c.] Ita reposui ex MSS. Eton. Brod. et Par. adsentientibus Suida ad v. Ἀπέκειντο et Βάλανος, et veteri versione Gallica. Huic etiam lectioni optime respondet particula δὲ, quæ proxime sequitur. Paulo aliter Athenæus lib. xiv. cap. 17. αὗται δὲ αἱ βάλανοι τῶν φοινίκων, οἵας μὲν ἐν τοῖς Ἕλλησιν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν: ubi particulam negativam deleas oporteat. Dictum autem est οἵας μὲν elliptice, pro τοιαῦται μὲν οἵας &c. Eadem ellipsi tum alibi, tum Memor. lib. ii. sub fin. usus est Noster: Οὐ γὰρ ἦν (Ἀρχέδημος) οἷος ἀπὸ παντὸς κερδαίνειν, pro Οὐ γὰρ ἦν τοιοῦτος οἷος &c. Minores autem hæ fuere palmæ, Græci quibus, Xenophontis tempore, importatis utebantur. Vide supra p. 55. not. 4. et illustr. Spanhem. de Numism. T. i. p. 349.

[3] Θαυμάσιοι τὸ κάλλος &c.]

C. III. λος καὶ τὸ μέγεθος· [1] ἡ δὲ ὄψις ἠλέκτρου οὐδὲν διέφερε. [2] Τὰς δέ τινας ξηραίνοντες, τραγήματα ἀπετίθεσαν. Καὶ [b] ἦν καὶ [3] παρὰ πότον ἡδὺ μέν, κεφαλαλγὲς δέ. Ἐνταῦθα [4] καὶ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ φοίνικος πρῶτον ἔφαγον οἱ στρατιῶ-

b ἦν καὶ παρὰ] καὶ Athen. omittit.

Ita legit Athen. loco cit. Vulgo, θαυμάσιαι: illa terminatio Ἀττικωτέρα eſt. Ælian. H. V. lib. iv. cap. 8. καὶ σὺν ὀλίγοις μυριάδας παμπόλλους κατηγωνίσατο, pro παμπόλλας. Idem, lib. xiv. cap. 30. Ὄρνιθας γὰρ τῶν ᾠδικῶν παμπόλλους πριάμενος. Videſis Stephan. append. ad ſcripta de dial. Attica p. 151. Noſter autem his verbis deſignare videtur *caryotas*; quæ auctore Plinio H. N. lib. xiii. cap. 4. *maxime celebrantur, et cibo quidem, ſed et ſucco uberrimæ. Ex quibus præcipua vina Orienti, iniqua capiti.* Et paulo infra: *Sicciores in hoc genere Nicolaï, ſed amplitudinis præcipuæ, quaterni cubitorum longitudinem* (cum Salmaſio legerim, *cubitum longitudine*) *efficiunt.*

[1] Ἡ δὲ ὄψις ἠλέκτρου &c.] Cujus fere aureus eſt color. Theophraſt. lib. ii. cap. 8. ait, καὶ τὰς χροιάς, οἱ μὲν λευκοί, οἱ δὲ μέλανες, οἱ δὲ ξανθοί. De his palmulis Galeni χρυσοβάλανος intelligenda videtur Salmaſio, Plin. exercit. p. 929. edit. Traj. De electro autem videſis Plin. H. N. lib. xxxiii. cap. 4. et Cl. Harduini notas ad locum; necnon quæ diſſeruit Camelli in Actorum Philoſoph. Londin. parte tertia, ſect. 16. cura Motte editorum; et Bocharti Hieroz. part. poſt. lib. vi. cap. 16.

[2] Τὰς δέ τινας &c.] Ita MSS. Eton. Par. et marg. Steph. Libri editi et Athenæus loco cit. τὰς δέ τινες. Quod ſi retinueris τὰς δὲ, rectius, monente Stephano, leges τινὰς, i. e. *aliquas earum*: ſin τινὲς malis, ſcribendum τάσδε, i. e. *has*. Muretus legit εἰς τραγήματα. Sed iſta præpoſitio ſæpiſſime ellipſin patitur. Vide p. 122. not. 3. Cæterum, Plinius de iiſdem, loco cit. *Syri—tragemata appellant.* Pro ἀπετίθεσαν, quod MS. Eton. et libri editi recte ſervant, Athenæus exhibet παρετίθεντο. Videſis Salmaſii Plin. exercit. p. 930. et illuſtr. Spanhem. de Numiſm. T. i. p. 348.

[3] Παρὰ πότον &c.] Edit. Ald. et Flor. it. MS. Guelf. exhibent ποτὸν, quod et alias ſæpe pro πότον perperam ſcribitur. Phavorinus: Πότος καὶ ποτὸς διαφέρουσι. Ποτὸς, τὸ πινόμενον ὑγρὸν, ὀξύνεται· πότος δὲ, τὸ συμπόσιον, βαρύνεται. Similiter Suidas et Ammonius. Vina autem hæc iniqua capiti Plinius lib. xiii. cap. 4. et Dioſcor. lib. v. cap. 40. eſſe ſtatuunt.

[4] Καὶ τὸν ἐγκέφαλον τοῦ &c.] Plinius H. N. lib. xiii. cap. 4. *Dulcis medulla earum* (palmarum) *in cacumine, quod cerebrum appellant.* Ἐν τῷ ἄνω μορίῳ τὸν ἐγκέφαλον ponunt etiam Theoph.

ται, καὶ οἱ πολλοὶ [c] ἐθαύμαζον τό, τε εἶδος, καὶ τὴν [d] ἰδιότητα [1] τῆς ἡδονῆς. Ἦν δὲ σφόδρα [2] καὶ τοῦτο κεφαλαλγές. [3] Ὁ δὲ φοῖνιξ, ὅθεν ἐξαιρεθείη ὁ ἐγκέφαλος, ὅλος αὐαίνετο. Ἐνταῦθα [e] δὲ ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς· καὶ παρὰ [4] μεγάλου βασιλέως ἧκε Τισσαφέρνης, καὶ ὁ τῆς βασιλέως γυναικὸς ἀδελφὸς, καὶ ἄλλοι Πέρσαι τρεῖς· δοῦλοι δὲ πολλοὶ εἵποντο. C. III.

[c] ἐθαύμαζον] ἐθαύμασαν MS. Par.
[e] δὲ deeſt in MS. Eton.
[d] ἰδιότητα] ἡδυτῆτα Brodæus corrigit.

lib. ii. cap. 8. et Galenus lib. iv. de fac. ſimpl. medic. cap. 15. Locum Xenophontis citat Athenæus ſub fin. lib. ii. Nicander, eodem citante Athen. φοίνικος ἐγκέφαλον vocat ἀσπαστὸν ἔδεσμα.

[1] Τῆς ἡδονῆς.] Videſis illuſtr. Spanhem. de Numiſm. T. i. p. 357.

[2] Καὶ τοῦτο &c.] Reſpicit neutrum βρῶμα vel χρῆμα, exaudiendum; ut ſupra modo ἡδὺ fertur ad πόμα vel χρῆμα: utroque a ſubſtantivis ſuis, quæ ſcilicet exſtant, οἶνος et ἐγκέφαλος, genere pariter diſcordante. Hujuſmodi ellipſeos notiſſimum exemplum eſt,

Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη·—
Il. β. ver. 204.

Similiter 2 Cor. ii. 6. Ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων. Adde 1 Joh. ii. 8. Pauſan. lib. i. cap. 33. Ὁ δὲ Ἄτλας ὑψηλὸν μέν ἐστιν οὕτως, &c. ubi ὑψηλὸν, regula licet, ut in Xenophonteis iſtis, genus maſcul. poſtulet, ad ὄρος ſubintelligendum refertur. Diphilo, citante Athen. Οἱ τῶν φοινίκων ἐγκέφαλοι ſunt πλήσμιοι, καὶ πολύτροφοι, ἔτι δὲ βαρεῖς καὶ δυσοικονόμητοι, διψώδεις τε καὶ στατικοὶ κοιλίας. Atque adeo mirum minime eſt, quod dolorem capitis excitarent.

[3] Ὁ δὲ φοῖνιξ, ὅθεν &c.] Iſtarum palmarum, quæ vocantur *chamærepes*, vel χαμαιριφεῖς, auctoribus Theoph. et Plinio, locis cit. proprium eſt, ut exemta medulla vivant. Aliarum autem ἐγκέφαλος ideo a Dioſcoride lib. i. cap. 150. ἐγκάρδιον adpellari videtur, quod vis earum vitalis in ſumma illa parte, ut hominis in corde, tota ſit poſita. Paulo aliter locum hunc repræſentat Athenæus ſub fin. lib. ii. Ὁ δὲ φοῖνιξ, ὅταν ἐξαιρεθείη ὁ ἐγκέφαλος, ὅλως ἐξαναίνετο. Edit. Steph. Ald. et Flor. dant ἐξηραίνετο, quod haud dubie ſcholion eſt τοῦ αὐαίνετο. Hoc certe exhibent MSS. Par. Eton. et marg. Steph. et bis uſurpat Noſter, in Œconom. haud ita longe a fine. Phavor. Αὐανθεὶς, ξηρανθείς. Suidas: Αὐάνθη, ἐξηράνθη. Gloſſam itaque, pro germano verbo, in textum invexit librariorum, uti fit, imperitia.

[4] Μεγάλου βασιλέως] Reſpice p. 11. not. 4.

C. III. Ἐπεὶ δὲ ἀπήντησαν αὐτοῖς οἱ τῶν Ἑλλήνων στρατηγοὶ, ἔλεγε πρῶτον Τισσαφέρνης δι' ἑρμηνέως τοιάδε.

11 " Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, γείτων οἰκῶ τῇ Ἑλλάδι· " [1]καὶ ἐπεὶ ὑμᾶς εἶδον εἰς πολλὰ [f]κακὰ [g]καὶ ἀμήχανα " πεπτωκότας, [2]εὕρημα ἐποιησάμην, [h]εἴ πως δυναίμην " παρὰ βασιλέως αἰτήσασθαι, δοῦναί μοι [3]ἀποσῶσαι εἰς τὴν " Ἑλλάδα [i]ὑμᾶς. [k]Οἶμαι γὰρ, [4]οὐκ ἀχαρίστως μοι

[f] κακὰ] Suid. ad v. Εὕρημα omittit κακά. [g] καὶ ἀμήχανα] κἀμήχανα Zeun. e Suid. [h] εἴ πως] εἴπερ MS. Eton. [i] ὑμᾶς] Suid. reponit poſt ἀποσῶσαι. [k] οἶμαι] οἴομαι MS. Guelf.

[1] Καὶ ἐπεὶ] De vi iſtius particulæ jam ſupra diximus p. 108. not 1.

[2] Εὕρημα ἐποιησάμην,] Suidas: Εὕρημα, ἐπίτευγμα, i. e. *ſucceſſus* quidem ſeu *eventus lætus*, at *inſperatus* fere et caſu tanquam oblatus. Deinde, verba hæc Xenophontea, lectione nonnihil immutata, adducit. Ab eodem Suida exponitur etiam βούλευμα, ἐπιτήδευμα, *conſilium*, *ſtudium*: ab Heſychio et Phavorino etiam, ἐπινόημα: adeo ut phraſis εὕρημα ἐποιησάμην εἰ &c. commode reddi poſſit, *rationem excogitare cœpi, qua* &c. Scribitur autem nonnumquam εὕρεμα. minus recte. Tho. Magiſter: Εὕρημα, οὐχ εὕρεμα.

[3] Ἀποσῶσαι εἰς &c.] Eodem fere ſenſu occurrit διασώζω Act. xxiii. 24.

[4] Οὐκ ἀχαρίστως μοι &c.] MSS. Eton. et Guelf. οὐκ ἂν ἀχαρίστως &c. quæ tamen particula malim abſit, niſi ἕξειν in ἔχειν mutaveris. Suidas: Ἀχαρίστως, μὴ εὐχαρίστως; deinde Xenophontis hunc locum ſic repræſentat, Οἶμαι γὰρ ὅτι οὐκ ἂν ἀχαρίστως μὴ ἔχειν, οὔτε πρὸς ὑμῶν, οὔτε πρὸς τῆς ἄλλης πάσης Ἑλλάδος. Hæc contra fidem exemplarium Xenoph. ſic legenda cenſet Cl. Kuſterus: οἶμαι γὰρ, οὐκ ἂν ἀχαρίστως με ἔχειν, οὔτε πρὸς ὑμᾶς, οὔτε πρὸς τὴν ἄλλην πᾶσαν Ἑλλάδα, quam lectionem in verſione ſequutus eſt. Sed locum, verba hæc unde deſumpta ſunt, vel non inſpexit vir eruditus, vel inſpectum parum accepit. Vulgata ſcriptura minime ſollicitanda videtur. Dicitur autem οὐκ ἀχαρίστως μοι ἕξειν pro οὐκ ἀχάριστον μοι ἔσεσθαι, i. e. *gratiam facti mihi non defuturam*. Similis eſt fere ſtructura p. 98. οὐδενὶ πώποτε ἀχάριστον εἴασε τὴν προθυμίαν, *nulli non gratiam animi alacritatis habuit*: vel, *nullius unquam animi alacritatem munere*, ſeu *gratia debita*, *carere patiebatur*. Itidem Dionyſ. Halic. A. R. lib. v. ſect. 48. ἡ μέντοι βουλὴ μαθοῦσα ὡς εἶχεν αὐτῷ τὰ πράγματα ἀπόρως, pro ὡς ἦν αὐτῷ τὰ πράγματα ἄπορα. Idem lib. x. ſect. 6. εἰ ἄρα καλῶς ὑμῖν ἔχει, pro καλὸν ὑμῖν ἐστίν. Noſter Κῦρ.

" ἕξειν οὔτε [k]πρὸς ὑμῶν, οὔτε πρὸς τῆς Ἑλλάδος ἁπάσης. C. III.
" Ταῦτα δὲ γνοὺς, ᾐτούμην βασιλέα, λέγων αὐτῷ ὅτι [l]δι-
" καίως ἄν μοι χαρίζοιτο, [1]ὅτι αὐτῷ Κῦρόν τε ἐπιστρα-
" τεύοντα [m]πρῶτος ἤγγειλα, καὶ βοήθειαν ἔχων ἅμα τῇ
" ἀγγελίᾳ ἀφικόμην· καὶ μόνος τῶν κατὰ τοὺς Ἕλληνας
" τεταγμένων οὐκ ἔφυγον, ἀλλὰ διήλασα καὶ συνέμιξα
" βασιλεῖ ἐν τῷ ὑμετέρῳ στρατοπέδῳ, ἔνθα βασιλεὺς ἀφ-
" ίκετο, ἐπεὶ Κῦρον ἀπέκτεινε· καὶ τοὺς σὺν Κύρῳ βαρβά-
" ρους ἐδίωξα σὺν τοῖσδε τοῖς παροῦσι νῦν μετ᾽ ἐμοῦ, οἵπερ
" αὐτῷ εἰσι πιστότατοι. Καὶ περὶ μὲν τούτων ὑπέσχετό
" μοι [2]βουλεύσασθαι· ἐρέσθαι δέ [n]με ὑμᾶς ἐκέλευσεν ἐλ-
" θόντα, τίνος [o]ἕνεκα ἐστρατεύσατε ἐπ᾽ αὐτόν. Καὶ συμ-
" βουλεύω ὑμῖν μετρίως ἀποκρίνασθαι, ἵνα μοι εὐπρακτό-
" τερον ᾖ, ἐάν τι δύνωμαι ἀγαθὸν ὑμῖν παρ᾽ αὐτοῦ δια-
" πράξασθαι."

12 Πρὸς ταῦτα [3]μεταστάντες οἱ Ἕλληνες ἐβουλεύοντο, καὶ ἀπεκρίναντο· (Κλέαρχος δ᾽ ἔλεγεν) " Ἡμεῖς οὔτε συν-
" ήλθομεν ὡς βασιλεῖ πολεμήσοντες, οὔτ᾽ ἐπορευόμεθα

[k] πρὸς ὑμῶν,—πρὸς] Junt. et MS. Guelf. utroque loco dant πρό. [l] δικαίως ἄν μοι] ἄν μοι δικαίως Junt. et MS. Guelf. [m] πρῶτος] πρῶτον MS. Eton. [n] μὲ abest ab edd. vett. et MS. Guelf. [o] ἕνεκα] ἕνεκεν MS. Par.

Παιδ. p. 244. καλῶς ἐδόκει ἔχειν αὐτῷ, pro καλὸν ἐδόκει εἶναι αὐτῷ. Porro πρὸς ὑμῶν, πρὸς τῆς Ἑλλάδος valent *a vobis*, *a Græcia*, gratiam *scil.* non mihi defuturam arbitror: seu, *quod ad vos, ad Græciam attinet*, &c. Æschin. dial. ii. sect. 29. πρός γε τούτου, i. e. *quod ad hoc attinet* &c. Idem sect. 30. πρὸς τούτων, *ad hæc quod attinet*. Et dial. iii. sect. 2.—τὴν ἀεὶ θρυλλουμένην πρὸς σοῦ σοφίαν, i. e. *quæ semper abs te* &c. Mox sect. 3. πρὸς ἁπάντων &c. *ab omnibus* &c.

[1] Ὅτι αὐτῷ Κῦρόν τε &c.] Vide supra p. 10. et 107.

[2] Βουλεύσασθαι·] Forsan βουλεύσεσθαι. Nonnumquam tamen futuri vicem obtinet tempus aoristum illud. Hesiod. Ἔργ. ver. 334.

Ἔργων ἀντ᾽ ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.

[3] Μεταστάντες οἱ &c.] Conf. p. 124. not. 2.

C. III. "ἐπὶ βασιλέα· ἀλλὰ πολλὰς [1] προφάσεις Κῦρος εὑρί-
"σκεν, (ὡς καὶ σὺ εὖ οἶσθα) ἵνα ὑμᾶς τε ἀπαρασκευ-
"άστους λάβοι, καὶ ἡμᾶς ἐνθάδε ἀναγάγοι. Ἐπεὶ μέντοι
"ἤδη [p] ἑωρῶμεν αὐτὸν [2] ἐν δεινῷ ὄντα, ᾐσχύνθημεν καὶ θεοὺς
"καὶ ἀνθρώπους προδοῦναι αὐτὸν, ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ
"παρέχοντες ἡμᾶς αὐτοὺς εὖ [3] ποιεῖν. Ἐπεὶ δὲ Κῦρος
"[4] τέθνηκεν, οὔτε [5] ἀντιποιούμεθα βασιλεῖ τῆς ἀρχῆς, οὔτ'
"ἔστιν [q] οὗ ἕνεκ' ἂν βουλοίμεθα τὴν βασιλέως χώραν κακῶς

p ἑωρῶμεν αὐτὸν] αὐτὸν ἑωρῶμεν MS. Guelf. q οὗ ἕνεκ'] ὅτου ἕνεκα MS. Eton. apud Zeun. sed apud Hutchinsonum ὅτου εἵνεκα.

[1] Προφάσεις] Adi p. 5. not. 5.

[2] Ἐν δεινῷ] Similiter τὸ δεινὸν sonat *malum* seu *periculum* fere cuiquam imminens, Κύρ. Παιδ. p. 105. Æschin. dial. iii. sect. 3. παρ' αὐτό μοι τὸ δεινὸν γενομένῳ &c. Ælian. lib. iii. cap. 26. καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς ἑώρα τὸ δεινὸν, &c. Sæpius tamen dicitur ἐν τοῖς δεινοῖς pro ἐν τοῖς κινδύνοις vel ἐν τοῖς φοβεροῖς.

[3] Ποιεῖν.] Pro ποιεῖσθαι. Dionysf. Halic. in epist. 2. de idiom. Thucyd. sect. vii. observat eum ἀλλάττειν τὰ εἴδη τῶν παθητικῶν καὶ ἐνεργητικῶν, e. g. "Οὔτε γὰρ ἐκεῖνο "κωλύει ταῖς σπονδαῖς, οὔτε τόδε." τὸ γὰρ "κωλύει," inquit Criticus, ῥῆμα ἐνεργητικὸν ὑπάρχον, ἀντὶ τοῦ "κωλύεται," παθητικοῦ ὄντος, παρείληπται· ἣν δὲ τὸ σημαινόμενον ὑπὸ τῆς λέξεως τοιοῦτον· "Οὔτε γὰρ ἐ- "κεῖνο κωλύεται ταῖς σπονδαῖς, οὔτε "τόδε." Locum certe, ubi Thucydidis ista reperiuntur verba, atque adeo lectionis varietatem, ab editoribus operum Dionysf. Hal. notari oportuit. Extat autem sub fin. lib. i. et sic legitur: οὔτε γὰρ ἐκεῖνο κωλύει ἐν ταῖς σπονδαῖς &c. Pergit Dionysf. Καὶ ἔτι τὰ ἐν τῷ προοιμίῳ λεγόμενα· "Τῆς γὰρ ἐμπορίας οὐκ οὔσης, οὐδ' ἐπι- "μιγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις." Καὶ γὰρ ἐν τούτοις, τὸ "ἐπιμιγνύντες," ἐνεργητικὸν ὑπάρχον ῥῆμα, τοῦ "ἐπι- "μιγνύμενοι," παθητικοῦ ὄντος, χώραν ἐπέχει. Sic et Schol. Ἐπιμιγνύντες, ἐπιμιγνύμενοι. Apud eund. Histor. lib. iii. fere medio, φράσαι pro φράζεσθαι ponitur: lib. vi. fere medio, ἄρχειν pro ἄρχεσθαι: et lib. vii. haud longe ab initio, ἄρξαι ἀντὶ παθητικοῦ, ait Scholiastes, εἴληπται. Ælian. H. V. lib. vii. cap. 1. Ἡ δὲ ᾔτησεν—τὰ ἀπὸ ταύτης προσταττόμενα δρᾶσαι: cujus in δρᾶσθαι mutationem sensus non postulat, uti Cl. editor existimavit. Similiter Noster Κύρ. Παιδ. p. 400. παρέχειν ἐμαυτὸν—εὖ ποιεῖν, &c. ubi vide not. 1.

[4] Τέθνηκεν,] Consule p. 117. not. 2.

[5] Ἀντιποιούμεθα βασιλεῖ τῆς &c.] Eandem videre est structuram supra p. 120, 121. Τίς γὰρ αὐτῷ ἐστιν ὅστις ἀρχῆς ἀντιποιεῖται;

" ποιεῖν· οὐδ᾽ αὐτὸν ἀποκτεῖναι ἂν ἐθέλοιμεν, [r]πορευοίμεθα[1] δ᾽ ἂν οἴκαδε, εἴ τις ἡμᾶς μὴ [s]λυποίη· ἀδικοῦντα μέντοι πειρασόμεθα σὺν τοῖς θεοῖς ἀμύνασθαι. Ἐὰν μέντοι τις ἡμᾶς καὶ εὖ ποιῶν ὑπάρχῃ, καὶ τούτου εἴς γε δύναμιν οὐχ ἡττησόμεθα εὖ ποιοῦντες." Ὁ μὲν οὕτως εἶπεν. C. III.

13 Ἀκούσας δὲ ὁ Τισσαφέρνης, ἔφη, Ταῦτα ἐγὼ ἀπαγγελῶ βασιλεῖ, καὶ ὑμῖν πάλιν τὰ παρ᾽ ἐκείνου· μέχρι δ᾽ ἂν ἐγὼ ἥκω, αἱ σπονδαὶ [2]μενόντων· ἀγορὰν δὲ ἡμεῖς παρέξομεν. Καὶ εἰς μὲν τὴν ὑστεραίαν οὐχ ἧκεν· ὥσθ᾽ οἱ Ἕλληνες ἐφρόντιζον· τῇ δὲ τρίτῃ ἥκων ἔλεγεν, ὅτι διαπεπραγμένος ἥκοι παρὰ βασιλέως δοθῆναι αὐτῷ [3]σώζειν τοὺς Ἕλληνας· καίπερ πάνυ πολλῶν ἀντιλεγόντων, ὡς οὐκ [4]ἄξιον εἴη βασιλεῖ, ἀφεῖναι τοὺς ἐφ᾽ ἑαυτὸν [t]στρατευσαμένους. Τέλος δ᾽ εἶπε, Καὶ νῦν ἔξεστιν ὑμῖν πιστὰ λαβεῖν παρ᾽ ἡμῶν, [5]ἦ μὴν φιλίαν ὑμῖν παρέξειν τὴν χώραν, καὶ ἀδόλως ἀπάξειν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἀγορὰν παρέχοντας. Ὅπου δ᾽ ἂν [u]μὴ παρέχωμεν ἀγορὰν, λαμβάνειν ὑμᾶς ἐκ τῆς χώρας ἐάσομεν

[r] πορευοίμεθα] πορευόμεθα MSS. Par. et Eton. [s] λυποίη· ἀδικοῦντα] λυπείη· ἀδικοῦντας MSS. Par. et Eton. [t] στρατευσαμένους] στρατευομένους Edd. vett. et MS. Guelf. a manu prima, nam ſecunda reſtituit vulgatam. [u] μὴ παρέχωμεν ἀγορὰν] μὴ ᾖ πρίασθαι MS. Par. μὴ παρέξει ἡμῶν τὴν χώραν ὑμῖν ἢ πρίασθαι καὶ &c. MS. Eton. apud Zeun. ſed hanc var. lect. Hutchinſonus refert ad παρέξειν &c. paulo ſupra.

[1] Πορευοίμεθα δ᾽ ἂν οἴκαδε, &c.] Adi Grot. de jure B. et P. lib. ii. cap. 2. ſect. 13.

[2] Μενόντων·] Eadem uſus Attica forma Κύρ. Παιδ. p. 260. ſcripſit καινόντων pro καινέτωσαν: et p. 359. ἀγόντων pro ἀγέτωσαν. Reſpice etiam ſupra p. 40. not. 2.

[3] Σώζειν τοὺς Ἕλληνας·] Scil. εἰς τὴν Ἑλλάδα, uti ſupra modo p. 142. not. 3.

[4] Ἄξιον εἴη βασιλεῖ,] Sic Latini *dignum* adhibere ſolent. Vide Salluſt. in Jugurtha, cap. 21. extremum, et quæ Cl. Cortius ibi notavit. Valet hic, et alibi ſæpe apud Noſtrum, πρέπον.

[5] Ἦ μὴν &c.] Vide Κύρ. Παιδ. p. 252. not. 3.

C. III. τὰ ἐπιτήδεια. [1]Ὑμᾶς δ' αὖ ἡμῖν δεήσει ὀμόσαι, ἦ μὴν
[x]πορεύεσθαι ὡς διὰ φιλίας ἀσινῶς, σῖτα καὶ ποτὰ λαμβάνον-
τας, ὁπόταν μὴ παρέχωμεν ἀγοράν· ἐὰν δὲ παρέχωμεν ἀγο-
14 ρὰν, ὠνουμένους ἕξειν τὰ ἐπιτήδεια. Ταῦτα ἔδοξε· καὶ
ὤμοσαν, [2]καὶ δεξιὰς ἔδοσαν Τισσαφέρνης καὶ ὁ τῆς βασιλέως
γυναικὸς ἀδελφὸς τοῖς τῶν Ἑλλήνων στρατηγοῖς καὶ λο-
χαγοῖς, καὶ ἔλαβον παρὰ τῶν Ἑλλήνων. Μετὰ δὲ ταῦτα
Τισσαφέρνης εἶπε· Νῦν μὲν δὴ ἄπειμι [3]ὡς βασιλέα·
ἐπειδὰν δὲ διαπράξωμαι ἃ δέομαι, ἥξω συσκευασάμενος,
ὡς [y]ἀπάξων ὑμᾶς εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ αὐτὸς ἀπιὼν ἐπὶ
τὴν ἐμαυτοῦ ἀρχήν.

C. IV. Μετὰ ταῦτα περιέμενον Τισσαφέρνην οἵ τε Ἕλληνες καὶ Ἀριαῖος, ἐγγὺς ἀλλήλων ἐστρατοπεδευμένοι, ἡμέρας πλείους ἢ εἴκοσιν. Ἐν δὲ ταύταις ἀφικνοῦνται πρὸς Ἀριαῖον καὶ οἱ ἀδελφοὶ καὶ οἱ ἄλλοι ἀναγκαῖοι, καὶ [z]πρὸς τοὺς σὺν ἐκείνῳ Περσῶν τινες [a]παραθαῤῥύνοντές τε [4]καὶ δεξιὰς ἔνιοι παρὰ βασιλέως [b]φέροντες, μὴ μνησικακήσειν βασιλέα αὐτοῖς τῆς σὺν Κύρῳ ἐπιστρατείας, μηδὲ ἄλλου μηδενὸς τῶν [c]παροιχομένων. Τούτων δὲ γιγνομένων, ἔνδηλοι ἦσαν [5]οἱ

[x] πορεύεσθαι] πορεύσεσθαι Steph. conjicit. [y] ἀπάξων] ἐπάξων MS. Par. [z] πρὸς τοὺς] πρὸς τῶν MS. Par. [a] παραθαῤῥύνοντές τε] παρεθάρσυνόν τε MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [b] φέροντες] ἔφερον MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [c] παροιχομένων] παρῳχημένων MS. Eton.

[1] Ὑμᾶς δ' αὖ ἡμῖν &c.] Vide Grot. de jure B. et P. lib. iii. cap. 17. initio.

[2] Καὶ δεξιὰς ἔδοσαν] Lege ſcripta Κύρ. Παιδ. p. 252. not. 2.

[3] Ὡς βασιλέα·] Vide p. 10. not. 1.

[4] Καὶ δεξιὰς ἔνιοι &c.] Adi Κύρ. Παιδ. p. 252. not. 2.

[5] Οἱ περὶ τὸν Ἀριαῖον] Articulus iſte cum præpoſ. περὶ vel ἀμφὶ, ſcriptores præſertim apud Atticos, periphraſi inſervire ſolet. Exempla ſunt paſſim obvia. Vide Budæi Comm. L. G. p. 1055-6. Conf. Joh. xi. 19. Idem tamen recte obſervat, *hominem et comitatum ejus vel ſodalitatem* phraſi iſta aliquando deſignari. Sic Act. xiii. 13. locutio οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ſonat *Paulus et qui cum eo erant.*

περὶ τὸν Ἀριαῖον [d] ἧττον τοῖς Ἕλλησι προσέχοντες τὸν νοῦν· C. IV.
ὥστε καὶ [e] τοῦτο τοῖς μὲν πολλοῖς τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἤρεσκεν,
ἀλλὰ προσιόντες τῷ Κλεάρχῳ ἔλεγον καὶ τοῖς ἄλλοις στρα-
τηγοῖς, [1] Τί μένομεν; ἢ οὐκ ἐπιστάμεθα ὅτι βασιλεὺς 2
ἡμᾶς ἀπολέσαι περὶ παντὸς ἂν ποιήσαιτο, ἵνα καὶ τοῖς
ἄλλοις Ἕλλησι φόβος ᾖ [f] ἐπὶ βασιλέα [g] στρατεύειν; Καὶ
νῦν μὲν ἡμᾶς [h] ὑπάγεται[2] μένειν, διὰ τὸ [i] διεσπάρθαι
αὐτῷ τὸ στράτευμα· [k] ἐπειδὰν δὲ πάλιν ἁλισθῇ αὐτῷ ἡ
στρατιά, οὐκ ἔστιν ὅπως οὐκ ἐπιθήσεται ἡμῖν. Ἴσως δέ
που ἢ [l] ἀποσκάπτει τι, ἢ ἀποτειχίζει, ὡς [m] ἄπορος ᾖ ἡ ὁδός.
Οὐ γάρ ποτε [3] ἑκών γε βουλήσεται ἡμᾶς ἐλθόντας εἰς τὴν
Ἑλλάδα ἀπαγγεῖλαι, ὡς ἡμεῖς τοσοίδε ὄντες ἐνικῶμεν [n] τὴν

[d] ἧττον] ἧσσον MS. Par. [e] τοῦτο—ἤρεσκεν] διὰ τοῦτο—ἤρεσκον Brod. et MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [f] ἐπὶ βασιλέα] ἐπὶ βασιλέα μέγαν MSS. Par. et Eton. [g] στρατεύειν] στρατεύεσθαι MS. Eton. [h] ὑπάγεται] ἀπάγεται Junt. et MS. Guelf. ſed inter verſus MS. Guelf. eſt lectio Ald. et Steph. [i] διεσπάρθαι] ἐσπάρθαι Junt. et MS. Guelf. [k] ἐπειδὰν] ἐπὴν MS. Par. [l] ἀποσκάπτει] κατασκάπτει Ald. et marg. Steph. [m] ἄπορος ᾖ] ἄπορος εἴη MSS. Par. et Eton. apud Hutchinſonum, ſed ἄπορον εἴη apud Zeun. [n] τὴν βασιλέως δύναμιν] τὸν βασιλέα MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Τί] Pro διὰ τί &c. Eadem ἐλλείπει præpoſ. Marc. xii. 15. et paſſim alibi.

[2] Ὑπάγε(ται)] Reſpice verbi hujus ſignificationem p. 124. et not. 2. p. 122. Phavorinus, Ὑπάγει, ἐξαπατᾷ. Similiter Suidas: cui Ὑπαγόμενος itidem eſt ἐξαπατῶν, πειθόμενος, ἀπατώμενος. Pari fere ratione Latini *ducere*, *circumducere* &c. pro *eludere* moras nectendo uſurpant.

[3] Ἑκών γε βουλήσεται] Ornatus ſeu ἐμφάσεως potius quam ſignificationis cauſa ἑκὼν additur. Vide p. 67. not. 1. Similis eſt elegantiæ Atticæ ſpecies Hiſtor. Gr. lib. iv. haud longe ab init. νυκτὸς συσκευασάμενοι ᾤχοντο ἀπιόντες ἐς &c. Pauſan. etiam lib. ii. cap. 32. hujuſmodi ſignificationis epitaſin in his ſequitur, καὶ οἰκίαν ἰδὼν οἶδα Ἱππολύτου: et lib. ix. cap. 32. οὗ δὴ καὶ εἰκόνα ἰδὼν οἶδα &c. Sic et Act. vii. 34. Ἰδὼν εἶδον &c. Similiter fere Homer. Il. γ'. ver. 66. ἑκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο. ubi vox prima, (uti recte obſervavit Clar. Clarke) non ſignificat *volens* aut *lubens*; ſed, quod Latine dicitur, *ſuo arbitrio.* Videſis Steph. de dial. Attica p. 78.

C. IV. βασιλέως δύναμιν [1] ἐπὶ ταῖς θύραις αὐτοῦ, καὶ καταγελάσαντες ἀπήλθομεν.

3 Κλέαρχος δὲ ἀπεκρίνατο τοῖς ταῦτα λέγουσιν, Ἐγὼ ἐνθυμοῦμαι μὲν καὶ ταῦτα πάντα· ἐννοῶ δὲ ὅτι εἰ νῦν [o] ἄπιμεν, δόξομεν [p] ἐπὶ πολέμῳ ἀπιέναι, καὶ παρὰ τὰς σπονδὰς ποιεῖν. [2] Ἔπειτα, πρῶτον μὲν ἀγορὰν οὐδεὶς ἡμῖν παρέξει, [q] οὐδ᾽ [3] ὁπόθεν ἐπισιτιούμεθα· αὖθις δὲ ὁ ἡγησόμενος οὐδεὶς ἔσται· καὶ ἅμα ταῦτα ποιούντων ἡμῶν εὐθὺς Ἀριαῖος [r] ἀφεστήξει· ὥστε φίλος ἡμῖν οὐδεὶς λελείψεται, [s] ἀλλ᾽ οἱ καὶ πρόσθεν ὄντες, πολέμιοι ἡμῖν ἔσονται. Ποταμὸς δὲ εἰ μέν τις καὶ ἄλλος ἄρα ἡμῖν ἐστι διαβατέος, οὐκ οἶδα· [t] τὸν δ᾽ οὖν Εὐφράτην [u] ἴσμεν ὅτι ἀδύνατον διαβῆναι, κωλυόντων πολεμίων. [x] Οὐ μὲν δή, ἂν μάχεσθαι δέῃ, ἱππεῖς εἰσιν ἡμῖν [y] σύμμαχοι· τῶν δὲ πολεμίων ἱππεῖς εἰσιν οἱ πλεῖστοι καὶ πλείστου ἄξιοι· ὥστε νικῶντες μὲν τίνα ἂν ἀποκτείναιμεν; ἡττωμένων δὲ μὴν οὐδένα οἷόν τε σωθῆναι. Ἐγὼ μὲν οὖν βασιλέα, ᾧ πολλὰ οὕτως ἐστὶ τὰ σύμμαχα, εἴπερ προθυμεῖται ἡμᾶς ἀπολέσαι, [4] οὐκ οἶδα ὅ, τι δεῖ

[o] ἄπιμεν, δόξομεν] ἄπιμεν καὶ δόξομεν MS. Eton. [p] ἐπὶ πολέμῳ] ἐν πολέμῳ MS. Par. et libr. quidam, teſte Brodæo. [q] οὐδ᾽] οὔθ᾽ Caſtal. [r] ἀφεστήξει] ἐφεστήξει MS. Guelf. ſed manus ſecunda ſupra ἐ ſcripſit ἀ. ἀφεστήσει Caſtal. ἀποστάιη Brod. et MSS. Par. et Eton. [s] ἀλλ᾽ οἱ καὶ] ἀλλὰ καὶ οἱ MS. Par. [t] τὸν δ᾽ οὖν] τὸν δ᾽ αὖ MS. Par. et marg. Steph. [u] ἴσμεν] οἴδαμεν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [x] οὐ μὲν] οὗ μὲν Edd. vett. [y] σύμμαχοι] ξύμμαχοι MS. Par.

[1] Ἐπὶ ταῖς θύραις] Vide quæ notavimus Κύρ. Παιδ. p. 287.

[2] Ἔπειτα, πρῶτον] Voce prima refertur animus ad δόξομεν ἐπὶ πολέμῳ &c. altera, ad ſequentia ducitur iſta, ἀγορὰν οὐδεὶς &c. et αὖθις δὲ ὁ &c.

[3] Ὁπόθεν] MSS. Eton. et Par. ὅθεν. Sic ſupra p. 139.—ἀφίκοντο εἰς κώμας, ὅθεν ἀπέδειξαν οἱ &c. Parum refert, utro modo legas.

[4] Οὐκ οἶδα ὅ, τι] Pro οὐκ οἶδα διότι. Iſocrat. ſimiliter ſcripſit in epiſt. ad Mitylen. magiſtr. p. 426. περὶ ὧν οὐκ οἶδ᾽ ὅ, τι δεῖ πλείω λέγειν. Ariſtoph. in Pluto ver. 19.

[1] αὐτὸν ὀμόσαι, [2] καὶ δεξιὰν δοῦναι, [3] καὶ θεοὺς ἐπιορκῆσαι, C. IV.
καὶ τὰ ἑαυτοῦ πιστὰ ἄπιστα ποιῆσαι Ἕλλησι καὶ βαρβάροις.
Τοιαῦτα [z] ἔλεγε πολλά.

[4] Ἐν δὲ τούτῳ Τισσαφέρνης ἧκεν, ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύνα- 4
μιν, ὡς εἰς οἶκον ἀπιὼν, καὶ Ὀρόντας τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν·
ἦγε δὲ καὶ τὴν θυγατέρα [a] τοῦ βασιλέως ἐπὶ γάμῳ. Ἐν-
τεῦθεν [b] δὲ Τισσαφέρνους ἡγουμένου καὶ ἀγορὰν παρέχοντος

[z] ἔλεγε πολλὰ] πολλὰ ἔλεγεν MS. Guelf. [a] τοῦ βασιλέως] τὴν βασιλέως Junt. MSS. Guelf. et Par. [b] δὲ] δὲ ἤδη MSS. Par. et Eton.

Ἢν μὴ φράσῃς, ὅ, τι τῶνδ' ἀκολουθοῦμέν ποτε,
Ὦ δέσποτ'.

Sic alii passim οὐκ τῶν ἔξω. Et Marc. ix. 11. Ὅ, τι λέγουσιν οἱ γραμματεῖς, &c. et ver. 28. Ὅ, τι ἡμεῖς οὐκ ἠδυνήθημεν &c. In priore loco libri quidam omittunt ὅ, τι: alii exhibent Πῶς οὖν λέγουσιν &c. In altero pro Ὅ, τι dant Διατὶ et Τί ὅτι, quam lectionem amplexus est Vigerus de Idiot. Gr. dict. cap. 8. sect. 9. glossam scilicet pro germana scriptura, Ὅ, τι, cujus istas omnes esse explicationes recte notavit olim Lucas Brug. Directæ quidem sunt apud Evangelistam interrogationes: qualem etiam ab eadem particula incipientem apud Homer. Il. κ΄. ver. 142. videre est: Ὅτι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει; Ubi rectius scripseris ὅ, τι: et sic alibi quoties vocula ista valet *cur* &c.

[1] Αὐτὸν] Hanc Noster amat pleonasmi speciem, de qua vide p. 133. not. 6. Sic et Pausan. lib. i. cap. 24. Ἐς δὲ τὸν ναὸν, ὃν Παρθενῶνα ὀνομάζουσιν, ἐς τοῦτον &c. Thucyd. lib. iv. cap. 93. Τῷ δὲ Ἱπποκράτει ὄντι περὶ τὸ Δήλιον, ὡς αὐτῷ ἠγγέλθη &c.

[2] Καὶ δεξιὰν δοῦναι,] Vide p. 146. not. 2.

[3] Καὶ θεοὺς ἐπιορκῆσαι,] Lysias adv. Theomn. Orat. i. p. 117. ἐπιορκήσαντα τὸν Ἀπόλλω, ὀμόσαι ἐστὶ, inquit: quem locum respiciunt Harpocration et Suidas ad v. Ἐπιορκήσαντα. Hic autem amplior ei tribuenda vis est: ut non tantum ὀμόσαι, quod jam modo de eodem adhibuerat auctor, sed ἐπίορκον ὅρκον ὀμόσαι, (uti Comicus) denotet. Ἐπιορκεῖν itaque dicatur is, qui verbis quidem, et numen testatus, juret; sed dolo malo, animoque exuendi, non servandi, promissa. Sensu nonnihil diverso venit hoc verbum apud Xenophontem aliosque, de quo infra. Si cui binos porticus magistros verbum hoc argutiis suis persequentes audire libet, adeat Grot. ad Matth. v. 33. et de B. et P. lib. ii. cap. 13. sect. 13.

[4] Ἐν δὲ τούτῳ] Vide p. 81. not. 4.

C. IV. ἐπορεύοντο· ἐπορεύετο δὲ καὶ Ἀριαῖος, ἔχων τὸ Κύρου βαρβαρικὸν στράτευμα, ἅμα Τισσαφέρνει καὶ Ὀρόντᾳ, καὶ [c]συνεστρατοπεδεύετο σὺν ἐκείνοις. Οἱ δὲ Ἕλληνες [1]ὑφορῶντες τούτους, [2]αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἐχώρουν, ἡγεμόνας ἔχοντες. Ἐστρατοπεδεύοντο δὲ [3]ἑκάστοτε [d]ἀπέχοντες ἀλλήλων παρασάγγην, καὶ μεῖον· [4]ἐφυλάττοντο δὲ οἱ ἀμφότεροι, ὥσπερ πολεμίους, ἀλλήλους, καὶ εὐθὺς τοῦτο [5]ὑποψίαν παρεῖχεν. Ἐνίοτε δὲ καὶ ξυλιζόμενοι [6]ἐκ τοῦ αὐτοῦ, καὶ χόρτον καὶ ἄλλα τοιαῦτα [e]συλλέγοντες, πληγὰς ἐνέτεινον ἀλλήλοις· ὥστε καὶ

[c] συνεστρατοπεδεύετο] ξυνεστρ. MS. Par. συνεστρατεύετο edd. vett. et MS. Guelf. ſed inter verſus MS. Guelf. eſt lectio Steph. [d] ἀπέχοντες ἀλλήλων] ἀπέχοντες ἀπ' ἀλλήλων Edd. vett. et MS. Guelf. [e] συλλέγοντες] ξυλλέγοντες MS. Par.

[1] Ὑφορῶντες τούτους,] Quod nimirum, ἔνδηλοι ἦσαν οἱ περὶ τὸν Ἀριαῖον ἧττον τοῖς Ἕλλησι προσέχοντες τὸν νοῦν, uti ſupra p. 146, 147. ſcripſit.

[2] Αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν &c.] Sic loqui ſolent auctores, id cum ſignificare velint, quod quis per ſe, ſeorſum ab aliis, facit. Lucian. De non temere credendo calum. extr.—αὐτὸ (forſ. αὐτὸν) ἐφ' ἑαυτοῦ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν. Dionyſ. Halic. A. R. lib. ii. ſect. 58. καὶ πολὺ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν βουλευσάμενοι—Et lib. x. ſect. 12. ζητήσεις ἐφ' ἑαυτῶν ποιεῖσθαι.

[3] Ἑκάστοτε] Heſych. exponit ἀεὶ παρ' ἕκαστα: ubi minor diſtinctio poſt ἀεὶ ponenda videtur. Phavor. Ἑκάστοτε, ἀεὶ, καὶ καθ' ἡμέραν. Et ſic fere Suidas ἀντὶ τοῦ ἀεὶ poni tradit.

[4] Ἐφυλάττοντο] Mediam ab activa voce luculento τοῦ φυλάττεσθαι et φυλάττειν diſcrimine ſeparavit Noſter Κύρ. Παιδ. p. 282. Πρῶτον μὲν γὰρ νῦν σὺ οὐκ ἂν φυλάττεσθαι οὐδὲ φυλάττειν τούτους ἡμᾶς δέοι;—ubi prius valet *cuſtodire me; proſpicere mihi* vel *cavere:* poſterius, *cuſtodire,* vel *ſervare alterum.* Vide p. 125. not. 2.

[5] Ὑποψίαν] Ammonius: Ὑποψία Ὑφοράσεως διαφέρει. Ὑποψία μὲν γάρ ἐστι κακοῦ τινος ὑπόνοια· Ὑφόρασις δὲ, δόξα ἐπὶ τὸ χεῖρον. Acutius hæc, quam verius protuliſſe Grammaticum, ex hoc ipſo loco intelligere eſt. Simul intelligas, quantis obnoxii ſunt ludibriis, qui familiari ad Lexica Grammaticoſque aditu nonnihil elati, dogmata de mente auctorum effutire ſua non vereantur, quorum in lingua peregrini fere ſunt et hoſpites.

[6] Ἐκ τοῦ αὐτοῦ,] Scil. τόπου: quæ vox ſæpiſſime patitur ellipſin. Dionyſ. Hal. A. R. lib. vi. ſect. 14. ἐξ ἀπόπτου τοῖς Ῥωμαίοις &c. ſcil. τόπου. et ſic paſſim in aliis caſibus alii.

τοῦτο ἔχθραν παρεῖχε. Διελθόντες δὲ τρεῖς σταθμοὺς, C. IV.
ἀφίκοντο πρὸς τὸ [f] Μηδίας[1] τεῖχος, καὶ παρῆλθον αὐτοῦ 6
εἴσω· ἦν δὲ ᾠκοδομημένον [2] πλίνθοις ὀπταῖς ἐν ἀσφάλτῳ κειμέναις, [3] εὖρος εἴκοσι ποδῶν, ὕψος δὲ ἑκατόν· μῆκος δὲ ἐλέγετο [g] εἶναι εἴκοσι παρασαγγῶν· [h] ἀπεῖχε δὲ Βαβυλῶνος οὐ πολύ.

7 Ἐντεῦθεν δ᾽ ἐπορεύθησαν σταθμοὺς δύο, παρασάγγας ὀκτώ· καὶ διέβησαν [4] διώρυχας δύο, τὴν μὲν, ἐπὶ γεφύρας, τὴν δ᾽, ἐζευγμένην πλοίοις ἑπτά· (αὗται δὲ ἦσαν ἀπὸ τοῦ [i] Τίγρητος ποταμοῦ· κατετέτμηντο δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ τάφροι ἐπὶ τὴν χώραν, αἱ μὲν πρῶται, μεγάλαι, ἔπειτα δ᾽ ἐλάττους· τέλος δὲ καὶ μικροὶ [5] ὀχετοὶ, ὥσπερ ἐν τῇ Ἑλλάδι [6] ἐπὶ τὰς μελίνας) καὶ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸν Τίγρητα

[f] Μηδίας] Μηδείας Edd. vett. et MSS. Eton. Par. et Guelf. MSS. Par. et Eton. addunt καλούμενον. [g] εἶναι abeſt ab edd. vett. [h] ἀπεῖχε] ἀπέσχε Edd. vett. ἀπέχει MSS. Par. et Eton. [i] Τίγρητος] Sic Ald. et Steph. Πίγρητος Junt. et MS. Guelf. hic et ſeqq. Aldina vero in ſeqq. interdum retinet Juntinæ ſcripturam.

[1] Μηδίας τεῖχος, καὶ &c.] Vide p. 72. not. 1. Cæterum, pro παρῆλθον αὐτοῦ εἴσω, plenius Noſter p. 73. dixit,—ἡ στρατιὰ παρῆλθε, καὶ ἐγένοντο εἴσω &c.

[2] Πλίνθοις ὀπταῖς ἐν &c.] Sic *lateres cocti* apud Plin. H. N. lib. ii. cap. 56. et alibi extant; et πλίνθοι ὀπταὶ apud Herodian. lib. vii. §. 2. edit. Scheid. quibus opponitur ὠμὴ πλίνθος, in Pauſan. lib. viii. cap. 8. Unde ea deſumpſit Suidas, quæ ad v. Πλίνθος ſcripſit. Cæterum, bitumen illis in locis paſſim reperiri teſtantur Plin. lib. xxxv. cap. 15. Herodot. lib. i. cap. 179. Juſt. lib. i. cap. 2. Curt. lib. v. cap. 1. §. 25. et Κύρ. Παιδ. p. 526. Strab. lib. xvi. p. 1078. Diodor. Sic. lib. ii. p. 96.

[3] Εὖρος εἴκοσι &c.] Videſis p. 72. not. 4.

[4] Διώρυχας δύο, τὴν &c.] Confer p. 72.

[5] Ὀχετοὶ,] Minores paulo τάφροις, ut et τάφροι, διώρυξι: quæ tamen inter ſe nonnunquam confunduntur.

[6] Ἐπὶ τὰς μελίνας] Supra Noſter p. 21, 22. πεδίῳ ἐπιῤῥύτῳ hoc plantæ genus inventum eſſe tradit. Videſis ibi notata. Auctore quoque Columella lib. ii. cap. 9. riguum poſtulat ſolum, ſiccum cretoſumque reformidat. Apud Theophr. alioſque paſſim ſcribitur μέλινος. Unde recte Etymol. M. Μελίνη,—λέγεται θηλυκῶς καὶ ἀρσενικῶς.

C. IV. ποταμόν· [k]πρὸς ᾧ πόλις ἦν μεγάλη [l]καὶ πολυάνθρωπος,
ᾗ ὄνομα [1]Σιτάκη, ἀπέχουσα τοῦ ποταμοῦ [m]σταδίους πεντεκαί-
8 δεκα. Οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες παρ᾽ αὐτὴν [n]ἐσκήνωσαν[2], [3]ἐγγὺς
παραδείσου καλοῦ καὶ μεγάλου, καὶ δασέος παντοίων δένδρων·
οἱ δὲ βάρβαροι διαβεβηκότες τὸν Τίγρητα, οὐ μέντοιγε κα-
ταφανεῖς ἦσαν. Μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον ἔτυχον ἐν περιπάτῳ
ὄντες [4]πρὸ τῶν ὅπλων Πρόξενος καὶ Ξενοφῶν· καὶ προσελθὼν
ἠρώτησεν ἄνθρωπός τις τοὺς [5]προφύλακας, ποῦ ἂν [o]ἴδοι
Πρόξενον ἢ Κλέαρχον. (Μένωνα δὲ οὐκ ἐζήτει, [6]καὶ ταῦ-
9 τα, παρὰ Ἀριαίου ὢν τοῦ Μένωνος [7]ξένου.) Ἐπεὶ δὲ Πρό-
ξενος εἶπεν ὅτι αὐτὸς [q]εἴη, [p]ὃν ζητεῖ, εἶπεν ὁ ἄνθρωπος,
Ἔπεμψάν με Ἀριαῖος καὶ Ἀρτάεζος, πιστοὶ ὄντες Κύρῳ,
καὶ ὑμῖν εὔνοι, καὶ κελεύουσι φυλάττεσθαι, μὴ ὑμῖν ἐπι-

[k] πρὸς ᾧ πόλις] ἐν ᾧ πόλις MS. Eton. [l] καὶ πολυάνθρωπος deſunt in MS. Eton. [m] σταδίους] σταθμοὺς MS. Par. [n] ἐσκήνωσαν] ἐσκήνησαν MSS. Par. et Eton. [o] ἴδοι] ἴδῃ MS. Par. [p] εἴη] εἰμὶ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [q] ὃν ζητεῖ—Ἀρτάεζος] ὃν ζητεῖς, εἶπεν ὁ ἄνθρωπος τάδε· ἔπεμψέ με Ἀριαῖος καὶ Ἀρτάοζος MSS. Par. et Eton. Pro Ἀρτάεζος Caſtal. exhibet Ἀρτάβαζος.

[1] Σιτάκη,] Qua de urbe conſule Diſſert. Geograph.

[2] Ἐσκήνωσαν,] Vide p. 132. not. 6. et p. 133. not. 4.

[3] Ἐγγὺς παραδείσου &c.] Hortorum umbras et frigora Perſarum captaſſe reges nec mirum eſt; et Cyri minoris, Sardianum qui propria manu (uti Noſter in Œconom.) παράδεισον arboribus herbiſque ſuaves miſcentibus odores inſtrueret, exemplo docemur.

[4] Πρὸ τῶν ὅπλων] Hinc, opinor, liquido ſatis conſtat, ὅπλα locum denotare poſſe, milites ubi excubias agerent armati; cum ejus, excubitores qui adloqueretur, verba exaudirent ii, qui πρὸ τῶν ὅπλων jam tum ambularent. Vide p. 134. not. 1. et doctiſſ. Caſaub. in Æneam p. 73. cap. 27.

[5] Προφύλακας,] Scil. qui πρὸ τοῦ στρατοπέδου (uti Noſter in Œconom.) ἐφύλαττον. Vide p. 135. not. 1.

[6] Καὶ ταῦτα,] Valet hic καίπερ, i. e. *tametſi, quanquam*: cum alias, idque ἐμφατικῶς, ſonet *præſertim, idque.* Vide not. ad Καὶ ταῦτα lib. vi. cap. 2. §. 6.

[7] Ξένου.] Vide p. 7. not. 2. et Thomaſin. de Teſſara hoſpit.

θῶνται τῆς νυκτὸς οἱ βάρβαροι· ἔστι [1] δὲ στράτευμα πολὺ C. IV.
ἐν τῷ πλησίον παραδείσῳ. Καὶ [r] ἐπὶ τὴν γέφυραν [s] τοῦ
Τίγρητος ποταμοῦ πέμψαι κελεύουσι [t] φυλακὴν, [u] ὅτι δια-
νοεῖται λῦσαι αὐτὴν Τισσαφέρνης τῆς νυκτὸς, [x] ἤνπερ δύνη-
ται, ὡς μὴ διαβῆτε, ἀλλ' ἐν μέσῳ [y] ἀποληφθῆτε τοῦ πο-
ταμοῦ καὶ τῆς διώρυχος. Ἀκούσαντες ταῦτα ἄγουσιν αὐτὸν 10
παρὰ τὸν Κλέαρχον, καὶ φράζουσιν ἃ λέγει. Ὁ δὲ Κλέ-
αρχος ἀκούσας ἐταράχθη, καὶ ἐφοβεῖτο σφόδρα. Νεανί-
σκος δέ τις τῶν παρόντων ἐννοήσας, εἶπεν ὡς οὐκ ἀκόλουθα
εἴη, [z] τό, τε ἐπιθήσεσθαι καὶ τὸ λύσειν τὴν γέφυραν. Δῆ-
λον γὰρ ὅτι ἐπιτιθεμένους ἢ [a] νικᾶν δεήσει [b] αὐτοὺς, ἢ ἡττᾶσθαι.
Ἐὰν μὲν οὖν νικῶσι, τί δεῖ αὐτοὺς λύειν τὴν γέφυραν; οὐδὲ
γὰρ, ἂν πολλαὶ γέφυραι ὦσιν, ἔχοιμεν ἂν, [c] ὅποι φυγόντες
ἡμεῖς [d] σωθῶμεν. Ἂν δ' αὖ ἡμεῖς νικῶμεν, λελυμένης
τῆς γεφύρας οὐχ ἕξουσιν ἐκεῖνοι, ὅποι ἂν φύγωσιν· οὐδὲ μὴν
βοηθῆσαι, πολλῶν ὄντων [e] πέραν, οὐδεὶς αὐτοῖς δυνήσεται,
λελυμένης τῆς γεφύρας.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Κλέαρχος, ἤρετο τὸν ἄγγελον, 11
πόση τις εἴη χώρα ἡ ἐν μέσῳ τοῦ Τίγρητος καὶ τῆς διώρυχος.
Ὁ δὲ εἶπεν ὅτι πολλὴ, καὶ κῶμαι ἔνεισι, καὶ πόλεις [f] πολλαὶ καὶ

[r] ἐπὶ τὴν γέφ.] παρὰ τὴν γέφ. MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [s] τοῦ Τίγρητος] αὐτοῦ Πίγρητος MS. Guelf. [t] φυλακὴν] φύλακας Junt. et MS. Guelf. [u] ὅτι] ὡς MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [x] ἤνπερ] ἐὰν MS. Par. [y] ἀποληφθῆτε] ἀπολειφθῆτε Edd. vett. et MSS. Par. et Guelf. [z] τό, τε ἐπιθήσεσθαι καὶ τὸ λύσειν] τὸ ἐπιθέσθαι καὶ λῦσαι Marg. Steph. Etiam Brodæus in aliquo exemplari reperit ἐπιθέσθαι. [a] νικᾶν δεήσει] νικᾶν ἂν δεήσῃ Edd. vett. et MS. Guelf. [b] αὐτοὺς abeſt a cod. Par. [c] ὅποι] ὅπου Edd. vett. MS. Par. et marg. Steph. ſed hanc var. lect. Zeun. refert ad ὅποι paulo infra; quæ etiam, eodem teſte, in MS. Guelf. reperitur. [d] σωθῶμεν] σωθείημεν Zeun. ex edd. vett. MS. Guelf. et marg. Steph. [e] πέραν] περ ἂν Edd. vett. et MS. Guelf. [f] πολλαὶ] καλαὶ MS. Guelf.

[1] Δὲ] Phavorinus: Δὲ πολλάκις χρῶνται οἱ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ γάρ. Exemplorum adfatim eſt apud Homerum, Ariſtoph. et alios. Thucyd. lib. i. cap. 132. Καὶ ἦν δὲ οὕτως. Schol. τὸ δὲ, ἀντὶ τοῦ γὰρ, et ſic idem ſæpius. Vide Matth. xxiii. 5. 2 Cor. i. 21.

C. IV. μεγάλαι. [g]Τότε δὲ καὶ ἐγνώσθη ὅτι οἱ βάρβαροι τὸν ἄνθρωπον [1]ὑποπέμψαιεν, ὀκνοῦντες μὴ οἱ Ἕλληνες [h]διελθόντες τὴν γέφυραν, [i]μένοιεν ἐν τῇ νήσῳ, ἐρύματα ἔχοντες, ἔνθεν μὲν τὸν Τίγρητα [k]ποταμὸν, ἔνθεν δὲ τὴν διώρυχα· τὰ δ' ἐπιτήδεια ἔχοιεν ἐκ τῆς ἐν μέσῳ χώρας, πολλῆς καὶ ἀγαθῆς οὔσης, καὶ τῶν [2]ἐργασομένων ἐνόντων· [l]εἶτα δὲ καὶ [3]ἀποστροφὴ γένοιτο, εἴ τις βούλοιτο βασιλέα κακῶς ποιεῖν.

12 [m]Μετὰ ταῦτα ἀνεπαύοντο· ἐπὶ μέντοι τὴν γέφυραν ὅμως φυλακὴν ἔπεμψαν· [4]καὶ οὔτε [n]ἐπέθετο οὐδεὶς οὐδαμόθεν, οὔτε πρὸς τὴν γέφυραν οὐδεὶς ἦλθε τῶν πολεμίων, ὡς οἱ φυλάττοντες ἀπήγγελλον. Ἐπειδὴ δὲ [5]ἕως ἐγένετο, [o]διέβησαν τὴν γέφυραν ἐζευγμένην πλοίοις τριάκοντα καὶ

[g] τότε δὲ] τότε δὴ Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. [h] διελθόντες] οὐ διελθόντες Zeun. hortatu Larcheri. [i] μένοιεν] μείνειεν MS. Eton. [k] ποταμὸν abeſt a MSS. Eton. et Par. [l] εἶτα δὲ] δὲ abeſt ab edd. vett. et MS. Guelf. [m] μετὰ ταῦτα] μετὰ δὲ ταῦτα MS. Eton. [n] ἐπέθετο] ἐπέθεντο Edd. vett. excepta Caſtal. et MS. Guelf. [o] διέβησαν] διέβαινον MSS. Par. et Eton.

[1] Ὑποπέμψαιεν,] Suida interprete, eſt μετὰ δόλου ἐκπέμψαιεν. Deinde citat idem Xenophontis hunc locum, et pro διελθόντες legit διαβάντες, pro μένοιεν, μείνειαν. Qua de re Cl. Editor ne verbum quidem. Confer p. 122. not. 2.

[2] Ἐργασομένων] Vide p. 98. not. 4. MS. Eton. ἐργασαμένων: cui vulgata anteferenda eſt lectio. Sicuti autem hoc in loco χώρας ἀγαθῆς dixit, Κύρ. Παιδ. p. 200. γῆς ἀγαθῆς.

[3] Ἀποστροφὴ] Harpocrat. et Phavor. Ἀποστροφὴν, ἀντὶ τοῦ καταφυγὴν, Δημοσθένης ἐν Φιλιππικοῖς. Oratoris extant verba hæc, ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους, ſub init. ἐνούσης δὲ οὐδεμιᾶς ἔτι ἀποστροφῆς τοῦ μὴ &c. ubi ἀποστροφὴ *mora* verti ſolet, vel *effugium, tergiverſatio*. Noſter Memorab. lib ii. ſub fin. Νομίσας δὲ ὁ Ἀρχέδημος ἀποστροφὴν οἱ τὸν Κρίτωνος οἶκον, &c. ubi *refugium*, perinde atque hoc loco, ſonat.

[4] Καὶ οὔτε—οὐδεὶς &c.] Vide p. 86. not. 6.

[5] Ἕως] Thom. Magiſter: Ἕως, οὐκ ἠώς. At ſic paſſim Poetæ. Διαφέρει δὲ τὸ ἕως καὶ ἠὼς κατὰ τρόπους τέσσαρας, inquit Etymol. M. auctor; κατὰ τόνον, κατὰ κλίσιν, κατὰ χρόνον, καὶ κατὰ πνεῦμα. Ἀττικοὶ μὲν ἕως λέγουσιν ἀπὸ τοῦ ἕω, πέμπω—Αἰολικῶς δὲ αὔως, ἀπὸ τοῦ αὔω, τὸ φωνῶ—ἠὼς ὑπὸ Ἰώνων &c. Suidas: λέγεται δὲ ἡμέρα κοινῶς, ἠώς· Ἰωνικῶς, ἕως· Δωρικῶς ἀώς· Αἰολικῶς ἐκ τούτου αὔως.

[p] ἑπτὰ, ὡς οἷόν τε μάλιστα πεφυλαγμένως· [q] ἐξήγγελλον C. IV.
γὰρ τινες τῶν παρὰ Τισσαφέρνους Ἑλλήνων, ὡς διαβαινόντων μέλλοιεν [r] ἐπιτίθεσθαι· ἀλλὰ ταῦτα μὲν ψευδῆ ἦν· διαβαινόντων μέντοι [s] Γλοῦς [1] αὐτοῖς ἐπεφάνη μετ' ἄλλων, σκοπῶν εἰ διαβαίνοιεν τὸν ποταμόν· ἐπεὶ δὲ εἶδεν, [2] ᾤχετο ἀπελαύνων.

Ἀπὸ δὲ τοῦ Τίγρητος ἐπορεύθησαν σταθμοὺς τέτταρας, 13
παρασάγγας εἴκοσιν, ἐπὶ τὸν Φύσκον ποταμὸν, [3] τὸ εὖρος πλέθρου· ἐπῆν δὲ γέφυρα. Καὶ ἐνταῦθα ᾠκεῖτο πόλις μεγάλη, ᾗ ὄνομα Ὦπις· πρὸς ἣν ἀπήντησε τοῖς Ἕλλησιν ὁ Κύρου καὶ Ἀρταξέρξου νόθος ἀδελφὸς, ἀπὸ Σούσων καὶ Ἐκβατάνων στρατιὰν [t] πολλὴν ἄγων, ὡς βοηθήσων βασιλεῖ· καὶ [u] στήσας τὸ ἑαυτοῦ στράτευμα, παρερχομένους ἐθεώρει τοὺς
Ἕλληνας. Ὁ δὲ Κλέαρχος [4] ἡγεῖτο μὲν εἰς δύο, ἐπορεύ- 14
ετο δὲ ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε [5] ἐφιστάμενος. Ὅσον δ' ἂν χρόνον [6] τὸ ἡγούμενον τοῦ στρατεύματος [x] ἐπιστῇ, τοσοῦτον [y] ἀνάγκη χρόνον δι' ὅλου τοῦ στρατεύματος [z] γίγνεσθαι τὴν [7] ἐπίστασιν·

p ἑπτὰ] ὀκτὼ MS. Eton. q ἐξήγγελλον] ἐξήγγελον MS. Guelf. r ἐπιτίθεσθαι] ἐπιθήσεσθαι MS. Par. s Γλοῦς] ὁ Γλοῦς Zeun. ex codd. Par. et Eton. t πολλὴν ἄγων] ἔχων πολλὴν MS. Eton. u στήσας] ἐπιστήσας MSS. Par. Eton. et marg. Steph. x ἐπιστῇ] ἐπιστήσειε MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. y ἀνάγκη] ἦν ἀνάγκη Cod. Brod. ita MS. Par. apud Hutchinſonum, ſed apud Zeun. ἀνάγκη ἦν. ἂν ἀνάγκη marg. Steph. z γίγνεσθαι] γίνεσθαι MS. Par.

1 Γλοῦς—μετ' ἄλλων,] Vide ſupra p. 44. not. 3. et p. 117. Edd. vett. et MSS. Eton. et Guelf. dant μετ' ἄλλωνος: quam ſcripturam ſequitur Amaſæus. Natus eſt forſan error ex initiali proxime ſequentis participii litera.

2 Ὤχετο ἀπελαύνων.] Vide p. 147. not. 3.

3 Τὸ εὖρος πλέθρου·] Vide p. 36. not. 3. Plenius p. 42. dicit οὗ τὸ εὖρος.

4 Ἡγεῖτο μὲν εἰς δύο,] Scil. τοῖς ἑαυτοῦ εἰς δύο τεταγμένοις. Locutione hac elliptica uſus eſt Noſter Κύρ. Παιδ. p. 524.—εἰς δύο ἄγοντας τὴν &c. Et ſic alibi. Vide ſupra p. 17. not. 3.

5 Ἐφιστάμενος.] Vide p. 47. not. 3.

6 Τὸ ἡγούμενον] Scil. μέρος. Adi p. 43. not. 5.

7 Ἐπίστασιν·] In MSS. Eton.

C. IV. ὥστε τὸ στράτευμα [1] καὶ [a] αὐτοῖς τοῖς Ἕλλησι δόξαι πάμ-
15 πολυ εἶναι, καὶ τὸν Πέρσην ἐκπεπλῆχθαι θεωροῦντα. Ἐν-
τεῦθεν δὲ ἐπορεύθησαν διὰ τῆς [b] Μηδίας σταθμοὺς ἐρήμους
ἕξ, παρασάγγας τριάκοντα, εἰς τὰς Παρυσάτιδος κώμας,
τῆς Κύρου καὶ βασιλέως μητρός. Ταύτας Τισσαφέρνης
Κύρῳ [c] ἐπεγγελῶν διαρπάσαι τοῖς Ἕλλησιν ἐπέτρεψε, πλὴν
ἀνδραπόδων. Ἐνῆν δὲ σῖτος πολὺς, καὶ πρόβατα, καὶ ἄλλα
16 χρήματα. Ἐντεῦθεν δὲ ἐπορεύθησαν σταθμοὺς ἐρήμους
[d] πέντε, παρασάγγας εἴκοσι, τὸν Τίγρητα ποταμὸν [e] ἐν ἀρι-
στερᾷ ἔχοντες. Ἐν δὲ τῷ πρώτῳ σταθμῷ, πέραν τοῦ πο-
ταμοῦ, πόλις ᾠκεῖτο μεγάλη καὶ εὐδαίμων, [2] ὄνομα Καιναὶ,
ἐξ ἧς οἱ βάρβαροι διῆγον [3] ἐπὶ σχεδίαις [f] διφθερῶν ἄρτους,
[g] τυρὸν, οἶνον.

C. V. Μετὰ ταῦτα [h] ἀφίκοντο [4] ἐπὶ τὸν [i] Ζάβατον ποταμὸν, τὸ εὖρος τεττάρων πλέθρων. Καὶ ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς· ἐν δὲ ταύταις ὑποψίαι μὲν ἦσαν, φανερὰ δὲ οὐδεμία ἐφαίνετο ἐπιβουλή. Ἔδοξεν οὖν τῷ Κλεάρχῳ [k] συγγενέσθαι Τισσαφέρνει, καὶ εἴ πως δύναιτο, παῦσαι τὰς

[a] αὐτοῖς τοῖς] ἑαυτοῖς τοῖς MS. Eton. [b] Μηδίας] Μηδείας MS. Par. et ita constanter. [c] ἐπεγγελῶν] ἐπαγγελῶν Edd. vett. [d] πέντε] τέτταρας MSS. Par. et Eton. [e] ἐν ἀριστερᾷ] ἐν δεξιᾷ MS. Eton. [f] διφθερῶν] διφθερίναις Codd. Brod. Par. et marg. Steph. ita quoque MS. Eton. apud Zeun. sed apud Hutchinsonum διφθεραίναις. [g] τυρὸν] τυροὺς MS. Eton. [h] ἀφίκοντο] ἀφικνοῦνται MSS. Par. et Eton. [i] Ζάβατον] Ζάπαταν MS. Par, [k] συγγενέσθαι] ξυγγενέσθαι MS. Par.

Guelf. et libris quibusdam editis legitur ἐπίτασιν. Perperam autem sic legi ex participio, quod modo præcesserat, ἐφιστάμενος abunde liquet.

[1] Καὶ αὐτοῖς τοῖς Ἕλλησι] Leunclavius suspicatur legendum esse τοῖς ἐχθροῖς. Sed nil mutandum.

[2] Ὄνομα Καιναὶ,] Plenius supra modo p. præced. et alibi, ᾗ ὄνομα Ὦπις.

[3] Ἐπὶ σχεδίαις &c.] Sic reposui ex conjectura: cui favent MSS. Eton. Brod. Par. et marg. Steph. Sic supra p. 55.—σχεδίαις διαβαίνοντες: ubi vide notata. Prius legebatur σχεδίας.

[4] Ἐπὶ τὸν Ζάβατον] Consule Differt. Geograph. operi præmissam.

ὑποψίας, πρὶν ἐξ αὐτῶν πόλεμον γενέσθαι· [1] καὶ ἔπεμψέ C. V.
τινα ἐροῦντα, ὅτι [l]συγγενέσθαι αὐτῷ [m]χρήζοι. Ὁ δὲ ἑτοίμως ἐκέλευσεν ἥκειν. Ἐπειδὴ δὲ [n]συνῆλθον, λέγει ὁ Κλέαρχος τάδε.

2
“Ἐγώ, ὦ Τισσαφέρνη, οἶδα μὲν ἡμῖν [2]ὅρκους γεγενημένους, καὶ δεξιὰς [o]δεδομένας, μὴ ἀδικήσειν ἀλλήλους· [3]φυλαττόμενον δέ σε ὁρῶ ὡς πολεμίους ἡμᾶς· καὶ ἡμεῖς, ὁρῶντες ταῦτα, ἀντιφυλαττόμεθα. Ἐπεὶ δὲ σκοπῶν [p]οὐδὲν δύναμαι οὔτε [q]σὲ αἰσθέσθαι πειρώμενον ἡμᾶς [r]κακοποιεῖν, ἐγώ τε σαφῶς οἶδα ὅτι ἡμεῖς γε οὐδ' ἐπινοοῦμεν οὐδὲν τοιοῦτον, ἔδοξέ μοι εἰς [s]λόγους σοι ἐλθεῖν, ὅπως, εἰ δυναίμεθα, ἐξέλοιμεν ἀλλήλων τὴν ἀπιστίαν. [4]Καὶ γὰρ οἶδα ἤδη ἀνθρώπους, τοὺς μὲν ἐκ διαβολῆς, [t]τοὺς δὲ ἐξ ὑποψίας, οἳ φοβηθέντες ἀλλήλους, φθάσαι βουλόμενοι πρὶν παθεῖν, ἐποίησαν ἀνήκεστα κακὰ τοὺς οὔτε [5]μέλλοντας οὔτε βουλομένους τοιοῦτον οὐδέν. Τὰς οὖν τοιαύτας [6]ἀ-

[l] συγγενέσθαι] ξυγγενέσθαι MS. Par. [m] χρήζοι] δέοιτο MS. Eton. [n] συνῆλθον] ξυνῆλθον MS. Par. [o] δεδομένας] διδομένας Ald. et MS. Guelf. [p] οὐδὲν] οὐ MS. Par. [q] σὲ αἰσθέσθαι] σὲ abeſt ab Junt. et MS. Guelf. [r] κακοποιεῖν] κακῶς ποιεῖν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [s] λόγους σοι] λόγους σοῦ Junt. et MS. Guelf. [t] τοὺς δὲ ἐξ] τοὺς δὲ καὶ ἐξ Zeun. ex MS. Guelf.

[1] Καὶ] Vide p. 108. not. 1.

[2] Ὅρκους γεγενημένους &c.] Vide p. 146. et ibi notata.

[3] Φυλαττόμενον &c.] Adi p. 150. not. 4.

[4] Καὶ γὰρ οἶδα &c.] *Atque illæ quidem injuriæ*, inquit Cicero, De Offic. lib. i. cap. 7. *quæ nocendi cauſa de induſtria inferuntur, ſæpe a metu proficiſcuntur: cum is, qui nocere alteri cogitat, timet ne, niſi id fecerit, ipſe aliquo adficiatur incommodo.* Vide Grot. de B. et P. lib. ii. cap. 1. Et Iſocrat. ἐν τῷ περὶ ἀντιδόσεως, p. 313, 314. edit. Steph.

[5] Μέλλοντας οὔτε &c.] Heſych. et Phavor. Μελλήσω, σπουδάσω. Thucyd. lib. ii. cap. 71. de Archidami in Platæam impetu, καθίσας τὸν στρατὸν ἔμελλε δῃώσειν τὴν γῆν· i. e. *parabat vaſtare.* Et ſic ſæpe Scriptores Attici.

[6] Ἀγνωμοσύνας] Phavor. et Etymol. M. Ἀγνωμοσύνη, ἀναισθησία, ἄγνοια, ὀλιγωρία. Noſter in Apol. Socr. extr. Αὐτὸς μὲν δὴ (Anytus) διὰ τὴν τοῦ υἱοῦ πονηρὰν παιδείαν, καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ ἀγνωμοσύνην, i. e. *propter ſuam amen-*

C. V. " γνωμοσύνας νομίζων συνουσίαις [1] μάλιστ' ἂν παύεσθαι,
" ἥκω, καὶ διδάσκειν σε βούλομαι, ὡς σὺ ἡμῖν οὐκ ὀρθῶς
" ἀπιστεῖς. Πρῶτον μὲν γὰρ καὶ μέγιστον οἱ [2] θεῶν ὅρκοι
" [u] ἡμᾶς κωλύουσι πολεμίους εἶναι ἀλλήλοις· ὅστις δὲ τούτων
" σύνοιδεν αὑτῷ παρημεληκὼς, τοῦτον [x] ἐγὼ οὔποτ' ἂν εὐ-
" δαιμονίσαιμι. [3] Τὸν γὰρ θεῶν πόλεμον οὐκ [y] οἶδα οὔτ'
" ἀπὸ ποίου ἂν τάχους [z] φεύγων τις ἀποφύγοι, οὔτ' εἰς
" ποῖον ἂν σκότος ἀποδραίη, οὔθ' ὅπως ἂν εἰς [a] ἐχυρὸν
" χωρίον ἀποσταίη. [4] Πάντη γὰρ πάντα τοῖς θεοῖς ὑπο-

[u] ἡμᾶς κωλύουσι] κωλύουσιν ἡμᾶς Stobæus. [x] ἐγὼ οὔποτ' ἂν] οὔποτ' ἂν ἐγὼ Stob. [y] οἶδα οὔτ' ἀπὸ ποίου] οἶδα ὑφ' ὁποίου MS. Eton. et marg. Steph. οἶδα ὑπὸ ποίου MS. Par. [z] φεύγων τις ἀποφύγοι—σκότος] οὔτε ὅποι ἂν τις φεύγων ἀποφεύγοι, οὔτε εἰς ποῖον σκότος MSS. Eton. et Par. apud Zeun. ſed MS. Par. dat οὔτε ὁποίαν τις φεύγων ἀποφύγοι, οὔτ' εἰς ποῖον σκότος apud Hutchinſonum. Pro ἀποφύγοι, οὔτ' εἰς ποῖον &c. Stobæus legit ἀποφεύγοι, οὔτε εἰς ὁποῖον ἂν σκότος ἀποδύῃ, οὔτε ὅπως &c. [a] ἐχυρὸν] ὀχυρὸν Stobæus.

tiam. Apud Herodot. lib. ii. cap. 172. opponitur σοφίῃ. Hoc in loco denotare videtur *ſimultates*, vel *indignitates* etiam *ex errore natas*.

[1] Μάλιστα ἂν παύεσθαι,] Ita MS. Eton. et libri editi. Cl. Arnaud cenſet ἂν ante παύεσθαι nullum locum habere, et pro utraque voce reponendum ἀναπαύεσθαι. At jure locum hunc iſta ſibi vindicet particula; cum verbo, cui adjungitur, vim δυνητικὴν, ut paſſim alibi, tribuat. Sic mox infra: οὓς ἐλπίζω ἂν—ταπεινοὺς ὑμῖν παρασχεῖν: et paucis interjectis—ἃ οἶμαι ἂν παῦσαι &c. ubi aoriſtis illis vim futuri cum ſenſu potentiali conjunctam largitur. Junxit et cum præſenti infinitivi, perinde atque hoc loco, Noſter Κύρ. Παιδ. p. 80.—μοὶ δοκεῖ—μάλιστα ἂν ποιεῖν, i. e. *poſſe efficere* vel *effectu-rum* &c.

[2] Θεῶν ὅρκοι &c.] Vide p. 146.

[3] Τὸν γὰρ θεῶν &c.] Numinis ſcil. in teſtem et vindicem invocati; *perjuri capitis, fraudiſque* Ultorem. *Quis enim læſos impune putaret Eſſe deos?* Lege omnino Pſal. cxxxix. 7. et ſeq. et agnoſce, quam humilis, quam jejuna ſit etiam Atticæ Muſæ oratio; præ alta illa, uberrimiſque ſententiis abundanti, θεοπνεύστου Pſaltis eloquentia.

[4] Πάντη γὰρ πάντα &c.] Illud hic genus figurarum adhibet, quæ aut ſimilitudine vocum, aut paribus, aut contrariis vertunt in ſe aures, et animos excitant. Huic nomen eſt παρονομασία, quæ dicitur *agnominatio*: Quinctil. Inſt. Orat. lib. ix. cap. 3. Cæterum, L. G. theſauri non agnoſcunt ὑπόχος. J. Poll. de eo, qui αἰτίαν ὑπέχει, recte

" χα, καὶ [b] πανταχῆ πάντων ἴσον οἱ θεοὶ κρατοῦσι. Περὶ C. V
" μὲν δὴ τῶν θεῶν τε καὶ τῶν ὅρκων οὕτω γιγνώσκω,
" [1] παρ' οὓς ἡμεῖς τὴν φιλίαν συνθέμενοι κατεθέμεθα·
" τῶν δὲ ἀνθρωπίνων σὲ ἔγωγε ἐν τῷ παρόντι νομίζω μέ-
" γιστον ἡμῖν εἶναι ἀγαθόν. Σὺν μὲν γὰρ σοὶ [c] πᾶσα ἡμῖν
" ὁδὸς εὔπορος, πᾶς δὲ ποταμὸς διαβατὸς, τῶν δὲ ἐπι-
" τηδείων οὐκ ἀπορία· ἄνευ δὲ σοῦ πᾶσα μὲν ἡ ὁδὸς [2] διὰ
" σκότους, (οὐδὲν γὰρ αὐτῆς ἐπιστάμεθα) πᾶς δὲ ποταμὸς
" δύσπορος, πᾶς δὲ ὄχλος φοβερός· [3] φοβερώτατον δὲ
" ἐρημία· μεστὴ γὰρ πολλῆς [d] ἀπορίας ἐστίν. [4] Εἰ δὲ δὴ
" καὶ μανέντες σὲ κατακτείναιμεν, ἄλλο τι ἂν, ἢ τὸν
" εὐεργέτην κατακτείναντες, πρὸς βασιλέα τὸν μέγιστον
" [e] ἔφεδρον [5] ἀγωνιζοίμεθα; Ὅσων δὲ δὴ καὶ οἵων ἐλπίδων

[b] πανταχῆ] πάντη Stob. [c] πᾶσα ἡμῖν] πᾶσα μὲν MS. Par. et marg. Steph. πᾶσα μὲν ἡμῖν MS. Eton. [d] ἀπορίας] ἀπειρίας MS. Eton. [e] ἔφεδρον ἀγωνιζοίμεθα] ἔφορον πολεμήσομεν MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

adhiberi docet lib. viii. segm. 68. Videsis Cicer. De Nat. Deor. lib. iii. cap. 39.

[1] Παρ' οὓς] Muretus legit παρ' οἷς, nec male.

[2] Διὰ σκότους,] Metaphorice sumitur hæc vox, sicut Rom. ii. 19. et sæpe alibi.

[3] Φοβερώτατον &c.] Scil. χρῆμα. Vide p. 141. not. 2.

[4] Εἰ δὲ δὴ &c] Deest vocula posterior in MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. Recte tamen eam retinuerunt Stephanus et Leunclavius: nam sic supra Noster p. 134. Ὁ δὲ δὴ ἔγραψα &c. Porro quod ad phrasin ἄλλο τι attinet, ea usus est Noster Κύρ. Παιδ. p. 200. Hic valet τί ἄλλο ἂν scil. ποιοῖμεν: quod verbum deest itidem Κύρ. Παιδ. p. 52.— μόνος ἐκεῖνος οὐδὲν ἄλλο (scil. ἐποίει,) ἢ τοὺς πεπτωκότας περιελαύνων ἐθεᾶτο.

[5] Ἔφεδρον] Ab re athletica ducitur nomen, impositum olim ei, qui duobus inter se luctantibus adsidebat, certamen inspiciebat, ejusque eventum eo expectabat consilio, victorem ut integer adgrederetur. Triclin. ad Sophoc. Ajac. ver. 615. Ἔφεδρος κυρίως, ὁ παρεσκευασμένος, ὅταν δύο τινὲς παλαίωσιν, παλαίσειν τῷ νικήσαντι. Et sic fere vetus alter Scholiastes ad locum. Hinc sua Suidas ad v. Exempla huc facientia suppeditabit Budæus in Comm. G. L. p. 742. Quibus omnino velim addas quæ Lucianus disserit in Hermotimo fere medio.

C. V. " ἐμαυτὸν ἂν στερήσαιμι, εἴ σέ τι κακὸν ἐπιχειρήσαιμι " ποιεῖν, ταῦτα λέξω. [1] Ἐγὼ γὰρ Κῦρον ἐπεθύμησά " μοι φίλον γενέσθαι, νομίζων [2] τῶν τότε ἱκανώτατον εἶναι " εὖ ποιεῖν ὃν ἂν βούλοιτο. Σὲ δὲ νῦν ὁρῶ τήν τε Κύρου " δύναμιν καὶ χώραν ἔχοντα, καὶ τὴν σεαυτοῦ ἀρχὴν σώ- " ζοντα, τὴν δὲ βασιλέως δύναμιν, ᾗ Κῦρος [f] πολεμίᾳ " ἐχρῆτο, σοὶ [3] ταύτην [g] σύμμαχον οὖσαν. Τούτων δὲ τοιού- " των ὄντων, τίς οὕτω μαίνεται, ὅστις οὐ σοὶ βούλεται φίλος " εἶναι; Ἀλλὰ μὴν, [h] ἐρῶ γὰρ καὶ ταῦτα, ἐξ ὧν ἔχω ἐλ- " πίδας, καὶ σὲ βουλήσεσθαι φίλον ἡμῖν εἶναι. Οἶδα μὲν " γὰρ ὑμῖν Μυσοὺς λυπηροὺς ὄντας, οὓς [i] ἐλπίζω ἂν σὺν τῇ " παρούσῃ δυνάμει ταπεινοὺς ὑμῖν παρασχεῖν· οἶδα δὲ καὶ " [k] Πεισίδας· ἀκούω δὲ καὶ ἄλλα ἔθνη πολλὰ τοιαῦτα εἶναι, " ἃ [4] οἶμαι ἂν παῦσαι ἐνοχλοῦντα ἀεὶ τῇ ὑμετέρᾳ εὐδαι- " μονίᾳ. [5] Αἰγυπτίους δὲ, οἷς μάλιστα ὑμᾶς νῦν γιγνώσκω " τεθυμωμένους, οὐχ ὁρῶ ποίᾳ δυνάμει συμμάχῳ χρη- " σάμενοι μᾶλλον ἂν [l] κολάσεσθε τῆς νῦν σὺν ἐμοὶ οὔσης. " Ἀλλὰ μὴν ἔν γε τοῖς πέριξ οἰκοῦσι σὺ, εἰ μὲν βούλοιό

[f] πολεμίᾳ] πολεμεῖν MS. Par. [g] σύμμαχον] ξύμμαχον MS. Par. [h] ἐρῶ γὰρ] ἐρῶ γε Leuncl. margini ſuæ edit. addidit. [i] ἐλπίζω] νομίζω MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [k] Πεισίδας] Πισσίδας MS. Par. [l] κολάσεσθε] κολάσησθε Caſtal.

[1] Ἐγὼ γὰρ &c.] Vide Κύρ. Παιδ. p. 222. not. 1.

[2] Τῶν τότε] Hac perſæpe Attici ſcriptores elliptica utuntur locutione, pro τῶν τότε ὄντων vel γενομένων. Sic ſupra p. 133.— κήρυκα ἄριστον τῶν τότε—Æſchin. dial. i. ſect. 8. Οὗτοι δέ που ἐδόκουν κάλλιστα τῶν τότε παλαίειν. Et paſſim alibi.

[3] Ταύτην] Vide p. 133. not. 6.

[4] Οἶμαι ἂν παῦσαι] Vide p. 158. not. 1.

[5] Αἰγυπτίους] In libris quibuſdam editis perperam legitur Αἰγυπτίοις. Confer p. 122. Bellum inter Ægyptios tandem et Perſas conflatum eſt anno ante æram Chriſtianam 377, cum jam 28 fere annos imperio expleverat Artaxerxes, in Ægypto regnante Acoride. Videſis Diodor. Sic. lib. xv. ad Olymp. 98. et C. Nep. in Iphicrate et Chabria.

" τῷ φίλος εἶναι, ὡς μέγιςος ἂν εἴης· εἰ δέ τις σὲ λυ- C. V.
" ποίη, ὡς δεσπότης ἀνας ρέφοιο, ἔχων ἡμᾶς ὑπηρέτας,
" [m]οἵ σοι οὐκ ἂν τοῦ μισθοῦ ἕνεκα μόνον ὑπηρετοῖμεν,
" ἀλλὰ καὶ τῆς χάριτος, ἣν σωθέντες ὑπὸ σοῦ σοὶ ἂν
" ἔχοιμεν δικαίως. Ἐμοὶ μὲν ταῦτα πάντα ἐνθυμουμένῳ
" οὕτω δοκεῖ θαυμαςὸν εἶναι, τὸ σὲ ἡμῖν ἀπιςεῖν, ὥςε καὶ
" ἥδις' ἂν ἀκούσαιμι τοὔνομα, τίς ἐςιν οὕτω δεινὸς λέγειν,
" [n]ὥςε πεῖσαι λέγων, ὡς ἡμεῖς σοι [o]ἐπιβουλεύοιμεν."
Κλέαρχος μὲν οὖν τοσαῦτα εἶπε· Τισσαφέρνης δὲ ὧδε
[1]ἀπημείφθη·

" [2]Ἀλλ' ἥδομαι μὲν, ὦ Κλέαρχε, ἀκούων σου φρονίμους 3
" λόγους· ταῦτα γὰρ γιγνώσκων, εἴ τι ἐμοὶ κακὸν βουλεύ-
" οις, ἅμα ἄν μοι δοκῆς καὶ σεαυτῷ κακόνους εἶναι. Ὡς
" δ' ἂν [p]μάθῃς, ὅτι οὐδ' ἂν ὑμεῖς δικαίως οὔτε βασιλεῖ
" οὔτ' ἐμοὶ [3]ἀπιςοίητε, ἀντάκουσον. Εἰ γὰρ ὑμᾶς ἐβουλό-

[m] οἵ σοι] ὅσοι Junt. et MS. Eton. ita quoque Brodæus vult. [n] ὥςε πεῖσαι] ὥςε σε πεῖσαι MS. Par. [o] ἐπιβουλεύοιμεν] ἐπιβουλεύομεν Edd. vett. et MS. Guelf. [p] μάθῃς] μάθητε Edd. vett. MS. Guelf. et marg. Steph.

[1] Ἀπημείφθη·] In libris nonnullis fcribitur ἀπεμείφθη. Sed recte Stephanus et ex Atticorum indole dat ἀπημείφθη: quod Homericis verbis, quibus nonnunquam alibi ufus eft Nofter, merito adnumeres.

[2] Ἀλλ' ἥδομαι &c.] De artificio orationis, qua utitur Tiffaphernes, lege Ariftid. T. ii. p. 517. et feq.

[3] Ἀπιςοίητε,] Ita repofui, re ipfa, qua de agitur, hanc fcripturam fuadente. Id enim agit Tiffaphernes, ut a fe perfidiæ fufpicionem amoveat; et Clearcho perfuadeat nihil effe, quod Græci de regis fuâve erga ipfos voluntate dubitent. Clearchus ipfe fupra p. 157. idcirco in Tiffaphernis congreffum colloquiumque venit, ut, εἰ δυναίμεθα, inquit, ἐξέλοιμεν ἀλλήλων τὴν ἀπιςίαν. Idem, paucis interjectis, διδάσκειν σε βούλομαι, ὡς σὺ ἡμῖν οὐκ ὀρθῶς ἀπιςεῖς—ad quæ verbis his apte fatis refpondet Tiffaphernes. Hactenus libri omnes dedere ἀποςαίητε, quod, five loci ftructuram five fenfum fpectes, incommode huc irrepfit. Vidit hoc etiam Muretus, et refcripfit ἀπιςέοιτε, cui levi mutatione facta, formam Atticam, atque adeo Auctoris ftilo congruentem, induendam curavi. MS. Par. exhibet ἄπιςοι ἦτε.

C. V. "μεθα ἀπολέσαι, πότερά σοι δοκοῦμεν [q]ἱππέων πλήθους "ἀπορεῖν, ἢ πεζῶν, ἢ [1]ὁπλίσεως, ἐν ᾗ ὑμᾶς μὲν βλάπτειν "[r]ἱκανοὶ ἂν ἦμεν, ἀντιπάσχειν δὲ οὐδεὶς κίνδυνος; Ἀλλὰ "χωρίων, ἐπιτηδείων ὑμῖν ἐπιτίθεσθαι, ἀπορεῖν ἄν σοι δο-"κοῦμεν; Οὐ τοσαῦτα μὲν πεδία [s]ἡμῖν φίλια ὄντα σὺν "πολλῷ πόνῳ διαπορεύεσθε, τοσαῦτα δὲ ὄρη ὑμῖν [2]ὁρᾶτε "ὄντα πορευτέα, ἃ ἡμῖν ἔξεστι προκαταλαβοῦσιν ἄπορα "ὑμῖν παρέχειν; τοσοῦτοι δέ εἰσι ποταμοὶ, [t]ἐξ[3] ὧν [u]ἔξεστιν "ἡμῖν ταμιεύεσθαι ὁπόσοις ἂν ὑμῶν βουλοίμεθα μάχεσθαι; "[4]Εἰσὶ δ' αὐτῶν, οὓς οὐδ' ἂν παντάπασι διαβαίητε, εἰ

q ἱππέων] ἵππων MS. Eton. r ἱκανοὶ ἂν ἦμεν] ἱκανοὶ εἴημεν ἂν MS. Par. ita quoque MS. Eton. apud Zeun. ſed εἴημεν ἂν ἱκανοὶ apud Hutchinſonum. s ἡμῖν φίλια ὄντα] ἃ ὑμεῖς φίλια MS. Par. apud Zeun. ſed apud Hutchinſonum ὄντα haud omittitur. t ἐξ ὧν] ἐφ' ὧν MSS. Eton. et Par. u ἔξεστιν] ἔξεστιν νῦν MS. Eton.

[1] Ὁπλίσεως,] Verti ſolet *armatorum*; quaſi poneretur pro ὁπλιτῶν, ſimiliter atque ὅπλα p. 128. et apud Latinos, *armatura* pro *armati*. Sed cum ὁπλῖται πεζικῆς ſint δυνάμεως, cujus etiam hic meminit auctor, iſta minus commoda videtur expoſitio; niſi forte πεζῶν valere ψιλῶν, quibus opponi ſolent ὁπλῖται, ſtatueris. Apud Noſtrum certe Κύρ. Παιδ. p. 626. ὅπλισις eſt *armatura*. Et ſic alibi.

[2] Ὁρᾶται] MSS. Eton. Par. et Guelf. ὁρᾶτε: nec aliter legit Muretus. Receptam ſcripturam tuentur libri editi; cum tamen neutiquam Mureti judicium MStorum auctoritate confirmatum improbaverim.

[3] Ἐξ ὧν ἔξεστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι] Eadem uſus eſt locutione metaphorica Κύρ. Παιδ. p. 246. παρέχον ἡμῖν ταμιεύεσθαι, ὥστε ὁπόσοις ἐβουλόμεθα αὐτῶν μάχεσθαι. Sic Thucyd. lib. vi. cap. 18. καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ταμιεύεσθαι ἐς ὅσον βουλόμεθα ἄρχειν, &c. Et Dion. Chryſoſt. Orat. xi. p. 177. edit. Lutet. ἅτε οὐδὲν αὐτῆς ταμιευσάμενον ἐν ἀγῶνι—i. e. *qui in prælio ſui impetus, aut virium ſuarum, nihil reſervaſſet.* Ita nimirum ὁ πάνυ Caſaubonus locum legit et expoſuit. Ταμιεύεσθαι autem, ex ejuſdem doctiſſ. viri ſententia, milites dicuntur, cum non omnes ſuas vires primo effundunt conatu; ſed ſic eas diſpenſant, ut repetere, ſi opus ſit, ſemel atque iterum pugnam queant. *Item*, cum non confertos cuneos temerario impetu adgrediuntur, ſed vel ſingulos, vel plures quidem, verum intra virium ſuarum modum.

[4] Εἰσὶ δ' αὐτῶν,] Scil. τινὲς: qua de ellipſi vide p. 51. not. 5.

" μὴ ἡμεῖς ὑμᾶς διαπορεύοιμεν. Εἰ δ' ἐν πᾶσι τούτοις C. V.
" ἡττώμεθα, ἀλλὰ [u]τό γε πῦρ τοῦ καρποῦ κρεῖττόν ἐστιν· ὃν
" ἡμεῖς δυναίμεθ' ἂν κατακαύσαντες [1]λιμὸν ὑμῖν ἀντι-
" τάξαι· ᾧ ὑμεῖς οὐδ', εἰ πάνυ [2]ἀγαθοὶ εἴητε, μάχεσθαι
" ἂν δύναισθε. Πῶς οὖν ἂν ἔχοντες τοσούτους πόρους πρὸς
" τὸ ὑμῖν πολεμεῖν, καὶ τούτων μηδένα ἡμῖν ἐπικίνδυνον,
" ἔπειτα ἐκ τούτων πάντων τοῦτον ἂν τὸν [3]τρόπον ἐξελοί-
" μεθα, ὃς μόνος μὲν [4]πρὸς θεῶν ἀσεβής, μόνος δὲ πρὸς
" ἀνθρώπων αἰσχρός; παντάπασι δὲ ἀπόρων ἐστὶ καὶ ἀμη-
" χάνων καὶ ἀνάγκῃ ἐχομένων, καὶ τούτων πονηρῶν, οἵτινες
" ἐθέλουσι δι' ἐπιορκίας τε πρὸς θεοὺς, καὶ ἀπιστίας πρὸς
" ἀνθρώπους πράττειν τι; Οὐχ οὕτως ἡμεῖς, ὦ Κλέαρχε,
" οὔτε ἠλίθιοι οὔτε ἀλόγιστοι ἐσμέν. [5]Ἀλλὰ τί δὴ, [x]ὑμᾶς
" ἐξὸν ἀπολέσαι, [6]οὐκ [7]ἐπὶ τοῦτο ἤλθομεν; Εὖ ἴσθι ὅτι

[u] τό γε πῦρ] τό γε τὸ πῦρ MS. Eton.

[x] ὑμᾶς] ἡμᾶς Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Λιμὸν ὑμῖν ἀντιτάξαι·] Metaphora utitur καὶ ἡδονὴν συμβαλλέσῃ τῷ λόγῳ καὶ μέγεθος. Videſis Demet. Phaler. de Elocut. ſect. 78. et Quinctil. Inſtit. Orat. lib. viii. cap. 6.

[2] Ἀγαθοὶ] Plene dixit p. 96. ἀγαθοὺς εἰς πόλεμον.

[3] Τρόπον] Senſu eodem ſupra modo πόρους metaphorice adhibuit, ut Latini *via*.

[4] Πρὸς θεῶν &c.] Sic ſupra p. 62. ὅ, τι δικαιότατον καὶ πρὸς θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων. ubi vide not. 1.

[5] Ἀλλὰ τί δὴ, &c.] Sic MSS. Eton. Par. et Guelf. Vulgo, Ἀλλὰ τί δεῖ &c. quod iſtius particulæ locum occupavit etiam Κύρ. Παιδ. p. 283. ἐπὶ τούτους ἡμεῖς καὶ δὴ στρατευσόμεθα. ubi edit. Ald. et Flor. habent καὶ δεῖ. Stephanus etiam loci hujus ſcripturam, quam damus, et diſtinctionem recipiendam monuit. Similiter autem Noſter participium illud abſolute poſuit Κύρ. Παιδ. p. 582. ὡς διὰ τὸ πολλὰ διδόναι πένης ἔσοιτο, ἐξὸν αὐτῷ &c. Sic paſſim Attici imperſonalium utuntur participiis. Cæterum, occurrit his verbis Tiſſaphernes Græcorum dubitationi; quibus mirum videri poſſe ſuſpicatus eſt, quod, cum tam facile vitam iis eripere potuerint Perſæ, iis pepercerint. Cauſam igitur hujus rei reddit Εὖ ἴσθι ὅτι ὁ ἐμὸς &c.

[6] Οὐκ ἐπὶ τοῦτο &c.] Similiter loquitur Noſter lib. iii. cap. 1. §. 12. Ἆρ' οὐκ ἂν ἐπὶ πᾶν ἔλθοι, &c. ubi vide not.

[7] Ἐπὶ τοῦτο] Ita ſcribendum perſpexit Stephanus; ſic quo-

C. V. " ὁ ἐμὸς ἔρως τούτου αἴτιος, [y]τοῦ τοῖς Ἕλλησιν ἐμὲ [1]πιστὸν " γενέσθαι, καὶ ᾧ Κῦρος ἀνέβη [2]ξενικῷ διὰ μισθοδοσίαν " πιστεύων, τούτῳ ἐμὲ καταβῆναι δι' [3]εὐεργεσίας ἰσχυρόν. " [4]Ὅσα δέ μοι ὑμεῖς χρήσιμοι ἐστὲ, τὰ μὲν καὶ σὺ εἶπες, " τὸ δὲ μέγιστον ἐγὼ οἶδα· [5]τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ " τιάραν βασιλεῖ μόνῳ ἔξεστιν ὀρθὴν ἔχειν, τὴν δ' ἐπὶ τῇ " καρδίᾳ ἴσως ἂν ὑμῶν παρόντων καὶ ἕτερος εὐπετῶς " ἔχοι."

4 Ταῦτα εἰπὼν ἔδοξε τῷ Κλεάρχῳ ἀληθῆ λέγειν· καὶ εἶπεν, Οὐκοῦν, [6]ἔφη, οἵτινες, τοιούτων [z]ἡμῖν εἰς φιλίαν ὑπαρχόντων, πειρῶνται διαβάλλοντες πολεμίους ποιῆσαι ἡμᾶς, ἄξιοί εἰσι τὰ ἔσχατα παθεῖν; Καὶ ἐγὼ μὲν, ἔφη ὁ Τισσαφέρνης, εἰ βούλεσθέ μοι οἵ τε στρατηγοὶ καὶ οἱ λοχαγοὶ [7]ἐν τῷ ἐμφανεῖ ἐλθεῖν, λέξω τοὺς πρὸς ἐμὲ λέγοντας, ὡς

y τοῦ τοῖς] τὸ τοῖς MSS. Par. et Eton. z ἡμῖν] ὑμῖν MS. Par.

que MS. Par. cum vulgo legatur ἐπὶ τούτῳ.

[1] Πιστὸν] Hic in passiva (quod observatione dignum putavit Stephanus) capitur significatione; nec πιστὸν γενέσθαι aliud est quam πιστεύεσθαι. Hoc vero dicit Tissaphernes, " Cupiebam " Græcos mihi fidere, et me " minime suspectum habere, " nihilque mali sibi a me time- " re &c."

[2] Ξενικῷ] Vide p. 9. not. 2. et de verbis ἀνέβη et καταβῆναι p. 1. not. 2.

[3] Εὐεργεσίας] Ita edit. Leunclav. et MS. Eton. qui dat etiam μισθοδοσίας. Steph. et Ald. μισθοδοσίαν et εὐεργεσίαν.

[4] Ὅσα δέ μοι &c.] Vide p. 122. not. 3.

[5] Τὴν μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ &c.] Lucian. in Piscat. p. 213. ὡς εἴ τις ἐν βασιλικῷ σχήματι ὀρθὴν τιάραν ἔχων καὶ &c. Dion. Chrysost. Orat. xiv. extr. Τοιγαροῦν Περσῶν βασιλεὺς, ὅπως μὲν ἕξει μόνος ὀρθὴν τὴν τιάραν, ἐφρόντιζεν. Consule illustriss. Spanhem. de Numism. T. i. p. 451. et seq. Videsis etiam Josephi Antiq. Jud. lib. xx. cap. 3. et Dissert. ii. Κύρ. Παιδ. præmissæ p. 50. De Tissapherne lege C. Nep. in vita Conon.

[6] Ἔφη,] Redundat similiter atque Κύρ. Παιδ. p. 48. ἤρετο, Ἦ οὗτοι, ἔφη, &c. ubi vide notata.

[7] Ἐν τῷ ἐμφανεῖ] Vide p. 34. not. 3.

σὺ ἐπιβουλεύεις ἐμοί τε καὶ τῇ σῇ ἐμοὶ στρατιᾷ. Ἐγὼ C. V.
δ', ἔφη ὁ Κλέαρχος, ἄξω πάντας· καὶ σοὶ αὖ ἐγὼ δη-
λώσω, ὅθεν ἐγὼ περὶ σοῦ ἀκούω. Ἐκ τούτων δὴ τῶν λό- 5
γων ὁ Τισσαφέρνης φιλοφρονούμενος, τότε μὲν μένειν τε
αὐτὸν ἐκέλευσε, καὶ σύνδειπνον ἐποιήσατο· τῇ δ' ὑστεραίᾳ
Κλέαρχος, ἐλθὼν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, δῆλός τε ἦν πάνυ
φιλικῶς οἰόμενος διακεῖσθαι τῷ Τισσαφέρνει, καὶ ἔλεγεν ἃ
ἐκεῖνος ἀπήγγελλεν· ἔφη τε χρῆναι ἰέναι παρὰ Τισσα-
φέρνει οὓς ἐκέλευσε, καὶ [1] οἳ ἂν [a] ἐξελεγχθῶσι διαβάλλον-
τες τῶν Ἑλλήνων, ὡς προδότας αὐτοὺς καὶ κακόνους τοῖς
Ἕλλησιν ὄντας τιμωρηθῆναι. Ὑπώπτευε δὲ εἶναι τὸν δια-
βάλλοντα [2] Μένωνα· εἰδὼς αὐτὸν καὶ συγγεγενημένον Τισ-
σαφέρνει μετὰ Ἀριαίου, καὶ στασιάζοντα αὐτῷ, καὶ ἐπιβου-
λεύοντα [b] αὐτῷ, ὅπως, τὸ στράτευμα ἅπαν πρὸς ἑαυτὸν λα-
βὼν, φίλος ᾖ Τισσαφέρνει. Ἐβούλετο δὲ καὶ ὁ Κλέαρχος 6
ἅπαν τὸ στράτευμα [3] πρὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν γνώμην, καὶ
τοὺς παραλυποῦντας ἐκποδὼν εἶναι. Τῶν δὲ στρατιωτῶν
[4] ἀντέλεγόν τινες αὐτῷ, μὴ ἰέναι πάντας τοὺς λοχαγοὺς καὶ
στρατηγοὺς, μηδὲ πιστεύειν Τισσαφέρνει. Ὁ δὲ Κλέαρχος

[a] ἐξελεγχθῶσι] ἐλεγχθῶσι MS. Par.

[b] αὐτῷ abest a MSS. Par. et Eton.

[1] Οἳ ἂν—τῶν Ἑλλήνων] Pro οἳ ἂν—ἐκ τῶν Ἑλλήνων. Sic supra p. 71. οἳ ὕστερον ἐλήφθησαν τῶν πολεμίων· ubi vide not. 2.

[2] Μένωνα· εἰδὼς αὐτὸν &c.] Confer p. 56. 57. et 118. Sic Ctesias apud Phot. Biblioth. p. 130. Κλέαρχος—καὶ Μένων—ἀεὶ διάφοροι ἀλλήλοις ἐτύγχανον· διότι τῷ μὲν Κλεάρχῳ ἅπαντα ὁ Κῦρος συνεβούλευε, τοῦ δὲ Μένωνος λόγος οὐδεὶς ἦν.

[3] Πρὸς ἑαυτὸν ἔχειν] Simili locutione usus est Thucyd. lib. iii. cap. 25. Καὶ οἱ μὲν Μιτυληναῖοι ἐθάρσουν τε, καὶ πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἧσσον εἶχον τὴν γνώμην, ὥστε &c.

[4] Ἀντέλεγόν τινες αὐτῷ, μὴ ἰέναι] Sic et Thucyd. lib. iii. cap. 41. ἐν τῇ προτέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἀντέλεγε μάλιστα μὴ ἀποκτεῖναι Μιτυληναίους. Vide notata Κύρ. Παιδ. p. 130.

C. V. ἰσχυρῶς κατέτεινεν, [c]ἔστε διεπράξατο [d]πέντε μὲν στρατηγοὺς ἰέναι, εἴκοσι δὲ λοχαγούς· συνηκολούθησαν δὲ, ὡς εἰς ἀγορὰν, καὶ τῶν ἄλλων στρατιωτῶν ὡς διακόσιοι.

7 [1]Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐπὶ [e]ταῖς θύραις Τισσαφέρνους, οἱ μὲν στρατηγοὶ παρεκλήθησαν εἴσω, Πρόξενος Βοιώτιος, Μένων [f]Θετταλὸς, Ἀγίας Ἀρκὰς, Κλέαρχος Λάκων, Σωκράτης Ἀχαιός· οἱ δὲ λοχαγοὶ ἐπὶ θύραις ἔμενον. Οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον [2]ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου οἵ τε ἔνδον [g]συνελαμβάνοντο, καὶ οἱ ἔξω κατεκόπησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα τῶν βαρβάρων τινὲς ἱππέων διὰ τοῦ πεδίου ἐλαύνοντες, ᾧτινι [h]ἐντυγχάνοιεν Ἕλληνι, ἢ δούλῳ ἢ ἐλευθέρῳ, πάντας ἔκτεινον.

8 Οἱ δὲ Ἕλληνες τήν τε ἱππασίαν αὐτῶν ἐθαύμαζον, ἐκ τοῦ στρατοπέδου ὁρῶντες, καὶ ὅ, τι ἐποίουν [i]ἠμφιγνόουν[3], πρὶν Νι-

[c] ἔστε] ἔστ' ἂν Edd. vett. et MS. Guelf. [d] πέντε μὲν] πέντε μὲν γὰρ MS. Guelf. [e] ταῖς θύραις] ταῖς θύραις ταῖς MS. Eton. [f] Θετταλὸς] Θεσσαλὸς MS. Par. [g] συνελαμβάνοντο] ξυνελαμβάνοντο MS. Par. [h] ἐντυγχάνοιεν] ἐντύχοιεν Marg. Steph. [i] ἠμφιγνόουν] ἠμφηγνόουν MS. Par.

[1] Ἐπεὶ δ' ἦσαν ἐπὶ &c.] Sic fere supra p. 135. Ἐπεὶ δὲ πρὸς τοῖς ἀγγέλοις ἦσαν—et alibi sæpe. Cæterum, ἀρχόντων θύραι, perinde atque βασιλέως, Nostro memorantur Κύρ. Παιδ. p. 556. et 641.

[2] Ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου οἵ τε &c.] Confer ex Ctes. Persicis excerpta apud Photii Biblioth. p. 132. Isocrat. Panegyr. p. 71. et Κύρ. Παιδ. p. 661. Plutarch. in Artoxerxe. Diodor. Sic. lib. xiv. p. 257. Τισσαφέρνης δὲ τοὺς μὲν στρατηγοὺς εἰς τὴν σκηνὴν ἐκάλεσεν, οἱ δὲ λοχαγοὶ πρὸς ταῖς θύραις διέτριβον. Καὶ μετ' ὀλίγον ἐκ τῆς Τισσαφέρνου σκηνῆς ἀρθείσης φοινικίδος, (signo nimirum illo, de quo Xenophon) ὁ μὲν &c. historiæ Xenophonteæ convenienter.

[3] Ἠμφιγνόουν, πρὶν] Suida exponente, Ἀμφιγνοεῖν est ἢ ἀγνοεῖν, ἢ ἐνδοιάζειν. At ex Ammonii sententia Ἀγνοεῖν μέν ἐστι, τὸ καθόλου μηδὲν εἰδέναι· Ἀμφαγνοεῖν (utroque enim modo scribitur) δὲ, τὸ ἔν τισιν ἐπιδιστάζειν. Recte Hesych. et Phavor. Ἀμφιγνοεῖν, τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν. Huic etiam, Ἀμφιγνοεῖς, est ἀμφισβητεῖς. Porro, adverbium illud sæpe, Grammatici licet tam veteres quam recentiores id rarius fieri statuerint, indicativo jungitur modo. Hom. Il. α' ver. 29.

Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ
γῆρας ἔπεισιν.

Ælian. H. V. lib. i. cap. 15. πρὶν ἢ φιλήσει αὐτήν. et lib. v. cap. 18. πρινὴ (conjunctim enim nonnunquam legitur] ἀπεκύησε.

καρχος Ἀρκὰς ἧκε φεύγων, τετρωμένος εἰς τὴν γαστέρα, C. V.
καὶ τὰ ἔντερα ἐν ταῖς χερσὶν ἔχων, καὶ εἶπε πάντα τὰ γεγε-
νημένα. Ἐκ τούτου δὴ οἱ Ἕλληνες ἔθεον ἐπὶ τὰ ὅπλα
πάντες ἐκπεπληγμένοι, [k]καὶ νομίζοντες αὐτίκα ἥξειν αὐ-
τοὺς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Οἱ δὲ πάντες μὲν οὐκ ἦλθον, 9
[1]Ἀριαῖος δὲ καὶ [l]Ἀρτάοζος[2] καὶ [m]Μιθραδάτης[3], οἳ ἦσαν
Κύρῳ πιστότατοι· ὁ δὲ τῶν Ἑλλήνων ἑρμηνεὺς ἔφη καὶ τὸν
Τισσαφέρνους ἀδελφὸν σὺν αὐτοῖς ὁρᾶν καὶ [n]γιγνώσκειν·
συνηκολούθουν δὲ καὶ [o]ἄλλοι Περσῶν τεθωρακισμένοι, εἰς
τριακοσίους. Οὗτοι, ἐπεὶ ἐγγὺς ἦσαν, [p]προσελθεῖν ἐκέ- 10
λευον εἴ τις εἴη τῶν [q]Ἑλλήνων ἢ στρατηγὸς ἢ λοχαγός, ἵνα
ἀπαγγείλωσι τὰ παρὰ βασιλέως. Μετὰ ταῦτα ἐξῆλθον
τῶν Ἑλλήνων [4]φυλαττόμενοι, στρατηγοὶ μέν, Κλεάνωρ
Ὀρχομένιος, καὶ Σοφαίνετος Στυμφάλιος, [r]σὺν αὐτοῖς δὲ
Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὅπως [s]μάθῃ [5]τὰ περὶ Προξένου.

[k] καὶ νομίζοντες] καὶ abeſt a MS. Guelf. [l] Ἀρτάοζος] Ἀρτάβαζος Caſtal. [m] Μιθραδάτης ſic MS. Par. ſed Μιθριδάτης Zeun. ex edd. vett. Steph. et MS. Guelf. [n] γιγνώσκειν] γινώσκειν MS. Par. [o] ἄλλοι Περσῶν] ἄλλοι πολλοὶ Περσῶν Edd. vett. et MS. Guelf. [p] προσελθεῖν] ἐλθεῖν Edd. vett. MS. Guelf. et marg. Steph. [q] Ἑλλήνων ἢ στρατηγὸς] Ἑλλήνων στρατηγὸς ἢ MS. Eton. [r] σὺν] ξὺν MS. Par. [s] μάθῃ] μάθοι MS. Guelf.

[1] Ἀριαῖος δὲ καὶ &c.] Deficit μόνον: qua de ellipſi vide p. 45. not. 2. Vox eadem ſi exaudiatur 1 Pet. iii. 21. perit illico fanaticorum adverſus baptiſma externum ex eo loco ducta cavillatio. Deeſt haud dubie 1 Cor. xv. 10. οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ &c.

[2] Ἀρτάοζος] Reſpice p. 152.

[3] Μιθραδάτης,] Scribi ſolet etiam Μιθριδάτης: quod monuiſſe ſat eſt. Videſis p. 72. not. 1. et p. 126. not. 1. et quæ diligentiſſimus Cortius ad Salluſt. Jugurth. cap. 5. congeſſit.

[4] Φυλαττόμενοι,] Vide p. 150. not. 4.

[5] Τὰ περὶ Προξένου.] Quippe cujus ξένος ἦν ἀρχαῖος, uti Noſter lib. iii. ineunte. Cæterum, cum articulo exaudiendum eſt, ut paſſim alibi, participium vel nomen rei, qua de agitur, conveniens: v. g. γιγνόμενα, ſeu δεδογμένα. Sic ſupra paulo, τὰ παρὰ βασιλέως in ſupplementum poſtulant παραγγέλματα, κελευόμενα, vel aliud his adfine no-

C. V. (Χειρίσοφος δ' ἐτύγχανεν ἀπὼν ἐν κώμῃ τινὶ [t]σὺν ἄλλοις
11 ἐπισιτιζόμενος) Ἐπεὶ δ' ἔστησαν [1]εἰς ἐπήκοον, [u]λέγει Ἀριαῖος· Κλέαρχος μὲν, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, ἐπεὶ ἐπιορκῶν τε ἐφάνη καὶ τὰς σπονδὰς λύων, ἔχει τὴν δίκην καὶ τέθνηκε· Πρόξενος δὲ καὶ Μένων, ὅτι κατήγγειλαν [x]αὐτῷ[2] τὴν ἐπιβουλὴν, [y]ἐν μεγάλῃ τιμῇ εἰσιν· ὑμᾶς δὲ [z]βασιλεὺς τὰ ὅπλα ἀπαιτεῖ· [a]ἑαυτοῦ γὰρ εἶναι φησιν, ἐπείπερ Κύρου ἦσαν τοῦ [3]ἐκείνου δούλου.

12 Πρὸς ταῦτα [4]ἀπεκρίναντο οἱ Ἕλληνες, (ἔλεγε δὲ Κλεάνωρ [b]ὁ Ὀρχομένιος) Ὦ κάκιστε ἀνθρώπων Ἀριαῖε, [c]καὶ ἄλλοι ὅσοι ἦτε Κύρου φίλοι, [5]οὐκ αἰσχύνεσθε οὔτε θεοὺς οὔτε ἀνθρώπους, οἵτινες, ὀμόσαντες ἡμῖν τοὺς αὐτοὺς φίλους καὶ ἐχθροὺς νομιεῖν, προδόντες ἡμᾶς σὺν Τισσαφέρνει [d]τῷ

[t] σὺν] ξὺν MS. Par. [u] λέγει Ἀριαῖος] εἶπεν Ἀριαῖος τάδε MS. Par. [x] αὐτῷ] αὐτοῦ Zeun. ex MS. Par. et marg. Steph. [y] ἐν μεγάλῃ τιμῇ] ἐς μέγα τιμῆς Marg. Steph. [z] βασιλεὺς] ὁ βασιλεὺς Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [a] ἑαυτοῦ] αὐτοῦ MSS. Par. et Eton. [b] ὁ Ὀρχομένιος] Abeſt ὁ ab Junt. et MS. Guelf. [c] καὶ ἄλλοι] καὶ οἱ ἄλλοι MS. Eton. [d] τῷ ἀθεωτάτῳ] τῷ ἀσθενεστάτῳ MS. Eton.

men. Videſis p. 136. not. 4. Confer etiam Luc. xxiv. 19.

[1] Εἰς ἐπήκοον,] Phavorin. Εἰς ἀντὶ τοῦ Ἐν χρῶνται Ἀττικοί. Sic ſupra modo p. 167. τετρωμένος εἰς τὴν γαστέρα—Et Κύρ. Παιδ. p. 238. στὰς εἰς τὸ μέσον &c. Unde liquet parum ſanam fuiſſe Cl. Millii κρίσιν, qui formulis loquendi male Græcis adnumeret, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός. Joh. i. 18. Porro, cum ἐπήκοον intelligas oportet τόπον: cujus de ellipſi diximus p. 128. not. 5. Itaque ἔστησαν εἰς ἐπήκοον exponas licet ipſius Auctoris verbis (mutato pro loci ratione numero) στὰς ὅπου ἔμελλεν ἂν ἐξακούεσθαι τὰ λεγόμενα, Κύρ. Παιδ. p. 272.

[2] Αὐτῷ] Rectius, opinor, ſcripſeris αὐτοῦ: niſi tamen ad regem pronomen illud referre malles.

[3] Ἐκείνου δούλου.] Vide p. 103. not. 1.

[4] Ἀπεκρίναντο οἱ Ἕλληνες, (ἔλεγε &c.] Sic ſupra p. 143.—οἱ Ἕλληνες ἐβουλεύοντο, καὶ ἀπεκρίναντο. (Κλέαρχος δ' ἔλεγεν) " Ἡμεῖς &c.

[5] Οὐκ αἰσχύνεσθε οὔτε θεοὺς &c.] Supra jam p. 144. eadem hæc occurrit locutio, ᾐσχύνθημεν καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους &c.

ἀθεωτάτῳ τε καὶ πανουργοτάτῳ, τοὺς τε ἄνδρας αὐτοὺς, [1] οἷς ὤμνυτε, [e] ὡς ἀπολωλέκατε, καὶ τοὺς ἄλλους ἡμᾶς προδεδωκότες, [f] σὺν τοῖς πολεμίοις ἔρχεσθε ἐφ' ἡμᾶς; Ὁ δὲ Ἀριαῖος εἶπε, Κλέαρχος γὰρ πρόσθεν ἐπιβουλεύων φανερὸς ἐγένετο Τισσαφέρνει τε καὶ Ὀρόντᾳ, καὶ πᾶσιν ἡμῖν τοῖς [g] σὺν τούτοις. C. V.

13 Ἐπὶ τούτοις δὲ Ξενοφῶν τάδε εἶπε, Κλέαρχος μὲν τοίνυν, εἰ παρὰ τοὺς ὅρκους ἔλυε τὰς σπονδὰς, τὴν δίκην ἔχει· (δίκαιον γὰρ ἀπόλλυσθαι τοὺς ἐπιορκοῦντας) [2] Πρόξενος δὲ καὶ Μένων, ἐπείπερ εἰσὶν [h] ὑμέτεροί τε εὐεργέται, ἡμέτεροί τε στρατηγοὶ, πέμψατε αὐτοὺς δεῦρο· δῆλον γὰρ ὅτι, [i] φίλοι γε ὄντες ἀμφοτέροις, πειράσονται καὶ ὑμῖν καὶ ἡμῖν τὰ βέλτιστα [k] συμβουλεύειν. Πρὸς ταῦτα οἱ βάρβαροι, πολὺν χρόνον διαλεχθέντες ἀλλήλοις, ἀπῆλθον, οὐδὲν [l] ἀποκρινόμενοι.

C. VI. [3] Οἱ μὲν δὴ στρατηγοὶ οὕτω ληφθέντες, ἀνήχθησαν [4] ὡς βασιλέα, καὶ ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλὰς ἐτελεύτησαν· εἷς μὲν αὐτῶν Κλέαρχος, [5] ὁμολογουμένως ἐκ πάντων τῶν ἐμ-

[e] ὡς ἀπολωλέκατε] ὡς abeſt ab cod. reg. A. ſed Zeun. pro ὡς reſcribit ὧς. [f] σὺν τοῖς] ξὺν τοῖς MS. Par. [g] σὺν τούτοις] ξὺν τούτοις MS. Par. [h] ὑμέτεροί τε εὐ. ἡμέτεροί τε στ.] ὑμέτεροι μὲν εὐ. ἡμέτεροι δὲ στ. MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [i] φίλοι γε] γε φίλοι MS. Guelf. [k] συμβουλεύειν] ξυμβουλεύειν MS. Par. [l] ἀποκρινόμενοι] ἀποκρινάμενοι Caſtal.

[1] Οἷς ὤμνυτε, ὡς ἀπολωλέκατε,] Leunclav. vertit, *quibus ſacramento confirmabatis, vos plane periiſſe:* ſatis recte quidem, ſi legiſſet ὡς ἀπολώλατε. At loci ſententia iſtam reſpuit lectionem, poſtulatque ἀπολωλέκατε, quod, pro vi ſua tranſitiva, ſonat *perdo, interficio,* &c. Stephanus pro particula ὡς ſubſtituendam ſuſpicatur ὅμως.

[2] Πρόξενος δὲ καὶ Μένων,] Similis eſt ſtructura Ælian. H. V. lib. ii. cap. 41. Καὶ Λακύδης δὲ καὶ Τίμων, οἱ φιλόσοφοι, καὶ τούτους πιεῖν πάμπολύ φασι. Id. Hiſt. Anim. lib. iv. cap. 36. Ἡ τῶν Ἰνδῶν γῆ, φασὶ αὐτὴν &c. Confer Joh. vii. 38. et quæ notavimus ad Κύρ. Παιδ. p. 102.

[3] Οἱ μὲν δὴ στρατηγοὶ οὕτω, &c.] Confer Κύρ. Παιδ. p. 661. Vide Polyæn. lib. vii. cap. 18.

[4] Ὡς βασιλέα, καὶ ἀποτμηθέντες &c.] De phraſi vide p. 146. not. 3. de pœna p. 104. not. 1.

[5] Ὁμολογουμένως ἐκ πάντων &c.] Vide p. 92. not. 2.

C. VI. πείρως αὐτοῦ ἐχόντων, δόξας γενέσθαι ἀνὴρ καὶ πολεμικὸς καὶ
2 φιλοπόλεμος ἐσχάτως. [1]Καὶ γὰρ δὴ ἕως μὲν πόλεμος ἦν τοῖς Λακεδαιμονίοις [m]πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, παρέμενεν· ἐπεὶ δ' εἰρήνη ἐγένετο, πείσας [n]τὴν αὐτοῦ[2] πόλιν, ὡς οἱ Θρᾷκες ἀδικοῦσι τοὺς Ἕλληνας, καὶ διαπραξάμενος ὡς ἐδύνατο παρὰ τῶν Ἐφόρων, ἐξέπλει ὡς πολεμήσων [3]τοῖς ὑπὲρ Χερρονήσου καὶ Περίνθου Θρᾳξίν. Ἐπεὶ δὲ μεταγνόντες πως [4]οἱ Ἔφοροι, ἤδη ἔξω ὄντος αὐτοῦ, ἀποστρέφειν αὐτὸν ἐπειρῶντο ἐξ Ἰσθμοῦ, ἐνταῦθα οὐκέτι πείθεται, ἀλλ' ᾤχετο πλέων εἰς [o]Ἑλλήσποντον. Ἐκ τούτου καὶ ἐθανατώθη
3 [5]ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ τελῶν, ὡς ἀπειθῶν. [6]Ἤδη δὲ φυγὰς ὤν, ἔρχεται πρὸς Κῦρον, καὶ ὁποίοις μὲν λόγοις ἔπεισε Κῦρον, [p]ἀλλαχοῦ γέγραπται· δίδωσι δὲ αὐτῷ Κῦρος μυρίους δαρεικούς· ὁ δὲ λαβών, οὐκ ἐπὶ ῥαθυμίαν ἐτράπετο, ἀλλ' ἀπὸ τούτων τῶν χρημάτων συλλέξας στράτευμα, ἐπολέμει τοῖς Θρᾳξί· καὶ μάχῃ τε ἐνίκησε, καὶ ἀπὸ τούτου [7]ἔφερε καὶ ἦγεν αὐτούς· καὶ πολεμῶν διεγένετο, [q]μέχρις

[m] πρὸς τοὺς Ἀθηναίους] τοὺς omittitur in edd. vett. et MS. Guelf. [n] τὴν αὐτοῦ] τὴν αὐτοῦ MS. Par. τὴν ἑαυτοῦ Zeun. [o] Ἑλλήσποντον] Ἑλήσποντον MS. Par. [p] ἀλλαχοῦ] ἄλλῃ MS. Par. et marg. Steph. [q] μέχρις οὗ Κῦρος] μέχρι Κῦρος MS. Eton.

[1] Καὶ γὰρ δὴ ἕως μὲν &c.] Lege etiam quæ de Clearcho tradit Diodor. Sic. lib. xiv. p. 243.

[2] Τὴν αὐτοῦ πόλιν] i. e. Lacedæmoniis. Phavor. Πόλις, καὶ ὁ τόπος, καὶ οἱ κατοικοῦντες. Exempla ſunt paſſim obvia.

[3] Τοῖς ὑπὲρ Χερρονήσου &c.] Scil. οἰκοῦσι, uti plene ſcripſit p. 7.

[4] Οἱ Ἔφοροι,] Suidas ad v. παρὰ Λακεδαιμονίοις τὸν ἀριθμὸν ε', οὓς Ἐφόρους ἐκάλουν, διὰ τὸ ἐφορᾶν τὰ τῆς πόλεως πράγματα. Magiſtratus erant Lacedæmoniorum ea præditi poteſtate, ut etiam reges ſuos in vincula conjicere poſſent; teſte C. Nepote in Pauſan. ſect. 3. ubi vide notata.

[5] Ὑπὸ τῶν &c.] Scholiaſtes ad Thucyd. lib. i. cap. 58. Τὰ τέλη· οἱ προάρχοντες τῶν Λακεδαιμονίων· οἱ γὰρ Λακεδαιμόνιοι τοὺς ἄρχοντας τέλη ἐκάλουν, διὰ τὸ αὐτοὺς τὰ τέλη τοῖς πράγμασι τιθέναι.

[6] Ἤδη δὲ φυγὰς ὤν, &c.] Vide p. 6. et 25. et ibi notata.

[7] Ἔφερε καὶ ἦγεν] Uſitata eſt de populabundis loquendi ratio.

οὗ Κῦρος ἐδεήθη τοῦ στρατεύματος· τότε δ᾽ ἀπῆλθεν, ὡς C. VI.
[r] σὺν ἐκείνῳ αὖ πολεμήσων.

Ταῦτα οὖν [s] Φιλοπολέμου δοκεῖ ἀνδρὸς ἔργα εἶναι, ὅστις, 4
[1] ἐξὸν μὲν εἰρήνην [t] ἔχειν ἄνευ αἰσχύνης καὶ βλάβης, αἱρεῖ-
ται πολεμεῖν· ἐξὸν δὲ ῥαθυμεῖν, βούλεται πονεῖν [u] ὥστε πο-
λεμεῖν· ἐξὸν δὲ χρήματα ἔχειν ἀκινδύνως, αἱρεῖται πολε-
μῶν μείονα ταῦτα ποιεῖν. Ἐκεῖνος δὲ, ὥσπερ [2] εἰς παιδικὰ,
ἢ εἰς ἄλλην τινὰ ἡδονὴν, ἤθελε δαπανᾶν εἰς πόλεμον·
[x] οὕτω μὲν Φιλοπόλεμος ἦν. [y] Πολεμικὸς[3] δὲ αὖ ταύτῃ 5

r σὺν ἐκείνῳ] ξὺν ἐκείνῳ MS. Par. s φιλοπολέμου] φιλοπολέμου μοι MS. Eton. t ἔχειν] ἄγειν Codd. Brod. Par. et marg. Steph. u ὥστε πολεμεῖν desunt in MS. Eton. x οὕτω μὲν] οὕτω μὲν οὖν Zeun. ex MS. Guelf. y πολεμικὸς δὲ αὖ] αὖ abest ab edd. vett. et MS. Guelf.

Videsis Κύρ. Παιδ. p. 397. Sic *agere* et *ferre* adhibent Latini. Liv. lib. xl. cap. 49. *Gracchus duxit ad populandum Celtiberiam legiones; et quum ferret passim cuncta atque ageret*, &c. Ἄγειν autem et *agere* proprie de illa dicuntur præda, quæ potest *agi* et *incedere*, seu de rebus animatis: φέρειν et *ferre* de inanimatis. Phavorin. Ἄγω καὶ ἄγομαι, κυρίως μὲν ἐπὶ τῶν ἐμψύχων τάσσεται, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀψύχων. Cæterum, non semper violentum quid et hostile sonant ista verba. Apud Nostrum Κύρ. Παιδ. p. 207. Armenii, Cyro se suaque oblaturi, processisse dicuntur, καὶ φέροντες καὶ ἄγοντες εἴ τι ἕκαστος ἄξιον εἶχε.

[1] Ἐξὸν μὲν &c.] Vide p. 163. not. 5.

[2] Εἰς παιδικὰ,] Scholiastes ad Thucyd. lib. i. cap. 132. Τὸ παιδικὰ, ὀξυτόνως, οὐδέτερον πληθυντικόν· τοῦτο δέ τινες ἐπὶ ἀγαθοῦ ἔρωτος, τινὲς δὲ ἐπὶ αἰσχροῦ λαμβάνουσι. Phavorin. Παιδικὰ, ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἀῤῥένων ἐρωμένων τάττεται ἡ λέξις—ὡς δὲ ἐπιτοπολὺ, ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμένων. Hæc autem dictio (quod animadvertit Budæus Comm. L. G. p. 177. ubi vide exempla) ab amoribus puerorum ad honestum amorem et voluptatem inculpatam translata est: adeo ut alicujus tam res quælibet quam homo dicatur παιδικὰ, quam quemve in deliciis habet.

[3] Πολεμικὸς] Adjectiva, quæ terminationem hanc sortita sunt, id plerumque denotant, ad quod suscipiendum perficiendumve *subjecta* (uti loquuntur) sunt idonea, apta, propensa. Sic vox πολεμικὸς valet ἱκανὸς πολεμίζειν, propterea quod is, de quo dicitur, non tantum φιλοπόλεμος ἦν, (uti jam scripserat Auctor et supra p. 170.) sed etiam ὅτι φιλοκίνδυνός τε ἦν, καὶ quæ mox leguntur. De castratis equis scribit Κύρ. Παιδ. p. 542. πολεμικοὶ

C. VI. εἶναι ἐδόκει, ὅτι φιλοκίνδυνός τε ἦν, καὶ [z] ἡμέρας καὶ νυκτὸς [a] ἄγων ἐπὶ τοὺς πολεμίους, καὶ [1] ἐν τοῖς δεινοῖς φρόνιμος, ὡς οἱ παρόντες πανταχοῦ πάντες ὡμολόγουν. Καὶ ἀρχικὸς δὲ ἐλέγετο εἶναι, ὡς δυνατὸν, ἐκ τοῦ τοιούτου τρόπου, οἷον καὶ ἐκεῖνος εἶχεν. Ἱκανὸς μὲν γὰρ, [2] ὥς τις καὶ ἄλλος,

[z] ἡμέρας καὶ νυκτὸς] ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς Zeun. ex ed. Caftal. [a] ἄγων] ἄγει Ald.

δὲ οὐδὲν ἧττον γίγνονται, *ad res bellicas idonei.* Infra paulo ἀρχικὸς fimiliter eft ἄρχειν ἱκανός: quæ formula loquendi ftatim occurrit, ubi dicitur Clearchus ἱκανὸς φροντίζειν—ἱκανὸς ἐμποιῆσαι—nec multo poft, Proxenus etiam ἱκανὸς ἄρχειν bis, et ἀρχικὸς ibidem eodem fenfu dicitur. Eadem, γνώμην ἐμὴν, eft vocis νεωτερικὸς 2 Tim. ii. 22. ratio: ubi νεωτερικαὶ ἐπιθυμίαι funt *cupiditates* (non *juveniles,* fed) νεωτερίζειν ποιοῦσαι, feu εἰς νεωτερισμὸν ἄγειν ἱκαναί. Sic ibid. ver. 24. διδακτικὸς fonat ἱκανὸς διδάσκειν vel διδάξαι, uti loquitur Apoftolus ejufdem cap. ver. 2. Similiter κοσμικαὶ ἐπιθυμίαι Tit. ii. 12. funt *cupiditates,* quæ ad *mundana* pronos hominum animos reddunt. Et 1 Pet. ii. 11. σαρκικαὶ ἐπιθυμίαι—ad *carnalia* φέρουσαι. Porro ab A. Gellio lib. xiii. cap. 26. ipfa vox νεωτερικὸς, in gradu compar. ad defignandum adhibetur novitatis ftudium, cui Virgilius cum nonnihil indulgeret, e verfu quodam Homerico Latinum fecit, exemplari Græco non fane re parem neque fimilem. "Effe enim, inquit Gellius, videtur Homeri fimplicior et fincerior, Virgilii autem νεωτερικώτερος, et quodam quafi ferrumine immiffo fucatior:

Ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι. Il. λ'. ver. 727.
Taurum Neptuno, taurum tibi, pulcher Apollo.
Æneid. lib. iii. ver. 119."

Noluit utique Maro verbum verbo (quod munus fidi poftulat interpretis) reddere; fed de fuo novi aliquid ingenio depromendum cenfuit, poëtæ ut honori velificaretur. Poëtico autem more Apollinem fuum mentione pulchritudinis illata cohoneftavit: nam apud poëtas *pulchra* paffim adpellantur numina.

[1] Ἐν τοῖς δεινοῖς] Vide p. 144. not. 2. In his autem φρόνιμος effe τοῦ πολεμικοῦ ἦν. Ὃν γὰρ, inquit Nofter Κύρ. Παιδ. p. 82. ἂν ἡγήσωνται περὶ τοῦ συμφέροντος ἑαυτοῖς φρονιμώτερον ἑαυτῶν εἶναι, τούτῳ οἱ ἄνθρωποι ὑπερηδέως πείθονται.

[2] Ὥς τις καὶ] MSS. Eton. Guelf. marg. Steph. et edd. vett. ὡς εἴ τις καὶ &c. Sed nil mutandum: Sic enim fupra p. 31.—ἄρχεσθαι ἐπίσταμαι, ὥς τις καὶ ἄλλος &c. Ibid. pro ὡς δυνατὸν, quæ modo præcefferunt et fæpius alibi leguntur, adhibet ἧ δυνατὸν, addito fuperlativo μάλιστα, i. e. *quam maxime fieri poffit, pro viribus &c.*

φροντίζειν ἦν, ὅπως [b]ἕξει ἡ στρατιὰ αὐτοῦ τὰ ἐπιτήδεια, καὶ παρασκευάζειν ταῦτα· ἱκανὸς δὲ καὶ ἐμποιῆσαι τοῖς παροῦσιν, ὡς οὐκ [1]ἀπιστέον εἴη Κλεάρχῳ. C. VI.
6 Τοῦτο δὲ ἐποίει ἐκ τοῦ χαλεπὸς εἶναι. Καὶ γὰρ ὁρᾶν στυγνὸς ἦν, καὶ τῇ φωνῇ τραχύς· [2]ἐκόλαζέ τε αἰεὶ ἰσχυρῶς, καὶ ὀργῇ ἐνίοτε, ὥστε καὶ αὐτῷ μεταμέλειν ἔσθ' ὅτε. Καὶ γνώμῃ δὲ ἐκόλαζεν· [3]ἀκολάστου γὰρ στρατεύματος οὐδὲν ἡγεῖτο ὄφελος εἶναι. Ἀλλὰ καὶ λέγειν αὐτὸν ἔφασαν, [4]ὡς δέοι τὸν στρατιώτην φοβεῖσθαι μᾶλλον τὸν ἄρχοντα ἢ τοὺς πολεμίους, εἰ μέλλοι ἢ [c]φυλακὰς[5]

[b] ἕξει] ἔχοι MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[c] φυλακὰς] φύλακας Edd. vett. MS. Guelf. et Stobæus.

[1] Ἀπιστέον] Edd. vett. MSS. Eton. et Guelf. dant ὡς ἀπιστέον: Zeun. ex Brodæo ὡς πιστέον. Steph. ſec. ὡς πειστέον. Steph. pr. ὡς οὐκ ἀπειστέον. Ita quoque Leunclavius. Recte quidem addita eſt particula negativa; ſed ἀπιστέον in ἀπειστέον mutatum nollem. Heſych. Ἀπιστεῖ, ἀπειθεῖ—Ἄπιστος, ἀπειθής: cui accedunt Phavorin. et Suidas. Infra paulo Noſter p. 176. ἀπιστεῖν adhibet pro ἀπειθεῖν: et Κύρ. Παιδ. p. 114. εὐπιστότατος pro εὐπειστότατος, ubi vide notata.

[2] Ἐκόλαζέ τε αἰεὶ &c.] Muretus totum hunc locum ita legendum ac interpungendum putat, ἐκόλαζέ τε αἰεὶ ἰσχυρῶς καὶ ὀργῇ ἐνίοτε, ὥστε καὶ αὐτῷ μεταμέλειν· ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ γνώμῃ· ἀκολάστου γὰρ &c. Recte quidem ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ γνώμῃ opponuntur præcedentibus ὀργῇ ἐνίοτε: ſed verbum ἐκόλαζεν retinendum etiam in poſteriore loco videtur, cum eadem Noſter ſoleat iterare. Vide p. 105. not. 4. MS. Eton. et libri editi lectionem ſane vulgatam tuentur; nec eſt, opinor, cur eam deſeramus, aut ἔσθ' ὅτε in initio potius poſterioris periodi partis, quam in fine prioris collocemus. Sic enim Ælian. H. V. lib. iv. cap. 11.—αἴσπερ οὖν ἐχρῆτο Σωκράτης ἔστιν ὅτε.

[3] Ἀκολάστου γὰρ &c.]

—ἐν γὰρ μυρίῳ στρατεύματι
Ἀκόλαστος ὄχλος——
Κρείσσων πυρός· κακὸς δ' ὁ μή τι δρῶν κακόν.

Eurip. Hecub. ver. 606. et ſeq.

[4] Ὡς δέοι τὸν στρατιώτην &c.] J. Frontin. lib. iv. cap. 1. §. 17. *Clearchus, dux Lacedæmoniorum, exercitui dicebat, imperatorem potius quam hoſtem metui debere: ſignificans eos, qui in prælio dubiam mortem timuiſſent, certum, ſi deſeruiſſent, manere ſupplicium.* Adde Valer. Max. lib. ii. cap. 7. ext. 2.

[5] Φυλακὰς φυλάξειν,] Sic Luc. ii. 8.—καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς &c. Dinarch. adv. Demoſth. p. 91. Ἐγὼ πολλὰς ὑπὲρ ὑμῶν ἐπρέσβευσα πρεσβείας. Vide ſupra p. 30. not. 4.

C. VI. φυλάξειν, ἢ φίλων [1]ἀφέξεσθαι, ἢ ἀπροφασίστως ἰέναι [d]πρὸς
7 τοὺς πολεμίους. [2]Ἐν μὲν οὖν τοῖς δεινοῖς ἤθελον αὐτοῦ
ἀκούειν σφόδρα, καὶ οὐκ ἄλλον ᾑροῦντο οἱ στρατιῶται. [3]Καὶ [e]
γὰρ τὸ στυγνὸν τότε φαιδρὸν αὐτοῦ [f]ἐν τοῖς προσώποις ἔφα-
σαν φαίνεσθαι, καὶ τὸ χαλεπὸν, ἐρρωμένον πρὸς τοὺς πολε-
μίους ἐδόκει εἶναι· ὥστε σωτήριον [g]καὶ οὐκέτι χαλεπὸν ἐφαί-
νετο. Ὅτε δ᾽ [4]ἔξω [h]τοῦ δεινοῦ γένοιντο, καὶ ἐξείη πρὸς ἄλ-
λους [5]ἀρχομένους ἀπιέναι, πολλοὶ αὐτὸν [i]ἀπέλειπον· τὸ γὰρ
ἐπίχαρι οὐκ εἶχεν, ἀλλὰ ἀεὶ χαλεπὸς καὶ ὠμὸς ἦν· ὥστε
διέκειντο πρὸς αὐτὸν οἱ στρατιῶται, ὥσπερ παῖδες πρὸς δι-
δάσκαλον· καὶ γὰρ οὖν φιλίᾳ μὲν καὶ εὐνοίᾳ ἑπομένους οὐδέ-
ποτ᾽ εἶχεν· οἵτινες δὲ ἢ ὑπὸ πόλεως τεταγμένοι, ἢ ὑπὸ
τοῦ δεῖσθαι, ἢ ἄλλῃ τινὶ ἀνάγκῃ κατεχόμενοι παρείησαν
8 αὐτῷ, σφόδρα πειθομένοις ἐχρῆτο. [k]Ἐπειδὴ δὲ καὶ [6]ἤρ-

[d] πρὸς τοὺς πολ.] εἰς τοὺς πολ. Stobæus [e] καὶ γὰρ] γὰρ abeſt ab edd. vett. et MS. Guelf. [f] ἐν τοῖς προσώποις] ἐν τοῖς ἄλλοις προσώποις MSS. Par. et Eton. ſic quoque in alio exemplari, teſte Brodæo. [g] καὶ deeſt in MS. Eton. [h] τοῦ δεινοῦ] τῶν δεινῶν MS. Guelf. [i] ἀπέλειπον] ἀπέλιπον Edd. vett. MSS. Par. et Guelf. [k] ἐπειδὴ δὲ καὶ] δὲ καὶ deſunt in MS. Eton.

[1] Ἀφέξεσθαι, ἢ ἀπροφασίστως] Sic reſcripſi ex MSS. Eton. et Par. Mureto, Stobæo, et Leunclavio adprobantibus. Perperam Junt. Ald. Steph. et MS. Guelf. dant μὴ ἀπροφασίστως, et edit. Caſtal. ἢ μὴ ἀπροφασίστως &c.

[2] Ἐν μὲν οὖν τοῖς δεινοῖς] Vide ſupra p. 172. not. 1.

[3] Καὶ γὰρ τὸ στυγνὸν τότε &c.] Plutarch. in libello Πῶς ἄν τις διακρίνειε τὸν κόλακα τοῦ φίλου, p. 69. ſcribit, ὥσπερ τοῦ Κλεάρχου τὸ πρόσωπον ὁ Ξενοφῶν ἐν ταῖς μάχαις καὶ περὶ τὰ δεινά φησιν ὁρώμενον εὐμενὲς καὶ φιλάνθρωπον, εὐθαρσεστέρους ἐποίει τοὺς κινδυνεύοντας. Quæ Stephanus etiam citavit verba.

[4] Ἔξω τοῦ δεινοῦ] Confer ſupra dicta p. 144. not. 2.

[5] Ἀρχομένους] Reponendum videtur ἀρχομένοις· nam participium hoc paſſim denotat ὑπηκόους vel στρατιώτας. Sic mox infra—ᾐσχύνετο μᾶλλον τοὺς στρατιώτας, ἢ οἱ ἀρχόμενοι ἐκεῖνον—Et ſimiliter Κύρ. Παιδ. p. 70. 107. 113. 548. 550. et alibi ſæpe. Senſus itaque idem erit, ac ſi ſcripſiſſet. καὶ ἐξείη τοῖς στρατιώταις πρὸς ἄλλους (ſcil. στρατηγοὺς) ἀπιέναι: nam vocibus στρατιῶται, et ἀρχόμενοι paulo poſt promiſcue utitur.

[6] Ἤρξαντο νικᾶν] Vide Κύρ. Παιδ. p. 5. not. 3.

ξαντο νικᾶν [l] σὺν αὐτῷ τοὺς πολεμίους, μεγάλα ἤδη ἦν τὰ χρησίμους ποιοῦντα εἶναι τοὺς [m] σὺν αὐτῷ στρατιώτας· τό, τε γὰρ πρὸς τοὺς πολεμίους [n] θαῤῥαλέως ἔχειν παρῆν, καὶ τὸ τὴν παρ' ἐκείνου τιμωρίαν φοβεῖσθαι, αὐτοὺς εὐτάκτους [o] ἐποίει. Τοιοῦτος μὲν δὴ ἄρχων ἦν· ἄρχεσθαι δ' ὑπὸ ἄλλων οὐ μάλα ἐθέλειν ἐλέγετο. Ἦν δέ, ὅτε ἐτελεύτα, ἀμφὶ τὰ πεντήκοντα ἔτη. C. VI.

9 Πρόξενος δὲ ὁ Βοιώτιος, εὐθὺς μὲν μειράκιον ὤν, ἐπεθύμει γενέσθαι ἀνὴρ τὰ μεγάλα πράττειν ἱκανός· καὶ διὰ ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν ἔδωκε [1] Γοργίᾳ ἀργύριον τῷ Λεοντίνῳ. Ἐπεὶ δὲ συνεγένετο ἐκείνῳ, ἱκανὸς ἤδη νομίσας εἶναι καὶ ἄρχειν, καί, φίλος ὢν τοῖς πρώτοις, μὴ ἡττᾶσθαι εὐεργετῶν, ἦλθεν εἰς ταύτας τὰς σὺν Κύρῳ [2] πράξεις· καὶ ᾤετο [p] κτήσεσθαι ἐκ τούτων [3] ὄνομα μέγα, καὶ δύναμιν μεγάλην, καὶ χρήματα πολλά· [q] τούτων δ' ἐπιθυμῶν, σφόδρα ἔνδηλον αὖ καὶ τοῦτο εἶχεν, ὅτι τούτων οὐδὲν ἂν θέλοι κτᾶσθαι μετὰ ἀδικίας, ἀλλὰ σὺν τῷ δικαίῳ καὶ καλῷ ᾤετο δεῖν τούτων τυγχάνειν, ἄνευ δὲ τούτων μή. Ἄρχειν δὲ [4] καλῶν 10

l σὺν αὐτῷ] ξὺν αὐτῷ MS. Par. m σὺν αὐτῷ] ξὺν αὐτῷ MS. Par. n θαῤῥαλέως] θαρσαλέως MS. Par. o ἐποίει] εἶναι Edd. vett. et MS. Guelf. p κτήσεσθαι] κτήσασθαι Edd. vett. et MS. Guelf. q τούτων δ' ἐπιθ.] τοσούτων δ' ἐπιθ. MSS. Par. et Eton.

[1] Γοργίᾳ ἀργύριον &c.] De quo Philostr. de vitis Sophist. p. 492. Σικελία Γοργίαν ἐν Λεοντίνοις ἤνεγκεν, ἐς ὃν ἀναφέρειν ἡγώμεθα, ὥσπερ ἐς πατέρα, τὴν τῶν σοφιστῶν τέχνην. Diodor. Sic. lib. xii. p. 106. Οὗτος (sc. Γοργίας ὁ ῥήτωρ) καὶ τέχνας ῥητορικὰς πρῶτος ἐξεῦρε, καὶ κατὰ τὴν σοφιστείαν τοσοῦτον τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλεν, ὥστε μισθὸν λαμβάνειν παρὰ τῶν μαθητῶν μνᾶς ἑκατόν. Videsis Cicer. De Orat. lib. i. cap. 22. et lib. iii. cap. 32. Eund. in Oratore, cap. 12. et De Fin. lib. ii. cap. 1. Quinctil. Instit. orat. lib. iii. cap. 1. Ælian. H. V. lib. i. cap. 23. et quæ ibi notarunt viri eruditi.

[2] Πράξεις·] Vide supra p. 31. not. 4.

[3] Ὄνομα μέγα,] Sic Κύρ. Παιδ. lib. iv. p. 251.—τὸ τούτου ὄνομα μέγιστον ηὔξετο.

[4] Καλῶν μὲν καὶ ἀγαθῶν] Hunc nominum istorum ordinem usus adeo confirmavit, ut regulam

C. VI. μὲν καὶ ἀγαθῶν [r]ἱκανὸς[1] ἦν· οὐ μέντοι [s]οὐδ' αἰδῶ τοῖς στρατιώταις [t]ἑαυτοῦ οὔτε φόβον ἱκανὸς ἐμποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ ᾐσχύνετο μᾶλλον τοὺς στρατιώτας, ἢ οἱ [2]ἀρχόμενοι ἐκεῖνον· καὶ φοβούμενος μᾶλλον [u]ἦν φανερὸς τὸ ἀπεχθάνεσθαι τοῖς στρατιώταις, ἢ οἱ στρατιῶται τὸ [3]ἀπιστεῖν ἐκείνῳ. Ὤετο δὲ ἀρκεῖν πρὸς τὸ ἀρχικὸν εἶναι καὶ δοκεῖν, [4]τὸν μὲν καλῶς ποιοῦντα ἐπαινεῖν, τὸν δὲ ἀδικοῦντα μὴ ἐπαινεῖν. Τοιγαροῦν αὐτῷ οἱ μὲν καλοὶ κἀγαθοὶ τῶν συνόντων εὖνοι ἦσαν, οἱ δ' ἄδικοι ἐπεβούλευον, ὡς εὐμεταχειρίστῳ ὄντι. Ὅτε δὲ ἀπέθνησκεν, ἦν [x]ἐτῶν ὡς τριάκοντα.

11 [5]Μένων δὲ ὁ Θετταλὸς δῆλος ἦν ἐπιθυμῶν [y]μὲν [6]πλούτου ἰσχυρῶς, ἐπιθυμῶν δὲ ἄρχειν, ὅπως πλείω [z]λαμβάνοι·

[r] ἱκανὸς ἦν] δυνατὸς ἦν MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. [s] οὐδ' αἰδῶ] οὔτ' αἰδῶ Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. [t] ἑαυτοῦ οὔτε φόβον ἱκανὸς ἐμποιῆσαι] αὐτοῦ οὔτε φόβον ἐμποιῆσαι, omiſſo ἱκανὸς, MS. Eton. [u] ἦν φανερὸς] ἢ ἂν φανερὸς Edd. vett. et MS. Guelf. [x] ἐτῶν ὡς] ὡς ἐτῶν Caſtal. [y] μὲν Suidas omittit. [z] λαμβάνοι] λαμβάνῃ Suid. et Stob.

inde conficeret Helladius apud Photium biblioth. p. 1578. ſcilicet, Ὅτι καλὸς καὶ ἀγαθὸς οἱ Ἀττικοὶ λέγοντες, ἀγαθὸς καὶ καλὸς οὐ λέγουσι. Scripſit tamen Noſter Κύρ. Παιδ. p. 173.—ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ καλὰ πράττοντα—.

[1] Ἱκανὸς] Quidam MSS. δυνατὸς, quod ex librarii interpretem agentis calamo fluxit. Vide p. 138. not. 3.

[2] Ἀρχόμενοι] Vide p. 174. not. 5.

[3] Ἀπιστεῖν] Lege ſcripta p. 173. not. 1.

[4] Τὸν μὲν καλῶς &c.] Confer Κύρ. Παιδ. p. 82.

[5] Μένων δὲ &c.] Simultatis Noſtrum inter et Platonem argumentum a varia, quam uterque ſecutus eſt, mores Menonis deſcribendi ratione ducit Athenæus lib. xi. cap. ult. Ὁ μὲν Ξενοφῶν, inquit, συναναβὰς Κύρῳ εἰς Πέρσας μετὰ τῶν μυρίων Ἑλλήνων, καὶ ἀκριβῶς εἰδὼς τὴν προδοσίαν τοῦ Θεσσαλοῦ Μένωνος, ὅτι αὐτὸς αἴτιος ἐγένετο τοῖς περὶ Κλέαρχον τῆς ἀπωλείας τῆς ὑπὸ Τισσαφέρνου γενομένης, καὶ οἷός τις ἦν τὸν τρόπον, ὡς χαλεπὸς, ὡς ἀσελγὴς διηγησάμενος· ὁ καλὸς Πλάτων, μονονουχὶ εἰπὼν, οὐκ ἔστ' ἔτυμος λόγος οὗτος, ἐγκώμια αὐτοῦ διεξέρχεται—Adde Laert. lib. ii. ſegm. 50.

[6] Πλούτου &c.] MSS. Eton. et Par. πλουτεῖν, ideo, opinor, quod ἄρχειν mox ſequatur. Sed vide p. 24. not. 3. Suidas etiam ad v. Μένων receptam ſervat lectionem.

ἐπιθυμῶν δὲ τιμᾶσθαι, ἵνα πλείω [a]κερδάνοι· φίλος τ' C. VI.
ἐβούλετο εἶναι τοῖς [b]μέγιστον δυναμένοις, [c]ἵνα ἀδικῶν μὴ
διδοίη δίκην. [d]Ἐπὶ δὲ τὸ κατεργάζεσθαι ὧν ἐπιθυμοίη,
[1]συντομωτάτην ὁδὸν ᾤετο εἶναι διὰ τοῦ ἐπιορκεῖν τε, καὶ
ψεύδεσθαι, καὶ ἐξαπατᾷν· [2]τὸ δὲ ἁπλοῦν τε καὶ ἀληθὲς, τὸ
αὐτὸ τῷ ἠλιθίῳ εἶναι. Στέργων δὲ [e]φανερὸς μὲν ἦν οὐ- 12
δένα, ὅτῳ δὲ φαίη φίλος εἶναι, τούτῳ [f]ἔνδηλος ἦν ἐπιβου-
λεύων. Καὶ πολεμίου μὲν οὐδενὸς κατεγέλα, τῶν δὲ συν-
όντων πάντων ὡς καταγελῶν ἀεὶ διελέγετο. Καὶ τοῖς μὲν
τῶν πολεμίων κτήμασιν οὐκ ἐπεβούλευε· (χαλεπὸν γὰρ
ᾤετο εἶναι τὰ τῶν φυλαττομένων λαμβάνειν) [g]τὰ δὲ τῶν
φίλων [3]μόνος ᾤετο εἰδέναι ὅτι ῥᾷστον ἀφύλακτα λαμβά-
νειν. Καὶ ὅσους μὲν [h]ᾐσθάνετο ἐπιόρκους καὶ ἀδίκους, ὡς 13
εὖ ὡπλισμένους ἐφοβεῖτο· [4]τοῖς δ' ὁσίοις καὶ ἀλήθειαν
ἀσκοῦσιν ὡς ἀνάνδροις ἐπειρᾶτο χρῆσθαι. Ὥσπερ δέ τις
ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ, [5]καὶ ἀληθείᾳ, καὶ δικαιότητι,

[a] κερδάνοι] κερδάνῃ Suid. et Stob. [b] μέγιστον] μέγιστα MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [c] ἵνα ἀδικῶν μὴ διδοίη] ἵν' ἀδικῶν μὴ δοίη Suid. [d] ἐπὶ δὲ τὸ] ἐπὶ τὸ δὲ Suid. [e] φανερὸς] φανερῶς Suid. [f] ἔνδηλος ἦν] ἔνδηλος ἐγίνετο Zeun. ex Suid. et MS. Par. [g] τὰ δὲ τῶν] ἀλλὰ τὰ τῶν Suid. [h] ᾐσθάνετο] ἂν αἰσθάνοιτο Zeun. ex MS. Par. αἰσθάνοιτο Suid. ἀναισθάνοιτο MS. Eton.

[1] Συντομωτάτην ὁδὸν &c.] Confer Κύρ. Παιδ. p. 87.

[2] Τὸ δὲ ἁπλοῦν τε καὶ &c.] MSS. Eton. et Guelf. Stobæus et edd. vett. omnes dant, τὸ δὲ ἁπλοῦν τε καὶ ἠλίθιον ἐνομίζετο αὐτῷ ἠλιθίῳ εἶναι. Suidas, ad v. Ἠλίθιος, habet τὸ δὲ ἁπλοῦν καὶ ἀληθὲς ἐνομίζετο αὐτῷ ἠλίθιον εἶναι: quam fere ſcripturam ſequitur idem ad v. Μένων. Lectionem receptam recte exhibent editiones Steph. et Leuncl.

[3] Μόνος ᾤετο &c.] In MSS. Eton. Par. et marg. Steph. deeſt ὅτι ante ῥᾷστον, quod ſtatim excipit ὂν, finalis ſcil. ejus iterata ſyllaba. Vulgatam lectionem Suidas et principes tuentur editiones.

[4] Τοῖς δ' ὁσίοις καὶ &c.] Phavor. Ὅσιος, ὁ περὶ τὰ θεῖα δίκαιος. Conjunxit Noſter ὁσίους καὶ εὐόρκους in fine Hiſt. Gr. lib. ii.

[5] Καὶ ἀληθείᾳ,] Apud Suidam, ad v. Μένων, voces iſtæ non leguntur.

C. VI. [i]οὕτω καὶ Μένων ἠγάλλετο τῷ ἐξαπατᾶν δύνασθαι, τῷ
[k]πλάσασθαι ψευδῆ, τῷ φίλους διαγελᾶν· τὸν δὲ μὴ παν-
οῦργον, [l]ἀπαίδευτον ἐνόμιζεν εἶναι. [1]Καὶ παρ᾽ οἷς μὲν
ἐπεχείρει πρωτεύειν φιλίᾳ, διαβάλλων τοὺς πρώτους, τού-
14 τους ᾤετο δεῖν [m]κτήσασθαι. Τὸ δὲ πειθομένους [n]τοὺς στρα-
τιώτας παρέχεσθαι, ἐκ τοῦ συναδικεῖν αὐτοῖς ἐμηχανᾶτο.
Τιμᾶσθαι δὲ καὶ θεραπεύεσθαι ἠξίου, [o]ἐπιδεικνύμενος ὅτι
πλεῖστα δύναιτο καὶ ἐθέλοι ἂν ἀδικεῖν. [p]Εὐεργεσίαν δὲ
κατέλεγεν, [2]ὁπότε τις αὐτοῦ ἀφίστατο, ὅτι χρώμενος αὐτῷ
οὐκ ἀπώλεσεν αὐτόν. Καὶ τὰ μὲν δὴ ἀφανῆ ἔξεστι περὶ
15 αὐτοῦ ψεύδεσθαι· ἃ δὲ πάντες ἴσασι, τάδ᾽ ἐστί. [3]Παρὰ
Ἀριστίππῳ μὲν, ἔτι ὡραῖος ὢν, στρατηγεῖν διεπράξατο τῶν
ξένων· Ἀριαίῳ δὲ βαρβάρῳ ὄντι, ὅτι μειρακίοις καλοῖς
ἥδετο, οἰκειότατος ἔτι ὡραῖος ὢν ἐγένετο· αὐτὸς δὲ [4]παιδικὰ
16 εἶχε Θαρύπαν, ἀγένειος ὢν γενειῶντα. Ἀποθνησκόντων δὲ
τῶν [q]στρατηγῶν, ὅτι ἐστράτευσαν ἐπὶ βασιλέα [r]σὺν Κύρῳ,
[5]τὰ αὐτὰ πεποιηκὼς οὐκ ἀπέθανε· μετὰ δὲ τὸν τῶν ἄλ-
λων θάνατον στρατηγῶν, τιμωρηθεὶς ὑπὸ βασιλέως ἀπέ-
θανεν, οὐχ ὥσπερ Κλέαρχος καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἀπο-

[i] οὕτω καὶ] καὶ abeſt a Suid. et MS. Par. [k] πλάσασθαι] πλάσαι Suid. [l] ἀπαίδευτον] τῶν ἀπαιδεύτων Zeun. ex MS. Par. τῶν ἀπαιδεύτων ἀεὶ MS. Eton. [m] κτήσασθαι] κτήσεσθαι Edd. vett. et MS. Guelf. [n] τοὺς στρατιώτας] τοὺς abeſt a Suid. [o] ἐπιδεικνύμενος] ἐπιδεικνύων Suid. [p] εὐεργεσίαν] εὐεργεσίας Suid. [q] στρατηγῶν] συστρατηγῶν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [r] σὺν Κύρῳ] ξὺν Κύρῳ MS. Par.

[1] Καὶ παρ᾽ οἷς μ̃ &c.] Suidæ, loco cit. exemplaria dant, καὶ παρ᾽ οἷς μὲν ἐπεχείρει πρωτεύειν, διαβάλλων φιλίαν, τοὺς πρώτους τούτῳ ᾤετο δεῖν κλήσασθαι. Sed emendanda ſunt illa, non mutanda vulgata ſcriptura, quæ etiam in MS. Par. reperitur.

[2] Ὁπότε τις &c.] Suidas legit, ὅτε τὶς &c.

[3] Παρὰ Ἀριστίππῳ &c.] Lege p. 7. et quæ ſcripta ſunt not. 2.

[4] Παιδικὰ] Vide p. 171. not. 2.

[5] Τὰ αὐτὰ πεποιηκὼς οὐκ &c.] Confer Diodor. Sic. lib. xiv. p. 257. et Plutarch. in Artoxerxe, p. 1020.

τμηθέντες τὰς κεφαλάς· ([s]ὥσπερ[1] κάλλιστος θανάτων C. VI.
[t]ἐδόκει εἶναι) ἀλλὰ ζῶν αἰκισθεὶς ἐνιαυτὸν, ὡς πονηρὸς, λέγεται [u]τελευτῆς τυχεῖν.

Ἀγίας τε ὁ Ἀρκὰς, καὶ Σωκράτης ὁ Ἀχαιὸς [2]καὶ τούτω 17
ἀπεθανέτην· τούτων δὲ οὐδεὶς οὔθ' ὡς ἐν πολέμῳ κακῶν κατεγέλα, οὔτ' ἐς φιλίαν αὐτοὺς ἐμέμφετο. [3]Ἤστην τε ἄμφω ἀμφὶ τετταράκοντα ἔτη ἀπὸ γενεᾶς.

[s] ὥσπερ κάλλιστος θανάτων] ὅπερ κάλλιστον θανάτων Edd. vett. ὥσπερ κάλλιστος θάνατος marg. Steph. ὥσπερ τάχιστος θάνατος MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [t] ἐδόκει] δοκεῖ MS. Eton. et marg. Steph. [u] τελευτῆς] τῆς τελευτῆς Zeun. ex MS. Par.

[1] Ὥσπερ κάλλιστος &c.] Vide p. 104. not. 1.

[2] Καὶ τούτω] Adi p. 133. not. 6.

[3] Ἤστην τε ἄμφω &c.] Per pleonaſmum literæ σ Atticis familiarem ſcribitur ἤστην pro ἤτην. Videſis Cl. Maittaire de dialecto Attica p. 44. Cæterum, pro τετταράκοντα MSS. Eton. Par. et marg. Steph. exhibent τὰ πέντε καὶ τριάκοντα.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

ARGUMENTUM.

IN Græcorum exercitu ducibus orbato fit omnium conturbatio ſumma. Tandem Xenophon, qui cur illi expeditioni interfuit, paucis narratur, ſomnio commonitus rei publicæ conſulere adgreditur. Convocatis igitur primum cohortis, quæ Proxeni fuerat, præfectis, mox cæteris ducibus ſuperſtitibus omnibus, maſcula oratione hortatur, ut ipſi bono animo ſint, et novis ducibus conſtitutis, vim vi repellant. De Xenophontis ſententia, novi duces creantur. Concione militum advocata, primum Chiriſophus, tum Cleanor, ad fortiter pugnandum adhortantur. Denique Xenophon animos confirmat, tollit impedimenta quæ obſtare videbantur, et oſtendit modum itineris faciendi et prœlii ineundi. Græcis proficiſcentibus extremum agmen a Mithridate vexatur. Mox ipſe Tiſſaphernes cum ingentibus copiis offert ſe conſpectui et exercitum adoritur; multis ſuorum amiſſis depellitur, et extra telorum jactum ſequitur. Etſi in itinere a Tiſſapherne laceſſiti Græci longius in dies progrediuntur.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ [a] ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Γ΄.

ΟΣΑ μὲν δὴ [1] ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου οἱ Ἕλλη- C. I.
νες ἔπραξαν μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα, ἐπεὶ Κῦρος ἐτε-
λεύτησεν, ἐγένετο, ἀπιόντων τῶν Ἑλλήνων σὺν Τισσαφέρνει
ἐν ταῖς σπονδαῖς, ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται. Ἐπεὶ 2
δὲ οἵ τε στρατηγοὶ συνειλημμένοι ἦσαν, [2] καὶ τῶν λοχαγῶν
καὶ [b] στρατιωτῶν οἱ συνεπόμενοι ἀπολώλεσαν, ἐν πολλῇ δὴ
ἀπορίᾳ ἦσαν οἱ Ἕλληνες, [c] ἐνθυμούμενοι ὅτι ἐπὶ ταῖς βα-
σιλέως θύραις ἦσαν, [3] κύκλῳ δὲ αὐτοῖς πάντῃ πολλὰ καὶ
ἔθνη καὶ πόλεις πολέμιαι ἦσαν· ἀγορὰν δὲ οὐδεὶς ἔτι παρ-
έξειν ἔμελλεν, ἀπεῖχον δὲ τῆς Ἑλλάδος [d] πλέον ἢ μύρια
στάδια, ἡγεμὼν δὲ οὐδεὶς [e] τῆς ὁδοῦ ἦν, ποταμοὶ δὲ διεῖργον
ἀδιάβατοι ἐν μέσῳ τῆς οἴκαδε ὁδοῦ· [f] προδεδώκασι δὲ αὐ-

[a] ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Γ΄.] ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ λόγος τρίτος MS. Par. [b] στρατιωτῶν] τῶν στρατιωτῶν MSS. Par. et Guelf. [c] ἐνθυμούμενοι] ἐννοούμενοι Codd. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. Poſt ἐνθυμούμενοι Zeun. ex cod. Guelf. reſtituit μέν. [d] πλέον] οὐ μεῖον MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [e] τῆς ὁδοῦ] τῆς deeſt in Junt. [f] προδεδώκασι] προυδεδώκασι Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ &c.] Ita edit. Steph. et veteres quædam. In Leunclav. perperam omittitur articulus ante μετά. Male etiam MSS. Eton. et Par. —Κύρου ἀναβάσει Ἕλληνες &c.

[2] Καὶ τῶν λοχαγῶν &c.] Pro καὶ ἐκ τῶν &c. Vide p. 71. not. 2.

[3] Κύκλῳ δ' αὐτοῖς πάντῃ] Ultima vox deeſt in MSto. Eton. quam tamen recte ſervarunt libri editi. Vide p. 67. not. 1. Similiter Arrian. de Expedit. Alex. lib. i. cap. 28. ἐν κύκλῳ—πάντῃ &c.

C. I. τοὺς καὶ οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες βάρβαροι, μόνοι δὲ καταλελειμμένοι ἦσαν, οὐδὲ ἱππέα οὐδένα σύμμαχον ἔχοντες· ὥστ' [g]εὔδηλον ἦν, [1]ὅτι νικῶντες μὲν [h]οὐδ' ἂν ἕνα φεύγοντα [i]κατακαίνοιεν, ἡττηθέντων δὲ αὐτῶν οὐδεὶς ἂν λειφθείη.

3 [2]Ταῦτα ἐννοούμενοι, καὶ ἀθύμως ἔχοντες, ὀλίγοι μὲν αὐτῶν εἰς τὴν ἑσπέραν [3]σίτου ἐγεύσαντο, ὀλίγοι δὲ [k]πυρὰ ἔκαυσαν, ἐπὶ δὲ τὰ ὅπλα πολλοὶ οὐκ ἦλθον [l]ταύτῃ τῇ νυκτί· ἀνεπαύετο δὲ ὅπου [m]ἐτύγχανεν ἕκαστος, [4]οὐ δυνάμενοι καθ-

[g] εὔδηλον ἦν] Ald. omittit ἦν. [h] οὐδ' ἂν ἕνα] οὐδένα ἂν MSS. Par. et Eton. pro ἕνα Ald. dat ἕνεκα. [i] κατακαίνοιεν] κατακτάνοιεν MS. Eton. [k] πυρὰ ἔκαυσαν] πυρὰν ἔκαυσαν Vulg. πῦρ ἀνέκαυσαν Zeun. ex cod. reg. et MS. Par. [l] ταύτῃ τῇ νυκτί· ἀνεπαύετο] ταύτην τὴν νύκτα· ἀνεπαύοντο Zeun. ex MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [m] ἐτύγχανεν] ἐτύγχανον MS. Eton.

[1] Ὅτι νικῶντες μὲν οὐδ' ἂν &c.] Participium φεύγοντα ex conſentientibus Stephani et Leunclavii conjecturis huc adduxi: quibus Amaſæi favet interpretatio; vertit enim, *ex quo futurum erat, ut neque victores fugientes aſſequi, &c.* Sic Κύρ. Παιδ. p. 272. —ποίους ἢ ἱππέας, ἢ τοξότας,—ἄνευ ἵππων ὄντες δυναίμεθα ἂν φεύγοντας ἢ λαβεῖν, ἢ κατακαίνειν; vides (verba ſunt hæc Leunclaviana) φεύγοντας κατακαίνειν dici, quod verbum inſolentius hic quoque reperitur: ut omnino φεύγοντα κατακαίνοιεν ſcribendum ſit. Nam ſtantes, uti dictum, adverſarios in acie quin egregie Græci occidere poſſent, nullum erat dubium; fugientes vero non itidem, ob penuriam equitatus.

[2] Ταῦτα ἐννοούμενοι &c.] Vide p. 82. not. 1. MS. Eton. idem hoc participium pro ἐνθυμούμενοι ὅτι ἐπὶ ταῖς βασιλέως &c. exhibet. Sed recte ſe habet vulgata ſcriptura: nam ſic ſupra Noſter p. 148. Ἐγὼ ἐνθυμοῦμαι μὲν καὶ ταῦτα πάντα· ἐννοῶ δὲ &c. Vide ſis Taciti Annal. lib. i. cap. 65. et quæ ibi notarunt Lipſius et Gruterus.

[3] Σίτου ἐγεύσαντο, &c.] Adi p. 102. not. 2. Cæterum, pro πυρὰν, quod hactenus libri editi prætulerunt, πυρὰ, Stephano probante, repoſui. Sic infra Noſter lib. vi. fere medio, ἐπειδὴ τὰ πυρὰ οὐχ ἑωρῶμεν, &c. At vero πυρὰ θηλυκῶς, proprie denotat τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ νεκρῷ ἁπτόμενον. De ſignificatione vocis ὅπλα, mox ſequuturæ, conſule p. 152. not. 4.

[4] Οὐ δυνάμενοι καθεύδειν ὑπὸ &c.] Locum hunc cum Virgilianis iſtis contulit Muretus:

Nec mihi jam patriam antiquam ſpes ulla videndi,
Nec dulces natos, exoptatumque parentem.

Æn. ii. ver. 137. et ſeq.

εὔδειν ὑπὸ λύπης, καὶ πόθου πατρίδων, γονέων, γυναικῶν, C. I.
παίδων, οὓς οὔ ποτε ἐνόμιζον ἔτι ὄψεσθαι. Οὕτω μὲν δια-
κείμενοι πάντες ἀνεπαύοντο·

Ἦν δέ τις ἐν τῇ στρατιᾷ Ξενοφῶν Ἀθηναῖος, ὃς οὔτε 4
στρατηγὸς, οὔτε λοχαγὸς, οὔτε στρατιώτης ὢν συνηκολούθει,
[1]ἀλλὰ Πρόξενος αὐτὸν μετεπέμψατο οἴκοθεν, ξένος ὢν
ἀρχαῖος· ὑπισχνεῖτο δὲ [m]αὐτῷ, εἰ ἔλθοι, φίλον Κύρῳ
ποιήσειν· [2]ὃν αὐτὸς ἔφη κρείττω ἑαυτῷ νομίζειν τῆς πατρί-
δος. Ὁ μέντοι Ξενοφῶν ἀναγνοὺς τὴν ἐπιστολὴν, ἀνακοι- 5
νοῦται Σωκράτει τῷ Ἀθηναίῳ περὶ τῆς πορείας. [3]Καὶ ὁ
Σωκράτης ὑποπτεύσας μή τι πρὸς τῆς [n]πόλεώς οἱ ὑπαί-
τιον εἴη Κύρῳ φίλον γενέσθαι, (ὅτι ἐδόκει ὁ Κῦρος προθύ-
μως τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐπὶ [o]τὰς Ἀθήνας συμπολεμῆ-
σαι) συμβουλεύει τῷ Ξενοφῶντι ἐλθόντι εἰς Δελφοὺς ἀνα-
κοινῶσαι τῷ θεῷ περὶ τῆς πορείας. Ἐλθὼν δὲ ὁ Ξενοφῶν
ἐπήρετο τὸν Ἀπόλλω, τίνι ἂν θεῶν θύων καὶ εὐχόμενος
κάλλιστ' ἂν καὶ ἄριστα ἔλθοι τὴν ὁδὸν, ἣν ἐπινοεῖ, καὶ κα-
λῶς πράξας [4]σωθείη. Καὶ ἀνεῖλεν αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων,
θεοῖς οἷς ἔδει θύειν. Ἐπεὶ δὲ πάλιν ἦλθε, λέγει τὴν 6
μαντείαν τῷ Σωκράτει. Ὁ δ' ἀκούσας ᾐτιᾶτο αὐτὸν,

[m] *αὐτῷ*] Edd. vett. et MS. Guelf. hic illud omittunt, et reponunt ante *Κύρῳ*.
[n] *πόλεώς οἱ*] excidit *οἱ* in MS. Guelf. [o] *τὰς Ἀθήνας*] *ταῖς Ἀθήναις* Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Ἀλλὰ Πρόξενος &c.] Max. Tyr. Diſſert. 5. ſub fin. Ξενοφῶντα δὲ καλεῖ μὲν Πρόξενος, παραπέμπει δὲ Ἀπόλλων, συνεκπέμπει δὲ ὁ Σωκράτης ἐκ τῆς πολλῆς σχολῆς καὶ θεωρίας ἐπὶ στρατείαν καὶ στρατηγίαν, καὶ σωτηρίαν Ἑλλήνων μυριάδων.

[2] Ὃν αὐτὸς ἔφη κρείττω &c.] i. e. *a quo plura ſe* (verba ſunt Stephani) *quam a patria expectare aiebat.*

[3] Καὶ ὁ Σωκράτης ὑποπτεύσας &c.] Conſule Diſſertat. i. Κύρ. Παιδ. præmiſſæ p. 3.

[4] Σωθείη.] Compendium loquendi ſequens, verbum illud unum poſuit pro *σωθείη εἰς Ἀθήνας*, vel *εἰς τὴν Ἑλλάδα* : uti ſupra p. 142.—*ἀποσῶσαι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὑμᾶς* : infra lib. vi. fere medio, *ἐπεθύμουν εἰς τὴν Ἑλλάδα σώζεσθαι.*

C. I. ὅτι [p] οὐ τοῦτο πρότερον ἠρώτα, πότερον [q] λῷον [r] αὐτῷ εἴη πορεύεσθαι, ἢ μένειν, ἀλλ' αὐτὸς κρίνας ἰτέον εἶναι, τοῦτο ἐπυνθάνετο, ὅπως ἂν κάλλιστα πορευθείη. Ἐπεὶ μέντοι οὕτως ἤρου, [1] ταῦτ', ἔφη, χρὴ ποιεῖν, ὅσα ὁ θεὸς ἐκέλευσεν.

7 Ὁ μὲν δὴ Ξενοφῶν οὕτω [s] θυσάμενος οἷς ἀνεῖλεν ὁ θεὸς, ἐξέπλει, [2] καὶ καταλαμβάνει ἐν Σάρδεσι Πρόξενον καὶ Κῦρον, μέλλοντας ἤδη [3] ὁρμᾷν τὴν ἄνω ὁδόν· καὶ συνεστάθη Κύρῳ. Προθυμουμένου δὲ τοῦ Προξένου, καὶ ὁ Κῦρος [t] συμπρουθυμεῖτο μεῖναι αὐτόν· εἶπε δὲ ὅτι ἐπειδὰν τάχιστα ἡ [u] στρατεία λήξῃ, εὐθὺς ἀποπέμψει αὐτόν. Ἐλέγετο δὲ [4] ὁ στόλος εἶναι εἰς [x] Πεισίδας.

8 Ἐστρατεύετο μὲν δὴ, οὕτως ἐξαπατηθεὶς, οὐχ ὑπὸ τοῦ Προξένου· (οὐ γὰρ ᾔδει τὴν ἐπὶ βασιλέα ὁρμὴν, οὐδ' ἄλλος οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων, πλὴν Κλεάρχου) ἐπεὶ μέντοι εἰς Κιλικίαν ἦλθον, σαφὲς πᾶσιν [y] ἐδόκει εἶναι, ὅτι ὁ στόλος εἴη ἐπὶ βασιλέα. Φοβούμενοι δὲ τὴν ὁδὸν, καὶ ἄκοντες ὅμως οἱ πολλοὶ [5] δι' αἰσχύνην καὶ ἀλλήλων καὶ Κύρου συνηκολού-
9 θησαν· ὧν εἷς καὶ Ξενοφῶν ἦν. Ἐπεὶ δ' ἀπορία ἦν,
ἐλυπεῖτο μὲν σὺν τοῖς ἄλλοις, καὶ οὐκ ἐδύνατο καθεύδειν·

p οὐ τοῦτο πρότερον] οὔ τοι τὸ πρῶτον MS. Par. Pro πρότερον marg. Steph. dat πρῶτον. q λῷον] λῶον MS. Par. r αὐτῷ] ἑαυτῷ MS. Eton. s θυσάμενος] θεασάμενος MS. Guelf. t συμπρουθυμεῖτο] συνεπιπροθυμεῖτο MSS. Par. et Eton. u στρατεία] στρατιὰ Edd. vett. et MS. Guelf. x Πεισίδας] Πισσίδας MS. Par. y ἐδόκει] ἤδη ἐδόκει MS. Par.

[1] Ταῦτ', ἔφη, χρὴ &c.] Lege modo adlata ex Max. Tyrio, p. præced. not. 1.

[2] Καὶ καταλαμβάνει ἐν Σάρδεσι &c.] Videſis p. 9, 10.

[3] Ὁρμᾷν τὴν &c.] Pro ὁρμᾷν εἰς vel ἐπὶ &c. quarum præpoſitionum uſitata ſatis eſt ellipſis poſt verba motum ad locum ſignificantia. Vide p. 8. not. 2. Similiter Xenoph. Κύρ. Παιδ. p. 644. ὥρμα δὴ ταύτην τὴν στρατείαν &c. Conf. not. 1. ad cap. 2. §. 12.

[4] Ὁ στόλος] Adi p. 31. not. 2. et confer p. 8.

[5] Δι' αἰσχύνην καὶ &c.] Ex philoſophorum definitione apud A. Gell. lib. xix. cap. 6. αἰσχύνη ἐστὶ φόβος δικαίου ψόγου, i. e. *timor juſtæ reprehenſionis*.

[1]μικρὸν ᾗ [z]ὕπνε λαχὼν, εἶδεν ὄναρ. Ἔδοξεν αὐτῷ, [2]βροντῆς γινομένης, σκηπτὸς πεσεῖν εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν, καὶ [3]ἐκ τέτε λάμπεσθαι πᾶσαν. Περίφοβος δ' εὐθὺς ἀνηγέρθη, [4]καὶ τὸ ὄναρ πῆ μὲν ἔκρινεν ἀγαθόν· (ὅτι ἐν πόνοις ὢν καὶ κινδύνοις φῶς μέγα ἐκ Διὸς ἰδεῖν ἔδοξε) πῆ δὲ καὶ ἐφοβεῖτο, (ὅτι [5]ἀπὸ Διὸς μὲν βασιλέως τὸ ὄναρ ἐδόκει αὐτῷ εἶναι, κύκλῳ δ' ἐδόκει λάμπεσθαι τὸ πῦρ,) C. I.

[z] ὕπνε sic MS. Par. ὕπνον libr. edd. codd. Eton. et Guelf.

[1] Μικρὸν δὲ ὕπνου &c.] MSS. Eton. Guelf. et libri editi repræſentant ὕπνον: cui vulgata ſcriptura omnino præferenda eſt. Sic in Hierone fere medio, δείπνε καὶ ὕπνε τυγχάνομεν. Cæterum, ſimiliter Xenophon dixit Κύρ. Παιδ. p. 646. ὄναρ εἶδε τοιόνδε—Sic *cernere* et *videre* ſomnia Latini. Similiter Lucian. in Cynico fere med. ὕπνε λαχεῖν &c.

[2] Βροντῆς γενομένης, &c.] De fulminum generibus, ex Feſto ad Lycophr. Caſſandr. Meurſius hæc adtulit: *Manubiæ Jovis tres dicuntur eſſe; quarum unæ ſunt minimæ, quæ moneant, placidæque ſint. Alteræ, quæ majores ſint, ac veniant cum fragore, diſcutiantque, aut divellant, quæ a Jove ſint, et conſilio deorum mitti exiſtimentur. Tertiæ bis ampliores, quæ cum igne veniant: et quanquam nullum ſine igne fulgur eſt, hæ propriam differentiam habeant, quod aut adurant, aut fuligine deforment, aut accendant, quæ ſtatum mutent deorum conſilio ſuperorum.* Cæterum, σκηπτὸς, Scholiaſte in Lycophr. ad ver. 383. interprete, eſt ὁ κάτω φερόμενος, καὶ πληκτικὸς, καὶ αἰφνίδιος κεραυνὸς, ὃς γίνεται παχυνθέντος τοῦ πυρώδες πνεύματος.

[3] Ἐκ τέτε] Vide Κύρ. Παιδ. p. 73. not. 1.

[4] Καὶ τὸ ὄναρ πῆ &c.] Videſis Artemid. ὀνειροκριτ. lib. ii. cap. 8. 10: et lib. iv. cap. 67. et Duporti prælect. in Theophr. p. 473. Lucem autem cœlo miſſam fauſta ſæpe lætaque polliceri putarunt veteres. Κύρ. Παιδ. p. 256.—ἐπεὶ νὺξ ἐγένετο, λέγεται φῶς τῷ Κύρῳ καὶ τῷ στρατεύματι ἐκ τῦ ὀρανῦ προφανὲς γενέσθαι, ὥστε πᾶσι φρίκην μὲν πρὸς τὸ θεῖον ἐγγίγνεσθαι, θάρσος δὲ πρὸς τοὺς πολεμίες.

[5] Ἀπὸ Διὸς μὲν &c.] Homer. Il. α'. ver. 63. καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Lucian. περὶ τῦ ἐνυπνίε, ſub fin. Οὐδὲ γὰρ ὁ Ξενοφῶν ποτε διηγέμενος τὸ ἐνύπνιον, ὡς ἐδόκει αὐτῷ καὶ ἐν τῇ πατρῴᾳ οἰκίᾳ, καὶ τὰ ἄλλα. Ἴστε γὰρ οὐχ ὑπόκρισιν τὴν ὄψιν, ἐδὲ ὡς φλυαρεῖν ἐγνωκὼς αὐτὰ διεξῄει· καὶ ταῦτα, ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἀπογνώσει πραγμάτων, περιεστώτων πολεμίων, ἀλλά τι καὶ χρήσιμον εἶχεν ἡ διήγησις.

C. I. μὴ οὐ δύναιτο ἐκ τῆς χώρας ἐξελθεῖν τῆς βασιλέως, ἀλλ' [1]εἴργοιτο πάντοθεν ὑπό τινων ἀποριῶν.

10 [a]Ὁποῖόν τι μὲν δή ἐστι τὸ τοιοῦτον ὄναρ ἰδεῖν, ἔξεστι σκοπεῖν ἐκ τῶν συμβάντων μετὰ τὸ ὄναρ. [b]Γίγνεται [c]γὰρ τάδε εὐθύς· [2]Ἐπειδὴ ἀνηγέρθη, πρῶτον μὲν ἔννοια αὐτῷ ἐμπίπτει, Τί κατάκειμαι; ἡ δὲ νὺξ προβαίνει· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ εἰκὸς τοὺς πολεμίους ἥξειν. Εἰ δὲ γενησόμεθα ἐπὶ βασιλεῖ, τί ἐμποδὼν μὴ οὐχὶ [d]πάντα μὲν τὰ χαλεπώτατα ἐπιδόντας, πάντα δὲ τὰ δεινότατα παθόντας, ὑβριζομένους ἀποθανεῖν; Ὅπως δὲ ἀμυνούμεθα, οὐδεὶς παρασκευάζεται οὐδ' ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ κατακείμεθα, ὥσπερ ἐξὸν [e]ἡσυχίαν ἔχειν. Ἐγὼ οὖν τὸν ἐκ ποίας πόλεως [3]στρατηγὸν προσδοκῶ ταῦτα πράξειν; ποίαν δ' ἡλικίαν ἐμαυτῷ ἐλθεῖν ἀναμένω; οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι πρεσβύτερος ἔσομαι,
11 ἐὰν [4]τήμερον προδῶ ἐμαυτὸν τοῖς πολεμίοις. Ἐκ τούτου
ἀνίσταται, καὶ συγκαλεῖ τοὺς Προξένου πρῶτον λοχαγούς.

[a] ὁποῖόν τι] Abest τὶ a MS. Guelf. [b] γίγνεται] γίνεται MS. Par. γίγνεσθαι Ald. [c] γὰρ abest a MS. Guelf. [d] πάντα μὲν] Excidit μὲν in Junt. [e] ἡσυχίαν ἔχειν] ἡσυχιάζειν MS. Eton. Pro ἔχειν est ἄγειν in MS. Par. et marg. Steph.

[1] Εἴργοιτο] Phavorin. Εἴργω, τὸ κωλύω, ψιλοῦται· Εἵργω δὲ, τὸ εἰς εἱρκτὴν ἐμβάλλω—δασύνεται. Vide Budæi Comm. L. G. p. 278, 279.

[2] Ἐπειδὴ ἀνηγέρθη, πρῶτον &c.] Aliam hujuſce loci interpunctionem prætulit Leunclavius; nimirum hanc: — τάδε εὐθὺς, ἐπειδὴ ἀνηγέρθη· πρῶτον μὲν &c. Stephanianam ipſe potius ſequendam duxi.

[3] Στρατηγὸν] Vocem hanc pro στρατὸν, quæ locum ejus hactenus in libris impreſſis occupavit, reponendam vidit olim Stephanus. Huic emendationi adſtipulantur etiam Amaſæus, Leunclavius et veteris Gallicæ verſionis auctor.

[4] Τήμερον προδῶ &c.] Thom. Magiſter: Τήμερον, Ἀττικοὶ, οὐ σήμερον. Verbum autem illud recte ad Amaſæum notavit Stephanus ſonare non ſimpliciter *dedidero*, ſed *præ ignavia*, et abjecta omni vitæ cura: ſeu, *perfide tradidero*: quaſi ſe tradens in poteſtatem hoſtium, in ſeipſum perfidus futurus ſit.

Ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, ἔλεξεν, "Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες λοχαγοὶ, C. I.
"οὔτε καθεύδειν δύναμαι, (ὥσπερ, οἶμαι, οὐδ' ὑμεῖς)
"οὔτε κατακεῖσθαι ἔτι, ὁρῶν ἐν οἵοις ἐσμέν. Οἱ [f] μὲν γὰρ
"δὴ πολέμιοι [1] δῆλον ὅτι οὐ πρότερον πρὸς ἡμᾶς τὸν πό-
"λεμον ἐξέφηναν, πρὶν ἐνόμισαν τὰ ἑαυτῶν καλῶς [g] παρ-
"εσκευάσθαι· ἡμῶν δ' [h] οὐδεὶς οὐδὲ [2] ἀντεπιμελεῖται, ὅπως
"ὡς κάλλιστα ἀγωνιούμεθα. Καὶ μὴν εἰ ὑφησόμεθα, καὶ 12
"ἐπὶ βασιλεῖ γενησόμεθα, τί οἰόμεθα πείσεσθαι; [3] ὃς καὶ
"τοῦ ὁμομητρίου καὶ ὁμοπατρίου ἀδελφοῦ, καὶ τεθνηκότος
"ἤδη, ἀποτεμὼν τὴν κεφαλὴν καὶ τὴν χεῖρα ἀνεσταύρω-
"σεν· ἡμᾶς δὲ, οἷς [4] κηδεμὼν μὲν οὐδεὶς πάρεστιν, ἐστρα-
"τεύσαμεν δ' ἐπ' αὐτὸν ὡς δοῦλον ἀντὶ βασιλέως ποιή-
"σοντες, καὶ ἀποκτενοῦντες, εἰ δυναίμεθα, τί ἂν οἰόμεθα
"παθεῖν; [5] Ἆρ' οὐκ ἂν ἐπὶ πᾶν ἔλθοι, ὡς ἡμᾶς τὰ

[f] μὲν γὰρ δὴ] In MS. Eton. deest δή. [g] παρεσκευάσθαι] παρασκευάσασθαι MSS. Par. et Eton. [h] οὐδεὶς οὐδὲ] οὐδεὶς οὐδὲν MS. Eton.

[1] Δῆλον ὅτι] Scribitur etiam δηλονότι. Eandem scripturam restituimus Κύρ. Παιδ. p. 380. et 410.

[2] Ἀντεπιμελεῖται,] Verbum hoc extat etiam Κύρ. Παιδ. p. 322. —ἅμα δὲ αἰσθανόμενος οὐκ ἀχάριστοι οὖσαν, ἀλλ' ἀντεπιμελουμένην διὰ &c. Hoc ideo monere visum est, quia in Lexicis tantum non omittitur.

[3] Ὃς καὶ τοῦ ὁμομητρίου &c.] J. Poll. lib. iii. segm. 22. ἀδελφοὶ δὲ, οἱ μὲν ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρὸς, ὁμοπάτριοι, καὶ ὁμοπάτορες· οἱ δὲ ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς, ὁμομήτριοι, καὶ ὁμομήτορες. Vide p. 104.

[4] Κηδεμὼν] Suidæ est φροντιστὴς, ἐπιμελητὴς, καὶ προνοητής. Fallitur omnino Phavorinus, qui vocem κηδεμὼν παρ' Ἀττικοῖς reperiri neget. Aristoph. vesp. ver. 242. Χθὲς οὖν Κλέων ὁ κηδεμὼν ἡμῖν &c. et versu 730. Εἴθ' ὤφελέ μοι κηδεμὼν, ἢ &c. Porro, quod ad verbum ἀνασταυροῦν attinet, recte notavit Cl. Lamb. Bos ἀνὰ in eo non habere significationem τοῦ *rursum*, sed τοῦ *sursum*. Vide sis ejus Exercitat. Philol. ad Heb. vi. 6.

[5] Ἆρ' οὐκ ἂν ἐπὶ πᾶν &c.] Sic partim ex MSto Eton. partim ex conjectura Stephani locus hic restituendus videtur. In MS. Par. autem legitur ἆρ' οὐκ ἂν ἔλθοι &c. vulgo, ἆρ' οὐκ ἐπίπαν ἔλθοι &c. At Stephanus pro ἐπίπαν, una voce comprehensum, ἐπὶ πᾶν disjunctim haud dubie scribendum censet. Est autem ἐπὶ πᾶν ἐλθεῖν (verba sunt

C. I. " [i]αἴσχιστα αἰκισάμενος, πᾶσιν ἀνθρώποις φόβον [k]παρά-
" σχῃ τοῦ στρατεῦσαί ποτε [l]ἐφ' ἑαυτόν; Ἀλλ' ὅπως τοι μὴ
13 " ἐπ' ἐκείνῳ [m]γενησόμεθα, πάντα ποιητέον. Ἐγὼ μὲν
" οὖν, [n]ἔστ' ἂν μὲν αἱ σπονδαὶ ἦσαν, οὔποτε ἐπαυόμην [o]ἡμᾶς
" μὲν οἰκτείρων, βασιλέα δὲ καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ μακαρίζων,
" διαθεώμενος αὐτῶν [1]ὅσην μὲν χώραν καὶ οἵαν ἔχοιεν,
" ὡς δὲ ἄφθονα τὰ ἐπιτήδεια, ὅσους δὲ θεράποντας, ὅσα
" δὲ κτήνη, χρυσὸν δὲ, ἐσθῆτα δέ· τὰ δ' [p]αὖ τῶν στρατιω-
" τῶν ὁπότε ἐνθυμοίμην, ὅτι τῶν μὲν ἀγαθῶν πάντων
" οὐδενὸς ἡμῖν μετείη, εἰ μὴ πριαίμεθα, ὅτου δὲ [q]ὠνησό-
" μεθα ᾔδειν [2]ἔτι ὀλίγους ἔχοντας, [3]ἄλλως δέ πως πορί-
" ζεσθαι τὰ ἐπιτήδεια ἢ ὠνουμένους, ὅρκους ἤδη κατέχοντας
" ἡμᾶς· [4]ταῦτ' οὖν λογιζόμενος ἐνίοτε, τὰς σπονδὰς μᾶλ-
14 " λον ἐφοβούμην, ἢ νῦν τὸν πόλεμον. Ἐπεὶ μέντοι ἐκεῖνοι

[i] αἴσχιστα] ἔσχατα MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [k] παράσχῃ] παράσχοι MSS. Par. et Eton. [l] ἐφ' ἑαυτὸν] ἐπ' αὐτὸν MS. Par. [m] γενησόμεθα] γενησοίμεθα Edd. vett. et MS. Guelf. γενησώμεθα MS. Eton. [n] ἔστ' ἂν μὲν] ἔστ' ἂν μὲν Steph. fec. In MS. Eton. deeft μέν. [o] ἡμᾶς] ὑμᾶς Junt. et MS. Guelf. [p] αὖ τῶν] αὐτῶν Ald. et Caftal. [q] ὠνησόμεθα] ὠνησαίμεθα MS. Eton.

ejufdem viri eruditi) *Quidvis adgredi, Omnes vias tentare, Qualibet via conari ad aliquid pervenire:* pro quo alibi dicit πάντα ποιεῖν ὅπως cum optativo, et πάντα ποιεῖν ὥστε cum infinitivo. Sic fupra p. 163. οὐκ ἐπὶ τοῦτο ἤλθομεν; Et Arrian. in Epictet. lib. iii. cap. 15. καὶ οὕτως ἔρχου ἐπ' αὐτό.

[1] Ὅσην μὲν χώραν &c.] Vide fis notata ad Κύρ. Παιδ. p. 4. Cæterum, trajectione ufus, fcriptoribus Atticis perquam familiari, dixit διαθεώμενος αὐτῶν ὅσην μὲν χώραν &c. pro διαθεώμενος αὐτῶν χώραν ὅσην μὲν καὶ &c. Nifi forte inferendus fit huic loco articulus τὰ, et intelligendum, uti fit, nomen πράγματα vel χρήματα. Sic infra mox: τὰ δ' αὖ τῶν στρατιωτῶν &c.

[2] Ἔτι ὀλίγους] Sic optime MS. Eton. Libri editi dant ὅτι ὀλίγους: pro quibus aut ἔτι ὀλίγους, aut ὅτι ὀλιγίστους, i. e. *quam pauciffimos*, reponendum jam olim cenfuit Stephanus.

[3] Ἄλλως δέ πως πορίζεσθαι &c.] Lege p. 145, 6.

[4] Ταῦτ' οὖν &c.] Poft longiorem ἐπεμβολὴν, non fine gratia quadam, hac particula fcriptores utuntur Attici. Sic et Latini fuum adhibuerunt *igitur*. Exempla paffim obvia funt.

" ἔλυσαν τὰς σπονδὰς, [1]λελύσθαι μοι δοκεῖ καὶ ἡ ἐκείνων ὕβρις, καὶ ἡ ἡμετέρα ὑποψία. Ἐν μέσῳ γὰρ ἤδη κεῖται ταῦτα τὰ ἀγαθὰ, [2]ἆθλα, ὁπότεροι ἂν ἡμῶν ἄνδρες ἀμείνονες ὦσιν· [3]ἀγωνοθέται δ᾽ οἱ θεοί εἰσιν, οἳ σὺν ἡμῖν, ὡς τὸ εἰκὸς, ἔσονται. Οὗτοι μὲν γὰρ [4]αὐτοὺς ἐπιωρκήκασιν· ἡμεῖς δὲ, πολλὰ ὁρῶντες ἀγαθὰ, στερρῶς αὐτῶν ἀπειχόμεθα, [5]διὰ τοὺς τῶν θεῶν ὅρκους· ὥστε ἐξεῖναί μοι δοκεῖ ἰέναι ἐπὶ τὸν ἀγῶνα πολὺ σὺν φρονήματι μείζονι, ἢ τούτοις. Ἔτι δὲ ἔχομεν σώματα ἱκανώτερα τούτων καὶ ψύχη, καὶ θάλπη, καὶ πόνους φέρειν· ἔχομέν τε [6]καὶ ψυχὰς σὺν τοῖς θεοῖς ἀμείνονας· οἱ δὲ ἄνδρες καὶ τρωτοὶ καὶ θνητοὶ μᾶλλον ἡμῶν, ἢν οἱ θεοὶ, C. I.

[1] Λελύσθαι] Suidas: Λῦτο· ἐλύθη, ἐπαύθη. Eſt autem ὕβρις, ἀδικία πρὸς ἀτιμίαν φέρουσα—οὐ μόνον ἐν λόγοις, ἀλλὰ καὶ ἡ κατὰ πᾶν ἔργον αἰσχρόν.

[2] Ἆθλα, ὁπότεροι &c.] Confer Κύρ. Παιδ. p. 136. Adde Grot. de B. et P. lib. iii. cap. 6. §. 2.

[3] Ἀγωνοθέται δ᾽ οἱ &c.] Phavorino et Suidæ Ἀγωνοθέτης eſt ὁ ἐν τοῖς σκηνικοῖς· Ἀθλοθέτης δὲ, ὁ ἐν τοῖς γυμνικοῖς. Sed cave Grammaticorum diſtinctionem iſtam recte poſitam exiſtimes. Agonum certe nomen ad gymnicorum æque ac ſcenicorum ſeu muſicorum ludos pertinet; ipſoſque adeo athlothetas atque agonothetas eoſdem eſſe ex ſequentibus Pauſaniæ verbis, lib. v. cap. 9. conſtat: Πεντηκοστῇ δὲ ὀλυμπιάδι ἀνδράσι δύο ἐξ ἁπάντων λαχοῦσιν Ἠλείων ἐπετράπη ποιῆσαι τὰ ὀλύμπια· καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἀπὸ ἐκείνου διέμεινε τῶν ἀγωνοθετῶν ὁ ἀριθμὸς τῶν β′. Πέμπτῃ δὲ ὀλυμπιάδι καὶ εἰκοστῇ ἐννέα Ἑλλανοδίκας κατέστησαν—Δευτέρᾳ δὲ ἀπὸ ταύτης ὀλυμπιάδι, προσετέθη καὶ ὁ δέκατος ἀθλοθέτης. Themiſtius itidem orat. 5. p. 68. edit. Harduin. iſta nomina iiſdem certaminum gymnicorum præſidibus promiſcue tribuit: Ὥσπερ δὲ ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἀθλοθέτην ἵενται μὲν ἅπαντες οἱ σταδιεῖς, οὐ μὴν ἅπαντες τὸν αὐτὸν δρόμον, ἀλλ᾽ οἱ μὲν ἔνθεν, οἱ δὲ ἔνθεν, ἀπάντη δὲ ἀγέραστος ὁ ἡττώμενος· οὕτως ἕνα μὲν ὑπολαμβάνεις τὸν μέγαν καὶ ἀληθινὸν ἀγωνοθέτην—.

[4] Αὐτοὺς ἐπιωρκήκασιν] Adi p. 149. not. 3.

[5] Διὰ τοὺς τῶν θεῶν &c.] Vide p. 158. not. 3.

[6] Καὶ ψυχὰς σὺν τοῖς θεοῖς &c.] Max. Tyrius Diſſertat. 22. ſub fin. αἱ δὲ ἄρισται ψυχῆς φύσεις—δέονται ξυναγωνιστοῦ θεοῦ καὶ ξυλλήπτορος τοῦ ἐπὶ θάτερα τὰ κρείττω ῥοπῆς καὶ χειραγωγίας. Adde Cicer. de Nat. Deor. lib. ii. cap. penult. Senecæ epiſt. 41. Cæterum, Steph. pro ἔχομέν τε ſcribendum cenſet ἔχομεν δὲ &c.

C. I. "ὥσπερ τοπρόσθεν, νίκην ἡμῖν διδῶσιν. Ἀλλ' ἴσως γὰρ καὶ
16 "ἄλλοι [r]ταῦτα ἐνθυμοῦνται. Πρὸς τῶν θεῶν, μὴ ἀνα-
"μένωμεν ἄλλους ἐφ' ἡμᾶς ἐλθεῖν, παρακαλοῦντας ἐπὶ
"τὰ κάλλιστα ἔργα, ἀλλ' ἡμεῖς [s]ἄρξωμεν τοῦ [1]ἐξορμῆσαι
"καὶ τοὺς ἄλλους ἐπὶ τὴν ἀρετήν. Φάνητε τῶν λοχαγῶν
"ἄριστοι, καὶ τῶν στρατηγῶν [2]ἀξιοστρατηγότεροι. Κἀγὼ
"δὲ, εἰ μὲν ὑμεῖς ἐθέλετε ἐξορμᾶν ἐπὶ ταῦτα, ἕπεσθαι ὑμῖν
"βούλομαι· εἰ δὲ ὑμεῖς τάττετέ με ἡγεῖσθαι, [3]οὐδὲν προφα-
"σίζομαι τὴν ἡλικίαν, ἀλλὰ καὶ ἀκμάζειν ἡγοῦμαι ἐρύκειν
"ἀπ' ἐμαυτοῦ τὰ κακά." Ὁ μὲν ταῦτα ἔλεξεν·

17 Οἱ δὲ [t]λοχαγοὶ ἀκούσαντες [u]ταῦτα, ἡγεῖσθαι ἐκέλευον ἅπαντες. [4]Πλὴν Ἀπολλωνίδης τις ἦν, βοιωτιάζων τῇ φωνῇ· οὗτος δ' εἶπεν ὅτι φλυαροίη, ὅστις [x]λέγοι ἄλλως πως σωτηρίας ἂν τυχεῖν, ἢ βασιλέα πείσας, εἰ δύναιτο·

[r] ταῦτα] ταὐτὰ Zeun. ſic quoque legit Amaſæus. [s] ἄρξωμεν] ἄρξομεν Edd. vett. et MS. Guelf. [t] λοχαγοὶ] ἀρχηγοὶ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [u] ταῦτα abeſt a MS. Eton. [x] λέγοι] λέγει MSS. Par. et Eton.

[1] Ἐξορμῆσαι] Activam itidem ſignificationem verbo huic tribuit Lucian. in Solœciſte p. 1112.—καὶ τίς ἐστιν ὃν ἐξορμᾷς;

[2] Ἀξιοστρατηγότεροι.] Lexicographi vocem hanc, ut et haud paucas alias, quæ apud Xenophontem reperiuntur, omittunt. Quod jam ſupra monuimus.

[3] Οὐδὲν προφασίζομαι τὴν &c.] Lege omnino quæ de ætate, qua tunc temporis erat Xenophon, ſcripſimus Diſſertat. i. Κύρ. Παιδ. præmiſſæ p. 3. et ſupra p. 121. not. 5.

[4] Πλὴν Ἀπολλωνίδης τις &c.] Vide p. 89. not. 8. Eadem hac forma loquendi uſus eſt p. 6. Κλέαρχος ἦν Λακεδαιμόνιος, φυγάς· τούτῳ &c. Porro οἱ Βοιωτιάζοντες, apud Hiſt. Gr. lib. v. haud procul a fine, valet *Bœotis favere*; ſic et ejuſd. Hiſt. lib. vi. fere medio, λακωνίζειν et ἀττικίζειν ſonant *Lacedæmoniorum*, *Athenienſium partibus favere*. Nonnunquam iſtiuſmodi verba *imitandi ſtudium* ſeu *æmulationem* denotant: Lucian. in Solœc. p. 1113. Ἀττικίζοντος δέ τινος &c. Sic alibi paſſim. Ælian. H. V. lib. iv. cap. 15.—ποτὲ δὲ Βοιωτιάζῃ τὸν τρόπον, καὶ αὖ πάλιν θετταλίζῃ— i. e. *nunc Bœotiorum mores exprimeret* &c. Sic Noſter Bœotiorum illum *ſermones* imitatum eſſe tradit. Adi Laërt. lib. ii. ſegm. 50.

καὶ ἅμα ἤρχετο λέγειν τὰς ἀπορίας. Ὁ μέντοι Ξενοφῶν, C. I.
[1]μεταξὺ ὑπολαβὼν, ἔλεξεν ὧδε· "Ὦ θαυμασιώτατε 18
" ἄνθρωπε, σύ γε οὐδ' ὁρῶν γιγνώσκεις, οὐδ' ἀκούων μέ-
" μνησαι. Ἐν ταὐτῷ γε μέντοι ἦσθα τούτοις, ὅτε βασι-
" λεὺς, ἐπεὶ Κῦρος ἀπέθανε, μέγα φρονήσας [2]ἐπὶ τούτῳ,
" πέμπων ἐκέλευε παραδιδόναι τὰ ὅπλα· ἐπειδὴ δὲ ἡμεῖς
" οὐ παραδόντες, ἀλλ' [y]ἐξωπλισμένοι ἐλθόντες [z]παρε-
" σκηνήσαμεν αὐτῷ, [3]τί οὐκ ἐποίησε πρέσβεις πέμπων,
" καὶ σπονδὰς αἰτῶν, καὶ παρέχων τὰ ἐπιτήδεια, [4]ἔς τ' ἂν
" σπονδῶν ἔτυχεν; Ἐπεὶ δ' αὖ οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ, 19
" ὥσπερ δὴ [a]καὶ σὺ κελεύεις, εἰς λόγους αὐτοῖς ἄνευ ὅπλων
" ἦλθον, πιστεύσαντες ταῖς σπονδαῖς, οὐ νῦν [5]ἐκεῖνοι παιό-
" μενοι, κεντούμενοι, ὑβριζόμενοι, οὐδ' ἀποθανεῖν οἱ τλή-
" μονες δύνανται; καὶ μάλ', [b]οἶμαι, ἐρῶντες τούτου. Ἃ
" σὺ πάντα εἰδὼς, τοὺς μὲν [c]ἀμύνεσθαι κελεύοντας φλυα-
" ρεῖν φῂς, [6]πείθειν δὲ πάλιν κελεύεις ἰόντας; Ἐμοὶ δὲ, 20

[y] ἐξωπλισμένοι] ἐξοπλισάμενοι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [z] παρεσκηνήσαμεν] παρεσκηνώσαμεν Zeun. ex MS. Guelf. [a] καὶ σὺ] Abeſt καὶ ab edd. vett. et MSS. Guelf. Eton. et Par. [b] οἶμαι abeſt a MS. Eton. [c] ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι MS. Par.

[1] Μεταξὺ ὑπολαβὼν,] Cum priore voce intellige λέγοντος, vel potius λέγοντα. Participium autem illud de eo paſſim adhibent Græci, qui reſpondendi in ſe recipit officium: quo fere ſenſu dicit Virgil. *Suſcipit Anchiſes* &c. Æneid. lib. vi. ver. 723. Videſis Κύρ. Παιδ. p. 401. not. 2.

[2] Ἐπὶ τούτῳ,] Scil. αἰτίῳ. Similiter Ælian. H. V. lib. iii. cap. 19.—ἐκαλλύνετο ἐπὶ τούτῳ· Id. lib. xii. cap. 39—καὶ ἔδοξεν ἐπὶ τούτῳ θαυμάζεσθαι—.

[3] Τί οὐκ ἐποίησε πρέσβεις &c.] Lege p. 119. 133. 134. 135. Cæterum πρέσβεις jam audiunt, quos ſupra locis cit. κήρυκας adpellaverat. Itaque fruſtra eſt Scholiaſtes Thucydideus iſta qui ſic diſtinxerit nomina: Κῆρυξ ἐν πολέμῳ, πρέσβεις ἐν εἰρήνῃ.

[4] Ἔς τ' ἂν &c.] Ita MSS. Eton. Guelf. et libri, quos vidi, omnes. At Stephanus ex quibuſdam vet. rectius ſcribi poſſe cenſet ἔς τε σπονδῶν &c.

[5] Ἐκεῖνοι] Vide p. 133. not. 6.

[6] Πείθειν] Scil. βασιλέα, uti ſupra modo p. præced. ἢ βασιλέα πείσας, &c.

C. I. “ ὦ ἄνδρες, δοκεῖ τὸν ἄνθρωπον τοῦτον μήτε προσίεσθαι [1] εἰς ταυτὸ [d] ἡμῖν αὐτοῖς, ἀφελομένους τε τὴν λοχαγίαν, σκεύη [e] ἀναθέντας, [2] ὡς τοιούτῳ χρῆσθαι. Οὗτος γὰρ καὶ τὴν πατρίδα καταισχύνει, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, ὅτι Ἕλλην ὤν, τοιοῦτός ἐστιν.”

21 Ἐντεῦθεν ὑπολαβὼν Ἀγασίας Στυμφάλιος, εἶπεν· [3] Ἀλλὰ [f] τούτῳ γε οὔτε τῆς Βοιωτίας προσήκει οὐδὲν, οὔτε τῆς Ἑλλάδος παντάπασιν· [4] ἐπεὶ ἐγὼ αὐτὸν εἶδον, [5] ὥσπερ Λυ-

[d] ἡμῖν] ὑμῖν Edd. vett. et MS. Guelf. [e] ἀναθέντας, ὡς] ἀναθέσθαι, καὶ ὡς marg. Steph. [f] τούτῳ γε οὔτε τῆς Β.] τούτῳ γε οὔτε τῆς βασιλείας, οὔτε τῆς Β. MSS. Par. et Eton.

[1] Εἰς ταυτὸ] Scil. χωρίον. Sic fere p. præced. ἐν ταυτῷ γε μέντοι ἦσθα τούτοις, ſcil. χωρίῳ. Haud abſimiliter Alciphr. lib. iii. epiſt. 67. ex edit. Bergler.—εἰς ταυτὸν συνελθόντες, nempe τόπον. Confer Matth. xxii. 34. Luc. xvii. 35. Act. i. 15. et ii. 1. Ubi viri eruditi locutionem nominibus iſtis ſupplendam recte ſtatuerunt.

[2] Ὡς τοιούτῳ χρῆσθαι.] Nimirum, qui ſtulte adeo importuneque nos monere auſus eſt, ut patria ſe Græcoque in univerſum nomine indigniſſimum, dignum qui in infimum detrudatur ordinem, præſtaret. Similiter mox—ὅτι Ἕλλην ὤν, τοιοῦτός ἐστι. ſcil. ingenio tam inerti, tam illiberali. Cæterum, χρῆσθαι paſſim apud Noſtrum alioſque eſt *habere, tractare:* perinde atque *uti* apud Latinos. Videſis Salluſt. in Jug. cap. 31. et quæ Cl. Cortius notavit p. 569.

[3] Ἀλλὰ τούτῳ γε οὔτε &c.] Thomas Magiſter: Προσήκει μοι τόδε, ἀντὶ τοῦ πρέπει καὶ ἁρμόττει μοι. Καί, προσήκει μοι τοῦδε, ἀντὶ τοῦ μετοχὴ ἔστι μοι. Eadem eſt τοῦ μέτεστι ſtructura, quod et hoc loco legit Demetrius Phaler. de Elocut. ſect. 137. Sic ſupra p. 190. ὅτι τῶν μὲν ἀγαθῶν πάντων οὐδενὸς ἡμῖν μετείη,——

[4] Ἐπεὶ] Ponitur ἀντὶ τοῦ γὰρ, uti et apud Æſchin. dial. ii. ſect. 8. Ἐπεὶ εἴγε τοιοῦτοι εἴησαν &c. i. e. *Nam ſi tales &c.*

[5] Ὥσπερ Λυδὸν, ἀμφότερα &c.] Perantiquus gentibus quibuſdam orientalibus mos erat, ſervorum aures pertundere. Juvenal. Sat. i. ver. 102. et ſeq.

Sed libertinus prior eſt; prior, inquit, ego adſum:
Cur timeam, dubitemve locum defendere? quamvis
Natus ad Euphratem, molles quod in aure feneſtræ
Arguerint—.

T. Petron. ſatyric. cap. 102. edit. Burman. *Ita tanquam ſervi Æthiopes, et præſto tibi erimus—Quin tu, inquit Giton, et circumcide nos, ut Judæi videamur, et pertunde aures, ut imitemur Ara-*

δὸν, ἀμφότερα τὰ ὦτα τετρυπημένον. [1]Καὶ εἶχεν οὕτως. C. I.
Τοῦτον μὲν οὖν ἀπήλασαν· οἱ δ' ἄλλοι παρὰ τὰς τάξεις 22
ἰόντες, ὅπου μὲν στρατηγὸς σῶος εἴη, τὸν στρατηγὸν παρεκάλουν· ὁπόθεν δὲ [2]οἴχοιτο, τὸν ὑποστράτηγον· ὅπου δ' αὖ λοχαγὸς σῶος εἴη, τὸν λοχαγόν. Ἐπεὶ δὲ πάντες συνῆλθον, [3]εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὅπλων [g]ἐκαθέζοντο· καὶ ἐγένοντο οἱ συνελθόντες στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ ἀμφὶ τοὺς ἑκατόν.
Ὅτε δὲ ταῦτα ἦν, σχεδὸν ἦσαν μέσαι νύκτες. Ἐνταῦθα 23

[g] ἐκαθέζοντο] ἐκαθίζοντο MS. Par.

bas, scil. *servos*; nam de servis agitur. Confer Exod. xxi. 6. et Ps. xl. 6. Afros etiam aures habuisse perforatas, ex Ciceronis joco quodam liquet; nam is, πρὸς τὸν δοκοῦντα Λίβυν ἀπὸ γένους εἶναι, φήσαντα δὲ αὐτοῦ μὴ ἀκούειν λέγοντος, Καὶ μὴν οὐκ ἀτρύπητον ἔχεις τὸ οὖς, εἶπε, teste Plutarcho Apophth. p. 205. Quod eo dictum fuisse tradit Macrob. lib. vii. cap. 3. quia Octavius (sic enim nomine dicit hominem) *Libys oriundus dicebatur*; *quibus mos est aurem forare.* Morem eundem hunc ex alia etiam ortum traxisse causa, et apud Asiæ populos invaluisse, notum est. Et quamvis Lydi, Crœso devicto, mollitie luxuque diffluerent, ex hujusce tamen, de quo agitur, auribus, servilis eum conditionis arguere voluit, opinor, Agasias. Ælian. H. V. lib. x. cap. 14.—Φρύγας δὲ καὶ Λυδοὺς ἐργαστικωτέρους, δουλεύειν δέ. Adde Laërt. lib. ii. segm. 50.

[1] Καὶ εἶχεν οὕτως.] Demetr. Phaler. De Elocut. sect. 137. Εὐθὺς οὖν πρώτη ἐστὶ χάρις ἡ ἐκ συντομίας, ὅταν τὸ αὐτὸ μηκυνόμενον ἄχαρι γένηται, ὑπὸ δὲ τάχους χαρίεν· ὥσπερ παρὰ Ξενοφῶντι, τῷ ὄντι τούτῳ οὐδὲν (sic nempe variant Critici et Nostri exempla) μέτεστι τῆς Ἑλλάδος· ἐπεὶ ἐγὼ αὐτὸν εἶδον, ὥσπερεὶ Λυδὸν, ἀμφότερα τὰ ὦτα τετρυπημένον· καὶ εἶχεν οὕτως. Τὸ γὰρ ἐπιλεγόμενον τὸ, εἶχεν οὕτως, ὑπὸ τῆς συντομίας τὴν χάριν ποιεῖ· εἰ δὲ ἐμηκύνθη διὰ πλειόνων, Ὅτι ἔλεγε ταῦτα ἀληθῆ, σαφῶς γὰρ ἐτετρύπητο, διήγημα ἂν ψιλὸν ἐγένετο ἀντὶ χάριτος.

[2] Οἴχοιτο, τὸν ὑποστράτηγον·] Bisetus ad Aristoph. Λυσιστρ. ver. 31. Οἴχεσθαι, τὸ ἀπελθεῖν, καὶ τὸ θανεῖν, καὶ ἁπλῶς ἀφανισθῆναι. Sed locutionem jam pluribus illustratam videre est Κύρ. Παιδ. p. 370. Cæterum, ad v. ὑποστράτηγος citari tantum solet in Lexicis J. Pollux, cujus hæc sunt verba: Καὶ οἱ ἄρχοντες, οἱ μὲν τοῦ παντὸς στρατηγοὶ, καὶ συστράτηγοι, καὶ ὑποστράτηγοι, lib. i. segm. 128.

[3] Εἰς τὸ πρόσθεν τῶν ὅπλων] Vide p. 168. not. 1. p. 194. not. 1. et p. 152. not. 4.

C. I. Ἱερώνυμος Ἠλεῖος, πρεσβύτατος ὢν τῶν Προξένου λοχαγῶν, ἤρχετο λέγειν ὧδε· Ἡμῖν, ὦ ἄνδρες στρατηγοὶ καὶ λοχαγοί, ὁρῶσι τὰ παρόντα ἔδοξε καὶ αὐτοῖς συνελθεῖν, καὶ ὑμᾶς παρακαλέσαι, ὅπως βουλευσαίμεθα, εἴ τι δυναίμεθα, ἀγαθόν. Λέξον δ', ἔφη, καὶ σὺ ὦ Ξενοφῶν, ἅπερ καὶ πρὸς ἡμᾶς. Ἐκ τούτου λέγει τάδε Ξενοφῶν·

24 "Ἀλλὰ ταῦτα μὲν [h] ἅπαντες ἐπιστάμεθα, ὅτι βασιλεὺς καὶ Τισσαφέρνης, οὓς μὲν ἐδυνήθησαν, συνειλήφασιν ἡμῶν· τοῖς δ' ἄλλοις [1] δῆλον ὅτι ἐπιβουλεύουσιν, ὡς, ἢν δύνωνται, ἀπολέσωσιν. Ἡμῖν δέ γ' οἶμαι πάντα ποιητέα, ὡς μήποτ' [2] ἐπὶ τοῖς βαρβάροις γενώμεθα, ἀλλὰ μᾶλλον, ἢν δυνώμεθα, ἐκεῖνοι ἐφ' ἡμῖν.
25 Εὖ τοίνυν ἐπίστασθε ὅτι ὑμεῖς [3] τοσοῦτοι ὄντες, [i] ὅσοι νῦν συνεληλύθατε, μέγιστον ἔχετε [4] καιρόν. Οἱ γὰρ στρατιῶται οὗτοι πάντες πρὸς ὑμᾶς [k] ἀποβλέπουσι· [5] κἂν μὲν ὑμᾶς ὁρῶσιν [l] ἀθυμοῦντας, πάντες κακοὶ ἔσονται· [m] ἢν δὲ ὑμεῖς αὐτοί

[h] ἅπαντες] δὴ πάντες MS. Par. [i] ὅσοι νῦν] Excidit νῦν in ed. Caſtal. [k] ἀποβλέπουσι] βλέπουσι MSS. Par. et Eton. [l] ἀθυμοῦντας] ἀθύμους MS. Eton. ſic quoque MS. Par. apud Zeun. ſed ἀθύμως apud Hutchinſonum. [m] ἢν δὲ ὑμεῖς αὐτοί τε—πολεμίους] εἰ δὲ ὑμεῖς αὐτοὶ παρακαλεῖτε καὶ φανεροὶ ἦτε παρασκευαζόμενοι ἐπὶ τοὺς πολεμίους MS. Eton. Pro αὐτοί τε MS. Par. dat αὐτοὶ, et παρακαλεῖτε pro παρακαλῆτε.

[1] Δῆλον ὅτι] Sic recte ſcripſit Stephanus. Alii, δηλονότι. Eandem ſcripturam reſtituimus Κύρ. Παιδ. p. 183. 380. 410. 424. alibi.

[2] Ἐπὶ τοῖς βαρβάροις &c.] Sic p. 4.—ὅπως μήποτε ἔσται ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ.—ubi MS. Eton. perperam exhibet, ὑπὸ τῷ &c.

[3] Τοσοῦτοι ὄντες, &c.] Sic ſupra p. 123. καὶ ἡμεῖς τοσοῦτοι ὄντες, ὅσους &c.

[4] Καιρόν.] Thomas Magiſter: Καιρὸς δηλοῖ ποιότητα χρόνου—οὐ μόνον ἐπὶ χρόνου ἁπλῶς τίθεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῦ ἁρμοδίου καὶ πρέποντος. *Idoneam*, ſcilicet, hujus illiuſve rei, ad hoc vel illud negotium adminiſtrandum, *opportunitatem* denotat.

[5] Κἂν μὲν ὑμᾶς ὁρῶσιν &c.] Noſter cum alia egregie, tum hæc Cyrum loquentem inducit Κύρ. Παιδ. p. 223. Εὖ δ' ἐπίστασθε, ἔφη, ἕως ἂν θαῤῥοῦντας τούτοις ὑμᾶς αὐτοὺς (adloquitur ὁμοτίμους) ἐπιδεικνύητε, καὶ τούτους καὶ ἄλλους πολλοὺς οὐ λόγῳ, ἀλλ' ἔργῳ θαῤῥεῖν διδάξετε. Vide etiam Κύρ. Παιδ. p. 559.

" τε παρασκευαζόμενοι φανεροὶ ἦτε ἐπὶ τοὺς πολεμίους, C. I.
" καὶ τοὺς ἄλλους παρακαλῆτε, εὖ ἴστε ὅτι ἕψονται ὑμῖν,
" καὶ πειράσονται μιμεῖσθαι. [n] Ἴσως [1] δέ τοι καὶ δίκαιόν 26
" ἐστιν ὑμᾶς διαφέρειν τι τούτων. Ὑμεῖς γὰρ ἐστὲ στρα-
" τηγοί, ὑμεῖς ταξίαρχοι καὶ λοχαγοί· καὶ ὅτε εἰρήνη ἦν,
" ὑμεῖς καὶ χρήμασι καὶ τιμαῖς τούτων ἐπλεονεκτεῖτε· καὶ
" νῦν τοίνυν, ἐπεὶ πόλεμός ἐστιν, ἀξιοῦν δεῖ ὑμᾶς αὐτοὺς
" ἀμείνους τε τοῦ πλήθους εἶναι, καὶ [2] προβουλεύειν τούτων καὶ

[n] ἴσως δέ τοι] ἴσως δ' ἔτι MS. Eton.

[1] Ἴσως δέ τοι καὶ &c.] Sonat hic adverbium illud, *omnino, prorſus, certe.* Monuit etiam Stephanus in Theſ. L. G. ἴσως adhiberi quibuſdam locis, ubi de re minime dubia agitur; adeo ut addi videatur ad loquendum modeſtius. Conſtantinus in exemplum etiam iſtius ſignificationis adducit verba hæc Ariſtotelis: (recte an ſecus, judicent lectores) ἡ γὰρ ποιητικὴ ἴσως οὐ ταπεινή, ἀλλ' οὐ πρέπουσα λόγῳ: quæ reperiuntur lib. iii. Rhetor. cap. 2. In hunc certe locum Xenophonteum, ſtilique adeo Xenophontei modeſtiam, optime quadrat iſta vocis interpretatio. In eandem enim Noſter loquutus eſt ſententiam Κύρ. Παιδ. p. 70.—οὓς, ἔφη, ἐγὼ αἰσθάνομαι—ἡγουμένους, δεῖν τὸν ἄρχοντα τῶν ἀρχομένων διαφέρειν τῷ καὶ πολυτελέστερον δειπνεῖν, καὶ πλέον ἔνδον ἔχειν χρυσίον,—Ἐγὼ δὲ οἶμαι, ἔφη, τὸν ἄρχοντα οὐ τῷ ῥᾳδιουργεῖν χρῆναι διαφέρειν τῶν ἀρχομένων, ἀλλὰ τῷ προνοεῖν τε καὶ φιλοπονεῖν προθυμούμενον. Lege etiam Κύρ. Παιδ. p. 85. 550. Quin et Plutarchus T. ii. p. 172. hoc Cyro tribuit apophthegma, ſcil. ἄρχειν μηδενὶ προσήκειν, ὃς οὐ κρείττων ἐστὶ τῶν ἀρχομένων. Sententiam itaque ſuam Xenophon, tanquam *omnino* et *haud dubie* (non *fortaſſe*) veram, opinor, hic loci protulit. Eodem ſenſu adhibuit adverbium illud Ælian. H. V. lib. xi. cap. 8. ubi vide quæ notavit Cl. Ab. Gronovius: nec alium ei tribuendum eſſe Luc. xx. 13. coll. cum Matth. xxi. 37. notavit vir eruditus J. Elſner.

[2] Προβουλεύειν &c.] Κύρ. Παιδ. p. 650. valet *conſilio providere, conſilii principem eſſe.* Ἑλληνικ. Ἱστορ. lib. i. haud ita longe a fine: ἔδοξε δὲ ἀναβαλέσθαι ἐς ἑτέραν ἐκκλησίαν·—τὴν δὲ βουλὴν προβουλεύσασαν εἰσενεγκεῖν ὅτῳ τρόπῳ &c. ubi verbum idem ſonat *prius deliberare.* Similiter Thucyd. lib. viii. ſub init.—οἵτινες περὶ τῶν παρόντων, ὡς ἂν καιρὸς ᾖ, προβουλεύσουσι. ubi hæc Interpres: περὶ τῶν παρόντων πραγμάτων βουλεύσουσι πρὸ τοῦ ταῦτα πρὸς τὰς ἄλλας ἀρχάς, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν δῆμον—ἀναφέρεσθαι—ἐκ δὲ τοῦ προβουλεύειν οὗτοι πρόβουλοι ἐκαλοῦντο. Ariſtoph. Ἱππ. ver. 1339.

C. I. " προπονεῖν, ἄν που δέῃ. Καὶ νῦν [o]πρῶτον μὲν οἶμαι ἂν
27 " ὑμᾶς μέγα [p]ὀνῆσαι τὸ στράτευμα, εἰ ἐπιμεληθείητε
" ὅπως ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων ὡς τάχιστα στρατηγοὶ καὶ
" λοχαγοὶ [q]καταστασθῶσιν. [1]Ἄνευ γὰρ ἀρχόντων οὐδὲν
" ἂν οὔτε καλὸν οὔτε ἀγαθὸν γένοιτο, ὡς μὲν [2]συνελόντι
" εἰπεῖν, οὐδαμοῦ· [r]ἐν δὲ δὴ τοῖς πολεμικοῖς, παντάπασιν.
" [3]Ἡ μὲν γὰρ εὐταξία σώζειν δοκεῖ, ἡ δὲ ἀταξία πολλοὺς
28 " ἤδη ἀπολώλεκεν. Ἐπειδὰν δὲ καταστήσησθε τοὺς ἄρ-
" χοντας, ὅσους δεῖ, [s]καὶ ἢν τοὺς ἄλλους στρατιώτας συλλέ-
" γητε καὶ [t]παραθαρρύνητε, οἶμαι ὑμᾶς πάνυ ἂν [4]ἐν καιρῷ
" ποιῆσαι. [u]Νῦν μὲν γὰρ [5]ἴσως καὶ ὑμεῖς [x]αἰσθάνεσθε,

[o] πρῶτον μὲν] In edd. vett. et MS. Guelf. abeſt μέν. [p] ὀνῆσαι] ὠφελῆσαι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [q] καταστασθῶσιν] ἀντικαταστασθῶσιν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [r] ἐν δὲ δὴ τοῖς] Pro δὲ dant γε edd. vett. et MS. Guelf. [s] καὶ ἢν τοὺς] ἢν καὶ τοὺς Zeun. ex MS. Par. [t] παραθαῤῥύνητε] παραθρασύνητε MS. Par. [u] νῦν μὲν γὰρ] μὲν deeſt in MS. Eton. [x] αἰσθάνεσθε] αἰσθάνοισθε MS. Eton.

Καὶ κήδομαί σου, καὶ προβουλεύω μόνος.

ubi eadem eſt ſtructura, mens eadem verbi προβουλεύειν, atque in hoc loco Xenophonteo, *alteri* ſcil. *proſpicere, aliûs cauſa conſilium capere.* Porro, duplici itidem ſenſu verbum προπονεῖν apud Noſtrum occurrit. Memorab. lib. iv. fere medio, τὰ προπεπονημένα denotat ſtudia *prius culta, quæ antea labore acquiſita ſunt.* Apud Eund. in Hierone prope fin. προπονεῖν eſt *pro aliis labores ſubire,* quo etiam ſenſu hic accipi debet. Lege Κύρ. Παιδ. p. 85.

[1] Ἄνευ γὰρ ἀρχόντων &c.] Vide ſupra p. 69. not. 2.

[2] Συνελόντι] Heſych. et Phavor. Συνελόντι φάναι, συντόμως λέγειν ἢ εἰπεῖν. Eadem voce uſus eſt Noſter Ageſil. p. 58. et alias plus vice ſimplici.

[3] Ἡ μὲν γὰρ εὐταξία &c.] Adi Κύρ. Παιδ. p. 553. 625. et de uſu verbi δοκεῖν Κύρ. Παιδ. p. 6. Itidem δοκῶ 1 Cor. vii. 40. non Apoſtoli *dubitantis* eſt, ſed plane *adfirmantis* ſeſe θεόπνευστον eſſe. Eodem ſenſu ponitur cap. iv. ver. 9. ejuſd. epiſt.

[4] Ἐν καιρῷ ποιῆσαι.] Eſt *agere ex uſu temporis.* Rationem reddit in ſequentibus. Fruſtra Stephanus, et contra librorum omnium fidem, pro ποιῆσαι reponendum autumat πονῆσαι.

[5] Ἴσως] Utuntur hac voce LXX. pro אַךְ, *certe, utique, profecto,* 1 Reg. xxv. 21. Jerem. v. 4. Vide quæ ſcripta ſunt p. præced. not. 1.

“ [1] ὡς [y] ἀθύμως μὲν ἦλθον ἐπὶ τὰ ὅπλα, ἀθύμως δὲ C. I.
“ πρὸς τὰς φυλακάς· ὥστε οὕτω γε ἐχόντων, οὐκ οἶδα
“ [2] ὅ, τι ἂν τις χρήσαιτο αὐτοῖς, εἴ τε νυκτὸς δέοι τι, [z] εἴ
“ τε καὶ ἡμέρας. Ἢν δέ τις αὐτῶν [a] τρέψῃ τὰς γνώ- 29
“ μας, ὡς μὴ τοῦτο μόνον ἐννοῶνται, τί πείσονται, ἀλλὰ καὶ
“ τί ποιήσουσι, πολὺ εὐθυμότεροι ἔσονται. Ἐπίστασθε γὰρ
“ [b] δήπου [3] ὅτι οὔτε πλῆθός ἐστιν, οὔτε ἰσχὺς ἡ ἐν τῷ πολέμῳ
“ τὰς νίκας ποιοῦσα· ἀλλ' ὁπότεροι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ταῖς
“ ψυχαῖς ἐρρωμενέστεροι ἴωσιν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, τούτους
“ ὡς [c] ἐπιτοπολὺ οἱ [d] ἐναντίοι οὐ δέχονται. Ἐντεθύμημαι 30
“ δ' ἔγωγε, ὦ ἄνδρες, καὶ τοῦτο, ὅτι [4] ὁπόσοι μὲν μαστεύ-
“ ουσι ζῆν ἐκ παντὸς τρόπου ἐν τοῖς [e] πολεμικοῖς, [f] οὗτοι
“ κακῶς τε καὶ αἰσχρῶς ὡς [5] ἐπιτοπολὺ ἀποθνήσκουσιν·
“ ὁπόσοι δὲ τὸν μὲν θάνατον [g] ἔγνωσαν πᾶσι κοινὸν εἶναι καὶ
“ ἀναγκαῖον ἀνθρώποις, περὶ δὲ τοῦ καλῶς ἀποθνήσκειν
“ ἀγωνίζονται, τούτους ὁρῶ [h] μᾶλλόν πως εἰς τὸ γῆρας ἀφι-

[y] ἀθύμως μὲν] μὲν deest in MS. Eton. [z] εἴ τε καὶ] καὶ deest in MS. Eton. [a] τρέψῃ] στρέψῃ MS. Par. [b] δήπου ὅτι] δὴ ὅτι Stobæus, et MS. Eton. [c] ἐπιτοπολὺ] ἐπιπολὺ Stobæus, et MS. Eton. [d] ἐναντίοι] ἀντίοι MSS. Par. et Eton. [e] πολεμικοῖς] πολεμίοις Edd. vett. et MS. Guelf. [f] οὗτοι] οὗτοι μὲν MS. Eton. [g] ἔγνωσαν] ἐγνώκασι MS. Par. [h] μᾶλλόν πως] μᾶλλον ὡς MS. Par.

[1] Ὡς ἀθύμως μὲν ἦλθον &c.] Lege p. 184.

[2] Ὅ, τι ἂν τις χρήσαιτο] Videsis p. 122. not. 3.

[3] Ὅτι οὔτε πλῆθός ἐστιν, &c.] Confer omnino Psal. xxxiii. 16. xliv. 3. 6. Lege supra p. 191.

[4] Ὁπόσοι μὲν μαστεύουσι &c.] Κύρ. Παιδ. p. 226. Μωρὸς δὲ καὶ εἴ τις ζῆν βουλόμενος φεύγειν &c. ubi vide not. 2. et Cl. Cortii notas ad Sallust. Catil. cap. 58. p. 374. et Jug. cap. 87. necnon Κύρ. Παιδ. p. 476. Cæterum verbo illo ποιητικωτέρῳ sæpius usus est Xenophon: Κύρ. Παιδ. p. 131. ὃς ἐν παντὶ μαστεύει &c. Κύρ. Ἀναβ. lib. v. alibi.

[5] Ἐπιτοπολὺ] Sic rescripsi ex MSto Eton. Vulgo, ὡς ἐπιπολὺ, quod eodem etiam sensu nonnunquam legitur. Supra modo, τούτους ὡς ἐπιτοπολὺ &c. De scripturæ ratione consule p. 64. not. 1.

C. I. « κινουμένους, καὶ, ἕως ἂν ζῶσιν, εὐδαιμονέστερον διάγοντας.
« Ἃ καὶ ἡμᾶς δεῖ νῦν καταμαθόντας ([1]ἐν τοιούτῳ γὰρ
« καιρῷ ἐσμὲν) αὐτούς τε ἀγαθοὺς ἄνδρας εἶναι, καὶ τοὺς
« ἄλλους παρακαλεῖν.» Ὁ μὲν ταῦτ' εἰπὼν, ἐπαύσατο·
31 Μετὰ τοῦτον δὲ εἶπε Χειρίσοφος, Ἀλλὰ πρόσθεν μὲν, ὦ
Ξενοφῶν, τοσοῦτον μόνον σε ἐγίγνωσκον, ὅσον ἤκουον Ἀθη-
ναῖον εἶναι· νῦν δὲ καὶ ἐπαινῶ σε [i]ἐφ' οἷς λέγεις τε καὶ
πράττεις, καὶ βουλοίμην ἂν [2]ὁτιπλείστους εἶναι τοιούτους· κοινὸν
γὰρ ἂν εἴη τὸ ἀγαθόν. Καὶ νῦν, ἔφη, [3]μὴ μέλλωμεν, ὦ
ἄνδρες, ἀλλ' ἀπελθόντες ἤδη αἱρεῖσθε οἱ δεόμενοι ἄρχον-
τας, καὶ ἑλόμενοι ἥκετε εἰς τὸ μέσον τοῦ στρατοπέδου, καὶ
τοὺς αἱρεθέντας ἄγετε· ἔπειτα ἐκεῖ [4]συγκαλοῦμεν τοὺς ἄλ-
λους στρατιώτας· παρέστω δὲ ἡμῖν, ἔφη, [5]καὶ [k]Τολμίδης ὁ
32 κῆρυξ. Καὶ ἅμα ταῦτα εἰπὼν ἀνέστη, ὡς μὴ μέλλοιτο,
ἀλλὰ περαίνοιτο τὰ δέοντα. Ἐκ τούτου ᾑρέθησαν ἄρχοντες,
ἀντὶ μὲν Κλεάρχου Τιμασίων Δαρδανεὺς, ἀντὶ δὲ Σωκρά-
τους Ξανθικλῆς Ἀχαιὸς, [6]ἀντὶ δὲ Ἀγίου [l]Ἀρκάδος Κλε-

[i] ἐφ' οἷς] In edd. vett. et MS. Guelf. excidit ἐφ'. [k] Τολμίδης] Τολμήδης Edd. vett. et MS. Guelf. [l] Ἀρκάδος] Edd. vett. et MSS. Eton. et Guelf. omittunt hoc, et pro Ὀρχομένιος reponunt Ἀρκάς.

[1] Ἐν τοιούτῳ γὰρ καιρῷ] Quod ἐλλειπτικῶς expressit Κύρ. Παιδ. p. 258. ἐν τούτῳ ἐσμὲν—Sic Latinis *tempus* est *rerum status* sive *conditio.* Vide modo scripta p. 196. not. 4.

[2] Ὁτιπλείστους] Hanc scripturæ rationem sequitur Stephanus: Alii ὅτι πλείστους, divisim. Vide jam notata ad ἐπιπολὺ p. præced.

[3] Μὴ μέλλωμεν,] MS. Eton. et edd. vett. καὶ νῦν, ἔφη, καὶ μέλλωμεν: quomodo legisse videtur Amasæus; quippe qui locum sic vertit, *Adhuc, inquit, cunctamur, viri?* MS. Par. μὴ μέλλομεν. Lectionem editionum Steph. et Leunclav. sequimur. De partic. Καὶ νῦν, *nunc igitur,* vide p. 108. not. 1.

[4] Συγκαλοῦμεν] Stephanus legendum arbitratur συγκαλῶμεν vel συγκαλέσομεν: recte quidem; nisi forte præsens pro futuro ponitur: qua de temporum permutatione consule p. 53. not. 6. et p. 28. not. 3.

[5] Καὶ Τολμίδης &c.] De quo supra p. 133.

[6] Ἀντὶ δὲ Ἀγίου &c.] MS. Eton. et editi quidam, ἀντὶ δὲ Ἀ-

άνωρ Ὀρχομένιος, [1] ἀντὶ δὲ Μένωνος Φιλήσιος Ἀχαιὸς, ἀντὶ δὲ Προξένου Ξενοφῶν Ἀθηναῖος. C. I.

C. II. Ἐπεὶ δὲ [l] ἤρχετο, ἡμέρα τε σχεδὸν ὑπέφαινε, καὶ εἰς τὸ μέσον ἧκον οἱ ἄρχοντες, ἔδοξεν αὐτοῖς, [2] προφύλακας καταστήσαντας, συγκαλεῖν τοὺς στρατιώτας. Ἐπεὶ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι στρατιῶται συνῆλθον, ἀνέστη πρῶτον μὲν Χειρίσοφος ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ ἔλεξεν ὧδε· " [m] Ὦ ἄνδρες στρα- 2
" τιῶται, χαλεπὰ μὲν τὰ παρόντα, ὁπότε ἀνδρῶν στρατη-
" γῶν τοιούτων [n] στερόμεθα[3], [4] καὶ λοχαγῶν καὶ στρατιωτῶν·
" [o] πρὸς δ' ἔτι, καὶ [5] οἱ ἀμφὶ Ἀριαῖον, οἱ πρόσθεν σύμ-
" μαχοι ὄντες, προδεδώκασιν ἡμᾶς. Ὅμως δὲ δεῖ ἐκ τῶν
" παρόντων ἄνδρας ἀγαθοὺς τε ἐλθεῖν, καὶ μὴ ὑφίεσθαι,
" ἀλλὰ πειρᾶσθαι ὅπως, ἢν μὲν δυνώμεθα, καλῶς νικῶν-
" τες [p] σωζώμεθα· εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ καλῶς γε [q] ἀποθνή-
" σκωμεν, ὑποχείριοι δὲ μήποτε γενώμεθα ζῶντες τοῖς
" πολεμίοις. Οἶμαι γὰρ ἂν ἡμᾶς τοιαῦτα παθεῖν, οἷα τοὺς
" ἐχθροὺς οἱ θεοὶ ποιήσειαν."

[l] ἤρχετο] ἤρχοντο MS. Par. [m] Ὦ ἄνδρες] Ὦ deest in MS. Eton. [n] στερόμεθα] στερούμεθα MS. Eton. [o] πρὸς δ' ἔτι] πρὸς δέ τι Edd. vett. et MS. Guelf. [p] σωζώμεθα] σωζόμεθα MS. Par. [q] ἀποθνήσκωμεν] ἀποθνήσκομεν MS. Par.

γίου, Κλεάνωρ Ἀρκάς. Sed rectius editiones Steph. et Leuncl. receptam exhibent lectionem. Paulo post occurrit iterum Κλεάνωρ Ὀρχομένιος, ubi nulla est inter libros dissensio.

[1] Ἀντὶ δὲ &c.] Adi J. Frontin. lib. iv. cap. 2. sect. 8.

[2] Προφύλακας] Adi p. 135. not. 1. Vide Casaub. in Æneam cap. 22.

[3] Στερόμεθα,] Tu videsis Agesil. p. 53. not. 2.

[4] Καὶ λοχαγῶν] Utramque vocem perperam omisit Leunclavius: omisit alius quidam, qui vestigiis ejus etiam errabundis nunquam non insistit. Retinent MS. Eton. et editiones Steph. et Ald. et stilus postulat Xenophonteus. p. 183. Ἐπεὶ δὲ οἵ τε στρατηγοὶ συνειλημμένοι ἦσαν, καὶ τῶν λοχαγῶν καὶ στρατιωτῶν οἱ &c. p. 198. ἀντὶ τῶν ἀπολωλότων ὡς τάχιστα στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ καταστάθωσιν.

[5] Οἱ ἀμφὶ Ἀριαῖον] Adi p. 146. not. 5.

C. II. Ἐπὶ τούτῳ Κλεάνωρ Ὀρχομένιος ἀνέστη, καὶ ἔλεξεν ὧδε·
3 "Ἀλλ' ὁρᾶτε μὲν, ὦ ἄνδρες, τὴν βασιλέως ἐπιορκίαν καὶ "ἀσέβειαν· ὁρᾶτε δὲ τὴν Τισσαφέρνους ἀπιστίαν, ὅστις λέ"γων [1]ὡς γείτων τε εἴη τῆς Ἑλλάδος, καὶ περὶ πλείστου ἂν "ποιήσαιτο σῶσαι ἡμᾶς· [2]καὶ ἐπὶ τούτοις [r]αὐτὸς ὀμόσας "ἡμῖν, αὐτὸς δεξιὰς δοὺς, αὐτὸς ἐξαπατήσας, συνέλαβε "τοὺς στρατηγούς· καὶ οὐδὲ [3]Δία Ξένιον ᾐδέσθη, ἀλλὰ "Κλεάρχῳ [s]καὶ[4] ὁμοτράπεζος γενόμενος, αὐτοῖς τούτοις "ἐξαπατήσας τοὺς ἄνδρας ἀπολώλεκεν. [5]Ἀριαῖος δὲ, ὃν "ἡμεῖς ἠθέλομεν βασιλέα καθιστάναι, καὶ ἐδώκαμεν καὶ "ἐλάβομεν πιστὰ, μὴ προδώσειν ἀλλήλους, καὶ οὗτος οὔτε

[r] αὐτὸς ὀμόσας] In MS. Guelf. deest αὐτός. [s] καὶ ὁμοτρ.] τε ὁμοτρ. Junt. MSS. Eton. et Guelf. τε καὶ ὁμοτρ. Ald.

[1] Ὡς γείτων τε &c.] Lege p. 142. De ellipsi in σῶσαι vide p. 145. not. 3.

[2] Καὶ ἐπὶ τούτοις αὐτὸς &c.] Alio atque alio sensu sumuntur ἐπὶ τούτοις, scil. *præterea: post hæc: propter illa*. Exempla sunt passim obvia. Vide p. 146. Cæterum, hujusmodi repetitionem pronominis αὐτὸς apud Athenagoram Πρεσβ. περὶ Χριστ. p. 25. edit. Steph. notavit Stephanus ex Æschylo citatam:

Ὁ δ' αὐτὸς ὑμνῶν, αὐτὸς ἐν θοίνῃ παρὼν,
Αὐτὸς τάδ' εἰπὼν, αὐτός ἐστιν ὁ κτανὼν
Τὸν παῖδα τὸν ἐμόν.—

Schema autem ἐπαναφορὰ ἴσως εἴρηται, διὰ τὸ τὴν αὐτὴν λέξιν (verba sunt Demetr. Phaler. de Elocut. p. 154.) ἐπαναφέρεσθαι ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἀρχήν. Eund. videsis ad p. 45. et Auctor. ad Herenn. lib. iv. cap. 13.

[3] Δία Ξένιον] Acerrimum violatorum hospitum vindicem: de quo canit Virgil. Æneid. lib. i. ver. 735.

(—*hospitibus nam te dare jura loquuntur*)

Ea utique erat apud Græcos veteres Romanosque hospitalitatis cura et reverentia, ut Jovem ipsum quasi præsidem ejus constituerent, Δία Ξένιον seu *Jovem Hospitalem* adpellantes. Vide Euripid. Hecub. ver. 803. et 1248. necnon Ælian. V. H. lib. iv. cap. 1.

[4] Καὶ ὁμοτράπεζος &c.] Lege p. 165. Cæterum voce ὁμοτράπεζος usus est etiam p. 89. et Κυρ. Παιδ. p. 484. pro qua συντράπεζος supra p. 104. occurrit.

[5] Ἀριαῖος δὲ—καὶ οὗτος &c.] Adi p. 118. 129. et de pleonasmo τοῦ οὗτος p. 149. not. 1.

"τοὺς θεοὺς δείσας, οὔτε [t] Κῦρον τὸν τεθνηκότα αἰδεσθεὶς, C. II.
"τιμώμενος μάλιστα ὑπὸ Κύρου ζῶντος, νῦν πρὸς τοὺς
"ἐκείνου ἐχθίστους ἀποστὰς, ἡμᾶς τοὺς Κύρου φίλους κακῶς
"ποιεῖν πειρᾶται. Ἀλλὰ τούτους μὲν οἱ θεοὶ ἀποτίσαιντο·
"ἡμᾶς δὲ δεῖ ταῦτα ὁρῶντας, μήποτε ἐξαπατηθῆναι ἔτι
"ὑπὸ τούτων, ἀλλὰ μαχομένους ὡς ἂν δυνώμεθα κρά-
"τιστα, τοῦτο, ὅ, τι ἂν δοκῇ τοῖς θεοῖς, πάσχειν."

Ἐκ τούτου Ξενοφῶν ἀνίσταται, [1] ἐσταλμένος [u] εἰς πόλεμον 4
ὡς ἐδύνατο κάλλιστα· νομίζων, εἴ τε νίκην διδοῖεν οἱ [x] θεοὶ,
τὸν κάλλιστον κόσμον τῷ νικᾷν πρέπειν· [2] εἴ τε τελευτᾷν
δέοι, ὀρθῶς ἔχειν, τῶν καλλίστων ἑαυτὸν ἀξιώσαντα, ἐν τού-
τοις τῆς τελευτῆς τυγχάνειν· τοῦ δὲ λόγου ἤρχετο ὧδε·
"Τὴν μὲν τῶν βαρβάρων ἐπιορκίαν τε καὶ ἀπιστίαν [y] λέγει [3]
"Κλεάνωρ, ἐπίστασθε δὲ, οἶμαι, καὶ ὑμεῖς. Εἰ μὲν οὖν
"[4] βουλευόμεθα πάλιν αὐτοῖς διὰ φιλίας ἰέναι, ἀνάγκη

[t] Κῦρον τὸν] τὸν deest in MSS. Par. et Eton. [u] εἰς πόλεμον] ἐπὶ πόλεμον MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [x] θεοὶ] θεοί τε MS. Guelf. et edd. vett. excepta Castal. [y] λέγει] λέγει μὲν MSS. Par. et Eton.

[1] Ἐσταλμένος εἰς &c.] Verbum στέλλεσθε Phavorinus recte exponit κοσμήθετε. Nam στέλλεσθαι proprie quidem *mitti*, dein etiam *ad aliquid parari* denotat, et vel maxime *armis* ad pugnam ineundam. Vide Hom. Il. ψʹ. ver. 285. Ælian. V. H. lib. iii. cap. 24. Ξενοφῶντι ἔμελε τῶν ἄλλων σπουδαίων, καὶ οὖν καὶ ὅπλα καλὰ ἔχειν. Νικῶντι γὰρ, ἔλεγε, τοὺς πολεμίους τὴν καλλίστην στολὴν ἁρμόττειν· καὶ ἀποθνήσκοντα ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι καλῶς ἐν καλῇ τῇ πανοπλίᾳ. Τῷ γὰρ ἀνδρὶ τῷ γενναίῳ ταῦτ' εἶναι τὰ ἐντάφια, τὰ ὡς ἀληθῶς κοσμοῦντα αὐτόν.

[2] Εἴ τε τελευτᾷν δέοι,] Ita MS. Eton. et edit. Steph. et Ald. At Leuncl. et alia quædam pessime repræsentant θεοὶ pro δέοι.

[3] Λέγει] Præsens hic præteriti vice fungitur, et apud Joh. ii. 4. οὔπω ἥκει ἡ ὥρα μου.

[4] Βουλευόμεθα πάλιν &c.] Posset aliquis, inquit Cl. Arnaud, conjicere pro βουλευόμεθα legendum esse βουλόμεθα. Non male quidem : cum Noster supra p. 160. dixerit, ὅστις οὐ σοὶ βούλεται φίλος εἶναι ; et mox iterum, καί σε βουλήσεσθαι φίλον ἡμῖν εἶναι. Sed vulgatam lectionem recte servant libri omnes, et tuetur διανοούμεθα, a quo proxima incipit sententia. Eleganter autem di-

c. II. " ἡμᾶς πολλὴν ἀθυμίαν ἔχειν, ὁρῶντας [1]τοὺς στρατηγοὺς,
" οἳ διὰ πίστεως αὐτοῖς ἑαυτοὺς [z]ἐνεχείρισαν, οἷα πεπόν-
" θασιν· εἰ μέντοι διανοούμεθα σὺν τοῖς ὅπλοις ὧν τε πε-
" ποιήκασι δίκην ἐπιθεῖναι αὐτοῖς, καὶ [2]τὸ λοιπὸν διὰ
" παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἰέναι, σὺν τοῖς θεοῖς, πολλαὶ
" ἡμῖν καὶ καλαὶ ἐλπίδες εἰσὶ σωτηρίας." Τοῦτο δὲ λέ-
γοντος αὐτοῦ, [3]πτάρνυταί τις· ἀκούσαντες δὲ οἱ στρατιῶται,
πάντες μιᾷ ὁρμῇ προσεκύνησαν τὸν θεόν· [a]καὶ Ξενοφῶν εἶ-
πε, " Δοκεῖ μοι, ὦ ἄνδρες, ἐπεὶ περὶ σωτηρίας ἡμῶν λε-
" γόντων [4]οἰωνὸς τοῦ Διὸς τοῦ Σωτῆρος ἐφάνη, εὔξασθαι τῷ

[z] ἐνεχείρισαν] ἐνεχείρησαν Ed. Caſtal. ex MS. Eton.

[a] καὶ Ξενοφῶν] καὶ ὁ Ξενοφῶν Zeun.

citur αὐτοῖς διὰ φιλίας ἰέναι, uti mox infra, διὰ παντὸς πολέμου αὐτοῖς ἰέναι: quemadmodum διὰ πείρας ἰέναι apud Æſchin. dial. iii. ſect. 13. et Ælian. V. H. lib. xiii. cap. 2. διὰ τιμῆς ἦλθε δημοσίᾳ.

[1] Τοὺς στρατηγοὺς—οἷα πεπόνθασιν·] Vide p. 88. not. 1.

[2] Τὸ λοιπὸν] Vide p. 128. not. 3. et confer p. 64. not. 1.

[3] Πτάρνυταί τις· &c.] Medii fuiſſe ancipitiſque ominis videntur ſternutamenta. Quare cum minus conſtaret, quæ ſecunda forent, quæ adverſa, factum eſt ut Veteres, vana capti ſuperſtitione, rem dubiam bonis eſſe verbis adjuvandam exiſtimaverint, atque ut fauſte feliciterque tandem eveniret, precibus votiſque a deo quodam, tanquam ominis auctore, petendum. Occaſionem militum animos confirmandi amplexus Xenophon, a Jove ſtatim Servatore profectum omen, fauſtumque adeo futurum ſtatuit. Schol. ad Theocrit. εἰδ. ζ'. ver. 96. ſcribit τῶν πταρμῶν τοὺς μὲν εἶναι ὠφελίμους, τοὺς δὲ βλαβερούς: ibi vero, ἐπὶ τῇ χείρονι μοίρᾳ exponendum eſſe πταρμόν. Contra, lætum quid felixque ſonat εἰδ. ιη'. ver. 16.

Ὄλβιε γάμβρ', ἀγαθός τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
Ἐς Σπάρταν, &c.

Similiter apud Homer. Ὀδυσσ. ρ'. ver. 545.

Οὐχ ὁράας, ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε—;

Ubi Euſtath. p. 1831. Ὄρνις γάρ ποτε ἦν τοῖς παλαιοῖς ὁ πταρμός. Lege quæ de πταρμῷ diſſerit eruditiſſ. Archæol. Græcæ auctor, lib. ii. cap. 17.

[4] Οἰωνὸς τοῦ Διὸς &c.] Suidas: Οἰωνὸς, τὸ σημεῖον. Adi Κύρ. Παιδ. p. 647. lin. penult. Οἰωνοὺς, nimirum, καλοῦσι καὶ τὰ μὴ ὄρνεα, uti notat Schol. ad Ariſtoph. Ὀρνιθ. ver. 720.

"θεῷ τούτῳ, θύσειν [1]σωτήρια, ὅπου ἂν πρῶτον εἰς φιλίαν C. II.
"χώραν ἀφικώμεθα· συνεπεύξασθαι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις
"θεοῖς [b]θύσειν κατὰ δύναμιν. Καὶ ὅτῳ δοκεῖ ταῦτ',
"ἔφη, [2]ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα." Καὶ ἀνέτειναν ἅπαντες.
Ἐκ τούτου εὔξαντο καὶ [c]ἐπαιάνισαν[3]. Ἐπεὶ δὲ τὰ τῶν θεῶν
καλῶς εἶχεν, [d]ἤρχετο πάλιν ὧδε·

"Ἐτύγχανον λέγων ὅτι [4]πολλαὶ [e]καὶ καλαὶ ἐλπίδες 6

[b] θύσειν κατὰ δ.] Abeſt ab Ald. θύσειν. [c] ἐπαιάνισαν] ἐπαιώνισαν MSS. Par. et Eton. [d] ἤρχετο] ἤρξατο MS. Eton. [e] καὶ καλαὶ] καὶ ἄλλαι MS. Par.

Ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ' ὅσαπερ
περὶ μαντείας διακρίνει.
Φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστί· πταρμόν
τ' ὄρνιθα καλεῖτε.

Variis autem varias ob cauſas epithetis numen illud inſigniri ſolet; de quibus conſulendus eſt Phurnutus, de Nat. Deor. cap. 9. Idem ſupra p. 84. tesseræ loco militibus datur: ſimiliter Κύρ. Παιδ. p. 475. In primis vero vel pericula paſſuri, vel iis defuncti, σωτῆρι ſupplicabant Jovi. De Hercule in leonem Nemæum contendente Apollodor. lib. ii. cap. 4.—καὶ θύειν ἱερεῖ (lego, ἱερεῖον) θέλοντι, εἰς ἡμέραν ἔφη τηρεῖν τριακοστήν· καὶ ἂν μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σῶος ἐπανέλθῃ, Διῒ σωτῆρι θύειν·—et infra paulo de eodem, fera jam occiſa,—σωτῆρι θύσας Διῒ, ἦγεν εἰς Μυκήνας τὸν λέοντα. Ariſtid. Orat. T. i. p. 1. Τάδε σοὶ κατ' εὐχὴν, Ζεῦ βασιλεῦ τε καὶ σῶτερ, δῶρα &c.

[1] Σωτήρια,] Scil. θύματα, ob ſalutem acceptam oblata. Noſter Κύρ. Παιδ. p. 647.—θεοὶ, δέχεσθε τάδε, καὶ τελεστήρια πολλῶν καὶ καλῶν πράξεων, καὶ χαριστήρια,—eadem dixit forma. Sic et p. 503.—δοκῶ χαριστήρια ὀφειλήσειν.

[2] Ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα.] Nimirum moris Græcorum erat ætate Xenophontis, ut in concionibus quotquot adſenſum ſignificare vellent, manu protenſa ſuffragia ferrent. Morem hunc reſpicit Noſter Hiſt. Gr. lib. i. haud ita longe a fine: τότε γὰρ ὀψὲ ἦν, καὶ τὰς χεῖρας οὐκ ἂν καθεώρων. Hinc χειροτονεῖν valet καθιστᾶν, ψηφίζειν· Χειροτονία, ἐκλογή.

[3] Ἐπαιάνισαν.] J. Poll. lib. i. ſegm. 26. inter phraſes *de accedentibus ad deos* recte adhibitas, παιᾶνας ᾆσαι recenſet. Scholiaſt. ad Ariſtoph. Εἰρ. ver. 554. παιωνίσας eſt εὐξάμενος τοῖς θεοῖς· ὁμολογήσας χάριν. Παιὼν (leguntur utique παιὼν καὶ παιὰν, παιωνίζω καὶ παιανίζω) γάρ ἐστιν ὕμνος εὐχαριστήριος. Videſis p. 84. not. 2. et Archæol. Gr. lib. ii. cap. 4.

[4] Πολλαὶ καὶ καλαὶ &c.] Extant verba paulo ſupra. Similiter Euripid. in Hecub. ver. 351. Ἔπειτ' ἐθρέφθην ἐλπίδων καλῶν ὕπο. Sic et Latini *ſpem magnam, bonam* adhibent.

C. II. " ἡμῖν εἶεν σωτηρίας. Πρῶτον μὲν γὰρ ἡμεῖς μὲν ἐμπεδοῦ-
" μεν τοὺς τῶν θεῶν ὅρκους, οἱ δὲ πολέμιοι ἐπιωρκήκασί
" τε, καὶ [1] τὰς σπονδὰς [f] καὶ τοὺς ὅρκους λελύκασιν. Οὕτω
" δ᾽ ἐχόντων, εἰκὸς τοῖς μὲν πολεμίοις ἐναντίους εἶναι τοὺς
" θεοὺς, ἡμῖν δὲ συμμάχους, οἵπερ ἱκανοί εἰσι καὶ [2] τοὺς με-
" γάλους ταχὺ μικροὺς ποιεῖν, καὶ τοὺς μικροὺς, κἂν [3] ἐν
7 " δεινοῖς ὦσι, σώζειν εὐπετῶς, ὅταν [g] βούλωνται. [4] Ἔπειτα
" δὲ, (ἀναμνήσω γὰρ ὑμᾶς καὶ τοὺς τῶν προγόνων τῶν
" [h] ἡμετέρων κινδύνους· ἵν᾽ εἰδῆτε ὡς ἀγαθοῖς τε ὑμῖν
" προσήκει εἶναι, σώζονταί τε σὺν τοῖς θεοῖς καὶ ἐκ πάνυ

[f] καὶ τοὺς ὅρκους] Inter lineas MS. Guelf. est παρὰ super καί. [g] βούλωνται] δύνωνται MS. Eton. [h] ἡμετέρων] ὑμετέρων Zeun. ex MS. Guelf. et ed. Castal.

[1] Τὰς σπονδὰς] Vide p. 95. not. 1.

[2] Τοὺς μεγάλους &c.] Similiter Noster Hist. Gr. lib. vi. fere medio: Καὶ ὁ θεὸς δὲ, ὡς ἔοικε, πολλάκις χαίρει τοὺς μὲν μικροὺς, μεγάλους ποιῶν· τοὺς δὲ μεγάλους, μικρούς. Cæterum, de vocibus μέγας et μικρὸς, ad *conditionem*, non *staturam* tantum, hominum designandam adhibitis lege contra Vorstium scripta Κύρ. Παιδ. p. 391. not. 1.

[3] Ἐν δεινοῖς] Adi p. 172. not. 1.

[4] Ἔπειτα δὲ, (ἀναμνήσω &c.] "Post ἔπειτα δὲ interruptus est orationis cursus: quoniam versu ult. dicit, ἐλθόντων μὲν γὰρ Περσῶν &c. Alioqui si abessent particulæ μὲν et γὰρ, post ἔπειτα δὲ includi hæc parentheseως notis potuissent, ἀναμνήσω γὰρ ὑμᾶς &c. usque ad ἐλθόντων: perinde ac si, omissis iis, quæ sunt intra parenthesin, dixisset, ἔπειτα δὲ ἐλθόντων Περσῶν." Hactenus Stephanus. Mihi quidem non obstare videntur particulæ μὲν γὰρ, quominus verba prædicta parentheseως notis includantur. Sic enim solet Noster: Κύρ. Παιδ. p. 19, 20. Καὶ ὁρῶν δὴ αὐτὸν κεκοσμημένον καὶ ὀφθαλμῶν &c. deinde haud paucis interjectis, pergit, ὁρῶν δὴ τὸν κόσμον &c. Ibid. p. 307. τοῦτον ὁ νυνὶ βασιλεὺς οὗτος, καλέσαντος &c. postea, facto intervallo haud mediocri, redit rursum, ὁ δὲ νῦν βασιλεὺς &c. Et p. 324. et seq. Ἀλλ᾽ ἐγὼ μὲν, ἔφη, ὦ βασιλεῦ· deinde, longam sane post ἐπεμβολὴν, orationis seriem ita restituit: οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ὅπως ποιήσουσιν, αὐτοὶ ἐροῦσιν· ἐγὼ δὲ, ὦ Κῦρε, καὶ &c. Supra quoque p. 81. et seq. Ὁρῶν δὲ ὁ Κλέαρχος τὸ μέσον &c. tandem subjungit ἀλλ᾽ ὅμως ὁ Κλέαρχος &c.

" δεινῶν οἱ ἀγαθοί) [1]ἐλθόντων μὲν γὰρ Περσῶν καὶ τῶν C. II.
" σὺν αὐτοῖς [2]παμπληθεῖ στόλῳ ὡς ἀφανιούντων [i]τὰς
" Ἀθήνας, [3]ὑποστῆναι αὐτοῖς Ἀθηναῖοι τολμήσαντες, ἐνί-
" κησαν αὐτούς. [4]Καὶ εὐξάμενοι τῇ Ἀρτέμιδι, ὁπόσους
" ἂν [k]κατακάνοιεν[5] τῶν πολεμίων, τοσαύτας [l]χιμαίρας

[i] τὰς Ἀθήνας] αὖθις τὰς Ἀθήνας MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [k] κατακάνοιεν] κατακάνοιαν MS. Par. [l] χιμαίρας] χιμέῤῥας MS. Par.

[1] Ἐλθόντων μὲν γὰρ Περσῶν &c.] Jussu Darii Hystaspis f. qui vires suas omnes in debellanda Græcia experiri statuerat; atque adeo adversus Eretriam et Athenas cum ingenti exercitu duces misit Datin et Artaphernem: qui tamen ab Atheniensibus profligati sunt, anno ante æram Christianam 490. ante res gestas, de quibus hic agitur, 89. Vide A. Gell. lib. xvii. cap. 21. et ibi notata. Qua de victoria lege Herodot. lib. vi. cap. 112. et seq. C. Nep. de Miltiade sect. v. et seq. Justin. lib. ii. cap. 9. et Agath. lib. ii. p. 46. edit. Par.

[2] Παμπληθεῖ στόλῳ ὡς &c.] Suidas: Παμπληθεῖς πάνυ πολλάς. Pro ἀφανιούντων libri quidam perperam ἀφαινιούντων. Thomas Magister: Ἀφανίζεται, ἀντὶ τοῦ ἀπόλλυται καὶ φθείρεται παντελῶς· ἀφανίζεται, καὶ ἀντὶ τοῦ ἀφανὴς ἐπὶ καιρὸν γίνεται.

[3] Ὑποστῆναι αὐτοῖς] Eundem isti verbo casum tribuit Histor. Gr. lib. vii. sub fin.—ὡς τοῖς ἀπονενοημένοις οὐδεὶς ἂν ὑποσταίη. Tam accusativum quam dativum addit Euripid. Herc. Fur. ver. 1349, 1350.

Ταῖς συμφοραῖς γὰρ ὅστις οὐχ ὑφίσταται,
Οὐδ' ἀνδρὸς ἂν δύναιθ' ὑποστῆναι βέλος.

Ubi videsis quæ notavit Barnesius.

[4] Καὶ εὐξάμενοι τῇ Ἀρτέμιδι, &c.] Cognomento Ἀγροτέρα. De voto illo alii paulo aliter. Scholiastes ad Aristoph. Ἱππ. ver. 657. Καλλίμαχος, (de quo Herodotus lib. vi. cap. 111.) ὁ πολέμαρχος, λέγεται εὔξασθαι τῇ Ἀρτέμιδι τοσαύτας βοῦς θῦσαι, ὅσους ἂν φονεύσῃ βαρβάρους ἐν Μαραθῶνι. Ἐπειδὴ δὲ πολλοὶ ἐφονεύθησαν, μὴ δυνάμενος τοσαύτας βοῦς θῦσαι, ἔθυσε χιμαίρας. Allusit nimirum, loco citato, Comicus ad votum, cujus hic meminit Xenophon. Ejusdem meminit etiam Agathias lib. ii. p. 46. edit. Parif. Ταῦτά τοι καὶ ἡσσῶντο ἀνακράτος ὑπὸ Μιλτιάδου οἱ Μῆδοι. Τοσοῦτοι γὰρ αὐτῶν ἐν τῷδε ἔργῳ ἀνῄρηνται, ὥστε ἀμέλει πρὸ τῆς μάχης τοὺς Ἀθηναίους· λέγεται γὰρ οὕτω, χιμάρους ἰσαρίθμους τῶν ἀπολουμένων δυσμενῶν Ἀρτέμιδι θύσειν ἀπειλήσαντας, ἐς τοσοῦτον ἵλεω ἐντυχεῖν τῇ Ἀγροτέρᾳ, καὶ ἀπώνασθαι τῆς εὐθηρίας, ἐς ὅσον μὴ οἵους τε γενέσθαι τὸ χαριστήριον ἀποτῖσαι, ἀλλ' ἐπιλιπεῖν θυομένας ἔτι τὰς αἶγας, καὶ πρὸς ἀντίδοσιν μὴ διαρκέσαι. Adde Plutarch. περὶ τῆς Ἡροδότου κακοηθ. p. 862. Ælian. H. V. lib. ii. cap. 25.

[5] Κατακάνοιεν] Leguntur et-

C. II. " καταθύσειν τῇ θεῷ, [1] ἐπεὶ οὐκ εἶχον ἱκανὰς εὑρεῖν, " ἔδοξεν αὐτοῖς κατ' ἐνιαυτὸν πεντακοσίας θύειν· καὶ ἔτι καὶ " νῦν ἀποθύουσιν.

8 " Ἔπειτα [2] ὅτε Ξέρξης ὕστερον ἀγείρας " τὴν ἀναρίθμητον στρατιὰν ἦλθεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ " τότε ἐνίκων οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι τοὺς τούτων προγόνους, " καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. Ὧν ἐστι μὲν τεκμήρια " ὁρᾷν [3] τὰ τρόπαια, [4] μέγιστον δὲ μαρτύριον ἡ ἐλευθερία " τῶν πόλεων, ἐν αἷς ὑμεῖς ἐγένεσθε καὶ ἐτράφητε· οὐδένα " γὰρ ἄνθρωπον δεσπότην, [5] ἀλλὰ τοὺς θεοὺς προσκυνεῖτε.

9 " Τοιούτων μέν ἐστε προγόνων. Οὐ μὲν δὴ τοῦτό γε ἐρῶ,

iam καταναίνοιεν et κατακτάνοιεν. Sed recte se habet scriptura vulgata.

[1] Ἐπεὶ οὐκ εἶχον &c.] Vide p. 130. not. 6. Herodot. lib. vi. cap. 117. Ἐν ταύτῃ τῇ ἐν Μαραθῶνι μάχῃ ἀπέθανον τῶν βαρβάρων κατὰ ἑξακισχιλίους καὶ τετρακοσίους ἄνδρας. Justin. lib. ii. cap. 9. *Ducenta millia Persæ eo prœlio, sive naufragio, amisêre.*

[2] Ὅτε Ξέρξης ὕστερον &c.] Anno scil. ante æram Christianam 480. decimo post pugnam Marathoniam supra modo memoratam. In numero Xerxis copiarum tradendo veteres auctores non consentiunt. Videsis Herodot. lib. vii. cap. 60. et seq. Isocrat. Panathen. p. 242. Diodor. Sic. lib. xi. p. 3. Plin. N. H. lib. xxxiii. cap. 10. Justin. lib. ii. cap. 10. alios. Hujus et victoriæ meminit Agathias loco cit. necnon A. Gellius. His adde Isocrat. Panegyr. p. 58. edit. H. Steph. Q. Curt. lib. iii. cap. 10. Atheniensium concionem apud Thucyd. lib. i. fere medio.

[3] Τὰ τρόπαια, &c.] Phavorin. Ἔστι δὲ τροπαῖον, ὃ ἐν ταῖς νίκαις οἱ παλαιοὶ ἐποίουν τοῖχον ἢ λίθον μέσαν ἱστάντες, καὶ γράφοντες ἐν τούτῳ ἃ κατὰ τῶν ἀντιπάλων ἔργα δεδράκασιν· ἐκαλεῖτο δὲ τρόπαιον (hunc enim ei recentiores adpingunt accentum) διὰ τὸ ἐπὶ τῇ τροπῇ τῶν ἐχθρῶν γεγενῆσθαι. De tropæis vide Archæol. Gr. lib. iii. cap. 12. Valer. Maxim. lib. v. cap. 3. *Lucet Marathon Persicis tropæis: Salamis et Artemisium Xerxis naufragia numerantur.* C. Nep. in vita Themist. *Sic unius viri* (Themistoclis) *prudentia Græcia liberata est, Europæque succubuit Asia. Hæc altera victoria,* (a Xerxe reportata) *quæ cum Marathonio possit comparari tropæo.*

[4] Μέγιστον δὲ μαρτύριον &c.] Adi illustriss. Spanhem. de Numism. T. i. p. 675.

[5] Ἀλλὰ τοὺς θεοὺς &c.] Deficit μόνον: qua de ellipsi scripsimus p. 167. not. 1. Tangit autem reges adorandi morem apud Persas usu receptum, de quo paucis egimus Differt. ii. Κύρ. Παιδ. præmissæ p. 50.

“ ὡς ὑμεῖς καταισχύνετε αὐτούς· ἀλλ' οὔπω πολλαὶ ἡμέραι, C. II.
“ ¹ἀφ' οὗ ἀντιταξάμενοι τούτοις τοῖς ἐκείνων ἐκγόνοις,
“ πολλαπλασίους ᵐὑμῶν αὐτῶν ἐνικᾶτε σὺν τοῖς θεοῖς.
“ Καὶ τότε μὲν δὴ περὶ τῆς Κύρου βασιλείας ἄνδρες ἦτε
“ ἀγαθοί· νῦν δὲ, ὁπότε περὶ τῆς ὑμετέρας σωτηρίας ὁ
“ ἀγών ἐστι, πολὺ δήπου ὑμᾶς προσήκει καὶ ἀμείνονας καὶ
“ προθυμοτέρους εἶναι· ἀλλὰ μὴν καὶ θαῤῥαλεωτέρους νῦν
“ πρέπει εἶναι πρὸς τοὺς πολεμίους. Τότε μὲν γὰρ ἄπειροι
“ ὄντες αὐτῶν, τό, τε πλῆθος ἄμετρον ὁρῶντες, ὅμως
“ ἐτολμήσατε ²σὺν τῷ ⁿπατρίῳ φρονήματι ἰέναι εἰς αὐ-
“ τούς· νῦν δὲ, ὁπότε καὶ πεῖραν ἤδη ἔχετε αὐτῶν, ὅτι θέ-
“ λουσι καὶ πολλαπλάσιοι ὄντες μὴ δέχεσθαι ὑμᾶς, τί ὑμῖν
“ ἔτι προσήκει τούτους φοβεῖσθαι; ᵒΜηδὲ μέντοι τοῦτο μεῖον
“ δόξητε ἔχειν, εἰ ³οἱ Κυρεῖοι, πρόσθεν ᵖσὺν ὑμῖν ταττό-

[m] ὑμῶν αὐτῶν] ἡμῶν αὐτῶν MS. Par. [n] πατρίῳ] πατρῴῳ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [o] μηδὲ μέντοι] μὴ μέντοι MS. Guelf. [p] σὺν ὑμῖν] σὺν ἡμῖν MS. Par.

¹ Ἀφ' οὗ &c.] Scil. χρόνου. Similis exstat in articulo postpositivo (relativo potius) synthesis generis et numeri, Philip. iii. 20. Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ &c. Vide etiam Rom. ix. 23, 24. xi. 14. Galat. iv. 19. De victoria, quam hic loci respicit, lege p. 105. et seq. Solent autem duces tum pristinæ ipsorum virtutis, tum hostium ignaviæ suos admonere. Sic Phormio apud Thucyd. lib. ii. haud ita longe a fine,—πολὺ δὲ ὑμεῖς ἐκείνοις πλέω φόβον παρέχετε καὶ πιστότερον, κατά τε προνενικηκέναι, καὶ &c. Scipio apud Liv. lib. xxi. cap. 40. *Ne genus belli, neve hostem ignoretis, cum iis est vobis, milites, pugnandum quos terra marique priore bello vicistis: a quibus* &c. Consule etiam Κύρ. Παιδ. p. 242. not. 1. Justin. lib. vi. cap. 4. cum nota Bernec. ad ista: *Sed victis adversus paulo ante victores nec animus, neque vires pares fuere.*

² Σὺν τῷ πατρίῳ φρονήματι &c.] i. e. elatos spiritus gerentes, patria vestra dignos.

³ Οἱ Κυρεῖοι, &c.] In MSS. Eton. Guelf. et plerisque editis legitur οἱ κύριοι: sed genuinam scripturam exhibent Brodæus et Amasæus; hinc sic legendum vidit Leunclavius, scil. Cyriani, Cyrianarum partium Persæ, Ariæus et alii, de quibus p. 152. et 169. Eadem forma dixit p. 104. Κυρεῖον στρατόπεδον. lib.

C. II. “ μένοι, νῦν ἀφεστήκασιν· ἔτι γὰρ οὗτοι κακίονές εἰσι τῶν
“ ὑφ' ἡμῶν [q] ἡττημένων· ἔφυγον οὖν πρὸς ἐκείνους, κατα-
“ λιπόντες [r] ὑμᾶς. Τοὺς δὲ ἐθέλοντας φυγῆς ἄρχειν, πολὺ
“ κρεῖττον σὺν τοῖς πολεμίοις ταττομένους, ἢ ἐν τῇ [s] ὑμετέρᾳ
11 “ τάξει, ὁρᾷν. Εἰ δέ [1] τις αὖ ὑμῶν ἀθυμεῖ, [t] ὅτι ὑμῖν μὲν
“ οὐκ εἰσὶν ἱππεῖς, τοῖς δὲ πολεμίοις πολλοὶ πάρεισιν, ἐν-
“ θυμήθητε ὅτι οἱ μύριοι ἱππεῖς οὐδὲν ἄλλο, ἢ μύριοι
“ ἄνθρωποι εἰσίν· ὑπὸ μὲν γὰρ ἵππου ἐν μάχῃ οὐδεὶς
“ πώποτε οὔτε δηχθεὶς οὔτε λακτισθεὶς ἀπέθανεν· οἱ δὲ
“ ἄνδρες εἰσὶν οἱ ποιοῦντες ὅ, τι ἂν ἐν ταῖς μάχαις γίγνη-
“ ται. [2] Οὐκοῦν τῶν γε ἱππέων πολὺ ἡμεῖς ἐπ' ἀσφα-
“ λεστέρου ὀχήματός ἐσμεν· οἱ μὲν γὰρ ἐφ' ἵππων κρέ-
“ μανται, φοβούμενοι οὐχ ἡμᾶς μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸ κατα-
“ πεσεῖν· ἡμεῖς δὲ [3] ἐπὶ τῆς γῆς βεβηκότες, πολὺ μὲν
“ ἰσχυρότερον παίσομεν, ἤν τις [u] προσίῃ, πολὺ δὲ ἔτι μᾶλ-
“ λον ὅτου ἂν [x] ἐθέλωμεν τευξόμεθα. Ἑνὶ μόνῳ προέχου-
“ σιν ἡμᾶς οἱ ἱππεῖς· φεύγειν αὐτοῖς [y] ἀσφαλέστερόν ἐστιν,
12 “ ἢ ἡμῖν. [4] Εἰ δὲ δὴ τὰς μὲν μάχας θαῤῥεῖτε, ὅτι δὲ

q ἡττημένων] ἡττωμένων MS. Guelf. et edd. vett. r ὑμᾶς] ἡμᾶς MS. Par. et ed. Caſtal. s ὑμετέρᾳ] ἡμετέρᾳ MS. Par. et ed. Caſtal. t ὅτι ὑμῖν] ὅτι ἡμῖν MS. Par. et ed. Caſtal. u προσίῃ] προσῇ MS. Guelf. et edd. vett. προσείη MS. Eton. apud Zeun. ſed idem dat προσήει apud Hutchinſonum. x ἐθέλωμεν] βουλώμεθα MS. Par. et marg. Steph. y ἀσφαλέστερόν ἐστιν] ἐστὶν ἀσφαλέστερον MS. Guelf.

vii. περὶ τοῦ Κυρείου στρατεύματος. Hiſtor. Gr. lib. iii. fere medio, Κυρεῖον στράτευμα, et ſupra paulo, ὃ τῶν Κυρείων προεστηκώς—. Adde Harpocrat. in v. Κυρεῖον, et reſpice p. 104.

1 Τὶς αὖ—ἐνθυμήθητε] Adi p. 101. not. 5. et de tranſitione a ſingulari ad plurativum numerum p. 97. not. 4.

2 Οὐκοῦν] Suidas: Οὔκουν· οὐδαμῶς. Οὐκοῦν δὲ, συλλογιστικὸς σύνδεσμος.

3 Ἐπὶ τῆς γῆς βεβηκότες,] i. e. *terræ firmiter hærentes*: quæ pulchre quidem et ſignificanter præcedentibus opponuntur iſtis, ἐφ' ἵππων κρέμανται.

4 Εἰ δὲ δὴ τὰς &c.] Thom. Magiſter: Θαῤῥῶ, Ἀττικοὶ, οὐ θαρσῶ· ὅπερ θαῤῥῶ, εἰ μὲν ἀντὶ τοῦ ἐλπίζω ἐστὶ, δοτικῇ συντάσσεται· εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ τολμῶ, αἰτιατικῇ. Phavo-

" [z] Οὐκέτι ἡμῖν Τισσαφέρνης ἡγήσεται, οὐδὲ βασιλεὺς ἀγο- C. II.
" ρὰν παρέξει, τοῦτο ἄχθεσθε, σκέψασθε πότερον κρεῖττον,
" Τισσαφέρνην ἡγεμόνα ἔχειν, ὃς ἐπιβουλεύων ἡμῖν φανε-
" ρός ἐστιν, ἢ οὓς ἂν ἡμεῖς ἄνδρας λαβόντες ἡγεῖσθαι [a] κε-
" λεύωμεν· οἳ εἴσονται ὅτι, ἤν τι περὶ ἡμᾶς ἁμαρτάνωσι,
" περὶ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς καὶ τὰ σώματα ἁμαρτάνουσι.
" Τὰ δ' ἐπιτήδεια πότερον ὠνεῖσθαι κρεῖττον ἐκ τῆς ἀγο-
" ρᾶς, ἧς οὗτοι παρεῖχον, μικρὰ μέτρα πολλοῦ ἀργυρίου,
" μηδὲ τοῦτο ἔτι [b] ἔχοντας αὐτοὺς λαμβάνειν· ἤ, ἤνπερ
" κρατῶμεν, μέτρῳ χρωμένους ὁπόσῳ ἂν ἕκαστος βούληται.
" Εἰ δὲ ταῦτα μὲν γιγνώσκετε [c] ὅτι οὕτω κρεῖττον, [1] τοὺς δὲ 13
" ποταμοὺς ἄπορον νομίζετε εἶναι, καὶ μεγάλως ἡγεῖσθε
" ἐξαπατηθῆναι διαβάντες, σκέψασθε εἰ ἄρα τοῦτο καὶ
" μωρότατον πεποιήκασιν οἱ βάρβαροι. Πάντες μὲν γὰρ
" οἱ ποταμοί, [d] ἢν πρόσω τῶν πηγῶν ἄποροι ὦσι, προϊοῦσι
" πρὸς τὰς πηγὰς διαβατοὶ γίγνονται, οὐδὲ τὸ γόνυ βρέ-
" χοντες. [2] Εἰ δὲ μήθ' οἱ ποταμοὶ [e] διήσουσιν, ἡγεμών τε 14

[z] οὐκέτι ἡμῖν] οὐκέτι ὑμῖν MS. Par. et Guelf. [a] κελεύωμεν] κελεύομεν MS. Guelf. et edd. vett. [b] ἔχοντας αὐτοὺς] ἔχοντας ἢ αὐτοὺς MS. Eton. [c] ὅτι οὕτω κρεῖττον] ὅτι κρείττονα MS. Par. et marg. Steph. sic quoque MS. Eton. apud Zeun. sed idem dat ὅτι οὕτω κρείττονα apud Hutchinsonum. [d] ἢν πρόσω] εἰ καὶ πρόσω MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [e] διήσουσιν] διοίσουσιν MS. Par.

rin. Λέγεται καὶ θαῤῥῶ ἀντὶ τοῦ τολμῶ εἰσελθεῖν εἴς τι· οἷον, θαῤῥῶ τὴν μάχην, ἀντὶ τοῦ τολμῶν εἰσέρχομαι τὴν μάχην. Plene Noſter dixerit, Εἰ δὲ δὴ εἰς τὰς μὲν μάχας ἰόντες θαῤῥεῖτε. Vide p. 186. not. 3. et Κύρ. Παιδ. p. 644. not. 2.

[1] Τοὺς δὲ ποταμοὺς ἄπορον] Scil. χρῆμα. Lege ſcripta de hac ellipſi p. 141. not. 2. Eandem adhibent Latini. *Triſte lupus ſtabulis—Dulce ſatis humor,*—i. e. *Triſtis res: dulcis res,* uti Servius ad Virg. Ecl. iii. ver. 80, 82.

[2] Εἰ δὲ μήθ' οἱ ποταμοὶ &c.] Muretus var. lect. lib. xviii. cap. 15. legendum cenſet, Εἰ δὲ μήθ' οἱ ποταμοὶ διείρξουσιν, ἡγεμὼν δὲ &c. ut ſit ſententia, " Quod " ſi videtis fore, ut ne flumina " quidem itineri noſtro obſta- " tura ſint, ſed illud veremini, " ne dux itineris nullus exiſtat, " ne ſic quidem animis conci- " dere debemus. Cur autem ſic " quoque bene ſperare debeant,

C. II. “ μηδεὶς φανεῖται, οὐδ᾽ ὣς ἡμῖν γε ἀθυμητέον. Ἐπιστάμεθα γὰρ Μυσοὺς, οὓς οὐκ ἂν ἡμῶν φαίημεν βελτίους εἶναι, [1] οἳ βασιλέως ἄκοντος ἐν τῇ βασιλέως χώρᾳ πολλάς τε καὶ μεγάλας καὶ εὐδαίμονας πόλεις οἰκοῦσιν· [2] ἐπιστάμεθα δὲ [f] Πεισίδας ὡσαύτως· Λυκάονας δὲ καὶ αὐτοὶ εἴδομεν ὅτι, ἐν τοῖς πεδίοις τὰ ἐρυμνὰ καταλαβόντες, [g] τὴν τούτου χώραν καρποῦνται. Καὶ ἡμᾶς δ᾽ [3] ἂν φαίην ἔγωγε χρῆναι μήπω φανεροὺς εἶναι οἴκαδε ὡρμημένους, ἀλλὰ κατασκευάζεσθαι, ὡς αὐτοῦ πη οἰκήσοντας. Οἶδα γὰρ ὅτι καὶ Μυσοῖς βασιλεὺς πολλοὺς μὲν ἡγεμόνας ἂν δοίη, πολλοὺς δ᾽ ἂν ὁμήρους τοῦ ἀδόλως ἐκπέμψειν· καὶ ὁδοποιήσειέ γ᾽ ἂν αὐτοῖς, καὶ εἰ σὺν [4] τεθρίπποις βούλοιντο ἀπιέναι. Καὶ ἡμῖν γ᾽ ἂν οἶδ᾽

[f] Πεισίδας] Πισίδας MS. Guelf. et edd. vett. excepta Caſtal. Πισσίδας MS. Par. conſtanter. [g] τὴν τούτου χ. κ.] τὴν τούτων χώραν οἰκεῖν MS. Eton.

“ ſtatim ſubjicit. Sed ita legendum, ut dixi, conſtare opinor ex iis, quæ anteceſſerunt: ſunt enim illa plane his gemina.” Εἰ δὲ ταῦτα μὲν γιγνώσκετε, ὅτι οὕτω κρεῖττον, τοὺς δὲ ποταμοὺς ἄπορον νομίζετε εἶναι—et paulo ſupra: Εἰ δὲ δὴ τὰς μὲν μάχας θαῤῥεῖτε, ὅτι δ᾽ οὐκέτι ἡμῖν &c. Ipſe malim vulgatam lectionem retinere, cum propter librorum omnium auctoritatem, tum propter ea, quæ ſtatim ſequuntur; hæc enim eſt Xenophontis ſententia: Etiamſi flumina tranſitum denegaverint, nec dux Græcis adfuerit, tamen ne ſic quidem debere eos animis concidere; cum Myſi aliique, ipſis neutiquam virtute præſtantiores, etiam invito rege, ſedes ejus intra imperii terminos fixerint incoluerintque, opulenta ſatis rerum omnium copia potiti.

[1] Οἳ βασιλέως ἄκοντος &c.] MS. Eton. οἳ ἐν βασιλέως χώρᾳ ἄκοντος. Minus, opinor, librario placuit vocis βασιλέως repetitio. Sed nomen loco pronominis iteratum jam ſupra legimus p. 30. not. 1. p. 92. not. 2. Confer Joh. iv. 1.

[2] Ἐπιστάμεθα δὲ Πεισίδας] Similiter locutione hac uſus eſt p. 160. οἶδα δὲ καὶ Πεισίδας· ex præcedentibus ſupplenda.

[3] Ἂν φαίην] Stephanus haud immerito legendum ſuſpicatus eſt φαίην pro ἔφην hactenus vulgato. Eundem modum paulo ſupra adhibuit, οὓς οὐκ ἂν φαίημεν—.

[4] Τεθρίπποις] Scil. ἅρμασι. Plene Euripid.

" ὅτι [h]τρισάσμενος[1] ταῦτα ἐποίει, εἰ ἑώρα ἡμᾶς μένειν C. II.
" [i]παρασκευαζομένους[2]. Ἀλλὰ γὰρ δέδοικα μὴ, ἂν ἅπαξ 16
" μάθωμεν ἀργοὶ ζῆν, καὶ ἐν ἀφθόνοις βιοτεύειν, καὶ Μή-
" δων ἢ καὶ Περσῶν καλαῖς καὶ [k]μεγάλαις[3] γυναιξὶ καὶ
" παρθένοις ὁμιλεῖν, [4]μὴ, ὥσπερ οἱ Λωτοφάγοι, ἐπιλα-

[h] τρισάσμενος] πρισάμενος Brodæus corrigit. [i] παρασκευαζομένους] κατασκευαζομένους MSS. Par. et Eton. [k] μεγάλαις] μεγίσαις MS. Par.

Εἰ τὰ τέθριππά γ' ἐς ἅρματα
λεύσσων
Ἀελίου,—Phœniſſ. ver. 1555.

[1] Τρισάσμενος] Non agnoſcit Conſtantinus: in exemplum Stephanus locum hunc Xenophonteum adducit; præterea, nullum. De hoc ſpeciatim compoſito, quod generatim protulit Demetr. Phaler. ſect. 92. dici poſſit, Ἕξει μέντοι τὸ σύνθετον ὄνομα ὁμοῦ καὶ ποικιλίαν τινὰ ἐκ τῆς συνθέσεως καὶ μέγεθος, καὶ ἅμα καὶ συντομίαν τινὰ, &c. Felices certe quidem a laude nominum verborumque compoſitorum Græci ſunt ἐκ τῶν ἔξω ſcriptores: ter et amplius felices auctores ſacri. Exempla ſuppeditat Clar. Blackwallus, ὁ μακαρίτης, Claſſic. Sacr. v. i. p. 198, et ſeq.

[2] Παρασκευαζομένους.] Sic ſupra modo κατασκευάζεσθαι reciprocam, ut media ſolent verba, ſignificationem habet, atque adeo reſpuit pronomen reciprocum: quod male vulgares edit. verbo ἀντιπαρεσκευάζετο adſcripſerunt apud Κύρ. Παιδ. p. 417.

[3] Μεγάλαις &c.] Adi Κύρ. Παιδ. p. 315. not. 3.

[4] Μὴ, ὥσπερ οἱ Λωτοφάγοι, &c.] Ecce iterum particula negativa, præ σαφηνείας ſtudio ſententiæ repoſita! Simili repetitione, poſt impeditum nonnihil orationis curſum, paſſim utuntur auctores. Virgil. Æneid. ix. ver. 210, et ſeq.

Sed ſi quis (quæ multa vides
diſcrimine tali)
Si quis in adverſum &c.

Cicer. 19. epiſt. lib. ii. *verebar ne id ita caderet, (quod etiam nunc vereor) ne antequam tu* &c. Cæterum Xenophonti animo obverſata eſt Homerica narratio, Odyſſ. ι'. ver 83, et ſeq.

—αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
Γαίης Λωτοφάγων, οἵτ' ἄνθινον
εἶδαρ ἔδουσιν.

Mox,

Οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι
Λωτοφάγοισιν·
Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
Ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
Τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα
καρπὸν,
Οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι·
Ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι
Λωτοφάγοισι
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε
λαθέσθαι.
Τοὺς μὲν ἐγὼν &c.

Plin. N. H. lib. xiii. cap. 17.

C. II. " θώμεθα τῆς οἴκαδε ὁδοῦ. Δοκεῖ οὖν μοι εἰκὸς καὶ δίκαιον
" εἶναι, πρῶτον εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ πρὸς τοὺς οἰκείους πει-
" ρᾶσθαι ἀφικνεῖσθαι· καὶ ἀποδεῖξαι τοῖς Ἕλλησιν ὅτι ἑκόν-
" τες [1]πένονται, ἐξὸν αὐτοῖς, τοὺς νῦν οἴκοι [l]ἀκλήρους[2]
" πολιτεύοντας ἐνθάδε κομισαμένους, πλουσίους ὁρᾶν. Ἀλλὰ
" γὰρ, ὦ ἄνδρες, πάντα ταῦτ' ἀγαθὰ δηλονότι [3]τῶν κρα-
17 " τούντων ἐστί. [m]Τοῦτο[4] δὴ δεῖ λέγειν, πῶς ἂν πορευοί-
" μεθά τε ὡς ἀσφαλέστατα, καὶ, εἰ μάχεσθαι δέοι, ὡς
" κράτιστα μαχοίμεθα. [5]Πρῶτα μὲν τοίνυν, ἔφη, δοκεῖ
" μοι κατακαῦσαι τὰς ἁμάξας, ἃς ἔχομεν· ἵνα μὴ [6]τὰ
" ζεύγη [n]ἡμῶν στρατηγῇ, ἀλλὰ [o]πορευώμεθα [p]ὅποι ἂν τῇ

[l] ἀκλήρους] σκληρῶς ἐκεῖ MS. Eton. σκληροὺς ἐκεῖ MS. Par. [m] τοῦτο δὴ δεῖ] Pro δὴ Zeun. recepit δὲ ex ed. Castal. [n] ἡμῶν στρατηγῇ] ἡμῖν στρατηγῇ Larcherus mavult. [o] πορευώμεθα] πορευοίμεθα Junt. πορευόμεθα MS. Guelf. πορευσώμεθα MS. Eton. [p] ὅποι] ὅπη MS. Guelf.

Eadem Africa, quæ vergit ad nos, insignem arborem loton gerit —tam dulci ibi cibo, ut nomen etiam genti terræque dederit, nimis hospitali advenarum oblivione patriæ. Videsis etiam quæ ad Quinctil. lib. v. cap. 8. notavit celeb. Burmannus.

[1] Πένονται, ἐξὸν &c.] Hesych. Πένεται, πονεῖ, ἐνεργεῖ, ἀχρηματεῖ, κάμνει. Phavorin. Πένομαι, πένης εἰμί. De particip. ἐξὸν vide p. 163. not. 5.

[2] Ἀκλήρους πολιτεύοντας] Hesych. Ἀκλήρῳ, μὴ ἔχοντι κλῆρον μήτε οὐσίαν, ἤτοι πτωχῷ. Respexit, opinor, Homeri Odyss. λ'. ver. 489.

Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,

Porro, πολιτεύοντας denotat hic (non eos, *qui rempublicam administrant, magistratu funguntur,* sed) privatos, *qui in republica versantur,* et ejus legibus ac institutis vivunt. Thucyd. lib. ii. fere medio: Ἆθλα γὰρ οἷς κεῖται ἀρετῆς μέγιστα, τοῖς δὲ καὶ ἄνδρες ἄριστοι πολιτεύουσι, i. e. *in horum etiam civitate viri præstantissimi versantur.* Idem lib. iv. propius fin. πρὸς τοὺς ἐμπολιτεύοντας σφῶν ἐκεῖ, i. e.—*qui illic degebant.* Hesych. Πολιτεία, ἡ πόλις ἢ βίος.

[3] Τῶν κρατούντων ἐστί.] Vide p. 118. not. 1. et Κύρ. Παιδ. p. 110. et p. 260. not. 2.

[4] Τοῦτο δὴ] Stephanus: Fortassis δὲ scribendum est.

[5] Πρῶτα μὲν &c.] Adi Polyæn. lib. i. cap. 49.

[6] Τὰ ζεύγη ἡμῶν στρατηγῇ,] Locutio haud ita dissimilis isti, qua usus est p. 131. ἡ δὲ τύχη ἐστρατήγησε κάλλιον.

“ στρατιᾷ [q]συμφέρῃ· ἔπειτα καὶ τὰς σκηνὰς συγκατακαῦ- C. II.
“ σαι. Αὗται γὰρ [r]αὖ [1]ὄχλον μὲν παρέχουσιν ἄγειν, συνω-
“ φελοῦσι δὲ οὐδὲν οὔτε εἰς τὸ μάχεσθαι, οὔτ' εἰς τὸ τὰ ἐπι-
“ τήδεια ἔχειν. Ἔτι δὲ τῶν ἄλλων σκευῶν τὰ περιττὰ 18
“ ἀπαλλάξωμεν, πλὴν ὅσα πολέμου ἕνεκεν, ἢ σίτων, ἢ
“ ποτῶν ἔχομεν· ἵν' ὡς πλεῖστοι μὲν ἡμῶν [2]ἐν τοῖς ὅπλοις
“ ὦσιν, ὡς ἐλάχιστοι δὲ σκευοφορῶσι. [3]Κρατουμένων μὲν
“ γὰρ ἐπίστασθε ὅτι πάντα ἀλλότρια· ἢν δὲ κρατῶμεν, καὶ
“ τοὺς πολεμίους δεῖ σκευοφόρους ἡμετέρους νομίζειν. Λοι- 19
“ πόν μοι εἰπεῖν, ὅπερ καὶ μέγιστον νομίζω εἶναι. [4]Ὁρᾶτε
“ γὰρ καὶ τοὺς πολεμίους, ὅτι οὐ πρόσθεν ἐξενεγκεῖν
“ ἐτόλμησαν πρὸς ἡμᾶς πόλεμον, [5]πρὶν τοὺς στρατη-
“ γοὺς ἡμῶν συνέλαβον, νομίζοντες, ὄντων μὲν τῶν [s]ἀρ-
“ χόντων, καὶ ἡμῶν πειθομένων, ἱκανοὺς εἶναι ἡμᾶς πε-
“ ριγενέσθαι [t]τῷ πολέμῳ· [u]λαβόντας[6] δὲ τοὺς ἄρχοντας,

q συμφέρῃ] συμφέροι Ed. Castal. r αὖ ὄχλον] ἂν ὄχλον Junt. s ἀρχόντων] ἀρξάντων Edd. vett. et MS. Guelf. t τῷ πολέμῳ] ἐν τῷ πολέμῳ MS. Eton. u λαβόντας] λαβόντες Zeun. auctoritate Larcheri restituit ex cod. reg. B. et MS. Par.

1 Ὄχλον μὲν παρέχουσιν ἄγειν,] Pro—ἐν τῷ ἄγεσθαι. Similiter supra p. 144. vim passivam verbo ἐνεργητικῷ tribuit: ubi vide scripta not. 3.

2 Ἐν τοῖς ὅπλοις] Vide p. 128. not. 2.

3 Κρατουμένων μὲν γὰρ &c.] Adi loca supra paulo citata præced. p. not. 3. Perperam libri quidam exhibent articulum τὰ ante ἀλλότρια. Nos MStum Eton. et edit. Steph. sequimur. Cum autem ἀλλότρια intelligas oportet ἐστὶ, quod passim deficit.

4 Ὁρᾶτε γὰρ καὶ τοὺς &c.] De structura vide p. 88. not. 1.

5 Πρὶν τοὺς—συνέλαβον,] Vide p. 166. not. 3.

6 Λαβόντας &c.] Muretus legendum putavit λαβόντες, scil. οἱ πολέμιοι, cum νομίζοντες itidem paulo supra intelligendi. Sed haud incommode referri potest λαβόντας ad primum illud sententiæ membrum, Ὁρᾶτε γὰρ καὶ τοὺς πολεμίους,—vel accipi pro λαβόντων scil. αὐτῶν, quod mavult Stephanus. Sic et alibi non raro accusativus officio genitivi absoluti fungitur. Noster Hist. Græc. lib. iii. fere medio: Δόξαντα δὲ ταῦτα καὶ περανθέντα— Et Κύρ. Παιδ. p. 387. Ἐνταῦθα δὴ τρία ὄντα τῶν &c. ubi vide quæ notavimus.

C. II. “ [1]ἀναρχίᾳ ἂν καὶ ἀταξίᾳ ἐνόμιζον ἡμᾶς ἀπολέσθαι.
20 “ Δεῖ οὖν πολὺ μὲν τοὺς ἄρχοντας ἐπιμελεστέρους γενέσθαι
“ τοὺς νῦν [2]τῶν πρόσθεν, πολὺ δὲ τοὺς ἀρχομένους εὐτακτο-
“ τέρους, καὶ πειθομένους μᾶλλον τοῖς ἄρχουσι νῦν, [x]ἢ καὶ
“ πρόσθεν. Ἢν δέ τις ἀπειθῇ, [y]ἢν ψηφίσησθε τὸν ἀεὶ
“ ὑμῶν ἐντυγχάνοντα σὺν τῷ ἄρχοντι κολάζειν, οὕτως οἱ
“ πολέμιοι πλεῖστον ἐψευσμένοι ἔσονται· [z]τῇδε γὰρ τῇ
“ ἡμέρᾳ [3]μυρίους ὄψονται ἀνθ' ἑνὸς Κλεάρχους, τοὺς
21 “ [a]οὐδενὶ ἐπιτρέψοντας κακῷ [b]εἶναι. Ἀλλὰ γὰρ καὶ
“ περαίνειν [4]ἤδη ὥρα· ἴσως γὰρ οἱ πολέμιοι αὐτίκα
“ παρέσονται. [c]Ὅ, τι μὲν οὖν τούτων δοκεῖ καλῶς ἔχειν,
“ ἐπικυρώσατε ὡς τάχιστα, [5]ἵν' ἔργῳ περαίνητε. [d]Εἰ δέ
“ τίς τι εἶδε τῶν ἄλλων βέλτιον ἢ [6]ταύτῃ, τολμάτω καὶ

[x] ἢ καὶ πρόσθεν] In codd. Par. Eton. et Guelf. deeſt καί. [y] ἢν ψηφίσησθε] Edd. vett. et cod. Guelf. omittunt ἤν, et in eodem cod. ſimul eſt ψηφίσασθαι. In MS. Par. eſt ἢν ψηφίσασθε, et in MS. Eton. εἰ ψηφίσασθε. [z] τῇδε γὰρ τῇ ἡμέρᾳ] Edd. vett. et cod. Guelf. omittunt τῇ. [a] οὐδενὶ] οὐδ' ἑνὶ Zeun. auctoritate cod. Guelf. [b] εἶναι deeſt in edit. Leuncl. [c] ὅ, τι μὲν οὖν τούτων] ὅτῳ οὖν ταῦτα MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [d] εἰ δέ τις τὶ εἶδε τ. ἄ. β. ἢ τ. τολμ.] εἰ δὲ τὶ ἄλλο βέλτιον ᾖ, ταύτῃ τολμ. MSS. Par. et Eton. apud Zeun. ſed pro ᾖ eſt ἢ in MS. Eton. apud Hutchinſonum. Pro εἶδε eſt οἶδε in edd. vett. et MS. Guelf. In aliis codd. teſte Brodæo, pro ταύτῃ eſt ταῦτα.

[1] Ἀναρχίᾳ ἂν καὶ &c.] Particulam ἄν, quæ in editis deerat, ex MSto Eton. reſtitui: et ea quidem reſtituta, non eſt cur ἀπολέσθαι in ἀπολεῖσθαι mutemus; cum aoriſto futuri temporis ſignificationem ἂν dare ſoleat. Vide p. 7. not. 3. et 158. not. 1. Eſt tamen eadem ubi vel ἐλλειπτικῶς ſupprimitur particula, uti notavimus p. 39. not. 2. vel librariorum excidit incuria. Porro, lege p. 198. not. 1.

[2] Τῶν πρόσθεν,] Ita MSS. Eton. Par. et marg. Steph. In MS. Guelf. edd. vett. et Steph. legitur τῶν προτέρων.

[3] Μυρίους] Vide p. 124. not. 3.

[4] Ἤδη ὥρα·] Similiter p. 29. ὥστε ὥρα λέγειν: ubi vide notata. Et ſupra paulo, πάντα ἀλλότρια ſcil. ἐστί.

[5] Ἵν' ἔργῳ περαίνητε.] Sic paſſim apud auctores ἔργον λόγῳ opponitur. Leunclavius rectius ſcribi putat ἔργῳ περαίνηται. Εἰ δέ τις τὶ εἶδε &c. In MS. Par. περαίνηται apparet. Sed mutatione non opus eſt. Adi Ageſil. p. 84. not. 3.

[6] Ταύτῃ,] Scil. ὁδῷ. Scriptores autem in primis Attici vocem iſtam tanquam adverbium adhibent. Phavorin. Καὶ τὰ ἐπιρ-

" [1]ὁ ἰδιώτης διδάσκειν· πάντες γὰρ [2]κοινῆς σωτηρίας δεό- C. II.
" μεθα."
[e]Μετὰ δὲ ταῦτα Χειρίσοφος εἶπεν, Ἀλλ' εἰ μέν τινος 22
ἄλλου δεῖ πρὸς τούτοις, [f]οἷς [3]λέγει Ξενοφῶν, καὶ αὐτίκα [g]ἔξεστι[4] ποιεῖν· ἃ δὲ νῦν εἴρηκε, δοκεῖ μοι ὡς τάχιστα ψηφίσασθαι ἄριστον εἶναι· καὶ ὅτῳ δοκεῖ ταῦτα, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα. [5]Ἀνέτειναν [h]ἅπαντες. Ἀναστὰς δὲ πάλιν εἶπε 23
Ξενοφῶν· "Ὦ ἄνδρες, ἀκούσατε ὧν [6]προσδοκᾶν δοκεῖ " μοι. [7]Δῆλον ὅτι [i]πορεύεσθαι ἡμᾶς δεῖ, ὅπου ἕξομεν τὰ " ἐπιτήδεια. Ἀκούω δὲ κώμας εἶναι καλάς, οὐ πλεῖον " εἴκοσι σταδίων ἀπεχούσας. Οὐκ ἂν οὖν [k]θαυμάζοιμι,

[e] μετὰ δὲ] δὲ deeſt in MSS. Par. et Eton. [f] οἷς λέγει] οἷς εἶπε MS. Eton. [g] ἔξεστι] ἐξέσται MS. Par. [h] ἅπαντες] πάντες MS. Par. [i] πορεύεσθαι] πορεύσεσθαι MS. Guelf. et edd. vett. [k] θαυμάζοιμι] θαυμάζοιμεν MS. Eton.

ῥήματα γίνονται μὲν ἐκ πάντων τοῦ λόγου μερῶν· καὶ Ἀττικοὶ μὲν μάλιστα ἰδίως ταῦτα ποιοῦσιν ἀπὸ δοτικῆς ἑνικῶν θηλυκῶν ὀνομάτων, ὡς—ταύτῃ, τὸ οὕτω. Euripid. Oreſt. ver. 781.

Ορ. Εὖ λέγεις· φεύγω τὸ δειλὸν τῇδε.

Scholiaſtes: τὸ τῇδε ἀντὶ τοῦ οὕτως.

1 Ὁ ἰδιώτης] Opponitur hic, ut alibi ſæpe, τῷ ἄρχοντι. Sic *privatus* apud Latinos ei opponitur, *qui eſt cum poteſtate* ſeu *imperio.*

2 Κοινῆς] Leunclavius ſcribendum cenſet κοινῇ. Sed vulgata lectio ſatis ſana videtur. Similiter Thucyd. lib. ii. cap. 43. κοινῆς ἐλπίδος &c.

3 Λέγει] De temporum commutatione vide p. 3. not. 1. et ibi quæ adduximus ex Ariſtide: cujus exſtant verba tom. ii. p. 529. edit. Oxon.

4 Ἔξεστι] Muretus mavult ἐξέσται. Sed vide p. 28. not. 3.

5 Ἀνέτειναν ἅπαντες.] Vide p. 205. not. 2. Similiter ſine ullius particulæ vinculo mox infra dicit: Ἔδοξε ταῦτα. Et Κύρ. Παιδ. p. 556. θεραπεύουσι τὰς τῶν ἀρχόντων θύρας. Sic Joh. iv. 6. ὥρα ἦν ὡσεὶ ἕκτη.

6 Προσδοκᾶν δοκεῖ μοι.] Phavorin. Προσδοκᾶν, τὸ ἐλπίζειν ἀγαθὰ καὶ κακά. Sic et Latini de utriſque adhibent *expectare.* Cæterum, pro δοκεῖ μοι, Muretus legit δοκῶ μοι, i. e. *quæ præſagire mihi videor.* Sed non audiendus eſt: intelligas oportet δεῖν ante προσδοκᾶν. Similis eſt locutio Κύρ. Παιδ. p. 162. Ὧδέ μοι οὖν δοκεῖ, ἔφη, ποιεῖν: et alibi ſæpe. Vide ſupra p. 29. not. 4.

7 Δῆλον ὅτι] Adi p. 189. not. 1.

C. II. " [l] εἰ οἱ πολέμιοι, ὥσπερ οἱ δειλοὶ κύνες, τοὺς μὲν παρι-
" όντας διώκουσί τε καὶ δάκνουσιν, ἢν δύνωνται, τοὺς δὲ
" διώκοντας φεύγουσιν· [1] εἰ καὶ αὐτοὶ ἡμῖν ἀπιοῦσιν ἐπακο-
24 " λουθοῖεν. Ἴσως οὖν [2] ἀσφαλέστερον ἡμῖν πορεύεσθαι
" [3] πλαίσιον ποιησαμένους [4] τῶν ὅπλων, ἵνα [5] τὰ σκευοφόρα
" καὶ ὁ πολὺς ὄχλος [6] ἐν [m] ἀσφαλεστέρῳ ᾖ. Εἰ [n] οὖν νῦν
" ἀποδειχθείη, [o] τίνα χρὴ ἡγεῖσθαι τοῦ πλαισίου, καὶ [7] τὰ
" πρόσθεν κοσμεῖν, καὶ τίνας ἐπὶ τῶν πλευρῶν ἑκατέρων
" [p] εἶναι, καὶ τίνας ὀπισθοφυλακεῖν, οὐκ ἄν, ὁπότε οἱ πολέ-
" μιοι ἔλθοιεν, βουλεύεσθαι ἡμᾶς δέοι, ἀλλὰ χρῴμεθ' ἂν
25 " εὐθὺς τοῖς τεταγμένοις. [8] Εἰ μὲν οὖν ἄλλος τις βέλτιον
" ὁρᾷ, ἄλλως ἐχέτω· εἰ δὲ μή, Χειρίσοφος μὲν [q] ἡγοῖτο,
" [9] ἐπειδὴ καὶ Λακεδαιμόνιός ἐστι· τῶν δὲ πλευρῶν [r] ἑκατέ-

[l] εἰ καὶ αὐτοὶ] εἰ καὶ οὗτοι Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. [m] ἀσφαλεστέρῳ ᾖ] ἀσφαλεστέρῳ εἴη MSS. Par. et Eton. [n] οὖν νῦν ἀποδειχθείη] οὖν ἀποδειχθεῖεν Edd. vett. et MS. Guelf. [o] τίνα] τίνας MSS. Par. et Guelf. [p] εἶναι, καὶ desunt in MS. Eton. et pro καὶ τίνας est in MSS. Par. et Eton. τίνας δ'. [q] ἡγοῖτο] ἡγείσθω Ald. [r] ἑκατέρων] ἑκατέρου Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Εἰ οἱ πολέμιοι, ὥσπερ—εἰ καὶ αὐτοὶ] Pari modo Noster particulam εἰ repetit in Œconom. haud ita longe ab init. Οἶμαι δ' ἂν καὶ εἰ ἐπὶ πῦρ ἐλθόντος σοῦ, καὶ μὴ ὄντος παρ' ἐμοί, εἰ ἄλλοσε ἡγησαίμην, &c. Adi p. 82. not. 1. et p. 213. not. 4.

[2] Ἀσφαλέστερον ἡμῖν &c.] Vide Polyæn. lib. i. cap. 49.

[3] Πλαίσιον] Vide p. 79. not. 7.

[4] Τῶν ὅπλων,] Vide p. 128. not. 2.

[5] Τὰ σκευοφόρα καὶ ὁ &c.] Vide p. 27. not. 1. et p. 43. not. 5.

[6] Ἐν ἀσφαλεστέρῳ] Sic supra p. 88. νομίζοντες οὕτως ἐν ἀσφαλεστάτῳ εἶναι,—De ellipsi vocis τόπος jam diximus p. 150. not. 6.

[7] Τὰ πρόσθεν] Scil. τῶν ὅπλων μέρη: qua de ellipsi consule p. 43. not. 5.

[8] Εἰ μὲν οὖν ἄλλος τις] Muretus et Steph. malunt ἄλλο: sic paulo post, Εἰ δέ τις ἄλλο βέλτιον ὁρᾷ, λεξάτω. Cum tamen supra dixit Εἰ δέ τις τι εἶδε τῶν ἄλλων, lectionem, fide librorum nixam, loco motam nolim.

[9] Ἐπειδὴ καὶ Λακεδαιμόνιός ἐστι·] Honorem istum auctoritatemque Lacedæmoniis deferendi causam tangit Noster lib. vi. haud procul ab init. Τὸ μέντοι ἐμὲ προκριθῆναι ὑφ' ὑμῶν ἄρχοντα, Λακεδαιμονίου ἀνδρὸς παρόντος, οὔθ' ὑμῖν, οὔτ' ἐμοὶ δοκεῖ συμφέρον εἶναι, ἀλλ' ἧττον ἂν διὰ τοῦτο τυγχάνειν,

“ ρων δύο τῶν πρεσβυτάτων [s]στρατηγὼ ἐπιμελοίσθην· [t]ὀπισθοφυλακῶμεν δ' ἡμεῖς οἱ [u]νεώτατοι, ἐγώ τε καὶ Τιμασίων, [x]τὸ[1] νῦν εἶναι. [2]Τὸ δὲ λοιπὸν, πειρώμενοι ταύτης τῆς τάξεως, βουλευσόμεθα ὅ, τι ἂν ἀεὶ κράτιστον δοκοίη εἶναι. Εἰ δέ τις ἄλλο βέλτιον ὁρᾷ, λεξάτω.” Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς ἀντέλεγεν, εἶπεν, “Ὅτῳ δοκεῖ ταῦτα, [3]ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα.” Ἔδοξε ταῦτα. “[y]Νῦν, ἔφη, ἀπιόντας ποιεῖν δεῖ τὰ δεδογμένα· καὶ ὅστις τε ὑμῶν [4]τοὺς οἰκείους ἐπιθυμεῖ ἰδεῖν, μεμνήσθω ἀνὴρ ἀγαθὸς εἶναι· (οὐ γάρ ἐστιν ἄλλως τούτου τυχεῖν) [5]ὅστις τε ζῆν ἐπιθυμεῖ, πειράσθω νικᾷν· τῶν μὲν γὰρ νικώντων, τὸ κατακαίνειν· τῶν δὲ ἡττωμένων, τὸ ἀποθνήσκειν ἐστί. Καὶ εἴ τις γε χρημάτων ἐπιθυμεῖ, κρατεῖν πειράσθω· τῶν γὰρ νι- C. II. 26

[s] στρατηγὼ] στρατηγοὶ Edd. vett. MSS. Guelf. et Eton. [t] ὀπισθοφυλακῶμεν] ὀπισθοφυλακοῖμεν MS. Eton. [u] νεώτατοι] νεώτεροι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [x] τὸ νῦν εἶναι] τῷ νῦν εἶναι Edd. vett. MSS. Par. et Guelf. [y] νῦν, ἔφη] τοίνυν, ἔφη MS. Eton.

εἴ τι δέοισθε παρ' αὐτῶν· ἐμοὶ δ' αὖ οὐ πάνυ τι νομίζω τοῦτο ἀσφαλὲς εἶναι. Ὁρῶ γὰρ ὅτι καὶ τῇ πατρίδι μου οὐ πρόσθεν ἐπαύσαντο πολεμοῦντες, πρὶν ἐποίησαν πᾶσαν τὴν πόλιν ὁμολογεῖν, Λακεδαιμονίους καὶ αὐτῶν ἡγεμόνας εἶναι. Thucyd. lib. i. haud ita longe ab init. καὶ μεγάλου κινδύνου ἐπικρεμασθέντος, (ſcil. Græcis a barbarorum rege) οἵ τε Λακεδαιμόνιοι τῶν ξυμπολεμησάντων Ἑλλήνων ἡγήσαντο, δυνάμει προύχοντες, —Noſtro etiam, Λακεδαιμ. πολιτ. ineunte, Sparta eſt δυνατωτάτη τε καὶ ὀνομαστοτάτη τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι πόλεων. Adde Polyb. lib. i. p. 2.

[1] Τὸ νῦν εἶναι.] Eadem occurrit phraſis Κύρ. Παιδ. p. 359. Vide ſupra ſcripta p. 64. not. 2. Tho. Magiſter, τὸ δὲ τήμερον εἶναι, καὶ τὸ τήμερον ἔχον, κρείττω ἢ τὸ νῦν εἶναι, καὶ τὸ νῦν ἔχον: deinde primæ phraſeos exemplum ex Ariſtide profert. Sed rhetorem hunc Xenophontemque nemo, cui modo mens ſana, contenderit.

[2] Τὸ δὲ λοιπὸν,] Lege ſis p. 128. not. 3.

[3] Ἀνατεινάτω τὴν—Ἔδοξε &c.] Vide p. 205. not. 2. et p. 217. not. 5.

[4] Τοὺς οἰκείους] Intellige γονέας, γυναῖκας, παῖδας, quorum πόθου ſupra meminit p. 185. ac denique φίλτατα quæque.

[5] Ὅστις τε ζῆν ἐπιθυμεῖ, &c.] Paſſim hoc militibus inculcatum. Lege ſupra p. 199.

C. II. “ κόντων ἐστὶ καὶ τὰ ἑαυτῶν σώζειν, καὶ τὰ τῶν ἡττωμένων “ λαμβάνειν.”

C. III. Τούτων λεχθέντων ἀνέστησαν, καὶ ἀπελθόντες κατέκαιον τὰς ἁμάξας καὶ τὰς σκηνάς· τῶν δὲ περιττῶν, ὅτου μὲν δέοιτό τις, [z] μετεδίδοσαν ἀλλήλοις, τὰ δὲ ἄλλα εἰς τὸ πῦρ ἐῤῥίπτουν. Ταῦτα [a] ποιήσαντες ἠριστοποιοῦντο. Ἀριστοποιουμένων δ' αὐτῶν ἔρχεται [1] Μιθραδάτης σὺν ἱππεῦσιν ὡς τριάκοντα, καὶ καλεσάμενος τοὺς στρατηγοὺς [2] εἰς ἐπήκοον,
2 λέγει ὧδε· Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, [3] καὶ Κύρῳ πιστὸς ἦν, ὡς ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ νῦν ὑμῖν εὔνους· καὶ ἐνθάδε εἰμὶ σὺν πολλῷ φόβῳ διάγων. Εἰ οὖν ὁρῴην ὑμᾶς σωτήριόν τι βουλευομένους, ἔλθοιμι ἂν πρὸς ὑμᾶς, καὶ [4] τοὺς θεράποντας πάντας ἄγων. Λέξατε [b] οὖν, ἔφη, πρός με, τί ἐν νῷ ἔχετε, ὡς [c] πρὸς φίλον τε καὶ εὔνουν, καὶ βουλόμενον
3 [5] κοινῇ σὺν ὑμῖν τὸν στόλον ποιεῖσθαι. Βουλευομένοις τοῖς στρατηγοῖς ἔδοξεν [6] ἀποκρίνασθαι τάδε· (καὶ ἔλεγε Χειρίσοφος) Ἡμῖν δοκεῖ, [d] ἢν μέν τις ἐᾷ ἡμᾶς ἀπιέναι οἴκαδε,

[z] μετεδίδοσαν] μετεδίδωσαν MS. Guelf. [a] ποιήσαντες] ποιοῦντες MS. Guelf. et edd. vett. [b] οὖν, ἔφη] ἔφη deest in MSS. Par. et Eton. [c] πρὸς φίλον] πρὸς deest in MSS. Par. et Eton. [d] ἢν μὲν] εἰ μὲν MS. Par.

[1] Μιθραδάτης] Vide p. 167. not. 3.

[2] Εἰς ἐπήκοον, λέγει] Hac de locutione jam supra diximus p. 168. not. 1. De temporum permutatione vide p. 203. not. 3.

[3] Καὶ Κύρῳ πιστὸς ἦν,] Noster supra p. 167. Ἀριαῖος δὲ καὶ Ἀρτάοζος καὶ Μιθραδάτης, οἳ ἦσαν Κύρῳ πιστότατοι.

[4] Τοὺς θεράποντας—ἄγων.] Hesych. Θεράποντες, οἱ ἐν δευτέρᾳ τάξει φίλοι—δοῦλοί τε καὶ ὑπηρέται. Pro ἄγων MSS. Eton. Par. et marg. Steph. exhibent ἔχων: quae passim inter se confunduntur. Sic supra p. 132. pro τοὺς πρώτους ἔχων in iisdem est ἄγων.

[5] Κοινῇ] Grata hæc Nostro et familiaris est ellipsis. Κύρ. Παιδ. p. 72. Ἃ χρή σε κοινῇ σὺν Κυαξάρῃ σκοπεῖσθαι, ibid. p. 155. σκοπεῖν δ' ἀξιῶ κοινῇ καὶ σὲ καὶ ἐμὲ,—ubi βουλῇ intelligas oportet. Varias vocis στόλος significationes jam supra evolvimus p. 31. not. 2.

[6] Ἀποκρίνασθαι τάδε· (καὶ ἔλεγε &c.) Hac de loquendi forma scripsimus p. 168. not. 4.

[1] διαπορεύεσθαι τὴν χώραν ὡς ἂν [e] δυνώμεθα ἀσινέστατα· C. III.
ἢν δέ τις ἡμᾶς τῆς ὁδοῦ ἀποκωλύῃ διαπολεμεῖν τούτῳ, ὡς
ἂν δυνώμεθα κράτιστα. Ἐκ τούτου ἐπειρᾶτο Μιθραδά- 4
της διδάσκειν [f] ὡς ἄπορον εἴη, βασιλέως ἄκοντος, σωθῆναι.
[2] Ἔνθα δὴ ἐγιγνώσκετο ὅτι [3] ὕποπτος εἴη· καὶ γὰρ τῶν
Τισσαφέρνους τις [4] οἰκείων παρηκολούθει πίστεως ἕνεκα.
Καὶ [5] ἐκ τούτου ἐδόκει τοῖς στρατηγοῖς βέλτιον εἶναι δόγμα
ποιήσασθαι, τὸν [6] πόλεμον ἀκήρυκτον εἶναι, [g] ἔς τε [7] ἐν τῇ
πολεμίᾳ εἶεν· διέφθειρον γὰρ προσιόντες τοὺς στρατιώτας,
καὶ ἕνα γε λοχαγὸν διέφθειραν, [8] Νίκαρχον Ἀρκάδα· καὶ
[9] ᾤχετο ἀπιὼν νυκτὸς σὺν ἀνθρώποις ὡς εἴκοσι.

[e] δυνώμεθα] δυναίμεθα Ald. MSS. Par. et Eton. [f] ὡς ἄπορον] ὅτι ἄπορον MS. Eton. [g] ἔς τε] ὥστε Ald. et MS. Guelf.

[1] Διαπορεύεσθαι τὴν &c.] Adi p. 146. not. 1.

[2] Ἔνθα δὴ] Phavorin. Ἔνθα, τότε, ὅπου, ἢ ἐνταῦθα. Οὐ μόνον τοπικόν ἐστιν, ἀλλὰ καὶ χρονικόν. Sic ſupra Noſter p. 52. Ἔνθα δὴ μέρος &c. et 76. Ἔνθα δὴ σὺν &c. Alibi paſſim.

[3] Ὕποπτος] Heſychio eſt ἐχθρός. Lexicon G. L. vetus: Ὕποπτος, *ſuſpectus, ſuſpicioſus.* Adde Suid. in v. MS. Eton. ὑπόπεμπτος, ſatis ſignificanter quidem et loci ſententiæ convenienter, uti ex verbi ὑποπέμπειν interpretatione p. 154. not. 1. conſtabit. Sed nominis iſtius exempla deſiderantur.

[4] Οἰκείων—πίστεως ἕνεκα.] Heſych. Οἰκεῖοι, οἱ κατ' ἐπιγαμίαν ἀλλήλοις προσήκοντες, καὶ ἴδιοι, καὶ κατὰ τὴν οἰκίαν πάντες. Eo autem una cum Mithradate miſſi erant, *ut ei fides haberetur a Tiſſapherne.*

[5] Ἐκ τούτου] Videſis Κύρ. Παιδ. p. 73. not. 1.

[6] Πόλεμον ἀκήρυκτον] i. e. bellum, in quo præconibus ultro citroque commeare non liceret. Heſychius et Phavor. Ἀκήρυκτος, ἀνεπικηρύκευτος: i. e. ἄνευ κηρυκείου, ſeu in quo nulli ἐπὶ συμβάσει καὶ σπονδαῖς κήρυκες διαπέμπονται. Iidem Ἀκήρυτος, (repono ἀκήρυκτος) μέγας τις, ἀδιάλλακτος: i. e. *acre,* (ſcil. bellum) *implacabili odio imbutum.* Herodot. lib. v. cap. 81. Αἰγινῆται δὲ, εὐδαιμονίῃ τε μεγάλῃ ἐπαρθέντες, καὶ ἔχθρης παλαιῆς ἀναμνησθέντες ἐούσης πρὸς Ἀθηναίους, τότε Θηβαίων δεηθέντων, πόλεμον ἀκήρυκτον Ἀθηναίοισι ἐπέφερον.

[7] Ἐν τῇ πολεμίᾳ] Reſpice p. 33. not. 2.

[8] Νίκαρχον &c.] Cujus ſupra meminit p. 166.

[9] Ὤιχετο ἀπιὼν] Ejuſdem locutionis exemplum pete ſis ex p. 147. not. 3. et 155. not. 2.

C. III. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀριστήσαντες, καὶ διαβάντες [1]τὸν Ζά-
5 βατον ποταμὸν, [2]ἐπορεύοντο τεταγμένοι, τὰ ὑποζύγια καὶ
τὸν ὄχλον ἐν μέσῳ ἔχοντες. [h]Οὐ πολὺ δὲ προεληλυθότων
αὐτῶν, ἐπιφαίνεται πάλιν ὁ Μιθραδάτης, ἱππέας ἔχων
ὡς διακοσίους, καὶ τοξότας καὶ [i]σφενδονήτας ὡς τετρακο-
σίους, μάλα ἐλαφροὺς καὶ εὐζώνους· καὶ προσῄει μὲν, ὡς
6 φίλος ὢν, πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς [k]ἐγένετο,
ἐξαπίνης οἱ μὲν αὐτῶν ἐτόξευον καὶ ἱππεῖς καὶ πεζοὶ, οἱ
δ᾽ ἐσφενδόνων καὶ ἐτίτρωσκον. Οἱ δ᾽ ὀπισθοφύλακες τῶν
Ἑλλήνων [3]ἔπασχον μὲν κακῶς, ἀντεποίουν δὲ οὐδέν· [4]οἵ τε

[h] οὐ πολὺ δὲ] Abeſt δὲ ab edd. vett. et MS. Guelf. [i] σφενδονήτας ὡς] σφενδονίτας εἰς MS. Par. [k] ἐγένετο] ἐγένοντο MS. Par. et marg. Steph.

[1] Τὸν Ζάβατον] MS. Eton. edit. Ald. Flor. et Steph. Ζάτην: Leunclav. Ζάθην. Male, opinor, omnes. Repono levi mutatione Ζάβατον, de quo ſic ſupra p. 156. Noſter: Μετὰ ταῦτα ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν Ζάβατον ποταμὸν—Καὶ ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς. *Primo,* poſtquam eo adveniſſent, die exponit p. 165. reditum Clearchi a congreſſu colloquioque Tiſſaphernis, ducumque mox inſequutam mortem: *ſecundo,* p. 183, et ſeq. Græcorum, eo caſu perculſorum, mœrorem animique anxietatem, necnon ducum, in mortuorum locum ſubſtituendorum, electionem: *tertio,* p. 200, et ſeq. orationes, quas iſti duces eo habuere conſilio, ut demiſſos militum animos erigerent recrearentque; necnon Mithradatis fraudem ſtructam pariter et detectam, et fugam denique Nicarchi. Poſt demum Græci Ζάβατον, de quo prius, trajiciunt. Pluribus fluvium hunc tangimus in Diſſert. operi præmiſſa.

[2] Ἐπορεύοντο τεταγμένοι, τὰ &c.] Onoſander Strateg. cap. 6. Ἀγέτω (ſcil. ὁ στρατηγὸς) δὲ τὸ στράτευμα πᾶν ἐν τάξει, κἂν μήπω μέλλῃ συμβάλλειν, &c. deinde, Λαμβανέτω δὲ τὴν θεραπείαν, καὶ τὰ ὑποζύγια, καὶ τὴν ἀποσκευὴν ἅπασαν ἐν μέσῃ τῇ δυνάμει χωρίς. Nimirum, ἵνα τὰ σκευοφόρα καὶ ὁ πολὺς ὄχλος ἐν ἀσφαλεστέρῳ ᾖ, uti Noſter ſupra modo p. 218.

[3] Ἔπασχον μὲν κακῶς, &c.] Sic infra mox: κακῶς μὲν πάσχοντας, ἀντιποιεῖν δ᾽ οὐδὲν δυναμένους.

[4] Οἵ τε γὰρ Κρῆτες &c.] Creta, auctore Solino cap. 11. *prima mari potuit, remis et ſagittis.* Cretenſium itidem arcus ſagittaſque ſæpiſſime memorant auctores. Adi Arrian. de exped. Alex. lib. ii. cap. 7. Videſis etiam Strab. lib. x. p. 736. Callimach. hymn. in Dianam ver. 81. Lucan. lib. vii. ver. 229. Plin. N. H. lib. xvi. cap. 36.

γὰρ Κρῆτες βραχύτερα τῶν Περσῶν ἐτόξευον, καὶ ἅμα C. III.
[1]ψιλοὶ ὄντες εἴσω τῶν ὅπλων [l]κατεκέκλιντο· οἵ τε ἀκονταὶ [m]βραχύτερα ἠκόντιζον ἢ ὡς [2]ἐξικνεῖσθαι τῶν [n]σφενδονητῶν. Ἐκ τούτου Ξενοφῶντι ἐδόκει διωκτέον εἶναι· καὶ 7
ἐδίωκον [3]τῶν τε ὁπλιτῶν καὶ τῶν πελταστῶν οἳ ἔτυχον σὺν αὐτῷ ὀπισθοφυλακοῦντες· διώκοντες δὲ οὐδένα κατελάμβανον τῶν πολεμίων. Οὔτε γὰρ ἱππεῖς ἦσαν τοῖς Ἕλλησιν, οὔτε οἱ πεζοὶ τοὺς πεζοὺς [o]ἐκ[4] πολλοῦ φεύγοντας ἐδύναντο καταλαμβάνειν ἐν ὀλίγῳ χωρίῳ· πολὺ γὰρ οὐχ οἷόν τε ἦν ἀπὸ τοῦ ἄλλου στρατεύματος διώκειν. Οἱ δὲ βάρβαροι ἱππεῖς [5]καὶ φεύγοντες ἅμα ἐτίτρωσκον, [6]εἰς τοὔπισθεν

l κατεκέκλιντο] κατεκέκληντο MS. reg. A. κατεκέκλειντο Zeun. m βραχύτερα] βραχύτερον Edd. vett. et MS. Guelf. n σφενδονητῶν] σφενδονιτῶν MS. Par. o ἐκ πολλοῦ φεύγοντας] φεύγοντας ἐκ πολλοῦ MS. Guelf.

Valer. Max. lib. ix. cap. 3. Virgil. Ecl. x. ver. 59. His omnino adde Alex. ab Alexand. Gen. Dier. lib. vi. cap. 22. sub fin. et auctores ibi a Tiraquello citatos.

1 Ψιλοὶ ὄντες εἴσω &c.] Opponuntur isti τοῖς ὅπλοις, i. e. ὁπλίταις passim apud Historicos. Consule Indic. Tact. Κύρ. Παιδ. adjectum ad v. ψιλοὶ, et supra p. 128. not. 2. Cæterum, locutione usus est eadem Apollon. Rhod. Argon. lib. ii. ver. 736, et seq.

Ἐκ δ' αὐτῆς εἴσω κατακέκλιται ἠπειρόνδε
Κοίλη ὕπαιθα νάπη.—

2 Ἐξικνεῖσθαι τῶν σφενδονητῶν.] Videsis p. 85. not. 3.

3 Τῶν τε ὁπλιτῶν καὶ—οἳ] Ejusdem structuræ pete sis exempla ex p. 165. not. 1.

4 Ἐκ πολλοῦ] Scil. διαστήματος: qua de ellipsi lege p. 78. not. 4. Sic et pro πολὺ, quod mox sequitur, plene dixeris ἐπὶ πολὺ διάστημα.

5 Καὶ φεύγοντες ἅμα ἐτίτρωσκον, &c.] Plutarch. in Crasso p. 558. Ὑπέφευγον γὰρ ἅμα βάλλοντες οἱ Πάρθοι· καὶ τοῦτο &c. Virgil. Georg. lib. iii. ver. 31. *Fidentemque fuga Parthum versisque sagittis.* ubi Serv. hæc: Bene, *fidentem:* tunc enim melius jaculantur sagittas. Horat. Od. 19. lib. i.

Et versis animosum equis
Parthum dicere—.

6 Εἰς τοὔπισθεν] Dixit eadem fere usus Attica crasi, atque p. 44. in εἰς τοὔμπαλιν. Phavor. Οὗ ἀντὶ τοῦ οἱ (addideris et οὐ) χρῶνται Ἀττικοὶ, ὡς ὅταν λέγωσι—τοὔμπαλιν, ἀντὶ τοῦ τὸ ἔμπαλιν. Sed de auctoritate et exemplis in re notissima non est cur laboremus.

C. III. τοξεύοντες ἀπὸ τῶν ἵππων· ὁπόσον δὲ [p]προδιώξειαν οἱ Ἕλληνες, [q]τοσοῦτο πάλιν ἐπαναχωρεῖν μαχομένους ἔδει.

8 [1][r]Ὥστε τῆς ἡμέρας ὅλης διῆλθον οὐ πλέον πέντε καὶ εἴκοσι σταδίων, ἀλλὰ [2]δείλης ἀφίκοντο εἰς τὰς κώμας. Ἔνθα δὴ πάλιν ἀθυμία ἦν. Καὶ Χειρίσοφος καὶ οἱ πρεσβύτατοι τῶν στρατηγῶν Ξενοφῶντα ᾐτιῶντο, ὅτι ἐδίωκεν [3]ἀπὸ τῆς φάλαγγος, καὶ αὐτός τε ἐκινδύνευε, καὶ τοὺς πολεμίους [4]οὐδὲν μᾶλλον ἐδύνατο βλάπτειν.

9 Ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν ἔλεγεν ὅτι ὀρθῶς [s]ᾐτιῶντο, [5]καὶ αὐτὸ τὸ ἔργον αὐτοῖς μαρτυροίη. "[t]Ἀλλ' ἐγὼ ἠναγκάσθην διώκειν, [u]ἐπεὶ[6] ἑώρων ἡμᾶς ἐν τῷ μένειν κακῶς μὲν πάσχοντας, ἀντιποιεῖν δ' [x]οὐδὲν δυναμένους. [y]Ἐπειδὴ δὲ ἐδιώκομεν, ἀληθῆ, ἔφη, ὑμεῖς λέγετε· κακῶς μὲν γὰρ οὐδὲν ποιεῖν μᾶλλον ἐδυνάμεθα τοὺς πολεμίους,

[p] προδιώξειαν] διώξειαν MS. Eton. [q] τοσοῦτο] τοσοῦτον MS. Eton. [r] ὥστε] ὥς γε MS. Eton. [s] ᾐτιῶντο, καὶ] ᾐτιῶντο, ὅτι ἐδίωκεν ἀπὸ τῆς φάλαγγος, καὶ MS. Eton. [t] ἀλλ' ἐγὼ] ἀλλ' ἐγώ, ἔφη, Zeun. ex codd. Brodæi, Par. et Eton. [u] ἐπεὶ ἑώρων ἡμᾶς] ἐπειδὴ ἑώρων ὑμᾶς MS. Eton. [x] οὐδὲν δυν.] οὐ δυν. MSS. Par. et Eton. [x] ἐπειδὴ δὲ] ἐπεὶ δὲ MS. Guelf.

[1] Ὥστε τῆς ἡμέρας ὅλης] Elliptice dicitur pro διὰ τῆς ἡμέρας &c. Vide ſcripta p. 34. not. 2.

[2] Δείλης &c.] Similiter Lucian. in dial. in quem includit Alexandr. Hannib. &c. p. 129. Καὶ τοσούτους ἀπέκτεινα μιᾶς ἡμέρας, ὥστε &c. ubi pariter atque hoc loco exaudienda eſt præp. ἐπί. Adde quæ notavimus ad v. δείλη p. 78. not. 2.

[3] Ἀπὸ τῆς φάλαγγος,] Sic ſupra p. 118. προϊόντες ἀπὸ τῆς φάλαγγος, &c. quod his verbis ſupra modo expreſſit, ἀπὸ τοῦ ἄλλου στρατεύματος διώκειν: et mox infra, ἀπὸ τοῦ στρατεύματος διώκειν. Heſych. Φάλαγξ, πολεμιστῶν παράταξις. Suidas: Φάλαγγες, στίχες· τάξεις· οἱ δέ, τὸ ἐκ πλειόνων τάξεων ὁπλιτικὸν πλῆθος. Conſule ſis etiam Indic. Tact. Κύρ. Παιδ. noſtræ adjectum, ad v. Φάλαγξ.

[4] Οὐδὲν μᾶλλον] Scholiaſte in Thucyd. lib. iii. paulo ultra med. interprete, eſt οὐδ' ὅλως. Non ita adpoſite, opinor, ad locum.

[5] Καὶ αὐτὸ τὸ ἔργον &c.] Sic Κύρ. Παιδ. lib. viii. extremo, τὰ ἔργα—εὑρήσει—μαρτυροῦντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις. Porro, de tranſitione ab obliqua ad rectam orationem diximus p. 31. not. 3.

[6] Ἐπεὶ] Adi p. 194. not. 4.

“ ἀνεχωροῦμεν δὲ πάνυ χαλεπῶς. [1]Τοῖς οὖν θεοῖς χάρις, ὅτι οὐ σὺν πολλῇ ῥώμῃ, ἀλλὰ [2]σὺν ὀλίγοις ἦλθον· ὥστε βλάψαι μὲν μὴ μεγάλα, δηλῶσαι δὲ ὧν δεόμεθα. [y]Νῦν γὰρ οἱ μὲν πολέμιοι τοξεύουσι καὶ σφενδονῶσιν ὅσον οὔτε οἱ Κρῆτες ἀντιτοξεύειν δύνανται, οὔτε οἱ ἐκ χειρὸς βάλλοντες ἐξικνεῖσθαι· ὅταν δὲ αὐτοὺς διώκωμεν, [3]πολὺ μὲν οὐχ οἷόν τε χωρίον ἀπὸ τοῦ στρατεύματος διώκειν, [z]ὀλίγον δέ· [a]ἔνθα οὐδ᾽ εἰ ταχὺς εἴη πεζὸς, [b]πεζὸν ἂν διώκων [c]καταλάβοι ἐκ τόξου [d]ῥύματος[4]. [e]Ἡμεῖς[5] C. III.

[y] νῦν γὰρ] νῦν μὲν γὰρ Junt. [z] ὀλίγον δὲ] ἐν ὀλίγῳ δὲ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [a] ἔνθα οὐδ᾽] ἔνθα deest in MS. Par. [b] πεζὸν ἂν διώκων] ἂν abest ab edd. vett. et MS. Guelf. [c] καταλάβοι] καταλαμβάνοι MS. Eton. [d] ῥύματος] ἐρύματος MSS. Par. et Eton. [e] ἡμεῖς μὲν] μὲν abest ab MSS. Par. Eton. et Guelf.

[1] Τοῖς οὖν θεοῖς χάρις, &c.] Pietate gravem meritisque passim sese præstat Xenophon. Sic Κύρ. Παιδ. p. 647. Πολλὴ δ᾽ ὑμῖν χάρις ὅτι &c.

[2] Σὺν ὀλίγοις] Scil. στρατιώταις in ῥώμῃ intellectis. Vide p. 106. not. 3. et 107. not. 3. et Κύρ. Παιδ. p. 382. not. 3.

[3] Πολὺ μὲν οὐχ—ὀλίγον δέ·] Utrique huic periodi membro eadem subjecta est notio. Turpiter itaque sese dant cum ista critici quidam censura, quae Luc. ix. 45. tanquam tautologiæ damnandum vexat. Cæterum, locum hunc sic legendum et distinguendum censet Leunclavius: ἔνθα δὲ ὀλίγον, οὐδ᾽ εἰ ταχὺς &c. Sed nihil mutandum: nam istiusmodi clausula, quam in ὀλίγον δὲ videmus, uti solet Noster: p. 140. Καὶ ἦν καὶ παρὰ πότον ἡδὺ μὲν, κεφαλαλγὲς δέ. Qua de terminatione sententiæ plura ad lib. proxime sequentem.

[4] Ῥύματος.] Ad vocem hanc ex Suida quædam et Eunapio adducunt Lexicographi: quibus melioris notæ exemplum addidit doctiss. Grammius ex Æschylo, Pers. ver. 147.

Πότερον τόξου ῥῦμα τὸ νικῶν,
Ἢ δορυκράνου
Λόγχης ἰσχὺς κεκράτηκεν.

Scholiastes: Πότερον ἄρα, φησὶν, ἡ ὁρμὴ τοῦ τόξου ἐστὶ τὸ νικῆσαν καὶ ἡττῆσαν τοὺς Ἀθηναίους, ἢ ἰσχὺς τῆς δορυκράνου λόγχης κεκράτηκε καὶ ἐνίκησε τοὺς Πέρσας δηλαδή. Οἱ μὲν γὰρ Πέρσαι, τοξόται· οἱ δ᾽ Ἀθηναῖοι, λογχηφόροι. Ὃ δὲ λέγει, ἐστὶ τοιοῦτον, ἄρα οἱ Πέρσαι ἐνίκησαν τοὺς Ἀθηναίους, ἢ οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς Πέρσας; Idem sane nomen, at alio sensu, apud Euripid. Heracl. ver. 261. occurrit; et alibi.

[5] Ἡμεῖς μὲν &c.] Mureto judice omnino legendum ἡμῖν, ut cohæreat cum verbo δεῖ. Simili usus structurâ dixit Κύρ. Παιδ. p. 71. Ὅτι δὲ πολλῶν μέν σοι δεή-

C. III. " μὲν οὖν, εἰ μέλλομεν τούτους εἴργειν, ὥστε μὴ δύνασθαι βλά-
" πτειν ἡμᾶς πορευομένους, [f] σφενδονητῶν τε τὴν ταχίστην
11 " δεῖ καὶ ἱππέων. Ἀκούω δ' εἶναι ἐν τῷ στρατεύματι ἡμῶν
" [1] Ῥοδίους, ὧν τοὺς πολλοὺς [2] φασὶν ἐπίστασθαι σφενδονᾶν,
" καὶ τὸ βέλος αὐτῶν καὶ διπλάσιον φέρεσθαι τῶν Περσι-
" κῶν σφενδονῶν. [g] Ἐκεῖναι γὰρ, διὰ τὸ [3] χειροπλήθεσι
" τοῖς λίθοις σφενδονᾶν, ἐπὶ βραχὺ ἐξικνοῦνται· οἱ δέ γε
" Ῥόδιοι [4] καὶ ταῖς [h] μολιβδίσιν ἐπίστανται χρῆσθαι. Ἦν

[f] σφενδονητῶν τε τὴν ταχ.] σφενδονιτῶν τὴν ταχ. MS. Par. [g] ἐκεῖναι] ἐκεῖναι τε Edd. vett. [h] μολιβδίσιν] μολυβδίσιν Zeun. ex Junt. MSS. Eton. et Guelf.

σει,—et alibi ſæpe. Leuncl. poſt εἴργειν demum, non poſt οὖν diſtinctionem ponit, ut ἡμεῖς ad μέλλομεν referatur. Vulgata mihi et lectio et interpunctio retinenda videtur: nam ἀνακολουθίας invenimus exempla Κύρ. Παιδ. p. 103. ubi vide notata cum not. 2. p. 102. Noſter itidem Κύρ. Παιδ. p. 205. Δεῖσθαι δὲ τούτων νομίζων, τῶν μὲν ὑμετέρων ἡδύ μοι φείδεσθαι: ubi in νομίζων, perinde atque in ἡμεῖς hic loci, nominativus pro dativo caſu adhibetur. Vide ibi notata. Hujuſmodi ſtructuram, cujus uſum ſcriptores Ἀττικώτατοι non refugerunt, ſi ea, qua par erat, diligentia notaſſent viri humanitatis ſtudiorum non prorſus inſueti, *barbariſmis et interdum ſolœciſmis auctorum ſacrorum dictionem inquinatam* pronuntiare vix, opinor, ſuſtinuiſſent. Literatene Millius ſcriptorum Græcorum peritus eſſet, an ſecus, cum Joannem Evangel. minus Græce ſcribendi arguerit, in Prolegom. ad N. T. p. 21. edit. Lipſ. indicio eſt oratio ſua.

[1] Ῥοδίους, ὧν τοὺς &c.] De iiſdem mox infra, Μακρότερον γὰρ οἵ τε Ῥόδιοι τῶν Περσῶν ἐσφενδόνων, καὶ &c.

[2] Φασὶν] Vide p. 93. not. 2.

[3] Χειροπλήθεσι τοῖς λίθοις &c.] Suidas: Χειροπληθεῖ λίθῳ, ſine auctore: quem neque Cl. Editor adduxit. Stephanus in Theſ. L. G. Dioſcoridis tantum meminit, qui nomine iſto, *quantum manu prehendi poteſt*, deſignavit. Conſtant. Homero etiam uſum ejus tribuit. Mihi tamen utrumque poema evolventi non occurrit. Sed Χερμάδιον eodem fere ſenſu adhibere Poetam notum eſt. Cæterum, de Perſicis funditoribus quædam diximus Diſſertat. ii. Κύρ. Παιδ. præmiſſæ p. 52. De barbarorum agmine Alexander apud Q. Curt. lib. iv. cap. xiv. *alium nihil præter jaculum habere; alium funda ſaxa librare*—.

[4] Καὶ ταῖς μολιβδίσιν &c.] Baleares funditores plumbo uſos eſſe docent Ovid. Met. lib. ii. ver. 727. et ſeq.

——*et æthere pendens*

" ἂν αὐτῶν ἐπισκεψώμεθα τίνες [1]πέπανται σφενδόνας, C. III.
" [2]καὶ [i]τούτων τῷ μὲν [k]αὐτῶν ἀργύριον δῶμεν, τῷ δὲ
" ἄλλας πλέκειν ἐθέλοντι ἄλλο ἀργύριον [3]τελῶμεν, [4]καὶ
" τῷ σφενδονᾶν [l]ἐντεταγμένῳ ἐθέλοντι ἄλλην τινὰ ἀτέ-

[i] τούτων τῷ μὲν] τούτῳ μὲν MSS. Par. et Eton. τούτῳ μὲν δῶμεν αὐτῷ marg. Steph. [k] αὐτῶν abest a MS. Eton. [l] ἐντεταγμένῳ] ἐν τῷ τεταγμένῳ MS. Par. ἐντεταλμένῳ marg. Steph.

Non secus exarsit, quam cum Balearica plumbum
Funda jacit.—

Et C. Sil. lib. ix. ver. 233.

Ac torto miscens Balearis prœlia plumbo.

[1] Πέπανται] Hujus verbi non infrequens est apud Nostrum usus. Supra p. 99. καὶ ἃ πέπατο αὖ τις,—et infra semel atque iterum. Phavor. et Suid. Πέπατο, ἐκέκτητο· πῶ γὰρ, τὸ κτῶμαι. Vide not. ad πεπαμένον &c. lib. vi. cap. 1. §. 7. et Κύρ. Παιδ. p. 225. not. 3.

[2] Καὶ τούτων τῷ μὲν &c.] i. e. ἀντὶ, ὑπὲρ vel ἕνεκα τούτων. Quarum præpositionum ellipsis auctorum interpretes grammaticosque passim latuisse videtur. Κύρ. Παιδ. p. 187. μηδὲν αὐτῶν καταθεὶς, pro ἀντὶ vel ὑπὲρ αὐτῶν: vide ibi notata. Lucian. in Cynico p. 1108. Καίτοι τί ἂν δῴη τις ἀνδρὸς τὴν &c. pro ἀντὶ vel ὑπὲρ ἀνδρός: quod cum minime animadverterit interpres, locum pessime convertit. Theocrit. εἰδ. α′. ver. 57. Τοῦ μὲν ἐγὼ πορθμεῖ Καλυδωνίῳ &c. Scholiastes: Ἕνεκα μὲν τούτου ἐγὼ &c. Apollon. Ἀργοναυτ. α′. ver. 955.

Κεῖσε καὶ εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐλκύσαντες
Τίφυος—.

Schol. Λείπει ἡ ἀντὶ πρόθεσις, ἵν' ᾖ, τὸν ἀντὶ εὐναίας καὶ ἀγκύρας λίθον—Aristoph. Εἰρ. ver. 848.

Οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
Εἰ——

Idem Νεφ. ver. 34.

—χ' ἅτεροι τόκου
Ἐνεχυράσεσθαί φασιν.

Ubi Schol. λείπει ἡ ὑπὲρ, scil. ante τόκου. Cæterum, hunc verborum ordinem ex MSto Eton. restitui; cum in libris antehac vulgatis hæc sit eorum positura, καὶ τούτων τῷ μὲν δῶμεν αὐτῶν ἀργύριον.

[3] Τελῶμεν,] Eodem sensu verbum hoc posuit Aristoph. Βατρ. ver. 174. Δύο δραχμὰς μισθὸν τελεῖς; Quin et Noster, Ἱππαρχ. sub fin. ἐθέλουσι τελεῖν ἀργύριον, ὡς μὴ &c. Vide Κύρ. Παιδ. p. 587. not. 3. Sic et Plato Apol. Socr. p. 20. edit. Steph. τετελέκει χρήματα &c.

[4] Καὶ τῷ σφενδονᾶν &c.] Stephanus ita locum distinguit: καὶ τῷ σφενδονᾶν ἐντεταγμένῳ, ἐθέλοντι ἄλλην τινὰ ἀτέλειαν, εὑρίσκωμεν, &c. Mihi placet interpunctio recepta: neque enim a τῷ σφενδονᾶν ἐντεταγμένῳ separandum videtur ἐθέλοντι. Est autem ἀτέλεια, Hesychio exponente, ἀλειτούργητα· lege, ἀλειτουργησία, i. e. *immunitas a publicis muneribus.*

C. III. "λείαν [m] εὑρίσκωμεν, ἴσως τινὲς φανοῦνται ἱκανοὶ ἡμᾶς
12 "ὠφελεῖν. [1] Ὁρῶ δὲ καὶ [n] ἵππους ἐν τῷ στρατεύματι, τοὺς "μέν τινας παρ' ἐμοὶ, τοὺς δὲ τῷ Κλεάρχῳ καταλελειμ"μένους· πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλους αἰχμαλώτους σκευοφο"ροῦντας. Ἂν οὖν τούτους πάντας ἐκλέξαντες, σκευοφόρα "μὲν [o] ἀντιδῶμεν, τοὺς δὲ ἵππους εἰς ἱππέας κατασκευά"σωμεν, ἴσως καὶ [p] οὗτοι τοὺς φεύγοντας ἀνιάσουσιν." [q] Ἔδοξε [2] ταῦτα· καὶ ταύτης τῆς νυκτὸς [r] σφενδονῆται μὲν εἰς διακοσίους ἐγένοντο, ἵπποι δὲ καὶ ἱππεῖς [3] ἐδοκιμάσθησαν τῇ ὑστεραίᾳ εἰς πεντήκοντα, καὶ [4] στολάδες καὶ θώρακες

[m] εὑρίσκωμεν] εὑρίσκομεν Edd. vett. et MS. Guelf. [n] ἵππους] τοὺς ἵππους MS. Guelf. ἵππους ὄντας MS. Par. apud Hutchinſonum, ſed Zeun. ex eodem repoſuit ὄντας poſt τῷ στρατεύματι. [o] ἀντιδῶμεν, τοὺς δὲ ἵππους] ἐκδιδῶμεν τοὺς ἵππους MS. Eton. In ed. Flor. δὲ omittitur. [p] οὗτοι τοὺς] οὗτοί τι τοὺς Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. [q] ἔδοξε ταῦτα] ἔδοξε καὶ ταῦτα Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [r] σφενδονῆται] σφενδονίται MS. Par. eoque modo paſſim.

[1] Ὁρῶ δὲ καὶ ἵππους &c.] Locum hoc modo legendum putat Muretus: Ὁρῶ δὲ καὶ ἵππους ἐν τῷ στρατεύματι, τοὺς μέν τινὰς παρ' ἐμοὶ, τοὺς δὲ καὶ ἄλλους σκευοφοροῦντας· ἂν οὖν τούτους μὲν τοὺς αἰχμαλώτους ἐκλέξαντες σκευοφορεῖν ἀναγκάζωμεν, εἰς δὲ πάντας τοὺς ἵππους ἱππέας κατασκευάσωμεν, ἴσως καὶ οὗτοι τοὺς φεύγοντας ἀνιάσουσιν. Ubi pro σκευοφόρα μὲν ἀντιδῶμεν ſubſtituit σκευοφορεῖν ἀναγκάζωμεν, pro ἀνιάσωσιν, ἀνιάσουσιν: in cæteris nihil vocum ordinem mutat. Huic in lectione verbi ἀνιάσουσι non invitus parui: in cæteris non item audiendus videtur.

[2] Ἔδοξε ταῦτα·] Vide p. 217. not. 5.

[3] Ἐδοκιμάσθησαν] Moſchopul. Δοκιμάζω, τὸ δόκιμον κρίνω.

[4] Στολάδες καὶ &c.] Infra lib. iv. haud longe ab init. διὰ τῆς ἀσπίδος καὶ τῆς στολάδος &c. Si ſcriberetur στολίδες, eaſdem eſſe atque στολιδωτοὺς χιτῶνας, de quibus ad Κύρ. Παιδ. p. 463. cenſuerim. J. Poll. lib. i. cap. 10. ſegm. 135. Ἔστι δέ τις καὶ σπολὰς ἀντὶ θώρακος. Idem lib. vii. cap. 15. ſegm. 70. Σπολὰς δὲ, θώραξ ἐκ δέρματος, κατὰ τοὺς ὤμους ἐφαπτόμενος, ὡς Ξενοφῶν ἔφη. Hunc illumve locum Xenophonteum haud dubie reſpexit. Heſych. Σπολὰς, χιτωνίσκος βαθὺς, σκύτινος, ὁ βύρσινος θώραξ. Videſis etiam Scholiaſt. ad Ariſtoph. Ὀρνιθ. ver. 934. et Suid. ad v. Σπολάς. Itaque Xenophonti pro στολάδες et στολάδος reſtituamus forſan oportet σπολάδες et σπολάδος.

αὐτοῖς ἐπορεύθησαν· [s] καὶ ἵππαρχος ἐπεστάθη Λύκιος [1] ὁ Πολυστράτου, Ἀθηναῖος. C. III.

Μείναντες δὲ ταύτην τὴν ἡμέραν, τῇ ἄλλῃ ἐπορεύοντο [t] πρωϊαίτερον ἀναστάντες· [u] χαράδραν[2] γὰρ αὐτοὺς ἔδει διαβῆναι, ἐφ᾽ ᾗ ἐφοβοῦντο μὴ [x] ἐπιθοῖντο αὐτοῖς διαβαίνουσιν οἱ πολέμιοι. Διαβεβηκόσι δὲ αὐτοῖς [y] ἐπιφαίνεται ὁ Μιθραδάτης πάλιν, ἔχων ἱππέας χιλίους, τοξότας δὲ καὶ σφενδονήτας εἰς τετρακισχιλίους· τοσούτους γὰρ ᾔτησε Τισσαφέρνην, καὶ ἔλαβεν· ὑποσχόμενος, [z] ἢν τούτους λάβῃ, παραδώσειν αὐτῷ τοὺς Ἕλληνας· καταφρονήσας, ὅτι ἐν τῇ [3] ἔμπροσθεν προσβολῇ ὀλίγους ἔχων, ἔπαθε μὲν οὐδὲν, πολλὰ δὲ κακὰ ἐνόμισε ποιῆσαι. Ἐπεὶ δὲ οἱ Ἕλληνες διαβεβηκότες ἀπεῖχον τῆς χαράδρας ὅσον ὀκτὼ σταδίους, διέβαινε καὶ ὁ Μιθραδάτης, ἔχων τὴν δύναμιν. Παρήγγελτο δὲ, [4] τῶν τε πελταστῶν οὓς ἔδει διώκειν, καὶ τῶν ὁπλι- C. IV.

[s] καὶ ἵππαρχος] καὶ ἵππαρχος δὲ Zeun. ex MS. Eton. [t] πρωϊαίτερον] πρωίτερον MS. Par. [u] χαράδραν] χαράνδραν MS. Par. [x] ἐπιθοῖντο] ἐπίθωνται Edd. vett. et MS. Guelf. [y] ἐπιφαίνεται ὁ Μ. πάλιν] πάλιν φαίνεται ὁ Μιθριδάτης MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [z] ἢν τούτους] ἂν τούτους MS. Par.

[1] Ὁ Πολυστράτου,] Scil. υἱός: cujus ellipsis auctoribus maxime familiaris est. Matth. iv. 21. Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου. Hebr. x. 39. Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ὑποστολῆς—i. e. υἱοὶ vel τέκνα. Aristoph. Ὀρνιθ. ver. 704.

—Ἡμεῖς δ᾽ ὡς ἐσμὲν Ἔρωτος,
Πολλοῖς δῆλον.—

Ubi Schol. Ἐσμὲν Ἔρωτος, λείπει υἱοί.

[2] Χαράδραν] Hesych. Χαράδρα, χείμαῤῥος ποταμὸς—Χαράδραι, αἱ χαράξεις τοῦ ἐδάφους, καὶ οἱ κοῖλοι τόποι ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων. Phavorin. χαράδρα κυρίως, ἐπὶ χειμάῤῥου, ὃς ῥέων χαράττει δραστηρίως τὴν γῆν.

[3] Ἔμπροσθεν] MSS. Eton. et Par. πρόσθεν. Sed et ἔμπροσθεν de tempore passim usurpant auctores. Æschin. Dial. ii. sect. 12. οἵ γε ἔμπροσθεν λόγοι, *superiores sermones*. Ælian. V. H. lib. ii. cap. 41. κατὰ τὸ ἔθος τῶν ἔμπροσθεν ἡμερῶν, *juxta superiorum dierum* &c.

[4] Τῶν τε πελταστῶν οὓς] Male in quibusdam editionibus post πελταστῶν ponitur distinctio. Plene scriberetur, οὓς ἐκ τῶν πελταστῶν &c. Vide p. 71. not. 2. Pro παρήγγελτο perperam edidere nonnulli παρηγγέλλετο. Recte Stephanus

C. IV. τῶν, καὶ τοῖς ἱππεῦσιν [a]εἴρητο θαῤῥοῦσι διώκειν, ὡς ἐφεψομένης ἱκανῆς δυνάμεως.
3 Ἐπεὶ δ' ὁ Μιθραδάτης [1]κατειλήφει, καὶ ἤδη σφενδόναι [2]καὶ τοξεύματα ἐξικνοῦντο, [3]ἐσήμηνε τοῖς Ἕλλησι τῇ σάλπιγγι, καὶ εὐθὺς [4]ἔθεον ὁμόσε οἷς εἴρητο, καὶ οἱ ἱππεῖς [5]ἤλαυνον· οἱ δὲ οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλ' ἔφευγον ἐπὶ τὴν χαράδραν. Ἐν ταύτῃ τῇ διώξει τοῖς βαρβάροις [b]τῶν τε πεζῶν ἀπέθανον πολλοὶ, καὶ τῶν ἱππέων ἐν τῇ χαράδρᾳ ζωοὶ ἐλήφθησαν [c]ὡς ὀκτωκαίδεκα· τοὺς δ' ἀποθανόντας [6]αὐτοκέλευστοι οἱ Ἕλληνες ᾐκίσαντο, [7]ὡς [d]ὅτι φοβερώτερον τοῖς πολεμίοις [e]εἴη ὁρᾷν.

[a] εἴρητο] εἴρηκε MS. Eton. [b] τῶν τε πεζῶν] MS. Guelf. prætermittit τε. [c] ὡς ὀκτωκαίδεκα] εἰς ὀκτωκαίδεκα MS. Par. [d] ὡς ὅτι φοβερώτερον] ὡς ὅτι φοβερώτατον Zeun. ex MS. Par. Pro ὅτι eſt ὅτε in edd. vett. [e] εἴη ὁρᾷν] ἦν ὁρᾷν MS. Par.

παρήγγελτο, eodem modo, quo ſequitur εἴρητο, reponendum monuit.

[1] Κατειλήφει,] Scil. Ἕλληνας. Sine caſu itidem id verbi poſuit Thucydides lib. ii. cap. 18. καὶ αὐτῷ φρουρίῳ οἱ Ἀθηναῖοι ἐχρῶντο, ὁπότε πόλεμος καταλάβοι. et ibid. cap. 54. ἢν δέ γε, οἶμαι, ποτὲ ἄλλος πόλεμος καταλάβῃ—ſcil. Athenienſes. Noſter ſupra p. 131. οὐκέτι μὴ δύνηται βασιλεὺς ἡμᾶς καταλαβεῖν.

[2] Καὶ τοξεύματα ἐξικνοῦντο,] Adi p. 85. not 3.

[3] Ἐσήμηνε] Scil. σαλπιγκτής. Qua de ellipſi jam diximus p. 127. not. 3. Noſter infra lib. iv. ſemel atque iterum plene ſcripſit, ἐπειδὰν—ὁ σαλπιγκτὴς σημήνῃ &c. Mox poſtea, Ἐν τούτῳ σημαίνει ὁ σαλπιγκτὴς,—Videſis etiam quæ ad locum hunc Xenophonteum notavit doctiſſ. Blackwallus Claſſ. Sacr. vol. ii. p. 17.

[4] Ἔθεον ὁμόσε] Locutione ſimili ſæpe Noſter uſus eſt. Κύρ. Παιδ. p. 40. ὁμόσε ἐφέροντο—p. 482. ὁμόσε αὐτοῖς—συνεμίγνυεν. Scholiaſtes ad Thucyd. lib. iv. cap. 29. Ὁμόσε ἰέναι, ἀντὶ τοῦ, εἰς χεῖρας, καὶ πλησίον, ἤτοι συστάδην μάχης. Cæterum, in pugnas curſim ruere ſolebant veterum exercitus. Noſter ſupra p. 84. τὸ ἐπιλειπόμενον ἤρξατο δρόμῳ θεῖν· καὶ ἅμα &c. Κύρ. Παιδ. p. 234. δρόμου τινὲς ἤρξαντο· συνεφείπετο δὲ καὶ πᾶσα ἡ φάλαγξ δρόμῳ.

[5] Ἤλαυνον·] Scil. ἵππους. Sic ſupra p. 88. ἐλαύνει ἀντίος, ſcil. ἵππον. Abſolute itidem ſæpiſſime apud Noſtrum occurrunt verba ἐλαύνω, ἐξελαύνω, παρελαύνω, &c.

[6] Αὐτοκέλευστοι] Opponi ſolent iis, qui quid ἐκ παραγγέλματος faciunt.

[7] Ὡς ὅτι φοβερώτερον] Muretus legendum putat φοβερώτατον. Recte, opinor; faventeque adeo particula ὅτι, quæ paſſim gradum hunc antecedit.

Καὶ οἱ μὲν πολέμιοι ὅτω πράξαντες ἀπῆλθον· οἱ δὲ C. IV.
Ἕλληνες ἀσφαλῶς πορευόμενοι [1]τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας, 4
ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν [f]Τίγρητα ποταμόν. Ἐνταῦθα πόλις ἦν ἐρήμη, μεγάλη, ὄνομα δὲ αὐτῇ ἦν Λάρισσα· ᾤκουν δὲ αὐτὴν [2]τοπαλαιὸν Μῆδοι· τοῦ δὲ τείχους ἦν αὐτῆς τὸ εὖρος πέντε καὶ εἴκοσι πόδες, ὕψος δὲ ἑκατόν· τοῦ δὲ κύκλου ἡ περίοδος δύο παρασάγγαι· [g]ᾠκοδόμητο δὲ πλίνθοις [3]κεραμίαις· [4]κρηπὶς [h]δὲ ὑπῆν λιθίνη τὸ ὕψος εἴκοσι ποδῶν.
Ταύτην [5]βασιλεὺς ὁ Περσῶν, ὅτε παρὰ Μήδων ἐλάμβανον τὴν ἀρχὴν Πέρσαι, πολιορκῶν, οὐδενὶ τρόπῳ ἐδύνατο ἑλεῖν· [i]ἥλιον[6] δὲ νεφέλη προκαλύψασα, ἠφάνισε, [7]μέχρις οἱ ἄνθρωποι ἐξέλιπον, καὶ οὕτως ἑάλω. [k]Παρ' αὐτὴν τὴν 5

[f] Τίγρητα] Πίγρητα Ed. Castal. [g] ᾠκοδόμητο] ᾠκοδόμηται MS. Eton. [h] δὲ ὑπῆν] δ' ἐπῆν MSS. Par. et Eton. [i] ἥλιον δὲ νεφέλη προκαλύψασα] ἥλιος δὲ νεφέλην προκαλύψας omnes libri præter codd. regg. ubi, teste Larchero, est νεφέλη pro νεφέλην. [k] παρ' αὐτὴν] παρὰ ταύτην MS. Eton.

[1] Τὸ λοιπὸν τῆς &c.] Plene dixeris κατὰ τὸ λοιπὸν μέρος τῆς &c. Substantivum addidit Noster Κύρ. Παιδ. p. 10. τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἡμέρας—Vide p. 43. not. 5.

[2] Τοπαλαιὸν] Videsis p. 108. not. 9.

[3] Κεραμίαις·] Sic libri, quos vidi, omnes. Attamen ex consueta magis scriptura reposueris κεραμείαις vel κεραμικαῖς.

[4] Κρηπὶς] Hesychio est ὑποβάθρα, θεμελίωσις—καὶ περὶ τὴν ἀρχιτεκτονίαν τῆς κτίσεως, ἐφ' οὗ οἱ στυλοβάται.

[5] Βασιλεὺς ὁ Περσῶν, ὅτε &c.] Consule Dissertat. i. Κύρ. Παιδ. præmissæ p. 27.

[6] Ἥλιον δὲ νεφέλη &c.] Sic locus restituendus videtur: cum antehac legeretur, ἥλιος δὲ νεφέλην προκαλύψας ἠφάνισε,—Scriptura recepta Stephano et Mureto se probavit olim; eique favet Amasæi versio, *non ante capere potuit, quam solem densa nubes obscurasset*, &c. ἠφάνισε autem, de quo nonnihil laborat Stephanus, vim activam, ut alias solet, hic obtinet; respicitque adeo ταύτην vel πόλιν. Larcherus corrigit ἥλιος δὲ ὡς νεφέλην προκαλύψας ἠφάνισε, scil. ἑαυτόν.

[7] Μέχρις οἱ ἄνθρωποι &c.] Forsan legendum μέχρις οὗ οἱ &c. Prior utique vocula ante alteram facile excidere potuit. Homines autem, præsertim rei bellicæ vacantes, subita solis obscuratione terreri solitos, passim tradunt Historici. Videsis Herodot. lib. vii. cap. 37. Plutarch. in Pericle p. 171. Quinctil. I. O. lib. i. cap. 10.

C. IV. πόλιν ἦν [l]πυραμὶς λιθίνη, τὸ μὲν εὖρος ἑνὸς πλέθρου, τὸ δὲ ὕψος δύο πλέθρων· ἐπὶ ταύτης πολλοὶ τῶν βαρβάρων ἦσαν ἐκ τῶν πλησίον [l]κωμῶν ἀποπεφευγότες.

6 Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμὸν ἕνα, παρασάγγας ἕξ, πρὸς τεῖχος ἔρημον, μέγα, πρὸς τῇ πόλει κείμενον· ὄνομα δ' ἦν τῇ πόλει [m]Μέσπιλα· [n]Μῆδοι αὐτὴν ποτε ᾤκουν. Ἦν δὲ ἡ μὲν κρηπὶς λίθου ξεστοῦ [2]κογχυλιάτου, τὸ εὖρος πεντήκοντα ποδῶν, καὶ τὸ ὕψος πεντήκοντα. Ἐπὶ δὲ ταύτῃ ἐπῳκοδόμητο πλίνθινον τεῖχος, τὸ μὲν εὖρος πεντήκοντα ποδῶν, τὸ δὲ ὕψος ἑκατόν· [3]τοῦ δὲ κύκλου περίοδος ἓξ παρασάγγαι. Ἐνταῦθα [o]ἐλέγετο Μηδία γυνὴ βασιλέως [p]φυγεῖν, ὅτε [4]ἀπώλεσαν τὴν ἀρχὴν ὑπὸ Περσῶν Μῆδοι.

l κωμῶν] χωρῶν Edd. vett. MS. Guelf. et marg. Steph. κακῶν MS. Eton. m Μέσπιλα] Μίσπιλα Steph. Byz. ad v. n Μῆδοι αὐτὴν] Μῆδοι δ' αὐτὴν Zeun. ex MS. Eton. o ἐλέγετο Μηδία] λέγεται Μήδεια MS. Par. p φυγεῖν] καταφυγεῖν MS. Par.

[1] Πυραμὶς] Est moles ingens ab latiſſima baſi paulatim in acumen adſurgens; ignis inſtar, qui cum in aërem tollitur, in acutum deſinit: unde nomen pyramidis, a πυρὸς utique ſurgentis figuræ ſimilitudine, deductum. Videſis Ammian. Marcell. lib. xxii. cap. 15.

[2] Κογχυλιάτου,] Stephani et Conſtantini diligentiam effugit κογχυλιάτης: non item J. Pollucis, qui παρὰ Ξενοφῶντι repertum teſtatur lib. vii. cap. 23. ſegm. 100. Κογχυλίας (idem forſan atque κογχυλιάτης) Heſychio et Phavor. eſt λίθος σκληρὸς, ἔχων ἐν ἑαυτῷ κογχυλίους (malim κογχυλίου) τύπους. i. e. *lapis durus, conchylii in ſe figuras continens.* Figuras autem illas nativas eſſe, non opere humano factas, cum Leunclavio intellexerim.

[3] Τοῦ δὲ κύκλου π. &c.] MS. Par. τοῦ δὲ τείχους ἡ π. MS. Eton. et marg. Steph. τοῦ δὲ τείχους π. Male: nam ſupra modo, τοῦ δὲ κύκλου περίοδος δύο &c. dixit.

[4] Ἀπώλεσαν] Sic reſcribendum ex Stephani conjectura, re quidem ipſa monente, curavi. Locum hactenus occupârat ἀπόλλυσαν, quod ſonat *perdiderunt,* i. e. *deſtruxerunt, everterunt:* at ἀπώλεσαν et illud ipſum ſignificat, et præterea idem quod *amiſerunt.* Ut autem Græci dicunt ἀπόλωλεν ὑπ' ἐκείνου, ſic ἀπώλεσαν τὴν ἀρχὴν ὑπὸ Περσῶν, i. e. (ſi verbum verbo reddas) *amiſerunt imperium a Perſis,* dicetur pro *privati fuerunt imperio a Perſis.* Animadvertendum eſt autem variaſſe Xenophontem loquendi formam: dixerat enim paulo ante, ὅτε παρὰ Μήδων ἐλάμβανον

Ταύτην δὲ τὴν πόλιν πολιορκῶν ὁ Περσῶν βασιλεὺς, οὐκ C. IV. ἐδύνατο οὔτε χρόνῳ ἑλεῖν, οὔτε βίᾳ· Ζεὺς δ' [1] ἐμβροντήτους ποιεῖ τοὺς ἐνοικοῦντας, καὶ οὕτως ἑάλω.

Ἐντεῦθεν δ' [q] ἐπορεύοντο σταθμὸν ἕνα, παρασάγγας τέτ- 7
ταρας. Εἰς τοῦτον δὲ τὸν σταθμὸν Τισσαφέρνης [2] ἐπεφάνη, οἷς τε αὐτὸς ἦλθεν ἱππέας ἔχων, καὶ τὴν [r] Ὀρόντου δύναμιν, [3] τοῦ τὴν βασιλέως θυγατέρα ἔχοντος, καὶ οὓς Κῦρος ἔχων ἀνέβη βαρβάρους, καὶ οὓς [4] ὁ βασιλέως ἀδελφὸς ἔχων βασιλεῖ ἐβοήθει, καὶ πρὸς τούτοις, ὅσους βασιλεὺς ἔδωκεν αὐτῷ· ὥστε τὸ στράτευμα πάμπολυ ἐφάνη. Ἐπεὶ δὲ ἐγγὺς ἐγένετο, τὰς μὲν τῶν τάξεων εἶχεν ὄπισθεν καταστήσας, τὰς δὲ εἰς [s] τὰ πλάγια παραγαγὼν, [t] ἐμβάλλειν [5] μὲν οὐκ

q ἐπορεύοντο] ἐπορεύθησαν MSS. Par. et Eton. r Ὀρόντου] Ὀρόντα Zeun. ex MS. Guelf. s τὰ πλάγια] τὰ abest ab MS. Eton. t ἐμβάλλειν] ἐμβαλεῖν MS. Par.

τὴν ἀρχὴν Πέρσαι. Hæc fere Stephanus.

[1] Ἐμβροντήτους ποιεῖ] Hominem, qui Διὸς βρονταίου vim fuerit expertus, eleganter depingit Ovidius Trist. lib. i. el. 3. ver. 11, et seq.

—*qui Jovis ignibus ictus*
Vivit; et est vitæ nescius ipse suæ.

Hesych. Ἐμβρόντητος, παραπεπληγμένος τὴν διάνοιαν, μαινόμενος. Phavor. et Suidæ est itidem, καρδιόπληκτος, ἔκφρων, μαινόμενος. Cæterum, de verbo ποιεῖ consule p. 73. not. 1.

[2] Ἐπεφάνη, οἷς τε αὐτὸς &c.] Sic locum restituit Muretus. Vulgo, ὅς τε &c. Posse ἦλθεν suspectum hic esse, aut certe ἔχων bis sumendum esse, adnotavit Stephanus. Cum tamen et ἦλθεν recte legatur, neque ἔχων bis sit accipiendum: sed legendum cum Mureto, οἷς τε &c. ut sit οἷς pro σὺν οἷς, qua de ellipsi vide p. 31. not. 5. et Κύρ. Παιδ. p. 38. not. 1. Quare nec audiendus est Steph. cum ex ἐπεφάνη sumendum intelligendumque adeo conjecerit plurale ἐπεφάνησαν, perinde ac si dictum esset, ἐπεφάνησάν τε οἱ ἱππεῖς, οὓς αὐτὸς ἦλθεν ἔχων.

[3] Τοῦ τὴν—ἔχοντος,] Confer p. 149. de Oronta; et de locutione vide Κύρ. Παιδ. p. 59. not. 3.

[4] Ὁ βασιλέως ἀδελφὸς] Scil. νόθος, de quo supra p. 155.

[5] Ἐμβάλλειν] Sine adjectione similiter id verbi positum videre est supra p. 88. et alibi sæpe.

C. IV. ἐτόλμησεν, οὐδ' ἐβούλετο διακινδυνεύειν· σφενδονᾶν δὲ
8 [u] παρήγγελε καὶ τοξεύειν. Ἐπεὶ δὲ [x] διαταχθέντες[1] οἱ Ῥό-
διοι ἐσφενδόνησαν, καὶ οἱ [y] Σκυθοτοξόται[2] ἐτόξευσαν, καὶ
οὐδεὶς ἡμάρτανεν ἀνδρὸς, ([3] οὐδὲ γὰρ, εἰ πάνυ [z] προὐθυμεῖτο,
ῥάδιον ἦν) καὶ ὁ Τισσαφέρνης μάλα ταχέως ἔξω βελῶν
ἀπεχώρει, [a] καὶ ἄλλαι τάξεις ἀπεχώρησαν· καὶ [4] τὸ λοιπὸν
τῆς ἡμέρας οἱ μὲν ἐπορεύοντο, οἱ δ' εἵποντο· καὶ οὐκέτι
[b] ἐπέκειντο οἱ βάρβαροι [5] τῇ τότε ἀκροβολίσει· μακρότερον
γὰρ οἵ τε Ῥόδιοι τῶν Περσῶν [c] ἐσφενδόνων, καὶ τῶν πλείστων
9 τοξοτῶν. [6] Μεγάλα δὲ καὶ [d] τὰ τόξα τὰ Περσικά ἐστιν·

[u] παρήγγελε] παρήγγειλε MS. Par. [x] διαταχθέντες] ταχθέντες MS. Eton. [y] Σκυθοτοξόται] Σκύθαι τοξόται MS. Par. [z] προὐθυμεῖτο] προθυμεῖτο MS. Par. προὐθυμοῖτο MS. Guelf. [a] καὶ ἄλλαι] Larcherus poſt καὶ excidiſſe exiſtimat αἱ. [b] ἐπέκειντο] ἑσίνοντο MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [c] ἐσφενδόνων] ἐσφενδόνουν Edd. vett. [d] τὰ τόξα] τὰ abeſt ab MS. Par.

[1] Διαταχθέντες οἱ Ῥόδιοι] Eandem vim verbo compoſito dat præpoſ. διὰ p. 107. in voce διαστάντες. De Rhodiis dictum p. 226, et ſeq.

[2] Σκυθοτοξόται] Nomen agnoſcunt, neſciunt auctorem Lexicographi. De Scythis Æſchyl. in Prom. ver. 710.

Ἑκηβόλοις τόξοισιν ἐξηρτημένοι·
Οἷς μὴ πελάζειν.

[3] Οὐδὲ γὰρ, εἰ &c.] Stephano legendum videtur, οὐ γὰρ, οὐδ' εἰ &c. Deficit autem τὶς ante προὐθυμεῖτο. Confer Heb. x. 38. et ſupra p. 75. not. 3.

[4] Τὸ λοιπὸν τῆς &c.] Vide modo ſcripta p. 231. not. 1.

[5] Τῇ τότε ἀκροβολίσει·] Voces haſce omnes Muretus delendas putat, utpote tralatas huc per errorem, ex eo quod inferius legitur, ἀπῆλθον οἱ βάρβαροι, μεῖον ἔχοντες ἐν τῇ τότε ἀκροβολίσει. Sed ſanus videtur locus, et ne verbum quidem ei detrahendum. Cæterum, cum vocibus iſtis ἐν τῇ &c. intellige γενομένῃ, uti ſupra monuimus p. 160. not. 2.

[6] Μεγάλα δὲ καὶ τὰ &c.] Herodot. lib. v. cap. 49. de Perſis; ἥτε μάχη αὐτέων ἐστὶ τοιήδε, τόξα, καὶ αἰχμὴ βραχέα: quibus ex verbis Briſſon. de regno Perſ. lib. iii. perperam colligit, breves fuiſſe Perſarum arcus. Adjectivum autem illud αἰχμὴ ſibi ſoli vindicat, ad τόξα minime transferendum. Clarius de ejuſdem populi armatura pleniuſque ipſe Herodot. lib. vii. cap. 61. αἰχμὰς δὲ βραχέας ἔχον, τόξα δὲ μεγάλα. Ludum eundem, atque Briſſonius, ludit ad Æſchyl. p. 759. Stanleius. Sic alias utique, nec mirum, ſomno ſopiti videntur auctores, cum lectores revera dormitant.

ὥστε χρήσιμα ἦν, ὁπόσα ἁλίσκοιτο [1] τῶν τοξευμάτων [e] τοῖς C. IV.
Κρησί· καὶ διετέλουν χρώμενοι τοῖς τῶν πολεμίων τοξεύ-
μασι, καὶ [2] ἐμελέτων τοξεύειν ἄνω [f] ἱέντες μακράν. Εὑ-
ρίσκετο δὲ καὶ νεῦρα πολλὰ ἐν ταῖς κώμαις, καὶ [3] μό-
λιβδος· ὥστε χρῆσθαι εἰς τὰς σφενδόνας.

Καὶ ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ, ἐπεὶ κατεστρατοπεδεύοντο οἱ 10
Ἕλληνες κώμαις ἐπιτυχόντες, ἀπῆλθον οἱ βάρβαροι,
μεῖον ἔχοντες ἐν τῇ τότε ἀκροβολίσει· τὴν δὲ ἐπιοῦσαν ἡμέ-
ραν ἔμειναν οἱ Ἕλληνες, καὶ [4] ἐπεσιτίσαντο· ἦν γὰρ πολὺς
σῖτος ἐν ταῖς κώμαις. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐπορεύοντο διὰ τοῦ
πεδίου, καὶ Τισσαφέρνης εἵπετο [5] ἀκροβολιζόμενος. Ἔνθα 11
δὴ οἱ Ἕλληνες ἔγνωσαν, ὅτι [6] πλαίσιον ἰσόπλευρον πονηρὰ

[e] τοῖς Κρησί· καὶ δ. χρ. τ. τ. π. τοξεύμασι exciderunt ex Junt. [f] ἱέντες] ἰόντες Junt. ἱέντες Ald.

[1] Τῶν τοξευμάτων] Adi. p. 85. not. 3.

[2] Ἐμελέτων] Vim verbi expositam videre est Κύρ. Παιδ. p. 13.

[3] Μόλιβδος·] Ita MS. Eton. edit. Ald. et Steph. In Junt. Leuncl. et MS. Guelf. scribitur μόλυβδος; et rectius quidem, Phavorino judice: cujus hæc sunt verba. Μόλιβος καὶ μόλυβδος· εἰ μὲν ι ἐστὶ, τὸ δ οὐκ ἔστιν·—εἰ δὲ υ, τὸ δ ἔχει. Conf. p. 226. not. 4.

[4] Ἐπεσιτίσαντο·] Adi sis p. 50. not. 3.

[5] Ἀκροβολιζόμενος.] Hesych. Ἀκροβολίζει· ἀκοντίζει, πόρρω ἰών. Ἀκροβολίζεσθαι, τὸ ἐν πολέμῳ κατάρχεσθαι συμβουλιῶν. Lego, συμβολῶν. Phavorin. Ἀκροβολησάμενοι, τῆς συμβολῆς ἐν τῷ πολέμῳ ἀρξάμενοι, ἢ ἀκοντίσαντες. Ἀκροβολισμὸς δέ ἐστιν, ὅτε πρὶν συμβάλλουσιν οἱ πολέμιοι, ἀλλήλους βάλλουσι τοῖς βέλεσι καὶ τοῖς λίθοις.

[6] Πλαίσιον ἰσόπλευρον] Arrian. Tact. p. 69. edit. Blanc. Πλαίσιον δὲ ὀνομάζεται, ὁπόταν πρὸς πάσας τὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἐν ἑτερομήκει σχήματι· πλινθίον δὲ, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι αὐτὸ τοῦτο πράξῃ, (fors. πράξῃς) ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τοῦ Γρύλλου πλαίσιον ἰσόπλευρον καλεῖ. Phavorin. Πλινθωτὸν, ἢ πλινθεία λέγεται, ὅταν ἐν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξῃ, (leg. πραχθῇ) ὅπερ Ξενοφῶν, ὁ τοῦ Γρύλλου, πλαισίον ἰσόπλευρον καλεῖ. Jam supra p. 79. not. 7. ab Hesychio et Scholiaste Thucyd. σχῆμα τετράγωνον πλαισίῳ tribuitur: ubi tamen non quælibet intelligenda est quadrata figura, sed ea tantum, cujus inæqualia sunt latera. Quod si πλαίσιον fiat ἰσόπλευρον, tum de-

C. IV. τάξις εἴη πολεμίων ἑπομένων. Ἀνάγκη γάρ ἐστιν, ἢν μὲν
[g]συγκύπτῃ τὰ κέρατα τοῦ πλαισίου, ἢ ὁδοῦ [h]στενοτέρας οὔσης,
ἢ ὀρέων ἀναγκαζόντων, ἢ γεφύρας, [1]ἐκθλίβεσθαι τοὺς
ὁπλίτας, καὶ πορεύεσθαι πονήρως, ἅμα μὲν πιεζομένους,
ἅμα δὲ καὶ ταραττομένους· ὥστε δυσχρήστους εἶναι ἀνάγκη,
12 ἀτάκτους ὄντας. Ὅταν δ᾽ αὖ [2]διασχῇ τὰ κέρατα, ἀνάγκη
διασπᾶσθαι τοὺς τότε ἐκθλιβομένους, καὶ κενὸν [i]γίγνεσθαι
τὸ μέσον τῶν κεράτων, καὶ ἀθυμεῖν τοὺς ταῦτα πάσχοντας,
τῶν πολεμίων ἑπομένων. Καὶ ὁπότε δέοι γέφυραν δια-
βαίνειν, ἢ ἄλλην τινὰ [3]διάβασιν, [k]ἔσπευδεν ἕκαστος, βου-
λόμενος φθάσαι πρῶτος· καὶ [4]εὐεπίθετον ἦν ἐνταῦθα τοῖς
13 πολεμίοις. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἔγνωσαν οἱ στρατηγοὶ, [l]ἐποιή-
σαντο ἓξ [5]λόχους ἀνὰ ἑκατὸν ἄνδρας, καὶ λοχαγοὺς ἐπέ-

[g] συγκύπτῃ] συγκύπτει MS. Par. [h] στενοτέρας] στενωτέρας Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. [i] γίγνεσθαι] γίνεσθαι MS. Par. [k] ἔσπευδεν] ἔσπευδέ τινα MS. Guelf. et edd. vett. præter ed. Caſtal. ubi eſt ἔσπευδέ τε. [l] ἐποιήσαντο] ἐποίησαν MS. Eton.

mum uno nomine dicitur πλινθίον: quod a πλαισίῳ ſimplici ſic diſtinguitur, ut iſtius quidem figura ſit quadrata, lateribus æquis: hujus itidem quadrata, ſed oblonga. Vide Ælian. Tact. cap. 41. et Indic. Tact. Κύρ. Παιδ. adjectum.

[1] Ἐκθλίβεσθαι] Ad hoc verbum ex Bibl. tantum interp. unicum adferunt exemplum Lexicographi.

[2] Διασχῇ] Opponitur, τῷ συγκύπτειν, quod modo præceſſit. Æ. Porto ſcribendum videtur παροξυτόνως διάσχῃ.

[3] Διάβασιν,] Supra p. 137. ſpeciatim poni videtur διάβασις pro eo omni, quod pontis vicem præſtet: unde Phavorino eſt γέφυρα. Hic ſenſu laxiore dicitur de loco ſeu via quavis, ponte excepto, cujus tranſitus ſit paulo difficilior et periculoſior: hujuſmodi ſunt ὄρη, ὁδοὶ στενότεραι &c. de quibus modo ſupra.

[4] Εὐεπίθετον] Scil. πλαίσιον ex p. præced. petendum; niſi forte mavis στράτευμα. Cæterum, nomen illud agnoſcunt quidem Lexica, non item nominis auctorem. Thomas Magiſt. Εὐεπίθετος, ὁ εὐκόλως (lege, εὔκολος) εἰς ἐπιτίθεσιν, (forſ. ἐπίθεσιν) ἤτοι ὁ εὐεπιχείρητος. Thucyd. quem et Thomas citat, lib. vi. cap. 34. καὶ ἡμῖν ἂν εὐεπίθετος εἴη, &c. Schol. εὐεπιχείρητος ἡμῖν &c. Alia exempla Cel. Grammius ex Ariſtot. et Dione Caſſ. adduxit.

[5] Λόχους] Sonat hic λόχος ge-

στησαν, καὶ ἄλλους [1] πεντηκοντῆρας, καὶ ἄλλους [m] ἐνωμοτάρ- C. IV.
χας[2]. Οὗτοι δὲ πορευόμενοι [n] οἱ λοχαγοὶ, ὁπότε μὲν συγκύπτοι τὰ κέρατα, ὑπέμενον ὕστεροι, ὥστε μὴ ἐνοχλεῖν τοῖς κέρασι· [o] τότε δὲ [3] παρῆγον ἔξωθεν τῶν κεράτων. Ὁπότε 14
δὲ διάσχοιεν αἱ πλευραὶ τοῦ πλαισίου, τὸ μέσον ἀνεξεπίμπλασαν, εἰ μὲν στενότερον εἴη τὸ διέχον, [p] κατὰ τοὺς λόχους· εἰ δὲ πλατύτερον, κατὰ [4] πεντηκοστῦς· εἰ δὲ πάνυ πλατὺ, κατ' [5] ἐνωμοτίας· ὥστε ἀεὶ ἔκπλεων εἶναι τὸ μέσον. Εἰ δὲ

[m] ἐνωμοτάρχας] ἐνωμότας Marg. Steph. [n] οἱ λοχαγοὶ] MS. Par. reponit post ὕστεροι. [o] τότε δὲ] τοὺς δὲ in aliis codd. teste Brodæo: sic quoque in MS. Par. [p] κατὰ τοὺς λόχους] κατὰ λόχους Zeun. ex MS. Par. κατὰ λοχαγοὺς Edd. vett. MSS. Eton. Guelf. et marg. Steph.

neratim στρατηγικὸν τάγμα: quot autem militibus plerumque conſtabat, diximus in Indice Tact. Κύρ. Παιδ. adjecto.

[1] Πεντηκοντῆρας,] i. e. πεντηκοστύων, de quibus mox infra, præfectos. Iidem Noſtro, in Λακεδαιμ. Πολ. dicuntur πεντηκοστῆρες, πεντηκοντατῆρες Thucydidi lib. v. cap. 66. Ubi Scholiaſtes hæc: Ὅρα τὴν τάξιν τῆς ἀρχῆς· πρῶτος, βασιλεύς· δεύτερος, πολέμαρχος· τρίτος, λοχαγός· τέταρτος, πεντηκοντήρ· (uti ſcribitur apud hunc locum Xenoph.) πέμπτος, ἐνωμοτάρχης.

[2] Ἐνωμοτάρχας.] Scil. τοὺς τῆς ἐνωμοτίας ἡγεμόνας, uti tradunt Ælian. cap. 5. et Arrian. p. 21.

[3] Παρῆγον] Adi Κύρ. Παιδ. p. 146. not. 2.

[4] Πεντηκοστῦς·] Erat autem πεντηκοστὺς dimidia λόχου pars, ex militibuſque adeo quinquagenis conſtabat, uti nomen ipſum indicare videtur. Haud paulo aliter de acie Laconica Thucyd. lib. v. cap. 68. ἐν δὲ ἑκάστῳ λόχῳ πεντηκοστύες ἦσαν τέσσαρες: Schol. ἡ πεντηκοστὺς συνίσταται ἀπὸ ἀνδρῶν ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ· ὁ δὲ λόχος, τούτων τετραπλασίων, γίνεται ἀνδρῶν πεντακοσίων καὶ δυοκαίδεκα. Quibus πεντηκοστὺς eſt quarta tantum, non dimidia, λόχου pars.

[5] Ἐνωμοτίας·] Heſych. Ἐνωμοτία, τάξις τις διὰ σφαγίων ἐνώμοτος. Suidæ eſt τάξις τις στρατιωτικὴ ἀνδρῶν ε' καὶ κ', παρὰ Λακεδαιμονίοις· εἴρηται δὲ ἐκ τοῦ ὀμνύναι αὐτοὺς μὴ λείψειν τὴν τάξιν. Sic fere Etymol. m. auctor. Phavor. Ἐνωμοτία, τὸ ἥμισυ τοῦ λόχου —οἱ δὲ τὸ τέταρτον τοῦ λόχου· καὶ ἐνωμοτάρχης ὁ αὐτῆς ἄρχων. Apud hunc autem et Etymol. auctorem ſcribitur etiam ἐνώμοτις. Alium, atque Suidas, numerum militum ἐνωμοτία tribuit Scholiaſtes Thucyd. ad lib. modo cit. nam pro viginti quinque, quos ei concedit Suidas, auctore Schol. ἔχει ἑκάστη ἐνωμοτία ἄνδρας τριάκοντα δύο: nempe, apud Lacedæmonios; quibus ea vox propria. J. Poll. lib. i. cap. 10. ſegm.

C. IV. καὶ [1]διαβαίνειν τινὰ δέοι διάβασιν ἢ γέφυραν, οὐκ ἐπεράττοντο, ἀλλ' ἐν τῷ μέρει οἱ λοχαγοὶ διέβαινον· καὶ εἴ πȣ δέοι τι τῆς [2]φάλαγγος, ἐπιπαρῆσαν ȣ̃τοι. Τȣ́τῳ τῷ τρόπῳ ἐπορεύθησαν σταθμȣ̀ς τέτταρας.

15 Ἡνίκα δὲ τὸν πέμπτον ἐπορεύοντο [q]σταθμὸν, εἶδον [3]βασίλειόν τι, καὶ περὶ αὐτὸ κώμας πολλάς· τήν τε ὁδὸν πρὸς τὸ χωρίον τȣ̃το διὰ γηλόφων ὑψηλῶν γιγνομένην, οἳ καθῆκον ἀπὸ τȣ̃ ὄρȣς, ὑφ' ᾧ ἦν κώμη. Καὶ εἶδον μὲν τοὺς [r]γηλόφȣς ἄσμενοι οἱ Ἕλληνες, ὡς εἰκὸς, τῶν πολεμίων ὄντων ἱππέων. Ἐπεὶ δὲ πορευόμενοι ἐκ τȣ̃ πεδίȣ ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν πρῶτον [4]γήλοφον, κατέβαινον ὡς ἐπὶ τὸν

16 ἕτερον [s]ἀναβαῖεν. Ἐνταῦθα [t]παραγίνονται οἱ βάρβαροι, καὶ [u]ἀπὸ τȣ̃ [5]ὑψηλȣ̃ [x]ἐπὶ τὸ πρανὲς [6]ἔβαλλον, ἐσφενδόνων, ἐτόξευον [7]ὑπὸ μαστίγων· καὶ πολλοὺς [y]κατετίτρωσκον,

[q] σταθμὸν deest in MS. Eton. [r] γηλόφȣς] λόφȣς MSS. Par. et Eton. [s] ἀναβαῖεν] ἀναβαίνειν MSS. Par. et Eton. [t] παραγίνονται] ἐπιγίγνονται MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [u] ἀπὸ τȣ̃ ὑψηλȣ̃] ἐκ τȣ̃ ὑψηλȣ̃ Marg. Steph. [x] ἐπὶ τὸ] εἰς τὸ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [y] κατετίτρωσκον] ἐτίτρωσκον MS. Par. ἐπίτρωσκον MS. Eton.

129. Ἰδίως μέντοι Λακεδαιμονίων, ἐννωματία καὶ μοῖρα: pro quibus reposuerimus cum Cantero ἐνωμοτία καὶ μόρα. Sed de his olim plura ad Xenophontis Λακεδ. Πολιτ. et lib. proxime sequentem.

[1] Διαβαίνειν τινὰ &c.] Confer p. 30. not. 4. et locis ibi notatis adde Luc. ii. 9. 1 Pet. iii. 14. Apoc. xvii. 6. De voce διάβασις vide modo scripta p. 236. not. 3.

[2] Φάλαγγος,] Respice p. 224. not. 3.

[3] Βασίλειόν τι,] Intellige δῶμα. Sic et Luc. ii. 14. vox eadem deest in ὑψίστοις: scil. δώμασι. Et Κύρ. Παιδ. p. 151. Alibi passim.

[4] Γήλοφον, κατέβαινον &c.] Stephanus mavult καὶ κατέβαινον, ut ante ἐνταῦθα hypostigme tantum poneretur. Ipse τελείαν ibi στιγμὴν cum Leuncl. non invitus posui.

[5] Ὑψηλȣ̃ ἐπὶ τὸ πρανὲς] Ad utrumque adject. petas oportet ex nomine χωρίον supplementum: quod deest etiam in ἰσοπέδῳ, Κύρ. Παιδ. p. 95. et alias sæpissime.

[6] Ἔβαλλον, ἐσφενδόνων, &c.] Fervet opus: quod et verba hæc ἀσυνδέτως prolata significanter indicant. Lege omnino Κύρ. Παιδ. p. 488. not. 2.

[7] Ὑπὸ μαστίγων] Muretus u-

καὶ ἐκράτησαν τῶν Ἑλλήνων γυμνητῶν, καὶ [1]κατέκλεισαν C. IV.
αὐτοὺς εἴσω τῶν ὅπλων· ὥστε παντάπασι ταύτην τὴν ἡμέραν
ἄχρηστοι ἦσαν, [2]ἐν τῷ ὄχλῳ ὄντες, [z]καὶ οἱ σφενδονῆται καὶ
οἱ τοξόται. Ἐπεὶ δὲ πιεζόμενοι οἱ Ἕλληνες ἐπεχείρησαν 17
διώκειν, σχολῇ μὲν ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀφικνοῦντο, ὁπλῖται ὄντες·
οἱ δὲ πολέμιοι ταχὺ [a]ἀνεπήδων. Πάλιν δὲ, ὁπότε ἀπίοιεν
[3]πρὸς τὸ ἄλλο στράτευμα, ταὐτὰ ἔπασχον· καὶ ἐπὶ τοῦ δευ-
τέρου γηλόφου [b]ταὐτὰ ἐγίγνετο· ὥστε ἀπὸ τοῦ τρίτου γηλόφου
ἔδοξεν αὐτοῖς μὴ κινεῖν τοὺς στρατιώτας· [c]πλὴν ἀπὸ τῆς
δεξιᾶς πλευρᾶς [d]τοῦ πλαισίου ἀνήγαγον πελτάστας πρὸς τὸ
ὄρος. Ἐπεὶ δ' οὗτοι ἐγένοντο ὑπὲρ τῶν ἑπομένων πολε- 18
μίων, οὐκέτι ἐπετίθεντο οἱ πολέμιοι τοῖς καταβαίνουσι· δε-
δοικότες μὴ ἀποτμηθείησαν, καὶ [e]ἀμφοτέρωθεν αὐτῶν γένοιντο

[z] καὶ οἱ] καὶ deeſt in MS. Eton. [a] ἀνεπήδων] ἀπεπήδων MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [b] ταυτὰ ἐγίγνετο· ὥστε ἀπὸ τοῦ τρ. γηλόφου omittuntur in MS. Eton. [c] πλὴν] πρὶν MS. Par. [d] τοῦ πλαισίου] ἀπὸ τοῦ πλαισίου MS. Par. [e] ἀμφοτέρωθεν] ἀμφοτέρων MS. Par. edd. vett. et MS. Guelf. a manu prima, ſed manus ſecunda reſtituit genuinam lectionem Steph.

na voce legit ἀπεμαστίγων. Sed vulgata ſatis ſana eſt lectio; quam et eadem loquendi ratio alios apud auctores inventa confirmat. Herodot. lib. vii. cap. 21. de copiis Xerxis Athon effodere adgreſſis, ὤρυσσον ὑπὸ μαστίγων παντοδαποὶ τῆς στρατιῆς, i. e. *omnes copiæ ſub ſlagellis cœperunt Athon effodere.* Iterum lib. vii. cap. 56. ἐθηεῖτο τὸν στρατὸν ὑπὸ μαστίγων διαβαίνοντα. Similiter Plutarch. de iiſdem, lib. περὶ εὐθυμ. p. 470. ἴδε καὶ τοὺς ὑπὸ μάστιξι διορύττοντας τὸν Ἄθω, i. e. *inſpice etiam eos, qui flagellis urgentibus* &c.

[1] Κατέκλεισαν αὐτοὺς εἴσω &c.] Vide p. 223. not. 1.

[2] Ἐν τῷ ὄχλῳ &c.] Ammonius: Πλῆθος καὶ Ὄχλος διαφέρει. Πλῆθος μὲν γάρ ἐστι σύστημά τινων· ὄχλος δὲ κυρίως ὄχλησις. Phavorin. Ὄχλος, ἡ ὄχλησις παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. Rectius Thom. Magiſter: Ὄχλος, καὶ τὸ πλῆθος, καὶ ἡ ὄχλησις. Supra Xenophon p. 218, 222. de multitudine militari, ſeu inermi turba ad rem gerendam minus apta, vocem iſtam adhibuit. Cæterum, οἱ σφενδονῆται καὶ οἱ τοξόται ſunt, qui ſupra modo nomine γυμνητῶν dicti ſunt, et τοῖς ὅπλοις, i. e. ὁπλίταις, opponi ſolent.

[3] Πρὸς τὸ ἄλλο στράτευμα,] Scil. barbarorum.

C. IV. οἱ πολέμιοι. Οὕτω [1]τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας πορευόμενοι,
οἱ μὲν τῇ ὁδῷ κατὰ τοὺς γηλόφους, οἱ δὲ κατὰ τὸ ὄρος ἐπι-
παριόντες, ἀφίκοντο εἰς τὰς κώμας, [2]καὶ ἰατροὺς κατέστη-
σαν ὀκτώ· πολλοὶ γὰρ ἦσαν οἱ τετρωμένοι.
19 Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας [f]τρεῖς, καὶ τῶν τετρωμένων
ἕνεκα, καὶ ἅμα ἐπιτήδεια πολλὰ εἶχον, ἄλευρα, οἶνον,
κριθὰς ἵπποις συμβεβλημένας πολλάς. Ταῦτα δὲ [g]συν-
ηγμένα[3] ἦν [4]τῷ [h]σατραπεύοντι τῆς χώρας. Τετάρτῃ δ'
20 ἡμέρᾳ καταβαίνουσιν εἰς τὸ πεδίον. Ἐπεὶ δὲ [5]κατέλαβεν
αὐτοὺς Τισσαφέρνης σὺν τῇ δυνάμει, [i]ἐδίδαξε τοὺς Ἕλλη-
νας τῇ ἀνάγκῃ κατασκηνῆσαι οὗ πρῶτον εἶδον κώμην, καὶ
μὴ πορεύεσθαι ἔτι [k]μαχομένους· πολλοὶ γὰρ ἦσαν [l]ἀπόμα-
χοι[6], [m]τετρωμένοι, καὶ οἱ ἐκείνους φέροντες, καὶ οἱ τῶν φε-
ρόντων τὰ ὅπλα δεξάμενοι. Ἐπεὶ δὲ [7]κατεσκήνησαν, καὶ
ἐπεχείρησαν αὐτοῖς [8]ἀκροβολίζεσθαι οἱ βάρβαροι πρὸς τὴν
κώμην προσιόντες, [9]πολὺ περιῆσαν οἱ Ἕλληνες· πολὺ γὰρ

f τρεῖς] ὀκτὼ MSS. Par. et Eton. g συνηγμένα] συνενηνεγμένα MS. Par. et marg. Steph. ſic quoque MS. Eton. apud Zeun. ſed idem apud Hutchinſonum dat συνενεγμένα. h σατραπεύοντι τῆς χ.] στρατευομένῃ τῆς χ. Edd. vett. MS. Guelf. et marg. Steph. i ἐδίδαξε τοὺς Ἕ. τῇ ἀνάγκῃ] ἐδίδαξεν αὐτοὺς ἡ ἀνάγκη MSS. Par. Eton. et marg. Steph. k μαχομένους] μαχουμένους Ed. Caſtal. l ἀπόμαχοι] οἱ ἀπόμαχοι MS. Eton. m τετρωμένοι] οἱ τετρωμένοι Zeun.

1 Τὸ λοιπὸν τῆς &c.] Vide p. 231. not. 1.

2 Καὶ ἰατροὺς &c.] Lege p. 89. not. 8. et Κύρ. Παιδ. p. 77.

3 Συνηγμένα ἦν τῷ &c.] Reddi etiam poſſunt, *a ſatrapa coacta:* ſic p. 228. τοὺς Κλεάρχῳ καταλελειμμένους, ſonant *a Clearcho relictos.* Porro, ſupra Noſter τῷ σατραπεύω caſum adjunxit accuſativum, p. 68. τὰ δ' ἐν μέσῳ τούτων ἅπαντα σατραπεύουσιν οἱ &c.

4 Τῷ σατραπεύοντι τῆς &c. Conſule Diſſertat. ii. p. 51. Κύρ. Παιδ. præmiſſæ.

5 Κατέλαβεν] Supra p. 230. ſine caſu poſuit.

6 Ἀπόμαχοι,] Phavor. et Suidæ ſunt οἱ ἐκτὸς τοῦ πολέμου γεγονότες.

7 Κατεσκήνησαν,] Adi p. 132. not. 6.

8 Ἀκροβολίζεσθαι] Vide p. 235. not. 5.

9 Πολὺ &c.] MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. ἐν ᾗ περιῆσαν: recte; ſi quid tamen mu-

διέφερεν, [n] ἐκ [1] τῆς χώρας [o] ὁρμῶντας ἀλέξασθαι, ἢ πορευομένους ἐπιοῦσι τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι. Ἡνίκα δ' ἦν ἤδη [2] δείλη, ὥρα ἦν ἀπιέναι τοῖς πολεμίοις· οὔποτε γὰρ μεῖον ἀπεστρατοπεδεύοντο οἱ βάρβαροι [3] τοῦ Ἑλληνικοῦ ἑξήκοντα σταδίων, φοβούμενοι μὴ [4] τῆς νυκτὸς [p] ἐπιθοῖντο αὐτοῖς. [5] Πονηρὸν γὰρ νυκτός ἐστι στράτευμα Περσικόν. Οἵ τε γὰρ ἵπποι αὐτοῖς δέδενται, καὶ ὡς ἐπιτοπολὺ πεποδισμένοι εἰσὶ, τοῦ μὴ φεύγειν ἕνεκα, εἰ λυθείησαν· [q] ἐάν τε τις θόρυβος γίγνηται, [r] δεῖ ἐπισάξαι τὸν ἵππον [6] Πέρσῃ ἀνδρὶ, καὶ χαλινῶσαι δεῖ, καὶ [7] θωρακισθέντα ἀναβῆναι ἐπὶ τὸν ἵπ- C. IV. 21

[n] ἐκ τῆς χώρας] Suid. omittit τῆς. [o] ὁρμῶντας ἀλέξασθαι,—οὔποτε γὰρ] ὁρμῶντες—πορευόμενοι· οὔποτε γὰρ MS. Eton. cæteris prætermiſſis. [p] ἐπιθοῖντο] ἐπίθοιντο Edd. vett. et MS. Guelf. ἐπιθῶνται MS. Eton. [q] ἐάν τε] Junt. Suid. et MS. Guelf. omittunt τε. [r] δεῖ ἐπισάξαι] δεῖ δὲ ἐπισάξαι Ed. Caſtal.

tandum. Sic fere ſupra p. 210. Ἑνὶ μόνῳ προέχουσιν &c.

[1] Ἐκ τῆς χώρας &c.] i. e. *ex ſtatione pro caſtris*, ſive *loco*, ubi κατεσκήνησαν, et ἐν τάξει conſtiterunt. Cæterum, ἀλέξασθαι ſonat hic *vim illatam, hoſtium impetum propulſando ſe tueri*. Vide p. 95. not. 3. et p. 37. not. 3. Similiter Κύρ. Παιδ. p. 65. Τί οὖν ἐστιν ἢ τοῦ ἀλέξασθαι δικαιότερον, ἢ &c.

[2] Δείλη,] Reſpice p. 78. not. 2.

[3] Τοῦ Ἑλληνικοῦ] Adi p. 43. not. 5.

[4] Τῆς νυκτὸς ἐπιθοῖντο] Ante nomen deficit διὰ vel ἐπὶ, qua de ellipſi vide p. 224. not. 2. Sic Κύρ. Παιδ. p. 96. ἀλλὰ τῆς μὲν νυκτὸς, pro ἐπὶ vel διὰ &c. Porro, verbum illud reſpicit ἄνδρες, Ἕλληνες vel στρατιῶται, qui in voce Ἑλληνικοῦ intelliguntur. In ed. Steph. ſec. et MS. Par. legitur quidem—νυκτὸς οἱ Ἕλληνες &c. Vide p. 225. not. 2. et loca ibi citata.

[5] Πονηρὸν γὰρ νυκτὸς &c.] Confer Κύρ. Παιδ. p. 218. Suidas: Πεποδισμένοι· τοὺς πόδας δεδεμένοι—κατεχημένοι: deinde verba hæc Xenophontis, nonnihil mutata, uti fit, adducit. Idem verbum Ἐπισάξαι perperam exponit ἐπαναβῆναι: ad quod verbum etiam adfert locum hunc Xenophonteum. Quin et eodem nomine notandus venit Phavorinus; cui Ἐπισάξαι itidem ἐπαναβῆναι ἐπὶ τὸν ἵππον. MS. Eton. ἐπιπολὺ dat pro ἐπιτοπολὺ, Suidas, ἐπὶ τὸ πολύ. Videſis p. 199. not. 5. Adde Tacit. Annal. lib. iv. cap. 25. et Frienſh. ad locum not. 3. J. Pollux lib. vii. ſegm. 186. Ξενοφῶν δὲ καὶ ἐφ' ἵππων τὸ ἐπισάξαι.

[6] Πέρσῃ ἀνδρὶ,] Vide p. 60. not. 2.

[7] Θωρακισθέντα &c.] Conſtru-

C. IV. πον. Ταῦτα δὲ πάντα [1] χαλεπὸν νυκτὸς, [s] ἅτε καὶ θορύβου
ὄντος, ποιεῖν. Τούτου ἕνεκα πόῤῥω [2] ἀπεσκήνουν τῶν Ἑλλήνων.
22 Ἐπεὶ δὲ ἐγίγνωσκον αὐτοὺς οἱ Ἕλληνες βουλομένους
ἀπιέναι καὶ [3] διαγγελλομένους, [4] ἐκήρυξε τοῖς Ἕλλησι [t] παρα-
σκευάσασθαι, ἀκουόντων τῶν πολεμίων. [5] Καὶ χρόνον μέν
τινα ἐπέσχον τῆς πορείας οἱ Βάρβαροι· [6] ἐπειδὴ δὲ ὀψὲ ἐγί-
γνετο, ἀπῄεσαν· [u] οὐ γὰρ ἐδόκει [x] λυσιτελεῖν αὐτοῖς νυκτὸς
23 πορεύεσθαι, καὶ κατάγεσθαι ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Ἐπειδὴ
δὲ σαφῶς ἀπιόντας ἤδη ἑώρων οἱ Ἕλληνες, ἐπορεύοντο καὶ

[s] ἅτε καὶ θορ.] ὅτε καὶ θορ. Edd. vett. et MS. Guelf. [t] παρασκευάσασθαι] συσκευάσασθαι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [u] οὐ γὰρ] ὅτε γὰρ MS. Eton. [x] λυσιτελεῖν αὐτοῖς] λύειν αὐτοὺς MSS. Par. et Eton.

ctionis ratio postulare videtur θωρακισθέντι, ut ἀνδρὶ apte respondeat. Sic apud Homer. Ιλ. α΄. ver. 541.

Αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,
Κρυπτάδια φρονέοντα &c.

pro ἐόντι—φρονέοντι. Et Noster supra p. 214. ἐξὸν αὐτοῖς, τοὺς νῦν οἴκοι ἀκλήρους πολιτεύοντας ἐνθάδε κομισαμένους, pro κομισαμένοις. Sed tam Atticorum quam Poetæ πνεῦμα ὑπὸ νόμον τάξαι δύσκολον. Similiter Thucyd. lib. ii. cap. 11. Πᾶσι γὰρ, ἐν τοῖς ὄμμασι—πάσχοντας &c. ubi Schol. Σημείωσαι τὸ σχῆμα, πᾶσι πάσχοντας, ἀντὶ τοῦ πάσχουσιν. Vide tamen Steph. in ista Scholiast. verba annotat. Adde Schol. in Thucyd. lib. iv. cap. 2. Εἶπον δὲ τούτοις—παραπλέοντας &c.

[1] Χαλεπὸν νυκτὸς, &c.] MSS. Eton. et Par. χαλεπὰ νύκτωρ καὶ θορύβου ὄντος· τούτου &c. Suidas ad v. ἐπισάξαι· ταῦτα δὲ πάντα χαλεπὰ ποιεῖν νύκτωρ, καὶ θορύβου ὄντος. Muret. ἄλλως τε καὶ θορύβου. Edit. Steph. Leunclav. et MS. Guelf. lectionem exprimendam curavi.

[2] Ἀπεσκήνουν] Quod supra modo dixit ἀπεστρατοπεδεύοντο.

[3] Διαγγελλομένους,] Suidas: Διαγγέλλων καὶ διαγγελλομένους, παρακελευομένους. Ξενοφῶν· Ἐγίνωσκον αὐτοὺς ἀπιέναι βουλομένους, καὶ διαγγελλομένους· ἢ ἀντὶ τοῦ φανερουμένους· δήλους γινομένους.

[4] Ἐκήρυξε] Scil. κήρυξ τις. Adfinem huic ellipsin videre est p. 230. ubi lege not. 3.

[5] Καὶ—ἐπέσχον] De usu particulæ vide p. 108. not. 1. cum verbo intellige ἑαυτοὺς, quod et alias deficere solet. Act. xxvii. 43. ἀποῤῥίψαντας sonat ἀποῤῥίψαντας ἑαυτούς: idem supplementum postulat ἐπιδόντες ejusd. cap. ver. 15. Plene Lucian. Hist. ver. lib. i. p. 375. καὶ παραδόντες αὐτοὺς, et ibid. p. 385. ἐλλειπτικῶς dixit, καὶ ἀποῤῥίψαντες ἐνηχόμεθα, i. e. *cum projecissemus nos* &c.

[6] Ἐπειδὴ δὲ ὀψὲ] Vide p. 131. not. 6.

αὐτοὶ [1] ἀναζεύξαντες, καὶ διῆλθον ὅσον ἑξήκοντα σταδίους· C. IV.
καὶ γίγνεται [2] τοσοῦτον μεταξὺ τῶν [y] στρατευμάτων, ὥστε τῇ ὑστεραίᾳ οὐκ ἐφάνησαν οἱ πολέμιοι, οὐδὲ τῇ τρίτῃ· τῇ δὲ τετάρτῃ, νυκτὸς [3] προελθόντες, καταλαμβάνουσι χωρίον ὑπερδέξιον οἱ [4] βάρβαροι, ᾗ ἔμελλον οἱ Ἕλληνες παριέναι, [5] ἀκρωνυχίαν ὄρους, [z] ὑφ' ἣν ἡ κατάβασις ἦν εἰς τὸ πεδίον.
Ἐπειδὴ δὲ ἑώρα [a] Χειρίσοφος [b] προκατειλημμένην τὴν ἀκρω- 24
νυχίαν, καλεῖ Ξενοφῶντα ἀπὸ τῆς οὐρᾶς· καὶ κελεύει λαβόντα τοὺς πελταστὰς [6] παραγενέσθαι εἰς τὸ πρόσθεν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν τοὺς μὲν πελταστὰς οὐκ ἦγεν· (ἐπιφαινόμενον γὰρ ἑώρα Τισσαφέρνην, καὶ τὸ στράτευμα πᾶν) αὐτὸς δὲ [7] προσε-

[y] στρατευμάτων] στρατιωτῶν Edd. vett. et MS. Guelf. [z] ὑφ' ἣν] ἐφ' ἣν MS. Par. [a] Χειρίσοφος] ὁ Χειρίσοφος Zeun. e Suid. [b] προκατειλημμένην] προκαταλελειμμένην MS. Par.

[1] Ἀναζεύξαντες,] Phavor. Ἀναζεύξας, ἀναστρατοπεδεύσας, ὑποστρέψας: priore sensu hic loci, posteriore posuit Noster Κύρ. Παιδ. p. 635.

[2] Τοσοῦτον] Scil. διάστημα: quod et alibi deesse monuimus p. 78. not. 4. et p. 223. not. 4.

[3] Προελθόντες,] Vulgo, προσελθόντες: quod illius locum alias sæpe occupavit. Hujusmodi permutationis exempla videre est p. 110. not. 3. Stephano et Mureto jam olim se probavit ea, quam recepimus, scriptura. Eadem quoque reperitur in MS. Par.

[4] Βάρβαροι, ᾗ] Lege p. 216. not. 6.

[5] Ἀκρωνυχίαν ὄρους, ὑφ' ἣν &c.] Supra modo p. 238. scripsit—ἀπὸ τοῦ ὄρους, ὑφ' ᾧ &c. Sed utrique casui ista solet inservire præpositio. Suidas: Ἀκρώνυξ—καὶ ἀκρωνυχία, τὸ ἄκρον τοῦ ὄρους: deinde locum hunc sic exscribit: Ἐπεὶ δὲ ἑώρα ὁ Χειρίσοφος προκατειλημμένην τὴν ἀκρωνυχίαν τοῦ ὄρους, ἀφ' ἧς ἡ κατάβασις &c. Ubi Cl. editor minus recte apud Xenophontem ὑφ' ἣν legi statuit. Mihi tamen nil mutandum videtur; cum ὑφ' ἣν ἡ κατάβασις &c. recte cohæreant cum sequentibus istis, ὁ ὑπὲρ τῆς καταβάσεως λόφος.

[6] Παραγενέσθαι εἰς τὸ πρόσθεν.] De verbo lege p. 9. not. 4. Cæterum, cum τὸ πρόσθεν exaudi μέρος, scil. τοῦ στρατεύματος, uti mox cum τὰ ὄπισθεν intelligendum μέρη &c. Videsis p. 218. not. 7.

[7] Προσελάσας] Scil. ἵππον. Vide p. 230. not. 5. MS. Eton. et edd. vett. προελάσας.

C. IV. λάσας ἠρώτα, Τί καλεῖς; Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ, Ἔξεστιν ὁρᾷν·
[c]προκατείληπται γὰρ ἡμῖν ὁ ὑπὲρ τῆς καταβάσεως λόφος,
καὶ οὐκ ἔστι παρελθεῖν, εἰ μὴ τούτους [d]ἀποκόψομεν. Ἀλλὰ
τί οὐκ ἦγες τοὺς πελταστάς; Ὁ δὲ [e]λέγει, ὅτι οὐκ ἐδόκει
αὐτῷ ἔρημα καταλιπεῖν τὰ ὄπισθεν, ἐπιφαινομένων [f]τῶν
πολεμίων. Ἀλλὰ μὴν ὥρα γ', ἔφη, βουλεύεσθαι, πῶς τις
25 τοὺς [1]ἄνδρας [g]ἀπελᾷ [h]τοῦ λόφου. [2]Ἐνταῦθα Ξενοφῶν ὁρᾷ
τοῦ ὄρους τὴν κορυφὴν [3]ὑπὲρ τοῦ ἑαυτῶν στρατεύματος οὖσαν,
καὶ ἀπὸ ταύτης ἔφοδον ἐπὶ τὸν λόφον, ἔνθα ἦσαν οἱ πολέ-
μιοι· καὶ λέγει, Κράτιστον, ὦ Χειρίσοφε, ἡμῖν ἴεσθαι ὡς
τάχιστα ἐπὶ τὸ ἄκρον· ἐὰν γὰρ τοῦτο λάβωμεν, οὐ δυνήσονται
μένειν [i]ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ. Ἀλλ', εἰ βούλει, μένε ἐπὶ τῷ στρα-
τεύματι· ἐγὼ δὲ ἐθέλω πορεύεσθαι· εἰ δὲ [4]χρήζεις, πορεύου
ἐπὶ τὸ ὄρος, ἐγὼ δὲ [k]μενῶ αὐτοῦ. Ἀλλὰ δίδωμί σοι, ἔφη
26 ὁ Χειρίσοφος, [l]ὁπότερον βούλει, ἑλέσθαι. Εἰπὼν ὁ Ξενοφῶν
ὅτι νεώτερός ἐστιν, [m]αἱρεῖται πορεύεσθαι· κελεύει δέ οἱ συμ-

[c] προκατείληπται] κατείληπται MSS. Par. et Eton. [d] ἀποκόψομεν] ἀποκόψωμεν MS. Guelf. παρακόψομεν MS. Par. κατακόψομεν MS. Eton. qui ſequentia ἀλλὰ τί οὐκ ἦ. τ. π. omittit. [e] λέγει, ὅτι] λέγει αὐτῷ, ὅτι MS. Eton. [f] τῶν πολεμίων] τῶν abeſt a MS. Eton. [g] ἀπελᾷ] ἐπελᾷ Ed. Caſtal. [h] τοῦ λόφου] ἀπὸ τοῦ λόφου MS. Eton. ἐκ τοῦ λόφου marg. Steph. [i] ὑπὲρ τῆς] οἱ ὑπὲρ τῆς Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [k] μενῶ] μένω Edd. vett. et cod. Guelf. [l] ὁπότερον] πότερον MS. Par. [m] αἱρεῖται] αἱρεῖσθαι MS. Par.

[1] Ἄνδρας ἀπελᾷ] De nomine vide p. 28. not. 5. Verbum autem Attico more poſuit pro ἀπελάσει. Phavorin. Ἐλᾷ, ἀντὶ τοῦ ἐλάσει λαμβάνεται ἐνίοτε. Plura lege ſis p. 80. not. 3.

[2] Ἐνταῦθα &c.] Adi Polyæn. lib. i. cap. 49.

[3] Ὑπὲρ τοῦ ἑαυτῶν] Vulgo, ἑαυτοῦ: quam vocem delendam cenſuit Muretus. Sed viſum eſt auctoritate MSS. Eton. et Par. paulum mutatam retinere.

[4] Χρήζεις,] Phavor. Χρήζω, ἡνίκα σημαίνει τὸ χρείαν ἔχω—ἔχει τὸ ι προσγεγραμμένον. Cum vero τὸ θέλω hic loci ſignificet, grammaticum utique ſi audiamus, tollendum erit ι, quod Stephanus et Leunclav. ſubſcribendum curârunt.

πέμψαι ἀπὸ τοῦ [1] στόματος ἄνδρας· [n] μακρὰν [2] γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς λαβεῖν. Καὶ ὁ Χειρίσοφος συμπέμπει τοὺς ἀπὸ τοῦ στόματος πελταστάς· ἔλαβε δὲ τοὺς κατὰ μέσον τοῦ πλαισίου. Συνέπεσθαι δ' [o] ἐκέλευσεν αὐτῷ καὶ τοὺς τριακοσίους [p] ὁ [3] Χειρίσοφος, οὓς αὐτὸς εἶχε τῶν ἐπιλέκτων [q] ἐπὶ τῷ στόματι τοῦ πλαισίου. C. IV.

27 Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο ὡς ἐδύναντο τάχιστα. Οἱ δ' ἐπὶ τοῦ λόφου πολέμιοι ὡς ἐνόησαν αὐτῶν τὴν πορείαν ἐπὶ τὸ [r] ἄκρον, εὐθὺς καὶ αὐτοὶ [4] ὥρμησαν ἁμιλλᾶσθαι ἐπὶ τὸ ἄκρον. Καὶ ἐνταῦθα πολλὴ μὲν κραυγὴ ἦν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος, [5] διακελευομένων τοῖς ἑαυτῶν· πολλὴ δὲ

[n] μακρὰν] μακρὸν MSS. Par. et Eton. [o] ἐκέλευσεν αὐτῷ] ἐκέλευσεν Marg. Steph. ἐκέλευσεν αὐτοὺς MS. Par. [p] ὁ Χειρίσοφος abest ab MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [q] ἐπὶ τῷ] ἐν τῷ MS. Eton. [r] ἄκρον] Omnia quæ sunt inter ἄκρον et πολλὴ δὲ κραυγὴ τῶν desunt in MS. Eton.

[1] Στόματος] Suidas: Στόμα· τὸ ἔμπροσθεν μέρος τοῦ στρατοῦ· Ξενοφῶν· Κελεύει ἀπὸ τοῦ στόματος συμπέμψαι ἄνδρας· μακρὰν γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς λαβεῖν.

[2] Μακρὰν γὰρ ἦν—λαβεῖν] MSS. Eton. et Par. μακρὸν γὰρ ἦν ἀπὸ τῆς οὐρᾶς λαβεῖν. In prioribus si quid mutandum, reposuerim, μακρὸν ἂν γὰρ ἦν vel ἦ sive εἴη &c. Cæterum οὐρᾶς ex MSS. Eton. Par. marg. Steph. et Suida rescripsi: cum prius legeretur οὐραγίας. Suidas ipse quidem οὐραγίαν exponit στρατιὰν τὴν ὄπισθεν ἀκολουθοῦσαν. Sed οὐρᾶς rectius opponitur τῷ στόματος: et Xenophontis ipsius auctoritate confirmatur. Sic enim ille Hist. Gr. lib. iv. ἐπεὶ δὲ ἐκώλυον τῆς πορείας οἱ Θετταλοὶ ἐπελαύνοντες τοῖς ὄπισθεν, παραπέμπει ἐπ' οὐρὰν καὶ τὸ ἀπὸ τοῦ στόματος ἱππικὸν, πλὴν &c. Phavor. ex Eustathio: Οὐρὰ, κατὰ Ξενοφῶντα, τὰ ὀπίσω τῆς φάλαγγος. Vide etiam supra p. 243. lin. 8.

[3] Ὁ Χειρίσοφος,] Adi p. 30. not. 1. et p. 106. not. 4.

[4] Ὥρμησαν ἁμιλλᾶσθαι &c.] Significanter hæc ardorem nisusque militum, ad cacumen occupandum nervis omnibus contendentium, exprimunt.

[5] Διακελευομένων &c.] Scil. στρατιωτῶν, ἀνδρῶν vel στρατηγῶν, quos in στρατεύματος intelligas oportet. Vide p. 225. not. 2. et loca ibi adlata. Porro, venustatem quandam verborum ordo nonnihil mutatus orationi conciliat: cum enim dixerat, διακελευομένων τοῖς ἑαυτῶν· ne tædio venirent eadem eodem ordine collocata verba, leguntur mox, τοῖς ἑαυτῶν διακελευομένων.

C. IV. κραυγὴ τῶν ἀμφὶ Τισσαφέρνην, [s]τοῖς ἑαυτῶν διακελευο-
28 μένων. Ξενοφῶν δὲ [1]παρελαύνων ἐπὶ τοῦ ἵππου, παρεκε-
λεύετο· Ἄνδρες, νῦν [t]εἰς τὴν Ἑλλάδα νομίζετε ἁμιλλᾶ-
σθαι, νῦν [u]πρὸς παῖδας καὶ γυναῖκας· [x]νῦν ὀλίγον [y]πο-
νήσαντες [z]χρόνον, ἀμαχεὶ [2]τὴν λοιπὴν πορευσόμεθα. [a]Σω-
τηρίδας δὲ ὁ [b]Σικυώνιος εἶπεν, [3]Οὐκ ἐξ ἴσου, ὦ Ξενοφῶν,
ἐσμέν· σὺ μὲν γὰρ ἐφ' ἵππου ὀχῇ, ἐγὼ δὲ χαλεπῶς κάμνω,
29 τὴν ἀσπίδα φέρων. [4]Καὶ ὅς, ἀκούσας ταῦτα, καταπη-
δήσας ἀπὸ τοῦ ἵππου, [c]ὠθεῖτο αὐτὸν ἐκ τῆς τάξεως, καὶ τὴν
ἀσπίδα ἀφελόμενος, ὡς ἐδύνατο [d]τάχιστα ἐπορεύετο. Ἐ-
τύγχανε δὲ καὶ [5]θώρακα ἔχων τὸν ἱππικόν· ὥστε [e]ἐπιέ-
ζετο. [6]Καὶ τοῖς μὲν ἔμπροσθεν [f]ὑπάγειν παρεκελεύετο,

[s] τοῖς ἑαυτῶν διακελευομένων] τοῖς ἑαυτῶν κελευομένοις Edd. vett. et MS. Guelf. [t] εἰς τὴν] ἐπὶ τὴν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [u] πρὸς παῖδας καὶ γυναῖκας] πρὸς τοὺς παῖδας καὶ τὰς γυναῖκας Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [x] νῦν ὀλίγον] νῦν abeſt ab MS. Par. [y] πονήσαντες] ποιήσαντες MS. Guelf. ſed ſupra ſcripta eſt genuina. [z] χρόνον abeſt ab MS. Eton. [a] Σωτηρίδας δὲ] Σωτηρίδης MSS. Par. et Eton. [b] Σικυώνιος] Σικύνιος Junt. et MS. Guelf. a manu prima. Συκαιώνιος MS. Par. [c] ὠθεῖτο] ὠθεῖται MS. Par. [d] τάχιστα ἐπορεύετο] τάχιστα ἔχων ἐπορεύετο MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [e] ἐπιέζετο] πιέζοιτο MSS. Par. et Eton. [f] ὑπάγειν] ὑπάγων MSS. Par. et Eton.

[1] Παρελαύνων ἐπὶ τοῦ &c.] Quod ἐλλειπτικῶς expreſſit p. 81. et 82. Plene p. 18. παρελαύνων ἐφ' ἅρματος.

[2] Τὴν λοιπὴν] Scil. ὁδόν: quam ſæpe alibi intelligendam oſtendimus p. 130. not. 4.

[3] Οὐκ ἐξ ἴσου,] Adi J. Frontin. lib. iv. cap. 6. §. 2.

[4] Καὶ ὅς,] Phavor. Ὃς σημαίνει (præter alia) καὶ ἀντωνυμίαν ἰσοδυναμοῦσαν τῇ οὗτος: quam vim apud dialogorum ſcriptores paſſim obtinet. Lucian. Hiſt. verar. lib. i. p. 377. Καὶ ὃς ἀρξάμενος &c. Sic apud Platon. ſæpiſſime et Noſtrum.

[5] Θώρακα ἔχων τὸν ἱππικόν·] Alius utique equiti, alius pediti thorax erat. Diſcrimen agnoſcit et Plutarch. in Philopœm. p. 359.—τὸν μὲν ἵππον ἀφῆκεν, αὐτὸς δὲ χωρία σκολιὰ—πεζὸς ἐν ἱππικῷ θώρακι καὶ σκευῇ βαρυτέρᾳ χαλεπῶς &c. Vide Κύρ. Παιδ. p. 218. not. 1. p. 428. not. 2. p. 462. not. 2.

[6] Καὶ &c.] Valet, opinor, hoc utique loco, *attamen, nibilominus, tamen*; plane uti Joh. i. 10. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Cæterum, ὑπάγειν ſonat προάγειν. Ammon.—ὑπάγειν λέγομεν ἀντὶ τοῦ προάγειν, τουτέστιν, εἰς τοὔμπροσθεν πορεύεσθαι. Harpo-

τοῖς δὲ ὄπισθεν, παριέναι, [g] μόγις ἑπομένοις. Οἱ δ᾽ ἄλλοι C. IV.
στρατιῶται παίουσι, [h] καὶ βάλλουσι, καὶ λοιδοροῦσι τὸν [i] Σωτη- 30
ρίδαν, ἕως ἠνάγκασαν λαβόντα τὴν ἀσπίδα πορεύεσθαι. [1] Ὁ δὲ ἀναβὰς, [k] ἐπὶ τοῦ ἵππου, ἕως μὲν βάσιμα ἦν, ἦγεν· ἐπεὶ δὲ [l] ἄβατα ἦν, καταλιπὼν τὸν ἵππον, ἔσπευδε πεζῇ. Καὶ φθάνουσιν ἐπὶ τῷ ἄκρῳ γενόμενοι τοὺς πολεμίους.

Ἔνθα δὴ οἱ μὲν βάρβαροι στραφέντες [2] ἔφυγον, ᾗ ἕκα- C. V.
στος ἐδύνατο· οἱ δ᾽ Ἕλληνες εἶχον τὸ ἄκρον. [3] Οἱ δὲ ἀμφὶ Τισσαφέρνην καὶ Ἀριαῖον [m] ἀποτρεπόμενοι ἄλλην ὁδὸν ᾤχοντο· οἱ δὲ ἀμφὶ Χειρίσοφον καταβάντες [n] εἰς τὸ πεδίον, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν κώμῃ [o] μεστῇ πολλῶν ἀγαθῶν. Ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι κῶμαι [p] πολλαὶ πλήρεις πολλῶν ἀγαθῶν, ἐν
τούτῳ τῷ πεδίῳ, παρὰ τὸν [q] Τίγρητα ποταμόν. Ἡνίκα δ᾽ 2

[g] μόγις] μόλις MSS. Par. et Eton. [h] καὶ βάλλουσι] Edd. vett. et MS. Guelf. omittunt hæc; nec verſa ſunt ab Amaſæo. [i] Σωτηρίδαν, ἕως] Σωτηρίδην, ἕστε MS. Par. [k] ἐπὶ τοῦ ἵππου] Hæc in MSS. Par. et Eton. ſequuntur poſt βάσιμα ἦν. [l] ἄβατα] βατὰ MS. Par. [m] ἀποτρεπόμενοι] ἀποτραπόμενοι MS. Guelf. [n] εἰς τὸ πεδίον] Abſunt hæc a MS. Eton. [o] μεστῇ abeſt a MS. Par. [p] πολλαὶ abeſt ab edd. vett. et MS. Guelf. [q] Τίγρητα] Πίγρητα Ed. Caſtal.

crat. Ὑπάγουσιν, ἀντὶ τοῦ προάγουσιν.

[1] Ὁ δὲ ἀναβὰς, ἐπὶ &c.] Perperam locum hunc diſtinxerunt editores, ad ellipticam loquendi rationem parum attenti. Sic nempe typis excudendum curârunt, ὁ δὲ, ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ ἵππου, ἕως &c. cum tamen ἐπὶ τοῦ ἵππου non ſtatim τῷ ἀναβὰς, ſed verbo ἦγεν, adjungi debeant. Hoc enim modo ſupplenda videtur locutio: Ὁ δὲ ἀναβὰς ſcil. ἐπὶ τὸν ἵππον, ἐπὶ τοῦ ἵππου ſcil. ὀχούμενος, ἕως μὲν—ἦγεν: Noſter Κύρ. Παιδ. p. 471. ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸν ἵππον—p. 603. ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἐμὸν ἵππον. Sed paſſim occurrit hæc prima phraſis: altera, Κύρ. Παιδ. p. 428. αὐτὸς δὲ ὡς ἡγησόμενος αὐτῶν ἐπὶ τοῦ ἅρματος—plane ut hic loci ἐπὶ τοῦ ἵππου ἦγεν. Et p. 596. ἐφείποντο δὲ οἱ περὶ αὐτὸν σκηπτοῦχοι ἐφ᾽ ἵππων. Sic denique ἐπὶ τοῦ ἵππου ἦγεν recte opponuntur τοῖς ἔσπευδε πεζῇ, quæ mox ſequuntur. Porro, MS. Eton. hunc verborum ordinem dat, ὁ δὲ ἀναβὰς, ἕως μὲν βάσιμα ἦν, ἐπὶ τοῦ ἵππου ἦγεν.

[2] Ἔφευγον, ᾗ &c.] Sic ſupra p. 243.—βάρβαροι, ᾗ &c. Lege ſis p. 216. not. 6.

[3] Οἱ δὲ ἀμφὶ &c.] Qui Noſtro mox infra ſunt Τισσαφέρνης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Vide p. 146. not. 5. et 56. not. 2.

C. V. ἦν [1] δείλη, ἐξαπίνης ἐπιφαίνονται οἱ πολέμιοι ἐν τῷ πεδίῳ,
καὶ τῶν Ἑλλήνων κατέκοψάν τινας τῶν ἐσκεδασμένων ἐν
τῷ πεδίῳ καθ' ἁρπαγήν· καὶ γὰρ [2] νομαὶ πολλαὶ βοσκη-
μάτων διαβιβαζόμεναι εἰς τὸ [3] πέραν τοῦ ποταμοῦ κατελή-
3 φθησαν. Ἐνταῦθα Τισσαφέρνης καὶ οἱ σὺν αὐτῷ καίειν
ἐπεχείρησαν τὰς κώμας. Καὶ τῶν Ἑλλήνων μάλα ἠθύ-
μησάν τινες, ἐννοούμενοι μὴ τὰ ἐπιτήδεια, εἰ [r] καύσειεν, οὐκ
ἔχοιεν ὁπόθεν λαμβάνοιεν. [4] Καὶ οἱ μὲν ἀμφὶ Χειρίσοφον
ἀπήεσαν ἐκ τῆς βοηθείας· ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἐπεὶ κατέβη,
παρελαύνων [s] ἐπὶ τὰς τάξεις, ἡνίκα [t] ἀπὸ τῆς [u] βοηθείας
4 [x] ἀπήεσαν οἱ Ἕλληνες, ἔλεγεν· Ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἕλλη-
νες, [y] ὑφιέντας τὴν χώραν ἤδη ἡμετέραν εἶναι· [5] ἃ γὰρ, ὅτε
ἐσπένδοντο, διεπράττοντο, μὴ [z] κάειν τὴν βασιλέως χώραν,
νῦν αὐτοὶ [a] κάουσιν [6] ὡς ἀλλοτρίαν. [b] Ἀλλὰ ἐάν που [c] κατα-

[r] καύσειεν] καύσοιεν Edd. vett. et MS. Guelf. καίοιεν MSS. Par. et Eton. [s] ἐπὶ τὰς τάξ.] τὰς τάξ. MSS. Par. et Eton. [t] ἀπὸ τῆς] ἐκ τῆς Zeun. ex marg. Steph. [u] βοηθείας] βαθείας MS. Par. [x] ἀπήεσαν] ἀπήντησαν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [y] ὑφιέντας] ὑφιέντες Ald. ὑφιέντα MS. Par. [z] κάειν] βαίνειν MS. Par. [a] κάουσιν] καίουσιν MSS. Par. et Eton. [b] ἀλλὰ ἐάν που] Edd. vett. et MS. Guelf. omittunt ἀλλά. [c] καταλίπωσί γε] καταλείπωσί γε MS. Par.

[1] Δείλη,] Vide p. 78. not. 2.

[2] Νομαὶ] Hesychio interprete, βοσκαί. Νομὴ, διαίρεσις, μερισμὸς, νέμησις. Thom. Magister: Νομὴ, ἡ βοσκὴ, ἀπὸ τοῦ νέμομαι τὸ βόσκω—ἀπὸ δὲ τοῦ νέμω, τὸ μερίζω, νόμος. Scribe, νομὸς, i. e. πλῆθος, uti exponitur ad Hom. Il. υ'. ver. 249. Ex hoc autem fonte, licet alias ἀπὸ τοῦ νέμομαι, idque sæpius, deducatur, hic loci petenda est vocis νομαὶ significatio.

[3] Πέραν] Addito articulo in nomen transit, cum quo intelligas oportet χεῖλος: ut et apud Luc. viii. 22. et Marc. iv. 35.

[4] Καὶ οἱ μὲν ἀμφὶ &c.] Locum ita emendandum censuit Muretus:—οὐκ ἔχοιεν ὁπόθεν λαμβάνοιεν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἐπεὶ κατέβη, παρελαύνων ἐπὶ τὰς τάξεις, ἡνίκα οἱ ἀμφὶ Χειρίσοφον ἐπὶ βοηθείᾳ ἀπήντησαν, ἔλεγεν, Ὁρᾶτε, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, &c. MS. etiam Eton. pro ἀπήεσαν οἱ Ἕλληνες habet ἀπήντησαν.

[5] Ἃ γὰρ, ὅτε ἐσπένδοντο, &c.] Vide p. 145, et seq.

[6] Κάουσιν] MS. Eton. καίουσιν: perperam. Moschop. Καίω—ὅπερ ἄμεινον λέγεσθαι κάω. Phavor. τὸ

λίπωσί γε αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια, ὄψονται καὶ ἡμᾶς [d]ἐνταῦθα πορευομένους. Ἀλλ', ὦ Χειρίσοφε, ἔφη, [1]δοκεῖ μοι βοηθεῖν ἐπὶ τοὺς [e]κάοντας, ὡς ὑπὲρ τῆς [2]ἡμετέρας. Ὁ δὲ Χειρίσοφος εἶπεν, [f]Οὔκουν[3] ἔμοιγε δοκεῖ· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς, ἔφη, [g]κάωμεν, [4]καὶ οὕτω θᾶττον παύσονται. C. V.

Ἐπεὶ δ' ἐπὶ τὰς σκηνὰς ἀπῆλθον, οἱ μὲν ἄλλοι περὶ 5
τὰ ἐπιτήδεια ἦσαν, στρατηγοὶ δὲ καὶ λοχαγοὶ [h]συνῆλθον. Καὶ ἐνταῦθα πολλὴ ἀπορία ἦν. [i]Ἔνθεν μὲν γὰρ ὄρη ἦν [5]ὑπερύψηλα, ἔνθεν δὲ [k]ποταμὸς τοσοῦτος τὸ βάθος, ὡς μηδὲ τὰ δόρατα [6]ὑπερέχειν πειρωμένοις τοῦ βάθους. Ἀπορουμένοις δὲ αὐτοῖς προσελθών τις [7]ἀνὴρ Ῥόδιος, εἶπεν, Ἐγὼ [l]θέλω ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, διαβιβάσαι [8]κατὰ τετρακισχιλίους ὁπλίτας, [m]ἤν μοι ὧν δέομαι ὑπηρετήσητε, καὶ

[d] ἐνταῦθα] ἐκεῖ MS. Eton. [e] κάοντας] καίοντας MS. Par. [f] οὔκουν] οὐκ οὖν Ed. Castal. [g] κάωμεν] καίωμεν MS. Par. [h] συνῆλθον] ἐνῆσαν MSS. Par. et Eton. [i] ἔνθεν μὲν] ἐντεῦθεν Edd. vett. et MS. Guelf. [k] ποταμὸς] ὁ ποταμὸς Zeun. ex MS. Eton. [l] θέλω ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες, διαβ.] θέλω, ὦ ἄνδρες, ἡμᾶς διαβ. MS. Eton. In Junt. desunt ὦ ἄνδρες. [m] ἤν μοι ὧν δέομαι] ἂν ἐμοὶ ὧν δέωμαι MS. Par.

μὲν κάω, Ἀττικόν· τὸ δὲ καίω, κοινόν.

[1] Δοκεῖ μοι βοηθεῖν] Vide p. 217. not. 6. p. 29. not. 4. et p. 32. not. 1.

[2] Ἡμετέρας.] Supple χώρας. Adi sis p. 33. not. 2.

[3] Οὔκουν] Videsis p. 210. not. 2.

[4] Καὶ οὕτω] Lege Κύρ. Παιδ. p. 556. not. 1. et quæ Cl. Perizon. ad Ælian. V. H. lib. i. cap. 16. de vi οὕτως monuit.

[5] Ὑπερύψηλα,] In lexicis deest; cui tamen adfine verbum, eleganter quidem et ad argumentum accommodatissime, prolatum videas Phil. ii. 9. Lege p. 213. not. 1. Ipsa voce utitur Ælian. V. H. lib. iii. cap. 1. ὄρη δὲ ταῦτ' ἐστιν ὑπερύψηλα—. Eadem etiam apud Arrian. de exped. Alex. lib. i. cap. 14. 18. 28. reperitur.

[6] Ὑπερέχειν] Scil. τοῦ ὕδατος. Plene Κύρ. Παιδ. p. 521. ὑπερέχειν τοῦ ὕδατος.

[7] Ἀνὴρ Ῥόδιος,] Vide p. 60. not. 2.

[8] Κατὰ τετρακισχιλίους] Utribus nimirum bis mille comparatis; quorum quisque δύο ἄνδρας (uti infra paulo dicit) σχοίη ἂν τοῦ μὴ καταδῦναι.

C. V. [1]τάλαντον [n]μισθὸν πορίσητε· Ἐρωτώμενος δὲ ὅτου [o]δεήσοιτο,
6 [2]Ἀσκῶν, ἔφη, δισχιλίων δεήσομαι· πολλὰ δὲ [p]ὁρῶ [3]ταῦτα πρόβατα, [q]καὶ αἶγας, καὶ [r]βόας, καὶ ὄνους, ἃ ἀποδαρέντα καὶ [4]φυσηθέντα, ῥᾳδίως ἂν παρέχοι τὴν διάβασιν. Δεήσομαι δὲ καὶ τῶν δεσμῶν, [s]οἷς [t]χρῆσθε περὶ τὰ ὑποζύγια. Τούτοις [u]δ', ἔφη, [x]ζεύξας τοὺς ἀσκοὺς πρὸς ἀλλήλους [y]ἁρμόσας ἕκαστον ἀσκὸν, λίθους ἀρτήσας, καὶ ἀφεὶς ὥσπερ ἀγκύρας, [z]εἰς τὸ ὕδωρ δὲ ἀγαγὼν, καὶ ἀμφοτέρωθεν δήσας, ἐπιβαλῶ [5]ὕλην, καὶ γῆν ἐπιφορήσω. Ὅτι μὲν οὖν οὐ καταδύσεσθε, [a]αὐτίκα μάλα εἴσεσθε· [b]ὁ γὰρ ἀσκὸς δύο ἄνδρας ἕξει τοῦ μὴ καταδῦναι· ὥστε δὲ μὴ [c]ὀλισθάνειν, ἡ ὕλη καὶ ἡ γῆ σχήσει.

7 Ἀκούσασι ταῦτα τοῖς στρατηγοῖς τὸ μὲν ἐνθύμημα [6]χαρίεν

[n] μισθὸν πορίσητε] μισθόν μοι δώσητε MS. Eton. [o] δεήσοιτο] δέοιτο MSS. Brod. et Eton. [p] ὁρῶ ταῦτα] ταῦτα abest ab MS Par. [q] καὶ αἶγας] καὶ excidit in Junt. et MS. Guelf. [r] βόας] βοῦς MS. Par. [s] οἷς] ὡς Junt. ὧν Castal. [t] χρῆσθε] χρῆσθαι ἀνάγκη MS. Eton. [u] δ', ἔφη desunt in MS. Par. [x] ζεύξας] ζεῦξαι Edd. vett et MS. Guelf. [y] ἁρμόσας] ὁρμίσας MS. Par. [z] εἰς τὸ ὕδωρ δὲ ἀγαγὼν] τὸ ὕδωρ διαγαγὼν MS. Par. [a] αὐτίκα μάλα] ἐντεῦθεν MS. Eton. [b] ὁ γὰρ] πᾶς γὰρ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [c] ὀλισθανεῖν] ὀλισθᾶναι MSS. Par. et Eton.

[1] Τάλαντον] Consule Indicem vocibus, quæ ad mens. et pond. spectant, explicandis destinatum.

[2] Ἀσκῶν, ἔφη, &c.] Utribus, tam inflatis quam stramento refertis, amnes trajiciendi multa collegerunt exempla Casaub. ad Suetonii Jul. cap. 57. et Stewech. ad Veget. lib. iii. cap. 7. Quibus adde quæ supra scripsimus p. 55. not. 2.

[3] Ταῦτα] Pro quo Muretus legit ἐνταῦθα.

[4] Φυσηθέντα,] Scil. δέρματα vel ἀποδέρματα, ex ἀποδαρέντα petenda. Similiter αὐτοῦ, Joh. viii. 44. respicit ψεύδους, in voce ψεύστης intelligendum. Videsis etiam p. 225. not. 2.

[5] Ὕλην,] Vide p. 46. not. 4.

[6] Χαρίεν] Scribitur etiam nonnunquam χάριεν, Grammaticis aliis hanc, illam aliis scripturam defendentibus. Suidas: χάριεν· οἱ Ἀττικοὶ πρὸ δύο ἀναπέμπουσι· τὸ δὲ πρὸ μιᾶς, κοινόν. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, ver. 144.

Καὶ, νὴ Δί', εἴ τί γ' ἐστὶ λαμπρὸν καὶ καλὸν,
Ἢ χάριεν ἀνθρώποισι, διὰ σὲ γίγνεται.

ἐδόκει εἶναι, τὸ δὲ ἔργον ἀδύνατον· ἦσαν γὰρ οἱ κωλύσοντες C. V.
πέραν πολλοὶ ἱππεῖς, οἳ εὐθὺς τοῖς πρώτοις οὐδὲν ἂν [d] ἐπέ-
τρεπον τούτων ποιεῖν. Ἐνταῦθα τὴν μὲν ὑστεραίαν [e] ἐπανε- 8
χώρουν [1] εἰς τοὔμπαλιν ἢ πρὸς Βαβυλῶνα, εἰς τὰς ἀκαύστους
κώμας, κατακαύσαντες ἔνθεν [f] ἐξῄεσαν· ὥστε οἱ πολέμιοι οὐ
[g] προσήλαυνον, ἀλλὰ ἐθεῶντο, [2] καὶ ὅμοιοι ἦσαν θαυμά-
ζοντες, ὅποι ποτὲ τρέψονται οἱ Ἕλληνες, καὶ τί ἐν νῷ
ἔχοιεν. Ἐνταῦθα οἱ μὲν ἄλλοι στρατιῶται ἀμφὶ τὰ ἐπι- 9
τήδεια ἦσαν· οἱ δὲ στρατηγοὶ [h] καὶ οἱ λοχαγοὶ πάλιν συν-
ῆλθον, καὶ συναγαγόντες τοὺς [i] αἰχμαλώτους, [3] ἤλεγχον τὴν

[d] ἐπέτρεπον τούτων ποιεῖν] τοιούτων ἐπέτρεπον ποιεῖν MS. Eton. apud Zeun. ſed pro τοιούτων eſt τοιοῦτον apud Hutchinſonum. [e] ἐπανεχώρουν] ὑπανεχώρουν MS. Par. [f] ἐξῄεσαν] ἀπῄεσαν MS. Eton. [g] προσήλαυνον] προήλαυνον Edd. vett. et MS. Guelf. [h] καὶ οἱ λοχαγοὶ deſunt in MS. Eton. [i] αἰχμαλώτους] ἑαλωκότας MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

Deinde, χάριεν, προπαροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ χαριέντως. Χαρίεν δὲ, παροξυτόνως, ἐπὶ τοῦ ἐπιχαροῦς καὶ χαριέντως: lege, χαρίεντος. At vide auctoris vel editoris inconſtantiam! Χάριεν, inquit, προπαροξυτόνως, ἀντὶ τοῦ χαριέντως: cum tamen iſta in loco ex Ariſtoph. adlato ſervata ſcriptura, neutiquam ſumi poteſt χάριεν ἀντὶ χαριέντως, ſed pro ἐπιχαροῦς ſeu χαρίεντος. Etymol. m. χάριεν, τὴν τρίτην ἀπὸ τέλους ὀξύνει Ἡρωδιανός. Phav. Χαρίεν, δῆλον ὡς ἐπὶ ὀνόματος παροξύνεται· τὸ δὲ προπαροξυνόμενον, Ἀττικόν ἐστιν, ἐπιῤῥηματικῶς προσενεχθὲν, καὶ ἀντὶ τοῦ χαριέντως νοηθὲν παρὰ τοῖς ὕστερον. Καὶ χαρίεν, τὸ μετέχον χάριτος, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. Sic et Euſtath. ad Hom. p. 1088. His, opinor, accedendum eſt, licet vulgatæ editiones repræſentent χάριεν. Apud Κύρ. Παιδ. p. 43. ſimiliter ex ſententia Euſtath. et Phav. ſcripſimus χαρίεν.

[1] Εἰς τοὔμπαλιν] Vide p. 223. not. 6.

[2] Καὶ ὅμοιοι ἦσαν &c.] MSS. Eton. Par. et marg. Steph. καὶ ὅμοιοι ἦσαν θαυμάζειν. Inſolens eſt utrumque loquendi genus; at uſitatum eſſet—θαυμάζουσιν. Cum Mureto legendum videtur, καὶ ὁμοῦ ἦσαν θαυμάζοντες, &c. Dicitur autem ἦσαν θαυμάζοντες plane ut Luc. xv. 1. Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες &c. Adde Marc. i. 4. Luc. xi. 14. Act. ix. 9. 2 Cor i. 9. et v. 19.

[3] Ἤλεγχον τὴν &c.] Eadem eſt verbi vis Κύρ. Παιδ. p. 75. Dicitur autem ἤλεγχον τὴν &c. pro ἤλεγχον (ſcil. τοὺς αἰχμαλώτους) τίς ἑκάστη εἴη πᾶσα ἡ κύκλῳ χώρα. Qua de ſtructura vide p. 137. not. 4. et p. 204. not. 1.

C. V. κύκλῳ πᾶσαν χώραν τίς ἑκάστη εἴη. Οἱ δ' ἔλεγον ὅτι
[l]τὰ[1] μὲν πρὸς μεσημβρίαν, [2]τῆς ἐπὶ Βαβυλῶνα εἴη καὶ
Μηδίαν, δι' ἧσπερ ἥκοιεν· ἡ δὲ πρὸς ἕω, ἐπὶ Σοῦσά τε καὶ
Ἐκβάτανα [m]φέροι, [3]ἔνθα θερίζειν καὶ ἐαρίζειν λέγεται βασι-
λεύς· [4]ἡ δὲ διαβάντι τὸν ποταμὸν πρὸς ἑσπέραν, ἐπὶ Λυ-
δίαν καὶ Ἰωνίαν φέροι· ἡ δὲ διὰ τῶν ὀρέων καὶ πρὸς ἄρκτον τε-
10 τραμμένη, ὅτι [5]εἰς Καρδούχους ἄγοι. Τούτους δ' ἔφασαν
οἰκεῖν ἀνὰ τὰ ὄρη, καὶ πολεμικοὺς εἶναι, καὶ βασιλέως οὐκ
ἀκούειν· ἀλλὰ καὶ [n]ἐμβαλεῖν ποτε εἰς αὐτοὺς βασιλικὴν στρα-
τιὰν, δώδεκα μυριάδας· τούτων δὲ οὐδένα ἀπονοστῆσαι διὰ
τὴν δυσχωρίαν· ὁπότε [o]μέντοι πρὸς τὸν σατράπην τὸν ἐν τῷ
πεδίῳ [p]σπείσαιντο, [6]καὶ [q]ἐπιμίγνυσθαι [r]σφῶν τε πρὸς ἐκεί-
νους, καὶ ἐκείνων πρὸς αὐτούς.

11 [s]Ἀκούσαντες δὲ ταῦτα οἱ στρατηγοὶ, ἐκάθισαν χωρὶς τοὺς

[l] τὰ μὲν] μὲν deest in MS. Par. [m] φέροι] φέρειεν Edd. vett. φέροιεν MS. Guelf. φέρει MS. Par. omnia inter φέροι et ἡ δὲ διὰ τῶν &c. desunt in MS. Eton. [n] ἐμβαλεῖν] ἐμβάλλειν Edd. vett. et MS. Guelf. [o] μέντοι] μέν τι Ald. [p] σπείσαιντο] πείσαιντο MS. Par. [q] ἐπιμίγνυσθαι] ἐπιμιγνύναι MSS. Eton. Par. et marg. Steph. [r] σφῶν τε—πρὸς αὐτοὺς] ἐφ' ᾧ τε πρὸς ἐκείνους, καὶ ἐκεῖνον πρὸς ἑαυτοὺς MS. Par. [s] ἀκούσαντες δὲ] δὲ deest in MS. Eton.

1 Τὰ μὲν &c.] Scil. μέρη. Videsis p. 43. not. 5.

2 Τῆς—δι' ἧσπερ] Utrobique intellige ὁδοῦ. Videsis p. 130. not. 7. Similiter articulo ἡ, ter deinceps iterato, ὁδὸς adjunge.

3 Ἔνθα θερίζειν καὶ &c.] Lege Κύρ. Παιδ. p. 645. et quæ ibi notavimus. Adde his Bochart. G. S. p. 196.

4 Ἡ δὲ διαβάντι τὸν &c.] Plene scripseris, ἡ δὲ ὁδὸς διαβάντι τὸν ποταμὸν φαινομένη πρὸς &c.

5 Εἰς Καρδούχους ἄγοι. &c.] Stephan. Byzant. Καρδοῦχοι, ἔθνος Μηδίας, ὡς Ξενοφῶν ἐν Ἀναβάσεως γ'. Ἐς Καρδούχους ἄγει· τούτους δὲ ἔφασαν οἰκεῖν ἀνὰ τὰ ὄρη, καὶ πολεμικοὺς εἶναι, καὶ βασιλέως οὐκ ἀκούειν. Ubi quidam verba hæc perperam statuit hunc in modum esse concipienda: Εἰς Καρδούχους ἄγει· τούτους δὲ φησὶ πολεμικοὺς εἶναι, καὶ βασιλέα οὐκ ἀκούειν. De his infra.

6 Καὶ ἐπιμίγνυσθαι &c.] Locutio integre forsan ita se haberet, καὶ ἐπιμίγνυσθαι ἐκ σφῶν τέ τινας, vel τοὺς βουλομένους, πρὸς ἐκείνους, καὶ ἐξ ἐκείνων &c. Thucyd. lib. iv. cap. 118. μὴ ἐπιμισγομένους—μήτε ἡμᾶς πρὸς αὐτοὺς, μήτε αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς. Cæterum particulam ante verbum illud redundare arbitratur Muretus.

[1]ἑκασταχόσε φάσκοντας εἰδέναι, [t]οὐδὲν δῆλον ποιήσαντες, C. V.
[u]ὅποι πορεύεσθαι ἔμελλον. Ἐδόκει δὲ τοῖς στρατηγοῖς ἀναγ-
καῖον εἶναι, διὰ τῶν ὀρέων εἰς Καρδούχους [x]ἐμβάλλειν[2]· τού-
τους γὰρ [y]διελθόντες, [3]ἔφασαν εἰς Ἀρμενίαν ἥξειν, ἧς Ὀρόν-
τας ἦρχε, πολλῆς καὶ εὐδαίμονος. Ἐντεῦθεν δὲ [z]εὔπορον
ἔφασαν εἶναι, ὅποι τις ἐθέλει πορεύεσθαι. [a]Ἐπὶ[4] τούτοις 12
[b]ἐθύσαντο, ὅπως, [c]ὁπηνίκα[5] δοκοίη τῆς ὥρας, τὴν πορείαν
ποιοῖντο· ([6]τὴν γὰρ ὑπερβολὴν τῶν [d]ὀρῶν [e]ἐδεδοίκεισαν μὴ
[f]καταληφθείη) καὶ παρήγγειλαν, ἐπειδὴ [g]δειπνήσειαν, [h]συνε-
σκευασμένους πάντας ἀναπαύεσθαι, καὶ ἕπεσθαι, ἡνίκ' ἄν τις
παραγγέλλη.

[t] οὐδὲν] οὐδὲν δὲ MS. Eton. [u] ὅποι] ὅπη MS. Guelf. [x] ἐμβάλλειν] ἐμβαλεῖν MS. Par. [y] διελθόντες] διελθόντας Zeun. ex MS. Par. [z] εὔπορον] ἄπορον MS. Par. [a] ἐπὶ τούτοις] Suid. et hinc Phavorinus laudant οἱ δέ. [b] ἐθύσαντο] θύσαιντο MS. Par. [c] ὁπηνίκα] ἡνίκα δὲ MS. Eton. apud Zeun. ſed pro δὲ eſt καὶ apud Hutchinſonum. ὁπηνίκα καὶ MS. Par. [d] ὀρῶν] ὀρέων Zeun. ex MS. Par. [e] ἐδεδοίκεισαν] ἐδεδοίκεσαν MS. Par. [f] καταληφθείη] προκαταληφθείη MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [g] δειπνήσειαν] δειπνήσαιεν MS. Par. [h] συνεσκευασμένους] συσκευασμένους Edd. vett. et MS. Guelf. σκευασομένους MS. Par.

[1] Ἑκασταχόσε] Sine auctore adducunt Lexicographi: quo tamen plus vice ſimplici uſus eſt Thucyd. lib. iv. cap. 55. ὡς ἑκασταχόσε ἔδει. Ubi Scholiaſtæ eſt ἐν ἑκάστοις τόποις. Et lib. viii. cap. 5. δύναμιν γὰρ ἔχων αὐτὸς ἑκασταχόσε δεινὸς παρῆν. Thom. Magiſt. Ἑκασταχόσε κάλλιον λέγειν ἢ πανταχόσε. Τίθεται δὲ τὸ μὲν ἑκασταχόσε, ἐπὶ κινήσεως· τὸ δὲ ἑκασταχῆ καὶ ἑκασταχοῦ, ἐπὶ στάσεως. Eadem voce utitur Ariſtid. T. i. p. 237.

[2] Ἐμβάλλειν] Videſis p. 233. not. 5.

[3] Ἔφασαν] Scil. οἱ αἰχμάλωτοι.

[4] Ἐπὶ τούτοις] Vide p. 202. not. 2. Adde p. 126. not. 5. et not. ad Θύεσθαι &c. lib. iv. cap. 6. §. 13.

[5] Ὁπηνίκα—τῆς &c.] Thucyd. lib. iv. cap. 125. ὁπηνίκα χρὴ ὁρμᾶσθαι. Phavor. Ὁπηνίκα, ὁπότε, ὅταν· Ξενοφῶν· οἱ δὲ ἐθύσαντο, ὅπως &c. ad exemplar hoc Xenophonteum. Vide p. 224. not. 1.

[6] Τὴν γὰρ ὑπερβολὴν &c.] Simili uſus ſtructura p. 212. ſcribit, Λυκάονας δὲ καὶ αὐτοὶ εἴδομεν ὅτι, ἐν τοῖς &c. et alibi ſæpe. Vide p. 137. not. 4. Eandem ſequitur Cæſar de B. G. lib. i. cap. 39.—*rem frumentariam, ut ſatis commode ſupportari poſſet, timere dicebant.*

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

ARGUMENTUM.

GRÆCI, Carduchorum fines ingreſſi, multiſque calamitatibus vexati, cum Teribazo, Armeniæ ſatrapa, paciſcuntur; ſed ille nihilo minus inſidias parat, quas dum antevertunt, multos ex ejus exercitu captivos ducunt. Tandem eo progreſſi, unde mare proſpici poterat, Trapezuntem tendunt.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Δ'.

[1]Ὅσα μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει ἐγένετο μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα μετὰ τὴν μάχην ἐν ταῖς σπονδαῖς, ἃς βασιλεὺς καὶ οἱ σὺν Κύρῳ ἀναβάντες Ἕλληνες [a]ἐσπείσαντο, καὶ ὅσα, παραβάντος τὰς σπονδὰς βασιλέως καὶ Τισσαφέρνους, [b]ἐπολεμήθη πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ἐπακολουθοῦντος τοῦ [c]Περσῶν στρατεύματος, [2]ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται. C. I.

2 [d]Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο ἔνθα ὁ μὲν [e]Τίγρης ποταμὸς παντάπασιν ἄπορος ἦν διὰ τὸ βάθος καὶ μέγεθος, πάροδος δ' οὐκ ἦν, ἀλλὰ [3]τὰ Καρδούχια ὄρη ἀπότομα ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ ποταμοῦ ἐκρέματο, [f]ἐδόκει[4] τοῖς στρατηγοῖς διὰ τῶν ὀρέων

[a] ἐσπείσαντο] ἐποιήσαντο MSS. Par. Brod. Eton. et marg. Steph. [b] ἐπολεμήθη] ἐπολέμησε MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [c] Περσῶν] Περσικοῦ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [d] ἐπεὶ δὲ &c. uſque ad ἡνίκα δ' ἦν ἀμφὶ &c. deſunt in MSS. Par. Eton. B. et C. [e] Τίγρης] Πίγρης Junt. et MS. Guelf. et ſic in ſequentibus. [f] ἐδόκει] ἐδόκει δὲ Edd. vett. excepta Caſtal. ex qua Zeun. ἐδόκει δὴ reſtituit.

[1] Ὅσα μὲν δὴ ἐν τῇ &c.] Confer init. lib. ii. p. 115. et lib. iii. p. 183.

[2] Ἐν τῷ πρόσθεν &c.] Libro ſecundo ineunte, ſcripſit ἐν τῷ ἔμπροσθεν λόγῳ &c. Videſis p. 229. not. 3.

[3] Τὰ Καρδούχια &c.] Strab. lib. xvi. p. 1083. Πρὸς δὲ τῷ Τίγρει, τὰ τῶν Παρθυαίων χωρία, οὓς οἱ πάλαι Καρδούχους ἔλεγον. Plin. N. H. lib. vi. cap. 15. *Adiabenis connectuntur Carduchi quondam dicti, nunc Cordueni, præfluente Tigri.* Eoſdem infra cap. 27. Gordyæos adpellat Plinius. De his, necnon et fluviorum iſtorum ortu curſuque plura in Diſſertat. Geograph.

[4] Ἐδόκει τοῖς στρατηγοῖς] Sic

C. I. πορευτέον εἶναι. Ἧκουν γὰρ τῶν ἁλισκομένων ὅτι, εἰ διέλ-
3 θοιεν τὰ Καρδούχια ὄρη, ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ τὰς πηγὰς τοῦ
Τίγρητος ποταμοῦ, ἣν μὲν βούλωνται, διαβήσονται· ἣν δὲ
μὴ βούλωνται, [g]περιΐασι[1]. Καὶ τοῦ [h]Εὐφράτου τε τὰς πη-
γὰς ἐλέγετο οὐ πρόσω τοῦ Τίγρητος εἶναι· [2]καὶ ἔστιν [i]ὃ τὸ
4 στενόν. Τὴν δ᾽ εἰς τοὺς Καρδούχους ἐμβολὴν ὧδε ποιοῦνται,
ἅμα μὲν λαθεῖν πειρώμενοι, ἅμα δὲ φθάσαι πρὶν τοὺς
πολεμίους καταλαβεῖν τὰ ἄκρα· ἡνίκα δ᾽ ἦν ἀμφὶ τὴν
[3]τελευταίαν φυλακήν, καὶ ἐλείπετο [4]τῆς νυκτὸς ὅσον σκο-
ταίους διελθεῖν τὸ πεδίον, τηνικαῦτα [5]ἀναστάντες, ἀπὸ

g περιΐασι] οὐ περιΐασι Brodæus legendum putat. h Εὐφράτου τε] Εὐφράτου δὲ Zeun. ex ed. Castal. i ὃ τὸ στενὸν] οὕτως ἔχον Zeun.

legendum omnino recte censuit Leunclavius. Similiter p. 253. ἐδόκει δὲ τοῖς στρατηγοῖς &c. et infra p. 262. συνελθοῦσι τοῖς στρατηγοῖς καὶ λοχαγοῖς τῶν Ἑλλήνων ἔδοξε &c. Libri hactenus vulgati dedêre στρατιώταις. Lectioni receptæ vetus versio Gallica adstipulatur; quippe quæ pro Græcis illis exhibet, *les chefs furent d'avis* &c.

1 Περιΐασι.] Vide p. 44. not. 1.

2 Καὶ ἔστιν ὃ τὸ &c.] Ex conjectura Stephani sic rescribendum curavi. In libris nonnullis legitur, καὶ ἔστιν οὕτω στενόν. Leunclavio placuit, καὶ ἔστιν ὅπου τι στενόν. Sed emendatio Stephaniana ex vitiosa veterum librorum scriptura facilius atque adeo sponte fere exoritur. Thucyd. lib. i. cap. 93. ἔστιν ᾗ, i. e. Scholiaste exponente, κατά τινας τόπους.

3 Τελευταίαν φυλακήν,] *Tertiam* utique Græcis; quibus tres diei, totidemque noctis, erant partes. Quam autem *ultimam* vocat vigiliam Xenophon, eadem, observante Cl. Raphelio, videtur, quæ Evangelistæ Matt. xiv. 25. dicitur *quarta*: ex Romanorum scilicet consuetudine, quorum sub imperio Judæi tunc temporis agebant, quibusque adeo diei quatuor, nec pauciores noctis, erant partes. Cæterum, utraque gens, Plinio N. H. lib. vii. cap. 56. auctore, vigiliarum inventionem a Palamede accepit.

4 Τῆς νυκτὸς ὅσον σκοταίους &c.] Deficit τοσοῦτον, ut alias sæpissime. Plene Noster Κύρ. Παιδ. p. 138. ἀγαθοῦ τινός μοι μετέσται τοσοῦτον μέρος, ὅσον ἂν &c. Ad σκοταίους vide p. 133. not. 1.

5 Ἀναστάντες, ἀπὸ παραγγέλσεως] Participium illud apud Thucyd. lib. vii. cap. 50. eos denotat, qui *motis castris abeunt*: ubi cum eo intellexeris στρατόν. Op-

παραγγέλσεως πορευόμενοι ἀφικνοῦνται) ἅμα τῇ ἡμέρᾳ πρὸς τὸ ὄρος. C. I.
5 Ἔνθα δὴ Χειρίσοφος μὲν ἡγεῖτο τοῦ στρατεύματος, λαβὼν [1]τὸ ἀμφ' αὐτὸν, καὶ τοὺς γυμνῆτας πάντας· Ξενοφῶν δὲ σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξιν ὁπλίταις εἵπετο, οὐδένα ἔχων [k]γυμνῆτα[2]· οὐδεὶς γὰρ ἐδόκει κίνδυνος εἶναι, μή τις ἄνω πορευομένων ἐκ τοῦ ὄπισθεν [3]ἐπίσποιτο. Καὶ ἐπὶ μὲν τὸ ἄκρον ἀναβαίνει Χειρίσοφος, [l]πρίν τινα αἰσθέσθαι τῶν πολεμίων· ἔπειτα δὲ [m]ὑφηγεῖτο[4]· [5]ἐφείπετο δὲ [n]ἀεὶ τὸ

[k] γυμνῆτα] γυμνήτην MS. Eton. et marg. Steph. ita quoque MS. Par. apud Zeun. sed γυμνίτην apud Hutchinsonum. [l] πρίν τινα] πρίν τινας MS. Par. [m] ὑφηγεῖτο] ἐφηγεῖτο MS. Par. [n] ἀεὶ] ἐκεῖ MS. Par. et marg. Steph.

ponitur hic τῷ ἀναπαύεσθαι, quod extat priore libro extremo: quare non male, opinor, vertitur, *cum surrexissent*, seu *ad discedendum se parassent*. Quod autem Leunclavius reddit, *loco se movent*, id vero satis intelligitur ex verbis proxime sequentibus, πορευόμενοι ἀφικνοῦνται &c. atque adeo alia quædam notio isti participio subjicienda videtur. Supra Noster p. 229. τῇ ἄλλῃ ἐπορεύοντο πρωϊαίτερον ἀναστάντες. *Est autem*, interprete Budæo Comm. L. G. p. 606. ἀπὸ παραγγέλσεως *aliquid fieri in castris vel in acie, cum classico non edicitur, sed per manus imperium traditur et accipitur*; *quod etiam* παρεγγυᾷν *dicitur*. Noster Ἱππαρχ. fere medio: Τάς γε μὴν ἐξαγωγὰς τοῦ ἱππικοῦ ἧττον ἂν οἱ πολέμιοι αἰσθάνοιντο, εἰ ἀπὸ παραγγέλσεως γίγνοιντο μᾶλλον, ἢ ἀπὸ κήρυκος, ἢ εἰ ἀπὸ προγραφῆς. Porro, militibus erat imperatum p. 253. συνεσκευασμένους πάντας ἀναπαύεσθαι, καὶ ἕπεσθαι, ἡνίκ' ἄν τις παραγγείλῃ.

[1] Τὸ ἀμφ' αὐτὸν,] Scil. στράτευμα, quod passim deficit. Vide p. 9. not. 2.

[2] Γυμνῆτα·] MS. Eton. et marg. Steph. γυμνήτην. Sic utique librario visum. Sed parum refert, utro tandem modo scribatur. Suidas: γυμνῆτ)· ἡ εὐθεῖα ὁ γυμνήτης: deinde (loco hoc Xenophontis citato) pergit, λέγεται καὶ γυμνὴς (vel γυμνῆς) γυμνῆτος.

[3] Ἐπίσποιτο.] Participium etiam ex eadem origine ποιητικωτέρα ductum adhibuit Noster Κύρ. Παιδ. p. 303. 485. Ipsum hoc verbum, sed alio sensu, occurrit Herodot. lib. i. cap. 32.

[4] Ὑφηγεῖτο·] Leuncl. vertit, *modice præibat*, pro ea scilicet vi, quam ὑπὸ verbo præposita nonnunquam obtinet; de qua jam supra dictum est, p. 122. not. 2. At ὑφηγοῦμαι tantum valet, opinor, hic loci προοδοποιῶ.

[5] Ἐφείπετο δὲ ἀεὶ τὸ ὑπερβάλλον &c.] Leuncl. vertit, *reliqua exercitûs parte semper subsequente*. Amasæus, *sequebatur exercitûs frons*. Uterque perperam. Post ὑπερβάλλον intelligendum est ἄκ-

C. I. ὑπερβάλλον τοῦ στρατεύματος, εἰς τὰς κώμας τὰς ἐν τοῖς ἄγκεσί τε καὶ μυχοῖς τῶν ὀρέων.

6 Ἔνθα δὴ οἱ μὲν Καρδοῦχοι ἐκλιπόντες τὰς οἰκίας, ἔχοντες καὶ γυναῖκας, καὶ παῖδας, [1] ἔφευγον ἐπὶ τὰ ὄρη· τὰ δὲ ἐπιτήδεια πολλὰ ἦν λαμβάνειν· ἦσαν δὲ καὶ [2] χαλκώμασι παμπόλλοις κατεσκευασμέναι αἱ οἰκίαι, ὧν οὐδὲν [3] ἔφερον οἱ Ἕλληνες, οὐδὲ τοὺς ἀνθρώπους ἐδίωκον, [4] ὑποφειδόμενοι, [o] εἴ πως ἂν ἐθελήσειαν οἱ Καρδοῦχοι [5] διϊέναι αὐτοὺς [6] ὡς διὰ φιλίας τῆς χώρας, ἐπείπερ βασιλεῖ πολέμιοι ἦσαν. Τὰ μέντοι [7] ἐπιτήδεια, ὅτῳ τις ἐπιτυγ-

[o] εἴ πως ἂν] ἂν abeſt ab MS. Eton.

ρον, atque adeo locus ſic fere ſupplendus exponenduſve, ἐφείπετο δὲ ἀεὶ τὸ τοῦ στρατεύματος μέρος, ὃ τὸ ἄκρον ἤδη ὑπερεβεβλήκει. Ut autem hoc loco dixit τὸ ὑπερβάλλον τοῦ στρατεύματος, ita p. 155. τὸ ἡγούμενον τοῦ στρατεύματος, ubi vide not. 6. et infra ſimiliter, τῶν σκευοφόρων τὰ ὑπολειπόμενα. Sic alibi ſæpe. Cæterum, Thucyd. lib. viii. cap. 104. de parte claſſis dicit, ὑπερεβεβλήκει ἤδη τὴν ἄκραν, ἣ &c. Et τῷ ὑπερβάλλω quidem, vim iſtam potito, ortum debet ὑπερβολὴ, quo uſus eſt Noſter ſub fin. lib. iii. p. 253. lib. i. p. 23. alibi.

[1] Ἔφευγον] In MSto Eton. deeſt: perperam, nec ſine ſenſus et conſtructionis detrimento, niſi pro ἐκλιπόντες repoſueris ἐξέλιπον. Vide p. 22. not. 4.

[2] Χαλκώμασι] J. Poll. lib. x. ſegm. 174. Φαίης δ' ἂν χρυσώματα, καὶ ἀργυρώματα, καὶ χαλκώματα ἐν μέρει τῶν σκευῶν· οὐ μόνον ἐν τῇ Ἀναβάσει Ξενοφῶντος εἰπόντος χαλκώμασιν, ἀλλὰ καὶ Ἀριστοφάνους ἐν &c.

[3] Ἔφερον] Vide p. 170. not. 7.

[4] Ὑποφειδόμενοι, εἴ πως &c.] In lexicis omittitur ὑποφείδομαι. Integra foret locutio,—ἐδίωκον, ἀλλ' ὑπεφείδοντο πειρώμενοι εἴ πως &c. Similiter infra paulo dicit,—οὐχ ὑπέμεινον, εἴ πως δυναίμην &c.

[5] Διϊέναι—ἐπείπερ &c.] Idem eodem ſenſu occurrit verbum p. 211. Diodor. Sic. lib. xiv. p. 257. ἦσαν δὲ οὗτοι (de Carduchis loquitur) πολέμιοι μὲν τοῦ βασιλέως, &c.

[6] Ὡς διὰ φιλίας &c.] Vide Ariſtid. T. ii. p. 530.

[7] Ἐπιτήδεια, ὅτῳ τις] MS. Eton. et editi plerique ὅ, τι τίς &c. Sed, Stephano monente, ὅτῳ reſcribendum curavi. Sic Κύρ. Παιδ. p. 236.—πάντας ὅτῳ ἐντυγχάνοιεν,—ubi lege quæ notavimus. Et Κύρ. Ἀναβ. lib. i. p. 80. ὡς διακόπτειν ὅτῳ ἐντύχοιεν.

χάνοι, [1]ἐλάμβανον· ἀνάγκη γὰρ ἦν. Οἱ δὲ Καρδοῦχοι C. I.
οὔτε [2]καλούντων ὑπήκουον, [p]οὔτε ἄλλο φιλικὸν οὐδὲν ἐποίουν. 7
[q]Ὅτε δὲ οἱ τελευταῖοι τῶν Ἑλλήνων κατέβαινον εἰς τὰς κώμας ἀπὸ τοῦ ἄκρου ἤδη [3]σκοταῖοι, ([r]διὰ γὰρ τὸ στενὴν εἶναι τὴν ὁδὸν, ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἀνάβασις αὐτοῖς ἐγένετο καὶ κατάβασις [s]εἰς τὰς κώμας) τότε δὴ συλλεγέντες [4]τινὲς τῶν Καρδούχων τοῖς τελευταίοις [t]ἐπετίθεντο, καὶ ἀπέκτεινον τινὰς, καὶ λίθοις καὶ τοξεύμασι κατέτρωσαν, [5]ὀλίγοι τινὲς ὄντες· ἐξ ἀπροσδοκήτου γὰρ αὐτοῖς ἐπέπεσε [6]τὸ Ἑλληνικόν.
Εἰ μέντοι τότε πλείους συνελέγησαν, ἐκινδύνευσεν ἂν δια- 8
φθαρῆναι [u]πολλὰ[7] τοῦ στρατεύματος. Καὶ ταύτην μὲν τὴν νύκτα οὕτως ἐν ταῖς κώμαις [8]ηὐλίσθησαν· οἱ δὲ Καρδοῦχοι

p οὔτε ἄλλο φιλ.] οὔτε ἄλλο τι φιλ. MS. Eton. q ὅτε] ἐπεὶ MS. Par. r διὰ γὰρ] γὰρ deest in MS. Eton. s εἰς τὰς κώμας desunt in MS. Eton. t ἐπετίθεντο, καὶ ἀπέκτεινον] ἐπέθεντο καὶ ἀπέκτειναν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. u πολλὰ] πολὺ Zeun. ex MSS. Par. Brod. Eton. et marg. Steph.

[1] Ἐλάμβανον· ἀνάγκη &c.] Lege quæ disserit Grot. de B. et P. lib. iii. cap. 17.

[2] Καλούντων ὑπήκουον,] Tertium huic verbo casum tribuit Κύρ. Παιδ. p. 292. πῶς ἀπειλοῦντι ὑπακούσειαν,—

[3] Σκοταῖοι,] Videsis p. 133. not. 1.

[4] Τινὲς τῶν Καρδούχων &c.] Diodor. Sic. lib. xiv. p. 257. μάλιστα δ' ἐκπονοῦντες (Carduchi) σφενδόναις ὡς μεγίστους λίθους ἐμβάλλειν, καὶ τοξεύμασιν ὑπερμεγέθεσι χρῆσθαι· δι' ὧν τοὺς Ἕλληνας κατατιτρώσκοντες ἐξ ὑπερδεξίων τόπων, πολλοὺς μὲν ἀνεῖλον, οὐκ ὀλίγους δὲ κακῶς διέθεσαν.

[5] Ὀλίγοι τινὲς ὄντες·] A MSto Eton. male abest τινὲς, quod scriptores apud Atticos sæpissime πλεονάζειν abunde docuit Stephanus Append. ad scripta de Dial. Attica p. 80. Exemplis ibi adlatis adde Æschin. Dial. ii. sect. 17. Ὁποῖοι γὰρ ἄν τινες ὦσιν οἱ &c. Ibid. sect. 22. ὁποῖοί τινες ἂν ὦσι. Pluribus adducendis tempero.

[6] Τὸ Ἑλληνικόν.] Adi p. 9. not. 2.

[7] Πολλὰ τοῦ στρατεύματος.] MS. Eton. πολὺ &c. Sed nil mutandum. Infra, τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν ἀνδραπόδων πολλὰ ἀπώλετο,—Utrobique intellige μέρη. Quod satis sæpe monuimus.

[8] Ηὐλίσθησαν·] Eodem recidere videtur, atque διήγαγον, διέμειναν, &c. quibus sæpe alias utitur. Infra legitur, ταύτην δ' αὖ τὴν ἡμέραν ηὐλίσθησαν &c. Minus itaque accurate αὐλίζεσθαι verti solet *pernoctare*, cum com-

C. I. [x]κύκλῳ [y]πυρὰ[1] ἔκαιον ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ συνεώρων ἀλλήλους.

9 Ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ συνελθοῦσι τοῖς στρατηγοῖς καὶ λο-
χαγοῖς τῶν Ἑλλήνων ἔδοξε τῶν τε [z]ὑποζυγίων τὰ ἀναγ-
καῖα καὶ τὰ δυνατώτατα πορεύεσθαι ἔχοντας, καταλιπόντας
τὰ ἄλλα, καὶ [a]ὁπόσα ἦν νεωστὶ [2]αἰχμάλωτα ἀνδράποδα
10 ἐν τῇ στρατιᾷ, πάντα [b]ἀφεῖναι. Σχολαίαν γὰρ [c]ἐποιοῦντο[3]
τὴν πορείαν πολλὰ ὄντα τὰ ὑποζύγια καὶ τὰ αἰχμάλωτα·
καὶ πολλοὶ δὴ αὐτῶν, [4]οἱ ἐπὶ τούτοις ὄντες, ἀπόμαχοι ἦσαν,
διπλάσιά τε [d]τὰ ἐπιτήδεια ἔδει πορίζεσθαι καὶ φέρεσθαι,
πολλῶν τῶν ἀνθρώπων ὄντων. [e]Δόξαν[5] δὲ ταῦτα, [6]ἐκή-
ρυξαν οὕτω ποιεῖν.

[x] *κύκλῳ* poſt *ἔκαιον* in MS. Par. [y] *πυρὰ*] *πυρὰ πολλὰ* Zeun. ex MSS. Par. Brod. Eton. et marg. Steph. [z] *ὑποζυγίων* deeſt in MS. Eton. [a] *ὁπόσα*] *ὅσα* MS. Eton. [b] *ἀφεῖναι*] *ἀφιέναι* Junt. et MS. Guelf. [c] *ἐποιοῦντο*] *ἐποίουν* MSS. Par. et Eton. [d] *τὰ ἐπιτήδεια*] *τὰ* deeſt in MS. Eton. [e] *δόξαν δὲ*] *δόξαντα δὲ* Marg. Steph.

morationem *diurnam* æque ac *nocturnam* denotet. His adde p. 133. not. 2.

[1] Πυρὰ] Videſis p. 184. not. 3.

[2] Αἰχμάλωτα ἀνδράποδα] Mox infra ἐλλειπτικῶς dicit *αἰχμάλωτα* tantum. Utraque vox de hominibus adhibetur bello captis, et ſervituti mancipatis.

[3] Ἐποιοῦντο—πολλὰ &c.] Sic ſolent auctores; refragentur licet plerumque grammatici, et neutro plurativo verbum ſingulare tribuant. Noſter Κύρ. Παιδ. p. 93. utrumque verbi numerum pariter adhibuit: *τὰ καινὰ μηχανήματα εὐδοκιμεῖ· ταῦτα γὰρ μᾶλλον καὶ ἐξαπατᾶν δύνανται* &c. Joh. x. 4, 5. *καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἴδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται* &c. Confer ver. 16. et Jac. ii. 19.

[4] Οἱ ἐπὶ τούτοις &c.] Veteres grammatici obſervarunt, *ἐπὶ*, *δοτικῇ συντασσομένην, δύναμιν καὶ ἐξουσίαν* interdum ſignificare. Sic ſupra p. 4. *ἐπὶ τῷ ἀδελφῷ* eſt *in poteſtate fratris*. Hic autem denotat *poteſtatem*, (non ejus, cui quis ſubjicitur, ſed) quam quis in alios obtinet. Cæterum, *ἀπόμαχοι* qui dicantur, intelligas licet ex p. 240. not. 6.

[5] Δόξαν δὲ ταῦτα,] Auctor novæ L. G. diſcendæ methodi Pariſienſis docet neutrum ſingulare *δόξαν* referri ad *τὸ δοκεῖν*, cujus infinitivi accuſativus pluralis eſt *ταῦτα*: q. d. *μετὰ δόξαν τὸ δοκεῖν ταῦτα.* Similiter Plato

[f]Ἐπειδὴ δὲ ἀριστήσαντες ἐπορεύοντο, [g]ὑποστάντες ἐν στενῷ C. I.
οἱ στρατηγοί, [h]εἴ τι εὑρίσκοιεν τῶν εἰρημένων μὴ ἀφιέμενον, 11
ἀφῃροῦντο· οἱ δ' [i]ἐπείθοντο, πλὴν [k]εἴ τις τὶ ἔκλεψεν, [l]ἢ
παιδὸς ἐπιθυμήσας, ἢ γυναικὸς [1]τῶν εὐπρεπῶν. Καὶ
ταύτην μὲν τὴν ἡμέραν οὕτως ἐπορεύθησαν, [m]τὰ μέν τι
μαχόμενοι, [n]τὰ δὲ καὶ ἀναπαυόμενοι. Εἰς δὲ τὴν ὑστε- 12
ραίαν χειμὼν γίνεται πολὺς, ἀναγκαῖον δ' ἦν πορεύεσθαι·
οὐ γὰρ ἦν ἱκανὰ τὰ ἐπιτήδεια. Καὶ ἡγεῖτο μὲν Χειρίσο-
φος, ὠπισθοφυλάκει δὲ Ξενοφῶν. [2]Καὶ οἱ πολέμιοι ἰσχυ-
ρῶς ἐπετίθεντο, καὶ στενῶν ὄντων τῶν χωρίων, ἐγγὺς προσιόντες
ἐτόξευον καὶ ἐσφενδόνων· ὥστε ἠναγκάζοντο οἱ Ἕλληνες,
ἐπιδιώκοντες καὶ [o]πάλιν ἀναχάζοντες, σχολῇ πορεύεσθαι·
καὶ [p]θαμινὰ [3]παρήγγειλεν ὁ Ξενοφῶν ὑπομένειν, ὅτε οἱ
πολέμιοι ἰσχυρῶς [q]ἐπικέοιντο. [r]Ἔνθα[4] ὁ Χειρίσοφος, 13

[f] ἐπειδὴ δὲ] ἐπεὶ δὲ MS. Eton. [g] ὑποστάντες] ὑποστήσαντες MS. Par. ἐπιστήσαντες MS. Eton. [h] εἴ τι] ἐπεὶ Edit. Ald. Flor. Steph. et Leuncl. [i] ἐπείθοντο] ἐπίθοντο Ald. [k] εἴ τις τὶ ἔκλεψεν] εἴ τις ἔκλεψεν MS. Eton. [l] ἢ παιδὸς] οἷον ἢ παιδὸς MSS. Par. et Eton. [m] τὰ μέν τι] τὰ μέντοι Ed. Castal. [n] τὰ δὲ καὶ] καὶ deest in MS. Guelf. [o] πάλιν deest in MS. Eton. [p] θαμινὰ] θαμεινὰ MS. Par. [q] ἐπικέοιντο] ἐπιχέοιντο MS. Par. [r] ἔνθα] ἐνταῦθα MS. Eton.

in Protag. p. 314. edit. Steph. Δόξαν ἡμῖν ταῦτα, ἐπορευόμεθα. Cum vero δόξαντα ταῦτα dicitur, recte tradit idem, non intelligi τὸ δοκεῖν, sed solum substantivum plurale. Sic verba Xenophontis, Hist. Gr. lib. iii. paulo citra med. Δόξαντα δὲ ταῦτα &c. suppleveris, Μετὰ δόξαντα ταῦτα τὰ πράγματα.

[6] Ἐκήρυξαν &c.] Scil. κήρυκες vel τινὲς, jussu στρατηγῶν καὶ λοχαγῶν. Vide p. 242. not. 4. et p. 31. not. 5. Et ad ποιεῖν, p. 29. not. 4.

[1] Τῶν εὐπρεπῶν.] Integre scripseris τινὸς ἐκ τῶν &c. Adi sis p. 71. not. 2. et p. 51. not. 5.

[2] Καὶ] Alio atque alio modo Latine reddenda est hæc particula. Usus ejus minus vulgares jam supra indicavimus p. 108. not. 1. et p. 246. not. 6. Hic, opinor, valet *autem*. Sic et Ælian. V. H. lib. xiii. cap. 1. Καὶ ἦν ἐν κοίλῃ τῇ φάραγγι &c. Et Luc. xxiv. 52. Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες &c.

[3] Παρήγγειλεν—ὑπομένειν,] Consule p. 29. not. 4. et p. 249. not. 1.

[4] Ἔνθα] Lege p. 221. not. 2.

C. I. ἄλλοτε μὲν ὅτε παρεγγυῷτο, ὑπέμενε, τότε δὲ οὐχ ὑπέμενεν, ἀλλ' ἦγε ταχέως, καὶ παρηγγύα ἕπεσθαι· ὥστε δῆλον ἦν, ὅτι [1] πρᾶγμά τι εἴη· σχολὴ δὲ οὐκ ἦν ἰδεῖν παρελθόντι τὸ αἴτιον τῆς σπουδῆς· ὥστε ἡ πορεία ὁμοία φυγῆς ἐγίνετο τοῖς ὀπισθοφύλαξι. Καὶ ἐνταῦθα ἀποθνήσκει ἀνὴρ ἀγαθὸς Λακωνικὸς [s] Κλεώνυμος, τοξευθεὶς διὰ τῆς ἀσπίδος [2] καὶ τῆς [t] στολάδος εἰς τὰς πλευρὰς, καὶ Βασίας Ἀρκὰς,
14 διαμπερὲς [u] εἰς τὴν κεφαλήν. [x] Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο ἐπὶ σταθμὸν εὐθὺς, [3] ὥσπερ εἶχεν, ὁ Ξενοφῶν ἐλθὼν πρὸς τὸν Χειρίσοφον, ᾐτιᾶτο αὐτὸν, ὅτι οὐχ ὑπέμεινεν, ἀλλ' ἠναγκάζοντο φεύγοντες ἅμα μάχεσθαι. [4] Καὶ νῦν δύο καλώ τε κἀγαθὼ ἄνδρε τεθνάτην, καὶ οὔτε [5] ἀνελέσθαι οὔτε θάψαι

[s] Κλεώνυμος] Λεώνυμος MS. Par. [t] στολάδος] πολάδος MS. Par. [u] εἰς τὴν κεφ.] εἰς deest in MSS. Par. et Eton. [x] ἐπεὶ δὲ ἀφ. ἐ. σταθμὸν] ἐπειδὴ δέ ποτε ἀφικνοῦντο σπείσασθαι Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Πρᾶγμα] i. e. δεινόν τι. Hujus numero plurativo sæpissime ἐπὶ κακῷ χρῶνται οἱ παλαιοί: scil. pro δυσχέρειαι, κακοπάθειαι &c.

[2] Καὶ τῆς στολάδος] Respice p. 228. not. 4. Diodor. Sic. lib. xiv. p. 258. τὰ γὰρ βέλη (Carduchorum) μείζω καθεστῶτα δυοῖν πηχῶν ἔδυνε διά τε τῶν ἀσπίδων καὶ θωράκων, ὥστε μηδὲν τῶν ὅπλων ἰσχύειν τὴν βίαν αὐτῶν ὑπομένειν. Cæterum, ποιητικώτερον esse illud διαμπερὲς, et ex Homero desumptum, nullus licet monuerim, animadvertet lector.

[3] Ὥσπερ εἶχεν,] Elegans est formula, quæ de iis usurpari solet, qui rem statim, nulla neque mora neque mutatione facta, adgrediuntur. Sic Κύρ. Παιδ. p. 171. ἧπερ εἶχεν. Et Hist. Gr. lib. iv. haud ita longe ab initio, Κατεκλίνθη οὖν καὶ αὐτὸς, ὥσπερ εἶχε, χαμαί. Thucyd. lib. viii. cap. 41. ἀναγκάζεται—μὴ ἐκβιβάσαι τοὺς ναύτας, ἀλλ', ὥσπερ εἶχε, πλεῖν εὐθὺς &c. Et mox cap. 42. Ἐπέπλει οὖν, ὥσπερ εἶχε, πρὸς &c. Nec Latinis ignota phrasis. Quint. Curt. lib. viii. cap. 3. *Eodem comitante, sicut erat cruenta veste, in &c.* Nep. in Pelop. sect. 3. *sicut erat signata, in &c.* Adde sis Ovid. Metam. lib. iv. ver. 473. et lib. xi. ver. 60.

[4] Καὶ νῦν δύο &c.] Consule p. 31. not. 3.

[5] Ἀνελέσθαι] Budæus L. G. Comm. p. 223. ἀναιρεῖν et ἀναιρεῖσθαι exponit, *tollere mortuos ad sepeliendum*. Sic Noster Κύρ. Παιδ. p. 504.—αὐτοῦ ἡ γυνὴ, ἀνελομένη τὸν νεκρὸν, καὶ &c. Thucyd. lib. iv.

[y] αὐτῷ ἐδυνάμεθα. Ἀποκρίνεται [z] πρὸς ταῦτα ὁ Χειρί- C. I.
σοφος· Βλέψον, ἔφη, [a] εἰς τὰ ὄρη, καὶ ἴδε ὡς ἄβατα πάντα 15
ἐστί. Μία δὲ [b] αὕτη ὁδὸς, ἣν ὁρᾷς, [c] ὀρθία· καὶ [d] ἐπὶ ταύ-
την ὁρᾶν ἀνθρώπων ἔξεστί σοι ὄχλον τοσοῦτον, οἳ κατειλη-
φότες φυλάττουσι τὴν ἔκβασιν. [1] Ταῦτα ἐγὼ ἔσπευδον, καὶ
διὰ τοῦτό σε [2] οὐχ ὑπέμενον, εἴ πως δυναίμην φθάσαι,
πρὶν κατειλῆφθαι [3] τὴν ὑπερβολήν· οἱ δὲ ἡγεμόνες, οὓς
ἔχομεν, οὔ φασιν εἶναι ἄλλην ὁδόν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν λέγει, 16
Ἀλλ' ἐγὼ ἔχω δύο ἄνδρας. Ἐπεὶ γὰρ ἡμῖν πράγματα
[4] παρεῖχον, [e] ἐνηδρεύσαμεν, (ὅπερ ἡμᾶς καὶ ἀναπνεῦσαι ἐποί-
ησε) καὶ ἀπεκτείναμεν [f] μέν τινας αὐτῶν, καὶ ζῶντας προὐ-
θυμήθημεν λαβεῖν, αὐτοῦ τούτου ἕνεκεν, ὅπως ἡγεμόσιν εἰδόσι
τὴν χώραν [g] χρησώμεθα.

Καὶ εὐθὺς [h] ἀγαγόντες [5] τοὺς ἀνθρώπους, [6] ἤλεγχον δια- 17

[y] αὐτῷ abeſt a MS. Eton. [z] πρὸς ταῦτα abſunt a MS. Eton. [a] εἰς τὰ] πρὸς τὰ MS. Par. [b] αὕτη] ταύτῃ MS. Guelf. [c] ὀρθία] ὀριαία Edd. vett. et MS. Guelf. [d] ἐπὶ ταύτην] ἐπὶ ταύτῃ Zeun. ex MSS. Brod. et Par. [e] ἐνηδρεύσαμεν] ἐνιδρεύσαμεν MS. Par. [f] μέν τινας] μὲν abeſt a MS. Eton. [g] χρησώμεθα] χρησαίμεθα αὐτοῖς MS. Eton. [h] ἀγαγόντες] ἂν ἀγαγόντες MS. Eton. ἀναγαγόντες Zeun. vult.

cap 44. Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι—τούς τε ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐσκύλευον, καὶ τοὺς ἑαυτῶν ἀνῃροῦντο.

[1] Ταῦτα ἐγὼ] Elliptice, pro διὰ ταῦτα &c. Ariſtoph. Νεφ. ver. 334.

Ταῦτ' ἄρ' ἐποίουν &c.

Schol. λείπει ἡ διά. Theocrit. Εἰδυλ. ιδ'. ver. 3.

Θυ. Ταῦτ' ἄρα λεπτὸς,
Χὠ μύσταξ &c.

Schol. Διὰ τοῦτο λεπτὸς &c. Euripid. Phœniſſ. ver. 885.

Ἃ 'γὼ τι δρῶν, &c.

Schol. λείπει διά. Noſter Κύρ. Παιδ. p. 55. Ταῦτ' ἄρα, εἰπεῖν τὸν &c. ubi lege notata.

[2] Οὐχ ὑπέμενον, εἴ πως &c.] Supple πειρώμενος ante εἴ πως. Supra modo p. 260. eadem uſus eſt loquendi ratione: ὑποφειδόμενοι, εἴ πως ἂν &c. ubi vide not. 4.

[3] Τὴν ὑπερβολήν·] Scil. τῶν ὀρῶν. Sic ſupra p. 253. τὴν γὰρ ὑπερβολὴν τῶν ὀρῶν ἐδεδοίκεισαν μὴ καταληφθείη.

[4] Παρεῖχον,] Scil. οἱ πολέμιοι, ex præcedentibus repetendi.

[5] Ἀγαγόντες] Ii nempe, quibus id negotii a Xenophonte datum erat. Vide p. 31. not. 5. et p. 262. not. 6.

[6] Ἤλεγχον διαλαβόντες,] Cum

C. I. λαβόντες, εἴ τινα εἰδεῖεν ἄλλην ὁδὸν, ἢ τὴν φανεράν. Ὁ μὲν οὖν ἕτερος [1] οὐκ ἔφη, καὶ μάλα πολλῶν [2] φόβων προσαγομένων· [i] ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ὠφέλιμον ἔλεγεν, ὁρῶντος τοῦ ἑτέρου κατεσφάγη. Ὁ δὲ λοιπὸς ἔλεξεν [k] ὅτι οὗτος μὲν διὰ ταῦτα οὐ φαίη εἰδέναι, ὅτι αὐτῷ [l] τυγχάνει θυγάτηρ ἐκεῖ [3] παρ᾽ ἀνδρὶ ἐκδεδομένη· αὐτὸς δ᾽ ἔφη [m] ἡγήσεσθαι
18 [n] δυνατὴν [4] [o] καὶ ὑποζυγίοις πορεύεσθαι ὁδόν. Ἐρωτώμενος δ᾽ εἰ εἴη τι ἐν αὐτῇ [p] δύσβατον χωρίον, [q] ἔφη εἶναι ἄκρον, ὃ εἰ μή τις [r] προκαταλήψοιτο, [s] ἀδύνατον [t] ἔσεσθαι παρελθεῖν. Ἐνταῦθα ἐδόκει, [u] συγκαλέσαντας λοχαγοὺς καὶ πελταστὰς, [5] καὶ τῶν ὁπλιτῶν, λέγειν τε τὰ παρόντα, καὶ

[i] ἐπειδὴ] ἐπεὶ MS. Eton. [k] ὅτι οὗτος] ὅτι deeſt in MS. Eton. [l] τυγχάνει] ἐτύγχανε MS. Par. [m] ἡγήσεσθαι] ἡγήσασθαι Suid. et ed. Caſtal. [n] δυνατὴν] δυνατὸν Edd. vett. [o] καὶ deeſt apud Suid. [p] δύσβατον] δυσπόριστον MS. Eton. δυσπάριτον Suid. [q] ἔφη εἶναι ἄκρον, ὃ εἰ] ἔφησε καὶ ἄκρον, καὶ εἰ Edd. vett. et MS. Guelf. [r] προκαταλήψοιτο] αὐτὸ κ⟨α⟩ταλήψοιτο Ald. et MS. Guelf. pro αὐτὸ eſt αὐτῷ in Junt. προκαταλείψοιτο MS. Par. [s] ἀδύνατον] δυνατὸν MS. Par. [t] ἔσεσθαι] εἶναι Edd. vett. et MS. Guelf. [u] συγκαλέσαντας] συγκαλέσασθαι MS. Par.

verbo intellige Xenophon et Cheriſophus. Eodem ſimiliter ſupra paulo uſus eſt, p. 251. ubi vide not. 3. De vi præpoſitionis, a qua participium incipit, lege p. 234. not. 1.

[1] Οὐκ ἔφη,] Minus recte Leuncl. vertit, *nihil aiebat*. Nimirum, μὴ et οὐκ (recte obſervante Vigero, cap. 7. ſect. 12.) ante verba quædam ita conſtrui debent, quaſi ſequerentur. Exempla dictus ſuppeditabit auctor. Locum autem hunc ſic nullo negotio ſuppleveris: οὐκ ἔφη εἰδέναι ἄλλην τινὰ ὁδόν.

[2] Φόβων] i. e. δειμάτων. Suidas: Φόβος δέ ἐστι προσδοκία τοῦ κακοῦ· εἰς δὲ τὸν φόβον ἀνάγεται ταῦτα· δεῖμα, ὄκνος, αἰσχύνη, ἔκπληξις, θόρυβος, ἀγωνία. Δεῖμα μὲν οὖν ἐστι φόβος δέος ἐμποιῶν, i. e. *metus terrorem incutiens*. Eadem eſt ejuſdem nominis poteſtas Κύρ. Παιδ. p. 5. ἠδυνήθη ἐφικέσθαι μὲν ἐπὶ τοσαύτην γῆν τῷ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ φόβῳ &c.

[3] Παρ᾽ ἀνδρὶ ἐκδεδομένη·] Eadem reperitur conſtructio, cui tamen parum favent Grammaticorum regulæ, 1 Theſſ. iv. 8. —δόντα τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

[4] Δυνατὴν καὶ &c.] Atticam ſtructuram communi ſic mutes dialecto: καθ᾽ ὁδὸν, ᾗ καὶ τὰ ὑποζύγια πορεύεσθαι ἂν δύναιντο.

[5] Καὶ τῶν ὁπλιτῶν,] Scil. τινάς. Vide p. 51. not. 5.

[x]ἐρωτᾶν [y]εἴ[1] τις αὐτῶν ἐστιν, ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς [z]ἐθέλοι C. I.
γενέσθαι, [a]καὶ [2]ὑποστὰς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι. [b]Ὑφίσταντο [3]τῶν 19
μὲν ὁπλιτῶν [c]Ἀριστώνυμος [d]Μεθυδριεὺς Ἀρκὰς καὶ Ἀγασίας Στυμφάλιος Ἀρκάς. [4]Ἀντεστασίαζον δὲ αὐτοῖς Καλλίμαχος Παῤῥάσιος Ἀρκὰς καὶ Ἀγασίας Στυμφάλιος Ἀρκάς· καὶ οὗτος ἔφη ἐθέλειν πορεύεσθαι, προσλαβὼν [5]ἐθελοντὰς ἐκ παντὸς τοῦ στρατεύματος· [e]εὖ γὰρ οἶδα, ἔφη, ὅτι ἕψονται πολλοὶ τῶν νέων ἐμοῦ ἡγουμένου. Ἐκ τούτου ἐρωτῶσιν, εἴ τις καὶ τῶν [f]γυμνητῶν ἢ ταξιάρχων ἐθέλοι συμπορεύεσθαι. Ὑφίσταται [6]Ἀριστέας Χῖος, ὃς πολλαχοῦ πολλοῦ ἄξιος τῇ στρατιᾷ [g]εἰς ταῦτα ἐγένετο.

x ἐρωτᾷν] διερωτᾷν Suid. y εἴ τις αὐτῶν] Abeſt αὐτῶν ab edd. vett. MSS. Eton. Guelf. et Suid. z ἐθέλοι] ἐθέλει ἂν Suid. a καὶ ὑποστὰς] καὶ deeſt in Suid. b ὑφίσταντο] ὑφίσταντο δὲ Zeun. e Suid. ὑφίσταται MS. Eton. c Ἀριστώνυμος deeſt in MS. Eton. d Μεθυδριεὺς] Μεθυδρεὺς MS. Par. e εὖ γὰρ οἶδα, ἔφη] ἐγὼ γὰρ, ἔφη, οἶδα MS. Eton. ſic quoque MS. Par. apud Hutchinſonum, ſed idem apud Zeun. dat εὖ γὰρ, ἔφη, οἶδα. f γυμνητῶν ἢ ταξ.] γυμνιτῶν ταξ. MS. Par. g εἰς ταῦτα] εἰς τὰ τοιαῦτα MS. Par.

[1] Εἴ τις αὐτῶν &c.] MS. Eton. εἴ τις ἀνήρ. In editis etiam nonnullis deeſt αὐτῶν: quod tamen Stephanus recte retinuiſſe videtur.

[2] Ὑποστὰς] Thom. Magiſt. Ὑφίσταμαι, ἀντὶ τοῦ ὑπομένω, λογογράφοι· ἀντὶ τοῦ ὑπισχνοῦμαι δὲ ποιηταί· καὶ Θουκυδίδης ἅπαξ· ἤγαγε τοὺς ἄνδρας ὥσπερ ὑπέστη. At pro *ſuſcipio* verbum illud uſurpat Thucyd. lib. viii. cap. 68.

[3] Τῶν μὲν ὁπλιτῶν] Plene, ἐκ τῶν &c. Videſis p. 263. not. 1.

[4] Ἀντεστασίαζον δὲ αὐτοῖς &c.] MSS. Par. Eton. et marg. Steph. habent ἀντιστασιάζων δὲ αὐτοῖς (in Eton. eſt ἑαυτοῖς) Καλλίμαχος Παῤῥάσιος Ἀρκὰς, καὶ οὗτος ἔφη &c. quam Muretus recipiendam cenſuit ſcripturam. Sed cum nomina propria apud Noſtrum ſæpe ſint geminata, Ἀγασίας Στυμφάλιος Ἀρκὰς in exilium, opinor, non ejiciendus eſt. Videſis p. 30. not. 1. et p. 92. not. 2.

[5] Ἐθελοντὰς] Scribitur in edit. Leunclav. προπαροξυτόνως. Rectius Steph. ſyllabam ultimam accentu diſtinxit. Sic paulo ſupra, ὑποστὰς ἐθελοντὴς πορεύεσθαι. Confer p. 96. not. 3.

[6] Ἀριστέας Χῖος,] MSS. Eton. Guelf. et editi quidam exhibent Ἀρίσταρχος, quibus accedit Amaſæus. Sed Stephano et Leunclav. placuit Ἀριστέας Χῖος.

C. II. Καὶ ἢν μὲν δείλη, [1]ἤδη[1] δ' ἐκέλευον αὐτοὺς ἐμφαγόν-
τας πορεύεσθαι· καὶ τὸν ἡγεμόνα δήσαντες παραδιδόασιν
αὐτοῖς· καὶ [m]συντίθενται, τὴν μὲν νύκτα, ἢν λάβωσι τὸ
ἄκρον, τὸ χωρίον φυλάττειν· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ τῇ σάλ-
πιγγι σημαίνειν· καὶ τοὺς μὲν ἄνω ὄντας ἰέναι ἐπὶ τοὺς κατέ-
χοντας τὴν φανερὰν ἔκβασιν· [n]αὐτοὺς[2] δὲ συμβοηθήσειν
2 ἐκβαίνοντας ὡς ἂν δύνωνται τάχιστα. [3]Ταῦτα συνθέμενοι,
[o]οἱ μὲν ἐπορεύοντο, πλῆθος ὡς δισχίλιοι· (καὶ [4]ὕδωρ πολὺ
ἦν ἐξ οὐρανοῦ) Ξενοφῶν δὲ ἔχων τοὺς ὀπισθοφύλακας ἡγεῖτο
πρὸς τὴν φανερὰν [p]ἔκβασιν, ὅπως ταύτῃ τῇ ὁδῷ οἱ πολέ-

[l] ἤδη δ' ἐκέλευον] οἱ δ' ἐκέλευον MSS. Par. et Eton. ἤδη, οἱ δ' ἐκέλευον Zeunii conject. [m] συντίθενται] συντίθεται Edd. vett. et MS. Guelf. [n] αὐτοὺς δὲ συμβοηθήσειν ἐκβαίνοντας] Plerique libri editi et cod. Eton. dant αὐτοὶ (apud Zeun. sed αὐτοὶ δὲ apud Hutchinsonum.) συμβουληθεῖσιν ἐκβαίνοντες, ita quoque MS. Guelf. (in Eton. tamen est βαίνοντες). In MS. Par. et marg. Steph. est αὐτοὶ δὲ συμβουλῆς ἕνεκεν βαίνοντες. [o] οἱ μὲν ἐπορ.] οἱ μὲν οὖν ἐπορ. Edit. Ald. et Flor. [p] ἔκβασιν] ἔκφασιν MS. Par.

[1] Ἤδη δ' ἐκέλευον] MSS. Eton. et Par. οἱ δ' ἐκέλευον &c. Si quid mutandum, forsan, Καὶ ἢν μὲν ἤδη δείλη, οἱ δὲ &c. Verbo præpone nomen στρατηγοὶ vel ἡγεμόνες, qualem jam supra videre est ellipsin p. 262. not. 6. Porro, αὐτοὺς respicit Aristonymum, Agasiam &c. qui modo se iter ingressuros receperant.

[2] Αὐτοὺς δὲ συμβοηθήσειν &c.] In editis plerisque legitur, αὐτοὶ δὲ συμβουληθεῖσιν &c. nec aliter in MSto Eton. qui tamen pro ἐκβαίνοντες dat βαίνοντες. In MS. Par. et marg. Steph. laudantur, αὐτοὶ δὲ συμβουλῆς ἕνεκεν βαίνοντες ὡς ἂν &c. Leunclavio legendum videtur, αὐτοὶ δὲ συμβληθεῖεν ἐκβαίνοντες, ὡς ἂν &c. Nam quod margini, inquit, edit. Steph. legitur adnotatum pro diversa lectione, συμβολῆς (sic utique scribit Leuncl. non συμβουλῆς) ἕνεκεν βαίνοντες scholion vitiatum esse arbitror illorum συμβληθεῖεν ἐκβαίνοντες, ita restituendum, συμβολῆς ἕνεκεν ἴοιεν βαίνοντες. Mihi præter cæteras lectiones ridet ea, quam ex conjectura Mureti reponendam curavi.

[3] Ταῦτα συνθέμενοι,] MS. Eton. et libri quidam editi, ταῦτα συμβαίνουσιν: pessime. Recepta scriptura, quæ etiam in MS. Par. et marg. Steph. reperitur, Steph. Leuncl. et Mureto se probavit; et recte quidem respondet præcedentibus illis, καὶ συντίθενται, τὴν μὲν &c.

[4] Ὕδωρ—ἐξ οὐρανοῦ.] Plene Noster, quod elliptice Herodot. lib. viii. cap. 13. χειμών τε καὶ τὸ ὕδωρ—i. e.—*pluvia*—.

μιοι προσέχοιεν τὸν νοῦν, [q] καὶ ὡς μάλιστα λάθοιεν οἱ [r] παρι- C. II.
όντες. Ἐπεὶ δὲ ἦσαν [s] ἐπὶ [1] χαράδραν οἱ ὀπισθοφύλακες,
ἣν ἔδει διαβάντας πρὸς τὸ [t] ὄρθιον ἐκβαίνειν, τηνικαῦτα
ἐκυλίνδουν οἱ βάρβαροι [u] ὁλοτρόχους [2] ἁμαξιαίους, καὶ μείζους
καὶ ἐλάττους [x] λίθους [3], οἳ φερόμενοι παίοντες πρὸς τὰς
πέτρας διεσφενδονῶντο· καὶ παντάπασιν οὐδὲ πελάσαι οἷόν τ'
ἦν [4] τῇ [y] ὁδῷ. Ἔνιοι δὲ τῶν λοχαγῶν, εἰ μὴ [5] ταύτῃ δύν- 3
αιντο, ἄλλῃ ἐπειρῶντο· καὶ ταῦτα ἐποίουν, μέχρι σκότος
ἐγένετο. Ἐπεὶ δὲ ᾤοντο [6] ἀφανεῖς εἶναι [z] ἀπιόντες, τότε
ἀπῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον· ἐτύγχανον δὲ καὶ [7] ἀνάριστοι ὄντες
αὐτῶν οἱ ὀπισθοφυλακήσαντες. Οἱ μέντοι [a] πολέμιοι [8] οὐδ'
ἀνεπαύσαντο ὅλης τῆς νυκτὸς κυλινδοῦντες τοὺς λίθους·

[q] καὶ ὡς] καὶ deest in MS. Par. [r] παριόντες] περιιδόντες MS. Par. περιιόντες MSS. Brod. [s] ἐπὶ χαράδραν οἱ ὀπ.] ἐπιχαραδραῖοι ὀπ. MS. Par. [t] ὄρθιον] ὄρθριον MS. Par. [u] ὁλοτρόχους] ὅλοι τροχοὺς MS. Par. [x] λίθους deest in MSS. Par. et Eton. [y] ὁδῷ] εἰσόδῳ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [x] ἀπιόντες] ἀπιόντας Edd. vett. et MS. Guelf. [a] πολέμιοι οὐδ'—ὅλης] πολέμιοι φοβούμενοι δῆλον ὅτι οὐδ' ἐπαύσαντο δι' ὅλης MS. Par. πολέμιοι φοβούμενοι δηλονότι οὐδὲν ἐπαύσαντο ὅλης MS. Eton.

[1] Ἐπὶ χαράδραν] Quidam (adnotante ad Amas. Stephano) *torrentem*, alii *alveum torrentis* vel *fauces*; nonnulli etiam *intimum vallis recessum* interpretantur. Videsis p. 229. not. 2. et usum ejusdem vocis p. 230.

[2] Ὁλοτρόχους ἁμαξιαίους,] Leguntur etiam ὁλοιτρόχους ἁμαξαίους. Suid. Ὁλοιτρόχους· στρογγύλους, τροχοειδεῖς· Ξενοφῶν· Τηνικαῦτα ἐκυλίνδουν οἱ βάρβαροι λίθους ὁλοιτρόχους ἁμαξιαίους· οἳ φερόμενοι διεσφενδονῶντο. Hesych. et Phavor. Ὁλότροχος, περιφερὴς λίθος. Lege sis Casaub. in Æneam cap. 32.

[3] Λίθους, οἳ φερόμενοι &c.] In MSS. Par. et Eton. deest vox prima: male quidem; nisi cum Suid. l. cit. eam ante ὁλοτρόχους posueris. Cæterum, non sine magno artificio felicique rem luculente depingendi studio verba hæc composuisse Xenophontem, ipsa docebit lectio.

[4] Τῇ ὁδῷ.] Stephanus mavult τῇ εἰσόδῳ.

[5] Ταύτῃ—ἄλλῃ] Scil. ὁδῷ: lege sis p. 216. not. 6.

[6] Ἀφανεῖς] Adi p. 38. not. 3.

[7] Ἀνάριστοι] Respice p. 111. not. 3.

[8] Οὐδ' ἀνεπαύσαντο] MS. Eton. οὐδὲν ἐπαύσαντο. Sed verbi simplicis compositum illud significationem interdum induit.

C. II. τεκμήρασθαι δ᾽ ἦν τῷ ψόφῳ. Οἱ δὲ ἔχοντες τὸν ἡγεμόνα,
4 [b]καὶ τὰ κύκλῳ περιϊόντες, καταλαμβάνουσι τοὺς φύλακας ἀμφὶ πῦρ καθημένους· καὶ τοὺς μὲν [1]ἀποκτείναντες, τοὺς δὲ καταδιώξαντες, αὐτοὶ ἐνταῦθα ἔμενον, ὡς κατέχοντες τὸ ἄκρον· οἱ δ᾽ οὐ κατεῖχον, ἀλλὰ [2]μαστὸς ἦν ὑπὲρ αὐτῶν, παρ᾽ ὃν ἦν ἡ στενὴ [c]αὕτη ὁδὸς, ἐφ᾽ ᾗ ἐκάθηντο οἱ φύλακες. Ἔφοδος μέντοι αὐτόθεν ἐπὶ τοὺς πολεμίους ἦν, οἳ ἐπὶ τῇ φανερᾷ ὁδῷ ἐκάθηντο. [3]Καὶ τὴν μὲν νύκτα ἐνταῦθα διήγαγον·

5 Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα [d]ὑπέφαινεν, ἐπορεύοντο σιγῇ συντεταγμένοι ἐπὶ τοὺς πολεμίους· καὶ γὰρ ὁμίχλη ἐγένετο· ὥστε ἔλαθον ἐγγὺς προσελθόντες. Ἐπεὶ δὲ εἶδον ἀλλήλους, ἥ τε [4]σάλπιγξ [e]ἐφθέγξατο, καὶ [5]ἀλαλάξαντες [f]οἱ Ἕλληνες ἵεντο [g]εἰς τοὺς ἀνθρώπους· οἱ δ᾽ οὐκ ἐδέξαντο, ἀλλὰ [h]καταλιπόντες τὴν ὁδὸν, φεύγοντες [6]ὀλίγοι ἀπέθνησκον·

[b] καὶ τὰ] Abſunt hæc a MSS. Par. et Eton. ſervantur tamen in editis libris.
[c] αὕτη ὁδὸς] Suid. v. μαστὸς omittit αὕτη.
[d] ὑπέφαινεν] ἐτύγχανεν MS. Eton.
[e] ἐφθέγξατο] ἐπεφθέγξατο MS. Eton.
[f] οἱ Ἕλληνες deſunt in MS. Eton.
[g] εἰς τοὺς] ἐπὶ τοὺς MS. Eton.
[h] καταλιπόντες] λιπόντες MS. Guelf.

[1] Ἀποκτείναντες, τοὺς δὲ &c.] MSS. Eton. et Par. dant κατακαίνοντες, τοὺς δὲ &c. Et hanc quidem MStorum lectionem confirmat Suid. in v. Κατακαίνων: ubi citat locum hunc Xenoph. qui Cl. editorem latuit.

[2] Μαστὸς] Thom. Magiſter: Μαστὸς ἐπὶ γυναικός· μαζὸς δὲ (et μασθὸς) ἐπὶ ἀνδρός. Ita fere Phavor. qui vocis ejuſdem uſum metaphoricum etiam notavit: Μαστὸς, ἀκρώρεια, ἐξοχὴ ὄρους. Similiter Suidas, citato hoc Xen. loco, et omiſſo αὕτη ante ὁδός. Quod ſi μαστὸς recte monti tribuatur, quidni et flori πρόσωπον, Jac. i. 11? quam locutionem Apoſtolicam importune (dixerim, an imperite?) carpſerunt quidam interpretes. Iiſdem pari ratione damnanda eſt phraſis, ἕως τῆς ὀφρύος τοῦ ὄρους, Luc. iv. 29. et ὀρεινὴ ὀφρῦς Strab. lib. v. p. 366.

[3] Καὶ τὴν—διήγαγον·] Conſule p. 261. not. 8.

[4] Σάλπιγξ ἐφθέγξατο,] Pro mandato ducum p. 268. expoſito.

[5] Ἀλαλάξαντες] Vide p. 85. not. 1. et loca ibi citata.

[6] Ὀλίγοι] Supple μόνον: qua de ellipſi vide p. 167. not. 1.

εὔζωνοι γὰρ ἦσαν. Οἱ δ' [1]ἀμφὶ Χειρίσοφον, ἀκούσαντες τῆς σάλπιγγος, εὐθὺς ἵεντο ἄνω κατὰ τὴν φανερὰν ὁδόν· ἄλλοι δὲ τῶν στρατηγῶν κατὰ ἀτριβεῖς ὁδοὺς ἐπορεύοντο ᾗ ἔτυχον ἕκαστοι ὄντες, καὶ [i]ἀναβάντες ὡς ἐδύναντο, [k]ἀνίμων[2] ἀλλήλους τοῖς δόρασι· [3]καὶ οὗτοι πρῶτοι συνέμιξαν τοῖς προκαταλαβοῦσι τὸ χωρίον. Ξενοφῶν δὲ, ἔχων τῶν ὀπισθοφυλάκων τοὺς ἡμίσεις, ἐπορεύετο [4]ᾗπερ οἱ τὸν ἡγεμόνα ἔχοντες· (εὐοδωτάτη γὰρ ἦν τοῖς ὑποζυγίοις) τοὺς δ' ἡμίσεις ὄπισθεν τῶν ὑποζυγίων ἔταξε. Πορευόμενοι δ' ἐντυγχάνουσι λόφῳ ὑπὲρ τῆς ὁδοῦ, κατειλημμένῳ ὑπὸ τῶν πολεμίων, [5]οὓς ἢ ἀποκόψαι [l]ἦν ἀνάγκη, ἢ διεζεῦχθαι ἀπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων. Καὶ αὐτοὶ μὲν ἂν ἐπορεύθησαν, ᾗπερ οἱ ἄλλοι, τὰ δ' ὑποζύγια οὐκ ἦν ἄλλῃ ἢ ταύτῃ ἐκβῆναι. Ἔνθα δὴ παρακελευσάμενοι ἀλλήλοις, προσβάλλουσι πρὸς τὸν λόφον [6]ὀρθίοις τοῖς λόχοις, οὐ κύκλῳ, ἀλλὰ καταλι-

C. II. 6 7 8

[i] ἀναβάντες] ἐκβάντες Edd. vett. et MS. Guelf. [k] ἀνίμων] ἀνείμων MS. Par. et Suid. [l] ἦν ἀνάγκη] ἦν deest in MS. Eton.

[1] Ἀμφὶ Χειρίσοφον,] Respice p. 247. not. 3.

[2] Ἀνίμων] Phavor. Ἀνιμᾶν λέγεται, τὸ ἐπὶ ὑγροῦ τι ἀνέλκειν. Deinde idem, Ἀνίμων δόρασιν, ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλκον. Thom. Mag. Ἀνιμᾶν λέγεται ἐπὶ ὑγροῦ, μὴ ἀνέλκειν. Mœr. Att. Ἀνιμᾶν, Ἀττικῶς· ἀνέλκειν, Ἑλληνικῶς. Similiter Suidas; qui bis verba hæc Xenoph. citat: et primo quidem male legit ἀνείμων. Verbum hoc sensu etiam metaphorico adhibuit Noster Περὶ Ἱππ. fere medio, Ἐπειδὰν δὲ ἀνακουφίσῃ ἑαυτὸν εἰς τὴν ἀνάβασιν, τῇ μὲν ἀριστερᾷ ἀνιμάτω τὸ σῶμα, τὴν &c.

[3] Καὶ οὗτοι πρῶτοι &c.] Ita locum, fide MSti Eton. et Amasæi nixus, restitui. Sic infra Noster, καὶ οὗτοι πρῶτοι ἐπὶ τὸ ὄρος &c. In editis legitur hactenus, καὶ οὗτοι μόνοι πρῶτοι &c. Sed minus hæc ὁμοιοτέλευτα suavitati Xenophonteæ conveniunt.

[4] Ἧπερ] Scil. ὁδῷ, cujus casum rectum respicit mox εὐοδωτάτη. Videsis p. 243. not. 4.

[5] Οὓς ἢ ἀποκόψαι &c.] Sic fere supra p. 244. προκατείληπται γὰρ ἡμῖν ὁ ὑπὲρ τῆς καταβάσεως λόφος, καὶ οὐκ ἔστι παρελθεῖν, εἰ μὴ τούτους ἀποκόψομεν.

[6] Ὀρθίοις τοῖς λόχοις,] Phavorin. Καθόλου δὲ λέγεται πᾶν τάγμα ὄρθιον, ὃ ἂν τὸ βάθος ἔχῃ πλέον τοῦ μήκους. Sed, de his infra videbitur.

C. II. πόντες [1]ἄφοδον τοῖς πολεμίοις, εἰ βούλοιντο φεύγειν. [m]Καὶ ὁρῶντες αὐτοὺς ἀναβαίνοντας, ὅπῃ ἐδύναντο ἕκαστος, οἱ βάρβαροι, οὔτε ἐτόξευον, οὔτε ἔβαλλον ἐγγὺς ὁδοῦ προσιόντας, ἀλλὰ φυγῇ λείπουσι τὸ χωρίον.

9 Καὶ τοῦτόν τε παρεληλύθεισαν οἱ Ἕλληνες· [n]καὶ[2] ἕτερον ὁρῶσιν ἔμπροσθεν λόφον κατεχόμενον, ἐπὶ τοῦτον αὖθις ἐδόκει πορεύεσθαι. [3]Ἐννοήσας δ' ὁ Ξενοφῶν μή, εἰ ἔρημον [o]καταλείποι τὸν ἡλωκότα λόφον, καὶ πάλιν λαβόντες οἱ πολέμιοι ἐπιθοῖντο τοῖς ὑποζυγίοις παριοῦσιν, ([4]ἐπὶ πολὺ γὰρ ἦν τὰ ὑποζύγια, ἅτε διὰ στενῆς τῆς ὁδοῦ πορευόμενα) καταλείπει ἐπὶ τοῦ λόφου λοχαγοὺς [p]Κηφισόδωρον [q]Κηφισιφῶντος[4], [r]Ἀθηναῖον, καὶ Ἀρχαγόραν Ἀργεῖον φυγάδα· αὐτὸς δὲ

[m] καὶ ὁρῶντες αὐτοὺς—προσιόντας, ἀλλὰ] καὶ τέως μὲν αὐτοὺς ἀναβαίνοντας, ὅπῃ ἐδύναντο ἕκαστος, οἱ βάρβαροι ἐτόξευον καὶ ἔβαλλον, ἐγγὺς δ' οὐ προσίεντο, ἀλλὰ MSS. Par. Brod. et Eton. apud Zeun. ſed pro καὶ τέως MS. Eton. dat καί τι ὡς, et pro ὅπῃ MS. Par. ὅποι apud Hutchinſonum. [n] καὶ ἕτερον ὁρῶσιν] καὶ ἕτερον ὁρῶντες Edd. vett. MSS. Eton. et Guelf. ſed a cod. Guelf. abeſt καί. [o] καταλείποι] λείπει MS. Eton. [p] Κηφισόδωρον] Κηφεισόδωρον MS. Par. [q] Κηφισιφῶντος] Κηφισοφῶντος MS. Guelf. Κηφεισοφῶντος MS. Par. [r] Ἀθηναῖον, καὶ Ἀρχαγόραν] Ἀθηναῖον, καὶ Ἀμφικράτην Ἀμφιδήμου Ἀθηναῖον, καὶ Ἀρχ. MSS. Par. et Eton. apud Zeun. ſed καὶ ante Ἀμφικράτην deeſt in MS. Eton. apud Hutchinſonum.

[1] Ἄφοδον] Recte vocem hanc, pro ἄμφοδον repoſuit Leunclavius. Eſt autem ἄφοδος ἀναχώρησις vel ἀποχώρησις, ut contra ἔφοδος eſt ἐπέλευσις, auctoribus Suida et Phavor. Infra eadem occurret vox.

[2] Καὶ ἕτερον ὁρῶσιν &c.] In edit. Steph. locus ſic diſtinguitur —οἱ Ἕλληνες, καὶ ἕτερον ὁρῶσιν ἔμπροσθεν λόφον κατεχόμενον, ἐπὶ &c. Sed poſt κατεχόμενον omnino tollenda videtur τελεία στιγμή, et ὁρῶσι (tertii ſcil. caſus particip.) cum ἐδόκει conſtruendum. Sic fere paulo infra—τοῖς Ἕλλησιν, ὁρῶσι μὲν τὴν τοῦ ποταμοῦ τὴν δυσπορίαν, ὁρῶσι δὲ &c. Cæterum, pro αὖθις ante ἐδόκει legit Amaſæus εὐθὺς, quippe qui vertit, *ſine ulla cunctatione*. Vide p. 109. not. 1.

[3] Ἐννοήσας δ' ὁ Ξενοφῶν μή, &c.] Particip. illud cogitationem indicat cum ſuſpicione quadam animique ſolicitudine conjunctam. Sic ſupra p. 248. Καὶ τῶν Ἑλλήνων μάλα ἠθύμησάν τινες, ἐννοούμενοι μὴ τὰ &c. Et cognatum his nomen, p. 188. πρῶτον μὲν ἔννοια αὐτῷ ἐμπίπτει, τί &c.

[4] Ἐπὶ πολὺ] Una etiam voce ſcribitur ἐπιπολὺ &c. Videſis p. 223. not. 4. et p. 78. not. 4.

[5] Κηφισιφῶντος,] Reſpice p. 229. not. 1.

σὺν τοῖς λοιποῖς ἐπορεύετο ἐπὶ τὸν δεύτερον λόφον, [1] καὶ τῷ C. II.
αὐτῷ τρόπῳ καὶ τοῦτον [s] αἱροῦσιν. Ἔτι δ' αὐτοῖς τρίτος 10
μαστὸς [t] λοιπὸς ἦν πολὺ [2] ὀρθιώτατος, ὁ ὑπὲρ τῆς [3] ἐπὶ τῷ
πυρὶ [u] καταληφθείσης φυλακῆς τῆς νυκτὸς ὑπὸ τῶν [x] προ-
ελθόντων. Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς [y] ἦγον[4] οἱ Ἕλληνες, λείπουσιν
οἱ βάρβαροι ἀμαχητὶ τὸν μαστόν· ὥστε θαυμαστὸν γενέσθαι
πᾶσι, καὶ ὑπώπτευον δείσαντας αὐτοὺς μὴ κυκλωθέντες
πολιορκοῖντο, [z] ἀπολείπειν. Οἱ δ' ἄρα ἀπὸ τοῦ ἄκρου καθο-
ρῶντες τὰ ὄπισθεν γιγνόμενα, πάντες ἐπὶ τοὺς ὀπισθοφύ-
λακας ἐχώρουν.

Καὶ Ξενοφῶν μὲν σὺν τοῖς νεωτάτοις ἀνέβαινεν ἐπὶ τὸ 11
ἄκρον, τοὺς δ' ἄλλους ἐκέλευσεν [5] ὑπάγειν, ὅπως οἱ [6] τε-
λευταῖοι [a] λοχαγοὶ [b] προσμίξειαν· καὶ [c] προσελθόντας κατὰ
τὴν ὁδὸν [7] ἐν τῷ ὁμαλῷ θέσθαι τὰ ὅπλα [d] εἶπεν. Καὶ ἐν

[s] αἱροῦσιν] αἵρουσιν Edd. vett. MSS. Par. et Guelf. [t] λοιπὸς ἦν πολὺ ὀρθ.] ἦν λοιπὸς καὶ πολὺ ὀρθ. Zeun. qui ex MS. Guelf. recepit καί. [u] καταληφθείσης] καταλειφθείσης MS. Par. [x] προελθόντων] ἐθελόντων Junt. MSS. Par. Eton. et Guelf. a manu prima, sed in litura rescriptum est ἐλθόντων. Brodæus vult ἐθελοντῶν. [y] ἦγον] ἐγένοντο MSS. Par. Brod. Eton. et marg. Steph. [z] ἀπολείπειν] ἀπολιπεῖν MS. Par. [a] λοχαγοὶ] λόχοι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [b] προσμίξειαν] προμίξειαν MS. Par. [c] προσελθόντας] προελθόντες MS. Eton. [d] εἶπεν] εἶπε MS. Par.

[1] Καὶ τῷ αὐτῷ τρόπῳ καὶ &c.] Hostibus nimirum fuga dilapsis; uti supra p. 272.

[2] Ὀρθιώτατος, ὁ ὑπὲρ &c.] Sic MS. Eton. et libri editi. At Stephanus legendum censuit, ὀρθιώτερος, ἢ ὁ ὑπὲρ &c.

[3] Ἐπὶ τῷ πυρὶ καταληφθείσης &c.] Confer p. 270.

[4] Ἦγον] Quod verbum sine casu positum videre est p. 132. ubi vide scripta not. 3.

[5] Ὑπάγειν] *Modicum* quid et *lentum* hic sonare videtur; uti solent verba ab ista præpositione incipientia. Vide p. 259. not. 4. et p. 246. not. 6. Amasæus vertit *alios pedetentim usque eo consequi jussit &c.* quasi legisset ἕως non ὅπως.

[6] Τελευταῖοι λοχαγοὶ] Scil. Cephisodorus et Archagoras.

[7] Ἐν τῷ ὁμαλῷ θέσθαι τὰ &c.] Scil. χωρίῳ: qua de ellipsi vide p. 238. not. 5. Porro, θέσθαι τὰ ὅπλα dicuntur milites, cum locum sibi sumunt, ubi consistant: locutionem jam supra exposuimus p. 59. not. 3. Hos mox postea vocat συντεταγμένους.

C. II. τούτῳ τῷ χρόνῳ ἦλθεν Ἀρχαγόρας ὁ Ἀργεῖος πεφευγώς,
καὶ λέγει ὡς [1] ἀπεκόπησαν ἀπὸ τοῦ [e] πρώτου λόφου, καὶ ὅτι
τεθνᾶσι [f] Κηφισόδωρος καὶ [g] Ἀμφικράτης, καὶ ἄλλοι, ὅσοι
μὴ [h] ἁλλόμενοι κατὰ τῆς πέτρας πρὸς τοὺς ὀπισθοφύλακας
12 ἀφίκοντο. Ταῦτα δὲ διαπραξάμενοι οἱ βάρβαροι, ἧκον
ἐπ' [i] ἀντίπορον λόφον [2] τῷ μαστῷ· [k] καὶ Ξενοφῶν διελέγετο
αὐτοῖς δι' ἑρμηνέως περὶ σπονδῶν, καὶ τοὺς νεκροὺς ἀπῄτει.
Οἱ δ' ἔφασαν ἀποδώσειν, [3] ἐφ' ᾧ μὴ καίειν τὰς κώμας.
Συνωμολόγει ταῦτα ὁ Ξενοφῶν. [4] Ἐν ᾧ δὲ τὸ μὲν ἄλλο
στράτευμα παρῄει, οἱ δὲ ταῦτα διελέγοντο, [5] πάντες οἱ ἐκ
13 [l] τούτου τοῦ τόπου συνερρύησαν. Ἐνταῦθα ἵσταντο οἱ πολέ-
μιοι, καὶ ἐπεὶ ἤρξαντο καταβαίνειν ἀπὸ τοῦ μαστοῦ πρὸς τοὺς
ἄλλους, ἔνθα [6] τὰ ὅπλα ἔκειντο, ἵεντο δὴ οἱ πολέμιοι πολλῷ
πλήθει καὶ θορύβῳ· καὶ ἐπεὶ ἐγένοντο ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ

[e] πρώτου deest in MSS. Par. et Eton. [f] Κηφισόδωρος] Κηφισίδωρος Vulg. Κηφεισίδωρος MS. Par. apud Zeun. sed Κηφεισόδωρος apud Hutchinsonum. [g] Ἀμφικράτης] Ἰφικράτης MS. Eton. [h] ἁλλόμενοι] ἀλόμενοι MS. Par. [i] ἀντίπορον] ἀντίπρωρον Brodæi conject. [k] καὶ Ξενοφῶν] καὶ ὁ Ξενοφῶν MS. Eton. et Zeun. [l] τούτου deest in MS. Eton.

[1] Ἀπεκόπησαν] Videsis p. 271. not. 5.

[2] Τῷ μαστῷ·] Quem paulo ante deseruerant.

[3] Ἐφ' ᾧ] Alia alias est phraseos hujusce vis: sed adposite ad hunc locum Suidas, Ἐφ' ᾧ· ἐπὶ τούτῳ, i. e. *ea conditione*. Dein exemplum ex Polybio profert: Καὶ συνέθεντο μεθέξειν τῆς κοινῆς συμμαχίας, ἐφ' ᾧ λαμβάνειν κ' τάλαντα κατ' ἐνιαυτόν. Extant verba lib. iv. p. 298. edit. Par. ubi tamen rectius legitur συνέθετο. Thucyd. lib. i. cap. 113. σπονδὰς ποιησάμενοι ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας κομιοῦνται. Cæterum, in scriptura τοῦ καίειν consentiunt hic libri: de qua consule tamen dicta p. 248. not. 6.

[4] Ἐν ᾧ] Adi p. 108. not 3. et p. 132. not. 1.

[5] Πάντες οἱ ἐκ &c.] Muretus legit et distinguit hoc modo, πάντες, οἳ ἐκ τούτου τοῦ τόπου συνερρύησαν, ἐνταῦθα ἵσταντο, καὶ ἐπεὶ ἤρξαντο &c. ut utrumque referatur ad Græcos, sublatis vocibus οἱ πολέμιοι. Hujus mihi quidem placet conjectura.

[6] Τὰ ὅπλα ἔκειντο,] Adposite Eustath. ad Il. ψ'. p. 1300. observat κεῖται esse σύστοιχον verbo τίθεται. Confer p. 273. not. 7. Adde not. 2. proxime sequentem.

μαστῷ, ἀφ' οὗ Ξενοφῶν κατέβαινεν, ἐκυλίνδουν πέτρας, καὶ C. II.
ἑνὸς μὲν [m]κατέαξαν τὸ σκέλος· Ξενοφῶντα δὲ [1]ὁ ὑπασπιστής, ἔχων τὴν ἀσπίδα, ἀπέλιπεν· Εὐρύλοχος δὲ Λουσιεὺς Ἀρκὰς [n]προσέδραμεν αὐτῷ ὁπλίτης, καὶ πρὸ ἀμφοῖν [o]προβεβλημένος ἀπεχώρει, καὶ οἱ ἄλλοι [2]πρὸς τοὺς συντεταγμένους ἀπῆλθον.

Ἐκ δὲ τούτου πᾶν ὁμοῦ ἐγένετο [3]τὸ Ἑλληνικὸν, καὶ ἐσκήνη- 14
σαν αὐτοῦ ἐν πολλαῖς καὶ καλαῖς [p]οἰκίαις, καὶ [q]ἐπιτηδείοις δαψιλέσι· καὶ γὰρ οἶνος πολὺς ἦν, [r]ὥστε [4]ἐν λάκκοις κονιατοῖς εἶχον. Ξενοφῶν δὲ καὶ Χειρίσοφος διεπράξαντο, ὥστε λαβόντες [5]τοὺς νεκροὺς [s]ἀποδοῦναι τὸν ἡγεμόνα· καὶ πάντα ἐποίησαν τοῖς ἀποθανοῦσιν [6]ἐκ τῶν δυνατῶν, ὥσπερ [t]νομί-

m κατέαξαν] κατέαξε MS. Par. n προσέδραμεν] παρέδραμεν Edd. vett. et MS. Guelf. o προβεβλημένος] βεβλημένος MSS. Par. et Eton. p οἰκίαις deest in edd. vett. et MS. Guelf. q ἐπιτηδείοις] ἐπιτηδείαις Edd. vett. et MS. Guelf. r ὥστε] ὃν Suid. et ed. Castal. ὅν τ' Brodæus. s ἀποδοῦναι] ἀπέδοσαν MSS. Par. et Eton. t νομίζεται] νομίζεσθαι MS. Guelf. et edd. vett. excepta Castal.

1 Ὁ ὑπασπιστής,] Lexicon Gr. Lat. vetus: Ὑπασπιστής, *Protector, armiger.* Hesychio idem est, βοηθὸς δορυφόρος, ὑπηρέτης. Phavor. Ὑπασπισταί, δορυφόροι, (sic Suid. etiam) παρὰ τὴν ἀσπίδα· ἢ καὶ βοηθοὶ καὶ ὑπηρέται.

2 Πρὸς τοὺς συντεταγμένους] Eos nimirum, quos supra paulo θέσθαι τὰ ὅπλα jusserat Xenophon; apud quos etiam τὰ ὅπλα ἔκειντο. Itaque ii, qui eo jubente, τὰ ὅπλα ἔθεντο, quamvis ἀπραξίαν quandam agerent, tamen ad rem gerendam stabant accincti.

3 Τὸ Ἑλληνικὸν,] Respice p. 9. not. 2.

4 Ἐν λάκκοις κονιατοῖς] Scholiastes ad Aristoph. Ἐκκλ. ver. 154. Ἀθηναῖοι, καὶ οἱ ἄλλοι τῶν Ἑλλήνων, ὀρύγματα ὑπὸ τὴν γῆν ποιοῦντες εὐρύχωρα καὶ στρογγύλα καὶ τετράγωνα, καὶ ταῦτα κονιῶντες, οἶνον ὑπεδέχοντο καὶ ἔλαιον εἰς αὐτά· καὶ ταῦτα λάκκους ἐκάλουν. Ita Suid. et Phavor. Lexicon Gr. Lat. vet. Λάκκος, *Lacuna, laccus, cisterna.*

5 Τοὺς νεκροὺς] Sic alias sæpe οἱ νεκροὶ valent νεκρῶν σώματα. Supra paulo, p. 274. καὶ τοὺς νεκροὺς ἀπῄτει. Κύρ. Παιδ. p. 504. —ἡ γυνὴ, ἀνελομένη τὸν νεκρὸν, &c. Thucyd. lib. i. cap. 63. καὶ τοὺς νεκροὺς,—ἀπέδοσαν &c.

6 Ἐκ τῶν δυνατῶν,] Eodem sensu dicitur p. 31. ἢ δυνατὸν, et p. 172. ὡς δυνατόν. Thucyd. lib. vii. cap. 74. ὅπως ξυσκευάσαιντο

C. II. ζεται ἀνδράσιν ἀγαθοῖς. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ἄνευ ἡγεμόνος
15 ἐπορεύοντο· μαχόμενοι δὲ οἱ πολέμιοι, καὶ [1]ὅπῃ εἴη στενὸν χωρίον προκαταλαμβάνοντες, ἐκώλυον τὰς παρόδους. Ὁπότε μὲν οὖν τοὺς πρώτους κωλύοιεν, Ξενοφῶν ὄπισθεν ἐκβαίνων πρὸς τὰ ὄρη, ἔλυε τὴν ἀπόφραξιν τῆς [u]παρόδου τοῖς πρώτοις, ἀνωτέρω πειρώμενος [x]γίγνεσθαι τῶν κωλυόντων· [y]ὁπότε δὲ τοῖς ὄπισθεν ἐπιθοῖντο, Χειρίσοφος ἐκβαίνων, καὶ πειρώμενος ἀνωτέρω γίγνεσθαι τῶν κωλυόντων, ἔλυε τὴν ἀπόφραξιν τῆς παρόδου τοῖς ὄπισθεν. [2]Καὶ ἀεὶ [z]οὗτοι
16 ἐβοήθουν ἀλλήλοις, καὶ ἰσχυρῶς ἀλλήλων [a]ἐπεμελοῦντο. Ἦν δὲ ὁπότε καὶ αὐτοῖς τοῖς ἀναβᾶσι πολλὰ πράγματα παρεῖχον οἱ βάρβαροι πάλιν καταβαίνουσιν· ἐλαφροὶ γὰρ ἦσαν, ὥστε καὶ ἐγγύθεν φεύγοντες ἀποφεύγειν· [3]οὐδὲν γὰρ ἄλλο εἶχον, ἢ τόξα καὶ σφενδόνας. Ἄριστοι δὲ τοξόται ἦσαν· εἶχον δὲ τόξα ἐγγὺς τριπήχη, τὰ δὲ τοξεύματα πλέον [b]ἢ διπήχη· εἷλκον δὲ τὰς νευρὰς, ὁπότε τοξεύοιεν, [c]πρὸς[4] τὸ κάτω τοῦ τόξου, [5]τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προβαίνοντες.

[u] παρόδου] ὁδοῦ MS. Eton. et marg. Steph. [x] γίγνεσθαι] γίνεσθαι MS. Par. [y] ὁπότε δὲ τοῖς—κωλυόντων] desunt hæc omnia in MS. Eton. [z] οὗτοι] οὕτως Zeun. ex MSS. Par. Eton. marg. Steph. et verſione Amaſæi. [a] ἐπεμελοῦντο] ἐπεμέλοντο MS. Par. [b] ἢ διπήχη] ἦν διπήχη MS. Eton. [c] πρὸς τὸ κάτω] πρὸς τῷ κάτω MS. Guelf.

ὡς ἐκ τοῦ δυνατῶν &c. vertuntur, *ut pro præſenti facultate* &c. Idem lib. ii. cap. 3. Ἐπεὶ δὲ ὡς ἐκ τῶν δυνατῶν—i. e. *Poſtquam autem pro facultate* &c. Eodem fere recidunt εἰς τὸ δυνατὸν, εἰς δυναμὶν &c.

[1] Ὅπη] Thom. Magiſt. Ὅπου, καὶ Ὅπη, διὰ τοῦ η, ἐπὶ στάσεως τίθεται· Ὅποι, διὰ τοῦ ο καὶ ι, ἐπὶ κινήσεως. Hujus bina exſtant exempla p. 253. et alibi paſſim.

[2] Καὶ ἀεὶ οὗτοι] MSti Eton. lectionem ſecutus Amaſæus, vertit, *atque ita alter &c.*

[3] Οὐδὲν γὰρ ἄλλο εἶχον, ἢ τόξα &c.] De his Diodor. Sic. lib. xiv. p. 257. Ἦσαν δὲ οὗτοι—τὰ κατὰ πόλεμον ἀσκοῦντες, μάλιστα δ' ἐκπονοῦντες σφενδόναις ὡς μεγίστους λίθους ἐμβάλλειν, καὶ τοξεύμασι ὑπερμεγέθεσι χρῆσθαι.

[4] Πρὸς τὸ κάτω] Scil. μέρος. Videſis p. 43. not. 5.

[5] Τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προβαίνοντες.] Amaſæus vertit, *applicato lævo*

[1]Τὰ δὲ τοξεύματα ἐχώρει διὰ τῶν ἀσπίδων καὶ διὰ τῶν θωράκων· [2]ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οἱ Ἕλληνες [d]ἐπιλαβόμενοι ἀκοντίοις, ἐναγκυλῶντες. Ἐν τούτοις τοῖς χωρίοις οἱ Κρῆτες χρησιμώτατοι ἐγένοντο· ἦρχε δὲ αὐτῶν Στρατοκλῆς Κρής. C. II.

[3]Ταύτην δ᾽ αὖ τὴν ἡμέραν ηὐλίσθησαν ἐν ταῖς κώμαις ταῖς ὑπὲρ τοῦ πεδίου τοῦ [e]παρὰ τὸν Κεντρίτην ποταμὸν, εὖρος ὡς δίπλεθρον, ὃς ὁρίζει τὴν Ἀρμενίαν καὶ τὴν τῶν Καρδούχων χώραν· καὶ οἱ Ἕλληνες [4]ἐνταῦθα [f]ἀνεπαύ- C. III.

[d] ἐπιλαβόμενοι] ἐπεὶ λάβοιεν MSS. Par. et Brod. [e] παρὰ τὸν] κατὰ τὸν MSS. Brod. [f] ἀνεπαύσαντο] ἀνεπαύσαντο ἄσμενοι, ἰδόντες πεδίον MSS. Brod. Par. et Eton.

pede: Leuncl. *pedem finiſtrum adplicantes*; quam fatetur hic non eſſe uſitatæ lectionis interpretationem, ſed hujuſce τῷ ἀριστερῷ ποδὶ προσβάλλοντες. Sic enim ſcribi debere cenſuit. Ipſe, ſi quid mutandum, malim προτείνοντες.

[1] Τὰ δὲ τοξεύματα &c] Diodor. Sic. loco cit. τὰ γὰρ βέλη μείζω καθεστῶτα δυοῖν πηχῶν ἔδυνε διά τε τῶν ἀσπίδων καὶ θωράκων.—

[2] Ἐχρῶντο δὲ αὐτοῖς οἱ &c.] Diodor. ibid. Οὕτω γὰρ φασὶ μεγάλοις κεχρῆσθαι οἰστοῖς, ὥστε τοὺς Ἕλληνας ἐναγκυλοῦντας τὰ ῥιπτόμενα βέλη, τούτοις σαυνίοις χρωμένους ἐξακοντίζειν. Ubi Steph. et Rhodom. pariter monent, ὡς inferendum ante σαυνίοις. Eadem itidem ante ἀκοντίοις, apud hunc locum, intelligenda eſt particula. Cæterum, ἐναγκυλῶντες lexica non agnoſcunt. Ἀγκύλη autem Heſychio dicitur ἀκόντιον: Suidæ itidem et Phavor. εἶδος ἀκοντίου. J. Poll. lib. i. ſegm. 136. ἡ θήκη τοῦ δόρατος, δορoθήκη· καὶ τὰ μέρη, τὸ μὲν τέλος, σαυρωτήρ· τὸ δὲ μέσον, ἀγκύλη. Scholiaſtes ad Euripid. Oreſt. ver. 1477. Ἀγκύλας, τὰ ἀκόντια, inquit, ἀπὸ τοῦ ἐπηγκυλίσθαι· ἢ διότι ἀπὸ τῆς μετὰ μέσου ἀγκύλης λαμβανόμενοι ῥίπτουσιν. Cujus ex mente ἀγκύλη recte exponi poſſe videtur λαβὴ ἀκοντίου, ſive *anſa, amentum* jaculi medio adligatum, pro regitur et emittitur. Hoc certe ſenſu ſumitur Strab. lib. iv. p. 301. ἔστι δέ τι καὶ γρόσφῳ ἐοικὸς ξύλον, ἐκ χειρὸς, οὐκ ἐξ ἀγκύλης, ἐφιέμενον, &c. i. e. —*quod non amento, ſed e manu &c.* Atque adeo ἐναγκυλοῦντες hic loci commode redditur *amentiantes*, ſcil. τὰ τοξεύματα, ut jaculorum præſtarent uſum.

[3] Ταύτην δ᾽ αὖ τὴν &c.] Adi p. 108. not. 10. et p. 261. not. 8.

[4] Ἐνταῦθα ἀνεπαύσαντο·] MS. Eton. poſt ἀνεπαύσαντο addit ἄσμενοι ἰδόντες πεδίον: quæ non ex auctoris, opinor, ſed librarii cujuſdam calamo fluxere.

C. III. σαντο· ἀπεῖχε δὲ τ' ὀρέων ὁ ποταμὸς [g] ὡς ἐξ ἢ ἑπτὰ στάδια
2 τῶν Καρδούχων. Τότε μὲν οὖν ηὐλίσθησαν μάλα ἡδέως, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔχοντες, [1] καὶ πολλὰ τῶν παρεληλυθότων πόνων μνημονεύοντες. [2] Ἑπτὰ γὰρ ἡμέρας, ὅσας περ ἐπορεύθησαν διὰ τῶν Καρδούχων, πάσας μαχόμενοι διετέλεσαν, καὶ ἔπαθον κακὰ [h] οἷα οὐδὲ τὰ σύμπαντα ὑπὸ βασιλέως καὶ Τισσαφέρνους. Ὡς οὖν ἀπηλλαγμένοι τούτων, ἡδέως [3] ἐκοιμήθησαν.
3 Ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ ὁρῶσιν [i] ἱππέας πέραν τοῦ ποταμοῦ ἐξωπλισμένους, ὡς κωλύσοντας διαβαίνειν· πεζοὺς δ' ἐπὶ ταῖς ὄχθαις παρατεταγμένους ἄνω τῶν ἱππέων, ὡς κωλύσοντας εἰς τὴν Ἀρμενίαν ἐκβαίνειν.
4 Ἦσαν δὲ οὗτοι Ὀρόντου καὶ Ἀρτούχου, Ἀρμένιοι καὶ [k] Μυγδόνιοι καὶ Χαλδαῖοι μισθοφόροι. Ἐλέγοντο δὲ οἱ Χαλδαῖοι ἐλεύθεροι καὶ ἄλκιμοι εἶναι· ὅπλα δ' εἶχον [4] γέρρα μακρὰ καὶ λόγχας. Αἱ δὲ ὄχθαι αὗται, ἐφ' ὧν παρατεταγμένοι οὗτοι ἦσαν, τρία ἢ τέτταρα πλέθρα ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἀπ-

[g] ὡς ἐξ ἢ] ὡς abest ab MSS. Par. et Eton. [h] οἷα] ὅσα MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [i] ἱππέας πέραν] ἱππέας τοῦ πέραν MS. Eton. [k] Μυγδόνιοι] Μαρδόνιοι MSS. Brod. Par. Eton. et Guelf. sed hic supra scripta est vulgata.

[1] Καὶ πολλὰ τῶν &c.] "Vulgo enim dicitur, (inquit Cic. de Fin. lib. ii. cap. 32.) *Jucundi acti labores:* nec male Euripides: concludam, si potero, Latine: Græcum enim hunc versum nostis omnes:

"*Suavis laborum est præteri-*
"*torum memoria.*"

At aliud sonat versus, qui solet ex Euripid. Orest. huc adduci: videsis istius tragœdiæ ver. 213. Cæterum, πολλὰ similiter pro πολὺ posuit Noster Κύρ. Παιδ. p. 197. πολλὰ μὲν ἐπαινέσαντες, πολλὰ δὲ &c. Et Græcorum more Virgil. Georg. lib. iv. ver. 301. *Multa reluctanti &c.* ubi Servius: *Multa* pro *multum,* nomen pro adverbio. Eadem vox adverbialiter ponitur Matt. ix. 14. pro πολλάκις. Phavor. Πολλὰ πρωτότυπόν ἐστι τοῦ πολλάκις.

[2] Ἑπτὰ γὰρ ἡμέρας &c.] Diodor. Sic. loco sæpe cit. Οἱ δὲ Ἕλληνες ἐφ' ἑπτὰ μὲν ἡμέρας διεπορεύοντο τὰ τῶν Καρδούχων ὄρη, πολλὰ πάσχοντες &c.

[3] Ἐκοιμήθησαν.] Videsis p. 115. not. 3.

[4] Γέρρα] Consule Indic. voc. Persic. Κύρ. Παιδ. nostræ adjectum.

εἶχον· ὁδὸς δὲ μία [l]ἡ ὁρωμένη ἦν ἄγουσα ἄνω, ὥσπερ χειροποίητος· [m]ταύτῃ ἐπειρῶντο διαβαίνειν οἱ Ἕλληνες. Ἐπεὶ C. III. 5
δὲ πειρωμένοις τό, τε ὕδωρ [1]ὑπὲρ τῶν μαστῶν ἐφαίνετο, καὶ [n]τραχὺς ἦν ὁ ποταμὸς μεγάλοις λίθοις καὶ ὀλισθηροῖς, καὶ οὔτε ἐν τῷ ὕδατι τὰ ὅπλα ἦν ἔχειν· [2]εἰ δὲ μή, ἥρπαζεν ὁ ποταμός· ἐπί τε τῆς κεφαλῆς τὰ ὅπλα εἴ τις φέροι, γυμνοὶ [o]ἐφέροντο πρὸς τὰ τοξεύματα καὶ τὰ ἄλλα βέλη· [3]ἀνεχώρησαν οὖν, καὶ αὐτοῦ ἐστρατοπεδεύσαντο παρὰ τὸν ποταμόν.

Ἔνθα δὲ αὐτοὶ [4]τὴν πρόσθεν νύκτα ἦσαν ἐπὶ τοῦ ὄρους, 6

[l] ἡ ὁρωμένη] ἡ deest in MS. Eton. [m] ταύτῃ] ταύτην MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [n] τραχὺς] ταχὺς Edd. vett. et MS. Guelf. [o] ἐφέροντο] ἐγίγνοντο MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Ὑπὲρ τῶν μαστῶν] Ultima de voce dictum est p. 270. not. 2. Addam hic liceat, nugari Grammaticos, cum μαστὸς mulierum, virorum μασθὸς esse statuant. J. Poll. lib. ii. segm. 162. Τὰ δ᾽ ἐπὶ τοῖς στέρνοις, μαστοί· ἀφ᾽ ὧν καὶ τὰ τῆς γῆς ὑπερέχοντα, μαστοὶ κέκληνται. Hæc de pectore ἀνθρώπων generatim: deinde, Οἱ δὲ μαστοὶ, inquit, καὶ τιτθοὶ καλοῦνται, καὶ τιτθία· μάλιστα δὲ ἐπὶ γυναικῶν.

[2] Εἰ δὲ μή,] Elegans est et elliptica phrasis, cujus exemplum adfert Budæus Comm. L. G. p. 991. ex Demosth. περὶ παραπρεσ. Ὁ μὲν τοίνυν ὑπὲρ ὑμῶν γράψας μὴ ἄγειν ἐν τῷ πολέμῳ πρὸς Φίλιππον ὅπλα, εἰ δὲ μή, θανάτῳ ζημιοῦσθαι, ἀπόλωλε, καὶ ὕβρισται. Quo loco, inquit, εἰ δὲ μὴ significat, εἰ δὲ μὴ πειθαρχήσει, i. e. quod si non pareat. Huic addo Thucyd. lib. ii. cap. 5. τά τε ἔξω ἔλεγον αὐτοῖς μὴ ἀδικεῖν· εἰ δὲ μή, καὶ αὐτοὶ &c. ubi εἰ δὲ μὴ valet, *quod si non pareant*, vel *non ab injuria—abstineant.* Et Ælian. V. H. lib. xiii. cap. 42. οὐκ ἔφη βελτίονας ἔχειν τῶν ἔργων τοὺς λόγους· εἰ δὲ μή, &c. Ad quem locum Cl. Perizon. adduxit Dion. Chrysost. verba hæc, quæ extant Orat. xi. p. 178. Ἃ οὐδέποτ᾽ ἂν ἐποίησεν Ἀχιλλεύς, μὴ ἀπόπληκτος ὤν· εἰ δὲ μή, &c. i. e. *sin autem aliter se res haberet*, vel, *sin etiam facturus id fuisset* &c. Sic et apud hunc Xenophontis locum, εἰ δὲ μή, non ad verba, sed ad sensum refertur; ut exponas, *sin esset autem ut quis arma, flumen dum trajiciebat, gestaret.* Adde Matt. ix. 17.

[3] Ἀνεχώρησαν οὖν,] Sic recte edd. vett. omnes et MSS. Eton. et Guelf. In Steph. deest particula οὖν. Videsis p. 190. not. 4. et p. 57. not. 3.

[4] Τὴν πρόσθεν νύκτα ἦσαν &c.]

C. III. ἑώρων τοὺς Καρδούχους πολλοὺς συνειλεγμένους [p] σὺν τοῖς ὅπλοις. Ἐνταῦθα δὴ πολλὴ ἀθυμία ἦν τοῖς Ἕλλησιν, [1] ὁρῶσι μὲν τοῦ ποταμοῦ τὴν δυσπορίαν, ὁρῶσι δὲ τοὺς διαβαίνειν κωλύσοντας, ὁρῶσι δὲ τοῖς διαβαίνουσιν ἐπικεισομένους τοὺς Καρδούχους ὄπισθεν. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν
7 καὶ τὴν νύκτα [q] ἔμενον ἐν πολλῇ ἀπορίᾳ ὄντες. Ξενοφῶν δὲ [2] ὄναρ εἶδεν· ἔδοξεν ἐν πέδαις δεδέσθαι, [3] αὗται δὲ αὐτῷ [r] αὐτόματοι [s] περιῤῥαγῆναι, ὥστε λυθῆναι, [t] καὶ διαβαίνειν [4] ὁπόσον ἐβούλετο. Ἐπεὶ δὲ [5] ὄρθρος ἦν, ἔρχεται πρὸς τὸν Χειρίσοφον, καὶ λέγει ὅτι ἐλπίδας ἔχει καλῶς ἔσεσθαι· καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὸ ὄναρ. Ὁ δὲ ἥδετό τε καὶ ὡς τάχιστα, ἕως ὑπέφαινεν, ἐθύοντο πάντες παρόντες οἱ στρατηγοί· [6] καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ ἦν εὐθὺς ἀπὸ τοῦ πρώτου. Καὶ ἀπιόντες ἀπὸ τῶν ἱερῶν οἱ στρατηγοὶ καὶ λοχαγοὶ παρήγγελλον τῇ στρατιᾷ

p σὺν τοῖς] ἐν τοῖς MS. Par. et marg. Steph. σὺν abest ab edd. vett. et in MS. Guelf. additum est a manu recentiori. q ἔμενον] ἔμειναν MS. Par. r αὐτόματοι] αὐτόμαται MS. Par. s περιῤῥαγῆναι] περιῤῥυῆναι MSS. Par. et Eton. t καὶ διαβαίνειν] καὶ deest in Junt. et MS. Guelf.

Sic editi, quos videre contigit, omnes. MS. Eton. dat τὴν πρώτην νύκτα ἦσαν, ἑώρων &c. omissis ἐπὶ τοῦ ὄρους.

1 Ὁρῶσι μὲν &c.] Haud parum venustatis et ἐμφάσεως repetitum orationi participium conciliat: deque eodem elegantiæ fonte fluxerunt, quæ legas licet p. 246. νῦν εἰς τὴν Ἑλλάδα &c.

2 Ὄναρ εἶδεν·] Adi p. 187. not. 1. Artemid. lib. ii. cap. 52. et Cicer. de Divin. lib. ii. cap. 58. et seq.

3 Αὗται] Scil. ἐδόκουν, vel ἐφαίνοντο. Hujusmodi ellipsis extat Ælian. V. H. lib. ix. cap. 24. καὶ γάρ τοι Συβαρίταις πᾶσιν ἔργον ἦν τρυφᾶν, καὶ τῷ βίῳ διαῤῥεῖν· ὁ δὲ Σμινδυρίδης καὶ πλέον: ubi ex præcedentibus petas oportet verbum, quocum *Smindyrides* construatur: nempe, ἐτρύφα vel διήῤῥει scil. τῷ βίῳ.

4 Ὁπόσον &c.] Rectius forsan, ὅποι ἂν βούλοιτο.

5 Ὄρθρος] Videsis p. 134. not. 3.

6 Καὶ τὰ ἱερὰ &c.] Confer p. 127. not. 1. Cæterum, cum πρώτου mox sequente intellige χρόνου: quod supra deesse monuimus p. 209. not. 1.

ἀριστοποιεῖσθαι. [u]Ἀριστῶντι δὲ τῷ Ξενοφῶντι [x]προσετρεχέτον C. III. 8
[y]δύο νεανίσκω· ᾔδεσαν γὰρ πάντες ὅτι ἐξείη αὐτῷ καὶ ἀριστῶντι καὶ δειπνοῦντι προσελθεῖν· καὶ, εἰ [z]καθεύδοι, ἐπεγείραντα εἰπεῖν, [a]εἴτι τις ἔχοι [1]τῶν πρὸς τὸν πόλεμον· καὶ τότε ἔλεγον ὅτι τυγχάνοιεν φρύγανα συλλέγοντες ὡς ἐπὶ πῦρ, κἄπειτα κατίδοιεν ἐν τῷ πέραν [b]ἐν ταῖς πέτραις καθηκούσαις ἐπ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν γέροντά τε, καὶ [c]γυναῖκα, καὶ [2]παιδίσκας ὥσπερ [3]μαρσίππους ἱματίων κατατιθεμένους ἐν πέτρᾳ ἀντρώδει.
9 Ἰδοῦσι δέ σφισι δόξαι ἀσφαλὲς εἶναι [d]διαβῆναι· οὐδὲ γὰρ τοῖς πολεμίοις ἱππεῦσι πρόσβατον εἶναι κατὰ τοῦτο. Ἐκδύντες δ', ἔφασαν ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια [e]γυμνὰ[4] ὡς [f]νευσούμενοι διαβαίνειν· πορευόμενοι δὲ, πρόσθεν [g]διαβῆναι πρὶν βρέξαι τὰ

[u] ἀριστῶντι δὲ] καὶ ἀριστῶντι MS. Eton. [x] προσετρεχέτον] προσέτρεχον MSS. Par. Eton. et marg. Steph. προετρεχέτον Edd. vett. et MS. Guelf. [y] δύο] δύω Ed. Caſtal. [z] καθεύδοι] καθεύδει Suid. v. ἐξείη. [a] εἴτι τις ἔχοι τ. πρ. τὸν πόλ.] εἴ τίς τι ἔχοι πρὸς πόλ. Suid. εἴ τίς τι ἔχοι τῶν πρὸς πόλ. MS. Guelf. [b] ἐν ταῖς πέτραις] ταῖς abeſt a MS. Eton. [c] γυναῖκα] γυναῖκας MS. Eton. [d] διαβῆναι] διαβαίνειν MS. Eton. [e] γυμνὰ] γυμνοὶ MSS. Par. Eton. marg. Steph. Suid. et Phavorin. [f] νευσούμενοι] σπευσόμενοι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [g] διαβῆναι πρὶν βρ.] διαβαίνειν βρ. MS. Eton.

[1] Τῶν πρὸς τὸν &c.] Lege p. 93. not. 2.

[2] Παιδίσκας] Thom. Magiſt. Παιδίσκην, καὶ τὴν ἐλευθέραν, καὶ τὴν δούλην, Ἀττικοί.—ἐπὶ μόνης δὲ τῆς δούλης, οἱ ἁπλῶς Ἕλληνες χρῶνται τῇ παιδίσκῃ. Similiter Mœris Attic.

[3] Μαρσίππους] MS. Eton. et edd. vett. μαρσίπους, cum ſimplici π. Sic et Suidas in v. Μάρσιπος, ad quam locum hunc Xenophonteum adducit. J. etiam Pollux lib. vii. ſegm. 79. Καὶ φασκώλους δὲ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ, τὰ τῶν ἱματίων ἀγγεῖα, καὶ θυλάκους· Ξενοφῶν δὲ, καὶ μαρσίπους ἱματίων εἶπε: et ſic fere idem lib. x. ſegm. 138.

[4] Γυμνὰ ὡς νευσούμενοι] MS. Eton. γυμνοὶ ὡς σπευσόμενοι. Non male quidem, quod ad primam vocem; ſed ultimam recte repræſentant libri editi. Suid. et Phavor. Νευσούμενοι, κολυμβήσοντες· Ξενοφῶν· Ἐκδύντες, ἔχοντες τὰ ἐγχειρίδια γυμνοὶ ὡς νευσούμενοι, ἐπειρῶντο διαβαίνειν. Uterque, omiſſo ἔφασαν, ad ſupplendam ſententiam τῷ διαβαίνειν præpoſuerunt ἐπειρῶντο.

C. III. αἰδοῖα· καὶ διαβάντες, καὶ λαβόντες τὰ ἱμάτια, πάλιν ἥκειν.

10 Εὐθὺς οὖν ὁ Ξενοφῶν αὐτός τε [h] ἔσπενδε[1], καὶ τοῖς νεανίσκοις ἐγχεῖν ἐκέλευσε, καὶ εὔχεσθαι τοῖς φήνασι θεοῖς τά τε ὀνείρατα καὶ τὸν πόρον, καὶ τὰ λοιπὰ ἀγαθὰ ἐπιτελέσαι. Σπείσας δὲ, [i] εὐθὺς μὲν ἦγε τοὺς νεανίσκους παρὰ τὸν Χειρίσοφον· καὶ διηγοῦνται ταῦτα.

11 Ἀκούσας δὲ [k] ὁ Χειρίσοφος, σπονδὰς ἐποίει. Σπείσαντες δὲ, τοῖς μὲν ἄλλοις παρήγγελλον συσκευάζεσθαι, αὐτοὶ δὲ συγκαλέσαντες τοὺς στρατηγοὺς, [l] ἐβουλεύσαντο ὅπως ἂν κάλλιστα διαβαῖεν, [2] καὶ τούς τε [m] πρόσθεν νικῷεν, καὶ [3] ὑπὸ τῶν ὄπισθεν μηδὲν κακὸν πάσχοιεν.

12 Καὶ ἔδοξεν αὐτοῖς Χειρίσοφον μὲν ἡγεῖσθαι, καὶ διαβαίνειν ἔχοντα τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος, τὸ δὲ ἥμισυ [n] ὑπομένειν σὺν Ξενοφῶντι· τὰ δὲ ὑποζύγια [4] καὶ τὸν ὄχλον ἐν μέσῳ τούτων διαβαίνειν. Ἐπεὶ δὲ [o] καλῶς ταῦτα

[h] ἔσπενδε] ἔσπευδε MSS. Par. et Guelf. [i] εὐθὺς μὲν] μὲν deest in Junt. MSS. Eton. et Guelf. [k] ὁ Χειρίσοφος] καὶ ὁ Χειρίσοφος Zeun. ex MSS. Eton. et Guelf. [l] ἐβουλεύσαντο] ἐβουλεύοντο MS. Par. [m] πρόσθεν] ἔμπροσθεν MSS. Par. et Eton. [n] ὑπομένειν] ἔτι ὑπομένειν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [o] καλῶς ταῦτα] ταῦτα καλῶς MS. Guelf.

[1] Ἔσπενδε, καὶ—ἐγχεῖν &c.] Etymol. M. Σπένδω, σημαίνει τὸ μετὰ θυσιῶν φιλιοῦμαι καὶ καταλλάσσομαι καὶ θεῷ καὶ ἀνθρώποις. Phavor. Σπονδὴ, ὁ ἐπιχεόμενος ταῖς θυσίαις οἶνος· σπονδὰς, ἐκχύσεις οἴνου. Adde Suid. supra cit. p. 95. not. 1. Vino nempe Græci ad libationes plerumque utebantur; uti passim testatur Homerus: adeo ut plene diceretur ἔσπενδε οἴνῳ. Ἐγχεῖν etiam solemne est in sacrificiis verbum. Vini utique in pocula huic usui destinata ubi adfatim infuderant, aliquantum mox deorum in honorem effundebant. Plene Aristoph. Εἰρ. ver. 1102. Ἔγχει δὴ σπονδὴν &c. Cum autem libationes cum precibus fere conjungi solerent, rite sequitur illud εὔχεσθαι. Plura qui desiderat, adeat velim Archæol. Gr. lib. ii. cap. 4.

[2] Καὶ τούς τε πρόσθεν &c.] Orontæ scil. et Artuchi copias, de quibus p. 278.

[3] Ὑπὸ τῶν ὄπισθεν &c.] Scil. a Carduchis, quorum meminit p. 280.

[4] Καὶ τὸν ὄχλον] Videsis p. 239. not. 2.

εἶχεν, ἐπορεύοντο· ἡγοῦντο δὲ οἱ νεανίσκοι, ἐν ἀριστερᾷ ἔχον- C. III.
τες τὸν ποταμόν· ὁδὸς δ' ἦν ἐπὶ τὴν διάβασιν ὡς [p] τέτταρα
στάδια.

Πορευομένων δ' αὐτῶν [1] ἀντιπαρῄεσαν αἱ τάξεις τῶν ἱπ- 13
πέων. [q] Ἐπεὶ δ' [2] ἦσαν κατὰ τὴν διάβασιν καὶ τὰς
ὄχθας τοῦ ποταμοῦ, [3] ἔθεντο τὰ ὅπλα, καὶ αὐτὸς πρῶτος
Χειρίσοφος [r] ἐστεφανωμένος [4] καὶ ἀποδὺς ἐλάμβανε τὰ ὅπλα,
καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶσι παρήγγελλε· καὶ τοὺς λοχαγοὺς ἐκέ-
λευεν ἄγειν [5] τοὺς λόχους ὀρθίους, τοὺς μὲν ἐν ἀριστερᾷ, τοὺς
δὲ ἐν δεξιᾷ ἑαυτοῦ. Καὶ οἱ μὲν μάντεις [6] ἐσφαγιάζοντο 14

p τέτταρα στάδια] τέτταρες στάδιοι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. q ἐπεὶ δ'] ἐπειδὴ δὲ MS. Eton. r ἐστεφανωμένος] στεφανωσάμενος MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

1 Ἀντιπαρῄεσαν αἱ τάξεις &c.] Quas supra memorat p. 278. Cæterum, verbum illud lexicis est ignotum.

2 Ἐπεὶ δ' ἦσαν &c.] Adi Polyæn. lib. i. extr.

3 Ἔθεντο τὰ ὅπλα,] Leunclav. vertit *arma ponunt*; et sic fere Amasæus. Minus recte; nisi qui armati consistunt, nec tamen re ipsa pugnant, ii proprie arma ponere dicantur. Quod autem de Chirisopho mox infra dicitur ἐλάμβανε τὰ ὅπλα, nihil inde præsidii illorum accedit interpretationi: quippe quia de eo id tum demum dicitur, cum prius vestem, et proinde arma, posuisset. Itaque hic loci sonare videtur phrasis vel simpliciter *armati substiterunt*, vel *aciei instruendæ, ducumque* adeo mandatorum accipiendorum, *causa*. Vide p. 274. not. 6.

4 Ἐστεφανωμένος] Dicitur is forsan ἐστεφανωμένος, quod modo rem sacram fecerat; nam veteres coronatos sacrificasse, satis notum est: nisi mavis illum ominis boni causa coronam, lætitiæ utique et victoriæ quasi animo præceptæ indicium, sumpsisse. Consule, εἴ γε δοκεῖ, quæ viri docti Kuhnius et Perizon. notarunt ad Ælian. V. H. lib. iii. cap. 3.

5 Τοὺς λόχους ὀρθίους,] Lege ex Æliano et Arriano adlata ad Κύρ. Παιδ. p. 194. Quibus accedunt Phavor. et Suid. in v. Ὀρθία.

6 Ἐσφαγιάζοντο εἰς &c.] Rectius forsan verteris *in* quam *ad* flumen: neque enim deest exemplum mactatæ in ipso fluvii trajectu hostiæ. Arrian. de Exp. Alex. lib. i. cap. 11. καὶ ἐπειδὴ μετὰ μέσον τὸν πόρον τοῦ Ἑλλησπόντου ἐγένετο, (Alexander) σφάξαντα ταῦρον τῷ Ποσειδῶνι καὶ Νηρηΐσι, σπένδειν ἐκ χρυσῆς φιάλης ἐς τὸν πόντον. Adde ejusd. lib. vi. cap. 3.

C. III. εἰς τὸν ποταμόν· οἱ δὲ πολέμιοι ἐτόξευόν τε καὶ ἐσφενδόνων· ἀλλ' οὔπω ἐξικνοῦντο. Ἐπεὶ δὲ [1] καλὰ ἦν τὰ σφάγια, [2] ἐπαιάνιζον πάντες οἱ στρατιῶται καὶ [3] ἀνηλάλαζον, συνωλόλυζον δὲ καὶ αἱ γυναῖκες ἅπασαι. Πολλαὶ γὰρ ἦσαν [4] ἑταῖραι ἐν τῷ στρατεύματι.

15 Καὶ Χειρίσοφος μὲν ἐνέβαινε καὶ οἱ [s] σὺν αὐτῷ· ὁ δὲ
Ξενοφῶν, λαβὼν τῶν [t] ὀπισθοφυλάκων τοὺς εὐζωνοτάτους,
ἔθει ἀνὰ κράτος πάλιν ἐπὶ τὸν πόρον τὸν κατὰ τὴν ἔκ-
βασιν τὴν εἰς τὰ τῶν Ἀρμενίων ὄρη· προσποιούμενος [u] ταύτῃ[5]
16 διαβὰς [x] ἀποκλείσειν τοὺς παρὰ τὸν ποταμὸν ἱππεῖς. Οἱ
δὲ πολέμιοι, ὁρῶντες μὲν τοὺς ἀμφὶ Χειρίσοφον εὐπετῶς τὸ
ὕδωρ [y] διαπερῶντας, ὁρῶντες δὲ τοὺς ἀμφὶ Ξενοφῶντα θέ-
οντας [z] εἰς[6] τοὔμπαλιν, δείσαντες μὴ ἀποκλεισθείησαν, φεύ-

[s] σὺν αὐτῷ] σὺν ἐκείνῳ MSS. Par. et Eton. [t] ὀπισθοφυλάκων] ὀπισθοφυλακούντων MS. Eton. [u] ταύτῃ] ταύτην MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [x] ἀποκλείσειν] ἀποκλείσασθαι MSS. Par. et Eton. [y] διαπερῶντας] περῶντας MS. Eton. [z] εἰς τοὔμπαλιν] εἰς deeſt in edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Καλὰ ἦν τὰ &c.] Adi p. 83. not. 2. et p. 127. not. 1.

[2] Ἐπαιάνιζον] Vide p. 84. not. 2. et p. 205. not. 3.

[3] Ἀνηλάλαζον, συνωλόλυζον &c.] Prius verbum extat apud Euripid. Ἱκετ. ver. 719. Ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα, κἀνωρχησάμην. Quem locum reſpicit etiam Cl. Grammius, ubi recte ἀναλαλάζω iis adnumerat verbis, quæ in lexicis non habentur. Arrian. de Exped. Alex. lib. vi. cap. 3. eandem notionem ſubjecit verbo ἐπαλαλάζειν, quod in lexicis quidem reperitur, ſed ἀδεσπότως. Vide p. 85. not. 1. Porro, deeſt etiam in pleriſque lexicis συνολολύζω; (quod Cl. Grammius prætermiſit) ſimplex autem ὀλολύζω eſt ſacrorum in primis vox, et clamorem mulierum ſacrificantium (obſervante Animadv. in Athen. lib. vii. cap. 10. doctiſſ. Caſaub.) indicat. Ejuſdem vide Comment. ad Theophr. cap. 21. Recte vero monuit, quod et exemplis adlatis probavit, illuſtriſſ. Spanh. ad Callim. Hymn. in Del. ver. 258. ὀλολύζειν ſolenniter in publica etiam lætitia, quæ fauſtas lætaſque flagitaret acclamationes, adhiberi. Lege ſis quæ loco cit. ſcripſit vir eruditiſſimus.

[4] Ἑταῖραι] Quæ Latinis itidem honeſtiore nomine *amicæ* adpellabantur.

[5] Ταύτῃ] Videſis p. 216. not. 6.

[6] Εἰς τοὔμπαλιν,] Reſpice p. 223. not. 6.

γοῦσιν ἀνὰ [a]κέρατος πρὸς τὴν [b]ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ ἔκβασιν C. III.
ἄνω. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν ἐγίγνοντο, ἔτεινον ἄνω πρὸς τὸ
ὄρος. Λύκιος δὲ ὁ τὴν τάξιν ἔχων τῶν ἱππέων, καὶ Αἰσχίνης 17
ὁ τὴν τάξιν [c]ἔχων τῶν πελταστῶν τῶν ἀμφὶ Χειρίσοφον, ἐπεὶ
ἑώρων [1]ἀνὰ κέρατος φεύγοντας, εἵποντο· οἱ δὲ στρατιῶται
ἐβόων μὴ ἀπολείπεσθαι, ἀλλὰ συνεκβαίνειν ἐπὶ τὸ ὄρος.
Χειρίσοφος δ᾽ [2]αὖ ἐπεὶ διέβη, τοὺς μὲν ἱππέας οὐκ ἐδίω-
κεν, εὐθὺς δὲ κατὰ τὰς προσηκούσας ὄχθας ἐπὶ τὸν
ποταμὸν ἐξέβαινεν ἐπὶ τοὺς ἄνω πολεμίους. Οἱ δὲ ἄνω,
ὁρῶντες μὲν τοὺς ἑαυτῶν ἱππέας φεύγοντας, ὁρῶντες δὲ
ὁπλίτας ἐπιόντας σφίσιν, ἐκλείπουσι τὰ ὑπὲρ τοῦ ποταμοῦ
ἄκρα.

Ξενοφῶν δὲ, ἐπεὶ [3]τὰ πέραν ἑώρα καλῶς γιγνόμενα, 18
ἀπεχώρει [4]τὴν ταχίστην πρὸς τὸ διαβαῖνον στράτευμα.
(Καὶ γὰρ οἱ Καρδοῦχοι φανεροὶ ἤδη ἦσαν εἰς τὸ πεδίον
καταβαίνοντες, ὡς ἐπιθησόμενοι τοῖς τελευταίοις.) Καὶ
Χειρίσοφος μὲν τὰ ἄνω κατεῖχε, Λύκιος δὲ σὺν ὀλίγοις
ἐπιχειρήσας ἐπιδιῶξαι, ἔλαβε τῶν σκευοφόρων τὰ ὑπο-
λειπόμενα, καὶ μετὰ τούτων ἐσθῆτά τε καλὴν καὶ ἐκπώ-
ματα. Καὶ τὰ μὲν σκευοφόρα τῶν Ἑλλήνων καὶ ὁ ὄχλος 19

[a] κράτος πρὸς] κράτος ὡς πρὸς MS. Eton. [b] ἀπὸ τοῦ] ἀπὸ deest in MSS. Par. et Eton. [c] ἔχων τῶν πελτ.] ἔχων abest a MS. Par.

[1] Ἀνὰ κράτος] Sic supra divisim. At ubique fere MS. Eton. et edit. Ald. conjunctim repraesentant. Sed de hujusmodi minutiis satis supra, p. 64. not. 1. et p. 199. not. 5.

[2] Αὖ] Adi p. 108. not. 10.

[3] Τὰ πέραν] Quasi opus sit supplemento dictum supra p. 27. not. 3.

[4] Τὴν ταχίστην] Passim ἐπιρρηματικῶς efferuntur. Ælian. V. H. lib. i. cap. 32. Οἱ δὲ τὴν ταχίστην προσδραμόντες, &c. Videsis Budaei Comm. L. G. p. 971.

C. III. [1]ἀκμὴν διέβαινε· Ξενοφῶν δὲ [2]στρέψας πρὸς τοὺς Καρδούχους, [3]ἀντία τὰ ὅπλα ἔθετο· [4]καὶ παρήγγειλε τοῖς λοχαγοῖς κατ' ἐνωμοτίας ποιήσασθαι ἕκαστον τὸν ἑαυτοῦ λόχον, [5]παρ' ἀσπίδας παραγαγόντας τὴν ἐνωμοτίαν ἐπὶ φάλαγγος· καὶ τοὺς μὲν λοχαγοὺς καὶ τοὺς ἐνωμοτάρχας, [6]πρὸς τῶν Καρδούχων ἰέναι, οὐραγοὺς δὲ καταστήσασθαι πρὸς τοῦ ποταμοῦ.

Οἱ δὲ Καρδοῦχοι, ὡς ἑώρων τοὺς ὀπισθοφύλακας τοῦ ὄχλου ψιλουμένους, καὶ ὀλίγους ἤδη φαινομένους, θᾶττον δὴ ἐπῄεσαν, [7]ᾠδάς τινας ᾄδοντες. Ὁ δὲ Χειρίσοφος, ἐπεὶ

[1] Ἀκμὴν] Mœr. Attic. Ἀκμὴν οὐδεὶς τῶν Ἀττικῶν ἀντὶ τοῦ ἔτι, εἰ μὴ μόνος Ξενοφῶν, ἐν τῇ Ἀναβάσει. Ἑλληνικῶς δὲ χρῶνται. Phrynich. etiam, Ἀκμὴν ἀντὶ τοῦ ἔτι, Ξενοφῶντα λέγουσιν ἅπαξ αὐτῷ κεχρῆσθαι· σὺ δὲ φυλάττου χρῆσθαι, λέγε δὲ ἔτι. Hesych. Phavor. et Suid. Ἀκμὴν, ἔτι. Lexic. Gr. Lat. vet. Ἀκμὴν, ἐπίῤῥημα, *adhuc*. Eadem voce usus est Isocrat. ad Demon. initio fere: καὶ σὺ μὲν ἀκμὴν φιλοσοφεῖς, ἐγὼ &c. Et sæpe Polybius. Elegantiss. Alberti recte ad Matt. xv. 16. observavit ἀκμὴν dici ἐλλειπτικῶς pro κατ' ἀκμὴν, i. e. *in ipso vigore* seu *maturitate rei agendæ*, aut *in ipso hoc temporis articulo* sive *momento*; pro vario significatu τῆς ἀκμῆς.

[2] Στρέψας πρὸς τοὺς &c.] Sic optime MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. Alii libri στρέψας καὶ τοὺς &c.

[3] Ἀντία τὰ ὅπλα &c.] Herodot. lib. i. cap. 62. καὶ ἀντία ἔθεντο τὰ ὅπλα. i. e. *castra ex adverso posuerunt*; vel, *castris positis obsidere cœperunt*, scil. Ἀθηναίης ἱρόν.

[4] Καὶ παρήγγειλε τοῖς &c.] Arrian. Tact. p. 21. Ξενοφῶν δὲ, πόσον μὲν μέρος τοῦ λόχου ἡ ἐνωμοτία ἐστὶν, οὐ διασαφεῖ· ὅτι δὲ μεῖον καὶ πάντως τε τῷ ἡμίσει, δηλοῖ ἐν ᾧ λέγει ὅτι οἱ λοχαγοὶ κατ' ἐνωμοτίας ἕκαστος ἐποιήσαντο τὸν αὐτοῦ λόχον. Hunc, opinor, locum Xenophonteum respicit. Cæterum, de ἐνωμοτίᾳ dictum est p. 237. not. 5.

[5] Παρ' ἀσπίδας &c.] Arrian. Tact. p. 54. Καὶ τῆς κλίσεως ἐπὶ δόρυ μὲν καλεῖται ἡ ἐς δεξιὰ, ἵναπερ τὸ δόρυ ἐστὶ τῷ ὁπλίτῃ· ἐπ' ἀσπίδα δὲ, ἡ ἐπὶ τὰ λαιὰ, ἵνα φέρει τὴν ἀσπίδα. Præcipit hic Xenophon de παραγωγῇ, quæ Tacticis dicitur εὐώνυμος. Adde Ælian. Tact. cap. 24. et 31. et Indic. Tact. Κύρ. Παιδ. nostræ adjectum.

[6] Πρὸς τῶν—πρὸς τοῦ &c.] Sic supra p. 105. dixit πρὸς τῶν Ἑλλήνων· et p. 128. πρὸ τοῦ ποταμοῦ, ubi MS. Eton. habet πρὸς τοῦ &c.

[7] Ὠδάς τινας &c.] Barbaros

τὰ παρ' αὐτῷ ἀσφαλῶς εἶχε, πέμπει παρὰ Ξενοφῶντα τοὺς πελταστὰς καὶ σφενδονήτας καὶ τοξότας, καὶ κελεύει ποιεῖν ὅ, τι ἂν [d] παραγγέλλῃ. C. III.
21 Ἰδὼν δὲ αὐτοὺς [1] καταβαίνοντας ὁ Ξενοφῶν, [2] πέμψας ἄγγελον κελεύει αὐτοῦ μεῖναι ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ [e] διαβάντας[3]· [4] ὅταν δ' ἄρξωνται αὐτοὶ διαβαίνειν, ἐναντίους ἔνθεν καὶ ἔνθεν σφῶν [f] ἐκβαίνειν ὡς διαβησομένους, [g] διηγκυλισμένους[5] τοὺς ἀκοντιστάς, καὶ ἐπιβεβλημένους τοὺς τοξότας· [6] μὴ πρόσω δὲ τοῦ ποταμοῦ προδιαβαίνειν.
22 Τοῖς δὲ παρ' ἑαυτῷ παρήγγειλεν, ἐπειδὰν

[d] παραγγέλλῃ] παραγγέλῃ MS. Par. παραγγέλλοι MS. Eton. [e] διαβάντας] μὴ διαβάντας Zeun. ex MSS. Par. reg. A. et B. διαβαίνοντας marg. Steph. [f] ἐκβαίνειν] ἐμβαίνειν Zeun. ex MS. Par. [g] διηγκυλισμένους] διηγκυλωμένους MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

plerosque ituros in prœlia cecinisse ad Tacit. de Mor. Germ. iii. observarunt viri eruditi; quos adi sis. Adde Arrian. Tact. p. 72.

[1] Καταβαίνοντας] Sic recte MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. Eandem lectionem secutus Amasæus vertit *descendentes*. Edit. Steph. et Leuncl. male διαβαίνοντας exhibent.

[2] Πέμψας ἄγγελον] Plene hoc, quod ἐλλειπτικῶς extulit p. 134. ubi lege not. 4.

[3] Διαβάντας·] Vel delenda hæc vox (quod censuit Muretus) vel in καταβάντας mutanda videtur.

[4] Ὅταν δ' ἄρξωνται αὐτοὶ] Scil. Xenophon cum suis.

[5] Διηγκυλισμένους &c.] MS. Eton. διηγκυλωμένους cui lectioni nonnihil favet forma participii p. 277. ἐναγκυλῶντες. Noster infra lib. v. haud ita longe ab init. ὁ δὲ τοῖς πελτασταῖς πᾶσι παρήγγελλε διηγκυλισμένους ἰέναι,—καὶ τοὺς τοξότας ἐπιβεβλῆσθαι ἐπὶ ταῖς νευραῖς, &c. ubi vide notata.

[6] Μὴ πρόσω δὲ τοῦ &c.] Steph. margini versionis Amas. adscripsit, *non procul a flumine*: rectius, opinor, vertit Leuncl. quem secuti sumus. Infra paulo p. 289. de iisdem Noster, καὶ προσωτέρω τοῦ καιροῦ προϊόντες, &c. quippe qui, mandati hujusce Xenophontis immemores, amnem trajecerant Carduchos invasuri. Porro, MS. Eton. pro προδιαβαίνειν dat προβαίνειν. Sed rectius ex verbo recepto Xenophontis exoriri videtur sententia hæc: ne, scil. citeriorem in ripam, Xenophon ubi id temporis stabat, prius festinarent illi, quam ipse cum suis in ulteriorem ripam, ubi tum illi constiterunt, evaderet. Eodem illo verbo utitur Xenophon libro Περὶ Ἱππικῆς fere med. δεῖ τοῦ ἀγωγέως καταβεβλημένου προδιαβῆναι αὐτὸν τὴν τάφρον.

C. III. [1] σφενδόνη ἐξικνῆται, καὶ [2] ἀσπὶς ψοφῇ, παιανίσαντας θεῖν ἀεὶ [h] ἐς τοὺς πολεμίους· ἐπειδὰν δὲ [3] ἀναστρέψωσιν οἱ πολέμιοι, καὶ ἐκ τοῦ ποταμοῦ [4] ὁ σαλπιγκτὴς σημήνῃ τὸ πολεμικὸν, [i] ἀναστρέψαντας [5] ἐπὶ δόρυ ἡγεῖσθαι μὲν τοὺς οὐραγοὺς, θεῖν δὲ πάντας ὁπτάχιστα, καὶ διαβαίνειν ᾗ ἕκαστος τὴν τάξιν εἶχεν, ὡς μὴ ἐμποδίζειν ἀλλήλους· [6] ὅτι οὗτος ἄριστος ἔσοιτο, ὃς ἂν πρῶτος ἐν τῷ πέραν γένηται.

23 Οἱ δὲ Καρδοῦχοι, ὁρῶντες ὀλίγους ἤδη τοὺς λοιποὺς, (πολλοὶ γὰρ καὶ τῶν μένειν τεταγμένων ᾤχοντο [k] ἐπιμελησόμενοι οἱ μὲν ὑποζυγίων, οἱ δὲ [l] σκευοφόρων, οἱ δὲ [7] ἑταίρων) ἐνταῦθα δὴ ἐπέκειντο θρασέως, καὶ [m] ἤρξαντο σφενδονᾶν καὶ τοξεύειν. Οἱ δὲ Ἕλληνες παιανίσαντες [8] ὥρμη-

h ἐς τοὺς πολ.] ἐπὶ τοὺς πολ. MS. Eton. i ἀναστρέψαντας] ἀναστρέψαντες Edd. vett. et MS. Guelf. k ἐπιμελησόμενοι] ἐπιμελόμενοι MSS. Par. et Eton. l σκευοφόρων] σκευῶν MS. Par. m ἤρξαντο] ἤρχοντο MSS. Par. et Eton.

1 Σφενδόνη &c.] Pro pluralivis ſingularia, Atticorum utique more, nomina uſurpat. Sic ſupra paulo, p. 285. καὶ μετὰ τούτων ἐσθῆτά τε &c. Thucyd. lib. iv. cap. 10. καὶ τὸ πολέμιον δεινότερον ἕξομεν &c. pro τοὺς πολεμίους. ubi vide quæ Cl. Duker. contra cenſuram Dionyſ. Halic. monuit: et Henr. Steph. Animadv. ad lib. de Dial. p. 46. ejuſdemque Append. ad Scripta de Dial. Att. p. 130.

2 Ἀσπὶς ψοφῇ, &c.] Lege p. 85. not. 2. p. 84. not. 2.

3 Ἀναστρέψωσιν] Supple ἑαυτούς: quod mox iterum cum ἀναστρέψαντας intelligendum. Sic ſupra p. 286. στρέψας πρὸς τοὺς &c. Adde p. 242. not. 5. et Act. vii. 42. Ἔστρεψε δὲ ὁ Θεὸς, ſcil. ἑαυτόν.

4 Ὁ σαλπιγκτὴς σημήνῃ] Confer p. 230. not. 3.

5 Ἐπὶ δόρυ] Vide p. 286. not. 5.

6 Ὅτι οὗτος &c.] Supple λέγων, vel aliud huic adfine verbum, ante ὅτι. Confer p. 101. not. 5. Ejuſmodi ſupplementum poſtulat Horat. Carm. 16. lib. iii. ver. 7.—*fore enim &c.* ſcil. *aiebant*, ſeu *ſciebant*.

6 Ἑταίρων] MSS. Par. Eton. reg. B. et marg. Steph. ἑτέρων: quam lectionem exprimit verſio Leunclaviana. Sed recte ſcribitur ἑταίρων: nam πολλαὶ, inquit Noſter p. 284. ἦσαν ἑταῖραι ἐν τῷ στρατεύματι.

8 Ὥρμησαν δρόμῳ] Videſis p. 230. not. 4. et quæ doctiſſ.

σαν δρόμῳ ἐπ' αὐτούς· οἱ δ' οὐκ ἐδέξαντο· καὶ γὰρ ἦσαν C. III.
ὡπλισμένοι, ὡς μὲν ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἱκανῶς πρὸς τὸ ἐπιδραμεῖν καὶ φεύγειν, [1] πρὸς δὲ τὸ εἰς χεῖρας δέχεσθαι, οὐχ
ἱκανῶς. Ἐν τούτῳ σημαίνει ὁ σαλπιγκτής· [2] καὶ οἱ μὲν 24
πολέμιοι ἔφευγον πολὺ ἔτι θᾶττον· οἱ δ' Ἕλληνες [3] τὰ ἐναντία στρέψαντες, ἔφευγον διὰ τοῦ ποταμοῦ ὅτι τάχιστα. Τῶν δὲ πολεμίων οἱ μέν τινες [n] αἰσθανόμενοι, πάλιν ἔδραμον ἐπὶ τὸν ποταμόν, καὶ τοξεύοντες [o] ὀλίγους ἔτρωσαν· οἱ δὲ πολλοί, καὶ πέραν ὄντων τῶν Ἑλλήνων, ἔτι φανεροὶ ἦσαν φεύγοντες. [4] Οἱ δὲ ὑπαντήσαντες, ἀνδριζόμενοι, καὶ [5] προσωτέρω τοῦ καιροῦ προϊόντες, ὕστερον τῶν μετὰ Ξενοφῶντος [6] διέβησαν πάλιν· καὶ ἐτρώθησάν τινες καὶ τούτων.

[n] αἰσθανόμενοι] αἰσθόμενοι MS. Par. MS. Guelf.

[o] ὀλίγους] ἀλλήλους Edd. vett. et

Bochart. Hieroz. lib. ii. cap. 8. de more pugnas cursu adgrediendi collegit.

[1] Πρὸς δὲ τὸ εἰς &c.] Locutio videtur elliptica, et in hunc modum supplenda, πρὸς δὲ τὸ τοὺς πολεμίους εἰς χεῖρας συνιόντας vel ἐλθόντας δέχεσθαι, &c.

[2] Καὶ οἱ μὲν πολέμιοι &c.] Adi J. Frontin. lib. i. cap. 4. §. 10.

[3] Τὰ ἐναντία στρέψαντες,] Plene, opinor, scripseris ἐς τὰ ἐναντία στρέψαντες ἑαυτούς, &c. Forsan etiam præpositionem ἐς absorpsit vox Ἕλληνες. Respice p. 288. not. 3. et Agesil. p. 10. not. 6.

[4] Οἱ δὲ ὑπαντήσαντες, &c.] Sunt ii, ut opinor, quos obviam Xenophonti miserat Chirisophus; de quibus agitur supra p. 286. Itaque minus accurate Leuncl. vertit, *Qui autem hosti obviam tendebant.*

[5] Προσωτέρω τοῦ καιροῦ] Vox ultima dicitur hic loci ἐπὶ τοῦ ἁρμοδίου καὶ πρέποντος, uti eum exponit Thom. Magist. Sic apud Euripid. Orest. ver. 122.

Ἃ δ' εἰς ἀδελφὴν καιρὸς ἐκπονεῖν ἐμήν,
Ἄπανθ' &c.

Et Nost. in libel. Περὶ Ἱππικ. fere med. καὶ οὕτως ὑπερολεῖται οὐ τὸ μέτρον, ἀλλὰ πολὺ πλεῖον τοῦ καιροῦ. Hos utique Xenoph. p. 287. vetuerat πρόσω τοῦ ποταμοῦ προδιαβαίνειν.

[6] Διέβησαν πάλιν·] Recte πάλιν, quod ab interpretibus neglectum non oportuit: quippe milites isti ἀνδριζόμενοι, oblitique adeo mandati Xenophontei, flumen vel prorsus trajecerant, vel propius ad ripam, unde cum suis Xenophon amnem ingressus est, accesserant.

C. IV. Ἐπεὶ δὲ διέβησαν ἀμφὶ μέσον ἡμέρας, συνταξάμενοι ἐπορεύθησαν διὰ τῆς Ἀρμενίας πεδίον ἅπαν, καὶ [1] λείους γηλόφους, οὐ μεῖον ἢ πέντε παρασάγγας· οὐ γὰρ ἦσαν [p] ἐγγὺς τοῦ ποταμοῦ κῶμαι, διὰ τοὺς πολέμους τοὺς [q] πρὸς Καρδούχους. [2] Εἰς δὲ ἣν ἀφίκοντο κώμην, μεγάλη τε ἦν, καὶ [3] βασίλειόν τε εἶχε τῷ σατράπῃ, καὶ ἐπὶ ταῖς πλείσταις οἰ-
2 κίαις [4] τύρσεις [r] ἐπῆσαν· ἐπιτήδεια δ' ἦν δαψιλῆ. Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταθμοὺς δύο, [5] παρασάγγας δέκα, μέχρις [6] ὑπερῆλθον τὰς πηγὰς τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ. Ἐντεῦθεν δ' ἐπορεύθησαν σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας πεντε-

p ἐγγὺς] πλησίον MS. Eton. q πρὸς Καρδ.] πρὸς τοὺς Καρδ. MS. Guelf. r ἐπῆσαν] ἐπῄεσαν Edd. vett. ἐποίησαν MS. Guelf.

[1] Λείους] Eſt Heſychio, ὁμαλοὺς. Suid. Λεῖα· ὁμαλὴ ὁδός. His ſolet opponi τὰ τραχέα καὶ ἀπότομα ὄρη, quorum ſupra meminit Noſter. Latini *lene* opponunt *aſpero* et *prærupto:* Q. Curt. lib. vi. cap. 6. *Prærupta rupes erat, qua ſpectat occidentem: eadem, qua vergit ad orientem, leniore ſubmiſſa faſtigio, &c.* ubi libri haud pauci exhibent *leviore.* Cæſ. de B. C. lib. ii. cap. 24. *jugum utraque ex parte præruptum atque aſperum, ſed paulo tamen leniore faſtigio ab ea parte &c.*

[2] Εἰς δὲ ἣν—κώμην, μεγάλη &c.] Atticiſmum hunc arripuerunt Latini: cujus exempla ſi quis deſideret, Sanctii Min. lib. ii. cap 9. adeat. Phavor. Αἰτιατικὰς ἀντὶ εὐθείας παραλαμβάνειν, Ἀττικῶν ἐστιν. Verborum autem ordo ſic ſe nullo negotio ſiſtit: κώμη δὲ εἰς ἣν &c.

[3] Βασίλειον] Videſis p. 238. not. 3.

[4] Τύρσεις] Heſych. Τύρσις, πύργος, ἔπαλξις, προμαχών. Suidæ eſt, ὁ περίβολος τοῦ τείχους: ubi citat Xenoph. verba, quæ extant Κύρ. Παιδ. p. 521. Οὕτω δὴ κύκλῳ &c.

[5] Παρασάγγας δέκα,] MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. παρασάγγας τρεῖς. At (obſervante etiam Stephano) legi debere δέκα, non τρεῖς, oſtendit et qui proxime hunc ſequitur locus, σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας πεντεκαίδεκα. Eandem enim et ibi proportionem eſſe videmus. Confer p. 19. not. 2.

[6] Ὑπερῆλθον] Lexica non habent. Leuncl. minus recte vertit, *donec—fontes trajeciſſent.* Melius Amaſ.—*caſtris*—confectis ſupra *Pigretis* (ſic enim apud hunc pro *Tigris* legi ſolet) *fontes.* Lege omnino p. 258. ubi hac de re agitur.

καίδεκα, ἐπὶ τὸν Τηλεβόαν ποταμόν. [1]Οὗτος δ᾽ ἦν μέγας μὲν οὔ, καλὸς δέ· κῶμαι δὲ πολλαὶ περὶ τὸν ποταμὸν ἦσαν. Ὁ δὲ τόπος οὗτος Ἀρμενία ἐκαλεῖτο ἡ πρὸς ἑσπέραν. [2]Ὕπαρχος δ᾽ αὐτῆς ἦν [s]Τηρίβαζος, ὁ καὶ βασιλεῖ φίλος γενόμενος· καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον [3]ἀνέβαλλεν. Οὗτος προσήλασεν ἱππέας C. IV. 3

s Τηρίβαζος] Τιρίβαζος MS. Par. et ita conſtanter.

[1] Οὗτος δ᾽ ἦν μέγας μὲν &c.] Audiendus eſt omnino Demetr. (qui dicitur) Phaler. Περὶ Ἑρμην. p. 6. ſect. 6. Μακροῦ μὲν δὴ κώλου καιρὸς γίνοιτο ἄν ποτε διὰ ταῦτα· (quæ modo expoſuerat) γίνοιτο δ᾽ αὖ ποτε καὶ βραχέος· οἷον, ἤτοι μικρόν τι ἡμῶν λεγόντων, ὡς ὁ Ξενοφῶν φησιν, ὅτι ἀφίκοντο οἱ Ἕλληνες ἐπὶ τὸν Τηλεβόαν ποταμόν· οὗτος δὲ ἦν μέγας μὲν οὔ, καλὸς δέ· τῇ γὰρ σμικρότητι καὶ ἀποκοπῇ τοῦ ῥυθμοῦ, συνεφάνη καὶ ἡ σμικρότης τοῦ ποταμοῦ καὶ ἡ χάρις. Idem infra p. 74. ſect. 121. Τὸ δὲ πρέπον ἐν παντὶ πράγματι φυλακτέον· τουτέστι, προσφόρως ἑρμηνευτέον· τὰ μὲν μικρὰ, μικρῶς· τὰ μεγάλα δὲ, μεγάλως. Καθάπερ Ξενοφῶν ἐπὶ τοῦ Τηλεβόα ποταμοῦ, ὄντος καλοῦ, φησὶ, Οὗτος δὲ (ποταμὸς) ἦν μέγας μὲν οὔ, καλὸς δέ· τῇ γὰρ βραχύτητι τῆς συνθέσεως, καὶ τῇ ἀπολήξει εἰς τὸ ΔΕ, μονονοὐκ ἐπέδειξεν ἡμῖν μικρὸν ποταμόν. Vide ſupra p. 225. not. 3. Cæterum, MS. Eton. et libri hactenus editi verba Xenophontis hoc poſuerunt ordine, οὗτος δ᾽ ἦν καλὸς μὲν, μέγας δ᾽ οὔ. Sed Mureto libens adſentior; qui ſtatuit ita legendum eſſe Xenophontis locum, ut a rhetore politiſſimo citatur; tum propter auctoritatem et vetuſtatem ipſius, tum quia multum Xenophonti elegantiæ et concinnitatis ab hac poſitura accedit. Neque enim obſcurum eſt, quanto plus veneris habeat id, quod fluvio deeſſe videtur, priore loco ponere; deinde autem id, quod ad illius commendationem pertinet, ſubjicere, quam contrarium ordinem tenere.

[2] Ὕπαρχος δ᾽ αὐτῆς &c.] Diodor. Sic. lib. xiv. p. 258. Ταύτης (Ἀρμενίας) δ᾽ ἦν σατράπης Τηρίβαζος· πρὸς ὃν σπεισάμενοι, διεπορεύοντο τὴν χώραν ὡς φίλοι. Ubi notandum apud Diodor. σατράπης eſſe, qui Xenoph. dicitur ὕπαρχος. Suid. Ὕπαρχος, ὁ ὑφ᾽ ἑτέρου ἀρχόμενος· ὁ ὑποτεταγμένος ἑτέρῳ· ὁ μὴ ὢν αὐτοκράτωρ. Heſych. Ὕπαρχος· οἰκονόμος· πολέμου στρατηγός. Apte autem hæc in *ſatrapam* convenire, docebit vocis explicatio, quam Κύρ. Παιδ. noſtræ p. 686. adjecimus. Sic paſſim a Noſtro adhibetur ὕπαρχος.

[3] Ἀνέβαλλεν.] Suid. ad v. Ὁ δὲ Τηρίβαζος φίλος ἦν τῷ βασιλεῖ, καὶ ὁπότε παρείη, οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἐπὶ τὸν ἵππον ἀνέβαλλεν· ἀντὶ τοῦ ἀνεβίβαζεν. Eadem fere repetit infra ad v. Παρείη.

C. IV. ἔχων, καὶ προπέμψας ἑρμηνέα, εἶπεν ὅτι βούλοιτο διαλεχθῆναι τοῖς ἄρχουσι. Τοῖς δὲ στρατηγοῖς ἔδοξεν ἀκοῦσαι· καὶ προσελθόντες [1] εἰς ἐπήκοον, ἠρώτων τί θέλοι. Ὁ δὲ [t] ἔλεγεν ὅτι σπείσασθαι βούλοιτο, [2] ἐφ᾽ ᾧ μήτ᾽ αὐτὸς τοὺς Ἕλληνας ἀδικεῖν, μήτ᾽ ἐκείνους καίειν τὰς οἰκίας, λαμβάνειν τε τὰ ἐπιτήδεια, ὅσων δέοιντο. Ἔδοξε ταῦτα τοῖς στρατηγοῖς, καὶ ἐσπείσαντο [3] ἐπὶ τούτοις.

4 Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμοὺς τρεῖς, διὰ [u] τοῦ πεδίου, παρασάγγας πεντεκαίδεκα· καὶ [x] Τηρίβαζος παρηκολούθει, ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, ἀπέχων ὡς δέκα σταδίους· καὶ ἀφίκοντο [4] εἰς βασίλεια καὶ κώμας πέριξ πολλὰς, πολλῶν

5 τῶν ἐπιτηδείων μεστάς. Στρατοπεδευομένων δ᾽ αὐτῶν γίνεται τῆς νυκτὸς χιὼν πολλή· [5] καὶ ἕωθεν ἔδοξε διασκηνῆσαι τὰς τάξεις καὶ τοὺς στρατηγοὺς κατὰ [y] τὰς κώμας· οὐ γὰρ ἑώρων πολέμιον οὐδένα, καὶ ἀσφαλὲς ἐδόκει εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῆς χιόνος. Ἐνταῦθα εἶχον [z] πάντα τὰ ἐπιτήδεια

[t] ἔλεγεν] εἶπεν MS. Eton. [u] τοῦ πεδίου] τοῦ deest in MS. Eton. [x] Τηρίβαζος] Τιρίβαζος MS. Par. [y] τὰς κώμας] τὰς χώρας MSS. Par. et Eton. [z] πάντα abest ab MSS. Par. et Eton.

[1] Εἰς ἐπήκοον,] Vide p. 220. not. 2.

[2] Ἐφ᾽ ᾧ] Vide p. 274. not. 3. Similiter Plutarch. T. i. p. 601.—ἔφη τὴν πόλιν—αὐτὸς &c. Adde omnino doctiss. Jens. lect. Lucian. p. 73.

[3] Ἐπὶ τούτοις.] Quid alias significet, supra dictum p. 202. not. 2. Hic idem est, quod ἐφ᾽ ᾧ. Adi locum proxime citatum.

[4] Εἰς βασίλεια] Scil. δώματα. Vide p. 238. not. 3. *Scimus,* inquit Steph. Append. ad Scripta de Dial. Att. p. 150. *Atticos adjectiva quidem nonnulla* πληθυντικῶς in significatione τοῦ ἑνικοῦ *usurpare.* Hactenus recte. *Sed quis unquam apud Atticum Scriptorem in soluta oratione substantiva quoque ita usurpata invenit?* Imo certe et substantiva sic usurpata inveniuntur: quod exemplis adlatis ostendit Cl. Blackwall Class. Sacr. vol. ii. p. 40. Adde Matth. xiv. 7. collat. cum 9.

[5] Καὶ—διασκηνῆσαι] Adi sis p. 263. not. 2. et p. 234. not. 1.

ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ, [a]ἱερεῖα[1], σῖτον, οἴνους παλαιοὺς, εὐώδεις, C. IV.
[b]ἀσταφίδας[2], ὄσπρια παντοδαπά. Τῶν δὲ ἀποσκεδαννυ- 6
μένων τινὲς ἀπὸ τοῦ στρατοπέδου ἔλεγον ὅτι κατίδοιεν στρά-
τευμα, καὶ νύκτωρ πολλὰ πυρὰ φαίνοιτο. [c]Ἐδόκει δὴ
τοῖς στρατηγοῖς οὐκ ἀσφαλὲς εἶναι [3]διασκηνοῦν, ἀλλὰ συν-
αγαγεῖν τὸ στράτευμα. [d]Πάλιν[4] ἐντεῦθεν συνῆλθον· καὶ
γὰρ ἐδόκει [e]διαιθριάζειν[5]. Νυκτερευόντων δ' αὐτῶν ἐν- 7
ταῦθα, ἐπιπίπτει [6]χιὼν ἄπλετος, ὥστε ἀπέκρυψε καὶ τὰ
ὅπλα καὶ τοὺς ἀνθρώπους κατακειμένους· καὶ τὰ ὑποζύγια
συνεπέδησεν ἡ χιὼν, καὶ πολὺς ὄκνος ἦν ἀνίστασθαι· [7]κατα-

[a] ἱερεῖα] ἱερεῖον Edd. vett. et MS. Guelf. [b] ἀσταφίδας] σταφίδα MS. Par.
[c] ἐδόκει δὴ] ἐδόκει δὲ Ed. Caſtal. [d] πάλιν] πάλιν οὖν Zeun. ex ed. Caſtal.
[e] διαιθριάζειν] συναιθριάζειν MSS. Par. et Eton.

[1] Ἱερεῖα,] Minus cogitate verti ſolet, *victimæ, hoſtiæ*: cum ἱερεῖα ſint paſſim ἁπλῶς θρέμματα. Phavor. Ἱερεύειν, οὐ μόνον τὸ θύειν, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς σφάζειν· ἱερεῖον γὰρ σφαγιαζόμενον ζῶον. Sed de hac voce jam plura notavimus ad Κύρ. Παιδ. p. 46.

[2] Ἀσταφίδας,] MS. Eton. σταφίδας: male. Thom. Magiſt. Ἀσταφὶς, οὐ σταφίς. Mœr. Atticiſta: Ἀσταφὶς, Ἀττικῶς· σταφὶς, Ἑλληνικῶς. Sic fere Suidas. Vocem Atticam Plin. Nat. H. lib. xiii. cap. 1. fecit ſuam. Ex gloſſa utique nata eſt MSti lectio. Sic enim Heſych. et Phavor. Ἀσταφὶς, σταφίς.

[3] Διασκηνοῦν,] Supra modo p. præced. alia uſus forma dixit διασκηνῆσαι: de utraque lege p. 133. not. 4.

[4] Πάλιν ἐντεῦθεν &c.] Vide p. 217. not. 5.

[5] Διαιθριάζειν.] Conſtant. ſine auctore adfert: Steph. ait abſolute poni apud Xenophontem pro *Diſſerenare.* Satis tamen ex iis, quæ ſequuntur, conſtat, rectius hoc loco exponi, *Sub dio agere.*

[6] Χιὼν ἄπλετος,] Diodor. Sic. lib. xiv. p. 258. Ὁδοιποροῦντες δὲ (Græci) διὰ τῶν Ἀρμενίων ὀρῶν, ἐλήφθησαν ὑπὸ χιόνος πολλῆς, καὶ παρεκινδύνευσαν ἀπολέσθαι πάντες· τοῦ γὰρ &c. ibid. legenda. Heſych. Phavor. Ἄπλετον, πολὺ, μέγα, ἀμέτρητον.

[7] Κατακειμένων δὲ ἐλεεινὸν &c.] Ultima cum voce intelligendum videtur πάθος, atque adeo hunc in ordinem reſolvenda verborum compoſitio: ἐλεεινὸν πάθος ἦν κατακειμένων, ὅτῳ χιὼν ἐπιπεπτωκυῖα μὴ παραῤῥυείη. De ὅτῳ nomen plurativum reſpiciente dictum p. 260. not. 7. Similem militum calamitatem legere eſt Q. Curt. lib. vii. cap. 3. et lib. viii. cap. 4.

C. IV. κειμένων [f] δὲ ἐλεεινὸν ἦν χιὼν ἐπιπεπτωκυῖα ὅτῳ μὴ παραρ-
8 ρυείη. Ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν ἐτόλμησε [g] γυμνὸς ἀναστὰς [h] σχίζειν ξύλα, τάχα ἀναστάς τις καὶ ἄλλος ἐκείνου ἀφελόμενος [i] ἔσχισεν. Ἐκ δὲ τούτου καὶ οἱ ἄλλοι ἀναστάντες πῦρ ἔκαιον καὶ ἐχρίοντο· πολὺ γὰρ ἐνταῦθα [k] ηὕρισκον [l] τὸ χρῖσμα, ᾧ ἐχρῶντο ἀντ' ἐλαίου, [m] σύειον, καὶ [n] σησάμινον[1], καὶ ἀμυγδάλινον, ἐκ τῶν [o] πικρῶν, καὶ τερεβίνθινον. Ἐκ δὲ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ [2] μύρον εὑρίσκετο.

9 Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐδόκει [3] διασκηνητέον εἶναι [p] κατὰ τὰς κώμας, εἰς στέγας. Ἔνθα δὴ οἱ στρατιῶται σὺν πολλῇ [q] κραυγῇ καὶ ἡδονῇ [r] ᾖεσαν ἐπὶ τὰς στέγας καὶ τὰ ἐπιτήδεια· [s] ὅσοι δὲ, ὅτε τοπρότερον ἀπῄεσαν, τὰς οἰκίας ἐνέπρησαν, [4] ὑπὸ τῆς αἰθρίας δίκην ἐδίδοσαν, κακῶς σκηνοῦντες.

[f] δὲ, ἐλεεινὸν ἦν χιὼν] γὰρ, ἐλεεινὸν ἦν ἡ χιὼν MS. Eton. [g] γυμνὸς ἀναστὰς] γυμνὸς ὢν τάχ' ἀναστὰς MS. Eton. [h] σχίζειν] σχίσειν Edd. vett. et MS. Guelf. [i] ἔσχισεν] σχίζειν Edd. vett. et MS. Guelf. [k] ηὕρισκον] εὕρισκον Zeun. ex MS. Guelf. εὑρίσκετο MSS. Par. et Eton. [l] τὸ abeſt ab MS. Par. [m] σύειον] συϊνὸν MSS. Par. et Eton. κίκινον Brodæus conjicit. σούσινον, aut θύειον Muretus emendat. [n] σησάμινον] σισάμινον Edd. vett. et MS. Guelf. [o] πικρῶν] πυρῶν Edd. vett. et MS. Guelf. [p] κατὰ τὰς] τὰς Vulg. In MS. Guelf. præpoſitio εἰς a manu recentiori addita eſt. [q] κραυγῇ abeſt a MS. Eton. [r] ᾖεσαν] ἔθεον MS. Eton. [s] ὅσοι δὲ, ὅτε τοπρότερον ἀπ. τ.] ὅσοι δὲ πρότερον ἀπῄεσαν καὶ τὰς MS. Par. Pro τοπρότερον Zeun. dat τὸ πρότερον.

[1] Σησάμινον, καὶ &c.] Conſule Plin. N. H. lib. xiii. cap. 1. Confer etiam Q. Curt. lib. vii. cap. 4. p. 508. edit. Snakenb.

[2] Μῦρον] Quod ſcitæ variorum χρισμάτων miſturæ ortum debuit et εὐοσμίαν.

[3] Διασκηνητέον εἶναι &c.] Sic repoſui ex conjectura, cui ſuperiora adſtipulantur: ſic enim Noſter p. 292. ἔδοξε διασκηνῆσαι τὰς τάξεις καὶ τοὺς στρατηγοὺς κατὰ τὰς κώμας. Et infra—ἔδοξε κατὰ τὰς κώμας ἀσφαλὲς εἶναι τὰς τάξεις σκηνοῦν. Suidas etiam pro ſcriptura noſtra facit: Διασκηνητέον· inquit, καταλυτέον· Ξενοφῶν· Ἐδόκει διασκηνητέον εἶναι εἰς τὰς κώμας, εἰς στέγας. Vulgo omittitur præpoſitio ante τὰς κώμας. Recte autem hæc opponuntur iſtis, quæ modo præceſſerant p. 293. καὶ γὰρ ἐδόκει διαιθριάζειν, oſtenduntque adeo verbum διαιθριάζειν male verti *differenare.*

[4] Ὑπὸ τῆς αἰθρίας &c.] MSS. Eton. et Par. ὑπὸ ἀτασθαλίας. Sed non eſt, cur hac vulgatam mutemus lectionem. Suidas locum hunc ſic citat, οἱ δὲ τὰς οἰκίας ἐμπρήσαντες, δίκην ἔδοσαν, ὑπὸ τῆς αἰθρίας σκηνοῦντες. Quod ad

Ἐντεῦθεν ἔπεμψαν τῆς νυκτὸς Δημοκράτην [1]Τεμενίτην, C. IV.
ἄνδρας δόντες, ἐπὶ τὰ ὄρη, ἔνθα ἔφασαν οἱ ἀποσκεδαννύ- 10
μενοι καθορᾶν τὰ πυρά· οὗτος γὰρ ἐδόκει καὶ πρότερον
πολλὰ ἤδη ἀληθεῦσαι τοιαῦτα, τὰ ὄντα τε ὡς ὄντα, καὶ τὰ
μὴ ὄντα ὡς οὐκ ὄντα. Πορευθεὶς δὲ, τὰ μὲν πυρὰ οὐκ
ἔφη ἰδεῖν, ἄνδρα δὲ συλλαβὼν ἧκεν ἄγων, ἔχοντα [2]τόξον
Περσικὸν, καὶ φαρέτραν, καὶ σάγαριν, [t]οἵανπερ αἱ Ἀμα-
ζόνες ἔχουσιν. Ἐρωτώμενος δὲ [3]τὸ, [u]ποδαπὸς εἴη, Πέρσης 11
μὲν ἔφη εἶναι, [x]πορεύεσθαι δὲ ἀπὸ τοῦ [y]Τηριβάζου στρατεύ-
ματος, ὅπως ἐπιτήδεια λάβοι. Οἱ δ᾽ ἠρώτων αὐτὸν, τὸ
στράτευμα ὁπόσον τε εἴη, καὶ ἐπὶ τίνι συνειλεγμένον. Ὁ
δὲ εἶπεν ὅτι Τηρίβαζος εἴη ἔχων τήν τε ἑαυτοῦ δύναμιν, καὶ
μισθοφόρους Χάλυβας καὶ Ταόχους· παρεσκευάσθαι [z]δὲ
αὐτὸν ἔφη, ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους ἐν τοῖς στενοῖς,

[t] οἵανπερ] οἵανπερ καὶ MS. Eton. [u] ποδαπὸς] ποταπὸς MS. Par. [x] πορεύεσθαι] στρατεύεσθαι Edd. vett. et MS. Guelf. [y] Τηριβάζου] Τιριβάζου MS. Par. [z] δὲ αὐτὸν] δ᾽ ἑαυτὸν Edd. vett.

loquendi genus adtinet, eodem usus est Noster Κύρ. Παιδ. p. 533. δίκην δεδωκότες ὑπὸ πάντων τῶν ἀναγκαίων. Porro, Memorab. lib. ii. haud longe ab init. pro ὑπ᾽ αἰθρίας dixit ἐν ὑπαίθρῳ.

[1] Τεμενίτην,] Gentilitium videtur nomen. Steph. Byz. Τεμενεία, πόλις Φρυγίας, πρὸς τῇ Λυκαονίᾳ. Τὸ ἐθνικὸν, Τεμενεύς. Idem, Τέμενος, τόπος Σικιλίας—Ὁ οἰκήτωρ, Τεμενίτης. Oriundus forsan tamen erat Τεμενείᾳ Democrates.

[2] Τόξον Περσικὸν, καὶ &c.] Videsis Differtat. ii. Κύρ. Παιδ. præmiffæ p. 51. et Indic. Tact. eidem libro adjectum. Adde fis Cl. Montfauc. Antiq. Illustr. T. iv. part. 1. p. 69. et Suid. ad v. Σάγαρις.

[3] Τὸ, &c.] Τὸ a MSto Eton. male abest; quippe quæ vocula eleganter in istiusmodi locutionibus abundare soleat. Confer Luc. i. 62. xix. 48. xxii. 23. ubi perperam in quibusdam codicibus MStis eadem omittitur particula. Suid. Ποδαπός· ποίου ἔθνους· ποίας χώρας· φησὶ Ξενοφῶν· Ἐρωτώμενος δὲ, ποδαπὸς εἴη· Πέρσης ἔφη εἶναι: omissis τὸ et μέν. Locum ignoravit Cl. Editor. Recte autem retinetur τὸ in libris editis. Sic Noster Κύρ. Παιδ. p. 276. Ἐκεῖνο δὲ οὐκ εὐπετὲς, τὸ, ὅ, τι ἂν &c. Epictet. cap. 47. μηδὲ πολλαχοῦ τὸ &c.

C. IV. [a]ἧπερ [1]μοναχῆ εἴη πορεία, ἐνταῦθα ἐπιθησόμενον τοῖς Ἕλλησιν.

12 Ἀκούσασι τοῖς στρατηγοῖς ταῦτα ἔδοξε τὸ στράτευμα συναγαγεῖν· καὶ εὐθὺς καταλιπόντες φύλακας, καὶ στρατηγὸν [2]ἐπὶ τοῖς μένουσι Σοφαίνετον Στυμφάλιον, ἐπορεύοντο ἔχοντες ἡγεμόνα τὸν ἁλόντα ἄνθρωπον. Ἐπειδὴ δὲ ὑπερέβαλον τὰ ὄρη, οἱ πελτασταὶ προϊόντες καὶ κατιδόντες τὸ στρατόπεδον, οὐκ ἔμειναν τοὺς ὁπλίτας, ἀλλ᾽ ἀνακραγόντες ἔθεον
13 ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Οἱ δὲ βάρβαροι ἀκούσαντες τὸν θόρυβον, οὐχ ὑπέμειναν, ἀλλ᾽ ἔφευγον· ὅμως δὲ ἀπέθανόν τινες τῶν βαρβάρων· καὶ ἵπποι [3]ἥλωσαν [b]ὡς εἴκοσι, καὶ ἡ [c]σκηνὴ Τηριβάζου ἑάλω, καὶ ἐν αὐτῇ [4]κλίναι ἀργυρόποδες,

[a] ἧπερ] εἴπερ Edd. vett. et MS. Guelf. [b] ὡς εἴκοσι] εἰς εἴκοσι MS. Eton.
[c] σκηνὴ Τηριβ.] σκηνὴ ἡ Τηριβ. Zeun. ex MS. Eton.

[1] Μοναχῆ] Constant. loco hoc cit. legit μοναχῇ forma adverbiali. Sic et Steph. in Thes. L. G. qui tamen ibidem suspicatus est potius μοναχὴ scribendum esse. Suid. Μοναχῇ· ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ μοναχῶς· Ξενοφῶν. Ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους, ἧπερ μοναχῇ εἴη πορεία, ἐπιθησόμενοι τοῖς Ἕλλησι. Hinc sua deprompsisse Steph. et Const. ex eadem, quam in exscribendo hoc Xenoph. loco sequuntur, lectione constat: uterque enim cum Suida omittit ἐν τοῖς στενοῖς et ἐνταῦθα, atque ἐπιθησόμενοι exhibet pro ἐπιθησόμενον. Itaque cum Suidas hic, uti solet alias, cætera Xenophontis verba minus adcurate repræsentet, quidni et in scriptura vocis, qua de agitur, peccaverit? Salmas. Plin. exercit. p. 824. Μοναχὴ πορεία apud Xenophontem, est *via, per quam, propter angustias, singuli tantum homines possunt incedere.*

[2] Ἐπὶ τοῖς μένουσι] Eandem præpositionis vim videre est p. 262. not. 4.

[3] Ἥλωσαν—ἑάλω] Thom. Magist. et Phavor. Ἑάλω, οἱ Ἀττικοί, οὐχ ἧλω. Sed utroque modo satis Attice dici testetur hic locus. Quare rectius Mœr. Attic. Ἧλω καὶ ἑάλω, Ἀττικῶς· ἐλήφθη, Ἑλληνικῶς. Cæterum, ἑάλων seu ἥλων, æque ac ἑάλωκα, ἀντὶ παθητικῶν λαμβάνεσθαι, passim docet auctorum usus.

[4] Κλίναι ἀργυρόποδες, καὶ &c.] Luxu scilicet regali splendida etiam procerum erant tabernacula. Helotæ, jubente Pausania, Herodot. lib. ix. cap. 79. ἀνὰ τὸ στρατόπεδον (Persarum scil. quibus præfuerat Mardonius) σκιδνάμενοι, εὕρισκον σκηνὰς κατεσκευασμένας χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ, κλί-

καὶ ἐκπώματα, καὶ οἱ [d]ἀρτοποιοὶ, καὶ [e]οἱ οἰνοχόοι φάσκον- C. IV.
τες εἶναι. [f]Ἐπεὶ δὲ ἐπύθοντο [g]πάντα οἱ τῶν ὁπλιτῶν 14
στρατηγοὶ, [h]δοκεῖ αὐτοῖς ἀπιέναι τὴν ταχίστην ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, μή τις ἐπίθεσις [i]γένηται[1] τοῖς [k]καταλελειμμένοις. Καὶ εὐθὺς ἀνακαλεσάμενοι τῇ σάλπιγγι ἀπῄεσαν, καὶ [l]ἀφικνοῦνται αὐθημερὸν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐδόκει πορευτέον εἶναι, ᾗ δύναιντο τά- C. V.
χιστα, πρὶν συλλεγῆναι τὸ στράτευμα πάλιν, καὶ καταλαβεῖν τὰ στενά. Συσκευασάμενοι δ' εὐθὺς, ἐπορεύοντο διὰ χιόνος πολλῆς, ἡγεμόνας ἔχοντες πολλούς· καὶ αὐθημερὸν ὑπερβαλόντες τὸ ἄκρον, ἐφ' ᾧ ἔμελλεν ἐπιτίθεσθαι
Τηρίβαζος, κατεστρατοπεδεύσαντο. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν 2
σταθμοὺς ἐρήμους [m]τρεῖς, παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμόν· καὶ διέβαινον αὐτὸν βρεχόμενοι πρὸς τὸν ὀμφαλόν. [2]Ἐλέγοντο δὲ αὐτοῦ αἱ πηγαὶ οὐ πρόσω εἶναι. Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο διὰ χιόνος πολλῆς καὶ πεδίου σταθμοὺς τρεῖς, παρα-
σάγγας πεντεκαίδεκα. Ὁ δὲ τρίτος ἐγένετο χαλεπὸς, καὶ 3
ἄνεμος Βορρᾶς ἐναντίος ἔπνει, παντάπασιν [n]ἀποκαίων[3] καὶ

[d] ἀρτοποιοὶ] ἀρτοκόποι Zeun. ex MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [e] οἱ οἰνοχόοι] οἱ deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. [f] ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ δὲ MS. Eton. [g] πάντα] ταῦτα MSS. Par. et Eton. [h] δοκεῖ] ἐδόκει MS. Par. [i] γένηται] γένοιτο MSS. Par. et Eton. [k] καταλελειμμένοις] καταλελειμένοις Ald. ἐπιλελειμένοις MS. Eton. [l] ἀφικνοῦνται] ἀφίκοντο MSS. Par. et Eton. [m] τρεῖς, παρὰ τὸν Εὐφ.] τρεῖς, παρασάγγας πεντεκαίδεκα, ἐπὶ τὸν Εὐφ. MSS. Par. Brod. Eton. et marg. Steph. [n] ἀποκαίων] ἀποκαίων πάντα Zeun. ex MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

νας τε ἐπιχρύσους καὶ ἐπαργύρους· κρητῆράς τε χρυσέους, καὶ φιάλας τε καὶ ἄλλα ἐκπώματα. Ibid. videſis cap. 81. Adde Q. Curt. lib. iii. cap. 11.

[1] Γένηται τοῖς καταλελειμμένοις.] MS. Eton. γένοιτο τοῖς ἐπιλελειμένοις. Sed nil mutandum : ſupra modo p. præced. καταλιπόντες φύλακας, καὶ &c.

[2] Ἐλέγοντο δὲ αὐτοῦ αἱ &c.] Noſter p. 258. Καὶ τοῦ Εὐφράτου τε τὰς πηγὰς ἐλέγετο οὐ πρόσω τοῦ Τίγρητος εἶναι. Paulo utique ſupra p. 290. Græci ὑπερῆλθον τὰς πηγὰς τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ.

[3] Ἀποκαίων καὶ &c.] Sic et Theophr. Hiſt. Pl. lib. iv. cap.

C. V. πηγνὺς τοὺς ἀνθρώπους. Ἔνθα δὴ τῶν μάντεών τις [1] εἶπε [o] σφαγιάσασθαι τῷ ἀνέμῳ· καὶ σφαγιάζεται· καὶ [p] πᾶσι
4 περιφανῶς ἔδοξε λῆξαι τὸ χαλεπὸν τοῦ πνεύματος. Ἦν δὲ τῆς χιόνος τὸ βάθος ὀργυιά· ὥστε καὶ τῶν ὑποζυγίων καὶ τῶν ἀνδραπόδων πολλὰ ἀπώλετο, καὶ τῶν στρατιωτῶν ὡς τριάκοντα. [q] Διεγένοντο δὲ τὴν νύκτα [r] πῦρ καίοντες· [2] ξύλα δ' ἦν ἐν τῷ σταθμῷ πολλά· οἱ δὲ ὀψὲ [s] προϊόντες, ξύλα
5 οὐκ εἶχον. Οἱ οὖν [3] πάλαι ἥκοντες, [t] καὶ πῦρ καίοντες, οὐ

[o] σφαγιάσασθαι] σφαγιάζεσθαι MS. Guelf. [p] πᾶσι] πᾶσι δὴ Zeun. ex MS. Eton. [q] διεγένοντο] ἐγένοντο MS. Eton. [r] πῦρ καίοντες] πῦρ κάοντες MS. Guelf. [s] προϊόντες] προσιόντες Zeun. ex MSS. Par. Eton. reg. A. et B. [t] καὶ πῦρ] τὸ πῦρ MSS. Eton. et Guelf.

17. ventus frigidus dicitur ἀποκάειν τὰ δένδρα, καὶ οὕτως αὖα ποιεῖν καὶ ξηρά, ὡς οὐδ' ἂν ὑφ' ἡλίου καὶ χρόνου πολλοῦ γένοιτ' ἄν. Plin. H. N. lib. xvii. cap. 24. arbores scribit *aduri quoque fervore, aut flatu frigidiore.* Virgil. Georg. lib. i. ver. 92. et seq.

Ne tenues pluviæ, rapidive potentia solis
Acrior, aut Boreæ penetrabile frigus adurat.

Plura vide a Clariss. Drakenborchio adlata ad Silii lib. iv. ver. 68.

[1] Εἶπε σφαγιάσασθαι τῷ &c.] Ventos generatim Persæ, sigillatim Boream Græci, sacris institutis colebant. De Persis testatur Herodot. lib. i. cap. 131. θύουσι δὲ ἡλίῳ—καὶ ἀνέμοισι. Adde Strab. lib. xv. p. 1064. De Megalopolitanis Arcadicis Pausan. lib. viii. cap. 36. Πεποίηται δὲ ἐν δεξιᾷ τῆς ὁδοῦ Βορέᾳ τῷ ἀνέμῳ τέμενος, καὶ οἱ Μεγαλοπολῖται θυσίας θύουσιν ἀνὰ πᾶν ἔτος, καὶ θεῶν οὐδενὸς Βορέαν ὕστερον ἄγουσιν ἐς τιμήν, ἅτε &c. De Thuriis et Atheniensibus Ælian. V. H. lib. xii. cap. 61. Ἐκ δὴ τούτων (caussam modo exposuerat) οἱ Θούριοι τῷ Βορρᾷ ἔθυσαν, καὶ &c. Ubi vide quæ notavit Cl. Perizon. et in primis doctiss. Meurs. Græc. Fer. lib. ii. ad festum, cui nomen Βορεασμοὶ, Atheniensibus Boreæ in honorem celebratum: necnon illustriss. Spanh. ad Callim. hymn. in Del. ver. 26.

[2] Ξύλα δ' ἦν] Vide p. 153. not. 1.

[3] Πάλαι] Phavorino observante, οὐ τὸ ἀεὶ μακρὸν χρόνον σημαίνει, ἀλλ' ἔστιν οὗ καὶ πρόσφατον, Ἀττικῶς. Sic et *jamdudum* de tempore non longe præterito adhiberi notarunt viri elegantiss. Broekh. ad Tibul. lib. iii. el. 6. ver. 63. et Drakenb. ad Sil. lib. xi. ver. 373. Eadem vis τοῦ πάλαι Mar. xv. 44. quod quidam temere in ἤδη mutarunt.

[u] προσίεσαν πρὸς τὸ πῦρ τοὺς ὀψίζοντας, εἰ μὴ [x] μεταδιδοῖεν C. V.
[y] αὐτοῖς πυροὺς, ἢ ἄλλο τι ὧν ἔχοιεν [z] βρωτῶν. Ἔνθα δὴ μετεδίδοσαν ἀλλήλοις ὧν εἶχον ἕκαστοι. [a] Ἔνθα δὲ [b] πῦρ ἐκαίετο, διατηκομένης τῆς χιόνος, [c] βόθροι ἐγίγνοντο μεγάλοι ἔς τε τὸ δάπεδον· οὗ δὴ παρῆν μετρεῖν τὸ βάθος τῆς χιόνος.

6 Ἐντεῦθεν δὲ τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν ὅλην ἐπορεύοντο διὰ χιόνος, καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων [1] ἐβουλιμίασαν. Ξενοφῶν δὲ ὀπισθοφυλακῶν, καὶ καταλαμβάνων [2] τοὺς πίπτοντας τῶν ἀνθρώπων, ἠγνόει ὅ, τι τὸ πάθος εἴη.
7 Ἐπειδὴ δὲ εἶπέ τις αὐτῷ τῶν ἐμπείρων ὅτι σαφῶς [3] βουλιμιῶσι, καὶ ἐάν τι φάγωσιν, ἀναστήσονται, [d] παριὼν ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, [e] εἴ που ποτὸν ἢ βρωτὸν ὁρῴη, [f] ἐδίδου, καὶ διέπεμπε διδόντας τοὺς δυναμένους παρατρέχειν τοῖς βουλιμιῶσιν. Ἐπειδὴ δέ τι [4] ἐμφάγοιεν, ἀνίσταντο καὶ ἐπορεύοντο.
8 Πορευομένων δὲ, Χειρίσοφος μὲν [5] ἀμφὶ κνέφας πρὸς κώμην ἀφικνεῖται,

[u] προσίεσαν] προσήεσαν Edd. vett. et MS. Guelf. [x] μεταδιδοῖεν] μεταδοῖεν MSS. Par. et Eton. [y] αὐτοῖς deest in ed. Castal. [z] βρωτῶν] βρωτὸν MS. Eton. [a] ἔνθα δὲ] ἔνθα δὴ MS. Guelf. [b] πῦρ] τὸ πῦρ Zeun. ex MS. Guelf. qui etiam pro ἐκαίετο dat ἐκάετο. [c] βόθροι ἐγίγνοντο—χιόνος] Hæc omnia desunt in MS. Eton. [d] παριὼν ἐπὶ] περιὼν ἐπὶ MS. Eton. περιὼν περὶ MS. Par. et marg. Steph. [e] εἴ που ποτὸν ἢ βρωτὸν ὁρῴη] εἴ που τι ὁρῴη βρωτὸν Zeun. ex MS. Par. et marg. Steph. εἴ πού τι ὁρῴη ἢ ποτὸν ἢ βρωτὸν MS. Eton. Pro εἰ MS. Guelf. et edd. vett. excepta Castal. dant ᾗ. [f] ἐδίδου] διεδίδου MS. Par.

[1] Ἐβουλιμίασαν,] Lege paulo infra scripta, not. 3.

[2] Τοὺς πίπτοντας τῶν &c.] Adi p. 263. not. 1.

[3] Βουλιμιῶσι,] Suidas, præmissa τούτου τοῦ πάθους expositione ea, quam adductam ad Κύρ. Παιδ. p. 571. not. 3. legas velim, locum hunc sic exhibet, Ὁ δὲ παριὼν ἐπὶ τὰ ὑποζύγια, εἴ τι που ὁρῴη βρωτὸν, ἐδίδου τοῖς βουλιμιῶσι. MS. Eton. περιὼν—ᾗ που τι ὁρῴη ἢ βρωτὸν ἢ ποτὸν &c. Auctoribus dicto Κύρ. Παιδ. loco citatis adde Scholiast. ad Aristoph. Plut. ver. 874. et Suid. in v. Καρδιώττειν.

[4] Ἐμφάγοιεν,] Noster supra p. 268. participio hujusce verbi usus est: quod idcirco notandum, quia Lexicogr. ἐμφάγω sine auctore solent adducere.

[5] Ἀμφὶ κνέφας—ὑδροφορούσας &c.] Etymol. M. Κνέφας, τὸ σκό-

C. V. καὶ ὑδροφορούσας ἐκ τῆς κώμης [g]γυναῖκας καὶ κόρας πρὸς τῇ κρήνῃ καταλαμβάνει ἔμπροσθεν τοῦ ἐρύματος. Αὗται ἠρώτων αὐτοὺς τίνες εἶεν. Ὁ δὲ ἑρμηνεὺς εἶπε Περσιστὶ ὅτι παρὰ βασιλέως πορεύοιντο πρὸς τὸν σατράπην. Αἱ δὲ ἀπεκρίναντο ὅτι οὐκ ἐνταῦθα εἴη, ἀλλ' [h]ἀπέχει [1]ὅσον παρασάγγην.
9 Οἱ δ', ἐπεὶ ὀψὲ ἦν, [2]πρὸς τὸν κωμάρχην συνεισέρχονται εἰς τὸ ἔρυμα σὺν ταῖς ὑδροφόροις. Χειρίσοφος μὲν οὖν καὶ ὅσοι ἐδυνήθησαν τοῦ στρατεύματος ἐνταῦθα ἐστρατοπεδεύσαντο· τῶν δ' ἄλλων στρατιωτῶν οἱ μὴ δυνάμενοι [3]διατελέσαι [i]ἐν τῇ ὁδῷ, ἐνυκτέρευσαν ἄσιτοι καὶ ἄνευ πυρός· καὶ ἐνταῦθά τινες ἀπώλοντο τῶν στρατιωτῶν.
10 Ἐφείποντο δὲ τῶν πολεμίων συνειλεγμένοι τινὲς, καὶ τὰ μὴ δυνάμενα τῶν ὑποζυγίων ἥρπαζον, καὶ ἀλλήλοις ἐμά-

[g] γυναῖκας καὶ κόρας] καὶ deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. [h] ἀπέχει] ἀπέχοι Zeun. ex MS. Guelf. [i] ἐν τῇ ὁδῷ] τὴν ὁδὸν Zeun. ex MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph.

τος, παρὰ τὸ κενὸν φάους εἶναι·— εἴρηται δὲ καὶ κνέφος. Phavor. Κνέφας· δῆλον ὡς φωτὸς στέρησίς ἐστι τὸ σκότος· διὸ καὶ κνέφας λέγεται, ὡς καινὸν (repone, κενὸν) φάους. Cæterum, veſpertino tempore, gentes apud Orientis, mulieres ex ædibus ſuis ad aquas petendas exire ſolebant. Vide omnino Gen. xxiv. 11. Hector uxorem animo adloquutus ſolicito, metuere ſe ait, nequando, ipſo mortuo,—ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος ἢ Ὑπερείης. Homer. Il. ζ'. ver. 457. Adde Odyſſ. η'. ver. 20. Moris etiam fuiſſe Athenienſium, ut puellæ vel ſummo loco natæ aquatum exirent, teſtatur Herodot. lib. vi. cap. 137. Quin et Homer. Odyſſ. κ'. ver. 105. de Læſtrygonum regis filia canit:

Κούρῃ δὲ ξύμβληντο (Ulyſſis quidam ſocii) πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ,
Θυγατρὶ ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.

[1] Ὅσον] Idem valet, atque ὡς: ſic ſupra p. 278. Ἀπεῖχε δὲ τῶν ὀρέων ὁ ποταμὸς ὡς ἓξ ἢ &c. et alias ſæpe.

[2] Πρὸς τὸν κωμάρχην &c.] Suid. Κωμάρχης· ὁ τῶν πόλεων ἄρχων παρὰ Ξενοφῶντι. Cæterum, συνεισέρχομαι in lexicis ſtat ἀδεσπότως.

[3] Διατελέσαι ἐν τῇ &c.] MS. Eton. τὴν ὁδὸν, non male. At ſine nomine iſto Noſter eodem verbo uſus eſt p. 52. ubi vide notata.

χοντο περὶ αὐτῶν. Ἐλείποντο δὲ καὶ τῶν στρατιωτῶν οἵ τε C. V.
[1]διεφθαρμένοι ὑπὸ τῆς χιόνος τοὺς ὀφθαλμοὺς, οἵ τε ὑπὸ
τοῦ ψύχους τοὺς δακτύλους τῶν ποδῶν ἀποσεσηπότες. Ἦν 11
δὲ [2]τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ἐπικούρημα τῆς χιόνος, εἴ τις μέλαν
τι [k]ἔχων [l]πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν [m]πορεύοιτο· τῶν δὲ ποδῶν,
εἴ τις κινοῖτο, καὶ μηδέποτε ἡσυχίαν [3]ἔχοι, καὶ [n]εἰ τὴν
νύκτα [o]ὑπολύοιτο. Ὅσοι δὲ [4]ὑποδεδεμένοι ἐκοιμῶντο,
εἰσεδύοντο εἰς τοὺς πόδας οἱ ἱμάντες, καὶ τὰ ὑποδήματα
[p]περιεπήγνυντο· [q]καὶ γὰρ ἦσαν, ἐπειδὴ ἀπέλιπε τὰ ἀρχαῖα
ὑποδήματα, [5]καρβάτιναι πεποιημέναι ἐκ τῶν νεοδάρτων

k ἔχων] ἔχοι MS. Guelf. l πρὸ] πρὸς Edd. vett. m πορεύοιτο] ἐπορεύετο Suid. n εἰ τὴν νύκτα] εἰς τὴν νύκτα Zeun. ex ed. Caftal. MSS. Par. Eton. et Guelf. o ὑπολύοιτο] ἀποδύοιτο Suid. p περιεπήγνυντο] ἐπήγνυντο Suid. q καὶ γὰρ] γὰρ deeft in MS. Eton.

[1] Διεφθαρμένοι ὑπὸ &c.] Diodor. Sic. lib. xiv. p. 258. Τινὲς δὲ περικαταληφθέντες ὑπὸ τοῦ πάγου τὰ σώματα, πᾶσαν ἀπεγίνωσκον ἐπικουρίαν, τῶν ἀκρωτηρίων αὐτοῖς σχεδὸν ἁπάντων ἀπονεκρουμένων. Διόπερ ὡς ἡ νὺξ &c. Cum his conferre juvabit, quæ Q. Curt. lib. vii. cap. 3. elegantiffime, more fuo, fcripfit. Cæterum, eadem occurrit conftructio 1 Tim. vi. 5. Hebr. x. 22, 23.

[2] Τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς—τῶν δὲ ποδῶν, &c.] Noftro fimiliter Memorab. lib. iv. paulo citra med. πῦρ dicitur ἐπίκουρον ψύχους, ἐπίκουρον σκότους. Lexica quidem ἐπικούρημα non agnofcunt. Mutat autem hic orationis formam, et pro τοῖς δὲ ποσὶ, quæ τοῖς μὲν ὀφθαλμοῖς ἐπικούρημα poftulaffe viderentur, dat τῶν δὲ ποδῶν. Non eft itaque, cur cuiquam difpliceat ftructuræ varietas, qua ufus eft Luc. i. 55. et Apoftolus ad Hebr. vi. 4, 5. Suid. v. Χιὼν citat ἐπικούφημα.

[3] Ἔχοι,] Id quod ex MSto Eton. repofui. Ita quoque MS. Par. Suid. et ed. Caftal. Eandem fcripturam fuadent verba πορεύοιτο, κινοῖτο, ὑπολύοιτο. Vulgo ἔχειν.

[4] Ὑποδεδεμένοι] Plene Nofter Memor. lib. i. haud procul a fine, dixit ὑποδήματα ὑποδοῦνται. Huic autem fimilem ellipfin videre eft p. 281. in ἐνδύντες, fcil. ἱμάτια: p. 283. in ἀποδὺς, et alibi fæpe.

[5] Καρβάτιναι &c.] Hefych. Καρβαλίνη, μόνη πῆλλον, (lege cum doctiff. Kuhnio μονόπελμον) καὶ εὐτελὲς ὑπόδημα ἀγροικικόν. Idem, Καρπάτινον, ἀγροικικὸν ὑπόδημα μονόδερμον: uno fcilicet corio unaque adeo folea conftabat hic calceus: unde μονόπελμον, μονόδερμον recte dicitur. Suid. et Phavor. Καρβάτιναι, εἶδος ὑποδή-

C. V. βοῶν. Διὰ τὰς τοιαύτας οὖν ἀνάγκας [r]ὑπελείποντό[1] τινες
12 τῶν στρατιωτῶν· καὶ ἰδόντες μέλαν τι χωρίον, διὰ τὸ ἐκ-
λελοιπέναι [s]αὐτόθεν τὴν χιόνα, εἴκαζον τετηκέναι [2]τὴν χιόνα.
Καὶ ἐτετήκει διὰ κρήνην τινὰ, ἣ πλησίον ἦν [3]ἀτμίζουσα ἐν
[t]νάπει· ἐνταῦθα ἐκτραπόμενοι ἐκάθηντο, καὶ οὐκ ἔφασαν
13 [4]πορεύεσθαι. Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ἔχων ὀπισθοφύλακας, ὡς
ᾔσθετο, ἐδεῖτο αὐτῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ μὴ ἀπολεί-
πεσθαι, λέγων ὅτι ἕπονται πολλοὶ πολέμιοι συνειλεγμένοι·
καὶ [5]τελευτῶν ἐχαλέπαινεν. Οἱ δὲ [u]σφάττειν ἐκέλευον·
14 οὐδὲ γὰρ ἂν δύνασθαι πορευθῆναι. Ἐνταῦθα ἔδοξε κρά-
τιστον εἶναι τοὺς ἑπομένους πολεμίους [x]φοβῆσαι, εἴ τις δύν-

[r] ὑπελείποντό] ὑπελίποντό Edd. vett. [s] αὐτόθεν] αὐτόθι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [t] νάπει] νάπῃ Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [u] σφάττειν] σφάζειν MSS. Par. et Eton. [x] φοβῆσαι] Hoc verbum in edd. vett. et MS. Guelf. ſequitur εἴ τις δύν. Ita quoque Zeun.

ματος. Ἐπειδὴ ἀπέλειπε τὰ ἀρχαῖα ὑποδήματα, καρβάτιναι αὐτοῖς ἦσαν πεποιημέναι ἐκ τῶν νεοδάρτων βοῶν· mutata nonnihil, uti fit, exemplarium Xenophonteorum ſcriptura. J. Poll. tentat etiam vocis originem; lib. vii. ſegm. 88. Ἀπὸ δὲ ἐθνῶν καὶ πόλεων λέγονται καὶ ἕτερα. Καρβατίνη μὲν, ἀγροικῶν ὑπόδημα, κληθὲν ὑπὸ Καρῶν.

[1] Ὑπελείποντο] Sic recte ſcribendum cenſuit Steph. ut modo præceſſit p. 301. ἐλείποντο, in præterito imperfecto. Vulgo legitur ὑπελίποντο.

[2] Τὴν χιόνα.] In MSS. Par. et Eton. deſunt: male. Lege p. 30. not. 1. et p. 234. not. 5. Vide etiam lib. v. cap. 2. §. 10. et ibi notata.

[3] Ἀτμίζουσα ἐν νάπει.] Heſych. et Phavor. Ἀτμίζουσαν, ἀναθυμιάζουσαν. Lexicographi auctorem adferunt nullum. MS. Eton. ἐν νάπῃ, uti infra paulo, p. 303. legitur εἰς τὴν νάπην. Phav. Νάπαι, δρυμοὶ, φάραγγες, κοιλάδες· οἱ ὀρεινοὶ καὶ ἀναπεπταμένοι τόποι, οἱ σύμφυτοι. Idem, Νάπος, παρὰ τοῖς ποιηταῖς· νάπη δὲ παρὰ τοῖς κοινοῖς. Sed et hac utitur Ariſtoph. Ὀρνιθ. ver. 741. et Θεσμοφ. ver. 1006. Et utroque modo paſſim ſcribi videbitur infra.

[4] Πορεύεσθαι.] Stephanus legendum ſuſpicatur πορεύσεσθαι.

[5] Τελευτῶν] Thom. Magiſter: Οἱ μὲν Ἀττικοὶ, τελευτῶν ἐποίησα, λέγουσι, καὶ τελευτῶσα ἐποίησε, καὶ τελευτῶντες ἐποίησαν· ὡσαύτως ἐπὶ τῶν ἄλλων εὐθειῶν, καὶ πασῶν αἰτιατικῶν· οἱ δὲ κοινοὶ, Τελευταῖοι λέγουσι.

αιτο, μὴ [2] ἐπιπέσοιεν τοῖς κάμνουσι. Καὶ ἦν μὲν [a] σκότος, C. V.
οἱ δὲ [b] προσῄεσαν [c] πολλῷ θορύβῳ, [d] ἀμφὶ ἃ εἶχον [1] διαφερόμενοι. Ἔνθα δὴ οἱ μὲν ὀπισθοφύλακες ἐξαναστάντες, ἅτε ὑγιαίνοντες, ἔδραμον εἰς τοὺς πολεμίους· οἱ δὲ κάμνοντες, [e] ἀνακραγόντες [2] ὅσον ἐδύναντο μέγιστον, [3] τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ δόρατα ἔκρουσαν. Οἱ δὲ πολέμιοι δείσαντες, [f] ἧκαν ἑαυτοὺς κατὰ τῆς χιόνος [4] εἰς τὴν νάπην, καὶ οὐδεὶς ἔτι οὐδαμοῦ ἐφθέγξατο.

Καὶ Ξενοφῶν μὲν καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, [g] εἰπόντες [5] τοῖς ἀσθενοῦσιν ὅτι τῇ ὑστεραίᾳ ἥξουσί τινες ἐπ' αὐτοὺς, πορευόμενοι, πρὶν τέτταρα στάδια διελθεῖν, ἐντυγχάνουσιν ἐν τῇ ὁδῷ ἀναπαυομένοις ἐπὶ τῆς χιόνος τοῖς στρατιώταις ἐγκεκαλυμμένοις, καὶ οὐδὲ φυλακὴ οὐδεμία καθειστήκει· καὶ ἀνίστασαν αὐτούς. Οἱ δ' ἔλεγον ὅτι οἱ ἔμπροσθεν οὐχ [6] ὑποχωροῖεν.

[z] ἐπιπέσοιεν] ἐπίοιεν MS. Par. [a] σκότος] σκότος ἤδη MS. Par. [b] προσῄεσαν] προῄεσαν Ald. et MS. Guelf. [c] πολλῷ θορύβῳ] πολλῷ φόβῳ Ed. Caſtal. πολλῶν θορύβων MS. Eton. [d] ἀμφὶ ἃ] ἀμφὶ ὧν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [e] ἀνακραγόντες ὅσον] ἀνακραγότες οἷον Edd. vett. Steph. et MS. Guelf. [f] ἧκαν] ἧκον MS. Par. [g] εἰπόντες] εἶπον τε Edd. vett. et MS. Guelf. hinc Caſtal. correxit in ſeqq. τινες, ἐπ' αὐτοὺς πορευόμενοι· καὶ πρὶν &c.

[1] Διαφερόμενοι.] MS. Eton. μαχόμενοι: haud dubie ex gloſſa. Phavor. Διαφέρεσθαι, ἐρίζειν, φιλονεικεῖν—Διαφέρον[?], μάχονται.

[2] Ἀνακραγόντες ὅσον] Sic recte MSS. Eton. et Par. Supra p. 296. ἀνακραγόντες ἔθεον &c. Libri quidam perperam dant ἀνακραγότες οἷον &c.

[3] Τὰς ἀσπίδας πρὸς τὰ &c.] Vide p. 85. not. 2.

[4] Εἰς τὴν νάπην,] Intelligit νάπος illud, cujus antea p. 302. meminit; ubi vide notata.

[5] Τοῖς ἀσθενοῦσιν] Hi ſupra modo κάμνοντες dicuntur. Heſych. Κάμνει, νοσεῖ, ἐργάζεται, κοπιᾷ.—Phavor. et Etymol. M. Κάμνω σημαίνει τέσσαρα, τὸ κοπιῶ—τὸ κατασκευάζω—καὶ τὸ ἀσθενῶ—σημαίνει δὲ καὶ τοὺς τεθνεῶτας.

[6] Οὐχ ὑποχωροῖεν.] Leuncl. vertit, *eos—de via non cedere*: Amaſ. *nihil promoviſſe*. Mihi quidem hic ὑποχωρεῖν videtur τοῦ προχωρεῖν ſignificationem induere; atque adeo mentem iſtorum, quos modo Xenophon cum ſuis excitaverat, ſic fere libet exponere, *priores ſcilicet ordines non ita procedere, ut locum ipſis, etiam ſi vellent eadem via ſequi, darent*. Sic ſupra p. 246. Καὶ τοῖς μὲν ἔμπροσθεν

C. V. Ὁ δὲ παρὼν, καὶ [h] παραπέμπων τῶν πελταστῶν τοὺς ἰσχυ-
16 ροτάτους, [i] ἐκέλευε σκέψασθαι τί εἴη τὸ κωλύον. Οἱ δὲ
ἀπήγγελλον ὅτι ὅλον οὕτως ἀναπαύοιτο τὸ στράτευμα. Ἐν-
ταῦθα καὶ οἱ [k] περὶ Ξενοφῶντα ηὐλίσθησαν αὐτοῦ ἄνευ πυρὸς
καὶ ἄδειπνοι, φυλακὰς οἵας ἐδύναντο καταστησάμενοι.
Ἐπειδὴ δὲ πρὸς ἡμέραν ἦν, ὁ Ξενοφῶν πέμψας πρὸς τοὺς
ἀσθενοῦντας τοὺς νεωτάτους, [1] ἀναστήσοντας, ἐκέλευσεν ἀνα-
17 γκάζειν προϊέναι. Ἐν δὲ τούτῳ Χειρίσοφος πέμπει τοὺς
ἐκ τῆς κώμης [2] πευσομένους πῶς ἔχοιεν οἱ τελευταῖοι.
Οἱ δὲ, ἄσμενοι ἰδόντες, τοὺς μὲν ἀσθενοῦντας τούτοις παρέ-
δοσαν κομίζειν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, αὐτοὶ δὲ ἐπορεύοντο·
καὶ πρὶν εἴκοσι στάδια διεληλυθέναι, ἦσαν [l] ἐν τῇ κώμῃ, [m] ᾗ
18 Χειρίσοφος ηὐλίζετο. Ἐπεὶ δὲ [n] συνεγίγνοντο ἀλλήλοις,
ἔδοξε κατὰ τὰς κώμας ἀσφαλὲς εἶναι τὰς τάξεις σκηνοῦν.
Καὶ Χειρίσοφος μὲν αὐτοῦ [o] ὑπέμεινεν, οἱ δὲ ἄλλοι, δια-
λαχόντες ἃς ἑώρων κώμας, ἐπορεύοντο ἕκαστοι [p] τὰς ἑαυτῶν
ἔχοντες.

Ἔνθα δὴ [q] Πολυκράτης Ἀθηναῖος λοχαγὸς ἐκέλευσεν ἀφιέναι αὐτόν· καὶ λαβὼν [r] αὐτὸς τοὺς εὐζώνους, θέων ἐπὶ τὴν κώμην, ἣν [s] εἰλήχει Ξενοφῶν, καταλαμβάνει πάντας

[h] παραπέμπων] παραπροπέμπων Zeun. ex Junt. et MS. Guelf. [i] ἐκέλευε] ἐκέλευσε MS. Guelf. [k] περὶ Ξενοφ.] ἀμφὶ Ξενοφ. Marg. Steph. [l] ἐν τῇ κώμῃ] πρὸς τῇ κώμῃ MSS. Par. et Eton. [m] ᾗ] ἐν ᾗ MS. Eton. ἔνθα MS. Par. [n] συνεγίγνοντο] συνεγένοντο MS. Par. [o] ὑπέμεινεν] ἔμενεν MS. Par. [p] τὰς ἑαυτῶν] τοὺς ἑαυτῶν MS. Par. [q] Πολυκράτης] Πολυβώτης MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [r] αὐτὸς abest ab MSS. Par. et Eton. [s] εἰλήχει] εἰλήφει Edd. vett. et MS. Guelf.

ὑπάγειν &c. i. e. προάγειν: ubi vide not. 6. Adde sis p. 273. not. 5.

[1] Ἀναστήσοντας,] MSS. Eton. Par. Guelf. et edd. vett. exhibent ἀναστήσαντας, facili quidem et manifesto errore. Steph. et Leuncl. re ipsa monente, scripsere ἀναστήσοντας.

[2] Πευσομένους] MSS. Eton. et Par. σκεψομένους. Sed his permutatis invicem non opus est.

[1]ἔνδον τοὺς κωμήτας καὶ τὸν κωμάρχην· καὶ πώλους εἰς C. V.
δασμὸν βασιλεῖ τρεφομένους, ἑπτακαίδεκα· καὶ τὴν θυ-
γατέρα τοῦ κωμάρχου, ἐννάτην ἡμέραν γεγαμημένην· ὁ
δὲ ἀνὴρ αὐτῆς λαγὼς ᾤχετο θηράσων, καὶ οὐχ [2]ἥλω ἐν
ταῖς κώμαις. Αἱ δ' οἰκίαι ἦσαν [3]κατάγειοι, τὸ μὲν στόμα 19
ὥσπερ φρέατος, κάτω δ' εὐρεῖαι· [4]αἱ δ' εἴσοδοι τοῖς μὲν
ὑποζυγίοις ὀρυκταί, οἱ δὲ ἄνθρωποι [†]κατὰ κλίμακας
κατέβαινον. Ἐν δὲ ταῖς οἰκίαις ἦσαν αἶγες, ὄϊες, βόες,
[5]ὄρνιθες, καὶ τὰ ἔκγονα τούτων· τὰ δὲ κτήνη πάντα

[†] κατὰ κλίμακας] ἐπὶ κλίμακος MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Ἔνδον] In MSto Eton. deeſt. Vox autem non domum cujuſque (uti alias fere) reſpicit, ſed totum vicum; et opponitur locis quibuſlibet, qui ab eo paulo longius diſtarent. Ælian. H. V. lib. iii. cap. 19. eandem ei vim tribuit:—ἀποστὰς ὁ Πλάτων τοῦ ἔξω περιπάτου, ἔνδον ἐβάδιζε σὺν &c. quod paulo infra idem ſic exponit Ælianus, ἐν τῷ κήπῳ τῷ ἑαυτοῦ &c. Adde Thucyd. lib. iv. cap. 104.

[2] Ἥλω] Adi p. 296. not. 3.

[3] Κατάγειοι,] Suid. Κατάγαιον οἴκημα, καὶ κατάγειον· ὑπὸ γῆν. Deinde verba hæc Xenophontis, Αἱ δ' οἰκίαι &c. tacito tamen auctoris nomine, adducit. Agnoſcunt ſane vocem iſtam Steph. et Conſt. in L. G. Theſaur. ſed uterque Suidam adpellat, præterea neminem. J. Poll. lib. vii. ſegm. 123. Λέγειν δ' ἐστὶ καὶ κατάγεια οἰκήματα, καὶ ὑπόγεια. Idem lib. ix. ſegm. 49. Μέρη δὲ πόλεων καὶ κατάγειοι οἰκήσεις, &c. Eadem utitur Diodor. Sic. lib. iv. p. 236. Κατασκευάσαντες δ' οἰκήσεις ἑαυτοῖς καταγείους, καὶ &c.

[4] Αἱ δ' εἴσοδοι &c.] Diodor. Sic. lib. xiv. p. 259.—αὗται δὲ (ſcil. κῶμαι) τὰς μὲν τοῖς ὑποζυγίοις καταβάσεις εἶχον ὀρυκτὰς, τὰς δὲ τοῖς ἀνδράσι κατὰ κλιμάκων, ταῖς οἰκίαις ἐγκαταβαίνουσι· τά τε βοσκήματα τρεφόμενα χόρτῳ, τοῖς δ' ἀνδράσι πολλὴν ἀφθονίαν πάντων τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων.

[5] Ὄρνιθες,] Thom. Magiſt. Ὄρνιθες ἁπλῶς μὲν πάντα τὰ πεττόμενα (lege πετόμενα). Et vocem ὄρνις quidem Græcos apud vetuſtiores *avem* in genere ſignificaſſe notius eſt, quam ut probatione ſit opus. Ad gallinaceam deinde ſpeciem communi auctorum uſu tranſiit. Ariſtoph. Σφηκ. ver. 811.

Ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὡς ἐμ' ἐξηνέγκατε;

Ubi Schol. τὸν ὄρνιν exponit ἀλεκτρυόνα. Lexic. Gr. Lat. vetus: Ὄρνις ἡ κατ' οἶκον, *Gallina*. Athen. lib. ix. cap. 4. Ὁ Μυρτίλος ἔφη, Ἀλλὰ μὴν καὶ ὄρνιθας καὶ ὀρνίθια νῦν μόνον ἡ συνήθεια καλεῖ τὰς θηλείας, ὧν &c. apud aucto-

C. V. [1]χιλῷ ἔνδον [u]ἐτρέφετο. Ἦσαν δὲ καὶ πυροὶ, καὶ κριθαὶ, καὶ ὄσπρια, καὶ [2]οἶνος κρίθινος ἐν κρατῆρσιν· ἐνῆσαν [x]δὲ καὶ αὐταὶ αἱ κριθαὶ [3]ἰσοχειλεῖς, καὶ κάλαμοι ἐνέκειντο, οἱ μὲν, μείζους, οἱ δὲ, ἐλάττους, γόνατα οὐκ ἔχοντες. Τούτους δ' ἔδει, [y]ὁπότε τις διψῴη, λαβόντα εἰς τὸ στόμα [z]ἀμύζειν· καὶ πάνυ [4]ἄκρα-

[u] ἐτρέφετο] ἐτρέφοντο MS. Eton. [x] δὲ καὶ] δὲ deest in MS. Eton. [y] ὁπότε] Suid. v. μυζεῖν laudat εἴ. [z] ἀμύζειν] μυζεῖν Suid.

rem legenda. Moneam tamen obiter lectorem liceat, ibidem ἁμάρτημα μνημονικὸν admisisse Athenæum, cum Xenophontis verba quædam ἐν δευτέρῳ Παιδείας legi testatur, quæ ἐν πρώτῳ tamen p. 93. reperiuntur. Luc. xiii. 34.—ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, &c. quibus adjicere libet Euripid. in Hercule Fur. ver. 71.

——οὓς ὑποπτέρους
Σώζω νεοσσοὺς, ὄρνις ὣς ὑφειμένη.

Adde doctiss. Bochart. Hieroz. lib. i. cap. 18.

[1] Χιλῷ] Videsis p. 52. not. 2.

[2] Οἶνος κρίθινος &c.] In Junt. MSS. Eton. et Guelf. deest vox ultima; in aliis κριθινὸς scribitur. Hoc autem vini genus Osiridis inventum fuisse tradit Diodor. Sic. lib. i. p. 17. τέλος δὲ τὸν Ὄσιριν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐπελθόντα, τὸν κοινὸν βίον τοῖς ἡμερωτάτοις καρποῖς εὐεργετῆσαι. Εἰ δέ τις χώρα τὸ φυτὸν τῆς ἀμπέλου μὴ προσδέχοιτο, διδάξαι τὸ ἐκ τῆς κριθῆς κατασκευαζόμενον πόμα, λειπόμενον οὐ πολὺ τῆς περὶ τὸν οἶνον εὐωδίας τε καὶ δυνάμεως. Apud eundem Diodor. lib. i. p. 31. potus iste ζῦθος dicitur: κατασκευάζουσι δὲ καὶ ἐκ τῶν κριθῶν Αἰγύπτιοι πόμα, λειπόμενον οὐ πολὺ τῆς περὶ τὸν οἶνον εὐωδίας, ὃ καλοῦσι ζῦθον. Ejusdem vide lib. iv. p. 211. Scribit etiam Athen. lib. i. fere extremo, εὑρεθῆναι παρ' Αἰγυπτίοις βοήθημα, ὥστε τοὺς διὰ πενίαν ἀπορῦντας οἴνου, τὸν ἐκ τῶν κριθῶν γενόμενον πίνειν· καὶ οὕτως ἥδεσθαι τοὺς τοῦτον προσφερομένους, ὡς καὶ ᾄδειν, καὶ ὀρχεῖσθαι, καὶ πάντα ποιεῖν, ὅσα τοὺς ἐξοίνους γινομένους. Confer Herodot. lib. ii. cap. 77.

[3] Ἰσοχειλεῖς,] Phavor. et Suida exponentibus, μέχρι χείλους πεπληρωμένοι. J. Poll. lib. ii. segm. 89. ἀπὸ δὲ χειλέων, τὰ μέτρα· ἰσοχειλῆ, τὰ ἐπίμεστα. Ejusdem vide lib. v. segm. 133.

[4] Ἄκρατος] Suidas locum hunc ita citat: Ἄκρατος· Ξενοφῶν· Πάνυ δ' ἦν ὁ οἶνος ἄκρατος, εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι. *Fortis* utique seu *validus* hic loci sonat ἄκρατος, metaphora a vino mero seu ἀμιγεῖ sumpta, cujus *maxima est vis*. Similiter fere vocem hanc adhibet Thucyd. lib. ii. cap. 49. ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν, καὶ ἑλκώσεώς τε αὐτῇ ἰσχυρᾶς ἐγγιγνομένης, καὶ διαῤῥοίας ἅμα ἀκράτου ἐπιπιπτούσης, &c. Et Dionys. Hal. A. R. lib. viii. cap. 54. δι' ὀργῆς ἀκράτου &c.

τος ἦν, εἰ μή τις ὕδωρ ἐπιχέοι· καὶ [a]μάλα ἡδὺ πόμα [1]συμμαθόντι ἦν. C. V.

20 Ὁ δὲ Ξενοφῶν τὸν μὲν ἄρχοντα τῆς κώμης ταύτης σύνδειπνον ἐποιήσατο, καὶ θαῤῥεῖν ἐκέλευεν αὐτὸν, λέγων ὅτι οὔτε τῶν τέκνων στερήσοιτο, τήν τε οἰκίαν αὐτοῦ [2]ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων ἀπίασιν, ἢν ἀγαθόν τι τῷ στρατεύματι [3]ἐξηγησάμενος φαίνηται, ἔστ' ἂν ἐν ἄλλῳ ἔθνει γένωνται. Ὁ δὲ ταῦτα ὑπισχνεῖτο, καὶ φιλοφρονούμενος, [4]οἶνον ἔφρασεν ἔνθα ἦν κατορωρυγμένος. Ταύτην μὲν οὖν τὴν νύκτα διασκηνήσαντες οὕτως ἐκοιμήθησαν ἐν πᾶσιν ἀφθόνοις [b]ἀγαθοῖς οἱ στρατιῶται, ἐν φυλακῇ ἔχοντες τὸν κωμάρχην, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ὁμοῦ ἐν ὀφθαλμοῖς.

21 Τῇ δ' ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ Ξενοφῶν λαβὼν τὸν κωμάρχην, [c]πρὸς τὸν Χειρίσοφον ἐπορεύετο· ὅπου δὲ παρίοι κώμην, ἐτρέπετο

[a] μάλα] πάνυ MS. Eton. et Suid.

[b] ἀγαθοῖς] πάντες MSS. Par. et Eton.

[c] πρὸς τὸν Χειρ.] πρὸς Χειρ. MS. Eton.

[1] Συμμαθόντι] MSS. Eton. Guelf. et libri quidam editi habent συμπαθόντι. Hinc conjicit Brodæus συμποθέντι. Sed ex vet. cod. συμμαθόντι repoſitum eſſe teſtatur Stephanus. Ita quoque eſt in MS. Par. Quin et eandem hanc ſcripturam confirmat Suidas, qui συμμαθόντι exponit συνεθισθέντι: et dein locum hunc, auctore quidem non adpellato, ſic exſcribit, καὶ πάνυ ἡδὺ ἦν συμμαθόντι τὸ πόμα, τὸ ἐκ κριθῶν.

[2] Ἀντεμπλήσαντες τῶν &c.] Suid. a quo Steph. id participii mutuatur, exponit ἀνταποδόντες· Ξενοφῶν· Οἱ δὲ θαῤῥεῖν ἐκέλευον, λέγοντες ὅτι οὔτε τέκνων στερήσοιτο, τήν τε οἰκίαν αὐτοῦ ἀντεμπλήσαντες τῶν ἐπιτηδείων. Locum ſic corruptum et mutilatum exſcripſit etiam Conſtantinus. Cæterum de ἀπίασι vide p. 258. not. 1.

[3] Ἐξηγησάμενος] MSS. Eton. et Par. τὸ στράτευμα πεζῇ ἡγησάμενος &c. Ad tempus participii quod adtinet, recte; ad cætera, perperam. Editiones pleræque ἐξηγησόμενος, pro quo Steph. merito repoſuit ἐξηγησάμενος. Ita quoque MS. Guelf. Supra modo hæc inter ſe tempora permutata vidimus in nota ad ἀναστήσοντας p. 304.

[4] Οἶνον ἔφρασεν ἔνθα &c.] De hac loquendi ratione videſis p. 88. not. 1. et locis ibi citatis adde Matt. xxi. 42.

C. V. πρὸς τοὺς ἐν ταῖς κώμαις, καὶ κατελάμβανε πανταχοῦ [1] εὐωχουμένους καὶ εὐθυμουμένους, καὶ οὐδαμόθεν [d] ἀφίεσαν, πρὶν [e] παραθεῖεν αὐτῷ ἄριστον· οὐκ ἦν δ' ὅπου οὐ παρετίθεσαν ἐπὶ τὴν αὐτὴν τράπεζαν κρέα ἄρνεια, ἐρίφεια, χοίρεια, μόσχεια, [2] ὀρνίθεια, σὺν πολλοῖς ἄρτοις, τοῖς μὲν, πυρίνοις, τοῖς δὲ, κριθίνοις.
22 Ὁπότε δέ τις [3] φιλοφρονούμενός τῳ βούλοιτο προπιεῖν, εἷλκεν ἐπὶ τὸν κρατῆρα· [f] ἔνθα [4] κύψαντα ἔδει ῥοφοῦντα πιεῖν ὥσπερ βοῦν. Καὶ [g] τῷ κωμάρχῃ [5] ἐδίδοσαν λαμβάνειν ὅ, τι βούλοιτο. Ὁ δὲ ἄλλο

[d] ἀφίεσαν] ἀπήεσαν MS. Eton. [e] παραθεῖεν αὐτῷ] παραθεῖναι αὐτοῖς MSS. Par. et Eton. [f] ἔνθα κύψαντα] ἔνθα ὑποκύψαντα MS. Par. ἔνθεν ὑποκύψαντα MS. Eton. [g] τῷ κωμάρχῃ] τὸν κωμάρχην Junt.

[1] Εὐωχουμένους καὶ &c.] Solemnia ſunt in epulis rebuſque paulo jucundioribus verba. Κύρ. Παιδ. p. 28. Τοιαύτας μὲν αὐτοῖς εὐθυμίας παρεῖχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ. Vide et p. 244, 246. p. 286. οἱ δὲ Μῆδοι καὶ ἔπινον, καὶ εὐωχοῦντο, καὶ ηὐλοῦντο, καὶ πάσης εὐθυμίας ἐνεπίμπλαντο. Vim verbi fuſius expoſitam videre eſt Ἀπομνημ. lib. iii. extr.

[2] Ὀρνίθεια,] Lege p. 305. not. 5.

[3] Φιλοφρονούμενός τῳ βούλοιτο &c.] Sic MS. Par. edit. Steph. et Leunclav. MSS. autem Eton. Guelf. et edit. Flor. φιλοφρονούμενός τῳ, εἰ βούλοιτο &c.

[4] Ἔνθα κύψαντα &c.] Hermogen. Περὶ Ἰδεῶν, lib. ii. Τοιοῦτος δὲ ὁ Ξενοφῶν κἀν τοῖς ἱστορικοῖς, οἷος κἀν τοῖς ἄλλοις· οἷον, ὅτι χιλὸν ἐστέψαντο, ὅταν λέγει· καὶ, ὅτι τοῖς παισὶν ὡς ἐνεοῖς διελέγοντο· καὶ, ὅτι πίνειν ἀπὸ τοῦ κρατῆρος ἐπικύψαντας ἔδει, καθάπερ βοῦν· ταῦτα γὰρ, καὶ τὰ τοιαῦτα, καθ' ὑπερβάλλουσαν ἀφέλειαν ἔχει τὴν ἡδονὴν, ἥπερ οὐχ ὁμοίως ὁ Πλάτων χρῆται. MS. Eton. ἔνθεν ὑποκύψαντα, atque ita forſan ſuo in exemplari legit Hermogenes; apud quem ἀπὸ τοῦ κρατῆρος recte exponuntur ἔνθεν. At huic curæ minime fuiſſe, ut verba Xenophontis ipſa totidem literis exarata proferret, ex ordine, quem in iis citandis, perturbato, ſequitur, ne prætermiſſiones memorem, abunde conſtat. Quare nec Xenophon quæ ſcribit, ad Hermogenis exemplaria, nec ad exemplaria Xenophontis, quæ exſcribit Hermogenes, exigenda putem. Auctori non propterea addendum quid vel detrahendum eſt, ei quod addiderit quidquam detraxeritve Interpres; nec Interpreti verba Auctoris minuendi, vel, prout uſus ac ratio poſtulent, augendi facultas eſt deneg. ganda.

[5] Ἐδίδοσαν] Videſis Κύρ. Παιδ. p. 27.

μὲν ἐδὲν ἐδέχετο· ὅπȣ δέ τινα τῶν συγγενῶν ἴδοι, πρὸς C. V.
ἑαυτὸν ἀεὶ ἐλάμβανεν.

23 Ἐπεὶ δὲ ἦλθον πρὸς Χειρίσοφον, κατελάμβανον [1] καὶ ἐκείνȣς σκηνȣ̃ντας, [2] ἐςεφανωμένȣς τȣ̃ [h] ξηρȣ̃ χιλȣ̃ [i] ςεφάνȣς, καὶ [k] διακονȣ̃ντας Ἀρμενίȣς παῖδας σὺν ταῖς βαρβαρικαῖς [3] ςολαῖς· τοῖς δὲ παισὶν ἐδείκνυσαν ὥσπερ [4] ἐνεοῖς

[h] ξηρȣ̃] ξυρȣ̃ MS. Par. [i] ςεφάνȣς] Edd. vett. MSS. Eton. et Guelf. (in hoc a manu recentiori eſt adſcriptum) omittunt. In MS. Par. eſt ςεφάνοις. [k] διακονȣ̃ντας] διακοσμȣ̃ντας MS. Eton.

[1] Καὶ ἐκείνȣς σκηνȣ̃ντας,] Vox ultima (cujus vim minus diligenter expoſuere Lexicogr.) non tantum *tentorii* ſeu *domicilii* cujuſvis notionem, ſed et *convivia* ab iis, qui illic degunt, agitata repræſentat. Huic certe loco ſenſus hic maxime convenit, quem et ſeries ei orationis vindicat. Dicit utique Noſter, ſe cum ſuis inveniſſe καὶ ἐκείνȣς σκηνȣ̃ντας, i. e. *hos etiam*, perinde atque illos, ad quos prius modo diverterat, p. 308. εὐωχȣμένȣς &c. Addit ἐςεφανωμένȣς, pro more ſcilicet eorum epulis qui vacarent: qua de re dictum p. 283. not. 4. Sic Κύρ. Παιδ. p. 136. σκηνὴ eſt *convivium*. Et Λακεδαιμ. Πολιτ. haud ita longe ab init. σκηνοῦν et διασκηνοῦν de conviviis Lacedæmoniorum ſemel atque iterum adhibet. Infra itidem hiſtoriæ hujuſce lib. v. cap. 3. §. 10. παρέχει δὲ ἡ θεὸς τοῖς σκηνȣ̃σιν ἄλφιτα, ἄρτȣς, οἶνον &c. ubi σκηνȣ̃ντες ſunt οἱ εἰς τὴν ἑορτὴν ἰόντες, ejuſque adeo μετέχοντες.

[2] Ἐςεφανωμένȣς τοῦ &c.] Adi p. 283. not. 4. Cæterum, in MSto Eton. et editionibus nonnullis deeſt ςεφάνȣς. At alii vocem hanc libri recte retinuerunt; quippe quod verbo nomen ab eo deductum adjicere ſolent Græci. Sic ſupra Noſter p. 236. dixit διάβασιν διαβαίνειν: p. 173. φυλακὰς φυλάξειν, ubi vide notata. Sic et Æſchin. Κατὰ Κτησιφ. p. 61. edit. Steph. —πότερα αὐτὸν δεῖ χρυσῷ ςεφάνῳ ςεφανωθῆναι, ἢ &c. Et apud Athen. lib. xv. cap. 10.—χυδαίοις ςεφανωθέντα ςεφάνοις &c.

[3] Στολαῖς·] Tho. Magiſt. Ἰςέον ὅτι ἐσθὴς καὶ ςολὴ διαφέρει, τῷ μὲν τὴν ἐσθῆτα ἐπὶ τῶν ἁπλῶς ἐνδυμάτων τάττεσθαι· τὴν δὲ ςολὴν, ἐπὶ τῶν διαφόρων σχημάτων τῶν ἐσθήτων· οἷον ἄλλη ςολὴ τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἄλλη τῶν βαρβάρων.

[4] Ἐνεοῖς] Suid. Ἐννεός· (ſic enim apud hunc ſcribitur) ἄφωνος, κωφός: adductis ibidem Xenophontis hiſce verbis. Heſych. Ἐνεὸς—κωφὸς, ὃς ὔτε ἀκȣ́ει ὔτε λαλεῖ. MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. pro ὥσπερ ἐνεοῖς, peſſime exhibent ὡσπερεὶ νέοις, quam tamen vitioſam ſcripturam ſequutus Amaſæus verterat *tanquam adoleſcentibus*.

C. V. ὅ, τι [l] δέοι ποιεῖν. Ἐπεὶ δὲ ἀλλήλους ἐφιλοφρονήσαντο Χειρίσοφος καὶ Ξενοφῶν, κοινῇ δὴ ἀνηρώτων τὸν κωμάρχην διὰ τοῦ [1] περσίζοντος ἑρμηνέως, τίς εἴη ἡ χώρα. Ὁ δ᾽ ἔλεγεν ὅτι Ἀρμενία. Καὶ πάλιν ἠρώτων, τίνι ἵπποι τρέφοιντο. Ὁ δ᾽ ἔλεγεν ὅτι βασιλεῖ δασμός· τὴν δὲ πλησίον χώραν ἔφη εἶναι Χάλυβας, [2] καὶ τὴν ὁδὸν ἔφραζεν, ᾗ εἴη. Καὶ αὐτὸν τότε μὲν ᾤχετο ἄγων [m] Ξενοφῶν
24 πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ [3] οἰκέτας, καὶ ἵππον, ὃν εἰλήφει, παλαιότερον δίδωσι τῷ κωμάρχῃ ἀναθρέψαντι καταθῦσαι, (ὅτι [n] ἤκουσεν [4] αὐτὸν ἱερὸν εἶναι τοῦ Ἡλίου) δεδιὼς μὴ ἀποθάνῃ· ἐκεκάκωτο γὰρ [5] ὑπὸ τῆς πορείας· [6] αὐτὸς δὲ τῶν πώλων λαμβάνει, καὶ τῶν ἄλλων στρατηγῶν καὶ λοχαγῶν ἔδωκεν ἑκάστῳ πῶλον. Ἦσαν δ᾽ οἱ [7] ταύτῃ ἵπποι μείονες μὲν τῶν Περσικῶν, [o] θυμωδέστεροι δὲ [p] πολλῷ. Ἐνταῦθα δὴ καὶ διδάσκει ὁ κωμάρχης περὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων καὶ

[l] δέοι] δέοιτο Junt. et MS. Guelf. [m] Ξενοφῶν] ὁ Ξενοφῶν Zeun. ex MS. Eton. [n] ἤκουσεν] ἤκουεν MS. Eton. [o] θυμωδέστεροι] θυμοειδέστεροι Zeun. ex MSS. Par. et Eton. θυμοδέστεροι edd. vett. [p] πολλῷ] πολὺ MS. Par.

[1] Περσίζοντος] Plene dixerit τῇ φωνῇ: uti p. 192. βοιωτιάζων τῇ φωνῇ, ubi vide not. 4.

[2] Καὶ τὴν ὁδὸν &c.] Sic paulo ſupra p. 307. οἶνον ἔφρασεν ἔνθα ἦν &c. ubi vide not. 4. Adde p. 290. not. 2. et p. 243. not. 4.

[3] Οἰκέτας,] Videſis Κύρ. Παιδ. p. 250. not. 1.

[4] Ἤκουσεν αὐτὸν ἱερὸν &c.] Conſule Diſſertat. ii. Κύρ. Παιδ. præmiſſæ p. 41. et eruditiſſ. Bocharti Hieroz. lib. ii. cap. 10. Adde Q. Curt. lib. iii. cap. 3. p. 75. edit. Snak.

[5] Ὑπὸ τῆς πορείας·] Scil. ad Chiriſophum, cujus meminit p. 307.

[6] Αὐτὸς δὲ τῶν πώλων] MSS. Eton. et Par. τὸν πῶλον. Sed receptam nemo lectionem improbabit, qui memoria repetet ellipſeos ſæpius antehac expoſitæ exempla: quæ ſi quis deſideret, adeat p. 266. not. 5. Adde Matt. xxiii. 34. ubi omnino præter rem hebraïſmum nonnulli ſe deprehendiſſe putarunt.

[7] Ταύτῃ] Plene, ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ ſeu μερίδι. Vide p. 107. not. 2. et p. 216. not. 6.

τῶν ὑποζυγίων [1] σακκία [q] περιδεῖν, ὅταν διὰ τῆς χιόνος C. V.
[2] ἄγωσιν· ἄνευ [r] γὰρ τῶν σακκίων κατεδύοντο [s] μέχρι
τῆς γαστρός.

[3] Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἦν ὀγδόη, τὸν μὲν ἡγεμόνα παραδίδωσι C. VI.
Χειρισόφῳ, τοὺς δ' [4] οἰκέτας καταλείπει τῷ κωμάρχῃ,
πλὴν τοῦ υἱοῦ ἄρτι ἡβάσκοντος. Τοῦτον [t] δ' [5] Ἐπισθένει
Ἀμφιπολίτῃ [u] παραδίδωσι φυλάττειν, ὅπως, εἰ καλῶς
[x] ἡγήσαιτο, ἔχων καὶ τοῦτον [y] ἀπίοι. [6] Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν
αὐτοῦ εἰσεφόρησαν ὡς ἐδύναντο πλεῖστα, [7] καὶ ἀναζεύξαντες
ἐπορεύοντο. Ἡγεῖτο δ' [z] αὐτοῖς ὁ κωμάρχης λελυμένος 2
διὰ χιόνος· [8] καὶ ἤδη τ' ἦν ἐν τῷ τρίτῳ σταθμῷ, καὶ ὁ

[q] περιδεῖν] περιειλεῖν MSS. Par. et Eton. [r] γὰρ τῶν] δὲ τῶν Edd. vett. a MS. Guelf. abeſt τῶν. [s] μέχρι τῆς] ἕως τῆς MS. Eton. [t] δ' Ἐπισθένει] δὲ Κλεισθένει MS. Eton. et marg. Steph. δὲ Πλεισθένει MS. Par. [u] παραδίδωσι] δίδωσι MS. Eton. [x] ἡγήσαιτο] ἡγήσοιτο MS. Par. [y] ἀπίοι. Καὶ εἰς τ. ὀ. α. εἰσεφ.] ἀπίοι εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ, ἐν ᾗ εἰσεφ. MSS. Par. et Eton. [z] αὐτοῖς] οὗτος MSS. Par. et Eton.

[1] Σακκία περιδεῖν, &c.] Ad vocem primam Poll. tantum nominant Lexicographi. Rationem hanc equos per nives expediendi tangit Cl. Montfauc. Antiq. Illuſtr. T. iv. par. I. p. 79.

[2] Ἄγωσιν·] Abſolute verbum hoc paſſim adhibet Noſter: vide p. 273. not. 4. atque ita quidem poſitum non incommode quibuſdam in locis verti poteſt, *ire, pergere.* Sic utique vertendum eſt Matt. xxvi. 46. Joh. xi. 7.

[3] Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἦν ὀγδόη,] Diodor. Sic. lib. xiv. p. 259. ἐμμείναντες δὲ ταῖς κώμαις ἡμέρας ὀκτὼ, παρεγενήθησαν εἰς τὸν Φᾶσιν &c. Cæterum, per ἡγεμόνα Noſter vult κωμάρχην.

[4] Οἰκέτας] De quibus modo ſupra p. præced.

[5] Ἐπισθένει] MS. Eton. Κλεισθένει. Idem inferius paulo, Κλεισθένης. Sed nil mutandum: hic enim Epiſthenes eſſe videtur, cujus et infra Noſter meminit lib. vii. fere medio, ubi cum vulgatis libris non diffidet MS. Eton.

[6] Καὶ εἰς τὴν οἰκίαν &c.] Quod ſe facturos ſupra p. 307. promiſerat Xenophon.

[7] Καὶ ἀναζεύξαντες] Vide p. 243. not. I.

[8] Καὶ ἤδη τ' ἦν—, καὶ &c.] Sic recte locum diſtinxit Steph. nec aliter ſupra Noſter p. 75. Καὶ ἤδη τε ἦν ἀμφὶ ἀγορὰν πλήθουσαν, καὶ &c. Et p. 78. Καὶ ἤδη τε ἦν μέσον ἡμέρας, καὶ &c. atque alibi ſæpe. Perperam itaque Leunclav. καὶ ἤδη τ' ἦν ἐν τῷ τρίτῳ στα-

C. VI. Χειρίσοφος αὐτῷ ἐχαλεπάνθη, ὅτι οὐκ εἰς κώμας [a]ἦγεν. Ὁ δ' ἔλεγεν ὅτι οὐκ εἶεν ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Ὁ δὲ Χειρίσοφος αὐτὸν ἔπαισε μὲν, [1]ἔδησε δ' οὔ· [b]ἀπὸ[2] δὲ τούτου ἐκεῖνος τῆς νυκτὸς ἀποδρὰς ᾤχετο καταλιπὼν τὸν υἱόν. [c]Τοῦτό[3] γε δὴ Χειρισόφῳ καὶ Ξενοφῶντι μόνον διάφορον ἐν τῇ πορείᾳ ἐγένετο, ἡ τοῦ ἡγεμόνος κάκωσις καὶ ἀμέλεια. [d]Ἐπισθένης δ' ἠράσθη τε τοῦ παιδὸς, καὶ [4]οἴκαδε κομίσας πιστοτάτῳ ἐχρῆτο.

3 Μετὰ τοῦτο σταθμοὺς ἑπτὰ ἐπορεύθησαν, [5]ἀνὰ πέντε παρασάγγας τῆς ἡμέρας, παρὰ τὸν Φάσιν ποταμὸν, εὖρος [e]ὡς πλεθριαῖον. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν σταθμοὺς δύο, παρασάγγας δέκα· [6]ἐπὶ δὲ τῇ εἰς τὸ πεδίον ὑπερβολῇ ἀπήντησαν αὐτοῖς Χάλυβες καὶ [7]Τάοχοι καὶ Φασιανοί.

[a] ἦγεν] ἤγαγεν MS. Eton. [b] ἀπὸ δὲ τούτου] ἐκ δὲ τούτου MSS. Par. et Eton. [c] τοῦτό γε δὴ] τοῦτό τε δὴ Vulg. et MS. Guelf. καὶ τότε δεῖ (leg. δὴ) Ed. Castal. τότε δὴ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. τόδε δὴ Zeunii conject. [d] Ἐπισθένης] Πλεισθένης MS. Par. [e] ὡς deest in MSS. Par. et Eton.

θμῷ· καὶ ὁ &c. Porro ἦν hic loci ponitur pro ἦσαν, de quo vide p. 51. not. 5.

[1] Ἔδησε δ' οὔ·] De more duces itineris, suspectos præsertim et ignotos, adservandi lege quæ congessit Freinsh. ad Q. Curt. lib. v. cap. 4. p. 338. edit. Snakenb.

[2] Ἀπὸ δὲ τούτου] Idem, opinor, valent atque ἐκ τούτου δὲ, qua de phrasi vide scripta supra p. 187. not. 3.

[3] Τοῦτό γε δὴ &c.] Editi, quos vidi, omnes dant τοῦτό τε δὴ &c. MS. Eton. τότε δὴ &c. pro quibus, monente Stephano, reposui τοῦτό γε &c.

[4] Οἴκαδε] Scil. in Græciam: quod sonat etiam vox ista p. 145. et alibi sæpe.

[5] Ἀνὰ] Distributioni etiam significandæ, non eadem sane ubique ratione, inservit ista particula Matt. xx. 9. Luc. ix. 3, 14. Joh. ii. 6. Æqualem itidem distributionem supra denotat p. 236. ἐποιήσαντο ἐξ λόχους ἀνὰ ἑκατὸν ἄνδρας, &c.

[6] Ἐπὶ δὲ τῇ &c.] Plenius supra p. 295. ὡς ἐπὶ τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους ἐν &c. mox etiam infra, κατέχουσιν τὰς ὑπερβολὰς τοῦ ὄρους &c. et sic alibi. Adi sis p. 265. not. 3.

[7] Τάοχοι] Nomen hoc Diodoro Sic. lib. xiv. p. 259. restituendum videtur; apud quem ibi legimus de Græcis hisce, διεπορεύοντο τὴν Χάων καὶ Φασιανῶν

Χειρίσοφος δὲ, ἐπεὶ κατεῖδε τοὺς πολεμίους ἐπὶ τῇ ὑπερ- C. VI.
βολῇ, ἐπαύσατο πορευόμενος, ἀπέχων [1]ὡς τριάκοντα στα- 4
δίους· ἵνα μὴ [2]κατὰ κέρας ἄγων πλησιάσῃ τοῖς πολε-
μίοις· παρήγγειλε [f]δὲ τοῖς ἄλλοις παράγειν τοὺς λόχους,
ὅπως ἐπὶ φάλαγγος γένοιτο τὸ στράτευμα. Ἐπεὶ δὲ ἦλθον
οἱ ὀπισθοφύλακες, συνεκάλεσε τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχα-
γοὺς, καὶ ἔλεξεν ὧδε·

Οἱ μὲν πολέμιοι, ὡς ὁρᾶτε, κατέχουσι τὰς ὑπερβολὰς 5
τοῦ ὄρους· [3]ὥρα δὲ βουλεύεσθαι ὅπως ὡς κάλλιστα ἀγωνιού-
μεθα. Ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ παραγγέλλειν μὲν ἀριστοποιεῖ-
σθαι τοῖς στρατιώταις, ἡμᾶς δὲ βουλεύεσθαι εἴτε τήμερον
εἴτε αὔριον δοκεῖ [g]ὑπερβάλλειν τὸ ὄρος. Ἐμοὶ δέ γε, ἔφη 6
ὁ Κλεάνωρ, δοκεῖ, ἐπὰν [h]ὡς τάχιστα ἀριστήσωμεν, ἐξοπλι-
σαμένους ὡς τάχιστα ἰέναι ἐπὶ [4]τοὺς ἄνδρας. Εἰ γὰρ [i]δια-
τρίψομεν τὴν τήμερον ἡμέραν, οἵ τε νῦν ὁρῶντες ἡμᾶς πο-
λέμιοι θαρσαλεώτεροι ἔσονται, καὶ ἄλλους εἰκὸς, τούτων
θαῤῥούντων, [k]πλέους προσγενέσθαι.

Μετὰ τοῦτον Ξενοφῶν εἶπεν, " [5]Ἐγὼ δ' οὕτω γινώσκω· 7

[f] δὲ τοῖς ἄλλοις] δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις MS. Eton. [g] ὑπερβάλλειν] ὑπερβαλέσθαι MS. Eton. [h] ὡς τάχιστα] ὡς deeſt in MS. Eton. [i] διατρίψομεν] διατρίψωμεν MS. Guelf. [k] πλέους] πλείους MS. Guelf.

χώραν. Malim τὴν Ταόχων καὶ &c. niſi forte lenius ex Stephano Byz. petendum ſit remedium, ſcribendumque adeo,—τὴν Τάων καὶ &c. nam ſic ille: Τάοχοι, ἔθνος ἐνδοτέρω τοῦ Πόντου—Τούτους τινὲς Τάους καλοῦσιν.

[1] Ὡς τριάκοντα] MS. Eton. εἰς πεντήκοντα. Edd. vett. et cod. Guelf. exhibent etiam πεντήκοντα, quam et Amaſæus in loco vertendo ſequutus eſt ſcripturam. Pro ὡς eſt εἰς in MS. Par.

[2] Κατὰ κέρας ἄγων &c.] Quid ſit κατὰ κέρας ἄγειν, quid ἐπὶ φάλαγγος ἄγειν, dicendum in curis ſecundis ad Κύρ. Παιδ. illuſtrandam inſumendis.

[3] Ὥρα δὲ βουλεύεσθαι] Adi ſis p. 216. not. 4.

[4] Τοὺς ἄνδρας.] Conſule p. 244. not. 1.

[5] Ἐγὼ δ' οὕτω γινώσκω· Εἰ &c.]

C. VI. „ Εἰ μὲν ἀνάγκη ἐστὶ μάχεσθαι, τοῦτο δεῖ παρασκευάσασθαι, „ ὅπως ὡς κράτιστα μαχούμεθα· εἰ δὲ βουλόμεθα ὡς „ ῥᾷστα ὑπερβάλλειν, τοῦτό μοι δοκεῖ σκεπτέον εἶναι, [1]ὅπως „ ἐλάχιστα μὲν τραύματα [l]λάβοιμεν, ὡς ἐλάχιστα δὲ σώ-
8 „ ματα ἀνδρῶν [m]ἀποβάλοιμεν. Τὸ μὲν οὖν ὄρος ἐστὶ τὸ „ ὁρώμενον πλέον ἢ [n]ἐφ'[2] ἑξήκοντα στάδια, ἄνδρες δ' [o]οὐ- „ δαμῆ [3]φυλάττοντες [p]ἡμᾶς φανεροί εἰσιν, [4]ἀλλ' ἢ κατὰ „ ταύτην τὴν ὁδόν· πολὺ οὖν [5]κρεῖττον τοῦ ἐρήμου ὄρους καὶ „ κλέψαι τι πειρᾶσθαι [q]λαθόντας, καὶ ἁρπάσαι φθάσαντας, „ ἢν [r]δυνώμεθα, μᾶλλον ἢ πρὸς ἰσχυρὰ χωρία καὶ ἄνδρας
9 „ παρεσκευασμένους μάχεσθαι. Πολὺ γὰρ ῥᾷον [6]ὄρθιον

[l] λάβοιμεν] λάβωμεν MS. Eton. λάβοιεν Junt. et Ald. [m] ἀποβάλοιμεν] ἀποβάλωμεν MS. Eton. [n] ἐφ' abeſt a MS. Eton. [o] οὐδαμῆ] οὐδαμοῦ Caſtal. [p] ἡμᾶς φανεροί εἰσιν, ἀ. ἢ κ. τ. τ. ὁδὸν] ἡμᾶς, οὐδαμοῦ εἰσι φανεροὶ, ἀλλὰ κατ' αὐτὴν τὴν ὁδὸν MS. Eton. [q] λαθόντας] λαβόντας Junt. [r] δυνώμεθα] δυναίμεθα MS. Eton. δυνάμεθα edd. vett. et MS. Guelf.

Sic legit et fere locum diſtinxit Stephanus. MS. Eton. et edit. Flor. ἐγὼ δ' οὕτω γινώσκω· εἰ μὲν —τοῦτο δὴ παρασκευάσασθε, &c. Leunclav. ἐγὼ δ' οὕτω γινώσκω, εἰ μὲν—τοῦτο δὴ παρασκευάσασθαι, &c.

[1] Ὅπως ἐλάχιστα &c.] Particula ὡς inter voces iſtas ponenda videtur. Sic ſupra modo, ὅπως ὡς κάλλιστα ἀγωνιούμεθα—ἐπὰν ὡς τάχιστα—ὅπως ὡς κράτιστα μαχούμεθα.

[2] Ἐφ' ἑξήκοντα στάδια,] Supple ἐκτεινόμενον, vel quid aliud huic ſenſu congruens.

[3] Φυλάττοντες] Heſych. et Etymol. M. Φυλάσσειν, ἐπιτηρεῖν. Sic eo uſus Ælian. V. H. lib. ii. cap. 17. οἱ Μάγοι προσέταξαν —τινὶ τῶν πλησίον παρεστώτων φυλάξαι τὸν Ὦχον, τῆς &c. Καὶ ὁ μὲν εἱστήκει τηρῶν τοῦτο, &c. Et Thucyd. lib. iii. cap. 105. Οἱ δὲ Ἀκαρνᾶνες—φυλάσσοντες τοὺς μετὰ Εὐρυλόχου Πελοποννησίους, μὴ λάθωσι πρὸς &c.

[4] Ἀλλ' ἢ] Phavorino obſervante, ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ, ut et infra lib. vii. eaſdem adhibet particulas: ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχω, ἀλλ' ἢ μικρόν τι. Et Apoſt. 1. ad Cor. iii. 5. Τίς οὖν ἐστι Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς, ἀλλ' ἢ &c.

[5] Κρεῖττον—μᾶλλον ἢ] Sic et Iſocrat. in Ἑλέν· ἐγκωμ. p. 213. edit. H. Steph. ὥσθ' ἡγήσατο κρεῖττον εἶναι τεθνάναι, μᾶλλον ἢ &c.

[6] Ὄρθιον—ἰέναι, ἢ &c.] Sic fere Noſter in Κυνηγετ. haud ita longe ab init. Θέουσι γὰρ (lepores) μάλιστα τὰ ἀνάντη, ἢ τὰ ὁμαλά. Ibid. paulo inferius, Εἰ δ' ἔφυγεν

" ἀμαχεὶ ἰέναι, ἢ [r]ὁμαλὸν, ἔνθεν καὶ ἔνθεν πολεμίων ὄν- C. VI.
" των· καὶ νύκτωρ ἀμαχεὶ [s]μᾶλλον ἂν τὰ πρὸ ποδῶν
" ὁρῴη τις, ἢ [1]μεθ' ἡμέραν [t]μαχόμενος· καὶ ἡ τραχεῖα
" τοῖς ποσὶν ἀμαχεὶ ἰοῦσιν [2]εὐμενεστέρα, ἢ ὁμαλὴ, τὰς
" κεφαλὰς βαλλομένοις. [u]Κλέψαι δὲ οὐκ ἀδύνατόν 10
" μοι δοκεῖ εἶναι, [x]ἐξὸν μὲν νυκτὸς ἰέναι, ὡς μὴ [y]δύνασθαι
" ὁρᾶσθαι· ἐξὸν δὲ [3]ἀπελθεῖν τοσοῦτον, ὡς μὴ αἴσθησιν
" παρέχειν. [4]Δοκοῦμεν δ' ἄν μοι, [z]ταύτῃ[5] προσποιού-
" μενοι [a]προσβαλεῖν, ἐρημοτέρῳ ἂν τῷ [b]ἄλλῳ ὄρει χρῆ-
" σθαι· μένοιεν γὰρ αὐτοῦ μᾶλλον [c]ἀθρόοι οἱ πολέμιοι.
" Ἀτὰρ τί ἐγὼ περὶ κλοπῆς συμβάλλομαι; [6]"Ὑμᾶς 11

[r] ὁμαλὸν] ὁμαλὲς MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [s] μᾶλλον] ὡς μᾶλλον Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. ὡς μόνον Brodæus vult. [t] μαχόμενος] μαχομένοις Edd. vett. et MS. Guelf. [u] κλέψαι δὲ] καὶ κλέψαι δὲ MS. Eton. [x] ἐξὸν μὲν] ἐξὸν γὰρ edd. vett. et MS. Guelf. [y] δύνασθαι abeſt a MSS. Par. et Eton. [z] ταύτῃ] ταύτην MS. Par. [a] προσβαλεῖν] προσβάλλειν MS. Par. [b] ἄλλῳ abeſt a MSS. Par. et Eton. [c] ἀθρόοι abeſt a MS. Eton.

ὄρθιον, &c. quæ vox ultima adverbialiter poni videtur: ad cæteras ex χωρίον, de cujus ellipſi vide p. 273. not. 7. petendum eſt ſupplementum.

[1] Μεθ' ἡμέραν] Ariſtoph. Plut. ver. 931.—ἀποδύομαι μεθ' ἡμέραν. ubi Schol. Μεθ' ἡμέραν, ἀντὶ τοῦ ἐν ἡμέρᾳ. Ἀττικὸν τὸ σχῆμα· μεθ' ἡμέραν γάρ φασιν, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ. Confer Matt. xxvii. 63. ubi μετὰ τρεῖς ἡμέρας valet ἐν τρισὶν ἡμέραις, ut ver. 40.

[2] Εὐμενεστέρα,] Senſu etiam metaphorico vocem hanc adhibet Thucyd. lib. ii. cap. 74. ἐπὶ γῆν τήνδε ἤλθομεν—καὶ παρέσχετε αὐτὴν εὐμενῆ ἐναγωνίσασθαι &c.

[3] Ἀπελθεῖν τοσοῦτον,] Quod quidam (adnotante ad Amaſ. verſionem Steph.) ſignificare putant, *abſcedere tam lento gradu, ut &c.* Leunclav. reddit, *tanto ex intervallo ſejunctos ab eis iter facere, ut &c.* Plene dixeris—εἰς τοσοῦτον διάστημα ἀπ' αὐτῶν, ὡς &c.

[4] Δοκοῦμεν δ' ἄν μοι,] Thom. Magiſter: Ὥσπερ λέγομεν, Δοκῶ μοι, οὕτω καί μοι δοκοῦμεν, ἐπὶ πληθυντικοῦ: quod oſtendit exemplis ex Platone et Demoſthene prolatis. Sic et Noſter Κύρ. Παιδ. p. 356. καλόν τι ἂν μοι δοκοῦμεν &c. quod pro μοι δοκῶ, antehac edito, ex MSto Bodl. repoſui.

[5] Ταύτῃ] Videſis p. 269. not. 5.

[6] Ὑμᾶς γὰρ ἔγωγε, &c.] Conſulendus Noſter Λακεδαιμ. Πολιτ. haud longe ab initio: Plutarch. in vita Lycurgi p. 50. His adde quæ diſſerit cultiſſimi vir ingenii Rollinus in opere, quod

C. VI. " γὰρ ἔγωγε, ὦ Χειρίσοφε, ἀκούω τοὺς Λακεδαιμονίους, " [1]ὅσοι ἐστὲ τῶν ὁμοίων, [d]εὐθὺς ἐκ παίδων κλέπτειν μελετᾷν· καὶ οὐκ αἰσχρὸν εἶναι, ἀλλὰ [e]ἀναγκαῖον κλέπτειν " ὅσα μὴ κωλύει νόμος. Ὅπως δὲ ὡς [f]κράτιστα κλέπτητε " καὶ πειρᾶσθε λανθάνειν, [2]νόμιμον [g]ἄρα ὑμῖν ἐστιν, ἐὰν " ληφθῆτε κλέπτοντες, μαστιγοῦσθαι. Νῦν οὖν μάλα σοι " καιρός ἐστιν ἐπιδείξασθαι τὴν παιδείαν, καὶ [h]φυλάττεσθαι " μέντοι μὴ ληφθῶμεν [3]κλέπτοντες τοῦ ὄρους, ὡς μὴ [i]πολ-" λὰς πληγὰς λάβωμεν."

d εὐθὺς] εὐθύς τε MS. Eton. e ἀναγκαῖον] καλὸν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. f κράτιστα κλ. καὶ πειρ.] τάχιστα κλέπτειν τε καὶ πειρᾶσθαι MS. Par. g ἄρα] μὲν γὰρ MSS. Par. et Eton. h φυλάττεσθαι] φυλάξασθαι Zeun. ex MSS. Par. et Eton. i πολλὰς abest a MSS. Par. et Eton.

inscribitur *De la manière d'enseigner et d'étudier* &c. tom. iii. part. 3. p. 465. et seq. edit. Paris.

[1] Ὅσοι ἐστὲ τῶν ὁμοίων,] Apud Lacedæmonios ὅμοιοι iidem fere videntur fuisse, atque ὁμότιμοι apud Persas, i. e. *pari honore ac dignitate præditi.* De iisdem Noster Hist. Gr. lib. iii. fere medio: Οὗτος δὲ (Κινάδων) ἦν καὶ τὸ εἶδος νεανίσκος καλὸς, καὶ τὴν ψυχὴν εὔρωστος, οὐ μέντοι τῶν ὁμοίων. Ii autem ὅμοιοι Lacedæmoniis censebantur, qui cum vitam a teneris annis ex legum præscripto instituissent, sic demum ad rempublicam accedebant. Noster in Λακεδαιμ. Πολιτ. haud ita longe a fine: Ἐπέθηκε δὲ (Lycurgus) καὶ τὴν ἀνυπόστατον ἀνάγκην ἀσκεῖν ἅπασαν πολιτικὴν ἀρετήν. Τοῖς μὲν γὰρ τὰ νόμιμα ἐκτελοῦσιν ὁμοίως ἅπασι τὴν πόλιν οἰκείαν ἐποίησε, καὶ οὐδὲν ὑπελογίσατο οὔτε σωμάτων οὔτε χρημάτων ἀσθένειαν. Εἰ δέ τις ἀποδειλιάσειε τοῦ τὰ νόμιμα διαπονεῖσθαι, τοῦτον ἐκεῖ ἀπέδειξε μή τε νομίζεσθαι ἔτι τῶν ὁμοίων εἶναι. De phrasi ipsa ἐστὲ τῶν &c. vide Κύρ. Παιδ. p. 607. not. 3.

[2] Νόμιμον ἄρα ὑμῖν &c.] Noster ibid. Εἴποι δ' ἂν οὖν τις, Τί δῆτα, εἴπερ τὸ κλέπτειν ἀγαθὸν ἐνόμιζε (Lycurgus,) πολλὰς πληγὰς ἐπέβαλλε τῷ ἁλισκομένῳ; Ὅτι, φημὶ ἐγὼ, καὶ τἄλλα ὅσα ἄνθρωποι διδάσκουσι, κολάζουσι τὸν μὴ καλῶς ὑπηρετοῦντα. Κἀκεῖνοι μὲν οὖν τοὺς ἁλισκομένους, ὡς κακῶς κλέπτοντας, τιμωροῦνται. Plutarch. in vita Lycur. p. 50. ἂν ἁλῷ, πολλὰς λαμβάνει πληγὰς &c. Sextus Empir. Pyrrhon. Hypotyp. lib. iii. cap. 24. p. 181. edit. Lips. Φασὶ δέ τινες ὅτι καὶ οἱ Λάκωνες τοὺς κλέψαντας ἐκόλαζον, οὐ διὰ τὸ κεκλοφέναι, ἀλλὰ διὰ τὸ πεφωρᾶσθαι. Ubi videsis quæ Cl. Fabric. notavit.

[3] Κλέπτοντες τοῦ ὄρους,] Post κλέπτοντες intellige τι. Sic supra modo p. 314. τοῦ ἐρήμου ὄρους καὶ

Ἀλλὰ μέντοι, ἔφη ὁ Χειρίσοφος, καὶ ἐγὼ ὑμᾶς ἀκούω C. VI.
τοὺς Ἀθηναίους δεινοὺς εἶναι κλέπτειν [1] τὰ δημόσια, (καὶ 12
μάλα ὄντος δεινοῦ τοῦ κινδύνου τῷ κλέπτοντι) καὶ τοὺς κρα-
τίστους μέντοι μάλιστα, εἴπερ ὑμῖν οἱ κράτιστοι ἄρχειν ἀξι-
οῦνται· ὥστε ὥρα καὶ σοὶ ἐπιδείκνυσθαι τὴν παιδείαν. Ἐγὼ 13
μὲν τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἕτοιμός εἰμι, τοὺς ὀπισθοφύ-
λακας ἔχων, ἐπειδὰν δειπνήσωμεν, ἰέναι καταληψόμενος
τὸ ὄρος. Ἔχω δὲ καὶ ἡγεμόνας· οἱ γὰρ [k] γυμνῆται [2] τῶν
[l] ἐφεπομένων ἡμῖν [3] κλοπῶν ἔλαβόν τινας ἐνεδρεύσαντες·
[4] καὶ τούτων πυνθάνομαι ὅτι οὐκ ἄβατόν ἐστι τὸ ὄρος, ἀλλὰ
[5] νέμεται [m] καὶ αἰξὶ καὶ βουσίν· ὥστε, ἤνπερ ἅπαξ λάβω-

[k] γυμνῆται] γυμνῆτες MSS. Par. Eton. et Suid. v. Κλώψ. [l] ἐφεπομένων] ἑπομένων MS. Eton. [m] καὶ αἰξὶ] καὶ deeſt in MS. Par.

κλέψαι τι πειρᾶσθαι: et infra paulo, λάβωμέν τι τοῦ ὄρους. De ellipſi particulæ iſtius vide p. 52. not. 3. et Κύρ. Παιδ. p. 390. not. 1. Leunclav. ſcribendum κλέπτοντές τι τοῦ ὄρους exiſtimavit.

[1] Τὰ δημόσια,] Scil. χρήματα: quod deeſt itidem Luc. xi. 41. Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε &c. quam ſic ſuppleveris locutionem, Πλὴν κατὰ τὰ ἐνόντα &c. Nomen idem omittit Herodian. lib. vii. ſect. 9. ſimulque ſupplendi rationem indicat: μετῆλθεν (Maximinus) ἐπὶ τὰ δημόσια· καὶ εἴ τινα ἦν χρήματα &c.

[2] Γυμνῆται] Vide p. 259. not. 2. Adde Κύρ. Παιδ. p. 519. not. 2.

[3] Κλοπῶν] Mirum, inquit Stephanus, ſi Xenophon κλοπῶν, ac non potius κλοπέων, ſcripſerit. Fallitur omnino vir doctus: neque enim κλοπεὺς, ſed κλὼψ, rectus eſt caſus hic loci quærendus. Suidas: Κλώψ· ὁ κλέπτης· Ξενοφῶν· Εἰσὶ γυμνῆτες τῶν ἐφεπομένων ἡμῖν κλοπῶν. Voces Suidæ priores ex Xenophontis exemplaribus corrigendæ ſunt.

[4] Καὶ τούτων &c.] In editis antehac libris ſic legitur et diſtinguitur locus; ἔλαβόν τινας ἐνεδρεύσαντες τούτων· καὶ πυνθάνομαι &c. In MSto Eton. deeſt illud τούτων: quod tamen, poſita poſt ἐνεδρεύσαντες diſtinctionis nota, rectius retinendum videtur, et cum ſequentibus (quod maluit etiam Steph.) connectendum. Solent enim auctores caſum iſtum verbo πυνθάνομαι adjungere, ſuppreſſis præpoſitionibus παρὰ vel ἐκ. Res eſt notiſſima.

[5] Νέμεται] Junt. et MS. Eton. γέμεται: quam ſcripturam ſecutus eſt Amaſæus. Sed vulgatam huic libens prætulerim: alioquin dixiſſet, opinor, Noſter, non γέμεται, ſed γέμει, ſe-

C. VI. μέν τι τοῦ ὄρους, [1] βατὰ καὶ τοῖς ὑποζυγίοις ἔσται. [m] Ἐλπίζω μέντοι οὐδὲ τοὺς πολεμίους [2] μενεῖν ἔτι, ἐπειδὰν ἴδωσιν ἡμᾶς ἐν τῷ ὁμοίῳ [n] ἐπὶ τῶν ἄκρων· οὐδὲ γὰρ νῦν ἐθέλουσι καταβαίνειν εἰς τὸ ἴσον ἡμῖν. Ὁ δὲ Χειρίσοφος εἶπε, Καὶ τί δεῖ σε ἰέναι, [o] καὶ λείπειν τὴν ὀπισθοφυλακίαν; ἀλλ' ἄλλους πέμψον, ἐὰν μή τινες ἐθελούσιοι φαίνωνται.

14 Ἐκ τούτου [3] Ἀριστώνυμος Μεθυδριεὺς ἔρχεται ὁπλίτας ἔχων· καὶ Ἀριστέας Χῖος, γυμνῆτας· καὶ Νικόμαχος [4] Οἰταῖος, γυμνῆτας· καὶ σύνθημα ἐποιήσαντο, ὁπότε ἔχοιεν τὰ ἄκρα, πυρὰ καίειν πολλά. Ταῦτα συνθέμενοι ἠρίστων· ἐκ δὲ τοῦ ἀρίστου προήγαγεν [5] Ἀριστώνυμος τὸ στράτευμα πᾶν [p] ὡς δέκα στάδια πρὸς τοὺς πολεμίους, ὅπως ὡς μάλιστα δοκοίη [6] ταύτῃ [q] προσάξειν.

[m] ἐλπίζω μέντοι] ἐλπίζω δὲ MS. Eton. [n] ἐπὶ deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. [o] καὶ λείπειν] καταλείπειν Edd. vett. et MS. Guelf. καὶ καταλείπειν Caſtal. [p] ὡς δέκα] ὡσεὶ δέκα MS. Eton. [q] προσάξειν] προσέξειν Edd. vett. et MS. Guelf.

quente utriuſque nominis caſu genitivo.

[1] Βατὰ] Heſych. et Phavor. Βατὸν, βάσιμον, ἐν ᾧ δύναταί τις ἐπιβαίνειν. Suid. Βατά· βάσιμα, addito ex Arriano exemplo. Cæterum, intelligendum hic eſſe χωρία, ex iis, quæ jam ſupra non uno loco de vocis iſtius ellipſi monuimus, facile conſtabit. Tu ſis vide p. 314. not. 6.

[2] Μενεῖν ἔτι,] Edd. vett. Leuncl. et MS. Guelf. minus recte legunt μένειν ἔτι, &c. Erratum vidit Portus, monuitque adeo vel ſubaudiendum ἂν particulam, ut pro futuro μενεῖν accipiatur, vel etiam μενεῖν legendum: quod Stephanus quidem recte in orationem recepit.

[3] Ἀριστώνυμος—Ἀριστέας &c.] Horum ſupra p. 267. et ſeq. meminit.

[4] Οἰταῖος, γυμνῆτας·] Junt. et MS. Eton. ὀταῖος. Amaſ. vertit *Teïus*. MSS. Par. Guelf. edd. Steph. Ald. et Leunclav. dant Οἰταῖος. Cæterum, Leunclav. pingit hic γυμνῆτας, ſupra modo γυμνήτας. Et recte quidem utraque ſe habet ſcriptura, ſi modo illam a recto γυμνὴς, hanc a γυμνήτης deducas. Vide p. 259. not. 2.

[5] Ἀριστώνυμος] MSS. Par. Eton. reg. B. et marg. Steph. habent ὁ Χειρίσοφος: ideo forſan, quod alias nomini recepto ſoleat addi Μεθυδριεύς.

[6] Ταύτῃ] Vide p. 315. not. 5.

Ἐπεὶ δὲ ἐδείπνησαν καὶ νὺξ ἐγένετο, οἱ μὲν ταχθέντες C. VI.
[r]ᾤχοντο, καὶ καταλαμβάνουσι τὸ ὄρος· οἱ δ' ἄλλοι αὐτοῦ 15
ἀνεπαύοντο. Οἱ δὲ πολέμιοι, [s]ὡς ᾔσθοντο ἐχόμενον τὸ
ὄρος, ἐγρηγόρησαν, καὶ ἔκαιον πυρὰ πολλὰ διὰ νυκτός.
[t]Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, Χειρίσοφος μὲν θυσάμενος ἦγε 16
κατὰ τὴν ὁδόν· οἱ δὲ, τὸ ὄρος καταλαβόντες [u]καὶ τὰ ἄκρα,
ἐπῄεσαν. Τῶν δ' [x]αὖ πολεμίων τὸ μὲν πολὺ ἔμενεν ἐπὶ
τῇ ὑπερβολῇ τοῦ ὄρους, μέρος δ' αὐτῶν ἀπήντα τοῖς [y]κατὰ
τὰ ἄκρα. Πρὶν δὲ ὁμοῦ εἶναι [1]τοὺς πολεμίους, ἀλλήλοις
συμμιγνύουσιν οἱ κατὰ τὰ ἄκρα· καὶ νικῶσιν οἱ Ἕλληνες
καὶ διώκουσιν. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ οἱ ἐκ τοῦ πεδίου οἱ μὲν 17
πελτασταὶ τῶν Ἑλλήνων δρόμῳ ἔθεον πρὸς τοὺς παρατε-
ταγμένους· Χειρίσοφος δὲ [2]βάδην ταχὺ ἐφείπετο σὺν τοῖς
ὁπλίταις. Οἱ δὲ πολέμιοι [z]οἱ [a]ἐν τῇ ὁδῷ, [b]ἐπειδὴ [3]τὸ
ἄνω ἑώρων ἡττώμενον, φεύγουσι· καὶ ἀπέθανον μὲν οἱ πολλοὶ
αὐτῶν, γέρρα δὲ πάμπολλα ἐλήφθη· ἃ οἱ Ἕλληνες ταῖς
μαχαίραις κόπτοντες, ἀχρεῖα ἐποίουν. Ὡς δ' ἀνέβησαν,

[r] ᾤχοντο] ἀπήρχοντο MSS. Par. et Eton. [s] ὡς] ἐπεὶ MS. Eton. [t] ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ δὲ MS. Eton. [u] καὶ τὰ ἄκρα] καὶ ἄκρα Steph. κατὰ ἄκρα Junt. MSS. Eton. Brod. et Guelf. κατὰ τὰ ἄκρα Zeun. addito articulo, hortante Brodæo. [x] αὖ abeſt a MS. Eton. [y] κατὰ τὰ ἄκρα] τὰ abeſt ab edd. vett. et MS. Guelf. [z] οἱ deeſt in Junt. et MS. Guelf. [a] ἐν τῇ] ἐπὶ τῇ MS. Eton. [b] ἐπειδὴ] ἐπεὶ Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Τοὺς πολεμίους, &c.] MS. Eton. dat τοὺς πολλοὺς ἀλλήλων &c. Sed ſana eſt vulgata lectio. Phavor. Συμμιγνῦναι λέγεται, τὸ συνέρχεσθαι, καὶ συνάπτειν καὶ συμβάλλειν, κατὰ νόμον πολέμου· δουλικῇ συντάσσεται.

[2] Βάδην ταχὺ &c.] Sonare videntur *pleno gradu*: δρόμῳ quidem ferri Chiriſophum, cum ὁπλίτας duceret, minus utique conveniebat. Sed ita tamen βάδην pergebat, ut ταχὺ, quam maxima potuit is celeritate, qui non currebat, ſubſequeretur. Paſſim autem βάδην πορεύεσθαι opponuntur τοῖς δρόμῳ θεῖν, τρέχειν &c. Κύρ. Παιδ. p. 135. οὔτε βάδην ὑπήκουσεν, ἀλλ' αἰεὶ τρέχων. p. 234. Καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Κῦρος ἐπιλαθόμενος τοῦ βάδην, δρόμῳ ἡγεῖτο.

[3] Τὸ ἄνω &c.] Scil. μέρος: reſpice p. 155. not. 6.

C. VI. θύσαντες, καὶ [1]τρόπαιον στησάμενοι, κατέβησαν εἰς τὸ πεδίον
[c]καὶ κώμας πολλῶν ἀγαθῶν γεμούσας.

C. VII. Ἐκ δὲ τούτων ἐπορεύθησαν εἰς Ταόχους, σταθμοὺς πέντε,
παρασάγγας [d]τριάκοντα[2]· καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐπέλιπε·
χωρία γὰρ ᾤκουν ἰσχυρὰ οἱ Τάοχοι, ἐν οἷς καὶ τὰ ἐπιτή-
δεια [e]πάντα εἶχον [3]ἀνακεκομισμένοι. [4]Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο
εἰς χωρίον, ὃ πόλιν μὲν οὐκ εἶχεν οὐδ' οἰκίας, συνεληλυ-
θότες δὲ ἦσαν αὐτόσε καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες καὶ κτήνη
πολλά, [f]Χειρίσοφος μὲν πρὸς τοῦτο προσέβαλλεν εὐθὺς
ἥκων· [g]ἐπεὶ δὲ ἡ πρώτη τάξις [h]ἔκαμνεν, ἄλλη [i]προσῄει,
καὶ αὖθις ἄλλη· οὐ γὰρ ἦν ἀθρόοις περιστῆναι, [5]ἀλλ'
2 [k]ἀπότομον ἦν κύκλῳ. [l]Ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν ἦλθε σὺν τοῖς
ὀπισθοφύλαξι [m]καὶ πελτασταῖς καὶ ὁπλίταις, ἐνταῦθα δὴ
λέγει Χειρίσοφος, [6]Εἰς καλὸν [n]ἥκεις· τὸ γὰρ χωρίον
αἱρετέον· τῇ γὰρ στρατιᾷ οὐκ [7]ἔστι τὰ ἐπιτήδεια, εἰ μὴ
ληψόμεθα τὸ χωρίον.

[c] *καὶ κώμας π. ἀ. γεμούσας*] *καὶ εἰς κώμας πολλῶν ἀγαθῶν γεμούσας ἦλθον* MSS. Par. et Eton. In MS. Par. poſt *πολλῶν* additur *καί*. [d] *τριάκοντα*] *πεντήκοντα* Junt. et MSS. Guelf. et Eton. [e] *πάντα* abeſt a MS. Eton. [f] *Χειρίσοφος μὲν*] *Χειρίσοφος μὲν οὖν* MS. Eton. [g] *ἐπεὶ δὲ ἡ*] *ἐπειδὴ δὲ ἡ* MS. Guelf. [h] *ἔκαμνεν*] *ἀπέκαμνεν* MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [i] *προσῄει*] *προσῇ* Junt. et MS. Guelf. *προσῆκεν* MS. Eton. [k] *ἀπότομον*] *ἀλλὰ ποταμὸς* MS. Par. [l] *ἐπεὶ δὲ*] *ἐπειδὴ δὲ* MS. Eton. [m] *καὶ πελτασταῖς* deſunt in MS. Eton. [n] *ἥκεις*] *ἥκετε* MSS. Par. et Eton.

[1] *Τρόπαιον*] Lege p. 208. not. 3. et Diodor. Sic. lib. xiv. p. 259.

[2] *Τριάκοντα*·] Adi p. 290. not. 5. et p. 19. not. 2.

[3] *Ἀνακεκομισμένοι.*] Confer *Κύρ. Παιδ.* p. 412. not. 3.

[4] *Ἐπεὶ δὲ*] Leunclav. et alius quidam peſſime dederunt *ἐπεὶ καὶ*, contra MSti Eton. atque cæterorum editorum, quos vidi, omnium fidem.

[5] *Ἀλλ' ἀπότομον*] Vulgo, *ἀπότομος*. Cum vero ad *χωρίον* referendum videatur, recte quidem Leunclavius *ἀπότομον* vulgatæ hactenus ſcripturæ prætulit.

[6] *Εἰς καλὸν ἥκεις*·] Sic Noſter Sympoſ. ſuo fere ineunte, *Εἰς καλόν γε ὑμῖν συντετύχηκα.*

[7] *Ἔστι*] Vide p. 217. not. 4. *Κύρ. Παιδ.* p. 498. not. 1. Matt. xxvi. 2, 18. et xvii. 11.

Ἐνταῦθα δὴ κοινῇ ἐβουλεύοντο· καὶ τοῦ Ξενοφῶντος ἐρωτῶντος τί τὸ κωλῦον εἴη εἰσελθεῖν, εἶπεν ὁ Χειρίσοφος, C. VII. 3
[o]Ἀλλὰ μία αὕτη ἐστὶ πάροδος, ἣν ὁρᾷς· ὅταν δέ τις ταύτῃ [1]πειρᾶται παριέναι, κυλινδοῦσι λίθους ὑπὲρ ταύτης τῆς ὑπερεχούσης πέτρας· ὃς δ᾽ ἂν [p]καταληφθείη, [2]οὕτω διατίθεται. Ἅμα δ᾽ [q]ἔδειξεν αὐτῷ συντετριμμένους ἀνθρώπους καὶ σκέλη καὶ πλευράς.
4 Ἢν δὲ [r]τοὺς λίθους ἀναλώσωσιν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, [s]ἄλλο τι ἢ οὐδὲν [3]κωλύει παριέναι; οὐ γὰρ δὴ ἐκ τοῦ ἐναντίου ὁρῶμεν, εἰ μὴ ὀλίγους τούτους ἀνθρώπους· καὶ τούτων δύο ἢ τρεῖς ὡπλισμένους. Τὸ δὲ χωρίον, ὡς καὶ σὺ ὁρᾷς, σχεδὸν τρία ἡμίπλεθρά ἐστιν, [t]ἃ δεῖ βαλλομένους [u]παρελθεῖν. Τούτου δὲ ὅσον πλέθρον δασὺ πίτυσι [x]διαλειπούσαις[4] μεγάλαις, [5]ἀνθ᾽ ὧν ἑστηκότες ἄνδρες τί ἂν πάσχοιεν ἢ ὑπὸ τῶν φερομένων λίθων, ἢ ὑπὸ τῶν κυλινδουμένων; τὸ λοιπὸν οὖν ἤδη γίγνεται ὡς ἡμίπλε-

[o] ἀλλὰ abest a MSS. Par. et Eton. [p] καταληφθείη] κατελείφθη MS. Eton. [q] ἔδειξεν αὐτῷ συντ.] ἔδειξε συντ. MS. Par. et marg. Steph. [r] τοὺς λίθους] καὶ λίθους MS. Eton. [s] ἄλλο τι ἢ οὐδὲν] ἄλλο μὲν οὐδὲν Ed. Castal. Pro οὐδὲν est οὐδὲ in MS. Eton. [t] ἃ δεῖ] ὃ δεῖ MS. Par. [u] παρελθεῖν] διελθεῖν MSS. Eton. Par. et marg. Steph. [x] διαλειπούσαις] διαλιπούσαις Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Πειρᾶται] Sic MSS. Eton. Par. edit. Leuncl. et Welf. Perperam vero cæteræ editiones et MS. Guelf. ἐπειρᾶτο dederunt; quod in πειρᾶται mutandum in margine suæ editionis monuit etiam Stephanus.

[2] Οὕτω διατίθεται] Manu monstrat protenta, quæ verbis fusius ut exponeret, tempus non ferebat.

[3] Κωλύει] Vide supra modo scripta ad ἐστὶ, p. præced. not. 7.

[4] Διαλειπούσαις] Suid. et Phavor. Διαλείπουσαι· ἀλλήλων ἀπέχουσαι.

[5] Ἀνθ᾽ ὧν] Hanc lectionem libri, quos vidi, præstant omnes. At Stephanus maluit ἐφ᾽ ὧν. Ipse, si vulgata quidem præpositio loco movenda sit, libens reposuerim ὑφ᾽ ὧν. Sic fere mox infra Noster: ἀπῆλθον ὑπὸ τὰ δένδρα &c. et, προέτρεχεν ἀπὸ τοῦ δένδρου, ὑφ᾽ ᾧ &c. Nec casus in his exemplis variatio prohibet, quominus cuiquam se probet conjectura in medium jam adlata: nam, Moschopulo observante, ἡ ὑπὸ γενικῇ συντάσσεται καὶ δοτικῇ καὶ αἰτιατικῇ.

C. VII. θρον, ὃ δεῖ, ὅταν [1] λωφήσωσιν οἱ λίθοι, παραδραμεῖν.

5 Ἀλλ' εὐθέως, ἔφη ὁ Χειρίσοφος, ἐπειδὰν ἀρξώμεθα [2] εἰς τὸ δασὺ [y] παριέναι, [3] φέρονται οἱ λίθοι πολλοί. Αὐτὸ ἄν, ἔφη, τὸ δέον εἴη· θᾶττον γὰρ [4] ἀληθῶς ἀναλώσουσι τοὺς λίθους. [5] Ἀλλὰ πορευώμεθα ἔνθεν ἡμῖν μικρὸν [6] ὕστερόν τι παραδραμεῖν ἔσται, ἐὰν δυνώμεθα· καὶ ἀπελθεῖν ῥᾴδιον, ἢν [z] βουλώμεθα[7].

6 Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο Χειρίσοφος καὶ Ξενοφῶν, καὶ Καλλίμαχος Παῤῥάσιος, λοχαγός· (τούτου γὰρ ἡγεμονία ἦν τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγῶν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ) οἱ δὲ ἄλλοι λοχαγοὶ ἔμενον ἐν τῷ ἀσφαλεῖ. Μετὰ τοῦτο οὖν ἀπῆλθον ὑπὸ τὰ δένδρα ἄνθρωποι [a] εἰς τοὺς ἑβδομήκοντα, οὐκ ἀθρόοι, ἀλλὰ καθ' ἕνα, ἕκαστος [8] φυλαττόμενος ὡς ἐδύνατο. [9] Ἀγασίας δὲ ὁ Στυμφάλιος καὶ Ἀριστώνυμος Μεθυδριεύς,

y παριέναι] προσιέναι MSS. Par. et Eton. z βουλώμεθα] ἀλώμεθα Junt. MSS. Guelf. et Eton. a εἰς τοὺς ἑβδ.] ὡς τοὺς ἑβδ. MS. Eton. ὡς ἑβδ. MS. Par. et marg. Steph.

1 Λωφήσωσιν] Hesych. Λωφῆσαν, ἀπὸ τοῦ τραχήλου τὸ ἄχθος ἀποθέσθαι· παῦσαι· λῆξαι· ἀναπαῦσαι· ἡσυχάσαι· Suid. et Phavorin. κυρίως δὲ εἴρηται λωφῆσαι ἐπὶ βοῶν, τὸ βάρος ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἀποθέσθαι· λόφος γάρ, ὁ τράχηλος.

2 Εἰς τὸ δασὺ] De vi iſtius articuli lege Κύρ. Παιδ. p. 173. not. 1.

3 Φέρονται] Vide p. 320. not. 7.

4 Ἀληθῶς] In MSS. Eton. et Par. deeſt: quod et Muretus delendum cenſuit.

5 Ἀλλὰ] Adi p. 61. not. 1.

6 Ὕστερόν τι] Utramque vocem delet Muretus: et prior quidem in MSS. Eton. Par. et marg. Steph. non comparet. Hunc ſequi malim, ut ſit μικρόν τι: quam et Steph. ſcripturam in nonnullis vet. cod. ſe inveniſſe teſtatur.

7 Βουλώμεθα.] Sic MS. Par. edd. Ald. et Steph. Laſcaris, teſte Stephano, legiſſe videtur βαλλώμεθα: quam ille quidem lectionem ſe non improbare profeſſus, agnoſcit tamen vulgatam lectionem huic aptam eſſe loco, ut unum ſit δυναμένων, alterum βουλομένων: perinde ac ſi dixiſſet, ἢν βουλώμεθα· καὶ γὰρ δυνησόμεθα. In recepta ſcriptura nihil vitii latere videtur.

8 Φυλαττόμενος] Vide p. 157. not. 3.

9 Ἀγασίας δὲ ὁ—καὶ οὗτοι] Adi p. 179. not. 2. ubi duali nu-

καὶ οὗτοι τῶν ὀπισθοφυλάκων λοχαγοὶ ὄντες, καὶ ἄλλοι δὲ, C. VII.
[b]ἐφίστασαν ἔξω τῶν δένδρων· οὐ γὰρ ἦν ἀσφαλὲς ἐν τοῖς
[1]δένδροις ἑστάναι πλεῖον, ἢ τὸν ἕνα λόχον. [c]Ἔνθα δὴ καὶ 7
Καλλίμαχος [d]μηχανᾶταί τι· προέτρεχεν ἀπὸ τοῦ δένδρου, ὑφ' ᾧ ἦν αὐτὸς, [e]δύο ἢ τρία [2]βήματα· [f]ἐπεὶ δὲ οἱ λίθοι φέροιντο, ἀνεχάζετο εὐπετῶς· ἐφ' ἑκάστης δὲ [3]προδρομῆς πλέον ἢ δέκα [4]ἅμαξαι πετρῶν ἀνηλίσκοντο. Ὁ δὲ Ἀγασίας, [5]ὡς ὁρᾷ τὸν Καλλίμαχον, [g]ἃ ἐποίει, καὶ τὸ στράτευμα πᾶν [h]θεώμενον, δείσας [6]μὴ οὐ πρῶτος παραδράμοι εἰς τὸ χωρίον, οὔτε τὸν Ἀριστώνυμον πλησίον ὄντα παρα-

b ἐφίστασαν] ὑφίστασαν MSS. Par. et Eton. c ἔνθα δὴ καὶ] ἔνθα δὴ Zeun. ex Junt. et MS. Guelf. d μηχανᾶταί τι· προέτρεχεν] μηχανᾶται προτρέχειν Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. e δύο ἢ τρία] καὶ δύο καὶ τρία Junt. δύο καὶ τρία Ald. et MS. Guelf. f ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ δὲ MS. Eton. g ἃ ἐποίει] οἷα ἐποίει MS. Eton. h θεώμενον] θεώμενοι Edd. vett. et MS. Guelf.

mero pronomen adhibet; et lege p. 53. not. 4. Adde his quae subtilius paulo, more suo, ad Homer. Il. α'. ver. 566. scripsit Cl. Sam. Clarke.

1 Δένδροις] Thom. Magister: Δένδρεσιν, ὡς Θουκυδίδης, καὶ ἕτεροι· οὐ δένδροις, ὡς Ξενοφῶν. Moeris Attic. Δένδροις, Ξενοφῶν· δένδρεσιν, Θουκυδίδης. scil. tanquam ab εὐθείᾳ illa δένδρος, de qua agit Steph. Animadv. in Libr. de Dial. p. 25. Thucyd. lib. ii. cap. 75. περιεσταύρωσεν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν, &c. Schol. σημείωσαι τὸ δένδρος εὐθεῖαν. Phavor. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐν τῷ Αἰλίου Διονυσίου λεξικῷ φέρεται, ὅτι λέγεται οὐ μόνον δένδρον, ἀλλὰ καὶ δένδρεον καὶ δένδρος. Φησὶ γοῦν ὅτι δένδρον μᾶλλον ἢ δένδρος, καὶ δένδρα μᾶλλον ἢ δένδρη· καὶ αἱ πλώσεις, δένδρου καὶ δένδρῳ, μᾶλλον ἢ δένδρει καὶ δένδρους.

2 Βήματα·] Eadem similiter voce usus est Noster Κύρ. Παιδ. p. 520. ὀλίγα βήματα προϊόντες &c. Hinc ad *tribunal, suggestum, locumve* ipsum, ἐν ᾧ κάθηται βασιλεὺς ἢ κριτὴς, significandum transfertur.

3 Προδρομῆς] Verbo illo προέτρεχεν rite cadit, et in rem apte, nomen hoc; quod nesciunt Lexicographi.

4 Ἅμαξαι πετρῶν] Audacius paulo, ut solet, Lucianus Eunucho ineunte scripsit ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν &c. Similiter sua Latini habent *conviciorum plaustra*, uti recte notavit doctiss. Jens. lect. Lucian. lib. ii. cap. 20.

5 Ὡς ὁρᾷ τὸν Καλλίμαχον, ἃ &c.] Vide p. 137. not. 4.

6 Μὴ οὐ] Phavor. Οὐ, ἀπόφασιν πολλάκις περιττὴν οἱ Ἀττικοὶ λαμβάνουσι. Videsis Budaei Comment. L. G. p. 935. et seq.

C. VII. καλέσας, οὐδὲ Εὐρύλοχον τὸν Λουσιέα, ἑταίρους ὄντας, οὐδ᾽
8 ἄλλον οὐδένα, χωρεῖ [1] αὐτὸς, καὶ παρέρχεται πάντας. Ὁ δὲ Καλλίμαχος, ὡς [i] ἑώρα αὐτὸν παριόντα, ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ τῆς ἴτυος· ἐν δὲ τούτῳ παρέθει αὐτοὺς Ἀριστώνυμος Μεθυδριεὺς, καὶ μετὰ τοῦτον Εὐρύλοχος Λουσιεύς· [2] πάντες γὰρ οὗτοι ἀντεποιοῦντο ἀρετῆς, καὶ διηγωνίζοντο πρὸς ἀλλήλους, καὶ [k] οὕτως ἐρίζοντες αἱροῦσι τὸ χωρίον. Ὡς γὰρ ἅπαξ [l] εἷς ἐπέδραμεν, οὐδεὶς ἔτι [3] πέτρος ἄνωθεν ἠνέχθη.

9 Ἐνταῦθα δὴ [4] δεινὸν ἦν θέαμα· αἱ γὰρ γυναῖκες, ῥίπτουσαι τὰ παιδία, εἶτα καὶ ἑαυτὰς ἐπικατερρίπτουν· καὶ οἱ ἄνδρες ὡσαύτως. Ἔνθα δὴ καὶ Αἰνέας ὁ Στυμφάλιος λοχαγὸς, ἰδών τινα θέοντα ὡς ῥίψοντα ἑαυτὸν, [5] στολὴν

[i] ἑώρα—παρέθει] Suid. v. Ἴτυς laudat ὁρᾷ—παραθεῖ. [k] οὕτως ἐρ. αἱροῦσι] οὗτοι ἐρ. αἵρουσι Edd. vett. et MS. Guelf. [l] εἷς ἐπέδραμεν, οὐδεὶς ἔτι π.] εἰσέδραμον, οὐδεὶς πέτρος MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Αὐτὸς,] Etymol. M. Αὐτὸς, ὁ μόνος· ὡς τὸ, Τυδείδης, αὐτός περ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη. Inspice sis locum ipsum Hom. Il. Θ'. ver. 99. Theocrit. Idyll. xi. ver. 12.

Πολλάκι ταὶ ὄϊες ποτὶ τ᾽ αὔλιον αὐταὶ ἀπῆνθον
Χλωρᾶς ἐκ &c.

Schol. Αὐταὶ, ἀντὶ τοῦ μόναι. Ὅμηρος· Τυδείδης δ᾽ αὐτὸς πονέων, ἀντὶ τοῦ αὐτόματος καὶ μόνος: quæ emendanda sunt ex ipso Homero, ut recte observavit doctiss. Arnaud. Animadv. Critic. cap. 36. Lege etiam quæ scripsimus supra p. 136. not. 2.

[2] Πάντες γὰρ οὗτοι ἀντεποιοῦντο &c.] Consule p. 266. et seq.

[3] Πέτρος] Supra modo, et mox infra, declinatione usus est secunda. Phavor. Πέτρα μὲν κοινῶς, πέτρος δὲ Ἀττικῶς. Moschop. Πέτρος, ὄνομα κύριον· καὶ παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ἡ πέτρα. Exempla scriptores passim suppeditabunt Attici.

[4] Δεινὸν ἦν θέαμα·] Haud minus δεινὸν illud Abydenorum erat, quo Philippus ipse victor, auctore Polybio lib. xvi. p. 739. edit. Paris. ἐκπλαγὴς ἦν, θεωρῶν τὸ πλῆθος καὶ τὴν ὁρμὴν τῶν σφᾶς αὐτοὺς, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰς γυναῖκας ἀποσφαττόντων, κατακαινόντων, ἀπαγχόντων, εἰς τὰ φρέατα ῥιπτούντων, κατακρημνιζόντων ἀπὸ τῶν τεγῶν. Sic utique alii complures desperabundi ab hostium potestate se suaque vindicare adnisi sunt. Exemplorum adfatim est in Freinsh. notis ad Flor. lib. ii. cap. 18. sect. 15.

[5] Στολὴν] Respice p. 309. not. 3.

ἔχοντα καλὴν, ἐπιλαμβάνεται ὡς αὐτὸν [m] κωλύσων. Ὁ C. VII.
δ' αὐτὸν ἐπισπᾶται, καὶ ἀμφότεροι ᾤχοντο κατὰ τῶν πετρῶν φερόμενοι, καὶ ἀπέθανον. Ἐντεῦθεν ἄνθρωποι μὲν [n] ὀλίγοι πάνυ ἐλήφθησαν, βόες δὲ καὶ [1] ὄνοι καὶ πρόβατα πολλά.

Ἐντεῦθεν [2] ἐπορεύθησαν διὰ Χαλύβων σταθμοὺς ἑπτὰ, 10
παρασάγγας [o] πεντήκοντα. Οὗτοι ἦσαν ὧν διῆλθον ἀλκιμώτατοι, καὶ εἰς χεῖρας ᾔεσαν· [3] εἶχον δὲ θώρακας [p] λινοῦς μέχρι [4] τοῦ ἤτρου, [5] ἀντὶ δὲ τῶν πτερυγίων σπάρτα
πυκνὰ ἐστραμμένα. Εἶχον δὲ καὶ κνημῖδας καὶ κράνη, καὶ 11
παρὰ τὴν ζώνην μαχαίριον ὅσον [6] ξυήλην Λακωνικὴν, ᾧ ἔσφαττον ὧν κρατεῖν δύναιντο· [7] καὶ ἀποτέμνοντες ἂν τὰς

[m] κωλύσων deest in MS. Eton. [n] ὀλίγοι πάνυ] πάνυ ὀλίγοι Zeun. ex MS. Par. [o] πεντήκοντα] τετταράκοντα MS. reg. A. [p] λινοῦς] λινοὺς Edd. vett. et MS. Guelf. λινοῦ Suid.

[1] Ὄνοι καὶ πρόβατα πολλά.] MSS. Eton. Par. et marg. Steph. ὄνοι πολλοὶ καὶ πρόβατα: quibus accedit Amas. nisi quod πρόβατα non agnoscat.

[2] Ἐπορεύθησαν διὰ Χαλύβων] Pro quo nomine apud Diodor. Sic. lib. xiv. p. 259. legitur Χαλκιδέων: de quibus agitur in Dissertatione Geograph.

[3] Εἶχον δὲ θώρακας λινοῦς &c.] De quibus consule Κύρ. Παιδ. p. 463. not. 1.

[4] Τοῦ ἤτρου,] Vocari ἦτρον tradit J. Poll. lib. ii. segm. 170. quidquid infra umbilicum sit, usque ad pubem. Hesych. Ἦτρον, ὁ περὶ τὸ ὑπογάστριον τόπος, ὁ ὑπὸ τὸν ὀμφαλόν.

[5] Ἀντὶ δὲ τῶν πτερυγίων] MSS. Eton. et Par. ἀντὶ δὲ τῶν πτερύγων &c. Sic et Suid. in v. Ξυήλη. J. Poll. lib. i. segm. 134. Θώραξ, καὶ τὰ μέρη τοῦ θώρακος, πτέρυγες. Videsis H. Steph. Animadv. in Adag. Erasmi p. 458.

[6] Ξυήλην Λακωνικὴν,] Hesych. et Phavor. Ξυήλη, ξυάλη· ἔστι δὲ καὶ ξιφίδιον, ὅ τινες δρέπανον λέγουσι. Suid. Ξυήλην· ἣν ξυάλην λέγομεν· hunc locum deinde Xenoph. citat. Gladium autem fuisse brevem, et instar falcis incurvum, docet erudit. Meurs. Miscell. Lacon. lib. ii. cap. 1. Falcatis itidem armis eum adscribit J. Poll. lib. i. segm. 137.

[7] Καὶ ἀποτέμνοντες ἂν &c.] Sic MS. Eton. atque editiones pleræque. At Leunclavius, qui pro ἂν mavult αὖ aut καὶ, hoc tandem modo legendum censuit: καὶ ἀποτέμνοντες καὶ ἔχοντες τὰς κεφαλὰς ἐπορεύοντο.

C. VII. κεφαλὰς, ἔχοντες ἐπορεύοντο· [1]καὶ ᾖδον, καὶ ἐχόρδυον, ὁπότε οἱ πολέμιοι ὄψεσθαι αὐτοὺς ἔμελλον· εἶχον δὲ καὶ δόρυ ὡς πεντεκαίδεκα πηχῶν, μίαν λόγχην ἔχον.

12 Οὗτοι ἐνέμενον ἐν τοῖς πολίσμασιν· ἐπεὶ δὲ παρέλθοιεν οἱ Ἕλληνες, εἵποντο ἀεὶ μαχόμενοι· [2]ᾤχοντο δὲ ἐν τοῖς ὀχυροῖς· καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐν τούτοις ἀνακεκομισμένοι ἦσαν· ὥστε μηδὲν λαμβάνειν αὐτόθεν τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ διετράφησαν τοῖς κτήνεσιν, [3]ἃ ἐκ τῶν Ταόχων ἔλαβον.

13 Ἐκ τούτου οἱ Ἕλληνες ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν [4]Ἅρπασον ποταμὸν, εὖρος [q]τεττάρων πλέθρων. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν διὰ [r]Σκυθινῶν σταθμοὺς τέτταρας, παρασάγγας εἴκοσι, διὰ πεδίου εἰς κώμας· ἐν αἷς ἔμειναν ἡμέρας τρεῖς,

q τεττάρων] τεσσάρων MS. Par. Guelf.

r Σκυθινῶν] Σκυθίνων Edd. vett. et MS.

[1] Καὶ ᾖδον,] Refpice p. 286. not. 7.

[2] Ὤχοντο δὲ ἐν &c.] MSS. Par. reg. B. et Eton. ᾤκουν δὲ ἐν &c. quam lectionem fuam fecerunt Muretus et Brodæus. Mavult Steph. ἐλοχῶντο; quippe qui οἴχομαι εἰς τόπον τινὰ, non autem οἴχομαι ἐν τόπῳ τινὶ, recte dici fufpicatus eft. Locutionem effe ellipticam, fic fupplendam ᾤχοντο, ἐν τοῖς ὀχυροῖς ὄντες, autumavit Leunclavius. Sed tali auxilio non opus eft. Sanam effe vulgatam fcripturam vidit Portus, et exemplis ejufdem loquendi formæ adlatis probavit. Dionyf. Hal. A. R. lib. i. cap. 73. πρὶν Αἰνείαν καὶ Τρῶας ἐλθεῖν ἐν Ἰταλίᾳ. Idem lib. vii. cap. 20. ἀποσταλέντες ἐν Σικελίᾳ πρέσβεις, &c. Thucyd. lib. vii. cap. 17. αὐτοί τε ἀποστελοῦντες ὁπλίτας ἐν τῇ Σικελίᾳ, &c. Nofter Hift. Gr. lib. vii. fub fin. ἐν Ἀρκαδίᾳ ἀπήεσαν, &c. Et in Agefil. haud ita longe ab init. ἐν τῷ ποταμῷ ἔπεσαν, &c. His adde quæ notavit Sylburg. ad Paufan. p. 932. edit. Kuhn. necnon Steph. App. ad Al. fcripta de Dial. Att. p. 126. et Joh. v. 4.

[3] Ἃ ἐκ τῶν Ταόχων &c.] Memorata p. 325.

[4] Ἅρπασον] Diodor. Sic. lib. xiv. p. 259. fluvius hic dicitur Ἅρπαγος. Idem pro Σκυθινῶν dat Τασκουτίνων. Paulo aliter nomen hoc fcribit etiam Steph. Byz. Σκυθηνοὶ ἔθνος οὐ πόῤῥω τῶν Μακρώνων, ὡς Ξενοφῶν ἀναβάσεως τετάρτῳ. Sed de his plura in Differtat. Geograph.

καὶ [1] ἐπεσιτίσαντο. Ἐντεῦθεν [s] δὲ ἦλθον σταθμοὺς τέτταρας, C. VII.
παρασάγγας εἴκοσι, [2] πρὸς πόλιν μεγάλην καὶ εὐδαί- 14
μονα, οἰκουμένην· [t] ἐκαλεῖτο δὲ Γυμνίας. [3] Ἐκ ταύτης τῆς
χώρας ὁ ἄρχων τοῖς Ἕλλησιν ἡγεμόνα πέμπει, ὅπως διὰ
τῆς ἑαυτῶν πολεμίας χώρας [u] ἐπάγοι αὐτούς. Ἐλθὼν 15
[x] δὲ αὐτὸς, λέγει ὅτι [4] ἄξει αὐτοὺς εἰς χωρίον, ὅθεν [5] πέντε
ἡμερῶν ὄψονται θάλατταν· εἰ δὲ μὴ, τεθνάναι ἐπηγγέλ-
λετο. [6] Καὶ ἡγούμενος δὲ, ἐπεὶ ἐνέβαλεν εἰς τὴν ἑαυτοῖς
πολεμίαν, παρεκελεύετο αἴθειν καὶ φθείρειν τὴν χώραν·
[7] ᾧ καὶ δῆλον ἐγένετο ὅτι τούτου ἕνεκα ἔλθοι, οὐ [8] τῆς τῶν
Ἑλλήνων εὐνοίας. Καὶ ἀφικνοῦνται [9] ἐπὶ τὸ ἱερὸν ὄρος τῇ 16

[s] δὲ ἦλθον] διῆλθον Marg. Steph. δὲ abeſt ab edd. vett. et MS. Guelf. [t] ἐκαλεῖτο δὲ] ἣ ἐκαλεῖτο MS. Eton. [u] ἐπάγοι] ἐπαγάγοι MS. Guelf. ὑπάγοι MS. reg. A. ἄγοι MS. Eton. [x] δὲ αὐτὸς] δὲ κεῖνος (leg. δ' ἐκεῖνος) MS. Eton.

[1] Ἐπεσιτίσαντο] Adi p. 235. not. 4.

[2] Πρὸς πόλιν μεγάλην &c.] Alium hic, atque ſolet alias, nominum iſtorum ordinem inſtituit. Vide p. 11. not. 1. et p. 35. not. 2. Cæterum, pro Γυμνίας apud Diodor. Sic. loco cit. ſcribitur Γυμνασία.

[3] Ἐκ ταύτης τῆς &c.] Sunt, qui delendam putarunt præpoſitionem iſtam: ſed non audiendi. Diodor. Sic. loco cit. Ἐκ δὲ ταύτης ὁ τῶν τόπων &c. eodem prorſus modo.

[4] Ἄξει αὐτοὺς] Sic MS. Eton. edit. Steph. et Ald. Peſſime Leunclav. ſcribit αὐτός.

[5] Πέντε ἡμερῶν] Vide p. 74. not. 1. et p. 241. not. 4.

[6] Καὶ ἡγούμενος δὲ, ἐπεὶ &c.] Hanc loci ſcripturam ac diſtinctionem Mureto debes. Prius legebatur, τεθνάναι ἐπηγγέλλετο. Καὶ ἡγούμενος, ἐπεὶ δὲ ἐνέβαλεν &c. Leunclav. autem ſic reſtituit: —ἐπηγγέλλετο· καὶ ἡγούμενος, ἐπειδὴ ἐνέβαλεν &c. Cæterum, pro ἑαυτοῖς, quod mox occurrit, MS. Eton. habet ἑαυτοῦ: quo caſu ſupra modo uſus eſt Noſter, διὰ τῆς ἑαυτῶν πολεμίας &c. Sed nil mutandum: nam πολέμιος cum utroque caſu jungi ſolet.

[7] Ὧ καὶ δῆλον] MSS. Par. Guelf. Eton. et edd. vett. male exhibent ὃ καὶ δῆλον &c. Idem error in lib. ii. p. 136. irrepſerat.

[8] Τῆς τῶν Ἑλλήνων &c.] Dicitur pro eo quod eſt τῆς εἰς τοὺς Ἕλληνας &c. De qua locutione vide Κύρ. Παιδ. p. 603. not. 1.

[9] Ἐπὶ τὸ ἱερὸν ὄρος &c.] In MSto Eton. deſunt τὸ ἱερόν: de hoc epitheto infra dicendum in lib. vii. mons autem iſte Diodoro eſt Χήνιον.

C. VII. πέμπτῃ ἡμέρᾳ· ὄνομα δὲ ἦν τῷ ὄρει [y]Θήχης. [z]Ἐπειδὴ δὲ οἱ πρῶτοι ἐγένοντο ἐπὶ τοῦ ὄρους, [a]καὶ κατεῖδον τὴν θάλατταν, [1]πολλὴ κραυγὴ ἐγένετο. Ἀκούσας δὲ ὁ Ξενοφῶν καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες, ᾠήθησαν [b]καὶ ἔμπροσθεν ἄλλους ἐπιτίθεσθαι πολεμίους· [2]εἵποντο γὰρ καὶ ὄπισθεν οἱ ἐκ τῆς καιομένης χώρας· καὶ αὐτῶν οἱ ὀπισθοφύλακες ἀπέκτεινάν τέ τινας καὶ ἐζώγρησαν, ἐνέδραν ποιησάμενοι· καὶ γέῤῥα ἔλαβον δασέων βοῶν [3]ὠμοβόεια ἀμφὶ τὰ εἴκοσιν.

17 Ἐπειδὴ δὲ βοὴ πλεῖόν τε ἐγίγνετο καὶ ἐγγύτερον, καὶ οἱ ἀεὶ ἐπιόντες [4]ἔθεον δρόμῳ ἐπὶ τοὺς ἀεὶ βοῶντας, καὶ πολλῷ [c]μείζων ἐγίγνετο [d]βοή, ὅσῳ δὴ πλείους ἐγίγνοντο, ἐδόκει δὴ μεῖζόν τι εἶναι τῷ Ξενοφῶντι. [5]Καὶ ἀναβὰς ἐφ' ἵππον, καὶ Λύκιον καὶ τοὺς ἱππέας ἀναλαβὼν, παρεβοήθει· καὶ τάχα δὴ ἀκούουσι βοώντων τῶν στρατιωτῶν, [6]θάλαττα,

[y] Θήχης] Ἤχης MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [z] ἐπειδὴ] ἐπεὶ MS. Eton. [a] καὶ κατεῖδον] καὶ deest in MS. Guelf. [b] καὶ ἔμπροσθεν] καὶ deest in MS. Eton. [c] μείζων] μεῖζον Edd. vett. [d] βοὴ] ἡ βοὴ MS. Eton.

[1] Πολλὴ κραυγὴ &c.] Diodor. Sic. loco cit. ὡς εἶδον πορευόμενοι οἱ πρῶτοι τὴν θάλατταν, περιχαρεῖς ἦσαν, καὶ τοιαύτην ἐποίουν κραυγὴν, ὥστε τοὺς ἐπὶ τῆς οὐραγίας ὄντας, ὑπολαμβάνοντας πολεμίων ἔφοδον εἶναι, χωρεῖν εἰς ὅπλα.

[2] Εἵποντο γὰρ καὶ &c.] A MSto Eton. absunt καὶ et οἱ. Articulum ita potius collocandum statuerunt Leuncl. et Portus quam, ut vulgo solet, inter καὶ et ὄπισθεν. Nec rejiciendum censui, quem proposuerunt, ordinem.

[3] Ὠμοβόεια] Edd. vett. omnes, MSS. Eton. et Guelf. et is MS. quem laudat Valkenarius ad Herodot. vii. 91. dant ὠμοβοΐνα: quam scripturam agnoscunt etiam Suidas et J. Pollux. At Stephanus, quocum facit Leuncl. ὠμοβόεια, et ὠμοβοείων paulo infra, ex veterum auctoritate codicum in contextu retinere maluit.

[4] Ἔθεον δρόμῳ] Sic demum recte rescripsit Steph. Ita quoque est in MS. Par. Ab aliis legi solet ἔθεον δρόμον. Sed illo modo passim loquitur Noster: p. 84. ἤρξατο δρόμῳ θεῖν. p. 288. ὥρμησαν δρόμῳ. p. 319. δρόμῳ ἔθεον: et infra lib. v. haud ita longe ab init. καὶ ἔθεον δρόμῳ οἱ &c.

[5] Καὶ] Respice p. 108. not. 1.

[6] Θάλαττα, θάλαττα,] Repe-

θάλαττα, καὶ παρεγγυώντων. Ἔνθα δὴ ἔθεον ἅπαντες, C. VII.
καὶ οἱ ὀπισθοφύλακες, καὶ τὰ ὑποζύγια ἠλαύνετο καὶ οἱ
ἵπποι. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο πάντες ἐπὶ τὸ ἄκρον, ἐνταῦθα 18
δὴ περιέβαλλον ἀλλήλους, καὶ στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς, [1] δακρύοντες. Καὶ [2] ἐξαπίνης, [3] ὅτου δὴ [e] παρεγγυήσαντος, οἱ στρατιῶται φέρουσι λίθους, [4] καὶ ποιοῦσι κολωνὸν μέγαν. [5] Ἐνταῦθα [f] ἐνετίθεσαν πλῆθος δερματίνων ὠμοβοείων, καὶ

[e] παρεγγυήσαντος] παρεγγυήσαντες Junt. Ald. et MS. Guelf. [f] ἐνετίθεσαν] ἀνετίθεσαν MS. Par.

petito nomine militum animos in lætitiam repente conjectorum feliciter exprimit. Affectum eundem, ſimili fere de cauſa natum, haud diſſimiliter depingit Virgil. Æneid. lib. iii. ver. 523. et ſeq.

—*Italiam primus conclamat Achates* ;
Italiam læto ſocii clamore ſalutant.

Pontus autem Euxinus erat, quem Græci jam tum conſpexere; ad quem civitates Græcanicæ ſitæ erant haud paucæ. Hinc illud gaudium. Turbat hæc omnia miſcetque Suidas in v. Παραγγέλλει.

[1] Δακρύοντες.] Adi Κύρ. Παιδ. p. 530. not. 1. Noſter Hiſt. Gr. lib. vii. non longe ab init. Τοὺς μέντοι ἐν Σπάρτῃ ἔφασαν ἀκούσαντας (ſuos ſcil. victoria potitos)—πάντας κλαίειν. Οὕτω κοινόν τι ἄρα χαρᾷ καὶ λύπῃ δάκρυά ἐστι.

[2] Ἐξαπίνης,] Steph. e Noſtro quidem in ſuo Gr. L. Theſ. citat ἐξαίφνης, ſed ibidem obſervandum ait, *noluiſſe Xenophontem dicere* ἐξαπίνης, *quod* (nollem dictum) *eſſet* ποιητικώτερον. Conſtant. etiam unicum vocis ejuſdem ex Homero adfert exemplum. At vocibus Xenophontem poëticis gaudere, neque cuiquam paulo humaniori ignotum, et Stephanus ipſe in annotationibus ſuis ſubinde obſervavit. Thom. Magiſt. Ἐξαπιναίως, Θουκυδίδης, &c. οἱ δὲ ῥητορικοὶ, ἐξαπίνης. Sic et ſupra Noſter p. 222. ἐξαπίνης οἱ μὲν &c.

[3] Ὅτου δὴ παρεγγυήσαντος, &c.] In MS. Eton. edit. Ald. Flor. et Suida ὅτου δὴ disjunctim legitur ; quidam etiam codices, teſte Stephano, habent οὕτω. Sed cum eodem viro doctiſſimo et Leuncl. libens ὁτουδὴ &c. conjunctim ſcripſi : qua loquendi ratione infra quoque uſus eſt Noſter. Conſule not. ad Ὁτουδὴ ἀνάψαντος lib. v. cap. 2. §. 17.

[4] Καὶ ποιοῦσι κολωνὸν &c.] Illuſtrat hæc Diodor. Sic. lib. xiv. p. 259. συνενέγκαντες δ' εἰς ἕνα τόπον λίθους παμπληθεῖς, καὶ ποιήσαντες ἐξ αὐτῶν ἀναστήματα μεγάλα, σκῦλα τῶν βαρβάρων ἀνέθεσαν, βουλόμενοι τῆς στρατείας ἀθάνατον ὑπόμνημα καταλιπεῖν.

[5] Ἐνταῦθα ἐνετίθεσαν &c.] Suid. in v. Παραγγέλλει, Ἐνταῦθα ἀνετίθεσαν δερμάτων πλῆθος, καὶ βακτη-

C. VII. βακτηρίας, καὶ τὰ αἰχμάλωτα γέῤῥα, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτός
19 τε κατέτεμνε τὰ γέῤῥα, καὶ τοῖς ἄλλοις διεκελεύετο. Μετὰ ταῦτα τὸν ἡγεμόνα ἀποπέμπουσιν οἱ Ἕλληνες, [1]δῶρα δόντες ἀπὸ κοινοῦ, ἵππον, καὶ φιάλην ἀργυρᾶν, καὶ σκευὴν Περσικὴν, καὶ δαρεικοὺς δέκα· ᾔτει δὲ μάλιστα τοὺς δακτυλίους, καὶ ἔλαβε πολλοὺς παρὰ τῶν στρατιωτῶν. Κώμην δὲ δείξας αὐτοῖς, [g]οὗ σκηνήσουσι, καὶ τὴν ὁδὸν [h]ᾗ εἰσπορεύσοιντο εἰς Μάκρωνας, [i]ἐπεὶ ἑσπέρα ἐγένετο, [2]ᾤχετο τῆς νυκτὸς ἀπιών.

C. VIII. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν οἱ Ἕλληνες [3]διὰ Μακρώνων σταθμοὺς τρεῖς, παρασάγγας δέκα. Τῇ πρώτῃ δὲ ἡμέρᾳ ἀφίκοντο ἐπὶ τὸν ποταμὸν, ὃς ὥριζε τήν τε τῶν Μακρώνων [k]χώραν καὶ τὴν τῶν Σκυθινῶν. [4]Εἶχον δ' [l]ὑπερδέξιον

[g] οὗ σκηνήσουσι] ᾗ σκηνήσουσι MS. Eton. [h] ᾗ εἰσπορεύσοιντο] ἣν πορεύσονται MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [i] ἐπεὶ] ἐπεὶ δὲ MS. Eton. [k] χώραν abeſt a Junt. et MS. Guelf. [l] ὑπερδέξιον] ὑπὲρ δεξιῶν Zeun. ex MS. Par.

ρίας, καὶ γέῤῥα. MS. etiam Eton. pro δερματίνων habet δερμάτων. Sed ſana eſt vulgata lectio, cum qua intelligas oportet ἀσπίδων. Vox eadem bis patitur ellipſin Anacr. Od. xiv. ſcil. ver. 10. Καὶ δοῦρα καὶ βοείην, i. e. ἀσπίδα. et ver. 18. Μάτην δ' ἔχω βοείην. Idem MS. et marg. Steph. dant ὠμοβοίνων. Edd. vett. et MS. Guelf. ὠμοβοΐων. Quibus jam ſupra p. 328. not. 3. vulgatam ſcripturam prætulimus.

[1] Δῶρα δόντες ἀπὸ &c.] Diodor. Sic. loco paulo ante cit. καὶ τῷ μὲν ὁδηγήσαντι φιάλην ἀργυρᾶν, καὶ στολὴν Περσικὴν ἐδωρήσαντο· ὃς δείξας αὐτοῖς τὴν ἐπὶ Μάκρωνας ὁδὸν, ἀπηλλάγη. Cæterum, cum κοινοῦ intelligendum eſt forſan θησαυροῦ: cujuſmodi ſupplementum poſtulat Thucydides lib. i. cap. 80. καὶ οὔτε ἐν κοινῷ ἔχομεν, &c. Schol. Ἐν κοινῷ, ταμείῳ δηλονότι. Adde lib. vi. cap. 8. De daricis vide p. 7. not. 1.

[2] Ὤχετο—ἀπιών.] Adi p. 221. not. 9.

[3] Διὰ Μακρώνων] Sic ſupra p. 325. dixit διὰ Χαλύβων, et p. 326. διὰ Σκυθινῶν.

[4] Εἶχον δ' ὑπερδέξιον &c.] Etymol. M. auctor, Suid. et Phavor. locum hunc Xenophonteum exſcripſere: qui tamen omnes vim vocis ὑπερδέξιος ſilentio prætermiſerunt. Exponi recte quidem ſolet alias *ſuperior*, *editus* &c. Sic ſupra p. 243. et alibi paſſim. Hic vero interpretes, quos vidi, omnes locum non *editum* tantum, ſed a *dextra*

χωρίον οἷον χαλεπώτατον, καὶ ἐξ ἀριστερᾶς ἄλλον ποταμὸν, εἰς ὃν [1]ἐνέβαλλεν ὁ ὁρίζων, [m]δι' οὗ ἔδει διαβαίνειν. Ἦν δὲ οὗτος δασὺς δένδροις [2]παχέσι μὲν οὔ, πυκνοῖς δέ. C. VIII.
2 Ταῦτα, ἐπεὶ [n]προῆλθον οἱ Ἕλληνες, ἔκοπτον· σπεύδοντες ὡς τάχιστα ἐκ τοῦ χωρίου ἐξελθεῖν. Οἱ δὲ Μάκρωνες, ἔχοντες γέῤῥα καὶ λόγχας καὶ [3]τριχίνους χιτῶνας, [o]καταντιπέραν[4] τῆς διαβάσεως παρατεταγμένοι ἦσαν, καὶ ἀλλήλοις διεκελεύοντο, καὶ λίθους εἰς τὸν ποταμὸν ἐῤῥίπτουν· ἐξικνοῦντο [p]δὲ οὐδὲ οὕτως, οὐδ' ἔβλαπτον οὐδένα.

3 Ἔνθα δὴ [q]προσέρχεται τῷ Ξενοφῶντι τῶν πελταστῶν τις ἀνὴρ, Ἀθήνησι φάσκων δεδουλευκέναι· λέγων ὅτι γι-

[m] δι' οὗ ἔδει] δι' οὓς δεῖ Edd. vett. et MS. Guelf. [n] προῆλθον] προσῆλθον MS. Eton. [o] καταντιπέραν] κατ' ἀντιπέραν Junt. et MS. Guelf. [p] δὲ οὐδὲ] οὐ οὐδὲ MS. Eton. apud Zeun. ſed δὲ οὐ, οὐδ' apud Hutchinſonum. [q] προσέρχεται] προέρχεται Junt. et MS. Guelf.

quoque Græcorum poſitum, iſta voce ſignificari putarunt. Et huic quidem interpretationi favent, quæ mox ſequuntur hæc, καὶ ἐξ ἀριστερᾶς ἄλλον &c. Eandem voci tribuit notionem interpres etiam Dionyſ. Hal. lib. iii. cap. 23. ἐξ ὑπερδεξίου τε κατιὼν ἐπὶ τὸ πρανὲς, &c. i. e. *de loco ſuperiore a dextra in loca declivia &c.* Cæterum, οἷον itidem ſuperlativo præpoſitum infra videre eſt lib. vii. haud longe ab init.

[1] Ἐνέβαλλεν ὁ ὁρίζων,] Similiter verbo iſto uſus eſt p. 12. καὶ ἐμβάλλει (Marſyas) εἰς τὸν &c. Porro, exempla participiorum quæ, quemadmodum ὁρίζων, præfixo articulo in nomina tranſeunt, exſtant Matt. iv. 3. xix. 4. Act. vii. 44. et in ſcriptis τῶν ἔξω paſſim. Ex genio itaque Linguæ Græcæ, non Hebræorum more, (quod cenſuit Vigerus cap. I. §. 19.) natus eſt hic participii uſus.

[2] Παχέσι μὲν οὔ, πυκνοῖς δέ.] Hanc loci diſtinctionem optime ſecutus eſt Amaſæus; cum cæteri interpretes expreſſerint hanc,—παχέσι μὲν, οὐ πυκνοῖς δέ: quam et libri hactenus editi repræſentant. Quod ſi δένδρα illa πυκνὰ non eſſent, qua tandem ratione δασὺς ex illis dici potuerit amnis? Gemina huic locutio eſt p. 291.—μέγας μὲν οὔ, καλὸς δέ. Adde p. 225. not. 3.

[3] Τριχίνους] Ex Lexicographis qui totus pendet, vocem hanc extra ſcriptorum ſacrorum monumenta reperiri miretur.

[4] Καταντιπέραν] Vide p. 64. not. I.

C. VIII. γνώσκοι τὴν [1] φωνὴν τῶν ἀνθρώπων. Καὶ οἶμαι, ἔφη,
ἐμὴν ταύτην τὴν πατρίδα εἶναι· καὶ, εἰ μή τι [r] κωλύει,
4 ἐθέλω αὐτοῖς διαλεχθῆναι. Ἀλλ' οὐδὲν κωλύει, ἔφη·
ἀλλὰ διαλέγου [s] καὶ [2] μάθε πρῶτον [t] αὐτῶν, τίνες εἰσίν.
Οἱ δ' εἶπον, ἐρωτήσαντος, ὅτι Μάκρωνες. Ἐρώτα τοίνυν,
ἔφη, αὐτοὺς, τί [u] ἀντιτετάχασι[3], καὶ χρήζουσιν ἡμῖν πολέ-
μιοι εἶναι; Οἱ δ' ἀπεκρίναντο, Ὅτι καὶ ὑμεῖς [4] ἐπὶ τὴν
ἡμετέραν ἔρχεσθε. Λέγειν ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ ὅτι γε οὐ
κακῶς ποιήσοντες, [x] ἀλλὰ βασιλεῖ πολεμήσαντες ἀπερ-
χόμεθα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ἐπὶ θάλατταν βουλόμεθα
5 ἀφικέσθαι. Ἠρώτων ἐκεῖνοι, εἰ δοῖεν ἂν τούτων τὰ πιστά.
Οἱ δ' ἔφασαν καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν ἐθέλειν. Ἐντεῦθεν
[5] διδόασιν οἱ Μάκρωνες βαρβαρικὴν λόγχην τοῖς Ἕλλησιν,

[r] κωλύει] κωλύῃ MS. Par. [s] καὶ μάθε] ἔφη, μάθε MS. Eton. [t] αὐ-τῶν abeſt a MS. Par. [u] ἀντιτετάχασι] ἀντιτετάχαται Zeun. ex MS. Eton. ἀντιτετάχατε MS. Guelf. [x] ἀλλὰ βασιλεῖ πολεμήσαντες deſunt in Junt. et MS. Guelf.

[1] Φωνὴν] *Linguam* itidem denotat vox illa p. 192.

[2] Μάθε—αὐτῶν,] Sic Noſter Κύρ. Παιδ. p. 97. Μάθε δέ μου, ὦ &c. utrobique intelligenda eſt præpoſitio; ut integra oratio ſit, παρ' vel ἐξ αὐτῶν—παρ' vel ἐξ ἐμοῦ. Confer Κύρ. Παιδ. p. 67. not. 1.

[3] Ἀντιτετάχασι, &c.] MS. Eton. habet ἀντιτετάχαται, more ſcil. Ionum et Atticorum, pro ἀντιτεταγμένοι εἰσί. Cæterum, de verbo χρήζουσιν lege ſis p. 244. not. 4.

[4] Ἐπὶ τὴν ἡμετέραν] In MSS. Eton. Par. et marg. Steph. additur χώραν: cujus tamen paſſim obvia eſt ellipſis. Vide p. 33. not. 2.

[5] Διδόασιν οἱ &c.] Eandem dialectum Noſtro uſurpatam infra videbimus. Diodor. Sic. lib. xiv. p. 259. Οἱ δ' Ἕλληνες εἰσβαλόντες εἰς τὴν τῶν Μακρώνων χώραν, ἐσπείσαντο, καὶ πρὸς πίστιν παρὰ μὲν ἐκείνων λόγχην ἔλαβον βαρβαρικὴν, αὐτοὶ δ' Ἑλληνικὴν ἔδωκαν· ταῦτα γὰρ ἔφασαν αὐτοῖς οἱ Βάρβαροι διὰ προγόνων παραδεδόσθαι πρὸς πίστιν βεβαιότατα. Moris autem antiquorum fuiſſe, ut in fide danda accipiendaque arma inter ſe permutarent ex Homero conſtat de Diomede et Glauco ſic canente, Il. ζ'. ver. 230.

Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν· ὄφρα &c.

[y] οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκείνοις Ἑλληνικήν· ταῦτα γὰρ ἔφασαν C. VIII.
πιστὰ εἶναι· θεοὺς δ᾽ ἐπεμαρτύραντο ἀμφότεροι.

Μετὰ δὲ τὰ πιστὰ εὐθὺς οἱ Μάκρωνες τὰ δένδρα [1] συν- 6
εξέκοπτον, τήν τε [2] ὁδὸν ὡδοποίουν, ὡς διαβιβάσοντες, ἐν
μέσοις ἀναμεμιγμένοι τοῖς Ἕλλησιν· καὶ ἀγορὰν οἵαν
ἐδύναντο παρεῖχον· καὶ [z] διήγαγον τρισὶν ἡμέραις, [a] ἕως
οὗ ἐπὶ [b] τὰ ὄρη τῶν Κόλχων κατέστησαν τοὺς Ἕλληνας.
Ἐνταῦθα ἦν ὄρος μέγα, προσβατὸν δέ· καὶ ἐπὶ τούτου οἱ 7
Κόλχοι παρατεταγμένοι ἦσαν. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον οἱ
Ἕλληνες ἀντιπαρετάξαντο [c] φάλαγγα, ὡς οὕτως ἄξοντες
πρὸς τὸ ὄρος· ἔπειτα δὲ ἔδοξε τοῖς στρατηγοῖς συλλεγεῖσι
βουλεύσασθαι, ὅπως ὡς κάλλιστα ἀγωνιοῦνται. Ἔλεξεν οὖν 8
Ξενοφῶν ὅτι δοκεῖ, [d] παύσαντας τὴν φάλαγγα, [3] λόχους
ὀρθίους ποιῆσαι. "Ἡ μὲν γὰρ φάλαγξ διασπασθή-
"σεται εὐθύς· [4] τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον, τῇ δὲ εὔοδον εὑρήσομεν
"τὸ ὄρος· καὶ εὐθὺς τοῦτο ἀθυμίαν ποιήσει, [e] ὅτι τε-
"ταγμένοι εἰς φάλαγγα, ταύτην διεσπασμένην [5] ὁρῶσιν.
"Ἔπειτα δὲ, ἢν μὲν [6] ἐπὶ πολλοὺς τεταγμένοι προσάγω- 9

[y] οἱ δὲ Ἕλληνες] Hæc uſque ad τοῖς Ἕλλησιν omnia exciderunt ex MS. Eton. [z] διήγαγον] παρήγαγον ἐν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [a] ἕως οὗ ἐπὶ] ἕως οὗ ἔστε ἐπὶ MS. Guelf. et edd. vett. excepta Caſtal. ἕως ἔστε ἐπὶ MS. Eton. [b] τὰ ὄρη τῶν Κόλχων] τὰ ὄρειια τῶν Κ. MS. Eton. τὰ Κόλχων ὅρια MS. Par. [c] φάλαγγα] κατὰ φάλαγγα Marg. Steph. ſic quoque Brodæus vult. [d] παύσαντας] Omnia inter hoc, et τῇ μὲν γὰρ deſunt in MS. Eton. [e] ὅτι τεταγμ.] ὅταν τεταγμ. MSS. Par. Brod. Eton. et marg. Steph.

[1] Συνεξέκοπτον,] In Steph. Theſ. deeſt hoc verbum; a Conſtant. ſine auctore adfertur.

[2] Ὁδὸν ὡδοποίουν,] Confer p. 238. not. 1.

[3] Λόχους ὀρθίους] Adi p. 283. not. 5.

[4] Τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον, &c.] Suid. et Phavor. Ἄνοδον· ἀδιέξοδον: uterque deinde locum hunc citat.

[5] Ὁρῶσιν.] De ὁρῶσι pro ὄψονται vide p. 322. not. 3.

[6] Ἐπὶ πολλοὺς τεταγμένοι &c.] Dicuntur, quorum ordines majore numero a fronte ad extremam aciem porriguntur: ἐπ᾽ ὀλίγων, viciſſim, quorum μῆκος, ſeu frontis longitudo, βάθος, ſeu latitudinem aciei ſuperat. Secundum autem, æque ac quar-

C. VIII. " μεν, περιττεύσουσιν ἡμῶν οἱ πολέμιοι, καὶ τοῖς περιττοῖς " [1]χρήσονται ὅ, τι ἂν βούλωνται· ἐὰν δ' ἐπὶ ὀλίγων τε" ταγμένοι [f]ἴωμεν, οὐδὲν ἂν εἴη θαυμαστὸν, εἰ διακοπείη " ἡμῶν ἡ φάλαγξ ὑπὸ ἀθρόων πη καὶ βελῶν καὶ [g]ἀν" θρώπων συμπεσόντων· εἰ δέ πη τοῦτο ἔσται, τῇ ὅλῃ φά-

10 " λαγγι κακὸν ἔσται. Ἀλλά μοι δοκεῖ ὀρθίους τοὺς λόχους " ποιησαμένους, [h]τοσοῦτον χωρίον [2]κατασχεῖν [i]διαλιπόντας " τοὺς λόχους, ὅσον ἔξω τοὺς ἐσχάτους λόχους γενέσθαι τῶν " πολεμίων κεράτων· καὶ οὕτως ἐσόμεθα τῆς τε τῶν πο" λεμίων φάλαγγος ἔξω οἱ ἔσχατοι λόχοι, καὶ [3]ὀρθίους " ἄγοντες οἱ κράτιστοι ἡμῶν [4]πρῶτοι [k]προσίασιν· ᾗ τε ἂν

11 " [5]εὔοδον ᾖ, ταύτῃ ἕκαστος ἄξει ὁ λόχος. Καὶ εἴς τε τὸ " διαλεῖπον [6]οὐ ῥᾴδιον ἔσται τοῖς πολεμίοις εἰσελθεῖν, ἔνθεν " καὶ ἔνθεν λόχων ὄντων, διακόψαι τε οὐ ῥᾴδιον ἔσται λό" χον ὄρθιον προσιόντα. Ἐάν τέ τις πιέζηται τῶν λόχων,

[f] ἴωμεν] ὦμεν MSS. Par. et Brod. [g] ἀνθρώπων] ἀνθρώπων πολλῶν MSS. Par. Brod. Eton. et marg. Steph. [h] τοσοῦτον χωρίον] τοσούτων χωρίων MSS. Par. et Eton. [i] διαλιπόντας τοὺς λόχους] διαλ. τοῖς λόχοις MSS. Par. Eton. Brod. et marg. Steph. [k] προσίασιν] προσιᾶσι Edd. vett. et MS. Guelf.

tum, præpofitioni ἐπὶ recte hic adponi cafum, videre eft Κύρ. Παιδ. p. 461. not. 2.

[1] Χρήσονται ὅ, τι &c.] Vide p. 199. not. 2.

[2] Κατασχεῖν &c.] Lege p. 29. not. 4. p. 249. not. 1. et p. 321. not. 4. de participio proxime fequente.

[3] Ὀρθίους ἄγοντες] Amafæus vertit *in ardua erectos* &c. quam et Steph. interpretationem probaffe videtur. At hoc fenfu Nofter haud dubie dixiffet ὄρθιον, non ὀρθίους, ἄγοντες: vide p. 314. not. 6. Jam vero, cum fcripfit ὀρθίους, non *loci* naturam, fed *aciei* formam defignare voluit.

[4] Πρῶτοι &c.] Vulgo πρῶτοι: quam recepta fcriptura mutandam vidit ad Amaf. Stephanus. Sic fupra p. 271. καὶ οὗτοι πρῶτοι &c. et infra p. 336. καὶ οὗτοι πρῶτοι ἐπὶ τὸ &c. Cæterum de προσίασι videfis p. 258. not. 1.

[5] Εὔοδον—ἄξει] Intellige ὄρος vel χωρίον. Verbi illius abfoluto pofiti exempla pete fis ex p. 311. not. 2.

[6] Οὐ ῥᾴδιον ἔσται] Sic ex MSto Eton. Stephano probante, refcripfi. Idem quoque dat MS. Par. Alii οὐ ῥᾴδιόν ἐστι &c.

" ὁ πλησίον [l]βοηθήσει· ἤν τε [m]πη εἷς δυνηθῇ τῶν λόχων C. VIII.
" ἐπὶ τὸ ἄκρον ἀναβῆναι, [1]οὐθεὶς μηκέτι μείνῃ τῶν πολε-
" μίων." [2]Ταῦτα ἔδοξε· καὶ ἐποίουν ὀρθίους τοὺς λόχους. 12
Ξενοφῶν δὲ ἀπιὼν ἐπὶ τὸ εὐώνυμον ἀπὸ τοῦ δεξιοῦ, [n]εἶπε
τοῖς στρατιώταις, "Ἄνδρες, οὗτοί εἰσιν, οὓς ὁρᾶτε, [o]μόνοι
" ἔτι [p]ἡμῖν [3]ἐμποδὼν τοῦ μὴ ἤδη εἶναι, ἔνθα [4]πάλαι
" [q]σπεύδομεν· τούτους, ἤν πως δυνώμεθα, [5]καὶ ὠμοὺς δεῖ
" καταφαγεῖν."

Ἐπεὶ δ' ἐν ταῖς χώραις ἕκαστοι ἐγένοντο, καὶ τοὺς λόχους 13
ὀρθίους ἐποιήσαντο, ἐγένοντο μὲν λόχοι τῶν ὁπλιτῶν ἀμφὶ
τοὺς ὀγδοήκοντα, ὁ δὲ λόχος ἕκαστος σχεδὸν εἰς τοὺς ἑκα-
τόν· τοὺς δὲ πελταστὰς καὶ τοὺς τοξότας τριχῇ ἐποιήσαντο,
τοὺς μὲν τοῦ εὐωνύμου ἔξω, τοὺς δὲ, τοῦ δεξιοῦ, τοὺς δὲ κατὰ
μέσον· σχεδὸν ἑξακοσίους ἑκάστους. Ἐκ τούτου παρηγγύη- 14
σαν οἱ στρατηγοὶ [6]εὔχεσθαι· εὐξάμενοι δὲ καὶ παιανίσαντες

[l] βοηθήσει] βοηθήσοι MS. Par. [m] πη εἷς] εἷς πη Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. [n] εἶπε] ἔλεγε MS. Eton. [o] μόνοι] μόνον Edd. vett. et MS. Guelf. [p] ἡμῖν] ὑμῖν MS. Guelf. et edd. vett. excepta Caftal. [q] σπεύδομεν] ἐσπεύδομεν MSS. Par. et Eton.

[1] Οὐθεὶς] Thom. Magift. Οὐδεὶς, Ἀττικοί· οὐθεὶς, Ἕλληνες. Extat etiam οὐθὲν Κύρ. Παιδ. p. 260.

[2] Ταῦτα ἔδοξε·] Adi p. 228. not. 2.

[3] Ἐμποδὼν τοῦ μὴ] Recte fe Steph. et Leuncl. probavit hæc lectio. MS. Eton. et edit. quædam habent τὸ μὴ &c. Eadem reperitur conftructio Κύρ. Παιδ. p. 172. εὖ ἴσθι ὅτι καὶ τοῦ συγγνώμης τινὸς τυγχάνειν ἐμποδὼν &c. Adde p. 425.

[4] Πάλαι σπεύδομεν·] Vide p. 203. not. 3. De πάλαι confule p. 298. not. 3.

[5] Καὶ ὠμοὺς δεῖ &c.] Sic fere Nofter Hift. Gr. lib. iii. fere medio: ὅπου γὰρ ἐν τούτοις τις λόγος γένοιτο περὶ Σπαρτιατῶν, οὐδένα δύνασθαι κρύπτειν τὸ μὴ οὐχ ἡδέως ἂν καὶ ὠμῶν ἐσθίειν αὐτῶν. Vehementer hæc et animofe adeo proferuntur, ut adripuiffe Nofter, quod cecinit olim Poëta, videatur: Il. δ'. ver. 34. et feq.

Εἰ δὲ σύ γ' ——
Ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον, Πριάμοιό τε παῖδας,
Ἄλλους τε &c.

Confer Cl. Cleric. ad Num. xiv. 9.

[6] Εὔχεσθαι· &c.] Ea fcil.

C. VIII. ἐπορεύοντο. Καὶ Χειρίσοφος μὲν καὶ Ξενοφῶν καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς πελτασταὶ, ἔξω γινόμενοι τῆς τῶν πολεμίων φάλαγγος, ἐπορεύοντο. Οἱ δὲ πολέμιοι, ὡς εἶδον [r] αὐτοὺς [1], ἀντιπορεύονται· καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν, οἱ δὲ ἐπὶ τὸ εὐώνυμον [s] διεσπάσθησαν, καὶ πολὺ [t] τῆς ἑαυτῶν [2] φάλαγγος ἐν
15 τῷ μέσῳ κενὸν ἐποίησαν. Ἰδόντες δὲ αὐτοὺς [3] διχάζοντας οἱ [4] κατὰ τὸ Ἀρκαδικὸν πελτασταὶ, ὧν ἦρχεν Αἰσχίνης ὁ [u] Ἀκαρνὰν, νομίσαντες φεύγειν, [x] ἀνὰ [5] κράτος ἔθεον· καὶ οὗτοι πρῶτοι ἐπὶ τὸ ὄρος ἀναβαίνουσι· [6] συνεφείπετο δὲ [y] αὐτοῖς καὶ τὸ Ἀρκαδικὸν ὁπλιτικὸν, ὧν ἦρχε Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος. Οἱ δὲ πολέμιοι, [z] ἐπεὶ ἤρξαντο θεῖν, οὐκέτι
16 ἔστησαν, ἀλλὰ φυγῇ ἄλλος ἄλλῃ ἐτράπετο. Οἱ δὲ Ἑλ-

[r] αὐτοὺς, ἀντιπορεύονται· καὶ οἱ μὲν] αὐτοὺς ἀντιθέοντας, οἱ μὲν MS. Eton. et marg. Steph. αὐτοὺς ἀντιπαραθέοντας, οἱ μὲν Zeun. ex MS. Par. [s] διεσπάσθησαν] διεσπάρθησαν Zeun. ex MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [t] ἑαυτῶν] αὐτῶν MS. Par. [u] Ἀκαρνὰν] Καρνᾶς Junt. et MS. Guelf. Καρνὰν Ald. [x] ἀνὰ κράτος] ἀνακραγόντες MSS. Par. et Eton. [y] αὐτοῖς] αὐτοῦ MS. Eton. [z] ἐπεὶ] ὡς MS. Eton.

nuncupare vota, de quibus persolutis mox infra sub finem libri legemus. De παιανίσαντες vide p. 205. not. 3.

[1] Αὐτοὺς, ἀντιπορεύονται· &c.] MS. Eton.—αὐτοὺς ἀντιθέοντας, οἱ μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν, οἱ δὲ ἐπὶ τὸ εὐώνυμον διεσπάρθησαν, καὶ πολὺ τῶν αὐτῶν &c. Quam si lectionem sequaris, sic cum Leuncl. reddas: Hostes, cum eos in se *cursu ferri viderent, partim dextrum versus, partim sinistrum latus dispersi sunt, aciemque &c.*

[2] Φάλαγγος] Vide p. 224. not. 3.

[3] Διχάζοντας] In Steph. Thes. reperitur quidem διχάζω, sed absque auctore: Constant. citat tantum Matt. x. 35.

[4] Κατὰ τὸ Ἀρκαδικὸν] MS. Eton. πρὸς τὸ &c. nec male quidem, si vertas *in* vel *apud* &c. Perperam Leunclav. reddit, *instructi Arcadico more* &c. Cujus tamen in margine editionis tandem scribitur, *qui Arcadico erant in agmine*—Rectius Amasæus locum accepit, qui dat *Arcadici peltati*—Vult hic Arcadas Noster, qui leviori usi sunt armatura: quibusque mox sese Arcadas gravioribus instructos armis adjunxisse tradit. Lege sis p. 285. de Æschine. Cæterum, cum Ἀρκαδικὸν intellige σύστημα, itemque cum ὁπλιτικὸν paulo infra. Confer p. 9. not. 2.

[5] Ἀνὰ κράτος] Confer p. 303. not. 2.

[6] Συνεφείπετο] In lexicis desideratur.

λῶνες ἀναβάντες, ἐστρατοπεδεύσαντο ἐν πολλαῖς κώμαις, καὶ τὰ [a] ἐπιτήδεια δὲ πολλὰ ἐχούσαις. [1] Καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐδὲν ἦν, ὅ, τι καὶ ἐθαύμασαν· [2] τὰ δὲ σμήνη πολλὰ ἦν αὐτόθι, [3] καὶ τῶν [b] κηρίων ὅσοι ἔφαγον τῶν στρατιωτῶν, πάντες ἄφρονές τε ἐγίγνοντο, καὶ ἤμουν, καὶ [4] κάτω διεχώρει αὐτοῖς, καὶ [c] ὀρθὸς [5] οὐδεὶς ἐδύνατο ἵστασθαι· ἀλλ' οἱ μὲν ὀλίγον ἐδηδοκότες, σφόδρα μεθύουσιν ἐῴκεσαν· οἱ δὲ πολὺ, μαινομένοις· [d] οἱ [6] δὲ, καὶ ἀποθνήσκουσιν. Ἔκειντο δὲ οὕτω πολλοὶ, ὥσπερ τροπῆς [e] γεγενημένης, καὶ πολλὴ ἦν [f] ἡ ἀθυμία. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπέθανε μὲν οὐδεὶς, ἀμφὶ δὲ τὴν αὐτήν που ὥραν [g] ἀνεφρόνουν [7]· τρίτῃ δὲ καὶ τετάρτῃ ἀνίσταντο, ὥσπερ ἐκ φαρμακοποσίας. C. VIII.

[a] ἐπιτήδεια δὲ] δὲ abest a MSS. Par. et Eton. [b] κηρίων ὅσοι] κηρίων ὅσοι δὲ Edd. vett. et MS. Guelf. κηρίων δὲ ὅσοι ed. Castal. [c] ὀρθὸς] ὀρθῶς MSS. Par. et Eton. [d] οἱ δὲ, καὶ] καὶ deest in MS. Eton. [e] γεγενημένης] γενομένης MS. Eton. [f] ἡ ἀθυμία] ἡ deest in Junt. et MS. Eton. [g] ἀνεφρόνουν] ἐφρόνουν MS. Guelf. et libri editi.

[1] Καὶ τὰ μὲν ἄλλα] Quem ante casum passim κατὰ deest. Vide p. 204. not. 2.

[2] Τὰ δὲ σμήνη &c.] Diodor. Sic. lib. xiv. p. 259. Εὑρίσκετο δὲ καὶ σμήνη παμπληθῆ περὶ τοὺς τόπους, ἐξ ὧν πολυτελῆ προσεφέρετο κηρία· τούτων δ' οἱ γευσάμενοι παραλόγῳ περιέπιπτον συμπτώματι. Οἱ γὰρ μεταλαβόντες αὐτῶν, ἄφρονες ἐγίνοντο, καὶ πίπτοντες ἐπὶ τὴν γῆν, ὅμοιοι τοῖς τετελευτηκόσιν ὑπῆρχον. Πολλῶν δὲ φαγόντων διὰ τὴν γλυκύτητα τῆς ἀπολαύσεως, ταχὺ τὸ πλῆθος ἐγεγόνει τῶν πεπτωκότων οἱονεὶ τροπῆς ἐν πολέμῳ γεγενημένης. Lege ibidem plura, et sensu et verbis fere orationi Xenophonteæ congruentia.

[3] Καὶ τῶν κηρίων &c.] Vide p. 310. not. 6. et 316. not. 3. Plene scripseris μέρος τι ἐκ τῶν &c. Adde p. 267. not. 3. Mœr. Attic. Ἔφαγον κρέατος, οὐ κρέας, Ἀττικῶς.

[4] Κάτω διεχώρει &c.] Scil. ὅ, τι ἂν τῶν κηρίων ἔφαγον: nisi mavis cum verbo γαστὴρ intelligere.

[5] Ὀρθὸς] Vide Κύρ. Παιδ. p. 364. not. 1.

[6] Οἱ δὲ,] Adi p. 105. not. 2.

[7] Ἀνεφρόνουν] Hanc lectionem MSS. Eton. et Par. exhibent: quam et Stephanus in vetere quodam libro inventam testatur, simul et hic reponendam putat. Eidem favet Diodor. Sic. loco cit. ἀνακτώμενοι τὸ φρονεῖν, ἀνέστησαν, καὶ &c. necnon Suid. et Phavor. Ἀνεφρόνησεν· ἐκ τῆς μέθης ἀνένηψεν.

C. VIII. [h]Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν δύο σταθμοὺς, [i]ἑπτὰ παρασάγγας,
17 καὶ [k]διῆλθον ἐπὶ θάλατταν, [1]εἰς Τραπεζοῦντα, πόλιν Ἑλληνίδα οἰκουμένην, ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, Σινωπέων ἀποικίαν, ἐν τῇ Κόλχων χώρᾳ. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας ἀμφὶ τὰς τριάκοντα, ἐν ταῖς τῶν Κόλχων [2]χώραις· [l]καὶ ἐντεῦθεν μὲν ἐλῄζοντο τὴν Κολχίδα. Ἀγορὰν δὲ παρεῖχον [m]ἐν[3] τῷ στρατοπέδῳ [n]Τραπεζούντιοι, [4]καὶ [o]ἐδέξαντό τε τοὺς Ἕλληνας, καὶ ξένια ἔδοσαν, βοῦς καὶ ἄλφιτα καὶ οἶνον. Συνδιεπράττοντο [p]δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν πλησίον Κόλχων τῶν ἐν τῷ πεδίῳ μάλιστα οἰκούντων· καὶ [q]ξένια καὶ παρ' ἐκείνων [5]ἦλθον

[h] ἐντεῦθεν] ἐνταῦθα Edd. vett. et MS. Guelf. [i] ἑπτὰ παρασ.] παρασ. ἑπτὰ MS. Par. [k] διῆλθον] ἦλθον MS. Eton. [l] καὶ ἐντεῦθεν] κἀντεῦθεν Zeun. [m] ἐν τῷ στρατ.] ἐν abeſt a MS. Eton. [n] Τραπεζούντιοι] Τραπεζούσιοι MS. Par. [o] ἐδέξαντό τε] τε deeſt in Junt. [p] δὲ καὶ] γὰρ δὴ καὶ MS. Par. et marg. Steph. [q] ξένια καὶ] καὶ abeſt a MS. Eton.

[1] Εἰς Τραπεζοῦντα, &c.] Arrian. Periplo Ponti Eux. ineunte, Εἰς Τραπεζοῦντα ἥκομεν, πόλιν Ἑλληνίδα, ὡς λέγει Ξενοφῶν ἐκεῖνος, ἐπὶ θαλάττῃ ᾠκισμένην, Σινωπέων ἄποικον. Plura vide in Diſſert. itineri huic illuſtrando deſtinata.

[2] Χώραις· καὶ ἐντεῦθεν] MSS. Eton. Par. Brod. et marg. Steph. κώμαις· κἀνταῦθα ὁρμώμενοι ἐλῄζοντο &c. Sed non eſt, cur a vulgata diſcedamus ſcriptura. Quod ſi quis participium illud recipiendum cenſeat, rectius κἀντεῦθεν, quam κἀνταῦθα cum MSto leget.

[3] Ἐν τῷ στρατοπέδῳ] Reſpice p. 111. not. 2.

[4] Καὶ ἐδέξαντό τε &c.] Diodor. Sic. loco memorato, Ἐνταῦθα δὲ διατρίψαντες ἡμέρας τριάκοντα, παρὰ μὲν τοῖς ἐγχωρίοις λαμπρῶς ἐξενίσθησαν, αὐτοί τε &c. Suid. Ξένιον, δῶρον παρὰ ξένων διδόμενον. Sic utique, ξένια ſeu ξείνια, vocabantur, quæ hoſpitibus hoſpites dabant vel mittebant munera. Morem hunc peregrinos muneribus oblatis excipiendi dimittendique auctores ſæpe, in primis Homerus, tangunt. Vide Il. ζ'. ver. 218. et ſeq. κ'. ver. 269. λ'. ver. 20. nec minus Odyſſ. ν'. ver. 217. ξ'. ver. 115. et alibi. Adde Pindar. Πυθ. δ'. ver. 228. et ſeq. Noſtrum Κύρ. Παιδ. p. 190. et p. 371. J. Poll. lib. iii. ſegm. 59. Καὶ δῶρα, ξένια, Δημοσθένης τε καὶ Ξενοφῶν.

[5] Ἦλθον πλέονα, &c.] Noſter Hiſt. Gr. lib. vii. fere medio. Καὶ μὴν οἱ Λακεδαιμόνιοι—βοῦν ξένια ἔπεμψαν. In MS. Guelf. edit. Steph. et vett. nonnullis reperitur manca hæc loci lectio: ἦλθον, βόες, ἀποθῦσαι τῷ Διὶ &c. illis omnibus, quæ inter ἦλθον

πλέονα, βόες. Μετὰ δὲ τοῦτο [1]τὴν θυσίαν, ἣν εὔξαντο, C. VIII.
παρεσκευάζοντο· ἦλθον δὲ αὐτοῖς ἱκανοὶ βόες [2]ἀποθῦσαι 18
τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι, καὶ τῷ Ἡρακλεῖ, ἡγεμόσυνα· καὶ τοῖς
[3]ἄλλοις δὲ θεοῖς, [r]ἃ ηὔξαντο. Ἐποίησαν δὲ καὶ ἀγῶνα
γυμνικὸν ἐν τῷ ὄρει, ἔνθα περ ἐσκήνουν· εἵλοντο δὲ [4]Δρα-
κόντιον Σπαρτιάτην ([5]ὃς [s]ἔφυγε [t]παῖς ὢν οἴκοθεν, παῖδα

[r] ἃ ηὔξαντο] ἃ εὔξαντο Zeun. ex MSS. Par. et Guelf. [s] ἔφευγε] ἔφυγε MS. Par. et Suid. v. Ξυνήλη. [t] παῖς ὢν abfunt a MS. Eton. apud Suid. eft παῖς ἔτι ὤν.

et βόες, ἀποθῦσαι &c. occurrunt, omiffis. Sed et illa MSS. Eton. Par. et marg. Steph. optime exhibent integra; nifi quod pro πλέονα dent πλέον: quam fcripturam priori, ξένια quæ plane refpicit, pofthabendam ante nos vidit Leunclavius. Deceptus utique, ὡς εἰκάσαι, hoc loco fuit librarius repetita voce βόες: ejufque adeo oculis ab linea, ubi legerat πλέονα, βόες &c. ad ἱκανοὶ βόες celerius tranflatis, fcripfit deinde ἀποθῦσαι &c. cæteris, quæ medium jure locum occupant, prætermiffis.

[1] Τὴν θυσίαν, ἣν &c.] Lege p. 335. not. 6.

[2] Ἀποθῦσαι τῷ &c.] De vi quam præpof. ἀπὸ in compofitis obtinet, vide p. 74. not. 2. Confer Matt. v. 26, 33. vi. 4, 18. xviii. 25, 26, et alias fæpe. Diodor. Sic. lib. xiv. p. 260. αὐτοί τε τῷ τε Ἡρακλεῖ καὶ Διὶ σωτῆρι θυσίαν ἐποίησαν καὶ γυμνικὸν ἀγῶνα· καθ᾽ ὃν τόπον φασὶ προσπλεῦσαι τὴν Ἀργὼ καὶ τοὺς περὶ Ἰάσονα. De Jove Servatore confule p. 204. not. 3. Idem Noftro Κυρ. Παιδ. p. 232. σύμμαχος καὶ ἡγεμὼν, necnon σωτὴρ καὶ ἡγεμὼν p. 475. Herculem etiam Διὶ Σωτῆρι adjungit Nofter infra lib. vi. quem et ibidem titulo ἡγεμόνος plus vice fimplici donat. Hujus habita ratione tituli, ἡγεμόσυνα (cujus vocis auctorem nefciunt Lexicogr.) rite deo utrique reddunt Græci, ut σωτῆρσι, σωτήρια: de quibus vide p. 205. not. 1. Plura ad lib. vi.

[3] Ἄλλοις δὲ θεοῖς, ἃ ηὔξαντο.] Sic locum ex MSto Eton. emendavi. Prius fcriptum ἄλλοις δὲ θεοῖς ηὔξαντο. Emendationem ftabiliunt, quæ in principio libri proxime fequentis leguntur hæc, καὶ ὡς ἀπέθυσαν ἃ εὔξαντο &c. Cæterum, fcribitur hic ηὔξαντο, ex dialecto, fcil. Attica; fupra modo, εὔξαντο, ex communi. Sic fupra p. 294. videre eft ηὕρισκον et εὑρίσκετο. Confule fis Cl. Maittaire de Dial. p. 59.

[4] Δρακόντιον &c.] Citat et hunc locum, fuo modo, Suidas ad v. Ξυνήλη.

[5] Ὃς ἔφευγε &c.] Antiquitus utique moris erat, ut folum verteret homicida. Hom. Il. ο΄. ver. 333. et feq.

C. VIII. ἄκων κατακτανὼν, [1]ξυήλῃ πατάξας) [2]δρόμου τε ἐπιμεληθῆναι, καὶ τοῦ ἀγῶνος [3]προστατῆσαι.

19 Ἐπειδὴ δὲ ἡ θυσία ἐγένετο, τὰ δέρματα παρέδοσαν τῷ Δρακοντίῳ, καὶ ἡγεῖσθαι ἐκέλευον, ὅπου τὸν δρόμον πεποιηκὼς εἴη. Ὁ δὲ, δείξας ὅπου παρεστηκότες ἐτύγχανον, Οὗτος ὁ λόφος, ἔφη, κάλλιστος τρέχειν, ὅπου ἄν τις βούληται. Πῶς οὖν, ἔφασαν, [4]δυνήσονται παλαίειν ἐν σκληρῷ καὶ δασεῖ οὕτω; [u]Ὁ δὲ εἶπε, Μᾶλλόν τι ἀνιάσεται ὁ καταπεσών.

20 Ἠγωνίζοντο δὲ παῖδες μὲν [5]στάδιον τῶν αἰχμαλώτων οἱ

u ὁ δὲ εἶπε, Μᾶλλόν τι] μᾶλλον ὅτι γε Edd. vett. et MS. Guelf.

Ἦτοι ὁ μὲν (Medon)—
—Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Γνωτὸν &c.

Herodot. lib. i. cap. 35. Ὦ βασιλεῦ, (Crœſe) Γορδίεω μὲν τοῦ Μίδεω εἰμὶ παῖς, ὀνομάζομαι δὲ Ἄδρηστος· φονεύσας δὲ ἀδελφεὸν ἐμεωυτοῦ ἀέκων πάρειμι, ἐξεληλαμένος τε ὑπὸ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐστερημένος πάντων. Pauſan. lib. v. cap. 1. Αἰτωλῷ δὲ μετὰ Ἐπειὸν βασιλεύσαντι συνέπεσεν ἐκ Πελοποννήσου φυγεῖν, ὅτι αὐτὸν οἱ Ἄπιδος παῖδες ἐφ' αἵματι ἀκουσίῳ δίκῃ εἷλον. Idem ejuſd. lib. cap. 3. Συνεπεπτώκει δὲ τῷ Ὀξύλῳ φυγάδι ἐξ Αἰτωλίας εἶναι· δισκεύοντα γάρ φασιν ἁμαρτεῖν αὐτὸν, καὶ ἐξεργάσασθαι φόνον ἀκούσιον. Plura ſi velis, adi Meurſ. Them. Att. lib. i. cap. 16. Adde Cleric. ad Gen. iv. 12.

1 Ξυήλῃ] Reſpice p. 325. not. 6.

2 Δρόμου] Phavor. δρόμοι τόποι τινὲς ἦσαν, ὅπου ἔτρεχον οἱ νέοι. Idem, Δρόμος, καὶ ἐπὶ τῶν ἀρχόντων, (lego, τρεχόντων,) καὶ ἐπὶ τοῦ ὑποκειμένου τόπου τοῖς τρέχουσι.

3 Προστατῆσαι] J. Poll. lib. iii. cap. 30. Περὶ ἀγωνοθετῶν καὶ ἀγώνων. Ἀγωνοθέται, ἀθλοθέται, ἀγώνων διαθέται—προστάται—τὸ δὲ πρᾶγμα, ἀγωνοθεσία—ἀγώνων διάθεσις—προστασία—ἀγώνων προεστάναι, &c.

4 Δυνήσονται] MSS. Eton. et Par. δυνήσεσθαι. Sed recte ſe habet vulgata lectio; idque unum poſtulat, ut cum verbo hujuſmodi nomen aliquod, ἀσκηταὶ, ἀγωνισταὶ, ἀθληταὶ, vel denique ἄνθρωποι intelligas. Conſule p. 93. not. 2.

5 Στάδιον] Phavorino exponente, τὸ κατ' εὐθεῖαν εἰς μῆκος τεταμμένον, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἔτρεχον. Nimirum et locum denotabat, in quem varia athletarum exercitia ſpectatum convenerat populus, et ſpatium, quod curſu conficiendum deſignarat certaminis auctor ſeu præſes. Cum autem ſtadii fere ſpatio curſus definire moris eſſet antiqui, tandem *curſus* ipſe *ſtadii* nomen

πλεῖστοι, [1] δόλιχον δὲ Κρῆτες πλείους ἢ ἑξήκοντα ἔθεον· [2] πά- C. VIII.
λην δὲ, καὶ πυγμὴν, καὶ παγκράτιον [x] ἕτεροι[3]· καὶ καλὴ θέα
ἐγένετο· [y] πολλοὶ γὰρ κατέβησαν, καὶ, ἅτε θεωμένων τῶν
[z] ἑταίρων πολλὴ φιλονεικία ἐγίγνετο. Ἔθεον δὲ καὶ ἵπποι· 21
καὶ ἔδει αὐτοὺς [4] κατὰ τοῦ πρανοῦς ἐλάσαντας ἐν τῇ θα-
λάττῃ, [a] ἀναστρέψαντας πάλιν [b] ἄνω, [5] πρὸς τὸν βωμὸν [c] ἥκειν.

[x] ἕτεροι· καὶ desunt in edd. vett. MSS. Par. et Guelf. [y] πολλοὶ γὰρ κατέβησαν absunt a Junt. et MS. Guelf. [z] ἑταίρων] ἑταιρῶν Brodæus mavult. [a] ἀναστρέψαντας] ἀποστρέψαντας MS. Eton. apud Zeun. sed ἀποστρέψαντες apud Hutchinsonum. [b] ἄνω abest a MS. Eton. [c] ἥκειν] ἄγειν MSS. Par. Eton. Brod. et marg. Steph.

accepit, sive stadii agnosceret seu excederet terminos. Et hoc quidem sensu dicunt auctores, ἀγωνίζεσθαι στάδιον, τὸ στάδιον νικᾷν &c. Porro, de mensurâ stadii consule Indic. mensuris explicandis destinatum.

[1] Δόλιχον] Suid. et Phavor. Δόλιχος—ὄνομα τοῦ δρόμου, προπαροξυτόνως· δολιχὸς δὲ, τὸ ἐπίθετον, ὁ μακρὸς, ὀξυτόνως· ἔστι δὲ ὁ δόλιχος, κδ'. στάδια. Alii (in quibus et ipse Suidas) aliam δολίχῳ mensuram tribuunt. Hæc tamen in Pind. verba convenit Ὀλυμ. γ'. ver. 58. et seq.

Τῶν νιν γλυκὺς ἵμερος ἔσχεν
Δωδεκάγναμπτον περὶ τέρμα δρό-
μου
Ἵππων φυτεῦσαι.

Schol. Δωδεκάγναμπτον) ἤγουν, ὃ δωδεκάκις οἱ ἀγωνιζόμενοι τεθρίπποις περιήρχοντο· ἢ δωδεκάγναμπτον, τὸ ιβ' γναμπτοὺς ἔχον· ἐπειδὴ καὶ ιβ' δρόμους ἐποίει τὸ τέλειον ἅρμα τῶν ἵππων. Ex duodecim autem circa metam flexibus illis oriuntur Suidæ viginti quatuor stadia. In *stadii* utique certamine, designato spatio semel decurso, victori præmium adjudicabat præses: in *dolicho*, cursuum id genus longissimo, stadii spatium duodecies currere ac recurrere solebant agonistæ. Hæc fere *dolichi* mensura, ubi ludi in solennibus populi conventibus celebrati erant. Sed, temporis, loci, aliarumque huc spectantium περιστάσεων habenda in definiendis hujusmodi spatiis est ratio. Atque adeo hic loci solennis dolichi mensura, quam ei collis ille, in quo jam tum certabant Græci, denegare videtur, haud anxie quærenda est.

[2] Πάλην δὲ, καὶ &c.] De tribus hisce ludis vide Archæol. Gr. lib. ii. cap. 21. et in primis Dissertationes doctiss. Burette, quæ in quarto tomo Memoriarum Liter. Paris. reperiuntur.

[3] Ἕτεροι· &c.] Scil. ἠγωνίζοντο, ex præcedentibus repetendum. Cæterum, locum hunc ita ex vetustis quibusdam exemplaribus restituit Steph. Vulgo legitur—παγκράτιον, καλὴ θέα &c.

[4] Κατὰ τοῦ πρανοῦς] Vide p. 238. not. 5.

[5] Πρὸς τὸν βωμὸν &c.] Arriani forsan tempore exstitit: nam

C. VIII. Καὶ κάτω μὲν οἱ πολλοὶ ἐκυλινδοῦντο· [1] ἄνω δὲ πρὸς τὸ ἰσχυρῶς [d] ὄρθιον μόλις βάδην ἐπορεύοντο οἱ ἵπποι. [e] Ἔνθα πολλὴ κραυγὴ, καὶ γέλως, καὶ παρακέλευσις ἐγίγνετο αὐτῶν.

[d] ὄρθιον μόλις] ὀρθὸν μόγις MS. Eton. [e] ἔνθα] ἔνθα δὲ Zeun. ex MS. Eton.

ſic ille Periplo P. E. ineunte; καὶ τὴν μὲν θάλασσαν τὴν τοῦ Πόντου Εὐξείνου ἄσμενοι κατίδομεν, ὅθεν περ καὶ Ξενοφῶν καὶ σύ· καὶ οἱ βωμοὶ ἀνεστᾶσιν ἤδη λίθου μέντοιγε τοῦ τραχέος· καὶ τὰ &c. Phavor. Βωμὸς, τὸ οἰκοδόμημα ἐν ᾧ ἔθυον—ἢ, ὁ ὑψηλὸς τόπος. Idem, Βωμοὶ, οὐ μόνον ἐφ' ᾧ ἔθυον, ἀλλὰ καὶ κτίσμα τι ἁπλῶς καὶ ἀνάστημα. Hic carceres ponebantur, e quibus emiſſi erant equi, ad quos etiam tanquam ad metas recurrendum.

[1] Ἄνω δὲ πρὸς τὸ &c.] Egregie adeo Noſter ſua hæc verba ad materiam adcommodavit, ut eorum ſonus ipſe quidem et ordo equorum ægre in loca ardua enitentium ſpeciem legentis animo ingenerent. Dionyſ. Hal. περὶ συνθέσεως τῶν ὀνομ. ſect. 16. Καὶ αὐτοί τε δὴ κατασκευάζουσιν οἱ ποιηταὶ καὶ λογογράφοι, πρὸς χρῆμα ὁρῶντες, οἰκεῖα καὶ δηλωτικὰ τῶν ὑποκειμένων τὰ ὀνόματα, &c. Plurimum in hoc genere, ſicut in cæteris, eminent Homerus, Virgilius, Cicero. Huic contrarium videre eſt exemplum p. 53. ubi lege not. 2. et p. 269. not. 3. *Magna virtus*, inquit. Quinctil. I. O. lib. viii. cap. 3. *eſt, res, de quibus loquimur, clare, atque ut cerni videantur, enuntiare.*

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.

ARGUMENTUM.

GRÆCI, navibus deſtituti, Chiriſophum ad conquirenda navigia dimittunt, partemque eorum rapiunt. Interea pergentes omnia fœde urunt et vaſtant. Potiti navibus, ægrotos et mulieres maritimo itinere devehunt, exercitus vero, terreſtri curſu fines Moſynæcorum et Chalybum tranſgreſſus, cum Sinopenſibus amicitiam jungit. Xenophon, qui urbem in Ponto condere molitur, varie impeditur. Exercitus, multis ſceleribus inde a morte Cyri pollutus, luſtratur.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Ε΄.

---

[1]ὍΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου ἔπραξαν οἱ Ἕλληνες, [a]καὶ ὅσα ἐν τῇ [b]πορείᾳ τῇ [c]μέχρι ἐπὶ θάλατταν τὴν ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ, καὶ ὡς [d]ἐπὶ Τραπεζοῦντα πόλιν Ἑλληνίδα ἀφίκοντο, [e]καὶ ὡς ἀπέθυσαν, ἃ εὔξαντο [2]σωτήρια θύειν, ἔνθα πρῶτον εἰς φιλίαν γῆν ἥκοιντο, ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται. C. I.

2 Ἐκ δὲ τούτου συνελθόντες, ἐβουλεύοντο περὶ τῆς λοιπῆς πορείας· ἀνέστη δὲ πρῶτος [f]Ἀντιλέων [g]Θούριος, καὶ ἔλεξεν ὧδε, "Ἐγὼ μὲν τοίνυν, ἔφη, ὦ ἄνδρες, [3]ἀπείρηκα ἤδη " [h]συσκευαζόμενος, [4]καὶ βαδίζων, καὶ τρέχων, καὶ τὰ

[a] καὶ ὅσα] ὅσα abeſt a MS. Eton. [b] πορείᾳ] ὑπορείᾳ MS. Par. [c] μέχρι] μέχρις MSS. Par. et Guelf. [d] ἐπὶ Τραπ.] εἰς Τραπ. MSS. Par. et Eton. [e] καὶ ὡς ἀπέθυσαν—ἥκοιντο] Deſunt hæc omnia in edd. vett. Steph. et MS. Guelf. ſed ex marg. Steph. pr. recepit Leunclavius, unde Welſius. Sunt autem in MSS. Par. et Eton. Pro θύειν ex marg. Steph. ſec. et MS. Eton. Zeun. reſtituit θύσειν, atque pro ἥκοιντο revocavit ex iiſdem libris ἀφίκοιντο: in MS. Par. eſt ἀφίκοντο. [f] Ἀντιλέων] Λέων MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [g] Θούριος] Θούσιος MSS. Par. et Eton. [h] συσκευαζόμενος] ξυσκευαζόμενος MS. Par.

[1] Ὅσα μὲν δὴ &c.] Reſpice p. 257.

[2] Σωτήρια] Vide p. 205. not. 1.

[3] Ἀπείρηκα] Lege p. 132. not. 3.

[4] Καὶ βαδίζων, καὶ τρέχων, καὶ &c.] Conjunctionum hæc coacervatio inſtantiora facit, quæ dicit ille; qui ſingulis inhærendo verbis, laboris quod ceperat tædium expreſſe magis enuntiat.

C. I. "ὅπλα φέρων, καὶ ἐν τάξει [i]ἰὼν, [1]καὶ φυλακὰς φυλάτ-
"των, καὶ μαχόμενος· ἐπιθυμῶ δὲ ἤδη, [2]παυσάμενος
"τούτων τῶν πόνων, ἐπεὶ θάλατταν ἔχομεν, [3]πλεῖν [k]τὸ
"λοιπὸν, καὶ ἐκταθεὶς, ὥσπερ Ὀδυσσεὺς, καθεύδων
3 "ἀφικέσθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα." [l]Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ
στρατιῶται, [4]ἀνεθορύβησαν ὡς εὖ λέγοι· [5]καὶ ἄλλος
ταυτὰ ἔλεγε, καὶ πάντες οἱ παρόντες. [m]Ἔπειτα Χειρίσοφος
ἀνέστη, καὶ εἶπεν ὧδε, "Φίλος μοι ἐστὶν, ὦ ἄνδρες, [6]Ἀναξί-
"βιος, [n]ναυαρχῶν δὲ τυγχάνει· ἢν οὖν [o]πέμψητέ με,

[i] ἰὼν, καὶ] ὢν, καὶ MS. Eton. [k] τὸ λοιπὸν—καθεύδων] Desunt omnia illa in MS. Eton. et καθεύδων in MS. Par. [l] ταῦτα ἀκούσαντες] ἀκούσαντες ταῦτα Zeun. ταῦτα deest in edd. vett. et MS. Guelf. [m] ἔπειτα] ἔπειτα δὲ Zeun. ex MS. Eton. [n] ναυαρχῶν δὲ] ναυαρχῶν δὲ καὶ MS. Eton. [o] πέμψητέ με] πέμψητέ μοι MS. Par.

[1] Φυλακὰς φυλάττων,] Inspice p. 173. not. 5.

[2] Παυσάμενος τούτων &c.] Thom. Magist. Παύω ἕτερον, παύομαι δὲ ἐγώ. Plene dixit Joh. in Apocal. xiv. 13. ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν.

[3] Πλεῖν τὸ λοιπὸν, καὶ &c.] Videsis p. 219. not. 2. Animum autem ad Odyss. ν'. ver. 116. et seq. advocat:

Οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἤπειρόνδε,
Πρῶτον Ὀδυσσῆα γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἄειραν,
Αὐτῷ σύν τε λίνῳ καὶ ῥήγεϊ σιγαλόεντι,
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ ψαμάθῳ ἔθεσαν δεδμημένον ὕπνῳ.

[4] Ἀνεθορύβησαν ὡς &c.] Thom. Magist. Θόρυβος οὐ μόνον ἐπὶ ὄχλου, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ μεγίστου ἐπαίνου. De festivo itidem applaudentium orationi strepitu verba, isto ex fonte derivata, scriptores adhibent. Isocrat. Panathen. sub init.—ἰδεῶν τῶν ἐν ταῖς ῥητορείαις διαλαμπουσῶν, καὶ τοὺς ἀκούοντας ἐπισημαίνεσθαι καὶ θορυβεῖν ἀναγκαζουσῶν. Idem sub fin. ejusdem orat. Ταῦτ' εἰπόντος αὐτοῦ, καὶ τοὺς παρόντας ἀξιώσαντος ἀποφήνασθαι περὶ ὧν παρεκλήθησαν, οὐκ ἐθορύβησαν, ὃ ποιεῖν εἰώθασι πᾶσι τοῖς χαριέντως διειλεγμένοις, ἀλλ' &c. Sensu tamen huic contrario venit id verbi apud Diodor. Sic. lib. i. p. 66. At apud Nostrum, Hist. Gr. lib. ii. fere medio, similiter atque hoc loco: Ὡς δ' εἰπὼν ταῦτα (Theramenes) ἐπαύσατο, καὶ ἡ βουλὴ ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιθορυβήσασα· &c.

[5] Καὶ ἄλλος ταυτὰ] Hanc scripturam, MSS. quam Eton. Par. et Guelf. repræsentant, una voce comprobarunt Castal. Steph. Muret. Leuncl. et Wells. Vulgo legitur, καὶ ἄλλως ταῦτα &c.

[6] Ἀναξίβιος,] De hoc necnon Chirisophi reditu, infra lib. vi.

"οἶμαι ἂν ἐλθεῖν καὶ τριήρεις ἔχων καὶ πλοῖα [p] τὰ ὑμᾶς C. I.
ἄξοντα· ὑμεῖς δὲ, [q] ἐπείπερ πλεῖν βούλεσθε, περιμένετε [r] ἔστ' ἂν ἐγὼ ἔλθω· ἥξω δὲ ταχέως." Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶται ἥσθησάν τε καὶ ἐψηφίσαντο πλεῖν αὐτὸν ὡς τάχιστα.

Μετὰ τοῦτον Ξενοφῶν ἀνέστη, καὶ ἔλεξεν ὧδε, "Χειρί- 4
σοφος μὲν [s] ἤδη ἐπὶ πλοῖα στέλλεται, ἡμεῖς δὲ ἀναμενοῦμεν. Ὅσα οὖν [t] μοι δοκεῖ καιρὸς εἶναι ποιεῖν ἐν τῇ μονῇ, ταῦτα ἐρῶ. Πρῶτον μὲν τὰ ἐπιτήδεια δεῖ πορίζεσθαι [1] ἐκ τῆς πολεμίας· οὔτε γὰρ [2] ἀγορά ἐστιν ἱκανὴ, οὔτε ὅτου ὠνησόμεθα [u] πάρεστιν, εἰ μὴ ὀλίγοις, ἥ τε χώρα πολεμία· κίνδυνος οὖν [x] πολλοὺς ἀπόλλυσθαι, ἢν ἀμελῶς τε καὶ ἀφυλάκτως [y] πορεύωνται ἐπὶ τὰ [z] ἐπιτήδεια. [3] Ἀλλά μοι δοκεῖ [a] σὺν προνομαῖς λαμβάνειν τὰ ἐπι-

[p] τὰ ὑμᾶς] τὰ ἡμᾶς MSS. Par. et Eton. [q] ἐπείπερ] εἴπερ MS. Eton. [r] ἔστ' ἂν] ἔστ' ἂν MS. Guelf. [s] ἤδη] δὴ MS. Guelf. [t] μοι abest a Junt. et MS. Guelf. [u] πάρεστιν] εὐπορία MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [x] πολλοὺς] πολὺς MS. Eton. [y] πορεύωνται] πορεύησθε MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [z] ἐπιτήδεια] Desunt omnia inter hoc et ἄλλως in MS. Eton. [a] σὺν προνομαῖς] συμπρονομεῖν MS. Guelf. et edd. vett. excepta Castal. ubi est συμπρονοεῖν. σὺν προδρόμοις Muretus. συμπρονομαῖς Brodæus. συμπρονομεύοντας Zeunii conject.

[1] Ἐκ τῆς πολεμίας·] Vide p. 332. not. 4.

[2] Ἀγορά ἐστιν &c.] Vox illa (uti ad Polyb. observavit etiam ὁ πάνυ Casaub.) apud historicos Græcos passim denotat non *forum* tantum aut *mercatum*, sed et *commeatum*, eamque in primis *annonam, quæ venum est exposita*. Exemplis a viro doctissimo adlatis adde Κύρ. Παιδ. p. 166. καὶ ἀγορὰν τὸν βουλόμενον ἄγειν, ὅπου &c. p. 300. Τὴν δ' ἀγορὰν τὴν &c. et p. 447. ὅστις δ' ἂν τῶν ἐμπόρων πλείστην ἀγορὰν παρέχων &c. Dionys. Hal. A. R. lib. ii. cap. 53. Ἀγομένης γὰρ εἰς τὴν Ῥώμην ἀγορᾶς ἐν σκάφαις &c. et lib. vii. cap. 12. Αὕτη βραχύν τινα χρόνον ἡ ἀγορὰ Ῥωμαίους διέθρεψεν. Xenoph. supra p. 183. ἀγορὰν δὲ οὐδεὶς &c. Adde p. 29. Plura videbimus infra. Cæterum, rem eandem Noster his expressit verbis p. 190. ὅτου δὲ ὠνησόμεθα ᾔδειν ὀλίγους ἔχοντας.

[3] Ἀλλά μοι δοκεῖ &c.] Particulam ἀλλὰ hoc loco significare *igitur, itaque*, ad Act. x. 20. monuit Cl. Elsner. necnon apud Arr. de Exped. Alex. lib. v. cap. 26. Ἀλλὰ παραμείνατε, ἄν-

C. I. “ τήδεια, ἄλλως δὲ μὴ [b]πλανᾶσθε[1], ὡς [c]σώζησθε· [d]ἡμᾶς
5 “ δὲ τούτων ἐπιμελεῖσθαι.” Ἔδοξε ταῦτα. “ Ἔτι τοίνυν
“ ἀκούσατε καὶ τάδε· Ἐπὶ λείαν [2]γὰρ ὑμῶν [e]ἐκπορεύσον-
“ ταί τινες. Οἶμαι οὖν [3]βέλτιον εἶναι ἡμῖν εἰπεῖν [f]τὸν
“ μέλλοντα ἐξιέναι, φράζειν δὲ καὶ ὅποι· ἵνα καὶ τὸ πλῆθος
“ ἴδωμεν τῶν ἐξιόντων καὶ τῶν μενόντων, καὶ συμπαρα-
“ σκευάζωμεν ἐάν τι δέῃ· καὶ βοηθῆσαί τισιν ἂν καιρὸς
“ ᾖ, ἴδωμεν ὅποι δεήσει βοηθεῖν· [4]καὶ ἄν τις τῶν ἀπειρο-
“ τέρων [g]ἐγχειρῇ τι ποιεῖν, συμβουλεύωμεν, πειρώμενοι
“ εἰδέναι τὴν δύναμιν, ἐφ' οὓς ἂν ἴωσιν.” Ἔδοξε καὶ
6 ταῦτα. “ Ἐννοεῖτε δὴ καὶ τόδε, ἔφη· [5]Σχολὴ τοῖς πολε-
“ μίοις λῄζεσθαι· καὶ δικαίως ἡμῖν [h]ἐπιβουλεύουσιν· ἔχο-
“ μεν γὰρ [6]τὰ ἐκείνων· [7]ὑπερκάθηνται δὲ ἡμῶν.

[b] πλανᾶσθαι] πλανᾶσθε MS. Guelf. et edd. vett. excepta Caſtal. [c] σώζησθε] σώζεσθαι Ed. Caſtal. [d] ἡμᾶς δὲ] ἡμᾶς δὲ ὡς Edd. vett. et MS. Guelf. [e] ἐκπορεύσονται] ἐκπορεύονται Junt. et MS. Guelf. [f] τὸν μέλλοντα] τὰ μέλλοντα Junt. et MS. Guelf. [g] ἐγχειρῇ τι ποιεῖν] ἐγχειρῇ πη MS. Eton. [h] ἐπιβουλεύουσιν] ἐπιβουλεύεσθαι Edd. vett. et MS. Guelf.

δρες &c. Adde Κύρ. Παιδ. p. 64. not. 2. et alibi ſæpe. Porro, pro προνομαῖς Muretus legit προδρόμοις. Edit. quædam vett. exhibent συμπρονομεύειν. Ipſe malim vulgatam lectionem retinere, quæ idem valet ac ſi dixiſſet προνομὰς ποιουμένους &c. quod mox exponit ἐπὶ λείαν ἐκπορευομένους, et ἐπὶ λείαν ἐξιόντας. Confer Κύρ. Παιδ. p. 316. not. 1. Suida utique interprete, προνομεύω eſt λῄζω, καὶ αἰχμαλωτίζω. Et προνομεύοντας quidem ſeu λῃζομένους exercitus unde alerentur paraſſe, ubi aut ἀγορὰ plane non aderat, aut minus ἱκανὴ, paſſim docent Hiſtorici. Confer p. 145.

[1] Πλανᾶσθαι,] Huic pariter atque λαμβάνειν, quod modo præceſſerat, adde δεῖν. Reſpice p. 334. not. 2.

[2] Γὰρ] Adi p. 62. not. 3.

[3] Βέλτιον εἶναι] MSS. Eton. et Par. βέλτιστον &c. Sed conſule Κύρ. Παιδ. p. 243. not. 1.

[4] Καὶ ἄν τις—ἴωσιν.] Vide p. 40. not. 1.

[5] Σχολὴ τοῖς] Scil. ἐστί. Vide p. 313. not. 3.

[6] Τὰ ἐκείνων·] Nempe, χρήματα: qua de voce ellipſin paſſa vide p. 317. not. 1.

[7] Ὑπερκάθηνται] Eodem hoc verbo mox infra utitur; quod tamen in lexicis non comparet.

“ Φύλακας δή μοι δοκεῖ δεῖν [k] περὶ τὸ στρατόπεδον εἶναι· C. I.
“ ἐὰν οὖν κατὰ μέρος [l] μερισθέντες φυλάττωμεν καὶ σκο-
“ πῶμεν, ἧττον δύναιντ᾽ ἂν ἡμᾶς θηρᾷν οἱ πολέμιοι.
“ Ἔτι τοίνυν τάδε ὁρᾶτε· Εἰ μὲν [m] ἠπιστάμεθα σαφῶς
“ ὅτι [n] ἥξει πλοῖα Χειρίσοφος ἄγων ἱκανά, οὐδὲν ἂν ἔδει
“ ὧν μέλλω λέγειν· [1] νῦν δ᾽, ἐπεὶ τοῦτ᾽ ἄδηλον, [2] δοκεῖ
“ μοι πειρᾶσθαι πλοῖα συμπαρασκευάζειν καὶ αὐτόθεν.
“ Ἢν μὲν γὰρ [3] ἔλθῃ ὑπαρχόντων ἐνθάδε, ἐν ἀφθονω-
“ τέροις [o] πλευσούμεθα· ἐὰν δὲ μὴ ἄγῃ, τοῖς ἐνθάδε
“ χρησόμεθα. Ἐγὼ δ᾽ ὁρῶ πλοῖα πολλάκις παρα-
“ πλέοντα· εἰ οὖν αἰτησάμενοι παρὰ Τραπεζουντίων μακρὰ
“ πλοῖα, [4] κατάγοιμεν καὶ φυλάττοιμεν αὐτά, τὰ πηδά-
“ λια παραλυόμενοι, ἕως ἂν ἱκανὰ τὰ ἄξοντα γένηται,
“ [5] ἴσως ἂν οὐκ [p] ἀπορήσαιμεν κομιδῆς, οἵας δεόμεθα.”
Ἔδοξε καὶ ταῦτα. “ Ἐννοήσατε δ᾽, ἔφη, εἰ εἰκὸς καὶ 7
“ τρέφειν [6] ἀπὸ κοινοῦ οὓς ἂν καταγάγωμεν, ὅσον ἂν χρόνον
“ ἡμῶν ἕνεκα μένωσι, καὶ [q] ναῦλον [7] συνθέσθαι, ὅπως [r] ὠφε-
“ λοῦντες καὶ ὠφελῶνται.” Ἔδοξε καὶ ταῦτα. “ Δοκεῖ

i φύλακας] φυλακῆς MS. Eton. k περὶ τὸ στρατ.] ἐπὶ τὸ στρατ. Edd. vett. l μερισθέντες φυλάττωμεν] μερισθῶμεν φυλάττοντες MS. Eton. m ἠπιστάμεθα] ἐπιστάμεθα Edd. vett. et MS. Guelf. n ἥξει] ἥξοι MS. Par. o πλευσούμεθα] πλευσόμεθα MS. Par. p ἀπορήσαιμεν] ἀπορήσωμεν Edd. vett. et MS. Guelf. q ναῦλον] ναύσταθμον MSS. Par. et Eton. r ὠφελοῦντες καὶ] Absunt hæc ab edd. vett. et MS. Guelf.

1 Νῦν δὲ,] Sine temporis significatione, ut apud Latinos *nunc vero*, ponuntur. Vide scripta ad Κύρ. Παιδ. p. 602.

2 Δοκεῖ μοι πειρᾶσθαι] Adi p. 334. not. 2.

3 Ἔλθῃ &c.] Scil. τὰ πλοῖα ἄγων ἱκανὰ &c.

4 Κατάγοιμεν] Supple εἰς λιμένα.

5 Ἴσως] Consule p. 198. not. 5.

6 Ἀπὸ κοινοῦ] Lege p. 330. not. 1.

7 Ναῦλον] Lexicon Gr. Lat. vet. Ναῦλον, *Navis vectura, Naulum*. Schol. ad Aristoph. Βατρ. ver. 272. Καλλίστρατος, ὅτι τὸν ναῦλον ἀρσενικῶς, ἀλλ᾽ οὐχὶ τὸ ναῦλον εἰώθασι λέγειν &c.

C. I. "τοίνυν μοι, ἔφη, ἢν ἄρα καὶ ταῦτα ἡμῖν μὴ ἐκπεραίνηται [s]ὥστε ἀρκεῖν πλοῖα, [1]τὰς ὁδοὺς ἃς δυσπόρους [t]ἀκούομεν εἶναι, ταῖς παρὰ θάλατταν [u]οἰκουμέναις [2]πόλεσιν ἐντείλασθαι ὁδοποιεῖν· [x]πείσονται γὰρ καὶ διὰ τὸ φοβεῖσθαι, καὶ διὰ τὸ [3]βούλεσθαι ἡμῶν ἀπαλλαγῆναι."

8 Ἐνταῦθα δὴ [4]ἀνέκραγον ὡς οὐ δέοι ὁδοποιεῖν. Ὁ δὲ, ὡς ἔγνω τὴν ἀφροσύνην αὐτῶν, [5]ἐπεψήφισε μὲν οὐδὲν,

[s] ὥστε ἀρκεῖν] ὥστε ἀρκεῖ MS. Eton. [t] ἀκούομεν] δοκοῦμεν Edd. vett. et MS. Guelf. [u] οἰκουμέναις] οἰκούσαις Edd. vett. et MS. Guelf. [x] πείσονται γάρ] πείσονται γὰρ ὁδοποιεῖσθαι MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Τὰς ὁδοὺς—ὁδοποιεῖν·] Vide p. 333. not. 2.

[2] Πόλεσιν ἐντείλασθαι] Inſpice p. 170. not. 2. et 334. not. 2.

[3] Βούλεσθαι ἡμῶν &c.] Sic recte legit Muretus. Ita quoque reperitur in MS. Par. In MSto Eton. et libris pleriſque editis legitur βουλεύεσθαι ἡμᾶς ἀπαλλαγῆναι. At Stephano et Leuncl. placuit βούλεσθαι. Frequentiſſima autem eſt pronominis et verbi iſtius, quam repoſuimus, ſtructura. Noſter Κύρ. Παιδ. p. 388. τούτων αὖ ἐδόκει ἥδιον ἀπαλλαγῆναι &c. et. p. 320. καὶ τινος ἄλλης νόσου ἀπαλλαγῆναι, καὶ &c. Thucyd. lib. iv. cap. 64. Ἀθηναίων τε ἀπαλλαγῆναι, καὶ οἰκείου πολέμου. Jam ſatis exemplorum.

[4] Ἀνέκραγον ὡς &c.] Sic ſupra p. 346. ἀνεθορύβησαν ὡς εὖ λέγοι. Cæterum, pro ὁδοποιεῖν MS. Eton. dat ὁδοιπορεῖν: nec male quidem; cum hinc intelligas homines dixiſſe ſe nolle πεζεύειν, ſed πλεῖν, atque adeo non eſſe, cur Xenophon civitatibus illis itinera munienda committeret.

[5] Ἐπεψήφισε] Harpocrat. (cui accedunt Suid. et Phavor.) Ἐπιψηφίζων, ἀντὶ τοῦ ἐπικυρῶν—πολὺ δέ ἐστι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς τοὔνομα ἐπὶ τούτου τοῦ σημαινομένου, ὡς καὶ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν πρώτῃ ἀπομνημονευμάτων. Ejus libri haud longe ab init. reperitur, opinor, quem is voluit, locus; ubi legitur, ἐπιθυμήσαντος τοῦ δήμου παρὰ τοὺς νόμους ἐννέα στρατηγοὺς μιᾷ ψήφῳ—ἀποκτεῖναι πάντας, οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι, i. e. Leunclavio interprete,—*calculum ſuum noluit adjungere:* minus recte. Tu verte, *de re illa populum in ſuffragia mittere noluit.* Nimirum ἐπιψηφίζειν (uti docuit in libello de verbo med. eruditiſſ. Kuſter.) proprie notat, *populi ſuffragia de re aliqua colligere*; ſeu, *populum in ſuffragium mittere*; vel, *populum de re aliqua ſententias rogare.* Quare putem veteres illos Lexicographos, necnon Budæum, alioſque eorum auctoritate fretos, ἐπιψηφίζω et ἐπιψηφίζομαι inter ſe confudiſſe; cum medium hoc quidem ſonet *ſuffragio lato aliquid ſtatuo, decerno &c.* activum illud, aliud, modo

τὰς δὲ πόλεις [1]ἑκούσας ἔπεισε ποιεῖν τὰς ὁδούς· λέγων ὅτι C. I.
θᾶττον ἀπαλλάξονται, ἢν εὔποροι γένωνται αἱ ὁδοί. Ἔλα- 9
βον δὲ καὶ [2]πεντηκόντορον παρὰ [y]Τραπεζουντίων, ἣ ἐπέστησαν [z]Δέξιππον[3] [a]Λακωνικὸν περίοικον. Οὗτος ἀμελήσας τοῦ συλλαβεῖν πλοῖα, ἀποδρὰς ᾤχετο ἔξω τοῦ Πόντου, ἔχων [4]τὴν ναῦν. Οὗτος μὲν οὖν δίκαια ἔπαθεν ὕστερον· ἐν Θρᾴκῃ γὰρ [b]παρὰ Σεύθῃ πολυπραγμονῶν τι ἀπέθανεν
ὑπὸ Νικάνδρου τοῦ [c]Λακωνικοῦ. Ἔλαβον δὲ καὶ τρια- 10
κόντορον, ᾗ ἐπεστάθη Πολυκράτης Ἀθηναῖος· ὃς ὁπόσα λαμβάνοι πλοῖα, κατῆγεν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Καὶ τὰ μὲν [5]ἀγώγιμα, [d]ἃ ἐπῆγον, ἐξαιρούμενοι, φύλακας καθίστασαν, ὅπως σῶα εἴη· τοῖς δὲ πλοίοις [6]ἐχρήσαντο εἰς
παραγωγήν. [7]Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἦν, [e]ἐπὶ λείαν ἐξῄεσαν 11
οἱ Ἕλληνες· καὶ οἱ μὲν [f]ἐνετύγχανον, οἱ δὲ καὶ οὔ. Κλε-

[y] Τραπεζ.] τῶν Τραπεζ. Zeun. ex MS. Eton. [z] Δέξιππον] Δέξισπον MS. Guelf. et edd. vett. exc. Caſtal. [a] Λακωνικὸν] Λάκωνα MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [b] παρὰ Σεύθῃ πολυπραγμονῶν τι] πολυπραγμονῶν τι Σεύθῃ MS. Eton. [c] Λακωνικοῦ] Λάκωνος MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [d] ἃ ἐπῆγον] εἴ τι εἶχον MS. Eton. [e] ἐπὶ λείαν] ἐπὶ λείας Edd. vett. et MS. Guelf. [f] ἐνετύγχανον] ἐλάμβανον MSS. Par. et Eton.

expoſitum. Leuncl. et Amaſ. vertunt, *nihil ſanxit.* Plura de verbo eodem infra.

[1] Ἑκούσας—ποιεῖν &c.] MS. Eton. ἀκούσας—ὁδοποιεῖν. Priorem lectionem, ſcil. ἀκούσας, quæ etiam in edd. vett. et MS. Guelf. reperitur, ſecutus eſt Amaſæus: quæ tamen quin vitioſa ſit nullus dubito. Haud adeo apertum eſt verbi vitium, cum phraſin illam Noſtro bis jam uſurpatam vidimus.

[2] Πεντηκόντορον] Scil. ναῦν. Vide p. 39. not. 1.

[3] Δέξιππον Λακωνικὸν &c.] De quo ſæpe infra. Cæterum, Leuncl. vertit, *Dexippum Laconem e Spartæ vicinia.*

[4] Τὴν ναῦν.] Vide p. 72. not. 3.

[5] Ἀγώγιμα, ἃ &c.] Thom. Magiſt. et Phav. Ἀγώγιμα κάλλιον ἢ φορτία· εἰσὶ δὲ καὶ ἀγώγιμα οὐ μόνον τὰ φορτία, ἀλλὰ καὶ τὰ ἁπλῶς κομιζόμενα. Adde ſis J. Poll. lib. i. ſegm. 99.

[6] Ἐχρήσαντο] MSS. Eton. et Par. χρήσαιντο: quod et Steph. ad Amaſ. probaſſe videtur. Sed vulgatum libens retineo.

[7] Ἐν ᾧ] Adi p. 274. not. 4.

C. I. αἴνετος δ' ἐξαγαγὼν καὶ τὸν ἑαυτοῦ καὶ [g]τὸν ἄλλον λόχον πρὸς χωρίον χαλεπὸν, αὐτός τε ἀπέθανε καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

C. II. Ἐπεὶ δὲ τὰ ἐπιτήδεια οὐκέτι ἦν λαμβάνειν, ὥστε [1]ἀπαυθημερίζειν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, [2]ἐκ τούτου λαβὼν ὁ Ξενοφῶν ἡγεμόνας τῶν Τραπεζουντίων, ἐξάγει εἰς [h]Δρίλας τὸ ἥμισυ τοῦ στρατεύματος, τὸ δὲ ἥμισυ φυλάττειν κατέλιπε τὸ στρατόπεδον· οἱ γὰρ Κόλχοι, ἅτε [3]ἐκπεπτωκότες ἐκ τῶν οἰκιῶν, πολλοὶ ἦσαν ἀθρόοι, καὶ [4]ὑπερεκάθηντο ἐπὶ τῶν
2 ἄκρων. Οἱ δὲ Τραπεζούντιοι, [i]ὁπόθεν μὲν τὰ ἐπιτήδεια ῥᾴδιον ἦν λαβεῖν, οὐκ ἦγον· φίλοι γὰρ αὐτοῖς ἦσαν· εἰς τοὺς Δρίλας δὲ προθύμως ἦγον, ὑφ' ὧν κακῶς ἔπασχον, εἰς χωρία τε ὀρεινὰ καὶ δύσβατα, καὶ ἀνθρώπους πολεμικωτάτους τῶν ἐν τῷ Πόντῳ.

3 Ἐπεὶ δὲ ἦσαν [5]ἐν τῇ χώρᾳ οἱ Ἕλληνες, ὁποῖα τῶν χωρίων τοῖς Δρίλαις [6]ἁλώσιμα ἐδόκει εἶναι, ἐμπιπράντες

g τὸν et πρὸς χωρίον χαλεπὸν deſunt in MS. Eton. h Δρίλας] Δρίλλας Arrian. Peripl. P. E. i ὁπόθεν] ὁπότε Edd. vett.

1 Ἀπαυθημερίζειν &c.] Suid. et Phavor. Ἀπαυθημερίζειν· αὐθημερὸν ἐπανέρχεσθαι. Dein, citato hoc loco, uterque legit ἐπὶ τὸ στράτευμα: quam lectionem exhibent MSS. Eton. Guelf. et libri quidam editi. Vide p. 338. not. 3. Steph. et Leunclav. vulgatam repræſentant. J. Poll. lib. 1. ſegm. 64. καὶ τὸ τὴν αὐτὴν ὁδὸν διὰ μιᾶς ἡμέρας ἐπανελθεῖν, αὐθημερίσαι: ubi MS. quo uſus eſt Jungerm. dat ἀπαυθημερῆσαι, quod in ἀπαυθημερίσαι mutatum Polluci reſtituendum cenſuerim. Eandem verbi iſtius ſcripturam Cl. Perizon. ad Ælian. V. H. lib. ix. cap. 2. revocavit.

2 Ἐκ τούτου] Vide p. 312. not. 2.

3 Ἐκπεπτωκότες ἐκ &c.] A MSto Eton. ἐκ male abeſt. Leuncl. pro οἰκιῶν ſcribendum cenſet οἰκείων. Si me tamen audies, vulgatam tenebis lectionem.

4 Ὑπερεκάθηντο] Hoc verbi vidimus p. 348.

5 Ἐν τῇ χώρᾳ] Sic MS. Eton. et edit. veteres. Steph. et Leunclav. et Par. exhibent ἐν τῇ ἄνω χώρᾳ &c.

6 Ἁλώσιμα] Suida exponente, εὔληπτα. Phavor. ſimpliciter

ἀπήεσαν· [1]καὶ οὐδὲν ἦν [k]λαβεῖν εἰ μὴ ὗς καὶ βοῦς, ἢ ἄλλο C. II.
τι κτῆνος τὸ πῦρ διαπεφευγός. Ἐν δ' ἦν χωρίον, [l]ὃ
μητρόπολις αὐτῶν ἐκαλεῖτο· εἰς τοῦτο πάντες συνερρυή-
κεσαν· περὶ δὲ τοῦτο ἦν [2]χαράδρα ἰσχυρῶς βαθεῖα, καὶ
πρόσοδοι χαλεπαὶ πρὸς τὸ χωρίον. Οἱ δὲ πελτασταὶ 4
[m]προτρέχοντες στάδια πέντε ἢ ἓξ τῶν ὁπλιτῶν, [n]διαβάντες
τὴν χαράδραν, ὁρῶντες πρόβατα πολλὰ καὶ ἄλλα χρή-
ματα, προσέβαλλον πρὸς τὸ χωρίον. Συνείποντο δὲ καὶ
δορυφόροι πολλοὶ, οἱ [3]ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐξωρμημένοι· ὥστε
ἐγίνοντο οἱ διαβάντες πλείους, ἢ [o]εἰς δισχιλίους ἀνθρώπους.
Ἐπεὶ δὲ μαχόμενοι οὐκ ἐδύναντο λαβεῖν τὸ χωρίον, (καὶ 5
γὰρ τάφρος ἦν περὶ αὐτὸ εὐρεῖα ἀναβεβλημένη, καὶ σκό-
λοπες ἐπὶ τῆς [4]ἀναβολῆς, καὶ [5]τύρσεις [p]πολλαὶ ξύλιναι
πεποιημέναι) ἀπιέναι ἤδη ἐπεχείρουν· [6]οἱ δὲ ἐπέκειντο αὐτοῖς.
Ὡς δ' οὐκ ἐδύναντο [q]ἀπελθεῖν, (ἦν γὰρ [7]ἐφ' ἑνὸς ἡ [r]κατά- 6

[k] λαβεῖν] λαμβάνειν MS. Eton. [l] ὃ et ἐκαλεῖτο absunt ab MS. Eton. [m] προτρέχοντες] προσδραμόντες MS. Eton. [n] διαβάντες] διαδραμόντες Edd. vett. et MS. Guelf. [o] εἰς δισχιλ.] εἰς deest in MS. Eton. [p] πολλαὶ] πυκναὶ Zeun. ex MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [q] ἀπελθεῖν] ἀποτρέχειν MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. [r] κατάβασις] κατάστασις Junt. et MS. Guelf.

καταληπτά: quo sensu venit vox eadem Κύρ. Παιδ. p. 367.

[1] Καὶ οὐδὲν ἦν] Sic scribendum curavit Steph. In MSS. Eton. et Guelf. atque libris quibusdam impressis καὶ deest. In Leunclav. legitur editione οὐδὲν δὲ ἦν &c. In Ald. ἀπήεσαν δὲ οὐδέν. ἦν &c.

[2] Χαράδρα] Vallis alveum hic significare videtur. Vide p. 269. not. 1.

[3] Ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια] Vide Κύρ. Παιδ. p. 9. not. 1.

[4] Ἀναβολῆς,] Recte Eustath. referente Stephano, ἀναβολὰς τάφρων esse statuit τὸ ἐκ τῶν τάφρων ἀναβαλλόμενον χῶμα. Auctorem tamen, isto qui sensu vocem adhibuit, nesciunt Lexicogr.

[5] Τύρσεις] Vide p. 290. not. 4.

[6] Οἱ δὲ &c.] Scil. πολέμιοι, ex orationis serie petendi. Vide p. 265. not. 4. Idem supplementum postulat ἐπεξεληλυθότες, quod infra paulo occurrit.

[7] Ἐφ' ἑνὸς &c.] Similiter Κύρ. Παιδ. p. 146. ἰδὼν ταξίαρχον ἄγοντα τὴν τάξιν—ἐφ' ἑνὸς, &c.

C. II. βασις ἐκ τοῦ χωρίου εἰς τὴν χαράδραν) [1]πέμπουσι πρὸς
Ξενοφῶντα, [s]ὃς ἡγεῖτο τοῖς ὁπλίταις. Ὁ δ' ἐλθὼν λέγει
ὅτι ἐστὶ χωρίον χρημάτων πολλῶν μεστόν· τοῦτο οὔτε λαβεῖν
[t]δυνάμεθα· ἰσχυρὸν γάρ ἐστιν· οὔτε ἀπελθεῖν ῥάδιον· μάχονται γὰρ ἐπεξεληλυθότες, καὶ ἡ [2]ἄφοδος χαλεπή.
7 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, [u]προσαγαγὼν πρὸς τὴν
χαράδραν, τοὺς μὲν ὁπλίτας ἐκέλευσε [3]θέσθαι τὰ ὅπλα·
αὐτὸς δὲ διαβὰς σὺν τοῖς λοχαγοῖς, ἐσκοπεῖτο πότερον
εἴη κρεῖττον [x]ἀπάγειν καὶ τοὺς διαβεβηκότας, ἢ καὶ τοὺς
8 ὁπλίτας διαβιβάζειν, [4]ὡς ἁλόντος ἂν τοῦ χωρίου. [y]Ἐδόκει
γὰρ τὸ μὲν ἀπάγειν οὐκ εἶναι ἄνευ πολλῶν νεκρῶν, [z]ἑλεῖν δ'
ἂν ᾤοντο καὶ [a]οἱ λοχαγοὶ τὸ χωρίον· καὶ ὁ Ξενοφῶν συνεχώρησε, [5]τοῖς ἱεροῖς πιστεύσας· οἱ γὰρ μάντεις [6]ἀποδεδειγμένοι ἦσαν ὅτι μάχη μὲν [b]εἴη, τὸ δὲ τέλος καλὸν [7]τῆς

[s] ὃς] ὁ Ald. et MS. Guelf. ὁ δὲ MS. Eton. [t] δυνάμεθα] δυναίμεθα MS. Eton. [u] προσαγαγὼν] προαγαγὼν Edd. vett. et MS. Guelf. [x] ἀπάγειν] ἀναγαγεῖν MS. Eton. [y] ἐδόκει γὰρ] καὶ ἐδόκει Zeun. ex Castal. ἐδόκει cæteræ edd. vett. et MS. Guelf. omisso καί. [z] ἑλεῖν δ'] ἑλεῖν γ' Edd. vett. et MS. Guelf. [a] οἱ λοχαγοὶ] οἱ deest in MS. Eton. [b] εἴη] ἔσται MS. Par. et marg. Steph.

[1] Πέμπουσι &c.] Intellige ἄγγελον. Adi p. 287. not. 2. mox eadem recto quidem casu vox cum ἐλθὼν intelligenda est.

[2] Ἄφοδος] In MS. Eton. et edit. plerisque legitur ἄμφοδος. Sed vide p. 272. not. 1.

[3] Θέσθαι τὰ ὅπλα·] Consule p. 283. not. 3.

[4] Ὡς ἁλόντος ἂν &c.] Ἀντὶ τοῦ (verba sunt Æ. Porti) ὡς ἁλωσομένου, vel ἁλωθησομένου, τουτέστιν, ἁλίσκεσθαι μέλλοντος. De sensu participii passivo vide p. 296. not. 3. De vi particulæ ἂν p. 158. not. 1. et p. 7. not. 3.

[5] Τοῖς ἱεροῖς &c.] Lege p. 83. not. 2.

[6] Ἀποδεδειγμένοι ἦσαν] Iis, quæ Thucydidi propria esse censuit Dionys. Hal. Epist. ad Ammæ. sect. 8. frustra adnumerat ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ τὸ παθητικὸν παραλαμβάνειν. Exempla ab eo adlata videre est apud Thucyd. lib. i. cap. 120. Quibus hoc adde, ex ejusd. lib. vi. cap. 36. τὸν ἐκεῖ πόλεμον μήπω βεβαίως καταλελυμένους &c. Schol. ἀντὶ τοῦ καταλελυκότας: et Rom. iv. 21.

[7] Τῆς ἐξόδου.] Cujus aliæ alibi sunt significationes. Hic vero denotat *egressum* ex eo loco, unde p. 353. ἀπιέναι ἤδη ἐπεχείρουν.

ἐξόδου. [1]Καὶ τοὺς μὲν λοχαγοὺς [c]πέμπει [d]διαβιβά- C. II. 9
σοντας τοὺς ὁπλίτας, αὐτὸς δ' ἔμενεν [e]ἀναχωρίσας[2] ἅ-
παντας τοὺς πελταστάς, καὶ οὐδένα εἴα [3]ἀκροβολίζεσθαι.
[f]Ἐπεὶ δ' ἧκον οἱ ὁπλῖται, ἐκέλευσε τὸν λόχον ἕκαστον
ποιῆσαι τῶν λοχαγῶν, ὡς ἂν κράτιστα οἴηται ἀγωνιεῖσθαι·
ἦσαν γὰρ οἱ λοχαγοὶ πλησίον ἀλλήλων, οἳ πάντα τὸν χρόνον
ἀλλήλοις περὶ ἀνδραγαθίας ἀντεποιοῦντο. Καὶ οἱ μὲν [g]λο- 10
χαγοὶ ταῦτα ἐποίουν· ὁ δὲ [h]τοῖς πελτασταῖς πᾶσι παρήγγελλε
[4]διηγκυλισμένους ἰέναι, ὡς, ὁπόταν [5]σημήνῃ, ἀκοντίζειν [6]δεή-

[c] πέμπει] ἔπεμπε MS. Eton. [d] διαβιβάσοντας] διαβιβάσαντας MS. Guelf. [e] ἀναχωρίσας] ἀναχωρήσας Edd. vett. et MS. Guelf. [f] ἐπεὶ—ἀγωνιεῖσθαι] Totus hic locus excidit ex MS. Eton. [g] λοχαγοὶ abeſt ab MS. Eton. [h] τοῖς πελτασταῖς] τοὺς πελταστὰς Edd. vett.

Quo ſenſu paulo etiam inferius occurrit, δῆλοι ἦσαν ὅτι ἐπικείσονται ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τε καὶ καταβάσει.

[1] Καὶ] Adi p. 328. not. 5.

[2] Ἀναχωρίσας ἅπαντας] Amaſ. vertit, *in unum locum coëgit:* quem fere ſecutus eſt Leuncl. Sed aliam notionem repræſentare videtur ἀναχωρίζω, tam hoc loco quam Κύρ. Παιδ. p. 123. Suid. (quocum facit Phavor.) Ἀναχωρίζει, ἀντὶ τοῦ ἀναχωρεῖν ποιεῖ· Ξενοφῶν.

[3] Ἀκροβολίζεσθαι.] Vide p. 235. not. 5.

[4] Διηγκυλισμένους &c.] MS. Eton. hic etiam, ſicut p. 287. exhibet διηγκυλωμένους. Suid. Διηγκυλημένον· τὸ ἀκόντιον μεταχειριζόμενον· ἀντὶ τοῦ ἐν μασχάλῃ κρατῶν τὸ δόρυ. Ξενοφῶν· Ὁ δὲ πᾶσι παρήγγειλε διηγκυλημένους ἰέναι, ὡς, ὁπόταν σημήνῃ, ἀκοντίζειν δεήσοι· καὶ τοὺς τοξότας ἐπιβεβλῆσθαι ἐπὶ ταῖς νευραῖς, ὡς, ὁπόταν σημήνῃ, τοξεύειν δεῆσον· &c. Brodæus corrigit διηγκυλωμένοις. Receptæ lectioni, quam editi libri, quos vidi, omnes præſtant, nonnihil favet Heſych. qui agnoſcit διηγκυλίσθαι, et exponit, τὸ ἐνεῖραι τοὺς δακτύλους τῇ ἀγκύλῃ τοῦ ἀκοντίου. Sed et exempla lectionum, quæ ex MSto et Suida jam ſunt adlatæ, profert Stephanus in Theſ. L. G. Indice. Ejuſmodi jaculis uſi videntur, quæ ſunt μεσάγκυλα Arriano de expedit. Alex. lib. vii. cap. 23. Reſpice p. 287. not. 5.

[5] Σημήνῃ,] Vide p. 288. not. 4.

[6] Δεῆσον·] Suid. loco cit. dat δεήσοι. Sed huic anteferenda eſt ſcriptura vulgata. Noſter Κύρ. Παιδ. p. 75. ὡς δεῆσον &c. ubi vide notata: et p. 195. παρηγγύησε—ὡς αὐτίκα δεῆσον ἐπιδιώκειν, &c. A MSto ſane Eton. abeſt illud δεῆσον: quod et Stephanus elegantius omitti putavit. Mihi retinendum videtur; cum ejuſmodi repetitionum haud pauca Noſter ſuppeditet exempla. Vi-

C. II. σον· καὶ [1]τοὺς τοξότας ἐπιβεβλῆσθαι ἐπὶ ταῖς [i]νευραῖς,
ὡς, ὁπόταν σημήνῃ, τοξεύειν δέησον· [2]καὶ τοὺς γυμνῆτας
λίθων ἔχειν μεστὰς τὰς διφθέρας· καὶ τοὺς ἐπιτηδείους
11 ἔπεμψε τούτων ἐπιμεληθῆναι. Ἐπεὶ δὲ πάντα παρε-
σκεύαστο, καὶ οἱ λοχαγοὶ καὶ [3]ὑπολοχαγοὶ, καὶ [k]οἱ ἀξι-
οῦντες τούτων μὴ χείρους εἶναι, πάντες παρατεταγμένοι ἦσαν,
καὶ ἀλλήλους [l]μὲν συνεώρων· [m]εὐειδὴς γὰρ ἦν [n]ἡ παρά-
ταξις διὰ τὸ χωρίον· ἐπεὶ δ' [4]ἐπαιάνισαν, καὶ ἡ σάλ-
πιγξ ἐφθέγξατο, καὶ [o]ἅμα[5] γε τῷ Ἐνυαλίῳ [p]ἠλά-
λαξαν, καὶ ἔθεον δρόμῳ οἱ ὁπλῖται· καὶ τὰ βέλη [6]ὁμοῦ
ἐφέρετο, λόγχαι, τοξεύματα, σφενδόναι, [q]πλεῖστοι ἐκ τῶν
12 χειρῶν λίθοι· ἦσαν δὲ οἳ καὶ πῦρ προσέφερον. Ὑπὸ δὲ
[r]πλήθους τῶν βελῶν ἔλιπον οἱ πολέμιοι τά τε σταυρώματα

[i] νευραῖς] πλευραῖς MSS. Par. et Eton. [k] οἱ ἀξιοῦντες] οἱ deest in Junt. et MS. Guelf. [l] μὲν συνεώρων] μὲν δὴ συνεώρων MS. Eton. [m] εὐειδὴς] μονοειδὴς Zeun. ex MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [n] ἡ παράταξις] τάξις MS. Eton. [o] καὶ ἅμα] καὶ deest in MS. Eton. [p] ἠλάλαξαν] ἠλέλιξαν MS. Eton. [q] πλεῖστοι] καὶ πλεῖστοι δ' MS. Eton. [r] πλήθους] τοῦ πλήθους Zeun. ex MS. Eton.

desis p. 302. not. 2. Talia si perpendisset, (complura haud dubie legerat) Cl. Kusterus, neutiquam, καὶ οὐχ εὗρον, quæ Matt. xxvi. 60. prius leguntur, repetitionis non solum ingratæ, sed etiam supervacaneæ, damnasset. Quæ tamen, nixus auctoritate MS. Paris. 3. delenda statuit in præfatione ad secundam N. T. Milliani editionem.

[1] Τοὺς τοξότας &c.] Cum modo dixerat τοῖς πελτασταῖς, eundem hic quoque casum orationis series postulare videatur. Sed vide p. 241. not. 7. Supra p. 287. brevius dixit—ἐπιβεβλημένους τοὺς τοξότας. Utrobique intelligendum videtur τοξεύματα.

[2] Καὶ τοὺς γυμνῆτας λίθων &c.] Hi J. Polluci lib. i. segm. 131. λιθοβόλοι dicuntur: de quorum usu et opera satis copiose et adcurate, ut solet, disserit Polyb. lib. x. p. 599. et seq.

[3] Ὑπολοχαγοὶ] Vocem non agnoscunt Lexicogr. Confer p. 195. not. 2.

[4] Ἐπαιάνισαν, καὶ ἡ &c.] Vide p. 270. not. 5. p. 205. not. 3. et p. 328. not. 4.

[5] Ἅμα γε—ὁμοῦ] Ammon. Ἅμα καὶ Ὁμοῦ διαφέρει. Ἅμα μὲν γάρ ἐστι χρονικὸν ἐπίῤῥημα· Ὁμοῦ δὲ, τοπικόν.

[6] Ὁμοῦ ἐφέρετο, λόγχαι, &c.] Lege p. 238. not. 6.

καὶ τὰς τύρσεις· [s]ὥστε Ἀγασίας Στυμφάλιος καὶ Φιλόξενος Πελληνεὺς, καταθέμενοι τὰ ὅπλα, ἐν χιτῶνι μόνον ἀνέβησαν, [1]καὶ [t]ἄλλος ἄλλον εἷλκε, καὶ ἄλλος ἀναβεβήκει, καὶ ἡλώκει τὸ χωρίον, ὡς ἐδόκει. Καὶ οἱ μὲν πελτασταὶ καὶ οἱ ψιλοὶ εἰσδραμόντες ἥρπαζον ὅ, τι ἕκαστος ἐδύνατο· ὁ δὲ Ξενοφῶν στὰς [2]κατὰ τὰς πύλας, ὁπόσους ἐδύνατο [3]κατεκώλυσε τῶν ὁπλιτῶν ἔξω· πολέμιοι γὰρ ἄλλοι ἐφαίνοντο ἐπ' ἄκροις τισὶν ἰσχυροῖς. Οὐ πολλοῦ δὲ C. II.
13
χρόνου μεταξὺ γιγνομένου, [u]κραυγὴ ἐγίγνετο ἔνδον, καὶ ἔφευγον, οἱ μὲν καὶ ἔχοντες ἃ ἔλαβον, [4]τάχα δέ τις καὶ τετρωμένος· καὶ πολὺς ἦν ὠθισμὸς ἀμφὶ τὰ θύρετρα. Καὶ ἐρωτώμενοι οἱ ἐκπίπτοντες, ἔλεγον ὅτι [x]ἄκρα τις ἐστὶν ἔνδον, καὶ οἱ πολέμιοι πολλοὶ, οἳ παίουσι ἐκδεδραμηκότες [5]τοὺς ἔνδον ἀνθρώπους.

14
Ἐνταῦθα ἀνειπεῖν ἐκέλευσε Τολμίδην τὸν κήρυκα, ἰέναι εἴσω τὸν βουλόμενόν τι λαμβάνειν. Καὶ [y]ἐφέροντο

[s] ὥστε Ἀγασίας—ἀνέβησαν] ὥστε Στυμφάλιος καταθέμενος τὰ ὅ. ἐν χ. μ. ἀνέβη MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [t] ἄλλος ἄλλον] ἄλλος deest in MS. Eton. [u] κραυγὴ] κραυγή τ' Zeun. ex MS. Eton. [x] ἄκρα τις] Pro τις in utraque Junt. est τι, in MS. Guelf. autem τε. [y] ἐφέροντο εἴσω πολλοὶ] ἵεντο πολλοὶ εἴσω Zeun. ex MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

1 Καὶ ἄλλος ἄλλον &c.] Confer p. 271.

2 Κατὰ τὰς πύλας,] Thom. Magist. et Phavor. Πύλαι, ἐπὶ τείχους· θύραι, ἐπὶ οἰκίας.

3 Κατεκώλυσε] Melius forsan, inquit Stephanus, κατεκώλυε. Vulgatam præstant scripturam libri omnes.

4 Τάχα] Thom. Magist. ἀντὶ τοῦ ταχέως, ποιηταί· οἱ δὲ ῥήτορες, ταχέως καὶ τάχιστα καὶ ἐν τάχει· τὸ δὲ τάχα ἀντὶ τοῦ ἴσως, καὶ ἀμφότεροι· ὅπερ καὶ μόνον τίθεται, καὶ μετὰ τοῦ ἴσως. Porro, vox θύρετρα, quæ mox occurrit, idemque sonat quod θύρας, distinctionem, quam Grammatici et Scholiastæ veteres inter πύλας et θύρας statuerunt, perpetuam non esse declarat.

5 Τοὺς ἔνδον] Vocem hanc, quæ in edit. Ald. Steph. Leuncl. deest, ex MSS. Eton. Par. et Brod. fide, huic inserere loco visum est.

C. II. εἴσω πολλοὶ, [1] καὶ νικῶσι τοὺς ἐκπίπτοντας οἱ [z] εἴσω ὠθούμενοι, καὶ κατακλείουσι τοὺς πολεμίους πάλιν εἰς τὴν ἄκραν. Καὶ τὰ μὲν ἔξω τῆς ἄκρας πάντα διηρπάσθη καὶ ἐξεκομίσαντο οἱ Ἕλληνες· οἱ δὲ ὁπλῖται [2] ἔθεντο τὰ ὅπλα, οἱ μὲν περὶ [3] τὸ σαύρωμα, οἱ δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν

15 τὴν ἐπὶ τὴν ἄκραν φέρουσαν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν καὶ οἱ λοχαγοὶ ἐσκόπουν, εἰ οἷόν τ' εἴη τὴν ἄκραν λαβεῖν· ἦν γὰρ [a] οὕτω σωτηρία ἀσφαλής· ἄλλως δὲ [4] παγχάλεπον ἐδόκει εἶναι ἀπελθεῖν· σκοπουμένοις δὲ αὐτοῖς ἔδοξε παντάπασιν ἀνάλωτον εἶναι τὸ χωρίον. Ἐνταῦθα παρεσκευάζοντο τὴν ἄφοδον, καὶ τοὺς μὲν [b] σταυροὺς ἕκαστοι τοὺς καθ' αὑτοὺς διῄρουν, [5] καὶ τοὺς ἀχρείους [c] ἐφ' ἁρπαγὰς ἐξέπεμπον, καὶ τῶν ὁπλιτῶν τὸ πλῆθος· κατέλιπον δὲ οἱ λοχαγοὶ οἷς ἕκαστος ἐπίστευεν.

16 Ἐπεὶ δὲ ἤρξαντο [d] ἀποχωρεῖν, ἐπεξέθεον ἔνδοθεν πολλοὶ,

[z] εἴσω ὠθούμενοι] εἰσωθούμενοι MS. Eton. et marg. Steph. [a] οὕτω σωτηρία ἀσφαλής] οὕτως ἀσφαλὴς σωτηρία MS. Guelf. Pro οὕτω legit MS. Eton. ὄντως. [b] σταυροὺς] σαθροὺς MS. Par. [c] ἐφ' ἁρπαγὰς] εἰς ἁρπαγὰς Junt. et MS. Guelf. [d] ἀποχωρεῖν, ἐπεξ. ἔνδοθεν] ἀποθαρρεῖν, ἐπεξ. ἔνδον MS. Eton.

[1] Καὶ νικῶσι τοὺς &c.] i. e. Qui extra erumpere (verba ſunt Stephani) conabantur, coacti fuerunt retrogredi vi eorum, qui ingredi volebant.

[2] Ἔθεντο τὰ ὅπλα,] Vide p. 283. not. 3.

[3] Τὸ σαύρωμα,] MSS. Eton. Par. et marg. Steph. τὰ σαυρώματα: quem modo p. 356. numerum nomini huic dederat Noſter.

[4] Παγχάλεπον] MS. Eton. habet πάνυ χάλεπον. In lexicis utique ſtat illa vox ἀδεσπότως: quam tamen Noſtro, cum multis id genus aliis, libens tribuerim.

[5] Καὶ τοὺς ἀχρείους ἐφ' &c.] In MSS. Eton. Par. Brod. et marg. Steph. legitur καὶ τοὺς ἀχρείους καὶ φορτία ἔχοντας ἐξεπέμποντο, καὶ &c. Leuncl. voces, καὶ τὰ φορτία ἔχοντας, gloſſæ loco habuiſſe videtur; quippe qui ἀχρείους expoſuit *calones ſarcinas vehentes*. Eaſdem et Steph. aliique voces omiſerunt: recte, opinor. Ἀχρεῖοι autem hic loci ſunt *imbelles, ad rem gerendam minus apti,* ſive calones fuerint, ſive τὰ σώματα ἀσθενεῖς. Eodem fere ſenſu gaudet Κύρ. Παιδ. p. 525.

γέρρα καὶ λόγχας ἔχοντες, καὶ κνημῖδας καὶ [1]κράνη Παφλαγονικά· C. II.
καὶ ἄλλοι ἐπὶ τὰς οἰκίας [e]ἀνέβαινον τὰς ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς [f]εἰς τὴν ἄκραν φερούσης ὁδοῦ· ὥστ' οὐδὲ διώκειν ἀσφαλὲς ἦν [g]αὐτοὺς κατὰ τὰς [2]πύλας τὰς εἰς τὴν ἄκραν φερούσας· καὶ γὰρ ξύλα μεγάλα ἐπερρίπτουν ἄνωθεν, ὥστε χαλεπὸν ἦν καὶ μένειν καὶ ἀπιέναι· καὶ ἡ νὺξ
φοβερὰ ἦν ἐπιοῦσα. Μαχομένων δ' αὐτῶν καὶ ἀπορου- 17
μένων, θεῶν τις αὐτοῖς μηχανὴν σωτηρίας δίδωσιν. [3]Ἐξαπίνης γὰρ ἀνέλαμψεν οἰκία τῶν ἐν δεξιᾷ, [4]ὅτου δὴ ἀνάψαντος. [5]Ὡς δ' αὐτὴ συνέπιπτεν, ἔφευγον οἱ ἀπὸ τῶν ἐν δεξιᾷ οἰκιῶν. Ὡς δ' ἔμαθεν ὁ Ξενοφῶν τοῦτο παρὰ τῆς τύχης, [h]ἀνάπτειν ἐκέλευε καὶ τὰς ἐν ἀριστερᾷ οἰκίας· [i]αἱ δὲ ξύλιναι ἦσαν· ὥστε καὶ ταχὺ ἐκαίοντο. [6]Ἔφευγον
οὖν καὶ οἱ ἀπὸ τούτων τῶν οἰκιῶν. Οἱ δὲ κατὰ [k]στόμα δὴ 18

[e] ἀνέβαινον τὰς] ἀναβαίνοντες MSS. Par. et Eton. apud Zeun. ſed MS. Eton. exhibet ἀναβαίνοντας apud Hutchinſonum. [f] εἰς τὴν ἄκραν] εἰς τὰ ἄκρα MS. Eton. [g] αὐτοὺς deeſt in MS. Eton. [h] ἀνάπτειν] ἐνάπτειν Steph. ſec. MSS. Par. et Guelf. [i] αἱ δὲ ξύλ.] αἳ ξύλ. MS. Par. [k] στόμα] τὸ στόμα MS. Eton.

[1] Κράνη Παφλαγονικά·] Herodot. lib. vii. cap. 72. Παφλαγόνες δὲ ἐστρατεύοντο ἐπὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι ἔχοντες κράνεα πεπλεγμένα &c. Noſter, paulo infra, κράνη iſta σκύτινα fuiſſe tradit.

[2] Πύλας τὰς—φερούσας·] Sic Act. xii. 10. ἦλθον ἐπὶ τὴν πύλην—τὴν φέρουσαν εἰς &c.

[3] Ἐξαπίνης] Adi p. 329. not. 2.

[4] Ὁτουδὴ ἀνάψαντος.] MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. omnes dant ὅτου δὴ ἀνάψαντος τινός. Sed ultima vox omnino delenda eſt, et ὁτουδὴ conjunctim ſcribendum. Idem loquendi genus occurrit p. 329. ubi vide not. 3. Cæterum, Steph. pro ἀνάψαντος, legit ἐνάψαντος. Plenius Xenoph. Hiſt. Gr. lib. iv. fere med. ὑφ' ὅτου δὲ ἐνεπρήσθη, οὐδεὶς οἶδεν.

[5] Ὡς δ' αὐτὴ συνέπιπτεν,] MS. Eton. et libri quidam editi repræſentant ὡς δ' αὐτοὶ συνέπιπτον, &c. quam lectionem ſecutus eſt Amaſæus. In MS. Guelf. a manu prima eſt αὐτὴ, ſed αὐτοὶ ſupra ſcriptum eſt. Longe rectius Steph. et Leuncl. vulgatam receperunt ſcripturam.

[6] Ἔφευγον οὖν καὶ οἱ &c.] In quibuſdam codicibus οἱ ante ἀπὸ non extat; cui tamen Steph. et Leunclav. locum hunc recte tribuerunt.

C. II. ἔτι [l] μόνοι ἐλύπουν, καὶ δῆλοι ἦσαν ὅτι ἐπικείσονται [m] ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τε καὶ [1] καταβάσει. Ἐνταῦθα παραγγέλλει φορεῖν ξύλα, ὅσοι ἐτύγχανον ἔξω ὄντες τῶν βελῶν, εἰς τὸ μέσον ἑαυτῶν καὶ τῶν πολεμίων. Ἐπεὶ δὲ ἱκανὰ ἤδη ἦν, [2] ἐνῆψαν· ἐνῆπτον δὲ καὶ τὰς παρ' αὐτὸ τὸ χαράκωμα οἰ-

19 κίας, ὅπως οἱ πολέμιοι ἀμφὶ ταῦτα ἔχοιεν. Οὕτω [3] μόλις ἀπῆλθον ἀπὸ τοῦ χωρίου, πῦρ ἐν μέσῳ ἑαυτῶν καὶ τῶν πολεμίων ποιησάμενοι. Καὶ κατεκαύθη πᾶσα ἡ πόλις καὶ αἱ οἰκίαι καὶ αἱ τύρσεις καὶ τὰ σταυρώματα, καὶ τἄλλα πάντα πλὴν τῆς ἄκρας.

C. III. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπῄεσαν οἱ Ἕλληνες, [n] ἔχοντες τὰ ἐπιτήδεια. [4] Ἐπεὶ δὲ τὴν κατάβασιν ἐφοβοῦντο τὴν εἰς Τραπεζοῦντα, (πρανὴς γὰρ ἦν καὶ στενὴ) ψευδενέδραν ἐποιήσαντο· καὶ ἀνὴρ Μυσὸς [5] τὸ γένος, καὶ τοὔνομα τοῦτο ἔχων, τῶν Κρητῶν λαβὼν [o] τέτταρας ἢ πέντε, ἔμενεν ἐν λασίῳ

[l] μόνοι] μόνον MS. Eton. [m] ἐπὶ τῇ] ἐν τῇ MS. Eton. [n] ἔχοντες τὰ ἐπιτ.] εἰς τὰ ἐπιτ. MSS. Par. Eton, et marg. Steph. [o] τέτταρας ἢ πέντε] δέκα MS. Par. et marg. Steph.

[1] Καταβάσει.] Sic Junt. MSS. Eton. Par. Guelf. et marg. Steph. Vulgo legitur ἐκβάσει.

[2] Ἐνῆψαν· ἐνῆπτον] MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. omnes ἀνῆψαν et ἀνῆπτον: ut paulo supra. Parum refert, utro tandem modo legatur.

[3] Μόλις] Hellad. Chrestom. Ὅτι τὸ μόγις ἀναλογώτερον διὰ τοῦ γ, φησὶ, γράφεται, ἐπὶ τῶν μετὰ πόνου γινομένων ταττόμενον· οἱ δὲ Ἴωνες καὶ Αἰολεῖς παραλόγως διὰ τοῦ λ, μόλις λέγοντες ἐκφέρουσι καὶ γράφουσι. Thom. Magistro interprete, μόγις ponitur ἀντὶ τοῦ μετὰ βίας· μόλις ἀντὶ τοῦ βραδέως. Sic utique serio rem agunt Grammatici, cum ex sexcentis auctorum Attice scribentium exemplis eos nugari constet. Supra p. 342. μόλις videre est, ubi MS. Eton. dat μόγις.

[4] Ἐπεὶ δὲ τὴν &c.] Citat hunc locum suo modo, mutatis scilicet aliis, aliis omissis, Suidas ad v. ψευδενέδραν.

[5] Τὸ γένος,] In MSto Eton. desunt. Idem pro ἄλλη καὶ ἄλλη, quæ mox infra sequuntur, exhibet ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε. Sed vulgata utrobique recte se habet lectio. De peltarum, quarum post paulo meminit, materia vide p. 18. not. 3.

χωρίῳ, καὶ προσεποιεῖτο τοὺς πολεμίους [p]πειρᾶσθαι λανθάνειν· [1]αἱ δὲ πέλται αὐτῶν [q]ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ διεφαίνοντο, χαλκαῖ οὖσαι. [r]Οἱ μὲν οὖν πολέμιοι, ταῦτα [s]διορῶντες, ἐφοβοῦντο ὡς ἐνέδραν οὖσαν· ἡ δὲ στρατιὰ ἐν τούτῳ κατέβαινεν. Ἐπεὶ δὲ ἐδόκει ἱκανὸν ἤδη ὑπεληλυθέναι τῷ Μυσῷ, ἐσήμηνε φεύγειν ἀνὰ κράτος· [2]καὶ ὃς ἐξαναστὰς φεύγει, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι Κρῆτες ([3]ἁλίσκεσθαι γὰρ ἔφασαν τῷ δρόμῳ) ἐκπεσόντες ἐκ τῆς ὁδοῦ, εἰς ὕλην κατὰ τὰς [4]νάπας [t]κυλινδούμενοι ἐσώθησαν· ὁ Μυσὸς δὲ κατὰ τὴν ὁδὸν φεύγων, ἐβόα βοηθεῖν· καὶ ἐβοήθησαν αὐτῷ, καὶ ἀνέλαβον τετρωμένον. Καὶ αὐτοὶ [5]ἐπὶ πόδα [u]ἀνεχώρησαν βαλλόμενοι οἱ βοηθήσαντες, καὶ ἀντιτοξεύοντές τινες τῶν Κρητῶν· οὕτως [x]ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὸ στρατόπεδον, πάντες σῶοι ὄντες. C. III.

3 Ἐπεὶ δὲ οὔτε ὁ Χειρίσοφος ἧκεν, οὔτε πλοῖα ἱκανὰ ἦν, [y]οὔτε ἐπιτήδεια ἦν λαμβάνειν [z]ἔτι, ἐδόκει ἀπιτέον εἶναι. [6]Καὶ ἐς μὲν τὰ [a]πλοῖα τούς τε ἀσθενοῦντας [b]ἐνεβίβασαν, καὶ τοὺς ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη, καὶ παῖδας, καὶ γυναῖ-

[p] πειρᾶσθαι λανθάνειν] λανθάνειν πειρᾶσθαι MS. Guelf. [q] ἄλλῃ καὶ ἄλλῃ] ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [r] οἱ μὲν οὖν] οὖν Junt. omittit. [s] διορῶντες] ὁρῶντες MS. Eton. [t] κυλινδούμενοι] καλινδούμενοι MS. Par. [u] ἀνεχώρησαν] ἀνεχώρουν MSS. Par. et Eton. [x] ἀφικνοῦνται] ἀφίκοντο MS. Eton. [y] οὔτε ἐπιτήδεια] οὔτε τὰ ἐπιτήδεια MS. Eton. [z] ἔτι abest ab MS. Eton. [a] πλοῖα] ὅπλα MS. Par. [b] ἐνεβίβασαν] ἐνεβίβαζον Castal. ἀναβίβασαν MS. Guelf.

[1] Αἱ δὲ πέλται &c.] Vide p. 79. not. 2.

[2] Καὶ ὃς] Videsis p. 246. not. 4.

[3] Ἁλίσκεσθαι γὰρ &c.] Cum ἁλίσκεσθαι intellige particulam ἂν, quæ futuri significationem ei largiatur. Exempla, in quibus eadem desideratur particula, videre est p. 39. not. 2. Illud etiam monuit Portus, τὸ ἔφασαν ἀντὶ τοῦ ᾤοντο hic positum videri.

[4] Νάπας] Adi p. 302. not. 3.

[5] Ἐπὶ πόδα ἀνεχώρησαν] Noster Κύρ. Παιδ. p. 486. eodem sensu scripsit ἐπὶ πόδα ἀνεχάζοντο.

[6] Καὶ] Vide p. 292. not. 5.

C. III. κας, καὶ τῶν σκευῶν ὅσα μὴ ἀνάγκη ἦν ἔχειν· καὶ Φιλήσιον καὶ Σοφαίνετον τοὺς πρεσβυτάτους τῶν στρατηγῶν εἰσβιβάσαντες, τούτων ἐκέλευον ἐπιμελεῖσθαι· οἱ δὲ ἄλλοι
4 [1]ἐπορεύοντο· ἡ δὲ [2]ὁδὸς ὁδοποιουμένη ἦν. [3]Καὶ ἀφικνοῦνται πορευόμενοι εἰς Κερασοῦντα τριταῖοι, πόλιν Ἑλληνίδα, [4]ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ, Σινωπέων [5]ἄποικον, ἐν τῇ Κολχίδι χώρᾳ. Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας δέκα· καὶ [6]ἐξέτασις ἐν

[1] Ἐπορεύοντο·] Scil. κατὰ γῆν, ut infra paulo Noſter; vel τοῖν ποδοῖν, uti Κύρ. Παιδ. p. 276. Navigationi hic licet opponatur, eſt tamen ubi πορεύεσθαι dicitur etiam navi profecturus. Vide Act. xx. 22.

[2] Ὁδὸς ὁδοποιουμένη] Confer p. 350. et p. 333. not. 2.

[3] Καὶ ἀφικνοῦνται—τριταῖοι,] Sic et Κύρ. Παιδ. p. 328. Δευτεραῖοι δὲ ἀμφὶ δείλην γίγνονται πρὸς &c. et p. 344. Οὕτω μὲν δὴ πορευόμενοι, τεταρταῖοι ἐπὶ &c. Adde ſupra p. 258. not. 4. Diodor. Sic. lib. xiv. p. 260. ἐκ Τραπεζοῦντος, καὶ τριταῖοι παρεγενήθησαν εἰς Κερασοῦντα &c. Adde Joh. xi. 39.

[4] Ἐπὶ τῇ θαλάσσῃ,] Supple κειμένην: qua de ellipſi agitur p. 35. not. 1.

[5] Ἄποικον, ἐν &c.] Paulo aliter de Trapezuntio, Græca itidem urbe, dixit p. 338.—Σινωπέων ἀποικίαν, ἐν τῇ Κόλχων χώρᾳ. Diodor. Sic. loco cit.—εἰς Κερασοῦντα, πόλιν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἄποικον.

[6] Ἐξέτασις ἐν &c.] Supra itidem Noſter p. 14. Ἐνταῦθα Κῦρος ἐξέτασιν καὶ ἀριθμὸν τοῦ Ἑλλήνων ἐποιήσεν—καὶ ἐγένοντο οἱ σύμπαντες, &c. Adde Κύρ. Παιδ. p. 149. Thucyd. lib. iv. cap. 74. Ἐξέτασιν ὅπλων ἐποιήσαντο,—i. e. *arma luſtrarunt*, uti quidem vertit interpres. Idem lib. vi. cap. 96. ἐξέτασίν τε ὅπλων ἐποιοῦντο—i. e. eodem interprete, *exercitum recenſuerunt*: nec male utrobique. Licet enim *luſtro* ſit verbum expiationis proprium, per quandam tamen analogiam *luſtrare exercitum* dixerunt Latini pro *exercitum recognoſcere* vel *recenſere*. Inde autem horum verborum ſignificationem accepiſſe videtur illud, quod expiatio ipſa fiebat per circuitum ambulando, viſendo, conſiderando res hominesque. Heſych. Ἐξέτασις, βασανισμός. Phavor. Ἐξεταζόμενοι, ἐρευνώμενοι, δοκιμαζόμενοι. Ἐξετάζω, ἐρευνῶ, ἐρωτῶ· καὶ ἐξετάζω, τὸ ἀπαριθμῶ· ἐξ οὗ ἐξέτασις, ἡ ἀπαρίθμησις. Nimirum ἐξέτασις proprie ſonat *examen, inquiſitio, &c.* cum vero eorum, ſive militum ſeu civium domi degentium, qui ἐξέτασιν ſubiere, numerus etiam iniri ſoleret, hinc factum videtur, ut ἐξέτασις pro ἀπαρίθμησις nonnunquam acciperetur. Priore et magis proprio illo apud Noſtrum ſenſu venit, cum et vox ἀριθμὸς ei adjungatur. Cæterum, ante ἐν τοῖς ὅπλοις inſerendum forſan eſt τῶν: ut loci

τοῖς ὅπλοις [c]γίνεται καὶ ἀριθμὸς, καὶ ἐγένοντο [1]ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι. Οὗτοι ἐσώθησαν [d]ἐκ τῶν ἀμφὶ τὰς μυριάς· οἱ δὲ ἄλλοι ἀπώλοντο ὑπό τε [e]πολεμίων, καὶ χιόνος, [2]καὶ εἴ τις νόσῳ. [f]Ἐνταῦθα [3]διαλαμβάνουσι τὸ [g]διὰ τῶν αἰχμαλώτων [4]γενόμενον ἀργύριον· [5]καὶ τὴν δεκάτην, [h]ἣν τῷ Ἀπόλλωνι ἐξεῖλον καὶ τῇ Ἐφεσίᾳ C. III.

[c] γίνεται] ἐγίγνετο MS. Eton. [d] ἐκ τῶν ἀμφὶ τὰς μυριάς absunt ab MS. Eton. [e] πολεμίων, καὶ] τῶν πολεμίων, καὶ τῆς Zeun. ex MS. Eton. [f] ἐνταῦθα] ἐνταῦθα καὶ Zeun. ex MS. Eton. [g] διὰ τῶν] ἀπὸ τῶν MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. [h] ἣν τῷ] ἣν ἐν τῷ Edd. vett. ἣν ἂν τῷ Brod. In MS. Guelf. ab initio fuit ἐν, ſed poſtea eſt eraſum. ἥν τε τῷ Zeunii conject.

hujus ſtructura ad exempla, e Noſtro jam et Thucyd. adlata, propius accedat. Quæ ſi minus placeat ſententia, ὅπλα hic verti oportet *caſtra*, vel *ordines*. Confer p. 215. not. 2. et p. 195. not. 3.

[1] Ὀκτακισχίλιοι καὶ &c.] Numerum eorum haud paulo majorem fuiſſe tradidit ſupra p. 335. Sed ibi caute ſatis voces ἀμφὶ, σχεδὸν εἰς, numeris ſingulis præpoſuit. Videſis J. Frontin. lib. iv. cap. 2. §. 7.

[2] Καὶ εἴ τις νόσῳ.] Dixit fere ut p. 357. τάχα δέ τις καὶ &c. nec ubique εἰ et τάχα *conditionem* et *rem incertam* denotant; ſed voculæ τὶς præmiſſæ nonnunquam idem atque ἴσως, de qua vide p. 198. not. 5. valere videntur. Similiter eaſdem voculas adhibet Thucyd. lib. vii. cap. 21. Καὶ οἱ μὲν Συρακούσιοι, τοῦ τε Γυλίππου καὶ τοῦ Ἑρμοκράτους, καὶ εἴ του ἄλλου, πειθόντων, ὥρμηντό τε &c. ubi et alios, præter Gylippum et Hermocratem, idem Syracuſiis ſuaſiſſe innuit. Porro, de ſtructuræ mutatione vide p. 24. not. 3. p. 28. not. 2. p. 356. not. 1.

[3] Διαλαμβάνουσι τὸ διὰ] Verbum ſolet verti *partiuntur*. Minus adcurate. Vide p. 265. not. 6. et p. 234. not. 1.

[4] Γενόμενον ἀργύριον·] Thom. Magiſt. Γιγνόμενον οὐ μόνον τὸ ἐνεργούμενον, ἀλλὰ καὶ ἀνῆκόν τινι καὶ ἁρμόζον· οἱονεὶ, τὸ πρὸς αὐτὸν ἐρχόμενον, καὶ αὐτῷ συμβαῖνον. Phavor. Ἀργύριον, πᾶν νόμισμα εἴτ' ἐν χαλκῷ, εἴτ' ἐν ἀργύρῳ, εἴτ' ἐν χρυσῷ, εἰώθασιν ἀργύριον καλεῖν· καὶ οἱ μὲν ῥήτορες, ἑνικῶς· οἱ δὲ κωμικοὶ, ἀργύρια, πληθυντικῶς.

[5] Καὶ τὴν δεκάτην, &c.] Decimarum diis ſuis ab ethnicis conſecratarum haud pauca reperiuntur exempla. Diod. Sic. lib. xx. p. 756. de Carthaginienſibus: εἰώθεισαν ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις δεκάτην ἀποστέλλειν τῷ θεῷ πάντων τῶν εἰς πρόσοδον πιπτόντων. Plura lege ſis apud Grot. de jure B. ac P. lib. iii. cap. 6. Huet. Quæſt. Alnet. lib. iii. cap. 3. Archæol. Gr. lib. ii. cap. 4. Clerici Comment. ad Gen. xiv. 20.

C. III. Ἀρτέμιδι, [i]διέλαβον[1] οἱ στρατηγοὶ, τὸ μέρος ἕκαστος φυλάττειν τοῖς θεοῖς· [2]ἀντὶ δὲ Χειρισόφου Νέων ὁ Ἀσιναῖος ἔλαβε.

6 Ξενοφῶν οὖν τὸ μὲν τοῦ Ἀπόλλωνος [3]ἀνάθημα ποιησάμενος, [4]ἀνατίθησιν εἰς τὸν ἐν Δελφοῖς τῶν Ἀθηναίων

[i] διέλαβον] καὶ διέλαβον MS. Eton.

[1] Διέλαβον—τὸ μέρος—φυλάττειν] Similiter Laert. lib. ii. ſegm. 51. δίδωσι τῷ—φυλάττειν, &c. De vi articuli vide p. 322. not. 2.

[2] Ἀντὶ δὲ Χειρισόφου &c.] Hic quippe necdum redierat, referente Noſtro p. 361.

[3] Ἀνάθημα] Suida interprete, πᾶν τὸ ἀφιερωμένον θεῷ. Phavor. Ἀνάθημα, ἄγαλμα, κόσμος. Ἀναθήματα, ὡς ἐπιτοπολὺ λέγονται στέφανοι, φιάλαι, ἐκπώματα, θυμιατήρια, χρυσίδες, ἀργυρίδες, οἰνοχόαι, ἀμφορίσκοι. Heſych. Ἀνάθημα, κόσμημα. Etymol. M. auctor, Ἀνάθημα, ἄγαλμα, κόσμος. Doctiſſ. quidem Salmaſ. Plinian. exercit. p. 767. edit. Traject. ſcribit, ἀνάθημα Græcis non dici de omni re, quæ diis conſecrabatur, ſed de illo tantum genere donorum, quæ ſuſpendi poterant, aut in excelſo et conſpicuo loco ſtatui, ut eſſent templis ornamento. Sed ipſa donariorum, quæ Phavorini jam modo verbis enumeravimus, natura ad uſum etiam, non ad ornatum ſolum, ea fuiſſe deſtinata monſtrare videtur; quod et Cl. Raphel. loco Polyb. citato ad Luc. xxi. 5. luculenter probavit. Sic vero Polyb. lib. iv. p. 326. edit. Wech. ἐνέπρησε τὰς στοὰς τὰς περὶ τὸ τέμενος, καὶ τὰ λοιπὰ διέφθειρε τῶν ἀναθημάτων, ὅσα πρὸς κόσμον ἢ χρείαν ὑπῆρχε τοῖς &c. Sunt autem, qui voces ἀνάθεμα ſcriptura tantum, non item uſu et ſignificatu, inter ſe diſtingui putarunt. Sed rectiſſime Photius in Etymolog. MS. cujus hæc eruditiſſ. C. Wolf. ad Rom. ix. 3. verba adtulit: Ἀνάθημα ἀναθέματος διαφέρεται. Ἀνάθημα μὲν γάρ ἐστι, τὸ διὰ τοῦ η γραφόμενον, τὸ ἀνιερούμενόν τε καὶ ἀνατιθέμενον ἱερῷ τινι τόπῳ. Ἀνάθεμα δὲ, διὰ τοῦ ε ἐκφωνούμενον, τὸ ὕβρεως ἐχόμενον καὶ ἀναθεματισμοῦ. Thom. Magiſt. Ἀνάθημα, οὐκ ἀνάθεμα. De hoc vocum iſtarum diſcrimine copioſe ac erudite diſputat Salmaſ. loco cit. Neque vero inficias iverim, in auctoribus præſertim Eccleſiaſticis reperiri ἀνάθεμα pro ἀνάθημα: ſed librariorum imperitiæ negligentiæve id quidem tribuendum videtur, qui ε cum η permutarint. Vide Montfauc. Palæogr. Gr. p. 139.

[4] Ἀνατίθησιν εἰς τὸν ἐν &c.] Laert. lib. ii. ſegm. 51. τοῦ δὲ ἡμίσεος (χρυσίου, quod paulo ſupra memorat, quodque Noſtro eſt ἀργύριον p. 363.) ἔπεμψεν εἰς Δελφοὺς ἀναθήματα. Porro, apud omnes fere gentes invaluit mos,

θησαυρὸν, καὶ [k]ἐπέγραψε τό, τε αὐτοῦ ὄνομα καὶ [l]τοῦ Προ- C. III.
ξένου, [1]ὃς σὺν Κλεάρχῳ ἀπέθανε· ξένος γὰρ ἦν [m]αὐτοῦ.
[2]Τὸ δὲ τῆς Ἀρτέμιδος τῆς Ἐφεσίας, [n]ὅτε[3] ἀπῄει σὺν Α- 7
γησιλάῳ ἐκ τῆς Ἀσίας τὴν εἰς Βοιωτοὺς ὁδόν, [4]κατέλιπε παρὰ Μεγαβύζῳ [o]τῷ [5]τῆς Ἀρτέμιδος νεωκόρῳ, ὅτι [p]αὐτὸς κινδυνεύσων ἐδόκει ἰέναι [6]μετὰ Ἀγησιλάου ἐν Κορωνείᾳ· [7]καὶ ἐπέστειλεν, ἢν μὲν αὐτὸς σωθῇ, [q]ἑαυτῷ ἀπο-

[k] ἐπέγραψε τὸ] ἐπεγράψατό Castal. [l] τοῦ Προξένου] τὸ Προξένου MS. Par. [m] αὐτοῦ] αὐτῷ Zeun. ex MS. Guelf. [n] ὅτε ἀπῄει] ὅτι ἀπῄει Junt. [o] τῷ τῆς] τῷ deest in edd. vett. et MS. Guelf. [p] αὐτὸς κινδυνεύσων—Κορωνείᾳ] αὐτὸς κινδυνεῦσαι ἐδόκει MS. Eton. omissis ἰέναι μετὰ Ἀγησιλάου ἐν Κορωνείᾳ. [q] ἑαυτῷ] αὐτῷ MS. Par.

ut sibi thesaurus in templis statuerent. Herodot. lib. i. cap. 14. Delphis thesaurum Corinthiorum fuisse scribit. Ibidem conditos fuisse complures aliarum gentium, in quibus et Athenienses erant, thesauros refert Pausan. lib. x. cap. 11. Videsis etiam Cl. Cleric. ad 1 Sam. xxxi. 10. et Franckenst. dissertat. de Ærario Pop. Rom. quæ in Syntagm. Græviano reperitur p. 623.

[1] Ὃς σὺν Κλεάρχῳ &c.] Adi p. 169, 175, 185.

[2] Τὸ δὲ τῆς &c.] Scil. μέρος ἀργυρίου, quod Dianæ consecrandum decreverat.

[3] Ὅτε ἀπῄει σὺν &c.] Consule Dissertat. i. Κύρ. Παιδ. nostræ præmissæ p. 6.

[4] Κατέλιπε παρὰ Μεγαβύζῳ &c.] Moris fuisse veterum, ut privati suas, æque atque gens universa publicas, pecunias in fanis apud sacerdotes securitatis causa deponerent, ex Ciceron. lib. ii. de leg. cap. 16. liquet. *Alexander in Cilicia deposuisse apud Solos in delubro pecuniam dicitur; et Atheniensis Clisthenes Junoni Samiæ, civis egregius, cum rebus timeret suis, filiarum dotes credidit.* Vide quæ doctiss. Davis. ad locum hunc notavit. Cæterum, Hesych. Μεγαβύζιοι λόγοι, μεγάλοι, ἀπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως· οἱ δὲ βάρβαροι, καὶ οἱ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεῖς, &c. Sic enim locus legendus et distinguendus videtur. Adde Strab. lib. xiv. p. 950.

[5] Τῆς Ἀρτέμιδος νεωκόρῳ,] Etymol. M. Νεωκόρος, παρὰ τὸ κορῶ, καθαίρω καὶ ἐπιμελείας ἀξιῶ, καὶ τὸ νεὼς Ἀττικῶς, ὁ τοῦ νεὼ ἐπιμελούμενος. Phavor. Νεοκόρος (scribe νεωκόρος) ὁ τὴν ἐκκλησίαν κοσμῶν· κορεῖν γὰρ, τὸ σαροῦν. Sic fere Hesych. et Suid.

[6] Μετὰ Ἀγησιλάου &c.] Consule i. Dissertat. Κύρ. Παιδ. præmissam p. 6. et auctoribus ibi citatis adde Plutarch. in Agesil. p. 605. Cæterum, de prælio ibi commisso plura in notis ad Nostri orationem de Agesilao.

[7] Καὶ ἐπέστειλεν,] Phavor. et

C. III. δοῦναι· [r]εἰ[1] δέ τι πάθοι, ἀναθεῖναι, ποιησάμενον τῇ Ἀρ-
8 τέμιδι ὅ, τι οἴοιτο χαριεῖσθαι τῇ θεῷ. [s]Ἐπεὶ[2] δ' ἔφυγε Ξενοφῶν, κατοικοῦντος ἤδη αὐτοῦ [3]ἐν [t]Σκιλοῦντι, ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων [4]οἰκισθέντι παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, [5]ἀφικνεῖται Μεγάβυζος εἰς Ὀλυμπίαν θεωρήσων, καὶ [u]ἀποδίδωσι τὴν παρακαταθήκην αὐτῷ. [6]Ξενοφῶν δὲ λαβὼν,
9 χωρίον ὠνεῖται τῇ θεῷ, ὅπου ἀνεῖλεν ὁ θεός. [v]Ἔτυχε δὲ [x]διαῤῥέων διὰ τοῦ χωρίου ποταμὸς [y]Σελληνοῦς[7]. Καὶ ἐν

[r] εἰ δέ τι πάθοι] ἢν δέ τι πάθῃ MS. Eton. [s] ἐπεὶ δ' ἔφυγε] ἐπειδὴ δ' ἔφυγεν ὁ MS. Eton. [t] Σκιλοῦντι] Σκυλλοῦντι MS. Par. [u] ἀποδίδωσι] δίδωσι MS. Eton. [x] διαῤῥέων διὰ τοῦ χ.] διὰ μέσου ῥέων τοῦ χ. MSS. Par. et Eton. [y] Σελληνοῦς] Σελινοῦς Zeun. ex MSS. Eton. et reg. B. Σελεινοῦς MS. Par. apud Zeun. sed ἐλεινοῦς MS. Par. apud Hutchinsonum.

Suid. Ἐπιστέλλει, ἐντέλλεται, ὑποτίθεται. Adde quæ scripsimus Κύρ. Παιδ. p. 388. not. 3. et Aristoph. νεφελ. ver. 608.

[1] Εἰ δέ τι πάθοι, ἀναθεῖναι, &c.] Phavor. Ἀναθεῖναι, ἀντὶ τοῦ ἀφιερῶσαι. Laert. lib. ii. segm. 51.—χρυσίον ἔχων, (Xenophon) τὸ μὲν ἥμισυ Μεγαβύζῳ δίδωσι τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεῖ φυλάττειν, ἕως ἂν ἐπανέλθῃ· εἰ δὲ μὴ, ἄγαλμα ποιησάμενον, ἀναθεῖναι τῇ θεῷ.

[2] Ἐπεὶ δ' ἔφυγε &c.] Scil. ἐπὶ Λακωνισμῷ, auctore Laertio, loco cit. Videsis Dissertat. i. Κύρ. Παιδ. præmissæ p. 5, 6.

[3] Ἐν Σκιλοῦντι &c.] Pausan. lib. v. cap. 6. Λακεδαιμόνιοι δὲ ὕστερον Σκιλλοῦντα (sic enim apud hunc, Laert. et alios; et hinc apud Zeun. cum duplici λ scribitur nomen) ἀποτεμόμενοι τῆς λείας, Ξενοφῶντι ἔδοσαν—φυγάδι ἤδη γεγονότι ὑπ' Ἀθηναίων, ὡς ἐπὶ βασιλέα &c. Consule Dissertat. modo adpellatam.

[4] Οἰκισθέντι παρὰ τὴν &c.] Legitur etiam οἰκισθέντος. Receptam lectionem in duobus se exemplaribus invenisse testatur Leunclav. eandemque Steph. huc revocandam censuit.

[5] Ἀφικνεῖται Μεγάβυζος &c.] Laert. lib. ii. cap. 52. Ἀφικομένου δὲ τοῦ Μεγαβύζου κατὰ πρόφασιν τῆς πανηγύρεως, κομισάμενος (Xenophon) τὰ χρήματα, &c. Adi Dissertat. i. Κύρ. Παιδ. præmissam, loco cit. Porro, θεωρεῖν dicitur etiam absolute pro *spectare ludos*, apud Lucian. in Nigr. fere medio: ληφθέντα γάρ τινα τῶν πολιτῶν ἄγεσθαι παρὰ τὸν ἀγωνοθέτην, ὅτι βαπτὸν ἔχων ἱμάτιον, ἐθεώρει.

[6] Ξενοφῶν δὲ λαβὼν, &c.] Laert. loco cit. κομισάμενος τὰ χρήματα, χωρίον ἐπρίατο, καὶ καθιέρωσε τῇ θεῷ, δι' οὗ ποταμὸς ἔῤῥει Σεληνοῦς, ὁμώνυμος τῷ ἐν Ἐφέσῳ.

[7] Σελληνοῦς.] Strabo lib. viii. p. 593. Ῥεῖ δὲ διὰ τῆς Αἰγιέων πόλεως ποταμὸς Σελινοῦς, ὁμώνυμος τῷ τε ἐν Ἐφέσῳ παρὰ τὸ Ἀρτεμί-

Ἐφέσῳ δὲ παρὰ τὸν [z]τῆς Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος [1]νεὼν [a]Σελληνοῦς ποταμὸς παραῤῥεῖ, [b]καὶ ἰχθύες τε ἐν ἀμφοτέροις [c]εἰσὶ καὶ κόγχαι· [2]ἐν δὲ τῷ ἐν [d]Σκιλοῦντι χωρίῳ καὶ θῆραι πάντων, ὁπόσα ἐστὶν ἀγρευόμενα θηρία. [3]Ἐποίησε δὲ καὶ ναὸν καὶ βωμὸν ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἀργυρίου· καὶ [4]τολοιπὸν ἀεὶ δεκατεύων τὰ ἐκ τοῦ ἀγροῦ [5]ὡραῖα, θυσίαν ἐποίει τῇ θεῷ· καὶ πάντες οἱ πολῖται καὶ οἱ [e]πρόσχωροι[6] C. III.

[z] τῆς Ἐφεσίας absunt ab MS. Eton. [a] Σελληνοῦς] Σελεινοῦς MS. Par. [b] καὶ ἰχθύες τε] λειμῶνές τε MS. Par. καὶ λειμῶνες δὲ MS. Eton. [c] εἰσὶ] ἔνεισι MSS. Par. et Eton. [d] Σκιλοῦντι] Σκυλλοῦντι MS. Par. [e] πρόσχωροι] πρόχωροι Edd. vett. et MS. Guelf.

σιον ῥέοντι, καὶ τῷ ἐν τῇ νῦν Ἠλείᾳ τῷ παραῤῥέοντι τὸ χωρίον, ὅ φησιν ὠνήσασθαι τῇ Ἀρτέμιδι Ξενοφῶν κατὰ χρησμόν. Apud Pausan. lib. v. cap. 6. scribitur Σιλινοῦς: et lib. vii. cap. 24. Σέλινος. Utrobique reposuerim Σελινοῦς. Propius ad Xenophonteas editiones accedit nominis apud Laertium loco cit. scriptura, scil. Σεληνοῦς: pro quo tamen reponi oportere Σελινοῦς contendit Menagius ad locum. Sed vide p. 72. not. 1. p. 126. not. 1. p. 167. not. 3.

[1] Νεὼν] Mœr. Attic. Νεὼς, τὴν εὐθεῖαν ἐνικῶς καὶ ὀξυτόνως, Ἀττικῶς· ναὸς, Ἑλληνικῶς.

[2] Ἐν δὲ τῷ ἐν Σκιλοῦντι &c.] Sic rescribendum recte conjecit Leuncl. In libris hactenus vulgatis deest posterius ἐν: quod quidem, cum jam modo lectum fuerat, facile ex hoc loco excidere potuit. Adi sis Dissertat. jam sæpius citatam.

[3] Ἐποίησε δὲ καὶ &c.] Pausan. loco cit. κατοικήσας δὲ (Xenophon) ἐν Σκιλλοῦντι, τέμενός τε καὶ ἱερὸν καὶ ναὸν Ἀρτέμιδι ᾠκοδομήσατο Ἐφεσίᾳ. De loquendi forma vide p. 31. not. 5.

[4] Τολοιπὸν ἀεὶ δεκατεύων &c.] Videsis p. 204. not. 2. et modo scripta p. 363. not. 5.

[5] Ὡραῖα,] Scil. ὅσα ὧραι φύουσι, uti Noster p. 42. vel potius, eam qui maturitatis perfectionem attigere, quam iis dant ὧραι. Hesych. τάσσεται δὲ ἐπὶ τῶν ἐκ γῆς ὡραίων, καὶ ἐπὶ τῶν καθ᾽ ὥραν συντελουμένων ἱερῶν. Phavor. Ὥρα, ἐφ᾽ ἑκάστου ἔτους τῶν τεσσάρων τμημάτων τοῦ χρόνου,—καὶ ὥρα, ἡ εὐμορφία. Καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ ἑνὸς, ὡραῖος, ὁ εὐειδής· ἀπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου, ὡραῖος ποιητικῶς, ὁ καρπὸς, ἤγουν ὁ ἐπὶ τῷ ἁρμόζοντι καιρῷ. Vide Cl. Grævii Lect. Hesiod. cap. 2. et doctiss. Salmas. Plin. exercit. p. 252.

[6] Πρόσχωροι &c.] Sic recte Steph. exemplarium vetustorum auctoritate fretus. Adfinem huic vocem videre est Κύρ. Παιδ. p. 413. Ipsa extat Thucyd. lib. viii. cap. 11. Thom. Magist. Πρόσχωρος λέγε, οὐ πλησιόχωρος.

C. III. ἄνδρες καὶ γυναῖκες μετεῖχον τῆς ἑορτῆς. [f]Παρέχει δὲ
[g]ἡ θεὸς [1]τοῖς [h]σκηνοῦσιν ἄλφιτα, ἄρτους, οἶνον, τραγήματα·
καὶ τῶν θυομένων ἀπὸ τῆς ἱερᾶς [2]νομῆς λάχος, [3]καὶ τῶν
11 θηρευομένων δέ. [4]Καὶ γὰρ θήραν ἐποιοῦντο εἰς τὴν ἑορ-
τὴν οἵ τε Ξενοφῶντος παῖδες καὶ οἱ τῶν ἄλλων πολιτῶν·
οἱ δὲ βουλόμενοι καὶ ἄνδρες [i]συνεθήρων[5]· καὶ ἡλίσκετο τὰ
μὲν ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἱεροῦ χώρου, τὰ δὲ [k]ἐκ[6] τῆς Φολόης, σύες
12 καὶ δορκάδες καὶ ἔλαφοι. [l]Ἔστι δὲ ὁ τόπος, [m]ᾗ[7] ἐκ
Λακεδαίμονος εἰς Ὀλυμπίαν πορεύονται, ὡς εἴκοσι στά-
διοι ἀπὸ τοῦ ἐν Ὀλυμπίᾳ Διὸς ἱεροῦ. [8]Ἔνι δ' ἐν τῷ

[f] παρέχει] παρεῖχε Zeun. ex MSS. Eton. Par. et marg. Steph. [g] ἡ θεὸς] ὁ ναὸς MS. Eton. [h] σκηνοῦσιν] Σκιλλοῦσιν Brodæus mavult. [i] συνεθήρων] ξυνεθήρων MS. Par. [k] ἐκ τῆς Φολ.] ἐξ αὐτῆς Φολ. MS. Eton. [l] ἔστι δὲ ὁ τόπος] ἔστι δὲ ἡ χώρα MS. Par. ἔστι καὶ ἡ χώρα MS. Eton. [m] ᾗ deest in MS. Eton.

[1] Τοῖς σκηνοῦσιν &c.] Vide omnino p. 309. not. 1. Cæterum, vocem ἀργύρια, quæ vulgo post οἶνον legitur, fide MS. Eton. nixus hinc ejeci. Sic quoque Zeun. ex auctoritate MSS. Par. et reg. A. et B.

[2] Νομῆς λάχος,] Priori de voce jam egimus p. 248. not. 2. Hesych. et Phavor. Λάχος, μέρος. Suid. Λάχος, μοῖρα.

[3] Καὶ τῶν θηρευομένων δέ.] Vide p. 225. not. 3. et p. 291. not. 1.

[4] Καὶ γὰρ θήραν ἐποιοῦντο &c.] Diog. Laert. loco cit. Τοὐντεῦθεν διετέλει κυνηγετῶν, καὶ τοὺς φίλους ἑστιῶν, καὶ &c. Vide Dissert. i. quam Κύρ. Παιδ. præmisi, p. 6.

[5] Συνεθήρων·] Extat quidem hoc verbum in Sophocl. Philoct. ver. 1033. uti recte monuit doctiss. Grammius. Sed fallitur vir idem cel. cum in lexicis id prorsus desiderari statuit: reperitur enim in Constant. citato etiam Xenoph.

[6] Ἐκ τῆς Φολόης, σύες καὶ &c.] Montis, id cui nomen contigit, in Arcadia describenda meminit P. Mela lib. ii. cap. 3. Plin. N. H. lib. iv. cap. 6. *Montes in Arcadia, Pholoë cum oppido.* Strab. lib. viii. p. 547. καὶ ἡ Φολόη δ' ὑπέρκειται τῆς Ὀλυμπίας ἐγγυτάτω, ὄρος Ἀρκαδικόν, ὥστε τὰς ὑπωρείας τῆς Πισάτιδος εἶναι. Pausan. lib. v. cap. 6. Παρέχεται δὲ ὁ Σκιλλοῦς καὶ ἄγρας θηρίων, ὑῶν τε ἀγρίων καὶ ἐλάφων.

[7] Ἧ ἐκ—πορεύονται,] Plene, ᾗ ὁδῷ ἐκ—πορεύονται ἄνθρωποι. Vide p. 243. not. 4. et p. 93. not. 2.

[8] Ἔνι] Phavor. Ἔνι, ἔστι, ὑπάρχει. Frustra suspicatus est Beza ad Gal. iii. 28. ἔνι librariorum vitio scriptum esse pro ἐστὶ, atque nullum prioris scripturæ exemplum Græcos apud aucto-

[n] ἱερῷ τόπῳ καὶ ἄλση καὶ ὄρη δένδρων μεστὰ, ἱκανὰ ϗ σῦς καὶ [o] αἶγας καὶ ὄϊς τρέφειν καὶ ἵππους· [p] ὥστε καὶ τὰ τῶν εἰς τὴν ἑορτὴν ἰόντων ὑποζύγια [1] εὐωχεῖσθαι. Περὶ δ' αὐτὸν τὸν ναὸν ἄλσος ἡμέρων δένδρων ἐφυτεύθη, ὅσα ἐστὶ [2] τρωκτὰ, ὡραῖα. [3] Ὁ δὲ ναὸς, ὡς μικρὸς μεγάλῳ, τῷ 13 ἐν Ἐφέσῳ εἴκασται· [4] καὶ τὸ ξόανον ἔοικεν, ὡς κυπαρίσ- C. III.

[n] ἱερῷ τόπῳ ϗ ἄλση ϗ ὄρη] ἱερῷ χώρῳ ϗ ὄρη MS. Eton. ἱερῷ χώρῳ ϗ λειμὼν καὶ ὄρη MS. Par. ἱερῷ ϗ λειμὼν ϗ ἄλση ϗ ὄρη Marg. Steph. [o] αἶγας καὶ ὄϊς τρ.] βοῦς τρ. MS. Eton. αἶγας ϗ βοῦς τρ. MS. Par. et marg. Steph. [p] ὥστε ϗ τὰ] τὰ deest in MS. Eton.

res reperiri potuisse. Si quis plura desideret exempla, adeat velim doctiss. Spanh. in Aristoph. Plut. ver. 348. Alia etiam apud Nostrum olim σὺν θεῷ notabimus.

[1] Εὐωχεῖσθαι.] Similiter Aristot. Hist. anim. lib viii. cap. 6. verbum hoc adhibuit: μετὰ δὲ τὰς τρεῖς ἡμέρας εὐωχοῦσιν ἤδη οἱ πιαίνοντες τὰς ὗς. Quam vero proprie significationem Atheniensium lingua verbum illud habeat, docet Noster Memorab. lib. iii. extremo.

[2] Τρωκτὰ,] Vocis auctorem nesciunt Lexicogr. Eadem tamen usus est et Ælian. V. H. lib. i. cap. 31. ϗ τρωκτὰ ὡραῖα, καὶ &c. h. e. exponente Cl. Perizon. poma seu fructus, qui crudi in secundam mensam adponi solent, et ista parte anni, in qua rex (Persarum scil.) regiones obibat, maturi erant. Suid. τρωκτὰ, τὰ κατακτὰ τῶν ὀπωρῶν, οἷον κάρυα καὶ βάλανοι.

[3] Ὁ δὲ ναὸς, ὡς μικρὸς &c.] Plin. N. H. lib. xxxvi. cap. 14. *Magnificentiæ vera admiratio exstat templum Ephesiæ Dianæ, ducentis viginti annis factum a tota Asia.—Universo templo longitudo est* 425 *pedum, latitudo ducentorum viginti, columnæ centum viginti septem a singulis regibus factæ*, 60 *pedum altitudine.* Adde Liv. lib. i. cap. 45. Pausan. lib. iv. cap. 31. Solin. Polyhist. cap. 40. Salmas. Plinian. Exercit. p. 569. Spanhem. in Callim. hymn. in Dianam. ver. 249. Porro, Act. xix. 28. ideo forsan Diana audit μεγάλη, quod insignis esset templi istius magnificentia, cultusque ejus permagna celebritas. Videndi tamen ad locum eruditi interpretes, a doctiss. Wolfio citati: necnon Cl. Kuhn. ad Pausan. loco supra citato.

[4] Καὶ τὸ ξόανον &c.] Plin. N. H. lib. xvi. cap. 40. *Maxime æterna putant ebenum, et cupressum, cedrumque, claro de omnibus materiis judicio in templo Ephesiæ Dianæ: utpote cum tota Asia exstruente quadringentis annis peractum sit, convenit tectum ejus esse e cedrinis trabibus. De ipso simulacro Deæ ambigitur: cæteri ex ebeno esse tradunt. Mucianus*

C. III. σινον χρυσῷ ὄντι, τῷ ἐν Ἐφέσῳ. Καὶ στήλη ἕστηκε παρὰ τὸν ναὸν γράμματα ἔχουσα, ΙΕΡΟΣ Ο ΧΩΡΟΣ ΤΗΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. [1]Τὸν δὲ ἔχοντα καὶ καρπούμενον, τὴν μὲν δεκάτην [q]καταθύειν ἑκάστου ἔτους, ἐκ δὲ τοῦ περιττοῦ τὸν ναὸν ἐπισκευάζειν· ἐὰν δέ τις μὴ ποιῇ ταῦτα, τῇ θεῷ [r]μελήσει.

C. IV. [2]Ἐκ Κερασοῦντος δὲ κατὰ θάλατταν [s]μὲν ἐκομίζοντο [3]οἵπερ καὶ πρόσθεν, οἱ δ᾽ ἄλλοι [t]κατὰ γῆν ἐπορεύοντο. Ἐπεὶ δ᾽ ἦσαν [4]ἐπὶ τοῖς [u]Μοσυνοίκων ὁρίοις, πέμπουσιν

[q] καταθύειν] καταθύειν δεῖ Castal. [r] μελήσει] μελήσοι MSS. Par. et Eton. [s] μὲν ἐκομίζ.] μὲν deest in edd. vett. et MS. Guelf. [t] κατὰ γῆν] κατὰ deest in Castal. [u] Μοσυνοίκων] Μοσσυνοίκων MS. Guelf. et sic constanter in seqq.

—*vitigineum*—At Vitruv. lib. ii. cap. 9. *cedrinum* fuisse scribit. Cum vero fanum illud et simulacrum in Scillunte Noster Dianæ erigere statuisset, ad instar ejus templi et simulacri, quod Ephesi fuit; credi par est, eum diligentius inspexisse simulacrum, et ex quali factum esset materia cognitum habuisse. Forsan tamen χρυσῷ dixit pro ἐπιχρύσῳ, ut Latinis *aureus* sæpe pro *inauratus* dicitur.

[1] Τὸν δὲ ἔχοντα &c.] Orationem hanc infinitam sic supplere licet, Τὸν δὲ ἔχοντα καὶ καρπούμενον δεῖ τὴν μὲν &c. Hujusmodi supplementum postulat oratio Thucydidea lib. vi. cap. 80. Καὶ μὴ ἐκείνην τὴν προθυμίαν δοκεῖν, &c. pro δεῖ vel χρὴ δοκεῖν. Phavor. Ἀπαρέμφατα ἀντὶ προστακτικῶν λαμβάνονται. Homer. Il. α΄. ver. 323.

Χειρὸς ἑλόντ᾽ ἄγεμεν Βρισηΐδα—ἤγουν ἄγετε. De decimis vide p. 363. not. 5.

[2] Ἐκ Κερασοῦντος δὲ &c.] Ad historiæ jam redit seriem, quam p. 364. intermiserat.

[3] Οἵπερ καὶ πρόσθεν,] Scil. οἵ τε ἀσθενοῦντες, καὶ οἱ ὑπὲρ τετταράκοντα ἔτη, καὶ παῖδες, καὶ γυναῖκες &c. de quibus vide p. 361.

[4] Ἐπὶ τοῖς Μοσυνοίκων &c.] Strabo lib. xii. p. 825. τινὲς δὲ (scil. eorum, qui Ἑπτάκωμῆται dicuntur) καὶ ἐπὶ δένδρεσι ἢ πυργίοις οἰκοῦσι, διὸ καὶ Μοσυνοίκους ἐκάλουν οἱ παλαιοί, τῶν πύργων μοσύνων λεγομένων. Apollon. Rhod. lib. ii. ver. 1018. et seq.

Ἱερὸν δ᾽ αὖτ᾽ ἐπὶ τοῖσιν ὄρος καὶ γαῖαν ἀμειβον,
Ἧ ἔνι Μοσσύνοικοι ἀν᾽ οὔρεα ναιετάουσι
Μόσσυνας· καὶ δ᾽ αὐτοὶ ἐπώνυμοι ἔνθεν ἔασι.

Scholiast. ad ejusd. lib. ver. 379. Μοσσύνοικοι δὲ ἔθνος καὶ αὐτὸ ἀπὸ τῆς διαγωγῆς τὴν προσηγορίαν ἐσχηκός· μόσσυνοι γὰρ οἱ ξύλινοι οἶκοι λέγονται, οἷς καὶ αὐτοὶ ἐχρῶντο. Sed de his alibi plura.

εἰς αὐτοὺς Τιμησίθεον τὸν Τραπεζούντιον, [1]πρόξενον ὄντα τῶν Μοσσυνοίκων, [x]ἐρωτῶντες πότερον ὡς διὰ φιλίας ἢ [y]ὡς διὰ πολεμίας [2]πορεύσονται τῆς χώρας. [z]Οἱ δ' [3]εἶπον ὅτι οὐ διοίσειεν· ἐπίστευον γὰρ τοῖς χωρίοις. Ἐντεῦθεν λέγει ὁ Τιμησίθεος ὅτι [a]πολέμιοί εἰσιν αὐτοῖς [4]οἱ ἐκ τοῦ ἐπέκεινα· [5]καὶ ἐδόκει καλέσαι ἐκείνους, εἰ βούλοιντο συμμαχίαν ποιήσασθαι· καὶ πεμφθεὶς ὁ Τιμησίθεος, [6]ἧκεν ἄγων τοὺς ἄρχοντας. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο, συνῆλθον οἵ τε τῶν Μοσσυνοίκων C. IV. 2

[x] ἐρωτῶντες] ἐρωτῶντες δὲ MS. Eton. [y] ὡς διὰ πολ.] ὡς deest in MS. Eton. [z] οἱ δ' desunt in MS. Eton. [a] πολέμιοί εἰσιν αὐτοῖς] πολέμιοι οὗτοί εἰσιν MS. Eton.

[1] Πρόξενον] i. e. Budæo interprete, Comm. L. G. p. 257. *publicum hospitem.* Hesych. Πρόξενοι, οἱ προστάται καὶ ξενίας ἐπιμελούμενοι, ἤγουν τοὺς ξένους ὑποδεχόμενοι. Phavor. Πρόξενος, ὁ ὑπὸ πόλεως ἠξιωμένος ἐν τῇ σφετέρᾳ προΐστασθαι ξένων· οἷος Ἀντήνωρ ἐν τοῖς Τρωσὶ, καὶ ὁποῖοι οἱ βασιλικοὶ διοικηταί. Idem, Πρόξενος, ὁ κοινῇ τῆς πόλεως ὅλης φίλος. Suid. Προξένους ἐκάλουν τοὺς τεταγμένους εἰς τὸ ὑποδέχεσθαι τοὺς ξένους, τοὺς ἐξ ἄλλων πόλεων ἥκοντας. Ammon. Πρόξενος καὶ Ἰδιόξενος καὶ Δορύξενος διαφέρει. Πρόξενος, πόλεως καὶ ἔθνους· ξένος δ' ὁ εἷς ἑνός. Ὁ δὲ αὐτὸς καὶ Ἰδιόξενος. Δορύξενος δὲ ὁ κατὰ πόλεμον γενόμενος φίλος.

[2] Πορεύσονται] Sic recte MS. Eton. Hactenus in libris plerisque scriptum πορεύονται. At Steph. Leuncl. Portus uno ore auctores sunt, ut vel πορεύσονται vel πορεύωνται rescriberetur.

[3] Εἶπον ὅτι οὐ διοίσειεν·] Similiter eodem verbo usus est Ælian. H. V. lib. iii. cap. 32. Καὶ τί διοίσει, ἔφη, &c. Idem lib. vii. cap. 14. Οὐδὲν γὰρ διοίσει, εἴ τις &c.

[4] Οἱ ἐκ τοῦ ἐπέκεινα·] Elliptica est locutio, hoc forsan modo supplenda: οἱ ἐκ τοῦ τόπου vel μέρους, ἐπ' ἐκεῖνα χωρία, vel μέρη, ὄντες. Thucyd. lib. vii. cap. 58. ἐν τῷ ἐπέκεινα ἱδρυμένοι Σελινούντιοι· i. e. Æ. Porto interprete, ἐν τῷ ἐπέκεινα μέρει, ἐν τῷ μέρει τῷ ἐπ' ἐκεῖνα τὰ χωρία, ἐν ἐκείνοις τοῖς χωρίοις ὄντι. Idem lib. viii. cap. 104. ὥστε τὰ ἐν τῷ ἐπέκεινα αὐτοῦ γιγνόμενα &c. i. e. *ita ut ea, quæ in ulteriore illius parte fiebant &c.* Vulgo quidem pro adverbio habetur ἐπέκεινα. Hesych. et Phavor. Ἐπέκεινα, παρέκει, (scribo, παρεκεῖ) ἀνωτέρω, ἐξωτέρω.

[5] Καὶ] Vide p. 292. not. 5.

[6] Ἧκεν &c.] Verbum hoc sensum τοῦ ἐπανέρχομαι apud Nostrum sæpe obtinet. Sic supra p. 347. περιμένετε ἔστ' ἂν ἐγὼ ἔλθω· ἥξω δὲ ταχέως. Et Joh. xiv. 18. ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς: ubi simplex itidem compositi illius vicem supplet.

C. IV. ἄρχοντες καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων· καὶ ἔλεγε μὲν Ξενοφῶν,
[b] ἡρμήνευε δὲ Τιμησίθεος·
3 "[c] Ὦ ἄνδρες [1] Μοσσύνοικοι, ἡμεῖς [d] διελθεῖν βουλόμεθα
" εἰς τὴν Ἑλλάδα πεζῇ· πλοῖα γὰρ οὐκ ἔχομεν· κω-
" λύουσι δὲ οὗτοι ἡμᾶς, οὓς ἀκούομεν ὑμῖν πολεμίους εἶναι.
" Εἰ οὖν βούλεσθε, ἔξεστιν ὑμῖν ἡμᾶς λαβεῖν συμμάχους,
" καὶ τιμωρήσασθαι εἴ τι [e] πώποθ' ὑμᾶς οὗτοι ἠδίκησαν,
" καὶ τολοιπὸν ὑμῶν ὑπηκόους εἶναι τούτους. [2] Εἰ δὲ
" ἡμᾶς ἀφήσετε, σκέψασθε πόθεν [f] αὖθις ἂν τοσαύτην
" δύναμιν λάβοιτε [g] σύμμαχον." Πρὸς ταῦτα ἀπεκρί-
νατο ὁ ἄρχων τῶν Μοσσυνοίκων ὅτι καὶ [h] βούλοιτο ταῦτα, καὶ
4 δέχοιτο τὴν συμμαχίαν. "Ἄγετε δή, ἔφη ὁ Ξενοφῶν,
" τί ἡμῶν δεήσεσθε χρήσασθαι, ἂν σύμμαχοι ὑμῶν γενώ-
" μεθα; [3] καὶ ὑμεῖς τί οἷοί τε ἔσεσθε ἡμῖν συμπρᾶξαι
" περὶ τῆς διόδου;" [4] Οἱ δ' εἶπον ὅτι ἱκανοί ἐσμεν εἰς τὴν

[b] ἡρμήνευε] ἡρμήνευσε Edd. vett. et MS. Guelf. [c] ὦ ἄνδρες] ὦ deeſt in MS. Eton. [d] διελθεῖν βουλόμεθα εἰς] διασωθῆναι βουλ. πρὸς Zeun. ex MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. [e] πώποθ'] ποτὲ MS. Eton. [f] αὖθις abeſt ab MS. Eton. [g] σύμμαχον] ξύμμαχον MS. Par. [h] βούλοιτο—δέχοιτο] βούλοιντο—δέχοιντο Zeun. ex MS. Par.

[1] Μοσύνοικοι,] Hi nimirum, qui in ulteriore Ponti litore habitabant, mores plerumque illorum imitati, ad quos primo acceſſerat Timeſitheus, idem quoque, quod illi, nomen adepti ſunt.

[2] Εἰ δὲ ἡμᾶς ἀφήσετε,] i. e. ſi eos ulciſcendi facultatem, quam vobis jam daturi ſumus, dimiſeritis.

[3] Καὶ ὑμεῖς τί οἷοί τε &c.] MSS. Eton. Par. et marg. Steph. exhibent καὶ ὑμεῖς τί οἴεσθε ἔσεσθαι &c. Libri typis impreſſi, et MS. Guelf. καὶ ὑμεῖς ποῖοί τε ἔσεσθε &c. Caſtal. omittit τε. Ipſe cum Stephano malui ex utraque illa tertiam, eamque adeo ſinceram, opinor, lectionem conficere. Eleganter autem τί οἷοί τε dicitur pro τί δυνήσεσθε. Sic Thucyd. lib. viii. cap. 65. οἳ ἂν μάλιστα τοῖς τε χρήμασι καὶ τοῖς σώμασιν ὠφελεῖν οἷοί τε ὦσιν.

[4] Οἱ δ' εἶπον ὅτι &c.] Abundat hæc vocula, ut alias ſæpe. Thucyd. lib. v. cap. 10.—Βρασίδας—λέγει τοῖς μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τοῖς ἄλλοις ὅτι οἱ ἄνδρες ἡμᾶς οὐ μένουσι. Et ibid. cap. 30. εἰρῆσθαι δ' ὅτι ἦν μὴ θεῶν ἢ ἡρώων κώλυμα

χώραν [1]εἰσβάλλειν, ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα, τὴν τῶν ὑμῖν τε καὶ C. IV.
ἡμῖν πολεμίων, καὶ δεῦρο ὑμῖν πέμψαι ναῦς τε καὶ ἄνδρας,
οἵτινες ὑμῖν συμμαχοῦνταί τε καὶ τὴν ὁδὸν ἡγήσονται.

[2]Ἐπὶ τούτοις πιστὰ [i]δόντες καὶ λαβόντες, ᾤχοντο· καὶ 5
ἧκον τῇ ὑστεραίᾳ ἄγοντες τριακόσια [3]πλοῖα μονόξυλα, καὶ
ἐν ἑκάστῳ τρεῖς ἄνδρας· ὧν οἱ μὲν δύο ἐκβάντες, εἰς τάξιν
ἔθεντο τὰ ὅπλα· ὁ δὲ εἷς ἔμενε. [k]Καὶ οἱ μὲν, λαβόντες 6
τὰ πλοῖα, ἀπέπλευσαν· οἱ δὲ μένοντες [l]ἐξετάξαντο[4] οὕτως·
[5]Ἔστησαν ὥσπερ, ἀνὰ ἑκατὸν μάλιστα, οἱ χοροὶ, ἀντιστοι-

[i] δόντες] δίδοντες MS. Guelf. [k] καὶ οἱ μὲν] οἱ μὲν desunt in MS. Eton.
[l] ἐξετάξαντο οὕτως· ἔστησαν ὥσπερ] Pro ἐξετάξαντο est ἐξητάζοντο in edd. vett. et MS. Guelf. at ἐξετάζοντο in MSS. Par. et Eton. Pro οὕτως Zeun. ex MSS. Par. et Eton. exhibet ὧδε. MS. Guelf. distinguit ἐξητάζοντο· οὕτως ἔστησαν, ὥσπερ &c. Castal. edidit, sed haud dubie, ait Zeunius, de sola Brodæi conjectura, ἐξητάζοντο, καὶ οὕτως ἔστησαν, ὥσπερ &c.

ῇ. Vide Κύρ. Παιδ. p. 504. not. 1. et Steph. Append. ad scripta de Dial. Att. p. 75. et seq.

[1] Εἰσβάλλειν, ἐκ τοῦ ἐπὶ &c.] Sic Thucyd. lib. vii. cap. 37. —καὶ ἡ γυμνητία τῶν Συρακουσίων ἐκ τοῦ ἐπὶ θάτερα προσῄει τῷ τείχει. Cæterum, qua ratione locutio sit supplenda, discas licet ex p. 371. not. 4.

[2] Ἐπὶ τούτοις] Usitata in fœderibus ineundis formula. Mar. Oxon. p. 72. ed. Mait. Ἐπὶ τοῖσδε συνέθεντο &c. Thucyd. lib. iv. cap. 16. Αἱ μὲν σπονδαὶ ἐπὶ τούτοις ἐγένοντο, &c. Adde supra p. 292. not. 3. Cæterum, legitur etiam Ἐπὶ τοιούτοις.

[3] Πλοῖα μονόξυλα,] Hesych. Μονοξύλοις, πλάνοις. Ita et Phavor. Apud utrumque forsan reponendum, Μονοξύλοις, πλοίοις. Lexicon Gr. Lat. vetus: Μονόξυλον, *Linter.* Arrian. Peripl. M. E. p. 151. edit. Blanc. hujusmodi navigia memorat: Ἔστι δὲ ἐν αὐτῇ (Menuthia) πλοιάρια ῥαπτὰ καὶ μονόξυλα, οἷς χρῶνται &c. Ipsa voce Græca usus est Plin. N. H. lib. vi. cap. 23. *Regio autem, ex qua piper monoxylis lintribus Caracen convehunt, vocatur Cottonara.*

[4] Ἐξετάξαντο &c.] Confer. Κύρ. Παιδ. p. 237.

[5] Ἔστησαν ὥσπερ, ἀνὰ &c.] Sic MS. Eton. atque edit. fere omnes. At in Stephan. legitur Ἔστησαν ὥσπερ ἀνὰ ἑκατὸν μάλιστα, οἷον χοροὶ, ἀντιστοιχοῦντες &c. Ipse Steph. illud οἷον in exemplaribus minime contemnendis reperiri scribit. Lectionem Steph. improbat Leunclavius; putatque adeo factam quandam vocum trajectionem, ut hoc modo legatur, Ἔστησαν ἀνὰ ἑκατὸν μάλιστα, ὥσπερ οἱ χοροὶ, &c. Steph. etiam, modo retinueris οἱ χοροὶ, loco

C. IV. χοῦντες ἀλλήλοις, ἔχοντες γέῤῥα πάντες [1] λευκῶν βοῶν δασέα, [m] εἰκασμένα [2] κιττοῦ πετάλῳ· ἐν δὲ τῇ δεξιᾷ [3] παλτὸν [n] ὡς ἑξάπηχυ, ἔμπροσθεν μὲν λόγχην ἔχον, [o] ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ ξύλου σφαιροειδές. Χιτωνίσκους δὲ ἐνεδεδύ-

[m] εἰκασμένα] ἠκισμένα MS. Par. [n] ὡς ἑξάπηχυ] ὡς deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. [o] ὄπισθεν δὲ αὐτοῦ τοῦ] ἔμπροσθεν δὲ τοῦ MSS. Par. et Eton.

ſuo movendum ὥσπερ, et ante οἱ χοροὶ ponendum, cenſuit. Ipſe nec ſcripturam vocum, nec ordinem mutatum velim. Non infrequens utique eſt apud elegantiſſimos etiam Græciæ ſcriptores iſtiuſmodi verborum trajectio. Noſter ſupra p. 355. ἐκέλευσε τὸν λόχον ἕκαστον ποιῆσαι τῶν λοχαγῶν, &c. Herodot. lib. i. cap. 109. ἄλλο τί ἢ λείπεται τὸ ἐνθεῦτεν ἐμοὶ κινδύνων ὁ μέγιστος; Dionyſ. Hal. de Thucyd. Hiſt. judic. cap. 31. "Καὶ ὅρκοι, φησὶν, εἴ που ἄρα ἐγίγνοντο ξυναλλαγῆς, ἐν τῷ αὐτίκα πρὸς τὸ ἄπορον ἑκατέρῳ διδόμενοι, ἴσχυον, οὐκ ἐχόντων ἄλλοθεν δύναμιν." Ἐν τούτοις, inquit Criticus, ὑπέρβατόν τε καὶ περίφρασις· οἱ μὲν γὰρ "Ὅρκοι τῆς συναλλαγῆς" σημαινόμενον ἔχουσι τοιοῦτον, "Οἱ δὲ περὶ τῆς φιλίας ὅρκοι εἴ πως ἄρα γένοιντο." Τὸ δὲ "ἴσχυον," δι' ὑπερβάτου κείμενον, τῷ "αὐτίκα" ἕπεται· βούλεται γὰρ δηλοῦν, Ἐν "τῷ παραυτίκα ἴσχυον." Ibid. lege plura. Extant autem illa Thucyd. verba lib. iii. cap. 82. Collatis hiſce exemplis, haud ita dura videbitur verborum ſtructura. 1 Joh. ii. 27. Καὶ ὑμεῖς, τὸ χρίσμα &c. Suid. Ἀντιστοιχοῦντες· Ἔστησαν ὥσπερ μάλιστα χοροὶ, ἀντιστοιχοῦντες ἀλλήλοις, ἔχοντες γέῤῥα πάντες βοῶν λευκῶν. Sed in hoc adcuratam citandi diligentiam (quod et alias monui) fruſtra quæſiveris. Porro, μάλιστα hic loci, et apud Thucyd. plus vice ſimplici, valet idem atque *admodum*, cum vocibus numerum denotantibus adjunctum eſt; i. e. *fere, circiter.* Videſis Thucyd. lib. i. cap. 13. et cap. 93. Liv. lib. xliv. cap. 43. Cæſar. de B. G. lib. v. cap. 40. et quæ ibi ad vocem *admodum* notavit Cl. Daviſ.

[1] Λευκῶν βοῶν] Euſtath. ad Homer. Il. δ'. ver. 141. Ἱστέον δὲ ὅτι ἐλέφαντα μὲν λέγει τὸ ἐλεφάντινον ὁστοῦν· τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι ὀνομάζων τὸ μέρος· ᾧ τρόπῳ καὶ βοῦς, τὸ δέρμα, ἡ βύρσα. Adde Il. η'. ver. 238. et alibi. Hujuſmodi forſan thoracibus uſi ſunt equites illi, qui p. 79. λευκοθώρακες adpellantur.

[2] Εἰκασμένα κιττοῦ πετάλῳ·] J. Poll. lib i. cap. 134. Πέλτη Ἀμαζονικὴ, ὥς φησι Ξενοφῶν, παρεοικυῖα κιττοῦ πετάλῳ. Hunc locum, opinor, reſpexit. Suidas ipſa Xenophontis verba citat ad v. Πετάλῳ.

[3] Παλτὸν] Quid ſit, docebit Index vocab. Perſic. Κύρ. Παιδ. noſtræ adjectus.

κεσαν ὑπὲρ γονάτων, πάχος ὡς [1] λινᾶ [p] στρωματοδέσμε· C. IV. ἐπὶ δὲ τῇ κεφαλῇ κράνη [2] σκύτινα, οἷά περ τὰ Παφλαγονικὰ, [3] κρώβυλον ἔχοντα κατὰ μέσον, [q] ἐγγυτάτω παροειδῆ· εἶχον δὲ καὶ [4] σαγάρεις σιδηρᾶς. Ἐντεῦθεν ἐξῆρχε 7 μὲν αὐτῶν εἷς, οἱ δ' ἄλλοι [5] πάντες ᾄδοντες ἐπορεύοντο ἐν ῥυθμῷ, καὶ διελθόντες διὰ τῶν τάξεων καὶ [6] διὰ τῶν ὅπλων τῶν Ἑλλήνων, ἐπορεύοντο εὐθὺς πρὸς τοὺς πολεμίους, ἐπὶ [7] χω-

[p] στρωματοδέσμε] στρώματος λέπτε MS. Eton. [q] ἐγγυτάτω] ἐγγύτατα MSS. Par. et Eton.

[1] Λινᾶ στρωματοδέσμε.] Vocant Græci στρωματόδεσμον *ſtragulæ veſtis involucrum.* De Cleopatræ commento, quo periculum ad vitandum uſa eſt, ſic Plutarch. in Cæſare p. 731. ἀπόρε δὲ τοῦ λαθεῖν ὄντος ἄλλως, ἡ μὲν εἰς στρωματόδεσμον ἐνδῦσα, προτείναι (repone προτείνει) μακρὰν ἑαυτήν· ὁ δὲ Ἀπολλόδωρος ἱμάντι συνδήσας τὸν στρωματόδεσμον, εἰσκομίζει &c. Plura ſi deſideres, adi doctiſſ. Caſaubon. Animad. in Athen. lib. i. cap. 4. Tho. Magiſt. Στρωματεὺς μὴ εἴπῃς ἐπὶ στρωμάτων, ἀλλὰ στρωματόδεσμος, καὶ στρωματόδεσμον, οὐδετέρως. Mœr. Attic. Στρωματόδεσμος, Ἀττικῶς· στρωματεὺς, Ἑλληνικῶς.

[2] Σκύτινα &c.] Suid. Σκύτινος, δερμάτινος. Deinde, paucis interjectis, locum hunc Xenoph. citat.

[3] Κρώβυλον &c.] In Suida, ad v. Κρώβυλος, legitur etiam hic locus. Eodem interprete, Κρώβυλος eſt ὁ μαλλὸς τῶν παιδίων· (ſic quoque reſcribendum in Heſych. et Phavor.)—ὁ ἐκ τῶν τριχῶν πεπλεγμένος κόσμος. Scholiaſt. in Thucyd. lib. i. cap. 6. Κρώβυλος δέ ἐστιν εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀπὸ ἑκατέρων εἰς ὀξὺ ἀπολῆγον. Harpocrat. Κυρίως δὲ εἶδός τι ἐμπλοκῆς ἐστι ὁ κρώβυλος. Sic et Etymol. M. auctor. Videſis quæ de hac voce notarunt Perizon. et Kuhn. ad Ælian. V. H. lib. iv. cap. 22.

[4] Σαγάρεις] Conſule Indic. Etymol. Κύρ. Παιδ. adjectum.

[5] Πάντες ᾄδοντες &c.] Reſpice p. 286. not. 7. Sic fere de Luſitanis Diodor. Sic. lib. v. p. 311. ἐν δὲ τοῖς πολέμοις πρὸς ῥυθμὸν ἐμβαίνεσι, καὶ παιᾶνας ᾄδεσιν, ὅταν ἐπίωσι τοῖς ἀντιτεταγμένοις. Phavor. Ῥυθμὸς, ἁρμονία, ἀκολουθία, παίδευσις· ἢ ἡ τῆς κινήσεως τάξις. Suid. Ὅταν ἡ ταχεῖα καὶ βραδεῖα τῶν ποδῶν ἄρσις καὶ θέσις λόγον ἔχωσι πρὸς ἄλληλα, ῥυθμὸς γίνεται.

[6] Διὰ τῶν ὅπλων] Vide p. 362. not. 6.

[7] Χωρίον, ὃ &c.] Mavult Muret. ᾗ ἐδόκει: quam ſcripturam ſequitur Amaſ. Sed nil mutandum. Suid. et Phavor. Ἐπίμαχος· δυναμένη πολεμεῖσθαι: utroque verba hæc Xenophontis adferente.

C. IV. ρίον, ὃ ἐδόκει ἐπιμαχώτατον εἶναι. [1]Ἔκειτο δὲ τοῦτο πρὸ τῆς πόλεως, τῆς μητροπόλεως καλουμένης αὐτοῖς, [r]καὶ ἐχούσης [2]τὸ ἀκρότατον τῶν Μοσσυνοίκων· [3]καὶ περὶ τούτου ὁ πόλεμος ἦν· οἱ γὰρ ἀεὶ τοῦτ' ἔχοντες ἐδόκουν [s]ἐγκρατεῖς πάντων Μοσσυνοίκων εἶναι. [4]Καὶ ἔφασαν τούτους οὐ δικαίως ἔχειν [5]τοῦτο, ἀλλὰ κοινὸν ὂν καταλαβόντας [6]πλεονεκτεῖν.

8 Εἵποντο δ' αὐτοῖς καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς, οὐ ταχθέντες ὑπὸ τῶν στρατηγῶν, ἀλλ' ἁρπαγῆς ἕνεκεν. Οἱ δὲ πολέμιοι, [7]προσιόντων, [8]τέως μὲν ἡσύχαζον· ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἐγένοντο τοῦ χωρίου, ἐκδραμόντες [9]τρέπονται αὐτοὺς, καὶ [10]ἀπέκτειναν συχνοὺς τῶν βαρβάρων, καὶ τῶν συναναβάντων Ἑλλήνων τινάς· καὶ ἐδίωκον, μέχρις οὗ εἶδον τοὺς

[r] καὶ ἐχούσης] καὶ deest in MS. Eton.

[s] ἐγκρατεῖς] ἐγκρατεῖς καὶ MS. Eton.

[1] Ἔκειτο] MSS. Eton. et Brod. ᾤκεῖτο. Sed lectio vulgata recte in aliis libris retinetur.

[2] Τὸ ἀκρότατον] i. e. *supremam* regionis *partem*, maximeque sive natura loci sive arte editam. Quippe moris erat arces urbium, quas inde adpellarunt ἄκρας, in altis locis ædificare.

[3] Καὶ περὶ τούτου ὁ &c.] Scil. inter ipsos Mosynœcos.

[4] Καὶ ἔφασαν] Scil. qui se Græcis adjunxerant.

[5] Τοῦτο] Scil. χωρίον illud, in quod tendebant cum sociis Græci.

[6] Πλεονεκτεῖν.] Videsis Κύρ. Παιδ. p. 91. not. 1. Suid. Πλεονεκτῶ,—πλέον ἔχω—ἀδικῶ. Hesych. Πλεονεξία, τὸ πλέον τοῦ δέοντος ἔκ τινος λαμβάνειν.

[7] Προσιόντων,] Hanc lectionem MSto Eton. debemus. In libris editis scribitur προϊόντων. Hæc autem invicem permutata vidimus p. 110. not. 3.

[8] Τέως μὲν &c.] Phavor. Τέως, ἀντὶ τοῦ ἐν τοσούτῳ—καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ παρόν—καὶ ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ νῦν. Ælian. V. H. lib. x. cap. 9.—τέως μὲν εὐφραίνετο, καὶ ἑαυτὸν εἱστία τῇ ὀσμῇ. Ἐπεὶ δὲ αὐτῷ &c.

[9] Τρέπονται αὐτοὺς,] Eidem verbo vim activam dedit Noster Hist. Gr. lib. i. haud ita longe ab init. τούτους δὲ τρεψάμενοι καὶ &c.

[10] Ἀπέκτειναν συχνοὺς τῶν &c.] Scil. eorum, qui se socios Græcis addiderant.

Ἕλληνας βοηθοῦντας· εἶτα δὲ [t] ἐκτραπόμενοι ᾤχοντο· [1] καὶ C. IV.
ἀποτεμόντες τὰς κεφαλὰς τῶν νεκρῶν, [u] ἐπεδείκνυσαν [x] τοῖς
τε Ἕλλησι καὶ τοῖς ἑαυτῶν πολεμίοις· καὶ ἅμα ἐχόρευον,
[2] νόμῳ τινὶ ᾄδοντες. Οἱ δ' Ἕλληνες μάλα ἤχθοντο, 9
[y] ὅτι τούς τε πολεμίους ἐπεποιήκεσαν θρασυτέρους, καὶ ὅτι
οἱ [3] ἐλθόντες Ἕλληνες σὺν αὐτοῖς ἐπεφεύγεσαν, μάλ' ὄντες
συχνοί· ὃ οὔπω πρόσθεν ἐπεποιήκεσαν [4] ἐν τῇ στρατείᾳ.
Ξενοφῶν δὲ συγκαλέσας τοὺς Ἕλληνας, εἶπεν· "Ἄνδρες 10
" στρατιῶται, μηδὲν [5] ἀθυμήσητε ἕνεκα τῶν γεγενημένων·
" [z] ἔστι [6] γὰρ ὅ, τι καὶ ἀγαθὸν οὐ μεῖον [a] τοῦ κακοῦ γεγενη-

[t] ἐκτραπόμενοι] ἀποτραπόμενοι Junt. et MS. Guelf. ἀποτρεπόμενοι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [u] ἐπεδείκνυσαν] ἐδείκνυσαν MS. Eton. [x] τοῖς τε Ἕλλησι κ. τ. ἑ. πολεμίοις] τούς τε Ἕλληνας καὶ τοὺς ἑαυτῶν πολεμίους MS. Guelf. [y] ὅτι τούς τε] ἐπεὶ τούς γε MS. Eton. [z] ἔστι γὰρ] ἴστε γὰρ MSS. Par. et Eton. [a] τοῦ κακοῦ] τε κακοῦ Junt. et MS. Guelf.

[1] Καὶ ἀποτεμόντες τὰς κεφαλὰς &c.] Sic ſupra p. 325. Chalybes: καὶ ἀποτέμνοντες τὰς κεφαλὰς, ἔχοντες ἐπορεύοντο· καὶ ᾖδον, καὶ ἐχόρευον, ὁπότε οἱ πολέμιοι ὄψεσθαι αὐτοὺς ἔμελλον. Hoc utique eò conſilio patrabant barbaræ gentes, ut ſe victores oſtentando ſuis animum adderent, hoſtibus contra terrorem incuterent.

[2] Νόμῳ τινὶ ᾄδοντες.] Suid. et Phavor. Νόμος, ὁ κιθαρῳδικὸς τρόπος τῆς μελῳδίας, ἁρμονίαν ἔχων τακτὴν, καὶ ῥυθμὸν ὡρισμένον. Adde p. 326. not. 1. et J. Poll. lib. iv. ſegm. 65. et 78.

[3] Ἐλθόντες] MS. Eton. ἐξελθόντες. Sed nil mutandum: cum ſimplex etiam *proficiſcendi* gaudeat ſignificatione, uti quidem monuimus Κύρ. Παιδ. p. 420. not. 2.

[4] Ἐν τῇ στρατείᾳ.] MS. Eton. atque editi plerique ἐν τῇ στρατιᾷ. Omnino male. Hanc autem vocis receptæ locum alias etiam occupaſſe notavimus Κύρ. Παιδ. p. 378. not. 1.

[5] Ἀθυμήσητε] MSS. Eton. Guelf. marg. Steph. et edd. vett. dant θαυμάσητε, alii ἀθυμήσετε. Edit. Steph. ſcripturam, quam comprobant MSS. Par. Brod. et Amaſæi, libens recepi.

[6] Ἔστι γὰρ ὅ, τι καὶ &c.] Eodem modo loquitur Æſchin. Dial. ii. ſect. 24. ἔστιν ὅ, τι ἂν πλουσιώτερος νομίζοιτο εἶναι διὰ τοῦτο; Idem mox infra ſect. 25. ſine interrogatione: οὐ γάρ ἐστιν ὅ, τι ἂν αὐτοῦ ἐκκομισαίμεθα ὅσων &c. Ducem autem ſe prudentem ſimul et ſtrenuum præbet hic Xenophon, cum malis adeo non cedendum, ut in iis uſum aliquem ineſſe ſtatuat. Onoſand. Στρατηγ. cap. 13. Ὅτ' ἂν δέ τις ἐμπέσῃ δυσθυμία στρατεύμασι

C. IV. "ται. Πρῶτον μὲν γὰρ ἐπίστασθε ὅτι οἱ μέλλοντες [b]ἡμῖν ἡγεῖσθαι, τῷ ὄντι πολέμιοί εἰσιν οἷσπερ καὶ ἡμᾶς ἀνάγκη· ἔπειτα δὲ [1]τῶν Ἑλλήνων οἱ ἀφροντιστήσαντες τῆς [c]σὺν ἡμῖν τάξεως, καὶ [d]ἡγησάμενοι ἱκανοὶ εἶναι [e]σὺν τοῖς βαρβάροις [2]ταυτὰ πράττειν, [f]ἅπερ σὺν ἡμῖν, δίκην δεδώκασιν· ὥστε αὖθις ἧττον τῆς ἡμετέρας τάξεως ἀπολείψονται. Ἀλλ' ὑμᾶς δεῖ [3]παρασκευάσασθαι, ὅπως καὶ τοῖς φίλοις οὖσι τῶν βαρβάρων δόξετε κρείττους αὐτῶν εἶναι, καὶ τοῖς πολεμίοις δηλώσετε, ὅτι οὐχ ὁμοίοις ἀνδράσι μαχοῦνται νῦν τε καὶ ὅτε τοῖς ἀτάκτοις ἐμάχοντο."

11 Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν [g]οὕτως [4]διέμειναν· τῇ δ' ὑστεραίᾳ θύσαντες, ἐπεὶ [h]ἐκαλλιέρησαν, ἀριστήσαντες, ὀρθίους τοὺς λόχους ποιησάμενοι, καὶ τοὺς βαρβάρους ἐπὶ τὸ εὐώνυμον κατὰ ταυτὰ ταξάμενοι, ἐπορεύοντο, τοὺς τοξότας μεταξὺ τῶν λόχων ὀρθίων [5]ὄντων ἔχοντες, ὑπολειπομένους

[b] ἡμῖν ἡγεῖσθαι] ὑμῖν ἡγήσεσθαι MS. Eton. [c] σὺν ἡμῖν] ξὺν ἡμῖν MS. Par. [d] ἡγησάμενοι ἱκανοὶ] ἱκανοὶ ἡγησάμενοι MS. Guelf. [e] σὺν τοῖς] ξὺν τοῖς MS. Par. [f] ἅπερ σὺν ἡμῖν] ἅπερ ὑμῖν MS. Par. [g] οὕτως διέμειναν] οὕτως ἔμειναν MS. Eton. [h] ἐκαλλιέρησαν] ἐκαλλιερήσαντο MS. Eton.

καὶ φόβος—ὁ στρατηγὸς τότε μάλιστα τοῖς στρατιώταις ἱλαρὸς, καὶ γεγηθὼς, καὶ ἀκατάπληκτος φαίνεσθαι.

[1] Τῶν Ἑλλήνων οἱ ἀφροντιστήσαντες] Adi p. 266. not. 5. Porro in MSto Eton. legitur ἔπειτα δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων οἱ ἀμελήσαντες &c. In MS. Par. etiam et marg. Steph. apparet ἀμελήσαντες. De particula inlata non laboro: at glossam sapit participium. Phavor. Ἀφροντιστήσας, ἀμεριμνήσας ἢ ἀμελήσας.

[2] Ταυτὰ] Edd. vett. MSS. Guelf. et Eton. ταῦτα. At Stephano recepta merito probata est scriptura.

[3] Παρασκευάσασθαι, ὅπως—δόξετε &c.] MS. Eton. dat παρασκευάζεσθαι, ὅπως—In eodem MSto necnon et in MS. Par. est δόξητε—δηλώσητε &c. Mihi quidem placet vulgata scriptura. Phavor. Ὅπως, ὅτε λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ ἵνα, εἰς ὑποτακτικὸν ἀποδίδοται, ὅταν ᾖ τὸ πρᾶγμα ὁμολογούμενον, ὅταν ᾖ ἐπαμφοτερίζον, εἰς εὐκτικὸν ἀποδίδοται· ὅτε δὲ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ πῶς, ἐπὶ παραγγελίας, πρὸς μέλλοντα ὁριστικόν.

[4] Διέμειναν] Vide p. 261. not. 8.

[5] Ὄντων—ὑπολειπομένους] Vox

δὲ μικρὸν [i] τοῦ στόματος τῶν ὁπλιτῶν. Ἦσαν γὰρ [1] τῶν C. IV.
πολεμίων οἱ εὔζωνοι, οἳ κατατρέχοντες τοῖς λίθοις ἔβαλ- 12
λον. [k] Τούτους οὖν ἀνέστελλον οἱ τοξόται καὶ [l] οἱ πελτασταί· [2] οἱ δ᾽ ἄλλοι βάδην ἐπορεύοντο, πρῶτον μὲν [3] ἐπὶ τὸ χωρίον, ἀφ᾽ οὗ τῇ προτεραίᾳ οἱ βάρβαροι ἐτράπησαν, καὶ οἱ σὺν αὐτοῖς. Ἐνταῦθα γὰρ οἱ πολέμιοι ἦσαν ἀντιτεταγμένοι.
Τοὺς μὲν οὖν πελταστὰς ἐδέξαντο οἱ βάρβαροι, καὶ ἐμά- 13
χοντο· ἐπεὶ δ᾽ ἐγγὺς [m] ἦσαν οἱ ὁπλῖται, ἐτράποντο. Καὶ [n] οἱ μὲν πελτασταὶ εὐθὺς εἵποντο, διώκοντες ἄνω πρὸς τὴν
[o] μητρόπολιν· οἱ δὲ ὁπλῖται ἐν τάξει εἵποντο. Ἐπεὶ δ᾽ 14
ἄνω ἦσαν πρὸς ταῖς [p] τῆς μητροπόλεως οἰκίαις, ἐνταῦθα δὴ οἱ πολέμιοι ὁμοῦ δὴ πάντες γενόμενοι [4] ἐμάχοντο, καὶ

[i] τοῦ στόματος] τομωτάτους MS. Par. [k] τούτους οὖν] οὖν abest ab MS. Eton. [l] οἱ πελτασταὶ] οἱ abest ab MS. Eton. [m] ἦσαν οἱ ὁπλῖται] ἦσαν οἱ πολέμιοι MS. Eton. [n] οἱ μὲν πελτασταὶ εὐθὺς] εὐθὺς οἱ πελτασταὶ MS. Eton. [o] μητρόπολιν] πόλιν MS. Eton. [p] τῆς μητροπόλεως] τῆς deest in MS. Eton.

prior in MSS. Eton. et Par. deest: alterius vice Muretus reponit ὑπολειπομένου. Sed Atticorum more πλεονάζειν videtur ὄντων, cui similia exempla suppeditat Steph. Append. ad Al. Scripta de Dial. Att. p. 77. et seq. Cæterum, de cohortibus ita dispositis vide p. 333. not. 3. Nec minus commode procedet oratio, si retineas ὑπολειπομένους, ut referatur ad τοξότας, quam si rescribas ὑπολειπομένου, quod στόματος respiciat oportet.

[1] Τῶν πολεμίων οἱ εὔζωνοι, οἳ &c.] A MSto Eton. abest οἳ post εὔζωνοι: quam cum voculam in aliis etiam codicibus desiderari vidisset Stephanus, eam quidem delendam, et articulum οἱ, ante εὔζωνοι, in οἳ mutandum censuit.

[2] Οἱ δ᾽ ἄλλοι] Scil. ὁπλῖται.

[3] Ἐπὶ τὸ χωρίον, ἀφ᾽ οὗ &c.] Vide p. 376.

[4] Ἐμάχοντο, καὶ ἐξηκόντιζον &c.] MS. Guelf. dat ἐμάχοντο, καὶ ἠκόντιζον &c. MS. Eton. atque editi veteres ἐμάχοντο τοῖς παλτοῖς &c. καὶ ἐξηκόντιζον prorsus omissis; quibus etiam Steph. asteriscum, notam utique vocum suspectarum, adposuit. Sed locum hunc, per me licet, teneant. Similiter Noster Hist. Gr. lib. iv. paulo ultra med. καὶ τοῖς δόρασιν ἐξακοντίζοντες, &c. Paltum quid sit docebit Index Etym. Κύρ. Παιδ. adjectus.

C. IV. ἐξηκόντιζον τοῖς παλτοῖς· καὶ [1] ἄλλα [q] δόρατα ἔχοντες παχέα, μακρὰ, ὅσα ἀνὴρ φέροι μόλις, τούτοις ἐπειρῶντο ἀμύνεσθαι ἐκ χειρός.

15 Ἐπεὶ δὲ οὐχ ὑφίεντο οἱ Ἕλληνες, ἀλλ' [2] ὁμόσε ἐχώρουν, ἔφυγον οἱ βάρβαροι, καὶ [3] ἐντεῦθεν ἅπαντες [r] ἔλιπον τὸ χωρίον. Ὁ δὲ βασιλεὺς αὐτῶν, [4] ὁ ἐν τῷ μόσυνι [5] τῷ ἐπ' ἄκρου ᾠκοδομημένῳ, (ὃν τρέφουσι πάντες κοινῇ αὐτοῦ μένοντα καὶ φυλάττοντα) οὐκ ἤθελεν ἐξελθεῖν, οὐδὲ οἱ ἐν τῷ [6] προτέρῳ αἱρεθέντι χωρίῳ· ἀλλ' αὐτοῦ σὺν τοῖς

[q] δόρατα] δόρα Junt. et MS. Guelf. a manu prima. [r] ἔλιπον] λιπόντες Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Ἄλλα δόρατα ἔχοντες &c.] Sic passim Noster verborum ordinem sonumque ad rei exponendæ naturam exigit. Viri certe iniquum hastæ ingentis pondus ægre sustinentis labor hic pulchre depictus est, et quasi ob oculos positus—ὅσα ἀνὴρ φέροι μόλις. Adde p. 342. not. 1. et de μόλις p. 360. not. 3.

[2] Ὁμόσε ἐχώρουν,] Confer p. 230. not. 4.

[3] Ἐντεῦθεν] Lexic. G. L. vetus exponit, *Hinc, exin.* Hesych. Ἐντεῦθεν, ἔνθεν, ἐκ τούτου. Ad hunc locum adposite et clarius quidem Phavor. Ἐντεῦθεν, παρ' αὐτὰ, i. e. *confestim, protinus.* Quo sensu supra sæpe venit.

[4] Ὁ ἐν τῷ μόσυνι &c.] Etymol. M. auctor: Μόσυν, σημαίνει τὴν ξυλίνην οἰκίαν. Hesych. et Phavor. Μόσσυν, πύργος. Duplici utique σ nonnunquam exarata est vox. Dionys. Perieg. ver. 766.

—καὶ οἳ μόσσυνας ἔχουσι
Δουρατέους.

Ad hæc Eustath. Ὅτι τοὺς Μοσσυνοίκους περιφράζων ἢ ἐτυμολογῶν ὁ Διονύσιος, λέγει μόσυνας ἔχειν δουρατέους, ἤγουν ξυλίνους. Adde p. 370. not. 4. et Dionys. Hal. A. R. lib. i. cap. 26.

[5] Τῷ ἐπ' ἄκρου &c.] Quod supra p. 376. Nostro τὸ ἀκρότατον τῶν Μοσσυνοίκων dicitur. Diodor. Sic. lib. xiv. p. 260. Ἦν δὲ τὸ χωρίον τοῦτο μητρόπολις τῶν ἄλλων ἐρυμάτων, ἐν ᾧ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν κατῴκει, τὸν ὑψηλότατον τόπον ἔχων. Ἔθος δ' ἔχει πάτριον μένειν ἐν αὐτῷ τὸν πάντα βίον, κἀκεῖθεν διαδοῦναι τοῖς ὄχλοις τὰ προστάγματα. Excerp. Nic. Damasc. p. 517. leguntur hæc: Μόσυνοι τὸν ἑαυτῶν βασιλέα τρέφουσιν ἐν πύργῳ κατάκλειστον. Apoll. Rhod. lib. ii. ver. 1028. et seq.

Αὐτὰρ ἐν ὑψίστῳ βασιλεὺς μόσσυνι θαάσσων
Ἰθείας πολέεσσι δίκας λαοῖσι δικάζει,
Σχέτλιος· &c.

[6] Προτέρῳ] MSS. Eton. Par.

[1] μοσσύνοις κατεκαύθησαν. Οἱ δ᾽ Ἕλληνες διαρπάζοντες C. IV.
[s] τὸ χωρίον, εὕρισκον [2] θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων 16
[3] νενημένων πατρίους [t] περυσινῶν, ὡς ἔφασαν οἱ Μοσσύνοικοι·
τὸν δὲ νέον σῖτον σὺν τῇ καλάμῃ ἀποκείμενον· ἦσαν δὲ [4] ζειαὶ

[s] τὸ χωρίον] τὰ χωρία MS. Eton. [t] περυσινῶν abest ab MSS. Par. Eton. et Guelf. sed in hujus margine additum legitur.

et marg. Steph. πρότερον. Sed sæpissime adjectiva pro adverbiis, tam apud Græcos quam apud Latinos, poni notissimum est. Videsis p. 334. not. 4.

[1] Μοσύνοις] MSS. Eton. et Par. Μοσσυνοίκοις. Vulgata forsan scriptura librario minus erat probata, quod ex μόσυν, υνος &c. juxta regulas grammaticas, μόσυσι, non μοσύνοις, deductum oportuit. Sed haud pauca reperiuntur nomina, quorum ex diversis declinationibus formantur casus: exemplorum copiam vulgus Grammaticorum suppeditabit.

[2] Θησαυροὺς] Tam de *copia*, quam de *receptaculo*, rerum quarumcunque adhibetur vox; præcipue tamen et proprie de rebus pretiosis, quas congerere amant homines et recondere. Aristoph. Ὀρνιθ. ver. 600. et seq.

Τοὺς θησαυρούς τ᾽ αὐτοῖς δείξουσ᾽,
οὓς οἱ πρότεροι κατέθεντο,
Τῶν ἀργυρίων·—
Οὐδεὶς εἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμὸν,
πλὴν &c.

De *thecâ*, ubi res pretiosæ adservantur, Philostr. de vita Apollon. lib. i. cap. 39. ἀνοίξας τοὺς θησαυροὺς, ἐδείκνυε &c. dixit, eadem plane usus phrasi, quæ Matt. ii. 11. reperitur. J. Poll. lib. ix. segm. 44. καὶ θησαυροὶ καὶ ταμιεῖα, ἵνα τὰ χρήματα καὶ οἱ πυροί. Etiam de *malis* Euripid. Ion. ver. 923.

—μέγας θησαυρὸς ὡς ἀνοίγνυται
Κακῶν, ἐφ᾽ οἷσι &c.

Similiter Latinis usurpatur *thesaurus*. Confer Rom. ii. 5. et quæ ibi notavit Cl. Wolfius: Adag. Erasmi p. 377. Ælian. V. H. lib. i. cap. 12.

[3] Νενημένων &c.] MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. habent νενεμημένων. Male. Inter versus MS. Guelf. notatum est νεννημένων: sed vera est lectio Steph. quæ confirmatur ab MS. Par. Suid. Νενημένην—σεσωρευμένην. Ξενοφῶν· Εὕροις γὰρ θησαυροὺς ἐν ταῖς οἰκίαις ἄρτων νενημένων περυσινῶν. Quæ ex hoc loco corrigenda sunt et supplenda verba. Hesych. et Phavor. Νενημένων, συγκειμένων· Νένηται, πεπλήρωται, σωρεύεται. Etymol. M. Νῶ, ῥῆμα, δηλοῖ τὸ σωρεύω· οὗ ὁ παρακείμενος νένηκα, νένημαι.

[4] Ζειαὶ] Hesych. Ζειά, οἱ μὲν, σίτου εἶδος, οἱ δὲ, τὰς ὀλύρας. Phavorino est εἶδος κριθῆς. Plin. N. H. lib. xviii. cap. 8. *Frumenti genera non eadem ubique: nec ubi eadem sunt, iisdem nominibus— Ægypto autem ac Syriæ, Cili-*

C. IV. αἱ πλεῖϛαι. [1]Καὶ δελφίνων τεμάχη ἐν [u]ἀμφορεῦσιν εὑρίσκετο τεταριχευμένα, καὶ ϛέαρ ἐν τεύχεσι τῶν δελφίνων, ᾧ ἐχρῶντο οἱ Μοσσύνοικοι, καθάπερ οἱ Ἕλληνες τῷ ἐλαίῳ. [2]Κάρυα δὲ ἐπὶ τῶν [x]ἀνωγαίων[3] ἦν πολλὰ τὰ πλατέα, οὐκ ἔχοντα [4]διαφυὴν οὐδεμίαν. [5]Τούτοις καὶ πλεῖϛον

[u] ἀμφορεῦσιν] ἀμφιφορεῦσιν MS. Guelf. [x] ἀνωγαίων] ἀνοκαίων Junt. et MS. Guelf.

ciæque et Aſiæ, ac Græciæ peculiares, zea, olyra, tiphe. ubi vide Cl. Hard. not. 3.

[1] Καὶ δελφίνων τεμάχη] Phavor. Τέμαχος κρέως, ἢ ἄρτου, ἢ πλακοῦντος οὐκ εἴποις, ἀλλὰ τόμος· τὸ γὰρ τέμαχος μόνον ἐπὶ ἰχθύων. Ἀριϛοφάνης ἐν Πλούτῳ ver. 895. Πολὺ χρῆμα τεμαχῶν, καὶ κρεῶν ὠπτημένων· διὰ γὰρ τοῦ εἰπεῖν, καὶ κρεῶν, ἐδήλωσεν ὅτι τὸ τεμαχῶν ἐπὶ ἰχθύων λέγει. Καὶ τεμάχη, τὰ κόμματα τῶν ἰχθύων—Scholiaſt. ad Ariſtoph. Νεφ. ver. 338. ἐπὶ ἰχθύων τὸ τέμαχος, καὶ ἐπὶ πλακοῦντος· ἐπὶ δὲ κρεῶν οὐκέτι. Conf. eund. ad Ἱππ. ver. 283. Ad hæc exigenda videntur, quæ Suidas ſcripſit in v. Τεμάχη.

[2] Κάρυα δ' ἐπὶ τῶν &c.] J. Poll. lib. i. ſegm. 232. κάρυα τὰ οὐκ ἔχοντα διαφυήν· εἴη δ' ἂν ταῦτα τὰ λεπτοκάρυα, ἢ μᾶλλον τὰ καϛάνια ὀνομαζόμενα· φησὶ γὰρ περὶ αὐτῶν Ξενοφῶν &c. infra mox citanda. Salmaſ. Plinian. exercit. p. 425. Κάρυα πλατέα *ſunt caſtaneæ, quæ ſitu ac facie planæ ſunt, non prorſus rotundæ; ſed amygdalæ etiam planæ, et aliquanto etiam planiores quam caſtaneæ. Ideo Xenophon, ut diſtingueret, addidit,* οὐκ ἔχοντα διαφυὴν μηδεμίαν: *nam amygdalæ ab uno latere ſpeciem quandam* διαφυῆς *præferunt; caſtaneæ ac minutæ nuces, omnino nullam.* Suid. et Phavor. Καρύα· τὸ δένδρον· κάρυα δὲ, ὁ καρπός.

[3] Ἀνωγαίων] Phavor. Ἀνώγαιον, τὸ οἴκημα,—διὰ διφθόγγου καὶ μικροῦ. Repone, καὶ ο μικροῦ. Hanc vocis ſcripturam Lexica alia non agnoſcunt. Suidas exhibet Ἀνώγεον, ἀνώγειον, ἀνώγεων, ἀνάγαιον. Etymol. M. τὸ ἄνω τῆς γῆς ὄν, ἀνάγαιον.

[4] Διαφυὴν] In Conſtant. Lexic. deeſt hæc vox. Quidam libri διαφυγὴν peſſime repræſentant.

[5] Τούτοις καὶ πλεῖϛον &c.] Sic legendum ſtatuit Leuncl. ut ad τούτοις ſubaudiatur καρύοις. Prius legebatur, τούτῳ καὶ πλείϛῳ σίτῳ ἐχρῶντο &c. *Vitii origo,* pergit idem vir doctus, *ex abbreviatura, in* πλεῖϛον σίτῳ *amiſſum* ὡς, *propter ſimilitudinem cum ultimis et primis literis in horum utroque.* MS. autem Eton. et hinc Zeun. dant τούτων καὶ πλείϛῳ σίτῳ ἐχρῶντο, ἕψοντες, καὶ ἄρτους ὀπτῶντες: quam ſi quis lectionem recipiendam putet, intelligendum erit, ex elixis caſtaneis panes ab iis fuiſſe toſtos. At non temere ſuſpicatus eſt Leunclav.

ὡς σίτῳ ἐχρῶντο, ἕψοντες. Οἶνος δ' εὑρίσκετο, ὃς ἄκρατος μὲν, ὀξὺς ἐφαίνετο εἶναι ὑπὸ τῆς αὐστηρότητος· κερασθεὶς δὲ, εὐώδης τε καὶ ἡδύς. C. IV.

Οἱ μὲν δὴ Ἕλληνες ἀριστήσαντες ἐνταῦθα, ἐπορεύοντο 17
[y]εἰς τὸ πρόσω, παραδόντες τὸ χωρίον τοῖς συμμαχήσασι τῶν Μοσσυνοίκων. Ὁπόσα δὲ καὶ ἄλλα παρῄεσαν χωρία τῶν σὺν τοῖς πολεμίοις ὄντων, τὰ εὐπροσοδώτατα οἱ μὲν [1]ἔλειπον, οἱ δὲ ἑκόντες προσεχώρουν. Τὰ δὲ πλεῖστα τοιάδ' ἦν τῶν [2]χωρίων· Ἀπεῖχον [z]ἀλλήλων αἱ πόλεις στάδια ὀγδοήκοντα, [3]αἱ δὲ πλεῖον, αἱ δὲ μεῖον· ἀναβοώντων δὲ ἀλλήλων [4]συνήκουον εἰς τὴν ἑτέραν ἐκ τῆς ἑτέρας πόλεως. Οὕτως ὑψηλή τε καὶ κοίλη ἡ χώρα ἦν. Ἐπεὶ 18
δὲ πορευόμενοι [5]ἐν τοῖς Φιλίοις ἦσαν, [6]ἐπεδείκνυσαν αὐ-

[y] εἰς τὸ πρόσω] τοῦ πρόσω Edd. vett. et MS. Guelf. [z] ἀλλήλων αἱ πόλεις] καὶ πόλεις ἀπ' ἀλλήλων MS. Eton.

in hac lectione reperiri scholiolum quoddam, quo σίτου vox, alioqui panem sæpe significans, per ἄρτους declaretur, una cum usus modo, qui expressus est in ὀπτῶντες. MSS. tamen Par. Guelf. et marg. Steph. exhibent ἕψοντες καὶ ἄρτους ὀπτῶντες.

[1] Ἔλειπον,] MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. ἔλιπον. Sed vulgatam scripturam postulat simul et confirmat προσεχώρουν, quod statim legitur. Similem errorem sublatum videre est p. 302. not. 1.

[2] Χωρίων·—πόλεις] Sic fere pro χωρίον, quod Pausan. adhibet lib. viii. cap. 13. extremo, infra ejusd. lib. cap. 23. legitur πόλισμα.

[3] Αἱ δὲ &c.] Respice p. 86. not. 3.

[4] Συνήκουον] In lexicis sine auctore reperitur.

[5] Ἐν τοῖς φιλίοις] MS. Eton. οἱ ἐν τοῖς φίλοις ὄντες, &c. et rectius ita scribi putavit Steph. Sed retinenda mihi quidem videtur vulgata scriptura, et intelligenda χωρίοις. Cujus vocis ellipsin indicavimus p. 194. not. 1. Nisi mavis ἀνθρώποις, cui substantivo adjectivum illud tribuit Noster infra,—καὶ πρὸς ἀνθρώπων, καὶ φιλίων καὶ πολεμίων, καὶ &c. Cæterum, pro φιλίοις invenitur φίλοις etiam in Junt. MSS. Par. Guelf. et marg. Steph. unde Zeun. lectionem hanc recepit.

[6] Ἐπεδείκνυσαν] Vide p. 376. not. 4.

C. IV. τοῖς παῖδας [1]τῶν εὐδαιμόνων σιτέυτὰς, τεθραμμένους καρύοις ἑφθοῖς, ἁπαλοὺς καὶ λευκοὺς σφόδρα, καὶ οὐ [a]πολλοῦ δέοντας ἴσους τὸ πλάτος καὶ τὸ μῆκος εἶναι· [2]ποικίλους δὲ τὰ νῶτα, καὶ τὰ ἔμπροσθεν πάντα [3]ἐστιγμένους [b]ἀνθέμιον. [4]Ἐζήτουν δὲ καὶ ταῖς ἑταίραις, αἷς ἦγον οἱ Ἕλληνες, ἐμ-

[a] πολλοῦ] πολὺ MS. Eton. [b] ἀνθέμιον] ἀνθέμια mavult Larcherus.

[1] Τῶν εὐδαιμόνων σιτευτοὺς, &c.] Suid. Εὐδαίμων· ὁ πλούσιος. Sic Latinis usurpatur *beatus*. Vocem eandem de urbibus πλοῦτον ἐχούσαις passim adhibet Noster; videsis p. 35. not. 2. J. Poll. lib. i. segm. 233. Φησὶ γὰρ περὶ αὐτῶν (καρύων) Ξενοφῶν, Παῖδας σεσιτευμένους καρύοις ἑφθοῖς. Idem adcuratius locum hunc citat, lib. vi. segm. 36. Παῖδας σιτευτοὺς Ξενοφῶν ἔφη. Diodor. lib. xiv. p. 260. τοὺς δὲ παῖδας τῶν πλουσιωτάτων τρέφεσθαι καρύοις ἑφθοῖς. Adde p. 400.

[2] Ποικίλους δὲ τὰ νῶτα, &c.] Diodor. Sic. ibid. ἅπαντας δ' ἐκ παιδὸς στίγμασι τόν τε νῶτον καὶ τὰ στήθη καταπεποικίλθαι. Plin. N. H. lib. vi. cap. 4. *Mossyni notis signantes corpora*. P. Mela lib. i. cap. 19. *Mossyni—notis corpus omne persignant—*. Similiter fere de Thracibus Herodot. lib. v. cap. 6. Καὶ τὸ μὲν ἐστίχθαι, εὐγενὲς κέκριται.

[3] Ἐστιγμένους ἀνθέμιον.] In MSto Eton. vox prior deest: quam tamen legisse Diodorus loco citato videtur, et recte libri cæteri præstant. Hesych. Ἀνθέμιον, τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον, ἢ γραμμή τις ἑλικοειδὴς ἦν ἐν τοῖς κίοσι. Suid. Ἀνθέμιον, τὸ ἐκλεκτὸν χρυσίον. In utroque, pro ἐκλεκτὸν, legendum ἤλεκτρον censet Salmas. Plin. exercit. p. 761. Invenitur etiam in versione τῶν ο' Eccles. xii. 6. ἀνθέμιον τοῦ χρυσίου: fere ut ἄνθεμα χρυσοῦ dixit Pindar. Olymp. ii. ver. 131. Apud Theophr. lib. i. cap. 22. plantæ nomen est: quæ Plinio N. H. lib. xxvi. cap. 8. forsan est *anthemum*. Huc respexit Amas. quippe qui locum ita vertit, *pectora anthemii flore picta crebrisque notis distincta erant*. Mihi tum τὸ τῆς χρόας ἀνθηρὸν, tum κόσμος inde corpori adlatus hac voce, adverbialiter posita, denotari videtur: ἄνθος enim, unde deducta est, interdum valet χρῶμα, et id omne, quod in suo genere ornatum est et præstans, significat. Cæterum, Leunclav. vertit, *anterioribus partibus universis pictura florida distinctis*. Haud ita dissimilem apud Britannos corpora inficiendi morem invaluisse docet Cæsar de B. G. lib. v. cap. 14. ubi vide quæ viri eruditi notarunt.

[4] Ἐζήτουν δὲ καὶ &c.] Diodor. Sic. loco supra modo cit. Βαρβαρώτατον δ' ἔφασαν οἱ στρατιῶται τοῦτο διεληλυθέναι τὸ ἔθνος, καὶ ταῖς μὲν γυναιξὶν αὐτοὺς πλησιάζειν ἁπάντων ὁρώντων. Apollon. Rhod. lib. ii. ver. 1025.

φανῶς συγγίνεσθαι· νόμος γὰρ ἦν σφίσιν οὗτος. Λευκοὶ C. IV.
δὲ πάντες οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες. [1]Τούτους ἔλεγον οἱ 19
στρατευσάμενοι βαρβαρωτάτους διελθεῖν, καὶ πλεῖστον τῶν Ἑλληνικῶν νόμων κεχωρισμένους. Ἔν τε γὰρ ὄχλῳ ὄντες, ἐποίουν ἅπερ ἄνθρωποι ἐν ἐρημίᾳ ποιήσειαν, [c]ἄλλως δὲ οὐκ ἂν τολμῷεν· μόνοι τε ὄντες ὅμοια ἔπραττον, ἅπερ ἂν [2]μετ' ἄλλων ὄντες· [d]διελέγοντό τε ἑαυτοῖς, [3]καὶ ἐγέλων ἐφ' ἑαυτοῖς, καὶ ὠρχοῦντο ἐφιστάμενοι ὅπου [e]τύχοιεν, ὥσπερ [f]ἄλλοις [4]ἐπιδεικνύμενοι.

[c] ἄλλως δὲ οὐκ ἂν τολμῷεν] Absunt hæc ab MS. Eton. Pro ἄλλως est ἄλλοι in Junt. et MS. Guelf. sed ἄλλοθι in Castal. [d] διελέγοντό τε] διελέγοντο γὰρ Zeunii conject. [e] τύχοιεν] τυγχάνοιεν MS. Eton. [f] ἄλλοις] ἄλλους Edd. vett. et MS. Guelf.

Οὐδ' εὐνῆς αἰδὼς ἐπιδήμιος, ἀλλὰ σύες ὣς
Φορβάδες, οὐδ' ἠβαιὸν ἀτυζόμενοι παρεόντας,
Μίσγονται χαμάδις ξυνῇ φιλότητι γυναικῶν.

Pompon. Mela lib. i. cap. 19. *propatulo vescuntur, promiscue concumbunt et palam.*

[1] Τούτους ἔλεγον οἱ &c.] Confer ex Diodoro modo adlata. Apollon. lib. ii. ver. 1020. et seq.

Ἀλλοίη δὲ δίκη καὶ θέσμια τοῖσι τέτυκται.
Ὅσσα μὲν ἀμφαδίην ῥέζειν θέμις, ἢ ἐνὶ δήμῳ
Ἢ ἀγορῇ, τάδε πάντα δόμοις ἔνι μηχανόωνται·
Ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροις πεπονήμεθα, κεῖνα θύραζε
Ἀψεγέως μέσσῃσιν ἐνὶ ῥέζουσιν ἀγυιαῖς.

Scymn. Fragm. ver. 162.

—οἱ λεγόμενοι Μοσυνοικοὶ
Τοῖς ἔθεσι καὶ νόμοις καὶ ἔργοις βαρβαρικοῖς·
Φασὶ γὰρ ἐν ξυλίνοισιν ὑψηλοῖς τ' ἄγαν
Πύργοις ἐνοικεῖν πάντας, ἐν φανερῷ δ' ἀεὶ
Ἕκαστα πράττειν.——

Arrian. in Peripl. p. 12. edit. Oxon.—Μοσυνοικοὶ, ἔθεσιν ὠμοῖς, ἔργοις βαρβαρικοῖς. Adde Strab. lib. xii. p. 825.

[2] Μετ' ἄλλων ὄντες·] MSS. Eton. Par. et marg. Steph. μετ' ἀλλήλων ἰόντες. Editi plerique etiam habent ἰόντες: quibus nonnihil favet Eustath. ad Dionys. ver. 766. Is enim sic locum hunc exscripsit: ἐν ὄχλῳ μὴ ποιοῦντες, ἅπερ ἄν τινες ἐν ἐρημίᾳ ποιήσειαν· ἐν δὲ τῷ ἰέναι μόνοι, πράττοντες ἅπερ ἂν μετ' ἀλλήλων ἰόντες. Sed cum Noster bis paulo supra scripsit ἐν ὄχλῳ ὄντες, et μόνοι ὄντες, malim cum Leunclavio idem hic quoque participium retinere.

[3] Καὶ ἐγέλων ἐφ' ἑαυτοῖς,] Noster Κύρ. Παιδ. p. 36. dixit, ἐφ' ἑαυτοῦ ἐγέλα, sensu alio.

[4] Ἐπιδεικνύμενοι.] Similiter

C. V. Διὰ ταύτης τῆς χώρας οἱ Ἕλληνες, διά τε τῆς πολεμίας καὶ τῆς φιλίας, ἐπορεύθησαν [g] ὀκτὼ σταθμοὺς· καὶ ἀφικνοῦνται [1] εἰς Χάλυβας. Οὗτοι [h] ὀλίγοι ἦσαν, καὶ ὑπήκοοι τῶν Μοσσυνοίκων· [2] καὶ ὁ βίος ἦν τοῖς πλείστοις [3] αὐτῶν ἀπὸ σιδηρείας. Ἐντεῦθεν ἀφικνοῦνται εἰς Τιβαρηνούς.
2 Ἡ δὲ τῶν Τιβαρηνῶν [4] χώρα πολὺ ἦν πεδινωτέρα, καὶ χωρία εἶχεν ἐπὶ θαλάττῃ ἧττον ἐρυμνά. Καὶ οἱ [i] στρατηγοὶ ἔχρῃζον πρὸς τὰ χωρία προσβάλλειν, καὶ τὴν στρατιὰν [k] ὀνηθῆναί τι· καὶ τὰ ξένια, [5] ἃ ἧκε παρὰ τῶν

[g] ὀκτὼ σταθμοὺς] αὐτοὺς τοὺς σταθμοὺς MS. Eton. [h] ὀλίγοι ἦσαν] ὀλίγοι ὄντες ἦσαν MS. Eton. [i] στρατηγοὶ] στρατιῶται Marg. Steph. [k] ὀνηθῆναι] ὠνηθῆναι Edd. vett. et MS. Guelf.

adhibuit ἐπιδείκνυσθαι p. 97. ubi vide not. 3.

[1] Εἰς Χάλυβας.] De quibus simul et iis, quos p. 325. memorat, agitur in Dissertat. operi præmissa.

[2] Καὶ ὁ βίος ἦν &c.] Dionys. ver. 768. et seq.

Τοῖς δ' ἔπι καὶ Χάλυβες στυφελὴν καὶ ἀπηνέα γαῖαν
Ναίουσιν, μογεροῦ δεδαηκότες ἔργα σιδήρου·
Οἵ ῥα βαρυγδούποισιν ἐπ' ἄκμοσιν ἑστηῶτες,
Οὔποτε παύονται καμάτου καὶ ὀϊζύος αἰνῆς.

Apollon. lib. ii. ver. 1005. et seq.

—οὐδὲ μὲν οἵγε
Ποίμνας ἐρσήεντι νομῷ ἔνι ποιμαίνουσιν·
Ἀλλὰ σιδηροφόρον στυφελὴν χθόνα γατομέοντες,
Ὦνον ἀμείβονται βιοτήσιον· οὐδέ ποτέ σφιν
Ἠὼς ἀντέλλει καμάτων ἄτερ, ἀλλὰ κελαινῇ
Λιγνύϊ καὶ καπνῷ κάματον βαρὺν ὀτλεύουσι.

Adde ejusd. lib. ver. 374. et seq. Valer. Flac. lib. iv. ver. 610. et seq.

—*sævissima quanquam*
Gens Chalybum; duris patiens cui cultus in arvis,
Et tonat adflicta semper domus ignea massa.

Adde ejusd. lib. v. ver. 141. et seq. Amm. Marcell. lib. xxii. cap. 8.—*et Chalybes, per quos erutum et domitum est primitus ferrum.* Ab his durissimum ferri genus chalybs dictum.

[3] Αὐτῶν ἀπὸ σιδηρείας.] Prima vox in MSto Eton. male deest. Reliqui libri et Eustath. ad Dionys. ver. 767. eam retinent: καὶ τὸν βίον (hujus verba legis) αὐτῶν τοῖς πλείστοις ἀπὸ σιδηρείας. Cæterum cum σιδηρείας intellige τέχνης.

[4] Χώρα πολὺ ἦν πεδινωτέρα,] Scil. *quam ii, per quos antea iter fecerant.*

[5] Ἃ ἧκε &c.] Sic fere supra

Τιβαρηνῶν, οὐκ ἐδέχοντο, ἀλλ' ἐπιμεῖναι κελεύσαντες [l]ἔστε C. V.
βουλεύσαιντο, ἐθύοντο. [1]Καὶ πολλὰ καταθυσάντων, τέλος 3
ἀπεδείξαντο οἱ μάντεις πάντες γνώμην, ὅτι οὐδαμῇ [m]προσίεντο οἱ θεοὶ τὸν πόλεμον. [2]Ἐντεῦθεν δὴ τὰ ξένια ἐδέξαντο, καὶ ὡς διὰ φιλίας πορευόμενοι δύο ἡμέρας, ἀφίκοντο εἰς Κοτύωρα, [3]πόλιν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἀποίκους, [n]οἰκοῦντας ἐν τῇ Τιβαρηνῶν χώρᾳ.

Μέχρις [o]ἐνταῦθα ἐπέζευσεν ἡ στρατιά. [4]Πλῆθος 4

[l] ἔστε βουλεύσαιντο] ἔς' ἐβουλεύσαντο Edd. vett. ἔς' ἐβουλεύσαντο MS. Guelf. ἔς' ἂν βουλεύσωνται MS. Eton. [m] προσίεντο] προσίοιντο MS. Par. [n] οἰκοῦντας] ὄντες MS. Eton. [o] ἐνταῦθα ἐπέζευσεν ἡ στρ.] ἐπέζευσεν ἐντεῦθεν ἡ στρ. Edd. vett. ſed MS. Guelf. χώρᾳ μέχρι. Ἐντεῦθεν ἐπέζευσεν ἡ στρ.

p. 338. καὶ ξένια καὶ παρ' ἐκείνων ἦλθον &c. Confer ibid. not. 4.

[1] Καὶ πολλὰ καταθυσάντων,] Intellige ἱερεῖα vel θύματα.

[2] Ἐντεῦθεν δὴ τὰ ξένια &c.] Recte locum hunc in exemplum maximæ fidei, quam ominibus vaticiniiſque, ex hoſtiarum extis motibuſque captis, habuere Græci, adduxit cel. Montfauc. Antiquit. Tom. ii. part. 1. p. 163.

[3] Πόλιν—ἀποίκους, &c.] MS. Eton. habet ἀποικίαν. Arrianus Peripl. P. et Diodor. Sic. laudant ἄποικον. Sed ſatis ſana eſt ſcriptura, quam in editis repertam dedi. Nam ultima vox reſpicit *cives*, *Cotyoræ incolas*, in priore πόλιν intellectos. Confer p. 170. not. 2. et p. 118. not. 3. Nimirum iſta MSti lectio ortum ab iis, quæ ſupra leguntur p. 338.—πόλιν Ἑλληνίδα—Σινωπέων ἀποικίαν, &c. duxiſſe videtur. Legitur etiam p. 362. —πόλιν Ἑλληνίδα—Σινωπέων ἄποικον—At Thucyd. etiam lib. iii. cap. 79. numerum plurativum voci πόλιν ſubjunxit: τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐπὶ μὲν τὴν πόλιν οὐδὲν μᾶλλον ἐπέπλεον, καίπερ ἐν πολλῇ ταραχῇ καὶ φόβῳ ὄντας, i. e. πολίτας. Similiter a Noſtro, Hiſt. Gr. lib. i. fere medio, numerorum convenientia negligitur—ὄχλος ἠθροίσθη πρὸς τὰς ναῦς, θαυμάζοντες καὶ—λέγοντες &c. Nec alia eſt συντάξεως ratio Joh. vii. 49. Ἀλλ' ὁ ὄχλος οὗτος ὁ μὴ γινώσκων τὸν νόμον, ἐπικατάρατοί εἰσι. Adde Luc. ii. 13. Cæterum, de urbe illa agitur in Diſſert. Geograph.

[4] Πλῆθος τῆς καταβάσεως &c.] Supra p. 54. utitur πλήθει χώρας: ubi vide not. 1. Infra lib. vii. extremo, legitur Ἀριθμὸς συμπάσης τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, σταθμοὶ &c. Supra itidem p. 128. Ἀριθμὸς δὲ τῆς ὁδοῦ, ἣν ἦλθον ἐξ Ἐφέσου τῆς Ἰωνίας μέχρι τῆς μάχης, σταθμοὶ τρεῖς καὶ ἐνενήκοντα, παρασάγγαι &c. ubi lege not. 4. Jam vero quare a Babylonia pergentium Græco-

C. V. τῆς καταβάσεως τῆς ὁδοῦ [1] ἀπὸ τῆς ἐν Βαβυλῶνι μάχης [p] ἄχρι εἰς Κοτύωρα, σταθμοὶ ἑκατὸν εἴκοσι δύο, παρασάγγαι ἑξακόσιοι εἴκοσι, στάδιοι [q] μύριοι ὀκτακισχίλιοι εἴκοσι· [2] χρόνου
5 πλῆθος, ὀκτὼ μῆνες. [3] Ἐνταῦθα ἔμειναν ἡμέρας τετταράκοντα [r] καὶ πέντε. Ἐν δὲ ταύταις πρῶτον μὲν τοῖς θεοῖς ἔθυσαν, [4] καὶ πομπὰς ἐποίησαν κατὰ ἔθνος [5] ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἀγῶνας γυμνικούς. Τὰ δ' ἐπιτήδεια ἐλάμβανον, τὰ μὲν ἐκ τῆς Παφλαγονίας, τὰ δ' ἐκ τῶν χωρίων τῶν Κοτυωριτῶν· [6] οὐ γὰρ παρεῖχον ἀγορὰν, οὐδ' εἰς [7] τὸ τεῖχος τοὺς ἀσθενοῦντας ἐδέχοντο.

6 [s] Ἐν δὲ τούτῳ ἔρχονται ἐκ Σινώπης πρέσβεις, φοβούμενοι περὶ τῶν Κοτυωριτῶν τῆς τε πόλεως, ([8] ἦν γὰρ

p ἄχρι] ἄχρις MS. Guelf. q μύριοι ὀκτακισχίλιοι εἴκοσι] μύριοι καὶ ὀκτακισχίλιοι καὶ ἑξακόσιοι Zeun. ex MSS. Par. Eton. et duobus reg. B. et C. r καὶ πέντε] καὶ deeſt in MS. Eton. s ἐν δὲ τούτῳ] ἐν τούτῳ MS. Eton.

rum iter κατάβασις audit, expoſuimus p. 1. not. 2.

1 Ἀπὸ τῆς ἐν Βαβυλῶνι &c.] De qua vide p. 84. et ſeq.

2 Χρόνου πλῆθος] Sic lib. vii. extremo, χρόνου πλῆθος τῆς ἀναβάσεως &c.

3 Ἐνταῦθα ἔμειναν &c.] Diodor. Sic. lib. xiv. p. 261. Κἀκεῖθεν εἰς Κοτύωρα πόλιν παρεγενήθησαν Ἑλληνίδα, Σινωπέων ἄποικον. Ἐν ταύτῃ δὲ πεντήκονθ' ἡμέρας διέτριψαν, τοὺς περιοίκους τῆς Παφλαγονίας τε καὶ τοὺς ἄλλους βαρβάρους λῃστεύοντες.

4 Καὶ πομπὰς &c.] Pompæ et *religioſæ* erant, et *triumphales*, et *ferales*. Phavor. Πομπὴ, ἡ ἐν ταῖς τῶν θεῶν πανηγύρεσι πρόοδος, καὶ ἡ μετὰ νίκην ἐν θριάμβῳ προέλευσις. Cæterum, Leuncl. κατὰ ἔθνος &c. vertit, *Græcis per ſingulas nationes diſtinctis, &c.* et ſic fere Amaſæus. Quo quidem ſenſu dixit Noſter p. 79. κατὰ ἔθνη.

5 Ἕκαστος] Edit. Steph. exhibet ἕκαστον. MS. Par. ἕκαστοι. Sed recte ἕκαστος legitur et ad ἐποίησαν refertur: nam cum verbo plurali paſſim conjungitur. Thucyd. lib. ii. cap. 87. Τὸ καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος ἕπεσθε, &c. Eadem eſt τοῦ *quiſque* ratio. Similiter p. 272. lin. 2. ὅπῃ ἐδύναντο ἕκαστος, &c.

6 Οὐ γὰρ παρεῖχον ἀγορὰν,] Vide locum Grotii citatum p. 146. not. 1. p. 347. not. 2. et ibid. not. 3.

7 Τὸ τεῖχος] Thom. Magiſt. Τεῖχος οὐδετέρως, τὸ τῆς πόλεως.

8 Ἦν γὰρ ἐκείνων,] Scil. Σινωπέων.

ἐκείνων, καὶ [t]φόρους[1] ἐκείνοις ἔφερον) καὶ περὶ τῆς χώρας, C. V.
ὅτι ἧκον δῃουμένην· καὶ ἐλθόντες ἐς τὸ στρατόπεδον, ἔλε-
γον· ([2]προηγόρει δὲ Ἑκατώνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι
λέγειν) "Ἔπεμψεν ἡμᾶς, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, [3]ἡ τῶν 7
"Σινωπέων πόλις, ἐπαινέσοντάς τε ὑμᾶς, ὅτι ἐνικᾶτε
"Ἕλληνες ὄντες βαρβάρους, ἔπειτα δὲ καὶ συνησθησο-
"μένους, ὅτι [4]διὰ πολλῶν τε καὶ δεινῶν (ὡς ἡμεῖς ἀκούο-
"μεν) πραγμάτων σεσωσμένοι πάρεστε. Ἀξιοῦμεν δὲ,
"Ἕλληνες ὄντες καὶ αὐτοὶ, ὑφ' ὑμῶν ὄντων Ἑλλήνων
"ἀγαθὸν μέν τι πάσχειν, κακὸν δὲ μηδέν· οὐδὲ γὰρ ἡμεῖς
"ὑμᾶς οὐδὲν πώποθ' [5]ὑπήρξαμεν κακῶς ποιοῦντες. Κο-
"τυωρῖται δὲ [u]οὗτοι εἰσὶ μὲν ἡμέτεροι ἄποικοι· καὶ τὴν
"χώραν ἡμεῖς αὐτοῖς ταύτην παραδεδώκαμεν, [6]βαρβά-
"ρους ἀφελόμενοι. Διὸ καὶ [7]δασμὸν ἡμῖν φέρουσιν οὗτοι

[t] φόρους] φόρον Junt. MSS. Par. Guelf. et marg. Steph. [u] οὗτοι εἰσὶ μὲν] αὐτοὶ εἰσὶν οἱ μὲν Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Φόρους—ἔφερον] Scil. Κοτυωρῖται. Phavor. et Thom. Magist. Φόρος κυρίως τὸ ὑπὲρ ἰδίας εἰσφερόμενον γῆς. Cæterum, φόρους φέρειν dicitur pari locutionis ratione, qua φυλακὰς φυλάττειν p. 346. ubi vide not. 1.

[2] Προηγόρει δὲ &c.] Suid. Προηγόρει· προηγόρευε, προέλεγε· Ξενοφῶν· Ἧκον πρέσβεις ἐκ Σινώπης καὶ διὰ τοὺς Ἕλληνας· προηγόρει δὲ Ἑκατώνυμος, δεινὸς νομιζόμενος εἶναι λέγειν. Sic etiam a Phavorino verbum illud exponitur; cum tamen locum in Steph. et Constant. Thes. reperire non potuit.

[3] Ἡ τῶν Σινωπέων πόλις,] Vide p. 170. not. 2.

[4] Διὰ πολλῶν τε &c.] Confer phrasin 1 Pet. iii. 20. cujus versioni Anglicanæ, quam proponit doctiss. Hammondus, præsidium ferre videtur vis phraseos Xenoph. διὰ πολλῶν—σεσωσμένοι.

[5] Ὑπήρξαμεν—ποιοῦντες.] Thom. Magist. Ὑπάρχω, προκατάρχω. Elegantis autem illius constructionis exempla in libris sacris haud pauca reperiuntur. Vide, si libet, Matt. xi. 1. Luc. v. 4. vii. 45. Act. v. 42. et passim alibi, more Atticorum μετοχῶν amantissimorum.

[6] Βαρβάρους ἀφελόμενοι.] Qua de constructione vide p. 99. not. 2.

[7] Δασμὸν &c.] Vide illustriss.

C. V. " τεταγμένον, [1]καὶ Κερασούντιοι καὶ Τραπεζούντιοι [x]ὡσαύτως· ὥσθ' ὅ, τι ἂν τούτους κακὸν ποιήσητε, ἡ Σινωπέων πόλις νομίζει πάσχειν. Νῦν δὲ ἀκούομεν ὑμᾶς εἴς τε τὴν πόλιν βίᾳ παρεληλυθότας, ἐνίους σκηνοῦν ἐν ταῖς οἰκίαις, καὶ [2]ἐκ τῶν χωρίων λαμβάνειν ὧν ἂν δέησθε, οὐ πείθοντας. [y]Ταῦτ' οὖν οὐκ ἀξιοῦμεν. Εἰ δὲ ταῦτα ποιήσητε, ἀνάγκη ἡμῖν καὶ Κορύλαν καὶ Παφλαγόνας, καὶ ἄλλον ὅντινα ἂν δυνώμεθα, φίλον [3]ποιεῖσθαι."

8 Πρὸς ταῦτα, ἀναστὰς Ξενοφῶν, ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν εἶπεν· "Ἡμεῖς δὲ, ὦ ἄνδρες Σινωπεῖς, ἥκομεν [4]ἀγαπῶντες ὅτι τὰ σώματα διεσωσάμεθα καὶ τὰ ὅπλα· οὐ γὰρ [z]ἡμῖν δυνατὸν ἅμα τε χρήματα [5]ἄγειν καὶ φέρειν, καὶ τοῖς πολεμίοις μάχεσθαι. Καὶ νῦν, [a]ἐπειδὰν εἰς τὰς Ἑλληνίδας πόλεις ἤλθομεν, ἐν Τραπεζοῦντι μὲν ([6]παρεῖχον γὰρ ἡμῖν ἀγορὰν) ὠνούμενοι εἴχομεν τὰ ἐπιτήδεια, καὶ [7]ἀνθ' ὧν ἐτίμησαν ἡμᾶς, [8]καὶ ξένια ἔδω-

[x] ὡσαύτως deest in MS. Eton. [y] ταῦτ' οὖν οὐκ] οὖν abest ab MSS. Par. et Eton. [z] ἡμῖν δυνατὸν] ἦν δυνατὸν MS. Eton. [a] ἐπειδὰν] ἐπειδὴ Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. ἐπεὶ MS. Eton.

Spanhem. de Numism. T. i. p. 581. et seq.

[1] Καὶ Κερασούντιοι καὶ Τραπεζούντιοι] Nimirum, utrosque hos suis in civitatibus colonos collocaverant Sinopenses: uti supra Noster p. 338. et 362.

[2] Ἐκ τῶν χωρίων λαμβάνειν] In MSS. Eton. Par. et marg. Steph. post χωρίων legitur βίᾳ. Sed cum mox sequatur οὐ πείθοντας, isto non opus est additamento.

[3] Ποιεῖσθαι.] *Sibi, sive commodo suo, facere:* pro vi scilicet verbi medii, quam expositam videre est p. 37. not. 3.

[4] Ἀγαπῶντες] Suid. Ἀγαπᾷν· ἀρκεῖσθαί τινι, καὶ μηδὲν πλέον ἐπιζητεῖν. Similiter Thucyd. lib. vi. cap. 36. Ἐπεὶ ἔγωγε ἀγαπᾷν οἴομαι αὐτοὺς ὅτι &c.

[5] Ἄγειν καὶ φέρειν,] Adi p. 170. not. 7.

[6] Παρεῖχον γὰρ ἡμῖν &c.] Respice p. 338. et p. 146. not. 1. Cæterum, verbo suus deest casus, scil. Τραπεζούντιοι. Confer p. 268. not. 1.

[7] Ἀνθ' ὧν] Leguntur etiam Luc. i. 20.

[8] Καὶ ξένια ἔδωκαν] Confer p. 338. not. 4.

" καν τῇ στρατιᾷ, [1]ἀντετιμῶμεν αὐτούς· [b]καὶ μὴν [2]εἴ τις C. V.
" αὐτοῖς φίλος ἦν τῶν βαρβάρων, τούτων [c]ἀπειχόμεθα·
" τοὺς δὲ πολεμίους αὐτῶν, ἐφ' οὓς αὐτοὶ [d]ἡγοῖντο, [e]κα-
" κὸν ἐποιοῦμεν ὅσον ἐδυνάμεθα. [f]Ἐρώτα δὲ αὐτούς,
" [3]ὁποίων τινῶν ἡμῶν ἔτυχον· πάρεισι γὰρ ἐνθάδε, οὓς
" ἡμῖν ἡγεμόνας διὰ φιλίαν ἡ πόλις [g]συνέπεμψεν.
" [4]Ὅποι δ' ἂν ἐλθόντες ἀγορὰν μὴ ἔχωμεν, ἄν τε εἰς 9
" βάρβαρον γῆν, ἄν τε εἰς Ἑλλάδα, οὐχ ὕβρει, ἀλλ'
" ἀνάγκῃ λαμβάνομεν τὰ ἐπιτήδεια. [5]Καὶ Καρδούχους,
" καὶ Χαλδαίους, καὶ Ταόχους, καίπερ βασιλέως οὐχ ὑπη-
" κόους ὄντας, ὅμως καὶ μάλα φοβεροὺς ὄντας, πολεμίους
" ἐκτησάμεθα, διὰ τὸ ἀνάγκην εἶναι λαμβάνειν τὰ ἐπι-
" τήδεια, ἐπεὶ ἀγορὰν οὐ παρεῖχον. [6]Μάκρωνας [h]δέ γε,
" καὶ βαρβάρους ὄντας, ἐπεὶ ἀγορὰν οἵαν ἐδύναντο παρεῖ-
" χον, φίλους τε ἐνομίζομεν εἶναι, καὶ βίᾳ οὐδὲν ἐλαμβά-
" νομεν τῶν ἐκείνων. [7]Κοτυωρίτας δὲ, οὓς ὑμετέρους φατὲ 10

[b] καὶ μὴν εἴ τις] καὶ νῦν εἴ τις Junt. et MS. Guelf. καὶ εἴ τις MS. Eton. [c] ἀπειχόμεθα] ἀπεμαχόμεθα MSS. Brod. [d] ἡγοῖντο] ἥγοντο Edd. vett. et MS. Guelf. [e] κακὸν] κακῶς MSS. Eton. et Guelf. [f] ἐρώτα] ἐρωτᾶτε MS. Par. [g] συνέπεμψεν] ἔπεμψεν MS. Eton. [h] δέ γε, καὶ β.] δὲ καὶ β. MS. Eton. δὲ καίπερ β. MS. Par.

[1] Ἀντετιμῶμεν] Eodem hoc verbo usus est Noster Κύρ. Παιδ. p. 333. ἀλλὰ πειράσομαί σε ἀντιτιμῆσαι πᾶσι &c.

[2] Εἴ τις—τούτων &c.] Pro Colchis utique cum Græcis transegerant Trapezuntii p. 338. De structura loci vide p. 348. not. 4. et p. 97. not. 4.

[3] Ὁποίων τινῶν] Lege p. 261. not. 5.

[4] Ὅποι δ' ἂν ἐλθόντες &c.] Consule Grot. de B. et P. lib. ii. cap. 2. sect. 7. De ὅποι vide p. 276. not. 1.

[5] Καὶ Καρδούχους, καὶ &c.] De quibus omnibus vide p. 260. et seq. p. 278. et p. 312. et seq.

[6] Μάκρωνας δέ γε, &c.] Adi p. 331. et seq.

[7] Κοτυωρίτας δὲ, &c.] Intellige κατά. Sic Noster Κύρ. Παιδ. p. 102. Τοὺς μέντοι Ἕλληνας, τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ οἰκοῦντας, οὐδέν πω σαφὲς λέγεται εἰ ἕπονται. ubi vide notata. Ælian. itidem V. H. lib. v. cap. 17. ἀλλὰ καὶ Ἀτάρβην, ὅτι &c. i. e. *Sed et quod ad Atarbem, &c.* Latinos hanc loquendi rationem imitatos esse

C. V. "εἶναι, εἴ τι αὐτῶν εἰλήφαμεν, αὐτοὶ αἴτιοί εἰσιν· οὐ γὰρ "ὡς [1]φίλιοι προσεφέροντο ἡμῖν, ἀλλὰ κλείσαντες τὰς "πύλας, οὔτ' εἴσω ἐδέχοντο, οὔτ' ἔξω [2]ἀγορὰν [i]ἔφερον· "ᾐτιῶντο δὲ τὸν παρ' ὑμῶν [3]ἁρμοστὴν τούτων αἴτιον εἶναι. "[4]Ὃ δὲ λέγεις, βίᾳ [k]παρελθόντας σκηνοῦν, ἡμεῖς [l]ἠξιοῦ-"μεν τοὺς κάμνοντας εἰς τὰς στέγας δέξασθαι· ἐπεὶ δὲ οὐκ "ἀνέῳγον τὰς πύλας, ᾗ ἡμᾶς [m]οὐκ ἐδέχοντο, αὐτὸ τὸ "χωρίον ταύτῃ εἰσελθόντες, ἄλλο μὲν οὐδὲν βίαιον ἐποιή-"σαμεν· σκηνοῦσι δ' ἐν ταῖς στέγαις οἱ κάμνοντες, τὰ "[n]ἑαυτῶν δαπανῶντες· καὶ τὰς πύλας [o]φρουροῦμεν, ὅπως "μὴ [5]ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ ἁρμοστῇ ὦσιν οἱ κάμνοντες ἡμῶν, "ἀλλ' ἐφ' ἡμῖν [p]ᾖ κομίσασθαι, ὅταν βουλώμεθα. Οἱ δ' "ἄλλοι, ὡς ὁρᾶτε, σκηνοῦμεν [6]ὑπαίθριοι ἐν τῇ τάξει,

i ἔφερον] ἔπεμπον MS. Par. et marg. Steph. k παρελθόντας] παρεληλυθότας MS. Eton. l ἠξιοῦμεν] ἀξιοῦμεν MS. Guelf. m οὐκ ἐδέχοντο] οὐκ deest in MS. Eton. n ἑαυτῶν] αὐτῶν MS. Par. o φρουροῦμεν] φρουροῦντες MS. Par. et marg. Steph. p ᾖ κομίσασθαι] ᾖ deest in edd. vett. et MS. Guelf.

docet Cl. Periz. ad Sanct. Miner. lib. iv. cap. 11. extr.

[1] Φίλιοι προσεφέροντο ἡμῖν,] MS. Eton. φίλοι. Sed vide p. 383. not. 5. De phrasi προσφέρεσθαί τινι consule Κύρ. Παιδ. p. 498. not. 3.

[2] Ἀγορὰν ἔφερον.] Lege p. 347. not. 2.

[3] Ἁρμοστὴν] Phavor. Ἁρμοσταὶ, οἱ ἀπὸ βασιλέως στελλόμενοι εἰς ἔθνη· ἢ ἁρμοσταὶ, οἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίων εἰς ὑπηκόους πόλεις ἄρχοντες ἐκπεμπόμενοι. Sic fere Suid. et Harpocrat. Ἁρμοστὴς autem dici videtur παρὰ τὸ ἁρμόζειν τοὺς ἀρχομένους ζῆν κατὰ τοὺς νόμους. De hoc præfecto pluribus agit Meurs. Miscell. Lacon. lib. ii. cap. 4. et Crag. de republ. Lacedæm. lib. ii. cap. 13.

[4] Ὃ δὲ λέγεις,] Plene scripseris Κατ' ἐκεῖνο δὲ ὃ λέγεις, &c. Vide p. 34. not. 1. et 100. not. 1. et p. 128. not. 3.

[5] Ἐπὶ τῷ ὑμετέρῳ &c.] Adi p. 196. not. 2.

[6] Ὑπαίθριοι] Nullam fere vocem Græcam esse, cujus in re militari frequentior usus sit, præsertim apud Polyb. quam ὕπαιθρα, exemplis adlatis ostendit doctiss. Casaub. Comment. in Polyb. p. 121. edit. Paris. Verum τοῦ ὑπαίθριος nullum citant idoneum auctorem Lexicogr. Nostro tamen addas licet Thucyd. lib. i. cap. 134. ἵνα μὴ

" παρεσκευασμένοι, ἂν μέν τις εὖ ποιῇ, ἀντευποιεῖν· ἂν C. V.
" δὲ κακῶς, [1]ἀλέξασθαι. [2]Ἃ δὲ ἠπείλησας, ὡς, ἢν 11
" ὑμῖν δοκῇ, Κορύλαν καὶ Παφλαγόνας [q]συμμάχους
" [r]ποιήσεσθε ἐφ' ἡμᾶς· ἡμεῖς δὲ, ἢν μὲν ἀνάγκη ᾖ,
" πολεμήσομεν καὶ ἀμφοτέροις· (ἤδη γὰρ καὶ ἄλλοις πολ-
" λαπλασίοις ὑμῶν ἐπολεμήσαμεν) ἂν δὲ δοκῇ [3]ἡμῖν, καὶ
" φίλον ποιήσομεν τὸν Παφλαγόνα. Ἀκούομεν δὲ αὐτὸν
" καὶ ἐπιθυμεῖν τῆς ὑμετέρας πόλεως, καὶ χωρίων τῶν ἐπι-
" θαλαττίων. [s]Πειρασόμεθα οὖν, [t]συμπράττοντες αὐτῷ
" ὧν ἐπιθυμεῖ, φίλοι [u]γενέσθαι."

Ἐκ τούτου μάλα μὲν δῆλοι ἦσαν οἱ [x]συμπρέσβεις τῷ 12
Ἑκατωνύμῳ χαλεπαίνοντες τοῖς εἰρημένοις. Παρελθὼν
δ' αὐτῶν ἄλλος, εἶπεν ὅτι οὐ πόλεμον ποιησόμενοι [y]ἥκοιεν,
[z]ἀλλ' ἐπιδείξοντες ὅτι φίλοι εἰσί. [4]Καὶ [a]ξενίοις, ἢν μὲν

[q] συμμάχους] ξυμμάχους MS. Par. [r] ποιήσεσθε] ποιήσασθαι Edd. vett. MSS. Par. et Guelf. [s] πειρασόμεθα οὖν] πειρασώμεθα γοῦν MS. Guelf. οὖν deest in MS. Eton. [t] συμπράττοντες] ξυμπράττοντες MS. Par. [u] γενέσθαι] γίγνεσθαι MS. Guelf. [x] συμπρέσβεις] ξυμπρέσβεις MS. Par. [y] ἥκοιεν] ἥκομεν Edd. vett. et MS. Guelf. [z] ἀλλ' ἐπιδείξοντες] ἀλλὰ δείξοντες MS. Eton. [a] ξενίοις] ξένοις Junt. et MS. Guelf. δεξενίοις Ald. hinc correxit Castal. ξένοι, et retulit, interpunctione sublata, ad antec. φίλοι εἰσί.

ὑπαίθριος ταλαιπωροίη, &c. et Dionys. Hal. A. R. lib. iv. cap. 45. τότε δὴ τῶν ὑπαιθρίων &c.

[1] Ἀλέξασθαι.] Vide p. 95. not. 3.

[2] Ἃ δὲ ἠπείλησας,] Confer p. 391. not. 7.

[3] Ἡμῖν, καὶ φίλον &c.] Lectionem hanc et verborum ordinem exhibent MSS. Eton. Par. et marg. Steph. Junt. et MS. Guelf. φίλον ποιεῖσθαι Κορύλαν καὶ τὸν Παφλαγόνα. Zeun. edidit, τὸν Παφλαγόνα ποιούμεθα φίλον. Vulgo legitur—ἡμῖν καὶ φίλον ποιεῖσθαι Κορύλαν, καὶ τὸν Παφλαγόνα ποιούμεθα φίλον. Sed nomen Κορύλαν, cum tribus illis, quæ id statim præcedunt, vocibus, ideo forsan huic loco inseruit librarius, ut quis per τὸν Παφλαγόνα intelligendus esset, clarius indicaret. Supra quidem bis vidimus Κορύλαν καὶ Παφλαγόνας conjunctos: at eosdem hoc etiam loco conjungi vetant quæ sequuntur hæc, Ἀκούομεν δὲ αὐτὸν καὶ &c. Porro, infra paulo de Hecatonymo sic Noster: πρῶτον μὲν ἀπελογήσατο περὶ οὗ εἶπεν, ὡς τὸν Παφλαγόνα φίλον ποιήσοιντο, &c.

[4] Καὶ ξενίοις, ἢν μὲν &c.] De

C. V. ἔλθητε πρὸς τὴν Σινωπέων πόλιν, ἐκεῖ δεξόμεθα· νῦν δὲ [1]τοὺς ἐνθάδε κελεύσομεν [b]διδόναι, ἃ δύνανται· ὁρῶμεν γὰρ
13 πάντα ἀληθῆ [c]ὄντα, ἃ λέγετε. Ἐκ τούτου ξένιά τε ἔπεμπον οἱ Κοτυωρῖται, καὶ οἱ στρατηγοὶ τῶν Ἑλλήνων ἐξένιζον τοὺς τῶν Σινωπέων πρέσβεις, ϗ πρὸς ἀλλήλους [2]πολλά τε ϗ ἐπιτήδεια διελέγοντο· τά τε ἄλλα ϗ περὶ τῆς λοιπῆς πορείας ἐπυνθάνοντο, [d]καὶ ὧν ἑκάτεροι ἐδέοντο. [e]Ταύτῃ μὲν τῇ ἡμέρᾳ [f]τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο.

C. VI. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ συνέλεξαν οἱ στρατηγοὶ τοὺς στρατιώτας, καὶ ἐδόκει αὐτοῖς περὶ τῆς λοιπῆς πορείας, παρακαλέσαντας τοὺς Σινωπέας, βουλεύεσθαι. Εἴτε γὰρ πεζῇ [g]δέοι πορεύεσθαι, [3]χρήσιμον ἂν ἐδόκουν εἶναι οἱ Σινωπεῖς ἡγούμενοι· (ἔμπειροι γὰρ ἦσαν τῆς Παφλαγονίας) εἴτε κατὰ θάλατταν, προσδεῖν ἐδόκει Σινωπέων· μόνοι [h]γὰρ ἐδόκουν ἱκανοὶ εἶναι πλοῖα παρασχεῖν ἀρκοῦντα τῇ στρατιᾷ. Καλέσαντες οὖν τοὺς πρέσβεις [i]συνεβουλεύοντο, ϗ ἠξίουν [4]Ἕλληνας ὄντας

[b] διδόναι] διαδιδόναι MS. Eton. [c] ὄντα deest in MS. Eton. [d] ϗ ὧν ἑκάτεροι] ϗ abest ab MS. Eton. [e] ταύτῃ μὲν] ταύτῃ μὲν οὖν Zeun. ex MS. Guelf. [f] τοῦτο τὸ τέλος] τὸ abest ab edd. vett. et MS. Guelf. [g] δέοι] ἐδόκει MS. Eton. [h] γὰρ ἐδόκουν] γὰρ ἂν ἐδόκουν MS. Eton. [i] συνεβουλεύοντο] ξυνεβουλεύοντο MS. Par.

ξενίοις vide p. 338. not. 4. de transitione ab obliqua ad rectam orationem, p. 101. not. 5.

[1] Τοὺς ἐνθάδε] Scil. Κοτυωρίτας.

[2] Πολλά τε ϗ ἐπιτήδεια] MSS. Eton. Par. et marg. Steph. πολλά τε ϗ φιλικὰ &c. Sed hæc vocis receptæ glossa videtur. Hesych. et Phavor. Ἐπιτήδειος, ὁ φίλος: quem sane sensum apud optimos quosque auctores sæpe obtinet.

[3] Χρήσιμον ἂν ἐδόκουν &c.] Rectius forsan, χρήσιμοι ἂν ἐδόκουν &c. Ita quoque MS. Guelf. et hinc Zeun. Cæterum, ἡγούμενοι in MSto Eton. male deest. Quod si χρήσιμον retinere malis, cum eo intellige χρῆμα: et confer p. 211. not. 1.

[4] Ἕλληνας ὄντας Ἕλλησι, &c.] Steph. loci sensum hunc esse statuit, *petebant ut Græcos se Græcis exhibentes, hoc primum, ad comiter excipiendum, præstarent.* Vel, si liberius interpretari licet, (verba sunt Steph.) *cum*

Ἕλλησι τούτῳ πρῶτον καλῶς δέχεσθαι, τῷ εὔνους τε εἶναι καὶ C. VI.
τὰ [k] βέλτιστα [l] συμβουλεύειν.

Ἀναστὰς δὲ Ἑκατώνυμος, πρῶτον μὲν [1] ἀπελογήσατο 2
περὶ οὗ εἶπεν, ὡς τὸν Παφλαγόνα φίλον ποιήσοιντο, ὅτι
οὐχ ὡς τοῖς Ἕλλησι πολεμησόντων σφῶν εἴποι, ἀλλ' ὅτι,
[2] ἐξὸν τοῖς βαρβάροις φίλους εἶναι, τοὺς Ἕλληνας αἱρήσονται.
[3] Ἐπεὶ δὲ [m] συμβουλεύειν ἐκέλευον, ἐπευξάμενος
ὧδε εἶπεν, "Εἰ μὲν συμβουλεύοιμι ἃ βέλτιστά μοι δοκεῖ 3
" εἶναι, πολλά μοι [n] ἀγαθὰ γένοιτο· εἰ δὲ μὴ, τἀναντία·
" [4] αὕτη γὰρ ἡ ἱερὰ συμβουλὴ λεγομένη εἶναι, δοκεῖ μοι

k βέλτιστα] κάλλιστα MSS. Par. Eton. et marg. Steph. l συμβουλεύειν] ξυμβουλεύειν MS. Par. m συμβουλεύειν] ξυμβουλεύειν MS. Par. eoque modo, sæpissime. n ἀγαθὰ] κἀγαθὰ Zeun. ex MS. Guelf.

Græci essent, ut comitatem, vel *humanitatem, Græcorum naturæ convenientem erga Græcos exhibentes &c.* At Leuncl. ita vertit, quasi scriptum esset, Ἕλληνας ὄντας, Ἕλληνας τούτῳ πρῶτον &c. Mihi quidem Xenoph. verborum hic uti trajectione fere tali, qualem indicavi p. 190. not. 1. et p. 373. not. 5. atque adeo dativus Ἕλλησι ab εὔνους pendere, videtur, non ab ὄντας, ut voluit Steph.

1 Ἀπελογήσατο περὶ οὗ &c.] Hac structura passim utuntur auctores. Thucyd. lib. i. cap. 72. τῶν μὲν ἐγκλημάτων πέρι μηδὲν ἀπολογησομένους.—Dionys. Hal. A. R. lib. xi. cap. 34. ἀπελογοῦντο περὶ τῆς ὑποβολῆς—ὡς &c.

2 Ἐξὸν] Phavorin. Ἐξὸν, παρὸν, ἐνόν· καὶ ὅσα ἄλλα οὐδετέρα μετοχικὰ, οὐδέποτε οἱ Ἀττικοὶ πλαγιάζουσιν, ὅτε πλαγιασμὸν ἡ σύνταξις ἀπαιτεῖ. Respice p. 214. not. 1. Confer lib. iv. cap. 6. §. 10.

3 Ἐπεὶ δὲ συμβουλεύειν &c.] Junt. et MS. Guelf. Ἐπεὶ δὲ συμβουλεύειν με ἐκελεύετε, &c. Legitur etiam Ἐπεὶ δὲ συμβουλεύειν με κελεύετε, &c. Sed Steph. et Leuncl. recepta scriptura merito probata est.

4 Αὕτη γὰρ ἡ ἱερὰ &c.] Ex hoc loco Lucianum sumpsisse censuit Stephanus, (quod tum in Annotat. in Xenoph. tum in Thes. G. L. ad v. Ἱερὸς monuit) quæ scripsit Ῥητόρ. διδασκ. sub init. Ἀλλὰ οὐδεὶς φθόνος, ὦ παῖ· καὶ μάλιστα ὁπότε νέος τις αὐτὸς ὢν, ὀρεγόμενος τῶν ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν οὖσαν, καθάπερ νῦν σὺ τοῦτο αἰτοίη προσελθών. Idem vir doctiss. ab utroque, Xenophonte scil. et Luciano, dici proverbialiter putavit, adludendo videlicet ad ἱερὰν ἄγκυραν, quam nautæ, tanquam maximam ac validissimam, tum

C. VI. “ παρεῖναι· [p]νῦν γὰρ, ἂν μὲν εὖ συμβουλεύσας φανῶ,
“ [1]πολλοὶ ἔσεσθε οἱ ἐπαινοῦντές με· ἂν δὲ κακῶς, πολλοὶ
“ ἔσεσθε οἱ καταρώμενοι. Πράγματα μὲν οὖν οἶδ᾽ ὅτι
“ πολὺ πλείω ἕξομεν, ἐὰν κατὰ θάλατταν κομίζησθε·
“ ἡμᾶς γὰρ δεήσει τὰ πλοῖα [q]πορίζειν· ἢν δὲ κατὰ γῆς
“ στέλλησθε, ὑμᾶς δεήσει τοὺς μαχομένους εἶναι. Ὅμως
“ δὲ λεκτέα, ἃ γιγνώσκω· ἔμπειρος γάρ εἰμι [r]καὶ τῆς
“ χώρας τῶν Παφλαγόνων καὶ τῆς δυνάμεως· [2]ἔχει γὰρ
“ [s]ἡ χώρα ἀμφότερα, καὶ πεδία κάλλιστα, καὶ ὄρη ὑψη-
“ λότατα. Καὶ πρῶτον μὲν οἶδα εὐθὺς [t]ὅπου τὴν εἰσ-
“ βολὴν ἀνάγκη ποιεῖσθαι· οὐ γάρ ἐστιν [u]ἄλλη, ἢ ᾗ τὰ
“ [3]κέρατα [x]τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους καθ᾽ ἑκάτερά ἐστιν ὑψηλά·

[p] νῦν γὰρ, ἂν,] νῦν γὰρ δὴ, ἂν Zeun. ex MS. Eton. [q] πορίζειν] πορίζεσθαι MSS. Eton. et Par. [r] καὶ τῆς χώρ.] καὶ deest in MS. Eton. [s] ἡ χώρα desunt in MS. Eton. [t] ὅπου τὴν] ᾗ τὴν Zeun. ex MSS. Par. Eton. et marg. Steph. ᾗ ὅπου τὴν Junt. hinc Castal. in marg. emendavit ᾗ καὶ ὅπου τήν. Ald. et hinc Steph. ὅπου τὴν MS. Guelf. ᾗ ὅπου τήν. [u] ἄλλη, ἢ ᾗ τὰ κέρ.] ἄλλη· τὰ κέρατα Edd. vett. et MS. Guelf. ἄλλη κατὰ κέρατα MS. Eton. [x] τῆς ὁδοῦ τοῦ ὄρους] τοῦ ὄρους τῆς ὁδοῦ Zeun. ex MSS. regg. B. et C.

demum mittere solent, cum extremo laborant discrimine. Hujus meminit Lucian. plus vice simplici, in Jove Tragœdo, sub fin. Adde Erasm. Adag. p. 229. Mihi vero Lucianus et in loco primum citato, et in tractatu ad Indoct. libros ementem, sub finem, ubi legitur itidem ἱερὸν χρῆμα συμβουλή, respexisse videtur, non Xenophontem, sed Platonem, cujus hæc reperiuntur verba in Theage, haud longe ab init. Ἀλλὰ μὴν δὴ, ὦ Δημόδοκε, καὶ λέγεταί γε συμβουλὴ ἱερὸν χρῆμα εἶναι. Εἴπερ οὖν καὶ ἄλλη ἡτισοῦν ἐστιν ἱερὰ, καὶ αὐτὴ ἂν εἴη, περὶ ἧς σὺ νῦν συμβουλεύῃ.

[1] Πολλοὶ ἔσεσθε] MS. Eton. bis ἔσονται. Sed a lectione vulgata minime recedendum videtur.

[2] Ἔχει γὰρ &c.] Vim particulæ sæpe alias attigimus. Videsis p. 348. not. 2. et p. 69. not. 3.

[3] Κέρατα τῆς ὁδοῦ] Phavorin. Κέρας οὐ μόνον ζωϊκόν ἐστι, ἀλλά που καὶ τοπικὸν τροπικῶς· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ὑψηκέρατα πέτραν. Scribe ὑψικέρατα. Phrasis est Aristoph. νεφ. ver. 597.

Δήλιε, Κυνθίαν ἔχων
Ὑψικέρατα πέτραν·

Cæterum, τὰς τῶν ποταμῶν καμπὰς καλεῖσθαι κέρατα scribit Strab. lib. x. p. 704. ubi vide notata. Pari metaphora fluminum

" ἃ κρατεῖν κατέχοντες καὶ πάνυ ὀλίγοι δύναιντ' ἄν· C. VI.
" τούτων δὲ κατεχομένων, οὐδ' ἂν οἱ πάντες ἄνθρωποι
" δύναιντο διελθεῖν. Ταῦτα δὲ καὶ δείξαιμι ἄν, εἴ μοι
" τινὰ [y] βούλεσθε συμπέμψαι. Ἔπειτα δὲ οἶδα [z] πεδία
" ὄντα, καὶ [1] ἱππείαν, [a] ἣν αὐτοὶ οἱ βάρβαροι νομίζουσι
" κρείττω εἶναι ἁπάσης τῆς [2] βασιλέως ἱππείας. Καὶ
" νῦν οὗτοι οὐ παρεγένοντο βασιλεῖ καλοῦντι· [b] ἀλλὰ καὶ μεῖ-
" ζον φρονεῖ ὁ ἄρχων αὐτῶν. [c] Ἢν δὲ καὶ δυνηθῆτε [3] τά
" τε ὄρη κλέψαι, ἢ φθάσαι λαβόντες, καὶ ἐν τῷ πεδίῳ
" [d] κρατῆτε μαχόμενοι τούς τε [e] ἱππεῖς [f] τούτους καὶ πεζοὺς,
" μυριάδας πλέον ἢ δώδεκα, ἥξετε [g] ἐπὶ ποταμοὺς, πρῶ-
" τον μὲν τὸν [4] Θερμώδοντα, εὖρος τριῶν πλέθρων· ὃν
" χαλεπὸν οἶμαι διαβαίνειν, ἄλλως τε καὶ πολεμίων [h] πολ-
" λῶν μὲν ἔμπροσθεν ὄντων, πολλῶν δὲ ὄπισθεν ἑπομένων·

[y] βούλεσθε] βούλεσθαι Edd. vett. βούλοισθε MS. Eton. [z] πεδία] καὶ πεδία MS. Eton. [a] ἣν αὐτοὶ usque ad ἱππείας desunt in MS. Eton. [b] ἀλλὰ καὶ] καὶ deest in MS. Eton. [c] ἢν δὲ καὶ] εἰ δὲ καὶ MS. Eton. [d] κρατῆτε] κρατῆσαι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [e] ἱππεῖς] ἱππέας Zeun. ex usu auctoris rescripsit. [f] τούτους καὶ πεζοὺς] τούτων, καὶ πεζῶν MSS. Par. Eton. Brod. et marg. Steph. [g] ἐπὶ ποταμοὺς] ἐπὶ τοὺς ποταμοὺς MS. Eton. [h] πολλῶν μὲν] μὲν deest in MS. Eton.

flexus *cornua* Latinis dici notissimum est. Similiter quævis ἐξοχὴ, seu quod in terra prominet, atque nonnihil incurvatum est, κέρας audit. Videsis Philostr. de vita Apol. lib. ii. cap. 18. not. 9. et Plin. N. H. lib. iii. sect. 6. Similiter Q. Curt. lib. iii. cap. 4. p. 84. legitur *cornu jugi*.

[1] Ἱππείαν,] Nullum significationis, quam hic loci postulat illa vox, exemplum adferunt Steph. et Constant. in Thes. Recte Hesych. et Phavor. Ἱππείαν, τὴν ἵππον, eo scil. sensu, quo συλληπτικῶς ἐπὶ τῶν ἱππέων λέγεται. Confer p. 70. not. 3.

[2] Βασιλέως] *Persarum*, κατ' ἐξοχήν. Conf. p. 11. not. 4.

[3] Τά τε ὄρη κλέψαι, &c.] Venuste Græci verbum hoc de iis usurpant, qui clam, aliis nec opinantibus, quid agunt occupantve. Noster supra p. 314. πολὺ οὖν κρεῖττον τοῦ ἐρήμου ὄρους καὶ κλέψαι τι &c. Adde p. 315. et seq.

[4] Θερμώδοντα, &c.] De fluviis hoc loco memoratis agitur in Dissertat. operi præmissa.

C. VI. "δεύτερον [i]δ' Ἶριν, τρίπλεθρον [k]ὡσαύτως· τρίτον δ' "[l]Ἅλυν, οὐ [1]μεῖον δυοῖν σαδίοιν· ὃν οὐκ ἂν δύναισθε "ἄνευ πλοίων διαβῆναι· πλοῖα δὲ τίς ἔσαι ὁ παρέχων; "ὡς δ' αὔτως καὶ ὁ Παρθένιος ἄβατος· ἐφ' ὃν ἔλθοιτε "ἄν, εἰ τὸν Ἅλυν τοῦτον διαβαίητε. Ἐγὼ μὲν οὖν οὐ "χαλεπὴν [m]ὑμῖν εἶναι νομίζω τὴν πορείαν, ἀλλὰ παντά-"πασιν ἀδύνατον. Ἂν δὲ πλέητε, ἔσιν ἐνθένδε μὲν [2]εἰς "Σινώπην παραπλεῦσαι, ἐκ Σινώπης δὲ εἰς Ἡράκλειαν· "ἐξ Ἡρακλείας δὲ [3]οὔτε πεζῇ οὔτε κατὰ θάλατταν ἀπορία· "[n]πολλὰ γάρ ἐσι πλοῖα ἐν Ἡρακλείᾳ."

4 Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἔλεξεν, οἱ μὲν ὑπώπτευον φιλίας ἕνεκα [4]τῆς Κορύλα λέγειν, (καὶ γὰρ ἦν [5]πρόξενος αὐτῷ) οἱ δὲ καὶ ὡς δῶρα ληψόμενον διὰ τὴν συμβουλὴν ταύτην· οἱ δ' ὑπώπτευον καὶ τούτου ἕνεκα λέγειν, ὡς μὴ [o]πεζῇ ἰόντες τὴν Σινωπέων χώραν κακόν τι ἐργάζοιντο. Οἱ δ' οὖν Ἕλληνες [6]ἐψηφίσαντο κατὰ θάλατταν [p]τὴν πορείαν ποι-

[i] δ' Ἶριν] δὲ Τίγριν MS. Par. et marg. Steph. [k] ὡσαύτως] ὡσαύτως οὕτως Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. [l] Ἅλυν] Ἄλυν Ald. et MS. Guelf. [m] ὑμῖν deest in MS. Eton. [n] πολλὰ γάρ ἐσι] πολλὰ γὰρ καί ἐσι MS. Eton. [o] πεζῇ ἰόντες] πεζοὶ ὄντες MS. Par. [p] τὴν πορείαν] ταύτην πορείαν MS. Eton.

[1] Μεῖον] MS. Eton. μείω &c. Sed et adverbiali forma illa recte scribi solet. Κύρ. Παιδ. p. 103. ἐγὼ μὲν οἶμαι ἱππέας μὲν ἄξειν οὐ μεῖον &c.

[2] Εἰς Σινώπην παραπλεῦσαι,] Phavor. Παραπλεῖν, τὸ τόπον τινὰ διέρχεσθαι πλέοντα· καὶ τὸ εἴσω τινὸς πλεῖν. Similiter Thucyd. lib. viii. cap. 63. καὶ παραπλεύσας δυοῖν νεοῖν Ἀσύοχος εἰς Χίον, &c.

[3] Οὔτε πεζῇ οὔτε κατὰ &c.] Consule omnino Κύρ. Παιδ. p. 643. not. 4.

[4] Τῆς Κορύλα λέγειν,] Sic principes quidem edit. et MS. Eton. in quo legitur etiam ταῦτα inter Κορύλα et λέγειν. Fuere, quibus placuit τὸ εἰς Κορύλαν. Ita quoque in marg. Steph. Sed nil mutandum. Noster supra p. 26. itidem de Κύρου φιλίᾳ loquitur. De λέγειν vide p. 203. not. 3. Respice p. 327. not. 8.

[5] Πρόξενος] Adi p. 371. not. 1.

[6] Ἐψηφίσαντο] Discrimen inter medium hoc et activum ejusdem originis verbum videre est p. 350. not. 5.

εἶσθαι. Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν εἶπεν, "Ὦ Σινωπεῖς, [1]οἱ C. VI.
" μὲν ἄνδρες ἥρηνται πορείαν, ἣν ὑμεῖς συμβουλεύετε· 5
" οὕτω δ' ἔχει, εἰ μὲν [q]μέλλει[2] πλοῖα ἔσεσθαι ἱκανὰ,
" ὡς ἀριθμῷ ἕνα μὴ καταλείπεσθαι ἐνθάδε, [r]ἡμεῖς ἂν
" πλέοιμεν· εἰ δὲ μέλλοιμεν οἱ μὲν καταλείψεσθαι, οἱ δὲ
" πλεύσεσθαι, οὐκ ἂν ἐμβαίημεν εἰς τὰ πλοῖα. Γινώ-
" σκομεν γὰρ ὅτι ὅπου μὲν ἂν κρατῶμεν, δυναίμεθ' ἂν καὶ
" σώζεσθαι, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἔχειν· εἰ δέ που [s]ἥττους τῶν
" πολεμίων ληφθησόμεθα, εὔδηλον δὴ ὅτι ἐν ἀνδραπό-
" δων χώρᾳ ἐσόμεθα." Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ πρέσβεις, 6
πέμπειν ἐκέλευον πρέσβεις. Καὶ πέμπουσι Καλλίμαχον
Ἀρκάδα, καὶ Ἀρίστωνα Ἀθηναῖον, καὶ Σαμόλαν Ἀχαιόν·
καὶ οἱ μὲν ᾤχοντο.

Ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ [3]Ξενοφῶντι, ὁρῶντι μὲν πολλοὺς 7
ὁπλίτας τῶν Ἑλλήνων, ὁρῶντι δὲ [t]πολλοὺς πελταστὰς, πολλοὺς δὲ καὶ τοξότας καὶ σφενδονήτας, καὶ ἱππέας δὲ, καὶ μάλα ἤδη διὰ τὴν τριβὴν [u]ἱκανοὺς ὄντας, ἐν τῷ Πόντῳ (ἔνθα οὐκ ἂν ἀπ' ὀλίγων χρημάτων τοσαύτη δύναμις

[q] μέλλει πλοῖα ἔσεσθαι] πλοῖα ἔσεται MS. Eton. [r] ἡμεῖς ἂν πλέοιμεν] ἡμεῖς δὴ πλέοιμεν ἂν Zeun. ex Caſtal. Pro δὴ eſt δὲ in edd. vett. et MS. Guelf. ſed Steph. edidit ἂν πλέοιμεν. [s] ἥττους] ἧττον Junt. et MS. Guelf. [t] πολλοὺς πελτ. πολλ. δὲ καὶ τοξ.] πολλοὺς πελτ. καὶ τοξ. MS. Eton. πελταστὰς πολλοὺς καὶ τοξ. MS. Par. [u] ἱκανοὺς ὄντας, ἐν τῷ] ἱκανούς· ὄντας δ' ἐν τῷ MS. Par.

[1] Οἱ μὲν ἄνδρες ἥρηνται] Sic ex Caſtal. MSS. Eton. et Par. reſcribendum. Editi plerique omnes dant οἱ μὲν ἄνδρες εἰ ἥρηνται &c. Verum Steph. et Muret. particulam εἰ in οἵδε, vel οὗτοι, vertendam cenſuerunt; quam Leuncl. delendam tanquam ſupervacaneam rectius judicavit. Huic tandem libros ſe inveniſſe dicenti, qui particulam illam non habent, ſe accedere profitetur Stephanus.

[2] Μέλλει πλοῖα ἔσεσθαι] Sic Act. xi. 28. λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι &c. ubi prius verbum in quibuſdam codicibus male omittitur. Adde Act. xxvii. 10.

[3] Ξενοφῶντι—καλὸν αὐτῷ] Pronomen hic πλεονάζει, uti et Κύρ. Παιδ. p. 30. πειράσομαι τοῦ πάππου—συμμαχεῖν αὐτῷ. Ubi vide notata. Adde Marc. v. 2. Apocal. ii. 7.

C. VI. παρεσκευάσθη) καλὸν αὐτῷ [x]ἐδόκει [y]εἶναι καὶ χώραν καὶ δύναμιν τῇ Ἑλλάδι προσκτήσασθαι, πόλιν κατοικίσαντας. Καὶ γενέσθαι ἂν ἐδόκει αὐτῷ μεγάλη, καταλογιζομένῳ τό,
8 τε αὐτῶν πλῆθος, καὶ τοὺς περιοικοῦντας τὸν Πόντον. [1]Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐθύετο, πρίν τινι εἰπεῖν τῶν στρατιωτῶν, [2]Σιλανὸν παρακαλέσας τὸν Κύρου μάντιν γενόμενον, τὸν [z]Ἀμβρακιώτην. Ὁ δὲ Σιλανὸς, δεδιὼς μὴ [a]γένοιτο ταῦτα, καὶ καταμείνειέ που ἡ στρατιὰ, [b]ἐκφέρει εἰς τὸ στράτευμα λόγον ὅτι Ξενοφῶν [c]βούλεται καταμεῖναι τὴν στρατιὰν, καὶ πόλιν [d]οἰκίσαι, καὶ ἑαυτῷ ὄνομα καὶ δύναμιν περιποιήσασθαι. Αὐτὸς δὲ ὁ Σιλανὸς ἐβούλετο ὅτι τάχιστα εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀφικέσθαι· [3]οὓς γὰρ παρὰ Κύρου ἔλαβε τρισχιλίους δαρεικοὺς, ὅτε τὰς δέκα ἡμέρας ἠλήθευσε θυόμενος Κύρῳ,
9 [e]διεσεσώκει. [f]Τῶν δὲ στρατιωτῶν, ἐπεὶ ἤκουσαν, τοῖς μὲν ἐδόκει βέλτιστον εἶναι καταμεῖναι, [4]τοῖς δὲ πολλοῖς, οὔ. Τιμασίων δὲ [g]ὁ Δαρδανεὺς, καὶ Θώραξ ὁ Βοιώτιος πρὸς [h]ἐμπόρους τινὰς παρόντας τῶν Ἡρακλεωτῶν καὶ Σινωπέων [5]λέγουσιν ὅτι, εἰ μὴ [i]ἐκποριοῦσι τῇ στρατιᾷ μισθὸν, ὥστε

[x] ἐδόκει] ἔδοξεν Edd. vett. MSS. Eton. et Guelf. [y] εἶναι καὶ absunt ab MS. Eton. [z] Ἀμβρακιώτην] Ἀβρακιώτην MS. Guelf. [a] γένοιτο] γένηται MS. Eton. [b] ἐκφέρει] εἰσφέρει MS. Eton. [c] βούλεται] βουλεύεται MS. Guelf. [d] οἰκίσαι] οἰκῆσαι Edd. vett. et MS. Guelf. [e] διεσεσώκει] διέσωσεν MS. Eton. [f] τῶν δὲ στρατιωτῶν] ἐκ τῶν δὲ στρ. MS. Eton. [g] ὁ Δαρδανεὺς absunt ab MS. Eton. [h] ἐμπόρους] ἐμπόρους μὲν MS. Eton. [i] ἐκποριοῦσι] ἐξευποριοῦσι MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Καὶ ἐπὶ τούτοις ἐθύετο,] Adi p. 126. not. 5. Confer etiam p. 253. not. 4.

[2] Σιλανὸν παρακαλέσας &c.] Respice p. 73.

[3] Οὓς γὰρ παρὰ Κύρου &c.] Confer p. 73.

[4] Τοῖς δὲ πολλοῖς,] MS. Eton. τοῖς δὲ πλείοσι, ex interpretamento. Videsis p. 43 not. 5.

[5] Λέγουσιν ὅτι, εἰ—ὅτι] *Nemo non videt,* inquit Leuncl. *abundare vel primo vel altero loco particulam* ὅτι, *bis positam. Ego,* pergit idem vir doctus, *priori expungendam crediderim; nisi quis* ἀττικισμὸν *aliquem in his edoceat.* Ejus exempla jam notavi p. 213. not. 4. et p. 218. not. 1. Adde p. 372. not. 4. et Κύρ.

ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια ἐκπλέοντας, ὅτι κινδυνεύσει μεῖναι C. VI.
τοσαύτη δύναμις ἐν τῷ Πόντῳ· [1]βουλεύεται γὰρ Ξενοφῶν,
καὶ ἡμᾶς παρακαλεῖ, ἐπειδὰν ἔλθῃ τὰ πλοῖα, τότ᾽ εἰπεῖν
ἐξαίφνης τῇ στρατιᾷ, "Ἄνδρες, νῦν μὲν ὁρῶμεν ὑμᾶς 10
" [2]ἀπόρους ὄντας καὶ ἐν τῷ ἀπόπλῳ ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια,
" [1]καὶ οἴκαδε ἀπελθόντας ὀνῆσαί τι τοὺς οἴκοι· εἰ δὲ βού-
" λεσθε [3]τῆς κύκλῳ χώρας περὶ τὸν Πόντον οἰκουμένης
" ἐκλεξάμενοι [m]ὅπῃ ἂν βούλησθε κατασχεῖν, καὶ τὸν μὲν
" [n]θέλοντα, ἀπιέναι οἴκαδε, τὸν δὲ [o]ἐθέλοντα, μένειν
" αὐτοῦ, [4]πλοῖα δὴ ὑμῖν πάρεστιν, ὥστε [p]ὅπῃ βούλεσθε ἐξ-
" αίφνης ἂν ἐπιπέσοιτε."

11 Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ ἔμποροι [q]ἀπήγγελον ταῖς πόλεσι· συνέπεμψε δ᾽ αὐτοῖς Τιμασίων ὁ Δαρδανεὺς Ἐρύμαχόν τε τὸν Δαρδανέα καὶ Θώρακα τὸν Βοιώτιον, [r]τὰ αὐτὰ ταῦτα ἐροῦντας. Σινωπεῖς δὲ καὶ Ἡρακλεῶται [s]ἀκούσαντες, πέμπουσι πρὸς Τιμασίωνα, καὶ κελεύουσι [5]προστατεῦσαι, λαβόντα χρήματα, ὅπως ἐκπλεύσῃ ἡ στρατιά. Ὁ

[1] καὶ οἴκαδε] καὶ ὡς οἴκαδε MS. Par. et marg. Steph. [m] ὅπῃ] ὅποι MS. Par. [n] θέλοντα] ἐθέλοντα Zeun. ex MS. Par. [o] ἐθέλοντα] θέλοντα MS. Par. [p] ὅπῃ βούλεσθε] ὅπῃ ἂν βούλοισθε MS. Eton. [q] ἀπήγγελον] ἀπήγγελλον Edd. vett. et MS. Guelf. [r] τὰ αὐτὰ desunt in MS. Eton. [s] ἀκούσαντες] ταῦτα ἀκούσαντες MS. Eton.

Παιδ. p. 332. not. 1. p. 363. not. 3. p. 366. not. 1. Confer 1 Joh. iii. 20. et 1 Cor. xii. 15. unde, cum Erasmus pleonasmum hunc ignoraret, particulam ὅτι ejiciendam autumavit.

[1] Βουλεύεται γὰρ &c.] Vide p. 224. not. 5.

[2] Ἀπόρους, &c.] MSS. Eton. Guelf. et libri quidam typis impressi, quos secutus est Amas. dant εὐπόρους, sensu et contrario quidem et incommodo. Steph. et Leuncl. re ipsa postulante, ἀπόρους restituerunt.

[3] Τῆς κύκλῳ χώρας &c.] Intellige μέρος τι. Vide p. 337. not. 3. et Marc. vi. 36.

[4] Πλοῖα δὴ &c.] Sic recte Leuncl. Vulgo legitur πλοῖα δ᾽ ὑμῖν &c. Stephano placuit πλοῖά γ᾽ ὑμῖν &c.

[5] Προστατεῦσαι,—ὅπως &c.] Sic Κύρ. Παιδ. p. 9. οἱ προστατεύουσιν, ὅπως καὶ &c.

C. VI. δὲ, ἄσμενος ἀκούσας, ἐν συλλόγῳ τῶν στρατιωτῶν ὄντων,
12 λέγει τάδε, "Οὐ δεῖ προσέχειν μονῇ, ὦ ἄνδρες, οὐδὲ τῆς "Ἑλλάδος οὐδὲν περὶ πλείονος [s]ποιεῖσθαι. Ἀκούω δὲ "τινας [1]θύεσθαι ἐπὶ τούτῳ, οὐδ' ὑμῖν λέγοντας. Ὑπι"σχνοῦμαι δὲ ὑμῖν, ἐὰν ἐκπλέητε ἀπὸ νουμηνίας, [t]μισθο"φορὰν [u]παρέξειν ὑμῖν [2]Κυζικηνὸν ἑκάστῳ [3]τοῦ μηνός· καὶ "ἄξω ὑμᾶς εἰς τὴν Τρωάδα, ἔνθεν καὶ εἰμὶ φυγάς· [4]καὶ "[x]ὑπάρξει ὑμῖν ἡ ἐμὴ [5]πόλις· ἑκόντες γάρ με δέξον"ται. Ἡγήσομαι δὲ αὐτὸς ἐγὼ ἔνθεν πολλὰ χρήματα "λήψεσθε. Ἔμπειρος δέ εἰμι τῆς Αἰολίδος, καὶ τῆς "Φρυγίας, καὶ τῆς Τρωάδος, καὶ τῆς Φαρναβάζου ἀρ"χῆς πάσης· [6]τῆς μὲν, διὰ τὸ ἐκεῖθεν εἶναι· τῆς δὲ, "διὰ τὸ ἐστρατεῦσθαι ἐν αὐτῇ σὺν Κλεάρχῳ τε καὶ Δερ"κυλλίδᾳ."

13 Ἀναστὰς δ' [y]εὐθὺς Θώραξ ὁ Βοιώτιος, ([z]ὃς ἀεὶ περὶ

[s] ποιεῖσθαι] ποιῆσαι MS. Eton. [t] μισθοφορὰν] μισθὸν MS. Eton. [u] παρέξειν ὑμῖν] ὑμῖν deest in MS. Par. [x] ὑπάρξει ὑμῖν] ὑπάρξει ὑμᾶς MSS. Par. et Eton. [y] εὐθὺς] αὖτις MS. Par. αὖθις MS. Eton. [z] ὃς ἀεὶ] ἀεὶ abest ab MSS. Par. et Eton.

[1] Θύεσθαι ἐπὶ τούτῳ,] Vide supra paulo p. 400. not. 1.

[2] Κυζικηνὸν] Hesych. et Phavor. Κυζικηνοὶ στατῆρες· διεβεβόηντο ὡς εὖ κεχαραγμένοι· πρόσωπον δὲ ἦν γυναικὸς ὁ τύπος. Suid. πρόσωπον δὲ ἦν γυναικεῖον ὁ τύπος· ἐπὶ δὲ θατέρου προτομὴ λέοντος. Viginti octo drachmas valebat quisque stater.

[3] Τοῦ μηνός·] Sic supra p. 34. δώσειν—τρία ἡμιδαρεικὰ τοῦ μηνὸς τῷ στρατιώτῃ· ubi vide not. 2.

[4] Καὶ ὑπάρξει] Valet hic *aderit, favebit, a partibus stabit:* cujus significationis exemplum ex Demosth. adfert Budæus Comm. L. G. p. 135. Similiter supra p. 4. μήτηρ ὑπῆρχε τῷ Κύρῳ.

[5] Πόλις· ἑκόντες] Consule p. 118. not. 3. et p. 170. not. 2.

[6] Τῆς μὲν, διὰ &c.] MS. Eton. τὰ μὲν—τὰ δὲ, διὰ τὸ συνεστρατεῦσθαι &c. Edd. vett. et MS. Guelf.—διὰ τὸ στρατεύεσθαι &c. Sed melioris notæ libri receptam præstant lectionem. Cæterum, cum priore articulo intelligendum in primis est Τρωάδος.

στρατηγίας [a]Ξενοφῶντι [b]ἐμάχετο,) ἔφη, εἰ ἐξέλθοιεν ἐκ τοῦ Πόντου, ἔσεσθαι αὐτοῖς Χεῤῥόνησον, χώραν [c]καλὴν καὶ εὐδαίμονα· [1]ὥστε τῷ βουλομένῳ ἐνοικεῖν, τῷ δὲ μὴ βουλομένῳ, ἀπιέναι οἴκαδε· γελοῖον δ᾽ εἶναι, ἐν τῇ Ἑλλάδι οὔσης χώρας πολλῆς καὶ ἀφθόνου, ἐν τῇ βαρβάρων [2]μαστεύειν. [d]Ἔστε δ᾽ ἄν, ἔφη, [3]ἐκεῖ γένησθε, κἀγώ, καθάπερ Τιμασίων, ὑπισχνοῦμαι ὑμῖν τὴν [e]μισθοφοράν. C. VI.

14 [f]Ταῦτα δ᾽ ἔλεγεν, [g]εἰδὼς ἃ Τιμασίωνι οἱ Ἡρακλεῶται καὶ οἱ Σινωπεῖς [4]ἐπαγγέλοιντο ὥστε ἐκπλεῖν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν [5]ἐν τούτῳ ἐσίγα. Ἀναστὰς δὲ Φιλήσιος καὶ Λύκων οἱ Ἀχαιοί, ἔλεγον ὡς δεινὸν εἴη, ἰδίᾳ μὲν Ξενοφῶντα πείθειν τε κατα-

[a] Ξενοφῶντι] ξένων MS. Par. [b] ἐμάχετο] διεμάχετο MS. Eton. ἐμηχανᾶτο MS. Par. [c] καλὴν] μεγάλην MS. Eton. [d] ἔστε] ἔς τε MS. Guelf. [e] μισθοφορὰν] μισθοφορίαν MS. Eton. [f] ταῦτα δ᾽ ἔλεγεν] ταῦτ᾽ ἔλεγε μὲν MS. Guelf. [g] εἰδὼς deest in MS. Eton.

[1] Ὥστε τῷ βουλομένῳ, ἐνοικεῖν, &c.] Supple ἔσεσθαι, vel ἂν ἐξεῖναι. In MSS. Eton. et Par. μὴ ante βουλομένῳ, quod mox sequitur, perperam deest. Sic enim Noster paulo infra, τὸν μὲν βουλόμενον ἀποπλεῖν ἤδη, τὸν δὲ μὴ βουλόμενον, &c.

[2] Μαστεύειν.] Adi p. 199. not. 4.

[3] Ἐκεῖ γένησθε,] Thom. Magist. Ἐκεῖ—ἰστέον δὲ ὡς οἱ δοκιμώτατοι τῶν παλαιῶν ἐπὶ στάσεως τιθέασι τὸ ἐκεῖ—τὸ δὲ ἐκεῖσε, ἐπὶ κινήσεως. Phavor. κεῖται δὲ τὸ ἐκεῖ μετὰ ῥήματος στάσιν δηλοῦντος. His forsan auctoribus Gatakerus de stilo N. T. cap. 43. negat voculam illam *eo, illuc,* seu *motum ad locum* significare. Sed grammaticos illos errore lapsos ostendit exemplum hoc Xenophonteum. Similiter Ælian. V. H. lib. ii. cap. 13.—καὶ ἐκεῖ κατήει. Sunt itaque locutiones Matt. ii. 22.—ἐκεῖ ἀπελθεῖν, &c. xxiv. 28. ἐκεῖ συναχθήσονται, bene Græcæ. Cæterum, de verbo γενήσθε vide scripta contra Millium, p. 9. not. 4.

[4] Ἐπαγγέλοιντο ὥστε &c.] Junt. et MS. Guelf. ἐπαγγέλλοιντο. MSS. Eton. et Par. ὑπισχνοῦντο ὥστε &c. Perperam, et ex interpretatione. Phavor. et Thom. Magist. Ἐπαγγέλλομαι, ὑπισχνοῦμαι. Eadem reperitur vis et constructio particulæ ὥστε Thucyd. lib. iv. cap. 37. εἰ βούλοιντο τὰ ὅπλα παραδοῦναι καὶ σφᾶς αὐτοὺς Ἀθηναίοις, ὥστε βουλεῦσαι &c. et ejusd. lib. cap. 46. ξυνέβησαν ὥστε &c. i. e. *compositionem ea conditione fecerunt.*

[5] Ἐν τούτῳ] Vide p. 81. not. 4.

C. VI. μένειν, καὶ [1]θύεσθαι ὑπὲρ τῆς μονῆς, μὴ [h]κοινοῦντα[2] τῇ στρατιᾷ· εἰς ὃ [i]κοινὸν μηδὲν ἀγορεύειν περὶ τούτων· ὥστε ἠναγκάσθη ὁ Ξενοφῶν ἀναστῆναι καὶ εἰπεῖν τάδε·

15 "Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, θύομαι μὲν (ὡς ὁρᾶτε) ὁπόσα
"δύναμαι, καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, ὅπως
"ταῦτα τυγχάνω καὶ λέγων καὶ νοῶν καὶ πράττων, ὁποῖα
"μέλλει τε ὑμῖν κάλλιστα καὶ ἄριστα ἔσεσθαι καὶ ἐμοί.
"Καὶ νῦν ἐθυόμην περὶ αὐτοῦ τούτου, εἰ ἄμεινον εἴη ἄρχε-
"σθαι λέγειν εἰς ὑμᾶς καὶ πράττειν περὶ τούτων, ἢ παντά-
16 "πασι μηδ' ἅπτεσθαι τοῦ πράγματος. Σιλανὸς δέ μοι
"ὁ μάντις ἀπεκρίνατο, [3]τὸ μὲν μέγιστον, τὰ ἱερὰ καλὰ
"εἶναι· ([4]ᾔδει γὰρ καὶ ἐμὲ οὐκ ἄπειρον ὄντα, διὰ τὸ ἀεὶ
"παρεῖναι τοῖς ἱεροῖς) ἔλεξε δὲ ὅτι ἐν τοῖς ἱεροῖς φαίνοιτό
"τις δόλος καὶ ἐπιβουλὴ ἐμοί· [k]ὀρθῶς ἄρα[5], γιγνώσκων

h κοινοῦντα] κοινωνοῦντα Caſtal. et MS. Guelf. a manu ſecunda. κοινούμενον MS. Par. i κοινὸν] τὸ κοινὸν MSS. Eton. et Guelf. k ὀρθῶς ἄρα] ὡς ἄρα MSS. Par. et Eton.

1 Θύεσθαι ὑπὲρ τῆς &c.] Supra p. 402. modo dixerat θύεσθαι ἐπὶ τούτῳ, ubi vide notata: mox infra ἐθυόμην περὶ αὐτοῦ &c. Uſque adeo ſtilum variare amant Attici.

2 Κοινοῦντα] Vet. cod. aliquot (Stephani verba legis) vocem paſſivam κοινούμενον hic habent, qua et alibi eum uti comperio: et infra paulo leges ἀνεκεκοίνωτο. Hactenus ille. Noſter etiam ſupra p. 185. paſſiva hujus verbi forma uſus eſt: at mox ibid. activa quoque. Et ſic quidem ſæpe auctores. Thucyd. lib. iv. cap. 4. ὕστερον καὶ τοῖς ταξιάρχοις κοινώσας, &c.

3 Τὸ μὲν μέγιστον,] Sic ſupra p. 28. οὐκ ἐθέλω ἐλθεῖν, τὸ μὲν μέγιστον &c.

4 Ἤδει γὰρ καὶ ἐμὲ &c.] Fortaſſis, ait Stephanus, ſcripſit Xenophon, ᾔδει γὰρ καὶ ἐμὲ οὐκ ἄπειρον, διὰ τὸ ἀεὶ παρεῖναι, τῶν ἱερῶν: alioqui poſt ἄπειρον ὄντα genitivus μαντικῆς, aliuſve hujuſmodi, deeſſe videri poſſet. Sed nil mutandum: quippe quia recte dicitur οὐκ ἄπειρον ὄντα, διὰ τὸ ἀεὶ παρεῖναι τοῖς ἱεροῖς, pro οὐκ ἄπειρον ὄντα τῶν ἱερῶν, διὰ τὸ ἀεὶ παρεῖναι αὐτοῖς.

5 Ὀρθῶς ἄρα, γιγνώσκων &c.] Locus ſic mihi diſtinguendus videtur; ut referatur ὀρθῶς ad ἔλεξε. Vulgo, ὀρθῶς ἄρα γιγνώσκων, &c. ut jungatur ὀρθῶς cum γιγνώσκων.

" ὅτι αὐτὸς ἐπεβάλλετο διαβάλλειν με πρὸς ὑμᾶς. [1]Ἐξ- C. VI.
" ήνεγκε γὰρ τὸν λόγον ὡς ἐγὼ πράττειν ταῦτα διανοοί-
" μην ἤδη, οὐ πείσας ὑμᾶς. Ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν ἀπορῦντας 17
" ὑμᾶς ἑώρων, τοῦτ' ἂν ἐσκόπουν, ἀφ' οὗ ἂν γένοιτο ὥστε
" λαβόντας ὑμᾶς πόλιν, τὸν μὲν βουλόμενον, ἀποπλεῖν
" ἤδη, [2]τὸν δὲ μὴ βουλόμενον, [l]ἐπεὶ κτήσαιτο ἱκανὰ ὥστε
" καὶ τοὺς ἑαυτοῦ οἰκείους ὠφελῆσαί τι. Ἐπεὶ δ' ὁρῶ
" ὑμῖν καὶ τὰ πλοῖα πέμποντας Ἡρακλεώτας καὶ Σινω-
" πεῖς, καὶ μισθὸν [3]ὑπισχνουμένους ὑμῖν [m]ἄνδρας ἀπὸ νου-
" μηνίας, καλόν μοι δοκεῖ εἶναι σωζομένους ἔνθα βουλό-
" μεθα, [4]μισθὸν τῆς πορείας λαμβάνειν· καὶ αὐτός τε

[l] ἐπεὶ κτήσαιτο] ἐπικτήσαιτο MS. Par. [m] ἄνδρας] ὦ ἄνδρες MS. Par. ὥστε ἐκπλεῖν, ὦ ἄνδρες MS. Eton. et marg. Steph. fed MS. Par. ifta ὥστε ἐκπλεῖν reponit poft Σινωπεῖς.

[1] Ἐξήνεγκε γὰρ τὸν &c.] Sic paulo fupra p. 400. ἐκφέρει εἰς τὸ στράτευμα λόγον, &c. ubi MS. Eton. perperam exhibet εἰσφέρει pro ἐκφέρει.

[2] Τὸν δὲ μὴ βουλόμενον, &c.] Ex præcedenti membro huc etiam adferendum eft ἀποπλεῖν. Sic infra ἰέναι fupprimitur: καὶ ὅτι ἐὰν μέν τις εἰς τὴν Ἑλλάδα μέλλῃ ἰέναι, πρὸς ἑσπέραν δεῖ πορεύεσθαι· ἐὰν δέ τις βούληται εἰς τοὺς βαρβάρους, &c. Cæterum, οἰκείους dicit, quos paulo fupra p. 401. dixerat τοὺς οἴκοι· de quibus vide p. 219. not. 4.

[3] Ὑπισχνουμένους ὑμῖν &c.] MS. Eton. ὑπισχνουμένους ὑμῖν, ὥστε ἐκπλεῖν, ὦ ἄνδρες, ἀπὸ νουμηνίας &c. Sed, ὥστε ἐκπλεῖν ex præcedentibus illis, οἱ Ἡρακλεῶται καὶ οἱ Σινωπεῖς ἐπαγγέλοιντο ὥστε ἐκπλεῖν, huc tralata videntur.

[4] Μισθὸν τῆς πορείας] In plerifque editis reperitur μισθὸν τῆς σωτηρίας, quam lectionem comprobant MSS. Guelf. et reg. A. MSS. Eton. et Par. μισθὸν τῆς ἀπορίας. Unde levi mutatione reponendum videtur πορείας: quam lectionem in vertendo loco fecutus eft Leuncl. necnon vet. verf. Gall. auctor. Ita quoque marg. Steph. fed MS. Brod. exhibet ποςίας. Supra p. 398. Οἱ δ' οὖν Ἕλληνες ἐψηφίσαντο κατὰ θάλατταν τὴν πορείαν ποιεῖσθαι. Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν εἶπεν, Ὦ Σινωπεῖς, οἱ μὲν ἄνδρες ᾕρηνται πορείαν, &c. Cæterum, μισθὸς πορείας hic dicitur, ut Act. i. 18. μισθὸς τῆς ἀδικίας. Solent enim Græci μισθὸς (uti recte in Animadv. ad Vorft. monuit Vitringa) paffim conftruere cum genitivo, qui exprimit *factum, laborem, opus,* pro quo quis accipit mercedem. Itaque merito idem vir doctus Vorftii judicium improbat, qui

C. VI. “ ἀναπαύομαι ἐκείνης τῆς διανοίας, καὶ ὁπόσοι πρός με
“ προσήεσαν, λέγοντες ὡς χρὴ ταῦτα πράττειν, [1]ἀναπαύ-
18 “ σασθαί φημι χρῆναι. Οὕτω γὰρ γινώσκω· [2]ὁμοῦ μὲν ὄντες
“ πολλοὶ, ὥσπερ νυνὶ, δοκεῖτε ἄν μοι καὶ ἔντιμοι εἶναι, καὶ
“ ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια· ([3]ἐν γὰρ τῷ κρατεῖν ἐστι καὶ τὸ λαμ-
“ βάνειν τὰ τῶν [n]ἡττωμένων) διασπασθέντες [o]δὲ, καὶ κατὰ
“ μικρὰ γενομένης τῆς δυνάμεως, οὔτ᾽ ἂν τροφὴν [p]δύναισθε
19 “ λαμβάνειν, οὔτε χαίροντες ἂν [4]ἀπαλλάξαιτε. Δοκεῖ
“ οὖν μοι ἅπερ ὑμῖν, ἐκπορεύεσθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα· [5]καὶ
“ ἄν τις μείνῃ, ἢ ἀπολιπών τινα ληφθῇ, πρὶν [6]ἐν ἀσφα-
“ λεῖ εἶναι πᾶν τὸ στράτευμα, κρίνεσθαι αὐτὸν ὡς ἀδικοῦντα.
“ [q]Καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἔφη, ταῦτα, [r]αἰρέτω[7] τὴν χεῖρα.”
Ἀνέτειναν πάντες.

20 Ὁ δὲ Σιλανὸς ἐβόα, καὶ ἐπεχείρει [s]λέγειν ὡς δίκαιον [t]εἴη

[n] ἡττωμένων] ἡττόνων MS. Eton. [o] δὲ, καὶ] δ᾽ ἂν, καὶ MS. Eton. [p] δύναισθε] δυναίμεθα Edd. vett. δυνάμεθα MS. Guelf. [q] καὶ ὅτῳ] καὶ ὅτῳ δὲ MS. Eton. [r] αἱρέτω] ἀράτω Zeun. ex MSS. Brod. Par. et Eton. [s] λέγειν] λέγων MS. Par. [t] εἴη] εἶναι Edd. vett. et MS. Guelf.

μισθὸν ἀδικίας, loco citato, pro ἄδικον, per hebraïſmum dici ſtatuerat.

[1] Ἀναπαύσασθαι] MS. Eton. ἀναπαύεσθαι. Sed tempus non mutandum. Noſter ſic infra paulo,—πειρᾶσθαι πεῖσαι. Et—ἐκέλευσε τὸν κήρυκα συλλέξαι ἀγοράν. Vide p. 116. not. 2.

[2] Ὁμοῦ μὲν ὄντες] Ita legendum ex MSto Eton. Vulgo, ὁμοῦ μὲν γὰρ ὄντες. Stephanus etiam particulam γὰρ poſt μὲν expungendam ſtatuit.

[3] Ἐν γὰρ τῷ κρατεῖν &c.] Vide p. 215. not. 3.

[4] Ἀπαλλάξαιτε.] Sic recte ſcribendum cenſuit Steph. ut conveniat cum δύναισθε. In libris antehac editis eſt ἀπαλλάξητε: in MSto Eton. ἀπαλλάξετε, omnino male.

[5] Καὶ ἄν τις μείνῃ, ἢ ἀπολιπὼν &c.] Ita plerique editi. In MSto Eton. et marg. Steph. legitur ἄν τις μέν τι ἀπολιπὼν ληφθῇ, &c. Unde repoſuerim, καὶ ἄν τις μέντοι ἀπολιπὼν ληφθῇ, &c. nam cætera ſalvo ſenſu abeſſe poſſunt.

[6] Ἐν ἀσφαλεῖ] Vide p. 218. not. 6.

[7] Αἱρέτω] Confer p. 219. not. 3.

ἀπιέναι τὸν βουλόμενον. Οἱ δὲ στρατιῶται οὐκ ἠνείχοντο, C. VI.
ἀλλ' ἠπείλουν αὐτῷ, εἰ λήψονται [1]ἀποδιδράσκοντα, ὅτι τὴν
δίκην [u]ἐπιθήσοιεν· [2]Ἐντεῦθεν, ἐπεὶ ἔγνωσαν οἱ Ἡρα- 21
κλεῶται ὅτι ἐκπλεῖν δεδογμένον εἴη, [x]καὶ Ξενοφῶν αὐτὸς
[3]ἐπεψηφικὼς εἴη, τὰ μὲν πλοῖα πέμπουσι, [4]τὰ δὲ χρή-
ματα, ἃ ὑπέσχοντο Τιμασίωνι καὶ Θώρακι, [5]ἐψευσμένοι
ἦσαν τῆς μισθοφορᾶς. Ἐνταῦθα ἐκπεπληγμένοι ἦσαν, 22
καὶ ἐδεδίεσαν τὴν στρατιὰν, οἱ τὴν μισθοφορὰν ὑπεσχη-
μένοι. [6]Καὶ παραλαβόντες οὗτοι καὶ τοὺς ἄλλους στρατη-
γοὺς, οἷς [y]ἀνεκεκοίνωτο ἃ πρόσθεν ἔπραττον, (ἅπαντες δ'
ἦσαν, πλὴν [z]Νέωνος[7] τοῦ [a]Ἀσιναίου, ὃς Χειρισόφῳ [8]ὑπε-
στρατήγει· Χειρίσοφος [9]δὲ οὐ παρῆν) ἔρχονται πρὸς Ξε-

[u] ἐπιθήσοιεν] ἐπιθήσοι Edd. vett. et MS. Guelf. ἐπιθήσουσι Caſtal. [x] καὶ Ξενοφῶν α. ἐπ. εἴη] Abſunt hæc a Junt. et MS. Guelf. [y] ἀνεκεκοίνωτο] ἀνακεκοίνωντο MS. Guelf. [z] Νέωνος] Μένωνος MS. Par. [a] Ἀσιναίου] Ἀσινέως MS. Guelf.. et marg. Steph.

[1] Ἀποδιδράσκοντα] Adi, ſi placet, p. 39. not. 4.

[2] Ἐντεῦθεν,] Reſpice ſis p. 380. not. 3.

[3] Ἐπεψηφικὼς εἴη,] Lege p. 350. not. 5. Unde conſtabit, interpretes vim verbi parum accepiſſe, qui verterint *ſuffragio ſuo comprobaſſet.*

[4] Τὰ δὲ χρήματα,] Supple κατά: qua de ellipſi vide p. 393. not. 2. et p. 392. not. 4.

[5] Ἐψευσμένοι ἦσαν &c.] Ad Heracleotas referenda videntur, atque adeo ſignificatione activa accipienda, uti ſupra p. 28. ubi vide not. 2. Trajectione uſus eſt verborum; quæ ſic, opinor, ſuppleveris et in conſtructionis ordinem redegeris, ἐψευσμένοι δὲ ἦσαν κατὰ τὰ χρήματα τῆς μισθοφορᾶς, ἃ ὑπέσχοντο &c. Confer p. 373. not. 5. et p. 190. not. 1. Alioquin voces τῆς μισθοφορᾶς delendas cenſuerim.

[6] Καὶ παραλαβόντες] MS. Eton. παραλαβόντες οὖν &c. imperite: nam in τῷ καὶ ineſſe vim τοῦ οὖν ſæpe ſupra monui. Adi p. 361. not. 6.

[7] Νέωνος τοῦ Ἀσιναίου, &c.] Cujus etiam meminerat p. 364. ἀντὶ δὲ Χειρισόφου Νέων ὁ Ἀσιναῖος &c.

[8] Ὑπεστρατήγει,] Extat quidem hoc verbum in lexicis, at ſine auctore. Tu videſis p. 195. not. 2.

[9] Δὲ οὐ παρῆν] MSS. Eton. et Brod. δὲ οὔπω &c. De prima illa particula lege p. 153. not. 1.

C. VI. νοφῶντα, καὶ λέγουσιν ὅτι μεταμέλοι αὐτοῖς, καὶ δοκοίη
κράτιστον εἶναι πλεῖν εἰς Φᾶσιν, ἐπεὶ πλοῖα ἐκεῖ ἐστι, καὶ
κατασχεῖν τὴν Φασιανῶν χώραν. [1]Αἰήτου δ' υἱὸς ἐτύγ-
23 χανε βασιλεύων αὐτῶν. Ξενοφῶν δ' ἀπεκρίνατο ὅτι οὐ-
δὲν ἂν τούτων εἴποι εἰς τὴν στρατιάν· ὑμεῖς δὲ συλλέξαντες,
ἔφη, εἰ βούλεσθε, λέγετε. Ἐνταῦθα ἀποδείκνυται Τιμα-
σίων ὁ Δαρδανεὺς γνώμην [b]μὴ ἐκκλησιάζειν, ἀλλὰ τοὺς
ἑαυτοῦ ἕκαστον λοχαγοὺς πρῶτους [2]πειρᾶσθαι [c]πεῖσαι. Καὶ
ἀπελθόντες ταῦτα ἐποίουν.

C. VII. [d]Οἱ δὲ στρατιῶται ἀνεπύθοντο ταῦτα πραττόμενα. Καὶ
ὁ Νέων λέγει ὡς Ξενοφῶν, ἀναπεπεικὼς τοὺς ἄλλους στρα-
τηγοὺς, διανοεῖται ἄγειν ἐξαπατήσας τοὺς στρατιώτας πάλιν
εἰς Φᾶσιν. [e]Ἀκούσαντες δὲ οἱ στρατιῶται χαλεπῶς ἔφε-
ρον· καὶ σύλλογοι ἐγίγνοντο, [3]καὶ κύκλοι συνίσταντο· καὶ
μάλα φοβεροὶ ἦσαν, μὴ ποιήσειαν οἷα καὶ τοὺς τῶν Κόλ-
χων κήρυκας ἐποίησαν, καὶ [4]τοὺς ἀγορανόμους· [f]ὅσοι γὰρ
2 μὴ εἰς τὴν θάλατταν κατέφυγον, κατελεύσθησαν. Ἐπεὶ
δὲ ᾐσθάνετο [g]ὁ Ξενοφῶν, ἔδοξεν [h]αὐτῷ ὡς τάχιστα συναγα-

[b] μὴ ἐκκλησ.] οὐκ ἐκκλησ. MS. Eton. [c] πεῖσαι] πείθειν MSS. Par. et Eton. [d] οἱ δὲ στρ. ἀ. τ. πρ.] ταῦτα οὖν στρατιῶται ἀνεπύθοντο τὰ πραττόμενα MS. Eton. In MS. Guelf. eſt ἀνεπείθοντο. [e] ἀκούσαντες δὲ] ἀκούσαντες ταῦτα MS. Eton. [f] ὅσοι γὰρ] γὰρ deeſt in MS. Eton. [g] ὁ Ξενοφῶν] ὁ deeſt in MS. Eton. [h] αὐτῷ deeſt in MS. Guelf.

[1] Αἰήτου δ' υἱὸς] Male in Ald. et Steph. edit. legitur υἱώς. MSS. Eton. Guelf. et cæteræ editiones receptam ſcripturam præſtant. MS. Par. et marg. Steph. υἰϊδοῦς. Vide lib. vii. cap. 8. §. 14.

[2] Πειρᾶσθαι] Vide p. 349. not. 2. et p. 348. not. 5.

[3] Καὶ κύκλοι συνίσταντο·] Conſule Κύρ. Παιδ. p. 436. not. 1.

[4] Τοὺς ἀγορανόμους·] Heſych. Ἀγορανόμος, δικαστὴς, ὁ ἐν τῇ ἀγορᾷ νέμων τὸ δίκαιον. Suid. et Etymol. M. Ἀγορανόμοι, οἱ τὰ κατὰ τὴν ἀγορὰν ὤνια διοικοῦντες ἄρχοντες. Phavor. Ἀγορανόμος, ὁ τῆς ἀγορᾶς ἐπιμελούμενος, ὅπως πωλοῖντο τὰ ὤνια.

γεῖν αὐτῶν [1]ἀγορὰν, καὶ μὴ ἐᾶσαι συλλεγῆναι αὐτομάτους· καὶ ἐκέλευσε τὸν κήρυκα [2]συλλέξαι ἀγοράν. Οἱ δ', ἐπεὶ τοῦ κήρυκος ἤκουσαν, συνέδραμον καὶ μάλα ἑτοίμως. Ἐνταῦθα Ξενοφῶν τῶν μὲν στρατηγῶν οὐ κατηγόρει ὅτι ἦλθον πρὸς αὐτὸν, [i]λέγει δὲ ὧδε,--- C. VII.

“ Ἀκούω τινὰ διαβάλλειν, ὦ ἄνδρες, ἐμὲ, ὡς ἐγὼ ἄρα 3
“ ἐξαπατήσας ὑμᾶς μέλλω ἄγειν εἰς Φᾶσιν. Ἀκούσατε
“ [k]οὖν μου, πρὸς θεῶν· καὶ ἐὰν μὲν ἐγὼ φαίνωμαι ἀδι-
“ κῶν, οὐ χρή με ἐνθένδε ἀπελθεῖν, πρὶν ἂν δῶ τὴν δί-
“ κην· ἂν δὲ ὑμῖν φαίνωνται ἀδικοῦντες οἱ ἐμὲ δια-
“ βάλλοντες, οὕτως αὐτοῖς χρῆσθε, ὥσπερ ἄξιον. Ὑμεῖς 4
“ δὲ [l]ἐπίστασθε δήπου [m]ὁπόθεν ὁ ἥλιος [n]ἀνίσχει, καὶ ὅποι
“ δύεται· καὶ ὅτι, ἐὰν μέν τις εἰς τὴν Ἑλλάδα μέλλῃ
“ ἰέναι, πρὸς ἑσπέραν δεῖ πορεύεσθαι· [3]ἐὰν δέ τις βούληται
“ εἰς τοὺς βαρβάρους, [4]τοὔμπαλιν πρὸς ἕω. [5]Ἔστιν οὖν
“ ὅστις [6]τοῦτο δύναιτ' ἂν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι, ὡς ὁ ἥλιος
“ ἔνθα μὲν ἀνίσχει, δύεται δὲ ἐνταῦθα· ἔνθεν δὲ δύεται,

[i] λέγει δὲ ὧδε] λέγει δ' ὅτι Edd. vett. et MS. Guelf. [k] οὖν μου] οὖν ἐμοῦ Zeun. ex MS. Guelf. [l] ἐπίστασθε] ἐφῆσθε MS. Par. εὖ ἴστε Marg. Steph. [m] ὁπόθεν] ὅθεν MSS. Par. et Eton. [n] ἀνίσχει] ἀνίσχοι Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Ἀγορὰν,] Quid alias, et sæpiſſime quidem apud Noſtrum, ſignificet vox iſta, videre eſt p. 347. not. 2. Huc quadrat Suidæ expoſitio, Ἀγορά· ἡ ἐκκλησία: quo ſenſu paſſim apud Homerum venit.

[2] Συλλέξαι] MS. Eton. συλλέγειν, ut ſupra modo p. 408. pro vulgato πεῖσαι exhibet πείθειν. Sed lege paulo ſupra notata ad ἀναπαύσασθαι, p. 406. not. 1.

[3] Ἐὰν δέ τις βούληται εἰς &c.] Poſt verbum ſupple ἰέναι, et confer p. 405. not. 2.

[4] Τοὔμπαλιν] Adi p. 284. not. 6.

[5] Ἔστιν οὖν ὅστις] Lege p. 86. not. 4.

[6] Τοῦτο δύναιτ' ἂν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι,] Ante τοῦτο intellige κατά. Eadem reperitur verbi hujuſce cum duplici accuſativo conſtructio Κύρ. Παιδ. p. 178. ἃ μὲν ἐβουλήθης ἐξαπατῆσαι αὐτὸν &c.

C. VII. “ ἀνίσχει δ' ἐντεῦθεν; Ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτό γε [o]ἐπιστάμεθα, ὅτι ὁ Βορέας μὲν ἔξω τοῦ Πόντου εἰς τὴν Ἑλλάδα φέρει, Νότος δὲ εἴσω εἰς Φᾶσιν· [1]καὶ λέγετε ὅταν ὁ Βορρᾶς πνέῃ, ὡς καλοὶ πλοῖ εἰσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. [2]Τοῦτο οὖν ἐστιν ὅπως [p]τις ἂν ἐξαπατήσαι, ὥστ' [3]ἐμβαίνειν, ὁπόταν Νότος πνέῃ; [4]Ἀλλὰ [q]γὰρ ὑμᾶς, ὁπόταν γαλήνη ᾖ, ἐμβιβῶ; [5]Οὐκ οὖν ἐγὼ μὲν ἐν ἑνὶ πλοίῳ [r]πλευσοῦμαι, ὑμεῖς δὲ τοὐλάχιστον [s]ἐν ἑκατόν; [t]Πῶς ἂν οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ἢ βιασαίμην σὺν ἐμοὶ πλεῖν μὴ βουλομένους, ἢ ἐξαπατήσας ἄγοιμι; [6]Ποιῶ δ' ὑμᾶς ἐξαπατηθέντας καὶ καταγοητευθέντας ὑπ' ἐμοῦ ἥκειν εἰς Φᾶσιν· [7]καὶ δὴ καὶ ἀποβαίνομεν εἰς τὴν χώραν· γνώ-

o ἐπιστάμεθα] ἐπίστασθε Zeun. ex MSS. Par. et Eton. p ἂν ἐξαπατῆσαι] ἂν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι Zeun. ex MSS. Par. et Eton. q γὰρ ὑμᾶς] ὑμᾶς deest in MSS. Par. et Eton. r πλευσοῦμαι] πλεύσομαι MS. Par. πορεύσομαι MS. Eton. s ἐν ἑκατὸν] ἐν ἕκαστον Edd. vett. et MS. Guelf. t πῶς ἂν οὖν] οὖν deest in MS. Eton.

1 Καὶ λέγετε ὅταν &c.] In MSS. Eton. Guelf. marg. Steph. et edd. vett. legitur, καὶ ἀεὶ λέγετε ὅτι ὁ βορρᾶς πνεῖ, ὥστε καλὸν πλοῖα εἶναι, καὶ ἀπελθεῖν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Paulo aliter quidam, καὶ ἀεὶ λέγετε ὅτι ὁ βορρᾶς πνεῖ, ὥστε καλοὶ πλοῖ εἰσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Lectionem ipse amplexus sum, quam Stephano placuisse video. Ita quoque MS. Par. extra quam quod hic λέγεται pro λέγετε scriptum est.

2 Τοῦτο οὖν &c.] Supple κατὰ, ut supra modo p. 409. not. 6.

3 Ἐμβαίνειν,] Intellige εἰς ναῦς vel πλοῖα. Ἐλλειπτικῶς itidem scripsit Apollon. Rhod. lib. i. ver. 1275. et seq.—ὦκα δὲ Τῖφυς

Ἐσβαίνειν ὀρόθυνεν ἐπαύρεσθαί τ' ἀνέμοιο.
Οἱ δ' εἴσβαινον ἄφαρ λελιημένοι.

4 Ἀλλὰ γὰρ &c.] In MSS. Eton. Guelf. et editis quibusdam reperitur Ἀλλ' ἄρα &c. quæ lectio interrogatione vacat.

5 Οὐκ οὖν &c.] In edit. Steph. scribitur οὐκοῦν ἐγὼ &c. sine interrogatione.

6 Ποιῶ] Vim eandem huic verbo tribuit Noster Κύρ. Παιδ. p. 136. τοῦτο γὰρ ἀεὶ καὶ λέγειν καὶ ποιεῖν δεῖ. Cæterum, καταγοητεύω, a quo deductum participium mox sequitur, in lexicis sine auctore reperitur. Eo tamen usus etiam est Noster Κύρ. Παιδ. p. 570. ἀλλὰ καὶ καταγοητεύειν ᾤετο &c.

7 Καὶ δὴ καὶ &c.] Quid si sic? εἰ δὲ καὶ &c.

“ σεσθε δήπου ὅτι οὐκ ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐστέ· καὶ ἐγὼ μὲν C. VII.
“ ἔσομαι ὁ ἐξηπατηκὼς [u]εἷς ὑμᾶς, ὑμεῖς δὲ οἱ ἐξηπατη-
“ μένοι, ἐγγὺς μυρίων, ἔχοντες ὅπλα. Πῶς ἂν οὖν εἷς
“ ἀνὴρ μᾶλλον δοίη δίκην, ἢ οὕτω περὶ αὑτοῦ τε καὶ ὑμῶν
“ βουλευόμενος; Ἀλλ' οὗτοί εἰσιν οἱ λόγοι ἀνδρῶν ἠλιθίων, 6
“ καὶ ἐμοὶ φθονούντων, ὅτι ἐγὼ ὑφ' ὑμῶν τιμῶμαι. Καί-
“ τοι οὐ [x]δικαίως γ' ἄν μοι [y]φθονεῖεν. Τίνα γὰρ [z]αὐτῶν
“ κωλύω ἢ λέγειν, [a]εἴ τίς τι δύναται, ἀγαθὸν ἐν ὑμῖν, ἢ
“ μάχεσθαι, εἴ τις [b]ἐθέλοι, ὑπὲρ ὑμῶν τε καὶ ἑαυτοῦ, ἢ
“ ἐγρηγορέναι περὶ τῆς ὑμετέρας ἀσφαλείας [c]ἐπιμελόμε-
“ νον; [d]Τί[1] γάρ; ἄρχοντας αἱρουμένων ὑμῶν ἐγὼ τίνι
“ ἐμποδών εἰμι; [2]Παρίημι, ἀρχέτω· μόνον ἀγαθόν τι
“ [e]ποιῶν φαινέσθω. Ἀλλὰ γὰρ ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ περὶ 7
“ τούτων τὰ εἰρημένα· εἰ δέ τις ὑμῶν [f]ἢ[3] αὐτὸς ἂν ἐξαπα-

[u] εἷς ὑμᾶς] Pro εἷς, quod in MS. Eton. deeſt, eſt εἰς in Junt. et MS. Guelf. et εἷς εἰς in Ald. [x] δικαίως γ'] Pro γε, quod Caſtal. omiſit, eſt τ' in edd. vett. cæteris et MS. Guelf. [y] φθονεῖεν] φθονοῖεν Zeun. [z] αὐτῶν κωλύω] αὐτῶν ἐγὼ κωλύω Zeun. ex MS. Eton. [a] εἴ τίς τι] τὶς deeſt in MS. Eton. [b] ἐθέλοι] ἐθέλει Zeun. ex MS. Guelf. [c] ἐπιμελόμενον] ἐπιμελούμενον MS. Guelf. [d] τί γάρ; ἄρχοντας αἱρ. ὑμῶν ἐγὼ] τί γὰρ ἂν ἀρχ. &c. Edd. vett. et MS. Guelf. ὑμῶν deeſt in Junt. et MS. Guelf. et pro αἱρουμένων in MS. Par. eſt ἐροῦμεν, ὧν. [e] ποιῶν] ποιῶν ὑμᾶς MS. Eton. [f] ἢ αὐτὸς] Deſunt hæc in MS. Eton. In MS. Guelf. ordo verborum eſt: ἢ ἐξαπατηθῆναι ἂν αὐτὸς &c.

[1] Τί γάρ; ἄρχοντας &c.] Loci vulgaris interpunctio ſic ſe habet, τί γὰρ ἄρχοντας &c. quam qui probet, ſcribat is oportet mox infra τινὶ, non τίνι.

[2] Παρίημι, ἀρχέτω·] Erumpit tandem Xenophontis indignatio, quam moverant ea, quæ ſcripta ſunt p. 400, 401, et ſeq. In primis autem reſpicere videtur Thoracem illum Bœotium, de quo p. 402.

[3] Ἢ αὐτὸς ἂν ἐξαπατηθῆναι &c.] Vulgo locus ſic ſolet diſtingui, ἢ αὐτὸς ἂν ἐξαπατηθῆναι οἴεται ταῦτα, ἢ ἄλλον ἐξαπατῆσαι ταῦτα λέγων, διδασκέτω: atque ita accipi, quaſi λέγων ſimiliter cum οἴεται et ἐξαπατῆσαι conſtrueretur, atque αὐτὸς cum οἴεται et ἐξαπατηθῆναι. Elegans autem eſt hæc et uſitatiſſima ſtructura; illa, γνώμην ἐμὴν, non toleranda. Nam cum oratio (uti loquuntur Grammatici) in eadem ſubſiſtit perſona, nominativus rite infinitivo præponitur: at mutata perſona, mutari ſo-

C. VII. “ τηθῆναι οἴεται ταῦτα, ἢ ἄλλον ἐξαπατῆσαι ταῦτα, λέ-
“ γων διδασκέτω. Ὅταν δὲ [1]τούτων ἅλις ἔχητε, μὴ
“ ἀπέλθητε, πρὶν ἂν ἀκούσητε οἷον ὁρῶ ἐν τῇ στρατιᾷ
“ ἀρχόμενον πρᾶγμα· [g]ὃ εἰ ἔπεισι, καὶ ἔσται οἷον [h]ἐπι-
“ δείκνυσιν[2], [i]ὥρα ἡμῖν βουλεύεσθαι [k]περὶ ἡμῶν αὐτῶν, μὴ
“ κάκιστοί τε καὶ αἴσχιστοι ἄνδρες [l]φανῶμεν καὶ [3]πρὸς
“ θεῶν καὶ πρὸς ἀνθρώπων, [m]καὶ φιλίων καὶ πολεμίων,
8 “ [n]καὶ καταφρονηθῶμεν.” Ἀκούσαντες ταῦτα οἱ στρατιῶ-
ται, ἐθαύμασάν τε τί εἴη, καὶ λέγειν ἐκέλευον. Ἐκ τούτου
ἄρχεται πάλιν, “ Ἐπίστασθέ που ὅτι χωρία ἦν ἐν τοῖς
“ [o]ὄρεσι τοῖς βαρβαρικοῖς φίλια τοῖς Κερασουντίοις, ὅθεν
“ κατιόντες τινὲς καὶ [4]ἱερεῖα [p]ἐπώλουν ἡμῖν, καὶ [5]ἄλλα ὧν
“ εἶχον. Δοκοῦσι δέ μοι καὶ ὑμῶν τινες [6]εἰς τὸ ἐγγυτάτω

[g] ὃ εἰ] εἰ deest in MS. Par. [h] ἐπιδείκνυσιν] ὑποδείκνυσιν MSS. Par. et Eton. [i] ὥρα ἡμῖν] ὥρα ὑμῖν MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. [k] περὶ ἡμῶν] περὶ ὑμῶν MS. Eton. [l] φανῶμεν] ἀποφαινώμεθα MS. Eton. [m] καὶ φιλίων] Desunt hæc in MS. Eton. et MS. Guelf. dat καὶ φίλων. [n] καὶ καταφρονηθῶμεν desunt in MS. Eton. [o] ὄρεσι τοῖς βαρβαρικοῖς] ὄρεσι βαρβαρικὰ MS. Eton. [p] ἐπώλουν ἡμῖν] ἐπώλουν ὑμῖν MS. Guelf.

let etiam casus. Utriusque regulæ partis exemplum unus suppeditat locus, p. 292. Ὁ δὲ ἔλεγεν ὅτι σπείσασθαι βούλοιτο, ἐφ' ᾧ μήτ' αὐτὸς τοὺς Ἕλληνας ἀδικεῖν, μήτ' ἐκείνους καίειν &c. ubi rectissime licet αὐτὸς ante ἀδικεῖν ponatur, haud tamen ferri posset ἐκεῖνοι ante καίειν. Pari ratione rejiciendum est λέγων ante ἐξαπατῆσαι, quocum verbo si construendum sit participium illud, in λέγοντα mutatum oportuit. Quare, mutato tantum puncti unius loco, atque adeo λέγων cum διδασκέτω conjuncto, sanitati constructionis optime consultum videtur. Cæterum, Steph. suspicatur Xenophontem scripsisse ἢ αὐτὸς ἂν—ἐξαπατηθῆναι οἴεται ταῦτα ἀκούων, ἢ ἄλλον &c. Sed illud ἀκούων recipi nolim.

[1] Τούτων ἅλις ἔχητε,] Sic Æschin. dial. iii. sect. 13. ἅλις ἔχον τοῦ βήματος.

[2] Ἐπιδείκνυσιν] Scil. ἑαυτό: quale supplementum alias sæpe postulari ostendimus supra p. 288. not. 3. Adde Marc. iv. 29.

[3] Πρὸς θεῶν καὶ &c.] Adi sis p. 163. not. 4.

[4] Ἱερεῖα] Lege p. 293. not. 1.

[5] Ἄλλα ὧν &c.] Videsis p. 34. not. 1.

[6] Εἰς τὸ ἐγγυτάτω χωρίον] Ita MS. Eton. edit. Steph. aliæque vet. Eodem fere modo supra p.

" χωρίον τούτων ἐλθόντες, ἀγοράσαντές τι πάλιν [q]ἐλθεῖν. C. VII.
" Τοῦτο καταμαθὼν [r]Κλεάρατος ὁ λοχαγὸς [s]ὅτι μικρὸν 9
" εἴη, καὶ ἀφύλακτον, διὰ τὸ [1]φίλιον νομίζειν εἶναι, ἔρ-
" χεται ἐπὶ αὐτοὺς [t]νυκτὸς ὡς πορθήσων, οὐδενὶ ἡμῶν εἰ-
" πών. Διενενόητο δὲ, εἰ λάβοι [u]τὸ χωρίον, εἰς μὲν τὸ
" στράτευμα μηκέτι ἐλθεῖν, [2]ἐμβὰς δ' εἰς [x]πλοῖον, ἐν
" ᾧ ἐτύγχανον οἱ σύσκηνοι αὐτοῦ παραπλέοντες, καὶ ἐνθέ-
" μενος εἴ τι λάβοι, ἀποπλέων οἴχεσθαι ἔξω τοῦ Πόντου.
" Καὶ ταῦτα συνωμολόγησαν αὐτῷ [3]οἱ ἐν τῷ πλοίῳ σύ-
" σκηνοι, ὡς ἐγὼ νῦν αἰσθάνομαι. Παρακαλέσας οὖν 10
" ὁπόσους ἔπειθεν, ἦγεν ἐπὶ τὸ χωρίον. Πορευόμενον δὲ
" αὐτὸν φθάνει ἡμέρα γενομένη, καὶ συστάντες οἱ ἄνθρωποι
" ἀπὸ ἰσχυρῶν τόπων βάλλοντες καὶ παίοντες, τόν τε Κλεά-
" ρατον ἀποκτείνουσι καὶ τῶν ἄλλων συχνούς· οἱ δέ τινες καὶ
" εἰς Κερασοῦντα αὐτῶν ἀποχωροῦσι. Ταῦτα δ' ἦν [y]τῇ 11
" ἡμέρᾳ, ᾗ ἡμεῖς δεῦρο [z]ἐξωρμῶμεν πεζῇ. [a]Τῶν δὲ παρα-
" πλεόντων ἔτι τινὲς ἦσαν ἐν Κερασοῦντι, [4]οὔπω ἀνηγμένοι.

[q] ἐλθεῖν] ἀπῆλθον MS. Par. [r] Κλεάρατος] Κλεάρετος MS. Guelf. h. l. et infra. [s] ὅτι μικρὸν] ὅτι καὶ μικρὸν Zeun. ex MSS. Eton. et Guelf. [t] νυκτὸς] τῆς νυκτὸς Zeun. ex MSS. Eton. et Guelf. [u] τὸ χωρίον] τόδε τὸ χωρίον MS. Eton. [x] πλοῖον] τὸ πλοῖον Zeun. ex Caſtal. [y] τῇ ἡμέρᾳ] ἐν τῇ ἡμέρᾳ MS. Eton. [z] ἐξωρμῶμεν] ἐξορμῶμεν MS. Guelf. [a] τῶν δὲ παραπλεόντων ἔτι] τῶν πλεόντων εἰ MS. Eton.

132. dixit εἰς τὰς ἐγγυτάτω κώμας &c. In Leuncl. edit. legitur χωρίων, quod et recentior quædam exhibet.

[1] Φίλιον νομίζειν εἶναι,] Scil. τοὺς ἐνοικοῦντας: quam vocem reſpicit pronomen αὐτοὺς, quod mox ſequitur. Confer p. 106. not. 3.

[2] Ἐμβὰς δ' εἰς πλοῖον,] MS. Eton. εἰσβὰς δ' εἰς &c. Sed ſatis ſana eſt vulgata ſcriptura.

[3] Οἱ ἐν τῷ πλοίῳ] MS. Par. et marg. Steph. præſtant hanc lectionem, οἱ ἐκ τοῦ πλοίου, cui recepta omnino anteferenda eſt.

[4] Οὔπω ἀνηγμένοι.] Scil. ἐκ τοῦ λιμένος. Quibus opponuntur καθηγμένοι, uti videre eſt p. 349. not. 4. Cæterum, voces iſtæ cum, quæ proxime ſequuntur, iſtis, Μετὰ τοῦτο, ὡς οἱ Κερασούντιοι, in MSto Eton. male deſunt.

C. VII. " Μετὰ τοῦτο, ὡς οἱ Κερασούντιοι λέγουσιν, ἀφικνοῦνται τῶν
" ἐκ τοῦ χωρίου τρεῖς [1] ἄνδρες τῶν γεραιτέρων, [2] πρὸς τὸ
12 " κοινὸν τὸ ἡμέτερον [3] χρήζοντες ἐλθεῖν. Ἐπεὶ δὲ ἡμᾶς
" οὐ κατέλαβον, πρὸς τοὺς Κερασουντίους ἔλεγον ὅτι θαυ-
" μάζοιεν, τί ἡμῖν δόξειεν ἐλθεῖν [4] πρὸς αὐτούς. [5] Ἐπεὶ
" μέντοι [b] σφᾶς λέγειν ἔφασαν ὅτι οὐκ ἀπὸ κοινοῦ γίνοιτο
" τὸ πρᾶγμα, ἥδεσθαί τε αὐτοὺς καὶ μέλλειν [c] πλεῖν δεῦρο,
" [d] ὡς ἡμῖν [e] λέξειαν τὰ γινόμενα, καὶ τοὺς νεκροὺς [f] θάπτειν
" αὐτοὺς κελεύειν λαβόντας [g] τοὺς τούτου δεομένους. Τῶν δ'
" ἀποφυγόντων [h] τινὲς Ἕλληνες ἔτυχον ἔτι ὄντες ἐν Κερα-
" σοῦντι· [6] αἰσθόμενοι δὲ τοὺς βαρβάρους [i] ὅποι ἴοιεν, αὐτοί
" τε ἐτόλμησαν βάλλειν τοῖς λίθοις, καὶ τοῖς ἄλλοις [k] διε-
" κελεύοντο. Καὶ οἱ ἄνδρες ἀποθνήσκουσι, τρεῖς ὄντες [7] οἱ

[b] σφᾶς λέγειν desunt in MSS. Par. et Eton. [c] πλεῖν δεῦρο] ἐνταῦθα πλεῖν Zeun. ex MSS. Par. et Eton. sed pro ἐνταῦθα MS. Par. apud Hutchinsonum exhibet ἔνθα. [d] ὡς ἡμῖν] ὡς ὑμῖν MS. Guelf. Ald. et Steph. [e] λέξειαν] λέξαι Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [f] θάπτειν αὐτοὺς κελεύειν] κελεύειν αὐτοὺς θάπτειν MS. Par. αὐτοὺς θάπτειν κελ. Junt. sed ed. Castal. et MS. Guelf. omittunt θάπτειν, et pro αὐτοὺς idem codex habet αὐτῶν. [g] τοὺς τούτου δεομένους] Desunt hæc in MSS. Par. et Eton. Pro τούτου Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. a manu secunda exhibet τούτων. [h] τινὲς Ἕλλ. ἔτ. ἔτι ὄντες] τινὰς Ἑλλήνων τυχεῖν ἔτι ὄντας MSS. Par. et Eton. [i] ὅποι ἴοιεν] ὅποι εἶεν MS. Eton. [k] διεκελεύοντο] παρεκελεύοντο MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Ἄνδρες τῶν γεραιτέρων,] Vide p. 263. not. 1.

[2] Πρὸς τὸ κοινὸν &c.] Nomen hoc pro tota civitate quavis iterum iterumque adhibet Noster. Κύρ. Παιδ. p. 12. ἥν τι δέωνται ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ. p. 59. ἔπεμπε πρός τε τὸ κοινὸν, καὶ &c. p. 60. τὸ Περσῶν κοινόν. p. 130. καὶ ὠφελοῦντα τὸ κοινὸν, &c. p. 394. εὐθὺς ἔπεμπες πρός τε τὸ Περσῶν κοινὸν, &c. alibi. Denotat hic, ἐγῷμαι, universum Græcorum corpus, eosque in primis, quorum erat utilitati communi prospicere.

[3] Χρήζοντες] Respice p. 244. not. 4.

[4] Πρὸς αὐτούς.] MS. Eton. ἐπὶ αὐτούς. Sic supra modo, ἔρχεται ἐπὶ αὐτοὺς &c. Sed utroque modo recte dicitur.

[5] Ἐπεὶ μέντοι &c.] Censuit Stephanus ἐπεὶ in locum τοῦ ἔπειτα irrepsisse. Tu videsis Κύρ. Παιδ. p. 81. not. 1.

[6] Αἰσθόμενοι δὲ τοὺς &c.] De atticismo hoc dictum p. 307. not. 4. p. 204. not. 1. et p. 137. not. 4.

[7] Οἱ πρέσβεις, καταλευσθέντες.]

" πρέσβεις, καταλευσθέντες. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ἐγένετο, ἔρ- C. VII.
" χονται πρὸς ἡμᾶς οἱ Κερασούντιοι, καὶ λέγουσι τὸ πρᾶ- 13
" γμα· καὶ ἡμεῖς οἱ στρατηγοὶ ἀκούσαντες [l]ἠχθόμεθα τοῖς
" γεγενημένοις, καὶ ἐβουλευόμεθα σὺν τοῖς Κερασουντίοις,
" [m]πῶς ἂν ταφείησαν οἱ τῶν Ἑλλήνων νεκροί. Συγ-
" καθήμενοι δ' [1]ἔξωθεν τῶν ὅπλων, ἐξαίφνης ἀκούομεν
" θορύβου πολλοῦ, παῖε, [n]παῖε, βάλλε, βάλλε. Καὶ τάχα
" δὴ ὁρῶμεν πολλοὺς προσθέοντας, λίθους δ' ἔχοντας ἐν
" ταῖς χερσὶ, [2]τοὺς δὲ καὶ ἀναιρουμένους. Καὶ οἱ μὲν Κε- 14
" ρασούντιοι, ὡς ἂν καὶ ἑωρακότες τὸ παρ' [o]ἑαυτοῖς πρᾶγμα,
" δείσαντες ἀποχωροῦσι πρὸς τὰ πλοῖα. Ἦσαν [p]δὲ, νὴ
" Δία, οἳ καὶ ἡμῶν ἔδεισαν. Ἔγωγε μὴν ἦλθον πρὸς
" αὐτοὺς, καὶ ἠρώτων ὅ, τι ἐστὶ τὸ πρᾶγμα. [3]Τῶν δ' ἦσαν
" μὲν οἳ οὐδὲν ᾔδεσαν, ὅμως δὲ λίθους εἶχον ἐν ταῖς χερσίν.
" [q]Ἐπεὶ δὲ καὶ εἰδότι τινὶ ἐνέτυχον, λέγει μοι ὅτι [4]οἱ ἀγορα-
" νόμοι δεινότατα ποιοῦσι τὸ στράτευμα. [r]Καὶ ἐν τούτῳ τις 15
" ὁρᾷ τὸν ἀγορανόμον Ζήλαρχον πρὸς τὴν θάλατταν [s]ἀνα-
" χωροῦντα, καὶ ἀνέκραγεν· οἱ δ', ὡς ἤκουσαν, [t]ὥσπερ συὸς
" ἀγρίου ἢ ἐλάφου φανέντος, [5]ἵενται ἐπ' αὐτόν. [u]Οἱ δὲ

[l] ἠχθόμεθα] ἠχθόμεθά τε Zeun. ex MSS. Eton. et Guelf. [m] πῶς ἂν] ὅπως ἂν MS. Eton. [n] παῖε deest in MS. Eton. [o] ἑαυτοῖς] αὐτοῖς Edd. vett. et MS. Guelf. [p] δὲ, νὴ Δία, οἳ καὶ ἡμῶν] δ' ἔνδηλοι καὶ ἡμῶν οἳ MSS. Par. et Eton. [q] ἐπεὶ δὲ καὶ εἰδότι τινὶ ἐνέτυχον] ἐπεὶ δὲ εἰδότι ἐπέτυχον MS. Eton. [r] καὶ ἐν τούτῳ] καὶ deest in MS. Eton. [s] ἀναχωροῦντα] ἀποχωροῦντα MS. Eton. [t] ὥσπερ] ὥσπερ ἢ MS. Eton. [u] οἱ δὲ Κερασ.] οἱ δ' αὖ Κερασ. Zeun. ex MS. Eton.

Consule Grot. de B. et P. lib. ii. cap. 18.

[1] Ἔξωθεν τῶν ὅπλων,] Vide p. 195. not. 3. et p. 152. not. 4.

[2] Τοὺς δὲ] Vide p. 86. not. 3. Adde Matt. xxvi. 67. et Luc. v. 33.

[3] Τῶν δ' ἦσαν μὲν οἳ &c.] Sic paulo ante, Ἦσαν δὲ νὴ Δία οἳ καὶ ἡμῶν &c. Adi p. 223. not. 3.

[4] Οἱ ἀγορανόμοι] Vide p. 408. not. 4.

[5] Ἵενται ἐπ' αὐτόν.] Lege p. 89. not. 7.

C. VII. “ Κερασούντιοι, ὡς εἶδον ὁρμῶντας καθ' ἑαυτούς, [x]νομί-
“ σαντες ἐπὶ σφᾶς ἵεσθαι, φεύγουσι δρόμῳ, καὶ ἐμπίπτουσιν
“ εἰς τὴν θάλατταν. Συνεισέπεσον δὲ καὶ ἡμῶν αὐτῶν
“ τινες, καὶ ἐπνίγετο ὅστις μὴ [y]ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος νεῖν.
16 “ [1]Καὶ τούτους τί δοκεῖτε; [z]ἠδίκουν μὲν οὐδέν, ἔδεισαν δὲ
“ μὴ [a]λύσσα τις ὥσπερ κυσὶν ἡμῖν ἐμπεπτώκοι. [2]Εἰ οὖν
“ ταῦτα τοιαῦτα ἔσται, θεάσασθε οἵα κατάστασις ἡμῖν ἔσται
“ τῆς στρατιᾶς. Ὑμεῖς μὲν οἱ πάντες οὐκ ἔσεσθε κύριοι
“ οὔτ' [3]ἀνελέσθαι πόλεμον ᾧ ἂν [b]βούλησθε, οὔτε καταλῦ-
“ σαι· ἰδίᾳ δὲ ὁ βουλόμενος ἄξει στράτευμα ἐφ' ὅ, τι ἂν
“ [c]ἐθέλῃ. Κἄν τινές πρὸς ὑμᾶς ἴωσι πρέσβεις [d]ἢ εἰρήνης
“ δεόμενοι, ἢ ἄλλου τινός, κατακαίνοντες τούτους οἱ βουλό-
“ μενοι, ποιήσουσιν ὑμᾶς τῶν λόγων μὴ ἀκοῦσαι τῶν πρὸς
“ ὑμᾶς ἰόντων. Ἔπειτα δὲ οὓς μὲν ἂν ὑμεῖς ἅπαντες
“ ἕλησθε ἄρχοντας, ἐν οὐδεμιᾷ χώρᾳ ἔσονται· ὅστις δ' ἂν
“ ἑαυτὸν ἕληται στρατηγόν, καὶ ἐθέλῃ λέγειν, βάλλε, βάλ-
“ λε, οὗτος ἔσται ἱκανὸς καὶ ἄρχοντα [e]κατακαίνειν καὶ [4]ἰδιώ-
“ την [f]ὑμῶν, ὃν ἂν ἐθέλῃ, ἄκριτον· ἂν ὦσιν οἱ [g]πεισό-

[x] νομίσαντες ἐπὶ σφᾶς ἵεσθαι] σαφῶς νομίζοντες ἐπὶ σφᾶς γίνεσθαι MS. Par. Stephanus duas alias lect. commemorat, νομίσαντες σαφῶς ἐπὶ σφᾶς ἵεσθαι, et σαφῶς νομίζοντες ἐπὶ σφαγὰς γίνεσθαι. In MS. Eton. pro ἵεσθαι eſt γίνεσθαι. [y] ἐτύγχανεν ἐπιστάμενος] ἐπιστάμενος ἐτύγχ. MS. Guelf. [z] ἠδίκουν μὲν οὐδὲν] δεῖσαι μὲν οὐδὲν MS. Par. [a] λύσσα] λυσσῶν Junt. et MS. Guelf. [b] βούλησθε] βούλοισθε MS. Eton. [c] ἐθέλῃ] θέλοι MS. Eton. [d] ἢ εἰρήνης δ. ἢ ἄ. τ. κατακαίνοντες] εἰρήνης δεόμενοι εἶναι οὕστινας κατακτείναντες MS. Eton. [e] κατακαίνειν] κατακτανεῖν MS. Eton. [f] ὑμῶν deeſt in MS. Eton. [g] πεισόμενοι] πειθόμενοι MS. Eton.

[1] Καὶ τούτους τί δοκεῖτε;] MSS. Eton. et Par. Καὶ τούτους τί δοκεῖτε δεῖσαι δηλονότι. Ex ſcholio ſcilicet in auctoris orationem irrepſerunt δεῖσαι δηλονότι.

[2] Εἰ οὖν ταῦτα τοιαῦτα &c.] Sic fere ſupra p. 160. Τούτων δὲ τοιούτων ὄντων, &c.

[3] Ἀνελέσθαι πόλεμον] MSS. Eton. Guelf. et editi quidam libri dant ἂν ἑλέσθαι πόλεμον, &c. Sed recte eo ſenſu adhiberi verbum compoſitum exemplis adlatis docet Budæus Comm. L. G. p. 224.

[4] Ἰδιώτην] Vide p. 217. not. 1.

“ μενοι αὐτῷ, ὥσπερ καὶ νῦν ἐγένετο. Οἷα δ' [g]ἡμῖν C. VII.
“ [h]πεπράχασιν οἱ αὐθαίρετοι οὗτοι στρατηγοὶ, σκέψασθε. 17
“ Ζήλαρχος [i]μὲν γὰρ ὁ ἀγορανόμος, εἰ μὲν ἀδικεῖ [1]ὑμᾶς,
“ οἴχεται ἀποπλέων, οὐ δοὺς [k]ὑμῖν δίκην· εἰ δὲ μὴ ἀδικεῖ,
“ φεύγει ἐκ τοῦ στρατεύματος, [l]δείσας μὴ ἀδίκως ἄκρι-
“ τος ἀποθάνῃ. Οἱ δὲ καταλεύσαντες τοὺς πρέσβεις, διε-
“ πράξαντο [m]ὑμῖν μόνοις μὲν τῶν Ἑλλήνων εἰς Κερασοῦντα
“ μὴ ἀσφαλὲς εἶναι, ἐὰν μὴ σὺν ἰσχύϊ, [n]ἀφικνεῖσθαι· [2]τοὺς
“ δὲ νεκροὺς, οὓς πρόσθεν αὐτοὶ οἱ [o]κατακανόντες ἐκέλευον
“ θάψειν, τούτους διεπράξαντο μηδὲ [3]σὺν κηρυκίῳ ἔτι
“ ἀσφαλὲς εἶναι [4]ἀνελέσθαι. Τίς γὰρ ἐθελήσει κῆρυξ
“ ἰέναι, κήρυκας ἀπεκτονώς; Ἀλλ' ἡμεῖς Κερασουντίων
“ θάψαι [p]αὐτοὺς ἐδεήθημεν. Εἰ μὲν οὖν καλῶς ἔχει 18
“ ταῦτα, δοξάτω ὑμῖν· ἵνα, ὡς τοιούτων ἐσομένων, καὶ φυ-
“ λακὴν ἰδίᾳ [q]ποιήσῃ τις, καὶ [5]τὰ ἐρυμνὰ ὑπερδέξια
“ πειρᾶται ἔχων σκηνοῦν. Εἰ [r]μέντοι δοκεῖ ὑμῖν θηρίων,

[g] ἡμῖν] ὑμῖν Zeun. ex MS. Par. Poſt ὑμῖν additum eſt καὶ in eodem. [h] πεπράχασιν] διαπεπράχασιν Zeun. ex MSS. Guelf. Eton. Par. et marg. Steph. [i] μὲν γὰρ] γὰρ deeſt in MS. Eton. [k] ὑμῖν δίκην] ἡμῖν δίκην MS. Guelf. [l] δείσας deeſt in MS. Eton. [m] ὑμῖν] ἡμῖν MS. Eton. [n] ἀφικνεῖσθαι] ἀφικνῆσθε MS. Eton. ἀφικνεῖσθε Edd. vett. et MS. Guelf. [o] κατακανόντες] κατακάμνοντες MS. Par. [p] αὐτοὺς] αὐτῶν MS. Eton. [q] ποιήσῃ] ποιῆσαι Edd. vett. et MS. Guelf. [r] μέντοι] μέν τι MS. Guelf.

[1] Ὑμᾶς,] MS. Eton. ἡμᾶς. Sed malim vulgatam retinere, cum mox ſequatur, οὐ δοὺς ὑμῖν δίκην.

[2] Τοὺς δὲ νεκροὺς,—τούτους] Reſpice p. 160. not. 3. et p. 149. not. 1. Adde 1 Cor. vi. 4.

[3] Σὺν κηρυκίῳ] Scholiaſt. ad Thucyd. lib. i. cap. 53. Κηρύκιον, ἔστι ξύλον ὀρθὸν, ἔχον ἑκατέρωθεν δύο ὄφεις περιπεπλεγμένους, καὶ ἀντιπροσώπους πρὸς ἀλλήλους κειμένους· ὅπερ εἰώθασι φέρειν οἱ κήρυκες μετ' αὐτῶν· καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτοὺς ἀδικεῖν παρ' οὓς ἀπέρχονται. Σύμβολον δὲ ἦν τὸ μὲν ὀρθὸν ξύλον τοῦ ὀρθοῦ λόγου· τὸ δὲ παρ' ἑκάτερον εἶδος τῶν ὄφεων, τὰ ἀντιτασσόμενα στρατόπεδα. Ὁ γὰρ ὀρθὸς λόγος δι' ἀμφοτέρων χωρεῖ. Hinc ſua deſcripſit Suid. apud quem et alios ſcribitur κηρύκειον.

[4] Ἀνελέσθαι.] Vide, ſi libet, p. 264. not. 5.

[5] Τὰ ἐρυμνὰ ὑπερδέξια] Adi p. 273. not. 7.

C. VII. "ἀλλὰ μὴ ἀνθρώπων, εἶναι τὰ τοιαῦτα ἔργα, σκοπεῖτε "[1]παῦλάν τιν' αὐτῶν· [2]εἰ δὲ μὴ, πρὸς Διὸς, [3]πῶς ἢ "θεοῖς θύσομεν ἡδέως, ποιοῦντες ἔργα ἀσεβῆ, ἢ τοῖς "πολεμίοις πῶς μαχούμεθα, ἢν ἀλλήλους κατακαίνω-"μεν; Πόλις δὲ φιλία τίς ἡμᾶς δέξεται, ἥτις ἂν ὁρᾷ "τοσαύτην ἀνομίαν ἐν ἡμῖν; [4]Ἀγορὰν δέ τις [s]ἄξει "θαῤῥῶν, [5]ἢν περὶ τὰ μέγιστα τοιαῦτα ἐξαμαρτάνοντες "φαινώμεθα; [t]Οὗ[6] δὲ δὴ πάνυ οἰόμεθα τεύξεσθαι "ἐπαίνου, [u]τίς ἂν ὑμᾶς τοιούτους ὄντας ἐπαινέσειεν; ἡμεῖς "μὲν γὰρ οἶδ' ὅτι πονηροὺς ἂν φαίημεν εἶναι τοὺς τὰ τοι-"αῦτα ποιοῦντας."

19 Ἐκ τούτου ἀνιστάμενοι πάντες [7]ἔλεγον τοὺς μὲν τούτων [8]ἄρ-

[s] ἄξει] ἕξει Edd. vett. et MS. Guelf. [t] οὗ δὲ δὴ πάνυ οἰόμεθα &c.] οὗ δὲ δεῖ πάνυ οἰώμεθα &c. Edd. vett. et MS. Guelf. οὗ δὴ πάντων οἰώμεθα τεύξεσθαι ἐπαίνων MS. Eton. [u] τίς ἂν ὑμᾶς] τίς ἂν ἡμᾶς Zeun. ex edd. vett. Steph. ſec. MSS. Par. et Guelf.

[1] Παῦλαν] Thom. Magiſt. Τὸ δὲ παῦλα, ἀδόκιμον. Perperam. Eadem voce uſus eſt Plato in Phædr. p. 245. bis.

[2] Εἰ δὲ μὴ,] Vide p. 279. not. 2.

[3] Πῶς ἢ θεοῖς &c.] Noſter itidem in Ageſil. haud ita longe a fine. Ἐκεῖνος γε μὴν (Ageſilaus) ὑμνῶν ἔποτ' ἔληγεν, ὡς τοὺς θεοὺς οἴοιτο οὐδὲν ἧττον ὁσίοις ἔργοις ἢ ἁγνοῖς ἱεροῖς ἥδεσθαι. Quibus adjicere libet Plautina illa, quæ in Prologo Ruden. reperiuntur ver. 22. et ſeq.

Atque hoc ſceleſti illi in animum inducunt ſuum,
Jovem ſe placare poſſe donis, hoſtiis.
Et operam et ſumtum perdunt; ideo fit, quia
Nihil ei acceptum eſt a perjuris ſupplicii.

Confer Prov. xv. 8. Jeſ. i. 11. et ſeq. Jer. vi. 20. Hoſ. vi. 6.

[4] Ἀγορὰν δέ τις &c.] Suida auctore, præter alia, vox ἀγορὰ denotat quoque αὐτὰ τὰ ὤνια. Adde p. 347. not. 2.

[5] Ἢν περὶ τὰ μέγιστα &c.] Suſpicatus eſt Steph. ita Xenophontem ſcripſiſſe, ἢν περὶ τοὺς ἄλλους τὰ μέγιστα &c.

[6] Οὗ δὲ δὴ &c.] Ante ἐπαίνου ſupple περί.

[7] Ἔλεγον τοὺς μὲν &c.] Intelligendum eſt δεῖν, uti ſupra p. 408. not. 2.

[8] Ἄρξαντας] In MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. legitur ἄρξοντας: cujuſmodi mendum ſuſtulimus p. 307. not. 3.

ξαντας δοῦναι δίκην, [1]τοῦ δὲ λοιποῦ [x]οὐκέτι ἐξεῖναι ἀνομίας ἄρξαι· ἐὰν δέ [2]τις ἄρξῃ, [3]ἄγεσθαι αὐτοὺς ἐπὶ θανάτῳ· τοὺς δὲ στρατηγοὺς [y]εἰς δίκας πάντας καταστῆσαι· εἶναι δὲ δίκας, καὶ εἴ τι ἄλλο τις ἠδίκητο ἐξ οὗ Κῦρος ἀπέθανε· δικαστὰς δὲ τοὺς λοχαγοὺς ἐποιήσαντο. Παραινοῦντος δὲ Ξενοφῶντος, καὶ τῶν μάντεων συμβουλευόντων, ἔδοξε καὶ καθᾶραι τὸ στράτευμα. Καὶ ἐγένετο [z]καθαρμός[4]. C. VII.

Ἔδοξε δὲ καὶ τοὺς στρατηγοὺς δίκην ὑποσχεῖν τοῦ παρεληλυθότος χρόνου. [5]Καὶ [a]διδόντες, [6]Φιλήσιος μὲν ὦφλε C. VIII.

[x] οὐκέτι] μηκέτι Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [y] εἰς δίκας πάντας] δίκας deest in edd. vett. et MS. Guelf. [z] καθαρμὸς] καθαρὰ MS. Eton. [a] διδόντες] διδόντων MSS. Par. et Eton.

[1] Τοῦ δὲ λοιποῦ] Plene, ἐκ τοῦ λοιποῦ χρόνου. Similiter Thucyd. lib. iv. cap. 98. οὔτε τοῦ λοιποῦ ἑκόντες &c. Et Ælian. V. H. lib. xiv. cap. 7.—τοῦ λοιποῦ μεθαρμόσηται.

[2] Τὶς—αὐτοὺς] Respice p. 391. not. 2.

[3] Ἄγεσθαι—ἐπὶ θανάτῳ·] Sic scribendum recte monuit Muretus. Noster supra p. 65. εἰδότες ὅτι ἐπὶ θανάτῳ ἄγοιτο: ubi vide not. 4. Vulgo legitur ἄγεσθαι αὐτοὺς θανάτῳ: et in edit. vetustioribus, quibus adstipulantur MSS. Eton. et Guelf.—θανάτου. MS. Par. dat ἄγεσθαι αὐτοὺς θανάτου, et marg. Steph. ἄρξεσθαι αὐτοὺς θανάτου. Adde Cl. Bos animadv. ad Lucian. p. 57.

[4] Καθαρμός.] Variis de causis ab antiquis, tam Græcis quam Romanis, lustrationes erant usurpatæ. Eos autem in primis lustrandos censuerunt, qui se sanguine polluissent. Vide Homer. Il. ζ'. ver. 266. et seq. Virgil. Æn. lib. ii. ver. 718. et seq. Ælian. V. H. lib. viii. cap. 5. Adde Homer. Il. α'. ver. 313. et seq. Q. Curt. lib. x. cap. 9. *Macedonum reges ita lustrare soliti erant milites, ut &c.* ubi vide quæ notavit Rader.

[5] Καὶ διδόντες,] Scil. δίκην.

[6] Φιλήσιος μὲν ὦφλε καὶ &c.] Cum τῆς φυλακῆς itidem intelligendum videtur δίκην, et locus sic exponendus: *Philesio et Xanthicle in judicium de pecunia apud eos deposita adductis,* uterque ὦφλε δίκην, τίμημα ἔχουσαν εἴκοσι μνᾶς, τὸ μείωμα, i. e. *utrique damnato multa viginti minarum, quarum scilicet de summa illa decessionem fecerant, indicta est.* Verba autem sic vulgo solent absque distinctione legi, et Latine verti: Φιλήσιος μὲν ὦφλε καὶ Ξανθικλῆς τῆς φυλακῆς τῶν γαυλικῶν χρημάτων τὸ μείωμα εἴκοσι μνᾶς. Leuncl. interprete, *damnati Philesius et Xanthicles, quod*

C. VIII. καὶ Ξανθικλῆς τῆς φυλακῆς [1]τῶν γαυλικῶν χρημάτων, τὸ μείωμα, εἴκοσι μνᾶς· Σοφαίνετος δὲ, [2]ὅτι ἄρχων αἱρεθεὶς κατημέλει, δέκα μνᾶς. Ξενοφῶντος δὲ κατηγόρησάν τινες, φάσκοντες παίεσθαι ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ὡς ὑβρί-
2 ζοντος τὴν κατηγορίαν ἐποιοῦντο. Καὶ ὁ Ξενοφῶν [b]ἀναστὰς ἐκέλευσεν εἰπεῖν [c]τὸν[3] πρῶτον, πρῶτον λέξαντα ποῦ καὶ ἐπλήγη. Ὁ δὲ ἀποκρίνεται, [4]Ὅπου καὶ [d]τῷ ῥίγει [e]ἀπωλλύμεθα, καὶ χιὼν πλείστη ἦν. Ὁ δ' εἶπεν, Ἀλλὰ

[b] ἀναστὰς deest in MS. Eton. [c] τὸν πρῶτον, πρῶτον] Alterum πρῶτον deest in Castal. MSS. Par. Eton. reg. B. et in reg. A. erasum est. [d] τῷ ῥίγει] τῷ deest in MS. Eton. [e] ἀπωλλύμεθα] ἀπολλύμεθα Edd. vett. et MS. Guelf.

jussi custodire pecuniam de navigiis coactum, minas viginti suppilassent: Amasæo, *Philesius et Xanthicles repetundarum damnati, quod e Gaulitica pecunia, quam servandam acceperant, minas viginti suppilassent, tantundem rependerunt.*

[1] Τῶν γαυλικῶν] Sic optime MS. Eton. cum prius scriberetur γαυλιτικῶν, quam vocem Amasæus expressit. MS. Par. exhibet γαυλιτῶν. Recte etiam Leuncl. olim γαυλικῶν reponendum vidit. Hesych. Γαῦλοι, τὰ ποιμενικὰ τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα, καὶ τὰ φοινικὰ πλοῖα. γαῦλοι καλοῦνται καὶ γαυλικὰ χρήματα τὰ ἀπὸ τῶν πλοίων—Quæ sic legas velim et distinguas, Γαῦλοι, τὰ ποιμενικὰ τοῦ γάλακτος ἀγγεῖα· καὶ τὰ φοινικικὰ πλοῖα γαῦλοι καλοῦνται· καὶ γαυλικὰ χρήματα, τὰ &c. Apposite hæc ultima ad locum, de quo agitur, exponendum. Schol. ad Aristoph. Ὀρνιθ. ver. 599. Γαῦλος, φοινικικὸν σκάφος, καὶ νῦν προπερισπώμενον· ἐπὶ δὲ τοῦ ἀγγείου, ὀξυτόνως. Καλλίμαχος·

Κυπρόθεν Σιδώνιός με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος.

Lege cum doct. Bentl. Fragm. Callim. p. 390. Κυπρόθε Σιδόνιός με κατήγαγεν ἐνθάδε γαῦλος.

[2] Ὅτι ἄρχων αἱρεθεὶς] Vocem ἄρχων huc ex MSto Eton. revocavi. Eadem sæpe supra phrasi usus est Noster: p. 200. αἱρεῖσθε οἱ δεόμενοι ἄρχοντας. ibid. Ἐκ τούτου ᾑρέθησαν ἄρχοντες—Cæterum, Leuncl. legendum censuit, Σοφαίνετος δὲ, ὅτι αἱρεθεὶς εἰς τόδε, κατημέλει, &c. hoc est, eodem auctore, *Sophænetus multatus est, quod lectus ad hoc, nimirum* εἰς φυλακὴν τῶν γαυλικῶν χρημάτων, *ad pecuniæ de navigiis redactæ custodiam, id muneris sprevisset.*

[3] Τὸν πρῶτον,] Scil. eum, qui prius id ipsi objecerat.

[4] Ὅπου καὶ τῷ ῥίγει &c.] Lege p. 293. et seq.

μὴν καὶ [1] χειμῶνός γε ὄντος οἵου λέγεις, σίτου δὲ ἐπιλελοιπότος, οἴνου δὲ μηδ' ὀσφραίνεσθαι [f] παρόντος, ὑπὸ δὲ πόνων πολλῶν ἀπαγορευόντων, πολεμίων δὲ ἑπομένων, εἰ ἐν τοιούτῳ καιρῷ ὕβριζον, ὁμολογῶ [2] καὶ τῶν ὄνων ὑβριστότερος εἶναι· οἷς φασὶν ὑπὸ τῆς ὕβρεως [g] κόπον οὐκ ἐγγίγνεσθαι. Ὅμως δὲ καὶ [h] λέξον [3] ἐκ τίνος ἐπλήγης. Πότερον ᾔτουν τι σὲ, καὶ, ἐπεὶ οὐκ ἐδίδως, C. VIII.

[f] παρόντος] παρὸν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [g] κόπον] τόπον MS. Par. τόκον Marg. Steph. [h] λέξον ἐκ] λέξον, ἔφη, ἐκ Zeun. ex MSS. Brod. et Eton.

[1] Χειμῶνός γε &c.] Virg. Æneid. lib. i. ver. 129. *Emissamque hiemem &c.* Ubi sic Servius: *Hic apertius tempestatem declarat ex Græco: nam et illi χειμῶνα tempestatem dicunt.* Noster itidem supra p. 263. χειμὼν γίνεται πολὺς, &c. atque mox infra sæpe.

[2] Καὶ τῶν ὄνων ὑβριστότερος] Amasæus vertit, *vel asinis me atrociorem esse &c.* "Ego vero, "inquit Muretus, nescio quam "*atrocitatem* quisquam in asi"no, animali omnium ἀσινεστά"τῳ, animadvertere potuerit. "Sed interpretatio illa plane "ridicula est. Asini, antequam "ad equas aut asinas admit"tantur, prædelassari solent; "et ita putantur melius inire. "Hoc igitur est, quod et hic "dicitur, eos ita libidinosos es"se, ut lassitudinem non sen"tiant. Et hodie apud Picto"nas proverbii loco usurpari "solet, asinos præ inopia et "lassitudine arrigere. Subtur"picula hæc esse video, neque "talia tamen, ut reticeri de"buerint." Hæc ille; subturpicula sane, et vero etiam ridicula. Præteriit, opinor, virum eruditum, longe alia de asinis tradi, quæ tamen huc optime quadrant. Scribit utique Ælian. H. A. lib. xii. cap. 34. Σαρακόροι δὲ οὔτε ἀχθοφόρους οὔτε ἀλέτας ἔχουσι τοὺς ὄνους, ἀλλὰ πολεμιστάς. Nec bellicosum tantum audit animal, sed et ἀήττητον apud Arrian. in Epictet. lib. i. cap. 18. Adde Herodot. lib. iv. cap. 129. et Homer. Il. λ'. ver. 557. Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' &c. ubi, uti recte criticus quidam vetus observavit, βραδεῖαν πορείαν, ἀήττητον ἐν τῷ καρτερεῖν, οὕτως ἔδειξεν, scil. Homerus. Porro, Stephanus hæc Luciani verba ad locum hunc adduxit,—ἢ ἐς τοσοῦτον Κυμαῖος εἴη, ὡς μὴ ἰδὼν, εὐθὺς εἰδέναι ὄνων ἁπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, &c. quæ reperiuntur in opusculo, quod Ψευδολογιστὴς inscriptum est, haud ita longe ab init.

[3] Ἐκ τίνος &c.] Scil. αἰτίου. Confer p. 193. not. 2.

C. VIII. ἔπαιον; [1]ἀλλ' ἀπήτουν; ἀλλὰ [2]περὶ παιδικῶν μαχόμενος; ἀλλὰ μεθύων [i]παρῴνησα; Ἐπεὶ δὲ τούτων
3 οὐδὲν ἔφησεν, ἐπήρετο αὐτὸν, εἰ ὁπλιτεύοι· Οὐκ ἔφη· Πάλιν, εἰ [3]πελτάζοι· [4]Οὐδὲ τοῦτ' ἔφη· ἀλλ' ἡμίονον [k]ἤλαυνον, ταχθεὶς [l]ὑπὸ τῶν συσκήνων, ἐλεύθερος ὤν. Ἐνταῦθα δὴ ἀναγιγνώσκει τε αὐτὸν, καὶ ἤρετο, Εἰ σὺ εἶ ὁ τὸν κάμνοντα ἀπάγων; Ναὶ μὰ Δί', ἔφη· σὺ γὰρ ἠνάγκαζες· τὰ δὲ τῶν ἐμῶν συσκήνων σκεύη [m]διέῤῥιψας. Ἀλλ' ἡ μὲν [5]διάῤῥιψις, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, τοιαύτη τις ἐγένετο· Διέδωκα ἄλλοις ἄγειν, καὶ ἐκέλευσα πρὸς ἐμὲ [n]ἀπάγειν· καὶ ἀπολαβὼν ἅπαντα σῶα, ἀπέδωκά σοι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐμοὶ ἀπέδειξας τὸν ἄνδρα. Οἷον δὲ τὸ πρᾶγμα ἐγένετο ἀκούσατε, ἔφη· καὶ γὰρ ἄξιον·

4 Ἀνὴρ κατελείπετο διὰ τὸ μηκέτι δύνασθαι πορεύεσθαι. Καὶ ἐγὼ τὸν μὲν [6]ἄνδρα τοσοῦτον ἐγίγνωσκον, ὅτι

[i] παρῴνησα] παρῴνημα Junt. ἐπαρῴνησα MS. Eton. [k] ἤλαυνον] ἐλαύνειν MS. Par. [l] ὑπὸ τῶν] τῶν deeſt in MS. Eton. [m] διέῤῥιψας] διέῤῥηξας MS. Eton. [n] ἀπάγειν] ἀπαγαγεῖν Zeun. ex MS. Par.

[1] Ἀλλ' ἀπήτουν; ἀλλὰ &c.] Pari ratione vox ἀλλὰ cum interrogationibus iterata eſt Memorab. lib. iii. haud longe a fine. Ἀλλ' ἄρα οἰκία προσόδους ἔχουσα; Οὐδὲ οἰκία, ἔφη. Ἀλλὰ μὴ χειροτέχναι τινές; Et ſic alibi Noſter. Similiter pro *aut* uſurpatur, et quidem cum interrogatione, Matt. xi. 8, 9.

[2] Περὶ παιδικῶν] Adi p. 178. not. 4.

[3] Πελτάζοι·] In lexicis deeſt: quo tamen utitur et Max. Tyr. diſſert. vii. p. 74. ed. Cant. πελτάζουσι Θρᾷκες,—

[4] Οὐδὲ τοῦτ' ἔφη· ἀλλ' &c.] Fuere, qui diſtinctionem poſuerunt inter τοῦτ' et ἔφη: ſed rectius, opinor, conjunguntur. Sic fere paulo infra, Συνέφη τοῦτο &c. De tranſitione autem ab obliqua ad rectam orationem iterum iterumque dixi. Vide, ſi libet, p. 393. not. 4.

[5] Διάῤῥιψις,] In Theſ. Steph. et Conſt. non comparet: quod tamen agnoſcit J. Poll. lib. iii. ſegm. 129.

[6] Ἄνδρα τοσοῦτον ἐγίγνωσκον, ὅτι &c.] Sic fere ſupra p. 200. τοσοῦτον μόνον σε ἐγίγνωσκον, ὅσον &c.

εἷς ἡμῶν εἴη· ἠνάγκασα [o]δέ σε τοῦτον ἄγειν, ὡς μὴ ἀπόλοιτο· καὶ γάρ, ὡς ἐγὼ οἶμαι, [p]πολέμιοι ἐφείποντο. [q]Συνέφη τοῦτο ὁ ἄνθρωπος. Οὐκοῦν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἐπεὶ προὔπεμψά σε, [1]καταλαμβάνω αὖθις, σὺν τοῖς ὀπισθοφύλαξι προσιὼν, βόθρον ὀρύττοντα, ὡς [r]κατορύξοντα τὸν ἄνθρωπον· καὶ ἐπιστὰς ἐπήνουν σε. Ἐπεὶ δὲ παρεστηκότων ἡμῶν [s]συνέκαμψε τὸ σκέλος ὁ ἀνὴρ, ἀνέκραγον οἱ παρόντες ὅτι ζῇ ὁ ἀνήρ· σὺ δ᾽ εἶπες [2]ὁπόσα γ᾽ [t]ἐβούλου, ὡς, Ἔγωγε αὐτὸν οὐκ ἄξω· ἐνταῦθα ἔπαισά σε· ἀληθῆ λέγεις· [u]ἔδοξας γάρ μοι εἰδότι ἐοικέναι ὅτι ἔζη. Τί οὖν; ἔφη, ἧττόν τι ἀπέθανεν, ἐπεὶ ἐγώ σοι ἀπέδειξα αὐτόν; [3]Καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, πάντες ἀποθανούμεθα· τούτου οὖν ἕνεκα ζῶντας ἡμᾶς δεῖ [x]κατορυγῆναι; [4]Τοῦτον μὲν ἀνέκραγον [y]πάντες ὡς [5]ὀλίγας 5

C. VIII.

[o] δέ σε τοῦτον] σε abest ab edd. vett. et MS. Guelf. [p] πολέμιοι] πολέμιοι ἡμῖν MS. Eton. [q] συνέφη τοῦτο] συνέφη γ' οὕτως Edd. vett. et MS. Guelf. [r] κατορύξοντα] κατορύττοντα MS. Par. [s] συνέκαμψε] συνανέκαμψε Marg. Steph. [t] ἐβούλου] βούλεται Codd. regg. A. et B. βούληται Cod. reg. C. [u] ἔδοξας] ἔδοξε MS. Eton. [x] κατορυγῆναι] κατορυχθῆναι MSS. Eton. et Brod. [y] πάντες deest in MS. Eton.

[1] Καταλαμβάνω] Lege p. 3. not. 1. et p. 73. not. 1. Sic Gal. ii. 14. ὀρθοποδοῦσι dicitur pro ὀρθοπόδουν.

[2] Ὁπόσα γ' ἐβούλου, ὡς, &c.] Muretus omnino legendum statuit ὁπόσα γε βούλεται· ὡς ἔγωγε αὐτὸν οὐκ ἄξω. i. e. eodem interprete, *Vivat sane quantum vult: nam ego quidem eum hinc non avebam.* Sunt autem, ex ejusdem utique critici sententia, verba omnia ejus, qui se a Xenophonte verberatum querebatur. Mihi placet vulgata lectio; atque adeo particula ὡς vim explicandi et declarandi habere videtur, perinde ac οἷον, i. e. *videlicet, exempli causa* &c. Eandem vim obtinet Κύρ. Παιδ. p. 67.—μέμνησαι ἐκεῖνα, ἅ ποτε ἐδόκει ἡμῖν; ὡς, ἅπερ δεδώκασιν οἱ &c. ubi vide notata.

[3] Καὶ γὰρ καὶ] Sic scribendum contendit Stephanus. Hactenus, Καὶ γὰρ ἡμεῖς, &c.

[4] Τοῦτον μὲν ἀνέκραγον] De hoc atticismo dictum p. 414. not. 6. Stephano magis placuit Τοῦτον μὲν οὖν &c.

[5] Ὀλίγας παίσειεν·] Scil. πληγάς. Ellipsis eadem reperitur Ælian. V. H. lib. xii. cap. 3. Ἐπαμεινώνδας ὅτε ἐτρώθη ἐν

C. VIII. [z]παίσειεν· [1]ἄλλους δὲ ἐκέλευε λέγειν διὰ τί ἕκαστος ἐπλήγη. Ἐπεὶ δὲ οὐκ [a]ἀνίσταντο, αὐτὸς ἔλεξεν,

"Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, ὁμολογῶ παῖσαι δὴ ἄνδρας [b]πολλοὺς "[c]ἕνεκα ἀταξίας· [d]οἷς σώζεσθαι μὲν ἤρκει δι' [2]ὑμᾶς, ἐν "τάξει τε ἰόντων καὶ μαχομένων ὅπου δέοι· αὐτοὶ δὲ λιπόν"τες τὰς τάξεις, προθέοντες ἁρπάζειν ἤθελον, καὶ [3]ὑμῶν "πλεονεκτεῖν. Εἰ δὲ τοῦτο πάντες ἐποιοῦμεν, ἅπαντες ἂν

6 "[e]ἀπωλόμεθα. [4]Ἤδη δὲ καὶ [f]μαλακιζόμενόν τινα, καὶ οὐκ "ἐθέλοντα ἀνίστασθαι, ἀλλὰ [5]προϊέμενον [g]ἑαυτὸν τοῖς πολε"μίοις, καὶ ἔπαισα, καὶ ἐβιασάμην πορεύεσθαι. [6]Ἐν γὰρ τῷ "ἰσχυρῷ χειμῶνι καὶ αὐτός ποτε ἀναμένων τινὰς συσκευα-

[z] παίσειεν] παίσαιεν Edd. vett. et MS. Guelf. [a] ἀνίσταντο] ἀνίστατο MSS. Par. et Brod. [b] πολλοὺς deest in MSS. Par. et Eton. [c] ἕνεκα] ἕνεκεν Zeun. ex MSS. Par. et Guelf. [d] οἷς σώζ.] ὅσοις σώζ. MS. Par. sic quoque MS. Eton apud Zeun. sed pro ὅσοις dat ὅσοι apud Hutchinsonum. [e] ἀπωλόμεθα] ἀπωλώμεθα Castal. ἀπολώμεθα cæteræ edd. vett. et MS. Guelf. [f] μαλακιζόμενον] μάλα πιεζόμενον MS. Eton. [g] ἑαυτὸν] αὐτὸν MS. Par.

Μαντινείᾳ καιρίαν, scil. πληγήν. Luc. xii. 47.—δαρήσεται πολλάς. 2 Cor. xi. 24.—τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. Supple utrobique πληγάς. Aristoph. Νεφ. ver. 968. Ἐπετρίβετο τυπτόμενος πολλὰς, &c. Schol. Πολλὰς, πληγὰς δηλονότι.

[1] Ἄλλους δὲ ἐκέλευε] Plerique omnes libri editi et MS. Guelf. dant ἄλλον δὲ ἐκέλευον, &c. Suspicatus est Steph. pro ἄλλον esse substituendum ἄλλων, quod pertineat ad ἕκαστος: ut intelligamus, ἐκέλευον δὲ λέγειν διὰ τί ἄλλων ἕκαστος ἐπλήγη, vel τῶν ἄλλων ἕκαστος. Sed et ἐκέλευεν (Xenophon videlicet) legi vult idem vir doctus. MSS. Eton. et Par. dant ἄλλους δὲ ἐκέλευε λέγειν, &c. unde reposui ἄλλους δὲ ἐκέλευε &c. Numeri mutationem in voce prima postulare videntur, quæ mox sequuntur, ista, Ἐπεὶ δ' οὐκ ἀνίσταντο, &c. et mutationi τοῦ ἐκέλευον in ἐκέλευε non tantum MS. Eton. sed et illa, quæ leguntur p. 420. adstipulantur, Καὶ ὁ Ξενοφῶν ἀναστὰς ἐκέλευσεν εἰπεῖν &c.

[2] Ὑμᾶς,] Sic edit. vet. et Steph. Legitur in aliis et MSto Eton. ἡμᾶς.

[3] Ὑμῶν πλεονεκτεῖν.] MS. Eton. ἡμῶν. Rectius libri editi, quos vidi, omnes ὑμῶν. De verbo videsis p. 376. not. 6.

[4] Ἤδη δὲ καὶ μαλακιζόμενον &c.] Lege p. 302.

[5] Προϊέμενον &c.] Vide p. 96. not. 1.

[6] Ἐν γὰρ τῷ ἰσχυρῷ &c.] Lege p. 293, 294, et seq.

“ ζομένους, καθεζόμενος συχνὸν χρόνον, καὶ ἔμαθον ἀναστὰς C. VIII.
“ [1] μόγις, καὶ τὰ [h] σκέλη μόγις ἐκτείνας. Ἐν ἐμαυτῷ οὖν
“ [2] πεῖραν λαβὼν, ἐκ τούτου καὶ ἄλλον ὁπότε [i] ἴδοιμι καθή-
“ μενον καὶ βλακεύοντα, ἤλαυνον· [3] τὸ γὰρ κινεῖσθαι καὶ ἀνδρί-
“ ζεσθαι παρεῖχε θερμασίαν τινὰ καὶ ὑγρότητα· τὸ δὲ καθῆσθαι
“ καὶ ἡσυχίαν ἔχειν ἑώρων ὑπουργὸν ὂν [4] τῷ τε ἀποπήγνυσθαι
“ τὸ αἷμα, καὶ τῷ ἀποσήπεσθαι τοὺς τῶν ποδῶν δακτύλους·
“ ἅπερ πολλοὺς καὶ ὑμεῖς ἴστε παθόντας. Ἄλλον δέ γε ἴσως 7
“ [k] ὑπολειπόμενον [l] διὰ [5] ῥᾳστώνην, καὶ κωλύοντα καὶ ὑμᾶς
“ τοὺς πρόσθεν καὶ ἡμᾶς τοὺς ὄπισθεν πορεύεσθαι, ἔπαισα
“ πὺξ, ὅπως μὴ λόγχῃ ὑπὸ τῶν πολεμίων παίοιτο. [6] Καὶ
“ γὰρ [m] οὖν νῦν ἔξεστιν αὐτοῖς σωθεῖσιν, εἴ τι ὑπ' ἐμοῦ ἔπαθον
“ παρὰ τὸ δίκαιον, δίκην λαβεῖν. Εἰ δ' ἐπὶ τοῖς πολε-
“ μίοις ἐγένοντο, τί μέγα ἂν οὕτως ἔπαθον, [7] ὅτου δίκην ἂν
“ ἠξίουν λαμβάνειν; Ἁπλοῦς μοι, ἔφη, ὁ λόγος· [n] Ἐγὼ [8] 8

[h] σκέλη μόγις] μόγις deest in MS. Eton. [i] ἴδοιμι] εἴδοιμι Edd. vett. [k] ὑπολειπόμενον] ἀπολειπόμενον MS. Par. ὑπολιπόμενον MS. Eton. [l] διὰ] τοῦ διὰ Zeun. ex MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [m] οὖν νῦν] νῦν deest in MS. Eton. [n] ἐγὼ γὰρ desunt in MS. Eton.

[1] Μόγις,] Adi, si placet, p. 360. not. 3.

[2] Πεῖραν λαβὼν, ἐκ τούτου &c.] Locus distingui solet ita, πεῖραν λαβὼν ἐκ τούτου, καὶ &c. Sed recte observavit Steph. aptius hæc verba ἐκ τούτου sequentibus jungi posse, mutatâ interpunctionis sede; ut intelligas τοῦ χρόνου.

[3] Τὸ γὰρ κινεῖσθαι &c.] Adi p. 301.

[4] Τῷ τε ἀποπήγνυσθαι τὸ αἷμα, καὶ &c.] Respice p. 301.

[5] Διὰ ῥᾳστώνην,] Suid. Ῥᾳστώνη, ἀνάπαυσις· τέρψις· τρυφή· εὐκολία· ῥαθυμία· ἡδυπάθεια· χαυνότης· ἀργία. Lege p. 303.

[6] Καὶ γὰρ &c.] Hæc particula respicere videtur, non quod proxime præcessit, sed quod elegantius reticendum censuit auctor: quasi dixisset, Ἐπειδὴ ἐμοῦ κατηγορῶν οὐδεὶς ἀνέστη, ταῦτά γε πεποιηκέναι με καὶ πάνυ προθύμως ὁμολογῶ. Cujusmodi dictionis exempla plura notavit Cl. Clark. ad Hom. Il. ε΄. ver. 22. ζ΄. ver. 447. η΄. ver. 132. alibi.

[7] Ὅτου δίκην ἂν ἠξίουν] Particulam ἂν ex MSto Eton. restitui: in quo tamen, ut in edd. vett. et MS. Guelf. ὅτι pro ὅτου pessime legitur.

[8] Ἐγὼ γὰρ εἰ μὲν &c.] Consule Grot. de B. et P. lib. ii. cap. 20. sect. 7.

C. VIII. “ γὰρ εἰ μὲν ἐπ' ἀγαθῷ ἐκόλασά τινα, ἀξιῶ ὑπέχειν
“ δίκην, [o] οἵαν καὶ γονεῖς υἱοῖς καὶ διδάσκαλοι παισί. [p] Καὶ [1]
“ γὰρ ἰατροὶ τέμνουσι καὶ καίουσιν ἐπ' ἀγαθῷ. Εἰ δὲ ὕβρει
“ νομίζετέ με ταῦτα πράττειν, ἐνθυμήθητε ὅτι νῦν ἐγὼ
“ θαῤῥῶ σὺν τοῖς θεοῖς μᾶλλον ἢ τότε, καὶ θρασύτερός εἰμι
“ νῦν ἢ τότε, καὶ οἶνον πλείω πίνω· ἀλλ' ὅμως οὐδένα παίω·
9 “ [2] ἐν εὐδίᾳ γὰρ ὁρῶ ὑμᾶς. Ὅταν δὲ χειμὼν ᾖ, καὶ [3] θά-
“ λαττα μεγάλη ἐπιφέρηται, οὐχ ὁρᾶτε ὅτι καὶ νεύματος
“ μόνου ἕνεκα χαλεπαίνει μὲν [4] πρωρεὺς τοῖς ἐν πρώρᾳ,
“ χαλεπαίνει δὲ κυβερνήτης τοῖς ἐν πρύμνῃ; Ἱκανὰ γὰρ ἐν
“ τῷ [q] τοιούτῳ καὶ μικρὰ ἁμαρτηθέντα πάντα [5] συνεπιτρί-
“ ψαι. Ὅτι δὲ δικαίως ἔπαιον αὐτοὺς, καὶ ὑμεῖς [6] κατε-
“ δικάσατε [r] τότε· [7] ἔχοντες γὰρ οὐ ψήφους, [s] ἀλλ' ὅπλα,
“ παρειστήκειτε, καὶ ἐξῆν ὑμῖν ἐπικουρεῖν αὐτοῖς, εἰ ἐβούλεσθε.
“ Ἀλλὰ μὰ Δία οὔτε τούτοις ἐπεκουρεῖτε, οὔτε σὺν ἐμοὶ τὸν

[o] οἵαν καὶ γ. υ. κ. διδ. παισὶ] οἷα γονεῦσι υἱοὶ καὶ διδασκάλοις παῖδες MS. Eton. [p] καὶ γὰρ] καὶ γὰρ οἱ Zeun. ex MS. Eton. [q] τοιούτῳ καὶ μικρὰ] τοιούτῳ δικαίως καὶ μικρὰ MS. Eton. [r] τότε deest in MS. Par. [s] ἀλλ' ὅπλα, παρειστήκειτε] παρέστητε MS. Par.

[1] Καὶ γὰρ ἰατροὶ &c.] Cum καὶ γὰρ (inquit Stephan.) sit rationem reddentis ejus quod dixit, plane persuasum habeo, quædam verba librarium omisisse inter hæc, καὶ γὰρ ἰατροὶ &c. et illa, καὶ διδάσκαλοι παισί. Alioquin enim dixisset Xenophon, non καὶ γὰρ ἰατροὶ, sed καὶ ἰατροὶ δὲ, vel ἀλλὰ καὶ ἰατροὶ &c. aut potius, ἀλλὰ μὴν καὶ ἰατροὶ &c. Hæc ille. Sed particulam γὰρ non semper causæ significationem habere, sæpe supra ostendimus. Videsis p. 348. not. 2.

[2] Ἐν εὐδίᾳ &c.] Eadem vox τῷ χειμὼν opponitur Matt. xvi. 2, 3.

[3] Θάλαττα μεγάλη] Dicitur ut *magnum mare* Lucret. lib. ii. ver. 553. pro *tumidum, commotum.*

[4] Πρωρεὺς—κυβερνήτης] Plauto sunt itidem *proreta* et *gubernator*, Rud. act. iv. sc. 3. ver. 75. Adi J. Poll. lib. i. segm. 95.

[5] Συνεπιτρῖψαι.] In lexicis id verbi frustra quæsiveris.

[6] Κατεδικάσατε] Sensum verbi, quem locus hic postulare videtur, non agnoscunt Lexicogr.

[7] Ἔχοντες γὰρ οὐ ψήφους,] MSS. Eton. et Par. ἔχοντες ξίφη, οὐ ψήφους, quam, opinor, lectionem auriculis indulsit librarius.

“ ἀπαιτοῦντα ἐπαίετε. Τοιγαροῦν ἐξουσίαν ἐποιήσατε τοῖς C. VIII.
“ κακοῖς αὐτῶν, ὑβρίζειν ἐῶντες αὐτούς. Οἶμαι γάρ, εἰ
“ ἠθέλετε σκοπεῖν, τοὺς αὐτοὺς [s] εὑρήσεσθαι τότε κακίστους, καὶ
“ νῦν ὑβριστοτάτους. Βοΐσκος [t] μὲν οὖν ὁ πύκτης ὁ Θεττα- 10
“ λὸς τότε μὲν διεμάχετο, ὡς κάμνων, [u] ἀσπίδα μὴ φέ-
“ ρειν· νῦν δέ, [x] ὡς ἐγὼ ἀκούω, Κοτυωριτῶν πολλοὺς [y] ἀπο-
“ δέδυκεν. Ἂν οὖν σωφρονῆτε, [1] τούτῳ τἀναντία ποιήσετε ἢ
“ τοὺς κύνας [2] ποιοῦσι· τοὺς μὲν γὰρ κύνας τοὺς χαλεποὺς
“ [z] τὰς μὲν ἡμέρας [a] δεσμεύουσι, τὰς δὲ νύκτας ἀφιᾶσι· τοῦ-
“ τον δέ, ἂν σωφρονῆτε, τὴν νύκτα μὲν δήσετε, τὴν δὲ ἡμέ-
“ ραν ἀφήσετε. Ἀλλὰ γάρ, ἔφη, θαυμάζω ὅτι, εἰ μέν τινι 11
“ ὑμῶν ἀπηχθόμην, μέμνησθε, καὶ οὐ σιωπᾶτε· [3] εἰ δέ τῳ ἢ
“ χειμῶνα ἐπεκούρησα, ἢ [b] πολέμιον [4] ἀπήρυξα, ἢ ἀσθενοῦντι
“ ἢ ἀποροῦντι [5] συνεξεπόρισά τι, [c] τούτων δὲ οὐδεὶς μέμνηται·

[s] εὑρήσεσθαι] εὑρήσετε MS. Eton. εὑρήσεσθε Ald. Caftal. et MS. Guelf. [t] μὲν οὖν] γοῦν MS. Eton. [u] ἀσπίδα μὴ φέρειν] τὴν ἀσπίδα φέρειν MS. Eton. [x] ὡς ἐγὼ] ἐγὼ deeft in MS. Eton. [y] ἀποδέδυκεν] ἤδη ἀποδέδυκεν MS. Par. et marg. Steph. [z] τὰς μὲν ἡμέρας] τὰς ἡμέρας Caftal. [a] δεσμεύουσι] διδέασι MS. Par. [b] πολέμιον] πόλεμον MS. Eton. [c] τούτων δὲ] τούτων Zeun. ex auctoritate edd. vett. et MS. Guelf. omiffo δέ.

[1] Τούτῳ] Steph. aut τούτων aut certe τοῦτον fcribendum cenfuit: nam accufativum, inquit, potius quam dativum, tali adhibere loco Xenophontem exiftimo. Mihi vero fana videtur vulgata fcriptura: nam et hæc et illa apud auctores ufitata eft conftructio. Sic Plat. apolog. Socr. fere media, Ταῦτα καὶ νεωτέρῳ καὶ πρεσβυτέρῳ, ὅτῳ ἂν ἐντυγχάνω, ποιήσω, καὶ ξένῳ καὶ &c. Ariftoph. Νεφ. ver. 257.

Οὐκ, ἀλλὰ πάντα ταῦτα τοὺς τελουμένους
Ἡμεῖς ποιοῦμεν.—

Confer Matt. xxi. 40. et xxvii. 22.

[2] Ποιοῦσι·] Vide p. 226. not. 2. Adde Cl. Perizon. ad Sanct. Min. lib. iv. cap. 4. p. 652. et feq.

[3] Εἰ δέ τῳ ἢ χειμῶνα &c.] Infpice p. 299. et 301.

[4] Ἀπήρυξα,] In edd. vett. MSS. Eton. et Guelf. legitur ἀπεκήρυξα. Peffime. Poeticis quidem verbis, quibus gaudere folet Nofter, adnumerandum eft ἀπερύκω. Eodem alias fæpe utitur. Memorab. lib. ii. haud ita longe a fine, ἵνα σοι τοὺς λύκους ἀπὸ τῶν προβάτων ἀπερύκωσιν; et ibid. mox infra—σοῦ ἀπερύκειν τοὺς &c.

[5] Συνεξεπόρισα] Quod repo-

C. VIII. " οὐδ' εἴ τινα [d] καλῶς τι ποιοῦντα ἐπῄνεσα, οὐδ' εἴ τιν' ἄν-
" δρα ἀγαθὸν ὄντα ἐτίμησα ὡς ἐδυνάμην, [e] οὐδὲ τούτων μέ-
" μνησθε. Ἀλλὰ μὴν [f] καλόν γε καὶ δίκαιον, καὶ ὅσιον καὶ ἥδιον
" τῶν ἀγαθῶν μᾶλλον ἢ τῶν κακῶν μεμνῆσθαι."

Ἐκ τούτου μὲν δὴ ἀνίσταντο καὶ ἀνεμίμνησκον· [I] καὶ περιε-γένετο ὥστε καλῶς ἔχειν.

[d] καλῶς τι] τι deeft in MSS. Par. et Eton. [e] οὐδὲ τούτων] οὐδὲν τούτων MSS. Par. et Eton. [f] καλόν γε] καλόν τε MSS. Par. et Eton.

nendum recte conjecit Steph. Vulgo et MS. Guelf. exhibent συνεξευπόρησα. MS. Eton. συνεπόρησα, et MS. Par. συνεξεπόρησα. In lexicis Steph. et Conft. nec hoc nec illud comparet verbum.

[I] Καὶ περιεγένετο] Scribitur etiam καὶ περιεγένοντο· Male. MS. Eton. exhibet καὶ περιεγένετε· unde facile recepta colligitur fcriptura: quam fic exponit Stephanus: *Et res ifta hunc exitum habuit*; vel, *huc evafit*; vel, *et hic exitus fuit ut* &c. Quæ mihi quidem fatis placet interpretatio: Mureto non item; quippe qui locum fic expofuerit: *Et vicit Xenophon eos, qui fibi calumniam intendebant.* Cæterum, receptam fcripturam confirmant MS. Par. et marg. Steph.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΚΤΟΝ.

ARGUMENTUM.

CUM Paphlagonum legatis, quibus præſentibus in convivio ludi et ſaltationes celebrantur, pax et ſocietas contrahitur. Græci imperium ad Xenophontem deferre conantur, ſed, illo reclinante, Chiriſophus ſummæ rerum præficitur, quo duce claſſis Heracleam venit. Ibi orta ſeditione, Arcades et Achæi ejus imperio ſe ſubtrahunt, et ſuos ſibi duces creant. Sic dilapſus eſt in tres factiones exercitus : una fuit Arcadum et Achæorum, altera Chiriſophi, tertia Xenophontis. Arcades, Bithyniam tranſeuntes, multis injuriis Thracum coguntur fœdere inito quieſcere, obſeſſiſque adeo in quodam colle auxilio venit Xenophon : tum uterque exercitus Calpen portum tenet. Victa Pharnabazi manu, compoſitiſque apud Cleandrum, Spartanum harmoſtam, quibuſdam controverſiis, Chryſopolin Chalcedoniæ perveniunt.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ς'.

Ἐκ τούτου δὲ ἐν τῇ διατριβῇ οἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς C. I.
ἔζων, οἱ δὲ, λῃϊζόμενοι ἐκ τῆς Παφλαγονίας. [1]Ἐκλό-
πευον δὲ καὶ οἱ Παφλαγόνες εὖ μάλα τοὺς ἀποσκεδαννυ-
μένους, καὶ τῆς νυκτὸς δὲ τοὺς πρόσω σκηνοῦντας ἐπειρῶντο
κακουργεῖν· καὶ [a]πολεμικώτερον πρὸς ἀλλήλους εἶχον ἐκ
τούτων. Ὁ δὲ Κορύλας, ὃς ἐτύγχανε τότε Παφλαγονίας 2
ἄρχων, πέμπει παρὰ τοὺς Ἕλληνας πρέσβεις, ἔχοντας
ἵππους καὶ στολὰς καλὰς, λέγοντας ὅτι Κορύλας ἕτοιμος
εἴη τοὺς Ἕλληνας μήτ' ἀδικεῖν, μήτ' [b]αὐτὸς ἀδικεῖσθαι.
Οἱ δὲ στρατηγοὶ ἀπεκρίναντο ὅτι περὶ μὲν τούτων [c]ἐν τῇ
στρατιᾷ βουλεύσοιντο, [2]ἐπὶ ξενίᾳ δὲ ἐδέχοντο αὐτούς· παρε-

[a] πολεμικώτερον] πολεμικώτατα MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [b] αὐτὸς deest in MS. Eton. [c] ἐν τῇ στρατιᾷ] σὺν τῇ στρατιᾷ MSS. Par. et Eton.

[1] Ἐκλόπευον] In lexicis fine auctore reperitur κλοπεύω. Legitur et κλωπεύω apud Nostr. Λακεδ. Πολ. haud ita longe ab initio. Cæterum, Leuncl. vertit *furtim adgrediebantur.*

[2] Ἐπὶ ξενίᾳ &c.] Supple τραπέζῃ. Similiter Lucian. Icaromen. haud ita longe a fine, Ἀλλὰ νῦν μὲν ἐπὶ ξενίᾳ σε καλοῦμεν. Et Ælian. V. H. lib. iii. cap. 37. ὥσπερ ἐπὶ ξενίᾳ παρακαλοῦντες &c. Idem lib. ix. cap. 15. ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλουν &c. H. quidem Steph. in Thes. ad v. Ξενία, suspectos istiusmodi locos habet, ubi legitur ἐπὶ ξενίᾳ καλεῖν, et vel ἐπὶ ξένια, (scil. a ξένιον) vel ἐπὶ ξενίαν, reponendum censet. Tu videsis doctiss. Perizon. ad Ælian. V. H. lib. iii. cap. 37. not. 2. Apud Nostrum sane

C. I. κάλεσαν δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀνδρῶν, οὓς [d]ἐδόκει δικαιότατον εἶναι. Θύσαντες δὲ [1]τῶν αἰχμαλώτων [e]βοῶν καὶ ἄλλα [2]ἱερεῖα, εὐωχίαν μὲν ἀρκοῦσαν παρεῖχον, κατακείμενοι δὲ [3]ἐν στιβάσιν ἐδείπνουν, [4]καὶ ἔπινον ἐκ κερατίνων ποτηρίων, οἷς ἐνετύγχανον ἐν τῇ χώρᾳ.

3 [5]Ἐπεὶ δὲ αἱ σπονδαί τ' ἐγένοντο καὶ [6]ἐπαιώνισαν, ἀνέ-

[d] ἐδόκει δικαιότατον] ἐδόκουν δικαιοτάτους MSS. Par. et Eton. [e] βοῶν] MS. Eton. βοῦς, quod MS. Par. ponit ante τῶν αἰχμ.

Hist. Gr. lib. vi. fere med. legitur, ὥστε γὰρ ἐπὶ ξένια τὸν κήρυκα ἐδέξαντο &c. at libens rescripserim ἐπὶ ξενίᾳ &c.

[1] Τῶν αἰχμαλώτων βοῶν] Vide p. 337. not. 3.

[2] Ἱερεῖα,] Adi p. 412. not. 4.

[3] Ἐν στιβάσιν] MSS. Eton. et Par. σκίμποσιν. Sed non est, cur vocem receptam loco moveamus. Hesych. et Phavor. Στιβὰς, ἀπὸ ῥάβδων καὶ χλωρῶν χόρτων στρῶσις καὶ φύλλων· ἢ χαμαικοίτη. Suid. Στιβάδες, τράπεζαι, ἢ στρωμναί. Erant igitur στιβάδες (uti Steph. in Thes.) tori ex herbis aut foliis, arundinibus aut frondibus; in quibus humi stratis vel discumbebant cœnaturi, vel cubabant dormituri.

[4] Καὶ ἔπινον ἐκ κερατίνων &c.] MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. καὶ ἔπινον κερατίνοις ποτηρίοις, &c. His accedit Athenæus lib. xi. cap. 7. Ἐν δὲ ἕκτῃ (scil. τῆς Ἀναβάσεως) περὶ Παφλαγόνων διηγέμενος φησὶ, (nempe, Xenophon) κατακείμενοι δ' ἐν στιβάσιν ἐδείπνουν, καὶ ἔπινον κερατίνοις ποτηρίοις. Legitur etiam ἐν κερατίνοις &c. Sed his anteferenda videtur, quam recepimus, scriptura; et quam MS. Par. confirmat. Athen. ipse ibid. plura receptæ lectionis suppeditat exempla: e Pindaro, ἐξ ἀργυρέων κεράτων πίνοντες &c. ex Hermippo, ἐκ δὲ τοῦ κέρατος αὖ μοι δὸς πιεῖν &c. Addit deinde, Ἀθηναῖοι δὲ καὶ ἀργυρᾶ ποιοῦντες κέρατα ἔπινον ἐξ αὐτῶν. Cæterum, de istiusmodi poculorum usu quædam in libro proxime sequente notanda venient.

[5] Ἐπεὶ δὲ αἱ σπονδαὶ &c.] Athen. lib. i. cap. 13. Καὶ ἔστιν ἡ τοιαύτη ὄρχησις μίμησις τῶν ὑπὸ τῆς λέξεως ἑρμηνευομένων πραγμάτων· ἣν παρίστησι γινομένην Ξενοφῶν ὁ καλὸς, ἐν τῇ Ἀναβάσει, ἐν τῷ παρὰ Σεύθῃ τῷ Θρᾳκὶ συμποσίῳ. Deinde prolixe locum hunc Xenophonteum describit, atque adeo se errore lapsum ostendit, cum ad convivium apud Seuthen illum lectorem rejecerit; quippe cujus in libro septimo meminit Xenophon. Illud monendum est, Athenæum verbis aliis, uti fit, quam quæ Xenophontis, quas vidi, omnes exhibent editiones, totum hunc locum, ab his verbis, Ἐπεὶ δὲ αἱ σπονδαί τ' ἐγένοντο &c. usque ad ἐν ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς προσόδοις, repræsentasse.

[6] Ἐπαιώνισαν,] Junt. et MS.

στησιν [f]πρῶτον Θρᾶκες, [1]καὶ πρὸς αὐλὸν [g]ὠρχήσαντό τε σὺν τοῖς ὅπλοις, [2]καὶ [h]ἥλοντο ὑψηλά τε καὶ κούφως, καὶ ταῖς μαχαίραις ἐχρῶντο· τέλος δὲ ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον παίει, [i]ὡς πᾶσι δοκεῖν [k]πεπληχέναι [l]τὸν ἄνθρωπον· [3]ὁ δ' ἔπαισε τεχνικῶς πως. Καὶ ἀνέκραγον [m]οἱ Παφλαγόνες. Καὶ ὁ μὲν, σκυλεύσας τὰ ὅπλα τοῦ ἑτέρου, ἐξῄει [4]ᾄδων Σιτάλκαν· [n]ἄλλοι δὲ καὶ τῶν Θρᾳκῶν τὸν ἕτερον C. I.

[f] πρῶτον] πρῶτοι Athen. πρῶτον μὲν MS. Eton. [g] ὠρχήσαντο] ὠρχοῦντο Athen. et ſequens τε abeſt ab Athen. edd. vett. et MS. Guelf. [h] ἥλοντο] ἥλλοντο MSS. Par. Guelf. Athen. et edd. vett. excepta Ald. [i] ὡς πᾶσι δοκεῖν] ὡς πᾶσιν εἶναι δοκεῖν Edd. vett. et MS. Guelf. [k] πεπληχέναι] πεπληγέναι Athen. et MS. Par. ſic quoque MS. Eton. apud Zeun. ſed πεπληχέναι apud Hutchinſonum. [l] τὸν ἄνθρωπον] τὸν ἄνδρα Zeun. ex Athen. MSS. Par. et Eton. [m] οἱ Παφλαγόνες] πάντες Athen. [n] ἄλλοι δὲ καὶ] καὶ deeſt in edd. vett. Athen. MSS. Guelf. et Eton. ſed Steph. et MS. Par. habent.

Guelf. ἐπαιάνισαν. Sed vide p. 205. not. 3. Adde illuſtr. Spanh. Obſervat. in Callimach. p. 3.

[1] Καὶ πρὸς αὐλὸν ὠρχήσαντο &c.] *Armata* quæ dicitur *ſaltatione*, tibiis interea modulate canentibus, veteres tam barbari quam Græci exercere ſeſe et oblectare ſolebant. De Amazonibus Callimach. hymn. in Dian. ver. 241. Πρῶτα μὲν ἐν σακέεσσιν ἐνόπλιον, αὖθι δὲ κύκλῳ

Στησάμεναι χορὸν εὐρύν· ὑπῄεισαν δὲ λίγειαι
Λεπταλέον σύριγγες, ἵνα πλήσσωσιν ὁμαρτῇ.

In quem locum vide illuſtr. Spanh. Obſervat. p. 291. et binas diſſertat. doctiſſ. Burette de ſaltat. veter. (ut eum potiſſimum nominem) quæ in tomo ſecundo Memor. Liter. Academ. Pariſ. reperiuntur. Adde eruditiſſ. Montfauc. Antiq. T. III. p. 2. lib. iv. cap. 1.

[2] Καὶ ἥλοντο] Scribitur et ἥλλοντο. Male. Nam ἥλοντο (uti recte notavit Portus) eſt aor. 2. med. Sic apud Sophocl. Œdip. Tyr. ver. 1342. ἵν' ἐξήλου. Similiter ſcribitur aor. 1. Homer. Il. μ'. ver. 438.

—ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος
Ἀχαιῶν.

[3] Ὁ δ' ἔπαισε &c.] Ita MS. Eton. et editi, quos mihi videre contigit, omnes. Athen. et MS. Par. exhibent ὁ δ' ἔπεσε &c. quomodo legendum cenſuit Muretus: "Significat enim eum, "(verba ejuſdem viri eruditi "legis) qui percuſſus fuerat, "artificioſe quodammodo cecidiſſe, ita ut ex accepto vulnere mortuus videretur." Hanc qui non improbat ſcripturam, probet ejuſdem Athenæi πεπληγέναι.

[4] Ἄδων Σιτάλκαν] Sic MSS. Eton. Brod. Par. marg. Steph. et Athen. loco citato. Vulgo

C. I. ἐξέφερον ὡς [o]τεθνεῶτα· ἦν δὲ [p]οὐδὲν πεπονθώς. [1]Μετὰ
4 τοῦτο [q]Αἰνιᾶνες καὶ Μάγνητες ἀνέστησαν, οἳ [2]ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν καλουμένην ἐν τοῖς ὅπλοις. Ὁ δὲ τρόπος τῆς ὀρχήσεως ἦν ὅδε· Ὁ μὲν, παραθέμενος τὰ ὅπλα, σπείρει καὶ ζευγηλατεῖ, πυκνὰ [r]μεταστρεφόμενος, ὡς φοβούμενος· λῃστὴς δὲ προσέρχεται· [3]ὁ δ', ἐπειδὰν προΐδηται, [s]ἁπαντᾷ ἁρπάσας τὰ ὅπλα, [t]καὶ μάχεται πρὸ τοῦ ζεύγους· ([4]καὶ

[o] τεθνεῶτα] τεθνηκότα Athen. MS. Guelf. οὐδὲν μείω τεθνεὼς Ald. [p] οὐδὲν πεπονθώς] οὐδὲν μὴ τεθνεὼς Junt. et [q] Αἰνιᾶνες] Αἰνειᾶνες MS. Par. [r] μεταστρεφόμενος] δὲ στρεφόμενος MS. Par. sed omittitur ab Athen. et Ald. [s] ἁπαντᾷ] ἅπαντα Junt. et MS. Guelf. [t] καὶ μάχεται] καὶ deest in Athen. et Castal.

et MS. Guelf. Σιδαλκά: quod nonnulli cantionis fuisse genus existimarunt, cui nomen fuerit a Sitalce Thracum rege, de quo Thucyd. lib. ii. cap. 29. et Diodor. Sic. lib. xii. p. 104. Malim equidem, auctoritate MSti Eton. et Athenæi nixus, ipsum Sitalcæ nomen retineri. Moris quippe fuisse barbarorum, ut regum bonorum laudes cantarent, passim testantur auctores. Sic Noster Κύρ. Παιδ. p. 6. Φῦναι δὲ ὁ Κῦρος λέγεται, καὶ ᾄδεται ἔτι καὶ νῦν ὑπὸ τῶν βαρβάρων &c. Tacit. de Arminio Ann. lib. ii. extremo; *caniturque adhuc barbaras apud gentes*—Amm. Marcell. lib. xxiv. cap. 4. de Persis,—*ex usu moris gentici justitiam felicitatemque regis sui canoris vocibus extollentes*. Dignum autem fuisse Sitalcam, cujus nomen cantu celebrarent Thraces, abunde docet Diodor. Sic. loco citato.

[1] Μετὰ τοῦτο] MS. Eton. Μετὰ τούτους &c. Athen. loco jam sæpe cit. Μετὰ τοῦτον &c.

[2] Ὠρχοῦντο τὴν καρπαίαν] Hesych. Κάρπεα, ὄρχησις Μακεδονική. Repone, Καρπαία. Phavor. Καρπαία, εἶδος ὀρχήσεως. Suid. Καρπαία· εἶδος ὀρχήσεως· οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῇ Ἀναβάσει. Λέγει δὲ καὶ εἶδος ταύτης. Maxim. Tyr. dissert. xii. p. 128. edit. Cant.—ὡς ἐγὼ οὐδὲ τὰ Αἰνειάνων θεάματα ἐπαινῶ, ὅσα ἐν πότῳ εὐφραίνονται Αἰνειᾶνες, οἱ μὲν δρῶντες, οἱ δὲ ὁρῶντες. Ἄνδρες δύο μιμοῦνται μάχην, ὑπαυλοῦντος ἄλλου. Ὁ μὲν αὐτοῖν γεωργός τέ ἐστι, καὶ ἀροῖ· ὁ δὲ λῃστὴς, καὶ ὅπλα ἔχει· κεῖται δὲ καὶ τῷ γεωργῷ τὰ ὅπλα ἀγχοῦ. Ἐπειδὰν δὲ ὁ λῃστὴς ἔλθῃ, ἀφέμενος ὁ γεωργὸς τοῦ ζεύγους, δραμὼν ἐπὶ τὰ ὅπλα, συμπεσόντες μάχονται, παίοντες τὰς ὄψεις, καὶ μιμούμενοι τὰ τραύματα καὶ πτώματα.

[3] Ὁ δ', ἐπειδὰν &c.] Sic Steph. et MS. Par. sed Castal. προσίδῃ, et cæteræ edd. vett. MSS. Eton. et Guelf. ὁ δ' ἐπειδὰν προσίδῃ τε &c. Athen. ὁ δὲ, ἐπὰν προΐδηται, &c.

[4] Καὶ οὗτοι ταῦτ' ἐποίουν &c.] Suid. Ῥυθμὸς, τάξις ἔμμελος ἀκο-

οὗτοι ταῦτ᾽ ἐποίουν ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν) καὶ τέλος ὁ ληστὴς δήσας τὸν ἄνδρα, [u]καὶ τὸ ζεῦγος ἀπάγει. Ἐνίοτε δὲ καὶ ὁ [1]ζευγηλάτης τὸν ληστήν· εἶτα παρὰ τοὺς βοῦς [x]ζεύξας, ὀπίσω τὼ χεῖρε δεδεμένον ἐλαύνει. C. I.

Μετὰ τοῦτο Μυσὸς εἰσῆλθεν, ἐν ἑκατέρᾳ τῇ χειρὶ ἔχων πέλτην· καὶ τοτὲ μὲν ὡς δύο ἀντιταττομένων μιμούμενος ὠρχεῖτο, τοτὲ δὲ ὡς πρὸς ἕνα ἐχρῆτο [y]ταῖς πέλταις, τοτὲ δὲ ἐδινεῖτο καὶ [2]ἐξεκυβίστα, [z]ἔχων [a]τὰς πέλτας· ὥστε ὄψιν ἔχων καλὴν φαίνεσθαι. [3]Τέλος δὲ τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο,

[u] καὶ τὸ ζεῦγος] καὶ deeſt in Athen. [x] ζεύξας] δήσας apud Athen. [y] ταῖς πέλταις] τοῖς πέλταις Caſtal. et MS. Guelf. [z] ἔχων deeſt in MS. Par. [a] τὰς πέλτας] τοὺς πέλτας Caſtal. et MS. Guelf.

λούθου ἁρμονίας.—Διαφέρει ῥυθμὸς μέτρου, τῷ τὸν μὲν γενικώτερον εἶναι· τὸ δὲ μέτρον ὑπάρχειν εἶδος τοῦ ῥυθμοῦ. Θεωρεῖται γὰρ ὁ ῥυθμὸς καὶ ἐπὶ τῶν κροτούντων ταῖς χερσὶ καὶ τοῖς ποσί.—Καὶ ἐπὶ αὐλῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων ὁ ῥυθμὸς λέγεται, συμμετρία ὢν τοῦ χρόνου, ἐν ᾧ ἡ κίνησις γίνεται. Adde p. 375. not. 5. Quod ἐν ῥυθμῷ τι ποιεῖν Græcis eſt, Latinis eſt *in numerum* &c. Virgil. Ecl. vi. ver. 27.

Tum vero in numerum Faunoſque ferasque videres
Ludere, &c.

Servius: *In numerum ludere,* i. e. ſaltare ad modum rythmi et cantilenæ; vel, ad certam modulationem. Adde Lucret. lib. ii. ver. 631. Porro, Athen. exhibet—μάχεται πρὸ ζεύγους ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλόν: cæteris omiſſis.

[1] Ζευγηλάτης] In Lexico Gr. Lat. vet. exponitur *Bubulcus*. At Heſych. et Phavor. Ζευγελάτης eſt γηπόνος: Ζευγηλάτης, μελαβάτης, ἡνίοχος. In Steph. et Conſtant. Theſ. reperitur vox ſine auctore.

[2] Ἐξεκυβίστα,] Noſter in Sympoſ. haud ita longe ab init. de ſaltatrice quadam, Μετὰ δὲ τοῦτο κύκλος εἰσηνέχθη περίμεστος ξιφῶν ὀρθῶν· εἰς οὖν ταῦτα ἡ ὀρχηστρὶς ἐκυβίστα τε καὶ ἐξεκυβίστα ὑπὲρ αὐτῶν. Lexicogr. ad verbum hoc citant tantum Eurip. loco non indic. Phavor. Κυβιστᾶν κυρίως τὸ ἐπὶ κεφαλῆς ῥίπτειν—καὶ τὸ ἁπλῶς ἐν γῇ κυλιόμενον στρέφειν χεῖρας καὶ πόδας. Confer Ὀδυσσ. δʹ. ver. 18.

[3] Τέλος δὲ τὸ Περσικὸν &c.] Poſt illa verba ἐνίοτε δὲ ὁ ζευγηλάτης τὸν ληστήν, Athenæus ſubjungit, Καί τις, φησί, τὸ Περσικὸν ὠρχεῖτο, καὶ κροτῶν τὰς πέλτας ὤκλαζε, καὶ ἐξανίστατο. In qua lectione illud τις potiſſimum Stephano placuit. Sed illud huic inſeri loco non opus eſt. Apud Athenæum quidem, cum ea omiſiſſet omnia, quæ de Myſo

C. I. [b]κροτῶν τὰς πέλτας· καὶ ὤκλαζε, καὶ [c]ἀνίστατο· [1]καὶ
6 ταῦτα πάντα ἐν ῥυθμῷ πρὸς τὸν αὐλὸν ἐποίει. [2]Ἐπὶ δὲ
τούτῳ ἐπιόντες οἱ Μαντινεῖς, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν Ἀρκάδων
ἀναστάντες, ἐξοπλισάμενοι ὡς ἐδύναντο κάλλιστα, [d]ᾖσάν[3]
τε ἐν ῥυθμῷ, πρὸς τὸν [e]ἐνόπλιον ῥυθμὸν αὐλούμενοι, καὶ
[f]ἐπαιώνισαν, καὶ ὠρχήσαντο ὥσπερ [4]ἐν ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς
προσόδοις. Ὁρῶντες δὲ οἱ Παφλαγόνες, [5]δεινὰ ἐποιοῦντο

[b] κροτῶν] κρούων MS. Par. et marg. Steph. ſed MS. Eton. idem κρούων ponit ante ἀνίστατο. [c] ἀνίστατο] ἐξανίστατο MS. Eton. [d] ᾖσάν τε] Athenæus omittit τε. [e] ἐνόπλιον] ἔνοπλον Edd. vett. et MS. Guelf. [f] ἐπαιώνισαν] ἐπαιάνισαν Junt. MS. Guelf. et marg. Steph. ἐνώπλισαν MS. Eton.

narrat Noſter, neceſſarium erat. Cæterum, de ſaltatione Perſica vide Diſſertat. ii. Κύρ. Παιδ. noſtræ præmiſ. p. 47. ubi pro Ἀναβ. lib. v. lege lib. vi. Adde J. Poll. lib. iv. ſegm. 100.

[1] Καὶ ταῦτα πάντα ἐν &c.] Vide paulo ante ſcripta p. 434. not. 4.

[2] Ἐπὶ δὲ τούτῳ ἐπιόντες] Sic recte MSS. Eton. Brod. Par. et Athen. cum editi plerique et MS. Guelf. peſſime repræſentent Ἐπὶ δὲ τούτῳ ἐμπίνοντες &c.

[3] Ἦσάν τε ἐν ῥυθμῷ, &c.] Lege modo adlata p. 434. not. 4. et p. 375. not. 5. Si cui porro libet Socratem audire de ſaltatione diſſerentem, adeat velim Xenophontis Sympoſ. Adde Ariſtoph. Νεφ. ver. 651. ubi vide Scholiaſt. Kuſter. not. p. 59. et in primis Ez. Spanhem. p. 287. et ſeq.

[4] Ἐν ταῖς πρὸς τοὺς θεοὺς προσόδοις.] Vox hæc denotat *ſupplicationes* quæ diis fiunt; quod jam olim docuerunt viri erudi tiſſ. Ez. Spanh. Obſerv. in Callim. p. 3. et Lamb. Bos Animad. ad Ariſtid. p. 72. Ariſtoph. Νεφ. ver. 306. Καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται—Scholiaſt. Θρησκεῖαι περὶ τοὺς βωμοὺς πρόσοδοι τοῖς θεοῖς καὶ προσελεύσεις. Hinc ſua deſcripſit Phavorin. Ariſtid. p. 148. T. i. edit. Oxon. πρῶτον μὲν πανηγύρεις καὶ πρόσοδοι τοῖς θεοῖς ἦσαν, &c. Idem p. 239. Θυσίαι δὲ καὶ πομπαὶ καὶ πρόσοδοι καὶ θεραπεῖαι θεῶν μετὰ &c.

[5] Δεινὰ ἐποιοῦντο] Amaſæus vertit, *commoti ſunt*. Mihi quidem placuit verſio Leunclaviana: quam tamen perinde atque Amaſ. improbat J. Cleric. art. crit. part. 2. cap. 2. "Neuter, "inquit, vim vocis adſecutus "videtur; quæ ſi poſſet Latine "exprimi, melius verteretur *ab "uſu communi abhorrens cenſe- "bant.*" Haud ita feliciter. Quod autem vir κριτικώτατος ibidem addit, Henricum utique Stephanum δεινὸν ποιεῖν exponere *indigne ferre*, *queri*, id vero alienum eſt. Nam aliud ſonat δεινὸν ἐποίουν, aliud δεινὰ ἐποιοῦντο. Hoc

πάσας τὰς ὀρχήσεις ἐν ὅπλοις εἶναι. [1] Ἐπὶ τούτῳ ὁρῶν ὁ Μυσὸς [g] ἐκπληττομένους αὐτοὺς, πείσας τῶν Ἀρκάδων τινὰ [2] πεπαμένον ὀρχηστρίδα, εἰσάγει, σκευάσας ὡς ἐδύνατο κάλλιστα, καὶ ἀσπίδα δοὺς κούφην αὐτῇ. [3] Ἡ δὲ ὠρχήσατο [h] Πυῤῥίχην ἐλαφρῶς. Ἐνταῦθα κρότος ἦν πολύς· [4] καὶ οἱ Παφλαγόνες [i] ἠρώτων, εἰ καὶ γυναῖκες συνεμά- C. I. 7

[g] ἐκπληττομένους] ἐκπεπληγμένους MS. Par. et marg. Steph. ſic quoque MS. Eton. apud Zeun. ſed ἐκπεπλεγμένους apud Hutchinſonum. [h] Πυῤῥίχην] Πυρίχην MS. Par. [i] ἠρώτων] ἤροντο MS. Eton.

mihi certe phraſis indicare videtur, *Paphlagonas rem, de qua agitur, in difficillimis atque adeo periculoſis habuiſſe.* Quapropter mox audiunt ἐκπληττόμενοι. Cæterum, δεινὸν *mirum* itidem valere videtur Sophocl. Ajac. ver. 1146.

—δεινόν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῇς θανών.

Δεινὰ autem ἐποιοῦντο dixit Atticorum more elegantiſſimorum, qui adjectivis uti plurativis ſolent, ubi vulgo ſingularia reperiuntur. Vide p. 292. not. 4.

[1] Ἐπὶ τούτῳ] MS. Eton. Ἐπὶ τούτοις &c. Mihi vulgata placet ſcriptura; placet et, hoc utique in loco, ejuſmodi expoſitio, quam Viger. cap. 9. ſect. 4. adfert. *Certum illud tempus,* inquit vir doctus, *et quaſi momentum, quo res aliqua dum fieret aut diceretur, aliquid aliud intervenit,* ἐπὶ τούτῳ *dicitur:* Gallice *ſur cela*; *ſur* vel *en ces entrefaites.*

[2] Πεπαμένον &c.] Etymol. M. in v. Πολυπάμμων. Καὶ πάσασθαι τὸ κτήσασθαι κυρίως θρέμματα, καταχρηστικῶς δὲ πᾶν ὁτιοῦν· καὶ πασάμενος πολλάκις Ξενοφῶν λέγει ἀντὶ τοῦ κτησάμενος. Adde p. 227. not. 1. et conf. Noſtri Sympoſ. loco cit.

[3] Ἡ δὲ ὠρχήσατο Πυῤῥίχην &c.] J. Poll. lib. iv. ſegm. 96. Πυῤῥίχη, εἶδος ἐνόπλου ὀρχήσεως· de qua conſule Meurſ. Miſcel. Lac. lib. ii. cap. 12. et Car. de Aquino Lexicon Milit. Ab armatis, non ſine tubis ac tympanis, peragebatur, cum omni corporum flexu, ad inferendos et declinandos ictus. Lege omnino quæ de ea ſcripta ſunt Platonis de Leg. lib. vii. haud procul a fine. Adde Dionyſ. Hal. A. R. lib. vii. cap. 72. Alii alium ejus auctorem ſtatuerunt: Pyrrhum nonnulli Achillis filium, Pyrrhichum alii quendam Laconem, eam inveniſſe putant.

[4] Καὶ οἱ Παφλαγόνες ἠρώτων &c.] Demetr. Phaler. Περὶ Ἑρμην. p. 82. edit. Oxon. Χρῆται δὲ τῷ τοιούτῳ εἴδει καὶ Ξενοφῶν, καὶ αὐτὸς δεινότητας εἰσάγει ἐκ χαρίτων· οἷον ἐπὶ τῆς ἐνόπλου ὀρχηστρίδος· Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ τοῦ Παφλαγόνος εἰ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτοῖς συνεπολέμουν, ἔφη, Αὗται γὰρ καὶ ἔτρεψαν τὸν βασιλέα. Διττὴ γὰρ ἐμφαίνεται ἡ δεινότης ἐκ τῆς χάριτος· ἡ μὲν, ὅτι οὐ

C. I. χοντο αὐτοῖς. Οἱ δ' ἔλεγον ὅτι αὗται καὶ αἱ [1]τρεψάμεναι
εἶεν βασιλέα ἐκ τοῦ στρατοπέδου. [k]Τῇ μὲν οὖν νυκτὶ ταύτῃ
τοῦτο τὸ τέλος ἐγένετο.
8 Τῇ δ' [l]ὑστεραίᾳ προσῆγον [2]αὐτοὺς εἰς τὸ στράτευμα·
καὶ ἔδοξε τοῖς στρατιώταις μήτε ἀδικεῖν [m]Παφλαγόνας,
μήτε ἀδικεῖσθαι. Μετὰ τοῦτο οἱ μὲν πρέσβεις ᾤχοντο· οἱ
δ' Ἕλληνες, ἐπειδὴ πλοῖα ἱκανὰ ἐδόκει παρεῖναι, ανα-
βάντες ἔπλεον ἡμέραν καὶ νύκτα πνεύματι καλῷ, ἐν ἀρι-
9 στερᾷ ἔχοντες τὴν Παφλαγονίαν. Τῇ δ' ἄλλῃ ἀφικνοῦνται
εἰς Σινώπην, καὶ [n]ὡρμίσαντο [3]εἰς Ἁρμήνην τῆς Σινώπης.
Σινωπεῖς δὲ οἰκοῦσι μὲν ἐν τῇ Παφλαγονικῇ, Μιλησίων δ'
ἄποικοί εἰσιν. [o]Οὗτοι[4] ξένια πέμπουσι τοῖς Ἕλλησιν,
ἀλφίτων μὲν [5]μεδίμνους τρισχιλίους, οἴνου δὲ κεράμια χί-
10 λια καὶ πεντακόσια. [6]Καὶ Χειρίσοφος ἐνταῦθα ἦλθε
[p]τριήρεις ἔχων. Καὶ οἱ μὲν στρατιῶται προσεδόκων ἄ-

[k] τῇ μὲν οὖν] οὖν deest in MS. Eton. [l] ὑστεραίᾳ] ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ Junt. et MS. Guelf. [m] Παφλαγόνας] Παφλαγόνα Junt. et MS. Guelf. [n] ὡρμίσαντο] ὡρμήσαντο Edd. vett. [o] οὗτοι ξένια] οὗτοι δὲ ξένια MS. Eton. [p] τριήρεις] τριήρη MS. Par. et marg. Steph.

γυναῖκες αὐτοῖς εἵποιντο, ἀλλ' Ἀμαζόνες· ἡ δὲ, κατὰ βασιλέως, εἰ οὕτως ἦν ἀσθενὴς, ὡς ὑπὸ γυναικῶν φυγεῖν. Vides quam parum accurate Demetrius, qui dicitur, Noſtri verba citat. Senſum utique auctorum, quos citabant, unice ſpectabant veteres, de vocibus ipſis earumque ordine minus ſoliciti. Reſpice p. 308. not. 4.

[1] Τρεψάμεναι] Videſis p. 376. not. 9.

[2] Αὐτοὺς] Scil. Paphlagonum legatos.

[3] Εἰς Ἁρμήνην] Scribitur alias ſæpe nomen Ἀρμένη, et cum ſpiritu leni. Stephan. Byzant. Ἀρμένη, κώμη Παφλαγονίας—Παρὰ δὲ Ξενοφῶντι ἐν Ἀναβάσεως, Ἁρμήνην διὰ τοῦ η. ubi reponendum, opinor, ἐν Ἀναβάσεως ἕκτῃ vel ϛ'. cum alibi fere ſoleat Steph. librum cujuſque operis citare. Sed de Harmene plura in Diſſert. Geogr.

[4] Οὗτοι ξένια πέμπουσι] Inſpice p. 338. not. 4.

[5] Μεδίμνους—κεράμια] Conſule Indic. ejuſmodi vocibus exponendis deſtinatum.

[6] Καὶ Χειρίσοφος ἐνταῦθα &c.] Reſpice p. 346. et ſeq.

γοντά τι σφίσιν ἥκειν· ὁ δὲ ἦγε μὲν οὐδὲν, ἀπηγγέλλετο δὲ C. I.
ὅτι ἐπαινοίη αὐτοὺς καὶ Ἀναξίβιος ὁ ναύαρχος καὶ οἱ ἄλλοι,
καὶ ὅτι ὑπισχνεῖτο Ἀναξίβιος, εἰ [q] ἀφικνοῖντο ἔξω τοῦ Πόντου,
μισθοφορὰν αὐτοῖς ἔσεσθαι.

Καὶ ἐν ταύτῃ τῇ Ἁρμήνῃ ἔμειναν οἱ στρατιῶται ἡμέρας 11
πέντε. Ὡς δὲ τῆς Ἑλλάδος ἐδόκουν ἐγγὺς γίγνεσθαι, ἤδη
μᾶλλον ἢ πρόσθεν [1] εἰσῄει αὐτοὺς, ὅπως ἂν καὶ ἔχοντές τι
οἴκαδε [s] ἀφίκοιντο. Ἡγήσαντο οὖν, εἰ ἕνα ἕλοιντο ἄρχον-
τα, μᾶλλον ἂν, ἢ [2] πολυαρχίας οὔσης, δύνασθαι τὸν ἕνα
[3] χρῆσθαι τῷ στρατεύματι καὶ νυκτὸς καὶ ἡμέρας· καὶ εἴ
τι δέοι [t] λανθάνειν, μᾶλλον ἂν [u] καὶ κρύπτεσθαι· καὶ εἴ τι
αὖ δέοι φθάνειν, ἧττον ἂν [4] ὑστερίζειν· οὐ γὰρ ἂν λόγων
δεῖν πρὸς ἀλλήλους, ἀλλὰ τὸ δόξαν τῷ ἑνὶ περαίνεσθαι ἄν·
τὸν [x] δὲ πρόσθεν χρόνον [5] ἐκ τῆς νικώσης ἔπραττον πάντα
οἱ στρατηγοί. Ὡς δὲ ταῦτα διενοοῦντο, ἐτρέποντο ἐπὶ τὸν 12

q ἀφικνοῖντο] ἀφικνοῖτο Junt. et MS. Guelf. ἀφικνεῖτο Castal. et MS. Par. r μισθοφορὰν] μισθοφορίαν MS. Eton. s ἀφίκοιντο] ἀφίκωνται Zeun. ex Junt. MSS. Par. Eton. et Guelf. t λανθάνειν] λαμβάνειν Edd. vett. et MS. Guelf. u καὶ κρύπτ.] καὶ deest in MS. Eton. x δὲ πρόσθεν] δ' ἔμπροσθεν MS. Par.

[1] Εἰσῄει αὐτοὺς, &c.] Intellige φροντὶς, ἔννοια, vel aliam vocem istis adfinem. Plenius Ælian. H. V. lib. xii. cap. 1. Ἐκ δὴ τούτων εἰσῄει τὴν Ἀσπασίαν μνήμη &c. Similiter Euripid. Iphig. in Aul. ver. 1374. Οἷα δ' εἰσῆλθέν μ', ἄκουσον, μῆτερ, ἐννοουμένην. Plato in Phædon. p. 59. Διὰ δὲ ταῦτα οὐδὲν πάνυ μοι ἐλεεινὸν εἰσῄει, &c. Thom. Magist. Εἰσῄει με τόδε, καὶ εἰσῄει μοι.

[2] Πολυαρχίας &c.] Homero Il. β'. ver. 204. est πολυκοιρανίη. In lexicis autem stat ἀδεσπότως.

[3] Χρῆσθαι τῷ στρατεύματι] Plenius Noster Κύρ. Παιδ. p. 2.—χρῆσθαι πειθομένοις &c. ubi tamen vide notata in Addend.

[4] Ὑστερίζειν] Schol. in Thucyd. lib. vi. cap. 69. Ὑστέριζον μέν· ἧκον, ὕστερον ἤρχοντο. Ad verbum sonat *tardius, quam par fuerit, aliquo pervenire*; vel,—*aliquid perficere*.

[5] Ἐκ τῆς νικώσης] Scil. γνώμης. Eadem vox passim ellipsin patitur. Thucyd. lib. ii. cap. 43. Κοινῇ γὰρ &c. Scholiast. γνώμη δηλονότι. Potest etiam exaudiri ψήφου, de cujus ellipsi vide p. 65. not. 1. Lege omnino Grot. de B. et P. lib. vi. cap. 5. sect. 17.

C. I. Ξενοφῶντα· καὶ οἱ λοχαγοὶ ἔλεγον, προσιόντες αὐτῷ, ὅτι ἡ στρατιὰ οὕτω [y] γινώσκει· καὶ εὔνοιαν ἐνδεικνύμενος [z] ἕκαστός τις ἔπειθεν αὐτὸν ὑποστῆναι τὴν ἀρχήν. Ὁ δὲ Ξενοφῶν [1] τῇ μὲν ἐβούλετο ταῦτα, νομίζων καὶ τὴν τιμὴν μείζω οὕτως ἑαυτῷ γίνεσθαι [a] καὶ πρὸς τοὺς φίλους, καὶ εἰς τὴν [2] πόλιν τοὔνομα [b] μεῖζον ἀφίξεσθαι αὐτοῦ· τυχὸν δὲ [c] καὶ ἀγαθοῦ τινος [d] ἂν αἴτιος τῇ στρατιᾷ γενέσθαι.

13 Τὰ μὲν δὴ τοιαῦτα ἐνθυμήματα ἐπῇρεν αὐτὸν ἐπιθυμεῖν αὐτοκράτορα γενέσθαι ἄρχοντα. Ὁπότε δ' αὖ ἐνθυμοῖτο ὅτι ἄδηλον μὲν παντὶ ἀνθρώπῳ ὅπῃ τὸ μέλλον ἕξει, διὰ τοῦτο [e] δὲ κίνδυνος εἴη [f] μὴ καὶ τὴν προειργασμένην δόξαν [g] ἀποβάλοι, ἠπορεῖτο. [h] Ἀπορουμένῳ δὲ

14 αὐτῷ διακρῖναι, ἔδοξε κράτιστον εἶναι τοῖς θεοῖς ἀνακοινῶσαι· καὶ παραστησάμενος δύο [i] ἱερεῖς, ἐθύετο τῷ [3] Διῒ τῷ Βασιλεῖ, ὅσπερ αὐτῷ [4] μαντευτὸς ἦν ἐκ Δελφῶν· [5] καὶ

[y] γινώσκει] γιγνώσκει MS. Par. [z] ἕκαστός τις] τις abest ab MS. Eton. [a] καὶ πρὸς τ.] καὶ abest ab MSS. Par. et Eton. [b] μεῖζον] μειζόνως Edd. vett. et MS. Guelf. [c] καὶ ἀγαθοῦ] καὶ deest in MS. Eton. [d] ἂν αἴτιος] ἂν deest in edd. vett. et MS. Guelf. [e] δὲ κίνδυνος] δὲ καὶ κίνδυνος Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [f] μὴ καὶ] μὴ deest in MS. Par. [g] ἀποβάλοι] ἀποβαλεῖν MS. Par. [h] ἀπορουμένῳ] διαπορουμένῳ MS. Eton. [i] ἱερεῖς] ἱερεῖα Zeun. ex MSS. Brod. et Par.

[1] Τῇ μὲν] Valet hic ταύτῃ μέν. Moschopul. et Phavor. τῇ, ἀντὶ ταύτῃ. i. e. *ideo*, vel *eatenus*.

[2] Πόλιν τοὔνομα &c.] Vide p. 170. not. 2. et p. 175. not. 3.

[3] Διῒ τῷ Βασιλεῖ,] Jovis hujusce meminit J. Poll. lib. viii. segm. 122. et templi eidem dicati Pausan. lib. ix. cap. 39. Eundem hoc titulo (quod monuit Cel. Grammius) apud Athenienses coli solitum indicant Harpocrat. Hesych. et Phavor. ad Βασίλειος στοά. Cæterum, Δία ἐπίκλησιν Σωτῆρα vidimus supra p. 339. Illi vero Xenophontem, utpote Atheniensem, vota sua commendare Delphorum jussit oraculum.

[4] Μαντευτὸς] Vocem hanc non agnoscit Constant. ad eandem Stephanus citat Synesium, præterea neminem. Confer p. 185.

[5] Καὶ τὸ ὄναρ δὴ &c.] Lege p. 187. et seq.

τὸ ὄναρ δὴ ἀπὸ τούτου τοῦ θεοῦ ἐνόμιζεν ἑωρακέναι, [k] ὃ εἶδεν ὅτε [1] ἤρχετο ἐπὶ τὸ συνεπιμελεῖσθαι τῆς στρατιᾶς καθίστασθαι. Καὶ ὅτε ἐξ Ἐφέσου δὲ ὡρμᾶτο [2] Κύρῳ συσταθησόμενος, [3] αἰετὸν ἀνεμιμνήσκετο ἑαυτῷ δεξιὸν φθεγγόμενον, καθήμενον μέντοι, [4] ὅνπερ ὁ μάντις προπέμπων αὐτὸν ἔλεγεν, ὅτι μέγας μὲν οἰωνὸς εἴη καὶ [5] οὐκ ἰδιωτικὸς, καὶ [l] εὔδοξος, ἐπίπονος μέντοι· [m] τὰ γὰρ ὄρνεα μάλιστα ἐπιτίθεσθαι τῷ αἰετῷ καθημένῳ· [n] οὐδὲν μέντοι χρηματιστικὸν εἶναι τὸν οἰωνόν· [6] τὸν γὰρ αἰετὸν [o] περιπετόμενον μάλ- C. I.

[k] ὃ εἶδεν ὅτε ἤρχ.] ὅτε εἶδεν ὡς ἤρχ. MS. Eton. [l] εὔδοξος] ἔνδοξος MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [m] τὰ γὰρ ὄρνεα] καὶ γὰρ τὰ ὄρνεα MS. Eton. [n] οὐδὲν μέντοι] οὐ μέντοι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [o] περιπετόμενον] πετόμενον MS. Eton.

[1] Ἤρχετο] Adi p. 174. not. 6.

[2] Κύρῳ συσταθησόμενος,] Reſpice p. 186.

[3] Αἰετὸν ἀνεμιμνήσκετο &c.] Et ex oſcinum cantu, et e præpetum volatu veteres auguria captaſſe, notiſſimum eſt. Videſis Cicer. Epiſt. lib. vi. epiſt. 6. et Virgil. Æneid. lib. iii. ver. 361. et J. F. Gronov. et Serv. ad loca. Adde A. Gell. lib. vi. cap. 6. Aquilam in primis magnarum rerum auſpicia facere putarunt. Noſter Κύρ. Παιδ. p. 100. de præpete: ἐπεὶ δὲ αὐτοῖς αἰετὸς δεξιὸς φανεὶς προηγεῖτο, προσευξάμενοι &c. et p. 160. ἀετὸς δ' ἐπιπτάμενος αἴσιος &c. ubi vide not. 1. Adde Theocrit. Idyll. xvii. ver. 71. Dextra autem quæ a parte erant conſpectæ, Græci fauſtas ducebant. Homer. Il. νʹ. ver. 821. et ſeq.

Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
Θάρσυνος οἰωνῷ·—Adde Il. ωʹ. ver. 310. et ſeq.

Dextram vero partem fuiſſe eam, quæ ſolem orientem ſpectabat, ex Il. μʹ. ver. 239. et ſeq. liquido conſtat. Lege omnino Archæol. Gr. lib. ii. cap. 15.

[4] Ὅνπερ] Sic ſcribendum cenſui: unde exoritur dictionis Atticæ elegantia, quam ſæpe ſupra notavimus. Sic p. 88. Καὶ γὰρ ᾔδει αὐτὸν, ὅτι μέσον &c. ubi vide not. 1. Adde p. 414. not. 6. et loca ibi citata. Hactenus legebatur ὥσπερ, quod in ὅπερ mutatum voluit Leunclav.

[5] Οὐκ ἰδιωτικὸς,] i. e. ad eum unice pertinere, qui publico fungeretur officio. Vide, ſi libet, p. 217. not. 1.

[6] Τὸν γὰρ αἰετὸν περιπετόμενον &c.] Conſule Archæol. Gr. lib. ii. cap. 15.

C. I. λον λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια. [1]Οὕτω δὲ θυομένῳ αὐτῷ
16 [p]διαφανῶς ὁ θεὸς σημαίνει [q]μήτε προσδεῖσθαι τῆς ἀρχῆς,
μήτ᾽, εἰ [2]αἱροῖντο, ἀποδέχεσθαι. Τοῦτο μὲν δὴ οὕτως ἐγένετο.
Ἡ δὲ στρατιὰ συνῆλθε, καὶ πάντες [3]ἔλεγον ἕνα αἱρεῖσθαι· καὶ
ἐπεὶ τοῦτο ἔδοξε, [4]προεβάλλοντο αὐτόν. [r]Ἐπειδὴ δὲ ἐδόκει
δῆλον εἶναι ὅτι αἱρήσοιντο αὐτὸν, [s]εἴ τις [5]ἐπιψηφίζοι, ἀνέστη,
καὶ ἔλεξε τάδε·

17 "Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, ἥδομαι μὲν ὑπὸ ὑμῶν τιμώμενος,
" εἴπερ ἄνθρωπός εἰμι, καὶ χάριν ἔχω, καὶ εὔχομαι δοῦ-
" ναί μοι [t]τοὺς θεοὺς αἴτιόν τινος [6]ὑμῖν ἀγαθοῦ γενέσθαι·
" τὸ μέντοι ἐμὲ προκριθῆναι ὑφ᾽ ὑμῶν ἄρχοντα, [6]Λακε-
" δαιμονίου ἀνδρὸς [u]παρόντος, οὔθ᾽ ὑμῖν, οὔτ᾽ ἐμοὶ δοκεῖ
" συμφέρον εἶναι, ἀλλ᾽ ἧττον ἂν διὰ τοῦτο [x]τυγχάνειν[8], εἴ
" τι δέοισθε, παρ᾽ αὐτῶν· [y]ἐμοὶ δ᾽ αὖ οὐ [9]πάνυ τι νομίζω
18 " τοῦτο ἀσφαλὲς εἶναι. [10]Ὁρῶ γὰρ ὅτι καὶ τῇ πατρίδι

[p] διαφανῶς] διαφανεὶς Edd. vett. et MS. Guelf. [q] μήτε προσδ.] μὴ προσδ. MS. Eton. [r] ἐπειδὴ δὲ] ἐπεὶ δὲ Junt. et MS. Eton. [s] εἴ τις] εἴ τι Edd. vett. [t] τοὺς θεοὺς] τοῖς θεοῖς Edd. vett. et MS. Guelf. [u] παρόντος, οὔθ᾽ ὑμῖν, οὔτ᾽ ἐμοὶ δοκεῖ] παρόντος οὔτε ἡμῖν δοκεῖ MS. Eton. [x] τυγχάνειν, εἴ τι δέοισθε] τυγχάνειν τι δέοισθε MS. Eton. [y] ἐμοὶ δ᾽ αὖ] ἐμοί τε αὖ MS. Eton.

[1] Οὕτω δὲ θυομένῳ &c.] Ad illa jam redit, quæ modo his expoſuerat verbis,—ἐθύετο τῷ Διῒ τῷ &c.

[2] Αἱροῖντο,] Confer p. 427. not. 2.

[3] Ἔλεγον ἕνα αἱρεῖσθαι·] Vide p. 418. not. 7.

[4] Προεβάλλοντο] Eam verbi hujus ſignificationem, quam verſio exhibet, ſc. *eligendum proponebant*, exemplis adlatis confirmat Budæus Comm. L. G. p. 453. et ſeq.

[5] Ἐπιψηφίζοι,] Conſule p. 407. not. 3.

[6] Ὑμῖν] Ita legendum recte conjecit Muretus. Vulgo ſcribitur ὑμῶν.

[7] Λακεδαιμονίου ἀνδρὸς &c.] Vide p. 218. not. 9.

[8] Τυγχάνειν, εἴ τι δέοισθε, παρ᾽ &c.] Diſtinctio ponenda videtur poſt δέοισθε, quæ aliis in libris omittitur.

[9] Πάνυ τι &c.] Conſule Κύρ. Παιδ. p. 1. et in Addend. ſcripta p. 672. ad. v. πάντη.

[10] Ὁρῶ γὰρ ὅτι καὶ &c.] Videndi Thucyd. et Noſter in Hiſt. Gr. paſſim. Adde p. 218. not. 9.

"μου οὐ πρόσθεν ἐπαύσαντο πολεμοῦντες, πρὶν ἐποίησαν C. I.
"πᾶσαν τὴν πόλιν ὁμολογεῖν, Λακεδαιμονίους καὶ αὐτῶν
"ἡγεμόνας εἶναι. Ἐπεὶ δὲ τοῦτο ὡμολόγησαν, εὐθὺς ἐπαύ-
"σαντο πολεμοῦντες, καὶ οὐκέτι πέρα ἐπολιόρκησαν τὴν
"πόλιν. Εἰ οὖν ταῦτα ἐγὼ ὁρῶν δοκοίην, ὅπου δυναίμην,
"ἐνταῦθ' ἄκυρον ποιεῖν τὸ ἐκείνων ἀξίωμα, ἐκεῖνο [1]ἐννοῶ, 19
"[z]μὴ λίαν ἂν ταχὺ σωφρονισθείην. [2]Ὃ δ' ὑμεῖς ἐννο-
"εῖτε, [a]ὅτι[3] ἧττον ἂν στάσις εἴη ἑνὸς ἄρχοντος ἢ πολλῶν,
"εὖ ἴστε ὅτι ἄλλον μὲν ἑλόμενοι οὐχ εὑρήσετέ με στασιά-
"ζοντα· [b]νομίζω γὰρ ὅτι ὅστις ἐν πολέμῳ ὢν στασιάζει
"πρὸς ἄρχοντα, πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν στασιάζει· ἂν
"δ' ἐμὲ ἕλησθε, οὐκ ἂν θαυμάσαιμι εἴ τινα εὕροιτε καὶ
"ὑμῖν καὶ ἐμοὶ ἀχθόμενον."

[c]Ἐπεὶ δὲ ταῦτ' [d]εἶπε, πολὺ πλείονες [e]ἐξανίσταντο, λέ- 20
γοντες ὡς δέοι αὐτὸν ἄρχειν. Ἀγασίας δὲ ὁ Στυμφάλιος εἶπεν ὅτι γελοῖον εἴη, [4]εἰ οὕτως [f]ἔχει, ὡς ὀργιοῦνται Λακεδαιμόνιοι, καὶ ἐὰν σύνδειπνοι συνελθόντες μὴ [g]Λακεδαι-

[z] μὴ λίαν] μὴ νῦν MSS. Par. et Eton. [a] ὅτι ἧττον] ὅτι deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. [b] νομίζω γὰρ ὅτι—στασιάζει· ἂν] νομίζω γὰρ, ὅστις ἐν πολέμῳ ὢν στασιάζει πρὸς ἄρχοντα, τοῦτον πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν στασιάζειν· ἂν Zeun. ex MSS. Brod. Par. et Eton. [c] ἐπεὶ δὲ ταῦτ'] ἐπεὶ ταῦτ' MS. Eton. [d] εἶπε, πολὺ πλείονες] ἔλεγε, πολὺ μᾶλλον Zeun. ex edd. vett. MSS. Guelf. et Eton. [e] ἐξανίσταντο] ἀνίσταντο MS. Eton. [f] ἔχει] ἔχοι MS. Par. [g] Λακεδαιμόνιον] Λακεδαιμόνιοι Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Ἐννοῶ,] Reſpice p. 272. not. 3.

[2] Ὃ δ' ὑμεῖς] Adi p. 393. not. 2.

[3] Ὅτι ἧττον ἂν στάσις εἴη ἑνὸς &c.] Sententiam verſus Homerici, qui ſecundæ rhapſodiæ 204 eſt, ſæpe exprimunt auctores. Videſis C. Nep. in vita Dion. ſect. 6.

[4] Εἰ οὕτως ἔχει, ὡς ὀργιοῦνται &c.] Sic editio Steph. MSS. Eton. et Par. dant—ἔχει, ὀργιοῦνται &c. Reponendum cenſuit Leuncl.—ἔχει, ὡς οὐκ ὀργιοῦνται &c. unde ſenſum hunc elicit, *Si ſoli Lacedæmonii habere imperium debent, ridiculum ſit, non tunc etiam ipſos iraſci, cum nonnullis, ut una prandeant, convenientibus, magiſterium convivii Lacedæmonio non defertur.*

C. I. μόνιον συμποσίαρχον αἱρῶνται. [1]ἐπεὶ εἰ οὕτω γε τοῦτ' ἔχει, ἔφη, οὐδὲ λοχαγεῖν ἡμῖν ἔξεστιν, ὡς ἔοικεν, ὅτι Ἀρκάδες ἐσμέν. [h]Ἐνταῦθα δή, [2]ὡς εὖ εἰπόντος τοῦ Ἀγασίου, ἀνεθορύβησαν.

21 Καὶ ὁ Ξενοφῶν, [i]ἐπειδὴ ἑώρα πλείονος ἐνδέον, παρελθὼν εἶπεν, "Ἀλλ', ὦ ἄνδρες, [3]ἔφη, ὡς πάνυ εἰδῆτε, " [4]ὀμνύω ὑμῖν θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ἦ μὴν ἐγώ, ἐπεὶ " τὴν ὑμετέραν [k]γνώμην ᾐσθανόμην, [5]ἐθυόμην εἰ βέλτιον " εἴη ὑμῖν τε ἐμοὶ ἐπιτρέψαι ταύτην τὴν ἀρχήν, [l]καὶ " ἐμοὶ ὑποστῆναι· καὶ ἐμοὶ οἱ θεοὶ οὕτως ἐν τοῖς ἱεροῖς " ἐσήμηναν, [m]ὡς καὶ ἰδιώτην [n]ἂν γνῶναι, ὅτι [o]ταύτης τῆς " μοναρχίας ἀπέχεσθαί με δεῖ." Οὕτω δὴ Χειρίσοφον αἱροῦνται. Χειρίσοφος δ' ἐπεὶ ᾑρέθη, παρελθὼν εἶπεν, " Ἀλλ', [p]ἔφη, ὦ ἄνδρες, τοῦτο μὲν ἴστε ὅτι οὐκ ἂν ἔγωγε " ἐστασίαζον, εἰ ἄλλον εἵλεσθε. Ξενοφῶντα [q]μὲν, ἔφη, " ὠνήσατε οὐχὶ ἑλόμενοι· ὡς καὶ νῦν Δέξιππος ἤδη διέ- " βαλεν αὐτὸν πρὸς Ἀναξίβιον ὅ, τι ἐδύνατο, [6]καὶ μά- " λιστα ἐμοῦ αὐτὸν σιγάζοντος. Ὁ δὲ ἔφη νομίζειν αὐτὸν

h ἐνταῦθα] πρὸς ταῦτα Marg. Steph. i ἐπειδὴ] ἐπεὶ MSS. Eton. et Guelf. k γνώμην] χώραν MS. Eton. χάριν MS. Brod. l καὶ ἐμοὶ ὑποστῆναι] καὶ ἐμὲ ὑποστῆναι MSS. Par. et Eton. m ὡς καὶ] ὥστε καὶ MS. Eton. n ἂν γνῶναι] ἀναγνῶναι Edd. vett. et MS. Guelf. o ταύτης abest ab MS. Eton. p ἔφη, ὦ ἄνδρες] ἔφη deest in MS. Eton. q μὲν, ἔφη] μέντοι, ἔφη Zeun. ex MS. Eton.

[1] Ἐπεὶ εἰ οὕτω γε &c.] De voce prima vide p. 194. not. 4. Cæterum, loci ſcripturam MS. Eton. integram ſervavit: cum libri editi perperam repræſentent, ἐπεὶ οὕτω γε τοῦτ' ἔφη, &c.

[2] Ὡς εὖ εἰπόντος &c.] Vide p. 346. not. 4.

[3] Ἔφη,] Adi p. 164. not. 6.

[4] Ὀμνύω—ἦ μὴν] Reſpice p. 145. not. 5.

[5] Ἐθυόμην εἰ &c.] Lege p. 404. not. 1.

[6] Καὶ μάλιστα ἐμοῦ &c.] MSS. Eton. Par. et marg. Steph. καὶ μάλα ἐμοῦ αὐτὸν δοξάζοντος. Sed vulgatam lectionem ſtabilit Heſychius: Σιγάζοντος, Ξενοφῶν ἐν Ἀναβάσει ἐπὶ τοῦ σιγᾷν λιπαροῦντα. Scribe λιπαροῦντος.

" Τιμασίωνι μᾶλλον [r]συνάρχειν ἐθελῆσαι Δαρδανεῖ ὄντι C. I.
" τοῦ Κλεάρχου στρατεύματος, ἢ ἑαυτῷ, Λάκωνι ὄντι.
" Ἐπεὶ μέντοι ἐμὲ εἵλεσθε, ἔφη, καὶ ἐγὼ πειράσομαι ὅ, τι
" ἂν δύνωμαι ὑμᾶς ἀγαθὸν ποιεῖν. [1]Καὶ ὑμεῖς οὕτω
" παρασκευάζεσθε, ὡς αὔριον, ἐὰν πλοῦς ᾖ, [2]ἀναξόμενοι·
" ὁ δὲ πλοῦς ἔσται εἰς Ἡράκλειαν· ἅπαντας οὖν δεῖ ἐκεῖσε
" πειρᾶσθαι [s]ἥκειν· τὰ δὲ ἄλλα, ἐπειδὰν ἐκεῖσε ἔλθωμεν,
" βουλευσόμεθα."

[t]Ἐντεῦθεν τῇ ὑστεραίᾳ ἀναγόμενοι πνεύματι καλῷ C. II.
ἔπλεον ἡμέρας δύο [u]παρὰ γῆν. Καὶ παραπλέοντες [3]ἐθεώρουν τήν τ' Ἰασωνίαν [x]ἀκτὴν, ἔνθα ἡ Ἀργὼ λέγεται ὁρμίσασθαι, καὶ τῶν ποταμῶν τὰ στόματα· πρῶτον μὲν τοῦ Θερμώδοντος, [y]ἔπειτα δὲ τοῦ Ἅλυος, μετὰ δὲ τοῦτον τοῦ Παρθενίου· τοῦτον δὲ παραπλεύσαντες, [4]ἀφίκοντο εἰς Ἡράκλειαν, πόλιν Ἑλληνίδα, Μεγαρέων ἄποικον, οὖσαν δ'
[5]ἐν τῇ Μαρυανδηνῶν χώρᾳ. Καὶ [z]ὡρμίσαντο παρὰ τῇ 2

[r] συνάρχειν] ἄρχειν αὐτὸν MS. Eton. [s] ἥκειν] κατασχεῖν MS. Par. κατασχεῖν ἥκειν MS. Eton. [t] ἐντεῦθεν] ἐνταῦθα MS. Eton. [u] παρὰ γῆν] παρὰ τὴν γῆν MS. Eton. [x] ἀκτὴν] ἄκραν Larcherus vult. [y] ἔπειτα δὲ τοῦ Ἅλυος] ἔπειτα δὲ τοῦ Τίγριος, ἔπειτα δὲ τοῦ Ἅλυος Zeun. ex MSS. Par. Brod. Eton. et duobus regg. B. et C. ſed pro Τίγριος correxit Ἶριος, quod etiam extat in marg. Steph. Pro Ἅλυος aliis ſcribitur Ἄλυος cum ſpiritu leni. [z] ὡρμίσαντο] ὡρμήσαντο MS. Guelf.

[1] Καὶ] Conſule p. 263. not. 2.

[2] Ἀναξόμενοι.] Confer p. 413. not. 4.

[3] Ἐθεώρουν τήν τ' Ἰασωνίαν &c.] Conf. Strab. lib. xi. p. 798. Apollon. Rhod. Argon. lib. ii. extr. et Orph. Argon. ver. 780. et ſeq.

[4] Ἀφίκοντο εἰς Ἡράκλειαν, &c.] Diodor. Sic. lib. xiv. p. 261. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι Σινωπεῖς φιλοφρόνως αὐτοὺς ξενίσαντες, ἀπέπεμψαν αὐτοὺς κατὰ θάλατταν εἰς Ἡράκλειαν Μεγαρέων ἄποικον· καὶ καθωρμίσθη πᾶς ὁ στόλος τὴν Ἀχερουσίαν χεῤῥόνησον, ὅπου φασὶν Ἡρακλέα τὸν ἐξ ᾅδου Κέρβερον ἀναγαγεῖν. Vide celeb. Montfauc. Antiq. T. i. part. 2. p. 216.

[5] Ἐν τῇ Μαρυανδηνῶν &c.] Nomen hoc aliter ſcriptum videre eſt Κύρ. Παιδ. p. 5. Dionyſ. Perieg. ver. 787.

Παφλαγόνες δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπ' ἠϊόνεσσι νέμονται,

C. II. Ἀχερουσιάδι Χεῤῥονήσῳ· [1]ἔνθα λέγεται Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν Κέρβερον κύνα καταβῆναι· [2]οὗ νῦν τὰ σημεῖα δεικνύουσι τῆς καταβάσεως, τὸ βάθος πλέον ἢ ἐπὶ δύο στάδια. Ἐνταῦθα τοῖς Ἕλλησιν οἱ Ἡρακλεῶται ξένια πέμπουσιν, ἀλφίτων μεδίμνους τρισχιλίους, καὶ οἴνου κεράμια δισχίλια, καὶ βοῦς εἴκοσι, καὶ [a]ὄϊς ἑκατόν. Ἐνταῦθα διὰ τοῦ πεδίου ῥεῖ ποταμὸς, [b]Λύκος ὄνομα, εὖρος ὡς δύο πλέθρων.

3 Οἱ δὲ στρατιῶται συλλεγέντες [3]ἐβουλεύοντο τὴν λοιπὴν πορείαν πότερον κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν χρὴ [c]πορεύεσθαι[4] ἐκ τοῦ Πόντου. Ἀναστὰς δὲ Λύκων Ἀχαιὸς, εἶπε, "[5]Θαυμάζω μὲν, ὦ ἄνδρες, τῶν στρατηγῶν, ὅτι οὐ πειρῶνται ἡμῖν ἐκπορίζειν [6]σιτηρέσιον· τὰ μὲν γὰρ ξένια οὐ μὴ γένηται τῇ στρατιᾷ τριῶν ἡμερῶν [d]σῖτα· ὁπόθεν

[a] ὄϊς] ὄεις MS. Guelf. [b] Λύκος] Λύκιος MS. Par. Λυκεῖος MS. Eton. [c] πορεύεσθαι] πορευθῆναι MS. Eton. [d] σῖτα] σιτία MS. Eton.

Καὶ Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον' ἔνθ' ἐνέπουσιν
Οὐδαίου Κρονίδαο μέγαν κύνα, χαλκεόφωνον,
Χερσὶν ἀνελκόμενον μεγαλόφρονος Ἡρακλῆος,
Δεινὸν &c.

Adde Mel. lib. i. cap. 19.

[1] Ἔνθα λέγεται &c.] Vide illuſtriſſ. Spanhem. de Numiſm. T. i. p. 263.

[2] Οὗ] MS. Eton. ἧ. Cæterum, de verbo δεικνύουσι vide p. 427. not. 2.

[3] Ἐβουλεύοντο τὴν λοιπὴν &c.] Vulgo ponitur diſtinctio poſt πορείαν, quaſi vox hæc ſimiliter cum ἐβουλεύοντο conſtrueretur, atque ſupra paulo p. præced. τὰ ἄλλα cum βουλευσόμεθα. Malim ipſe τὴν πορείαν cum πορεύεσθαι conjungere: nec alia, opinor, Stephani fuit ſententia; quippe qui locum ita diſtinxit, Οἱ δὲ στρατιῶται συλλεγέντες ἐβουλεύοντο, τὴν λοιπὴν πορείαν πότερον κατὰ γῆν ἢ κατὰ &c. Videſis p. 346. not. 1.

[4] Πορεύεσθαι] Vide p. 362. not. 1.

[5] Θαυμάζω—τῶν στρατηγῶν,] Similiter Iſocrat. Panegyr. ineunte, Πολλάκις ἐθαύμασα τῶν τὰς πανηγύρεις συναγαγόντων, &c. Quibus cum genitivis intelligas forſan oportet ἕνεκα vel χάριν.

[6] Σιτηρέσιον·] Eſt, Heſychio exponente, ἐφόδιον. Harpocrat. eſt, τὸ διδόμενόν τισιν εἰς τροφήν. Hanc interpretationem in lexica ſua tranſtulere Suidas et Phavorinus.

" δ' ἐπισπασάμενοι πορευσόμεθα οὐκ ἔστιν, ἔφη. Ἐμοὶ C. II.
" οὖν [1]δοκεῖ αἰτεῖν τοὺς Ἡρακλεώτας [e]μὴ ἔλαττον ἢ τρισ-
" χιλίους [2]Κυζικηνούς." Ἄλλος δ' εἶπε, μηνὸς μισθὸν
μὴ ἔλαττον ἢ μυρίους· καὶ ἑλομένους πρέσβεις αὐτίκα
μάλα ἡμῶν καθημένων πέμπειν πρὸς τὴν πόλιν, καὶ εἰ-
δέναι ὅ, τι ἂν ἀπαγγέλλωσι, καὶ πρὸς ταῦτα βουλεύεσθαι.
Ἐντεῦθεν [3]προὐβάλλοντο πρέσβεις, πρῶτον μὲν Χειρίσο- 4
φον, [f]ὅτι ἄρχων ἥρητο· εἰσὶ δ' οἳ καὶ Ξενοφῶντα· οἱ δ'
ἰσχυρῶς ἀπεμάχοντο· ἀμφοῖν γὰρ [4]ταυτὰ [5]ἐδόκει μὴ
ἀναγκάζειν [6]πόλιν Ἑλληνίδα καὶ φιλίαν, ὅ, τι μὴ αὐτοὶ
ἐθέλοντες [g]διδοῖεν. [h]Ἐπεὶ δ' οὖν οὗτοι ἐδόκουν ἀπρό- 5
θυμοι εἶναι, πέμπουσι Λύκωνα Ἀχαιὸν, καὶ Καλλίμαχον
Παῤῥάσιον, καὶ Ἀγασίαν Στυμφάλιον. Οὗτοι ἐλθόντες
ἔλεγον τὰ δεδογμένα, τὸν δὲ Λύκωνα [7]ἔφασαν καὶ ἐπα-
πειλεῖν, εἰ μὴ [i]ποιήσαιεν ταῦτα [k]πάντα. Ἀκούσαντες δ'
οἱ Ἡρακλεῶται, [l]βουλεύσεσθαι ἔφασαν· καὶ εὐθὺς τά τε

[e] μὴ ἔλαττον ἢ τρ.—μισθὸν] Desunt hæc omnia in MS. Eton. et μηνὸς μισθὸν desunt in MS. Par. [f] ὅτι ἄρχων ἥρητο] ὁ ἄρχων ᾑρεῖτο MS. Eton. [g] διδοῖεν] δίδοιεν Edd. vett. et MS. Guelf. [h] ἐπεὶ δ' οὖν] οὖν deest in MS. Eton. [i] ποιήσαιεν] ποιῆσαι Edd. vett. et MS. Guelf. ποιήσειεν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [k] πάντα deest in MSS. Par. et Eton. [l] βουλεύσεσθαι] βουλεύσασθαι Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Δοκεῖ αἰτεῖν] Vide p. 442. not. 3.

[2] Κυζικηνούς.] Adi p. 402. not. 2. Cæterum, in MSto Eton. omittuntur omnia, quæ cæteri libri inter Ἡρακλεώτας et μὴ ἔλαττον exhibent: et μηνὸς μισθὸν quidem absque sensus detrimento abesse potuerint.

[3] Προὐβάλλοντο] Respice p. 442. not. 4.

[4] Ταυτὰ] Sic potius, quam ταῦτα, scribendum recte censuit Leuncl. Confer p. 125. not. 5.

[5] Ἐδόκει μὴ ἀναγκάζειν &c.] Lege Grot. de B. et P. lib. iii. cap. 16. sect. 2.

[6] Πόλιν—ὅ, τι μὴ αὐτοὶ] Confer p. 402. not. 5. Cæterum, pro ὅ, τι μὴ, uti in Steph. et Leuncl. editionibus scribitur, rectius forsan reposuerit aliquis ὅτι μὴ, i. e. εἰ μὴ, interprete Scholiaste ad hæc Thucyd. lib. iv. cap. 26. verba, οὐ γὰρ ἦν κρήνη ὅτι μὴ μία—.

[7] Ἔφασαν] Adi p. 226. not. 2.

C. II. χρήματα ἐκ τῶν [m] ἀγρῶν συνῆγον, [1] καὶ τὴν ἀγορὰν εἴσω ἀνεσκεύασαν, καὶ αἱ πύλαι ἐκέκλειντο, καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν ὅπλα ἐφαίνετο.

6 Ἐκ τούτου οἱ ταράξαντες ταῦτα, τοὺς στρατηγοὺς ᾐτιῶντο διαφθείρειν τὴν [2] πρᾶξιν· καὶ συνίσταντο οἱ Ἀρκάδες καὶ οἱ Ἀχαιοί· προειστήκει δὲ μάλιστα αὐτῶν Καλλίμαχός τε ὁ Παῤῥάσιος καὶ Λύκων ὁ Ἀχαιός. Οἱ δὲ λόγοι ἦσαν αὐτοῖς ὡς αἰσχρὸν εἴη ἄρχειν ἕνα Ἀθηναῖον [n] Πελοποννησίων καὶ Λακεδαιμονίων, μηδεμίαν δύναμιν παρεχόμενον εἰς τὴν στρατιάν· καὶ τοὺς μὲν πόνους σφᾶς ἔχειν, τὰ δὲ κέρδη ἄλλους· [3] καὶ ταῦτα, τὴν σωτηρίαν σφῶν κατειργασμένων· εἶναι γὰρ τοὺς κατειργασμένους, Ἀρκάδας καὶ Ἀχαιούς· τὸ δ᾽ ἄλλο στράτευμα οὐδὲν εἶναι· (καὶ ἦν δὲ τῇ ἀληθείᾳ ὑπὲρ ἥμισυ τοῦ ἄλλου στρατεύματος Ἀρκάδες καὶ Ἀχαιοὶ) εἰ οὖν σωφρονοῖεν οὗτοι, συστάντες, καὶ [o] στρατηγοὺς ἑλόμενοι ἑαυτῶν, καθ᾽ [p] ἑαυτούς τε ἂν τὴν πορείαν

7 ποιοῖντο, καὶ πειρῷντο ἀγαθόν τι λαμβάνειν. Ταῦτα ἔδοξε· καὶ ἀπολιπόντες [q] Χειρίσοφον, εἴ τινες ἦσαν παρ᾽ αὐτῷ Ἀρκάδες ἢ Ἀχαιοὶ, καὶ Ξενοφῶντα, συνέστησαν· καὶ στρατηγοὺς αἱροῦνται ἑαυτῶν δέκα· τούτους δ᾽ [4] ἐψηφίσαντο [5] ἐκ τῆς νικώσης ὅ, τι δοκοίη, τοῦτο ποιεῖν. Ἡ μὲν οὖν τοῦ παντὸς ἀρχὴ Χειρισόφῳ ἐνταῦθα κατελύθη, ἡμέρᾳ ἕκτῃ ἢ ἑβδόμῃ, ἀφ᾽ ἧς ᾑρέθη.

m ἀγρῶν] ἀγορῶν MS. Eton. n Πελοποννησίων] Πελοποννησίων MS. Par. o στρατηγοὺς] λοχαγοὺς MSS. Par. Eton. et marg. Steph. p ἑαυτούς τε] τε deest in Junt. MSS. Eton. et Guelf. q Χειρίσοφον] καὶ additur in edd. vett. et τι καὶ in MS. Guelf. Χειρίσοφόν τι Zeunii conject.

1 Καὶ τὴν ἀγορὰν] Vide p. 418. not. 6.

2 Πρᾶξιν·] Refer oculos tuos ad p. 31. not. 4.

3 Καὶ ταῦτα,] Vide p. 152. not. 4.

4 Ἐψηφίσαντο] Consule p. 398. not. 6.

5 Ἐκ τῆς νικώσης] Inspice p. 439. not. 5.

Ξενοφῶν μέντοι ἐβούλετο κοινῇ μετ᾽ αὐτῶν τὴν πορείαν C. II.
ποιεῖσθαι, νομίζων οὕτως ἀσφαλέστερον εἶναι, ἢ ἰδίᾳ ἕκαστον 8
[1]στέλλεσθαι· ἀλλὰ Νέων ἔπειθεν αὐτὸν καθ᾽ ἑαυτὸν πορεύεσθαι, ἀκούσας τοῦ Χειρισόφου ὅτι Κλέανδρος [r]ὁ ἐν Βυζαντίῳ [2]ἁρμοστὴς φαίη τριήρεις ἔχων ἥξειν εἰς Κάλπης λιμένα· ὅπως οὖν μηδεὶς [s]μετάσχοι, ἀλλ᾽ αὐτοὶ καὶ οἱ αὐτῶν στρατιῶται ἐκπλεύσειαν ἐπὶ τῶν τριήρων, διὰ ταῦτα συνεβούλευε. Καὶ Χειρίσοφος, ἅμα μὲν ἀθυμῶν τοῖς γεγενημένοις, ἅμα δὲ μισῶν [3]ἐκ τούτου [t]στράτευμα, ἐπιτρέπει [4]αὐτῷ ποιεῖν ὅ, τι βούλεται. Ξενοφῶν δὲ ἔτι μὲν 9
ἐπεχείρησεν ἀπαλλαγεὶς [u]τῆς στρατιᾶς ἐκπλεῦσαι· θυομένῳ δὲ αὐτῷ [5]τῷ Ἡγεμόνι Ἡρακλεῖ, καὶ κοινουμένῳ πότερα [6]λῷον καὶ ἄμεινον εἴη στρατεύεσθαι [x]ἔχοντι τοὺς παραμείναντας τῶν στρατιωτῶν, ἢ ἀπαλλάττεσθαι, ἐσήμηνεν ὁ θεὸς [7]τοῖς ἱεροῖς συστρατεύεσθαι. Οὕτω γίνεται 10
τὸ στράτευμα [y]τριχῆ· Ἀρκάδες μὲν καὶ Ἀχαιοὶ, πλείους ἢ τετρακισχίλιοι [z]καὶ πεντακόσιοι, [a]ὁπλῖται πάντες· Χειρισόφῳ δὲ ὁπλῖται μὲν εἰς τετρακοσίους καὶ χιλίους, πελτασταὶ δὲ εἰς ἑπτακοσίους, οἱ Κλεάρχου Θρᾷκες· Ξενοφῶντι δὲ ὁπλῖται μὲν εἰς ἑπτακοσίους καὶ χιλίους, πελτασταὶ δὲ εἰς

[r] ὁ ἐν Βυζαντίῳ] ὁ deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. [s] μετάσχοι] μετασχῇ MS. Eton. [t] στράτευμα] τὸ στράτευμα Zeun. ex Ald. Steph. ſec. et marg. MS. Guelf. τοῦ στρατεύματος Junt. et MS. Guelf. [u] τῆς στρατιᾶς] ἐκ τῆς στρατιᾶς MS. Guelf. [x] ἔχοντι τοὺς—συστρατεύεσθαι] In Junt. et MS. Guelf. hæc exciderunt. In eodem MS. addita ſunt in margine, ſed a manu recentiori. [y] τριχῆ] τριχὰ MS. Guelf. [z] καὶ πεντακόσιοι deſunt in MSS. Brod. Par. et Eton. [a] ὁπλῖται πάντες deſunt in Junt.

[1] Στέλλεσθαι·] Phavorinus, Στέλλομαι ἐπὶ θαλάττης, τὸ πορεύομαι. Videſis p. 31. not. 2.

[2] Ἁρμοστὴς] Videſis p. 392. not. 3.

[3] Ἐκ τούτου] Adi p. 352. not. 2.

[4] Αὐτῷ] Scil. *Xenophonti.*

[5] Τῷ Ἡγεμόνι Ἡρακλεῖ,] Lege p. 339. not. 2.

[6] Λῷον καὶ ἄμεινον] Reſpice p. 67. not. 1.

[7] Τοῖς ἱεροῖς] Confer p. 83. not. 2.

C. II. τριακοσίους· ἱππικὸν δὲ [b] μόνος οὗτος εἶχεν, [c] ἀμφὶ τοὺς τετταράκοντα ἱππέας.

11 Καὶ οἱ μὲν Ἀρκάδες, διαπραξάμενοι πλοῖα παρὰ τῶν Ἡρακλεωτῶν, πρῶτοι πλέουσιν, ὅπως ἐξαίφνης ἐπιπεσόντες τοῖς Βιθυνοῖς, λάβοιεν ὅτι πλεῖστα· καὶ [1] ἀποβαίνουσιν εἰς Κάλπης λιμένα, κατὰ μέσον πως τῆς Θρᾴκης. Χειρίσοφος δ' εὐθὺς ἀπὸ τῆς πόλεως τῶν Ἡρακλεωτῶν ἀρξάμενος, πεζῇ ἐπορεύετο διὰ τῆς χώρας· ἐπεὶ δ' εἰς τὴν Θρᾴκην [d] ἐνέβαλε, παρὰ τὴν θάλατταν [2] ἐπορεύετο· καὶ γὰρ [e] ἤδη ἠσθένει. Ξενοφῶν δὲ πλοῖα λαβὼν, ἀποβαίνει ἐπὶ τὰ ὅρια τῆς Θρᾴκης καὶ τῆς Ἡρακλεώτιδος, καὶ διὰ μεσογαίας ἐπορεύετο.

C. III. [3] Ὃν μὲν οὖν τρόπον ἥ τε Χειρισόφου ἀρχὴ τοῦ παντὸς κατελύθη, καὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ στράτευμα ἐσχίσθη, ἐν τοῖς ἐπάνω εἴρηται. Ἔπραξαν δ' αὐτῶν ἕκαστοι τάδε· Οἱ μὲν Ἀρκάδες, ὡς ἀπέβησαν νυκτὸς εἰς Κάλπης λιμένα, πορεύονται εἰς τὰς πρώτας κώμας, στάδια ἀπὸ θαλάττης ὡς [f] πεντήκοντα. Ἐπεὶ δὲ φῶς ἐγένετο, ἦγεν ἕκαστος στρατηγὸς [4] τὸ αὑτοῦ λάχος ἐπὶ κώμην· ὁποία δὲ μείζων [g] κώμη

[b] μόνος οὗτος] οὗτος μόνον Edd. vett. et MS. Guelf. [c] ἀμφὶ τοὺς] τοὺς deest in MS. Eton. [d] ἐνέβαλε] ἐνέβαλλε MS. Guelf. [e] ἤδη ἠσθένει] ἠσθένει ἤδη MS. Guelf. [f] πεντήκοντα] τριάκοντα MSS. Par. et Eton. [g] κώμη ἐδόκει] κώμη deest in MSS. Par. et Eton.

[1] Ἀποβαίνουσιν] Scil. νεῶν vel ἀπὸ τῶν πλοίων. Confer p. 410. not. 3. Eadem ellipsi mox infra utitur—ἀποβαίνει ἐπὶ τὰ ὅρια &c.

[2] Ἐπορεύετο· καὶ γὰρ ἤδη ἠσθένει.] MSS. Par. et Eton. ᾔει· καὶ γὰρ ἠσθένει. Sed nil mutatum aut omissum vellem.

[3] Ὃν μὲν οὖν τρόπον &c.] Verba hæc omnia, quæ inter—ἐπορεύετο et—ἔπραξαν &c. leguntur, in MSS. Par. et Eton. desunt. Hic autem, Ὃν μὲν οὖν &c. principium esse sexti libri suspicatus est Muret. Cæterum, quod his vocibus jam exprimit Noster, ἥ τε Χειρισόφου ἀρχὴ τοῦ παντὸς κατελύθη, alia orationis forma paulo supra descripsit p. 448. Ἡ μὲν οὖν τοῦ παντὸς ἀρχὴ Χειρισόφῳ &c. Confer p. 28. not. 2.

[4] Τὸ αὑτοῦ λάχος] Edit. Steph.

ἐδόκει εἶναι, συνδύο λόχους ἦγον οἱ στρατηγοί. [h]Συνεβάλοντο[1] δὲ καὶ λόφον, εἰς ὃν δέοι πάντας [2]ἁλίζεσθαι· καὶ, ἅτε ἐξαίφνης ἐπιπεσόντες, ἀνδράποδά τε πολλὰ ἔλαβον, καὶ πρόβατα πολλὰ περιεβάλοντο. C. III.

Οἱ δὲ Θρᾶκες ἠθροίζοντο, οἱ διαφεύγοντες· πολλοὶ δὲ 2
διέφυγον πελτασταὶ [i]ὄντες ὁπλίτας ἐξ αὐτῶν τῶν χειρῶν. Ἐπεὶ δὲ συνελέγησαν, πρῶτον μὲν τῷ Σμίκρητος λόχῳ, ἑνὸς τῶν Ἀρκάδων στρατηγῶν, ἀπιόντι ἤδη [3]εἰς τὸ συγκείμενον, καὶ πολλὰ χρήματα ἄγοντι, [k]ἐπετίθεντο. [4]Καὶ 3
τέως μὲν ἐμάχοντο ἅμα πορευόμενοι οἱ Ἕλληνες· [l]ἐπὶ δὲ διαβάσει [5]χαράδρας [6]τρέπονται αὐτούς· [7]καὶ αὐτόν τε τὸν Σμίκρητα [m]ἀποκτιννύουσι, καὶ τοὺς ἄλλους πάντας· [8]ἄλλου δὲ λοχαγοῦ τῶν δέκα στρατηγῶν, τοῦ Ἡγησάνδρου,

h συνεβάλοντο—περιεβάλοντο] συνεβάλλοντο—περιεβάλλοντο MS. Guelf. i ὄντες] ὄντας Edd. vett. et MS. Guelf. k ἐπετίθεντο] ἐπιτίθενται MS. Eton. l ἐπὶ δὲ] δὲ deest in MS. Eton. m ἀποκτιννύουσι] ἀποκτιννύασι MSS. Par. et Guelf.

MSS. Par. et Brod. dant τὸν αὐτοῦ λόχον. Cæterum de λόχος videſis p. 368. not. 2.

1 Συνεβάλοντο δὲ καὶ λόφον,] Quem collem mox infra vocat τὸ συγκείμενον, ſcil. χωρίον.

2 Ἁλίζεσθαι·] MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. exhibent αὐλίζεσθαι· ſed malim retinere ἁλίζεσθαι. Simili ex errore natum eſt συναυλιζόμενος, quod in nonnullis codd. notavit Cl. Millius, pro συναλιζόμενος Act. i. 4. Eodem hoc verbo ſimiliter uſus eſt Noſter p. 147. ἐπειδὰν δὲ πάλιν ἁλισθῇ &c. Lexicogr. auctorem ejus non agnoſcunt.

3 Εἰς τὸ συγκείμενον,] Vide p. 273. not. 7.

4 Καὶ τέως μὲν] Adi p. 376. not. 8.

5 Χαράδρας] Conſule p. 353. not. 2. et p. 269. not. 1.

6 Τρέπονται αὐτούς·] Scil. *barbari*. Inſpice p. 376. not. 9.

7 Καὶ αὐτόν τε τὸν &c.] Sic edit. Steph. et Leuncl. At edd. vett. omnes et MS. Guelf. repræſentant καὶ αὐτὸν μὲν τὸν &c. MS. Eton. καὶ τὸν μὲν Σμίκρητα &c. pronomine omiſſo.

8 Ἄλλου δὲ λοχαγοῦ] Edit. Steph. et Leuncl. ἄλλου δὲ λόχου: contra fidem MSti Eton. et cæterorum librorum, quos vidi, omnium. Huic tamen lectioni favet Amaſæi verſio: et ita quoque reperitur in MSS. Brod. et Par.

C. III. ὀκτὼ μόνους κατέλιπον· καὶ αὐτὸς Ἡγήσανδρος ἐσώθη. [1]Καὶ ἄλλοι δὲ λοχαγοὶ συνῆλθον, οἱ μὲν σὺν πράγμασιν,
4 οἱ δ᾽ ἄνευ πραγμάτων. Οἱ δὲ Θρᾷκες, [n]εὐτυχήσαντες[2] τοῦτο τὸ εὐτύχημα, συνεβόων τε ἀλλήλους, καὶ συνελέγοντο ἐῤῥωμένως τῆς νυκτός. Καὶ ἅμα [o]τῇ ἡμέρᾳ κύκλῳ περὶ τὸν λόφον, ἔνθα οἱ Ἕλληνες [p]ἐστρατοπεδεύσαντο, [q]ἐτάττοντο καὶ ἱππεῖς πολλοὶ καὶ πελτασταί· καὶ ἀεὶ πλείονες συνέῤῥεον, καὶ
5 προσέβαλλον πρὸς τοὺς ὁπλίτας ἀσφαλῶς. Οἱ μὲν γὰρ Ἕλληνες οὔτε τοξότην εἶχον, οὔτε ἀκοντιστὴν, οὔτε ἱππέα· [3]οἱ δὲ, προσθέοντες καὶ προσελαύνοντες, ἠκόντιζον· ὁπότε δ᾽ αὐτοῖς [4]ἐπίοιεν, ῥᾳδίως ἀπέφευγον. Ἄλλοι δὲ ἄλλῃ ἐπετίθεντο· καὶ τῶν μὲν πολλοὶ ἐτιτρώσκοντο, τῶν δὲ οὐδείς· ὥστε κινηθῆναι οὐκ ἐδύναντο ἐκ τοῦ χωρίου, ἀλλὰ [5]τελευτῶντες
6 καὶ ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἶργον αὐτοὺς οἱ Θρᾷκες. Ἐπεὶ δ᾽ ἀπορία πολλὴ ἦν, διελέγοντο περὶ σπονδῶν· καὶ τὰ μὲν ἄλλα ὡμολόγητο αὐτοῖς, ὁμήρους δ᾽ οὐκ ἐδίδοσαν οἱ Θρᾷκες, αἰτούντων τῶν Ἑλλήνων· ἀλλ᾽ ἐν τούτῳ ἴσχετο. [6]Τὰ μὲν δὴ τῶν Ἀρκάδων οὕτως εἶχε.
7 Χειρίσοφος δὲ ἀσφαλῶς πορευόμενος παρὰ θάλατταν, ἀφικνεῖται εἰς Κάλπης λιμένα. [7]Ξενοφῶντι δὲ διὰ τῆς μεσογαίας πορευομένῳ οἱ ἱππεῖς [r]προκαταθέοντες ἐντυγχά-

[n] εὐτυχήσαντες] ἐπεὶ εὐτύχησαν MS. Eton. [o] τῇ ἡμέρᾳ κύκλῳ περὶ] κύκλῳ τῇ ἡμέρᾳ περὶ Junt. et MS. Guelf. ἦσαν κύκλῳ τῇ ἡμέρᾳ περὶ Ald. [p] ἐστρατοπεδεύσαντο] ἐστρατοπεδεύοντο Edd. vett. MSS. Guelf. et Eton. [q] ἐτάττοντο] ἐμάχοντο, ἐτάττοντο MS. Eton. [r] προκαταθέοντες] καταθέοντες MS. Eton.

[1] Καὶ ἄλλοι δὲ λοχαγοὶ] Leuncl. ſcribendum cenſuit οἱ ἄλλοι δὲ &c. MS. Eton. dat οἱ ἄλλοι μὲν &c.

[2] Εὐτυχήσαντες τοῦτο τὸ &c.] Reſpice p. 389. not. 1.

[3] Οἱ δὲ,] Scil. *Thraces.*

[4] Ἐπίοιεν,] Scil. *Græci.*

[5] Τελευτῶντες] Lege p. 302. not. 5.

[6] Τὰ μὲν δὴ τῶν &c.] Conſule p. 27. not. 3.

[7] Ξενοφῶντι δὲ &c.] Confer p. 71. not. 3.

νοῦσι [1] πρεσβύταις πορευομένοις ποι. [s] Καὶ ἐπειδὴ ἤχθησαν πρὸς Ξενοφῶντα, ἐρωτᾷ αὐτοὺς εἴ που ᾔσθηνται ἄλλου στρατεύματος [t] Ἑλληνικοῦ. Οἱ δ' ἔλεγον πάντα τὰ γεγενημένα, καὶ νῦν ὅτι πολιορκοῦνται ἐπὶ λόφου, οἱ δὲ Θρᾷκες πάντες περιεκεκυκλωμένοι εἶεν αὐτούς. Ἐνταῦθα [2] τοὺς μὲν ἀνθρώπους τούτους [u] ἐφύλαττον ἰσχυρῶς, ὅπως ἡγεμόνες εἶεν [x] ὅπη δέοι· σκοποὺς δὲ καταστήσας [y] δέκα, συνέλεξε τοὺς στρατιώτας, καὶ ἔλεξεν· C. III.

8 "Ἄνδρες στρατιῶται, τῶν Ἀρκάδων οἱ μὲν τεθνᾶσιν, "οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ λόφου τινὸς πολιορκοῦνται. Νομίζω δ' "ἔγωγε, [z] εἰ ἐκεῖνοι ἀπολοῦνται, οὐδ' ἡμῖν εἶναι οὐδεμίαν "σωτηρίαν, οὕτω μὲν πολλῶν ὄντων πολεμίων, οὕτω δὲ "τεθαρσηκότων. Κράτιστον οὖν ἡμῖν ὡς τάχιστα βοηθεῖν

[s] καὶ ἐπειδὴ] καὶ ἐπεὶ MS. Eton. [t] Ἑλληνικοῦ] ὄντος Ἑλληνικοῦ Zeun. ex MS. Guelf. [u] ἐφύλαττον] ἐφύλαττεν Zeun. ex MS. Guelf. [x] ὅπη] ὅποι MS. Guelf. [y] δέκα deest in MSS. Par. et Eton. [z] εἰ ἐκεῖνοι] εἰ καὶ ἐκεῖνοι MS. Guelf.

[1] Πρεσβευταῖς] Muretus legit πρεσβύταις: et hanc quidem lectionem expresserunt versionum Gallic. auctores. Ita quoque MS. Par. et marg. Steph. Quin et receptam vocem damnat Thom. Magister; cujus hæc sunt verba, Οἱ πρέσβεις καὶ τοὺς πρέσβεις ἐρεῖς, οὐ πρεσβευτὴς δὲ καὶ τὸν πρεσβευτήν. Θουκυδίδης ἐν τῇ πέμπτῃ· πρεσβευτὴς ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐξέπλευσεν. Extant hæc Thucydidis verba lib. v. cap. 4. At nemo non videt, opinor, exemplum adeo non Grammatici sententiam illam confirmare, ut eam plane oppugnet. Quare forsan pro οὐ πρεσβευτὴς apud Thomam reponendum καὶ ὁ πρεσβευτὴς &c. Quam vero parum accurate verba tum Thucydidis tum Magistri tractarunt editores Thucydidei, docebunt quæ ad Thucyd. loco citato, notarunt, et Index Græcus ad v. Πρεσβυτής; nam sic ibi scribitur. Sed redeo ad Magistrum, qui ἁμαρτάνει, inquit, ὁ λέγων ἐπὶ πληθυντικοῦ πρεσβευταὶ καὶ πρεσβευτάς· οὐδεὶς γὰρ τῶν δοκίμων εἶπε τοῦτο. Ergone minus tibi se probavit Thucyd. qui lib. viii. cap. 77. ita scripsit: οἱ δέκα πρεσβευταὶ, ὡς ταῦτα ἐν &c. Adde Marmor. Oxonien. p. 71. edit. Maitt. ubi iterum iterumque vox illa numero plurativo adhibetur.

[2] Τοὺς μὲν ἀνθρώπους &c.] Adi p. 312. not. 1.

C. III. " [1]τοῖς ἀνδράσιν, ὅπως, εἰ ἔτι εἰσὶ σῶοι, σὺν ἐκείνοις μα-
" χώμεθα, καὶ μή, μόνοι λειφθέντες, μόνοι καὶ [a]κινδυνεύ-
" σωμεν. [b]Νῦν μὲν οὖν [c]στρατοπεδευσώμεθα, [d]προελ-
" θόντες ὅσον ἂν δοκῇ [2]καιρὸς εἶναι εἰς τὸ δειπνοποιεῖσθαι·
" ἕως δ' ἂν πορευώμεθα, Τιμασίων ἔχων τοὺς [e]ἱππεῖς,
" [f]προελαυνέτω ἐφορῶν ἡμᾶς, καὶ σκοπείτω τὰ ἔμπροσθεν,
9 " ὡς μηδὲν ἡμᾶς λάθῃ." Παρέπεμψε δὲ καὶ τῶν γυμνη-
τῶν ἀνθρώπους εὐζώνους εἰς τὰ πλάγια [g]καὶ τὰ ἄκρα,
ὅπως, εἴ πού τι ποθὲν καθορῷεν, σημαίνοιεν· ἐκέλευε δὲ
καίειν [3]ἅπαντα, ὅτῳ ἐντυγχάνοιεν καυσίμῳ. " [h]Ἡμεῖς
" μὲν γὰρ ἀποδραίημεν ἂν [i]οὐδαμοῦ· ἐνθένδε δὲ [4]πολλὴ
" μέν, ἔφη, εἰς Ἡράκλειαν πάλιν ἀπιέναι, πολλὴ δὲ [k]εἰς
" Χρυσόπολιν διελθεῖν· οἱ δὲ πολέμιοι πλησίον· εἰς Κάλ-
" πης δὲ λιμένα, ἔνθα Χειρίσοφον [l]νομίζομεν εἶναι, εἰ
" σέσωσται, ἐλαχίστη ὁδός. [m]Ἀλλὰ δὴ ἐκεῖ μὲν οὔτε
" πλοῖά ἐστιν, οἷς ἀποπλευσούμεθα· μένουσι δὲ αὐτοῦ [5]οὐδὲ
10 " μιᾶς ἡμέρας ἐστὶ τὰ ἐπιτήδεια. Τῶν δὲ πολιορκουμένων
" [n]ἀπολομένων, σὺν τοῖς Χειρισόφου μόνοις [o]κάκιόν ἐστι

[a] κινδυνεύσωμεν] κινδυνεύωμεν MS. Par. [b] νῦν μὲν οὖν] μὲν deeſt in MS. Eton. [c] στρατοπεδευσώμεθα] στρατοπεδευσόμεθα Edd. vett. et MS. Guelf. στρατοπεδευώμεθα MS. Par. [d] προελθόντες] περιελθόντες MSS. Par. et Eton. [e] ἱππεῖς] ἱππέας Zeun. [f] προελαυνέτω] προσελαυνέτω MS. Par. [g] καὶ τὰ ἄκρα] καὶ εἰς τὰ ἄκρα Zeun. ex MSS. Par. Brod. et Eton. [h] ἡμεῖς μὲν] μὲν deeſt in MS. Eton. [i] οὐδαμοῦ· ἐνθένδε δὲ πολλὴ μὲν] οὐδαμοῦ ἐνθένδεν· πολὺ μὲν MS. Par. et pro πολλὴ μὲν MS. Eton. dat πολὺ μὲν γάρ. [k] εἰς Χρυσόπολιν] ἰσχὺς τὸ πάλιν MSS. Par. et Eton. [l] νομίζομεν] εἰκάζομεν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [m] ἀλλὰ δὴ ἐκεῖ] ἀλλ' ἤδη ἐκεῖσε Edd. vett. et MS. Guelf. [n] ἀπολομένων] ἀπολλομένων Junt. et MS. Guelf. ἀπολλυμένων Caſtal. ἀπολλουμένων Ald. ἀπολουμένων MS. Par. [o] κάκιόν ἐστι] κακόν ἐστι MSS. Eton. et Par.

[1] Τοῖς ἀνδράσιν,] Videſis p. 313. not. 4.

[2] Καιρὸς] Reſpice p. 289. not. 5. et p. 196. not. 4.

[3] Ἅπαντα, ὅτῳ &c.] Vide p. 260. not. 7.

[4] Πολλὴ μέν,] A clauſula ſententiæ petenda eſt ὁδός.

[5] Οὐδὲ μιᾶς] Sic reſcripſi ex conjectura, cui adſtipulatur Amaſæi verſio hæc, *neque in unum duntaxat diem &c.* et ita tandem invenitur in MS. Par. Vulgo legitur οὐδεμιᾶς.

“ [1]Διακινδυνεύειν, [o]ἢ σωθέντων, πάντας [2]εἰς ταὐτὸν ἐλ- C. III.
“ θόντας, [3]κοινῇ τῆς σωτηρίας ἔχεσθαι. Ἀλλὰ χρὴ
“ [4]παρασκευασαμένους τὴν γνώμην πορεύεσθαι, [p]ὡς νῦν ἢ
“ εὐκλεῶς τελευτῆσαί ἐστιν, ἢ κάλλιστον ἔργον ἐργάσασθαι,
“ Ἕλληνας τοσούτους [q]σώσαντας. Καὶ ὁ θεὸς ἴσως ἄγει 11
“ οὕτως, [5]ὃς τοὺς μεγαληγορήσαντας, [r]ὡς πλεῖον φρο-
“ νοῦντας, ταπεινῶσαι βούλεται· ἡμᾶς δὲ, τοὺς ἀπὸ τῶν θεῶν
“ ἀρχομένους, ἐντιμοτέρους ἐκείνων καταστῆσαι. Ἀλλ᾽ ἕπε-
“ σθαι χρὴ καὶ προσέχειν τὸν νοῦν, ὡς ἂν τὸ παραγγελλόμενον
“ [s]δύνησθε ποιεῖν.”

Ταῦτ᾽ εἰπὼν, ἡγεῖτο. Οἱ δ᾽ ἱππεῖς [t]διασπειρόμενοι 12

[o] ἢ σωθέντων, πάντας] ἢ τῶνδε σωθέντων, π. MS. Par. apud Zeun. ſed pro τῶνδε dat τῶν δὲ apud Hutchinſonum. σωθέντων δὲ, πάντας editi libri plerique et MS. Guelf. [p] ὡς νῦν] ὡς deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. [q] σώσαντας] σώσασθαι MS. Eton. [r] ὡς πλεῖον] ὥστε πλεῖον Edd. vett. et MS. Guelf. [s] δύνησθε] δυνήσησθε MSS. Par. et Eton. [t] διασπειρόμενοι] σπειρόμενοι MS. Eton.

[1] Διακινδυνεύειν, ἢ &c.] MS. Eton. κακόν ἐστι διακινδυνεύειν, ἢ σωθέντων, πάντας, &c. quæ quidem, mutato κακόν in κάκιον, vera eſt, opinor, ſcriptura.

[2] Εἰς ταυτὸν] Vide p. 194. not. 1. Thom. Magiſt. Ταυτὸν λέγε, μὴ τὸ ταυτόν· τὸ γὰρ ταυτὸν τὸ αὐτὸ ὂν, κατὰ συναλοιφὴν ταυτὸ γέγονε. Γράφεται δὲ καὶ ταυτὸν, καὶ ταυτὸ, ἐπαγομένου τε συμφώνου, καὶ ἐπαγομένου φωνήεντος.

[3] Κοινῇ τῆς σωτηρίας &c.] Confer p. 216. not. 6. et p. 220. not. 5. Similis fere uſus eſt ἔχεσθαι Heb. vi. 9. ubi ἐχόμενα σωτηρίας ſunt, *quæ ad ſalutem faciunt*, vel *quæ ad eam proxime adducunt*. Adpoſite ad Xenophontis verba Phavor. Ἔχου, μεταποιοῦ, φρόντιζε· ad Apoſtoli —Ἐχόμενα, cum nomine caſus ſecundi, πλησίον, ἐγγυτάτω.

[4] Παρασκευασαμένους τὴν γνώμην] Conſimili phraſi utitur Petrus 1 Ep. iv. 1.

[5] Ὃς τοὺς μεγαληγορήσαντας &c.] Lege p. 206. not. 2. Sic fere de Jove ſuo Heſiodus Ἔργ. καὶ Ἡμ. ver. 5. et ſeq.

Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει, ῥεῖα δὲ βριάοντα χαλέπτει·
Ῥεῖα δ᾽ ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἄδηλον ἀέξει·
Ῥεῖα δέ τ᾽ ἰθύνει σκολιὸν, καὶ ἀγήνορα κάρφει
Ζεὺς &c.

Herodot. lib. vii. cap. 5. φιλέει γὰρ ὁ θεὸς τὰ ὑπερέχοντα πάντα κολούειν—οὐ γὰρ ἐᾷ φρονέειν ἄλλον μέγα ὁ θεὸς ἢ ἑωϋτόν. Adde quæ Stobæus Serm. xxxv. e ſacris libris collegit.

C. III. ἐφ' ὅσον καλῶς [1]εἶχεν, ἔκαιον ᾗ ἐβάδιζον. Καὶ οἱ πελτασταὶ [u]ἐπιπαριόντες [2]κατὰ τὰ ἄκρα, ἔκαιον πάντα, ὅσα καύσιμα ἑώρων· καὶ ἡ [3]στρατιὰ δὲ, εἴ [x]τινι παραλειπομένῳ [y]ἐντυγχάνοιεν· ὥστε πᾶσα ἡ χώρα [z]αἴθεσθαι ἐδόκει, καὶ τὸ στράτευμα πολὺ εἶναι. Ἐπεὶ δ' ὥρα ἦν, κατεστρατοπεδεύσαντο [a]ἐπὶ λόφον ἐκβάντες, καὶ τά τε τῶν πολεμίων πυρὰ ἑώρων, ([b]ἀπεῖχον γὰρ ὡς τετταράκοντα [c]στάδια) καὶ αὐτοὶ ὡς ἐδύναντο πλεῖστα πυρὰ ἔκαιον. Ἐπεὶ δ' ἐδείπνησαν, [d]τάχιστα παρηγγέλθη τὰ πυρὰ κατασβεννῦναι [e]ἅπαντας.
13 Καὶ τὴν μὲν νύκτα φυλακὰς ποιησάμενοι ἐκάθευδον· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ προσευξάμενοι τοῖς θεοῖς, καὶ συνταξάμενοι ὡς εἰς μάχην, ἐπορεύοντο ᾗ ἐδύναντο τάχιστα. [4]Τιμασίων δὲ καὶ οἱ ἱππεῖς, ἔχοντες τοὺς ἡγεμόνας, καὶ [f]προελαύνοντες[5], [g]ἔλαθον αὐτοὺς ἐπὶ τῷ λόφῳ γενόμενοι, ἔνθα ἐπολιορκοῦντο οἱ Ἕλληνες. Καὶ οὐχ ὁρῶσιν οὔτε τὸ φίλιον στράτευμα, οὔτε τὸ πολέμιον· (καὶ

u ἐπιπαριόντες] παριόντες MSS. Par. et Eton. x εἴ τινι παραλειπομένῳ] εἴ τι παραλειπόμενον Edd. vett. et MS. Guelf. y ἐντυγχάνοιεν] ἐντυγχάνειεν Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. z αἴθεσθαι] Sic MSS. Par. Eton. Brod. et marg. Steph. alii libri dant καίεσθαι. a ἐπὶ λόφον] ἐπὶ τὸν λόφον MS. Eton. b ἀπεῖχον γὰρ] ἀπεῖχον δὲ MS. Eton. c στάδια] σταδίους MS. Par. d τάχιστα deest in MS. Eton. e ἅπαντας] πάντα MSS. Par. Eton. et marg. Steph. f προελαύνοντες] προσελαύνοντες MS. Eton. g ἔλαθον] ἐλάνθανον MS. Eton.

1 Εἶχεν, ἔκαιον ᾗ &c.] Sic recte edit. Steph. et Leuncl. At in MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. legitur—εἶχον, καὶ οἱ πελτασταὶ &c. cæteris perperam omissis.

2 Κατὰ τὰ ἄκρα,] In vett. quibusdam editt. pessime scribitur κατὰ τὰ μακρὰ, &c. Recte MSS. Eton. et Par. exhibent κατὰ τὰ ἄκρα. Sic enim supra modo p. 454. Noster, Παρέπεμψε δὲ καὶ τῶν γυμνητῶν ἀνθρώπους εὐζώνους εἰς τὰ πλάγια καὶ τὰ ἄκρα, &c. Quin et hanc scripturam huc revocandam viderunt Steph. Muret. Leuncl.

3 Στρατιὰ—ἐντυγχάνοιεν·] Vide p. 402. not. 5.

4 Τιμασίων δὲ καὶ &c.] Respice p. 454.

5 Προελαύνοντες,] Vide p. 243. not. 3.

ταῦτα [h] παραγγέλλουσι πρὸς τὸν Ξενοφῶντα καὶ τὸ στρά- C. III.
τευμα) γραΐδια δὲ καὶ γερόντια, καὶ [1] προβάτια ὀλίγα, καὶ
βοῦς καταλελειμμένους. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον θαῦμα ἦν 14
τί εἴη τὸ γεγενημένον· [i] ἔπειτα δὲ τῶν καταλελειμμένων ἐπυν-
θάνοντο ὅτι [k] οἱ μὲν Θρᾶκες [l] εὐθὺς ἀφ' ἑσπέρας [2] ᾤχοντο
ἀπιόντες· [m] ἕωθεν δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἔφασαν οἴχεσθαι·
[3] ὅπου δὲ, οὐκ εἰδέναι.

Ταῦτα ἀκούσαντες [4] οἱ ἀμφὶ Ξενοφῶντα, ἐπεὶ ἠρίστησαν, 15
συσκευασάμενοι ἐπορεύοντο· βουλόμενοι ὡς τάχιστα συμ-
μῖξαι τοῖς ἄλλοις εἰς Κάλπης λιμένα. Καὶ πορευόμενοι
ἑώρων [5] τὸν στίβον τῶν Ἀρκάδων καὶ Ἀχαιῶν κατὰ τὴν
[n] ἐπὶ Κάλπης ὁδόν. Ἐπεὶ δ' ἀφίκοντο [o] εἰς τὴν ὁδὸν,
ἄσμενοί τε εἶδον ἀλλήλους, καὶ ἠσπάζοντο ὥσπερ ἀδελφούς.
Καὶ ἐπυνθάνοντο οἱ Ἀρκάδες τῶν [p] περὶ Ξενοφῶντα τί τὰ 16
πυρὰ κατασβέσειαν· ἡμεῖς μὲν γὰρ, ἔφασαν, [q] ᾠόμεθα
ὑμᾶς τὸ μὲν πρῶτον, ἐπειδὴ τὰ [r] πυρὰ οὐχ ἑωρῶμεν, [6] τῆς
νυκτὸς ἥξειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους· (καὶ οἱ [s] πολέμιοι, ὥς γ'

[h] παραγγέλλουσι] ἐπαγγέλλουσι MS. Eton. [i] ἔπειτα δὲ] ἔπειτα δὲ καὶ MS. Eton. [k] οἱ μὲν Θρ.] μὲν deest in edd. vett. et MS. Guelf. [l] εὐθὺς deest in MS. Eton. [m] ἕωθεν δὲ desunt in MS. Eton. [n] ἐπὶ Κάλπης] ἐπὶ deest in MS. Eton. [o] εἰς τὴν ὁδὸν] εἰς τὸ αὐτὸ Zeun. ex MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. [p] περὶ Ξεν.] ἐπὶ Ξεν. Junt. et MS. Guelf. [q] ᾠόμεθα] οἰόμεθα Junt. et MS. Guelf. [r] πυρὰ] πρῶτα Junt. et MS. Guelf. [s] πολέμιοι] πολέμιοι δὲ Zeun. ex MS. Eton.

[1] Προβάτια] MSS. Eton. Par. et marg. Steph. πρόβατα. Sed omnino retinenda est lectio vulgata, cum diminutivis istis γραΐδια, γερόντια modo usus esset. Thom. Magist. Οὐ μόνον πρόβατον, ἀλλὰ καὶ προβάτιον Ἀττικοί. Adi sis Aristoph. Pl. ver. 293, 299, 923.

[2] Ὤχοντο ἀπιόντες·] Vide p. 330. not. 2.

[3] Ὅπου] Consule p. 276. not. 1.

[4] Οἱ ἀμφὶ Ξενοφῶντα,] Lege p. 247. not. 3.

[5] Τὸν στίβον] Amas. legisse videtur τὸ στίφος, quippe cujus versio exhibet *globos*. Sed videsis p. 60. not. 1.

[6] Τῆς νυκτὸς] Vide p. 241. not. 4.

C. III. ἡμῖν ἐδόκουν, τοῦτο δείσαντες ἀπῆλθον· σχεδὸν γὰρ ἀμφὶ τοῦτον τὸν χρόνον ἀπῄεσαν.) Ἐπεὶ δὲ οὐκ [t]ἀφικνεῖσθε, ὁ δὲ χρόνος [u]ἐξῆκεν, ᾠόμεθ' ὑμᾶς [x]πυθομένους [1]τὰ παρ' ἡμῖν, φοβηθέντας οἴχεσθαι ἀποδράντας ἐπὶ θάλατταν· [2]καὶ ἐδόκει ἡμῖν μὴ ἀπολιπέσθαι ὑμῶν. Οὕτως οὖν καὶ ἡμεῖς δεῦρο ἐπορεύθημεν.

C. IV. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν αὐτοῦ [3]ηὐλίζοντο ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ [y]πρὸς τῷ λιμένι. Τὸ δὲ χωρίον τοῦτο, [z]ὃ καλεῖται Κάλπης λιμὴν, ἔστι μὲν ἐν τῇ Θρᾴκῃ τῇ ἐν τῇ Ἀσίᾳ· ἀρξαμένη δὲ ἡ Θρᾴκη αὕτη ἐστὶν ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου μέχρις Ἡρακλείας, [a]ἐπὶ δεξιὰ εἰς τὸν Πόντον εἰσπλέοντι. Καὶ [b]τριήρους μέν ἐστιν [c]εἰς Ἡράκλειαν ἐκ Βυζαντίου κώπαις [d]ἡμέρας[4] μάλα μακρᾶς πλοῦς· ἐν δὲ τῷ μέσῳ ἄλλη μὲν πόλις οὐδεμία, οὔτε φιλία, οὔτε Ἑλληνὶς, [e]ἀλλ'[5] ἢ [f]Θρᾷκες ἢ Βιθυνοί· καὶ οὓς ἂν λάβωσι τῶν [g]Ἑλλήνων, ἢ [6]ἐκπίπτοντας ἢ ἄλλως πως, δεινὰ ὑβρίζειν

[t] ἀφικνεῖσθε] ἀφίκεσθε MSS. Brod. Par. et Eton. [u] ἐξῆκεν] ἐξήκει Zeun. ex Suid. et Phavorin. [x] πυθομένους] πειθομένους Edd. vett. [y] πρὸς τῷ λιμένι] ἐν τῷ λιμένι Zeun. ex edd. vett. MS. Guelf. et marg. Steph. [z] ὃ καλεῖται] ὃ deeſt in MS. Eton. [a] ἐπὶ δεξιὰ] ἐπὶ δεξιᾷ MS. Guelf. [b] τριήρους] τριήρει MS. Par. ſic quoque MS. Eton. apud Zeun. ſed dat τριήρη apud Hutchinſonum. [c] εἰς Ἡράκλειαν] εἰς deeſt in MS. Par. [d] ἡμέρας μάλα μακρ.] ἡμέραις μακρ. MS. Par. [e] ἀλλ' ἢ] ἀλλὰ MSS. Par. Eton. regg. B. et C. [f] Θρᾷκες ἢ Βιθυνοὶ] Θρᾷκες Βιθυνοὶ MSS. Par. Eton. regg. B. et C. Θρᾷκες οἱ Βιθυνοὶ Zeun. ex Arrian. [g] Ἑλλήνων, ἢ] ἢ deeſt in MS. Eton.

[1] Τὰ παρ' ἡμῖν,] Vide p. 452. not. 6.

[2] Καὶ] Vide p. 371. not. 5.

[3] Ηὐλίζοντο] Vide p. 277. not. 3.

[4] Ἡμέρας μάλα μακρᾶς] MS. Eton. et marg. Steph. μικρᾶς. Perperam. Herodot. lib. iv. cap. 86. haud ita diſſimili modo dixit, νηῦς ἐπίπαν μάλιστά κῃ καταννύει ἐν μακρημερίῃ &c. ubi legitur etiam μακρῇ ἡμέρῃ.

[5] Ἀλλ' ἢ Θρᾷκες ἢ &c.] Thraces utique οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ dici ſolent etiam Bithyni. Adi p. 208. not. 5. et 314. not. 4.

[6] Ἐκπίπτοντας] Eodem ſenſu adhibetur ἐκπίπτειν Act. xxvii. 17, 26. nempe de navigantibus, qui curſu propoſito excuſſi vel in brevia incidunt vel in litus ejiciuntur.

[1]λέγονται τοὺς Ἕλληνας. Ὁ δὲ Κάλπης λιμὴν ἐν μέσῳ μὲν κεῖται ἑκατέρωθεν πλεόντων ἐξ Ἡρακλείας καὶ Βυζαντίου· [2]ἔστι δ' ἐν τῇ θαλάττῃ προκείμενον χωρίον, [3]τὸ μὲν εἰς τὴν θάλατταν καθῆκον αὐτοῦ, πέτρα ἀπορρὼξ, ὕψος, ὅπῃ ἐλάχιστον, οὐ μεῖον εἴκοσιν ὀργυιῶν· [4]ὁ δὲ αὐχὴν [h]ὁ εἰς γῆν ἀνήκων τοῦ χωρίου, [i]μάλιστα[5] τεττάρων πλέθρων τὸ εὖρος· τὸ δ' ἐντὸς τοῦ αὐχένος χωρίον, ἱκανὸν μυρίοις ἀνθρώποις [6]οἰκῆσαι. Λιμὴν δ' ὑπ' αὐτῇ τῇ πέτρᾳ, τὸ πρὸς ἑσπέραν αἰγιαλὸν ἔχων. Κρήνη δὲ ἡδέος ὕδατος καὶ ἀφθόνου ῥέουσα ἐπ' αὐτῇ τῇ θαλάττῃ, ὑπὸ τῇ ἐπικρατείᾳ τοῦ χωρίου. Ξύλα δὲ, πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, [k]πάνυ δὲ πολλὰ καὶ καλὰ ναυπηγήσιμα ἐπ' αὐτῇ τῇ θαλάττῃ. Τὸ δὲ ὄρος τὸ ἐν τῷ λιμένι εἰς μεσόγαιαν [l]μὲν ἀνήκει, ὅσον ἐπὶ εἴκοσι σταδίους, καὶ τοῦτο γεῶδες καὶ ἄλιθον· τὸ δὲ παρὰ θάλατταν, πλέον ἢ ἐπὶ

C. IV. 2

3

h ὁ εἰς γῆν] ὁ εἰς τὴν γῆν MSS. Par. et Eton. i μάλιστα] ὡς μάλιστα Brodæus corrigi vult: ita quoque reperitur in MS. Par. k πάνυ δὲ πολλὰ desunt in MS. Eton. l μὲν ἀνήκει] μὲν deest in Junt.

[1] Λέγονται τοὺς Ἕλληνας.] MS. Eton. dat ἐλέγχονται τοὺς &c. Cæterum Muretus τοὺς Ἕλληνας delet. Tu videsis p. 355. not. 6. et p. 302. not. 2. Adde Κύρ. Παιδ. p. 496. not. 3.

[2] Ἔστι δ' ἐν τῇ θαλάττῃ] Muret. legit ἔστι δὲ τῆς θαλάττης &c. Ipse nihil mutandum censeo. Cæterum, de portu hoc fusius in Dissertat. Geograph.

[3] Τὸ μὲν &c.] Scil. μέρος. Vide p. 252. not. 1.

[4] Ὁ δὲ αὐχὴν] J. Poll. lib. ix. segm. 18. Καὶ ἡ μὲν ἐν μέσῳ τῆς θαλάττης ἑκατέρωθεν παρήκουσα γῆ —αὐχὴν scil. καλεῖται. Herodot. voce eadem utitur μεταφορικῶς: vide lib. iv. cap. 85. lib. vi. cap. 37. Adde quæ supra scripsimus p. 270. not. 2. Similiter a Plinio N. H. lib. iv. cap. 3. et lib. vi. cap. 29. adhibetur *cervix*.

[5] Μάλιστα] Vide p. 373. not. 5.

[6] Οἰκῆσαι.] Sic scribendum videtur, uti et Steph. monuit. MSS. Guelf. et Eton. necnon edd. vett. exhibent οἴκησις. MS. Par. οἰκήσεις. Leuncl. cum aliis nonnullis dat οἰκήσειν. Ejusdem locutionis Atticæ exemplum videre est supra p. 266. ubi lege not. 4.

C. IV. εἴκοσι σταδίους, δασὺ πολλοῖς καὶ παντοδαποῖς καὶ μεγάλοις [1] ξύλοις.
4 Ἡ δ' ἄλλη χώρα, καλὴ καὶ πολλή· καὶ κῶμαι ἐν αὐτῇ εἰσι πολλαὶ καὶ [m] εὖ οἰκούμεναι· Φέρει γὰρ ἡ γῆ καὶ κριθὰς, καὶ πυροὺς, καὶ ὄσπρια πάντα, [2] καὶ μελίνας, καὶ [n] σήσαμον, καὶ σῦκα ἀρκοῦντα, καὶ ἀμπέλους πολλὰς καὶ [3] ἡδυοίνους, καὶ τἄλλα πάντα, πλὴν ἐλαιῶν. Ἡ μὲν χώρα ἦν τοιαύτη.

5 [4] Ἐσκήνουν δὲ ἐν τῷ αἰγιαλῷ [5] ἐπὶ τῇ θαλάττῃ· εἰς ὃ τὸ πόλισμα ἂν [o] γενόμενοι οὐκ ἐβούλοντο [p] στρατοπεδεύεσθαι· ἀλλὰ ἐδόκει καὶ τὸ ἐλθεῖν ἐνταῦθα ἐξ ἐπιβουλῆς εἶναι, βουλομένων τινῶν [6] κατοικίσαι πόλιν. Τῶν γὰρ στρατιωτῶν οἱ πλεῖστοι ἦσαν οὐ σπάνει βίου ἐκπεπλευκότες ἐπὶ ταύτην τὴν μισθοφορὰν, ἀλλὰ τὴν Κύρου ἀρετὴν ἀκούοντες, [7] οἱ μὲν καὶ [q] ἄνδρας ἄγοντες προανηλωκότες χρήματα, οἱ δὲ καὶ τούτων ἕτεροι ἀποδεδρακότες πατέρας καὶ μητέρας, οἱ δὲ καὶ

[m] εὖ οἰκούμεναι] εὖ deeſt in MS. Eton. [n] σήσαμον] σίσαμον Edd. vett. et MS. Guelf. σήσαμα MSS. Par. et Eton. [o] γενόμενοι] γενόμενον Zeun. ex MS. Par. [p] στρατοπεδεύεσθαι] στρατοπεδεῦσαι MS. Eton. [q] ἄνδρας ἄγοντες προανηλωκότας χρ.] ἄνδρες ἄγοντες πρὸς ἀνηλωκότα χρ. Junt. et MS. Guelf. Ita quoque Caſtal. ſed pro ἄνδρες dat ἄνδρας. Hanc quoque Caſtal. lectionem Amaſæus expreſſit. ἄνδρας προανηλωκότας χρ. Ald. ἄνδρας ἄγοντες, οἱ δὲ καὶ προσανηλωκότες χρήματα, καὶ τούτων &c. MSS. Par. et Eton. apud Zeun. ſed pro προσανηλωκότες MS. Par. exhibet προσηλωκότες apud Hutchinſonum.

[1] Ξύλοις.] Pro δένδρεσι hoc loco poni videtur. Confer Apocal. ii. 7. et xxii. 2, 14.

[2] Καὶ μελίνας, καὶ &c.] Adi p. 22. not. 1. et p. 151. not. 6.

[3] Ἡδυοίνους,] J. Poll. lib. i. ſegm. 243. Ἀμπέλους μέντοι (λέγουσι) ἡδυοίνους, καὶ &c. Id. lib. vi. ſegm. 22. Καὶ ἄμπελοι ἡδύοινοι, ὡς Ξενοφῶν.

[4] Ἐσκήνουν] Intellige στρατιῶται vel Ἕλληνες, itemque paulo infra cum ἐπεθύμουν.

[5] Ἐπὶ τῇ &c.] MSS. Eton. Par. et marg. Steph. πρὸς τῇ &c. Sed parum refert, utram utri ſcripturam anteferas.

[6] Κατοικίσαι] In MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. perperam legitur κατοικῆσαι. Iidem libri paulo infra exhibent τὸ χωρίον οἰκῆσαι, pro—οἰκίσαι, quod alii recte repræſentant. Verbo compoſito uſus eſt Noſter p. 400.

[7] Οἱ μὲν καὶ ἄνδρας &c.] Cæteris lectionibus poſthabitis, Steph. et Leuncl. exemplaria libens ſecutus ſum.

τέκνα καταλιπόντες, ὡς, χρήματα αὐτοῖς κτησάμενοι, ἥξοντες πάλιν· ἀκούοντες καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς παρὰ Κύρῳ [1] πολλὰ καὶ ἀγαθὰ πράττειν. [r] Τοιοῦτοι οὖν ὄντες, [s] ἐπεθύμουν εἰς τὴν Ἑλλάδα σώζεσθαι. C. IV.

6 [2] Ἐπειδὴ δὲ [t] ἡμέρα ἐγένετο τῆς εἰς [u] ταυτὸ συνόδου, [x] ἐπ' [3] ἐξόδῳ ἐθύετο Ξενοφῶν· (ἀνάγκη γὰρ ἦν ἐπὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐξάγειν) ἐπενόει δὲ καὶ [4] τοὺς νεκροὺς [y] θάψαι. [5] Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερὰ ἐγένετο, εἵποντο καὶ οἱ Ἀρκάδες, καὶ τοὺς νεκρούς, τοὺς μὲν πλείστους [z] ἔνθαπερ ἔπεσον, ἑκάστους ἔθαψαν· (ἤδη γὰρ [6] ἦσαν πεμπταῖοι, καὶ οὐχ οἷόν τε [7] ἀναιρεῖν ἔτι ἦν) ἐνίους δὲ τοὺς ἐκ τῶν ὁδῶν συνενεγκόντες, ἔθαψαν [a] ἐκ τῶν

[r] τοιοῦτοι οὖν] οὖν deest in MS. Eton. [s] ἐπεθύμουν] ἐπόθουν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [t] ἡμέρα] ὑστέρα ἡμέρα MS. Par. ὑστεραίᾳ ἡμέρᾳ Zeun. ex MS. Eton. [u] ταυτὸ] αὐτὸν MS. Eton. ταυτὸν MS. Par. [x] ἐπ' ἐξόδῳ] ἐπ' ἐξόδου MS. Par. [y] θάψαι] θάπτειν MSS. Par. et Eton. [z] ἔνθαπερ ἔπεσον] ἐνταῦθά περ Edd. vett. et MS. Guelf. [a] ἐκ τῶν ὑπαρχόντων desunt in MS. Eton.

[1] Πολλὰ καὶ ἀγαθὰ] Legitur etiam in edd. vett. et MS. Guelf. πολλὰ ἄγαν πράττειν. Pessime. Illo modo loqui solent Græci, conjunctione interposita, pro πολλὰ ἀγαθά. Ælian. V. H. lib. ii. cap. 25.—πολλῶν καὶ ἀγαθῶν αἰτίαν &c.

[2] Ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα ἐγένετο τῆς &c.] i. e. *cum jam dies alter illuxisset, ex quo Arcades et Achæi se rursus ad Xenophontis copias congregassent &c.* Adi p. 455. not. 2.

[3] Ἐπ' ἐξόδῳ ἐθύετο] Vide p. 354. not. 7. et p. 404. not. 1.

[4] Τοὺς νεκροὺς θάψαι.] Consule p. 409. not. 2. Adde p. 417. not. 2.

[5] Ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερὰ &c.] MS. Guelf. et edd. vett. ἱερεῖα. MSS. Brod. et Par. ἱερὰ καλά. MS. Eton. ἐπεὶ δὲ τὰ ἱερεῖα καλὰ ἐγένετο, &c. Sed (quod monuit Steph.) pro ἱερεῖα quin ἱερὰ legendum sit nemini dubium esse potest: nam et vet. aliquot exemplarium et aliorum locorum auctoritate lectio hæc comprobatur. Porro, καλὰ ex scholio huc irrepsisse puto, cum in eodem loquendi genere sæpissime soleat omitti. Vide p. 127. not. 1. Thucyd. lib. v. cap. 55. καὶ ὡς οὐδ' ἐνταῦθα τὰ διαβατήρια (scil. ἱερὰ) αὐτοῖς ἐγένετο, &c. et ejusdem lib. cap. 116. ὡς αὐτοῖς τὰ διαβατήρια ἱερὰ —οὐκ ἐγίγνετο, &c.

[6] Ἦσαν πεμπταῖοι,] Similiter de defuncto Joh. xi. 39. τεταρταῖος—ἐστι. Adi p. 362. not. 3.

[7] Ἀναιρεῖν] Vide p. 417. not. 4.

C. IV. ὑπαρχόντων ὡς ἐδύναντο [b] κάλλιστα· οὓς δὲ μὴ εὕρισκον,
[1] κενοτάφιον αὐτοῖς ἐποίησαν μέγα, [c] καὶ πυρὰν μεγάλην,
7 [2] καὶ στεφάνους ἐπέθεσαν. Ταῦτα δὲ ποιήσαντες ἀνεχώ-
ρησαν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Καὶ τότε μὲν δειπνήσαντες
[d] ἐκοιμήθησαν· τῇ δ' ὑστεραίᾳ [e] συνῆλθον οἱ στρατιῶται

[b] κάλλιστα] μάλιστα MSS. Par. et Eton. [c] καὶ πυρὰν μεγάλην desunt in MS. Par. [d] ἐκοιμήθησαν deest in MS. Eton. [e] συνῆλθον οἱ στρατιῶται —αὐτοὺς μάλιστα] συνελθόντες οἱ στρατιῶται· συνῆγε δὲ μάλιστα MS. Eton.

[1] Κενοτάφιον] Monumentum hujusmodi, quod Virgilius, Æneid. lib. iii. ver. 304. et lib. vi. ver. 505. vocem Græcam interpretatus, *inanem tumulum* vocat, in honorem atque memoriam mortuorum, eorum in primis qui vel in acie desiderati, vel naufragio erant amissi, mos erat antiquis exstruere. Hinc Suetonio in Claudio cap. 1. dicitur *tumulus honorarius*. Nec insepultis tantum, sed et beneficiorum quorundam insigniorum auctoribus, quorum corpora jam antea sepulchris fuerant condita, tumulos ejusmodi ponere solebant. Rem totam hanc luculenter exsequitur Dionys. Hal. A. R. lib. i. cap. 54. his verbis de Ænea factis: Εἰ δέ τινας ταράττοι τὸ πολλαχῆ λέγεσθαί τε καὶ δείκνυσθαι τάφους Αἰνείου, ἀμηχάνου ὄντος ἐν πλείοσι τὸν αὐτὸν τεθάφθαι χωρίοις, ἐνθυμηθέντες ὅτι κοινόν ἐστιν ἐπὶ πολλῶν τοῦτό γε τὸ ἄπορον, καὶ μάλιστα τῶν μὲν ἐπιφανεῖς τὰς τύχας ἐχόντων, πλάνητας δὲ τοὺς βίους ἐσχηκότων, μαθέτωσαν ὅτι χωρίον μὲν ἓν τὸ δεξάμενον τὰ σώματα αὐτῶν ἦν, μνημεῖα δὲ παρὰ πολλοῖς κατεσκεύαστο, δι' εὔνοιαν τῶν ἐν ὠφελείαις τισὶ δι' αὐτοὺς γενομένων, μάλιστα εἰ τοῦ γένους αὐτῶν τι περιῆν, ἢ πόλεώς τινος ἀπόκτισις, ἢ χρόνιοί τινες καὶ φιλάνθρωποι μοναί. Lege Hom. Il. η'. ver. 331. et seq. Adde, si libet, Æli. Lamprid. in Severo, cap. 63. p. 1035. et Vopisc. in Floriano, cap. 2. p. 622. edit. Lugd. Bat.

[2] Καὶ στεφάνους &c.] Coronis, variis e floribus, herbis, frondibusve textis, apud veteres decorari consuevisse tumulos subinde docent auctores tam Græci quam Latini. Sophocl. in Electra ver. 898. et seq.

Χρ. Καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμην.
Ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
Ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεοῤῥύτους
Πηγὰς γάλακτος, καὶ περιστεφῆ κύκλῳ
Πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός.

Tibul. lib. ii. eleg. iv. ver. 47. et seq.

Atque aliquis senior, veteres veneratus amores,
Annua constructo serta dabit tumulo.

Ubi vide quæ notavit elegantiss. Broukh.

πάντες, (συνῆγον δὲ αὐτοὺς μάλιστα Ἀγασίας Στυμφά- C. IV.
λιος ὁ λοχαγὸς, καὶ Ἱερώνυμος Ἠλεῖος λοχαγὸς, καὶ
ἄλλοι πρεσβύτατοι τῶν Ἀρκάδων) [f]καὶ δόγμα ἐποιήσαντο,
ἐάν τις [1]τοῦ λοιποῦ μνησθῇ δίχα τὸ στράτευμα ποιεῖν, 8
θανάτῳ αὐτὸν ζημιοῦσθαι· καὶ κατὰ χώραν ἀπιέναι,
[2]ᾗπερ πρόσθεν εἶχε τὸ στράτευμα, καὶ ἄρχειν τοὺς πρόσθεν
στρατηγούς. Καὶ Χειρίσοφος μὲν ἤδη [g]τετελευτήκει, φάρ-
μακον πιὼν, πυρέττων· [h]τὰ[3] δ᾽ ἐκείνου Νέων ὁ Ἀσιναῖος
[i]παρελάμβανε.

Μετὰ δὲ ταῦτα [k]ἐξαναστὰς εἶπε Ξενοφῶν, "Ὦ ἄνδρες 9
" στρατιῶται, τὴν μὲν πορείαν, ὡς ἔοικε, [4]δηλονότι [5]πεζῇ
" ποιητέον· οὐ γάρ ἐστι πλοῖα. [l]Ἀνάγκη δὲ πορεύεσθαι
" ἤδη· οὐ γάρ ἐστι μένουσι τὰ ἐπιτήδεια. [m]Ἡμεῖς μὲν
" [n]οὖν θυσόμεθα· ὑμᾶς δὲ δεῖ παρασκευάζεσθαι ὡς
" [o]μαχουμένους, εἴ ποτε καὶ ἄλλοτε· οἱ γὰρ πολέμιοι
" [p]ἀνατεθαρσήκασιν[6]." Ἐκ τούτου ἐθύοντο οἱ στρατηγοί, 10

[f] καὶ δόγμα] καὶ deest in MS. Eton. [g] τετελευτήκει] τετελευτήκοι MS. Guelf. et edd. vett. excepta Castal. [h] τὰ δ᾽ ἐκείνου] τὰ δὲ τούτου MS. Eton. [i] παρελάμβανε] παρέλαβε MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [k] ἐξαναστὰς] ἀναστὰς MS. Eton. [l] ἀνάγκη] ἀναγκαῖον MS. Eton. [m] ἡμεῖς μὲν] μὲν deest in MS. Eton. [n] οὖν] οὖν, ἔφη, Zeun. ex MSS. Brod. et Eton. [o] μαχουμένους] μαχομένους Junt. et MS. Guelf. [p] ἀνατεθαρσήκασιν] ἀνατεθαῤῥήκασιν MS. Par.

[1] Τοῦ λοιποῦ] Vide p. 419. not. 1.

[2] Ἧπερ πρόσθεν &c.] Scil. eo loco vel ordine, quem quisque ante dissidium tenuerat. Leuncl. locum sic vertit, – *formam exercitus in abitu eandem retinendam esse, quæ prius fuisset.*

[3] Τὰ δ᾽ ἐκείνου Νέων &c.] Adi p. 452. not. 6. et p. 407. not. 7. Noster paulo infra, Νέων δὲ ἦν μὲν στρατηγὸς κατὰ τὸ Χειρισόφου μέρος· unde forsan aliquis cum τὰ hoc loco intellexerit μέρη.

[4] Δηλονότι] Scribitur et divisim δῆλον ὅτι. Vulgatam tamen scripturam retinere malim. Voces autem istas sæpe invicem permutatas esse non uno loco supra monuimus.

[5] Πεζῇ] Vide p. 398. not. 3.

[6] Ἀνατεθαρσήκασιν.] Thucyd. lib. v. cap. 82. Καὶ Ἀργείων ὁ δῆμος—ἀναθαρσήσας &c. Schol. Καὶ ἀναθαρσήσας, ἀναλαβόντες αὖθις ἐλπίδας ἀγαθάς.

C. IV. μάντις δὲ παρῆν [q]Ἀρεξίων Ἀρκάς· [1]ὁ δὲ Σιλανὸς ὁ Ἀμβρακιώτης ἤδη [r]ἀποδεδράκει, πλοῖον μισθωσάμενος, ἐξ Ἡρακλείας. [2]Θυομένοις δὲ ἐπὶ τῇ ἀφόδῳ [3]οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά. Ταύτην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἐπαύσαντο. Καί τινες ἐτόλμων λέγειν ὡς ὁ Ξενοφῶν, βουλόμενος τὸ χωρίον [s]οἰκίσαι[4], πέπεικε τὸν μάντιν λέγειν, ὡς τὰ ἱερὰ

11 οὐ γίγνεται ἐπὶ ἀφόδῳ. [5]Ἐντεῦθεν [6]κηρύξας [t]Ξενοφῶν, τῇ αὔριον παρεῖναι ἐπὶ τὴν θυσίαν τὸν βουλόμενον, καί, [u]μάντις εἴ τις εἴη, παραγγείλας παρεῖναι, ὡς [x]συνθεασόμενον τὰ ἱερά, [7]ἔθυε· καὶ ἐνταῦθα παρῆσαν πολλοί. [8]Θυομένων δὲ πάλιν [y]εἰς τρὶς ἐπὶ τῇ ἀφόδῳ, οὐκ ἐγίγνετο

[q] Ἀρεξίων] Ἀρηξίων Junt. et MS. Guelf. [r] ἀποδεδράκει] ἀποδιδράσκει MS. Eton. [s] οἰκίσαι] οἰκῆσαι Edd. vett. et MS. Guelf. [t] Ξενοφῶν deeſt in MS. Eton. [u] μάντις] μάντιν MS. Eton. [x] συνθεασόμενον] συνθεασάμενον Edd. vett. et MS. Guelf. [y] εἰς τρὶς] εἰς τρεῖς Edd. vett.

[1] Ὁ δὲ Σιλανὸς ὁ &c.] Refer ſis oculos ad p. 400. not. 2. De particula δὲ vide 407. not. 9. Ariſtoph. Ὀρνιθ. ver. 585.—μισθοφορεῖ δέ. Schol. Ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ γάρ.

[2] Θυομένοις δὲ ἐπὶ &c.] Vide p. 126. not. 5.

[3] Οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά.] Ita MSS. Eton. et Par. In editis libris legitur οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερὰ καλά: quam vocem ultimam, alibi etiam additam, tanquam ſcholion, ejiciendam cenſeo. Vide p. 461. not. 5.

[4] Οἰκίσαι,] Videſis p. 460. not. 6.

[5] Ἐντεῦθεν] Adi p. 407. not. 2.

[6] Κηρύξας] Conſule p. 31. not. 5.

[7] Ἔθυε·] Ammon. Θύουσι καὶ θύονται διαφέρει. Θύουσι μὲν γὰρ οἱ σφάττοντες τὰ ἱερεῖα. Θύονται δὲ οἱ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντευόμενοι. Th. Magiſt. Θύειν, ἐπὶ τῶν σφαττομένων ἱερείων·—καὶ θύεται οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ σφάττεται, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ θύει. Et haud ſane crediderim perpetuum eſſe apud auctores, quod Ammonius notat, iſtorum verborum diſcrimen. Confuſum certe videtur apud Noſtrum, tum alibi, tum Hiſt. Gr. lib. iii. fere medio: αὐτὸς δὲ ἐβουλήθη ἐλθὼν θῦσαι ἐν Αὐλίδι, ἔνθαπερ ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτ' ἐς Τροίαν ἔπλει, ἐθύετο.

[8] Θυομένων δὲ πάλιν &c.] Supra paulo alia orationis forma rem eandem extulerat: Θυομένοις δὲ ἐπὶ τῇ &c. ubi participium poteſt conjungi cum ἐγίγνετο, vel etiam abſolute, pariter ac θυομένων hoc loco, poni. Confer p. 452. not. 7. Hanc conſtru-

τὰ ἱερά. Ἐκ τούτου χαλεπῶς εἶχον οἱ στρατιῶται· καὶ γὰρ C. IV.
τὰ ἐπιτήδεια [z] ἐπέλιπεν ἃ ἔχοντες ἦλθον, [1] καὶ ἀγορὰ οὐδε-
μία παρῆν.

Ἐκ τούτου συνελθόντων εἶπε πάλιν Ξενοφῶν, Ὦ ἄνδρες, 12
ἐπὶ μὲν τῇ [a] πορείᾳ, ὡς ὁρᾶτε, τὰ ἱερὰ οὔπω γίγνεται· τῶν
δ᾽ ἐπιτηδείων ὁρῶ ὑμᾶς δεομένους· ἀνάγκη οὖν μοι [b] δοκεῖ
θύεσθαι περὶ αὐτοῦ τούτου. Ἀναστὰς δέ τις εἶπε, Καὶ εἰκό-
τως ἄρα ἡμῖν οὐ γίγνεται τὰ ἱερά· ὡς γὰρ ἐγὼ, ἀπὸ τοῦ
αὐτομάτου [c] χθὲς ἥκοντος πλοίου, [2] ἤκουσά τινος ὅτι Κλέαν-
δρος ἐκ Βυζαντίου [3] ἁρμοστὴς μέλλει ἥξειν, πλοῖα ἔχων καὶ
τριήρεις. Ἐκ τούτου δὲ [4] ἀναμένειν μὲν πᾶσιν ἐδόκει· ἐπὶ 13
δὲ τὰ ἐπιτήδεια [d] ἀναγκαῖον ἦν ἐξιέναι· [5] καὶ [e] ἐπὶ τούτῳ

[z] ἐπέλιπεν ἃ ἔχοντες] ἔχοντες ἃ ἔλιπον Edd. vett. et MS. Guelf. [a] πορείᾳ] ἀπορίᾳ MS. Par. [b] δοκεῖ] δοκεῖ εἶναι MS. Eton. [c] χθὲς] ἐχθὲς Edd. vett. [d] ἀναγκαῖον] ἀνάγκη MS. Eton. [e] ἐπὶ τούτῳ] ἐπὶ τοῦτο Edd. vett. et MS. Guelf.

ctionis varietatem cum non animadvertissent librarii, pessime acceperunt Evangelistæ verba Act. xxii. 17. ubi codices alii pro ὑποστρέψαντι dant ὑποστρέψαντα· pro προσευχομένου, προσευχόμενον alii, alii προσευχομένῳ. Quin et MS. Eton. hic loci perperam exhibet θυομένῳ.

[1] Καὶ ἀγορὰ] Respice p. 448. not. 1.

[2] Ἤκουσά τινος ὅτι &c.] Steph. ὅτι expungendum, vel in ὃ mutandum censuit. Rectius Leuncl. in atticismorum numerum ejus particulæ usum referendum suspicatus est. Noster eodem ferme modo loquitur in libello Περὶ Προσόδων, haud ita procul a fine: Εἰ δὲ σαφὲς δοκεῖ εἶναι, ὡς εἰ μέλλουσι πᾶσαι αἱ πρόσοδοι ἐκ πόλεως προσιέναι, ὅτι εἰρήνην δεῖ ὑπάρχειν, &c. Et in Hist. Gr. lib. vi. paulo ultra med. οἱ δέ τινες ὡς, ἐπεὶ παῖδες αὐτῷ οὐκ ἐγίγνοντο ἐκ ταύτης, ὅτι πέμπων εἰς Θήβας ἐμνήστευε &c. Adde quæ supra scripsimus p. 400. not. 5.

[3] Ἁρμοστὴς] Vide p. 392. not. 3. Quod vero scribitur in Junt. et MS. Guelf. ἁρμοστὴς μᾶλλον ἥξει, absonum extra modum et absurdum est.

[4] Ἀναμένειν] Scil. Κλέανδρον καὶ τὰς τριήρεις καὶ τὰ πλοῖα, uti Noster infra plenius rem eandem enarrat.

[5] Καὶ ἐπὶ τούτῳ &c.] Supra paulo dixerat, δοκεῖ θύεσθαι περὶ αὐτοῦ τούτου. Videsis p. 404. not. 1.

C. IV. πάλιν [1]ἐθύετο εἰς τρὶς, καὶ οὐκ ἐγίγνετο τὰ ἱερά· [f]καὶ
ἤδη ἐπὶ σκηνὴν ἰόντες τὴν Ξενοφῶντος, ἔλεγον ὅτι οὐκ
ἔχοιεν τὰ ἐπιτήδεια. Ὁ δὲ οὐκ ἂν ἔφη ἐξαγαγεῖν, μὴ
γιγνομένων τῶν ἱερῶν.

14 Καὶ πάλιν τῇ ὑστεραίᾳ ἐθύετο, καὶ σχεδόν τι πᾶσα ἡ
στρατιὰ, διὰ τὸ μέλειν πᾶσιν, [g]ἐκυκλοῦτο περὶ τὰ ἱερά·
τὰ δὲ θύματα ἐπελελοίπει. Οἱ δὲ στρατηγοὶ [2]ἐξῆγον
μὲν οὔ, συνεκάλεσαν δέ· εἶπεν οὖν ὁ Ξενοφῶν, Ἴσως οἱ
πολέμιοι συνειλεγμένοι εἰσὶ, καὶ ἀνάγκη μάχεσθαι· εἰ οὖν
[3]καταλιπόντες τὰ σκεύη ἐν τῷ ἐρυμνῷ χωρίῳ, ὡς εἰς
μάχην παρεσκευασμένοι ἴοιμεν, ἴσως ἂν [4]τὰ ἱερὰ [h]μᾶλ-
15 λον προχωροίη ἡμῖν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ στρατιῶται [5]ἀνέ-
κραγον ὡς οὐδὲν δέον εἰς τὸ χωρίον ἄγειν, ἀλλὰ [6]θύειν ὡς
τάχιστα. [7]Καὶ πρόβατα μὲν οὐκέτι ἦν, [8]βοῦς δὲ ὑφ' ἁμάξης

[f] καὶ ἤδη] καὶ ἤδη καὶ MS. Eton.
[g] ἐκυκλοῦτο] ἐκύκλουν MS. Eton.
[h] μᾶλλον deest in MS. Eton.

[1] Ἐθύετο] Intelligendus videtur cum hoc verbo Ξενοφῶν: uti et mox infra, Καὶ πάλιν τῇ ὑστεραίᾳ ἐθύετο, &c.

[2] Ἐξῆγον μὲν οὔ, &c.] In quibusdam libris locus sic pessime distinguitur,—ἐξῆγον μὲν, οὐ συνεκάλεσαν δέ· quos secutus est Amasæus. Noster supra p. 291. similiter dixit, Οὗτος δ' ἦν μέγας μὲν οὔ, καλὸς δέ. Et p. 331. δένδροις παχέσι μὲν οὔ, πυκνοῖς δέ: ubi vide notata.

[3] Καταλιπόντες τὰ σκεύη] Recte huc τὰ σκεύη revocarunt Steph. Leuncl. Muret. quæ in MSto Eton. et editionibus antiquis non comparent. Porro, Leuncl. se τὰ σκεύη in quibusdam exemplaribus legisse testatur.

[4] Τὰ ἱερὰ μᾶλλον προχωροίη] MS. Eton. τὰ ἱερὰ προσχωροίη. Sed rectius cæteri libri vulgatam lectionem exhibent. Thucyd. lib. v. cap. 54. eadem notione verbum usurpavit: ὡς δ' αὐτοῖς τὰ διαβατήρια θυομένοις οὐ προὐχώρει &c.

[5] Ἀνέκραγον ὡς] Conf. p. 350. not. 4.

[6] Θύειν] MS. Eton. θύεσθαι. Vide p. 464. not. 7.

[7] Καὶ] Eandem hujus particulæ vim videre est p. 263. not. 2.

[8] Βοῦς] Obiter emendandus est Th. Magister, apud quem in hac voce scribitur, Λέγεται ἐπ' εὐθείας τῶν πληθυντικῶν βόες—ἐπὶ

πριάμενοι ἐθύοντο· καὶ Ξενοφῶν Κλεάνορος ἐδεήθη τοῦ Ἀρ- C. IV.
κάδος προθυμεῖσθαι, [1] εἴ τι ἐν τούτῳ εἴη. Ἀλλ' [2] οὐδ' ὡς
ἐγένετο τὰ ἱερά.

[3] Νέων δὲ ἦν μὲν στρατηγὸς κατὰ τὸ Χειρισόφου μέρος· 16
ἐπεὶ δὲ ἑώρα [4] τοὺς ἀνθρώπους, ὡς εἶχον [i] δεινῶς τῇ ἐνδείᾳ,
βουλόμενος αὐτοῖς χαρίσασθαι, εὑρών τινα [5] ἄνθρωπον Ἡ-
ρακλεώτην, ὃς ἔφη [k] κώμας ἐγγὺς εἰδέναι, ὅθεν εἴη λαβεῖν
τὰ ἐπιτήδεια, [6] ἐκήρυξε, τὸν βουλόμενον ἰέναι ἐπὶ τὰ ἐπι-
τήδεια, ὡς ἡγεμόνος ἐσομένου. [l] Ἐπεξέρχονται δὴ σὺν
[m] δορατίοις, καὶ ἀσκοῖς, καὶ θυλάκοις, καὶ ἄλλοις ἀγγείοις,
[n] εἰς δισχιλίους ἀνθρώπους. [o] Ἐπεὶ δὲ ἦσαν ἐν ταῖς κώ- 17
μαις, καὶ διεσπείροντο [7] ὡς ἐπὶ τὸ λαμβάνειν, ἐπιπίπτουσιν
αὐτοῖς οἱ Φαρναβάζου ἱππεῖς πρῶτοι, (βεβοηθηκότες γὰρ

[i] δεινῶς] δεδιὼς MS. Par. [k] κώμας] κώμης Ald. et MS. Guelf. [l] ἐπεξέρχονται] ἐξέρχονται MS. Eton. [m] δορατίοις] δερματίοις Brodæi conject. [n] εἰς δισχιλίους] ὡς δισχιλίους MS. Eton. [o] ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ δὲ MS. Guelf.

δὲ τῆς Ἀττικῆς, βοῦς. Repone, ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς, βοῦς.

[1] Εἴ τι ἐν τούτῳ εἴη.] Plene forsan dixerit aliquis εἴ τι καλὸν vel αἴσιον ἐν τούτῳ χρόνῳ vel ἱερείῳ εἴη. Vide p. 280. not. 6. Mox infra Noster, καὶ γίνεται καλὰ τὰ ἱερὰ ἐπὶ τοῦ πρώτου ἱερείου.

[2] Οὐδ' ὡς ἐγένετο τὰ &c.] Legitur etiam in Steph. et Leuncl. edit. οὐδ' ὡς ἐγένετο καλὰ τὰ ἱερά. Sed illud καλὰ delendum jam supra monui p. 464. not. 3. Qua de re conjecturam meam confirmant hoc loco edit. Ald. Flor. et MS. Guelf. in quibus scribitur, οὐδ' ὡς ἐγένετο καλὰ τὰ ἱερὰ δηλονότι. Nam vox δηλονότι aliquid expositionis gratia additum esse luculenter indicat: atque adeo forsan hic loci legendum, οὐδ' ὡς ἐγένετο· cæteris, quæ sequuntur, omissis: ut ἐγένετο idem hic valeat, atque προὐχώρει apud Thucyd. loco paulo supra citato. Stephanus utique scripturam hanc veterum quorundam cod. auctoritate niti testatur. Cæterum MS. Eton. exhibet οὐδ' ὡς ἐγίγνοντο, omissis τὰ ἱερά. Videsis p. 416. not. 1. de δηλονότι. et p. 127. not. 1. de ἐγένετο.

[3] Νέων δὲ ἦν &c.] Adi p. 407. not. 7.

[4] Τοὺς ἀνθρώπους, ὡς εἶχον] Consule p. 414. not. 6.

[5] Ἄνθρωπον Ἡρακλεώτην,] Lege p. 60. not. 2.

[6] Ἐκήρυξε,] Respice p. 31. not. 5. et p. 263. not. 6.

[7] Ὡς] Non similitudinem

C. IV. ἦσαν τοῖς Βιθυνοῖς) βουλόμενοι σὺν τοῖς Βιθυνοῖς, εἰ δύναιντο, [1]ἀποκωλῦσαι τοὺς Ἕλληνας μὴ ἐλθεῖν εἰς τὴν Φρυγίαν. Οὗτοι οἱ ἱππεῖς ἀποκτείνουσι τῶν [p]Ἑλλήνων οὐ [q]μεῖον ἢ πεντακοσίους· οἱ δὲ λοιποὶ ἐπὶ τὸ ὄρος ἀνέφυγον.

18 Ἐκ τούτου ἀπαγγέλλει τις ταῦτα τῶν [r]ἀποπεφευγότων εἰς τὸ στρατόπεδον. Καὶ Ξενοφῶν, ἐπειδὴ οὐκ ἐγεγένητο τὰ ἱερὰ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, λαβὼν βοῦν ὑπὸ ἁμάξης, (οὐ γὰρ ἦν ἄλλα [2]ἱερεῖα) σφαγιασάμενος ἐβοήθει, καὶ οἱ ἄλλοι οἱ

19 μέχρι [3]πεντήκοντα ἐτῶν πάντες. Καὶ ἀναλαβόντες τοὺς [s]λοιποὺς ἄνδρας, ἐς τὸ στρατόπεδον ἀφικνοῦνται. [4]Καὶ ἤδη μὲν ἀμφὶ ἡλίου δυσμὰς ἦν, καὶ οἱ Ἕλληνες μάλα ἀθύμως ἔχοντες ἐδειπνοποιοῦντο. Καὶ [5]ἐξαπίνης [6]διὰ τῶν λασίων τῶν Βιθυνῶν τινες ἐπιγενόμενοι [7]τοῖς προφύλαξι, τοὺς μὲν [t]κατέκτανον, τοὺς δὲ ἐδίωξαν μέχρις εἰς τὸ στρα-

20 τόπεδον. Καὶ κραυγῆς γενομένης, εἰς τὰ ὅπλα πάντες

[p] Ἑλλήνων] ἀνδρῶν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [q] μεῖον ἢ] ἢ deeſt in MS. Eton. [r] ἀποπεφευγότων] ἀποφευγόντων MSS. Guelf. et Eton. [s] λοιποὺς ἄνδρας] λοιποὺς ἅπαντας MS. Eton. [t] κατέκτανον] κατέκανον MS. Guelf. κατέκαινον MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

ſpeciemve, ſed rei veritatem, denotat: eademque vis ejus eſt Marc. i. 22. et Joh. i. 14.

[1] Ἀποκωλῦσαι τοὺς—μὴ &c.] Eodem ferme modo dicitur, atque p. 335.—ἐμποδὼν τοῦ μὴ ἤδη εἶναι, &c.

[2] Ἱερεῖα] Vide p. 432. not. 2.

[3] Πεντήκοντα] Sic recte MSS. Eton. Guelf. et vet. quædam edit. quibuſcum conſentit Amaſæus. Codices alii dant τριάκοντα. At magis conſentaneum eſt, vacationem a militiæ laboribus annos quinquaginta potius, quam triginta natis, fuiſſe datam.

[4] Καὶ ἤδη μὲν—καὶ οἱ &c.] Vide p. 311. not. 8.

[5] Ἐξαπίνης] Adi p. 329. not. 2.

[6] Διὰ τῶν λασίων] Scil. χωρίων. Plene mox infra ſcribit, λάσια γὰρ ἦν τὰ χωρία. Vide p. 341. not. 4.

[7] Τοῖς προφύλαξι,] Inſpice p. 135. not. 1.

[u] ἔδραμον οἱ Ἕλληνες· καὶ διώκειν μὲν καὶ κινεῖν τὸ στρατόπεδον νυκτὸς οὐκ ἀσφαλὲς ἐδόκει εἶναι· [x] λάσια γὰρ ἦν τὰ χωρία· ἐν δὲ τοῖς ὅπλοις ἐνυκτέρευον, φυλαττόμενοι [1] ἱκανοῖς φύλαξι [y] μάχεσθαι. C. IV.

C. V. Τὴν μὲν νύκτα οὕτω [2] διήγαγον· ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ οἱ στρατηγοὶ εἰς τὸ ἐρυμνὸν χωρίον ἡγοῦντο· οἱ δὲ εἵποντο, ἀναλαβόντες τὰ ὅπλα καὶ τὰ σκευή. Πρὶν δὲ ἀρίστου ὥραν εἶναι, [3] ἀπετάφρευσαν ᾗ ἡ εἴσοδος ἦν εἰς τὸ χωρίον, καὶ ἀπεσταύρωσαν [z] ἅπαντα, καταλιπόντες τρεῖς πύλας. Καὶ πλοῖον ἐξ Ἡρακλείας ἧκεν ἄλφιτα ἄγον, [a] καὶ ἱερεῖα, καὶ οἶνον. Πρωῒ δ᾽ ἀναστὰς Ξενοφῶν [4] ἐθύετο ἐπεξόδια, [5] καὶ 2

[u] ἔδραμον] συνέδραμον Zeun. ex MS. Eton. [x] λασία] δασέα MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. [y] μάχεσθαι deeſt in MSS. Par. Eton. regg. B. et C. et in reg. A. reperitur lacuna. [z] ἅπαντα] ἅπαν MS. Par. et marg. Steph. [a] καὶ ἱερεῖα] καὶ ἱερὰ Junt. Pro καὶ eſt εἰς in MS. Par.

[1] Ἱκανοῖς φύλαξι μάχεσθαι.] Poſt vocem φύλαξι ponendam στιγμὴν τελείαν cenſuit Muretus: deinde legendum, Καὶ τὴν μὲν νύκτα οὕτω &c. deleto verbo μάχεσθαι: quod tamen, per me licet, retineas.

[2] Διήγαγον·] Vide p. 378. not. 4.

[3] Ἀπετάφρευσαν] In Steph. Theſ. reperitur id verbi ſine auctore; in Conſtant. citatur tantum Appian. Eodem tamen utitur Dion. Hal. A. R. lib. ix. cap. 8. Ὡς γὰρ ἤρξαντο—ἀποταφρεύειν τε καὶ ἀποσταυροῦν οἱ &c. fere ut Noſter ἀπετάφρευσαν—καὶ ἀπεσταύρωσαν. Quare perperam libri quidam vett. in quibus eſt et MS. Eton. pro ἀπεσταύρωσαν dant ἀπεστρώννυσαν. MS. Guelf. dat ἀπέστρωσαν, ſed in marg. eſt ἀπεστράβωσαν. Dionyſ. Hal. iterum ibid. lib. x. cap. 21.—τὴν πόλιν αὐτῶν ἀπετάφρευε &c. Addeſis Suid. in v. Ἀπετάφρευον.

[4] Ἐθύετο ἐπεξόδια,] Fruſtra vocem hanc in lexicis quæſiveris. Cæterum, ſimiliter dixit p. 339. ἀποθῦσαι—ἡγεμόσυνα—et p. 345. σωτήρια θύειν: et hoc et illo loco vide notata. Adde ex Thucyd. adlata p. 466. not. 4. Eodem redit phraſis ἐπ᾽ ἐξόδῳ ἐθύετο, qua uſus eſt Noſter p. 461.

[5] Καὶ γίνεται τὰ &c.] Sic recte MSS. Eton. et Par. Vulgo poſt γίνεται legitur καλά· quam quidem vocem cum εἶναι junctam videre eſt p. 280, 284. et alibi ſæpe, non item cum verbo γίνεσθαι. Huic utique cum adjuncta ſint τὰ ἱερὰ, idem valere videntur, quod προχωρεῖν τὰ ἱερά· quo genere loquendi ſupra uſus

C. V. γίνεται τὰ ἱερὰ [1]ἐπὶ τοῦ πρώτου ἱερείου. Καὶ ἤδη τέλος ἐχόντων τῶν ἱερῶν, ὁρᾷ [2]αἰετὸν αἴσιον ὁ μάντις [b]Ἀρεξίων[3] [c]Παῤῥάσιος, [4]καὶ ἡγεῖσθαι κελεύει τὸν Ξενοφῶντα. Καὶ διαβάντες τὴν τάφρον, [5]τὰ ὅπλα τίθενται, [6]καὶ ἐκήρυξαν ἀριστήσαντας ἐξιέναι τοὺς στρατιώτας σὺν τοῖς ὅπλοις, [7]τὸν
3 δὲ ὄχλον καὶ τὰ ἀνδράποδα αὐτοῦ [d]καταλιπεῖν. Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι πάντες ἐξῄεσαν, Νέων δὲ οὔ· ἐδόκει γὰρ κάλλιστον εἶναι, τοῦτον φύλακα καταλιπεῖν τῶν [e]ἐπὶ στρατοπέδῳ. [8]Ἐπειδὴ δ' οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ στρατιῶται ἀπέλιπον αὐτοὺς, αἰσχυνόμενοι μὴ ἕπεσθαι, τῶν ἄλλων ἐπεξιόντων, κατέλιπον τοὺς ὑπὲρ πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη. Καὶ [f]οὗτοι μὲν
4 ἔμενον· οἱ δ' ἄλλοι ἐπορεύοντο. Πρὶν δὲ πέντε καὶ δέκα

[b] Ἀρεξίων] Ἀρηξίων Edd. vett. Steph. et MS. Guelf. hic et in ſeqq. [c] Παῤῥάσιος] Παρνάσιος MS. Par. et marg. Steph. [d] καταλιπεῖν] μένειν Caſtal. deeſt tamen in Junt. et MS. Guelf. ſed in hujus margine demum additum eſt. [e] ἐπὶ στρατοπέδῳ] ἐπὶ στρατοπέδου MS. Par. ἐπὶ τῷ στρατοπέδῳ Zeun. ex MS. Guelf. [f] οὗτοι μὲν] μὲν deeſt in Edd. vett. et MS. Guelf.

eſt Noſter p. 466. Vide et p. 467. not. 2. et p. 464. not. 3.

[1] Ἐπὶ τοῦ πρώτου ἱερείου] Supra p. 280. dixit elliptice, καὶ τὰ ἱερὰ καλὰ ἦν εὐθὺς ἀπὸ τοῦ πρώτου. Et paulo infra leges, καὶ ἐγένετο ἐπὶ τοῦ πρώτου &c.

[2] Αἰετὸν αἴσιον] Reſpice p. 441. not 3.

[3] Ἀρεξίων Παῤῥάσιος &c.] Legitur et Ἀρηξίων Παρνάσιος &c. cui ſcriptura recepta omnino præferenda eſt, cum ſupra p. 464. vates idem dicatur Ἀρεξίων Ἀρκάς. *Parrhaſius* utique ſonat *Arcadius*. Vide Virg. Æn. lib. viii. ver. 344.

[4] Καὶ ἡγεῖσθαι κελεύει &c.] Videſis quæ notavit doctiſſ. Kuhn. ad Pauſan. lib. iv. cap. 16. ſub init.

[5] Τὰ ὅπλα τίθενται,] Adi p. 358. not. 2.

[6] Καὶ ἐκήρυξαν] Conſule p. 263. not. 6.

[7] Τὸν δὲ ὄχλον] Lege p. 239. not. 2.

[8] Ἐπειδὴ δὲ οἱ &c.] MS. Eton. ἐπεὶ δ' οἱ &c. Muretus legit ἔπειτα, et quæ ſequuntur ad hunc modum, Ἔπειτα δὲ οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ στρατιῶται αἰσχυνόμενοι μὴ ἕπεσθαι τῶν ἄλλων ἐπεξιόντων, κατέλιπον αὐτοῦ τοὺς ὑπὲρ πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη. Edit. pleræque dant —ἀπέλιπον αὐτὸν, αἰσχυνόμενοι &c. Rectius MSS. Eton. Par. et marg. Steph.—ἀπέλιπον αὐτοὺς, &c. in quibus etiam pro ἕπεσθαι legitur ἐφέπεσθαι, pro ἐπεξιόντων ſimplex ἐξιόντων, necnon poſt κατέλιπον additur αὐτοῦ.

σάδια διεληλυθέναι, [g]ἐνέτυχον ἤδη νεκροῖς· καὶ τὴν οὐρὰν C. V.
τοῦ κέρατος ποιησάμενοι κατὰ τοὺς πρώτους φανέντας νεκροὺς, ἔθαπτον πάντας [h]ὁπόσους ἐπελάμβανε τὸ κέρας. [i]Ἐπειδὴ δὲ τοὺς πρώτους ἔθαψαν προαγαγόντες, καὶ τὴν οὐρὰν αὖθις ποιησάμενοι κατὰ τοὺς πρώτους τῶν ἀτάφων, ἔθαπτον τὸν αὐτὸν τρόπον ὁπόσους [k]ἐπελάμβανεν ἡ στρατιά. Ἐπεὶ δὲ [l]εἰς τὴν ὁδὸν ἧκον [1]τὴν ἐκ τῶν κωμῶν, ἔνθα ἔκειντο ἀθρόοι, [m]συνενεγκόντες αὐτοὺς ἔθαψαν.

Ἤδη δὲ [n]πέρα μεσούσης τῆς ἡμέρας [2]προαγαγόντες τὸ 5
στράτευμα ἔξω τῶν κωμῶν, ἐλάμβανον τὰ ἐπιτήδεια ὅ, τι τις ὁρῴη ἐντὸς τῆς φάλαγγος. Καὶ ἐξαίφνης ὁρῶσι τοὺς πολεμίους [3]ὑπερβάλλοντας κατὰ λόφους τινὰς ἐκ τοῦ ἐναντίου, τεταγμένους [4]ἐπὶ φάλαγγος, ἱππέας τε πολλοὺς καὶ πεζούς· καὶ γὰρ [o]Σπιθριδάτης καὶ Ῥαθίνης ἧκον παρὰ Φαρναβάζου ἔχοντες [p]δύναμιν. Ἐπεὶ δὲ κατεῖδον τοὺς

[g] ἐνέτυχον] ἐτύγχανον Edd. vett. et MS. Guelf. [h] ὁπόσους] ἐφ' ὅσους MS. Par. et marg. Steph. [i] ἐπειδὴ] ἐπεὶ MS. Eton. [k] ἐπελάμβανεν] ἀπελάμβανεν Ald. [l] εἰς τὴν ὁδὸν] εἰς deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. [m] συνενεγκόντες] συνενέγκαντες MS. Eton. [n] πέρα] παρὰ Edd. vett. et MS. Guelf. περὶ Brodæus vult. [o] Σπιθριδάτης] Ἐπιτριδάτης Ald. Ἐπειραδήτις MS. Eton. qui etiam pro καὶ dat ἀπό. [p] δύναμιν] τὴν δύναμιν MS. Eton.

[1] Τὴν ἐκ τῶν κωμῶν,] Scil. φέρουσαν vel ἄγουσαν. Noſter p. 252. ἡ δὲ (ſcil. ὁδὸς) πρὸς ἕω, ἐπὶ Σοῦσά τε—φέροι, &c.—ἡ δὲ διὰ τῶν ὀρέων—εἰς Καρδούχους ἄγοι. Confer p. 359. not. 2.

[2] Προαγαγόντες τὸ στράτευμα &c.] Alio atque alio modo legitur et diſtinguitur hic locus. Stephanianam ipſe ſecutus ſum et diſtinguendi et ſcribendi rationem, mutato tantum, quod ille exhibet, ἐκ τῆς φάλαγγος in ἐντὸς τῆς &c. Ad hanc emendationem viam munit MS. Eton. qui repræſentat ὄντος (corrupte ſine dubio pro ἐντὸς, uti eſt in MS. Par. et marg. Steph.) τῆς φάλαγγος. Leuncl. ſic verba diſtinguit—προαγαγόντες τὸ στράτευμα, ἔξω τῶν κωμῶν &c. Muret. pro ἔξω τῶν κωμῶν legendum ἐντὸς τῶν κωμῶν &c. et totum illud ἐκ τῆς φάλαγγος inducendum eſſe contendit.

[3] Ὑπερβάλλοντας] Vide p. 259. not. 5.

[4] Ἐπὶ φάλαγγος,] Adi p. 313. not. 2. et. p. 333. not. 6.

C. V. Ἕλληνας οἱ πολέμιοι, ἔστησαν [q] ἀπέχοντες αὐτῶν [1] ὅσον
6 πεντεκαίδεκα σταδίους. Ἐκ τούτου εὐθὺς [2] Ἀρεξίων ὁ μάντις τῶν Ἑλλήνων σφαγιάζεται, [3] καὶ ἐγένετο ἐπὶ τοῦ πρώτου καλὰ τὰ σφάγια. [r] Ἐνταῦθα ὁ Ξενοφῶν λέγει, "Δοκεῖ "μοι, ὦ ἄνδρες στρατηγοὶ, [4] ἐπιτάξασθαι τῇ φάλαγγι "λόχους φύλακας, ἵνα, ἄν που [s] δέῃ, ὦσιν οἱ ἐπιβοηθή-"σοντες τῇ φάλαγγι, καὶ [t] οἱ πολέμιοι τεταραγμένοι "[u] ἐμπίπτωσιν εἰς τεταγμένους καὶ ἀκεραίους." Συνεδόκει [5] ταῦτα πάντα πᾶσιν. "Ὑμεῖς μὲν τοίνυν, ἔφη, [6] προη-"γεῖσθε [x] τὴν πρὸς τοὺς ἐναντίους, ὡς μὴ ἑστήκωμεν, "ἐπεὶ ὤφθημεν καὶ [y] εἴδομεν τοὺς πολεμίους· ἐγὼ δὲ ἥξω "τοὺς τελευταίους λόχους [7] καταχωρίσας, ᾗπερ ὑμῖν "δοκεῖ."

7 Ἐκ τούτου οἱ μὲν [8] ἡσύχως προῆγον· ὁ δὲ, τρεῖς

[q] ἀπέχοντες] ἀπέχοντας MS. Guelf. [r] ἐνταῦθα ὁ Ξεν.] ἔνθα δὲ Ξεν. MS. Eton. [s] δέῃ, ὦσιν οἱ ἐπιβ.] δεηθῶσιν οἱ ἐπιβοηθήσονται MS. Guelf. et edd. vett. præter Castal. ubi est δεηθῶσιν, ἐπιβοηθήσωνται. [t] οἱ πολέμιοι τεταραγμένοι] πολέμιοι οἱ τεταγμένοι MS. Eton. [u] ἐμπίπτωσιν] ἐμπίπτουσιν MS. Guelf. et edd. vett. excepta Castal. [x] τὴν πρὸς] τὴν deest in edd. vett. et MS. Guelf. [y] εἴδομεν] ἴδομεν Castal. et MS. Guelf.

[1] Ὅσον] Lege p. 300. not. 1.

[2] Ἀρεξίων] Scribitur et Ἀρηξίων. Vide p. 470. not. 3.

[3] Καὶ ἐγένετο ἐπὶ τοῦ &c.] Scil. ἱερείου, ut plene supra p. 470. ubi vide not. 1. et p. 284. not. 1.

[4] Ἐπιτάξασθαι] Ad Amas. observat Steph. ἐπιτάξασθαι opponi τῷ προτάξασθαι, quod est, *a fronte collocare*.

[5] Ταῦτα πάντα πᾶσιν.] In MSS. Par. et Eton. deest πάντα. In MS. Guelf. et edd. vett. excepta Castal. legitur παντάπασιν. At vet. cod. habere πάντα πᾶσιν testatur Steph.

[6] Προηγεῖσθε τὴν &c.] Supple ὁδόν. Qua de ellipsi vide p. 252. not. 2.

[7] Καταχωρίσας, ᾗπερ &c.] Edd. vett. et MS. Guelf. dant καταχωρήσας. Sed scriptura vulgata sine dubio retinenda est. Noster Κύρ. Παιδ. p. 450. αὐτὸς δὲ τὸ ἄλλο στράτευμα αὐτοῦ κατεχώριζεν, &c. Eodemque alibi usus est verbo: quod tamen in Constant. sine auctore reperitur. Cæterum, pro ᾗπερ, quod MSS. Eton. et Par. præstant, edit. pleræque exhibent εἴπερ. Male. Supra p. 463. καὶ κατὰ χώραν ἀπιέναι, ᾗπερ &c.

[8] Ἡσύχως] MS. Eton. ἡσυ-

[1] ἀφελὼν τὰς τελευταίας τάξεις, [2] ἀνὰ διακοσίους ἄνδρας, C. V.
τὴν μὲν ἐπὶ τὸ δεξιὸν [3] ἐπέταξεν ἐφέπεσθαι, [4] ἀπολιπόντας ὡς πλέθρον· Σαμόλας Ἀχαιὸς ταύτης ἦρχε τῆς τάξεως· τὴν δὲ [5] ἐπὶ τῷ μέσῳ ἐχώρισεν ἕπεσθαι· Πυῤῥίας Ἀρκὰς ταύτης [z] ἦρχε· τὴν δὲ μίαν ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ· Φρασίας Ἀθηναῖος ταύτῃ ἐφειστήκει.
8 Προϊόντες δὲ, [6] ἐπεὶ ἐγένοντο οἱ ἡγούμενοι ἐπὶ νάπει μεγάλῳ καὶ [a] δυσπόρῳ, [b] ἔστησαν, ἀγνοοῦντες εἰ [c] διαβατὸν εἴη [7] τὸ νάπος· καὶ παρεγγυῶσι στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς παριέναι [8] ἐπὶ τὸ ἡγούμενον. Καὶ ὁ Ξενοφῶν, θαυμάσας ὅ, τι τὸ ἴσχον εἴη τὴν [d] πορείαν, [9] καὶ

[z] ἦρχε] ἦρχε τῆς τάξεως MSS. Brod. et Eton. [a] δυσπόρῳ] δυσβάτῳ Suid. v. Νάπος. [b] ἔστησαν] ἔστησαν Edd. vett. et Suid. [c] διαβατὸν] διαβατέον Suid. et inter verſus MS. Guelf. [d] πορείαν] ἀπορίαν MS. Par.

χοι. Non male. Sic Noſter Κύρ. Παιδ. p. 364. ἥσυχος κατεθεᾶτο &c. ubi vide notata.

1 Ἀφελὼν &c.] Interprete Stephano, *cum ſeparaſſet, vel exemiſſet, et quaſi ſecreviſſet a reliquo corpore.*

2 Ἀνὰ] Adi p. 312. not. 5.

3 Ἐπέταξεν] Sic ex conjectura repoſui. Prius legebatur in pleriſque edit. ἔπεμψεν, in MSS. Eton. Brod. et Par. ἐπέτρεψεν, quod pro ἔπεμψεν huic inſerendum loco nonnulli cenſuerunt. Sed reſpuit, opinor, ἐπέτρεψεν articuli caſus: neque enim, γνώμην ἐμὴν, cum ἐπέτρεψεν ſcripſerit Xenophon, τὴν μὲν ἐπὶ τὸ &c. ſed τῇ μὲν ἐπὶ &c.

4 Ἀπολιπόντας] Reſpicit ἄνδρας ſeu στρατιώτας vocula τὴν, cum intellecto nomine τάξιν, comprehenſos. Vide p. 456. not. 3.

5 Ἐπὶ τῷ μέσῳ &c.] MS. Eton. ἐπὶ τὸ μέσον &c. ut modo ſupra ἐπὶ τὸ δεξιὸν &c. Sed cum mox ſequatur ἐπὶ τῷ εὐωνύμῳ, nihil hic mutandum. Cæterum, ἐχώρισεν ἕπεσθαι delenda putat Muretus. Cujus viri docti ſeverioris ſane critices alibi non pauca vidimus ſpecimina. Adi ſis p. 459. not. 1. et p. 471. not. 2. et p. 469. not. 1.

6 Ἐπεὶ ἐγένοντο &c.] Suid. Νάπος, οὐδετέρως, καὶ νάπη, θηλυκῶς. ὀρεινὸς ὑλώδης τόπος· οἱονεὶ νάφη, ὡς μὴ ἔχουσα φῶς διὰ δάσος. Ξενοφῶν δὲ οὐδετέρως λέγει τὸ νάπος, ὡς τὸ ἔδαφος. Ἐπεὶ οἱ ἡγούμενοι ἐγένοντο ἐπὶ νάπει δυσβάτῳ καὶ μεγάλῳ, ἔστησαν, ἀγνοοῦντες εἰ διαβατέον εἴη τὸ νάπος.

7 Τὸ νάπος·] Vide p. 303. not. 4.

8 Ἐπὶ τὸ ἡγούμενον.] Lege p. 155. not. 6.

9 Καὶ τάχα] Sic MS. Eton. et edit. principes. Legitur et καὶ ταχύ. Sed vocibus poeticis uti amat Noſter. Vide p. 357. not. 4.

C. V. [e]τάχα ἀκούων τὴν παρεγγύην, ἐλαύνει ᾗ [f]ἐδύνατο[1] τάχιστα. Ἐπεὶ δὲ [g]συνῆλθον, λέγει Σοφαίνετος, πρεσβύτατος ὢν τῶν στρατηγῶν, [2]ὅτι οὐκ ἄξιον εἴη διαβαίνειν τοιοῦτον ὂν τὸ νάπος. Καὶ ὁ Ξενοφῶν σπουδῇ [3]ὑπολαβὼν ἔλεξεν,

9 “Ἀλλ' ἴστε μέν με, ὦ ἄνδρες, οὐδένα πω κίνδυνον [4]προξενήσαντα ὑμῖν ἐθελούσιον· οὐ γὰρ δόξης ὁρῶ δεομένους ὑμᾶς εἰς ἀνδρειότητα, ἀλλὰ σωτηρίας. Νῦν δὲ οὕτως ἔχει· ἀμαχεὶ μὲν ἐνθένδε οὐκ ἔστιν ἀπελθεῖν· ἢν γὰρ μὴ ἡμεῖς ἴωμεν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, οὗτοι ἡμῖν, ὅταν ἀπίωμεν, ἕψονται καὶ ἐπιπεσοῦνται. [5]Ὁρᾶτε δὴ πότερον κρεῖττον ἰέναι [6]ἐπὶ τοὺς ἄνδρας προβαλλομένους τὰ ὅπλα, ἢ μεταβαλλομένους, ὄπισθεν ἡμῶν ἐπιόντας τοὺς πολεμίους [h]θεάσασθαι.

10 Ἴστε γε μέντοι ὅτι τὸ μὲν ἀπιέναι ἀπὸ πολεμίων, οὐδενὶ καλῷ ἔοικε· τὸ δὲ [i]ἐφέπεσθαι, καὶ τοῖς κακίοσι θάῤῥος ἐμποιεῖ. Ἔγωγ' οὖν ἥδιον ἂν σὺν ἡμί-

[e] τάχα] ταχὺ MSS. Brod. Par. et marg. Steph. [f] ἐδύνατο deest in edd. vett. MSS. Par. et Guelf. [g] συνῆλθον] συνῆλθε MS. Par. [h] θεάσασθαι] θεᾶσθαι MS. Eton. [i] ἐφέπεσθαι] ἕπεσθαι MS. Eton.

[1] Ἐδύνατο] Edit. Steph. habet ἐδύναντο, operarum, opinor, vitio.

[2] Ὅτι οὐκ ἄξιον εἴη &c.] Hæc mihi quidem satis sana videtur scriptura: cui tamen Steph. præfert lectionem hanc—ὅτι βουλῆς οὐκ ἄξιον εἰ εἴη διαβατέον τοιοῦτον ὂν τὸ νάπος: quam et MS. Eton. repræsentat, nisi quod particula εἰ ante εἴη in eo desit. MS. Par. ὅτι βουλῆς οὐκ ἄξιον εἴη εἰ διαβατέον ἐστὶ τοιοῦτον νάπος. Muret. aliam excogitavit, nimirum hanc, ὅτι βουλῆς ἄξιον, εἰ δεῖ διαβαίνειν &c. Verum vulgatam MS. Guelf. auctoritas confirmat.

[3] Ὑπολαβὼν ἔλεξεν,] Respice p. 193. not. 1.

[4] Προξενήσαντα] Similiter προξενῶ sonat αἴτιός τινι τοῦδε γίνομαι, apud Ælian. lib. xiii. cap. 33.—τύχη προὐξένησεν αὐτῇ, ὃ τ &c. Atque ita fere Sophocl. in Œd. Col. ver. 478. Ὦ φίλταθ', ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει. Schol. Προξένει, Λέγε μοι καὶ πάρεχε τὰ χρήσιμα.

[5] Ὁρᾶτε δὴ] Sic MS. Eton. et edit. Steph. aliorumque. Legitur et Ὁρᾶτε δὲ &c.

[6] Ἐπὶ τοὺς ἄνδρας] Vide p. 454. not. 1.

"σεσιν ἐποίμην, ἢ σὺν διπλασίοις [k]ἀποχωροίην. Καὶ C. V.
"τούτους οἶδ᾽ ὅτι ἐπιόντων μὲν ἡμῶν οὐδ᾽ ὑμεῖς [1]ἐλπίζετε
"δέξασθαι ἡμᾶς· ἀπιόντων δὲ, πάντες ἐπιστάμεθα ὅτι τολ-
"μήσουσιν ἐφέπεσθαι. Τὸ δὲ διαβάντας, ὄπισθεν νάπος 11
"χαλεπὸν ποιήσασθαι, μέλλοντας μάχεσθαι, ἆρ᾽ οὐχὶ καὶ
"[2]ἁρπάσαι ἄξιον; Τοῖς μὲν γὰρ πολεμίοις ἔγωγε [3]βου-

[k] ἀποχωροίην] ἀποχωροίμην MS. Eton.

[1] Ἐλπίζετε] Phavor. Ἐλπίσας, οὐ μόνον ἐπ᾽ ἀγαθῷ, ἀλλ᾽ ἁπλῶς ἐπὶ τῇ τοῦ μέλλοντος ἐκβάσει λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. Latini ſic fere uſi ſunt verbo *ſpero*. Virgil. Æneid. lib. iv. ver. 419.

Hunc ego ſi potui tantum ſperare dolorem,
Et &c.

Adde lib. i. ver. 547. Sic et Metel. ad Cicer. epiſt. fam. lib. v. ep. 1. *Te tam mobili in me meoſque eſſe animo non ſperabam.* Confer p. 217. not. 6. Porro, MSS. Eton. et Par. habent ἐλπίζετε αὐτοὺς δέξασθαι &c. nec male: cum Noſtro perquam gratus ſit hujuſmodi pleonaſmus. Videſis p. 417. not. 2.

[2] Ἁρπάσαι] Hujus verbi vim recte expoſuit Cl. Raphel. ad Philip. ii. 6. Ἁρπάζειν, ait vir doctus, non tantum ſignificat alienum vi auferre, ſed etiam quod nobis offertur gratumque accidit, id expetendum atque optabile exiſtimare, cupideque et ambabus, quod aiunt, manibus amplecti, eoque cum gaudio uti. Exemplum huic ſimile reperitur etiam apud Noſtrum, libel. Περὶ Ἱππικ. fere medio:—οὐδὲν ἂν εἴη θαυμαστὸν, εἰ ἁρπάζει τὸν χαλινὸν &c. Eodem ferme ſenſu apud Latinos interdum venit *rapio*; nempe pro avide et feſtinanter ſumo. Cicero de Orat. lib. iii. cap. 40. ad Ennianos illos

—Vive Ulyſſes, dum licet:
Oculis poſtremum lumen radiatum rape—

non dixit, *cape*; non, *pete*: haberet enim moram ſperantis diutius eſſe ſeſe victurum; ſed, *rape*. Hoc verbum eſt ad id aptatum, quod ante dixerat,—*dum licet*.

[3] Βουλοίμην ἂν εὔπορα] Legitur in MSto Eton. et vett. quibuſdam editt. βουλοίμην ἀνεύπορα παντάπασι φαίνεσθαι, &c. MS. Guelf. quoque dat παντάπασι. In editt. etiam Steph. et Leuncl.—ἀνεύπορα πάντα φαίνεσθαι &c. Sed recte tandem Stephanus in annotationibus ſcripſit, πάντα φαίνεσθαι in antiquis exemplaribus reperiri; atque adeo pro βουλοίμην ἀνεύπορα reponendum eſſe βουλοίμην ἂν εὔπορα. Cuperet enim, inquit, hoſtes ἀποχωρεῖν: quod eſſent facturi, ſi omnia eſſe εὔπορα exiſtimarent, non autem ſi ἀνεύπορα. Receptam lectionem in interpretationibus ſuis ſecuti ſunt Amaſ. vet. Gall. auctor et Leuncl.

C. V. "λοίμην ἂν εὔπορα πάντα φαίνεσθαι, ὥστε ἀποχωρεῖν ἡ-
"μᾶς ἢ καὶ [l] ὑπὸ τοῦ χωρίου δεῖ διδάσκεσθαι ὅτι οὐκ ἐστι
"μὴ νικῶσι σωτηρία. Θαυμάζω δ᾽ ἔγωγε, καὶ τὸ νάπος
"τοῦτο εἴ τις μᾶλλον φοβερὸν νομίζει εἶναι τῶν ἄλλων, ὧν
"διαπεπορεύμεθα χωρίων. [1] Πῶς μὲν γὰρ [m] οὐ δυσδιά-
"βατον τὸ [n] χωρίον, εἰ μὴ [o] νικήσομεν τοὺς ἱππέας; πῶς
"δὲ ἃ διεληλύθαμεν [p] ὄρη, ἢν πελτασταὶ τοσοίδε [q] ἐφέπων-
12 "ται; Ἢν δὲ δὴ καὶ σωθῶμεν ἐπὶ θάλατταν, [2] πόσον τι
"νάπος ὁ Πόντος; [r] ἔνθα οὐδὲ πλοῖά ἐστι τὰ [s] ἀπάξοντα,
"οὔτε σῖτος ᾧ θρεψόμεθα μένοντες· δεήσει δὲ, ἂν θᾶττον
"[3] ἐκεῖ γενώμεθα, θᾶττον ἐξιέναι πάλιν ἐπὶ τὰ ἐπιτή-
"δεια. Οὐκοῦν νῦν κρεῖττον ἠριστηκότας μάχεσθαι, ἢ αὔριον

[l] ὑπὸ τοῦ] ἀπὸ τοῦ MSS. Brod. Par. et Eton. [m] οὐ δυσδιάβατον] διαβατὸν Zeun. ex edd. Caſtal. et Bryl. [n] χωρίον] πεδίον Zeun. ex MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [o] νικήσομεν] νικήσωμεν MS. Guelf. [p] ὄρη, ἢν π.] ὄρη ἢν; π. Vulg. [q] ἐφέπωνται] ἕπονται Edd. vett. et MS. Guelf. ἐφέπονται Steph. [r] ἔνθα οὐδὲ] ἔνθα δὲ Junt. ἔνθα δὲ οὐδὲ Caſtal. ἔνθα οὔτε Zeun. ex Brod. [s] ἀπάξοντα] ἀπαλλάξοντα Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Πῶς μὲν γὰρ οὐ δυσδιάβατον] Vox hæc in lexicis deeſt; in quibus et aliam huic cognatam, nempe δυσπόρευτος, quæ reperitur ſupra lib. i. p. 52. fruſtra quæſiverit aliquis. Cæterum, plerique libri locum hunc ſic repræſentant, Πῶς μὲν δυσδιάβατον &c. Sed recte Steph. negativam particulam οὐ nomini δυσδιάβατον præfigi debere monuit: ut ſit (verba ſunt ejuſdem viri eruditi) Πῶς μὲν γὰρ οὐ δυσδιάβατον. Nam Πῶς οὐ δυσδιάβατον perinde eſt, ac ſi citra interrogationem diceret, Πάντως γὰρ δυσδιάβατον. Præterea, mox legendum,—ἢν πελτασταὶ τοσοίδε ἐφέπωνται; et ſubaudiendum οὐ δυσδιάβατα: ut ſit, πῶς δ᾽ οὐ δυσδιάβατα ἃ διεληλύθαμεν ὄρη, ἢν πελτασταὶ &c. Sed quorſum de jam ſuperatis montibus mentio? Hoc certe videtur innuere velle, eos, niſi viam ſibi vi facere velint, retrogredientes, hoſtibus ſibi a tergo relictis, iter difficile relegere coactum iri, et montes ægre alioqui jam ſuperatos, nunc inſequentibus tot hoſtibus, nulla ratione ſuperatum iri.

[2] Πόσον τι] Eleganter orationi ſic ſolet inſeri particula hæc. Supra p. 466. καὶ σχεδόν τι πᾶσα &c. Adde p. 442. not. 9. Æſchin. dial. ii. ſect. 10. οὐδὲν τι μᾶλλον &c. atque alibi paſſim.

[3] Ἐκεῖ γενώμεθα,] Lege p. 403. not. 3.

“ [1]ἀναρίστους. Ἄνδρες, τά τε ἱερὰ ἡμῖν καλὰ, οἵ τε [2]οἰωνοὶ C. V.
“ αἴσιοι, [3]τά τε σφάγια κάλλιστα. [4]Ἴωμεν ἐπὶ τοὺς ἄν-
“ δρας. Οὐ δεῖ [t]ἔτι τούτους, ἐπεὶ ἡμᾶς [u]πάντας εἶδον,
“ ἡδέως δειπνῆσαι, οὐδ᾽ ὅπου ἂν ἐθέλωσι σκηνῆσαι.”

[5]Ἐντεῦθεν οἱ λοχαγοὶ ἡγεῖσθαι ἐκέλευον, [x]καὶ οὐδεὶς 13
ἀντέλεγε. [y]Καὶ [6]ὃς ἡγεῖτο, παραγγείλας [7]διαβαίνειν ᾗ
ἕκαστος ἐτύγχανε τοῦ νάπους ὤν. Θᾶττον [z]γὰρ ἂν ἀθρόον
ἐδόκει οὕτω πέραν γενέσθαι τὸ στράτευμα, [a]ἢ εἰ κατὰ τὴν
γέφυραν, ἣ ἐπὶ τῷ νάπει ἦν, [8]ἐξεμηρύοντο. Ἐπεὶ δὲ διέ- 14
βησαν, [b]παριὼν παρὰ τὴν φάλαγγα, ἔλεγεν, “ Ἄνδρες,
“ ἀναμιμνήσκεσθε ὅσας δὴ μάχας σὺν τοῖς θεοῖς [9]ὁμόσε
“ ἰόντες νενικήκατε, καὶ οἷα πάσχουσιν οἱ πολέμιοι φεύ-
“ γοντες· καὶ τοῦτ᾽ ἐννοήσατε, ὅτι [10]ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς

[t] ἔτι] ἐπὶ Edd. vett. et MS. Guelf. ἐᾶν Castal. [u] πάντας] πάντως Brodæus vult. [x] καὶ οὐδεὶς] ὁ οὐδεὶς Junt. et MS. Guelf. [y] καὶ ὃς] καὶ ὡς MSS. Brod. [z] γὰρ ἂν] ἂν deest in MS. Eton. [a] ἢ εἰ κατὰ τὴν—ἦν, ἐξεμηρύοντο] ἢ ἡ κατὰ τὴν γέφυραν, ἢ ἐπὶ τῷ νάπει, ἣν ἐξεμηρύοντο Edd. vett. et MS. Guelf. [b] παριὼν] παρελθὼν MS. Eton.

[1] Ἀναρίστους.] Vide p. 269. not. 7.

[2] Οἰωνοὶ αἴσιοι,] Respicere videtur αἰετὸν αἴσιον, cujus meminit p. 470. ubi vide not. 2.

[3] Τά τε σφάγια] Adi p. 284. not. 1.

[4] Ἴωμεν ἐπὶ τοὺς &c.] Festinantem concitatumque pulchre depingit oratio ἀσύνδετος. Videsis p. 238. not. 6. et p. 454. not. 1.

[5] Ἐντεῦθεν] Inspice p. 464. not. 5.

[6] Καὶ ὃς] Consule p. 361. not. 2.

[7] Διαβαίνειν ᾗ &c.] Supple μερίδι. Adi p. 310. not. 7.

[8] Ἐξεμηρύοντο.] In lexicis sine auctore reperitur. Suidas: Ἐκμηρυσάμενος· ἐξελκύσας, ἐπεκτείνας· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μηρυμάτων, i. e. *per translationem a filis, quæ e colo deducuntur.* Cæterum, cum hoc verbo intelligas oportet ἄνδρες vel στρατιῶται, ex voce στράτευμα petendi. Vide p. 456. not. 3.

[9] Ὁμόσε ἰόντες] Conf. p. 380. not. 2.

[10] Ἐπὶ ταῖς θύραις τῆς &c.] Similiter Philostrat. de vita Apoll. Tyan. lib. viii. cap. 15. αἳ ἐπὶ θύραις εἰσὶ τῆς Πίσης, &c. Qua de phrasi lege quæ scripsit Clar. Lamb. Bos Animadv. ad Script. Græc. cap. 9.

C. V. "Ἑλλάδος ἐσμέν. [1]Ἀλλ' ἕπεσθε [2]Ἡγεμόνι τῷ Ἡρα-
"κλεῖ, καὶ ἀλλήλους παρακαλεῖτε ὀνομαστί. [3]Ἡδύ τοι
"ἀνδρεῖόν τι καὶ καλὸν νῦν εἰπόντα καὶ ποιήσαντα, μνήμην
"ἐν οἷς ἐθέλει παρέχειν ἑαυτοῦ."

15 Ταῦτα [4]παρελαύνων ἔλεγε, καὶ ἅμα [5]ὑφηγεῖτο [c]φάλαγγος, καὶ τοὺς πελταστὰς ἑκατέρωθεν [6]ποιησάμενος ἐπορεύετο ἐπὶ τοὺς πολεμίους. [7]Παρηγγέλλετο δὲ, [d]τὰ δόρατα ἐπὶ τὸν δεξιὸν ὦμον ἔχειν, [e]ἕως [8]σημαίνοι τῇ σάλπιγγι· ἔπειτα δὲ [9]εἰς προσβολὴν καθέντας [f]ἕπεσθαι βάδην,

[c] φάλαγγος] ἐπὶ φάλαγγος MSS. Brod. Par. et Eton. [d] τὰ δόρατα] τὰ μὲν δόρατα Zeun. ex MS. Eton. [e] ἕως] ὅταν MS. Eton. [f] ἕπεσθαι] πορεύεσθαι MS. Eton.

[1] Ἀλλ' ἕπεσθε] Refpice p. 61. not. 1.

[2] Ἡγεμόνι τῷ Ἡρακλεῖ,] Hunc fupra p. 449. de ratione expeditionis fuæ fe confuluiffe fcribit Nofter: ubi vide not. 5. Herculem autem diis iftis, quibus mortales in periculum et difcrimen vocati curæ erant, paffim adnumerant auctores. Euripid. Herc. fur. ver. 1252. audit

Εὐεργέτης βροτοῖσι, καὶ μέγας φίλος.

Ariftid. orat. tom. i. p. 34. edit. Oxon. αἱ τοίνυν ἐπωνυμίαι, Καλλίνικός τε καὶ Ἀλεξίκακος, ἡ μὲν μόνῳ θεῶν, ἡδ' ἐν τοῖς πρώτοις δέδοται fcil. *Herculi*. Erat etiam eorum in primis ἡγεμὼν, qui in expeditionem aliquam milites eduxerant. Hinc Artemidor. ὀνειροκρ. lib. ii. cap. 42. eum vocat ἀγαθὸν τοῖς ἐπὶ ἀγῶνα—ἢ μάχην τινὰ πορευομένοις. Videfis quæ eruditiff. Huet. de eo collegit Demonft. Evang. p. 191. et feq. edit. tert. Parif.

[3] Ἡδύ τοι] Legitur etiam ἡδύ τι et ἡδὺ τοὶ &c. Sed editt. principes recte exhibent ἡδύ τοι. Hæc autem particula, licet alias dici foleat expletiva, fonat hoc utique loco, *fane, vero, quidem*.

[4] Παρελαύνων] Quod paulo fupra his verbis expreffit, παριὼν τὴν φάλαγγα.

[5] Ὑφηγεῖτο] Adi p. 273. not. 5.

[6] Ποιησάμενος ἐπορεύετο] Sic rectius, opinor, ex conjectura Leuncl. fcripferis. Vulgo, ποιησάμενοι ἐπορεύοντο; quæ minus bene cum ὑφηγεῖτο conjungi videntur.

[7] Παρηγγέλλετο δὲ, τὰ &c.] Confule fis quæ ad Ælian. Tact. notavit Arcerius p. 151.

[8] Σημαίνοι] Vide p. 355. not. 5.

[9] Εἰς προσβολὴν] In MSto Eton. atque editis nonnullis εἰς προβολὴν reperire eft: quæ et

καὶ μηδένα δρόμῳ διώκειν. Ἐκ τούτου [1] σύνθημα παρήει, C. V.
ΖΕΥΣ ΣΩΤΗΡ, ΗΡΑΚΛΗΣ ΗΓΕΜΩΝ. Οἱ δὲ πολέ- 16
μιοι ὑπέμενον, νομίζοντες καλὸν ἔχειν τὸ χωρίον. Ἐπεὶ δὲ ἐπλησίαζον, [2] ἀλαλάξαντες οἱ Ἕλληνες πελτασταὶ ἔθεον ἐπὶ τοὺς πολεμίους, πρὶν τινα κελεύειν· οἱ δὲ πολέμιοι ἀντίοι ὥρμησαν, οἵ τε ἱππεῖς καὶ [3] τὸ σῖφος τῶν Βιθυνῶν· [4] καὶ τρέπονται τοὺς πελταστὰς [5] ἅμα. Ἐπεὶ δὲ [6] ὑπηνν- 17
τίαζεν ἡ φάλαγξ τῶν ὁπλιτῶν [7] ταχὺ πορευομένη, καὶ ἅμα [8] ἡ σάλπιγξ ἐφθέγξατο, [9] καὶ [g] ἐπαιάνιζον, καὶ μετὰ ταῦτα ἠλάλαζον, καὶ ἅμα τὰ δόρατα καθίεσαν· ἐνταῦθα οὐκέτι ἐδέξαντο οἱ πολέμιοι, ἀλλ' ἔφευγον. Καὶ Τιμασίων μὲν ἔχων τοὺς [h] ἱππεῖς ἐφείπετο, καὶ ἀπεκτίννυσαν ὅσους περ ἐδύναντο, ὡς ὀλίγοι ὄντες. Τῶν δὲ πολεμίων [10] τὸ μὲν 18

[g] ἐπαιάνιζον] ἐπαιώνιζον MSS. Par. et Eton. [h] ἱππεῖς] ἱππέας Zeun.

Stephano et Arcerio, loco cit. placuit ſcriptura. At recepta, quæ etiam in MS. Par. reperitur, mihi quidem huc quadrare videtur. Thucyd. lib. iv. cap. 12.—πρὸς τὸ τροπαῖον—ὃ ἔστησαν τῆς προσβολῆς ταύτης. Schol. Τῆς προσβολῆς, ἀντὶ τοῦ τῆς μάχης.

[1] Σύνθημα παρήει, &c.] Vide p. 83. not. 4. p. 339. not. 2. p. 449. not. 5. et p. præced. not. 2.

[2] Ἀλαλάξαντες οἱ &c.] Reſpice p. 270. not. 5.

[3] Τὸ σῖφος] MS. Eton. et libri quidam typis impreſſi dant τὸ σῖβος. Sed hæ voces invicem ſæpe permutantur. Videſis p. 457. not. 5.

[4] Καὶ τρέπονται &c.] Vide p. 451. not. 6.

[5] Ἅμα. Ἐπεὶ δὲ] MS. Par. ἀλλ' ἐπεί. In MSto Eton. ἅμα male deeſt. Eandem itidem voculam in fine ſententiæ poſitam videre eſt Thucyd. lib. i. cap. 85. παρασκευάζεσθε δὲ τὸν πόλεμον ἅμα.

[6] Ὑπηντίαζεν] Scil. *ſuis in fugam conjectis*.

[7] Ταχὺ πορευομένη,] Hanc tamen βάδην ſequi ex juſſu oportebat. Cum hoc loco conferas velim p. 319. not. 2.

[8] Ἡ σάλπιγξ ἐφθέγξατο,] Vide p. 270. not. 4.

[9] Καὶ ἐπαιάνιζον,] Adi p. 356. not. 4.

[10] Τὸ μὲν εὐώνυμον] Supple κέρας, quod mox cum δεξιὸν itidem intelligendum, atque alias paſſim.

C. V. εὐώνυμον [i]εὐθὺς διεσπάρη, [1]καθ' ὃ οἱ Ἕλληνες ἱππεῖς ἦσαν· τὸ δὲ δεξιὸν, ἅτε οὐ σφόδρα διωκόμενον, ἐπὶ λόφου συνέστη. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες ὑπομένοντας αὐτοὺς, ἐδόκει ῥᾷστόν τε καὶ ἀκινδυνότατον εἶναι ἰέναι [2]ἤδη ἐπ' αὐτούς. Παιανίσαντες οὖν, εὐθὺς ἐπορεύοντο· οἱ δὲ οὐχ ὑπέμειναν. Καὶ ἐνταῦθα οἱ πελτασταὶ ἐδίωκον, μέχρι τὸ δεξιὸν [3]αὖ διεσπάρη· [4]ἀπέθανον δὲ ὀλίγοι· [5]τὸ γὰρ ἱπ-
19 πικὸν φόβον παρεῖχε, [k]τὸ τῶν πολεμίων, [l]πολὺ ὄν. Ἐπεὶ δὲ εἶδον οἱ Ἕλληνες τό, τε Φαρναβάζου ἱππικὸν [m]ἔτι συνεστηκὸς, καὶ τοὺς Βιθυνοὺς ἱππέας [n]πρὸς τούτους συναθροιζομένους, καὶ ἀπὸ λόφου τινὸς καταθεωμένους τὰ γιγνόμενα, [6]ἀπειρήκεσαν μὲν, ὅμως δὲ ἐδόκει [o]καὶ ἐπὶ τούτους ἰτέον εἶναι οὕτως, ὅπως δύναιντο, ὡς μὴ τεθαῤῥηκότες ἀναπαύ-
20 σαιντο. Συνταξάμενοι δὴ πορεύονται. [7]Ἐντεῦθεν οἱ πολέμιοι ἱππεῖς φεύγουσι [8]κατὰ τοῦ πρανοῦς, ὁμοίως ὥσπερ ὑπὸ ἱππέων διωκόμενοι· νάπος γὰρ αὐτοὺς ὑπεδέχετο, [9]ὃ οὐκ ᾔδεισαν οἱ Ἕλληνες, ἀλλὰ προαπετράποντο διώ-

[i] εὐθὺς deest in Junt. [k] τὸ τῶν] τὸ deest in edd. vett. et MS. Guelf. [l] πολὺ ὂν desunt in MSS. Par. et Eton. [m] ἔτι deest in MS. Eton. [n] πρὸς τούτους] πρὸς τοῦτο MS. Par. πρὸς τούτῳ MS. Eton. [o] καὶ ἐπὶ] καὶ deest in MS. Guelf.

[1] Καθ' ὃ &c.] Vide p. 87. not. 1.

[2] Ἤδη] In MSto Eton. deest: in quo etiam necnon et in MS. Par. et marg. Steph. pro ἐπορεύοντο, quod mox sequitur, ἐπέκειντο legitur. Pro ἤδη etiam in MS. Par. est δέ. Sed nec delendum quid, nec mutandum videtur.

[3] Αὖ διεσπάρη·] MS. Eton. particulam non agnoscit. Vide sis p. 108. not. 10. Idem MS. necnon edd. vett. et MS. Guelf. pro διεσπάρη dant διεσπάσθη. Perperam.

[4] Ἀπέθανον δ' ὀλίγοι·] Vide p. 270. not. 6.

[5] Τὸ γὰρ ἱππικὸν] Vide p. 9. not. 2.

[6] Ἀπειρήκεσαν] Vide p. 345. not. 3.

[7] Ἐντεῦθεν] Vide p. 464. not. 5.

[8] Κατὰ τοῦ πρανοῦς,] Vide p. 341. not. 4.

[9] Ὃ οὐκ ᾔδεισαν] Rectius forsan scripseris ὃ οὐκ ἔδυσαν, *quem non ingressi sunt*.

κοντες· [p] ὀψία[1] γὰρ ἦν. Ἐπανελθόντες δὲ ἔνθα δὴ ἡ πρώτη C. V.
συμβολὴ [q] ἐγένετο, [2] στησάμενοι τρόπαιον, ἀπῄεσαν ἐπὶ θάλατταν περὶ ἡλίου δυσμάς· [r] στάδιοι γὰρ ἦσαν ὡς ἑξήκοντα ἐπὶ τὸ στρατόπεδον.

C. VI. [3] Ἐντεῦθεν οἱ μὲν πολέμιοι εἶχον ἀμφὶ τὰ ἑαυτῶν, καὶ ἀπήγοντο [s] τοὺς οἰκέτας καὶ τὰ χρήματα [4] ὅπη ἐδύναντο προσωτάτω· οἱ δὲ Ἕλληνες [5] ἀνέμενον μὲν Κλέανδρον, καὶ [6] τὰς τριήρεις, καὶ τὰ πλοῖα, ὡς ἥξοντα· ἐξιόντες δὲ ἑκάστης ἡμέρας σὺν τοῖς ὑποζυγίοις καὶ τοῖς ἀνδραπόδοις, ἐφέροντο [t] ἀδεῶς ἤδη πυροὺς, κριθὰς, οἶνον, ὄσπρια, μελί-
νας, σῦκα· [u] πάντα [7] γὰρ εἶχεν ἡ χώρα, πλὴν ἐλαίου. Καὶ 2
ὁπότε μὲν [8] καταμένοι τὸ στράτευμα ἀναπαυόμενον, ἐξῆν ἐπὶ λείαν ἰέναι· καὶ ἐλάμβανον ἐξιόντες· ὁπότε δ' ἐξίοι πᾶν τὸ στράτευμα, εἴ τις χωρὶς ἀπελθὼν λάβοι τι, [9] δημό-

p ὀψία] ὀψὲ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. q ἐγένετο deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. r στάδιοι γὰρ] γὰρ deeſt in MS. Eton. et in MS. Guelf. eſt δ'. s τοὺς οἰκ.] καὶ τοὺς οἰκ. Zeun. ex MSS. Par. et Eton. t ἀδεῶς ἤδη] ἤδη deeſt in MSS. Par. et Eton. u πάντα] ἅπαντα MS. Par.

[1] Ὀψία] Intellige δείλη vel ὥρα. Integre dicitur Thucyd. lib. viii. cap. 26. περὶ δείλην ἤδη ὀψίαν, &c. Et Marc. xi. 11. ὀψίας ἤδη οὔσης τῆς ὥρας, &c. ubi ὥρα partem diei ſeu tempus generatim ſignificat.

[2] Στησάμενοι τρόπαιον,] Conſule p. 320. not. 1.

[3] Ἐντεῦθεν] Valet hic utique ἐκ τούτου. Vide p. 380. not. 3.

[4] Ὅπη ἐδύναντο &c.] Scribendum cenſuit Steph. ὅτι ἐδύναντο &c. Ipſe nihil mutaverim.

[5] Ἀνέμενον μὲν &c.] Reſpice p. 465. not. 4. MSS. Eton. Par. et marg. Steph. dant προσέμενον. Male.

[6] Τὰς τριήρεις, καὶ τὰ πλοῖα,] Vide p. 39. not. 1. et p. 72. not. 3.

[7] Γὰρ εἶχεν &c.] MSS. Eton. Par. Guelf. et edit. quædam vet. præſtant γὰρ ἀγαθὰ εἶχε, πλὴν &c. omiſſis ἡ χώρα. Malim lectionem retinere vulgatam, quam Ald. Steph. et marg MS. Guelf. exhibent.

[8] Καταμένοι] Verbi auctorem neſciunt Lexicogr. quo tamen Noſter ter ſupra p. 400. uſus eſt.

[9] Δημόσιον ἔδοξεν εἶναι.] Cujus ſemel iterumque decreti meminit infra.

C. VI. σιον ἔδοξεν εἶναι. Ἤδη δὲ ἦν [x] πολλὴ πάντων ἀφθονία· [1] καὶ γὰρ ἀγορὰ πάντοθεν [y] ἀφικνοῦντο ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων, καὶ οἱ παραπλέοντες ἄσμενοι [2] κατῆγον, ἀκούοντες
3 ὡς οἰκίζοιτο πόλις, καὶ λιμὴν εἴη. [3] Ἔπεμπον [z] δὲ καὶ οἱ πολέμιοι ἤδη πλησίον οἰκοῦντες πρὸς Ξενοφῶντα, ἀκούοντες ὅτι οὗτος πολίζει τὸ χωρίον, ἐρωτῶντες ὅ, τι δέοι ποιοῦντας φίλους εἶναι. Ὁ δ᾽ ἐπεδείκνυεν αὐτοὺς τοῖς στρατιώταις. [a] Κἀν τούτῳ Κλέανδρος ἀφικνεῖται, δύο [4] τριήρεις ἔχων,
4 πλοῖον δ᾽ οὐδέν. [5] Ἐτύγχανε δὲ [b] τότε στράτευμα ἔξω ὄν, ὅτε ἀφίκετο, καὶ ἐπὶ λείαν [6] τινὲς οἰχόμενοι, ἄλλοι εἰς τὸ ὄρος· καὶ εἰλήφεσαν [c] πρόβατα πολλά· ὀκνοῦντες δὲ μὴ ἀφαιρεθεῖεν, [7] τῷ Δεξίππῳ λέγουσιν, (ὃς ἀπέδρα [8] τὴν πεντηκόντορον ἔχων ἐκ Τραπεζοῦντος) καὶ κελεύουσι [d] δια-

[x] πολλὴ deeſt in MSS. Par. et Eton. [y] ἀφικνοῦντο] ἀφικνοῦνται Edd. vett. et MS. Guelf. ἀφίκοντο Brodæus corrigit. [z] δὲ καὶ οἱ π. ἤδη &c.] ἤδη deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. ſed in MS. Eton. eſt δὲ οἱ πολέμιοι, οἱ πλησίον ᾤκουν, πρὸς &c. [a] κἀν] καὶ MS. Par. [b] τότε στρ.] τὸ στρ. MS. Par. [c] πρόβατα deeſt in MS. Eton. [d] διασώσαντα] διασώσαντα αὐτοῖς MS. Eton.

[1] Καὶ γὰρ ἀγορὰ &c.] Vide p. 448. not. 1.

[2] Κατῆγον,] Hanc lectionem MSS. Eton. Brod. Par. et marg. Steph. comprobant. Prius editt. vett. quædam et MS. Guelf. dedere κατεῖχον. Ald. Steph. et Leuncl. κατέπεμπον. Cæterum, plene ſcripſeris κατῆγον τὰς ναῦς εἰς λιμένα. Vide p. 349. not. 4. Porro, verbo, quod repoſuimus, Noſter uſus eſt p. 351.—πλοῖα, κατῆγεν ἐπὶ τὸ &c.

[3] Ἔπεμπον] Vide p. 354. not. 1.

[4] Τριήρεις ἔχων, πλοῖον &c.] Adi p. 481. not. 6.

[5] Ἐτύγχανε δὲ τότε &c.] Quidam libri dant Ἐτύγχανε δὲ τό, τε &c. Sed recte Steph. maluit τότε.

[6] Τινὲς οἰχόμενοι, ἄλλοι &c.] Verba ſic recte, opinor, repræſentat et diſtinguit edit. Steph. In aliis ſic ſe habent,—τινὲς οἰχόμενοι ἄλλοι εἰς &c. In MSS. Eton. et Guelf. quibus edd. vett. accedunt,—τινὲς ᾠχόμενοι, ἄλλος εἰς &c. Cæterum, Leuncl. ſic locum vertit, *et ſeorſum nonnulli prædatum iverant in montem, &c.*

[7] Τῷ Δεξίππῳ &c.] De quo vide p. 351.

[8] Τὴν πεντηκόντορον] Adi p. 351. not. 2.

σώσαντα τὰ πρόβατα, τὰ μὲν αὐτὸν λαβεῖν, τὰ δὲ σφίσιν C. VI.
[e] αὐτοῖς ἀποδοῦναι.

Εὐθὺς δ' ἐκεῖνος ἀπελαύνει τοὺς περιεστῶτας τῶν [f] στρα- 5
τιωτῶν, καὶ λέγοντας ὅτι δημόσια [g] ταῦτ' εἴη· καὶ τῷ Κλε-
άνδρῳ [h] εὐθὺς ἐλθὼν λέγει ὅτι ἁρπάζειν ἐπιχειροῦσιν. Ὁ
δὲ κελεύει [1] τὸν ἁρπάζοντα ἄγειν πρὸς αὐτόν. Καὶ ὁ μὲν
λαβὼν [i] ἄγει τινά· περιτυχὼν δ' Ἀγασίας ἀφαιρεῖται·
[k] καὶ γὰρ ἦν αὐτῷ ὁ ἀγόμενος [2] λοχίτης. Οἱ δὲ ἄλλοι οἱ
παρόντες τῶν στρατιωτῶν ἐπιχειροῦσι [3] βάλλειν τὸν Δέξιππον,
[4] ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην. Ἔδεισαν δὲ [5] καὶ τῶν τριη-
ριτῶν πολλοί, καὶ ἔφυγον εἰς τὴν θάλατταν. [l] Κλέανδρος
δ' ἔφυγε. Ξενοφῶν δὲ καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ [m] κατεκώλυόν 6
τε, καὶ τῷ Κλεάνδρῳ ἔλεγον ὅτι [6] οὐδὲν εἴη πρᾶγμα, [7] ἀλλὰ

[e] *αὐτοῖς* deest in MS. Eton. [f] *στρατιωτῶν*] *στασιωτῶν* Zeun. ex Junt. et MS. Guelf. [g] *ταῦτ'* abest ab MSS. Par. et Eton. [h] *εὐθὺς* abest ab MS. Par. [i] *ἄγει*] *ἦγε* MS. Eton. [k] *καὶ γὰρ ἦν αὐτῷ* desunt in MS. Eton. [l] *Κλέανδρος δ'*] *καὶ Κλέανδρος δ'* Zeun. ex MS. Eton. [m] *κατεκώλυόν τε*] *κατεκώλυον τότε* Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Τὸν ἁρπάζοντα] Vide p. 331. not. 1.

[2] Λοχίτης.] Ad vocem hanc Synes. tantum citant Lexicogr. Eadem voce usus est Xenophon Κύρ. Παιδ. p. 123.

[3] Βάλλειν] Scil. *telis quibuslibet*, præcipue vero *lapidibus*. Hac de re sic infra Xenophon, Καὶ καταδικάζω ἐμαυτοῦ, εἰ ἐγὼ πετροβολίας ἢ ἄλλου τινὸς βιαίου ἐξάρχω. Vide p. 25. not. 2.

[4] Ἀνακαλοῦντες τὸν προδότην.] Sic Noster Κύρ. Παιδ. p. 208. ἀνακαλοῦντες τὸν εὐεργέτην &c. De emphasi articuli vide Κύρ. Παιδ. p. 173. not. 1. Cæterum, in MSS. Eton. Par. et marg. Steph. legitur ἀνακαλοῦντες βάλλειν τὸν &c. At βάλλειν inducendum videtur.

[5] Καὶ τῶν τριηριτῶν] Amas. et Leuncl. τριηρῖται vertuntur *remiges*: minus, uti mihi quidem videtur, adcurate. Thucyd. lib. vi. cap. 46. καὶ ἰδίᾳ ξενίσεις ποιούμενοι τῶν τριηριτῶν, &c. Schol. Τῶν τριηριτῶν] Τῶν ἐν τριήρεσιν ἀφικομένων.

[6] Οὐδὲν εἴη πρᾶγμα,] Qua de phrasi sic Steph. ad Amas. versionem, Gallice ad verbum, *Que ce n'étoit rien.* i. e. *Rem non esse hujusmodi, a qua periculum aliquod immineret.* Adi p. 264. not. 1.

[7] Ἀλλὰ τὸ δόγμα &c.] De quo vide p. 481. not. 9.

C. VI. τὸ δόγμα εἴη αἴτιον, [n]τὸ τοῦ στρατεύματος, ταῦτα γενέσθαι. Ὁ δὲ Κλέανδρος ὑπὸ τοῦ Δεξίππου τε ἀνερεθιζόμενος, καὶ αὐτὸς ἀχθεσθεὶς ὅτι ἐφοβήθη, ἀποπλεύσεσθαι ἔφη, καὶ κηρύξειν, μηδεμίαν πόλιν [o]δέχεσθαι, ὡς πολεμίους. [1]Ἦρχον δὲ τότε πάντων τῶν Ἑλλήνων οἱ Λακεδαιμόνιοι.

7 Ἐνταῦθα πονηρὸν ἐδόκει τὸ πρᾶγμα [p]ἐκεῖνο εἶναι τοῖς Ἕλλησι, καὶ ἐδέοντο μὴ ποιεῖν ταῦτα. Ὁ δ' οὐκ ἂν ἄλλως ἔφη γενέσθαι, εἰ μή τις ἐκδώσει τὸν ἄρξαντα [2]βάλλειν
8 καὶ τὸν ἀφελόμενον. Ἦν δὲ, ὃν ἐζήτει, Ἀγασίας, [3]διὰ τέλους φίλος τῷ Ξενοφῶντι· [4]ἐξ οὗ καὶ [q]διέβαλεν αὐτὸν ὁ Δέξιππος. [r]Ἐντεῦθεν, ἐπειδὴ ἀπορία ἦν, συνήγαγον τὸ στράτευμα οἱ ἄρχοντες· καὶ ἔνιοι μὲν αὐτῶν [5]παρ' ὀλίγον ἐποιοῦντο τὸν Κλέανδρον· τῷ δὲ Ξενοφῶντι [s]οὐκ ἐδόκει [6]φαῦλον εἶναι τὸ πρᾶγμα· ἀλλ' ἀναστὰς ἔλεξεν,

9 "Ὦ ἄνδρες στρατιῶται, [t]ἐμοὶ οὐ φαῦλον δοκεῖ [u]εἶναι "τὸ πρᾶγμα, εἰ ἡμῖν οὕτως ἔχων τὴν γνώμην Κλέανδρος

[n] τὸ τοῦ στρ.] τὸ deest in Junt. et MS. Guelf. [o] δέχεσθαι, ὡς] δέχεσθαι αὐτοὺς, ὡς Zeun. ex MS. Eton. [p] ἐκεῖνο deest in MS. Par. [q] διέβαλεν] διέβαλλεν MS. Guelf. [r] ἐντεῦθεν] καὶ ἐντεῦθεν MS. Eton. [s] οὐκ ἐδόκει] οὐκ deest in MS. Eton. [t] ἐμοὶ οὐ] ἐμοὶ δ' οὖν Junt. ἐμοὶ μὲν οὖν οὐδὲν Brodæus. ἐμοὶ δ' οὐ Zeun. ex Castal. et MS. Guelf. [u] εἶναι deest in Castal.

[1] Ἦρχον δὲ τότε &c.] Vide p. 218. not. 9.

[2] Βάλλειν] Vide p. 483. not. 3.

[3] Διὰ τέλους] Sic apud Ælian. H. V. lib. xii. cap. 20. valet *semper, per omne tempus:* necnon ejusd. lib. xiv. cap. 28. Similiter Xenoph. Κύρ. Παιδ. p. 547. διὰ τέλους ἐπιμελῆται. Et Isocrat. ad Nicocl. p. 31. edit. Steph. οἵ τε διὰ τέλους τυραννούμενοι, &c.

[4] Ἐξ οὗ] Supple αἰτίου. Vide ejusdem vocis ellipsin p. 100. not. 3. et p. 193. not. 2.

[5] Παρ' ὀλίγον ἐποιοῦντο] MSS. Eton. Guelf. et edit. quædam vet. habent παράλογον. Ald. παρὰ λόγον. Rectius Steph. et Leuncl. παρ' ὀλίγον rescribi curarunt. Similiter dicitur παρ' οὐδὲν ποιεῖσθαι, Ælian. V. H. lib. v. cap. 3.

[6] Φαῦλον] Phavorin. Φαῦλον, τὸ κακὸν, καὶ τὸ εὐτελὲς, καὶ μικρὸν, καὶ οὐδαμινόν.

" ἄπεισιν, ὥσπερ λέγει. Εἰσὶ μὲν γὰρ [x]ἤδη ἐγγὺς [y]αἱ C. VI.
" Ἑλληνίδες πόλεις· [1]τῆς δ' Ἑλλάδος Λακεδαιμόνιοι
" [z]προεστήκασιν· [2]ἱκανοὶ δέ εἰσι καὶ εἷς ἕκαστος Λακεδαι-
" μονίων ἐν ταῖς πόλεσιν ὅ, τι βούλονται διαπράττεσθαι.
" Εἰ οὖν οὗτος [a]πρῶτον μὲν ἡμᾶς Βυζαντίου ἀποκλείσει,
" ἔπειτα δὲ τοῖς ἄλλοις [3]ἁρμοσταῖς [b]παραγγείλῃ εἰς τὰς
" πόλεις μὴ δέχεσθαι, ὡς [4]ἀπιστοῦντας Λακεδαιμονίοις καὶ
" [c]ἀνόμους ὄντας· ἔτι δὲ [5]πρὸς Ἀναξίβιον τὸν ναύαρχον
" οὗτος ὁ λόγος περὶ ἡμῶν ἥξει· [d]ὥστε χαλεπὸν εἶναι καὶ
" μένειν καὶ ἀποπλεῖν· καὶ γὰρ ἐν τῇ γῇ ἄρχουσι Λακε-
" δαιμόνιοι καὶ ἐν τῇ θαλάττῃ [e]τὸν νῦν χρόνον. Οὔκουν
" δεῖ οὔτε ἑνὸς ἀνδρὸς ἕνεκα οὔτε δυοῖν ἡμᾶς τοὺς ἄλλους τῆς
" Ἑλλάδος [f]ἀποσχέσθαι, ἀλλὰ [g]πειστέον ὅ, τι ἂν κελεύωσι·
" καὶ γὰρ αἱ πόλεις ἡμῶν, ὅθεν ἐσμέν, πείθονται αὐτοῖς.
" [6]Ἐγὼ μὲν οὖν, (καὶ γὰρ ἀκούω Δέξιππον λέγειν πρὸς
" Κλέανδρον ὡς οὐκ ἂν ἐποίησεν Ἀγασίας ταῦτα, εἰ μὴ
" ἐγὼ αὐτὸν ἐκέλευσα) [h]ἐγὼ οὖν ἀπολύω καὶ ὑμᾶς τῆς
" αἰτίας, καὶ [i]Ἀγασίαν, ἂν αὐτὸς Ἀγασίας φήσῃ [k]ἐμέ
" τινος τούτων αἴτιον εἶναι, καὶ καταδικάζω ἐμαυτοῦ, εἰ ἐγὼ

[x] ἤδη deest in MS. Eton. [y] αἱ Ἑλλ.] αἱ deest in MS. Guelf. [z] προεστήκασιν] περιεστήκασιν MS. Eton. περιεστήκεσαν MS. Par. [a] πρῶτον] πρῶτος Edd. vett. et MS. Guelf. [b] παραγγείλῃ] παραγγελεῖ Zeun. ex MS. Par. [c] ἀνόμους] ἀπόρους MS. Eton. [d] ὥστε χαλεπὸν εἶναι] χαλεπόν ἐστι Zeun. ex MS. Eton. [e] τὸν νῦν] τὸν νυνὶ Zeun. ex MS. Eton. [f] ἀποσχέσθαι] ἀπέχεσθαι MSS. Par. et Eton. [g] πειστέον] πιστέον MS. Par. [h] ἐγὼ οὖν] ἐγὼ μὲν οὖν Zeun. ex Junt. MSS. Guelf. et Eton. [i] Ἀγασίαν] αὐτὸν MS. Eton. [k] ἐμέ τινος τούτων] ἐμέ τι τούτων MS. Eton.

[1] Τῆς δ' Ἑλλάδος &c.] Vide p. præced. not. 1.

[2] Ἱκανοὶ δέ εἰσι] Videsis p. 176. not. 1. Adde p. 388. not. 5.

[3] Ἁρμοσταῖς] Adi p. 449. not. 2.

[4] Ἀπιστοῦντας] Lege p. 173. not. 1. Leuncl. ut alias, scribit ἀπειστοῦντας.

[5] Πρὸς Ἀναξίβιον] Vide p. 346. Cæterum, pro ἔτι δὲ Steph. legendum conjicit ἔτι δὴ &c.

[6] Ἐγὼ μὲν οὖν, (καὶ &c.] Consule p. 206. not. 4.

C. VI. "[1] πετροβολίας ἢ ἄλλου τινὸς βιαίου ἐξάρχω, τῆς ἐσχάτης δίκης [l] ἄξιος εἶναι, καὶ ὑφέξω τὴν δίκην. [2] Φημὶ δὲ καὶ εἴ τινα ἄλλον αἰτιᾶται, ἑαυτὸν χρῆναι παρασχεῖν Κλεάνδρῳ κρῖναι· οὕτω γὰρ ἂν ὑμεῖς ἀπολελυμένοι τῆς αἰτίας εἴητε. Ὡς δὲ νῦν ἔχει, χαλεπὸν, εἰ οἰόμενοι ἐν τῇ Ἑλλάδι καὶ ἐπαίνου καὶ τιμῆς τεύξεσθαι, [m] ἀντὶ τούτων μηδ' ὅμοιοι τοῖς ἄλλοις ἐσόμεθα, ἀλλ' εἰρξόμεθα ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων."

10 Μετὰ ταῦτα ἀναστὰς Ἀγασίας εἶπεν, "Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, ὄμνυμι θεοὺς καὶ θεὰς, [3] ἦ μὴν μήτε ἐμὲ Ξενοφῶντα κελεῦσαι ἀφελέσθαι τὸν ἄνδρα, [4] μήτε ὑμῶν ἄλλον μηδένα· ἰδόντι δέ μοι ἄνδρα ἀγαθὸν ἀγόμενον τῶν ἐμῶν λοχιτῶν ὑπὸ Δεξίππου, (ὃν ὑμεῖς ἐπίστασθε ὑμᾶς προδόντα) δεινὸν ἔδοξεν εἶναι· [5] καὶ ἀφειλόμην, ὁμολογῶ. Καὶ ὑμεῖς μὲν [6] μὴ [n] ἐκδῶτε· ἐγὼ δὲ ἐμαυτὸν, ὥσπερ Ξενοφῶν [7] λέγει, παρασχήσω κρίναντι Κλεάνδρῳ, [8] ὃ ἂν βούληται ποιῆσαι· τούτου ἕνεκα μήτε [o] πολεμῆτε Λακεδαιμονίοις, [9] σώζεσθέ τε ἀσφαλῶς [p] ὅπη θέλει

[l] ἄξιος] ἄξιον MS. Par. [m] ἀντὶ τούτων] ἀντὶ δὲ τούτων MS. Eton. [n] ἐκδῶτε] ἐκδότε με MS. Par. [o] πολεμῆτε] πολεμεῖτε Zeun. ex MSS. Brod. et Par. [p] ὅπη θέλει] ὅπου θέλει MS. Par. ὅποι θέλοι Zeun. ex MS. Guelf.

[1] Πετροβολίας] In lexicis deest hæc vox.

[2] Φημὶ] Valet hic οἴομαι, uti supra p. 361. ubi vide not. 3. et apud Homer. sic sæpissime.

[3] Ἦ μὴν] Vide p. 145. not. 5.

[4] Μήτε ὑμῶν] Sic MS. Eton. et editt. pleræque. In Steph. operarum forsan vitio, legitur ἡμῶν &c.

[5] Καὶ] Adi p. 458. not. 2.

[6] Μὴ ἐκδῶτε·] Amas. vertit, *Neque profecto est quod vos illum ad supplicium dedatis :* intellecto scilicet τῷ ἄρξαντι βάλλειν, quem comprehenderat Dexippus, non Agasia τῷ ἀφελομένῳ, seu qui comprehensum illi eripuerat. Sed Agasias cum verbo rectius intelligi videtur.

[7] Λέγει,] Vide p. 122. not. 4.

[8] Ὃ ἂν βούληται] MSS. Eton. et Guelf. ὅ, τι ἂν &c. Sic paulo infra ὅ, τι ἂν βούλῃ.

[9] Σώζεσθε] Legitur etiam σώ-

" ἕκαστος. Συμπέμψατε [q]μέντοι ὑμῶν αὐτῶν ἑλόμενοι C. VI.
" πρὸς Κλέανδρον, οἵτινες, ἐάν τι ἐγὼ παραλείπω, καὶ
" λέξουσιν ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ πράξουσιν." Ἐκ τούτου [1]ἔδωκεν 11
ἡ στρατιὰ οὕστινας [r]βούλοιτο προελόμενον ἰέναι. Ὁ δὲ προ-
είλετο τοὺς στρατηγούς. Μετὰ ταῦτα [s]ἐπορεύοντο πρὸς Κλέ-
ανδρον Ἀγασίας καὶ οἱ στρατηγοί, καὶ ὁ ἀφαιρεθεὶς ἀνὴρ ὑπὸ
Ἀγασίου· καὶ ἔλεγον οἱ στρατηγοί,

" Ἔπεμψεν ἡμᾶς ἡ στρατιὰ πρός σε, ὦ Κλέανδρε· καὶ 12
" [2]ἐκέλευσέ σε, εἴ τε πάντας αἰτιᾷ, [t]κρίναντα σεαυτὸν
" χρῆσθαι ὅ, τι ἂν βούλῃ· εἴ τε ἕνα τινά, ἢ δύο, ἢ καὶ
" πλείους αἰτιᾷ, τούτους ἀξιοῦσι παρασχεῖν σοι ἑαυτοὺς εἰς
" κρίσιν. [u]Εἴ τι οὖν ἡμῶν τινα αἰτιᾷ, πάρεσμέν σοι ἡ-
" μεῖς· [x]εἴ τε καὶ ἄλλον τινά, [y]φράσον· οὐδεὶς [z]γάρ σοι
" ἀπέσται, ὅστις ἂν ἡμῖν [a]ἐθελήσει πείθεσθαι." Μετὰ ταῦτα 13
παρελθὼν ὁ Ἀγασίας εἶπεν, " Ἐγώ εἰμι, [3]ὦ Κλέανδρε,
" ὁ ἀφελόμενος Δεξίππου ἄγοντος τοῦτον τὸν ἄνδρα, καὶ
" παίειν κελεύσας Δέξιππον. Τοῦτον μὲν γὰρ οἶδα ἄνδρα

[q] μέντοι] μέντοι μοι Zeun. ex MSS. Guelf. et Eton. [r] βούλοιτο] βούληται MS. Eton. [s] ἐπορεύοντο] ἐπορεύετο MS. Eton. [t] κρίναντα—αἰτιᾷ] Totus locus in MS. Eton. apud Zeun. deeſt: ſed apud Hutchinſonum ea quæ ſunt inter πλείους αἰτιᾷ et πάρεσμέν σοι deſunt in eodem. [u] εἴ τι οὖν] εἴτε οὖν Zeun. ex Caſtal. [x] εἴ τε καὶ] εἴ τε δὲ MS. Eton. [y] φράσον] αἰτιᾷ, φράσον MS. Eton. [z] γάρ σοι] σοὶ deeſt in MS. Eton. [a] ἐθελήσει] ἐθέλῃ MS. Par. et marg. Steph. ἐθελήσῃ Zeun. ex Steph. et MS. Guelf.

ζοισθε in MSS. Brod. Par. et marg. Steph. Sed recepta lectio, quam MS. Eton. edit. Steph. Leuncl. aliæque præſtant, mihi quidem ſatis ſana videtur.

[1] Ἔδωκεν ἡ] Eodem ſenſu venit id verbi ſupra lib. ii. cap. 3. §. 13. Adde ſis Κύρ. Παιδ. p. 27. not. 2.

[2] Ἐκέλευσε] Sic MSS. Eton. Par. et marg. Steph. At editi plerique dant κελεύουσι: nec ita male. Vide p. 456. not 3.

[3] Ὦ Κλέανδρε,] Sic MSS. Eton. Par. et marg. Steph. Libri editi et MS. Guelf. exhibent hic et infra ὦ ἄνδρες, &c. Sed MStorum Eton. et Par. lectionem poſtulare videntur iſta, quæ ſub finem orationis hujuſce dicit Agaſias: Εἰ δὲ σὺ ἦγες, ἢ ἄλλος τις τῶν &c.

C. VI. "ἀγαθὸν ὄντα· [1]Δέξιππον δὲ αἱρεθέντα οἶδα ὑπὸ τῆς "στρατιᾶς ἄρχειν [2]τῆς πεντηκοντόρου ἧς ᾐτησάμεθα παρὰ "Τραπεζουντίων, [3]ἐφ' ᾧ τε πλοῖα συλλέγειν, ὡς σωζοίμεθα· καὶ ἀποδράντα [4]Δέξιππον, καὶ προδόντα τοὺς "στρατιώτας, μεθ' ὧν ἐσώθη. Καὶ τούς τε Τραπεζουντίους "ἀπεστερήκαμεν τὴν πεντηκόντορον, καὶ κακοὶ δοκοῦμεν "εἶναι διὰ τοῦτον· αὐτοί τε, [5]τὸ ἐπὶ τούτῳ, ἀπολώλαμεν "[b]πάντες. Ἤκουε γὰρ, ὥσπερ ἡμεῖς, ὡς ἄπορον εἴη πεζῇ "ἀπιόντας τοὺς ποταμούς τε διαβῆναι, καὶ σωθῆναι εἰς "τὴν Ἑλλάδα. [6]Τοῦτον οὖν τοιοῦτον ὄντα ἀφειλόμην. "Εἰ δὲ σὺ [c]ἦγες, ἢ ἄλλος τις τῶν [7]παρὰ σοῦ, [d]καὶ [8]μὴ τῶν "παρ' ἡμῶν ἀποδράντων, εὖ ἴσθι ὅτι οὐδὲν ἂν τούτων ἐποίησα. [9]Νόμιζε δὲ, ἐὰν ἐμὲ νῦν ἀποκτείνῃς, δι' ἄνδρα "δειλόν τε καὶ πονηρὸν, [e]ἀγαθὸν ἀποκτενῶν."

[b] πάντες deeſt in MSS. Par. et Eton. [c] ἦγες, ἢ ἄλλος τις τῶν] ἡγῇ ἄλλως, ἤ τις τῶν MSS. Par. et Eton. [d] καὶ μὴ τῶν παρ' ἡμῶν] ἢ καὶ τῶν παρ' ἐμοῦ MS. Par. [e] ἀγαθὸν] ἄνδρα ἀγαθὸν Zeun. ex MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Δέξιππον δὲ αἱρεθέντα &c.] Reſpice p. 351.

[2] Τῆς πεντηκοντόρου,] Vide p. 482. not. 8.

[3] Ἐφ' ᾧ τε] Thucyd. lib. i. cap. 103. ἐφ' ᾧ τε ἐξίασιν &c. Schol. ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῷ ἐξιέναι. Ariſtoph. Plut. v. 1001. cum infinitivo: Ἐφ' ᾧ τε ἐκεῖσε μηδέποτέ μ' ἐλθεῖν ἔτι. i. e. *ut ne poſtbac &c.* et ibid. v. 1142. Ἐφ' ᾧ τε ἐκεῖσε μετέχειν αὐτὸς, &c. Adde his quæ ſcripſit Stephanus Append. de dial. Att. p. 130.

[4] Δέξιππον,] Confer p. 30. not. 1. et p. 106. not. 4. Immerito vocem illam Muret. delendam cenſuit.

[5] Τὸ ἐπὶ τούτῳ,] Similiter Noſter Hiſt. Gr. lib. iii. haud ita longe a fine: ὥστε, τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνοις εἶναι, ἀπολώλατε· &c. Confer p. 64. not. 2.

[6] Τοῦτον οὖν &c.] Vide p. 190. not. 4.

[7] Παρὰ σοῦ,] Ita MSS. Eton. Guelf. Par. marg. Steph. edit. Flor. aliæque. In Ald. Steph. et Leuncl. legitur παρά σοι. Mihi placet ſcriptura recepta; quacum intelligas oportet πεμφθεὶς, ἀπεσταλμένος, vel quid aliud his adfine participium. Noſter Κύρ. Παιδ. p. 205. Ταῦτα μὲν ὁ παρ' ἐμοῦ (ſcil. πεμπόμενος vel ἀποστελλόμενος) λέξει· τοῖς δὲ παρ' ὑμῶν &c.

[8] Καὶ] Adi p. 263. not. 2.

[9] Νόμιζε δ'—ἀποκτενῶν.] Ejuſdem conſtructionis exempla re-

Ἀκούσας ταῦτα ὁ Κλέανδρος [f]ἔφη ὅτι Δέξιππον μὲν οὐκ [g]ἐπαινεῖ, εἰ ταῦτα πεποιηκὼς εἴη· οὐ μέντοι ἔφη νομίζειν, οὐδ᾽ εἰ [1]παμπόνηρος ἦν Δέξιππος, [2]βίαν χρῆναι πάσχειν αὐτὸν, ἀλλὰ κριθέντα ([3]ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν ἀξιοῦτε) τῆς δίκης [h]τυχεῖν. [4]Νῦν μὲν οὖν ἄπιτε, καταλιπόντες [i]τοῦτον τὸν ἄνδρα· ὅταν δ᾽ ἐγὼ κελεύσω, [k]πάρεστε πρὸς τὴν κρίσιν. Αἰτιῶμαι δ᾽ οὔτε τὴν στρατιὰν, [5]οὔτε ἄλλον οὐδένα· ἐπεί γε οὗτος αὐτὸς ὁμολογεῖ ἀφελέσθαι τὸν ἄνδρα. Ὁ

C. VI. 14

15

[f] ἔφη deest in Junt. et MS. Guelf. sed in MS. Eton. est εἶπεν. [g] ἐπαινεῖ] ἐπαινοῖ MS. Guelf. [h] τυχεῖν] λαχὼν Junt. λαχεῖν cæteræ edd. vett. et MS. Guelf. [i] τοῦτον τὸν] τόνδε τὸν MSS. Par. et Eton. [k] πάρεστε] παρέστε MS. Par.

periuntur Matt. xi. 1. Luc. vii. 45. Act. v. 42. et alias sæpe in N. T. libris. Aristoph. in Pluto, v. 945.—γινώσκω γὰρ ἥττων ὤν—Ælian. V. H. lib. ix. cap. 41. Μέμνησο—ἄνθρωπος ὤν.

[1] Παμπόνηρος] In lexicis exstat sine auctore. Eadem est ratio τοῦ παγχάλεπος, quo usus est Noster p. 358. ubi vide not. 4.

[2] Βίαν χρῆναι &c.] Sic MSS. Eton. Par. et marg. Steph. Stephanus in quibusdam vett. codd. legi adnotavit, βίᾳ χρῆναι πάσχειν αὐτόν· unde scribendum forsan conjicit, βίαια χρῆναι &c. Editiones pleræque exhibent, δίκαια πάσχειν αὐτόν· pro quibus scripsisse Xenophontem non dubitat Leuncl. δεῖν βίαια πάσχειν αὐτόν· quorum interpretatio sive scholion, ex ejusdem viri docti mente, est lectio recepta. Muretus legit βίαια χρῆναι &c. In codd. regiis B. et C. est βίᾳ χρῆναι. Quam sequi malis scripturam, optio, lector, sit tua.

[3] (Ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν ἀξιοῦτε) τῆς &c.] Sic mihi distinguendus videtur et legendus hic locus. Ita quoque reperitur in MSS. Guelf. Par. Eton. regg. B. et C. Editt. vett. dant—ἀλλὰ κριθέντα ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν, ἀξιοῦται τῆς δίκης λαχών: mendose scribitur vox ultima pro—λαχεῖν. Edit. Stephan. ἀλλὰ κριθέντα (ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν) ἀξιοῦται τῆς δίκης τυχεῖν: at pro ἀξιοῦται scribendum tandem censuit Stephanus ἀξιοῦσθαι. Leuncl. exhibet—ἀλλὰ κριθέντα, ὥσπερ καὶ ὑμεῖς νῦν, ἀξιοῦται τῆς δίκης τυχεῖν.

[4] Νῦν μὲν οὖν &c.] De mutata orationis forma vide p. 393. not. 4.

[5] Οὔτε ἄλλον &c.] Sic MS. Eton. addita etiam ἔτι post οὐδένα, et editiones vett. In Stephan. et Leuncl. scribitur οὔτε ἄλλων οὐδένα, &c. Castal. habet ἄλλον μηδένα. Noster supra p. 486. similiter dixit—μήτε ὑμεῖς ἄλλον μηδένα.

C. VI. δὲ ἀφαιρεθεὶς εἶπεν, [1]Ἐγὼ, ὦ Κλέανδρε, εἰ καὶ οἴει με ἀδικοῦντά τι ἄγεσθαι, οὔτ᾽ ἔπαιον οὐδένα, οὔτ᾽ [2]ἔβαλλον· ἀλλ᾽ εἶπον ὅτι δημόσια εἴη τὰ πρόβατα· [3]ἦν γὰρ τῶν στρατιωτῶν δόγμα, εἴτις, ὁπότε ἡ στρατιὰ ἐξίοι, ἰδίᾳ λῄζοιτο, δημόσια εἶναι τὰ ληφθέντα. Ταῦτ᾽ εἶπον· καὶ [l]ἐκ [4]τούτου [m]με λαβὼν οὗτος ἦγεν· ἵνα μὴ φθέγγοιτο μηδεὶς, ἀλλ᾽ [5]αὐτὸς λαβὼν τὸ μέρος, διασώσειε τοῖς λῃσταῖς [6]παρὰ τὴν ῥήτραν τὰ χρήματα. Πρὸς ταῦτα ὁ Κλέανδρος εἶπεν, [7]Ἐπεὶ τοίνυν τοιοῦτος εἶ, [8]κατάμενε, ἵνα καὶ [n]περὶ σοῦ βουλευσώμεθα.

16 Ἐκ τούτου [9]οἱ μὲν ἀμφὶ Κλέανδρον ἠρίστων· τὴν δὲ στρατιὰν συνῆγε Ξενοφῶν, καὶ συνεβούλευε πέμψαι [10]ἄνδρας πρὸς Κλέανδρον, [o]παραιτησομένους[11] περὶ τῶν ἀν-

[l] καὶ ἐκ τούτου] καὶ deest in MS. Eton.

[m] με λαβὼν] μεταλαβὼν Castal.

[n] περὶ σοῦ] περὶ αὐτοῦ MSS. Par. et Eton.

[o] παραιτησομένους] παραιτησαμένους Ald. et MS. Guelf.

[1] Ἐγὼ, ὦ Κλέανδρε, εἰ &c.] Sic recte Steph. et Leuncl. In MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. legitur, Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, εἰ καὶ οἴει &c. omnino male; non enim οἴει dicendum erat, si plures adpellasset, sed οἴεσθε.

[2] Ἔβαλλον] Adi p. 483. not. 3.

[3] Ἦν γὰρ τῶν &c.] Vide p. 481. not. 9.

[4] Ἐκ τούτου] Consule p. 449. not. 3.

[5] Αὐτὸς λαβὼν τὸ μέρος, &c.] Confer cum his quae reperiuntur supra p. 483.

[6] Παρὰ τὴν ῥήτραν] Etymol. M. Ῥήτρα, συνθήκη, ὁμολογία. Hesych. Ῥῆτραι, συνθῆκαι διὰ λόγων—Ῥήτρας, συνθήκας. Phavor. Ῥήτρη ἐστὶ συμφωνία καὶ συνθήκη ἐπί τισι ῥητοῖς, ὅ ἐστιν ὡρισμένοις. Adde Κύρ. Παιδ. p. 90. not. 1. et Suid. in v. Ῥῆτραι.

[7] Ἐπεὶ τοίνυν τοιοῦτος] MS. Guelf. edd. vett. Steph. prior. et hinc Leuncl. repraesentant, ἐπεὶ τοίνυν τορὸς &c. quam lectionem in loco vertendo secutus est Amas. MS. Par. plane omittit. MS. Eton. habet ἐπεὶ τοίνυν αὐτός. Rectius Steph. ex vet. cod. reposuit τοιοῦτος, quam scripturam in codd. exstare testatur quoque Brodaeus.

[8] Κατάμενε,] Respice p. 481. not. 8.

[9] Οἱ μὲν ἀμφὶ &c.] Vide p. 457. not. 4.

[10] Ἄνδρας] Adi p. 474. not. 6.

[11] Παραιτησομένους] Thom.

δρῶν. Ἐκ τούτου ἔδοξεν [1] αὐτοῖς, πέμψαντας στρατηγοὺς C. VI.
καὶ λοχαγοὺς καὶ [2] Δρακόντιον [p] τὸν Σπαρτιάτην, καὶ
τῶν ἄλλων οἳ ἐδόκουν ἐπιτήδειοι εἶναι, δεῖσθαι Κλεάνδρου
κατὰ πάντα τρόπον ἀφεῖναι τὼ ἄνδρε. Ἐλθὼν οὖν Ξενο- 17
φῶν λέγει, "Ἔχεις μὲν, ὦ Κλέανδρε, τοὺς ἄνδρας· καὶ
"ἡ στρατιά σοι [q] ἐφεῖτο ὅ, τι ἐβούλου ποιῆσαι καὶ περὶ
"τούτων, καὶ περὶ ἑαυτῶν ἁπάντων. Νῦν δέ σε αἰτοῦν-
"ται καὶ δέονται, δοῦναι σφίσι τὼ ἄνδρε, καὶ μὴ κατα-
"καίνειν· πολλὰ γὰρ ἐν τῷ [r] πρόσθεν χρόνῳ περὶ τὴν
"στρατιὰν ἐμοχθησάτην. Ταῦτα δὲ σοῦ τυχόντες, ὑπι-
"σχνοῦνταί σοι ἀντὶ τούτων, ἐὰν βούλῃ ἡγεῖσθαι αὐτῶν, καὶ
"ἐὰν οἱ θεοὶ ἵλεῳ ὦσιν, ἐπιδείξειν σοι καὶ ὡς κόσμιοί
"εἰσι, καὶ ὡς ἱκανοὶ τῷ ἄρχοντι πειθόμενοι τοὺς πολε-
"μίους σὺν τοῖς θεοῖς μὴ φοβεῖσθαι. Δέονται δέ σου καὶ
"τοῦτο, παραγενόμενον καὶ ἄρξαντα [s] αὐτῶν, πεῖραν λα-
"βεῖν καὶ Δεξίππου καὶ σφῶν καὶ τῶν ἄλλων, [t] οἷος [4]

[p] τὸν Σπαρτ.] τὸν deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. [q] ἐφεῖτο] ὑφεῖτο MS. Par. et marg. Steph. [r] πρόσθεν] ἔμπροσθεν MS. Par. [s] αὐτῶν] ἑαυτῶν Edit. vet. et MS. Eton. αὑτῶν Steph. [t] οἷος—νεῖμαι] οἷς—εἶναι Junt. MSS. Guelf. et Eton.

Mag. Παραιτοῦμαι, τὸ συγγνώμην αἰτῶ, καὶ τὸ ἀπολογοῦμαι. Ariſtid. ἐν τῷ Ὑπὲρ τῶν τεσσάρων ineunte, Παραιτεῖσθαι μὲν οὐκ οἶδ' ὅτι δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν &c. T. 2. edit. Oxon. p. 116.

[1] Αὐτοῖς, πέμψαντας] Vide p. 356. not. 1.

[2] Δρακόντιον] De quo videſis p. 340.

[3] Οἷος ἕκαστός ἐστι, καὶ τὴν &c.] Locum ſic diſtinctum, ſcriptum expoſitumque exhibere viſum eſt. In MSto Eton. et edit. vet. ita ſe habet—οἷς ἕκαστός ἐστι, καὶ τὴν ἀξίαν ἑκάστοις εἶναι· omnino mendoſe. Cæterum, Leuncl. ſic vertit, *quam ipſorum quilibet ſuum cuique tribuere poſſit*: rectius, ut mihi quidem videtur, utut liberius, Amaſ. in hunc modum, *qua quiſque fide ac virtute ſit, atque ut pro merito cuique ſuo honorem babeas.* Similiter Noſter adhibuit ἀξίαν Κύρ. Παιδ. p. 238. ἐπειδὰν παρ' ὧν προσήκει πύθωμαι, τότε τὴν ἀξίαν ἑκάστῳ—πειράσομαι ἀποδιδόναι.

C. VI. « ἕκαστός ἐστι, καὶ τὴν [1] ἀξίαν [u] ἑκάστοις νεῖμαι.» Ἀκού-
18 σας ταῦτα ὁ Κλέανδρος. « [2] Ἀλλὰ ναὶ μὰ τὼ Σιὼ, « ἔφη, [3] ταχύ τοι ὑμῖν ἀποκρινοῦμαι. Καὶ τώ τε ἄνδρε « ὑμῖν δίδωμι, καὶ αὐτὸς παρέσομαι· καὶ ἐὰν οἱ θεοὶ « [4] παραδιδῶσί τι, ἐξηγήσομαι εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ « [x] πολὺ οἱ λόγοι οὗτοι ἀντίοι εἰσὶν, ἢ οὓς ἐγὼ περὶ ὑμῶν « ἐνίων ἤκουον, ὡς τὸ στράτευμα [5] ἀφιστᾶτε ἀπὸ Λακεδαι- « μονίων.»

19 Ἐκ τούτου οἱ μὲν, ἐπαινοῦντες, ἀπῆλθον [y] ἔχοντες τὼ ἄνδρε· Κλέανδρος δὲ [z] ἐθύετο [6] ἐπὶ τῇ πορείᾳ, καὶ συνῆν Ξενοφῶντι φιλικῶς, καὶ [a] ξενίαν [b] συνεβάλοντο. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἑώρα αὐτοὺς τὸ παραγγελλόμενον εὐτάκτως ποιοῦντας,
20 καὶ [c] μᾶλλον ἐπεθύμει ἡγεμὼν [d] εἶναι αὐτῶν. Ἐπεὶ

[u] ἑκάστοις] ἑκάστοισι MS. Par. [x] πολὺ οἱ λόγοι] πολλοὶ οἱ λόγοι Edd. vett. MSS. Guelf. et Eton. πολὺ ὀλίγοι MS. Par. [y] ἔχοντες deest in Junt. [z] ἐθύετο] ἐθύετό τε Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. [a] ξενίαν] ξένια MS. Par. [b] συνεβάλοντο] συνεβάλλοντο Zeun. ex Ald. συγκατεβάλλοντο Junt. et MS. Guelf. [c] μᾶλλον] μᾶλλον ἔτι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [d] εἶναι] γενέσθαι MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Ἀξίαν] Cum ἀξίαν intellige τιμήν.

[2] Ἀλλὰ ναὶ μὰ &c.] MS. Eton. dat Ἀλλὰ νὴ τὼ Σιὼ, &c. nec male. Edit. Junt. Ἀλλὰ ναὶ μὰ τοὺς θεοὺς, &c. MS. Guelf. Ἀλλὰ ναὶ μὰ τὼς Σίως, et in marg. est τὼς θεώς. Leuncl. Ἀλλὰ καὶ μὰ τὼ Σιὼ, &c. minus recte. Receptam lectionem exhibent editt. Ald. et Steph. In MS. Par. est Ἀλλὰ ναὶ τὼ Σιώ. Cæterum, hac usi formula, jurare solebant Lacedæmonii. Aristoph. Εἰρ. v. 213. Ναὶ τὼ Σιὼ, &c. Schol. Οὕτω τοὺς Διοσκούρους οἱ Λακεδαιμόνιοι Σιοὺς ἔλεγον. Similiter Idem ad Λυσιστρ. v. 81. Hinc sua Phavor. ad v. Σιώ. Apud Nostrum etiam Pasimachus Laco Hist. Gr. lib. iv. fere medio: Ναὶ τὼ Σιὼ, &c. Porro, in istiusmodi jurisjurandi formulis ναὶ et μὰ simul sæpe reperiri notissimum est.

[3] Ταχύ τοι] Vide p. 478. not. 3.

[4] Παραδιδῶσί τι,] Scil. lætum aliquod prosperumque portenderint.

[5] Ἀφιστᾶτε] Sic MS. Eton. editt. Flor. Steph. Leuncl. aliæque. Legitur etiam in MS. Par. et marg. Steph. ἀφίστατο.

[6] Ἐθύετο ἐπὶ τῇ &c.] Vide p. 461. not. 3. et p. 465. not. 5.

μέντοι [1]θυομένῳ αὐτῷ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας [e]οὐκ ἐγίγνετο C. VI.
τὰ ἱερὰ, συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς εἶπεν, "Ἐμοὶ μὲν
" [f]οὐκ[2] ἐθέλει γενέσθαι τὰ ἱερὰ ἐξάγειν· ὑμεῖς μέντοι
" μὴ ἀθυμεῖτε τούτου ἕνεκα· [3]ὑμῖν μὲν γὰρ, ὡς ἔοικε, δέ-
" δοται ἐκκομίσαι τοὺς ἄνδρας· [4]ἀλλὰ πορεύεσθε. Ἡ-
" μεῖς δὲ ὑμᾶς, ἐπειδὰν ἐκεῖσε ἥκητε, [g]δεξόμεθα ὡς ἂν
" δυνώμεθα κάλλιστα."
Ἐκ τούτου ἔδοξε τοῖς στρατιώταις δοῦναι αὐτῷ τὰ δη- 21
μόσια πρόβατα. Ὁ δὲ, δεξάμενος, πάλιν αὐτοῖς ἀπ-
έδωκε· καὶ αὐτὸς μὲν ἀπέπλει. Οἱ δὲ στρατιῶται, δια-
θέμενοι τὸν σῖτον, ὃν ἦσαν [h]συγκεκομισμένοι, καὶ τἄλλα,
ἃ εἰλήφεσαν, ἐξεπορεύοντο [5]διὰ τῶν Βιθυνῶν. [6]Ἐπεὶ 22
δὲ οὐδενὶ [i]ἐνετύγχανον, πορευόμενοι τὴν ὀρθὴν ὁδὸν, ὥστ'
ἔχοντές [k]τι εἰς τὴν [7]Φιλίαν [l]διεξελθεῖν, ἔδοξεν αὐτοῖς
[8]τοὔμπαλιν ὑποστρέψαντας ἐλθεῖν μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα.
Τοῦτο δὲ ποιήσαντες, ἔλαβον πολλὰ καὶ ἀνδράποδα καὶ

[c] οὐκ ἐγίγνετο] ὡς οὐκ ἐγίγνετο MS. Guelf. et edd. vett. excepta Caſtal. [f] οὐκ ἐθέλει γεν. τὰ] οὐ τελέθει τὰ MS. Par. [g] δεξόμεθα] δεξώμεθα MS. Guelf. [h] συγκεκομισμένοι] συγκεκοσμένοι Ald. κεκομισμένοι MS. Eton. [i] ἐνετύγχανον] ἐνέτυχον MS. Par. [k] τι εἰς deſunt in MS. Eton. [l] διεξελθεῖν] διελθεῖν aut ἐλθεῖν Brodæus vult.

[1] Θυομένῳ αὐτῷ &c.] Adi p. 464. not. 8.

[2] Οὐκ ἐθέλει γενέσθαι &c.] Vide p. 464. not. 3. et cum ἐξάγειν intellige εἰς τό.

[3] Ὑμῖν—δέδοται] Plene ſcripſeris, ὑμῖν—ἀπὸ τῶν θεῶν—δέδοται &c. Sic Noſter Hiſt. Gr. lib. vii. ſub init. ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν δέδοται ὑμῖν εὐτυχεῖν &c. Confer Matt. xiii. 11. ubi ad Hebraicum loquendi genus perperam confugit Grotius. Adde p. 487. not. 1.

[4] Ἀλλὰ πορεύεσθε] Adi p. 478. not. 1.

[5] Διὰ τῶν Βιθυνῶν.] Vide p. 330. not. 3.

[6] Ἐπεὶ δὲ οὐδενὶ &c.] Quæ Steph. ad Amaſ. ſic exponit, *Cum nulla illis præda in eo itinere occurreret, quam in amicorum fines divertentes, ſecum aſportare poſſent.*

[7] Φιλίαν] Vide p. 332. not. 4.

[8] Τοὔμπαλιν] Adi p. 409. not. 4.

C. VI. πρόβατα· καὶ ἀφίκοντο [1] ἑκταῖοι εἰς [m] Χρυσόπολιν [2] τῆς Χαλκηδονίας· καὶ ἐκεῖ ἔμειναν ἡμέρας ἑπτὰ, [n] τὰ λάφυρα πωλοῦντες.

[m] Χρυσόπολιν] Χρυσοῦπολιν MS. Par. [n] τὰ λάφυρα πωλοῦντες] λαφυροπωλοῦντες MS. Par.

[1] Ἑκταῖοι] Reſpice p. 461. not. 6. [2] Τῆς Χαλκηδονίας] Conſule p. 128. not. 5.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ

ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΒΔΟΜΟΝ.

ARGUMENTUM.

ANAXIBIUS, Pharnabazus, et Seuthes, Thraciæ rex, conjunctim operam dant, ut tandem Afiam hoc exercitu Græco exonerent, ac ftipendium adeo promittunt. Exercitus, eductus Byzantio, denuo, mala fibi metuens, vi facta irruit, fed Xenophon, placatis militum animis, Byzantium confervat. Cyratades quidam ducem fe Græcis offert; fed paucos dies probatus, repudiatur. Jam tendunt ad Seuthen, et cum eo fœdus contrahunt: obiter convivium Thracicum defcribitur: vincunt varias Thraciæ gentes, quibufcum fœdera ineunt. Heraclides Xenophontem in odium Seuthæ adducit; fed reftituitur gratia. Progreffi Pergamum ufque et Afidata Perfa victo, tradunt exercitum Thimbroni.

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ

ΚΥΡΟΥ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ Ζʹ.

[1] ΟΣΑ μὲν δὴ ἐν τῇ ἀναβάσει τῇ μετὰ Κύρου ἔπραξαν οἱ Ἕλληνες [a] μέχρι τῆς μάχης, καὶ ὅσα, ἐπεὶ Κῦρος ἐτελεύτησεν, ἐν τῇ [b] πορείᾳ, μέχρις εἰς τὸν Πόντον ἀφίκοντο, καὶ [c] ὅσα ἐκ τοῦ Πόντου [d] πεζοὶ[2] ἐξιόντες καὶ [e] πλέοντες [f] ἐποίησαν, μέχρις [3] ἔξω τοῦ στόματος ἐγένοντο ἐν [g] Χρυσοπόλει τῆς Ἀσίας, [h] πάντα ἐν τῷ πρόσθεν λόγῳ δεδήλωται. C. I.

2 Ἐκ τούτου δὲ Φαρνάβαζος, [4] φοβούμενος τὸ στράτευμα μὴ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ [i] ἀρχὴν στρατεύηται, [5] πέμψας [6] πρὸς Ἀναξίβιον τὸν ναύαρχον, (ὁ δὲ ἔτυχεν ἐν Βυζαντίῳ ὢν) ἐδεῖτο διαβιβάσαι τὸ στράτευμα ἐκ τῆς Ἀσίας, καὶ ὑπο-

a μέχρι deest in edd. vett. et MS. Guelf. b πορείᾳ] ἀπορίᾳ MS. Par. c ὅσα ἐκ τοῦ] ὅσα μὲν ἐκ τοῦ Edd. vett. d πεζοὶ] πεζῇ MSS. Eton. Guelf. et Par. e πλέοντες] ἐκπλέοντες MSS. Par. Eton. et marg. Steph. f ἐποίησαν] ἐποίουν Edd. vett. MSS. Eton. Guelf. et Par. g Χρυσοπόλει] Χρυσουπόλει MS. Par. h πάντα deest in MSS. Par. et Eton. i ἀρχὴν] χώραν MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

1 Ὅσα μὲν δὴ &c.] Confer p. 345. not. 1.

2 Πεζοὶ] Inspice p. 463. not. 5.

3 Ἔξω τοῦ στόματος] Confer p. 270. not. 2.

4 Φοβούμενος τὸ &c.] Refer sis oculos ad p. 414. not. 6.

5 Πέμψας] Inspice p. 482. not. 3.

6 Πρὸς Ἀναξίβιον] De quo vide p. 346.

C. I. ἰσχνεῖτο πάντα ποιήσειν αὐτῷ, ὅσα δέοι. Καὶ Ἀναξίβιος
μετεπέμψατο τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς [l]τῶν στρατιωτῶν
εἰς Βυζάντιον· καὶ ὑπισχνεῖτο, εἰ διαβαῖεν, [m]μισθοφορὰν
3 ἔσεσθαι τοῖς στρατιώταις. [n]Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι ἔφασαν [1]βου-
λευσάμενοι ἀπαγγελεῖν· Ξενοφῶν δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ἀπαλ-
λάξοιτο ἤδη ἀπὸ τῆς στρατιᾶς καὶ βούλοιτο ἀποπλεῖν. Ὁ
δὲ Ἀναξίβιος ἐκέλευσεν αὐτὸν [2]συνδιαβάντα, ἔπειτα οὕτως
ἀπαλλάττεσθαι. Ἔφη οὖν ταῦτα ποιήσειν.

4 Σεύθης δὲ ὁ Θρᾷξ πέμπει [o]Μηδοσάδην, καὶ κελεύει
Ξενοφῶντα συμπροθυμεῖσθαι ὅπως διαβῇ τὸ στράτευμα,
καὶ ἔφη αὐτῷ [p]ταῦτα συμπροθυμηθέντι οὐ μεταμελήσειν.
Ὁ δ᾽ εἶπεν, [3]Ἀλλὰ τὸ μὲν στράτευμα διαβήσεται· τούτου
ἕνεκα μηδὲν [4]τελείτω μήτε ἐμοὶ, μήτε ἄλλῳ μηδενί.
Ἐπειδὰν δὲ διαβῇ, ἐγὼ μὲν ἀπαλλάξομαι· πρὸς δὲ τοὺς
διαμένοντας καὶ [5]ἐπικαιρίους ὄντας [6]προσφερέσθω, ὡς ἂν
αὐτῷ [q]δοκῇ.

5 Ἐκ τούτου διαβαίνουσι πάντες [r]εἰς Βυζάντιον οἱ στρατιῶται·

[l] τῶν στρατιωτῶν desunt in MS. Eton. [m] μισθοφορὰν] μισθοφορίαν MS. Eton. [n] οἱ μὲν δὴ ἄλλοι] οἱ δὲ Ἕλληνες MS. Eton. [o] Μηδοσάδην] Δημοσάδην MS. Par. et marg. Steph. ubique. [p] ταῦτα συμπρ.] πάντα συμπρ. MS. Eton. [q] δοκῇ] δοκῇ ἀσφαλὲς MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [r] εἰς Βυζάντ.] εἰς τὸ Βυζάντ. MS. Eton.

[1] Βουλευσάμενοι ἀπαγγελεῖν·] Sic recte cum Stephano et MS. Par. legitur. MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. dant βουλευόμενοι ἀπαγγέλλειν: in Leuncl. etiam reperitur ἀπαγγέλλειν. Cæterum, observante Steph. cum ἔφασαν jungitur ἀπαγγελεῖν, perinde ac si diceretur ἔφασαν ἀπαγγελεῖν μετὰ τὸ βουλεύσασθαι.

[2] Συνδιαβάντα,] In lexicis deest.

[3] Ἀλλὰ τὸ μὲν &c.] Sic recte Ald. Steph. Leuncl. et MS. Par. In MSS. Eton. Guelf. et edit. Junt. pessime scribitur Ἀλλὰ τὸ μὲν στράτευμα οὐ διαβήσετε. Muretus legit Ἀλλὰ τὸ μὲν στράτευμά μου διαβήσεται. Et Steph. quidem στράτευμα οὐ ex στράτευμά μου detortum fuisse suspicatus est.

[4] Τελείτω] Vide p. 227. not. 3.

[5] Ἐπικαιρίους] Vide Κύρ. Παιδ. p. 322. not. 1.

[6] Προσφερέσθω,] Vide p. 392. not. 1.

καὶ μισθὸν μὲν οὐκ [s]ἐδίδου ὁ Ἀναξίβιος· [1]ἐκήρυξε δὲ, λα- C. I.
βόντας τὰ ὅπλα καὶ τὰ σκεύη τοὺς στρατιώτας ἐξιέναι, ὡς
[t]ἀποπέμψων τε ἅμα [2]καὶ ἀριθμὸν [u]ποιήσων. Ἐνταῦθα
οἱ στρατιῶται ἤχθοντο ὅτι οὐκ εἶχον ἀργύριον ἐπισιτίζεσθαι
εἰς τὴν πορείαν, καὶ ὀκνηρῶς συνεσκευάζοντο.

Καὶ ὁ Ξενοφῶν Κλεάνδρῳ [3]τῷ ἁρμοστῇ ξένος γεγενημέ- 6
νος, [x]προσελθὼν ἠσπάζετο αὐτὸν, ὡς [y]ἀποπλευσόμενος
ἤδη. Ὁ δὲ αὐτῷ λέγει, Μὴ ποιήσῃς ταῦτα· [4]εἰ δὲ μὴ,
ἔφη, αἰτίαν ἕξεις· ἐπεὶ καὶ νῦν τινες ἤδη σε αἰτιῶνται, ὅτι
οὐ ταχὺ ἐξέρπει τὸ στράτευμα. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἀλλ' αἴτιος
μὲν ἔγωγε οὔκ εἰμι τούτου, οἱ δὲ στρατιῶται αὐτοὶ [5]ἐπισι-
τισμοῦ δεόμενοι, [z]καὶ οὐκ ἔχοντες, διὰ τοῦτο ἀθυμοῦσι
[6]πρὸς τὴν ἔξοδον. [7]Ἀλλ' ὅμως, ἔφη, ἐγώ σοι συμβου-
λεύω ἐξελθεῖν μὲν ὡς πορευσόμενον· ἐπειδὰν δὲ ἔξω
γένηται τὸ στράτευμα, τότε ἀπαλλάττεσθαι. Ταῦτα τοί-
νυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ἐλθόντες πρὸς Ἀναξίβιον [a]διαπρα-
ξόμεθα οὕτως. Ἐλθόντες ἔλεγον ταῦτα. Ὁ δὲ ἐκέ- 7
λευσεν οὕτω ποιεῖν, [8]καὶ τὴν ταχίστην ἐξιέναι [b]συνεσκευα-

[s] ἐδίδου] ἐξεδίδου Junt. et MS. Guelf. [t] ἀποπέμψων τε] ἀποπέμψωνται MS. Eton. [u] ποιήσων] ποιήσωνται MS. Eton. [x] προσελθὼν] προσελθὼν αὐτῷ MS. Eton. [y] ἀποπλευσόμενος] ἀποπλευσούμενος Zeun. ex MS. Par. [z] καὶ οὐκ ἔχοντες desunt in MSS. Par. et Eton. [a] διαπραξόμεθα] διαπραξώμεθα MS. Guelf. [b] συνεσκευασμένους] συσκευασαμένους MS. Eton.

[1] Ἐκήρυξε] Vide p. 467. not. 6.

[2] Καὶ ἀριθμὸν ποιήσων.] Vide p. 362. not. 6.

[3] Τῷ ἁρμοστῇ ξένος] Vide p. 485. not. 3. Sub finem libri fexti p. 492. dixerat de feipfo Nofter et Cleandro, καὶ ξενίαν συνεβάλοντο. Adi p. 118. not. 2.

[4] Εἰ δὲ μὴ,] Vide p. 418. not. 2.

[5] Ἐπισιτισμοῦ] Hefych. Ἐπισιτισμὸν, ἐφοδιασμόν.

[6] Πρὸς τὴν ἔξοδον.] Vide p. 354. not. 7.

[7] Ἀλλ' ὅμως &c.] Ita edit. Steph. et Leuncl. In Flor. aliifque libris legitur Ἀλλ' ὁ μὲν ἔφη &c.

[8] Καὶ τὴν ταχίστην] Vide p. 285. not. 4.

C. I. σμένους· καὶ [1]προσανειπεῖν, ὃς ἂν μὴ παρῇ [2]εἰς τὴν ἐξέ-
τασιν [c]καὶ τὸν ἀριθμὸν, ὅτι [3]αὐτὸς αὐτὸν αἰτιάσεται. [4]Ἐν-
τεῦθεν ἐξῄεσαν οἵ τε στρατηγοὶ [d]πρῶτον, καὶ οἱ ἄλλοι. [e]Καὶ
ἤδη τε πάντες πλὴν ὀλίγων ἔξω ἦσαν, καὶ Ἐτεόνικος εἱστήκει
παρὰ τὰς πύλας, ὡς, [f]ὁπόταν ἔξω γένωνται πάντες, [g]ἀπο-
κλείσων τὰς πύλας, καὶ τὸν μοχλὸν [h]ἐμβαλών.

8 Ὁ δὲ Ἀναξίβιος, συγκαλέσας τοὺς στρατηγοὺς καὶ
τοὺς λοχαγοὺς, [5]ἔλεγε, Τὰ μὲν ἐπιτήδεια, ἔφη, λαμ-
βάνετε ἐκ τῶν Θρακίων κωμῶν· (εἰσὶ δὲ αὐτόθι πολλαὶ
κριθαὶ καὶ πυροὶ, καὶ τἄλλα τὰ ἐπιτήδεια) λαβόντες δὲ πο-
ρεύεσθε εἰς τὴν Χεῤῥόνησον, ἐκεῖ δὲ [i]Κυνίσκος ὑμῖν [k]μισθο-
9 δοτήσει. Ἐπακούσαντες δέ τινες τῶν στρατιωτῶν ταῦτα, ἢ καὶ
τῶν λοχαγῶν τις, [6]διαγγέλλει εἰς τὸ στράτευμα. Καὶ οἱ
μὲν στρατηγοὶ ἐπυνθάνοντο [l]περὶ τοῦ Σεύθου, πότερα πολέ-
μιος εἴη ἢ φίλος· καὶ πότερα [7]διὰ τοῦ ἱεροῦ ὄρους δέοι πο-
ρεύεσθαι, ἢ κύκλῳ διὰ μέσης τῆς Θρᾴκης.

[c] καὶ τὸν ἀριθ.] καὶ εἰς τὸν ἀριθ. MS. Par. [d] πρῶτον] πρῶτοι MS. Par. [e] καὶ ἤδη τε π.] καὶ ἄρδην τε π. MSS. Brod. et Eton. καὶ ἄρδην π. MS. Par. et marg. Steph. [f] ὁπόταν ἔξω γένωνται] ὁπότε ἔξω γένοιντο MS. Par. [g] ἀποκλείσων] συγκλείσων MS. Par. [h] ἐμβαλὼν] ἐμβαλῶν Zeun. ex ed. Steph. fec. et MS. Guelf. [i] Κυνίσκος] Κυνικὸς MS. Par. fic quoque MS. Eton. apud Zeun. fed Κύνικος MS. Eton. apud Hutchinfonum. [k] μισθοδοτήσει] μισθοδότης εἴη MS. Eton. [l] περὶ τοῦ Σεύθου] περί τε Σεύθου Junt. et MS. Guelf.

[1] Προσανειπεῖν,] In lexicis non comparet.

[2] Εἰς τὴν ἐξέτασιν] Vide p. 362. not. 6.

[3] Αὐτὸς αὐτὸν &c.] Sic Steph. et Leuncl. In edit. vet. fcribitur αὐτὸς αὑτὸν &c.

[4] Ἐντεῦθεν] Vide p. 480. not. 7.

[5] Ἔλεγε, Τὰ μὲν—ἔφη,] Vide p. 444. not. 3.

[6] Διαγγέλλει εἰς &c.] Eadem eft loquendi ratio, quæ reperitur Joh. viii. 26.—ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον. Fruftra itaque fuit Cl. Millius Prolegom. N. Teft. p. 21. cum hanc quoque phrafin Solœcifmis fuis adnumeravit. Sic fupra p. 468. Ἐκ τούτου ἀπαγγέλλει τις ταῦτα τῶν ἀποπεφευγότων εἰς τὸ στρατόπεδον.

[7] Διὰ τοῦ ἱεροῦ &c.] Scholiaft. ad Apollon. Rhod. Argon. lib. ii. ver. 1017. adnotatis de monte facro, cujus meminit Nofter p. 327. addit, ἔστι καὶ ἄλλο ἱερὸν

[1] Ἐν ᾧ δὲ οὗτοι ταῦτα διελέγοντο, [2] οἵ γε στρατιῶται C. I.
ἀναρπάσαντες τὰ ὅπλα [3] θέουσι δρόμῳ πρὸς τὰς πύλας, 10
ὡς πάλιν [m] πρὸς τὸ τεῖχος εἰσιόντες. Ὁ δὲ Ἐτεόνικος
καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, ὡς εἶδον προσθέοντας τοὺς ὁπλίτας,
συγκλείουσι τὰς πύλας, καὶ τὸν μοχλὸν ἐμβάλλουσιν. Οἱ
δὲ στρατιῶται ἔκοπτον τὰς πύλας, καὶ ἔλεγον ὅτι ἀδικώ-
τατα πάσχοιεν ἐκβαλλόμενοι εἰς τοὺς πολεμίους· καὶ
[n] κατασχίσειν τὰς πύλας ἔφασαν, εἰ μὴ ἑκόντες [o] ἀνοί-
ξουσιν. [p] Ἄλλοι δ᾽ αὐτῶν ἔθεον [q] παρὰ τὴν θάλατταν, 11
καὶ [4] παρὰ τὴν χηλὴν τοῦ τείχους [r] ὑπερβάλλουσιν [5] εἰς
τὴν πόλιν· ἄλλοι δ᾽ οἳ ἐτύγχανον [6] ἔνδον ὄντες τῶν στρα-
τιωτῶν, ὡς ὁρῶσι τὰ ἐπὶ ταῖς πύλαις πράγματα, [s] δια-
κόψαντες ταῖς ἀξίναις τὰ κλεῖθρα, [t] ἀναπεταννύουσι τὰς
πύλας· οἱ δ᾽ εἰσπίπτουσιν.

Ὁ δὲ Ξενοφῶν, ὡς εἶδε τὰ γιγνόμενα, δείσας μὴ ἐφ᾽ 12
ἁρπαγὴν τράποιτο τὸ στράτευμα, καὶ ἀνήκεστα κακὰ γέ-
νοιτο τῇ πόλει, καὶ [u] αὐτῷ, καὶ τοῖς στρατιώταις, ἔθει, καὶ
συνεισπίπτει εἴσω τῶν πυλῶν σὺν τῷ ὄχλῳ. Οἱ δὲ Βυ- 13

[m] πρὸς τὸ τεῖχος] εἰς τὸ τεῖχος Zeun. ex MSS. Brod. Guelf. et Eton. [n] κατασχίσειν] καταςχίσειν τε MS. Eton. [o] ἀνοίξουσιν] ἀνοίξωσιν MS. Par. [p] ἄλλοι δ᾽ αὐτῶν] αὐτῶν deest in MSS. Par. et Eton. [q] παρὰ τὴν θάλ.] ἐπὶ θάλ. MS. Par. [r] ὑπερβάλλουσιν] ὑπερβαίνουσιν MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. [s] διακόψαντες] διακόπτοντες MS. Par. [t] ἀναπεταννύουσι] ἀναπετάννυσι MS. Par. [u] αὐτῷ] ἑαυτῷ MS. Par,

ὄρος Θράκης. De his plura in Differtat. Geogr.

[1] Ἐν ᾧ] Adi p. 351. not. 7.

[2] Οἵ γε στρ. &c.] Sic legendum conjecit Steph. Vulgo, οἴτε στρ. &c. Sed in MS. Par. eft οἱ στρ. &c.

[3] Θέουσι δρόμῳ] Vide p. 84. not. 4.

[4] Παρὰ τὴν χηλὴν] Schol. ad Thucyd. lib. i. cap. 63. Χηλὴ, inquit, καλεῖται οἱ ἔμπροσθεν τοῦ πρὸς θάλασσαν τείχους προβεβλημένοι λίθοι, διὰ τὴν τῶν κυμάτων βίαν, μὴ τὸ τεῖχος βλάπτοιτο· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐοικέναι χηλῇ βόος. Sic et Suid. ad v. Adde J. Poll. lib. i. fegm. 102. not. 22.

[5] Ὑπερβάλλουσιν] Vide p. 259. not. 5. et refpice p. 471. not. 3.

[6] Ἔνδον] Vide p. 305. not. 1.

C. I. ζάντιοι, ὡς εἶδον τὸ στράτευμα βίᾳ εἰσπίπτον, φεύγουσιν ἐκ τῆς ἀγορᾶς, οἱ μὲν εἰς τὰ πλοῖα, οἱ δὲ οἴκαδε· ὅσοι δὲ ἔνδον ἐτύγχανον ὄντες, ἔξω· οἱ δὲ καθεῖλκον [1]τὰς τριήρεις, ὡς ἐν ταῖς τριήρεσι σώζοιντο· πάντες δὲ ᾤοντο ἀπολωλέναι, ὡς ἑαλωκυίας τῆς πόλεως. Ὁ δὲ Ἐτεόνικος εἰς τὴν [x]ἄκραν[2] ἀποφεύγει. Ὁ δὲ Ἀναξίβιος καταδραμὼν ἐπὶ τὴν θάλατταν, ἐν ἁλιευτικῷ πλοίῳ περιέπλει εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ εὐθὺς μεταπέμπεται ἐκ Χαλκηδόνος φρουρούς· οὐ γὰρ [3]ἱκανοὶ ἐδόκουν εἶναι οἱ ἐν τῇ ἀκροπόλει σχεῖν τοὺς ἄνδρας.

14 Οἱ δὲ στρατιῶται ὡς εἶδον [y]τὸν Ξενοφῶντα, προσπίπτουσιν αὐτῷ πολλοὶ, καὶ λέγουσι, Νῦν [4]σοι ἔξεστιν, ὦ Ξενοφῶν, ἀνδρὶ γενέσθαι. [5]Ἔχεις πόλιν, ἔχεις τριήρεις, ἔχεις χρή-

[x] ἄκραν] ἀγορὰν MS. Par. Guelf. et Eton.

[y] τὸν Ξενοφ.] τὸν deeſt in edd. vett. MSS.

[1] Τὰς τριήρεις, ὡς ἐν ταῖς &c.] Similiter paulo ſupra p. 500. καὶ Ἐτεόνικος εἰσήκει παρὰ τὰς πύλας, ὡς—ἀποκλείσων τὰς πύλας, &c. Apud Latinos uſitata eſt eadem loquendi ratio. Videſis Sanct. Min. lib. ii. cap. 9.

[2] Ἄκραν—ἀκρόπολιν] Prior vox ab Amaſæo redditur *promontorium*, poſterior, *arcem*. Utramque voce *arcem* rectius, opinor, Leuncl. expreſſit. Heſych. Ἄκρα, ἀκρόπολις. Tho. Magiſt. Οὐ μόνον ἄκρα πόλις ἡ ἀκρόπολις, ἀλλὰ καὶ ἄκρα μόνον. Phavorin. Ἄκρα, ἀκρόπολις. Ἄκρα πόλις ἀντὶ τοῦ ἀκρόπολις λέγομεν, καὶ ἄκρα μόνον. Eadem itidem loca Noſter verbis diverſis deſignavit ſupra p. 383. ubi vide not. 2.

[3] Ἱκανοὶ] Vide p. 485. not. 2.

[4] Σοι ἔξεστιν—ἀνδρὶ γενέσθαι.] Eadem conſtructione uſus eſt Noſter p. 206. ὡς ἀγαθοῖς τε ὑμῖν προσήκει εἶναι. Et Plato de Repub. lib. ii. haud ita longe ab init. καὶ αὐτῷ (Gygi) οὕτω συμβαίνειν, στρέφοντι μὲν εἴσω τὸ σφενδόνην, ἀδήλῳ γίγνεσθαι· ἔξω δὲ, δήλῳ. Ariſtot. etiam Ethic. Nicom. lib. iii. cap. 7. ἐφ' ἡμῖν ἔσται τὸ ἐπιεικέσι καὶ φαύλοις εἶναι. Et Ælian. H. V. lib. ix. cap. 9. Ἔμελε δὲ αὐτῷ καὶ καλῷ εἶναι &c. Eandem et Latini uſurparunt: Cicer. Tuſc. Diſput. lib. i. cap. 15. *Licuit eſſe otioſo Themiſtocli* —Adde ſis Sanct. Min. lib. iv. cap. 12. Cæterum, de vi vocis ἀνὴρ vide ſupra p. 67. not. 4.

[5] Ἔχεις πόλιν, &c.] Sic ſupra p. 202. una eademque voce ora-

ματα, ἔχεις ἄνδρας τοσούτους. [z]Νῦν, εἰ βούλοιο, σύ τε ἡμᾶς ὀνήσαις, καὶ ἡμεῖς σὲ [1]μέγαν [a]ποιήσαιμεν. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο, Ἀλλ' οὗτε λέγετε, καὶ ποιήσω ταῦτα. Εἰ δὲ τούτων ἐπιθυμεῖτε, [2]θέσθε τὰ ὅπλα ἐν τάξει ὡς τάχιστα· βουλόμενος αὐτοὺς κατηρεμῆσαι, [b]καὶ αὐτὸς παρηγγύα ταῦτα, καὶ τοὺς ἄλλους ἐκέλευσε παρεγγυᾷν, καὶ τίθεσθαι τὰ ὅπλα. C. I.

15 Οἱ δὲ, αὐτοὶ ὑφ' ἑαυτῶν ταττόμενοι, οἵ τε ὁπλῖται ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ [c]εἰς πεντήκοντα ἐγένοντο, καὶ οἱ πελτασταὶ ἐπὶ τὸ κέρας [3]ἑκάτερον [d]παραδεδραμήκεσαν. Τὸ δὲ χωρίον [4]οἷον κάλλιστον ἐκτάξασθαί ἐστι, τὸ Θρᾴκιον καλούμενον, ἔρημον οἰκιῶν καὶ [e]πεδινόν. Ἐπεὶ δὲ [5]ἔκειτο τὰ ὅπλα, καὶ [f]κατηρεμήθησαν, συγκαλεῖ Ξενοφῶν τὴν στρατιὰν, καὶ λέγει τάδε,

16 " [6]Ὅτι μὲν ὀργίζεσθε, ὦ ἄνδρες στρατιῶται, καὶ νομίζετε δεινὰ πάσχειν ἐξαπατώμενοι, οὐ θαυμάζω. Ἐὰν δὲ τῷ θυμῷ χαριζώμεθα, καὶ Λακεδαιμονίους τε τοὺς παρόντας [7]τῆς ἐξαπάτης τιμωρησώμεθα, καὶ τὴν πόλιν

[z] νῦν, εἰ] νῦν ἄν, εἰ Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [a] ποιήσαιμεν] ποιήσομεν MS. Eton. [b] καὶ αὐτὸς παρηγγύα ταῦτα] καὶ αὐτός τε παρηγγύα ταῦτα Zeun. ex MS. Par. Junt. plane omiſit. MS. Guelf. et Ald. dant κατηγγύα. [c] εἰς πεντήκοντα] εἰς ὀκτὼ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [d] παραδεδραμήκεσαν] παραδεδραμηκότες Junt. et MS. Guelf. [e] πεδινὸν] πεδίων Edd. vett. et MS. Guelf. [f] κατηρεμήθησαν] κατηρεμίσθησαν MSS. Par. et Eton. [g] τιμωρησώμεθα] τιμωρησαίμεθα MS. Eton.

tionem pulchre inchoatam vidimus: ubi vide not. 2. Cæterum, eſſe hujuſmodi repetitionum apud Ciceronem exempla notiſſimum eſt.

[1] Μέγαν] Adi p. 206. not. 2.

[2] Θέσθε τὰ ὅπλα] Vide p. 470. not. 5. et p. 275. not. 2.

[3] Ἑκάτερον] MS. Eton. edit. Flor. aliæque dant ἑκάτεροι. Rectius legitur cum Amaſ. et Leuncl. ἑκάτερον.

[4] Οἷον κάλλιστον] Sic ſupra p. 331. χωρίον οἷον χαλεπώτατον.

[5] Ἔκειτο τὰ ὅπλα,] Vide p. 274. not. 6.

[6] Ὅτι μὲν ὀργίζεσθε, ὦ &c.] De artificio hujus orationis vide Clar. Blackw. Claſſ. Sacr. vol. i. p. 112. edit. 1. Adde omnino Chionis epiſt. de Byzantio a Xenophonte conſervato.

[7] Τῆς ἐξαπάτης &c.] Supple

C. I. « τὴν [1]οὐδὲν αἰτίαν διαρπάσωμεν, [h]ἐνθυμήθητε ἃ ἔσται
17 « ἐντεῦθεν. Πολέμιοι μὲν ἐσόμεθα ἀποδεδειγμένοι Λακεδαιμονίοις τε καὶ τοῖς συμμάχοις· [i]οἷος δὲ πόλεμος [k]ἂν γένοιτο, εἰκάζειν δὴ πάρεστιν, ἑωρακότας καὶ ἀναμνησθέντας τὰ νῦν δὴ γεγενημένα. Ἡμεῖς γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι [l]εἰσήλθομεν[2] εἰς τὸν πόλεμον τὸν πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς συμμάχους, ἔχοντες τριήρεις, τὰς μὲν ἐν θαλάττῃ, τὰς δ' [3]ἐν τοῖς νεωρίοις, οὐκ ἐλάττους [m]τετρακοσίων, ὑπαρχόντων δὲ πολλῶν χρημάτων ἐν τῇ πόλει, καὶ προσόδου οὔσης κατ' ἐνιαυτὸν ἀπό τε [n]τῶν ἐνδήμων καὶ [4]ἐκ τῆς ὑπερορίας, οὐ μεῖον χιλίων ταλάντων· ἄρχοντές τε τῶν νήσων ἁπασῶν, καὶ ἔν τε τῇ Ἀσίᾳ πόλεις πολλὰς ἔχοντες, καὶ ἐν τῇ Εὐρώπῃ

[h] ἐνθυμήθητε] ἐνθυμεῖσθε MS. Par. ex edd. vett. MSS. Guelf. et Brod. [i] οἷος δὲ πόλ.] οἷος δ' ὁ πόλ. Zeun. [k] ἂν γένοιτο] ἂν deest in edd. vett. et MS. Guelf. [l] εἰσήλθομεν] ἤλθομεν MS. Eton. [m] τετρακοσίων] τριακοσίων MSS. Par. et Eton. [n] τῶν ἐνδήμων καὶ ἐκ τῆς] τῶν ἐν δήμῳ καὶ τῆς MSS. Par. et Eton.

ἕνεκα: quæ itidem exaudienda est præpositio Hesiod. Ἔργ. ver. 329. Κρυπταδίης εὐνῆς ἀλόχου. &c. Euripid. Orest. ver. 749.—ἴσως σοὶ θυγατέρος θυμούμενος. Homer. Il. γ'. ver. 366. Ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθαι Ἀλέξανδρον κακότητος. Eustath. p. 424. edit. Rom. ἤγουν, ἕνεκεν τῆς κακίας. Ἀττικὴν ἔχει ἔλλειψιν. Isocrat. Panegyr. p. 73. edit. Steph. καὶ πολλῶν μὲν οἱ πατέρες ἡμῶν Μηδισμοῦ θάνατον κατέγνωσαν· i. e. ἕνεκα Μηδισμοῦ.

[1] Οὐδὲν αἰτίαν] Plene, κατ' οὐδὲν &c. Similiter Homer. Il. α'. ver. 153.

—οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.

[2] Εἰσήλθομεν εἰς τὸν &c.] Similiter dicitur Thucyd. lib. v. cap. 36. ἐς σπονδὰς ἐσελθεῖν. Bellum autem, opinor, vult illud, quod apud Ægos flumen confecit Lysander, classis Atheniensium potitus, anno ante natum Christum 403. Videsis C. Nep. in Lysand. et Justin. lib. v. cap. 6. et seq. et Nostrum Hist. Gr. lib. ii. sub init.

[3] Ἐν τοῖς νεωρίοις,] Hesych. Νεώριον, λιμήν. Harpocrat. Νεώρια καὶ νεώσοικοι· μή ποτε νεώρια λέγεται ὁ τόπος ἅπας, εἰς ὃν ἀνέλκονται αἱ τριήρεις, καὶ πάλιν ἐξ αὐτοῦ καθέλκονται. Phavor. Νεώριον, λιμὴν· ἤγουν ὁ τόπος ὁ περιέχων τὰ πλοῖα, ἡνίκα ἂν ἑλκυσθῶσι.

[4] Ἐκ τῆς ὑπερορίας,] Cum ὑπερορίας intellige γῆς vel χώρας. Hesych. et Phavor. Ὑπερόριος, ἐκτὸς τῶν ὁρίων.

" ἄλλας τε πολλὰς, καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ Βυζάντιον, ὅπου νῦν C. I.
" ἐσμεν, ἔχοντες, κατεπολεμήθημεν οὕτως, ὡς [o]πάντες
" ἐπίστασθε. Νῦν δὲ δὴ [p]τί οἰόμεθα παθεῖν, Λακεδαι- 18
" μονίων μὲν καὶ τῶν Ἀχαιῶν συμμάχων ὑπαρχόντων,
" Ἀθηναίων δὲ, [q]καὶ ὅσοι ἐκείνοις τότε ἦσαν σύμμαχοι,
" πάντων [1]προσγεγενημένων; Τισσαφέρνους δὲ, καὶ τῶν
" [2]ἐπὶ θαλάττῃ ἄλλων βαρβάρων πάντων πολεμίων ἡμῖν
" ὄντων, πολεμιωτάτου δ' αὐτοῦ [3]τοῦ ἄνω βασιλέως; [4]ὃν
" ἤλθομεν ἀφαιρησόμενοί τε τὴν ἀρχὴν, καὶ ἀποκτενοῦντες,
" εἰ δυναίμεθα. [5]Τούτων δὴ πάντων ὁμοῦ ὄντων, ἔστι τις
" οὕτως ἄφρων, ὅστις οἴεται ἂν ἡμᾶς περιγενέσθαι; Μὴ, 19
" πρὸς θεῶν, μαινώμεθα, [r]μηδὲ αἰσχρῶς [s]ἀπολώμεθα,
" πολέμιοι ὄντες καὶ [t]τοῖς πατράσι, καὶ τοῖς [6]ἡμετέροις
" αὐτῶν φίλοις τε καὶ [7]οἰκείοις. Ἐν γὰρ ταῖς πόλεσίν
" εἰσι πάντες, ταῖς ἐφ' ἡμᾶς [8]στρατευσομέναις· καὶ δι-
" καίως· εἰ βάρβαρον μὲν πόλιν οὐδεμίαν ἠθελήσαμεν

[o] πάντες] πάντες ὑμεῖς Zeun. ex MSS. Brod. Par. et Eton. [p] τί οἰόμεθα] τί ἂν οἰόμεθα MS. Eton. τί ἂν ᾠόμεθα MS. Par. [q] καὶ ὅσοι] καὶ οἱ MS. Eton. [r] μηδὲ] μὴ Junt. et MS. Guelf. [s] ἀπολώμεθα] ἀπολλώμεθα Edd. vett. [t] τοῖς πατράσι] ταῖς πατρίσι MS. Par.

[1] Προσγεγενημένων;] Edd. vett. et MS. Guelf. προγεγενημένων; quam lectionem perperam secutus est Amas. MS. Eton. προγεγενημένοι. Legitur etiam, teste Stephano, ἀρχαίων. Idem optime reponendum curavit προσγεγενημένων, uti est in MS. Par.

[2] Ἐπὶ θαλάττῃ] Vide p. 37. not. 5.

[3] Τοῦ ἄνω βασιλέως;] Vide p. 1. not. 2.

[4] Ὃν ἤλθομεν ἀφαιρησόμενοι] Vide p. 389. not. 6.

[5] Τούτων δὴ πάντων &c.] Amas. vertit, *Hæc cum nobis simul omnia adversentur* &c. Minus perite. Voces enim istæ respiciunt Lacedæmonios, Achæos, aliosque modo memoratos.

[6] Ἡμετέροις αὐτῶν] Similiter Homer. Il. γʹ. ver. 180. Δαὴρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, &c. Eandem loquendi formam usurpasse Latinos docebit Sanct. Min. lib. ii. cap. 13.

[7] Οἰκείοις.] Vide p. 219. not. 4.

[8] Στρατευσομέναις·] Hanc scripturam ex MSS. Eton. et Par. restitui. Vulgo legitur στρατευομέναις.

C. I. "καταχεῖν, [1] καὶ ταῦτα, κρατοῦντες· Ἑλληνίδα δὲ, εἰς
"ἣν [u] πρῶτον ἤλθομεν πόλιν, ταύτην [2] ἐξαλαπάξομεν.
"Ἐγὼ μὲν τοίνυν εὔχομαι, πρὶν ταῦτα ἐπιδεῖν [x] ὑφ' ἡμῶν
"γενόμενα, μυρίας ἐμέ γε κατὰ τῆς γῆς ὀργυιὰς γενέσθαι.
20 "[y] Καὶ ὑμῖν συμβουλεύσω, Ἕλληνας ὄντας, [z] τοῖς Ἑλ-
"λήνων προεστηκόσι πειθομένους πειρᾶσθαι τῶν δικαίων
"τυγχάνειν. Ἐὰν δὲ μὴ δύνησθε ταῦτα, ἡμᾶς δεῖ ἀδι-
"κουμένους τῆς [3] γοῦν Ἑλλάδος μὴ στέρεσθαι. Καὶ νῦν μοι
"δοκεῖ [4] πέμψαντας Ἀναξιβίῳ εἰπεῖν ὅτι ἡμεῖς οὐδὲν βίαιον
"ποιήσοντες παρεληλύθαμεν εἰς τὴν πόλιν, ἀλλ', ἢν μὲν
"δυνώμεθα, παρ' ὑμῶν ἀγαθόν τι [5] εὑρίσκεσθαι· εἰ δὲ μὴ,
"ἀλλὰ δηλώσοντες [a] ὑμῖν ὅτι οὐκ ἐξαπατώμενοι, ἀλλὰ
"πειθόμενοι ἐξερχόμεθα."
21 Ταῦτα ἔδοξε· καὶ πέμπουσιν [6] Ἱερώνυμόν τε Ἠλεῖον ἐροῦντα
ταῦτα, καὶ [b] Εὐρύλοχον Ἀρκάδα, καὶ Φιλήσιον Ἀχαιόν.

[u] πρῶτον] πρώτην Marg. Steph. [x] ὑφ' ἡμῶν] ὑφ' ὑμῶν MS. Par. [y] καὶ ὑμῖν] καὶ ὑμῖν δὲ MSS. Brod. et Eton. [z] τοῖς Ἑλλήνων] τοῖς τῶν Ἑλλήνων Brodæus mavult. [a] ὑμῖν ὅτι] ὑμῖν deeſt in MS. Eton. [b] Εὐρύλοχον] Θρύλοχον MS. Eton.

[1] Καὶ ταῦτα,] Æſchin. dial. ii. ſect. 13.—πότερον ἐπιμελητέον ἐστὶ τούτου ὡς ὠφελίμου ὄντος, ἢ οὔ, καὶ ταῦτα, οὐ τῶν &c. Id. dial. iii. ſect. 2.—καὶ ταῦτα, ἐφ' ὅσια παρακαλῶν. Adde p. 448. not. 3. Heb. xi. 12.

[2] Ἐξαλαπάξομεν.] Ex poeticis illis eſt, quibus ſæpenumero utitur Xenophon. In edit. vet. male ſcribitur ἐξαλλαπάξομεν.

[3] Γοῦν Ἑλλάδος μὴ &c.] Supra p. 485. rem fere eandem his expreſſit vocibus, Οὐκοῦν δεῖ—ἡμᾶς—τῆς Ἑλλάδος ἀποσχίσθαι, &c. Placuit hic quoque Noſtro poeticum adhibere verbum, quo et alibi uſus eſt, pro communi στερεῖσθαι. Vide Ageſil. p. 53. not. 2.

[4] Πέμψαντας &c.] Vide p. 482. not. 3.

[5] Εὑρίσκεσθαι·] Quo ſenſu venit id verbi Ælian. H. V. lib. iii. cap. 17. καὶ αὐτοὶ σωτηρίαν εὕραντο. Confer Matt. xi. 29. xvi. 25. Luc. i. 30. Apud Latinos ſimiliter *invenire* valet *acquirere, conſequi, &c.*

[6] Ἱερώνυμόν τε &c.] Hujus ſupra meminit p. 196. alterius, p. 275. tertii, p. 201.

Οἱ [c] μὲν ταῦτα ᾤχοντο ἐροῦντες. Ἔτι δὲ [1] καθημένων τῶν στρατιωτῶν, [2] προσέρχεται [d] Κυρατάδης Θηβαῖος, [3] ὃς οὐ φεύγων τὴν Ἑλλάδα [e] περιῄει, ἀλλὰ [f] στρατηγιῶν[4], καὶ [5] ἐπαγγελλόμενος, εἴ τις ἢ πόλις ἢ ἔθνος στρατηγοῦ δέοιτο· καὶ τότε προσελθὼν ἔλεγεν ὅτι ἕτοιμος εἴη ἡγεῖσθαι αὐτοῖς [6] εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον τῆς Θρᾴκης, ἔνθα [7] πολλὰ καὶ ἀγαθὰ λήψοιντο· [8] ἔς τε δ' ἂν μολῶσιν, εἰς ἀφθονίαν παρέξειν ἔφη καὶ [g] σῖτα καὶ ποτά. C. I.

Ἀκούουσι ταῦτα οἱ στρατιῶται, καὶ τὰ παρὰ Ἀναξιβίου 22

[c] μὲν ταῦτα] μὲν τοιαῦτα MS. Eton. [d] Κυρατάδης] Κοιρατάδης Zeun. ex MSS. Par. et Eton. Κυρητάδης MS. Guelf. [e] περιῄει] περιῄεισιν Junt. et MS. Guelf. [f] στρατηγιῶν] στρατηγῶν MSS. Par. et Eton. [g] σῖτα] σιτία MS. Par.

[1] Καθημένων τῶν &c.] Thucyd. lib. iv. cap. 124. ἐβούλετο προϊέναι ἐπὶ τὰς τοῦ Ἀρριβαίου κώμας, καὶ μὴ καθῆσθαι. Schol. Καὶ μὴ καθῆσθαι] ἀργὸς εἶναι. Eadem nonnunquam eſt apud Latinos vis τοῦ *ſedere*.

[2] Προσέρχεται Κυρατάδης &c.] Mox infra legimus—καὶ τότε προσελθὼν &c. qua de repetitione vide p. 485. not. 6.

[3] Ὃς οὐ φεύγων τὴν Ἑλλάδα &c.] Leuncl. vertit—*qui non exilii cauſa per Græciam hinc inde obvagabatur*; habet Amaſ. etiam —*Græciam peragrabat*: utroque perperam, uti mihi quidem videtur, jungente voces τὴν Ἑλλάδα cum περιῄει, quas jure optimo φεύγων ſibi vindicat.

[4] Στρατηγιῶν,] Heſych. Στρατηγιᾷν, τὸ ἐπιθυμεῖν τῆς στρατιᾶς. Repoſuerim, στρατηγίας. Suid. Στρατηγιᾷν, ἐπιθυμεῖν τῆς στρατηγίας, καὶ στρατηγιῶντα, στρατηγίας ὀρεγόμενον.

[5] Ἐπαγγελλόμενος,] Phavor. Ἐπαγγέλλομαι, τὸ ὑπισχνοῦμαι, καὶ ὁμολογῶ. Suid. Ἐπαγγέλλεται· παρακαλεῖ, ἀξιοῖ. Idem, λέγουσι δὲ τὸ ἐπαγγέλλεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ προστάττειν, ἢ αἰτεῖσθαι: quæ ex Harpocrat. ſumpſiſſe videtur.

[6] Εἰς τὸ—τῆς &c.] Intellige, χωρίον. Euſtath. ad Dionyſ. ver. 242. Ἱστέον δὲ ὅτι ὁ Ξενοφῶν ἱστορεῖ καὶ τῆς Θρᾴκης τόπον εἶναί τινα Δέλτα καλούμενον.

[7] Πολλὰ καὶ ἀγαθὰ] Vide p. 461. not. 1.

[8] Ἔς τε δ' ἂν μολῶσιν,] Sic MSS. Par. Guelf. Eton. edit. Flor. aliæque: at Steph. et Leuncl. male dederunt—πωλῶσιν. Heſych. et Phavor. Μολεῖν, ἔρχεσθαι, τρέχειν, ἐλθεῖν, δραμεῖν. Sophoc. Ajac. ver. 713.

Μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων
Ὁ &c.

Ibid. ver. 1202.

—ἔστ' ἐγὼ μόλω, &c.
Τάφου &c.

C. I. ἅμα ἀπαγγελλόμενα· ἀπεκρίνατο γὰρ ὅτι πειθομένοις αὐτοῖς οὐ μεταμελήσει, ἀλλὰ [1]τοῖς τε οἴκοι τέλεσι ταῦτα [h]ἀπαγγελεῖ, καὶ αὐτὸς [i]βουλεύσοιτο περὶ αὐτῶν ὅ, τι δύναιτο ἀγαθόν. Ἐκ τούτου οἱ στρατιῶται τόν τε [k]Κυρατάδην [l]δέχονται στρατηγὸν, καὶ ἔξω τοῦ τείχους ἀπῆλθον. Ὁ δὲ Κυρατάδης [m]συντάσσεται αὐτοῖς εἰς τὴν ὑστεραίαν παρέσεσθαι ἐπὶ τὸ στράτευμα, [n]ἔχων καὶ [2]ἱερεῖα

23 καὶ μάντιν, καὶ [o]σῖτα καὶ ποτὰ τῇ στρατιᾷ. Ἐπεὶ δὲ ἐξῆλθον, ὁ Ἀναξίβιος ἔκλεισε τὰς πύλας, καὶ [3]ἐκήρυξεν [p]ὅτι ὅστις ἂν [4]ἁλῷ ἔνδον ὢν τῶν στρατιωτῶν, πεπράσεται. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ὁ Κυρατάδης μὲν ἔχων τὰ ἱερεῖα καὶ τὸν μάντιν, ἧκε· καὶ ἄλφιτα φέροντες εἵποντο αὐτῷ [q]εἴκοσιν ἄνδρες, καὶ ἄλλοι οἶνον εἴκοσιν ἄνδρες, καὶ ἐλαιῶν τρεῖς, καὶ σκορόδων [r]εἷς ἀνὴρ ὅσον ἐδύνατο μέγιστον φορτίον, καὶ ἄλλος κρομμύων. Ταῦτα δὲ [5]καταθέμενος ὡς ἐπὶ [6]δάσμευσιν, ἐθύετο.

24 Ξενοφῶν δὲ μεταπεμψάμενος Κλέανδρον, ἐκέλευεν [s]οἱ διαπρᾶξαι ὅπως εἰς τὸ τεῖχός τε [t]εἰσέλθοι, καὶ ἀποπλεῦσαι ἐκ Βυζαντίου. Ἐλθὼν δὲ Κλέανδρος, Μάλα

[h] ἀπαγγελεῖ] ἀπαγγέλλει MS. Par. [i] βουλεύσοιτο] βουλεύσαιτο MS. Par. [k] Κυρατάδην] Κοιρατάδην MS. Par. fic quoque in feqq. [l] δέχονται στρ.—Κυρατάδης defunt in MS. Eton. [m] συντάσσεται] συντάττεται Zeun. συντίθεται MS. Par. et marg. Steph. συντίθενται MS. Eton. [n] ἔχων] ἔχοντα MS. Eton. [o] σῖτα] σιτία MS. Par. [p] ὅτι in MS. Par. poft στρατιωτῶν transfertur. [q] εἴκοσιν ἄνδρες] ἄνδρες deeft in MS. Eton. [r] εἷς deeft in MS. Eton. [s] οἱ διαπρ.] οἱ deeft in MS. Eton. [t] εἰσέλθοι καὶ ἀποπλεῦσαι] εἰσέλθῃ καὶ ἀποπλεύσῃ Caftal.

[1] Τοῖς τε οἴκοι τέλεσι] Lege p. 170. not. 5.

[2] Ἱερεῖα] Adi p. 468. not. 2.

[3] Καὶ ἐκήρυξεν] Vide p. 499. not. 1.

[4] Ἁλῷ ἔνδον] Vide p. 305. not. 2. et p. 501. not. 6.

[5] Καταθέμενος] Refpice p. 31. not. 5.

[6] Δάσμευσιν,] Steph. ad hanc vocem citat tantum Hefychium: ne hunc quidem Conftant.

C. I. μόλις, ἔφη, διαπραξάμενος ἥκω· λέγειν γὰρ Ἀναξίβιον ὅτι οὐκ ἐπιτήδειον εἴη τοὺς μὲν στρατιώτας πλησίον εἶναι τοῦ τείχους, Ξενοφῶντα δὲ ἔνδον· [u]τοὺς Βυζαντίους δὲ στασιάζειν καὶ πονηροὺς εἶναι πρὸς ἀλλήλους· ὅμως δὲ εἰσιέναι, ἔφη, ἐκέλευσεν, εἰ [x]μέλλει σὺν [y]ἑαυτῷ ἐκπλεῖν. Ὁ [z]μὲν οὖν Ξενοφῶν ἀσπασάμενος τοὺς στρατιώτας, εἴσω τοῦ τείχους ἀπῄει σὺν Κλεάνδρῳ.

Ὁ δὲ Κυρατάδης [a]τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ οὐκ ἐκαλλιέρει, οὐδὲ [b]διεμέρισεν οὐδὲν τοῖς στρατιώταις· τῇ δ' ὑστεραίᾳ τὰ μὲν ἱερεῖα εἱστήκει παρὰ τὸν βωμὸν, καὶ Κυρατάδης [1]ἐστεφανωμένος, ὡς θύσων· προσελθὼν δὲ Τιμασίων ὁ Δαρδανεὺς, καὶ Νέων ὁ [2]Ἀσιναῖος, καὶ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος, ἔλεγον [c]Κυρατάδῃ μὴ θύειν, ὡς οὐχ ἡγησόμενον τῇ στρατιᾷ, εἰ μὴ δώσει τὰ ἐπιτήδεια. [d]Ὁ δὲ κελεύει διαμετρεῖσθαι. Ἐπεὶ δὲ πολλῶν [e]ἐνέδει αὐτῷ, ὥστε ἡμέρας σῖτον ἑκάστῳ γενέσθαι τῶν στρατιωτῶν, ἀναλαβὼν τὰ ἱερεῖα ἀπῄει, καὶ τὴν στρατηγίαν ἀπειπών.

C. II. Νέων δὲ ὁ Ἀσιναῖος, καὶ Φρυνίσκος [f]Ἀχαιὸς, καὶ Τιμασίων Δαρδανεὺς [3]ἐπέμενον τῇ στρατιᾷ, καὶ εἰς κώμας τῶν Θρᾳκῶν προσελθόντες τὰς κατὰ Βυζάντιον, ἐστρατοπεδεύ-

[u] τοὺς Βυζαντ.] τοὺς deeſt in MS. Eton. [x] μέλλει] μέλλοι Zeun. ex MSS. Eton. et Guelf. [y] ἑαυτῷ] αὐτῷ MS. Eton. [z] μὲν οὖν] μὲν δὴ MS. Par. [a] τῇ μὲν] μὲν deeſt in MS. Guelf. [b] διεμέρισεν] διεμέτρησεν MSS. Brod. Par. et Eton. [c] Κυρατάδῃ] Κυρατάδην Caſtal. [d] ὁ δὲ κελ. διαμετρ. deſunt in MS. Eton. [e] ἐνέδει] ἔδει MSS. Par. et Eton. [f] Ἀχαιὸς] Ἀχαιὸς, καὶ Φιλήσιος Ἀχαιὸς, καὶ Ξανθικλῆς Ἀχαιὸς, Zeun. ex MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Ἐστεφανωμένος,] Conſule p. 283. not. 4.

[2] Ἀσιναῖος,] Pro quo invenitur etiam ſcriptum, teſte Steph. Ἀθηναῖος.

[3] Ἐπέμενον—προσελθόντες τὰς] In MSto Eton. legitur ἑπόμενοι—προελθόντες κατὰ &c. ſine articulo. In MS. etiam Guelf. et edd. vett. omittitur τάς. Ac προελθόντες quidem, pro προσελθόντες, reponendum, haud male ſtatuit olim Leunclavius.

C. II. οντο. Καὶ οἱ στρατηγοὶ ἐστασίαζον, Κλεάνωρ μὲν καὶ Φρυ-
νίσκος πρὸς Σεύθην βουλόμενοι [1]ἄγειν· (ἔπειθε γὰρ αὐ-
τοὺς, καὶ ἔδωκε τῷ μὲν ἵππον, τῷ δὲ γυναῖκα) Νέων δὲ
εἰς [e]Χεῤῥόνησον· οἰόμενος, εἰ ὑπὸ Λακεδαιμονίοις [f]γένοι-
το, παντὸς ἂν προεστάναι τοῦ στρατεύματος. Τιμασίων
δὲ προὐθυμεῖτο πέραν εἰς τὴν Ἀσίαν πάλιν διαβῆναι, οἰό-
2 μενος ἂν οἴκαδε κατελθεῖν. Καὶ οἱ στρατιῶται [g]ταῦτα
ἐβούλοντο. Διατριβομένου δὲ τοῦ χρόνου, πολλοὶ τῶν στρατιω-
τῶν, [2]οἱ μὲν, τὰ ὅπλα ἀποδιδόμενοι κατὰ τοὺς χώρους,
ἀπέπλεον ὡς ἐδύναντο· οἱ δὲ, καὶ διδόντες τὰ ὅπλα κατὰ
τοὺς χώρους, εἰς τὰς πόλεις [h]κατεμίγνυντο. Ἀναξίβιος
δ' ἔχαιρεν ἀκούων διαφθειρόμενον τὸ στράτευμα· τούτων
γὰρ γιγνομένων, [3]ᾤετο μάλιστα χαρίζεσθαι Φαρνα-
βάζῳ.

3 Ἀποπλέοντι δὲ Ἀναξιβίῳ ἐκ Βυζαντίου συναντᾷ Ἀρί-
σταρχος ἐν Κυζίκῳ, διάδοχος [i]Κλεάνδρῳ, Βυζαντίου δὲ
ἁρμοστής· [k]ἔλεγε δὲ καὶ ὅτι ναύαρχος διάδοχος [l]Πῶλος
[m]ὅσον[4] οὐ [n]παρείη ἤδη εἰς Ἑλλήσποντον. Καὶ ὁ Ἀναξίβιος

[e] Χεῤῥόνησον] Χεῤῥόννησον MS. Guelf. ubique. [f] γένοιτο] γένοιντο Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [g] ταῦτα] ταυτὰ Zeun. [h] κατεμίγνυντο] κατεμιγνύοντο MS. Eton. [i] Κλεάνδρῳ] Κλεάρχῳ Marg. Steph. [k] ἔλεγε δὲ καὶ ὅτι] ἐλέγετο δὲ ὅτι καὶ MSS. Br. Par. et Eton. [l] Πῶλος] Χωλὸς MS. Par. apud Zeun. ſed dat Λωλὸς apud Hutchinſonum. [m] ὅσον οὐ] ὅσον ἔπω MS. Par. et marg. Steph. [n] παρείη—Ἑλλήσποντον] παρίη—Ἑλήσποντον MS. Par.

[1] Ἄγειν·] Vide p. 311. not. 2.

[2] Οἱ μὲν, τὰ ὅπλα ἀποδιδόμενοι &c.] Muretus legit οἱ μὲν τὰ ὅπλα ἀποδιδόμενοι ἀπέπλεον, ὡς ἐδύναντο· οἱ δὲ καὶ εἰς τὰς πόλεις κατεμίγνυντο· quæ interjecta ſunt delet. Brodæus quoque verba κατὰ τοὺς χώρους ſupervacua putat. Tu videſis p. 473. not. 5.

[3] Ὤετο—χαρίζεσθαι] Leuncl. vertit, *gratificaturum ſe* &c. quaſi legiſſet ᾤετο—χαριεῖσθαι, vel ᾤετο—ἂν χαρίζεσθαι. Videſis p. 39. not. 2.

[4] Ὅσον οὐ] Th. Magiſt. Οὐ μόνον, Ὅσον οὔπω πάρεστι, φαμὲν, ἀλλὰ καὶ ὅσον οὐ πάρεστιν· ὡς Θουκυδίδης· ἀγγέλλεται αὐτοῖς τὰς ἐκ Πελοποννήσου ναῦς ὅσον οὐ παρεῖναι. Extant verba Thucyd. lib. viii. cap. 26. ubi tamen pro ὅσον οὐ legitur ὅσονοὐ.

τῷ μὲν Ἀριστάρχῳ [1]ἐπιστέλλει, ὁπόσους ἂν [o]εὕροι ἐν Βυ- C. II.
ζαντίῳ τῶν Κύρου στρατιωτῶν [p]ὑπολελειμμένους, ἀποδόσθαι·
ὁ δὲ Κλέανδρος οὐδένα ἐπεπράκει, ἀλλὰ καὶ τοὺς κάμνον-
τας ἐθεράπευεν, οἰκτείρων, καὶ ἀναγκάζων οἰκίᾳ δέχεσθαι·
Ἀρίσταρχος δ' ἐπεὶ ἦλθε τάχιστα, οὐκ [q]ἐλάττους [r]τετρακο-
σίων [s]ἀπέδοτο. Ἀναξίβιος δὲ παραπλεύσας εἰς [t]Πάριον, 4
[2]πέμπει παρὰ Φαρνάβαζον κατὰ τὰ συγκείμενα. Ὁ δ'
ἐπεὶ ᾔσθετο Ἀρίσταρχόν τε ἥκοντα εἰς Βυζάντιον ἁρμοστὴν,
καὶ Ἀναξίβιον οὐκέτι ναυαρχοῦντα, Ἀναξιβίου μὲν ἠμέλησε,
πρὸς Ἀρίσταρχον δὲ [u]διεπράττετό[3] τε τὰ αὐτὰ περὶ τοῦ
[x]Κυρείου στρατεύματος, ἅπερ καὶ πρὸς Ἀναξίβιον.

Ἐκ τούτου δὴ Ἀναξίβιος καλέσας Ξενοφῶντα, κελεύει 5
[4]πάσῃ τέχνῃ πλεῦσαι ἐπὶ τὸ στράτευμα ὡς τάχιστα, καὶ
συνέχειν τε [5]τὸ στράτευμα, καὶ συναθροίζειν τῶν διεσπαρ-

[o] εὕροι] εὕροιεν MS. Guelf. [p] ὑπολελειμμένους] ἀπολειπομένους MSS. Par. et Eton. apud Zeun. sed MS. Par. apud Hutchinsonum dat ἀπολελειμμένους. [q] ἐλάττους] ἐλαχίστους Edd. vett. et MS. Guelf. [r] τετρακοσίων] τετρακοσίους MS. Guelf. [s] ἀπέδοτο] ἀπέδοντο MS. Par. [t] Πάριον] Πάρειον Junt. et MS. Guelf. [u] διεπράττετό τε] διεπράττετο, omisso τε, Zeun. ex MS. Par. [x] Κυρείου] Κύρου MS. Par.

[1] Ἐπιστέλλει,] Adi p. 365. not. 7.

[2] Πέμπει—κατὰ &c.] i. e. Stephano exponente, *misit ad Pharnabazum pro iis, quæ pollicitus erat, obtinendis.* Vel, *ut is, quæ pollicitus erat, præstaret.*

[3] Διεπράττετό τε] Mavult Muret. διέπραττε τότε. Steph. quoque vel τε expungendum, vel legendum διέπραττε τότε, monet. Cæterum, videsis p. 497.

[4] Πάσῃ τέχνῃ πλεῦσαι] In MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. et hinc in ed. Zeun. reperitur πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ πλεῦσαι &c. quas quidem voces similiter conjunctas videre est Thucyd. lib. v. cap. 18. μήτε τέχνῃ, μήτε μηχανῇ μηδεμιᾷ. Sic supra p. 302. ἐδεῖτο αὐτῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ &c. Lysias Ὑπὲρ τῶν Ἀριστοφάν. χρημ. p. 153. Δέομαι δ' ὑμῶν πάσῃ τέχνῃ καὶ μηχανῇ &c. Haud ita dissimiliter Plato de Legib. lib. vi. p. 752. edit. Steph. εἴ περ τινὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ γίγνοιτο &c.

[5] Τὸ στράτευμα] Sic MS. Eton. edit. vet. et Leuncl. At in ed. Steph. sec. et MS. Par. legitur συνέχειν τε αὐτὸ, καὶ &c. Sed de iterata voce στράτευμα vide p. 488. not. 4.

C. II. μένων ὡς ἂν πλείστους δύνηται, καὶ [y] παραγαγόντα [z] εἰς Πέρινθον, διαβιβάζειν εἰς τὴν Ἀσίαν ὁπτάχιστα· καὶ δίδωσιν αὐτῷ τριακόντορον καὶ ἐπιστολὴν, καὶ ἄνδρα συμπέμπει κελεύσοντα τοὺς Περινθίους ὡστάχιστα Ξενοφῶντα [a] προπέμψαι τοῖς ἵπποις ἐπὶ τὸ στράτευμα. Καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν διαπλεύσας ἀφικνεῖται ἐπὶ τὸ στράτευμα· οἱ δὲ στρατιῶται ἐδέξαντο ἡδέως, καὶ εὐθὺς εἵποντο ἄσμενοι, ὡς διαβησόμενοι ἐκ τῆς Θράκης εἰς τὴν Ἀσίαν.

6 Ὁ δὲ Σεύθης ἀκούσας ἥκοντα πάλιν [b] Ξενοφῶντα, πέμψας πρὸς αὐτὸν κατὰ θάλατταν [c] Μηδοσάδην, ἐδεῖτο τὴν στρατιὰν ἄγειν πρὸς ἑαυτόν· ὑπισχνούμενος αὐτῷ ὅ, τι ᾤετο λέγων [1] πείσειν. Ὁ δ᾽ ἀπεκρίνατο αὐτῷ ὅτι οὐδὲν οἷόν τε εἴη τούτων γενέσθαι. Καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀκούσας ᾤχετο. Οἱ δ᾽ Ἕλληνες ἐπεὶ ἀφίκοντο εἰς Πέρινθον, Νέων μὲν ἀποσπάσας, ἐστρατοπεδεύσατο χωρὶς, ἔχων ὡς ὀκτακοσίους ἀνθρώπους· τὸ δ᾽ ἄλλο στράτευμα πᾶν [2] ἐν τῷ αὐτῷ [d] παρὰ τὸ τεῖχος [e] τῶν Περινθίων ἦν.

7 Μετὰ ταῦτα Ξενοφῶν μὲν ἔπραττε περὶ πλοίων, ὅπως ὁπτάχιστα διαβαῖεν [f] εἰς τὴν Ἀσίαν. [3] Ἐν δὲ τούτῳ ἀφικόμενος Ἀρίσταρχος ἐκ Βυζαντίου ἁρμοστὴς, ἔχων δύο τριήρεις, πεπεισμένος ὑπὸ Φαρναβάζου, τοῖς τε ναυκλήροις ἀπεῖπε μὴ διάγειν· [4] ἐλθών τε ἐπὶ τὸ στράτευμα, εἶπε

[y] παραγαγόντα] παραγαγόντας Edd. vett. MSS. Guelf. et Eton. [z] εἰς Πέρινθ.] εἰς τὴν Πέρινθ. MS. Eton. [a] προπέμψαι] διαπεράσαι MS. Eton. [b] Ξενοφῶντα deeſt in MS. Eton. [c] Μηδοσάδην] Δημοσάδην MS. Par. [d] παρὰ] περὶ MS. Guelf. ſed vulgata ſupra ſcripta eſt. [e] τῶν Περινθίων] τὸ Περινθίων MS. Par. [f] εἰς τὴν Ἀσίαν deſunt in MS. Eton.

[1] Πείσειν.] Sic recte libri editi. At in MSS. Par. et Eton. comparet ποιήσειν.

[2] Ἐν τῷ αὐτῷ] Vide p. 455. not. 2.

[3] Ἐν δὲ τούτῳ] Vide p. 403. not. 5.

[4] Ἐλθών τε] Sic recte MSS. Par. et Eton. In editis legitur ἐλθὼν δὲ &c. Steph. etiam τε pro

τοῖς στρατιώταις, μὴ περαιοῦσθαι εἰς τὴν Ἀσίαν. Ὁ δὲ C. II.
Ξενοφῶν [1]ἔλεγεν ὅτι Ἀναξίβιος [g]ἐκέλευσε, καὶ ἐμὲ πρὸς
τοῦτο ἔπεμψεν ἐνθάδε. Πάλιν δ᾽ Ἀρίσταρχος ἔλεξεν,
Ἀναξίβιος [h]μὲν οὐκ ἔστι ναύαρχος, ἐγὼ δὲ [2]τῇδε ἁρμοστής·
εἰ δέ τινα ὑμῶν λήψομαι, ἐν τῇ θαλάττῃ καταδύσω.
Ταῦτα εἰπὼν, ᾤχετο εἰς τὸ τεῖχος. Τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ [i]μετ- 8
επέμπετο τοὺς στρατηγοὺς καὶ λοχαγοὺς τοῦ στρατεύματος.
Ἤδη δὲ ὄντων πρὸς [k]τῷ τείχει, ἐξαγγέλλει τις τῷ Ξενο-
φῶντι ὅτι, εἰ εἴσεισι, [l]συλληφθήσεται, καὶ ἢ αὐτοῦ τι πείσε-
ται, ἢ καὶ Φαρναβάζῳ [m]παραδοθήσεται. Ὁ δὲ, ἀκούσας
ταῦτα, [n]αὐτοὺς μὲν προπέμπεται, αὐτὸς δ᾽ εἶπεν ὅτι
[o]θῦσαι[3] τι βούλοιτο. Καὶ ἀπελθὼν ἐθύετο εἰ παρεῖεν
[p]αὐτὸν οἱ θεοὶ πειρᾶσθαι πρὸς Σεύθην ἄγειν τὸ στράτευ-
μα· ἑώρα γὰρ οὔτε διαβαίνειν ἀσφαλὲς ὂν, [q]τριήρεις
ἔχοντος τοῦ κωλύσοντος· οὔτ᾽ [r]εἰς Χερρόνησον ἐλθὼν [s]κατα-
κλεισθῆναι ἐβούλετο, καὶ τὸ στράτευμα [t]ἐν πολλῇ σπάνει
πάντων γενέσθαι· ἔνθα δὴ [u]πείθεσθαι μὲν ἀνάγκη τῷ ἐκεῖ
ἁρμοστῇ, τῶν δὲ ἐπιτηδείων οὐδὲν ἔμελλεν ἕξειν τὸ στρά-
τευμα.

[g] ἐκέλευσε] ἐκέλευε Edd. vett. et MS. Guelf. [h] μὲν οὐκ ἔστι] μὲν τοίνυν οὐκ ἔτι MS. Par. μὲν τοίνυν οὐκ ἔστι MS. Eton. hinc Zeun. distinxit μέντοι νῦν &c. [i] μετεπέμπετο] μεταπέμπεται MS. Par. [k] τῷ τείχει] τὸ τεῖχος Edd. vett. [l] συλληφθήσεται] συλλήψεται MSS. Par. regg. B. et C. [m] παραδοθήσεται] ἀναδοθήσεται MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [n] αὐτοὺς μὲν] τοὺς μὲν Zeun. ex MS. Par. [o] θῦσαι τι] τι deest in Castal. [p] αὐτὸν] αὐτῷ Zeun. ex MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [q] τριήρεις ἔχοντος] ὄντος Marg. Steph. [r] εἰς Χεῤῥόν.] ἐπὶ Χεῤῥόν. MS. Par. [s] κατακλεισθῆναι] καταληφθῆναι MS. Eton. [t] ἐν πολλῇ] πολλῇ deest in MS. Eton. et mox δή. [u] πείθεσθαι μὲν] πείσεσθαι sine μὲν Edd. vett. et MS. Guelf.

δὲ reponi voluit. Pro μὴ διάγειν, quæ in cæteris libris exstant, in MStis iisdem legimus μηδὲν ἄγειν.

[1] Ἔλεγεν ὅτι—καὶ ἐμὲ &c.] De transitione hac vide p. 393. not. 4.

[2] Τῇδε] Phavor. Τῇδε, ἀντὶ τοῦ ἐντάδε (scrib. ἐνθάδε) λέγουσιν Αἰολεῖς. Moschop. Τῇδε, ἀντὶ ἐνταῦθα.

[3] Θῦσαι τι—ἐθύετο, εἰ &c.] Consule p. 464. not. 7. et p. 444. not. 5.

C. II. 9 Καὶ ὁ μὲν [x] ἀμφὶ ταῦτα εἶχεν· οἱ δὲ στρατηγοὶ [y] καὶ οἱ λοχαγοὶ ἥκοντες παρὰ τοῦ Ἀριστάρχου, ἀπήγγελλον ὅτι νῦν μὲν ἀπιέναι σφᾶς κελεύει, [z] τῆς δείλης δὲ [a] ἥκειν· [1] ἔνθα καὶ δήλη μᾶλλον [b] ἐδόκει εἶναι ἡ ἐπιβουλή. Ὁ οὖν Ξενοφῶν, ἐπεὶ ἐδόκει [2] τὰ ἱερὰ γενέσθαι καὶ ἑαυτῷ καὶ τῷ στρατεύματι, ἀσφαλῶς πρὸς Σεύθην ἰέναι, παραλαβὼν [c] Πολυκράτην [d] τὸν Ἀθηναῖον λοχαγὸν, καὶ παρὰ τῶν στρατηγῶν ἑκάστου ἄνδρα ([3] πλὴν παρὰ Νέωνος) ᾧ ἕκαστος ἐπίστευεν, ᾤχετο [4] τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὸ Σεύθου στράτευμα ἑξήκοντα στάδια.

10 Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν αὐτοῦ, ἐπιτυγχάνει [5] πυροῖς ἐρήμοις· καὶ τὸ μὲν πρῶτον [e] ᾤετο μετακεχωρηκέναι ποι τὸν Σεύθην. [f] Ἐπειδὴ δὲ θορύβου τε [g] ᾔσθετο καὶ [h] σημαινόντων ἀλλήλοις τῶν περὶ Σεύθην, κατέμαθεν ὅτι τούτου ἕνεκα τὰ πυρὰ [i] προκεκαυμένα [6] εἴη τῷ Σεύθῃ [7] πρὸ

[x] ἀμφὶ ταῦτα] ἀμφὶ deest in MS. Eton. [y] καὶ οἱ λοχαγοὶ desunt in Junt. [z] τῆς δείλης] τῇ δείλῃ MS. Eton. [a] ἥκειν] ἥκοι MS. Par. [b] ἐδόκει εἶναι] εἶναι deest in MSS. Eton. et Guelf. [c] Πολυκράτην] Πολυκράτη MS. Guelf. [d] τὸν Ἀθην.] τε Ἀθην. MS. Guelf. et edd. vett. [e] ᾤετο] ᾤοντο MS. Par. [f] ἐπειδὴ] ἐπεὶ MS. Guelf. [g] ᾔσθετο] ᾔσθοντο MS. Par. [h] σημαινόντων] κελευόντων MS. Eton. [i] προκεκαυμένα] κεκαυμένα MS. Eton.

[1] Ἔνθα] Vide p. 221. not. 2. Sic supra sæpissime.

[2] Τὰ ἱερὰ γενέσθαι καὶ &c.] Sic recte in editt. plerisque legitur. MSS. Par. Eton. et marg. Steph. exhibent τὰ ἱερὰ καλὰ εἶναι καὶ &c. Tu videsis p. 493. not. 2.

[3] Πλὴν παρὰ Νέωνος] Hic utique, referente Nostro p. 512. ἀποσπάσας ἐστρατοπεδεύσατο χωρὶς, &c..

[4] Τῆς νυκτὸς] Adi p. 457. not. 6.

[5] Πυροῖς ἐρήμοις·] MS. Eton. et edit. quædam vet. dant πύργοις ἐρήμοις. Sed πυροῖς in vet. cod. invenit Steph. et sequentia lectionem hanc comprobant. Vocat autem (verba sunt Stephani) ignes desertos, circa quos nulli custodes erant.

[6] Προκεκαυμένα εἴη τῷ &c.] Eodem plane modo supra p. 240. dicitur συνηγμένα ἦν τῷ &c. ubi vide not. 3.

[7] Πρὸ τῶν νυκτοφυλάκων,] Sic MSS. Eton. Par. Guelf. et edit. Flor. atque hanc scripturam sententia sua comprobavit Steph. In plerisque editt. legitur πρὸς τῶν &c. Videsis p. 286. not. 6. Cæterum, νυκτοφύλαξ in lexi-

τῶν νυκτοφυλάκων, ὅπως οἱ μὲν φύλακες μὴ ὁρῷντο ἐν τῷ σκότει ὄντες, [k]μήθ' ὅπου εἶεν· [l]οἱ δὲ προσιόντες μὴ λανθάνοιεν, ἀλλὰ διὰ τὸ φῶς [m]καταφανεῖς εἶεν. Ἐπεὶ (C. II.) 11
δὲ ᾔσθετο, προπέμπει τὸν ἑρμηνέα ὃν ἐτύγχανεν ἔχων, καὶ εἰπεῖν κελεύει Σεύθῃ ὅτι Ξενοφῶν [n]πάρεστι, βουλόμενος συγγενέσθαι αὐτῷ. Οἱ δ' ἤροντο, εἰ ὁ Ἀθηναῖος, [1]ὁ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος. Ἐπειδὴ δ' ἔφη οὗτος εἶναι, ἀναπηδήσαντες [2]ἐδίωκον· καὶ ὀλίγον ὕστερον παρῆσαν πελτασταὶ [3]ὅσον διακόσιοι, καὶ παραλαβόντες Ξενοφῶντα καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ἦγον πρὸς Σεύθην. [o]Ὁ δ' ἦν [4]ἐν [p]τύρσει 12
μάλα φυλαττόμενος, καὶ ἵπποι περὶ [q]αὐτὴν κύκλῳ ἐγκεχαλινωμένοι· διὰ γὰρ τὸν φόβον τὰς μὲν ἡμέρας ἐχίλου τοὺς ἵππους, τὰς δὲ [r]νύκτας [5]ἐφυλάττετο· ἐλέγετο γὰρ καὶ πρόσθεν [6]Τήρης, ὁ τούτου πρόγονος, ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ πολὺ ἔχων στράτευμα, ὑπὸ τούτων τῶν ἀνδρῶν πολλοὺς ἀπολέσαι, καὶ τὰ σκευοφόρα ἀφαιρεθῆναι· ἦσαν

[k] μήθ' ὅπου εἶεν] μήτε ὅπη εἰσὶ, μήτε ὅπη μὲν εἶναι MS. Eton. [l] οἱ δὲ] οἵ τε Edd. vett. et MS. Guelf. [m] καταφανεῖς εἶεν] καταφανεῖς εἶναι MS. Par. [n] πάρεστι] παρείη Zeun. ex MS. Eton. [o] ὁ δ' ἦν] ἦν deest in MS. Guelf. [p] τύρσει] τύρσῃ Edd. vett. et MS. Guelf. σευθῇ MS. Par. [q] αὐτὴν] αὐτὸν MS. Par. et marg. Steph. [r] νύκτας] νύκτας ἐγκεχαλινωμένους MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

cis non comparet: in iisdem deest etiam προκαίομαι.

[1] Ὁ ἀπὸ τοῦ στρατεύματος.] Idem exstat loquendi genus Matt. xv. 1. Marc. xv. 43. Joh. i. 45. Act. x. 38. et alibi sæpe.

[2] Ἐδίωκον·] Phavor. Διώκειν ἐνίοτε τὸ ἁπλῶς κατὰ σπουδὴν ἐλαύνειν—καὶ ἐπὶ τοῦ διελθεῖν. Contrario plane sensu gaudet Agesil. p. 50. ubi vide not. 4.

[3] Ὅσον] Adi p. 472. not. 1.

[4] Ἐν τύρσει] Vide p. 353. not. 5.

[5] Ἐφυλάττετο·] Vide p. 150. not. 4.

[6] Τήρης, ὁ τούτου &c.] Thucyd. lib. ii. cap. 29. Ὁ δὲ Τήρης οὗτος (nam hunc, opinor, vult Noster) ὁ τοῦ Σιτάλκου πατὴρ, πρῶτος Ὀδρύσαις τὴν μεγάλην βασιλείαν ἐπιπλέον τῆς ἄλλης Θρᾴκης ἐποίησε. De Sitalca nonnihil jam supra dictum p. 433. not. 4.

C. II. δὴ οὗτοι [s] Θυνοὶ, πάντων λεγόμενοι εἶναι μάλιστα νυκτὸς πολεμικώτατοι.

13 Ἐπεὶ δ' ἐγγὺς ἦσαν, [t] ἐκέλευεν εἰσελθεῖν Ξενοφῶντα ἔχοντα δύο, οὓς βούλοιτο. Ἐπειδὴ δὲ [u] ἔνδον ἦσαν, ἠσπάζοντο μὲν πρῶτον ἀλλήλους, καὶ κατὰ τὸν Θρᾴκιον νόμον [1] κέρατα οἴνου προὔπινον· (παρῆν δὲ καὶ [x] Μηδοσάδης τῷ Σεύθῃ, ὅσπερ ἐπρέσβευεν αὐτῷ πάντοσε) ἔπειτα δὲ Ξενο-
14 φῶν ἤρχετο λέγειν, [2] Ἔπεμψας πρὸς ἐμὲ, ὦ Σεύθη, εἰς Χαλκηδόνα πρῶτον Μηδοσάδην τουτονὶ, δεόμενός μου συμπροθυμηθῆναι διαβῆναι τὸ στράτευμα ἐκ τῆς Ἀσίας· καὶ [y] ὑπισχνούμενος, εἰ ταῦτα πράξαιμι, εὖ ποιήσειν, ὡς ἔφη Μηδοσάδης οὑτοσί. Ταῦτα εἰπὼν, ἐπήρετο τὸν Μηδοσάδην εἰ ἀληθῆ ταῦτ' [z] εἶπεν. Ὁ δ' ἔφη. [a] Αὖθις ἦλθε Μηδοσάδης οὗτος, ἐπεὶ ἐγὼ διέβην πάλιν ἐπὶ τὸ στράτευμα ἐκ Παρίου, ὑπισχνούμενος, εἰ ἄγοιμι τὸ στράτευμα πρὸς σὲ, τἄλλα τέ [b] σοι φίλῳ [c] χρήσεσθαι καὶ ἀδελφῷ,

[s] Θυνοὶ] Βιθυνοὶ MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. [t] ἐκέλευεν] ἐκέλευσεν Castal. ἐκέλευσαν MS. Eton. [u] ἔνδον] ἐγγὺς MS. Eton. [x] Μηδοσάδης] Δημοσάδης MS. Par. [y] ὑπισχνούμενος] ὑπισχνούμενός μοι MS. Eton. [z] εἶπεν] εἴη MS. Eton. [a] αὖθις] αὖτις MS. Guelf. [b] σοι φίλῳ] φίλῳ μοι MS. Eton. σὲ φίλῳ μοι MS. Par. [c] χρήσεσθαι] χρήσασθαι Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Κέρατα οἴνου &c.] Athen. lib. xi. cap. 7. Κέρας· Τοὺς πρώτους λέγεται τοῖς κέρασι τῶν βοῶν πίνειν·—ὅτι δὲ τοῖς κέρασιν ἔπινον, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ μέχρι νῦν λέγεσθαι, ὅταν συμμίσγωσι τῷ οἴνῳ τὸ ὕδωρ, κεράσαι φάσκοντες· καὶ τὸ ἀγγεῖον δὲ ἐν ᾧ κιρνᾶται ὁ οἶνος, κρατὴρ, ἀπὸ τοῦ συγκιρνᾶσθαι ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ, ἀπὸ τοῦ κέρατος, οἷον κερατὴρ, ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ κέρας ἐγχεῖσθαι τὸ πόμα. Dein (paucis interjectis) pergit, Ξενοφῶν δ' ἐν τῇ ἑβδόμῃ τῆς Ἀναβάσεως διηγούμενος τὸ παρὰ τῷ Θρᾳκὶ Σεύθῃ συμπόσιον, γράφει οὕτως· Ἐπεὶ δὲ Ξενοφῶν σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ εἰσῆλθε πρὸς τὸν Σεύθην, ἠσπάζοντο μὲν πρῶτον ἀλλήλους, καὶ μετὰ τὸν Θρᾴκιον νόμον κέρατα οἴνου προὔτεινον. Scrib. προὔπινον. Adde p. 432. not. 4. et Phavorin. in v. Κέρας.

[2] Ἔπεμψας—Μηδοσάδην &c.] De quo supra p. 498. De τουτονὶ vide p. 62. not. 2.

[1]καὶ [d]τὰ ἐπὶ θαλάττῃ μοὶ χωρία, ὧν σὺ κρατεῖς, ἔσεσθαι C. II.
περὶ σοῦ. Ἐπὶ τούτοις πάλιν ἐπήρετο Μηδοσάδην εἰ
ἔλεγε ταῦτα. Ὁ δὲ συνέφη καὶ ταῦτα. Ἴθι νῦν, ἔφη, 15
ἀφήγησαι τούτῳ, τί σοι ἀπεκρινάμην ἐν Χαλκηδόνι.
Πρῶτον ἀπεκρίνω [2]ὅτι τὸ στράτευμα διαβήσοιτο εἰς Βυ-
ζάντιον, καὶ οὐδὲν τούτου ἕνεκα δέοι τελεῖν οὔτε σοὶ οὔτ' ἄλ-
λῳ· αὐτός τ', ἐπεὶ διαβαίης, ἀπιέναι ἔφησθα· καὶ ἐγένετο
οὕτως, ὥσπερ σὺ ἔλεγες. Τί γὰρ ἔλεγον, ἔφη, ὅτε κατὰ
[3]Σηλυμβρίαν ἀφίκου; Οὐκ ἔφησθα οἷόν τ' εἶναι, ἀλλ' εἰς
Πέρινθον ἐλθόντας διαβαίνειν εἰς τὴν Ἀσίαν. Νῦν τοίνυν, 16
ἔφη ὁ Ξενοφῶν, πάρειμι καὶ ἐγὼ καὶ οὗτος Φρυνίσκος,
εἷς τῶν στρατηγῶν, καὶ Πολυκράτης οὗτος, εἷς τῶν λοχα-
γῶν· καὶ ἔξω εἰσὶν ἀπὸ τῶν στρατηγῶν ὁ πιστότατος ἑκά-
στῳ, πλὴν [4]Νέωνος τοῦ Λακωνικοῦ. Εἰ οὖν βούλει πιστο-
τέραν εἶναι τὴν πρᾶξιν, καὶ ἐκείνους κάλεσον. Τὰ δὲ

[d] τὰ ἐπὶ] ὅσα παρὰ MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Καὶ τὰ ἐπὶ θαλάττῃ] Adi p. 362. not. 4.

[2] Ὅτι τὸ στράτευμα &c.] Vide p. 497. et seq.

[3] Σηλυμβρίαν] MS. Eton. dat Συλαβρίαν. Edd. vett. et MS. Guelf. Σηλυβρίαν. De quo loco Leunclavius sic: "Ego cum "istic essem, nec a Turcis, nec "ab ipsis Græcis aliter hoc op- "pidum nominari audivi, quam "Σηλυβρίαν, Silyurian, non Se- "lybrian, minus Selymbrian; "quod sane cum corruptum "esse judicem, marginibus alte- "ram illam scripturam (scil. "Σηλυβρίαν, *Selybrian*) adnota- "vi." Hæc ille. Apud Ptolem. quidem lib. iii. cap. 11. scribitur Σηλυβρία. Strabone etiam lib. vii. p. 491. interprete, Σηλυβρία est ἡ τοῦ Σήλυος πόλις, cum βρία sonet πόλις, eodem auctore, Θρακιστί. At vulgatam scripturam satis tuentur alii. Herodot. lib. vi. cap. 33. edit. Gron. —καὶ Σηλυμβρίη τε καὶ &c. Steph. Byz. Σηλυμβρία πόλις Θράκης· κέκληται δὲ ἀπὸ Σήλυος· Βρία γὰρ κατὰ Θρᾶκας ἡ πόλις. Adde Plin. H. N. lib. iv. cap. 11. Mel. lib. ii. cap. 2. Xen. Hist. Gr. lib. i. haud longe ab init. et Dissert. operi huic præmissam.

[4] Νέωνος τοῦ Λακωνικοῦ.] Idem Ἀσιναῖος plerumque dici solet. Steph. Byz. Ἀσίνη, πόλις Λακωνική—τὸ ἐθνικὸν, Ἀσιναῖος, καὶ Ἀσινεὺς &c. Adi Dissert. nostram Geograph.

C. II. ὅπλα [e] σὺ ἐλθὼν εἰπὲ, ὦ Πολύκρατες, ὅτι ἐγὼ κελεύω
[f] καταλιπεῖν· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ καταλιπὼν τὴν μάχαιραν
εἴσιθι.

17 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σεύθης εἶπεν ὅτι οὐδενὶ ἂν ἀπιστή-
σειεν Ἀθηναίων· [1] καὶ [g] γὰρ ὅτι συγγενεῖς εἶεν εἰδέναι, καὶ
φίλους εὔνους ἔφη νομίζειν. Μετὰ ταῦτα δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον
οὓς ἔδει, πρῶτον Ξενοφῶν ἐπήρετο Σεύθην, [2] τί δέοιτο χρῆ-
18 σθαι τῇ στρατιᾷ. Ὁ δ' εἶπεν ὧδε, Μαισάδης ἦν μοι
πατὴρ, ἐκείνου δ' ἦν ἀρχὴ [h] Μελανδέπται, καὶ Θυνοὶ, καὶ
[i] Θρανίψαι. Ἐκ ταύτης οὖν τῆς χώρας, ἐπεὶ τὰ [3] Ὀ-
δρυσσῶν πράγματα [4] ἐνόσησεν, ἐκπεσὼν ὁ πατὴρ, αὐτὸς
μὲν [k] θνήσκει νόσῳ· ἐγὼ δ' ἐξετράφην ὀρφανὸς παρὰ
[5] Μηδόκῳ τῷ νῦν βασιλεῖ. Ἐπεὶ δὲ [6] νεανίσκος ἐγενόμην,
οὐκ ἐδυνάμην ζῆν εἰς ἀλλοτρίαν τράπεζαν ἀποβλέπων·
καὶ ἐκαθεζόμην [7] ἐνδίφριος αὐτῷ ἱκέτης δοῦναί μοι ὁπόσους

[e] σὺ ἐλθὼν] συνελθὼν Edd. vett. et MS. Guelf. [f] καταλιπεῖν· καὶ αὐτὸς ἐκεῖ] Desunt hæc in MS. Eton. [g] γὰρ ὅτι] γὰρ deest in MS. Eton. uti et καὶ, quæ mox sequitur. [h] Μελανδέπται] Μελανδῖται MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [i] Θρανίψαι] Τρανίψαι Edd. vett. et MS. Guelf. Τρανίξαι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [k] θνήσκει] ἀποθνήσκει MSS. Par. et Guelf.

[1] Καὶ γὰρ ὅτι συγγενεῖς &c.] Thucyd. lib. ii. cap. 101. Περδίκκας δὲ (scil. Ἀλεξάνδρου)—Στρατονίκην τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν δίδωσι Σεύθῃ, &c.

[2] Τί δέοιτο &c.] Hanc lectionem ex MSto Eton. restitui. MS. Par. dat ὅ,τι δέοιτο. MS. Guelf. Editt. Flor. et Leuncl. exhibent τί οἴοιτο—Steph. ὅ, τι οἴοιτο &c. Eodem illo verbo δέομαι mox infra utitur Seuthes, dum Xenophontis interrogationi respondet. Vide etiam p. 122. not. 3.

[3] Ὀδρυσσῶν] Scribi solet etiam cum simpl. σ.

[4] Ἐνόσησεν,] Hesych. Νοσοῦν, (a νοσόω) στασιάζειν. Add. Jul. Poll. lib. viii. segm. 152. Eandem vim obtinet verbum apud Demosth. Phil. 3. haud ita longe ab init. ὡς νοσοῦσι καὶ στασιάζουσιν ἐν αὐτοῖς.

[5] Μηδόκῳ] Leuncl. legendum suspicatur Ἀμαδόκῳ. Scribitur Ἀμάδοκος apud Xenoph. Hist. Gr. lib. iv. haud procul a fine.

[6] Νεανίσκος] Vide p. 121. not. 5.

[7] Ἐνδίφριος] In MSS. Par. Eton. edit. Flor. aliisque vett. ἐν δίφροις. At in iisdem libris mox

[1]δυνατὸς εἴη ἄνδρας, ὅπως καὶ τοὺς ἐκβαλόντας ἡμᾶς, εἴ C. II.
τι δυναίμην, κακὸν [l]ποιοίην, καὶ ζώην μὴ εἰς τὴν ἐκείνου
τράπεζαν ἀποβλέπων, [m]ὥσπερ κύων. Ἐκ τούτου μοι δί-
δωσι τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς ἵππους, οὓς ὑμεῖς ὄψεσθε, ἐπειδὰν
ἡμέρα γένηται. Καὶ νῦν ἐγὼ ζῶ τούτους ἔχων, ληϊζόμενος
τὴν ἐμαυτοῦ πατρῴαν χώραν. [2]Εἰ δέ μοι ὑμεῖς παρα-
γένοισθε, οἶμαι ἂν σὺν τοῖς θεοῖς ῥᾳδίως ἀπολαβεῖν τὴν
ἀρχήν. Ταῦτ' ἐστὶν, ἃ ἐγὼ [n]ὑμῶν δέομαι.

Τί οὖν ἂν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, σὺ δύναιο, εἰ ἔλθοιμεν, τῇ 19
τε στρατιᾷ διδόναι καὶ τοῖς λοχαγοῖς καὶ τοῖς στρατηγοῖς,
λέξον· ἵνα οὗτοι [3]ἀπαγγείλωσιν. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τῷ μὲν
στρατιώτῃ [4]Κυζικηνὸν, τῷ δὲ λοχαγῷ διμοιρίαν, τῷ δὲ
στρατηγῷ τετραμοιρίαν· καὶ γῆν ὁπόσην ἂν βούλωνται, καὶ
ζεύγη, καὶ χωρίον ἐπὶ θαλάττῃ τετειχισμένον. Ἂν δὲ, 20
ἔφη ὁ Ξενοφῶν, ταῦτα [o]πειρώμενος μὴ διαπράξωμαι, ἀλ-
λά τις φόβος ὑπὸ [p]Λακεδαιμονίων ᾖ, δέξῃ [5]εἰς τὴν
σαυτοῦ, ἄν τις βούληται ἀπιέναι [q]πρός σε; Ὁ δὲ εἶπε,
Καὶ ἀδελφοὺς γε ποιήσομαι, καὶ ἐνδιφρίους, καὶ κοινοὺς

[l] ποιοίην] ποιοίμην Edd. vett. et MS. Guelf. [m] ὥσπερ κύων deſunt in MSS. Par. et Eton. [n] ὑμῶν δέομαι] ὑμῶν abeſt a MS. Eton. [o] πειρώμενος μὴ &c.] πειρώμενοι μὴ διαπράξωμεν Zeun. ex MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [p] Λακεδαιμονίων] Μακεδόνων MSS. Par. et Eton. [q] πρός σε] παρά σε MS. Par.

infra reperitur ἐνδιφρίους. Dicebantur autem ἐνδίφριοι, οἱ ἐν τοῖς δίφροις, uti Noſter infra, παρὰ Σεύθῃ καθήμενοι.

[1] Δυνατὸς] MS. Eton. δυνατόν· cui recepta anteferenda eſt.

[2] Εἰ δέ μοι] Sic MS. Par. In Steph. edit. legitur operarum, dubio procul, vitio, Εἰ δὲ μὴ &c.

[3] Ἀπαγγείλωσιν.] Sic recte MS. Eton. edit. vet. et Steph. Paulo infra, καὶ ἀπήγγειλαν ἕκαστοι &c. Peſſime Leuncl. dedit ἐπαγγείλωσιν.

[4] Κυζικηνὸν, τῷ δὲ &c.] Vide p. 447. not. 2. Cæterum, de iſtiuſmodi donorum analogia lege ſis quæ ſcripſit Lipſ. de milit. Rom. lib. v. dial. 16.

[5] Εἰς τὴν] Scil. χώραν. Vide p. 332. not. 4.

C. II. ἁπάντων ὧν ἂν δυνώμεθα [r]κτήσασθαι. Σοὶ δὲ, ὦ Ξενοφῶν, καὶ θυγατέρα δώσω, [1]καὶ εἴ τις σοί ἐστι θυγάτηρ, [2]ὠνήσομαι Θρακίῳ νόμῳ· καὶ [s]Βισάνθην οἴκησιν δώσω, ὅπερ ἐμοὶ κάλλιστον χωρίον ἐστὶ [3]τῶν ἐπὶ θαλάττῃ.

C. III. Ἀκούσαντες ταῦτα, καὶ [4]δεξιὰς δόντες καὶ λαβόντες, [5]ἀπήλαυνον· καὶ πρὸ ἡμέρας [t]ἐγένοντο ἐπὶ τῷ στρατοπέδῳ, καὶ ἀπήγγειλαν ἕκαστοι τοῖς πέμψασιν. Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ὁ μὲν Ἀρίσταρχος πάλιν ἐκάλει τοὺς στρατηγοὺς [u]καὶ λοχαγούς· τοῖς δὲ ἔδοξε [x]τὴν μὲν πρὸς Ἀρίσταρχον ὁδὸν ἐᾶσαι, τὸ δὲ στράτευμα συγκαλέσαι. Καὶ συνῆλθον πάντες, πλὴν οἱ Νέωνος· οὗτοι δὲ [6]ἀπεῖχον ὡς δέκα στάδια. Ἐπεὶ δὲ συνῆλθον, ἀναστὰς Ξενοφῶν εἶπε τάδε,

2 "Ἄνδρες, διαπλεῖν μὲν ἔνθα βουλόμεθα, [7]Ἀρίσταρ-" "χος ὅδε, τριήρεις ἔχων, κωλύει· ὥστε εἰς πλοῖα οὐκ" "ἀσφαλὲς ἐμβαίνειν· [y]οὗτος δὲ αὐτὸς εἰς [z]Χεῤῥόνησον" "κελεύει βίᾳ [8]διὰ τοῦ ἱεροῦ ὄρους πορεύεσθαι· ἢν δὲ

[r] κτήσασθαι] κτᾶσθαι MS. Eton. [s] Βισάνθην] Βιτάνδην MS. Par. [t] ἐγένοντο ἐπὶ] ἐγένοντο deeſt in MS. Guelf. et Junt. In marg. Caſtal. eſt παρεγένοντο. [u] καὶ λοχαγοὺς deſunt in MS. Eton. [x] τὴν μὲν] μὲν deeſt in Junt. et MS. Guelf. [y] οὗτος δὲ αὐτὸς] οὗτος δὲ ὁ αὐτὸς Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. [z] Χεῤῥόνησον] Χεῤῥόννησον MS. Guelf.

[1] Καὶ εἴ τις σοί &c.] Adi ſis p. 4. Diſſertat. i. Κυρ. Παιδ. præmiſſæ.

[2] Ὠνήσομαι] Conſule Archæolog. Gr. lib. iv. cap. 11. Adde Thevenotii iter orientale lib. i. cap. 41. Herodot. lib. v. cap. 6. ὠνέονται (Thraces) τὰς γυναῖκας παρὰ τῶν γονέων χρημάτων μεγάλων.

[3] Τῶν ἐπὶ θαλάττῃ.] Scil. κειμένων. Qua de ellipſi vide p. 362. not. 4.

[4] Καὶ δεξιὰς δόντες &c.] Reſpice p. 146. not. 2.

[5] Ἀπήλαυνον] Vide p. 230. not. 5.

[6] Ἀπεῖχον] Sic recte MSS. Par. Brod. Eton. et marg. Steph. Vulgo ſcribitur προεῖχον, quod ipſum exſtat in MS. Guelf.

[7] Ἀρίσταρχος ὅδε &c.] Reſpice p. 512. et p. 500. Cæterum, in MSS. Par. et Eton. deeſt ὅδε.

[8] Διὰ τοῦ ἱερῦ ὄρους] Vide p. 500. not. 7.

"κρατήσαντες τούτου, ἐκεῖσε ἔλθωμεν, οὔτε πωλήσειν ἔτι C. III.
"φησὶν [a]ὑμᾶς[1], [b]ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ, οὔτε ἐξαπατήσεσθαι
"ἔτι [c]ὑμᾶς, ἀλλὰ [d]λήψεσθαι μισθὸν [e]μᾶλλον· οὔτε
"περιόψεσθαι ἔτι, ὥσπερ νυνὶ, ἐνδεομένους τῶν ἐπιτηδείων.
"Οὗτος μὲν ταῦτα λέγει· Σεύθης δέ φησιν, ἂν πρὸς
"ἐκεῖνον [2]ἴητε, εὖ ποιήσειν ὑμᾶς. Νῦν οὖν σκέψασθε
'πότερον ἐνθάδε μένοντες [f]τοῦτο [3]βουλεύσεσθε, ἢ εἰς τὰ
"ἐπιτήδεια ἐπανελθόντες. Ἐμοὶ μὲν οὖν δοκεῖ, ἐπεὶ ἐν-
"θάδε οὔτε ἀργύριον ἔχομεν, ὥστε ἀγοράζειν, οὔτε ἄνευ
"ἀργυρίου [4]ἐῶσι [g]λαμβάνειν τὰ ἐπιτήδεια, ἐπανελθόντας
"εἰς τὰς κώμας, ὅθεν οἱ ἥττους ἐῶσι λαμβάνειν, ἐκεῖ
"ἔχοντας τὰ ἐπιτήδεια, [h]καὶ ἀκούοντας [5]ὅ, τι τις ὑμῶν
"δεῖται, αἱρεῖσθαι ὅ, τι ἂν ὑμῖν δοκῇ κράτιστον εἶναι. Καὶ
"[6]ὅτῳ, ἔφη, ταῦτα δοκεῖ, ἀράτω τὴν χεῖρα." [7]Ἀνέ-
τειναν πάντες. "Ἀπιόντες τοίνυν, ἔφη, συσκευάζε-
"σθε· καὶ ἐπειδὰν παραγγείλῃ τις, ἕπεσθε τῷ ἡγου-
"μένῳ."

[i]Μετὰ τοῦτο Ξενοφῶν μὲν ἡγεῖτο, οἱ δ' εἵποντο. Νέων 5

[a] ὑμᾶς] ἡμᾶς MS. Eton. [b] ὥσπερ ἐν Βυζ.] ὥσπερ ὁ ἐν Βυζ. Edd. pleræque et MS. Guelf. [c] ὑμᾶς] ἡμᾶς MS. Eton. [d] λήψεσθαι] λήψεσθε MS. Eton. [e] μᾶλλον deeſt in MSS. Eton. et Par. [f] τοῦτο] τούτου Junt. περὶ τούτου Caſtal. [g] λαμβάνειν—ἐκεῖ ἔχοντας] In MS. Eton. ea deſunt omnia, quæ inter λαμβάνειν et ἐκεῖ ἔχοντας exſtare ſolent. [h] καὶ ἀκούοντας] καὶ deeſt in MS. Eton. [i] μετὰ τοῦτο] μετὰ ταῦτα MS. Par.

[1] Ὑμᾶς, ὥσπερ &c.] Vide p. 511.

[2] Ἴητε,] Sic optime MSS. Par. et Eton. Vulgo legitur ἦτε.

[3] Βουλεύσεσθε,] Edit. Leuncl. perperam exhibet βουλεύεσθε. Ipſe ſecutus ſum MS. Eton. edit. Flor. et Steph.

[4] Ἐῶσι] i. e. *Incolæ*. Vide p. 447. not. 7.

[5] Ὅ, τι τις &c.] Vide p. 334. not. 1.

[6] Ὅτῳ, ἔφη,] Sic MSS. Par. et Eton. In libris vulgatis legitur ὅτῳ ὑμῖν: quod ferri nequit. Muret. rectius legit ὑμῶν.

[7] Ἀνέτειναν πάντες.] Vide p. 219. not. 3.

C. III. δὲ καὶ παρὰ Ἀριστάρχου ἄλλοι ἔπειθον [i]ἀποτρέπεσθαι· οἱ
δὲ οὐχ ὑπήκουον. Ἐπεὶ δὲ ὅσον [k]τριάκοντα σταδίους
[l]προεληλύθεσαν, ἀπαντᾷ Σεύθης. Καὶ ὁ Ξενοφῶν ἰδὼν
αὐτὸν, προσελάσαι ἐκέλευσεν, [m]ὅπως πλείστων ἀκουόντων
4 εἴποι αὐτῷ, ἃ ἐδόκει συμφέρειν. Ἐπεὶ δὲ [n]προσῆλθεν,
εἶπεν ὁ Ξενοφῶν, Ἡμεῖς πορευόμεθα ὅπου μέλλει τὸ στρά-
τευμα ἕξειν τροφήν· ἐκεῖ δὲ ἀκούοντες καὶ σοῦ [1]καὶ τῶν τοῦ
Λακωνικοῦ, αἱρησόμεθα ἃ ἂν κράτιστα [o]δοκοίη εἶναι. Ἢν
οὖν ἡμῖν ἡγήσῃ ὅπου πλεῖστά ἐστιν ἐπιτήδεια, [p]ὑπὸ σοῦ νο-
μιοῦμεν [q]ξενίζεσθαι. Καὶ ὁ Σεύθης εἶπεν, Ἀλλὰ οἶδα
κώμας πολλὰς ἀθρόας, καὶ πάντα ἐχούσας τὰ ἐπιτήδεια,
5 ἀπεχούσας ἡμῶν [r]ὅσον [2]διελθόντες ἂν ἡδέως ἀριστῷμεν.
Ἡγοῦ τοίνυν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν. Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο εἰς αὐ-
τὰς [3]τῆς δείλης, συνῆλθον οἱ στρατιῶται, καὶ εἶπε Σεύθης
τοιάδε, Ἐγὼ, ὦ ἄνδρες, δέομαι ὑμῶν στρατεύεσθαι σὺν
ἐμοί· καὶ ὑπισχνοῦμαι ὑμῖν [s]τοῦ[4] μηνὸς δώσειν Κυζικηνὸν,
[5]λοχαγοῖς τε καὶ στρατηγοῖς τὰ νομιζόμενα· ἔξω δὲ τού-

[i] ἀποτρέπεσθαι] ἐπιτρέπεσθαι Junt. [k] τριάκοντα] πεντήκοντα Junt. et MS. Guelf. [l] προεληλύθεσαν] προελύθεσαν Ald. [m] ὅπως πλείστων] ὅπως ὁτιπλείστων MS. Eton. [n] προσῆλθεν] προῆλθεν Edd. vett. et MS. Guelf. [o] δοκοίη] δοκῇ MS. Par. δοκεῖ MS. Eton. [p] ὑπὸ σοῦ] ἀπὸ σοῦ Caftal. [q] ξενίζεσθαι] ἐξενίσθαι Zeun. ex edd. vett. omnibus MSS. Guelf. et Eton. [r] ὅσον] ὅσων Edd. vett. [s] τοῦ μηνὸς δώσειν] δώσειν τοῖς στρατιώταις MS. Par. τοῖς στρατιώταις δώσειν Marg. Steph. τοῦ μηνὸς δώσειν τοῖς στρατιώταις MS. Eton. apud Zeun. δώσειν τοῖς στρατιώταις, omiffis τοῦ μηνὸς, MS. Eton. apud Hutchinfonum.

[1] Καὶ τῶν τοῦ Λακωνικοῦ] i. e. καὶ τῶν τοῦ Ἀριστάρχου ἀγγέλων vel ἐπαγγελμάτων.

[2] Διελθόντες—ἀριστῶμεν.] In MSto Eton. legitur ἀπελθόντες—ἀριστῶντε. Quam fi quis fequatur lectionem, mutet idem oportebit ἡμῶν in ὑμῶν.

[3] Τῆς δείλης,] Vide p. 78. not. 2.

[4] Τοῦ μηνὸς—Κυζικηνὸν,] Refpice p. 402. not. 2 et 3.

[5] Λοχαγοῖς τε καὶ στρατηγοῖς τὰ &c.] Scil. τῷ μὲν λοχαγῷ διμοιρίαν, τῷ δὲ στρατηγῷ τετραμοιρίαν, uti Seuthes fupra p. 519. pollicitus eft. Vide not. 4. p. 519.

των, τὸν ἄξιον τιμήσω· σῖτα δὲ καὶ ποτά, ὥσπερ καὶ νῦν, ἐκ τῆς χώρας λαμβάνοντες ἕξετε· ὁπόσα δὲ ἂν [t]ἁλίσκηται, ἀξιώσω [u]αὐτὸς ἔχειν, ἵνα ταῦτα [1]διατιθέμενος ὑμῖν τὸν μισθὸν ποείζω. Καὶ τὰ μὲν [2]φεύγοντα καὶ ἀποδιδράσκοντα ἡμεῖς ἱκανοὶ ἐσόμεθα διώκειν καὶ μαστεύειν· ἂν δέ τις ἀνθίστηται, σὺν ὑμῖν πειρασόμεθα χειροῦσθαι. Ἐπήρετο Ξενοφῶν, Πόσον δὲ ἀπὸ θαλάττης ἀξιώσεις συνέπεσθαί σοι τὸ στράτευμα; Ὁ δ᾽ ἀπεκρίνατο, Οὐδαμῇ [3]πλεῖον ἑπτὰ ἡμερῶν, μεῖον δὲ πολλαχῇ. C. III.

6 [x]Μετὰ ταῦτα [4]ἐδίδοτο λέγειν τῷ βουλομένῳ. Καὶ ἔλεγον πολλοὶ [5]κατὰ ταυτά, ὅτι παντὸς ἄξια λέγει Σεύθης· [y]χειμὼν γὰρ εἴη, καὶ οὔτε οἴκαδε ἀποπλεῖν [z]τῷ βουλομένῳ δυνατὸν εἴη, διαγενέσθαι τε [6]ἐν φιλίᾳ οὐχ οἷόν

[t] ἁλίσκηται] ἁλίσκητε MSS. Par. et Eton. [u] αὐτὸς] αὐτὸν MSS. Par. et Eton. [x] μετὰ ταῦτα] μετὰ δὲ ταῦτα Ed. Steph. ſec. [y] χειμὼν γὰρ] χειμὼν μὲν γὰρ MS. Eton. [z] τῷ βουλομένῳ] τῷ τοῦτο βουλομένῳ MS. Eton.

[1] Διατιθέμενος] Heſych. Διαθήσει, τιμωρήσεται—πράσει. Phavor. Διαθέσει, (ſcrib. διαθήσει) τιμωρήσεται,—ἢ πράξει. Repone πράσει. Etymol. M. et Suid. Διατίθεσθαι, λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ πωλεῖν τὰ προσόντα. Suid. et Phavor. Διαθέσθαι, ἀντὶ τοῦ ἀποδόσθαι. Thom. Magiſt. Διατίθεμαι παθητικῶς, τὸ διάκειμαι, καὶ τὸ πωλῶ. Hæc utique verbi vis eſt Κύρ. Παιδ. p. 300. πωλεῖν δὲ τοὺς καπήλους καὶ ἐμπόρους—καὶ ταῦτα διαθεμένους, &c. Et Arrian. de exped. Alex. lib. i. cap. 2. Ἀλέξανδρος δὲ τὴν μὲν λείαν—Λυσανίᾳ καὶ Φιλώτᾳ παραδοὺς διατίθεσθαι. Et rectius forſan eadem illi vis tributa fuerit ſupra p. 493. Οἱ δὲ στρατιῶται, διαθέμενοι τὸν σῖτον, ὃν &c.

[2] Φεύγοντα καὶ ἀποδιδράσκοντα] Videſis p. 407. not. 1. et p. 131. not. 3. Et de μαστεύειν p. 403. not. 2.

[3] Πλεῖον ἑπτὰ ἡμερῶν,] Supple, πλεῖον ἢ ὁδὸν, &c. Integre Noſter mox infra dicit, ὅτι Μήδοκος μὲν ἄνω εἴη δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ θαλάττης ὁδὸν, &c.

[4] Ἐδίδοτο] Vide p. 487. not. 1.

[5] Κατὰ ταυτά,] Vulgo, κατὰ ταῦτα: quam ſi ſcripturam mavis, phraſis exponenda videtur *in his* utique conditionibus, quas propoſuit *Seuthes*. Muret. mavult κατὰ ταυτά. Adde p. 346. not. 5. et p. 447. not. 4.

[6] Ἐν φιλίᾳ] Adi ſis p. 493. not. 7. Porro, pro εἴη, quod mox ſequitur, MS. Eton. dat ἦν. Male.

C. III. τ' εἴη, [a] εἰ δέοι ὠνουμένους ζῆν· ἐν δὲ τῇ πολεμίᾳ διατρίβειν καὶ τρέφεσθαι ἀσφαλέστερον μετὰ Σεύθου, ἢ μόνους, ὄντων ἀγαθῶν τοσούτων· εἰ δὲ μισθὸν προσλήψοιντο, [1] εὕρημα ἐδόκει εἶναι. [2] Ἐπὶ τούτοις εἶπε Ξενοφῶν, Εἴ τις ἀντιλέγει, λεγέτω· εἰ δὲ μή, [3] ἐπιψηφίζεσθε ταῦτα. Ἐπεὶ δὲ οὐδεὶς ἀντέλεγεν, ἐπεψηφίσαντο, καὶ ἔδοξε ταῦτα. Εὐθὺς δὲ [b] Σεύθῃ εἶπεν ὅτι συστρατεύσοιντο αὐτῷ.

7 [c] Μετὰ τοῦτο οἱ μὲν ἄλλοι κατὰ τάξεις ἐσκήνησαν· στρατηγοὺς δὲ καὶ λοχαγοὺς ἐπὶ δεῖπνον Σεύθης ἐκάλεσε, πλησίον κώμην ἔχων. Ἐπεὶ δ' ἐπὶ θύραις ἦσαν, ὡς ἐπὶ δεῖπνον [d] ἰόντες, [4] ἦν τις Ἡρακλείδης [e] Μαρωνείτης·

[a] εἰ δέοι] δέοι δὲ Edd. vett. et MS. Guelf. [b] Σεύθῃ] Σεύθης Edd. vett. et MS. Guelf. [c] μετὰ τοῦτο] μετὰ τοῦτον MS. Par. [d] ἰόντες] παριόντες MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [e] Μαρωνείτης] Μαρωνείδης MS. Eton.

[1] Εὕρημα] Vide p. 142. not. 2. Hesych. et Phavor. Εὕρημα, ἐπιτυχία. Adposite ad hunc locum.

[2] Ἐπὶ τούτοις] Consule p. 253. not. 4. et p. 437. not. 1.

[3] Ἐπιψηφίζεσθε] Sic partim ex MSto Eton. partim ex conjectura rescripsi. In MSto legitur, ἐπιψηφιζέσθω. In libris editis, ἐπιψηφίζετε, et paulo post, ἐπεψήφισαν, quod in ἐπεψηφίσαντο, priori emendationi congruenter, mutandum est. Recte autem ita scripsisse nos, docebit discrimen illud inter activam et mediam verbi hujus formam, quod indicavimus supra p. 442. not. 5. et alibi. Porro, Noster infra, hujus ubi decreti meminit, verbo medio utitur: πάντες μὲν ἐλέγετε σὺν Σεύθῃ ἰέναι, πάντες δ' ἐπεψηφίσασθε ταῦτα. Hanc scripturam Cl. etiam Kustero placuisse tandem inveni.

[4] Ἦν τις Ἡρακλείδης &c.] Demetrius (qui dicitur) Phaler. sect. 156. Καὶ κατηγορίαι δέ, inquit, ἀποκεκρυμμέναι ἐνίοτε ὁμοιοῦνται χάρισιν· ὥσπερ παρὰ Ξενοφῶντι ὁ Ἡρακλείδης, ὁ παρὰ τῷ Σεύθει, προσιὼν τῶν συνδείπνων ἑκάστῳ, καὶ πείθων δωρεῖσθαι Σεύθει ὅ τις ἔχει· ταῦτα γὰρ καὶ χάριν τινὰ ἐμφαίνει, καὶ κατηγορίαι εἰσὶν ἀποκεκρυμμέναι. Athen. lib. vi. cap. 13. Ἀγαθαρχίδης δ' ἐν τῇ τριακοστῇ τῶν ἱστοριῶν, Αἱρήσιππος, φησὶν, ὁ Σπαρτιάτης, ἄνθρωπος οὐ μετρίως φαῦλος, οὔτε δοκῶν χρηστὸς εἶναι, πιθανὸν δ' ἔχων ἐν κολακείᾳ λόγον, καὶ θεραπεῦσαι τοὺς εὐπόρους μέχρι τῆς τύχης δεινός. Τοιοῦτος ἦν καὶ Ἡρακλείδης ὁ Μαρωνίτης (sic enim apud hunc scribitur) ὁ Ζεύθου (repone ocyus Σεύθου) τοῦ Θρακῶν βασιλέως κόλαξ,

οὗτος προσιὼν ἑνὶ ἑκάστῳ, οὕστινας ᾤετο ἔχειν τι δοῦναι [e]Σεύθῃ, πρῶτον μὲν πρὸς [f]Παριανούς τινας, οἳ παρῆσαν φιλίαν [g]διαπραξόμενοι [1]πρὸς Μήδοκον τὸν [h]Ὀδρυσσῶν βασιλέα, καὶ δῶρα [i]ἄγοντες αὐτῷ τε καὶ τῇ γυναικὶ, [k]ἔλεγεν ὅτι Μήδοκος μὲν ἄνω εἴη δώδεκα ἡμερῶν ἀπὸ θαλάττης ὁδόν· Σεύθης δὲ, [l]ἐπειδὴ τὸ στράτευμα τοῦτο εἴληφεν, ἄρχων ἔσοιτο ἐπὶ θαλάττῃ· γείτων οὖν ὢν, ἱκανώτατος ἔσται ὑμᾶς καὶ εὖ καὶ κακῶς ποιεῖν· ἢν οὖν σωφρονῆτε, τούτῳ δώσετε [m]ὅ, τι ἄγετε· καὶ ἄμεινον ὑμῖν [n]διακείσεται, ἢ ἐὰν Μηδόκῳ τῷ [o]πρόσω οἰκοῦντι δῶτε. Τούτους [p]μὲν οὕτως ἔπειθεν. Αὖθις δὲ Τιμασίωνι τῷ Δαρδανεῖ προσελθὼν, ἐπεὶ ἤκουεν αὐτῷ εἶναι καὶ ἐκπώματα καὶ [q]τάπιδας βαρβαρικὰς, ἔλεγεν ὅτι [2]νομίζοιτο, ὁπότε ἐπὶ δεῖπνον καλέσαι [r]Σεύθης, δωρεῖσθαι αὐτῷ τοὺς κληθέντας· [s]οὑτοσὶ δ' ἂν [3]μέγας ἐνθάδε γένηται, ἱκανὸς ἔσται σε καὶ οἴκαδε [t]κατάγειν, καὶ ἐνθάδε πλούσιον ποιῆσαι. Τοιαῦτα [4]προυμνᾶτο, ἑκάστῳ προσιών. Προσελθὼν δὲ καὶ Ξενο- C. III. 8 9

[e] Σεύθῃ] Σεύθει laudat Demetrius Phaler. §. 155. [f] Παριανοὺς] Παρειανοὺς Edd. vett. et MS. Guelf. Γαριανοὺς MS. Par. [g] διαπραξόμενοι] διαπραξάμενοι Edd. vett. et MS. Guelf. [h] Ὀδρυσσῶν] Ὀδρυσῶν Zeun. Ἀδρυσίων MS. Par. [i] ἄγοντες] ἦγον διδόντες Edd. vett. et MS. Guelf. [k] ἔλεγεν ὅτι] ἔλεγον ὅτι MS. Eton. [l] ἐπειδὴ] ἐπεὶ MS. Eton. [m] ὅ, τι ἄγετε] ὅ, τι ἂν αἰτῆται MSS. Par. et Eton. [n] διακείσεται] διακείσετε Junt. et MS. Eton. [o] πρόσω οἰκοῦντι] προσοικοῦντι mavult Brodæus. [p] μὲν οὕτως] μὲν οὖν MS. Eton. [q] τάπιδας] ταπίδας MS. Guelf. [r] Σεύθης] τὸ Σεύθης MS. Par. [s] οὑτοσὶ δ' ἂν] οὗτος δ' ἢν MS. Eton. [t] κατάγειν] καταγαγεῖν Zeun. ex MS. Eton.

οὗ μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν ἑβδόμῃ Ἀναβάσεως.

[1] Πρὸς Μήδοκον τὸν &c.] Sic MSS. Par. Eton. Guelf. et Muret. Vulgo, πρὸς Μήδοκον τοῦ &c.

[2] Νομίζοιτο,] Phavor. Νομίζεται, ἀντὶ τοῦ νομίμως πράττεται—νόμιμόν ἐστι. Sic ſupra paulo p. 522. τὰ νομιζόμενα ſunt, *quæ in more inſtitutoque erant poſita.* Cæterum, moris fuiſſe Thracum ut acciperent munera, potius quam darent, ſcribit etiam Thucyd. lib. ii. cap. 97.

[3] Μέγας] Vide p. 503. not. 1.

[4] Προυμνᾶτο] Suid. et Phavor. Προμνῶμαι, προξενῶ, προμνη-

C. III. φῶντι, ἔλεγε, Σὺ καὶ πόλεως μεγίστης εἶ, καὶ παρὰ Σεύθῃ τὸ σὸν ὄνομα μέγιστόν ἐστι· καὶ ἐν τῇδε τῇ χώρᾳ ἴσως [1]ἀξιώσεις καὶ τείχη λαμβάνειν, ὥσπερ καὶ ἄλλοι τῶν ὑμετέρων ἔλαβον, καὶ [u]χώραν· ἄξιον οὖν σοι καὶ μεγαλοπρεπέστατα τιμῆσαι Σεύθην. Εὔνους δέ σοι ὢν παραινῶ· εὖ οἶδα γὰρ ὅτι ὅσῳ ἂν μείζω τούτων δωρήσῃ, τοσούτῳ μείζω ὑπὸ τούτου ἀγαθὰ πείσῃ. Ἀκούων ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, ἠπόρει· οὐ γὰρ διαβεβήκει ἔχων ἐκ Παρίου, εἰ μὴ παῖδα καὶ ὅσον ἐφόδιον.

[2]Ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον, τῶν τε Θρακῶν οἱ κράτιστοι [x]τῶν τότε παρόντων, καὶ οἱ στρατηγοὶ, [y]καὶ οἱ λοχαγοὶ τῶν Ἑλλήνων, [3]καὶ εἴ τις πρεσβεία παρῆν ἀπὸ πόλεως, τὸ δεῖπνον μὲν ἦν καθημένοις κύκλῳ· ἔπειτα δὲ τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν· [4]οὗτοι δ' ὅσον εἴκοσι, κρεῶν μεστοὶ νενεμημένων, καὶ ἄρτοι [5]ζυμῖται μεγάλοι προσπε-

[u] χώραν] χώρας Marg. Steph. [x] τῶν τότε παρ.] τότε deest in MSS. Par. et Eton. [y] καὶ οἱ λοχαγοὶ] καὶ λοχαγοὶ Zeun. ex MS. Guelf. et edd. vett.

στεύομαι. De προξενῶ vide p. 474. not. 4.

[1] Ἀξιώσεις] Leuncl. vertit *mereberis*: quod Amas. est *voles*.

[2] Ἐπεὶ δὲ εἰσῆλθον &c] Athen. lib. iv. cap. 13. Θρακίων δὲ δεῖπνον μνημονεύει Ξενοφῶν ἐν ἕκτῃ (repone, ἑβδόμῃ) Ἀναβάσεως, τὸ παρὰ Σεύθῃ διαγράφων συμπόσιον ἐν τούτοις. Ἐπειδὴ δὲ εἰσῆλθον ἐπὶ τὸ δεῖπνον κ. τ. λ. De ratione vero veterum auctorum verba citandi, quam Athen. aliique secuti sunt vide p. 308. not. 4. et alibi. Adde p. 437. not. 4.

[3] Καὶ εἴ τις πρεσβεία] Vide p. 363. not. 2. de vi particulae εἰ: et p. 397. not. 1. et p. 70. not. 3. de πρεσβεία. Adde Κύρ. Παιδ. p. 150.

[4] Οὗτοι δ' ὅσον εἴκοσι,] Lectionem hanc agnoscit Athen. lib. ii. cap. 10. Καὶ Ξενοφῶν δ' ὁ μουσικώτατος, ἐν ἑβδόμῳ Ἀναβάσεως γράφει, τρίποδες εἰσηνέχθησαν πᾶσιν· οὗτοι δ' ὅσον εἴκοσι &c. Idem similiter lib. iv. cap. 13. In MSS. Par. Eton. et marg. Steph. legitur οὗτοι δ' ἦσαν κρεῶν &c. Et illud εἴκοσι in aliis vett. codd. deesse testatur Steph.

[5] Ζυμῖται] MSS. Par. et Eton. ζυμῆτες. Etymol. M. etiam Ἐκ τοῦ ζύμη, ζυμήτης, ἄρτος ποιός· οἷον ἄρτοι ζυμῆται, οἱ μεγάλοι. Re-

περονημένοι ἦσαν [z]πρὸς τοῖς κρέασι. Μάλιστα δὲ [1]αἱ C. III.
τράπεζαι κατὰ τοὺς ξένους ἀεὶ ἐτίθεντο· νόμος γὰρ ἦν. 11
Καὶ πρῶτος τοῦτο ἐποίει Σεύθης· Ἀνελόμενος τοὺς [a]παρακειμένους αὑτῷ ἄρτους, [2]διέκλα [b]κατὰ μικρὸν, καὶ [3]διεῤῥίπτει οἷς αὐτῷ ἐδόκει· καὶ τὰ κρέα ὡσαύτως, ὅσον μόνον γεύσασθαι ἑαυτῷ καταλιπών. Καὶ οἱ ἄλλοι δὲ [4]κατὰ
ταῦτα ἐποίουν, καθ' οὓς αἱ τράπεζαι ἔκειντο. Ἀρκὰς δέ 12
τις [c]Ἄριστος ὄνομα, φαγεῖν δεινὸς, τὸ μὲν διαῤῥίπτειν [5]εἶα χαίρειν, λαβὼν δὲ εἰς τὴν χεῖρα ὅσον [d]τριχοίνικον ἄρτον, καὶ κρέα θέμενος ἐπὶ τὰ γόνατα, ἐδείπνει· κέρατα δὲ οἴνου [6]περιέφερον, καὶ πάντες ἐδέχοντο· ὁ δ' Ἄριστος, ἐπεὶ παρ' αὐτὸν φέρων τὸ κέρας ὁ οἰνοχόος [e]ἦν, [7]εἶπεν,

[z] πρὸς τοῖς κρ.] πρὸς deest in MS. Guelf. [a] παρακειμένους αὐτῷ] παρ' αὐτῷ κειμένους Athen. [b] κατὰ μικρὸν] κατὰ μικρὰ Athen. [c] Ἄριστος] Ἀρύστας MS. Par. marg. Steph. et Athen. Ἄρυστος MS. Guelf. [d] τριχοίνικον] τριχύνικον Edd. vett. et MS. Guelf. [e] ἦν] ἧκεν MSS. Brod. Par. Eton. et Phavorinus.

ſpicit, opinor, hunc Xen. locum. At J. Poll. lib. vi. ſegm. 32. habet ἄρτοι ζυμῖται; ſic enim ibi ſcribitur, necnon lib. vi. ſegm. 62.

[1] Αἱ τράπεζαι] Amaſ. et interpres Athen. vertunt *menſæ:* minus recte; niſi vox *menſæ* ſit ipſis poſita pro *fercula,* vel *lances*; nam eam ſic exponit Cl. Burman. ad Petron. Satyr. p. 157. J. Poll. lib. vi. ſegm. 84. Τραπέζας δὲ ἐκάλουν καὶ τὰ σιτία, τὰ ἐπ' αὐτῶν τιθέμενα: ubi lege quæ notarunt Jung. et Seb. Adde Κύρ. Παιδ. p. 502. not. 1.

[2] Διέκλα] In lexicis ſtat ἀδεσπότως.

[3] Διεῤῥίπτει] MSS. Guelf. Eton. edd. vett. et Athen. ἐῤῥίπτει. In quibus tamen reperitur διαῤῥίπτειν paulo infra: niſi quod apud Athen. ſcribatur διαῤῥιπτεῖν. In MS. Guelf. omittitur καὶ ante διεῤῥίπτει.

[4] Κατὰ ταῦτα] Quidni et hic, uti ſupra p. 523. ſcripſerit aliquis κατὰ ταυτὰ &c. Apud Athen. eſt κατὰ τὰ αὐτά.

[5] Εἶα χαίρειν,] Elegante hac phraſi utitur Æſchin. Dial. ii. ſect. 38. Ἀλλὰ τούτους μὲν τοὺς λόγους, ἦν δ' ἐγὼ, ἐάσομεν χαίρειν, i. e. *miſſos faciemus.* Et Plato in Phæd. p. 49. edit. Franc.—ἐῶσα χαίρειν τὸ σῶμα, &c.

[6] Περιέφερον,] Scil. *miniſtri.* Vide p. 521. not. 4. et p. 516. not. 1.

[7] Εἶπει—ἔφη,] Adi p. 500. not. 5.

C. III. ἰδὼν τὸν Ξενοφῶντα οὐκέτι δειπνοῦντα, Ἐκείνῳ, ἔφη, δός· σχολάζει γὰρ ἤδη, ἐγὼ δ' [1]οὔπω. Ἀκούσας ὁ Σεύθης τὴν φωνὴν, ἠρώτα [f]τὸν οἰνοχόον τί λέγοι. Ὁ δὲ οἰνοχόος εἶπεν· ἑλληνίζειν γὰρ ἠπίστατο. [2]Ἐνταῦθα μὲν ἤδη γέλως ἐγένετο.

13 [g]Ἐπεὶ δὲ προὐχώρει [3]ὁ πότος, εἰσῆλθεν [4]ἀνὴρ Θρᾲξ, ἵππον ἔχων λευκόν· καὶ λαβὼν κέρας μεστὸν, [h]εἶπε, Προπίνω σοι, ὦ Σεύθη, καὶ τὸν ἵππον τοῦτον δωροῦμαι, ἐφ' οὗ καὶ διώκων ὃν ἂν ἐθέλῃς, αἱρήσεις, καὶ ἀποχωρῶν οὐ μὴ δείσῃς τὸν πολέμιον. Ἄλλος παῖδα [i]ἀγαγὼν, οὕτως ἐδωρήσατο προπίνων, καὶ ἄλλος ἱμάτια τῇ γυναικί. Καὶ Τιμασίων [k]προπίνων ἐδωρήσατο [l]φιάλην ἀργυρᾶν, καὶ [m]τάπιδα ἀξίαν δέκα μνῶν. [n]Γνήσιππος δέ τις Ἀθηναῖος ἀναστὰς εἶπεν ὅτι ἀρχαῖος εἴη νόμος κάλλιστος, τοὺς μὲν ἔχοντας διδόναι τῷ βασιλεῖ τιμῆς ἕνεκα· τοῖς δὲ μὴ ἔχουσι διδόναι τὸν βασιλέα· [o]ἵνα κἀγὼ, ἔφη, σοὶ ἔχω δωρεῖσθαι καὶ τιμᾶν.

14 Ὁ δὲ Ξενοφῶν [5]ἠπορεῖτο ὅ, τι ποιήσοι· καὶ γὰρ ἐτύγχανεν, ὡς τιμώμενος, ἐν τῷ [p]πλησιαιτάτῳ

[f] τὸν οἰνοχόον desunt in MS. Eton. [g] ἐπεὶ δὲ] ἐπειδὴ MS. Eton. [h] εἶπε] Omittit Athenæus, et post ὦ Σεύθη reponit ἔφη. [i] ἀγαγὼν] εἰσάγων MS. Par. apud Hutchinsonum. εἰσαγαγὼν Athen. marg. Steph. et MS. Par. apud Zeun. [k] προπίνων] τε προπίνων Edd. vett. et MS. Guelf. [l] φιάλην ἀργυρᾶν] φιάλην τε ἀργυρᾶν Athen. et MS. Par. [m] τάπιδα] τάπιτα Athen. [n] Γνήσιππος] Γνήσιπος Edd. vett. [o] ἵνα κἀγὼ—τιμᾶν omissa sunt ab Athenæo. [p] πλησιαιτάτῳ] πλησιωτάτῳ MS. Par.

[1] Οὔπω.] MS. Eton. οὐδέπω. Sed Athen. loco cit. receptam lectionem præstat.

[2] Ἐνταῦθα μὲν ἤδη γέλως ἐγένετο.] In MSto Eton. desunt. In Athenæo reperiuntur.

[3] Ὁ πότος.] Vide p. 140. not. 3.

[4] Ἀνὴρ Θρᾲξ,] Adi p. 249. not. 7.

[5] Ἠπορεῖτο ὅ, τι] MSS. Par. Eton. et marg. Steph. ἠπορεῖτο τι &c. Sed nil mutandum. Similiter Herodot. lib. i. cap. 47.—ἐπειρωτῶντας ὅ, τι ποιέων τυγχάνοι ὁ &c. Et sic alibi sæpe alii.

δίφρῳ [q] Σεύθῃ καθήμενος. Ὁ δὲ Ἡρακλείδης ἐκέλευσεν C. III.
αὐτῷ τὸ κέρας ὀρέξαι τὸν οἰνοχόον. Ὁ δὲ Ξενοφῶν (ἤδη
γὰρ [1] ὑποπεπωκὼς ἐτύγχανεν) ἀνέστη [r] θαῤῥαλέως δεξά-
μενος τὸ κέρας, [s] καὶ εἶπεν, “ [t] Ἐγὼ [2] δέ σοι, ὦ Σεύθη,
“ δίδωμι ἐμαυτὸν καὶ τοὺς ἐμοὺς τούτους ἑταίρους, [u] φίλους
“ εἶναι πιστούς· καὶ οὐδένα ἄκοντα, [x] ἀλλὰ πάντας [y] μᾶλ-
“ λον ἐμοῦ σοὶ βουλομένους φίλους εἶναι. Καὶ νῦν πάρεισιν
“ [z] οὐδέν σε προσαιτοῦντες, ἀλλὰ [a] καὶ προσέμενοι καὶ πο-
“ νεῖν ὑπὲρ σοῦ καὶ [b] προκινδυνεύειν· μεθ' ὧν, [c] ἂν οἱ
“ θεοὶ θέλωσι, πολλὴν χώραν τὴν μὲν ἀπολήψῃ, πα-
“ τρῴαν οὖσαν, τὴν δὲ κτήσῃ· πολλοὺς δὲ ἵππους, πολλοὺς
“ δὲ ἄνδρας καὶ γυναῖκας [d] καλὰς κτήσῃ, οὓς οὐ [e] λῃΐ-
“ ζεσθαι δεήσει, ἀλλ' αὐτοὶ φέροντες παρέσονται [f] πρός σε

[q] Σεύθῃ deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. [r] θαῤῥαλέως] θαρσαλέως καὶ Athen. [s] καὶ εἶπεν] καὶ deeſt in Athen. [t] ἐγὼ δέ σοι] ἐγώ σοι, omiſſo δὲ, Athen. [u] φίλους εἶναι] φίλους σοι εἶναι MS. Eton. [x] ἀλλὰ πάντας—εἶναι abſunt ab Athenæo. [y] μᾶλλον ἐμοῦ] μᾶλλον ἔτι ἐμοῦ Zeun. ex MSS. Par. Eton. reg. B. et marg. Steph. [z] οὐδέν σε προσ.] οὐδὲν προσαιτοῦντες Athen. [a] καὶ προσέμενοι] Deſunt hæc in Athenæo. In MSS. Brod. et Eton. eſt καὶ προϊέμενοι. [b] προκινδυνεύειν] προκινδυνεύειν βουλόμενοι Athen. προκινδυνεύειν ἐθέλοντες MSS. Brod. et Eton. [c] ἂν] ἐὰν MS. Guelf. [d] καλὰς κτήσῃ] καταστήσῃ Edd. vett. et MS. Guelf. [e] λῃΐζεσθαι] λῃΐζεσθαί σε MSS. Par. et Eton. [f] πρός σε] σε MSS. Par. et Eton. omittunt.

[1] Ὑποπεπωκὼς] Schol. ad Ariſtoph. Λυσιστρ. v. 396. Ὑποπεπωκυῖα exponit μεθύουσα· ὑποπίνειν γὰρ, μεθύσκεσθαι. Sic et Suid. Peſſime in edd. vett. et MS. Guelf. legitur ὑποπεπτωκώς. Idem mendum in alia tum Xenophontis tum aliorum auctorum invaſit loca. Videſis Leopard. Emendatt. lib. ix. cap. 23.

[2] Ἐγὼ δέ σοι, ὦ &c.] Æſchinem condiſcipulum ſuum imitatus eſt Noſter, qui auctore Laert. lib. ii. ſegm. 34. Socratem ſic adlocutus eſt, Πένης εἰμὶ, καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἔχω, δίδωμι δέ σοι ἐμαυτόν. Similiter Seneca de Benef. lib. i. cap. 8. *Socrati cum multa multi pro ſuis quiſque facultatibus offerrent; Æſchines pauper auditor, Nihil, inquit, dignum te quod dare tibi poſſim, invenio.—Itaque dono tibi quod unum habeo, me ipſum—Vides,* inquit idem auctor, *quomodo animus inveniat liberalitatis materiam, etiam inter anguſtias.*

C. III. 16 " δῶρα." [1]'Αναςὰς ὁ Σεύθης [g]συνεξέπιε, ϗ [h]συγκατεσκέδασε τῷ μετ' αὐτȣ̃ τὸ κέρας. [i]Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον [k]Κερασȣ̃νταῖοι, οἱ σημαίνȣσιν αὐλοῖς τε ϗ σάλπιγξιν [2]ὠμοβοΐναις, [3]ῥυθμούς τε καὶ [l]οἷον [m]μαγάδι[4] σαλπίζοντες.

[g] συνεξέπιε] συνεξέπινε Phavorinus. [h] συγκατεσκέδασε τῷ μετ' &c.] Zeun. cum Pierſono ad Mœrin p. 217. et Toupio Emendatt. in Suid. p. 212, probante Larchero, legit συγκατεσκέδασε τῶν μετ' &c. [i] μετὰ ταῦτα] μετὰ δὲ ταῦτα Athen. [k] Κερασȣνταῖοι, οἳ &c.] Κερασυνταῖοι, οἳ αὐλοῖς σημαίνȣσι καὶ Athen. Κερασȣνταῖοι, οἳ σημαίνȣσιν αὐλȣ̃ντες καὶ MS. Eton. Κέρασί τε οἷοι σημαίνȣσιν αὐλȣ̃ντες ϗ MS. reg. B. Eadem lectio eſt in MS. reg. C. præter οἵοις loco οἷοι. Larcherus emendat οἳ κέρασιν ἐσήμηνον αὐλοῖς τε καί. Zeun. edidit κέρασί τε αὐλοῦντες ϗ &c. [l] οἷον] οἱονεὶ Athen. [m] μαγάδι] μεγάδιν MS. Eton.

[1] 'Αναςὰς ὁ Σεύθης &c.] Sic MS. Guelf. et libri editi, quos vidi, omnes. Athen. paulo aliter—Καὶ ὁ Σεύθης ἀναςὰς συνέπιε, ϗ &c. ut in editis Xenoph. exemplaribus. MSS. Par. et Eton.—συγκατεσκεδάσατο μετὰ τȣ̃το τὸ κέρας. Phavorinus. συγκατεδώσατο μετὰ αὐτȣ̃ τὸ κέρας. Suidas: Καтασκεδάζειν· γενικῇ· Ἔθος ἦν Θρᾴκιον ἐν τοῖς συμποσίοις, ἵνα, ὅταν πίωσι τȣ̃ οἴνȣ οἱ συμπόται ὅσον δύνωνται, τὸ λοιπὸν τοῦ οἴνȣ καταχέωσι κατὰ τῶν ἱματίων τῶν συμποτῶν· ὅπερ ἔλεγον κατασκεδάζειν. Οὕτω Ξενοφῶν ἐν τῇ ζ' τῆς τοῦ Κύρȣ 'Αναβάσεως. Μέμνηται τούτȣ ϗ ὁ μέγας Πλάτων ἐν τοῖς Νόμοις. Καὶ ὁ μὲν Ξενοφῶν λέγει· 'Αναςὰς ὡς εὐθὺς συνέπιε, ϗ συγκατεσκεδάσατο τὸ μετ' αὐτοῦ κέρας. Peſſime ὡς εὐθὺς, pro ὁ Σεύθης. Sed et quæ ſequuntur ſic legenda putat Clar. Kuſter.—συνεξέπιε, καὶ συγκατεσκεδάσατο εἰς τοὺς μετ' αὐτοῦ τὸ κέρας. Opinor, recte. Niſi mavis—συγκατεσκέδασε κατὰ τοὺς μετ' &c. Leuncl. autem legit συγκατεδάσατο τῷ &c. atque adeo vertit—*et illi, qui proximus ab ipſo erat, partem porrigebat.* Sic quoque Stephanus. Celeber etiam Grammius hoc verbum ex Euſtathio in textum reſtituendum cenſuit. Sed magis mihi placet verbum vulgatum, tum quod adferat id Suidas, tum quod Plato etiam morem illum vinum effundendi tangat de Leg. lib. i. fere medio: Σκύθαι δὲ καὶ Θρᾷκες ἀκράτῳ παντάπασι χρώμενοι, γυναῖκές τε ϗ αὐτοὶ, καὶ κατὰ τῶν ἱματίων καταχεόμενοι, καλὸν καὶ εὔδαιμον ἐπιτήδευμα ἐπιτηδεύειν νενομίκασι. Hæc Platonis verba (mutato tantum, uti fit, ἀκράτῳ in ἀκρατοποσίαις) exſcripſit Athenæus lib. x. cap. 8. extremo.

[2] 'Ωμοβοΐναις,] In quibuſdam libris male ſcribitur ὁμοβοΐναις, in Athen. ὠμωβοΐναις. Adi ſis p. 328. not. 3.

[3] 'Ρυθμȣ̀ς] Vide p. 434. not. 4.

[4] Μαγάδι] Athen. lib. iv. cap. ult. Ὁ δὲ μάγαδις καλούμενος αὐλὸς, ὁ ϗ παλαιομάγαδις ὀνομαζόμενος, ἐν ταυτῷ ὀξὺν καὶ βαρὺν φθόγγον ἐπιδείκνυται—Οἶδα δὲ ὅτι καὶ μάγαδις ὄργανόν ἐςιν ἐντατὸν, καθάπερ ϗ κιθάρα, λύρα, βάρβιτον.

[n]Καὶ αὐτὸς Σεύθης ἀναστὰς ἀνέκραγέ [o]τε πολεμικὸν, καὶ C. III.
ἐξήλατο, ὥσπερ βέλος φυλαττόμενος, μάλα ἐλαφρῶς. Εἰσήεσαν δὲ καὶ γελωτοποιοί.

Ὡς δ' ἦν ἥλιος ἐπὶ [p]δυσμαῖς, ἀνέστησαν οἱ Ἕλληνες, 17
καὶ εἶπον ὅτι ὥρα [q]εἴη [1]νυκτοφύλακας καθιστάναι, καὶ σύνθημα παραδιδόναι. Καὶ Σεύθην ἐκέλευον παραγγεῖλαι [2]ὅπως εἰς τὰ Ἑλληνικὰ στρατόπεδα μηδεὶς τῶν Θρακῶν εἴσεισι νυκτός· [r]οἵ[3] τε γὰρ πολέμιοι Θρᾷκες ἡμῖν, καὶ ὑμεῖς οἱ φίλοι. Ὡς δ' [s]ἐξήεσαν, συνανέστη ὁ 18
Σεύθης, [t]οὐδέν[4] τι μεθύοντι ἐοικώς. Ἐξελθὼν δ' εἶπεν, [u]αὐτοὺς[5] τοὺς στρατηγοὺς ἀποκαλέσας, Ὦ ἄνδρες, οἱ πολέμιοι ἡμῶν οὐκ ἴσασί πω τὴν [6]ἡμετέραν συμμαχίαν· ἢν οὖν ἔλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς πρὶν φυλάξασθαι ὥστε μὴ ληφθῆναι, ἢ παρασκευάσασθαι ὥστε ἀμύνασθαι, [x]μάλιστα ἂν λάβοιμεν χρήματα καὶ ἀνθρώπους. Συνεπῄνουν ταῦτα οἱ στρατηγοὶ, [y]καὶ ἡγεῖσθαι ἐκέλευον. Ὁ δ' εἶπε, Πα-

[n] καὶ αὐτὸς] κἀυτὸς MS. Guelf. [o] τε πολεμικὸν] τι πολεμικὸν Ed. Caftal. [p] δυσμαῖς] δυσμὰς Edd. vett. et MS. Guelf. [q] εἴη deeft in MS. Eton. [r] οἵ τε γὰρ &c.] Pro οἵ eft ὡς in Junt. MSS. Guelf. et Eton. In eodem Eton. fic fe habet locus: ὥστε γὰρ Θρᾷκες (omiffo πολέμιοι) ὑμῖν καὶ ἡμῖν &c. In MS. Par. et marg. Steph. etiam eft ὑμῖν καὶ ἡμῖν. [s] ἐξήεσαν] ἀνέστησαν MS. Eton. [t] οὐδέν τι] οὐδὲν ἔτι MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [u] αὐτοὺς τοὺς] αὐτὸς οὗτος MSS. Par. et Eton. [x] μάλιστα ἂν defunt in MS. Eton. [y] καὶ ἡγεῖσθαι] ἡγεῖσθαι deeft in MS. Eton.

Adde J. Poll. lib. iv. fegm. 61. et Meurf. lect. Attic. lib. iv. cap. 20.

[1] Νυκτοφύλακας] Confule p. 514. not. 7.

[2] Ὅπως——μηδεὶς——εἴσεισι] Steph. dicendum fuiffe fufpicatur εἰσίῃ vel potius εἰσίοι, non εἴσεισι. Sed cum εἴσεισι vicem futuri indicativi repræfentet, nihil mutandum videtur. Eadem conftructione utitur Ariftoph. Νεφ. ver. 256.—ὅπως μὴ θύσετε.

[3] Οἵ τε γὰρ &c] Supple, ἔφασαν vel ἔλεγον—et vide p. 288. not. 6.

[4] Οὐδέν τι] Vide p. 476. not. 2.

[5] Αὐτοὺς] Valet hic forfan μόνους. Vide p. 324. not. 1. et p. 136. not. 2.

[6] Ἡμετέραν] Sic ed Caftal. Hanc quoque lectionem expreffit Amafæus. Vulgo legitur ὑμέτεραν.

C. III. ϛρασκευασάμενοι ἀναμένετε· ἐγὼ δέ, [a] ὁπόταν καιρὸς [1] εἴη, ἥξω [b] παρ' ὑμᾶς· καὶ τοὺς πελταστὰς καὶ ὑμᾶς
19 ἀναλαβὼν, ἡγήσομαι σὺν τοῖς θεοῖς. Καὶ ὁ Ξενοφῶν εἶπε, Σκέψαι τοίνυν, εἴπερ νυκτὸς [c] πορευσόμεθα, εἰ ὁ Ἑλληνικὸς νόμος κάλλιον ἔχει· [d] μεθ' ἡμέραν [2] μὲν γὰρ ἐν ταῖς πορείαις [3] ἡγεῖται τοῦ στρατεύματος, [e] ὁποῖον ἀεὶ πρὸς τὴν χώραν συμφέρει, ἐάν τε ὁπλιτικὸν, ἐάν τε ἱππικόν· νύκτωρ ὁ νόμος τοῖς Ἕλλησίν ἐστιν ἡγεῖσθαι τὸ βραδύτατον· οὕτω γὰρ ἥκιστα διασπᾶται τὰ στρατεύματα, καὶ ἥκιστα λανθάνουσιν ἀποδιδράσκοντες ἀλλήλους· [f] οἱ δὲ διασπασθέντες πολλάκις καὶ περιπίπτουσιν ἀλλήλοις, καὶ ἀγνο-
20 οῦντες κακῶς ποιοῦσι καὶ πάσχουσιν. Εἶπεν οὖν Σεύθης, Ὀρθῶς τε λέγετε, [g] καὶ τῷ νόμῳ τῷ ὑμετέρῳ πείσομαι. Καὶ ὑμῖν μὲν ἡγεμόνας δώσω, τῶν πρεσβυτάτων τοὺς ἐμπειροτάτους τῆς χώρας, αὐτὸς δὲ ἐφέψομαι τελευταῖος, τοὺς ἵππους ἔχων· ταχὺ γὰρ πρῶτος, ἂν δέῃ, παρέσομαι. [4] Σύνθημα δὲ εἶπον [5] Ἀθηναῖοι κατὰ τὴν συγγένειαν. Ταῦτ' εἰπόντες ἀνεπαύοντο.

[a] ὁπόταν] ὁπότε Marg. Steph. [b] παρ' ὑμᾶς] πρὸς ὑμᾶς Libri Brodæi et Eton. [c] πορευσόμεθα &c.] πορευσόμεθα ἢ ὁ Ἑλληνικὸς &c. Edd. vett. et MS. Guelf. [d] μεθ' ἡμέραν] καθ' ἡμέραν MSS. Par. Eton. et Brod. [e] ὁποῖον ἀεὶ—ἱππικὸν] ὁποῖον ἂν δεῖ πρὸς—ἐάν τε Ἑλληνικὸν, ἐάν τε πελταστικὸν, ἐάν τε &c. MS. Eton. ἐάν τε πελταστικὸν omifit Steph. fed adfunt in edd. vett. et MSS. Par. Eton. Guelf. et Amafæi. [f] οἱ δὲ διασπασθέντες—ἀλλήλοις] Defunt hæc omnia in MS. Eton. [g] καὶ τῷ νόμῳ] καὶ ἐγὼ τῷ νόμῳ Brodæus mavult.

[1] Εἴη,] MSS. Par. et Eton. ᾖ. Sed nil mutandum.

[2] Μεθ' ἡμέραν] Vide p. 315. not. 1.

[3] Ἡγεῖται] Sic MS. Eton. et codd. Brodæi. Hactenus editi repræfentarunt ἡγεῖσθαι.

[4] Σύνθημα] Adi p. 479. not. 1.

[5] Ἀθηναῖοι κατὰ &c.] MS. Guelf. Ἀθηναῖον, fed vulgata eft fupra fcripta. MSS. Par. Eton. et marg. Steph. dant Ἀθηναίαν: quam fcripturam fecutus, *Minervam* fuiffe tefferam, Binghamus verfionis Anglic. auctor non indoctus autumavit. Ablancortius cenfuiffe videtur ip-

Ἡνίκα δ᾽ ἦν ἀμφὶ μέσας νύκτας, παρῆν Σεύθης, C. III.
ἔχων τοὺς ἱππέας τεθωρακισμένους, καὶ τοὺς πελταστὰς 21
σὺν τοῖς ὅπλοις. Καὶ ἐπεὶ [g] παρέδωκε τοὺς ἡγεμόνας, οἱ
μὲν ὁπλῖται ἡγοῦντο, οἱ δὲ πελτασταὶ εἵποντο, οἱ δὲ ἱπ-
πεῖς ὠπισθοφυλάκουν. Ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἦν, ὁ Σεύθης 22
παρήλαυνεν [1] εἰς τὸ πρόσθεν· καὶ ἐπῄνεσε τὸν Ἑλληνικὸν
νόμον· πολλάκις γὰρ ἔφη [2] νύκτωρ αὐτὸς, καὶ σὺν ὀλίγοις
πορευόμενος, ἀποσπασθῆναι σὺν τοῖς ἵπποις ἀπὸ τῶν
πεζῶν· νῦν δὲ, ὥσπερ δεῖ, ἀθρόοι πάντες ἅμα τῇ ἡμέρᾳ
φαινόμεθα. Ἀλλ᾽ ὑμεῖς μὲν περιμένετε αὐτοῦ, καὶ [h] ἀνα-
παύεσθε· ἐγὼ δὲ σκεψάμενός τι ἥξω. Ταῦτ᾽ εἰπὼν [3] ἤ- 23
λαυνε δι᾽ ὄρους, ὁδόν τινα λαβών. Ἐπεὶ δ᾽ ἀφίκετο εἰς
χιόνα πολλὴν, ἐσκέψατο [i] ἐν τῇ ὁδῷ, εἰ εἴη ἴχνη ἀνθρώπων
ἢ [k] προηγούμενα ἢ ἐναντία. Ἐπεὶ δὲ ἀτριβῆ ἑώρα τὴν
ὁδὸν, [l] ἥκει[4] [m] ταχὺ πάλιν, καὶ ἔλεγε, [n] Καλῶς, ὦ ἄνδρες,
ἔσται, [o] ἐὰν θεὸς θέλῃ· τοὺς γὰρ ἀνθρώπους λήσομεν ἐπι-
πεσόντες. Ἀλλ᾽ ἐγὼ μὲν [5] ἡγήσομαι τοῖς ἵπποις, ὅπως,

[g] παρέδωκε] παρέδωκαν Edd. vett. et MS. Guelf. [h] ἀναπαύεσθε] ἀναπαύσασθε MS. Eton. [i] ἐν τῇ ὁδῷ defunt in MS. Eton. [k] προηγούμενα] πρόσω ἡγέμενα MS. Eton. [l] ἥκει] ἧκε Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [m] ταχὺ πάλιν] ταχὺ deeft in MS. Eton. [n] καλῶς, ὦ ἄνδρες] ἄνδρες, καλῶς MS. Eton. [o] ἐὰν] ἢ MS. Par.

ſam vocem Ἀθηναῖοι teſſeræ loco propoſitam fuiſſe. At ejus potius, quæcunque tandem vox eſſet, auctores, opinor, erant Athenienſes; quippe quod Græci jam militarem operam Seuthæ navarent, qui Athenienſibus cognatione junctus erat: uti ſupra p. 518. atque adeo munus hoc ipſis Græci cæteri minus inviderent.

[1] Εἰς τὸ πρόσθεν.] Vide p. 243. not. 6.

[2] Νύκτωρ αὐτὸς &c.] Sic ſupra p. 523. ἀξιώσω αὐτὸς ἔχειν. Adde p. 411. not. 3.

[3] Ἤλαυνε] Vide p. 520. not. 5.

[4] Ἥκει] Thom. Magiſt. in v. Ἥκω· ἥκει, Ἀττικόν· ἧκον, κοινότερον.

[5] Ἡγήσομαι τοῖς ἵπποις] Supple σὺν τοῖς &c. Vide p. 136. not. 2.

C. III. ἄν τινα ἴδωμεν, μὴ διαφυγὼν σημήνῃ τοῖς πολεμίοις· ὑμεῖς δ᾽ ἕπεσθε· κἂν [p]λειφθῆτε, τῷ στίβῳ τῶν ἵππων ἕπεσθε· [1]ὑπερβάντες δὲ τὰ ὄρη ἥξομεν εἰς τὰς κώμας [q]πολλάς τε καὶ εὐδαίμονας.

24 Ἡνίκα δὲ ἦν [2]μέσον ἡμέρας, ἤδη τε ἦν ἐπὶ τοῖς ἄκροις, καὶ καλιδὼν τὰς κώμας, ἧκεν ἐλαύνων [r]πρὸς τοὺς ὁπλίτας, καὶ ἔλεγεν, Ἀφήσω ἤδη καταθεῖν τοὺς μὲν ἱππέας εἰς τὸ πεδίον, τοὺς δὲ πελταστὰς ἐπὶ τὰς κώμας. Ἀλλ᾽ ἕπεσθε ὡς ἂν δύνησθε τάχιστα, ὅπως, ἄν τις ὑφιστῆται, ἀλέξησθε. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Ξενοφῶν, κατέβη

25 ἀπὸ τοῦ ἵππου. Καὶ ὃς ἤρετο, Τί καταβαίνεις, ἐπεὶ σπεύδειν δεῖ; Οἶδα, ἔφη, ὅτι οὐκ ἐμοῦ μόνου δέῃ· οἱ δ᾽ ὁπλῖται θᾶττον δραμοῦνται καὶ ἥδιον, [3]ἂν καὶ ἐγὼ πεζὸς ἡγῶμαι.

26 Μετὰ ταῦτα ᾤχετο καὶ Τιμασίων μετ᾽ αὐτοῦ, ἔχων [s]ἱππέας ὡς τετταράκοντα τῶν Ἑλλήνων. Ξενοφῶν δὲ παρηγγύησε τοὺς [4]εἰς τριάκοντα ἔτη παριέναι [5]ἀπὸ τῶν λόχων εὐζώνους. Καὶ αὐτὸς μὲν [6]ἐτρόχαζε, τούτους ἔχων· Κλεα-

[p] λειφθῆτε] ἐφθῆτε MSS. Par. et Eton. [q] πολλὰς] τινὰς MS. Eton. [r] πρὸς τοὺς] εἰς τοὺς MS. Eton. [s] ἱππέας] ἱππεῖς MS. Eton.

[1] Ὑπερβάντες] MS. Eton. ὑπερβάλλοντες: nec male. Vide p. 501. not. 5. et p. 471. not. 3.

[2] Μέσον ἡμέρας,] Thom. Magist. Μέσον ἡμέρας, καὶ μεσημβρία, καὶ μεσοῦσα ἡμέρα· μέση δὲ ἡμέρα, κοινόν.

[3] Ἂν καὶ ἐγὼ] In MS. Eton. deest καί. Male.

[4] Εἰς τριάκοντα] Junt. MSS. Eton. et Guelf. exhibent πεντήκοντα. Receptam lectionem præstant edit. Steph. et Leuncl. Vide tamen p. 468. not. 3.

[5] Ἀπὸ τῶν λόχων] In iisdem MSS. et edd. cæteris legitur ἀπὸ τῶν λοχαγῶν. Sed rectius Steph. sec. et MS. Par. scripturam receptam repræsentarunt.

[6] Ἐτρόχαζε] Hesych. et Phavor. Τροχάσας, σπεύσας, δραμὼν, προλαβών. Suid. Τροχάζειν, διατρέχειν. Eodem hoc verbo usus est Noster Hist. Gr. lib. vii. fere medio: καὶ τὸ μὲν πρῶτον ταχέως ἡγεῖντο, ἔπειτα δὲ ἐτρόχαζον.

νωρ δὲ ἡγεῖτο τῶν [t]ἄλλων Ἑλλήνων. Ἐπεὶ δ' ἐν ταῖς C. III.
κώμαις ἦσαν, Σεύθης ἔχων ὅσον [u]πεντήκοντα ἱππέας, 27
[1]προσελάσας εἶπε, [2]Τάδε δὴ, ὦ Ξενοφῶν, ἃ σὺ ἔλεγες·
ἔχονται οἱ ἄνθρωποι· ἀλλὰ γὰρ οἱ ἱππεῖς [3]ἔρημοι οἴχονταί
μοι, ἄλλος [x]ἀλλαχῇ διώκων· καὶ δέδοικα, μὴ συστάντες
ἀθρόοι που κακόν τι ἐργάσωνται οἱ πολέμιοι. Δεῖ δὲ
καὶ ἐν ταῖς κώμαις [4]καταμένειν τινὰς [y]ἡμῶν· μεσταὶ
γάρ εἰσιν ἀνθρώπων. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη ὁ Ξενοφῶν, 28
σὺν οἷς ἔχω, τὰ ἄκρα καταλήψομαι· σὺ δὲ Κλεάνορα κέλευε διὰ τοῦ πεδίου παρατεῖναι τὴν φάλαγγα παρὰ τὰς κώμας. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐποίησαν, [z]συνηλίσθησαν ἀνδράποδα [a]μὲν ὡς χίλια, βόες δὲ δισχίλιοι, καὶ ἄλλα πρόβατα μύρια. Καὶ τότε μὲν αὐτοῦ [5]ηὐλίσθησαν.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ [6]κατακαύσας ὁ Σεύθης τὰς κώμας C. IV.
παντελῶς, καὶ οὐδεμίαν οἰκίαν λιπὼν, (ὅπως φόβον ἐνθείη καὶ τοῖς ἄλλοις οἷα πείσονται, ἂν μὴ πείθωνται) ἀπῄει πάλιν. Καὶ τὴν μὲν λείαν ἀπέπεμψε [7]διατί-

[t] ἄλλων deeſt in MS. Guelf. et edd. vett. [u] πεντήκοντα] τριάκοντα MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [x] ἀλλαχῇ] ἄλλῃ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [y] ἡμῶν] ὑμῶν Ed. Caſtal. et Amaſæus. [z] συνηλίσθησαν] συνηυλίσθησαν Edd. vett. et MS. Guelf. συνειλήφθησαν Brodæus mavult. [a] μὲν ὡς] εἰς MS. Eton.

[1] Προσελάσας] Sic recte MSS. Par. Eton. et marg. Steph. Vulgo legitur προελάσας. Hæc autem invicem permutari ſolere plus vice ſimplici jam ſupra notavimus.

[2] Τάδε δὴ,] Scil. ἐστί. Qua de ellipſi vide p. 348. not. 5.

[3] Ἔρημοι] i. e. *ſoli, ſine duce cæteriſque copiis*. Hos utique paulo ante in planitiem immiſerat, p. præced.

[4] Καταμένειν] Vide p. 490. not. 8.

[5] Ηὐλίσθησαν.] Adi p. 261. not. 8.

[6] Κατακαύσας] Conſule p. 31. not. 5.

[7] Διατίθεσθαι] Lege p. 523. not. 1.

C. IV. θεσθαι Ἡρακλείδῃ εἰς Πέρινθον, [h] ὅπως[1] μισθὸς γένηται τοῖς στρατιώταις· αὐτὸς δὲ καὶ οἱ Ἕλληνες [c] ἐστρατοπεδεύσαντο ἀνὰ τὸ Θυνῶν πεδίον. Οἱ δ' ἐκλιπόντες, ἔφευγον εἰς τὰ ὄρη.

2 Ἦν δὲ χιὼν πολλὴ, καὶ ψύχος οὕτως, ὥστε τὸ ὕδωρ, ὃ [2] ἐφέροντο ἐπὶ δεῖπνον, ἐπήγνυτο, καὶ [d] ὁ οἶνος ἐν τοῖς ἀγγείοις, καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλῶν καὶ ῥῖνες [3] ἀπεκαίοντο καὶ ὦτα. Καὶ τότε [e] δῆλον ἐγένετο, οὗ ἕνεκα οἱ Θρᾷκες [4] τὰς ἀλωπεκίδας ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς φοροῦσι καὶ τοῖς ὠσὶ, [5] καὶ χιτῶνας οὐ μόνον περὶ τοῖς στέρνοις, ἀλλὰ καὶ περὶ τοῖς

[h] ὅπως μισθὸς &c.] ὅπως ἂν μισθὸς γένοιτο MS. Eton. [c] ἐστρατοπεδεύσαντο &c.] ἐστρατοπεδεύοντο &c. MS. Eton. ἐστρατοπεδεύοντο Θυνῶν πεδίον, omiſſo ἀνὰ, MS. Par. [d] ὁ οἶνος ἐν &c.] ὁ οἶνος ὁ ἐν &c. MS. Eton. [e] δῆλον] δὴ Junt. et MS. Guelf. a manu prima, ſed in ed. Caſtal. et a correctore MS. Guelf. vera lectio eſt reſtituta.

[1] Ὅπως μισθὸς &c.] Seuthes utique ita ſtatuerat p. 523.

[2] Ἐφέροντο] Scil. *miniſtri*. Vide p. 527. not. 6. Cæterum, active itidem ponitur id verbi p. 481.

[3] Ἀπεκαίοντο] Pro quo legitur in MS. Par. ἀπεκρίναντο: in MS. Guelf. ἀπεκαίνοντο, ſed ν puncto tanquam ſpurium eſt notatum: in marg. Steph. eſt ἀπεκαίνοντο et ἀπεκείραντο: in edd. vett. quoque eſt ἀπεκαίνοντο. Peſſime. De verbo recepto conſule p. 297. not. 3.

[4] Τὰς ἀλωπεκίδας ἐπὶ &c.] Significationis ejus, quam vox ἀλωπεκὶς hoc loco poſtulat, exemplum ſe deſiderare ait Steph. in Theſ. nec ullum profert Conſtant. Cæterum, morem hunc Thracum tangit eruditiſſ. Montfauc. Antiq. illuſtr. tom. iv. part. 1. p. 31. Herodot. lib. vii. cap. 75. Θρήϊκες δὲ ἐπὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι ἀλωπεκέας ἔχοντες, &c.

[5] Καὶ χιτῶνας οὐ &c.] Libet hic proferre, quæ de Thracia Thraciæque populis cecinit Ovid. Triſt. lib. iii. el. 10. ver. 13. et ſeq.

Nix jacet: et jactam nec ſol pluviæve reſolvunt:
Indurat Boreas, perpetuamque facit.
Ergo, ubi delicuit nondum prior, altera venit:
Et ſolet in multis bima manere locis.
Tantaque commoti vis eſt Aquilonis, ut altas
Æquet humo turres, tectaque rapta ferat.
Pellibus et ſutis arcent male frigora braccis.

μηροῖς· καὶ [1] ζειρὰς μέχρι ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν, C. IV.
ἀλλ' οὐ χλαμύδας. Ἀφιεὶς δὲ [2] τῶν αἰχμαλώτων ὁ 3
Σεύθης εἰς τὰ ὄρη, [3] ἔλεγεν ὅτι, εἰ μὴ [4] καταβήσονται οἰκήσοντες καὶ [f] πείσονται, ὅτι κατακαύσει καὶ τούτων τὰς κώμας καὶ τὸν σῖτον, καὶ ἀπολοῦνται τῷ λιμῷ. [5] Ἐκ τούτου κατέβαινον καὶ γυναῖκες καὶ παῖδες καὶ [g] οἱ πρεσβύτεροι· οἱ δὲ νεώτεροι ἐν ταῖς ὑπὸ τὸ ὄρος κώμαις ηὐλίζοντο.
Καὶ ὁ Σεύθης καταμαθὼν, ἐκέλευσε τὸν Ξενοφῶντα 4
τῶν ὁπλιτῶν τοὺς νεωτάτους λαβόντα [h] συνέπεσθαι. Καὶ [6] ἀναστάντες τῆς νυκτὸς ἅμα τῇ ἡμέρᾳ παρῆσαν [i] ἐπὶ

[f] πείσονται, ὅτι κατ.] πείσονται, κατακαύσονται MS. Eton. [g] οἱ πρεσβύτεροι] οἱ deeſt in MS. Eton. [h] συνέπεσθαι] συνεπισπέσθαι Zeun. ex MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [i] ἐπὶ ταῖς κώμαις] εἰς τὰς κώμας MS. Par.

Oraque de toto corpore ſola patent.
Sæpe ſonant moti glacie pendente capilli,
Et nitet inducto candida barba gelu:
Udaque conſiſtunt, formam ſervantia teſtæ,
Vina: nec hauſta meri, ſed data fruſta bibunt.

Adde Triſt. lib. v. el. vii. ver. 49.

[1] Ζειρὰς] Sic ſcribendum ὀξυτόνως: cum libri hactenus editi mendoſe repræſentent ζεῖρας. Etymol. M. Ζειραὶ, χιτῶνες ἀνακεκολπωμένοι, ἢ ἀνάκωλοι. Ξενοφῶν· Καὶ ζειρὰς μέχρι τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ χλαμύδα. Ubi notandum articulum ante ποδῶν reperiri, ſicut in MSto Eton. Harpocrat. Ζειρὰ, ἤτοι σειρὰ, ὥς τινες, ἦν ἔνδυμά τι, ὃ ἐπενδύοντο μετὰ τοὺς χιτῶνας, ὥσπερ ἐφαπτίδας. Deinde, citato Lyſia, verba hæc Xenoph. adducit, male ſcribens ἐν ἕκτῃ ἀναβάσεως, pro ἐν ἑβδόμῃ. Adde Suid. Phavor. et Heſych. De Arabibus ſic Herodot. lib. vii. cap. 69. ζειρὰς ὑπεζωσμένοι ἔσαν. et cap. 75. Θρήϊκες δὲ, ἐπὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι ἀλωπεκέας ἔχοντες, ἐστρατεύοντο, περὶ δὲ τὸ σῶμα κιθῶνας· ἐπὶ δὲ, ζειρὰς περιβεβλημένοι ποικίλας.

[2] Τῶν αἰχμαλώτων] Supple τινάς. Vide p. 266. not. 5. Adde p. 532. lin. 14.

[3] Ἔλεγεν ὅτι—ὅτι] Adi p. 400. not. 5.

[4] Καταβήσονται οἰκήσοντες] In loco vertendo lectionem hanc, καταβήσονται καὶ σπείσονται, ὅτι &c. quæ in marg. Steph. exſtat, expreſſit Leuncl. vulgatam Amaſ. opinor, rectius.

[5] Ἐκ τούτου] Sic recte edit. Steph. In edd. vett. et MS. Guelf. legitur Ἐκ τούτων &c. perperam.

[6] Ἀναστάντες] Conſule p. 258. not. 5.

C. IV. ταῖς κώμαις· καὶ οἱ μὲν πλεῖστοι ἐξέφυγον· (πλησίον
γὰρ ἦν τὸ ὄρος) ὅσους δὲ [k] κατέλαβον, κατηκόντισεν
[l] ἅπαντας ὁ Σεύθης.

5 [1] Ἐπισθένης δὲ ἦν τις Ὀλύνθιος παιδεραστὴς, ὃς ἰδὼν
καλὸν παῖδα [2] ἡβάσκοντα ἄρτι, πέλτην ἔχοντα, μέλλοντα
ἀποθνήσκειν, [m] προσδραμὼν Ξενοφῶντα [n] ἱκέτευσε βοη-
θῆσαι παιδὶ καλῷ. Καὶ ὃς προσελθὼν τῷ Σεύθῃ [o] δέε-
ται μὴ ἀποκτεῖναι τὸν παῖδα· καὶ τοῦ Ἐπισθένους διηγεῖται
τὸν τρόπον, καὶ ὅτι λόχον ποτὲ συνελέξατο, σκοπῶν οὐδὲν
ἄλλο, [p] ἢ εἴ τινες εἶεν καλοί· καὶ μετὰ τούτων ἦν ἀνὴρ
6 ἀγαθός. [q] Ὁ δὲ Σεύθης ἤρετο, Ἦ καὶ ἐθέλοις ἂν, ὦ
Ἐπίσθενες, [3] ὑπὲρ τούτου ἀποθανεῖν; Ὁ δ' ἐπανατείνας τὸν
τράχηλον, Παῖε, εἶπεν, εἰ κελεύει ὁ παῖς, καὶ μέλλει
χάριν εἰδέναι. [r] Ἐπήρετο ὁ Σεύθης τὸν παῖδα εἰ παί-
σειεν αὐτὸν ἀντὶ ἐκείνου. Οὐκ εἴα ὁ παῖς, ἀλλ' ἱκέτευε

[k] κατέλαβον] ἔλαβε MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [l] ἅπαντας ὁ Σεύθης] ἀφειδῶς Σεύθης MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [m] προσδραμὼν deeſt in Junt. et MS. Guelf. [n] ἱκέτευσε] ἱκέτευε MS. Par. [o] δέεται] δεῖται Zeun. ex MS. Eton. [p] ἢ εἴ τινες] εἴ τινες MS. Guelf. ἢ τινες MS. Eton. et marg. Steph. [q] ὁ δὲ Σεύθης] καὶ ὁ Σεύθης MS. Eton. [r] ἐπήρετο—ἐκείνου] Hæc omnia deſunt in MS. Eton.

[1] Ἐπισθένης δὲ &c.] Idem forſan hic Olynthius, qui ſupra p. 311. Amphipolitanus dicebatur. Λακωνικὸς itidem p. 517. not. 4. adpellatur Νέων, qui dici ſolet alias Ἀσιναῖος. Steph. Byz. Ἀμφίπολις, πόλις Μακεδονίας κατὰ Θράκην, ἥτις &c.—τὸ ἐθνικὸν Ἀμφιπολίτης. Idem, Ὄλυνθος, πόλις Θράκης, πρὸς τῇ Σιθωνίᾳ τῆς Μακεδονίας—ὁ πολίτης, Ὀλύνθιος, &c.

[2] Ἡβάσκοντα ἄρτι,] Thom. Magiſt. Ἡβᾷν—κάλλιον ἢ ἡβάσκειν. Adcuratius Mœris Attic. Ἡβάσκειν, ἐπὶ τῶν παίδων ἀρχομένων ἡβᾷν, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, Ἀττικῶς. Idem, Ἄρτι, οἱ μὲν Ἀττικοὶ τὸ πρὸ ὀλίγου· οἱ δὲ Ἕλληνες καὶ περὶ τοῦ νῦν λέγουσιν.

[3] Ὑπὲρ τούτου ἀποθανεῖν;] Mox leges—εἰ παίσειεν αὐτὸν ἀντὶ ἐκείνου. Phraſi illa Noſter *vicariam* plane *mortem* denotat: nec aliud, utut aliam interpretationem ſibi finxere Sociniani, voluit Apoſtolus Rom. v. 8. his verbis, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε, i. e. *vice noſtra*, ut nos ſcilicet mortis pœna liberaremur.

μηδὲ ἕτερον κατακαίνειν. Ἐνταῦθα δὴ ὁ Ἐπισθένης περι- C. IV.
λαβὼν τὸν παῖδα, εἶπεν, [s] Ὥρα σοι, ὦ Σεύθη, περὶ τοῦδέ
μοι διαμάχεσθαι· οὐ γὰρ μεθήσω τὸν παῖδα. Ὁ δὲ 7
Σεύθης γελῶν, ταῦτα μὲν εἴα· ἔδοξε δὲ αὐτοῦ αὐτοῦ αὐλισθῆναι, [t] ἵνα μὴ ἐκ τούτων τῶν κωμῶν [u] οἱ ἐπὶ τοῦ ὄρους τρέφοιντο. Καὶ [x] αὐτὸς μὲν ἐν τῷ πεδίῳ [y] ὑποκαταβὰς [1] ἐσκήνου· [z] Ξενοφῶν δὲ ἔχων τοὺς ἐπιλέκτους, ἐν τῇ ὑπὸ τὸ ὄρος [a] ἀνωτάτω κώμῃ, καὶ οἱ ἄλλοι [2] Ἕλληνες, ἐν τοῖς ὀρεινοῖς τοῖς καλουμένοις Θρᾳξὶ, πλησίον κατεσκήνησαν.

Ἐκ τούτου ἡμέραι [b] οὐ πολλαὶ διετρίβοντο, καὶ οἱ ἐκ τοῦ 8
ὄρους Θρᾷκες καταβαίνοντες πρὸς τὸν Σεύθην περὶ ὁμήρων καὶ σπονδῶν διεπράττοντο. [3] Καὶ Ξενοφῶν ἐλθὼν ἔλεγε τῷ Σεύθῃ ὅτι ἐν πονηροῖς τόποις [c] σκηνῷεν, καὶ πλησίον εἶεν οἱ πολέμιοι· ἥδιον δ' ἂν [4] ἔξω αὐλίζεσθαι ἔφη [5] ἐν

[s] ὥρα σοι] ὥρα μοι Edd. vett. et MS. Guelf. σοι deeſt in MS. Eton. [t] ἵνα μὴ] ἵνα μηδ' MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [u] οἱ ἐπὶ τοῦ] οἱ deeſt in MS. Eton. [x] αὐτὸς μὲν] μὲν deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. [y] ὑποκαταβὰς] καταβὰς MS. Guelf. [z] Ξενοφῶν δὲ ἔχων] ὁ δὲ Ξενοφῶν ἔχων MS. Eton. [a] ἀνωτάτω] ἀνωτάτη MS. Guelf. [b] οὐ πολλαὶ] τε πολλαὶ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [c] σκηνῷεν] σκηνοῖεν MS. Guelf.

[1] Ἐσκήνου] Mox mutata conjugatione adhibet κατεσκήνησαν. Vide p. 293. not. 3. et Cl. Blackwal. Claſſ. ſacr. vol. i. p. 132.

[2] Ἕλληνες, ἐν τοῖς &c.] MSS. Par. et Eton. ἐν τοῖς ὁρίοις καλ. exhibent, libri Brodæi ὁρείοις. Muret. delet illud ἐν, et legit τοῖς Ὀρείταις καλουμένοις Θρᾳξὶ &c. Eſt quidem Oritarum infra p. 542. mentio; ſi modo ſana ſit loci ſcriptura, vulgo recepta. Mihi certe ὀρεινῶν pro Ὀρειτῶν ibi reponendum videtur. Quare nihil hic loci mutatum velim; niſi quis cum Stephano, adſentientibus vett. quibuſdam codd. articulum τοῖς ante καλουμένοις deleverit.

[3] Καὶ Ξενοφῶν ἐλθὼν &c.] Sic MS. Par. editt. Steph. et Leuncl. At ἐλθὼν illud in edd. vett. MSS. Eton. et Guelf. non comparet.

[4] Ἔξω] Scil. τῆς κώμης.

[5] Ἐν ἐχυροῖς] MSS. Par. Eton. et marg. Steph. ἐν ἑτέροις. Minus recte.

C. IV. ἐχυροῖς ἂν χωρίοις μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς [d] στενοῖς, ὥστε ἀπο-
λέσθαι. Ὁ δὲ θαῤῥεῖν ἐκέλευε, καὶ ἔδειξεν ὁμήρους παρ-
9 όντας [1] αὐτῷ. Ἐδέοντο δὲ καὶ τοῦ Ξενοφῶντος καταβαί-
νοντές [e] τινες τῶν ἐκ τοῦ ὄρους συμπρᾶξαι σφίσι τὰς σπονδάς.
Ὁ δ᾽ ὡμολόγει, καὶ θαῤῥεῖν ἐκέλευε, καὶ ἠγγυᾶτο [f] μηδὲν
αὐτοὺς κακὸν πείσεσθαι πειθομένους Σεύθῃ. Οἱ δ᾽ ἄρα
ταῦτ᾽ ἔλεγον κατασκοπῆς ἕνεκα.

10 Ταῦτα μὲν [2] τῆς ἡμέρας ἐγένετο· εἰς δὲ τὴν ἐπιοῦσαν
νύκτα ἐπιτίθενται ἐλθόντες ἐκ τοῦ ὄρους οἱ Θυνοί. Καὶ
ἡγεμὼν μὲν ἦν ὁ δεσπότης [g] ἑκάστης οἰκίας· χαλεπὸν
γὰρ ἦν [h] ἄλλῳ τὰς οἰκίας, σκότους ὄντος, ἀνευρίσκειν
ἐν ταῖς κώμαις· καὶ γὰρ αἱ οἰκίαι κύκλῳ [i] περιεσταύ-
11 ρωντο μεγάλοις σταυροῖς, τῶν προβάτων ἕνεκα. Ἐπεὶ
δ᾽ ἐγένοντο κατὰ τὰς θύρας [k] ἑκάστου οἰκήματος, οἱ μὲν
εἰσηκόντιζον, οἱ δὲ τοῖς σκυτάλοις ἔβαλλον, [l] ἃ ἔχειν ἔφα-
σαν, ὡς ἀποκόψοντες τῶν δοράτων τὰς λόγχας· οἱ δὲ
[m] ἐνεπίμπρασαν· καὶ Ξενοφῶντα ὀνομαστὶ καλοῦντες, ἐξι-
όντα ἐκέλευον ἀποθνήσκειν, ἢ αὐτοῦ ἔφασαν κατακαυθή-
σεσθαι αὐτόν.

12 Καὶ ἤδη τε διὰ τοῦ ὀρόφου ἐφαίνετο πῦρ, καὶ ἐντεθωρα-
κισμένοι [3] οἱ περὶ Ξενοφῶντα ἔνδον ἦσαν, [n] ἀσπίδας καὶ μα-

[d] στενοῖς] στεγνοῖς Zeun. ex MS. Guelf. [e] τινες τῶν] τῶν deest in MS. Par. [f] μηδὲν αὐτοὺς] αὐτοὺς μηδὲν Edd. vett. et MS. Guelf. [g] ἑκάστης οἰκίας] ἑκάστης τῆς οἰκίας Zeun. ex MS. Par. [h] ἄλλῳ] ἄλλως MS. Eton. [i] περιεσταύρωντο] περιεσταύροντο Ed. Castal. [k] ἑκάστου οἰκ.] ἑκάστου τοῦ οἰκ. Zeun. hortatu Brodæi. [l] ἃ ἔχειν] ἄρχειν MS. Par. [m] ἐνεπίμπρασαν] ἐνεμπίμπρασαν MS. Guelf. ἐνεπίτρασαν Ald. [n] ἀσπίδας καὶ μαχαίρας desunt in Junt. et MS. Guelf.

[1] Αὐτῷ.] Sic edd. Ald. et Leuncl. In edd. Junt. Steph. MSS. Par. Eton. et Guelf. est αὐτῶν.

[2] Τῆς ἡμέρας] Thom. Magist. Νυκτὸς καὶ ἡμέρας Ἀττικοὶ λέγουσιν· ἤγουν, ἐπὶ τῆς νυκτὸς, καὶ ἐπὶ τῆς ἡμέρας —Vide p. 514. not. 4.

[3] Οἱ περὶ Ξενοφῶντα] Vide p. 490. not. 9.

χεῖρας καὶ κράνη ἔχοντες. Καὶ Σιλανὸς Μακέστιος, [o] ἐτῶν C. IV.
ὀκτωκαίδεκα ὤν, σημαίνει τῇ σάλπιγγι· καὶ εὐθὺς ἐκ-
πηδῶσιν ἐσπασμένοι τὰ ξίφη καὶ οἱ ἐκ τῶν ἄλλων [1] σκηνω-
μάτων. Οἱ δὲ Θρᾷκες φεύγουσιν, ὥσπερ δὴ τρόπος αὐ- 13
τοῖς, ὄπισθεν περιβαλλόμενοι τὰς πέλτας· καὶ αὐτῶν [p] ὑπερ-
αλλομένων τοὺς σταυροὺς [q] ἐλήφθησάν τινες κρεμασθέντες,
[r] ἐνισχομένων τῶν πελτῶν ἐν τοῖς σταυροῖς· [2] οἱ δὲ καὶ ἀπέ-
θανον, διαμαρτόντες τῶν ἐξόδων· οἱ δ' Ἕλληνες ἐδίωκον
ἔξω τῆς κώμης. Τῶν τε Θυνῶν ὑποστραφέντες τινὲς ἐν 14
τῷ σκότει, τοὺς παρατρέχοντας παρ' οἰκίαν [s] καιομένην ἠ-
κόντιζον εἰς τὸ φῶς ἐκ τοῦ σκότους· καὶ ἔτρωσαν Ἱερώνυμόν
τε καὶ [t] Ἐνοδίαν τὸν λοχαγὸν, καὶ [u] Θεαγένην δὲ Λοκρὸν
τὸν λοχαγόν· ἀπέθανε δὲ οὐδείς· κατεκαύθη μέντοι καὶ
[3] ἐσθής τινων καὶ σκεύη. Σεύθης δὲ ἧκε βοηθήσων σὺν 15
ἑπτὰ ἱππεῦσι [4] τοῖς πρώτοις, καὶ τὸν σαλπικτὴν ἔχων τὸν
Θράκιον. [5] Καὶ ἐπείπερ ᾔσθετο, ὅσον περ χρόνον [6] ἐβοή-

[o] ἐτῶν ὀκτωκ.] ἐτῶν ἤδη ὡς ὀκτωκ. MS. Eton. [p] ὑπεραλλομένων] ὑπερβαλλομένων Ed. Castal. [q] ἐλήφθησαν] εἰλήφθησαν Junt. [r] ἐνισχομένων—σταυροῖς] ἐνεχομένων—τοῖς σταυροῖς sine ἐν MSS. Par. et Eton. In Junt. et MS. Guelf. pro πελτῶν est πελταστῶν. [s] καιομένην ἠκόντιζον] ἠκόντιζον καιομένην Ald. et MS. Guelf. In MS. Eton. additur καὶ οἱ μὲν &c. [t] Ἐνοδίαν] Εὐοδέα MS. Par. et marg. Steph. [u] Θεαγένην] Θεογένην MS. Par. In MS. Guelf. a prima manu Θεογένη, sed Θεαγένη supra scriptum est.

[1] Σκηνωμάτων.] Adi p. 133. not. 4.

[2] Οἱ δὲ] Vide p. 415. not. 2.

[3] Ἐσθής τινων καὶ σκεύη.] Sic MSS. Par. Eton. Brod. et marg. Steph. At in edd. vett. et MS. Guelf. legitur ἐστιν ὧν καὶ σκεύη. Muret. mavult—ἐστιν ὧν τὰ σκεύη.

[4] Τοῖς πρώτοις,] i. e. vel *principibus*, vel *iis qui primi ad Seuthen redierant.* Is enim supra p. 535. dixerat, ἀλλὰ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἔρημοι οἴχονταί μοι, &c.

[5] Καὶ ἐπείπερ ᾔσθετο,] Muret. legit, Καὶ ἐπεὶ παρίστατο, &c.

[6] Ἐβοήθει,] Eodem viro docto exponente, est μετὰ βοῆς ἔθει: quomodo verbum exponit Schol. in Thucyd. lib. i. cap. 107. Ἐβοήθησαν δὲ ἐπ' αὐτοὺς] ἔδραμον μετὰ βοῆς κατ' αὐτῶν. Similiter idem ad ejusd. lib. ii. cap. 94. atque alibi.

C. IV. θει, τοσοῦτον καὶ [1]τὸ κέρας ἐφθέγγετο αὐτῷ· ὥστε καὶ [x]τοῦτο φόβον συμπαρεῖχε τοῖς πολεμίοις. Ἐπεὶ δ' ἦλθεν, [y]ἐδεξιοῦτό[2] τε καὶ ἔλεγεν ὅτι οἴοιτο τεθνεῶτας πολλοὺς [z]εὑρίσκειν.

16 Ἐκ τούτου ὁ Ξενοφῶν δεῖται τοὺς ὁμήρους τε αὐτῷ παραδοῦναι, καὶ ἐπὶ τὸ ὄρος, εἰ βούλεται, συστρατεύεσθαι· εἰ δὲ μή, αὐτὸν ἐᾶσαι. Τῇ οὖν ὑστεραίᾳ παραδίδωσιν ὁ Σεύθης τοὺς ὁμήρους, πρεσβυτέρους [a]ἄνδρας, τοὺς κρατίστους, ὡς [3]ἔφασαν, [4]τῶν ὀρεινῶν· καὶ αὐτὸς ἔρχεται σὺν τῇ δυνάμει. Ἤδη δ' εἶχε καὶ τριπλασίαν δύναμιν ὁ Σεύθης· ἐκ γὰρ [5]τῶν Ὀδρυσῶν, ἀκούοντες ἃ πράττοι ὁ Σεύθης,

17 πολλοὶ κατέβαινον συστρατευσόμενοι. Οἱ δὲ Θυνοὶ, ἐπεὶ εἶδον [b]ἀπὸ τοῦ ὄρους πολλοὺς μὲν ὁπλίτας, πολλοὺς δὲ πελταστὰς, πολλοὺς δὲ [c]ἱππεῖς, καταβάντες ἱκέτευον σπείσασθαι· καὶ πάντα ὡμολόγουν ποιήσειν, καὶ τὰ πιστὰ λαμβάνειν ἐκέλευον. Ὁ δὲ Σεύθης καλέσας τὸν Ξενοφῶντα, ἐπεδείκνυεν ἃ [d]λέγοιεν· καὶ οὐκ ἂν ἔφη σπείσασθαι, εἰ Ξε-

[x] τοῦτο] αὐτὸ Edd. vett. ταὐτὸ MS. Guelf. [y] ἐδεξιοῦτό τε καὶ] ἐδεξιοῦτο καὶ fine τε Edd. vett. et MS. Guelf. [z] εὑρίσκειν] εὑρήσειν MS. Par. [a] ἄνδρας] ἤδη MS. Eton. [b] εἶδον ἀπὸ] ἀπὸ deest in Edd. vett. [c] ἱππεῖς] ἱππέας Zeun. [d] λέγοιεν] ἔλεγεν MS. Eton.

[1] Τὸ κέρας] Vide p. 127. not. 3.

[2] Ἐδεξιοῦτο] Phavor. Δεξιοῦμαι, ἀποδέχομαι, φιλοφρονοῦμαι. Δεξιοῦται, προσάγει, φιλοφρονεῖ.

[3] Ἔφασαν,] Vide p. 447. not. 7.

[4] Τῶν ὀρεινῶν·] Sic utique ſcribendum videtur: neque ex hujus loci ſcriptura, quam edd. vett. et MS. Guelf. exhibent, ſcil. τῶν Ὀρειτῶν, emendanda ſunt quæ legimus p. 539. not. 2. uti cenſuit Muret. ſed ad hunc potius emendandum locum viam iſte patefecit. Oritarum quidem meminerunt auctores; at ſedem iis ab his gentibus, quas Noſter hoc loco memorat, longo intervallo diviſam tribuunt. Thraces montani quin huc quadrent, dubium non eſt.

[5] Τῶν Ὀδρυσῶν,] Ita hic loci ſcribitur. Videſis p. 518. not. 3.

νοφῶν βούλοιτο [1]τιμωρήσασθαι αὐτοὺς τῆς ἐπιθέσεως. Ὁ δὲ C. IV.
εἶπεν, Ἀλλ' ἔγωγε ἱκανὴν [d]νομίζω δίκην ἔχειν, εἰ οὗτοι δοῦ- 18
λοι ἔσονται ἀντ' ἐλευθέρων· συμβουλεύειν μέντοι ἔφη αὐτῷ, τὸ λοιπὸν ὁμήρους λαμβάνειν τοὺς δυνατωτάτους κακόν τι ποιεῖν, τοὺς δὲ γέροντας οἴκοι ἐᾷν. Οἱ μὲν οὖν [2]ταύτῃ [e]πάντες προσωμολόγουν.

[3]Ὑπερβάλλουσι δὲ πρὸς τοὺς [f]ὑπὲρ Βυζαντίου Θρᾷκας, C. V.
εἰς τὸ Δέλτα καλούμενον· αὕτη δ' ἦν οὐκέτι ἀρχὴ [g]Μαισάδου[4], ἀλλὰ [h]Τήρου[5] τοῦ Ὀδρυσοῦ ἀρχαίου τινός. Καὶ ὁ Ἡρακλείδης ἐνταῦθα [6]ἔχων τὴν τιμὴν τῆς λείας παρῆν. Καὶ Σεύθης ἐξαγαγὼν [7]ζεύγη ἡμιονικὰ τρία, (οὐ γὰρ ἦν πλείω) τὰ δ' ἄλλα βοεικά, καλέσας Ξενοφῶντα ἐκέλευσε λαβεῖν, τὰ δ' ἄλλα διανεῖμαι τοῖς στρατηγοῖς καὶ

[d] νομίζω δίκην] νομίζω καὶ νῦν δίκην Zeun. ex MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. [e] πάντες] πάντες δὴ MS. Eton. [f] ὑπὲρ Βυζαντ.] ὑπὸ Βυζαντ. MS. Par. [g] Μαισάδου] Μησάδου Junt. et Steph. Μηδοσάδου Caſtal. Μυσάδου MS. Guelf. Μεσάδου MS. Eton. Μαισόδου MS. Par. [h] Τήρου] Τηρίου Edd. vett. et MS. Guelf. Τήρους MS. Par.

[1] Τιμωρήσασθαι—τῆς &c.] Vide p. 503. not. 7. de phraſi: de re ipſa p. 540.

[2] Ταύτῃ] Phavor. exponit οὕτω, τοιοῦτον τρόπον. Schol. in Thucyd. lib. ii. cap. 91. οὕτως· ἢ ἀντὶ τοῦ, κατὰ τοῦτο τὸ μέρος. Suid. τούτου ἕνεκεν, ἢ οὕτω. Eſt ubi ſonat *hic, eo loco.* Plato epiſt. vii. haud ita procul a fine: ὁ δὲ εἶναί πῃ ταύτῃ κινδυνεύει. Artemid. Ὀνειροκριτ. lib. ii. cap. 3. ὑπὸ τῶν ταύτῃ κατοικούντων, i. e. ἐν ταύτῃ χώρᾳ. Quo ſenſu Noſter p. 513. adhibuit τῇδε: ubi vide not. 2. et p. 310. not. 7. quem plenius, in hunc utique locum ſi quadret, Xenophontis ipſius verbis ſic expreſſeris—πάντες καὶ ταῦτα οἰκοῦντες &c.

[3] Ὑπερβάλλουσι] Vide p. 501. not. 5.

[4] Μαισάδου,] Seuthæ ſcil. patris; de quo p. 518.

[5] Τήρου τοῦ Ὀδρυσσοῦ] De quo vide p. 515. not. 6.

[6] Ἔχων τὴν τιμὴν τῆς &c.] Qua de re lege p. 535.

[7] Ζεύγη ἡμιονικὰ] Thom. Magiſt. Ὀρεικὸν ζεῦγος, οὐχ ἡμιονικόν. Mœr. Attic. Ὀρεικὸν ζεῦγος, Ἀττικῶς· ἡμιονικὸν, Ἑλληνικῶς. Sed haud raro falluntur Grammatici, cæteroquin de literis Græcis optime meriti.

C. V. λοχαγοῖς. Ξενοφῶν δὲ τάδ' εἶπεν, Ἐμοὶ μὲν τοίνυν ἀρκεῖ
2 καὶ [1]αὖθις λαβεῖν· τούτοις δὲ τοῖς στρατηγοῖς δῶρον, οἳ σὺν ἐμοὶ ἠκολούθησαν, καὶ λοχαγοῖς. Καὶ τῶν ζευγῶν [i]λαμβάνει ἓν μὲν Τιμασίων ὁ Δαρδανεύς, ἓν δὲ Κλεάνωρ ὁ Ὀρχομένιος, ἓν δὲ [k]Φρυνίσκος ὁ Ἀχαιός· τὰ δὲ βοεικὰ ζεύγη
3 τοῖς λοχαγοῖς [l]κατεμέρισε. Τὸν δὲ μισθὸν ἀποδίδωσιν, ἐξεληλυθότος ἤδη τοῦ μηνός, εἴκοσι μόνον ἡμερῶν· ὁ γὰρ Ἡρακλείδης ἔλεγεν ὅτι [m]οὐ πλεῖον [n]ἐμπωλῆσαι. Ὁ οὖν Ξενοφῶν ἀχθεσθεὶς [o]εἶπε, Δοκεῖς μοι, ὦ Ἡρακλείδη, οὐχ ὡς δεῖ κήδεσθαι Σεύθου· εἰ γὰρ ἐκήδου, ἧκες ἂν πλήρη φέρων τὸν μισθόν, καὶ [2]προσδανεισάμενος, εἰ μὴ γ' ἄλλως ἐδύνω, καὶ ἀποδόμενος τὰ [p]σαυτοῦ ἱμάτια.

4 [3]Ἐντεῦθεν [q]ὁ Ἡρακλείδης ἠχθέσθη τε, καὶ ἔδεισε μὴ ἐκ τῆς Σεύθου φιλίας ἐκβληθείη· καὶ ὅ, τι ἐδύνατο ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας Ξενοφῶντα [r]διέβαλλε πρὸς Σεύθην. Οἱ μὲν [s]δὴ στρατιῶται Ξενοφῶντι ἐνεκάλουν, ὅτι οὐκ εἶχον τὸν μισθόν· Σεύθης δὲ ἤχθετο αὐτῷ, ὅτι ἐντόνως τοῖς στρατιώταις ἀπῄτει τὸν μισθόν. Καὶ τέως μὲν ἀεὶ ἐμέμνητο ὡς, ἐπειδὰν ἐπὶ θάλατταν [t]ἀπέλθοι, [u]παραδώσει αὐτῷ [x]Βισάνθην[4], καὶ Γάνον, καὶ Νέον τεῖχος· ἀπὸ δὲ τούτου τοῦ

i λαμβάνει] λαμβάνειν MS. Guelf. k Φρυνίσκος] Φίληξ MSS. Par. et Eton. l κατεμέρισε] κατεμερίσθη MSS. Par. et Eton. m οὐ πλεῖον] οὔτε Edd. vett. et MS. Guelf. n ἐμπωλῆσαι] ἐμποδίσαι MS. Eton. o εἶπε] εἶπεν ἐπομόσας MSS. Par. Eton. et marg. Steph. p σαυτοῦ] ἑαυτοῦ Edd. vett. et MS. Guelf. q ὁ Ἡρακλ.] τε Ἡρακλ. Edd. vett. et MS. Guelf. r διέβαλλε] διέβαλε MS. Par. s δὴ] οὖν MS. Eton. t ἀπέλθοι] ἀπέλθη Zeun. ex MS. Eton. u παραδώσει] παραδώσοι Zeun. ex MS. Guelf. παραδώσω Junt. x Βισάνθην] Βισάνθιν MS. Guelf.

1 Αὖθις] Phavor. Τὸ δὲ Αὖθις σημαίνει τὸ πάλιν, καὶ μετὰ ταῦτα.

2 Προσδανεισάμενος,] In lexicis deest. Eo tamen utitur et Lysias, Ὑπὲρ τῶν Ἀριστοφάν. χρημ. p. 157. edit. Steph.

3 Ἐντεῦθεν] Vide p. 500. not. 4.

4 Βισάνθην, καὶ Γάνον, &c.] De his omnibus consulenda est Dissertat. operi praemissa.

χρόνου οὐδενὸς ἔτι τούτων ἐμέμνητο. Ὁ μὲν γὰρ Ἡρακλείδης C. V.
καὶ τοῦτο διαβεβλήκει, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς εἴη, τείχη παραδιδόναι ἀνδρὶ δύναμιν ἔχοντι.

Ἐκ τούτου ὁ μὲν Ξενοφῶν ἐβουλεύετο τί χρὴ ποιεῖν [1] περὶ 5
τοῦ ἔτι ἄνω στρατεύεσθαι· ὁ δ' Ἡρακλείδης, εἰσαγαγὼν τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς πρὸς Σεύθην, λέγειν τε ἐκέλευεν αὐτοὺς ὅτι οὐδὲν ἂν ἧττον σφεῖς ἀγάγοιεν τὴν στρατιὰν ἢ Ξενοφῶν, τόν τε μισθὸν ὑπισχνεῖτο αὐτοῖς ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν [y] ἔκπλεων παρέσεσθαι δυοῖν μηνοῖν· συστρατεύεσθαί τε ἐκέλευε. Καὶ ὁ Τιμασίων εἶπεν, Ἐγὼ μὲν τοίνυν 6
οὐδ' ἂν πέντε μηνῶν μισθὸς [z] μέλλῃ εἶναι, στρατευσαίμην ἂν ἄνευ Ξενοφῶντος. Καὶ ὁ Φρυνίσκος καὶ ὁ Κλεάνωρ συνωμολόγουν Τιμασίωνι.

Ἐντεῦθεν Σεύθης ἐλοιδόρει τὸν Ἡρακλείδην ὅτι οὐ παρεκάλει [a] τὸν Ξενοφῶντα. Ἐκ δὲ τούτου παρακαλοῦσιν αὐτὸν
μόνον. Ὁ δὲ, γνοὺς τοῦ Ἡρακλείδου τὴν πανουργίαν, ὅτι 7
βούλοιτο αὐτὸν διαβάλλειν πρὸς τοὺς ἄλλους στρατηγοὺς, παρέρχεται λαβὼν τούς τε στρατηγοὺς πάντας καὶ τοὺς λοχαγούς· καὶ ἐπεὶ πάντες ἐπείσθησαν, συνεστρατεύοντο, καὶ ἀφικνοῦνται, ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὸν [b] Πόντον, διὰ τῶν [2] Μελινοφάγων καλουμένων Θρακῶν, εἰς τὸν [c] Σαλμυδησσόν[3].
Ἔνθα τῶν εἰς τὸν Πόντον πλεουσῶν νηῶν πολλαὶ [d] ὀκέλλουσι [4] 8

[y] ἔκπλεων deest in MS. Eton. [z] μέλλῃ] μέλλοι Castal. [a] τὸν Ξενοφ.] καὶ Ξενοφ. MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [b] Πόντον] τόπον Ald. et MS. Guelf. [c] Σαλμυδησσὸν] Σαλμυδισσὸν Ed. Steph. aliæque vett. Ἁλμυδησσὸν MSS. Par. et Eton. [d] ὀκέλλουσι] ὠκέλλουσι Edd. vett.

[1] Περὶ τοῦ ἔτι ἄνω &c.] Scil. militesne adversus Thracas, supra Byzantium sitos, uti p. 543. una cum Seuthe duceret.

[2] Μελινοφάγων] Stephan. Byz. Μελινοφάγοι, ἔθνος Θρᾴκης· Ξενοφῶν ἐν Ἀναβάσεως ἑβδόμῳ,—Plura lege in Dissertatione Geograph.

[3] Σαλμυδησσόν.] Consule Dissertat. modo memoratam.

[4] Ὀκέλλουσι καὶ ἐκπίπτουσι·] Suid. Ὀκέλλει· προσορμεῖ· ἐκρίπτει.

C. V. καὶ ἐκπίπτουσι· [1] τέναγος γάρ ἐστιν [e] ἐπιπολὺ[2] τῆς θα-
λάττης. Καὶ [f] οἱ Θρᾷκες οἱ κατὰ ταῦτα οἰκοῦντες, [3] στή-
λας ὁρισάμενοι, τὰ καθ' αὑτοὺς [g] ἕκαστοι ἐκπίπτοντα λη-
ίζονται· [4] τέως δὲ, [h] ἐλέγοντο, πρὶν ὁρίσασθαι, ἁρπάζοντες
πολλοὶ ὑπ' ἀλλήλων ἀποθνήσκειν. Ἐνταῦθα [i] εὑρίσκονται
πολλαὶ μὲν κλίναι, πολλὰ δὲ κιβώτια, [k] πολλαὶ δὲ βίβλοι,
καὶ τἄλλα πολλὰ, ὅσα ἐν ξυλίνοις [5] τεύχεσι ναύκληροι
9 ἄγουσιν. Ἐντεῦθεν ταῦτα καταστρεψάμενοι, ἀπῄεσαν πά-
λιν. [6] Ἔνθα δὴ Σεύθης εἶχε στράτευμα [l] πλέον τοῦ Ἑλ-
ληνικοῦ· ἔκ τε γὰρ Ὀδρυσῶν πολὺ [m] ἔτι πλείους καταβε-
βήκεσαν, καὶ [n] οἱ ἀεὶ πειθόμενοι συνεστρατεύοντο. Κατηυ-
λίσθησαν δὲ ἐν τῷ πεδίῳ ὑπὲρ [7] Σηλυμβρίαν, [o] ὅσον πεντή-
10 κοντα σταδίους ἀπέχοντες τῆς θαλάττης. Καὶ μισθὸς μὲν
οὐδείς πω ἐφαίνετο· [p] πρὸς δὲ τὸν Ξενοφῶντα οἵ τε στρατιῶται

[e] ἐπιπολὺ] ἐπὶ πολὺ Zeun. ἐπὶ παμπολὺ MSS. Par. et Eton. [f] οἱ Θρᾷκες οἱ] οἱ Θρᾷκες, altero οἱ omisso, MS. Eton. [g] ἕκαστοι] ἕκαστα Edd. vett. MSS. Guelf. et Eton. [h] ἐλέγοντο, πρὶν ὁρίσασθαι, ἁρπάζοντες πολλοὶ] ἔλεγον τοπρὶν ὁρίσασθαι ἁρπάζοντας πολλοὺς MSS. Par. Eton. et marg. Steph. apud Zeun. sed pro τοπρὶν est πρὶν in MS. Par. apud Hutchinsonum. [i] εὑρίσκονται] εὑρίσκοντο MSS. Par. et Eton. [k] πολλαὶ δὲ βίβλοι] πολλαὶ δὲ βίβλοι γεγραμμένοι MSS. Par. et Brodæi. πολλὰ δὲ βυβλία Larcherus emendat. [l] πλέον] ἤδη πλέον MSS. Guelf. Par. Brod. et Eton. [m] ἔτι πλείους] πλέον Edd. vett. et MS. Guelf. [n] οἱ ἀεὶ] οἱ αὐτοὶ Edd. vett. et MS. Guelf. [o] ὅσον πεντήκοντα] ὅσον τριάκοντα MS. Par. et marg. Steph. τριάκοντα, omisso ὅσον, MS. Eton. [p] πρὸς δὲ] καὶ πρὸς μὲν Edd. vett. et MS. Guelf.

Εἴρηται ἐπὶ τῶν νηῶν. Vide p. 458. not. 6.

[1] Τέναγος] Suid. Τενάγη· διάβροχοι καὶ κάθυγροι τόποι· πηλώδη πελάγη· ἢ ἰλὺς, ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ, καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τῷ ὕδατι.

[2] Ἐπιπολὺ] Adi p. 272. not. 4.

[3] Στήλας ὁρισάμενοι,] Ita MS. Eton. et editt. quas vidi, omnes. Malim ipse ἐρεισάμενοι : et mox infra ἐρείσασθαι, pro ὁρίσασθαι—.

[4] Τέως] Suid. Τέως· οἱ ῥήτορες ἐπὶ τοῦ πρότερον, ἢ πάλαι. Adde p. 544. lin. 18.

[5] Τεύχεσι] Etymol. M. Τεῦχος σημαίνει τρία, τὰ πολεμικὰ ὅπλα, καὶ τὰ τῆς νεὼς, καὶ ἀγγεῖόν τι.

[6] Ἔνθα δὴ] Vide p. 514. not. 1.

[7] Σηλυμβρίαν,] Sic. ed Steph. Σηλυβρίαν Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. Σηλυβρίας MSS. Par. et Eton. Vide p. 517. not. 3.

[q] πάντες [1] χαλεπῶς εἶχον, ὅ, τε Σεύθης οὐκέτι οἰκείως διέκειτο, ἀλλ' ὁπότε συγγενέσθαι αὐτῷ βουλόμενος ἔλθοι, πολλαὶ ἤδη ἀσχολίαι [r] ἐγίνοντο. C. V.

Ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ, σχεδὸν ἤδη δύο μηνῶν ὄντων, ἀφικνοῦνται Χαρμῖνός τε ὁ Λάκων καὶ Πολύνικος παρὰ [s] Θίμβρωνος· καὶ λέγουσιν ὅτι Λακεδαιμονίοις δοκεῖ στρατεύεσθαι [2] ὡς ἐπὶ Τισσαφέρνην, καὶ Θίμβρων ἐκπέπλευκεν ὡς πολεμήσων· καὶ δεῖται ταύτης τῆς στρατιᾶς, καὶ λέγει ὅτι [3] δαρεικὸς ἑκάστῳ ἔσται μισθὸς τοῦ μηνὸς, καὶ τοῖς λοχαγοῖς διμοιρία, [t] καὶ τοῖς στρατηγοῖς τετραμοιρία. C. VI.

2 Ἐπεὶ δ' ἦλθον οἱ Λακεδαιμόνιοι, εὐθὺς ὁ Ἡρακλείδης, πυθόμενος ὅτι [4] ἐπὶ τὸ στράτευμα ἥκουσι, λέγει τῷ Σεύθῃ [u] ὅτι κάλλιον [x] γεγένηται· Οἱ μὲν γὰρ Λακεδαιμόνιοι δέονται τοῦ στρατεύματος, σὺ δ' [y] οὐ δέῃ· ἀποδιδοὺς δὲ τὸ στράτευμα αὐτοῖς χαριεῖ, σὲ δὲ οὐκέτι [z] ἀπαιτήσουσι τὸν μισθὸν, ἀλλ' ἀπαλλάξονται ἐκ τῆς [a] γῆς.

[q] πάντες χαλεπῶς] πάνυ χαλεπῶς MS. Guelf. παγχαλεπῶς MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [r] ἐγίνοντο] Sic ed. Steph. ἐγένοντο Edd. vett. et MS. Guelf. ἐφαίνοντο MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [s] Θίμβρωνος] Θίβρωνος Edd. vett. et MS. Guelf. [t] καὶ τοῖς στρ. τετραμοιρία desunt in Junt. [u] ὅτι κάλλιον] ὅτι κάλλιστόν τε MSS. Par. Eton. et Brod. [x] γεγένηται] οὐκέτι γεγένηται MS. Eton. [y] οὐ δέῃ] οὐκ ἔτι δέῃ Zeun. ex MSS. Par. Eton. Brod. et marg. Steph. [z] ἀπαιτήσουσι] ἀπαιτήσονται MS. Eton. [a] γῆς] χώρας MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Πάντες χαλεπῶς] Vide p. 358. not. 4.

[2] Ὡς ἐπὶ] In MSS. Par. et Eton. deeſt vocula prior. Male. Vide p. 467. not. 7. Similiter Arrianus exped. lib. vi. cap. 15.—πρὶν πυθέσθαι Μουσικανὸν ὅτι ὥρμηται ὡς ἐπ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος. Eædem occurrunt voculæ, ſic poſitæ, Act. xvii. 14.

[3] Δαρεικὸς—τοῦ μηνὸς,] Adi p. 7. not. 1. et p. 519. not. 4.

[4] Ἐπὶ τὸ στράτευμα ἥκουσι,] Vertenda forſan—*ad exercitum petendum ſe veniſſe.* Sic ſæpe hac phraſi uſus eſt Noſter. Κύρ. Παιδ. p. 9. ἐπὶ τοῦτο ἔρχονται—ubi vide not. 1. Ibid. p. 74. ὅτε ἐγὼ μὲν πρός σε ἦλθον ἐπ' ἀργύριον, i. e. *argenti petendi cauſa*—Œconom. haud ita longe ab init. Οἶμαι δ' ἂν καὶ εἰ ἐπὶ πῦρ ἐλθόντος σοῦ, &c. Et alias ſæpe.

C. VI. Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σεύθης, κελεύει παράγειν· καὶ ἐπεὶ
3 εἶπον ὅτι ἐπὶ τὸ στράτευμα ἥκουσι, λέγει ὅτι τὸ στράτευμα ἀποδίδωσι, φίλος τε καὶ σύμμαχος βούλεται εἶναι· [1] καλεῖ τε αὐτοὺς ἐπὶ ξενίᾳ, καὶ ἐξένιζε μεγαλοπρεπῶς. Ξενοφῶντα δὲ οὐ καλεῖ, οὐδὲ τῶν ἄλλων στρατηγῶν οὐδένα.
4 Ἐρωτώντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων [b] τίς ἀνὴρ εἴη Ξενοφῶν, ἀπεκρίνατο ὅτι τὰ μὲν ἄλλα εἴη οὐ κακὸς, [2] φιλοστρατιώτης δέ· καὶ διὰ τοῦτο χεῖρόν ἐστιν αὐτῷ. Καὶ οἱ εἶπον, Ἀλλ' ἦ [3] δημαγωγεῖ [4] ὁ ἀνὴρ τοὺς ἄνδρας; Καὶ ὁ Ἡρακλείδης,
5 Πάνυ μὲν οὖν, ἔφη. Ἆρ' οὖν, ἔφασαν, μὴ καὶ ἡμῖν ἐναντιώσεται [c] περὶ τῆς ἀπαγωγῆς; Ἀλλ' ἢν ὑμεῖς, ἔφη ὁ Ἡρακλείδης, συλλέξαντες αὐτοὺς [d] ὑπόσχησθε τὸν μισθὸν, ὀλίγον ἐκείνῳ [5] προσχόντες, ἀποδραμοῦνται σὺν [e] ὑμῖν. Πῶς ἂν οὖν, ἔφασαν, ἡμῖν συλλεγεῖεν; Αὔριον ὑμᾶς, ἔφη ὁ Ἡρακλείδης, πρωῒ ἄξομεν πρὸς αὐτούς· καὶ οἶδα, ἔφη, [f] ὅτι ἐπειδὰν ὑμᾶς ἴδωσιν, ἄσμενοι συνδραμοῦνται. Αὕτη μὲν ἡ ἡμέρα οὕτως ἔληξε.

[b] τίς ἀνὴρ] ὅτι τίς ἀνὴρ Edd. vett. et MS. Guelf. [c] περὶ τῆς ἀπαγωγῆς] περὶ deest in MS. Eton. [d] ὑπόσχησθε] ὑπόσχοισθε MS. Eton. [e] ὑμῖν] ἡμῖν MS. Eton. [f] ὅτι] ὡς MS. Guelf.

[1] Καλεῖ τε—ἐπὶ ξενίᾳ,] Sic ex conjectura rescripsi. Similiter supra Noster p. 431. ἐπὶ ξενίᾳ δὲ ἐδέχοντο &c. ubi vide not. 2. Hactenus legebatur—ἐπὶ ξενία &c. Similiter Herodot. lib. v. cap. 18. καί σφεας ἐπὶ ξεινία καλέει. Confer epist. ad Philem. ver. 22. cum p. 431. not. 2.

[2] Φιλοστρατιώτης] In lexicis stat ἀδεσπότως.

[3] Δημαγωγεῖ] *Est autem δημαγωγεῖν,* (sunt Steph. ad Amas. verba) *blanditiis atque aliis artibus homines ad se pellicere, et quasi obstricta eorum studia tenere.*

[4] Ὁ ἀνὴρ] Adi p. 28. not. 5.

[5] Προσχόντες,] Sic recte locum, opinor, distinxit Leuncl. ut προσχόντες, æque ac συλλέξαντες—ὑπόσχησθε &c. ad Laconas illos referatur. Stephan. omissa post προσχόντες distinctione, legit—προσχόντες ἀποδραμοῦνται &c. quasi participium illud milites respiceret. Cæterum, pro ἐκείνῳ est ἐν πόνῳ in MSS. Par. et Eton. atque pro προσχ. est παρασχόντες in Junt. et MS. Guelf.

Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἄγουσιν ἐπὶ τὸ στράτευμα τοὺς Λάκωνας C. VI.
Σεύθης τε καὶ Ἡρακλείδης, καὶ συλλέγεται ἡ στρατιά· τὼ 6
δὲ Λάκωνε ἐλεγέτην ὅτι Λακεδαιμονίοις δοκεῖ πολεμεῖν
Τισσαφέρνει τῷ ὑμᾶς ἀδικήσαντι· [1] ἢν οὖν ἴητε σὺν ἡμῖν,
[g] τόν τε ἐχθρὸν τιμωρήσεσθε, καὶ [2] δαρεικὸν ἕκαστος οἴσει
τοῦ μηνὸς ὑμῶν· λοχαγὸς δὲ, τὸ διπλοῦν· στρατηγὸς δὲ, τὸ
τετραπλοῦν. Καὶ οἱ στρατιῶται ἄσμενοί τε ἤκουσαν, καὶ εὐ- 7
θὺς ἀνίσταταί τις τῶν Ἀρκάδων τοῦ Ξενοφῶντος κατηγορή-
σων. Παρῆν δὲ καὶ Σεύθης, βουλόμενος εἰδέναι τί πρα-
χθήσεται· καὶ [3] ἐν ἐπηκόῳ εἱστήκει, ἔχων τὸν ἑρμηνέα·
συνίει δὲ καὶ αὐτὸς Ἑλληνιστὶ τὰ πλεῖστα. Ἔνθα δὴ 8
λέγει ὁ Ἀρκὰς, [h] Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν, ὦ Λακεδαιμόνιοι, καὶ
πάλαι ἂν ἦμεν παρ' ὑμῖν, εἰ μὴ Ξενοφῶν δεῦρο ἡμᾶς πεί-
σας ἀπήγαγεν· ἔνθα δὴ ἡμεῖς μὲν τὸν δεινὸν χειμῶνα
στρατευόμενοι καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν οὐδὲν [4] πεπάμεθα· ὁ δὲ
τοὺς ἡμετέρους πόνους ἔχει· καὶ Σεύθης ἰδίᾳ μὲν ἐκεῖνον
[i] πεπλούτικεν, ἡμᾶς δὲ ἀποστερεῖ τὸν μισθόν· [5] ὥστε, ὅγε
πρῶτος λέγων, ἐγὼ μὲν, ἔφη, εἰ τοῦτον ἴδοιμι καταλευ-

[g] τόν τε] τε deest in MS. Eton. [h] Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν desunt in MS. Eton.
[i] πεπλούτικεν] πεπλούτηκεν Edd. vett. MSS. Par. Eton. et Guelf.

[1] Ἢν οὖν ἴητε] MSS. Guelf. Eton. et edd. vett. exhibent ἢν οὖν ἦτε &c. Male. Tu vide sis p. 521. not. 2.

[2] Δαρεικὸν—τοῦ &c.] Vide p. 547. not. 3.

[3] Ἐν ἐπηκόῳ] Vide p. 220. not. 2.

[4] Πεπάμεθα·] Hanc scripturam in quibusdam exemplaribus se reperisse testatur Steph. Vulgo scribitur πεπαύμεθα: cui recepta lectio omnino anteferenda est. Adi p. 437. not. 2.

[5] Ὥστε, ὅγε &c.] Hoc ordine, uti mihi quidem videtur, construenda sunt verba, ὥστε ἐγὼ μὲν, ἔφη ὅγε πρῶτος λέγων, εἰ &c. ut ὅγε πρῶτος λέγων sint auctoris, non Arcadis istius de seipso, verba. Cæterum, Leuncl vertit *quo fit ut ego, qui primus sententiam dico, si &c.* Steph. et ἔφη et hypostigmen post λέγων expungi debere, et ὅγε πρῶτος λέγων ἐγὼ simpliciter, vel ἐγὼ μὲν ὁ πρῶτος λέγων, potius dicendum fuisse putavit.

C. VI. σθέντα, καὶ δόντα δίκην ὧν ἡμᾶς περιεῖλκε, καὶ τὸν μισθὸν
ἄν μοι δοκῶ ἔχειν, καὶ οὐδὲν ἂν [1] ἔτι τοῖς πεπονημένοις ἄχθε-
σθαι. Μετὰ τοῦτον ἄλλος [k] ἀνέστη, ὁμοίως καὶ ἄλλος. Ἐκ
δὲ [l] τούτων Ξενοφῶν ἔλεξεν ὧδε,

9 " [2] Ἀλλὰ πάντα [m] μὲν ἄνθρωπον ὄντα προσδοκᾶν δεῖ,
" [n] ὁπότε καὶ ἐγὼ μὲν ὑφ᾽ ὑμῶν [3] αἰτίαν ἔχω, ἐν ᾧ πλεί-
" στην προθυμίαν ἐμαυτῷ γε [o] δή μοι δοκῶ συνειδέναι
" περὶ ὑμᾶς παρεσχημένος. Ἀπετραπόμην μέν γε ἤδη
" οἴκαδε [p] ὁρμώμενος μὰ τὸν Δία, οὔτι πυνθανόμενος ὑμᾶς
" εὖ πράττειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀκούων ἐν ἀπόροις εἶναι, ὡς
10 " ὠφελήσων εἴ τι δυναίμην. Ἐπεὶ δ᾽ ἦλθον, Σεύθου του-
" τουὶ [4] πολλοὺς ἀγγέλους πρὸς ἐμὲ πέμποντος, καὶ πολλὰ
" ὑπισχνουμένου ἐμοί, εἰ πείσαιμι ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν,
" τοῦτο μὲν οὐκ ἐπεχείρησα ποιεῖν, ὡς [q] αὐτοὶ ἐπίστασθε·

[k] ἀνέστη] ἀνέστη ἂν Edd. vett. et MS. Guelf. Hinc Zeun. ſuſpicatur, forte olim in libris fuiſſe ἀνέστη, ἀνέστη ὁμοίως καὶ ἄλλος. [l] τούτων] τούτου MS. Guelf. [m] μὲν ἄνθρωπον] μὲν ἄρα ἄνθρωπον MS. Par. [n] ὁπότε &c.] ὁπότε καὶ ἐγὼ νυνὶ μὲν Zeun. ex Junt. MSS. Par. et Guelf. Sed in MS. Par. apud Hutchinſonum eſt ὁπότε γε καὶ νῦν &c. [o] δή μοι δοκῶ] δή μοι deſunt in MS. Eton. [p] ὁρμώμενος μὰ] ὡρμημένος οὐ μὰ MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [q] αὐτοὶ] αὐτοὶ ὑμεῖς Zeun. ex MSS. Eton. et Brod.

[1] Ἔτι τοῖς πεπονημένοις] Hanc lectionem præſtat MS. Eton. In MS. Par. legitur—ἐπὶ τοῖς πεπονημένοις &c. In editt. Flor. Steph. Leuncl. aliiſque—ἔτι τοῖς πεποιημένοις &c.

[2] Ἀλλὰ πάντα μὲν ἄνθρωπον &c.] Iſocrat. ad Demon. p. 11. edit. Steph. Νόμιζε μηδὲν εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων βέβαιον· οὕτω γὰρ, οὔτ᾽ εὐτυχῶν, ἔσῃ περιχαρής· οὔτε δυστυχῶν, περίλυπος. Plura huc facientia congeſſit Stobæus Serm. 103. Euripid. Hypſip. ver. 6. Ἄελπτον οὐδὲν, πάντα δ᾽ ἐλπίζειν χρεών. Jamblich. de vita Pythag. p. 163. edit. Kuſt. Καὶ ἦν αὐτοῖς (Pythagoræ diſcipulis) παράγγελμα, ὡς οὐδὲν δεῖ τῶν ἀνθρωπίνων συμπτωμάτων ἀπροσδόκητον εἶναι παρὰ τοῖς νοῦν ἔχουσιν, ἀλλὰ πάντα προσδοκᾶν, ὧν μὴ τυγχάνουσιν αὐτοὶ κύριοι ὄντες.

[3] Αἰτίαν ἔχω,] Sic mihi quidem legendum videtur: et ſic paulo infra Noſter—ὑφ᾽ ὑμῶν αἰτίαν ἔχοιμι &c. Vulgo ſcribitur αἰτίας ἔχω.

[4] Πολλοὺς ἀγγέλους—καὶ &c.] Vide p. 512. et 516.

" [r] ἦγον δ' ὅθεν [s] ᾤμην τάχιστ' ἂν ὑμᾶς εἰς τὴν Ἀσίαν C. VI.
" διαβῆναι. ¹ Ταῦτα γὰρ καὶ βέλτιστα ἐνόμιζον ὑμῖν
" εἶναι, καὶ ὑμᾶς ᾔδειν βουλομένους. ² Ἐπεὶ δὲ Ἀρίσταρ- 11
" χος ἐλθὼν σὺν τριήρεσιν ἐκώλυσε διαπλεῖν ³ ἡμᾶς,
" ἐκ τούτου (ὅπερ εἰκὸς δήπου ἦν) συνέλεξα ὑμᾶς, ὅπως
" [t] βουλευσαίμεθα ὅ, τι χρὴ ποιεῖν. ⁴ Οὐκοῦν ὑμεῖς ἀκού-
" οντες μὲν Ἀριστάρχου ἐπιτάττοντος ὑμῖν εἰς Χερρόνησον
" πορεύεσθαι, ἀκούοντες δὲ Σεύθου πείθοντος ἑαυτῷ συστρα-
" τεύεσθαι, πάντες μὲν ἐλέγετε σὺν Σεύθῃ ἰέναι, πάντες
" δ' [u] ἐπεψηφίσασθε ⁵ ταῦτα; [x] Εἴ τι οὖν ἐγὼ ἐνταῦθα 12
" ἠδίκησα, ἀγαγὼν ὑμᾶς ἔνθα πᾶσιν ὑμῖν ἐδόκει, εἴπατε.
" Ἐπεὶ [y] γεμὴν ψεύδεσθαι ἤρξατο Σεύθης περὶ τοῦ μισθοῦ,
" εἰ μὲν ἐπαινῶ αὐτόν, δικαίως ἄν με [z] αἰτιῷσθε καὶ μι-
" σοῖτε· εἰ δὲ πρόσθεν αὐτῷ [a] πάντων μάλιστα φίλος ὤν,
" νῦν πάντων διαφορώτατός εἰμι, [b] πῶς ἔτι δικαίως, αἱ-
" ρούμενος ὑμᾶς ἀντὶ Σεύθου, ὑφ' ὑμῶν αἰτίαν ἔχοιμι περὶ
" ὧν πρὸς τοῦτον διαφέρομαι; Ἀλλ' εἴποιτε ἂν ὅτι ἔξεστι 13
" καὶ τὰ ὑμέτερα ἔχοντα παρὰ Σεύθου, ⁶ τεχνάζειν. ⁷ Οὐκοῦν

[r] ἦγον] ἦκον MS. Par. et marg. Steph. [s] ᾤμην] ᾠόμην MS. Eton. [t] βουλευσαίμεθα] βουλευσώμεθα Edd. vett. et MS. Guelf. [u] ἐπεψηφίσασθε] ἐψηφίσασθε MS. Par. et marg. Steph. [x] εἴ τι οὖν—εἴπατε] εἰ et εἴπατε desunt in MS. Eton. [y] γεμὴν] δέ γέ ὑμῖν Marg. Steph. γε ὑμῖν MS. Par. δὲ ὑμῖν MS. Eton. [z] αἰτιῷσθε] καὶ αἰτιῷσθε Zeun. ex MS. Guelf. [a] πάντων μάλιστα] πάντων deest in edd. vett. et MS. Guelf. [b] πῶς ἔτι] πῶς ἄν τι MS. Guelf.

¹ Ταῦτα γὰρ βέλτιστα] Adi p. 436. not. 5. et p. 292. not. 4.

² Ἐπεὶ δὲ Ἀρίσταρχος &c.] Lege p. 512.

³ Ἡμᾶς,] Sic MS. Eton. edit. vet. et Steph. Male Leuncl. ὑμᾶς dedit.

⁴ Οὐκοῦν ὑμεῖς &c.] Hæc interrogative proposita, secus atque solent intelligi, videntur. Lege p. 520. et 523.

⁵ Ἐπεψηφίσασθε ταῦτα;] Adi p. 524. not. 3.

⁶ Τεχνάζειν.] Est, Suida exponente, τὸ πανούργως τι διαπράττεσθαι—Phavorino, μηχανᾶσθαι.

⁷ Οὐκοῦν &c.] Hæc quoque interrogative prolata videntur; vide not. 4.

C. VI. “ δῆλον [c] τοῦτό γε, ὅτι εἴπερ ἐμοὶ [1] ἐτέλει τι Σεύθης, οὐχ
“ οὕτως ἐτέλει δήπου, ὡς [d] ὧν τε ἐμοὶ δοίη στέροιτο, καὶ ἄλλα
“ ὑμῖν ἀποτίσειεν; Ἀλλ' οἶμαι, εἰ ἐδίδου, [e] ἐπὶ τούτῳ ἂν
“ ἐδίδου, ὅπως ἐμοὶ δοὺς μεῖον, μὴ ἀποδοίη ὑμῖν τὸ [f] πλεῖον.
“ Εἰ τοίνυν οὕτως ἔχειν οἴεσθε, ἔξεστιν ὑμῖν αὐτίκα μάλα
“ ματαίαν ταύτην [2] τὴν πρᾶξιν ἀμφοτέροις ἡμῖν ποιῆσαι,
14 “ ἐὰν [3] πράττητε αὐτὸν τὰ χρήματα. Δῆλον γὰρ ὅτι Σεύ-
“ θης, εἰ ἔχω τι [g] παρ' αὐτοῦ, [h] ἀπαιτήσει μέντοι δικαίως,
“ ἐὰν μὴ βεβαιῶ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ, ἐφ' ᾗ [i] ἐδωροδοκούμην.
“ Ἀλλὰ πολλοῦ [4] μοι δοκῶ δεῖν τὰ ὑμέτερα ἔχειν· [5] ὀμνύω
“ γὰρ ὑμῖν θεοὺς ἅπαντας καὶ πάσας, μηδὲ ἃ ἐμοὶ ἴδια
“ ὑπέσχετο Σεύθης, ἔχειν· πάρεστι δὲ αὐτὸς, καὶ ἀκούων
15 “ [k] σύνοιδέ μοι εἰ ἐπιορκῶ. Ἵνα δὲ μᾶλλον θαυμάσητε,
“ [6] συνεπόμνυμι μηδὲ ἃ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ ἔλαβον εἰλη-

[c] τοῦτό γε, ὅτι εἴπερ &c.] τοῦτό γέ ἐστι, εἴπερ &c. MS. Eton. [d] ὧν τε] οὔτε ὧν Edd. vett. et MS. Guelf. [e] ἐπὶ τούτῳ] ἐπὶ τοῦτο Edd. vett. et MS. Guelf. [f] πλεῖον] πλεῖστον Edd. vett. et MS. Guelf. [g] παρ' αὐτοῦ] ἀπ' αὐτοῦ Zeun. ex ed. Junt. [h] ἀπαιτήσει μέντοι δικ.] ἀπαιτήσει με, καὶ ἀπαιτήσει μέντοι δικ. MSS. Par. et Eton. Pro μέντοι eſt in edd. vett. et MS. Guelf. μέν τε, ſed in Caſtal. μέν γε. [i] ἐδωροδοκούμην] ἐδωροδόκουν MS. Par. et marg. Steph. [k] σύνοιδε] συνίοι δὲ Junt. et MS. Guelf.

[1] Ἐτέλει Vide p. 498. not. 4.

[2] Τὴν πρᾶξιν] Suid. et Phavor. Πρᾶξις· κοινότερον μὲν πᾶσα λογικὴ ἐνέργεια· ἰδίως δὲ καὶ κυριώτερον, ἡ κατὰ προαίρεσιν, τουτέστιν, ἡ κατ' ἀρετὴν ἢ κακίαν ἐνέργεια γινομένη. Idem, Πρᾶξις ἡ προδοσία. Phavor. Καὶ πρᾶξις, ἡ προσῳδία. Repone, ἡ προδοσία. Adi ſis Comment. doctiſſ. Caſaub. in Polyb. p. 187. et ſupra p. 448. not. 2.

[3] Πράττητε] Phavor. et Tho. Magiſt. Πράττω, οὐ μόνον τὸ ποιῶ καὶ πασχω, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀπαιτῶ, ὃ καὶ εἰσπράττω λέγομεν. Thucyd. lib. i. cap. 99. οἱ γὰρ Ἀθηναῖοι ἀκριβῶς ἔπρασσον, &c. Schol. Ἀκριβῶς ἔπρασσον] ἀπήτουν ἀνενδότως. Æſchin. dial. ii. ſect. 31.—τούτων μισθὸν πραττόμενοι; i. e. *pro iis mercedem exigentes?*

[4] Μοι δοκῶ] Sic ſupra p. 550. μοι δοκῶ συνειδέναι &c. Adi p. 130. not. 5. De eodem verbo vide p. 198. not. 3.

[5] Ὀμνύω γὰρ ὑμῖν &c.] Vide Ageſil. p. 60. not. 3.

[6] Συνεπόμνυμι] In lexicis deeſt.

‘‘ φεναι, μὴ τοίνυν μηδ᾽ ὅσα τῶν λοχαγῶν ἔνιοι. Καὶ τί C. VI.
‘‘ δὴ ταῦτα ἐποίουν; Ὤμην, ὦ ἄνδρες, ὅσῳ μᾶλλον συμ-
‘‘ φέροιμι [1]τούτῳ τὴν τότε πενίαν, τοσούτῳ μᾶλλον αὐτὸν
‘‘ [1]φίλον μοι ἔσεσθαι, ὁπότε δυνηθείη. Ἐγὼ δὲ ἅμα
‘‘ ὁρῶ αὐτὸν εὖ πράττοντα, καὶ γιγνώσκω δὴ αὐτοῦ τὴν
‘‘ γνώμην. Εἴποι δή τις ἄν, Οὔκουν αἰσχύνῃ οὕτω [m]μω- 16
‘‘ ρῶς ἐξαπατώμενος; Ναὶ μὰ Δία [n]ᾐσχυνόμην μέντοι,
‘‘ εἰ ὑπὸ πολεμίου γε [o]οὕτως ἐξηπατήθην· [2]Φίλῳ δ᾽
‘‘ ὄντι ἐξαπατᾷν αἴσχιόν μοι δοκεῖ εἶναι, ἢ ἐξαπατᾶσθαι.
‘‘ [3]Ἐπεὶ εἴ γε πρὸς φίλους ἐστὶ φυλακή, [p]πάντας οἶδα
‘‘ ὑμᾶς [q]διαφυλαξαμένους, ὡς μὴ παρασχεῖν τούτῳ πρό-
‘‘ φασιν δικαίαν μὴ ἀποδιδόναι ὑμῖν ἃ ὑπέσχετο· οὔτε γὰρ
‘‘ ἠδικήσαμεν τοῦτον οὐδὲν, οὔτε κατεβλακεύσαμεν τὰ τού-
‘‘ του, οὔτε μὴν κατεδειλιάσαμεν οὐδὲν, ἐφ᾽ ὅ, τι ἡμᾶς οὗ-
‘‘ τος παρεκάλεσεν. Ἀλλὰ φαίητε ἄν, ἔδει τὰ ἐνέχυρα 17

[1] φίλον μοι ἔσεσθαι, ὁπ. δυνηθείη] φίλον ποιήσεσθαι, ὁπ. δυνασθείη MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [m] μωρῶς] μωρὸς MS. Par. [n] ᾐσχυνόμην] αἰσχύνομαι Edd. vett. et MS. Guelf. [o] οὕτως] ὄντος MSS. Par. Eton. et marg. Steph. et idem probat Brodæus. [p] πάντας] Ita Welf. et marg. Steph. πᾶσαν Ed. Zeun. et cæteri libri omnes. [q] διαφυλαξαμένους] φυλαξαμένους MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Τούτῳ] Seuthen digito monſtrat. Cæterum, uti Noſter hic dicit συμφέροιμι τούτῳ &c. ſic Plaut. Trin. ii. 2. 60. Mureto obſervante, *tolerare alicujus egeſtatem*, dixit.

[2] Φίλῳ δ᾽ ὄντι] Eleganter πλεονάζει participium, uti et p. 550. Ἀλλὰ πάντα μὲν ἄνθρωπον ὄντα &c. Ejuſdem fere ſententiæ dictum Phocioni tribuit Ælian. H. V. lib. ii. cap. 16.—παρελθὼν εἰς τοὺς Ἀθηναίους, ἐκκλησίας οὔσης, ἐπεί τι αὐτοῖς ἐμέμφετο ἀγνωμονοῦσι, πάνυ σφόδρα πεπαιδευμένως καὶ πληκτικῶς εἶπε· Βούλομαι μᾶλλόν τι ὑφ᾽ ὑμῶν παθεῖν κακὸν αὐτὸς, ἢ αὐτός τι ὑμᾶς κακῶς δρᾶσαι.

[3] Ἐπεὶ] Eadem eſt voculæ vis Ælian. lib. iii. cap. 10. Ἐπεί τοι Λακωνικὸς καὶ &c. i. e. *Eſt deinde vero &c.* Adi Κύρ. Παιδ. p. 81. not. 1. Niſi mavis hic ἐπεὶ vertere *Alioquin*, atque adeo ellipticam locutionem eſſe, ſic utique exponendam, ſtatuis, εἰ δὲ μὴ, ſcil. ἐξαπατᾷν αἴσχιόν ἐστιν, ἢ ἐξαπατᾶσθαι—Confer p. 444. not. 1.

C. VI. " τότε λαβεῖν, ὡς, μηδὲ εἰ ἐβούλετο, [r] ἐδύνατο ἐξαπατᾷν.
" Πρὸς ταῦτα δὲ ἀκούσατε, ἃ ἐγὼ οὐκ ἄν ποτε εἶπον
" τούτου ἐναντίον, εἰ μή μοι [s] ἢ παντάπασιν [1] ἀγνώμονες ἐδο-
" κεῖτε εἶναι, ἢ λίαν εἰς ἐμὲ ἀχάριστοι. Ἀναμνήσθητε
" γὰρ [2] ἐν ποίοις τισὶν ὄντες πράγμασιν ἐτυγχάνετε, ἐξ
" ὧν ὑμᾶς ἐγὼ ἀνήγαγον πρὸς Σεύθην. Οὐκ εἰς μὲν
" [t] Πέρινθον, εἰ [u] προσίητε [x] τῇ πόλει, Ἀρίσταρχος ὑμᾶς
" ὁ Λακεδαιμόνιος οὐκ εἴα εἰσιέναι, ἀποκλείσας τὰς πύ-
" λας; [3] ὑπαίθριοι δὲ ἔξω ἐστρατοπεδεύετε; μέσος δὲ
" χειμὼν ἦν; ἀγορᾷ δὲ ἐχρῆσθε, σπάνια μὲν ὁρῶντες τὰ
18 " ὤνια, σπάνια δὲ ἔχοντες [y] ὅτων [z] ὠνήσεσθε; Ἀνάγκη δὲ
" ἦν μένειν ἐπὶ Θρᾴκης· (τριήρεις γὰρ [a] ἐφορμοῦσαι [4]
" ἐκώλυον διαπλεῖν) εἰ δὲ [b] μένοι τις, [5] ἐν πολεμίᾳ
" χώρᾳ εἶναι, ἔνθα πολλοὶ μὲν ἱππεῖς ἐναντίοι ἦσαν,
" πολλοὶ δὲ πελτασταί. Ἡμῖν δὲ ὁπλιτικὸν μὲν ἦν, [c] ὡς
" ἀθρόοι μὲν ἰόντες ἐπὶ τὰς κώμας, ἴσως ἂν ἐδυνάμεθα

[r] ἐδύνατο ἐξαπατᾷν] ἐδύνατο ἂν ταῦτα ἐξαπατᾷν MS. Eton. [s] ἢ παντ.] ἢ deeſt in MS. Eton. [t] Πέρινθον, εἰ] εἰ deeſt in MS. Eton. [u] προσίητε] πρόσιτε MSS. Eton. Guelf. et. edd. vett. [x] τῇ πόλει] πόλιν MS. Eton. [y] ὅτων] Sic edd. Steph. et Leuncl. ὅταν MSS. Par. et Eton. ὅτου Edd. vett. et MS. Guelf. [z] ὠνήσεσθε] ὠνῆσθε MSS. Par. et Eton. et marg. Steph. [a] ἐφορμοῦσαι] ἐφορμῶσαι Edd. vett. et MS. Guelf. [b] μένοι] μένει MS. Guelf. [c] ὡς ἀθρόοι] Sic edd. Ald. et Steph. ὥστ' ἀθρόοι Zeun. ex ed. Junt. MSS. Par. Guelf. et marg. Steph.

[1] Ἀγνώμονες] Heſych. et Phavor. ſunt ἄβουλοι, ἀσύγγνωστοι, ἐναντιογνώμονες, ἀναίσθητοι—Adde p. 157. not. 6.

[2] Ἐν ποίοις τισὶν] Vide p. 391. not. 3.

[3] Ὑπαίθριοι] Vide p. 392. not. 6.

[4] Ἐφορμοῦσαι] Harpocrat. Ἐφορμεῖν, ἀντὶ τοῦ ἐφεδρεύειν· τὸ μὲν γὰρ κατά τινων ὁρμᾷν ἐπιτηροῦντας καιρὸν ἐπιθέσεως, οὕτως ἔλεγον. J. Poll. lib. i. ſegm. 122. Τὸ δὲ φυλάττειν τινὰς, ἐφορμεῖν, καὶ ναυλοχεῖν: ubi vide quæ notavit doctiſſ. Kuhn. Adde Suid. in v. Ἐφορμεῖν, et quæ ibi ſcripſit Cl. Kuſt.

[5] Ἐν πολεμίᾳ χώρᾳ] Ultima vox in MSto Eton. deeſt: non male. Adi p. 493. not. 7.

“ σῖτον λαμβάνειν οὐδέν τι ἄφθονον· ὅτῳ δὲ διώκοντες ἂν ἢ C. VI.
“ ἀνδράποδα ἢ πρόβατα [d] καταλαμβάνοιμεν, [e] οὐκ ἦν ἡ-
“ μῖν· οὔτε γὰρ ἱππικὸν οὔτε πελταστικὸν ἔτι ἐγὼ συνε-
“ στηκὸς κατέλαβον παρ' ὑμῖν. Εἰ οὖν, ἐν τοιαύτῃ 19
“ ἀνάγκῃ ὄντων ὑμῶν, μηδ' ὁντιναοῦν μισθὸν προσαιτή-
“ σας, Σεύθην σύμμαχον ὑμῖν προσέλαβον, ἔχοντα ἱπ-
“ πέας καὶ πελταστάς, ὧν [1] ὑμεῖς προσεδεῖσθε, κακῶς ἂν
“ ἐδόκουν ὑμῖν βεβουλεῦσθαι [2] πρὸ ὑμῶν; Τούτων γὰρ δήπου
“ κοινωνήσαντες, καὶ σῖτον ἀφθονώτερον ἐν ταῖς κώμαις
“ εὑρίσκετε, διὰ τὸ ἀναγκάζεσθαι τοὺς Θρᾷκας κατὰ
“ σπουδὴν μᾶλλον φεύγειν· καὶ προβάτων καὶ ἀνδραπό-
“ δων [f] μετέσχετε. Καὶ [g] πολέμιον οὐδένα ἔτι [h] ἑωρῶμεν, 20
“ ἐπειδὴ τὸ ἱππικὸν ἡμῖν προσεγένετο· [i] τέως[3] δὲ θαρσα-
“ λέως [k] ἡμῖν [4] ἐφείποντο οἱ πολέμιοι καὶ ἱππικῷ καὶ πελ-
“ ταστικῷ, κωλύοντες μηδαμῇ κατ' ὀλίγους ἀποσκεδαννυ-
“ μένους τὰ ἐπιτήδεια ἀφθονώτερα [l] ἡμᾶς πορίζεσθαι.
“ Εἰ δὲ δὴ ὁ συμπαρέχων ὑμῖν ταύτην τὴν ἀσφάλειαν, 21
“ μὴ πάνυ πολὺν μισθὸν [5] προσετέλει τῆς ἀσφαλείας,
“ τοῦτο δὴ τὸ πάθημα τὸ σχέτλιον; καὶ διὰ τοῦτο οὐδαμῇ

[d] καταλαμβάνοιμεν] καταλαμβάνομεν MS. Eton. [e] οὐκ ἦν ἡμῖν] οὐκ ἦν ὑμῖν Edd. vett. [f] μετέσχετε] μᾶλλον μετέσχετε MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [g] πολέμιον οὐδένα ἔτι] πολέμιον οὐκέτι οὐδένα MSS. Par. et Eton. [h] ἑωρῶμεν] ἐπιωρῶμεν Junt. MSS. Guelf. et Eton. [i] τέως] τέλος MS. Eton. [k] ἡμῖν] ὑμῖν MS. Eton. [l] ἡμᾶς] ὑμᾶς MS. Par. ſed abeſt ab edd. vett. MSS. Eton. et Guelf.

[1] Ὑμεῖς] Sic MS. Eton. edd. vett. et Steph. Male Leuncl. ἡμεῖς.

[2] Πρὸ ὑμῶν;] In eodem MSto et vet. edit. legitur πρὸς ὑμῶν; in edd. Steph. Leuncl. MSS. Guelf. et Par. reperitur ſcriptura recepta. Vide ſis p. 514. not. 7.

[3] Τέως] Vide p. 546. not. 4.

[4] Ἐφείποντο—ἱππικῷ &c.] Adi p. 533. not. 5.

[5] Προσετέλει] In lexicis deeſt. De vi præposit. vide p. 33. not. 4. De phraſi μισθὸν ἀσφαλείας vide p. 405. not. 4. Adde p. 552. not. 1.

C. VI. " οἴεσθε [m] χρῆναι ζῶντά μ' ἀνεῖναι; Νῦν δὲ δὴ πῶς ἀπ-
" έρχεσθε; Οὐ διαχειμάσαντες μὲν ἐν ἀφθόνοις τοῖς
" ἐπιτηδείοις, περιττὸν δ' ἔχοντες τοῦτο [n] ὅ, τι ἐλάβετε
" παρὰ Σεύθου; [o] τὰ [1] γὰρ τῶν πολεμίων ἐδαπανᾶτε· καὶ
" ταῦτα πράττοντες, οὔτε ἄνδρας ἐπείδετε ὑμῶν αὐτῶν
22 " ἀποθανόντας, οὔτε ζῶντας ἀπεβάλετε. Εἰ δέ τι καλὸν
" πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ βαρβάρους ἐπέπρακτο [p] ὑμῖν,
" [q] οὐκ ἐκεῖνο σῶν ἔχετε, καὶ πρὸς ἐκείνοις νῦν ἄλλην
" εὔκλειαν προσειλήφατε, καὶ τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Θρᾶκας,
" ἐφ' οὓς ἐστρατεύεσθε, κρατήσαντες; Ἐγὼ μὲν ὑμᾶς
" [2] φημὶ δικαίως ἂν, ὧν ἐμοὶ χαλεπαίνετε, τούτων τοῖς
" θεοῖς χάριν εἰδέναι ὡς ἀγαθῶν. Καὶ [r] τὰ μὲν ὑμέ-
23 " τερα, τοιαῦτα. [s] Ἄγετε δὴ πρὸς θεῶν, καὶ [t] τὰ ἐμὰ
" σκέψασθε ὡς ἔχει. Ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτε [u] πρῶτον [x] ἀπῆ-
" ρα [3] οἴκαδε, ἔχων μὲν ἔπαινον πολὺν πρὸς ὑμῶν ἀπε-
" πορευόμην, ἔχων δὲ δι' ὑμᾶς καὶ [y] ὑπὸ τῶν ἄλλων
" Ἑλλήνων εὔκλειαν· ἐπιστευόμην δὲ ὑπὸ Λακεδαιμο-
24 " νίων· (οὐ γὰρ ἄν με ἔπεμπον πάλιν πρὸς ὑμᾶς) νῦν

[m] χρῆναι ζῶντά μ' ἀνεῖναι] χαρῆναι ζῶντα ἐμὲ ἂν εἶναι MSS. Par. et Eton. apud Zeun. fed apud Hutchinfonum MS. Par. dat χαρῆναι ζῶντα ἐμὲ ἀνεῖναι &c. [n] ὅ, τι ἐλ.] εἴ τι Zeun. ex MSS. Par. Eton. Brodæi et marg. Steph. In MS. Eton. eft λάβοιτε. [o] τὰ γὰρ τῶν πολ.] τὰ γὰρ παρὰ τῶν πολ. Junt. et MS. Guelf. [p] ὑμῖν] ἀεὶ ὑμῖν MS. Eton. [q] οὐκ ἐκεῖνο] οὐ καὶ ἐκεῖνο Zeun. ex MS. Guelf. οὐκ ἀεὶ MSS. Par. et Eton. [r] τὰ μὲν] τὰ μὲν δὴ MS. Eton. [s] ἄγετε δὴ] ἄγετε δὲ MS. Eton. [t] τὰ ἐμὰ] τὰ ἐμαυτοῦ Zeun. ex ed. Junt. et MS. Guelf. [u] πρῶτον] πρότερον MSS. Guelf. Par. et marg. Steph. [x] ἀπῆρα] ἀπῆα Edd. vett. MSS. Guelf. et Par. [y] ὑπὸ τῶν ἄλλων] ἐπὶ τῶν ἄλλων Junt.

[1] Τὰ γὰρ τῶν πολεμίων &c.] i. e. Stephano exponente, *non enim coacti fuiftis in victum impenfam facere, cum cum vobis hoftes fuppeditarent.*

[2] Φημὶ] Adi p. 486. not. 2.

[3] Ἀπῆρα &c.] Similiter Ælian. H. V. lib. iii. cap. 26. ἀπῆρεν εἰς Πελοπόννησον, &c. Et lib. viii. cap. 5. ἀπᾶραι δὲ βουλόμενον &c. Thucyd. lib. vii. cap. 19. ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἀπῆραν. Herodian. lib. iii. cap. 51. fine præpofit. ἀπᾶραι τῆς Βρεττανίας ἠθέλησαν.

“ δ' ἀπέρχομαι [z] πρὸς μὲν Λακεδαιμονίους ὑφ' ὑμῶν C. VI.
“ διαβεβλημένος, Σεύθῃ δὲ [a] ἀπεχθόμενος ὑπὲρ ὑμῶν,
“ ὃν [b] ἤλπισ' ἂν εὖ ποιήσας μεθ' ὑμῶν, [1] ἀποστροφὴν καὶ
“ ἐμοὶ καλὴν καὶ παισὶν, εἰ [2] γένοιντο, καταθήσεσθαι.
“ Ὑμεῖς δ', ὑπὲρ ὧν ἐγὼ ἀπήχθημαί τε πλεῖστα, [3] καὶ
“ ταῦτα πολὺ κρείττοσιν ἐμαυτοῦ, πραγματευόμενός τε
“ οὐδὲ νῦν πω πέπαυμαι ὅ, τι δύναμαι [c] ἀγαθὸν, τοι-
“ αύτην γνώμην ἔχετε περὶ ἐμοῦ. Ἀλλ' ἔχετε μέν με, 25
“ οὔτε φεύγοντα λαβόντες, οὔτε ἀποδιδράσκοντα· ἢν δὲ
“ ποιήσητε ἃ λέγετε, ἴστε ὅτι ἄνδρα [4] κατακανόντες ἔσε-
“ σθε, [5] πολλὰ μὲν δὴ πρὸ ὑμῶν ἀγρυπνήσαντα, πολλὰ δὲ
“ σὺν ὑμῖν πονήσαντα [d] καὶ κινδυνεύσαντα, καὶ ἐν τῷ
“ μέρει καὶ παρὰ τὸ μέρος· θεῶν δὲ ἵλεων ὄντων, καὶ
“ τρόπαια βαρβάρων πολλὰ δὴ σὺν ὑμῖν στησάμενον·
“ ὅπως δέ γε τῶν Ἑλλήνων μηδενὶ πολέμιοι [e] γένοισθε,
“ πᾶν ὅσον ἐγὼ ἐδυνάμην, [f] πρὸς ὑμᾶς [g] διατεινάμενον.
“ Καὶ γὰρ οὖν [h] νῦν ὑμῖν ἔξεστιν ἀνεπιλήπτως πορεύεσθαι, ὅποι 26
“ ἂν [i] θέλητε καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν. [6] Ὑμεῖς

[z] πρὸς μὲν Λακ.] πρὸς Λακ. Edd. vett. et MS. Guelf. [a] ἀπεχθόμενος] ἀπεχθημένος MS. Eton. [b] ἤλπισ' ἂν] ἤλπιζον Zeun. ex MS. Eton. [c] ἀγαθὸν] ἀγαθὸν ὑμῖν MSS. Par. Eton. et Brod. [d] καὶ κινδυνεύσαντα desunt in MS. Eton. [e] γένοισθε] γένησθε MSS. Eton. et Guelf. [f] πρὸς ὑμᾶς desunt in MS. Eton. [g] διατεινάμενον] διατεινόμενον Edd. vett. et MS. Guelf. [h] νῦν deest in MS. Eton. [i] θέλητε] ἔλησθε Zeun. ex MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Ἀποστροφὴν] Confule p. 154. not. 3.

[2] Γένοιντο,] Sic legendum recte ftatuit Steph. Eandem etiam fcripturam in loco vertendo expreffit Leuncl. Vulgo legitur γένοιτο.

[3] Καὶ ταῦτα] Adi p. 506. not. 1.

[4] Κατακανόντες ἔσεσθε,] Vide p. 389. not. 5.

[5] Πολλὰ] Refpice p. 278. not. 1.

[6] Ὑμεῖς] Refpicit νῦν δὴ καιρὸς δοκεῖ &c. qua de loquendi ratione vide p. 225. not. 5. Adde Κύρ. Παιδ. p. 420. not. 1.

C. VI. " ἢ, ὅτι πολλὴ ὑμῖν εὐπορία φαίνεται, [1] καὶ πλεῖτε ἔνθα " δὴ ἐπιθυμεῖτε πάλαι, δέονται δὲ ὑμῶν οἱ τὸ μέγιστον " δυνάμενοι, μισθὸς ἢ φαίνεται, ἡγεμόνες ἢ ἥκουσι Λα-" κεδαιμόνιοι, [k] κράτιστοι νομιζόμενοι εἶναι, [2] νῦν δὴ καιρὸς
27 " δοκεῖ ὑμῖν εἶναι ὡς τάχιστα ἐμὲ κατακτανεῖν; [3] Οὐ μὴν, " ὅτε γε ἐν τοῖς ἀπόροις ἦμεν, ὦ πάντων [4] μνημονικώτατοι· " ἀλλὰ καὶ πατέρα ἐμὲ ἐκαλεῖτε, καὶ ἀεὶ ὡς εὐεργέτου με-" μνῆσθαι ὑπισχνεῖσθε. Οὐ μέντοι [5] ἀγνώμονες οὐδ' οὗτοί " εἰσιν, οἱ νῦν ἥκοντες ἐφ' ὑμᾶς· ὥστε, ὡς ἐγὼ οἶμαι, οὐδὲ " τούτοις δοκεῖτε [l] βελτίονες εἶναι, τοιοῦτοι ὄντες περὶ ἐμέ." Ταῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο.

28 Χαρμῖνος δὲ ὁ Λακεδαιμόνιος ἀναστὰς, εἶπεν [m] οὑτωσὶ, Ἀλλ' ἐμοὶ μέντοι, ὦ ἄνδρες, οὐ δικαίως γε δοκεῖτε τῷ ἀνδρὶ τούτῳ χαλεπαίνειν· [6] ἔχω γὰρ καὶ αὐτὸς αὐτῷ μαρ-

[k] κράτιστοι] οἱ κράτιστοι Zeun. ex MS. Guelf. [l] βελτίονες εἶναι] βελτίονες ὄντες MS. Eton. [m] οὑτωσὶ,—Ἀλλ' ἐμοὶ μ.—οὐ] Ἀλλ' οὑτωσὶ, ἄνδρες, ἐμοὶ μὲν οὐ &c. Edd. vett. Ἀλλ' οὑτωσὶν ἐμοὶ &c. MS. Eton. οὑτωσί· Ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οὐ &c. MS. Guelf. In MS. Par. eſt οὑτωσὶν pro οὑτωσί.

[1] Καὶ πλεῖτε ἔνθα &c.] Videſis p. 73. not. 1. Adde p. 298. not. 3.

[2] Νῦν δὴ καιρὸς &c.] Cum interrogatione hæc legenda recte putavit Steph.

[3] Οὐ μὴν,] Scil. καιρὸς ἐδόκει ὑμῖν &c.

[4] Μνημονικώτατοι·] Hanc lectionem omnes, quos videre licuit, repræſentant libri : de qua ſic Stephanus : " Defendi poſſe " videretur μνημονικώτατοι, dicen-" do ironice accipi ; niſi ſeque-" retur ἀγνώμονες. Rurſum ta-" men non ignoro ἀμνημονικώτα-" τοι (quod alioqui loco optime " convenire dicerem) durum vi-" deri poſſe : quare hic quoque " ἐφεκτικὸς eſſe volo. Fortaſſe ta-" men μνημονικώτατοι alia etiam " ratione defendi poſſit : nimi-" rum ut hic ſit ſenſus, Vos qui " alioqui optime memores eo-" rum eſtis, quibus invidiam " vos mihi conflare poſſe exiſti-" matis." Mihi placet lectio vulgata, ejuſque interpretatio ironica. Sic infra cap. vii. §. 5. ὦ θαυμαστότατοι, &c.

[5] Ἀγνώμονες] Vide p. 554. not. 1.

[6] Ἔχω] Adi p. 130. not. 6.

τυχῆσαι· [a] Σεύθης γὰρ, ἐρωτῶντος ἐμοῦ καὶ [n] Πολυνείκου C. VI.
περὶ Ξενοφῶντος, τίς ἀνὴρ εἴη, ἄλλο μὲν οὐδὲν εἶχε [o] μέμφεσθαι, ἄγαν δὲ [2] φιλοστρατιώτην ἔφη αὐτὸν εἶναι· [3] διὸ καὶ χεῖρον αὐτῷ εἶναι [4] πρὸς ἡμῶν τε τῶν Λακεδαιμονίων καὶ πρὸς αὐτοῦ. Ἀναστὰς [p] ἐπὶ τούτῳ [5] Εὐρύλοχος 29
ὁ Λουσιάτης Ἀρκὰς εἶπε, [q] Καὶ δοκεῖ δέ μοι, ὦ ἄνδρες Λακεδαιμόνιοι, [r] τοῦτο ὑμᾶς [s] πρῶτον ἡμῶν στρατηγῆσαι, παρὰ Σεύθου ἡμῖν τὸν μισθὸν [t] πρᾶξαι [6] ἢ ἑκόντος ἢ ἄκοντος, καὶ μὴ πρότερον ἡμᾶς ἀγαγεῖν. Πολυκράτης δὲ 30
Ἀθηναῖος [7] εἶπεν [u] ἀναστὰς ὑπὲρ Ξενοφῶντος, Ὁρῶ γε μὴν, ὦ ἄνδρες, ἔφη, [8] καὶ Ἡρακλείδην ἐνταῦθα παρόντα· ὃς παραλαβὼν τὰ χρήματα ἃ ἡμεῖς ἐπονήσαμεν, ταῦτα ἀποδόμενος, οὔτε Σεύθῃ ἀπέδωκεν οὔτε ἡμῖν [9] τὰ γινόμενα, ἀλλ' αὐτὸς κλέψας [10] πέπαται. Ἦν οὖν σωφρο-

[n] Πολυνείκου] Πολυνίκου MS. Guelf. Πολυνείκους Junt. [o] μέμφεσθαι] μέμψασθαι MS. Par. [p] ἐπὶ τούτῳ] δὲ ἐπὶ τούτῳ Castal. [q] καὶ δοκεῖ δέ μοι] δοκεῖ γέ μοι, ἄνδρες MS. Eton. [r] τοῦτο] ἔφη, τοῦτο Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. [s] πρῶτον ἡμῶν στρ.] πρὸ τοῦ ἡμῶν στρ. Castal. πρῶτον ὑμῶν στρ. Ald. στρατηγῆσαι deest in MS. Eton. [t] πρᾶξαι—ἀγαγεῖν] ἀναπρᾶξαι—ἀπαγαγεῖν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [u] ἀναστὰς] αἰνετῶς MS. Par.

[1] Σεύθης γὰρ &c.] Respice p. 548.

[2] Φιλοστρατιώτην] Adi p. 548. not. 2.

[3] Διὸ καὶ χεῖρον &c.] Supra p. 548. scripserat καὶ διὰ τοῦτο χεῖρόν ἐστιν αὐτῷ.

[4] Πρὸς ἡμῶν] Sic MSS. Par. Eton. edd. vett. et Leuncl. Male Steph.—πρὸς ὑμῶν &c.

[5] Εὐρύλοχος ὁ Λουσιάτης &c.] Vox Ἀρκὰς immerito Steph. et Leuncl. suspecta est. Noster supra p. 275. Εὐρύλοχος δὲ Λουσιεὺς Ἀρκὰς &c. Porro, MSS. Par. et Eton. perperam exhibent Λουσιώτης, et Ald. Λυσιάτης. Steph. Byz. Λουσοὶ, πόλις Ἀρκαδίας—ὁ πολίτης Λούσιος (scrib. fors. Λουσιεὺς) καὶ Λουσιάτης.

[6] Πρᾶξαι] Vide p. 552. not. 3. Adde Luc. iii. 13.

[7] Εἶπεν—ἔφη,] Vide p. 527. not. 7.

[8] Καὶ Ἡρακλείδην &c.] Inspice p. 544.

[9] Τὰ γινόμενα,] Quo fere sensu participium hoc adhibuit Thucyd. lib. vi. cap. 54. καὶ Ἀθηναίους εἰκοστὴν μόνον πρασσόμενοι τῶν γιγνομένων, &c.

[10] Πέπαται.] Vide p. 549. not. 4.

C. VI. νῶμεν, [1]ἑξόμεθα αὐτοῦ· οὐ γὰρ δὴ οὗτός γε, ἔφη, Θρᾷξ ἐστιν, ἀλλὰ Ἕλλην ὢν Ἕλληνας ἀδικεῖ.

31 [x]Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἡρακλείδης [y]μάλα ἐξεπλάγη· [2]καὶ προσελθὼν τῷ Σεύθῃ λέγει, Ἡμεῖς, ἢν σωφρονῶμεν, [3]ἄπιμεν ἐντεῦθεν ἐκ τῆς τούτων ἐπικρατείας. Καὶ ἀναβάντες ἐπὶ τοὺς ἵππους, [4]ᾤχοντο ἀπελαύνοντες εἰς τὸ ἑαυτῶν στρατόπεδον. Καὶ ἐντεῦθεν Σεύθης πέμπει [z]Ἐβοζέλμιον τὸν ἑαυτοῦ ἑρμηνέα πρὸς Ξενοφῶντα, καὶ κελεύει αὐτὸν καταμεῖναι [a]παρ' ἑαυτῷ ἔχοντα χιλίους ὁπλίτας· καὶ [b]ὑπισχνεῖτο αὐτῷ ἀποδώσειν τά τε χωρία τὰ [5]ἐπὶ θαλάττῃ, καὶ τὰ ἄλλα, ἃ ὑπέσχετο. [6]Καὶ ἐν ἀποῤῥήτῳ ποιησάμενος, λέγει ὅτι ἀκήκοε Πολυνείκου ὡς, εἰ ὑποχείριος ἔσται Λακεδαιμονίοις, σαφῶς [c]ἀποθάνοι ὑπὸ [d]Θίμβρωνος. [7]Ἐπέστελλον δὲ ταῦτα [e]καὶ οἱ ἄλλοι [f]πολλοὶ

[x] ταῦτα ἀκούσας] ἀκούσας deest in MS. Eton. [y] μάλα] μᾶλλον MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [z] Ἐβοζέλμιον] Ἐβολζέμιον MS. Guelf. Ἀβροζέλμην MSS. Par. et Eton. Ἀβραζέλμην Marg. Steph. [a] παρ' ἑαυτῷ] παρ' ἑαυτὸν MS. Eton. [b] ὑπισχνεῖτο] ὑπισχνεῖται Zeun. ex MS. Par. [c] ἀποθάνοι] ἀποθάνοιτο MSS. Par. et Eton. [d] Θίμβρωνος] Θίβρωνος Edd. vett. et MS. Guelf. Θρίβωνος MS. Par. [e] καὶ οἱ] οἱ deest in MS. Par. [f] πολλοὶ ξένοι] ξένοι abest a MSS. Par. et Eton.

[1] Ἑξόμεθα αὐτοῦ·] Phrasin Steph. Gallice exponit, *nous nous attacherons à lui.* Similiter Aristoph. Πλουτ. ver. 101.—μᾶλλον ἑξόμεθά σου. i. e.—*te retinebimus*, vel *a te nequaquam discedemus.* Lucian. Timon. fere medio: καί μοι ἕπου ἐχόμενος τῆς χλαμύδος—i. e. *chlamydi adhærens*, vel *chlamydem prehensam tenens.*

[2] Καὶ προσελθὼν τῷ] Male Leuncl. aliique distinctionem posuerunt post προσελθών. Noster supra p. 525. Αὖθις δὲ Τιμασίωνι τῷ Δαρδανεῖ προσελθὼν, &c. Ibidem, Προσελθὼν δὲ καὶ Ξενοφῶντι, ἔλεγε, &c. et p. 538. Καὶ ὃς προσελθὼν τῷ Σεύθῃ &c. et sic passim.

[3] Ἄπιμεν ἐντεῦθεν] Adi p. 130. not. 4. et p. 500. not. 4.

[4] Ὤχοντο ἀπελαύνοντες] Vide p. 155. not. 2.

[5] Ἐπὶ θαλάττῃ,] Vide p. 505. not. 2.

[6] Καὶ ἐν ἀποῤῥήτῳ ποιησάμενος, &c.] Leuncl. vertit *Secreto etiam renuntiat &c.* Amas. in hunc modum, *Addit tanquam arcanum, &c.* Aliud phrasin significare putavit Stephanus: quod tamen non indicavit.

[7] Ἐπέστελλον] Sic recte MS. Par. editt. Steph. et Leuncl. In

ξένοι τῷ Ξενοφῶντι, ὡς διαβεβλημένος εἴη, καὶ φυλάτ- C. VI.
τεσθαι δέοι. Ὁ δ' ἀκούων ταῦτα, δύο [1] ἱερεῖα λαβὼν,
[2] ἔθυε τῷ Διῒ τῷ Βασιλεῖ, πότερά οἱ [3] λῷον καὶ ἄμεινον εἴη
μένειν παρὰ Σεύθῃ [4] ἐφ' οἷς Σεύθης λέγει, ἢ ἀπιέναι σὺν
τῷ στρατεύματι. [g] Ἀναιρεῖ δὲ αὐτῷ ἀπιέναι.

Ἐντεῦθεν Σεύθης μὲν [h] ἀπεστρατοπεδεύσατο προσωτέρω· C. VII.
οἱ δὲ Ἕλληνες ἐσκήνησαν εἰς κώμας, ὅθεν ἔμελλον πλεῖστα
ἐπισιτισάμενοι [i] ἐπὶ θάλατταν ἥκειν. Αἱ δὲ κῶμαι αὗται
ἦσαν δεδομέναι ὑπὸ Σεύθου Μηδοσάδῃ. Ὁρῶν οὖν ὁ
Μηδοσάδης δαπανώμενα τὰ ἐν ταῖς κώμαις ὑπὸ τῶν
Ἑλλήνων, χαλεπῶς ἔφερε· καὶ λαβὼν ἄνδρα Ὀδρύσην
δυνατώτατον τῶν ἄνωθεν καταβεβηκότων, καὶ ἱππέας
ὅσον [5] πεντήκοντα, ἔρχεται, καὶ προσκαλεῖται Ξενοφῶντα
ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατεύματος· καὶ ὃς, λαβών τινας τῶν
λοχαγῶν καὶ [k] ἄλλους τινὰς τῶν ἐπιτηδείων, προσέρχεται.
Ἔνθα δὴ λέγει ὁ Μηδοσάδης, Ἀδικεῖτε, ὦ Ξενοφῶν, τὰς 2
ἡμετέρας κώμας πορθοῦντες. Προλέγομεν οὖν ὑμῖν, ἐγώ
τε ὑπὲρ Σεύθου, καὶ [l] ὅδε ἀνὴρ παρὰ [m] Μηδόκου [6] ἥκων
[n] τοῦ ἄνω βασιλέως, ἀπιέναι ἐκ τῆς χώρας· [7] εἰ δὲ μὴ,

[g] ἀναιρεῖ δὲ] δὲ deeſt in MS. Eton. [h] ἀπεστρατοπεδεύσατο] ἀπεστρατεύσατο MS. Eton. [i] ἐπὶ θάλατταν ἥκειν] εἰς θάλατταν ἥξειν MS. Eton. et in MS. Brod. eſt ἥξειν pro ἥκειν. [k] ἄλλους τινὰς] τινὰς deeſt in MS. Eton. [l] ὅδε ἀνὴρ] ὅδε ὁ ἀνὴρ Zeun. ex MS. Guelf. [m] Μηδόκου] Δημόκου Marg. Steph. [n] τοῦ ἄνω βασιλέως] Sic Steph. MSS. Par. et Eton. τοῦ ἄνωθεν βασ. Edd. vett. et MS. Guelf.

MSS. Eton. Guelf. et edd. vett. legitur Ἔπεμπον &c.

[1] Ἱερεῖα] Adi p. 508. not. 2.

[2] Ἔθυε τῷ Διῒ τῷ &c.] Vide p. 513. not. 3. et p. 440. not. 3. Locutio autem ſic ſupplenda videtur: ἔθυε τῷ Διῒ τῷ Βασιλεῖ, κοινούμενος πότερά οἱ &c.

[3] Λῷον καὶ ἄμεινον] Vide p. 449. not. 6.

[4] Ἐφ' οἷς] Inſpice p. 292. not. 2.

[5] Πεντήκοντα,] MSS. Par. Eton. et marg. Steph. τριάκοντα. Paſſim hæc invicem permutantur.

[6] Μηδόκου—τοῦ ἄνω &c.] Lege p. 518. et p. 525.

[7] Εἰ δὲ μὴ,] Vide p. 499. not. 4.

C. VII. οὐκ ἐπιτρέψομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἐὰν ποιῆτε κακῶς τὴν ἡμετέραν χώραν, ὡς πολεμίους [o] ἀλεξησόμεθα.

3 Ὁ δὲ Ξενοφῶν ἀκούσας ταῦτα, εἶπεν, " [1] Ἀλλὰ σοὶ μὲν τοιαῦτα λέγοντι καὶ ἀποκρίνασθαι χαλεπόν· [p] τοῦδε δὲ ἕνεκα τοῦ νεανίσκου λέξω, [2] ἵν' εἰδῇ οἷοί τε ὑμεῖς ἐστε, καὶ οἷοι ἡμεῖς. Ἡμεῖς [q] μὲν, ἔφη, πρὶν φίλοι γενέσθαι ὑμῖν, ἐπορευόμεθα διὰ ταύτης τῆς χώρας [r] ὅποι ἐβουλόμεθα, ἣν μὲν ἐθέλοιμεν πορθοῦντες, ἣν δ' ἐθέλοιμεν κατακαίοντες. Καὶ σὺ, ὁπότε πρὸς ἡμᾶς [s] ἦλθες [3] πρεσβεύων, [t] ηὐλίζου παρ' ἡμῖν, οὐδένα φοβούμενος τῶν πολεμίων. Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἦτε εἰς [u] τήνδε τὴν χώραν, [x] ἢ, εἴ ποτε ἔλθοιτε, ὡς ἐν κρειττόνων χώρᾳ [4] ηὐλίζεσθε ἐγκεχαλινωμένοις τοῖς ἵπποις.

4 Ἐπεὶ δὲ [y] ἡμῖν φίλοι ἐγένεσθε, καὶ δι' ἡμᾶς [z] ἔχετε τήνδε τὴν χώραν, [5] νῦν δὴ ἐξελαύνετε ἡμᾶς [a] ἐκ τῆς χώρας, ἣν παρ' ἡμῶν ἑκόντων κατὰ κράτος [b] παρελάβετε· ὡς γὰρ αὐτὸς οἶδα, οἱ πολέμιοι οὐκ ἦσαν ἱκανοὶ [c] ἡμᾶς ἐξελαύνειν. Καὶ [6] οὐχ ὅπως δῶρα δοὺς καὶ εὖ ποιήσας, ἀνθ' ὧν εὖ

[o] ἀλεξησόμεθα] ἀλεξόμεθα MSS. Brod. Par. et Eton. [p] τοῦδε] τούτου MSS. Brod. et Eton. [q] μὲν] μὲν γὰρ Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [r] ὅποι] ὅπη MS. Guelf. [s] ἦλθες] ἔλθοις Junt. et MS. Guelf. [t] ηὐλίζου] ηὐλίζου τότε MS. Brod. [u] τήνδε] ταύτην MS. Eton. [x] ἢ] ᾗ Junt. [y] ἡμῖν deest in MS. Eton. [z] ἔχετε] σὺν θεοῖς ἔχετε Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [a] ἐκ τῆς χώρας] ἐκ ταύτης τῆς χώρας MS. Eton. [b] παρελάβετε] παρελαύνετε MS. Eton. [c] ἡμᾶς ἐξελαύνειν] ὑμᾶς παρελαύνειν MS. Eton.

[1] Ἀλλὰ σοὶ μὲν &c.] i. e. Stephano interprete, *Ne respondeo quidem tibi libenter.*

[2] Ἵν' εἰδῇ οἷοι] MSS. Par. Eton. et editt. pleræque dant εἰδῆτε οἷοί τε &c. Sed Steph. et Leuncl. merito placuit lectio recepta.

[3] Ἦλθες πρεσβεύων,] Lege p. 498. et 516.

[4] Ηὐλίζεσθε ἐγκεχαλινωμένοις &c.] Vide p. 555. not. 4.

[5] Νῦν δὴ] Sic recte Leuncl. In MSto Eton. edit. Steph. et vet. legitur νῦν δὲ &c.

[6] Οὐχ ὅπως &c.] Similiter has voculas adhibet Thucyd. lib. iii. cap. 42.—οὐχ ὅπως ζημιοῦν, ἀλλὰ μηδ' ἀτιμάζειν, i. e. *non solum nulla pœna, sed ne ulla*

" ἔπαθες, ἀξιοῖς ἡμᾶς ἀποπέμψασθαι, [d] ἀλλὰ πορευομένους C. VII.
" ἡμᾶς [e] οὐδ᾽ ἐναυλισθῆναι, ὅσον [f] δύνασαι, ἐπιτρέπεις.
" Καὶ ταῦτα λέγων, οὔτε θεοὺς αἰσχύνῃ, οὔτε [g] τόνδε τὸν ἄνδρα, 5
" ὃς [h] νῦν σε ὁρᾷ πλουτοῦντα· πρὶν ἢ ἡμῖν [i] φίλον γενέσθαι,
" [1] ἀπὸ λῃστείας τὸν βίον ἔχοντα, ὡς αὐτὸς ἔφησθα. Ἀτὰρ
" τί καὶ πρὸς ἐμὲ ταῦτα λέγεις; ἔφη· οὐ γὰρ ἐγὼ ἔτι ἄρχω,
" ἀλλὰ [k] Λακεδαιμονίοις ὑμεῖς παρεδώκατε τὸ στράτευμα
" [l] ἀπάγειν, [m] οὐδὲ [2] ἐμὲ παρακαλέσαντες, [3] ὦ θαυμαστότατοι,
" ὅπως ὥσπερ ἀπηχθανόμην αὐτοῖς, ὅτε [n] πρὸς ὑμᾶς ἦγον,
" οὕτω καὶ χαρισαίμην νῦν ἀποδιδούς."

[o] Ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἤκουσεν [4] ὁ Ὀδρύσης, εἶπεν, Ἐγὼ μὲν, 6
ὦ Μηδόσαδες, [5] κατὰ τῆς γῆς καταδύομαι ὑπὸ τῆς αἰσχύνης, ἀκούων ταῦτα. Καὶ εἰ μὲν πρόσθεν ἠπιστάμην, [p] οὐκ ἂν συνηκολούθησά σοι· καὶ νῦν ἄπειμι· [q] οὐ γὰρ ἂν Μήδοκός με ὁ βασιλεὺς ἐπαινοίη, εἰ ἐξελαύνοιμι τοὺς εὐεργέτας.

[d] ἀλλὰ πορευομένους] ἀλλ᾽ ἀποπορευομένους Zeun. ex MS. Guelf. [e] οὐδ᾽ ἐναυλισθῆναι] οὐδένα καταλισθῆναι MS. Par. οὐδένα καταυλισθῆναι MS. Eton. [f] δύνασαι] δύνασθαι Edd. vett. et MS. Guelf. [g] τόνδε deeſt in MS. Eton. [h] νῦν σε] νῦν μέν σε MS. Eton. [i] φίλον] φίλος MS. Guelf. [k] Λακεδαιμονίοις] Λακεδαιμόνιοι, οἷς MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [l] ἀπάγειν] ἀπαγαγεῖν Zeun. ex MS. Par. [m] οὐδὲ ἐμὲ] οὐδὲν ἐμὲ MS. Eton. [n] πρὸς ὑμᾶς] πρὸς ἡμᾶς MSS. Guelf. et Par. [o] ἐπεὶ δὲ] δὲ abeſt a MS. Eton. [p] οὐκ ἂν] οὐδ᾽ ἂν Marg. Steph. [q] οὐ γὰρ] οὐδὲ γὰρ MS. Eton.

quidem &c. ubi vide quæ notavit Clar. Duker. Denotant etiam *non modo non,* nulla licet eas particula ſequatur negativa. Demoſth. περὶ στεφ. fere med. οὐχ ὅπως χάριν αὐτοῖς ἔχεις, ἀλλὰ μισθώσας &c. i. e. *non modo nullam iis gratiam habes, ſed etiam mercede &c.*

[1] Ἀπὸ λῃστείας &c.] Lege p. 519.

[2] Οὐδὲ ἐμὲ παρακαλέσαντες,] Reſpicit, opinor, ea quæ ſcripſerat ſupra p. 545. et 548.

[3] Ὦ θαυμαστότατοι,] Dicit ironice, uti ſupra p. 558. ὦ πάντων μνημονικώτατοι.

[4] Ὁ Ὀδρύσης,] De quo p. 561.

[5] Κατὰ τῆς γῆς καταδύομαι &c.] Apud. Κύρ. Παιδ. p. 422. reperitur καταδύεσθαι δ᾽ ὑπὸ τῆς αἰσχύνης, &c. Haud abſimiliter ſupra p. 506. dixit Noſter Ἐγὼ μὲν τοίνυν εὔχομαι, πρὶν ταῦτα ἐπιδεῖν ὑφ᾽ ἡμῶν γενόμενα, μυρίας ἐμέ γε κατὰ τῆς γῆς ὀργυιὰς γενέσθαι.

C. VII. Ταῦτ' εἰπὼν, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον ἀπήλαυνε, καὶ σὺν
7 αὐτῷ οἱ ἄλλοι ἱππεῖς, [r]πλὴν τεττάρων ἢ πέντε. Ὁ δὲ
Μηδοσάδης (ἐλύπει γὰρ αὐτὸν ἡ χώρα πορθουμένη) ἐκέ-
λευε τὸν Ξενοφῶντα καλέσαι τὼ Λακεδαιμονίω. [s]Ὁ δὲ
ἀπολαβὼν τοὺς ἐπιτηδειοτάτους, προσῆλθε τῷ Χαρμίνῳ καὶ
τῷ Πολυνείκῳ, καὶ ἔλεξεν ὅτι καλεῖ αὐτοὺς Μηδοσάδης,
8 [t]προσερῶν ἅπερ αὐτῷ, ἀπιέναι ἐκ τῆς χώρας. Οἶμαι ἂν
οὖν, ἔφη, [u]ἡμᾶς ἀπολαβεῖν τῇ στρατιᾷ τὸν ὀφειλόμενον μι-
σθὸν, εἰ [x]εἴποιτε ὅτι δέοιτο ὑμῶν ἡ στρατιὰ [1]συναναπρᾶξαι
τὸν μισθὸν ἢ παρὰ ἑκόντος ἢ παρὰ ἄκοντος Σεύθου· καὶ ὅτι
τούτων τυχόντες, [y]προθύμως μὲν ἂν συνέπεσθαι ὑμῖν [2]φασί·
καὶ ὅτι δίκαια ὑμῖν δοκοῦσι λέγειν· καὶ ὅτι ὑπεσχέσθε αὐ-
τοῖς τότε ἀπιέναι, ὅταν τὰ δίκαια ἔχωσιν οἱ στρατιῶται.
9 [3]Ἀκούσαντες οἱ Λάκωνες ταῦτα, ἔφασαν ἐρεῖν, καὶ ἄλλα
[z]ὁποῖα ἂν δύνωνται κράτιστα· καὶ εὐθὺς ἐπορεύοντο ἔχοντες
πάντας [4]τοὺς ἐπικαιρίους. [a]Ἐλθόντων δὲ ἔλεξε Χαρ-
μῖνος, [5]Εἰ [b]μέν τι σὺ ἔχεις, ὦ Μηδόσαδες, πρὸς ἡμᾶς

[r] πλὴν τεττάρων] πλὴν ἢ τεττάρων Edd. vett. et MS. Guelf. [s] ὁ δ' ἀπολαβὼν] καὶ ὃς λαβὼν MS. Eton. [t] προσερῶν] προαιρῶν MS. Par. προηρῶν Junt. et MS. Guelf. προερῶν Marg. Steph. [u] ἡμᾶς] ὑμᾶς Zeun. ex MSS. Guelf. Par. et Eton. [x] εἴποιτε ὅτι δέοιτο ὑμῶν] εἴπητε, δεδένται ὑμᾶς MS. Par. et in MS. Eton. eft ὑμᾶς pro ὑμῶν. [y] προθύμως deeft in MS. Eton. [z] ὁποῖα] ὅμοια Edd. vett. et MS. Guelf. ὅμοια ὡς Caftal. [a] ἐλθόντων] ἐλθὼν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [b] μέν τι] μέντοι MS. Guelf.

[1] Συναναπρᾶξαι &c.] Nofter fupra dixerat p. 559. —παρὰ Σεύθου ἡμῖν τὸν μισθὸν πρᾶξαι ἢ ἑκόντος ἢ ἄκοντος, &c. ubi vide not. 6. Cæterum, συναναπράττω in lexicis deeft.

[2] Φασί·] Scil. στρατιῶται in στρατιὰ intellecti; quod etiam de τυχόντες obfervandum. Vide p. 473. not. 4.

[3] Ἀκούσαντες οἱ Λάκωνες &c.] Locum fic diftinxit Steph. Paulo aliter Leuncl. Ἀκούσαντες οἱ Λάκωνες, ταῦτα ἔφασαν &c.

[4] Τοὺς ἐπικαιρίους.] Adi p. 498. not. 5.

[5] Εἰ μέν τι σὺ &c.] Eft loquendi genus ellipticum, de quo fcripta lege Κύρ Παιδ. p. 538. not. 3. et p. 657. not. 1. Adde Euftath. ad Hom. Il. ά. p. 112. Sententiam explere licet addendo λέγε poft λέγειν. Imo etiam, inquit Steph. videri cupiam

λέγειν· εἰ δὲ μή, ἡμεῖς πρὸς σε ἔχομεν. Ὁ δὲ Μηδοσάδης C. VII.
10 μάλα ὑφειμένως, Ἀλλ' ἐγὼ μέν, ἔφη, λέγω καὶ Σεύθης ταῦτα, ὅτι ἀξιοῦμεν τοὺς φίλους [1] ἡμῖν γεγενημένους μὴ κακῶς πάσχειν ὑφ' ὑμῶν· ὅ, τι γὰρ ἂν [c] τούτους κακῶς ποιῆτε, ἡμᾶς ἤδη ποιεῖτε· ἡμέτεροι γάρ εἰσιν. Ἡμεῖς τοίνυν, ἔφασαν οἱ Λάκωνες, ἀπίοιμεν ἄν, ὁπότε τὸν μισθὸν ἔχοιεν οἱ [d] ταῦτα ὑμῖν καταπράξαντες· [2] εἰ δὲ μή, ἐρχόμεθα μὲν καὶ νῦν βοηθήσοντες τούτοις, καὶ τιμωρησόμενοι ἄνδρας, οἳ τούτους παρὰ τοὺς [e] ὅρκους ἠδίκησαν· ἢν δὲ καὶ ὑμεῖς τοιοῦτοι ἦτε, ἐνθένδε ἀρξόμεθα τὰ δίκαια λαμβάνειν.

11 Ὁ δὲ Ξενοφῶν εἶπεν, Ἐθέλοιτε δ' ἄν, ὦ Μηδόσαδες, τούτοις ἐπιτρέψαι, (ἐπειδὴ [f] φατὲ φίλους εἶναι ὑμῶν) ἐν ὧν τῇ χώρᾳ ἐσμέν, [g] ὁπότερα ἂν ψηφίσωνται, εἴθ' ὑμᾶς [3] προσῆκεν ἐκ τῆς χώρας ἀπιέναι, εἴθ' ἡμᾶς; Ὁ δὲ ταῦτα μὲν οὐκ ἔφη· ἐκέλευε δὲ [h] μάλιστα αὐτὼ ἐλθεῖν τὼ Λάκωνε παρὰ Σεύθην περὶ τοῦ μισθοῦ, καὶ [4] οἴεσθαι ἂν Σεύθην [5] ἀκοῦσαι· εἰ δὲ μή, Ξενοφῶντα σὺν αὐτῷ [6] πέμπειν, καὶ συμπράξειν ὑπισχνεῖτο· ἐδεῖτο δὲ τὰς κώμας μὴ κάειν.

[c] τούτους] τούτοις Edd. vett. et MS. Guelf. [d] ταῦτα ὑμῖν καταπράξαντες] ταῦτα πράξαντες MS. Eton. [e] ὅρκους] νόμους Marg. Steph. [f] φατὲ φίλους εἶναι ὑμῶν] φίλους ἔφατε ὑμῖν MS. Eton. In MS. Par. eſt ὑμῖν pro ὑμῶν. [g] ὁπότερα ἂν] ὁποτέραν MS. Par. [h] μάλιστα] μάλιστα μὲν MSS. Guelf. et Eton.

poſſet hoc locum illius occupaſſe. Mihi placet vulgata lectio.

[1] Ἡμῖν] Sic in MS. Par. et edd. recentioribus legitur. In MSto Eton. deeſt. In editt. pleriſque eſt ὑμῖν. Minus recte.

[2] Εἰ δὲ μή,] Adi p. 499. not. 4.

[3] Προσῆκεν] Hanc lectionem exhibent MSS. Par. Eton. et marg. Steph. cujus locum πρόσθεν in libris pleriſque editis occupavit.

[4] Οἴεσθαι] A verbo pendet ex orationis ſerie petendo; nimirum ἔφη vel alio huic adfini.

[5] Ἀκοῦσαι·] MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. dant πεῖσαι, quod gloſſam ſapit.

[6] Πέμπειν,] Stephano placuit πέμψειν. Ipſe vulgatam malim.

C. VII. 12 Ἐντεῦθεν πέμπουσι τὸν Ξενοφῶντα, καὶ σὺν αὐτῷ οἳ ἐδόκουν ἐπιτηδειότατοι εἶναι. Ὁ δ' ἐλθὼν λέγει πρὸς [i] τὸν Σεύθην, "Οὐδὲν ἀπαιτήσων, ὦ Σεύθη, πάρειμι, [k] σὲ, ἀλλὰ διδάξων [l] ὡς ἂν δύνωμαι, ὡς οὐ δικαίως μοι ἠχθέσθης ὅτι ὑπὲρ τῶν στρατιωτῶν ἀπῄτουν σε ἃ ὑπέσχου αὐτοῖς προθύμως· σοὶ γὰρ ἔγωγε οὐχ ἧττον ἐνόμιζον εἶναι συμφέρον ἀποδοῦναι, ἢ ἐκείνοις ἀπολαβεῖν.

13 Πρῶτον μὲν γὰρ οἶδα μετὰ τοὺς θεοὺς εἰς τὸ φανερόν σε τούτους καταστήσαντας, ἐπεί γε βασιλέα σε ἐποίησαν πολλῆς χώρας καὶ πολλῶν ἀνθρώπων· ὥστε οὐχ οἷόν [m] τ' ἐστὶ λανθάνειν οὔτε ἤν τι καλὸν οὔτε ἤν τι [n] αἰσχρὸν [o] ποιήσῃς. Τοιούτῳ δ' ὄντι ἀνδρὶ μέγα μέν μοι [p] δοκεῖ εἶναι, μὴ δοκεῖν ἀχαρίστως ἀποπέμψασθαι ἄνδρας εὐεργέτας, μέγα δ' εὖ ἀκούειν ὑπὸ ἑξακισχιλίων ἀνθρώπων· τὸ δὲ μέγιστον, μηδαμῶς ἄπιστον σαυτὸν καταστῆσαι [q] ὅ, τι λέγεις.

14 Ὁρῶ γὰρ τῶν μὲν ἀπίστων ματαίους καὶ ἀδυνάτους καὶ ἀτίμους τοὺς λόγους πλανωμένους· οἳ δ' ἂν φανεροὶ ὦσιν ἀλήθειαν ἀσκοῦντες, τούτων οἱ λόγοι, [r] ἤν τι δέωνται, οὐδὲν μεῖον δύνωνται [s] ἂν ἔσεσθαι, ἢ ἄλλων ἡ βία· ἤν τε τινὰ σωφρονίζειν βούλωνται, [t] γιγνώσκω τὰς τούτων ἀπειλὰς οὐχ ἧττον σωφρονιζούσας, [1] ἢ ἄλλων τὸ ἤδη κολάζειν· ἤν [u] τέ τῳ τὶ [x] ὑπισχνῶνται

[i] τὸν Σεύθην] τὸν deest in MS. Eton. [k] σὲ in MSS. Par. et Eton. omittitur. [l] ὡς ἂν δύν.] ἢν δύν. MS. Par. [m] τ' ἐστὶ] τέ σοι MS. Par. [n] αἰσχρὸν] κακὸν MS. Eton. [o] ποιήσῃς] ποιήσεις Edd. vett. [p] δοκεῖ] ἐδόκει MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [q] ὅ, τι λέγεις] ὅ, τι λέγοις MS. Eton. [r] ἤν τι δέωνται—ἡ βία] Hæc omnia desunt in MS. Eton. [s] ἂν ἔσεσθαι] ἀνύσασθαι, Valkenarii emendationem, Zeun. recepit. [t] γιγνώσκω] γιγνώσκων MS. Brod. [u] τέ τῳ τὶ] τότε MS. Par. [x] ὑπισχνῶνται] ὑπισχνοῦνται Edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Ἄλλων τὸ ἤδη &c.] In MSS. Guelf. et Eton. et edd. vett. (præter Castal. ubi est ἄλλων δὴ κολάσεις) legitur ἄλλων τε δὴ κολάσεις. Sed rectius MS. Par. Steph. et Leuncl.—τὸ ἤδη κολάζειν repræsentarunt.

" οἱ τοιοῦτοι ἄνδρες, οὐδὲν [y] μείω [z] διαπράττειν, ἢ [a] οἱ ἄλλοι C. VII.
" παραχρῆμα διδόντες. Ἀναμνήσθητι δὲ καὶ σὺ, τί [1] προ- 15
" τελέσας ἡμῖν συμμάχους ἡμᾶς ἔλαβες. Οἶδ᾽ ὅτι οὐ-
" δέν· ἀλλὰ πιστευθεὶς ἀληθεύσειν ἃ ἔλεγες, ἐπῆρας τοσ-
" ούτους ἀνθρώπους συστρατεύσασθαί τε καὶ [b] κατεργάσασθαί
" σοι ἀρχὴν οὐ [c] πεντήκοντα μόνον ἀξίαν ταλάντων, (ὅσα
" [d] οἴονται δεῖν οὗτοι νῦν ἀπολαβεῖν) ἀλλὰ [e] πολλαπλασίων.
" Οὐκοῦν τοῦτο μὲν πρῶτον [2] τὸ πιστεύεσθαί σε (τὸ καὶ τὴν 16
" βασιλείαν σοὶ κατειργασμένον) τούτων τῶν χρημάτων
" [f] ὑπὸ σοῦ πιπράσκεται. Ἴθι δὴ, ἀναμνήσθητι πῶς μέγα
" [g] ἡγοῦ τοῦτο καταπρᾶξαι, ὃ νῦν καταστρεψάμενος ἔχεις.
" Ἐγὼ μὲν οἶδ᾽ ὅτι εὔξω ἂν τὰ νῦν πεπραγμένα μᾶλλον
" [3] σοὶ καταπραχθῆναι, ἢ πολλαπλάσια τούτων τῶν χρη-
" μάτων γενέσθαι. Ἐμοὶ τοίνυν μεῖζον βλάβος καὶ αἰ- 17
" σχιον δοκεῖ εἶναι, [h] τὸ ταῦτα νῦν μὴ [i] κατασχεῖν, ἢ τότε
" μὴ λαβεῖν, ὅσῳ περ χαλεπώτερον ἐκ πλουσίου πένητα

[y] μείω] μεῖον MS. Eton. [z] διαπράττειν] διαπράττονται Zeun. ex MSS. Par. et Eton. [a] οἱ ἄλλοι] οἱ deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. [b] κατεργάσασθαι] συγκατεργάσασθαι MS. Eton. [c] πεντήκοντα] τριάκοντα MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [d] οἴονται] οἷόν τε MS. Par. [e] πολλαπλασίων] πολλαπλασίω Edd. vett. et MS. Guelf. [f] ὑπὸ σοῦ πιπρ.] ὑπὸ σοῦ deſunt in MS. Par. [g] ἡγοῦ τοῦτο &c.] ἡγοῦν τότε &c. MS. Par. ἡγοῦντο τότε καταπράξεσθαι νῦν &c. MS. Eton. [h] τὸ ταῦτα] τοσαῦτα MS. Guelf. [i] κατασχεῖν] μετασχεῖν MSS. Par. et Eton.

[1] Προτελέσας] In Conſtant. Theſ. non reperitur.

[2] Τὸ πιστεύεσθαί σε &c.] Sic recte locum legendum putavit Leuncl. In MSto Eton. legitur —τὸ πιστεύεσθαί τε, καὶ τὴν βασιλείαν σοι κατεργασαμένων &c. In MS. Par. τὸ πιστεύεσθαι, τὸ καὶ τὴν βασιλείαν σοι κατεργασάμενον. In MS. Guelf. editt. Flor. et Steph.—τὸ πιστεύεσθαί σε, καὶ τὴν βασιλείαν σοι κατειργασμένων τούτων &c. Sed Stephano ſe tandem probavit lectio Leuncl. Cæterum, hoc modo legit Muret. Οὐκ οὖν τοῦτο μὲν πρῶτον τὸ πιστεύεσθαί σε, τὸ τὴν βασιλείαν σοι κατειργασμένον, &c. Idem cum Amaſæo ſententiam interrogative proponi cenſet.

[3] Σοὶ—ἢ πολλαπλάσια—γενέσθαι.] Conſule Cl. Blackwal. Claſſ. Sacr. p. 4. vol. 2.

C. VII. " γενέσθαι, ἢ ἀρχὴν μὴ πλουτῆσαι· καὶ ὅσῳ λυπηρότερον ἐκ
" βασιλέως ἰδιώτην φανῆναι, [k]ἢ ἀρχὴν μὴ βασιλεῦσαι.
" Οὐκοῦν ἐπίστασαι μὲν ὅτι οἱ νῦν σοι [l]ὑπήκοοι γενόμενοι,
" οὐ [2]φιλίᾳ τῇ σῇ ἐπείσθησαν ὑπὸ σοῦ [l]ἄρχεσθαι, ἀλλ'
" ἀνάγκῃ· καὶ ὅτι ἐπιχειροῖεν ἂν πάλιν ἐλεύθεροι [m]γίγνε-
18 " σθαι, εἰ μή τις αὐτοὺς φόβος κατέχοι. [n]Ποτέρως οὖν
" οἴει μᾶλλον [o]ἂν φοβεῖσθαί τε αὐτοὺς, καὶ [p]φρονεῖν τὰ
" πρός σε, εἰ [q]ὁρῷέν σοι τοὺς στρατιώτας οὕτω διακειμένους,
" ὡς νῦν τε μένοντας ἂν, εἰ σὺ [3]κελεύοις, αὖθίς τ' ἂν
" ταχὺ ἐλθόντας, εἰ δέοι· [r]ἄλλους τε, τούτων περὶ σοῦ ἀκού-
" οντας πολλὰ ἀγαθὰ, ταχὺ ἄν σοι [s]πρὸς ὃ σὺ βούλοιο
" [t]παραγίγνεσθαι· ἢ εἰ καταδοξάσειαν μήτε ἂν ἄλλους [u]σοι
" ἐλθεῖν, δι' ἀπιστίαν ἐκ τῶν νῦν [x]γενομένων, τούτους τε
19 " αὐτοῖς εὐνουστέρους εἶναι ἢ σοί; Ἀλλὰ μὴν [y]οὐδὲν πλήθει
" γε ἡμῶν [z]λειφθέντες ὑπεῖξάν σοι, ἀλλὰ προστατῶν ἀπο-
" ρίᾳ. Οὐκοῦν νῦν καὶ τοῦτο κίνδυνος, μὴ [a]λάβωσι προ-
" στάτας αὐτῶν τινὰς τούτων, οἳ νομίζουσιν ὑπὸ σοῦ ἀδικεῖσθαι,
" ἢ καὶ τούτων κρείττονας τοὺς Λακεδαιμονίους, ἐὰν οἱ μὲν
" στρατιῶται ὑπισχνῶνται προθυμότερον αὐτοῖς συστρατεύ-

k ἢ ἀρχὴν] ἢ τὴν ἀρχὴν MS. Eton. l ἄρχεσθαι] ἄρξασθαι MSS. Par. et Eton. m γίγνεσθαι] γενόμενοι MS. Eton. n ποτέρως οὖν] οὖν deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. o ἂν φοβεῖσθαί τε] φοβεῖσθαι ἄν σε MS. Eton. p φρονεῖν τὰ πρός σε] σωφρονεῖν τὰ πρόσθεν MSS. Par. et Eton. q ὁρῷεν] ὁρῷσι Edd. vett. et MS. Guelf. r ἄλλους] ἄλλως Edd. vett. et MS. Guelf. s πρὸς ὃ σὺ βούλοιο] ὁπότε βούλοιο MSS. Par. Eton. et marg. Steph. t παραγίγνεσθαι] παραγενέσθαι MS. Par. u σοι ἐλθεῖν] σοι deeſt in edd. vett. et MS. Guelf. x γενομένων] γεγενημένων MSS. Brod. et Eton. y οὐδὲν πλ.] οὐδὲ πλ. MSS. Guelf. Par. et Eton. z λειφθέντες] ληφθέντες MS. Eton. a λάβωσι πρ. αὐ. τινὰς] λαβεῖν προστάτας τινὰς αὐτῶν Edd. vett. et MS. Guelf.

1 Ὑπήκοοι] In MSto Eton. edit. vet. et Steph. legitur ἐπήκοοι, quod in ὑπήκοοι recte Leuncl. et Muret. mutandum cenſuerunt.

2 Φιλίᾳ τῇ σῇ] Vide p. 327. not. 8.

3 Κελεύοις,] Sic aptius ſcribi putarunt Steph. et Muret. Vulgo ſcribitur κελεύεις.

“ εσθαι, [b] ἐὰν παρὰ σοῦ ἀναπράξωσιν, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι, C. VII.
“ διὰ τὸ δέεσθαι τῆς στρατιᾶς, [1] συναινέσωσιν αὐτοῖς ταῦτα.
“ Ὅτι γεμὴν [c] οἱ νῦν [2] ὑπό σοι Θρᾷκες γενόμενοι πολὺ ἂν 20
“ [d] προθυμότερον ἴοιεν ἐπί σε ἢ σύν σοι, οὐκ ἄδηλον· σοῦ
“ μὲν γὰρ κρατοῦντος, δουλεία ὑπάρχει αὐτοῖς· κρατουμένου
“ δὲ σοῦ, ἐλευθερία. Εἰ δὲ καὶ τῆς χώρας προνοεῖσθαι ἤδη τι
“ δεῖ, ὡς σῆς οὔσης, ποτέρως ἂν οἴει, [3] ἀπαθῆ κακῶν αὐ-
“ τὴν εἶναι μᾶλλον, εἰ οὗτοι οἱ στρατιῶται ἀπολαβόντες ἃ
“ [e] ἐγκαλοῦσιν[4], εἰρήνην καταλιπόντες οἴχοιντο, ἢ εἰ [f] οὗτοί
“ τε μένοιεν [g] ὡς [5] ἐν πολεμίᾳ, σύ τε ἄλλους πειρῷο πλείο-
“ νας τούτων ἔχων [6] ἀντιστρατοπεδεύεσθαι, δεομένους τῶν ἐπιτη-
“ δείων; Ἀργύριον δὲ [h] ποτέρως ἂν πλεῖον ἀναλωθείη, [i] εἰ 21
“ τούτοις τὸ ὀφειλόμενον ἀποδοθείη, ἢ εἰ [k] ταῦτά[7] τε ὀφεί-

[b] ἐὰν παρὰ σοῦ &c.] ἐὰν τὰ παρὰ σοῦ ἀναπράξωνται MS. Eton. ἐὰν τὰ παρὰ σοῦ νῦν ἀναπράξωσιν Zeun. ex MS. Par. [c] οἱ νῦν] νῦν deeſt in MS. Eton. [d] προθυμότερον] προθυμότεροι MS. Guelf. [e] ἐγκαλοῦσιν] ἐγκαλῶσιν MS. Eton. [f] οὗτοί τε] τε deeſt in MS. Eton. [g] ὡς ἐν πολ.] ὡς deeſt in MSS. Par. et Eton. [h] ποτέρως] πότερον MS. Eton. [i] εἰ τούτοις] εἰ τοῦτο MS. Par. et marg. Steph. [k] ταῦτά τε ὀφ.] ταῦτά σοι ὀφ. MS. Eton. et marg. Steph. ταῦτά τοι ὀφείλοιντο MS. Par.

[1] Συναινέσωσιν αὐτοῖς ταῦτα.] Noſter Κυρ. Παιδ. p. 631.—ταῦτά σοι συναινέσαι. Utrobique cum ταῦτα recte forſan intellexeris κατά.

[2] Ὑπό σοι] MSS. Guelf. Eton. et edd. vett. ὑπὸ σοῦ &c. Sed ſana eſt ſcriptura recepta, quæ extat in ed. Steph. et MS. Par. Thucyd. lib. vii. cap. 64.—ὑπὸ Συρακουσίοις εὐθὺς γίγνοισθε &c. Exemplis pluribus, quæ paſſim occurrunt, citandis tempero.

[3] Ἀπαθῆ κακῶν] Vocem ultimam non agnoſcit MS. Eton. quam tamen libri editi recte repræſentant. Suid. Ἀπαθής, ὁ μὴ πεῖραν κακῶν εἰληφώς. Οἱ δὲ κακῶν παντάπασιν ἀπαθεῖς ἔμειναν.

[4] Ἐγκαλοῦσιν,] Quo ſenſu venit id verbi apud Iſocrat. Trapez. p. 367. Ἀλλὰ δῆλον ὅτι τὰς μὲν τριακοσίας δραχμὰς ἐνεκάλεσεν ἐμοὶ χαριζόμενος. Idem orat. contra Euthyn. p. 402. τουτονὶ τριάκοντα μνᾶς ἐπράξατο, οὐ χρέος ἐγκαλῶν, ἀλλ' &c.

[5] Ἐν πολεμίᾳ,] Adi p. 554. not. 5.

[6] Ἀντιστρατοπεδεύεσθαι,] In lexicis reperitur ſine auctore. Eo tamen uſus eſt et Herodian. lib. iii. cap. 4.

[7] Ταῦτα] Vide p. 551. not. 1.

C. VII. "λοιτο, ἄλλως τε [l] κρείττονας [1] τούτων δέοι μισθοῦσθαι; Ἀλλὰ "γὰρ [m] Ἡρακλείδῃ, ὡς πρὸς ἐμὲ ἐδήλου, πάμπολυ τοῦτο "δοκεῖ τὸ ἀργύριον εἶναι. Ἦ μὴν πολύ γέ ἐστιν ἔλαττον "νῦν σοι καὶ λαβεῖν τοῦτο καὶ ἀποδοῦναι, ἢ, πρὶν ἡμᾶς ἐλθεῖν "πρός σε, τὸ δέκατον τούτου μέρος· [2] οὐ γὰρ ὁ ἀριθμὸς ὁρί-"ζων ἐστὶ τὸ πολὺ καὶ ὀλίγον, ἀλλ' ἡ δύναμις τοῦ τε ἀπο-"διδόντος [n] καὶ τοῦ λαμβάνοντος. Σοὶ δὲ νῦν ἡ κατ' ἐνι-"αυτὸν πρόσοδος πλείων ἐστὶν, ἢ [o] πρόσθεν τὰ παρόντα, ἃ

22 "ἐκέκτησο. Ἐγὼ μὲν, ὦ Σεύθη, ταῦτα, ὡς [p] φίλου σοῦ "ὄντος, σοῦ προενοούμην, ὅπως σύ τε ἄξιος [q] δοκοίης εἶναι "ὧν οἱ θεοί σοι ἔδωκαν ἀγαθῶν, ἐγώ τε μὴ διαφθαρείην "ἐν τῇ στρατιᾷ. Εὖ γὰρ ἴσθι [3] ὅτι νῦν ἐγὼ οὔτ' ἂν ἐχθρὸν "κακῶς ποιῆσαι βουλόμενος δυνηθείην σὺν ταύτῃ τῇ στρα-"τιᾷ, οὔτ' ἂν, εἴ σοι πάλιν βουλοίμην βοηθῆσαι, ἱκανὸς

23 "ἂν γενοίμην. Οὕτω γὰρ πρὸς ἐμὲ ἡ στρατιὰ διάκειται. "Καίτοι αὐτόν σε μάρτυρα [r] σὺν τοῖς θεοῖς εἰδόσι ποιοῦμαι, "ὅτι οὔτε [s] ἐγὼ ἔχω παρὰ σοῦ ἐπὶ τοῖς στρατιώταις οὐδὲν, "οὔτε ᾔτησα πώποτε εἰς τὸ ἴδιον τὰ ἐκείνων, οὔτε ἃ ὑπέσχου "μοι ἀπῄτησα. Ὄμνυμι δέ σοι μηδ' ἀποδιδόντος δέξα-

[l] τούτων deest in MS. Eton. [m] Ἡρακλείδῃ] Ἡρακλείδης MS. Eton. [n] καὶ τοῦ] τοῦ deest in Junt. et MS. Guelf. [o] πρόσθεν] ἔμπροσθεν MS. Eton. [p] φίλου σοῦ] σοῦ deest in MS. Par. [q] δοκοίης] δοκῇς MS. Eton. [r] σὺν τοῖς] τοῖς deest in MS. Par. [s] ἐγὼ ἔχω] ἐγὼ deest in MSS. Par. et Eton.

[1] Κρείττονας] Leuncl. et Amas. vertunt *majores copiæ, major exercitus*; quasi scripserat hic auctor πλείονας τούτων, uti paulo supra. Sed aliud sonat vox κρείττονας, scil. *armis potentiores, alios qui superent*, eorumque adeo injurias propulsare valeant et ulcisci. Sic modo supra —καὶ τούτων κρείττονας τοὺς Λακεδαιμονίους &c.

[2] Οὐ γὰρ ὁ ἀριθμὸς &c.] MS. Eton. sic locum repræsentat, Οὐ γὰρ ἀριθμός ἐστιν ὁ ὁρίζων &c. Sed recte Atticeque dicitur ὁρίζων ἐστὶ pro ὁρίζει. Vide p. 557. not. 4.

[3] Ὅτι νῦν ἐγὼ οὔτ' ἂν ἐχθρὸν &c.] In MSto Eton. alius est verborum ordo; nimirum hic, οὔτ' ἂν ἐχθρὸν βουλόμενος ἐγὼ κακῶς ποιῆσαι &c.

“ θαι ἄν, εἰ μὴ καὶ οἱ στρατιῶται ἔμελλον τὰ ἑαυτῶν συν- C. VII.
“ απολαμβάνειν. Αἰσχρὸν γὰρ ἦν τὰ μὲν ἐμὰ διαπε-
“ πρᾶχθαι, τὰ δὲ ἐκείνων [1] περιορᾶν [t] ἐμὲ κακῶς ἔχοντα,
“ ἄλλως τε καὶ τιμώμενον ὑπ' ἐκείνων. Καίτοιγε Ἡρα- 24
“ κλείδῃ λῆρος πάντα [u] ἐδόκει εἶναι [2] πρὸς τὸ ἀργύριον ἔχειν
“ ἐκ παντὸς τρόπου· [3] ἐγὼ δὲ, ὦ Σεύθη, [x] οὐδὲν νομίζω γε
“ ἀνδρὶ, ἄλλως τε καὶ ἄρχοντι, κάλλιον εἶναι κτῆμα οὐδὲ
“ λαμπρότερον ἀρετῆς καὶ δικαιοσύνης καὶ γενναιότητος· ὁ γὰρ
“ ταῦτα ἔχων πλουτεῖ μὲν ὄντων φίλων πολλῶν, πλουτεῖ δὲ
“ [y] καὶ ἄλλων βουλομένων γενέσθαι· καὶ εὖ μὲν πράττων ἔχει
“ τοὺς [z] συνησθησομένους· ἐὰν δέ τι σφαλῇ, οὐ σπανίζει τῶν
“ βοηθησόντων. Ἀλλὰ γὰρ εἰ μήτε ἐκ τῶν ἐμῶν ἔργων 25
“ κατέμαθες ὅτι σοι ἐκ τῆς ψυχῆς φίλος ἦν, μήτε ἐκ τῶν
“ ἐμῶν λόγων δύνασαι τοῦτο γνῶναι, ἀλλὰ τοὺς τῶν στρα-
“ τιωτῶν [a] λόγους κατανόησον· [4] παρῆσθα γὰρ, καὶ ἤκουες [b] οὓς
“ ἔλεγον οἱ ψέγειν ἐμὲ βουλόμενοι. [c] Κατηγόρουν μὲν γὰρ
“ μου πρὸς Λακεδαιμονίους, ὡς σὲ περὶ πλείονος ποιοίμην
“ ἢ Λακεδαιμονίους· αὐτοὶ δ' ἐνεκάλουν ἐμοὶ, ὡς μᾶλλον
“ [d] ἑλοίμην ὅπως τὰ σὰ καλῶς ἔχοι, ἢ ὅπως τὰ ἑαυτῶν·

[t] ἐμὲ κακῶς ἔχοντα] κακῶς ἔχοντα, omisso ἐμὲ, MS. Par. ἐμὲ καλῶς ἔχοντα Junt. [u] ἐδόκει] δοκεῖ MS. Par. [x] οὐδὲν] οὐδὲ Junt. et MS. Guelf. [y] καὶ ἄλλων] καὶ deest in edd. vett. et MS. Guelf. [z] συνησθησομένους] συνησθημένους MS. Eton. [a] λόγους] λόγους πάντας MSS. Guelf. Par. Eton. et marg. Steph. λόγους πάντων MS. Brod. [b] οὓς] ἃ MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. ὧν Muretus mavult. [c] κατηγόρουν] κατηγοροῦντο MS. Eton. [d] ἑλοίμην] μέλει μοι MSS. Par. Eton. Brod. et marg. Steph.

[1] Περιορᾶν] In ed. Junt. legitur περᾶν: quod in περιορᾶν recte mutarunt Steph. et Leuncl. Cæterum, MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. habent περιϊδεῖν.

[2] Πρὸς τὸ &c.] Comparationi itidem inservit ea præpositio apud Platon. Epist. vii. p. 1284. edit. Francof.—τὰ δὲ ἄλλα σμικρὰ ἂν εἴη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη. Similiter *ad* Latinis adhibetur.

[3] Ἐγὼ δὲ, ὦ Σεύθη, &c.] Adi Agesil. p. 53. not. 1.

[4] Παρῆσθα γὰρ,] Lege pag. 549.

C. VII. " ἔφασαν [e]δέ με καὶ δῶρα ἔχειν παρὰ σοῦ. Καίτοι τὰ
" δῶρα ταῦτα πότερον οἴει αὐτοὺς, κακόνοιάν τινα [1]ἐνι-
" δόντας μοι πρός σε, αἰτιᾶσθαί με ἔχειν παρὰ σοῦ, ἢ προ-
26 " θυμίαν πολλὴν περὶ σὲ καταvοήσαντας; Ἐγὼ μὲν οἶμαι
" [2]πάντας ἀνθρώπους εὔνοιαν δεῖν ἀποδείκνυσθαι τούτῳ, παρ'
" οὗ ἄν τις δῶρα λαμβάνῃ. Σὺ δὲ, πρὶν μὲν ὑπηρετῆσαί τι
" [f]σοὶ ἐμὲ, ἐδέξω ἡδέως καὶ ὄμμασι καὶ φωνῇ καὶ ξενίοις, καὶ
" [g]ὅσα ἔσοιτο ὑπισχνούμενος οὐκ ἐνεπίμπλασο· ἐπεὶ δὲ κατέ-
" πραξας ἃ ἐβούλου, καὶ γεγένησαι [h]ὅσον ἐγὼ ἐδυνάμην μέ-
" γιστος, νῦν [i]οὕτω με ἄτιμον ὄντα ἐν τοῖς στρατιώταις τολ-
27 " μᾷς [3]περιορᾷν; Ἀλλὰ μὴν ὅτι σοι δόξει ἀποδοῦναι πι-
" στεύω καὶ τὸν χρόνον διδάξειν σε, καὶ αὐτόν γέ σε οὐκ ἀνέξεσθαι
" τοὺς σοὶ προεμένους εὐεργεσίαν [k]ὁρῶντα ἐγκαλοῦντάς σοι.
" Δέομαι οὖν σου, ὅταν ἀποδίδως, προθυμεῖσθαι ἐμὲ παρὰ
" τοῖς στρατιώταις τοιοῦτον ποιῆσαι, οἷόν περ καὶ παρέλαβες."
28 Ἀκούσας ταῦτα ὁ Σεύθης [l]κατηράσατο τῷ αἰτίῳ [m]τοῦ
μὴ πάλαι ἀποδεδόσθαι τὸν μισθόν· (καὶ πάντες τὸν

[e] δέ με] με deest in MS. Eton. [f] σοὶ ἐμὲ, ἐδέξω] σοὶ, ἐδέξω ἐμὲ MS. Eton. [g] ὅσα ἔσοιτο] ὅσα ἔσοιο Brodæus mavult. [h] ὅσον ἐγὼ] ἐγὼ deest in MS. Eton. [i] οὕτω με] μὲν οὕτως Edd. vett. et MS. Guelf. [k] ὁρῶντα] ὁρῶντας Edd. vett. et MS. Guelf. [l] κατηράσατο] κατηγορήσατο MSS. Par. et Eton. [m] τοῦ μὴ] τοῦ deest in edd. vett. et MS. Guelf.

[1] Ἐνιδόντας μοι] Vulgo ἐνιδόντας με &c. Sed reponendum μοι Steph. et Leuncl. ſtatuerunt. Verbo cognato caſum eundem tribuit et Plutarch in Romulo, p. 21. edit. Pariſ. ἐνορῶν δὲ τῷ προσώπῳ τὸ θαῤῥαλέον καὶ &c. Additur etiam nonnunquam præpoſitio, ea licet jam verbo inhæreat: Thucyd. lib. i. cap. 95. ὅπερ καὶ ἐν τῷ Παυσανίᾳ ἐνεῖδον—Lectionem receptam exhibent MSS. Par. et Eton.

[2] Πάντας ἀνθρώπους—παρ' οὗ ἄν τις] Vide p. 260. not. 7. Cæterum MS. Par. et marg. Steph. addunt νομίζειν. MS. Eton. dat —πάντας ἀνθρώπους εὔνοιαν νομίζειν δὴ ἀποδείκνυσθαι τούτῳ, παρ' οὗ ἂν δῶρά τις λαμβάνει. Junt. et MS. Guelf. pro δεῖν exhibent δὴ, ſed Caſtal. δεῖ.

[3] Περιορᾷν;] Poſt verbum hoc ponendam interrogationis notam cenſuit Stephanus; cui libens accedo.

[n]Ἡρακλείδην ὑπώπτευσαν εἶναι) [1]Ἐγὼ γὰρ, ἔφη, οὔτε C. VII.
διενοήθην πώποτε ἀποστερῆσαι, ἀποδώσω τε. Ἐντεῦθεν πά- 29
λιν εἶπεν ὁ Ξενοφῶν, Ἐπεὶ τοίνυν [o]ἀποδιδόναι βούλει, νῦν
ἐγώ [p]σου δέομαι δι' ἐμοῦ [q]ἀποδιδόναι, [r]καὶ μὴ [s]περιιδεῖν με
διά σε ἀνομοίως ἔχοντα ἐν τῇ στρατιᾷ νῦν τε καὶ ὅτε πρός
σε [t]ἀφικόμεθα. Ὁ δὲ εἶπεν, Ἀλλὰ [u]οὔτε τοῖς στρατιώταις 30
ἔσῃ δι' ἐμὲ ἀτιμότερος· ἄν τε μένῃς παρ' ἐμοὶ χιλίους μό-
νους ὁπλίτας ἔχων, ἐγώ σοι [2]τά τε χωρία ἀποδώσω καὶ
[x]τἆλλα, ἃ ὑπεσχόμην. [y]Ὁ δὲ πάλιν εἶπε, Ταῦτα μὲν
ἔχειν οὕτως οὐχ οἷόν τε· ἀπόπεμπε δὲ ἡμᾶς. Καὶ μὴν, ἔφη
ὁ Σεύθης, καὶ ἀσφαλέστερόν γέ σοι οἶδα ὂν παρ' ἐμοὶ μένειν
ἢ ἀπιέναι. Ὁ δὲ πάλιν εἶπεν, Ἀλλὰ τὴν μὲν σὴν πρό-
νοιαν ἐπαινῶ· ἐμοὶ δὲ μένειν οὐχ οἷόν τε· ὅπου δ' ἂν ἐγὼ
ἐντιμότερος ὦ, νόμιζε καὶ σοὶ τοῦτο ἀγαθὸν ἔσεσθαι. Ἐν- 31
τεῦθεν λέγει Σεύθης, [3]Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχω, ἀλλ' ἢ μι-
κρόν τι, καὶ τοῦτό σοι δίδωμι, [4]τάλαντον· βοῦς δὲ ἑξακο-
σίους, καὶ πρόβατα εἰς τετρακισχίλια, καὶ ἀνδράποδα εἰς εἴκοσι
καὶ ἑκατόν. Ταῦτα λαβὼν, [5]καὶ τοὺς τῶν ἀδικησάντων σε
ὁμήρους προσλαβὼν, ἄπιθι. Γελάσας ὁ Ξενοφῶν εἶπεν, 32

[n] Ἡρακλείδην] Ἡρακλείδην τοῦτον MS. Eton. [o] ἀποδιδόναι βούλει] διανοῇ ἀποδιδόναι MS. Par. et marg. Steph. [p] σου] σοι Edd. vett. et MS. Guelf. [q] ἀποδιδόναι] ἀποδοῦναι MS. Par. [r] καὶ μὴ] μὴ deeſt in MS. Par. [s] περιιδεῖν] περιϊδεῖν MS. Brod. [t] ἀφικόμεθα] ἀφικόμην Caſtal. ἀφικόμενος Zeun. ex edd. vett. et MS. Guelf. [u] οὔτε] οὐδὲν Edd. vett. et MS. Guelf. [x] τἆλλα] τὰ ἄλλα πάντα MS. Eton. [y] ὁ δὲ πάλιν—ἀπιέναι] Hæc omnia deſunt in MS. Eton.

[1] Ἐγὼ γὰρ, ἔφη,] Perperam apud editt. Flor. Steph. Leuncl. aliaſque ſcribitur, Ἐγὼ γὰρ, ἔφην, &c. MS. Eton. omnino recte dedit—ἔφη, ſcil. Seuthes.

[2] Τά τε χωρία ἀποδώσω καὶ &c.] Reſpice p. 544.

[3] Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχω, ἀλλ' ἢ &c.] Inſpice p. 314. not. 4.

[4] Τάλαντον] Conſule indicem hujuſmodi vocibus explicandis deſtinatum.

[5] Καὶ τοὺς τῶν ἀδικησάντων &c.] Scil. Thynorum: de quibus lege p. 540.

C. VII. Ἢν οὖν μὴ [z] ἐξαρκῇ ταῦτα εἰς τὸν μισθὸν, τίνος ταλάντου φήσω ἔχειν; Ἆρ' οὖν, [a] ἐπειδή μοι καὶ ἐπικίνδυνόν ἐστιν ἀπιόντι, [1] ἄμεινον φυλάττεσθαι [b] τοὺς πέτρους; Ἤκουες δὲ τὰς ἀπειλάς. Τότε μὲν δὴ αὐτοῦ [c] ἔμειναν.

33 Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἀπέδωκεν [d] αὐτοῖς ἃ ὑπέσχετο, καὶ τοὺς ταῦτα ἐλάσοντας συνέπεμψεν. Οἱ δὲ στρατιῶται [2] τέως μὲν ἔλεγον ὡς Ξενοφῶν οἴχοιτο [e] πρὸς Σεύθην οἰκήσων, καὶ ἃ ὑπέσχετο αὐτῷ ἀποληψόμενος· ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ἥκοντα εἶδον,
34 ἥσθησάν τε καὶ προσέθεον. Ξενοφῶν δ', ἐπεὶ εἶδε [f] Χαρμῖνον καὶ Πολύνεικον, [3] Ταῦτα, ἔφη, καὶ σέσωσται [g] δι' ὑμᾶς τῇ στρατιᾷ, καὶ παραδίδωμι αὐτὰ ἐγὼ ὑμῖν· ὑμεῖς δὲ [h] διατιθέμενοι διάδοτε τῇ στρατιᾷ. Οἱ μὲν οὖν, παραλαβόντες καὶ λαφυροπώλας καταστήσαντες, ἐπώλουν, καὶ [5] πολλὴν εἶχον
35 αἰτίαν. Ξενοφῶν δὲ οὐ προσῄει, ἀλλὰ φανερὸς ἦν οἴκαδε παρασκευαζόμενος· [6] οὐ γάρ πω ψῆφος αὐτῷ ἐπῆκτο Ἀ-

[z] ἐξαρκῇ] ἐξικνῆται MSS. Par. et Eton. [a] ἐπειδή μοι καὶ ἐπικίνδυνον] ἔτι δή μοι MSS. Eton. et Brod. aliis omiſſis. [b] τοὺς πέτρους] τοὺς deeſt in MS. Par. [c] ἔμειναν] ἔμεινε MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [d] αὐτοῖς] τε αὐτοῖς Zeun. ex MS. Eton. [e] πρὸς Σεύθην] ὡς Σεύθην ἂν MS. Par. [f] Χαρμῖνον] Χαρμῖνόν τι Zeun. ex MS. Eton. [g] δι' ὑμᾶς] δι' ἡμᾶς MS. Par. [h] διατιθέμενοι] διαθέμενοι MS. Eton.

[1] Ἄμεινον φυλάττεσθαι τοὺς πέτρους;] Dubium non eſt, quin illas hic ἀπειλὰς intelligat Xenophon, quarum meminerat p. 549. atque adeo recte Steph. et Leuncl. πέτρους reponendum curarunt; cum pro eo MS. Eton. et edit. vet. exhibeant ἐχθρούς; Ad illam emendationem aperte ducit verbum καταλευσθέντα, quo Arcas ille, Xenophonti inimicus, ſupra, loco citato, uſus eſt.

[2] Τέως μὲν] Vide p. 376. not. 8.

[3] Ταῦτα, ἔφη, &c.] Id jam reſpicit auctor, quod antea p. 564. Lacedæmoniis dixerat: Οἶμαι ἂν οὖν, ἔφη, ἡμᾶς ἀπολαβεῖν τῇ στρατιᾷ τὸν ὀφειλόμενον &c. Adde Eurylochi verba, quæ p. 559. reperire eſt.

[4] Διατιθέμενοι] Vide p. 535. not. 7.

[5] Πολλὴν εἶχον &c.] Adi p. 550. not. 3.

[6] Οὐ γάρ πω ψῆφος &c.] Lege ſis hac de re ſcripta in Diſſertat. i. Κύρ. Παιδ. præmiſſæ p. 5. et ſeq. Cæterum, idem loquendi genus uſurpat Thucyd. lib. i. cap. 119.—ψῆφον ἐβούλοντο ἐπαγαγεῖν εἰ &c. Ibid. cap. 125.—ψῆφον ἐπήγαγον &c.

θήνησι περὶ φυγῆς. Προσελθόντες δὲ αὐτῷ οἱ ἐπιτήδειοι C. VII.
ἐν τῷ [i] στρατεύματι, ἐδέοντο μὴ ἀπελθεῖν [k] πρὶν ἀπαγάγοι
τὸ στράτευμα, [1] καὶ [l] Θίμβρωνι παραδοίη.

Ἐντεῦθεν διέπλευσαν εἰς Λάμψακον· καὶ ἀπαντᾷ τῷ C. VIII.
Ξενοφῶντι Εὐκλείδης μάντις Φλιάσιος, Κλεαγόρου υἱὸς τοῦ
τὰ [m] ἐνύπνια [2] ἐν Λυκείῳ γεγραφότος. Οὗτος συνήδετο τῷ
Ξενοφῶντι ὅτι ἐσέσωστο· καὶ ἠρώτα αὐτὸν πόσον χρυσίον ἔχει.
Ὁ δὲ αὐτῷ ἐπομόσας [n] εἶπεν, [3] ἦ μὴν ἔσεσθαι μηδὲ ἐφόδιον
ἱκανὸν οἴκαδε [o] ἀπιόντι, [4] εἰ μὴ ἀπόδοιτο τὸν ἵππον καὶ ἃ
ἀμφὶ αὐτὸν εἶχεν. Ὁ δὲ αὐτῷ οὐκ ἐπίστευεν. Ἐπεὶ [p] δὲ 2
[5] ἔπεμψαν Λαμψακηνοὶ ξένια τῷ Ξενοφῶντι, [q] καὶ θύων
τῷ Ἀπόλλωνι παρεστήσατο τὸν Εὐκλείδην, ἰδὼν τὰ [r] ἱερὰ ὁ
Εὐκλείδης εἶπεν ὅτι πείθοιτο αὐτῷ μὴ εἶναι χρήματα. Ἀλλ'
οἶδα, ἔφη, ὅτι, κἂν μέλλῃ ποτὲ γενήσεσθαι, φαίνεταί τι ἐμ-
πόδιον, ἐὰν μηδὲν ἄλλο, σὺ σαυτῷ. Συνωμολόγει ταῦτα ὁ
Ξενοφῶν. Ὁ δὲ εἶπεν, [s] Ἐμπόδιος γάρ σοι [6] ὁ Ζεὺς ὁ

[i] στρατεύματι] στρατοπέδῳ MSS. Par. et Eton. [k] πρὶν ἀπαγάγοι] πρὶν ἂν ἀπαγάγοι MS. Eton. [l] Θίμβρωνι] Θέωνι MS. Par. [m] ἐνύπνια] ἐνώπια Zeun edidit ex Toupii emendatione, quam protulit in Epist. crit. p. 48. In codd. regg. B. et C. legitur ἐνοίκια. [n] εἶπεν,—μηδὲ] ἔφη, ἦ μὴν οἴεσθαι μηδὲ MS. Eton. [o] ἀπιόντι,—τὸν] ἀπιέναι, εἰ μὴ ἀποδῷ τὸν MS. Eton. [p] δὲ ἔπεμψαν Λαμψακηνοὶ] δὲ πεμψάντων Λαμψακηνῶν Edd. vett. et MS. Guelf. [q] καὶ θύων] καὶ ἐθύετο MS. Eton. [r] ἱερὰ] ἱερεῖα MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [s] ἐμπόδιος] ἐμπόδιον MSS. Par. Eton. et marg. Steph.

[1] Καὶ Θίμβρωνι] De quo p. 547.

[2] Ἐν Λυκείῳ] De Lyceo consule Archæolog. Græc. lib. i. cap. 8.

[3] Ἦ μὴν] Adi p. 486. not. 3. Vide Var. Lect. p. 544.

[4] Εἰ μὴ ἀπόδοιτο τὸν ἵππον] Equum hunc Epidaurium fuisse tradit Ælian. H. V. lib. iii. cap. 24. Epidaurum autem equis fuisse celebrem docet Virgil. Georg. lib. iii. ver. 44.—*domitrixque Epidaurus equorum.*

[5] Ἔπεμψαν—ξένια] Adi p. 338. not. 5.

[6] Ὁ Ζεὺς ὁ Μειλίχιος] Jovis hanc ἐπωνυμίαν sæpe agnoscunt auctores. Thucyd. lib. i. cap. 126. Ἔστι γὰρ καὶ Ἀθηναίοις Διάσια, ἃ καλεῖται Διὸς ἑορτὴ Μειλιχίου μεγίστη, &c. ubi vide quæ Cl. Duker. notavit. Aristoph. Νεφ. ver. 407.

Νὴ Δί', ἔγωγ' οὖν ἀτεχνῶς ἔπαθον
τουτί ποτε Διασίοισιν.

C. VIII. Μειλίχιός ἐστι· καὶ ἐπήρετο εἰ ἤδη ποτὲ θύσειεν, [t] ὥσπερ οἴκοι, ἔφη, εἰώθειν ἐγὼ ὑμῖν θύεσθαι καὶ [1] ὁλοκαυτεῖν. Ὁ δὲ οὐκ ἔφη ἐξ ὅτου ἀπεδήμησε τεθυκέναι τούτῳ τῷ θεῷ. Συνεβούλευσεν οὖν αὐτῷ [2] θύεσθαι, καὶ ἔφη συνοίσειν ἐπὶ τὸ βέλ-
3 τιον. Τῇ δὲ ὑστεραίᾳ ὁ Ξενοφῶν [3] προελθὼν εἰς Ὀφρύνιον ἐθύετο, καὶ ὡλοκαύτει [4] χοίρους τῷ πατρίῳ νόμῳ· καὶ [u] ἐκαλ-

[t] ὥσπερ] ᾧπερ Marg. Steph. Guelf.

[u] ἐκαλλιέρει] καλλιερεῖται Junt. et MS.

Schol. Ἀθήνησιν ἑορτὴ Μειλιχίου Διός, μηνὸς &c. Adde Meurs. in Thes. cap. 7. Cæterum, deos plures idem illud cognomen sortitos esse ex Pausan. lib. x. fere extremo constat.

[1] Ὁλοκαυτεῖν.] Holocaustorum non infrequens est mentio apud τοὺς ἔξω. Noster Κύρ. Παιδ. p. 599. ἔθυσαν τῷ Διΐ, καὶ ὡλοκαύτωσαν τοὺς ταύρους· ἔπειτα τῷ Ἡλίῳ, καὶ ὡλοκαύτωσαν τοὺς ἵππους. De Gallis Strabo lib. iv. p. 303. βοσκήματα καὶ παντοῖα θηρία καὶ ἀνθρώπους ὡλοκαύτουν. Metrodor. in Ionicis, citante Plutarcho Sympos. lib. vi. quæst. 8.—Σμυρναῖοι τὸ παλαιὸν Αἰολεῖς ὄντες θύουσι Βουβρώστει ταῦρον μέλανα, καὶ κατακόψαντες, αὐτόδορον ὁλοκαυτοῦσιν.

[2] Θύεσθαι, καὶ ἔφη &c.] MSS. Par. Eton. et marg. Steph. dant θύεσθαι καὶ ἃ εἰώθει, καὶ ἔφη &c. Perperam edit. vet. θύσεσθαι, καὶ ἔφη &c.

[3] Προελθὼν] Minus recte Ald. Steph. et marg. MS. Guelf. προσελθὼν εἰς &c. Vide p. 509. not. 3. Cæterum, in Junt. MSS. Eton. et Guelf. participium omittitur.

[4] Χοίρους τῷ πατρίῳ &c.] Varro de Re Rust. lib. ii. cap. 4. *Ab suillo genere pecoris immolandi initium primum sumptum videtur: cujus vestigia &c.* Vide Meurs. Eleusin. cap. vii. et Bochart. Hieroz. lib. iii. cap. 29. Cæterum, MS. Eton. pro πατρίῳ exhibet πατρῴῳ: minus recte, si Grammaticos audiamus. Thom. Magist. Πατρῷα, τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα—πάτρια δὲ, τὰ τῆς πόλεως ἔθη. Ammon. Πάτρια Πατρῴων καὶ Πατρικῶν διαφέρει· Πατρῷα μὲν γὰρ τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα· Πατρικοὶ, οἱ φίλοι ἢ ξένοι· Πάτρια δὲ, τὰ τῆς πόλεως ἔθη. Thucyd. lib. iv. cap. 118.—πατρίοις νόμοις χρώμενοι—ubi e MS. quidam dat πατρῴοις. Idem lib. viii. cap. 76.—τοὺς πατρίους νόμους—ubi MSS. πατρῴους. Ælian. H. V. lib. vii. cap. 19. κατὰ τὸ πάτριον αὐτοῖς ἔθος: ubi e MStis Periz. restituit πάτριον, cum antea legeretur πατρῷον. Lucian. Solœcist. haud ita longe ab init. ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα,—ubi vide quæ notavit Græv. Idem in Patriæ encom. prope ab init. habet—θεὸν πατρῷον. Certant, uti vides, inter se librarii et Gram. inter quos litem arbitratu tuo componas.

λιέρει. Καὶ ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀφικνεῖται [x] Βίτων καὶ ἅμα [y] Εὐκλείδης χρήματα δώσοντες τῷ στρατεύματι· καὶ [1] ξενοῦνταί τε τῷ Ξενοφῶντι, καὶ ἵππον, ὃν ἐν Λαμψάκῳ ἀπέδοτο πεντήκοντα δαρεικῶν, ὑποπτεύοντες αὐτὸν δι' ἔνδειαν πεπρακέναι, ὅτι ἤκουον αὐτὸν ἥδεσθαι τῷ ἵππῳ, λυσάμενοι ἀπέδοσαν, καὶ τὴν τιμὴν οὐκ ἤθελον ἀπολαβεῖν. C. VIII.

Ἐντεῦθεν ἐπορεύοντο [2] διὰ τῆς Τροίας, καὶ ὑπερβάντες τὴν 4
Ἴδην, εἰς Ἄντανδρον ἀφικνοῦνται πρῶτον· εἶτα παρὰ θάλατταν πορευόμενοι [3] τῆς Λυδίας, εἰς Θήβης πεδίον. [z] Ἐντεῦθεν δι' [a] Ἀτραμυττίου καὶ [b] Κερτονίου παρ' Ἀταρνέα εἰς Καΐκου πεδίον ἐλθόντες, [4] Πέργαμον καταλαμβάνουσι τῆς Μυσίας. Ἐνταῦθα δὴ ξενοῦται Ξενοφῶν παρ' [5] [c] Ἑλλάδι τῇ Γογγύλου [c] τοῦ Ἐρετριέως γυναικὶ, καὶ Γοργίωνος καὶ Γογγύλου μητρί. Αὔτη 5
δ' αὐτῷ φράζει ὅτι Ἀσιδάτης ἐστὶν ἐν τῷ πεδίῳ, [6] ἀνὴρ

[x] Βίτων] Βίων MSS. Par. et Eton [y] Εὐκλείδης] Εὐσικλείδης MS. Eton. [z] ἐντεῦθεν] ἐντεῦθεν δὲ MS. Guelf. [a] Ἀτραμυττίου] Ἀδραμυττίου MSS. Guelf. et Junt. [b] Κερτονίου] Κερτωνίου edd. vett. et MS. Guelf. Κερτωνοῦ ὁδεύσαντες εἰς K. MSS. Par. regg. B. et C. Κέρτων ὁδεύσαντες εἰς K. MS. Eton. [c] τοῦ Ἐρετριέως γυν. καὶ Γοργ. καὶ Γογγύλου] Exciderunt hæc in Junt. et MS. Guelf. ſed in hoc addita ſunt in margine.

[1] Ξενοῦνταί τε τῷ &c.] Amaſ. vertit *invitarunt illi quidem Xenophontem &c.* Rectius, opinor, Leuncl. in hunc modum—*hi cum Xenophonte hoſpitii neceſſitudine inita &c.* Infra paulo alia uſus ſtructura Noſter dicit, ξενοῦται Ξενοφῶν παρ' Ἑλλάδι &c. ubi ξενοῦσθαι παρά τινι ſonat *hoſpitio excipi &c.*

[2] Διὰ τῆς Τροίας,] MSS. Eton. Parr. regg. B. et C. et marg. Steph. exhibent Τρωάδος. Sed ſatis ſana eſt lectio vulgata. Steph. Byz. Τροία, χώρα τῆς Ἀσίας, ἡ πρότερον &c. Similiter Servius ad ver. I. Æneid. Troja, *regio Aſiæ.*

[3] Τῆς Λυδίας.] MSS. Brod. Par. Eton. et marg. Steph. dant τῆς Ἀσίας: quomodo ſcribi debere cenſet Leuncl. Vide plura de locis mox ſequentibus in Diſſertat. Geogr.

[4] Πέργαμον—τῆς Μυσίας.] Scil. πόλιν. Vide p. 494. not. 2. Vulgo legitur τῆς Λυδίας. Sed receptam lectionem præſtant MSS. Par. Brod. et Eton. Conſule Diſſertat. modo adpellatam.

[5] Ἑλλάδι τῇ Γογγύλου &c.] Lege quæ de his Xenoph. Hiſt. Gr. lib. iii. haud ita longe ab init. ſcripſit.

[6] Ἀνὴρ Πέρσης.] Vide p. 528. not. 4.

C. VIII. Πέρσης· τοῦτον ἔφη [1] αὐτὸν, εἰ ἔλθοι τῆς νυκτὸς σὺν τριακο-
σίοις ἀνδράσι, λαβεῖν ἂν, [d] καὶ αὐτὸν, καὶ γυναῖκα, καὶ παῖδας,
καὶ τὰ χρήματα· εἶναι δὲ πολλά. Ταῦτα δὲ καθηγησομένους
ἔπεμψε τόν τε [e] αὐτῆς ἀνεψιὸν, καὶ Δαφναγόραν, ὃν περὶ
6 πλείστου ἐποιεῖτο. Ἔχων οὖν ὁ Ξενοφῶν τούτους παρ' ἑαυτῷ,
ἐθύετο. Καὶ [f] Ἀγασίας ὁ Ἠλεῖος μάντις παρὼν εἶπεν ὅτι
κάλλιστα εἴεν τὰ ἱερὰ αὐτῷ, καὶ οἱ ὁ ἀνὴρ ἂν [2] ἁλώσιμος
εἴη. Δειπνήσας οὖν ἐπορεύετο, τούς τε λοχαγοὺς τοὺς μάλιστα
[g] φίλους λαβὼν καὶ πιστοὺς γεγενημένους διαπαντὸς, ὅπως εὖ
ποιήσαι αὐτούς. Συνεξέρχονται δὲ αὐτῷ καὶ ἄλλοι [3] βιασά-
μενοι, εἰς ἑξακοσίους· οἱ δὲ λοχαγοὶ ἀπήλαυνον, ἵνα μὴ
μεταδοῖεν τὸ μέρος, ὡς ἑτοίμων δὴ χρημάτων.
7 Ἐπεὶ δὲ ἀφίκοντο περὶ τὰς μέσας νύκτας, τὰ μὲν πέριξ
ὄντα ἀνδράποδα τῆς τύρσιος καὶ χρήματα πλεῖστα ἀπέδρα αὐ-
τοὺς παραμελοῦντας, ὡς τὸν Ἀσιδάτην αὐτὸν λάβοιεν, καὶ τὰ
ἐκείνου. [4] Πυργομαχοῦντες δ' ἐπεὶ οὐκ ἐδύναντο λαβεῖν [5] τὴν
τύρσιν, (ὑψηλὴ γὰρ ἦν, καὶ μεγάλη, καὶ [h] προμαχῶνας [6] καὶ ἄν-
δρας πολλοὺς καὶ μαχίμους ἔχουσα) διορύττειν ἐπεχείρησαν [7] τὸν

[d] καὶ αὐτὸν] αὐτόν τε MS. Guelf. [e] αὐτῆς] αὑτῆς MS. Par. [f] Ἀγασίας] Βασίας MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [g] φίλους] ψιλοὺς Marg. Steph. [h] προμαχῶνας] προμαχεῶνας MS. Guelf.

[1] Αὐτὸν—καὶ αὐτὸν] Respice p. 537. not. 3. et p. 82. not. 1. Similiter repetit Noster pronomen Κύρ. Παιδ. p. 48. οἳ, ἢν ἐπ' ἐκείνους ἡμεῖς ἐλαύνωμεν, ὑποτεμοῦνται πάλιν ἡμᾶς ἐκεῖνοι. Sic et Rom. vii. 21. iteratur ἐμοί.

[2] Ἁλώσιμος] Vide p. 352. not. 6.

[3] Βιασάμενοι,] i. e. βίᾳ τῶν ἄλλων: qua phrasi mox infra utitur auctor—Γογγύλος—ἐξέρχεται—βίᾳ τῆς μητρὸς, &c.

[4] Πυργομαχοῦντες] Eodem hoc verbo usus est Noster Κύρ. Παιδ. p. 469.

[5] Τὴν τύρσιν,] Vide p. 353. not. 5.

[6] Προμαχῶνας] In lexicis reperitur vox sine auctore. Lexic. Gr. Lat. vet. Προμαχεὼν, *propugnaculum*. Exstat etiam προμαχεῶνες apud J. Poll. lib. vii. segm. 120.

[7] Τὸν πύργον.] Vocem hanc et τύρσιν tanquam synonymas

πύργον. [i]Ὁ δὲ τοῖχος ἦν ἐπὶ ὀκτὼ πλίνθων [1]γηΐνων τὸ C. VIII.
εὖρος. Ἅμα δὲ τῇ ἡμέρᾳ διωρώρυκτο· καὶ ὡς τὸ πρῶτον 8
διεφάνη, ἐπάταξεν ἔνδοθεν [k]βουπόρῳ[2] τις ὀβελίσκῳ διαμπερὲς τὸν μηρὸν τοῦ ἐγγυτάτω· [3]τὸ δὲ λοιπὸν ἐκτοξεύοντες ἐποίουν μηδὲ παριέναι ἔτι ἀσφαλὲς εἶναι. Κεκραγότων δ᾽ αὐτῶν καὶ [4]πυρσευόντων, ἐκβοηθοῦσιν [l]Ἰταβέλιος μὲν ἔχων τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν, [m]ἐκ Κομανίας δὲ ὁπλῖται [n]Φρουροί, καὶ ἱππεῖς Ὑρκάνιοι, καὶ οὗτοι βασιλέως μισθοφόροι, ὡς ὀγδοήκοντα, καὶ ἄλλοι πελτασταὶ εἰς ὀκτακοσίους· ἄλλοι δ᾽ ἐκ Παρθενίου, ἄλλοι δ᾽ ἐξ Ἀπολλωνίας, καὶ ἐκ τῶν πλησίον χωρίων, καὶ ἱππεῖς.

Ἐνταῦθα δὴ ὥρα ἦν πῶς ἔσται ἡ ἄφοδος σκοπεῖν· καὶ 9
λαβόντες ὅσοι ἦσαν βόες καὶ πρόβατα, [5]ἤλαυνον, [o]καὶ τὰ ἀνδράποδα ἐντὸς [6]πλαισίου ποιησάμενοι· οὐ τοῖς χρήμασιν ἔτι προσέχοντες τὸν νοῦν, ἀλλὰ μὴ φυγὴ εἴη ἡ ἄφοδος, εἰ

[i] ὁ δὲ τοῖχος] τὸ δὲ τεῖχος Marg. Steph. [k] βουπόρῳ] βουσπόρῳ Junt. et MS. Guelf. [l] Ἰταβέλιος] Ἰταμελίσι MS. Par. [m] ἐκ Κομανίας δὲ] Edd. vett. et MS. Guelf. omiſſo δὲ referunt verba ἐκ Κομανίας ad antecedentia. [n] φρουροὶ, καὶ ἱππεῖς Ὑρκάνιοι] Ἀσσύριοι καὶ Ὑρκάνιοι ἱππεῖς MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [o] καὶ τὰ] τὰ deeſt in MS. Eton.

adhibuit Heſych. uti videre eſt ſupra p. 290. not. 4. Confer p. 502. not. 2.

[1] Γηΐνων] Auctorem non agnoſcunt Lexic.

[2] Βουπόρῳ τις ὀβελίσκῳ] Leuncl. vertit, *veru pungendis bobus facto &c.* Heſych. et Phavor. Βουπόρους ὀβελοὺς, μεγάλους ὀβελίσκους. Horum meminit etiam J. Poll. lib. ix. ſegm. 77. ubi doctiſſ. Hemſterh. ſcribit ſe exiſtimare *verua* quæcunque majora, quorum præcipue in aſſanda bovina erat uſus, iſto nomine adpellata. Suid. etiam verba hæc Xenoph. citat in v. Ὀβελός: ubi ἔνδον pro ἔνδοθεν exhibet.

[3] Τὸ δὲ λοιπὸν] Vide p. 128. not. 3.

[4] Πυρσευόντων,] Suid. Πυρσεύει· πῦρ ἐξάπτει. Καὶ πυρσεύω σοι τὴν σωτηρίαν· ἀντὶ τοῦ ἐκφαίνω &c. ſumpta metaphora à φρυκτωροῖς, qui in ſpeculis ſublata face navigantibus aut errantibus noctu oſtendunt, quo curſum dirigant.

[5] Ἤλαυνον,] Vide p. 533. not. 3. A Leuncl. conſtruitur id verbi cum βόες καὶ πρόβατα: idemque adeo vertit *abigebant omnia.*

[6] Πλαισίου] Adi p. 235. not. 6.

C. VIII. καταλιπόντες τὰ χρήματα ἀπίοιεν, καὶ οἵ τε πολέμιοι θρα-
σύτεροι εἶεν, καὶ οἱ στρατιῶται ἀθυμότεροι· νῦν δὲ ἀπῄεσαν ὡς
10 περὶ τῶν χρημάτων μαχούμενοι. Ἐπεὶ δὲ ἑώρα [p] Γογγύλος [1]
ὀλίγους μὲν τοὺς Ἕλληνας, πολλοὺς δὲ τοὺς ἐπικειμένους, ἐξ-
έρχεται καὶ αὐτὸς [2] βίᾳ τῆς μητρὸς, τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἔχων,
βουλόμενος [3] συμμεταχεῖν τοῦ ἔργου· συνεβοήθει δὲ καὶ [4] Προ-
κλῆς ἐξ [q] Ἑλισάρνης [5] καὶ Τευθρανίας, ὁ ἀπὸ Δαμαράτου.
11 [6] Οἱ δὲ περὶ Ξενοφῶντα, ἐπεὶ πάνυ ἤδη ἐπιέζοντο ὑπὸ τῶν τοξευ-
μάτων καὶ σφενδονῶν, [r] πορευόμενοι κύκλῳ, ὅπως τὰ ὅπλα
ἔχοιεν πρὸ τῶν τοξευμάτων, [7] μόλις διαβαίνουσι τὸν [8] Καΐκον
ποταμὸν, τετρωμένοι ἐγγὺς οἱ ἡμίσεις. Ἐνταῦθα καὶ Ἀγασίας
Στυμφάλιος ὁ λοχαγὸς τιτρώσκεται, τὸν πάντα χρόνον μαχό-
μενος πρὸς τοὺς πολεμίους. Καὶ διασώζονται ἀνδράποδα ὡς
διακόσια ἔχοντες, καὶ [9] πρόβατα ὅσον θύματα.

[p] Γογγύλος] μὲν Γογγύλος Edd. vett. et MS. Guelf. [q] Ἑλισάρνης] Ἁλισάρνης Zeun. ex MS. Par. et marg. Steph [r] πορευόμενοι—τοξεύματων] Desunt hæc in MS. Eton.

[1] Γογγύλος] De quo p. 577.

[2] Βίᾳ τῆς μητρὸς,] Vis phraseos omnino latuit versionis Angl. auctorem. Sed sic sæpe scriptores elegantissimi. Thucyd. lib. i. cap. 43. μήτε ξυμμάχους δέχησθε βίᾳ ἡμῶν, &c. Idem lib. i. cap. 68. βίᾳ ἡμῶν εἶχον—i. e. *invitis nobis*. Similiter Isocrat. in Hel. laud. p. 214. edit. Steph.—βίᾳ Θηβαίων—.

[3] Συμμεταχεῖν] Verbi hujus nulla a Lexicogr. proferuntur exempla: cum tamen eo usi fuerint auctores optimi. Euripid. Bacc. ver. 63.—συμμεταχήσω χορῶν. Lucian. in Cha: idem. haud ita longe ab init.—ὥστ' αὐτὸν οὐκ ἀνασχέσθαι συμμεταχεῖν αὐτῷ &c.

[4] Προκλῆς,—ὁ ἀπὸ &c.] Supra p. 116.—ἦλθε Προκλῆς, ὁ Τευθρανίας ἄρχων γεγονὼς, ἀπὸ Δαμαράτου τοῦ &c. ubi vide not. 3. Perperam Amas. vertit—*a Damarato missus Procles &c.* Locum etiam male distinxit Steph. vet. edit. secutus; nimirum sic—Προκλῆς ἐξ Ἑλισάρνης, καὶ Τευθρανίας ὁ ἀπὸ &c.

[5] Ἑλισάρνης.] Vide Dissertat. Geogr.

[6] Οἱ δὲ περὶ Ξενοφῶντα,] Adi p. 457. not. 4.

[7] Μόλις] Inspice p. 360. not. 3.

[8] Καΐκον] Junt. MSS. Guelf. Eton. Par. et marg. Steph. dant Κάρκασον: quam lectionem expressit Amas. Tu videsis Dissertat. modo adpellatam.

[9] Πρόβατα ὅσον θύματα.] Sic

Τῇ δ᾽ ὑστεραίᾳ θυσάμενος ὁ Ξενοφῶν, ἐξάγει νύκτωρ πᾶν C. VIII.
τὸ στράτευμα, ὅπως [1] ὁτιμακροτάτην ἔλθοι τῆς Λυδίας, [s] ὥστε 12
μὴ διὰ τὸ ἐγγὺς εἶναι φοβεῖσθαι, ἀλλ᾽ ἀφυλακτεῖν. Ὁ δὲ
Ἀσιδάτης, ἀκούσας ὅτι [2] πάλιν ἐπ᾽ αὐτὸν τεθυμένος εἴη
Ξενοφῶν, [3] καὶ παντὶ τῷ στρατεύματι [t] ἥξει, [4] ἐξαυλίζεται εἰς
κώμας ὑπὸ τὸ [u] Παρθενικὸν πόλισμα [5] ἐχούσας. Ἐνταῦθα
οἱ περὶ Ξενοφῶντα [x] συμπεριτυγχάνουσιν αὐτῷ, καὶ λαμβά-
νουσιν αὐτὸν, καὶ [y] γυναῖκα, καὶ παῖδας, καὶ τοὺς ἵππους, καὶ
πάντα [6] τὰ ὄντα· καὶ οὕτω [7] τὰ πρότερα ἱερὰ ἀπέβη. Ἔπειτα 13
πάλιν ἀφικνοῦνται εἰς Πέργαμον. Ἐνταῦθα [8] τὸν θεὸν οὐκ
ἠτιάσατο ὁ Ξενοφῶν· συνέπραττον γὰρ καὶ οἱ Λάκωνες, καὶ
οἱ λοχαγοὶ, καὶ οἱ ἄλλοι στρατηγοὶ, καὶ οἱ στρατιῶται, ὥστε

[s] ὥστε μὴ—ἀλλ᾽ ἀφυλακτεῖν] εἰς τὸ μὴ—ἀλλὰ φυλάττειν MSS. Par. et Eton. [t] ἥξει] ἥξοι Zeun. ex MSS. Guelf. et Par. [u] Παρθενικὸν] Παρθένιον Zeun. ex MS. Par. [x] συμπεριτυγχάνουσιν] συντυγχάνουσιν MSS. Par. Eton. et marg. Steph. [y] γυναῖκα] γυναῖκας MS. Par.

ſupra p. 526. dixit—παῖδα καὶ ὅσον ἐφόδιον.

[1] Ὁτιμακροτάτην] Supple ὁδὸν, et vide p. 472. not. 6.

[2] Πάλιν ἐπ᾽ αὐτὸν τεθυμένος] Plene ſcripſeris—πάλιν περὶ τοῦ ἰέναι ἐπ᾽ αὐτὸν τεθυμένος &c.

[3] Καὶ παντὶ τῷ &c.] Vide p. 562. not. 4.

[4] Ἐξαυλίζεται] In lexicis fruſtra quæſiveris: quod et de συμπεριτυγχάνουσιν, paulo poſt occurrente, notandum venit.

[5] Ἐχούσας.] Idem valet ἔχω Herodot. lib. iv. cap. 42. ὃς, ἐπεί τε τὴν διώρυχα ἐπαύσατο ὀρύσσων τὴν ἐκ τοῦ Νείλου ἔχουσαν εἰς τὸν Ἀράβιον κόλπον, &c. Thucyd. lib. vi. cap. 62. ἔχον ἐς Ἱμέραν &c.

[6] Τὰ ὄντα.] Phavor. Ὄντα καὶ τὰ ὑπάρχοντα κοινῶς, ἤτοι τὰ ἐν περιουσίᾳ κτήματα.

[7] Τὰ πρότερα ἱερὰ &c.] Reſpicit ea, quæ dixerat Agaſias Eleus p. 578. ὅτι κάλλιστα εἶεν τὰ ἱερὰ &c. Noſter, quod ad phraſin adtinet, ſimiliter Κύρ. Παιδ. p. 498.—πῶς ἀποβέβηκε τὰ ἐκ τοῦ &c.

[8] Τὸν θεὸν οὐκ ἠτιάσατο] Jovem ſcil. Milichium, de quo p. 575. Cæterum, in MSS. Guelf. Eton. et edd. vett. deeſt οὐκ ante verbum: in edd. Steph. Leuncl. MSS. Brod. Par. et hinc in ed. Zeun. legitur—τὸν θεὸν ἠσπάσατο—Sed recte tandem Leuncl. veterum librorum lectionem admittendam cenſuit, modo ut verbo recepto particula negandi fuerit præpoſita.

C. VIII. ἐξαίρετα [z] λαμβάνειν, καὶ ἵππους, καὶ ζεύγη, καὶ τἄλλα· ὥστε ἱκανὸν εἶναι καὶ ἄλλον ἤδη εὖ ποιεῖν.

14 [1] Ἐκ τούτου Θίμβρων παραγενόμενος παρέλαβε τὸ στράτευμα, καὶ συμμίξας τῷ ἄλλῳ Ἑλληνικῷ ἐπολέμει πρὸς Τισσαφέρνην καὶ Φαρνάβαζον.

Ἄρχοντες δὲ οἵδε τῆς [2] βασιλέως χώρας, ὅσην ἐπήλθομεν, Λυδίας, [3] Ἀρτίμας· Φρυγίας, [4] Ἀρτακάμας· Λυκαονίας καὶ Καππαδοκίας, [5] Μιθραδάτης· Κιλικίας, [6] Συέννεσις· Φοινίκης καὶ [a] Ἀραβίας, [7] Δέρνης· Συρίας καὶ Ἀσσυρίας, [8] Βέλεσις· Βαβυλῶνος, [9] Ῥωπάρας· Μηδίας, [10] Ἀρβάκας· Φασιανῶν καὶ Ἑσπεριτῶν, [b] Τηρίβαζος [11]· ([12] Καρδοῦχοι δὲ, καὶ [13] Χάλυβες, καὶ [14] Χαλδαῖοι, καὶ [15] Μάκρωνες, καὶ [16] Κόλχοι, καὶ [17] Μοσσύνοικοι, καὶ [c] Κοῖτοι [18], καὶ [19] Τιβαρηνοὶ,

[z] λαμβάνειν] λαβεῖν MS. Eton. [a] Ἀραβίας] Ἀῤῥαβίας MS. Par. [b] Τηρίβαζος] Τιρίβαζος MS. Par. [c] Κοῖτοι] Κοῖται Zeun. ex edd. vett. MS. Guelf. et marg. Steph.

[1] Ἐκ τούτου Θίμβρων &c.] De quo vide p. 547. Adde omnino quæ ſcripſit Noſter Hiſt. Gr. lib. iii. ſub init.

[2] Βασιλέως] Vide p. 397. not. 2.

[3] Ἀρτίμας·] Ἀρτάμαν quendam Noſter, Phrygiæ magnæ principem, memorat Κύρ. Παιδ. p. 102.

[4] Ἀρτακάμας·] Eſt et nomen Satrapæ, quem Phrygiæ magnæ præfecit Cyrus ille magnus, Κύρ. Παιδ. p. 638.

[5] Μιθραδάτης·] Scribitur etiam Μιθριδάτης. Vide ſupra p. 167. not. 3. et p. 229, 230.

[6] Συέννεσις·] De quo vide p. 16. et ſeq.

[7] Δέρνης·] Hic primum, ni fallor, Noſtro memoratus.

[8] Βέλεσις·] Adi p. 42.

[9] Ῥωπάρας·] Alibi, quod ſciam, apud Xenophontem non occurrit.

[10] Ἀρβάκας·] P. 70. ſcribitur Ἀρβάκης.

[11] Τηρίβαζος·] Noſter p. 291. Ὁ δὲ τόπος οὗτος Ἀρμενία ἐκαλεῖτο ἡ πρὸς ἑσπέραν. Unde liquet, per Heſperitas auctorem voluiſſe Armenios occidentales. Ὕπαρχος δ' αὐτῆς (ſcil. Ἀρμενίας) ἦν Τηρίβαζος, &c.

[12] Καρδοῦχοι] Vide p. 253.

[13] Χάλυβες,] Vide p. 295, 310, 312, 325.

[14] Χαλδαῖοι,] Vide p. 278.

[15] Μάκρωνες,] Vide p. 330.

[16] Κόλχοι,] Vide p. 338.

[17] Μοσσύνοικοι,] Vide p. 370.

[18] Κοῖτοι,] Nomen ſupra non occurrit. Vide Diſſertat. Geogr.

[19] Τιβαρηνοὶ,] Vide p. 386.

C. VIII. αὐτόνομοι) Παφλαγονίας, [d] Κορύλας[1]· Βιθυνῶν, [2] Φαρνάβαζος· τῶν ἐν Εὐρώπῃ Θρᾳκῶν, [3] Σεύθης.

[4] Ἀριθμὸς συμπάσης τῆς ὁδοῦ τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, σταθμοὶ διακόσιοι δεκαπέντε, παρασάγγαι χίλιοι ἑκατὸν [e] πεντήκοντα, [f] στάδια τρισμύρια τετρακισχίλια, [g] διακόσια πεντήκοντα πέντε. [5] Χρόνου πλῆθος τῆς ἀναβάσεως καὶ καταβάσεως, ἐνιαυτὸς [h] καὶ τρεῖς μῆνες.

d Κορύλας] Κορίλας MS. Par. e πεντήκοντα] πεντήκοντα πέντε Zeun. f στάδια τρισμύρια] στάδια μύρια MSS. Par. Eton. et regg. Larcheri. g διακόσια πεντήκοντα πέντε] διακόσια deest in MS. Eton. ἑξακόσια πεντήκοντα Zeun. de Hutchinsoni sententia. h καὶ τρεῖς] καὶ deest in edd. vett. MSS. Guelf. et Eton.

1 Κορύλας·] Vide p. 390.
2 Φαρνάβαζος·] Vide p. 497.
3 Σεύθης.] Vide p. 498.
4 Ἀριθμὸς—τῆς &c.] Consule p. 128. not. 4. et p. 387. not. 4. necnon Dissertat. saepius appellatam.
5 Χρόνου πλῆθος &c.] Adi p. 387. not. 4. et p. 388. not. 2. Consule Dissertat. operi praemissam.

INDEX GRÆCITATIS

EX

EDITIONE ZEUNIANA.

INDEX GRÆCITATIS.

E.

Z.

H.

N.

Π.

T.

INDEX,

IN QUO

MENSURARUM ET PONDERUM,

DE QUIBUS FACTA EST IN ΑΝΑΒΑΣΕΙ MENTIO,

EXPLICANTUR NOMINA.

INDEX,

IN QUO

MENSURARUM ET PONDERUM,

DE QUIBUS FACTA EST IN ΑΝΑΒΑΣΕΙ MENTIO,

EXPLICANTUR NOMINA.

Βικος, vas eſt vinarium, fictile, anſis inſtructum. *J. Poll.* lib. vi. cap. 2. Περὶ τῶν οἴνου ἀγγείων, καὶ &c. inter alia vaſa memoratur βίκος, (ſic quoque ſcribitur) Xenophonte etiam citato. Ejuſd. lib. vii. ſegm. 162. legimus, Καὶ τὰ εἴδη κεράμεια, πίθοι, πιθάκναι, ἀμφορεῖς, βίκοι, &c. *Heſych.* Βίκος, ςάμνος ὦτα ἔχων. Similiter *Phavorinus. Suidas*; Βίκος, τὸ ἀγγεῖον. Exemplum deinde ex Xenophontis Ἀναβ. Κύρ. adducit; quod reperitur, lib. i. p. 101. *Euſtath.* ad *Homer.* Il. σ'. p. 1163.—καὶ τοὺς παρὰ Ξενοφῶντι καὶ ἄλλοις, βίκους· τὰ οἰνοδόχα ἀγγεῖα· οἳ κεῖνται καὶ ἐπὶ μειζόνων ὀστρακίνων σκευῶν. Βίκος autem, qui ταριχευτικὸς dicitur, καὶ ἀμφορεὺς (inquit ibidem *Euſtath.*) ἂν λέγοιτο. De hoc videſis *Athen.* lib. iii. c. 30. et *Caſaub.* ad loc. *Athen.* etiam lib. i. c. 23. φοινικίνου βῖκός τις ὑπανεώγνυται· μνημονεύει αὐτοῦ καὶ Ξενοφῶν Ἀναβάσει. Vide K. A. p. 139. Ἰσχάδων etiam βίκος exſtat in *Luciani* dial. meretr. qui præfert nomina Dorionis et Myrtales, haud ita longe ab initio.

Δαρεικὸς, Adi K. Π. p. 330. not. 1. et *Gronov.* de Pec. Vet. lib. iii. cap. 7.

Καπίθη, eſt menſura cava, quæ duas Chœnicas Atticas capiebat, auctore Xenophonte Κύρ. Αναβ. p. 51. *Heſychio* tamen exponente, Καπίθη eſt ἀγγεῖον χωροῦν Ἀττικὰς κοτύλας δύο. Cotyla autem, ex mente *J. Pollucis*, lib. iv. ſegm. 168. eſt τὸ τρίτον τῆς χοίνικος. Apud eundem loco cit. adductis menſurarum nominibus, legitur Καπίθη, ὡς Ξενοφῶν. Adde *Bernard.* p. 33. de Pond. et Menſ. *Hooper.* cap. ii. part. 2. et *Arbuthn.* pag. 91.

Κεράμιον, *Heſychio* auctore, τὸ τοῦ οἴνου ἢ ὕδατος ςαμνίον. Idem, Κάδος, κεράμιον. Lexic. Gr. Lat. vet. Κεράμιον, *Orcium, Amphora.* Vas autem eſt fictile, octo et quadraginta ſextarios capiens. *Bernardo* exponente, lib. i. ſect. 42. continet libras Romanas olei quidem 80, et vini 90, melliſque 120. Adde *Eiſenſchm.* ſect. ii.

cap. 3. et *Arbuthn.* p. 93. Hujus menſuræ meminit Xenoph. Κύρ. Ἀναϐ. p. 438, 446.

Κυζικηνὸς, *Demoſth.* adv. Phormion. p. 943. extr. Ὁ δὲ Κυζικηνὸς ἐδύνατο ἐκεῖ (Boſpori) εἴκοσι καὶ ὀκτὼ δραχμὰς Ἀτ]ικάς. Adde Κύρ. Ἀναϐ. p. 402. n. 2.

Μέδιμνος, *Heſych.* Μέδιμνον, μέτρον—χοινίκων τεσσαράκοντα ὀκτώ. *Harpocrat.* Μέδιμνος—μέτρον ἐςὶ ξηρῶν, οἷον πυρῶν ἢ κριθῶν· ἔχει δὲ χοίνικας ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα. Similiter *Suidas*, quo etiam auctore Μέδιμνον eſt μέτρον μοδίων ϛ'. id quod nos docet *C. Nep.* in vita Attici c. 2. extr. ubi tamen vide quæ viri eruditi ſcripſerunt. *Phavorin.* alium modiorum numerum medimno tribuit. Μέδιμνον, τὸ μόδιον, ἢ μέτρον Ἀτ]ικὸν, γινόμενον μόδιοι ἑπ]ὰ, ἤτοι τεσσαράκοντα ὀκτὼ χοίνικες. Idem, Μεδίμνος παροξυτόνως κυρίως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐ μέδιμνος. *J. Pollux*, lib. iv. ſegm. 168. Ὁ δὲ μέδιμνος, χοίνικες ὀκτὼ καὶ τεσσαράκοντα. Vide *Bernard.* lib. i. ſect. 47. *Eiſenſchm.* ſect. ii. c. 3. *Hooper.* part. ii. c. 2. *Arbuthn.* p. 96. Cæterum, de chœnice mox infra. Medimni autem meminit Xenophon, p. 438, 446.

Μνᾶ, *Suid.* et *Phavorin.* ἑκατὸν δραχμαὶ ποιοῦσι μνᾶν μίαν. *J. Pollux* lib. ix. ſegm. 59. Ἡ Ἀτ]ικὴ μνᾶ ἔχει δραχμὰς ἑκατὸν, &c. *Plin.* H. N. l. xxi. extremo: *Mna, quam noſtri minam vocant, pendet drachmas Atticas centum.* Videſis *Bernard.* lib. ii. ſect. 50. et *Arbuthn.* p. 52.

Ὀϐολὸς, drachmæ Atticæ ſexta pars erat. *Plin.* H. N. lib. xxi. c. 34. *Eademque* (de drachma ſcribit Attica) *ſex obolos pondere efficit.* *Phavorin.* ὀϐολὸν δὲ σιδήρου τι ἔλασμα ἔλεγον· σχῆμα μέν πως ἔχον ὀϐελοῦ, οὐ μὴν καὶ εἰς πάντη ὀξὺ λῆγον· οὕτω δὲ ἀδρὸν ἦν παχύτητι ἐκεῖνο τὸ ἔλασμα τοῦ ὀϐολοῦ, ὥςε ὀϐολοὶ ἓξ τὴν δράκα ἐπλήρουν· καὶ τοῦτο ἐλέγετο δραχμή. *J. Pollux*, lib. viii. ſegm. 39. ὀϐολὸς ἦν τὸ ἕκτον τῆς δραχμῆς. Similiter, lib. ix. ſegm. 60. *Suidas:* Ὀϐολὸς δὲ παρὰ Ἀθηναίοις ἓξ ἐςὶ χαλκῶν. Atqui *Plin.* loco cit. obolo decem chalcos tribuit: *J. Poll.* lib. ix. ſegm. 65. octo. Videſis *Bernard.* lib. ii. ſect. 18. *Eiſenſch.* ſect. i. c. 3. *Gronov.* Mantiſ. Pec. Vet. c. 2. *Arbuthn.* p. 27. Cæterum oboli meminit Xenophon, p. 51. ubi reperitur etiam ἡμιοϐόλιον, quod alias ſcribitur ἡμιωϐόλιον, de quo videſis *J. Poll.* lib. vi. ſegm. 160.

Ὀργυιὰ, *Phavorino* interprete, eſt τὸ ἐξηπλωμένον μέτρον τῶν χειρῶν· ἢ τὴν ἔκτασιν τῶν χειρῶν σὺν τῷ πλάτει τοῦ ςήθους· παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν τὰ γυῖα· ὅ ἐςι, τὰς χεῖρας. *J. Poll.* lib. ii. ſegm. 158. εἰ δ' ἄμφω τὰς χεῖρας ἐκτείνειας, ὡς καὶ τὸ ςέρνον αὐταῖς συμμετρεῖν, ὀργυιὰ τὸ μέτρον. Sic fere *Heſych.* et *Suid.* Videſis *Bernard.* lib. iii. ſect. 17. *Eiſenſchm.* ſect. iii. c. 3. *Arbuthn.* p. 64. et *Herodot.* lib. ii. c. 149. Adde quæ ſcripſit *Periz.* ad *Ælian.* H. V. lib. xii. c. 22. n. 4. Orgyiæ autem meminit Xenophon, p. 71.

Παρασάγγης, *Heſychio* exponente, eſt μέτρον ὁδοῦ τριάκοντα ςαδίους ἔχον. *Suid.* Παρασάγγης, εἶδος μέτρου Περσικοῦ, ὅπερ ἐςὶ τριάκοντα ςάδια.

Videſis *Bernard.* lib. iii. ſect. 36. Κύρ. Παιδ. p. 161. not. 1. et *Alex.* ab *Alex.* Gen. dier. lib. ii. c. 20.

Πλέθρον, vide Κύρ. Παιδ. p. 522. n. 2. Adde *Eiſenſchm.* ſect. iii. c. 3. et *Arbuthn.* p. 65.

Σίγλος, Xenophon Κύρ. Ἀναβ. p. 51. Ὁ δὲ σίγλος δύναται ἑπτὰ ὀβολὰς καὶ ἡμιωβόλιον Ἀττικάς. Eſt *J. Polluci* lib. ix. ſegm. 82. ὄνομα βαρβαρικοῦ νομίσματος: qui locum Xenophonteum modo citatum ibi reſpexit. *Heſych.* et *Phavorin.* Σίγλον, νόμισμα Περσικὸν δυνάμενον ὀκτὼ ὀβολὰς Ἀττικὰς—mox, citato Xenoph. libro ſexto Ἀναβάσεως, addunt, δύναται δὲ ὁ σίγλος δύο δραχμὰς Ἀττικάς. Cum autem σίγλος eo in Ἀναβάσεως libro non exſtet, pro ἐν ἕκτῃ Ἀναβάσεως apud *Heſych.* et *Phavorin.* legendum videtur ἐν πρώτῃ. Videſis *Bernard.* lib. ii. ſect. 26. et *Arbuthn.* p. 30.

Στάδιον ſive στάδιος, *Stadium,* inquit *Plin.* H. N. lib. ii. c. 23. *centum viginti quinque noſtros efficit paſſus, hoc eſt, pedes ſexcentos viginti quinque.* *Suidas:* Στάδιον ὁ τόπος τοῦ ἀγῶνος· καὶ μέρος τι τοῦ λεγομένου μιλίου· ἑπτὰ γὰρ ἥμισυ στάδια ποιοῦσι μίλιον. Vide *Herodot.* lib. ii. c. 149. *Strabon.* lib. vii. p. 497. et *Caſaub.* n. 2. Adde *A. Gell.* lib. i. c. 1. et ibi *Gronov.* n. 8. necnon *Arbuthn.* p. 65.

Σταθμὸς, cujus crebra eſt in Ἀναβάσει mentio, eſt *Heſych.* et *Suid.* στρατιωτικὴ κατάλυσις. *Euſtath.* in Hom. Il. έ. p. 531. et *Phav.* Αἱ δὲ ἱστορίαι σταθμοὺς οἴδασι (forſ. εἰώθασι) λέγειν καὶ τὰς ὡρισμένας εἴτ' οὖν τεταγμένας ἐνοδίους ἀναπαύλας τοῖς εἴτε ἱππεῦσιν, εἴτε πεζοδρόμοις· ἃς καὶ ἀλλαγὰς ἔλεγόν τινες· οὕτω γὰρ τοσοίδε σταθμοὶ ὁδευθῆναι λέγονται πρός τινων· καὶ τοσοῦσδε σταθμοὺς εἶναι ἀπὸ τοῦδέ τινος τόπου εἰς ἄλλον φαμέν. Hos autem σταθμοὺς quidam *manſiones,* alii *caſtra,* nonnulli *ſtativa* interpretantur. Apud Græcos utique hiſtoricos dies itineris σταθμοῖς, apud Latinos *caſtris,* idcirco numerari ſolebant, quod ſingulis diebus in σταθμοὺς vel *caſtra ſtativa* divertebant milites. Vide *Q. Curt.* lib. iii. c. 7. p. 101. et quæ ibi ſcripſit *Rader.* de vocibus *alteris caſtris:* adde *Juſtin.* lib. xiii. c. 8. et ibi *Bernec.* not. 5. et *Herodot.* lib. v. c. 52. Xenophon, p. 325. Ἐντεῦθεν ἐπορεύθησαν διὰ Χαλύβων σταθμοὺς ἑπτὰ, &c. pro quibus *Diodor. Sic.* lib. xiv. p. 259. adhibet ἐν ἡμέραις ἑπτὰ, &c.

Τάλαντον, Atticum quidem (de quo intelligendi ſcriptores antiqui, cum vocem ſine adjectione uſurpant) fuit ſexaginta minarum, ſeu ſex millium drachmarum. *J. Pollux,* lib. ix. ſegm. 85. τὸ μὲν Ἀττικὸν τάλαντον ἑξακισχιλίας ἐδύνατο δραχμὰς Ἀττικάς. *Suid.* Τάλαντον, ὥς φησι Διόδωρος ἐν τῷ περὶ σταθμῶν, μνῶν ἐστιν ξ΄. ἡ δὲ μνᾶ, δραχμῶν ρ΄· ἡ δὲ δραχμὴ, ὀβολῶν ἕξ· ὁ δὲ ὀβολὸς, χαλκῶν ς΄· ὁ δὲ χαλκοῦς, λεπτῶν ζ΄· τὸ τάλαντον δὲ, τὸ νῦν λεγόμενον Ἀττικὸν παρὰ Σικελιώταις, τὸ μὲν ἀρχαῖον ἦν μνῶν κδ΄· νυνὶ δὲ, ιβ΄· ὁ δὲ Ὅμηρος λέγει· δύο χρυσοῖο τάλαντα· ὡς μὴ εἶναι ἴσον τὸ καθ' ἡμᾶς τάλαντον τῷ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Ὡς γὰρ ἴσον τοῦ τρίποδος καὶ τοῦ λέβητος, καὶ τοῦ ἵππου τίθεται.— τὸ τάλαντον παρά τισιν ἔχει λίτρας ρκέ. Inſpice *Homer.* Il. ψ΄. v. 269. et *J. Poll.* lib. ix. ſegm. 55. Vide *Bernard.* lib. iii.

INDEX,

IN QUO

RES MEMORABILES

EXHIBENTUR.

INDEX,

IN QUO

RES MEMORABILES

EXHIBENTUR.

A.

B.

C.

D.

F.

G.

H.

I.

L.

M.

N.

O.

P.

R.

S.

T.

V.

X.

Z.

